Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Lovtidende

for

Kongeriget Danmark

for

Aaret 1909.

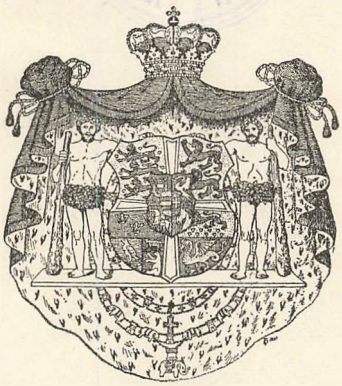

København.

Trykt hos J. H. Schultz A/S.

1910.

Kronologisk Register

til

Lovtidenden for 1909.

Afdeling A og B samt Tillæg.

De i Afdeling B optagne Bestemmelser ere betegnede med [ ].
De i Tillæget optagne Bestemmelser ere betegnede med ( ).

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
	1908.			
[99	22. April	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelse i Ribe Amt..	B	333.]
[100	27. Maj	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelse i Frederiksborg Amt	B	334.]
[101	2. Okt.	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelse i Vejle Amt..	B	335.]
	1909.			
1	2. Jan.	Bek. om Antallet af Sogneraadskredsene i hele Landet og i hver Landstingskreds.....	A	1.
2	6. Jan.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser.....	A	3.
[1	6. Jan.	Bek. om en Ændring i det under 29de Oktober 1900 stadfæstede Bygningsreglement for Skern Stationsby..	B	1.]
(1	12. Jan.	Allerh. Reskript om Altingets Aabning	Till.	1.)
(2	12. Jan.	Tillægsbevilling for St. Croix.....	Till.	2.)
3	13. Jan.	Bek. ang. Ophævelse af det i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 235 af 7de December 1907 indeholdte Forbud mod Fiskeri i Præstø Fjord.....	A	4.
6	13. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Aalborg Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	9.
4	15. Jan.	Bek. om Anerkendelse af Kødkontrollen for en Del af Nørre-Tranders Kommune	A	5.
[2	15. Jan.	Bek. om et Tillæg til Sundhedsvedtægten for en Del af Nørre-Tranders Kommune	B	2.]
7	16. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Horsens Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	11.
[3	16. Jan.	Bek. om et Reglement for Ordens Overholdelse ved Brandsø Anlægsbro	B	9.]
8	18. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Assens Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	13.
9	18. Jan.	Bek. ang. Omannekteringen af Ingstrup, Hjørmitslev og Alstrup, Saltum og Hune samt Jetzmark Sognekald under Aalborg Stift.....	A	15.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
5	21. Jan.	Kundg. om Indkaldelse af befarent Mandskab for Aaret 1909	A	7.
[4	23. Jan.	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Nykjøbing p. Mors	B	12.]
[5	28. Jan.	Bek. om Kystfredning i Præstø Amtsraadskreds	B	13.]
[6	28. Jan.	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. udenfor Møens Fyretablissement	B	23.]
10	29. Jan.	Bek. om Anerkendelse af Dansk Forsikringsselskab „Vermund"s Brandforsikrings-Afdeling for Landbygninger	A	16.
[7	29. Jan.	Bek. om Havnereglement for Sørvaag	B	24.]
[8	29. Jan.	Bek. om Forandring i Havnereglement af 6te Oktober 1906 for Vaag (Suderø)	B	27.]
[9	29. Jan.	Bek. om Havnereglement for Vestmanhavn	B	28.]
[10	29. Jan.	Bek. om et Havnereglement for Vaag Ejde	B	31.]
[12	29. Jan.	Bek. om, at Hundeafgiften skal være gældende for den som „Skovridergaardens Villaby" betegnede Del af Søllerød Sogn	B	37.]
13	30. Jan.	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	25.
(3	30. Jan.	Kundg. ang. Stadfæstelse paa Forandringer i Statuter for Islands Bank	Till.	3.)
11	31. Jan.	Bek. om Reglement for Fagkonsuler	A	17.
12	1. Febr.	Anordn. ang. Konfirmationen	A	21.
14	1. Febr.	Regler for Optagelsesprøven paa Forskoleseminarierne	A	26.
[24	1. Febr.	Bek. om Forandring i Fortegnelse over Landeveje og Landevejsgader i Svendborg Amt	B	97.]
25	2. Febr.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	57.
[11	2. Febr.	Bek. om Kystfredning i Randers Amtsraadskreds	B	33.]
26	3. Febr.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser.	A	58.
15	6. Febr.	Bek. om Henlæggelse af Sager vedr. Amtmandsboligerne til Indenrigsministeriet	A	29.
16	6. Febr.	Bek. om Indgivelse af Andragender om Understøttelse til praktisk Uddannelse i Husmandsbruget og Landbrugets Bierhverv	A	30.
19	9. Febr.	Bek. ang. Adgang til at benytte Særkalke ved Uddelingen af Nadverens Sakramente	A	33.
20	9. Febr.	Anordn. ang. en Begrænsning af Anordning af 7de Februar 1907 om Latinprøven ved Optagelse i Gymnasiets klassisk-sproglige og nysproglige Linies 1ste Klasse	A	34.
17	10. Febr.	Bek. om en paatænkt Omordning af Undervisning paa Tandlægeskolen	A	31.
18	12. Febr.	Lov om Oprettelse af et Embede som Kontorchef og et Embede som Fuldmægtig under Ministeriet for offentlige Arbejder	A	32.
23	12. Febr.	Lov om Indfødsrets Meddelelse	A	37.
24	12. Febr.	Anordn. indeholdende en Ændring i Lov om Tilsyn med Udvandreres Befordring af 1ste Maj 1868	A	56.
[13	12. Febr.	Bek. om, at Hundeafgiften skal være gældende for en Del af Seest Sogn	B	38].
21	16. Febr.	Bek. om, hvilke Varer der maa forhandles i Apoteker efter den alm. Aften-Lukketid	A	35.
22	16. Febr.	Bek. om offentlig Anerkendelse som Sygekasse af „Sygeforsikring for udenlandske Landarbejdere"	A	36.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
39	16. Febr.	Anordn. hvorved Bestemmelse i Anordning af 28de September 1894 og 12te September 1902 ang. Beskyttelse for fremmede Patenter gøres anvendelige i i Forhold til det østrig-ungarnske Monarki	A	77.
27	27. Febr.	Bek. ang. Forbud mod Benyttelse af Flyndervaad og Forhøjelse af Mindstemaalet for Rødspætter i visse Dele af Limfjorden	A	59.
[14	25. Febr.	Bek. om et Reglement for den ved Vildsunds Østside beliggende gamle Færgebro.....	B	39.]
28	26. Febr.	Bek. om Undtagelse fra Forbudet mod Arbejde i Fabriker m. v. paa Folkekirkens Helligdage	A	60.
[15	27. Febr.	Bek. om en Instruks for Bygningsinspektøren i Ringsted Købstad.....	B	41.]
[19	27. Febr.	Bek. om et Bygningsreglement for Brøndbyøster- og vester Kommune under Kjøbenhavns Amt.....	B	57.]
29	1. Marts	Bek. ang. Kassation af Stempelmærker	A	61.
[22	1. Marts	Bek. om en Bygningsvedtægt for Nykjøbing p. F.....	B	73.]
40	2. Marts	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser.....	A	78.
30	5. Marts	Lov indeh. nærmere Regler for Udskrivning af Skatter til Amtsrepartitionsfonden paa Færøerne	A	62.
31	5. Marts	Lov om Ændring i Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden	A	63.
32	5. Marts	Lov om Nedsættelse af en Kommission til Udarbejdelse af Lovforslag til Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Ejendom samt til Undersøgelse af Vallø og Vemmetoftes Retsforhold til Statsmagten.	A	64.
33	5. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Aalborg, Helsingør og Esbjerg.....	A	66.
34	5. Marts	Lov om Forandring i de for Frederiksberg kommunale Styrelse gældende Bestemmelser.....	A	67.
35	5. Marts	Lov om Kommissarier ved Jærnbanerne m. m.....	A	68.
36	5. Marts	Lov om Laan til Opførelse af Boliger for Arbejdere m. fl.	A	69.
37	5. Marts	Bek. om en mellem Danmark og Sverig afsluttet Konvention ang. obligat. Voldgift	A	70.
[20	5. Marts	Kundg. ang. Tillæg til Statuter for Kreditforeningen for industrielle Ejendomme	B	63.]
(4	5. Marts	Tillægsbevilling for St. Thomas og St. Jan.....	Till.	4.)
(5	5. Marts	Andg. ang. nogle Bestemmelser om Tvangsauktion i Vestindien	Till.	5.)
[16	6. Marts	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. udfor Fyretablissement paa Albuen paa Lollands Vestside..	B	45.]
[17	6. Marts	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. udenfor Gjedser Fyretablissement	B	46.]
[18	6. Marts	Bek. om Kystfredning i Maribo Amtsraadskreds.....	B	47.]
41	9. Marts	Bek. ang. Oprettelsen af et Embede som præsteviet midlertidig Medhjælper for Skaarup Menighed i Fyens Stift	A	79.
38	11. Marts	Bek. om en mellem Danmark og Norge afsluttet Konvention ang. obligat. Voldgift	A	73.
57	13. Marts	Bek. om de Skibsførerne paahvilende Pligter med Hensyn ttl Førelsen af Skibsdagbogen	A	513.
58	15. Marts	Bek. om en Vedtægt for Ringsted ang. Børns og unge Menneskers Arbejde.....	A	514.
[25	15. Marts	Kundg. ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Statuter for		

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
		Kreditforening af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne	B	98.]
44	17. Marts	Bek. om Anerkendelse af Nørre-Sundby Købstads Kødkontrol	A	85.
[21	17. Marts	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nørre-Sundby Købstad	B	65.]
42	19. Marts	Bek. ang. 5te Tillæg til Fortegnelsen over Navne, der ere unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis	A	80.
43	20. Marts	Bek. om Ændring af § 1 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 12te Februar 1904 ang. Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden	A	83.
46	26. Marts	Lov om en forandret Affattelse af §§ 8, 9 og 11 i Lov Nr. 125 af 4de Maj 1907 om Hjælpekasser	A	89.
47	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder	A	91.
48	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand over Færøerne	A	93.
49	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne	A	94.
50	26. Marts	Lov om Forandring i Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 om ny Jærnbaneanlæg m. v.	A	95.
51	26. Marts	Lov vedrør. Udarbejdelse af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne	A	96.
53	26. Marts	Lov om Rettens Pleje	A	265.
59	26. Marts	Lov om Anlæg og Overtagelse af Gader og Veje i Gentofte Kommune under Kjøbenhavns Amt	A	516.
60	26. Marts	Lov om Forandring i Bestemmelserne ang. Løfteeds Anvendelse	A	517.
69	26. Marts	Lov om Anlæg af Viadukter for Dobbeltsporet Nyborg-Strib samt Udvidelse af Odense Statsbanestation	A	529.
45	27. Marts	Bek. ang. en mellem Danmark og Rusland afsluttet Overenskomst om Forbryderes Udlevering	A	86.
54	31. Marts	Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 264 af 7de December 1908 om midlertidige Forholdsregler vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse	A	509.
70	31. Marts	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	530.
(6	31. Marts	Lov om foreløbig Forhøjelse af Indførselsafgift paa Island	Till.	7.)
52	1. April	Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910	A	97.
55	1. April	Lov om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed	A	510.
61	1. April	Lov om en ændret Affattelse af § 11 i Lov af 14de April 1865 om Istandsættelse og Vedligeholdelse af private Veje	A	519.
62	1. April	Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1909—10	A	520.
63	1. April	Lov for Færøerne om Vandledninger	A	522.
64	1. April	Lov om Ændring i Lov om Foranstaltning mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget	A	524.
65	1. April	Anordn. om Ændring i § 8, 2det Stykke i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed	A	525.
66	1. April	Anordn. om Ændring i §§ 4 og 18 i Anordning af 24de		

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
		August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed	A	526.
71	1. April	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Bispeembederne	A	531.
149	1. April	Lov om forhøjet Ligning ved Aalborg Amts Skolefond.	A	993.
[28	1. April	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Esbjerg	B	109.]
(7	1. April	Allerh. Reskript om Altingets Forlængelse og Slutning.	Till.	9.)
73	2. April	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	533.
56	3. April	Lov om midlertidige Ændringer i Lov af 28de Maj 1880 om Søværnets Ordning	A	512.
[26	5. April	Bek. om Opløsning af Kalundborg-Refsnæs Bjærgelav	B	100.]
67	6. April	Bek. om delvis Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse ang. Sundhedsforanstaltninger overfor russiske Østersøhavne	A	527.
68	6. April	Bek. om delvis Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse om Kolera i de russiske og finske Østersøhavne m. v.	A	528.
129	6. April	Andg. ang. Beskyttelse af Mønstre i den australske Føderation, Trinidad og Tobago	A	713.
130	6. April	Andg. ang. Beskyttelse af Varemærker og Mønstre i Østrig-Ungarn	A	714.
72	13. April	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Faaborg)	A'	532.
124	13. April	Andg. vedr. Tandlægeskolen og Tandlægeeksamen	A	697.
[23	16. April	Bek. om en Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Frederiksunds Vandværk	B	95.]
74	22. April	Bek. om Anerkendelse af Esbjerg Købstads Kødkontrol.	A	534.
75	22. April	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Silkeborg)	A	535.
[27	22. April	Bek. om et Tillæg til Sundhedsvedtægt for Esbjerg	B	101.]
90	23. April	Bek. ang. Bemyndigelse for Biskopperne til at tillade mindre Ændringer i Liturgien	A	601.
76	24. April	Bek. om Færdsel med Motorvogne ad Langelinie og Strandvejen	A	536.
[29	24. April	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. fra Grunden udfor Fyret ved Kjels Nor	B	110.]
[30	24. April	Bek. om Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds	B	111.]
[32	24. April	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten m. m. fra Grunden udfor Elsehoved Fyr	B	141.]
77	26. April	Bek. ang. Kvartergodtgørelse for dem, som udsendes af Generalstaben til topografisk Arbejde	A	537.
91	26. April	Bek. om en mellem Danmark og de Amerikanske Forenede Stater afsluttet Konvention ang. obligatorisk Voldgift.	A	602.
81	27. April	Bek. om Tilskud til Uddannelse af Sygeplejerske udenfor Kjøbenhavn	A	541.
78	30. April	Lov om Forlængelse af Lov vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse	A	538.
79	30. April	Bek. ang. meddelte Stempelbegunstigelser	A	539.
82	30. April	Lov om Ændringer i Lov om Lukning af Butikker om Aftenen	A	543.
83	30. April	Lov om Statsprøveanstalten	A	544.
84	30. April	Lov om Tillæg til og Forandring i Lov om de færøske Landkommuners Styrelse	A	547.
85	30. April	Lov om Tillæg til Strandingsloven af 10de April 1895.	A	555.
87	30. April	Lov om Tillægsbevilling for Finansaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909	A	561.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
88	30. April	Aabent Brev, hvorved Rigsdagens Samling sluttes	A	599.
92	30. April	Lov om Anlæg af et Havdige fra Vester Vedsted til Store Darum i Ribe Amt.....	A	605.
93	30. April	Lov om Esbjerg Havns Udvidelse	A	607.
94	30. April	Lov om Oprettelse af Husmandsbrug	A	609.
95	30. April	Lov om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg	A	619.
98	30. April	Lov ang. Stempelafgiften for de af Vejle Kommune for et Laan af 800,000 Kr. udstedte Obligationer	A	625.
99	30. April	Lov om Afhændelse af en Del af Esrom Skovkassererboligs Jordlod samt om Lønningsforandringer for Skovkassereren i Esrom.....	A	626.
100	30. April	Lov om Tillæg til Lov af 29de Marts 1904 om Kjøbenhavns Personbanegaard	A	627.
101	30. April	Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Afholdelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemed	A	628.
102	30. April	Lov om Fiskerilaan	A	629.
103	30. April	Kontorholdslov for Toldvæsenet	A	634.
110	30. April	Bek. ang. Optagelsen af anerkendte Kursus i Pensionskassen for de private højere Almenskoler	A	645.
111	30. April	Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse	A	646.
143	30. April	Lov om Opførelse af en Postbygning ved Kjøbenhavns Central-Personbanegaard	A	985.
150	30. April	Lov om en forandret Sammensætning af Amtskoledirektionen paa Bornholm.....	A	994.
(8	30. April	Budget for St. Thomas og St. Jan.....	Till.	10.)
80	1. Maj	Allerh. Kundg. ang. Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	A	540.
89	1. Maj	Aabent Brev ang. Udskrivning af nyt, almindelig Valg til Folketinget.....	A	600.
(9	1. Maj	Allerh. Kundg. ang. Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	Till.	18.)
86	4. Maj	Bek. om Ændring i Bekendtgørelse af 31te Juli 1908 om Mærkning af Automobiler og om Indskrænkning i Færdselen med saadanne	A	560.
125	4. Maj	Bek. ang. de offentlige Understøttelser ved Statens højere Almenskoler	A	700.
104	5. Maj	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser.....	A	639.
96	8. Maj	Bek. ang. Bekæmpelse af Bipest.....	A	620.
97	8. Maj	Lov om Ordningen af Den sjællandske Bondestands Sparekasses Forhold.....	A	622.
105	8. Maj	Lov om Varigheden af Valg, som foretages af de kommunale Bestyrelser til særlige Kommissioner.....	A	640.
106	8. Maj	Lov om fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløshedskassehjælpens Ophør.....	A	641.
112	8. Maj	Lov om midlertidige Foranstaltninger til Afhjælpning af Manglen paa tilstrækkelige Øvelsespladser for Fodfolksafdelingerne i Kjøbenhavn.....	A	652.
107	12. Maj	Allerh. Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.....	A	642.
[31	12. Maj	Bek. om Instruks for Bygningsinspektøren i Nykjøbing F.	B	137.]
(10	12. Maj	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	Till.	19.)
[33	13. Maj	Kundg. ang. Stadfæstelse paa Tillæg til Statutter for		

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
		Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne	B	142.]
108	14. Maj	Aabent Brev om Opløsning af det nuværende Folketing.	A	643.
109	14. Maj	Lov om Undersøgelser i Anledning af Anlæg af en fast Jærnbaneforbindelse mellem Masnedø og Falster	A	644.
113	14. Maj	Lov om Lønninger ved Justervæsenet	A	653.
114	14. Maj	Midlertidig Lov om Skibes Dybgaaende og Lastelinie	A	654.
115	14. Maj	Lov om Tilsyn med Sejlskibe m. m.	A	656.
117	14. Maj	Lov om autoriserede Revisorer	A	665.
118	14. Maj	Lov om Forandringer i Ordningen af Finansernes Centralstyrelse	A	668.
126	14. Maj	Lov om Anskaffelse af Inventar til Rigshospitalet og Universitetets Institutter for lægevidenskabelig Uddannelse	A	710.
116	15. Maj	Bek. ang. Begæringer om Bevillinger paa Finansloven	A	664.
164	15. Maj	Bek. om Udlevering af Serum fra Landbohøjskolens Serum-Laboratorium	A	1019.
119	19. Maj	Bek. om Konvention angaaende international Ordning af visse civilprocessuelle Forhold	A	669.
144	20. Maj	Bek. ang. Lov af 27de Maj 1908 om Forsikring imod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug m. m.	A	986.
121	21. Maj	Bek. om Beregning af Emolumenters Pengeværdi med Hensyn til private Mellem- og Realskolers Pensionskasse m. m.	A	693.
120	22. Maj	Bek. om Eksportslagteriernes Stilling efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol	A	686.
131	25. Maj	Andg. om Bestemmelser om Forhyringsagenter m. m. i Nakskov	A	715.
132	26. Maj	Bek. om Omfordeling af Forretninger under Finansministeriet	A	718.
122	27. Maj	Andg. om Ændring i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed	A	694.
127	27. Maj	Bek. om Autorisation af Oversættelse af Luthers lille Katekismus	A	711.
[34	27. Maj	Bek. om Forandring i Fortegnelse over Landeveje i Thisted Amt	B	144.]
(11	27. Maj	Tillægsbevilling for St. Croix	Till.	20.)
123	28. Maj	Andg. om særlige Forskrifter for Calcium Carbids Indladning i Skibe	A	695.
[35	28. Maj	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Vesteraaby-Aastrup Kommune	B	145.]
128	29. Maj	Aabent Brev om Rigsdagens Sammenkaldelse til en overordentlig Samling	A	712.
135	29. Maj	Bek. ang. Sundhedsvæsenets Centralstyrelse	A	725.
136	29. Maj	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	727.
142	29. Maj	Bek. ang. Omdannelse af Vicepastoratet for Sandby Menighed	A	984.
[36	29. Maj	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Nykjøbing M.	B	146.]
[37	1. Juni	Bek. om Sundhedsvedtægt for Toreby Kommune under Maribo Amt	B	147.]
[38	1. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Silkeborg	B	151.]
133	2. Juni	Andg. om Bestemmelser om Forhyringsagenter m. m. i Horsens	A	720.
134	2. Juni	Andg. ang. Ændr. i og Tillæg til Andg. af 22de Oktober 1903 om Indkomstskat m. v.	A	723.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
145	3. Juni	Bek. ang. Varigheden af Kommunalbestyrelsernes Valg af Medlemmer til Skolekommissioner m. m.	A	989.
(12	3. Juni	Andg. hvorved Beskyttelse i Henhold til Varemærkelov gøres anvendelig overfor britiske Kolonier	Till.	21.)
[39	7. Juni	Bek. om Ændringer i Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn	B	152.]
[40	9. Juni	Bek. om Kystfredning i Holbæk Amtsraadskreds	B	153.]
[41	9. Juni	Bek. om Udvidelse af Bygningslov for Købstæderne for Korsørs Vedkommende	B	160.]
[42	9. Juni	Bek. om Forbud mod Borttagelse af Sten udenfor Sejrø Fyretablissement	B	161.]
[43	9. Juni	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udenfor Fyret paa Sjællands Rev	B	162.]
(13	11. Juni	Andg. for St. Croix om Foranstaltninger imod Sygdomme hos Bomuldsplanten	Till.	22.)
(14	11. Juni	Budget for St. Croix	Till.	24.)
137	14. Juni	Bek. om Reglement for Grindefangsten paa Færøerne	A	729.
204	15. Juni	Reglement for Overholdelsen af Orden ved Baneanlægget Nyborg-Strib	A	1141.
139	18. Juni	Bek. ang. Telegrafkorrespondancen med Udlandet	A	741.
140	18. Juni	Bek. om Stadfæstelse af internationalt Telegrafreglement	A	747.
[44	19. Juni	Kundg. ang. Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn	B	163.]
151	21. Juni	Bek. ang. Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Ryomgaard til Gerrild	A	995.
146	22. Juni	Bek. om Anerk. af Forsikringsselskaker til Overtagelse af Forsikring efter Lov af 27de Maj 1908 om Forsikring imod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug m. m.	A	990.
165	22. Juni	Bek. om Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Ringkjøbing til Nørre Omme	A	1020.
147	23. Juni	Bek. ang. Ophævelse af Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Kolding til Hejlsminde	A	991.
190	23. Juni	Bek. om Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbaner fra Kolding til Hejlsminde og til Vamdrup	A	1100.
[45	23. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn	B	164.]
141	24. Juni	Bek. ang. Udførsel af Konserves, Pølser m. m.	A	978.
170	24. Juni	Reglement for Besørgelsen af indenlandske Telegrammer og Telefonsamtaler ved Statstelegraf- og Statstelefonvæsenet	A	1035.
138	25. Juni	Bek. ang. Foranstaltninger imod Indførelse af Kolera	A	739.
152	25. Juni	Bek ang. Deling af Nørvang-Tørrild Herreders Provsti.	A	1006.
153	28. Juni	Bek. ang. Deling af Bornholms Provsti	A	1007.
148	29. Juni	Bek. vedr. Mærkning af Automobiler	A	992.
194	29. Juni	Bek. ang. Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Odense til Middelfart med Sidebane	A	1117.
[46	29. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Grenaa	B	165.]
155	30. Juni	Bek. om offentlig Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser.	A	1009.
156	30. Juni	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	1010.
174	30. Juni	Bek. ang. Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Rønne til Allinge	A	1059.
[47	30. Juni	Bek. om Kystfredning i Aalborg Amtsraadskreds	B	171.]
157	1. Juli	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	1012.
[48	2. Juli	Bek. om Kystfredning i Hjørring Amtsraadskreds	B	173.]
[49	5. Juli	Bek. om Ændring i Tarif for den alm. Brandforsikring for Landbygninger	B	176.]

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
154	7. Juli	Bek. om Sundhedsforanstaltninger overfor Archangel ...	A	1008.
158	8. Juli	Bek. ang. Adskillelse i kirkelig Henseende af Ulfborg og Raasted Sogne i Ribe Stift	A	1013.
159	9. Juli	Lov ang. Stempelafgift af de af Aarhus Kommune for et optaget Laan udstedte Obligationer	A	1014.
160	9. Juli	Andg. om Foretagelse af Retshandlinger udenfor ordinær Retsdag i Nordre Birk	A	1015.
(15	9. Juli	Lov om Godkendelse af Landsregnskabet.....	Till.	28.)
(16	9. Juli	Lov om Tillægsbevilling 1906—07	Till.	30.)
(17	9. Juli	Lov om Tillægsbevilling 1908—09	Till.	34.)
(18	9. Juli	Finanslov 1910—11.....	Till.	38.)
(19	9. Juli	Lov om Oprettelse af en Landsbank...	Till.	70.)
(20	9. Juli	Lov om Bemyndigelse for Landsbanken til Udstedelse af en 3die Serie Bankobligationer	Till.	72.)
(21	9. Juli	Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Køb af Landsbankens Bankobligationer	Till.	75.)
(22	9. Juli	Lov om Ændring i Valglov til Altinget	Till.	76.)
(23	9. Juli	Lov om Forandring i Lov om statistiske Tabeller	Till.	78.)
(24	9. Juli	Lov om Alderdomsunderstøttelse	Till.	80.)
(25	9. Juli	Lov om Understøttelseskasse for Børnelærere	Till.	84.)
(26	9. Juli	Lov om Ændring i Lov om et Lærerseminarium i Reykjavik	Till.	86.)
(27	9. Juli	Lov om Realskolen i Akureyri	Till.	87.)
(28	9. Juli	Lov om Vragning af Fisk	Till.	89.)
(29	9. Juli	Lov om Ændring i Lov om Vedtægt ang. Fuglefangst i Vestmannøerne.....	Till.	92.)
(30	9. Juli	Lov om Tillæg til Lov om Fiskeri fra aabne Baade ...	Till.	93.)
(31	9. Juli	Lov om Vedtægter ang. Kornforraadshuse til Kreaturfoder.....	Till.	94.)
(32	9. Juli	Lov om Ændring i Lov om Forbud mod Indførsel af Kreaturer.....	Till.	96.)
(33	9. Juli	Lov om Tillæg til Lov om Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender.....	Till.	97.)
(34	9. Juli	Lov om Oprettelse af Brandkorps i Havnefjord	Till.	100.)
(35	9. Juli	Lov om Henlæggelse af Jorden Naust under Købstaden Akureyri	Till.	101.)
(36	9. Juli	Lov om Salg af Jorden Kjarni	Till.	102.)
(37	9. Juli	Lov om Udvidelse af Handelsgrunden i Købstaden Isafjord	Till.	103.)
(38	9. Juli	Lov om Hjemmel til Ekspropriation for Isafjord Købstad	Till.	104.)
(39	9. Juli	Lov om særskilt Tingsogn i Keflavik Rep...	Till.	105.)
176	10. Juli	Andg. ang. Fordringerne ved Studentereksamen	A	1075.
[50	10. Juli	Bek. om Ændring i Vedtægt for den alm. Brandforsikring for Landbygninger.....	B	177.]
[55	10. Juli	Bek. om Ændring i Gebyrregulativ for den alm. Brandforsikring for Landbygninger	B	189.]
161	11. Juli	Allerh. Kundg. om Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	A	1016.
(40	11. Juli	Allerh. Kundg. om Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren.	Till.	106.)
230	13. Juli	Bek. ang. Præsters Selvkommunion.....	A	1271.
177	16. Juli	Bek. ang. privat forberedte Elevers Optagelse i eksamensberettigede Mellemskoler.....	A	1083.
[51	17. Juli	Bek. om Tillæg til Tarif for Købstædernes almindelige Brandforsikring	B	179.]
[52	19. Juli	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for		

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
		Købstæderne af 30te December 1858 for Hillerød Købstad	B	180.]
166	22. Juli	Bek. ang. Kørsel med Motorvogne paa Biveje i Kjøbenhavns Amt	A	1030.
167	22. Juli	Bek. ang. Kørsel med Motorvogne paa Strandvejen	A	1031.
162	23. Juli	Bek. om Sundhedsforanstaltninger overfor Riga	A	1017.
163	23. Juli	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	A	1018.
178	23. Juli	Bek. ang. Noteringen paa Børsen af udenlandske Vekselkurser	A	1084.
179	23. Juli	Bek. om Anerkendelse af en Opdragelsesanstalt	A	1085.
180	23. Juli	Bek. ang. Ændring i Politireglement for Statsbanerne	A	1086.
(41	23. Juli	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	Till.	107.)
168	24. Juli	Bek. om Kolera i Archangel og Riga	A	1032.
181	26. Juli	Andg. ang. Ændringer i Andg. om Censuren ved de højere Almenskoler	A	1087.
169	27. Juli	Lov om Optagelse af et Statslaan	A	1033.
171	27. Juli	Bek. om Anerkendelse af Børnehjem	A	1056.
[53	27. Juli	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt Kjøbenhavn	B	181.]
[54	27. Juli	Bek. om Kystfredning i Roskilde Amtsraadskreds	B	182.]
172	28. Juli	Andg. ang. Tillæg til Andg. om Posternes Benyttelse	A	1057.
173	28. Juli	Bek. ang. Nedlæggelse af Embedet som residerende Kapellan ved Brøndshøj Kirke	A	1058.
182	28. Juli	Bek. om Tidspunktet for den udelukkende Benyttelse af metrisk Maal ved Beregning af offentlige Afgifter	A	1088.
(42	30. Juli	Lov om Oprettelse af et Universitet	Till.	108.)
(43	30. Juli	Lov om Lønninger for Universitetslærere	Till.	114.)
(44	30. Juli	Lov om Forandring i Lov om Børns Undervisning af 1907	Till.	116.)
(45	30. Juli	Lov om Ordinationsbiskopper	Till.	118.)
(46	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om Sognepræstens Lønning	Till.	119.)
(47	30. Juli	Lov om Sogneydelser	Till.	120.)
(48	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om Forvaltning af Kirkens Indtægter	Till.	124.)
(49	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om Kundg. for Indgaaelse af borgerligt Ægteskab	Till.	125.)
(50	30. Juli	Lov om Tillæg til Lov af 22de November 1907	Till.	126.)
(51	30. Juli	Lov om Forbud mod Indførelse af spirituøse Drikke	Till.	127.)
(52	30. Juli	Lov om Handelsbetjentes Læretid	Till.	132.)
(53	30. Juli	Lov om Handelsbøger	Till.	135.)
(54	30. Juli	Lov om Autorisation af Handelssteder	Till.	138.)
(55	30. Juli	Lov om Autorisation af Dalvik	Till.	139.)
(56	30. Juli	Lov om Ændring i Love angaaende Valgret i Købstæders Anliggender	Till.	140.)
(57	30. Juli	Lov om Bjærgværker	Till.	142.)
(58	30. Juli	Lov om Behandling af Skove og Krat	Till.	150.)
(59	30. Juli	Lov om Hegn	Till.	152.)
(60	30. Juli	Lov om Forsikring for Søfolk	Till.	155.)
(61	30. Juli	Lov om Oprettelse af en Forsikringsforening for Fiskefartøjer	Till.	158.)
(62	30. Juli	Lov om Vedtægter angaaende Fredning af Foreller	Till.	162.)
(63	30. Juli	Lov vedrørende Fiskere med Bundslæbevaad	Till.	164.)
(64	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om spedalske	Till.	165.)
(65	30. Juli	Lov vedrørende Lægedistrikterne	Till.	166.)
(66	30. Juli	Lov vedrørende Lægedistrikterne	Till.	167.)
(67	30. Juli	Lov vedrørende Lægedistrikterne	Till.	168.)
183	31. Juli	Bek. angaaende Stempelbegunstigelser	A	1089.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
[56	31. Juli	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Særbæk Dampskibsbro	B	191.]
184	3. Aug.	Bek. angaaende Indlemmelse i Vejle Købstad af visse Ejendomme i Hornstrup Sogn	A	1091.
185	3. Aug.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	1092.
[57	4. Aug.	Bek. angaaende Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Nakkehoved Fyr	B	192.]
[58	4. Aug.	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Spodsbjerg Fyretablissement	B	193.]
[59	4. Aug.	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Fyret paa Kronborg	B	194.]
[60	4. Aug.	Bek. om Kystfredning i Frederiksborg Amtsraadskreds	B	195.]
175	5. Aug.	Bek. angaaende Tiendeafløsningens Ikrafttræden for visse Købstæder og Sogne	A	1069.
[61	5. Aug.	Bek. om Udvidelse af Bygningsreglement for en Del af St. Jørgensbjerg Sogn under Kjøbenhavns Amt	B	200.]
186	9. Aug.	Andg. angaaende Behandling af Postforsendelser til og fra Statsmyndigheder	A	1093.
187	11. Aug.	Bek. om Godkendelse af Prøver for elektriske Installatører	A	1094.
[62	11. Aug.	Bek. om Bygningsreglement for Farum Kommune under Frederiksborg Amt	B	201.]
[63	11. Aug.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Gedser	B	207.]
[65	14. Aug.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Lundby Kommune under Præstø Amt	B	209.]
188	16. Aug.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Hammel)	A	1098.
[64	20. Aug.	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelsen i Maribo Amt	B	208.]
191	26. Aug.	Bek. om Overenskomst mellem Danmark og Tyskland om Fritagelse for Udøvelsespligt med Hensyn til Mønstre	A	1110.
192	27. Aug.	Bek. om Bortfald af den Ulykkesforsikringsforeningen af Landbrugets Arbejdsgivere i Østifterne meddelte offentlige Anerkendelse i Henhold til Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898	A	1112.
189	31. Aug.	Bek. om Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam	A	1099.
195	31. Aug.	Bek. angaaende Stempelbegunstigelser	A	1127.
[66	2. Sept.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Næstved	B	215.]
196	3. Sept.	Bek. for Færøerne om Kolera i Rotterdam	A	1128.
193	4. Sept.	Regl. for Overholdelse af Orden og Sikkerhed ved Anlægget af Jærnbanen fra Stubbekjøbing til Nysted	A	1113.
197	6. Sept.	Bek. ang. Oprettelse af Kaldskapellani for Nørre Tranders i Aalborg Stift	A	1129.
198	6. Sept.	Bek. om Hundeafgiften for Skjern Stationsby	A	1130.
[67	6. Sept.	Bek. om Bygningsregl. for Værløse Kommune under Kjøbenhavns Amt	B	237.]
[69	8. Sept.	Bek. om Ordensregl. i Odden Havn	B	247.]
(68	10. Sept.	Andg. ang. Forstrækninger af Immigrationsfonden til Sukkerrørsdyrkningen paa St. Croix	Till.	169.)
(69	10. Sept.	Tillægsbevilling for St. Croix	Till.	171.)
199	11. Sept.	Bek. for Holbæk ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1131.
231	11. Sept.	Andg. om, at Ophørsgrund for Beskyttelse af Mønstre ikke kommer til Anvendelse overfor Genstande, der indføres fra Tyskland	A	1272.
205	14. Sept.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Grenaa)	A	1145.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
220	14. Sept.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser.	A	1255.
201	15. Sept.	Bek. om Vedtægt for Vejle ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1134.
202	20. Sept.	Bek. om Ændring i Bekendtgørelse af 6te November 1908 angaaende Udførsel af Heste m. m.	A	1137.
203	20. Sept.	Bek. ang. Foranstaltninger imod Bipest	A	1140.
200	23. Sept.	Bek. om Ophævelse af Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam	A	1133.
221	23. Sept.	Bek. ang. Nedlæggelse af Embedet som Præst for de Classenske Boliger og om Oprettelse af Godthaabs Sogn	A	1256.
206	24. Sept.	Bek. om Ophævelse for Færøerne af Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam	A	1146.
207	25. Sept.	Aabent Brev, hvorved Rigsdagens Samling sluttes	A	207.
208	27. Sept.	Aabent Brev, hvorved Rigsdagen sammenkaldes til en ordentlig Samling	A	1148.
222	28. Sept.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Maribo)	A	1257.
232	28. Sept.	Andg. ang. Skibes Dybgaaende og Lastelinie	A	1273.
[68	28. Sept.	Bek. om Ordensreglement ved Anløbsbroerne ved Fursund	B	245.]
265	29. Sept.	Bek. ang. Sejlfartøjers Forsyning med Redningsbaade	A	1413.
209	30. Sept.	Lov om Hærens Ordning	A	1149.
210	30. Sept.	Lov om Befæstningsanlæg	A	1193.
211	30. Sept.	Lov om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse af Hærens Bygninger m. m.	A	1195.
212	30. Sept.	Lov om Afhændelse af en Del af Christianshavns Fæstningsværker, af Fredericia Fæstning m. m.	A	1196.
213	30. Sept.	Lov om Lønninger ved Hæren	A	1198.
214	30. Sept.	Lov om Felttillæg ved Hæren	A	1210.
215	30. Sept.	Lov om Søværnets Ordning	A	1213.
216	30. Sept.	Lov om ekstraordinær Bevilling til Anskaffelse af Søkrigsmateriel	A	1236.
217	30. Sept.	Lov om Lønninger ved Søværnet	A	1237.
218	30. Sept.	Lov om Søtillæg ved Søværnet	A	1248.
219	30. Sept.	Lov om forhøjet Indkomst- og Formueskat til Staten	A	1254.
223	30. Sept.	Bek. ang. Fortegnelse over Navne, unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis	A	1258.
228	30. Sept.	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	1265.
236	30. Sept.	Bek. om Anbringelse af Lasteliniemærker paa Skibe m. m.	A	1285.
(70	30. Sept.	Andg. om Næringsdrift paa St. Thomas og St. Jan	Till.	172.)
(71	30. Sept.	Andg. ang. Butiksskat paa St. Thomas	Till.	178.)
224	2. Okt.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Skelskør)	A	1261.
[71	4. Okt.	Bek. om Bygningsreglement for Marstal Landsogns Kommune under Svendborg Amt	B	255.]
225	5. Okt.	Bek. om Udvidelse af Konvention af 31te Marts 1873 om Udlevering af Forbrydere	A	1262.
226	6. Okt.	Bek. om Godkendelse af Prøver for elektriske Installatører i Henhold til Lov af 19de April 1907 om elektriske Stærkstrømsanlæg	A	1263.
229	6. Okt.	Bek. om Opbevaring af brandfarlige Vædsker	A	1266.
227	8. Okt.	Bek. ang. Undersøgelse af Opspyt til Konstatering af Tuberkulose	A	1264.
[70	11. Okt.	Kundg. ang. Tillæg til Statuter for den nye Kreditforening for Købstadgrundejere i Nørrejylland	B	254.]

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
[73	12. Okt.	Bek. om Bygningsvedtægt for Aarhus	B	267.]
[72	19. Okt.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Roskilde	B	262.]
(72	20. Okt.	Reglm. for Landsbankens Hypotekafdeling	Till.	179.)
250	21. Okt.	Bek. om Instruks for Generalkonsuler	A	1393.
[76	21. Okt.	Bek. om Kystfredning i Assens Amtsraadskreds	B	287.]
233	25. Okt.	Bek. om Reglement for Benyttelse af Stationer ved Jærnbaner til Telegrambesørgelse	A	1277.
234	29. Okt.	Bek. for Kolding om Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1280.
235	30. Okt.	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	1282.
237	30. Okt.	Bek. om Deklaration mellem Danmark og Norge om Søforklaringer	A	1325.
246	1. Nov.	Andg. vedr. Beskyttelse for fremmede Varemærker (Serbien)	A	1388.
[74	1. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Aarhus	B	284.]
[75	3. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Nysted	B	286.]
(73	3. Nov.	Bek. om Kirkeafgift i Hof Sogn	Till.	185.)
(74	3. Nov.	Bek. om Kirkeafgift i Stadastadur Sogn	Till.	186.)
[77	11. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Budolfi Landsogns Kommune under Aalborg Amt	B	292.]
[78	11. Nov.	Bek. om Forandring i Landevejsfortegnelsen for Svendborg Amt	B	294.]
245	12. Nov.	Andg. om Justerreglement	A	1337.
238	15. Nov.	Bek. ang. Afholdelse af Ekstrasession	A	1326.
240	15. Nov.	Bek. om Indretning og Førelse af Synsprotokol for Sejlskibe	A	1329.
239	17. Nov.	Allerh. Kundg. ang. Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	A	1328.
261	17. Nov.	Bek. ang. Bemyndigelse for visse Klassifikationsselskaber til Udfyldning af Oplysningsskemaer vedrørende Skibe	A	1409.
262	17. Nov.	Bek. ang. Takst for Udfyldelsen af Oplysningsskemaer vedrørende Skibe	A	1410.
(75	17. Nov.	Allerh. Kundg. om Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	Till.	187.)
[79	18. Nov.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Stenstrup Kommune	B	295.]
241	19. Nov.	Andg. om midlertidigt Tillæg til Anordning om det udskrevne Mandskabs Fordeling	A	1333.
242	19. Nov.	Bek. om Ophævelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Cirkulære af 22de April 1885	A	1334.
(76	19. Nov.	Tillægsbevilling for St. Croix	Till.	188.)
(77	19. Nov.	Andg. om Lukning af Butiker paa St. Croix paa Kongens Fødselsdag	Till.	189.)
(78	19. Nov.	Andg. om Salg af Spirituosa paa St. Croix og St. Jan.	Till.	190.)
243	20. Nov.	Bek. om Ratifikation af international Konvention om Forbedring af syge og saaredes Vilkaar ved Hærene i Krig	A	243.
[81	20. Nov.	Bek. om Ændring i Sundhedsvedtægt for Ringsted	B	299.]
(79	22. Nov.	Bek. ang. Postudveksling mellem Danmark og de dansk vestindiske Øer	Till.	194.)
247	23. Nov.	Bek. om Anerkendelse af Struer Kommunes Kødkontrol	A	1389.
[82	23. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Struer	B	300.]
[83	26. Nov.	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelsen i Skanderborg Amtsraadskreds	B	307.]
[84	26. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for en Del af Herning Kommune under Ringkjøbing Amt	B	309.]

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Afdeling.	Sidetal.
[86	26. Nov.	Kundg. om Tillæg til Statuter for Kreditkassen for Landejendomme i Østifterne	B	315.]
[80	27. Nov.	Bek. om Ændring i Bygningsvedtægt for Ringsted	B	298.]
[85	29. Nov.	Kundg. om Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland	B	314.]
244	30. Nov.	Bek. om Ophævelse af Bekendtgørelse om Sundhedsforanstaltninger overfor Riga	A	1336.
248	30. Nov.	Bek. angaaende Stempelbegunstigelser	A	1390.
251	3. Dec.	Andg. ang. Ligning af Skat til Stat og Kommune i Frederiksberg Kommune	A	1397,
249	4. Dec.	Lov om Optagelse af et midlertidigt Statslaan	A	1392.
252	4. Dec.	Bek. om Deklaration mellem Danmark og Sverig angaaende Ægteskabs Indgaaelse for Konsuler	A	1398.
253	6. Dec.	Andg. vedrørende Beskyttelse for fremmede Patenter (Serbien)	A	1400.
254	7. Dec.	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	A	1401.
(80	7. Dec.	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	Till.	195.)
255	8. Dec.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Frederikshavn)	A	1402.
258	8. Dec.	Bek. om Indretning m. m. af Tilsynsbog for Sejlskibe	A	1405.
[87	9. Dec.	Bek. om Tillæg til Vedtægt for Thorshavns kommunale Styrelse	B	316.]
256	10. Dec.	Lov om Forlængelse af Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme	A	1403.
[88	10. Dec.	Bek. om Stadfæstelse af Vedtægter for Laaneforeninger for Fiskere	B	317.]
[90	10. Dec,	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Albuen	B	319.]
259	13. Dec.	Bek. om Indretning m. m. af Deviationsbog for Sejlskibe	A	1407.
257	14. Dec.	Bek. angaaende Afholdelse af Lysgaard m. fl. Herreders ordinære Ting	A	1404.
263	14. Dec.	Bek. om Overenskomst mellem Danmark og Bulgarien angaaende Varer m. m.	A	1411.
(81	14. Dec.	Bek. om Konvention mellem Danmark og de forenede meksikanske Stater angaaende Udveksling af Postpakker imellem da danske vestindiske Øer og Meksiko	Till.	196.)
260	16. Dec.	Bek. angaaende Ophævelse for Færøerne af Karantænebestemmelser overfor Rusland	A	1408.
[89	16. Dec.	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Nysted Købstad	B	318.]
268	21. Dec.	Bek. vedrørende Postudvekslingen mellem Danmark og de dansk vestindiske Øer	A	1429.
264	22. Dec.	Lov om Forlængelse af Lov af 20de April 1906 indeholdende Tillæg til Næringslov	A	1412.
[91	23. Dec.	Bek. om Forandring i Landevejsfortegnelsen for Ribe Amt	B	320.]
[96	23. Dec.	Bek. om Tillæg til Bygningsreglement for Ruds-Vedby Kommune under Holbæk Amt	B	327.]
(82	27. Dec.	Bek. om Anvendelse af metrisk System	Till.	212.)
[97	28. Dec.	Bek. om Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Ebeltoft Vandværk	B	328.]
272	29. Dec.	Bek. om Feu-Regulativ for det kongelige Teater	A	1453.
[92	29. Dec.	Bek. om Ændring i Ordensreglement for Stege Havn	B	321.]
[93	29. Dec.	Bek. om Ordensreglement for Havnen ved Kallehave	B	322.]

Lovenes og Anordningernes			Afdeling.	Sidetal.
Nr.	Datum.	Titel.		
[94	29. Dec.	Bek. om Anerkendelse af Trikinundersøgelse paa Esbjerg Svineslagteri	B	325.]
[98	29. Dec.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Grejs-Sindbjerg Kommune	B	329.]
266	30. Dec.	Bek. angaaende Forskrifter for Tilsyn med Sejlskibe	A	1416.
267	30. Dec.	Bek. angaaende Stempelbegunstigelser	A	1427.
269	30. Dec.	Ændring i Instruks af 8de April 1904 vedrørende Tienden	A	1430.
270	30. Dec.	Bek. om Reglement for den polytekniske Læreanstalt	A	1431.
[95	30. Dec.	Bek. om Ændring i Ordensreglement for Præstø Havn	B	326.]
271	31. Dec.	Andg. angaaende Studentereksamen for Privatister	A	1447.

Trykfejlsfortegnelse.

Lov. Tid. A. Side 280, Linie 15 f. o.: „§ 6"; læs: „§ 61".

Lov. Tid. B. Side 42, § 3, sidste Stykke: „Bestemmelse"; læs: „Bedømmelse".

Sagregister

til

Lovtidenden for 1909.

Afdeling A og B samt Tillæg.

De i Afdeling B optagne Bestemmelser ere betegnede med [ ].
De i Tillæget optagne Bestemmelser ere betegnede med ( ).

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Arbejderklassen.		
6	13. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Aalborg Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	9.
7	16. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Horsens Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	11.
8	18. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Assens Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	13.
22	16. Febr.	Bek. om offentlig Anerkendelse som Sygekasse af „Sygeforsikring for udenlandske Landarbejdere“.	A	36.
28	26. Febr.	Bek. om Undtagelse fra Forbudet mod Arbejde i Fabriker m. v. paa Folkekirkens Helligdage	A	60.
36	5. Marts	Lov om Laan til Opførelse af Boliger for Arbejdere m. fl.	A	69.
58	15. Marts	Bek. om en Vedtægt for Ringsted ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	514.
55	1. April	Lov om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed	A	510.
199	11. Sept.	Bek. for Holbæk ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1131.
201	15. Sept.	Bek. om Vedtægt for Vejle ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1134.
234	29. Okt.	Bek. for Kolding om Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1280.
		Apotek og Apotekere.		
21	16. Febr.	Bek. om, hvilke Varer der maa forhandles i Apoteker efter den alm. Aften-Lukketid	A	35.
		Arbejdsløshed og Arbejdsløshedskasser.		
26	3. Febr.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser.	A	58.
106	8. Maj	Lov om fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløshedskassehjælpens Ophør	A	641.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
155	30. Juni	Bek. om offentlig Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser.	A	1009.
220	14. Sept.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser.	A	1255.
		Automobiler.		
76	24. April	Bek. om Færdsel med Motorvogne ad Langelinie og Strandvejen	A	536.
86	4. Maj	Bek. om Ændring i Bekendtgørelse af 31te Juli 1908 om Mærkning af Automobiler og om Indskrænkning i Færdselen med saadanne	A	560.
148	29. Juni	Bek. ved. Mærkning af Automobiler	A	992.
166	22. Juli	Bek. ang. Kørsel med Motorvogne paa Biveje i Kjøbenhavns Amt	A	1030.
167	22. Juli	Bek. ang. Kørsel med Motorvogne paa Strandvejen	A	1031.
		Banker og Bankforhold.		
178	23. Juli	Bek. ang. Noteringen paa Børsen af udenlandske Vekselkurser	A	1084.
		Bipest.		
96	8. Maj	Bek. ang. Bekæmpelse af Bipest	A	620.
203	20. Sept.	Bek. ang. Foranstaltninger imod Bipest	A	1140.
		Brandforsikring.		
10	29. Jan.	Bek. om Anerkendelse af Dansk Forsikringsselskab „Vermund"s Brandforsikrings-Afdeling for Landbygninger	A	16.
[50	10. Juli	Bek. om Ændring i Vedtægt for den alm. Brandforsikring for Landbygninger	B	177.]
[55	10. Juli	Bek. om Ændring i Gebyrregulativ for den alm. Brandforsikring for Landbygninger	B	189.]
[51	17. Juli	Bek. om Tillæg til Tarif for Købstædernes almindelige Brandforsikring	B	179.]
		Brand- og Bygningsvæsen.		
[1	6. Jan.	Bek. om en Ændring i det under 29de Oktober 1900 stadfæstede Bygningsreglement for Skern Stationsby	B	1.]
[4	23. Jan.	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Nykjøbing p. Mors	B	12.]
[15	27. Febr.	Bek. om en Instruks for Bygningsinspektøren i Ringsted Købstad	B	41.]
[19	27. Febr.	Bek. om et Bygningsreglement for Brøndbyøster- og vester Kommune under Kjøbenhavns Amt	B	57.]
[22	1. Marts	Bek. om en Bygningsvedtægt for Nykjøbing p. F.	B	73.]
[31	12. Maj	Bek. om Instruks for Bygningsinspektøren i Nykjøbing F.	B	137.]
[41	9. Juni	Bek. om Udvidelse af Bygningslov for Købstæderne for Korsørs Vedkommende	B	160.]
[52	19. Juli	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Hillerød Købstad	B	180.]

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
[61	5. Aug.	Bek. om Udvidelse af Bygningsreglement for en Del af St. Jørgensbjerg Sogn under Kjøbenhavns Amt	B	200.]
[62	11. Aug.	Bek. om Bygningsreglement for Farum Kommune under Frederiksborg Amt.....	B	201.]
[67	6. Sept.	Bek. om Bygningsregl. for Værløse Kommune under Kjøbenhavns Amt.....	B	237.]
[71	4. Okt.	Bek. om Bygningsreglement for Marstal Landsogns Kommune under Svendborg Amt.....	B	255.]
[73	12. Okt.	Bek. om Bygningsvedtægt for Aarhus.....	B	267.]
[80	27. Nov.	Bek. om Ændring i Bygningsvedtægt for Ringsted	B	298.]
[89	16. Dec.	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Nysted Købstad.....	B	318.]
[96	23. Dec.	Bek. om Tillæg til Bygningsreglement for Ruds-Vedby Kommune under Holbæk Amt.....	B	327.]
		Børn. se Værgeraad og Arbejderklassen.		
		Dige- og Høfdevæsen, Strandret og Stenfiskeri.		
[5	28. Jan.	Bek. om Kystfredning i Præstø Amtsraadskreds.....	B	13.]
[6	28. Jan.	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. udenfor Møens Fyretablissement.....	B	23.]
[11	2. Febr.	Bek. om Kystfredning i Randers Amtsraadskreds.....	B	33.]
[16	6. Marts	Bek. om Borttagelse af Sten m. m. udfor Albuen	B	45.]
[17	6. Marts	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. udenfor Gjedser Fyretablissement	B	46.]
[18	6. Marts	Bek. om Kystfredning i Maribo Amtsraadskreds.....	B	47.]
[29	24. April	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. fra Grunden udfor Fyret ved Kjels Nor	B	110.]
[30	24. April	Bek. om Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds....	B	111.]
[32	24. April	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten m. m. fra Grunden udfor Elsehoved Fyr.....	B	141.]
92	30. April	Lov om Anlæg af et Havdige fra Vester Vedsted til Store Darum i Ribe Amt.....	A	605.
[40	9. Juni	Bek. om Kystfredning i Holbæk Amtsraadskreds.....	B	153.]
[42	9. Juni	Bek. om Forbud mod Borttagelse af Sten udenfor Sejrø Fyretablissement.....	B	161.]
[43	9. Juni	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udenfor Fyret paa Sjællands Rev.....	B	162.]
[47	30. Juni	Bek. om Kystfredning i Aalborg Amtsraadskreds.....	B	171.]
[48	2. Juli	Bek. om Kystfredning i Hjørring Amtsraadskreds	B	173.]
[54	27. Juli	Bek. om Kystfredning i Roskilde Amtsraadskreds	B	182.]
[56	31. Juli	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Særbæk Dampskibsbro.....	B	191.]
[57	4. Aug.	Bek. angaaende Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Nakkehoved Fyr.....	B	192.]
[58	4. Aug.	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Spodsbjerg Fyretablissement.....	B	193.]
[59	4. Aug.	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Fyret paa Kronborg	B	194.]
[60	4. Aug.	Bek. om Kystfredning i Frederiksborg Amtsraadskreds .	B	195.]
[76	21. Okt.	Bek. om Kystfredning i Assens Amtsraadskreds.....	B	287.]
[90	10. Dec.	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Albuen	B	319.]

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Dampkedler.		
31	5. Marts	Lov om Ændring i Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden	A	63.
43	20. Marts	Bek. om Ændring af § 1 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 12te Februar 1904 ang. Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden	A	83.
		Ed.		
60	26. Marts	Lov om Forandring i Bestemmelserne ang. Løfteeds Anvendelse	A	517.
		Eksamen.		
176	10. Juli	Andg. ang. Fordringerne ved Studentereksamen	A	1075.
181	26. Juli	Andg. ang. Ændringer i Andg. om Censuren ved de højere Almenskoler	A	1087.
271	31. Dec.	Andg. angaaende Studentereksamen for Privatister	A	1447.
		Elektricitet.		
187	11. Aug.	Bek. om Godkendelse af Prøver for elektriske Installatører	A	1094.
226	6. Okt.	Bek. om Godkendelse af Prøver for elektriske Installatører i Henhold til Lov af 19de April 1907 om elektriske Stærkstrømsanlæg	A	1263.
		Embeds- og Bestillingsmænd.		
33	5. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Aalborg, Helsingør og Esbjerg	A	66.
35	5. Marts	Lov om Kommissarier ved Jærnbanerne m. m.	A	68.
47	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder	A	91.
62	1. April	Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1909—10	A	520.
71	1. April	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Bispembederne	A	531.
103	30. April	Kontorholdslov for Toldvæsenet	A	634.
		Eneret. se Jærnbaner.		
		Finansvæsen, Statskassen og Statsgælden.		
33	5. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Aalborg, Helsingør og Esbjerg	A	66.
35	5. Marts	Lov om Kommissarier ved Jærnbanerne m. m.	A	68.
36	5. Marts	Lov om Laan til Opførelse af Boliger for Arbejdere m. fl.	A	69.
47	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder	A	91.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
52	1. April	Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910	A	97.
55	1. April	Lov om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed	A	510.
62	1. April	Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1909—10	A	520.
71	1. April	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Bispeembederne	A	531.
149	1. April	Lov om forhøjet Ligning ved Aalborg Amts Skolefond.	A	993.
87	30. April	Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909	A	561.
101	30. April	Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Afholdelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemed	A	628.
102	30. April	Lov om Fiskerilaan	A	629.
103	30. April	Kontorholdslov for Toldvæsenet	A	634.
113	14. Maj	Lov om Lønninger ved Justervæsenet	A	653.
126	14. Maj	Lov om Anskaffelse af Inventar til Rigshospitalet og Universitetets Institutter for lægevidenskabelig Uddannelse	A	710.
116	15. Maj	Bek. ang. Begæringer om Bevillinger paa Finansloven	A	664.
169	27. Juli	Lov om Optagelse af et Statslaan	A	1033.
219	30. Sept.	Lov om forhøjet Indkomst- og Formueskat til Staten	A	1254.
249	4. Dec.	Lov om Optagelse af et midlertidigt Statslaan	A	1392.
		Fiskeri og Jagt.		
3	13. Jan.	Bek. ang. Ophævelse af det i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 235 af 7de December 1907 indeholdte Forbud mod Fiskeri i Præstø Fjord	A	4.
27	27. Febr.	Bek. ang. Forbud mod Benyttelse af Flyndervaad og Forhøjelse af Mindstemaalet for Rødspætter i visse Dele af Limfjorden	A	59.
101	30. April	Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Afholdelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemed	A	628.
102	30. April	Lov om Fiskerilaan	A	629.
[88	10. Dec.	Bek. om Stadfæstelse af Vedtægter for Laaneforeninger for Fiskere	B	317.]
		Forbrydelser, Straffe og Straffesager.		
45	27. Marts	Bek. ang. en mellem Danmark og Rusland afsluttet Overenskomst om Forbryderes Udlevering	A	86.
225	5. Okt.	Bek. om Udvidelse af Konvention af 31te Marts 1873 om Udlevering af Forbrydere	A	1262.
		Forlig og Forligsmægling samt Voldgift.		
37	5. Marts	Bek. om en mellem Danmark og Sverig afsluttet Konvention ang. obligat. Voldgift	A	70.
38	11. Marts	Bek. om en mellem Danmark og Norge afsluttet Konvention ang. obligat. Voldgift	A	73.
91	26. April	Bek. om en mellem Danmark og de Amerikanske Forenede Stater afsluttet Konvention ang. obligatorisk Voldgift.	A	602.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Forsikringsvæsen (undtagen Brandforsikring.)		
22	16. Febr.	Bek. om offentlig Anerkendelse som Sygekasse af „Sygeforsikring for udenlandske Landarbejdere	A	36.
144	20. Maj	Bek. ang. Lov af 27de Maj 1908 om Forsikring imod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug m. m.	A	986.
146	22. Juni	Bek. om Anerk. af Forsikringsselskaber til Overtagelse af Forsikring efter Lov af 27de Maj 1908 om Forsikring imod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug m. m.	A	990.
[49	5. Juli	Bek. om Ændring i Tarif for den alm. Brandforsikring for Landbygninger	B	176.]
192	27. Aug.	Bek. om Bortfald af den Ulykkesforsikringsforeningen af Landbrugets Arbejdsgivere i Østifterne meddelte offentlige Anerkendelse i Henhold til Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898	A	1112.
		Færøerne.		
[7	29. Jan.	Bek. om Havnereglement for Sørvaag	B	24.]
[8	29. Jan.	Bek. om Forandring i Havnereglement af 6te Oktober 1906 for Vaag (Suderø)	B	27.]
[9	29. Jan.	Bek. om Havnereglement for Vestmanhavn	B	28.]
[10	29. Jan.	Bek. om et Havnereglement for Vaag Ejde	B	31.]
30	5. Marts	Lov indeh. nærmere Regler for Udskrivning af Skatter til Amtsrepartitionsfonden paa Færøerne	A	62.
48	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand over Færøerne	A	93.
49	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne	A	94.
51	26. Marts	Lov vedrør. Udarbejdelse af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne	A	96.
63	1. April	Lov for Færøerne om Vandledninger	A	522.
84	30. April	Lov om Tillæg til og Forandring i Lov om de færøske Landkommuners Styrelse	A	547.
137	14. Juni	Bek. om Reglement for Grindefangsten paa Færøerne	A	729.
196	3. Sept.	Bek. for Færøerne om Kolera i Rotterdam	A	1128.
206	24. Sept.	Bek. om Ophævelse for Færøerne af Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam	A	1146.
[87	9. Dec.	Bek. om Tillæg til Vedtægt for Thorshavns kommunale Styrelse	B	316.]
260	16. Dec.	Bek. angaaende Ophævelse for Færøerne af Karantænebestemmelser overfor Rusland	A	1408.
		Haandværk og Fabriksdrift.		
6	13. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Aalborg Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	9.
7	16. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Horsens Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	11.
8	18. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Assens Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	13.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
28	26. Febr.	Bek. om Undtagelse fra Forbudet mod Arbejde i Fabriker m. v. paa Folkekirkens Helligdage	A	60.
58	15. Marts	Bek. om en Vedtægt for Ringsted ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	514.
83	30. April	Lov om Statsprøveanstalten	A	544.
199	11. Sept.	Bek. for Holbæk ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1131.
201	15. Sept.	Bek. om Vedtægt for Vejle ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1134.
234	29. Okt.	Bek. for Kolding om Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1280.
264	22. Dec.	Lov om Forlængelse af Lov af 20de April 1906 indeholdende Tillæg til Næringslov	A	1412.
		Handel.		
21	16. Febr.	Bek. om, hvilke Varer der maa forhandles i Apoteker efter den alm. Aften-Lukketid	A	35.
82	30. April	Lov om Ændringer i Lov om Lukning af Butikker om Aftenen	A	543.
123	28. Maj	Andg. om særlige Forskrifter for Calcium Carbids Indladning i Skibe	A	695.
178	23. Juli	Bek. ang. Noteringen paa Børsen af udenlandske Vekselkurser	A	1084.
229	6. Okt.	Bek. om Opbevaring af brandfarlige Vædsker	A	1266.
263	14. Dec.	Bek. om Overenskomst mellem Danmark og Bulgarien angaaende Varer m. m.	A	1411.
264	22. Dec.	Lov om Forlængelse af Lov af 20de April 1906 indeholdende Tillæg til Næringslov	A	1412.
		Havne- og Brovæsen.		
[3	16. Jan.	Bek. om et Reglement for Ordens Overholdelse ved Brandsø Anlægsbro	B	9.]
[14	25. Febr.	Bek. om et Reglement for den ved Vildsunds Østside beliggende gamle Færgebro	B	39.]
93	30. April	Lov om Esbjerg Havns Udvidelse	A	607.
[69	8. Sept.	Bek. om Ordensregl. i Odden Havn	B	247.]
[68	28. Sept.	Bek. om Ordensreglement ved Anløbsbroerne ved Fursund	B	245.]
[92	29. Dec.	Bek. om Ændring i Ordensreglement for Stege Havn	B	321.]
[93	29. Dec.	Bek. om Ordensreglement for Havnen ved Kallehave	B	322.]
[95	30. Dec.	Bek. om Ændring i Ordensreglement for Præstø Havn	B	326.]
		Hjælpekasser, se Sparekasser, Sygekasser.		
		Hospitaler, se ogsaa Lægevæsen.		
95	30. April	Lov om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg	A	619.
126	14. Maj	Lov om Anskaffelse af Inventar til Rigshospitalet og Universitetets Institutter for lægevidenskabelig Uddannelse	A	710.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Husdyr og Veterinærvæsen.		
164	15. Maj	Bek. om Udlevering af Serum fra Landbohøjskolens Serum-Laboratorium	A	1019.
202	20. Sept.	Bek. om Ændring i Bekendtgørelse af 6te November 1908 angaaende Udførsel af Heste m. m.	A	1137.
		Hæren og Søværnet.		
56	3. April	Lov om midlertidige Ændringer i Lov af 28de Maj 1880 om Søværnets Ordning	A	512.
77	26. April	Bek. ang. Kvartergodtgørelse for dem, som udsendes af Generalstaben til topografisk Arbejde	A	537.
112	8. Maj	Lov om midlertidige Foranstaltninger til Afhjælpning af Manglen paa tilstrækkelige Øvelsespladser for Fodfolksafdelingerne i Kjøbenhavn	A	652.
122	27. Maj	Andg. om Ændring i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed	A	694.
209	30. Sept.	Lov om Hærens Ordning	A	1149.
210	30. Sept.	Lov om Befæstningsanlæg	A	1193.
211	30. Sept.	Lov om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse af Hærens Bygninger m. m.	A	1195.
212	30. Sept.	Lov om Afhændelse af en Del af Christianshavns Fæstningsværker, af Fredericia Fæstning m. m.	A	1196.
213	30. Sept.	Lov om Lønninger ved Hæren	A	1198.
214	30. Sept.	Lov om Felttillæg ved Hæren	A	1210.
215	30. Sept.	Lov om Søværnets Ordning	A	1213.
216	30. Sept.	Lov om ekstraordinær Bevilling til Anskaffelse af Sø-krigsmateriel	A	1236.
217	30. Sept.	Lov om Lønninger ved Søværnet	A	1237.
218	30. Sept.	Lov om Søtillæg ved Søværnet	A	1248.
243	20. Nov.	Bek. om Ratifikation af international Konvention om Forbedring af syge og saaredes Vilkaar ved Hærene i Krig	A	243.
		Indfødte, danske Undersaatter.		
23	12. Febr.	Lov om Indfødsrets Meddelelse	A	37.
		Indkvarteringsvæsen.		
77	26. April	Bek. ang. Kvartergodtgørelse for dem, som udsendes af Generalstaben til topografisk Arbejde	A	537.
		Island.		
(1	12. Jan.	Allerh. Reskript om Altingets Aabning	Till.	1.)
(3	30. Jan.	Kundg. ang. Stadfæstelse paa Forandringer i Statuter for Islands Bank	Till.	3.)
(6	31. Marts	Lov om foreløbig Forhøjelse af Indførselsafgift paa Island	Till.	7.)
(7	1. April	Allerh. Reskript om Altingets Forlængelse og Slutning.	Till.	9.)
(9	1. Maj	Allerh. Kundg. ang. Overdragelse af Regeringens Førelse til Trønfølgeren	Till.	18.)
(10	12. Maj	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	Till.	19.)

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal
(15	9. Juli	Lov om Godkendelse af Landsregnskabet	Till.	28.)
(16	9. Juli	Lov om Tillægsbevilling 1906—07	Till.	30.)
(17	9. Juli	Lov om Tillægsbevilling 1908—09	Till.	34.)
(18	9. Juli	Finanslov 1910—11	Till.	38.)
(19	9. Juli	Lov om Oprettelse af en Landsbank	Till.	70.)
(20	9. Juli	Lov om Bemyndigelse for Landsbanken til Udstedelse af en 3die Serie Bankobligationer	Till.	72.)
(21	9. Juli	Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Køb af Landsbankens Bankobligationer	Till.	75.)
(22	9. Juli	Lov om Ændring i Valglov til Altinget	Till.	76.)
(23	9. Juli	Lov om Forandring i Lov om statistiske Tabeller	Till.	78.)
(24	9. Juli	Lov om Alderdomsunderstøttelse	Till.	80.)
(25	9. Juli	Lov om Understøttelseskasse for Børnelærere	Till.	84.)
(26	9. Juli	Lov om Ændring i Lov om et Lærerseminarium i Reykjavik	Till.	86.)
(27	9. Juli	Lov om Realskolen i Akureyri	Till.	87.)
(28	9. Juli	Lov om Vragning af Fisk	Till.	89.)
(29	9. Juli	Lov om Ændring i Lov om Vedtægt ang. Fuglefangst i Vestmannøerne	Till.	92.)
(30	9. Juli	Lov om Tillæg til Lov om Fiskeri fra aabne Baade	Till.	93.)
(31	9. Juli	Lov om Vedtægter ang. Kornforraadshuse til Kreaturfoder	Till.	94.)
(32	9. Juli	Lov om Ændring i Lov om Forbud mod Indførsel af Kreaturer	Till.	96.)
(33	9. Juli	Lov om Tillæg til Lov om Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender	Till.	97.)
(34	9. Juli	Lov om Oprettelse af Brandkorps i Havnefjord	Till.	100.)
(35	9. Juli	Lov om Henlæggelse af Jorden Naust under Købstaden Akureyri	Till.	101.)
(36	9. Juli	Lov om Salg af Jorden Kjarni	Till.	102.)
(37	9. Juli	Lov om Udvidelse af Handelsgrunden i Købstaden Isafjord	Till.	103.)
(38	9. Juli	Lov om Hjemmel til Ekspropriation for Isafjord Købstad	Till.	104.)
(39	9. Juli	Lov om særskilt Tingsogn i Keflavik Rep	Till.	105.)
(40	11. Juli	Allerh. Kundg. om Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	Till.	106.)
(41	23. Juli	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	Till.	107.)
(42	30. Juli	Lov om Oprettelse af et Universitet	Till.	108.)
(43	30. Juli	Lov om Lønninger for Universitetslærere	Till.	114.)
(44	30. Juli	Lov om Forandring i Lov om Børns Undervisning af 1907	Till.	116.)
(45	30. Juli	Lov om Ordinationsbiskopper	Till.	118.)
(46	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om Sognepræsters Lønning	Till.	119.)
(47	30. Juli	Lov om Sognèydelser	Till.	120.)
(48	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om Forvaltning af Kirkens Indtægter	Till.	124.)
(49	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om Kundg. før Indgaaelse af borgerligt Ægteskab	Till.	125.)
(50	30. Juli	Lov om Tillæg til Lov af 22de November 1907	Till.	126.)
(51	30. Juli	Lov om Forbud mod Indførelse af spirituøse Drikke	Till.	127.)
(52	30. Juli	Lov om Handelsbetjentes Læretid	Till.	132.)
(53	30. Juli	Lov om Handelsbøger	Till.	135.)
(54	30. Juli	Lov om Autorisation af Handelssteder	Till.	138.)
(55	30. Juli	Lov om Autorisation af Dalvik	Till.	139.)
(56	30. Juli	Lov om Ændring i Love angaaende Valgret i Købstæders Anliggender	Till.	140.)
(57	30. Juli	Lov om Bjærgværker	Till.	142.)
(58	30. Juli	Lov om Behandling af Skove og Krat	Till.	150.)
(59	30. Juli	Lov om Hegn	Till.	152.)

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
(60	30. Juli	Lov om Forsikring for Søfolk.	Till.	155.)
(61	30. Juli	Lov om Oprettelse af en Forsikringsforening for Fiskefartøjer	Till.	158.)
(62	30. Juli	Lov om Vedtægter angaaende Fredning af Foreller	Till.	162.)
(63	30. Juli	Lov vedrørende Fiskeri med Bundslæbevaad	Till.	164.)
(64	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om spedalske	Till.	165.)
(65	30. Juli	Lov vedrørende Lægedistrikterne	Till.	166.)
(66	30. Juli	Lov vedrørende Lægedistrikterne	Till.	167.)
(67	30. Juli	Lov vedrørende Lægedistrikterne	Till.	168.)
(72	20. Okt.	Reglm. for Landsbankens Hypotekafdeling	Till.	179.)
(73	3. Nov.	Bek. om Kirkeafgift i Hof Sogn	Till.	185)
(74	3. Nov.	Bek. om Kirkeafgift i Stadastadur Sogn	Till.	186.)
(75	17. Nov.	Allerh. Kundg. om Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	Till.	187.)
(80	7. Dec.	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	Till.	195.)
(82	27. Dec.	Bek. om Anvendelse af metrisk System	Till.	212.)
		Jærnbaner.		
35	5. Marts	Lov om Kommissarier ved Jærnbanerne m. m.	A	68.
50	26. Marts	Lov om Forandring i Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 om ny Jærnbaneanlæg m. v.	A	95.
69	26. Marts	Lov om Anlæg af Viadukter for Dobbeltsporet Nyborg-Strib samt Udvidelse af Odense Statsbanestation	A	529.
100	30. April	Lov om Tillæg til Lov af 29de Marts 1904 om Kjøbenhavns Personbanegaard	A	627.
109	14. Maj	Lov om Undersøgelser i Anledning af Anlæg af en fast Jærnbaneforbindelse mellem Masnedø og Falster	A	644.
204	15. Juni	Reglement for Overholdelsen af Orden ved Baneanlægget Nyborg-Strib	A	1141.
151	21. Juni	Bek. ang. Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Ryomgaard til Gerrild	A	995.
165	22. Juni	Bek. om Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Ringkjøbing til Nørre Omme	A	1020.
147	23. Juni	Bek. ang. Ophævelse af Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Kolding til Hejlsminde	A	991.
190	23. Juni	Bek. om Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbaner fra Kolding til Hejlsminde og til Vamdrup	A	1100.
194	29. Juni	Bek. ang. Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Odense til Middelfart med Sidebane	A	1117.
174	30. Juni	Bek. ang. Eneretsbevilling til Anlæg af Jærnbane fra Rønne til Allinge	A	1059.
180	23. Juli	Bek. ang. Ændring i Politireglement for Statsbanerne	A	1086.
193	4. Sept.	Regl. for Overholdelse af Orden og Sikkerhed ved Anlægget af Jærnbanen fra Stubbekjøbing til Nysted	A	1113.
		Karantænevæsen.		
64	1. April	Lov om Ændring i Lov om Foranstaltning mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget	A	524.
67	6. April	Bek. om delvis Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse ang. Sundhedsforanstaltninger overfor russiske Østersøhavne	A	527.
68	6. April	Bek. om delvis Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse om Kolera i de russiske og finske Østersøhavne m. v.	A	528.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
138	25. Juni	Bek. ang. Foranstaltninger imod Indførelse af Kolera ..	A	739.
154	7. Juli	Bek. om Sundhedsforanstaltninger overfor Archangel ...	A	1008.
162	23. Juli	Bek. om Sundhedsforanstaltninger overfor Riga	A	1017.
168	24. Juli	Bek. om Kolera i Archangel og Riga.....	A	1032.
189	31. Aug.	Bek. om Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam ..	A	1099.
200	23. Sept.	Bek. om Ophævelse af Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam.....	A	1133.
244	30. Nov.	Bek. om Ophævelse af Bekendtgørelse om Sundhedsforanstaltninger overfor Riga.....	A	1336.
		Kasse- og Regnskabsvæsen.		
117	14. Maj	Lov om autoriserede Revisorer	A	665.
		Kirken og kirkelige Forhold, Kirkebygninger og Kirkegaarde.		
9	18. Jan.	Bek. ang. Omannekteringen af Ingstrup, Hjermitslev og Alstrup, Saltum og Hune samt Jetzmark Sognekald under Aalborg Stift.....	A	15.
12	1. Febr.	Anordn. ang. Konfirmationen.....	A	21.
19	9. Febr.	Bek. ang. Adgang til at benytte Særkalke ved Uddelingen af Nadverens Sakramente.....	A	33.
41	9. Marts	Bek. ang. Oprettelsen af et Embede som præsteviet midlertidig Medhjælper for Skaarup Menighed i Fyens Stift	A	79.
71	1. April	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Bispeembederne	A	531.
90	23. April	Bek. ang. Bemyndigelse for Biskopperne til at tillade mindre Ændringer i Liturgien.....	A	601.
127	27. Maj	Bek. om Autorisation af Oversættelse af Luthers lille Katekismus	A	711.
142	29. Maj	Bek. ang. Omdannelse af Vicepastoratet for Sandby Menighed.....	A	984.
152	25. Juni	Bek. ang. Deling af Nørvang-Tørrild Herreders Provsti.	A	1006.
153	28. Juni	Bek. ang. Deling af Bornholms Provsti	A	1007.
158	8. Juli	Bek. ang. Adskillelse i kirkelig Henseende af Ulfborg og Raasted Sogne i Ribe Stift	A	1013.
230	13. Juli	Bek. ang. Præsters Selvkommunion.....	A	1271.
173	28. Juli	Bek. ang. Nedlæggelse af Embedet som residerende Kapellan ved Brøndshøj Kirke	A	1058.
197	6. Sept.	Bek. ang. Oprettelse af Kaldskapellani for Nørre Tranders i Aalborg Stift.....	A	1129.
221	23. Sept.	Bek. ang. Nedlæggelse af Embedet som Præst for de Classenske Boliger og om Oprettelse af Godthaabs Sogn.....	A	1256.
		Kjøbenhavn.		
100	30. April	Lov om Tillæg til Lov af 29de Marts 1904 om Kjøbenhavns Personbanegaard	A	627.
143	30. April	Lov om Opførelse af en Postbygning ved Kjøbenhavns Central-Personbanegaard	A	985.
[39	7. Juni	Bek. om Ændringer i Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn.....	B	152.]

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Kommunerne og Kommunalvæsen.		
34	5. Marts	Lov om Forandring i de for Frederiksberg kommunale Styrelse gældende Bestemmelser	A	67.
105	8. Maj	Lov om Varigheden af Valg, som foretages af de kommunale Bestyrelser til særlige Kommissioner	A	640.
145	3. Juni	Bek. ang. Varigheden af Kommunalbestyrelsernes Valg af Medlemmer til Skolekommissioner m. m.	A	989.
159	9. Juli	Lov ang. Stempelafgift af de af Aarhus Kommune for et optaget Laan udstedte Obligationer	A	1014.
251	3. Dec.	Andg. ang. Ligning af Skat til Stat og Kommune i Frederiksberg Kommune	A	1397,
		Kommissioner.		
32	5. Marts	Lov om Nedsættelse af en Kommission til Udarbejdelse af Lovforslag til Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Ejendom samt til Undersøgelse af Vallø og Vemmetoftes Retsforhold til Statsmagten.	A	64.
		Kongen og Kongehuset.		
80	1. Maj	Allerh. Kundg. ang. Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	A	540.
107	12. Maj	Allerh. Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	A	642.
161	11. Juli	Allerh. Kundg. om Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	A	1016.
163	23. Juli	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	A	1018.
239	17. Nov.	Allerh. Kundg. ang. Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	A	1328.
254	7. Dec.	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	A	1401.
		Konsulatvæsen.		
11	31. Jan.	Bek. om Reglement for Fagkonsuler	A	17.
250	21. Okt.	Bek. om Instruks for Generalkonsuler	A	1393.
252	4. Dec.	Bek. om Deklaration mellem Danmark og Sverig angaaende Ægteskabs Indgaaelse for Konsuler	A	1398.
		Kreditforeninger.		
[20	5. Marts	Kundg. ang. Tillæg til Statuter for Kreditforeningen for industrielle Ejendomme	B	63.]
[25	15. Marts	Kundg. ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Statuter for Kreditforening af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne	B	98.]
[33	13. Maj	Kundg. ang. Stadfæstelse paa Tillæg til Statutter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne	B	142.]
[44	19. Juni	Kundg. ang. Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn	B	163.]
[70	11. Okt.	Kundg. ang. Tillæg til Statuter for den nye Kreditforening for Købstadgrundejere i Nørrejylland	B	254.]

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
[85	29. Nov.	Kundg. om Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland ..	B	314.]
[86	26. Nov.	Kundg. om Tillæg til Statuter for Kreditkassen for Landejendomme i Østifterne	B	315.]
		Kystfredning, se Dige- og Høfdevæsen.		
		Købstæderne og Handelspladserne.		
		Aalborg.		
6	13. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Aalborg Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	9.
		Aarhus.		
159	9. Juli	Lov ang. Stempelafgift af de af Aarhus Kommune for et optaget Laan udstedte Obligationer	A	1014.
[73	12. Okt.	Bek. om Bygningsvedtægt for Aarhus.....	B	267.]
[74	1. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Aarhus	B	284.]
		Assens.		
8	18. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Assens Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	13.
		Ebeltoft.		
[97	28. Dec.	Bek. om Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Ebeltoft Vandværk	B	328.]
		Esbjerg.		
[28	1. April	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Esbjerg.....	B	109.]
74	22. April	Bek. om Anerkendelse af Esbjerg Købstads Kødkontrol.	A	534.
[27	22. April	Bek. om et Tillæg til Sundhedsvedtægt for Esbjerg ...	B	101.]
93	30. April	Lov om Esbjerg Havns Udvidelse.....	A	607.
[94	29. Dec.	Bek. om Anerkendelse af Trikinundersøgelse paa Esbjerg Svineslagteri	B	325.]
		Faaborg.		
72	13. April	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser....	A	532.
		Frederikshavn.		
255	8. Dec.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser	A	1402.
		Frederikssund.		
[23	16. April	Bek. om en Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Frederiksunds Vandværk.....	B	95.]
		Grenaa.		
[46	29. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Grenaa	B	165.]
205	14. Sept.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser	A	1145.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Hillerød.		
[52	19. Juli	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Hillerød Købstad	B	180.]
		Holbæk.		
199	11. Sept.	Bek. for Holbæk ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1131.
		Horsens.		
7	16. Jan.	Bek. om en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Horsens Købstad ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	11.
133	2. Juni	Andg. om Bestemmelser om Forhyringsagenter m. m. i Horsens	A	720.
		Kallundborg.		
[26	5. April	Bek. om Opløsning af Kalundborg-Refsnæs Bjærgelav	B	100.]
		Kolding.		
234	29. Okt.	Bek. for Kolding om Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1280.
		Korsør.		
[41	9. Juni	Bek. om Udvidelse af Bygningslov for Købstæderne for Korsørs Vedkommende	B	160.]
		Maribo.		
222	28. Sept.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser	A	1257
		Nakskov.		
131	25. Maj	Andg. om Bestemmelser om Forhyringsagenter m. m. i Nakskov	A	715.
		Nykjøbing F.		
[22	1. Marts	Bek. om en Bygningsvedtægt for Nykjøbing p. F.	B	73.]
[31	12. Maj	Bek. om Instruks for Bygningsinspektøren i Nykjøbing F.	B	137.]
		Nykjøbing M.		
[4	23. Jan.	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Nykjøbing p. Mors	B	12.]
[36	29. Maj	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Nykjøbing M.	B	146.]
		Nysted.		
[75	3. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Nysted	B	286.]
[89	16. Dec.	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Nysted Købstad	B	318.]
		Nørre-Sundby.		
44	17. Marts	Bek. om Anerkendelse af Nørre-Sundby Købstads Kødkontrol	A	85.
[21	17. Marts	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nørre-Sundby Købstad	B	65.]
		Præstø.		
[95	30. Dec.	Bek. om Ændring i Ordensreglement for Præstø Havn	B	326.]

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Ringsted.		
[15	27. Febr.	Bek. om en Instruks for Bygningsinspektøren i Ringsted Købstad	B	41.]
58	15. Marts	Bek. om en Vedtægt for Ringsted ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	514.
[81	20. Nov.	Bek. om Ændring i Sundhedsvedtægt for Ringsted	B	299.]
[80	27. Nov.	Bek. om Ændring i Bygningsvedtægt for Ringsted	B	298.]
		Roskilde.		
[72	19. Okt.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Roskilde	B	262.]
		Silkeborg.		
75	22. April	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser	A	535.
[38	1. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Silkeborg	B	151.]
		Skelskør.		
224	2. Okt.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser	A	1261.
		Stege.		
[92	29. Dec.	Bek. om Ændring i Ordensreglement for Stege Havn	B	321.]
		Vejle.		
98	30. April	Lov ang. Stempelafgiften for de af Vejle Kommune for et Laan af 800,000 Kr. udstedte Obligationer	A	625.
184	3. Aug.	Bek. angaaende Indlemmelse i Vejle Købstad af visse Ejendomme i Hornstrup Sogn	A	1091.
201	15. Sept.	Bek. om Vedtægt for Vejle ang. Børns og unge Menneskers Arbejde	A	1134.
		Landet og Landvæsen.		
1	2. Jan.	Bek. om Antallet af Sogneraadskredsene i hele Landet og i hver Landstingskreds	A	1.
16	6. Febr.	Bek. om Indgivelse af Andragender om Understøttelse til praktisk Uddannelse i Husmandsbruget og Landbrugets Bierhverv	A	30.
32	5. Marts	Lov om Nedsættelse af en Kommission til Udarbejdelse af Lovforslag til Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Ejendom samt til Undersøgelse af Vallø og Vemmetoftes Retsforhold til Statsmagten.	A	64.
94	30. April	Lov om Oprettelse af Husmandsbrug	A	609.
		Landets Inddeling i verdslig Henseende i kirkelig Henseende, se Kirken.		
184	3. Aug.	Bek. angaaende Indlemmelse i Vejle Købstad af visse Ejendomme i Hornstrup Sogn	A	1091.
		Livsforsikring. se Forsikring.		

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Love.		
18	12. Febr.	Lov om Oprettelse af et Embede som Kontorchef og et Embede som Fuldmægtig under Ministeriet for offentlige Arbejder	A	32.
23	12. Febr.	Lov om Indfødsrets Meddelelse	A	37.
30	5. Marts	Lov indeh. nærmere Regler for Udskrivning af Skatter til Amtsrepartitionsfonden paa Færøerne	A	62.
31	5. Marts	Lov om Ændring i Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden	A	63.
32	5. Marts	Lov om Nedsættelse af en Kommission til Udarbejdelse af Lovforslag til Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Ejendom samt til Undersøgelse af Vallø og Vemmetoftes Retsforhold til Statsmagten.	A	64.
33	5. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Aalborg, Helsingør og Esbjerg	A	66.
34	5. Marts	Lov om Forandring i de for Frederiksberg kommunale Styrelse gældende Bestemmelser	A	67.
35	5. Marts	Lov om Kommissarier ved Jærnbanerne m. m.	A	68.
36	5. Marts	Lov om Laan til Opførelse af Boliger for Arbejdere m. fl.	A	69.
46	26. Marts	Lov om en forandret Affattelse af §§ 8, 9 og 11 i Lov Nr. 125 af 4de Maj 1907 om Hjælpekasser	A	89.
47	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder	A	91.
48	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand over Færøerne	A	93.
49	26. Marts	Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne	A	94.
50	26. Marts	Lov om Forandring i Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 om ny Jærnbaneanlæg m. v.	A	95.
51	26. Marts	Lov vedrør. Udarbejdelse af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne	A	96.
53	26. Marts	Lov om Rettens Pleje	A	265.
59	26. Marts	Lov om Anlæg og Overtagelse af Gader og Veje i Gentofte Kommune under Kjøbenhavns Amt	A	516.
60	26. Marts	Lov om Forandring i Bestemmelserne ang. Løfteeds Anvendelse	A	517.
69	26. Marts	Lov om Anlæg af Viadukter for Dobbeltsporet Nyborg-Strib samt Udvidelse af Odense Statsbanestation	A	529.
54	31. Marts	Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 264 af 7de December 1908 om midlertidige Forholdsregler vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse	A	509.
52	1. April	Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910	A	97.
55	1. April	Lov om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed	A	510.
61	1. April	Lov om en ændret Affattelse af § 11 i Lov af 14de April 1865 om Istandsættelse og Vedligeholdelse af private Veje	A	519.
62	1. April	Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1909—10	A	520.
63	1. April	Lov for Færøerne om Vandledninger	A	522.
64	1. April	Lov om Ændring i Lov om Foranstaltning mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget	A	524.
71	1. April	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Bispeembederne	A	531.
149	1. April	Lov om forhøjet Ligning ved Aalborg Amts Skolefond.	A	993.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
56	3. April	Lov om midlertidige Ændringer i Lov af 28de Maj 1880 om Søværnets Ordning	A	512.
78	30. April	Lov om Forlængelse af Lov vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse	A	538.
82	30. April	Lov om Ændringer i Lov om Lukning af Butikker om Aftenen	A	543.
83	30. April	Lov om Statsprøveanstalten	A	544.
84	30. April	Lov om Tillæg til og Forandring i Lov om de færøske Landkommuners Styrelse	A	547.
85	30. April	Lov om Tillæg til Strandingsloven af 10de April 1895.	A	555.
87	30. April	Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909	A	561.
92	30. April	Lov om Anlæg af et Havdige fra Vester Vedsted til Store Darum i Ribe Amt	A	605.
93	30. April	Lov om Esbjerg Havns Udvidelse	A	607.
94	30. April	Lov om Oprettelse af Husmandsbrug	A	609.
95	30. April	Lov om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg	A	619.
98	30. April	Lov ang. Stempelafgiften for de af Vejle Kommune for et Laan af 800,000 Kr. udstedte Obligationer	A	625.
99	30. April	Lov om Afhændelse af en Del af Esrom Skovkassererboligs Jordlod samt om Lønningsforandringer for Skovkassereren i Esrom	A	626.
100	30. April	Lov om Tillæg til Lov af 29de Marts 1904 om Kjøbenhavns Personbanegaard	A	627.
101	30. April	Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Afholdelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemed	A	628.
102	30. April	Lov om Fiskerilaan	A	629.
103	30. April	Kontorholdslov for Toldvæsenet	A	634.
111	30. April	Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse	A	646.
143	30. April	Lov om Opførelse af en Postbygning ved Kjøbenhavns Central-Personbanegaard	A	985.
150	30. April	Lov om en forandret Sammensætning af Amtskoledirektionen paa Bornholm	A	994.
97	8. Maj	Lov om Ordningen af Den sjællandske Bondestands Sparekasses Forhold	A	622.
105	8. Maj	Lov om Varigheden af Valg, som foretages af de kommunale Bestyrelser til særlige Kommissioner	A	640.
106	8. Maj	Lov om fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløshedskassehjælpens Ophør	A	641.
112	8. Maj	Lov om midlertidige Foranstaltninger til Afhjælpning af Manglen paa tilstrækkelige Øvelsespladser for Fodfolksafdelingerne i Kjøbenhavn	A	652.
113	14. Maj	Lov om Lønninger ved Justervæsenet	A	653.
114	14. Maj	Midlertidig Lov om Skibes Dybgaaende og Lastelinie	A	654.
115	14. Maj	Lov om Tilsyn med Sejlskibe m. m.	A	656.
117	14. Maj	Lov om autoriserede Revisorer	A	665.
118	14. Maj	Lov om Forandringer i Ordningen af Finansernes Centralstyrelse	A	668.
126	14. Maj	Lov om Anskaffelse af Inventar til Rigshospitalet og Universitetets Institutter for lægevidenskabelig Uddannelse	A	710.
159	9. Juli	Lov ang. Stempelafgift af de af Aarhus Kommune for et optaget Laan udstedte Obligationer	A	1014.
169	27. Juli	Lov om Optagelse af et Statslaan	A	1033.
209	30. Sept.	Lov om Hærens Ordning	A	1149.
210	30. Sept.	Lov om Befæstningsanlæg	A	1193.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
211	30. Sept.	Lov om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse af Hærens Bygninger m. m.	A	1195.
212	30. Sept.	Lov om Afhændelse af en Del af Christianshavns Fæstningsværker, af Fredericia Fæstning m. m.	A	1196.
213	30. Sept.	Lov om Lønninger ved Hæren	A	1198.
214	30. Sept.	Lov om Felttillæg ved Hæren	A	1210.
215	30. Sept.	Lov om Søværnets Ordning	A	1213.
216	30. Sept.	Lov om ekstraordinær Bevilling til Anskaffelse af Sø-krigsmateriel	A	1236.
217	30. Sept.	Lov om Lønninger ved Søværnet	A	1237.
218	30. Sept.	Lov om Søtillæg ved Søværnet	A	1248.
219	30. Sept.	Lov om forhøjet Indkomst- og Formueskat til Staten	A	1254.
249	4. Dec.	Lov om Optagelse af et midlertidigt Statslaan	A	1392.
264	22. Dec.	Lov om Forlængelse af Lov af 20de April 1906 indeholdende Tillæg til Næringslov	A	1412.
		Lægevæsen. se ogsaa Hospitaler og Karantænevæsen.		
17	10. Febr.	Bek. om en paatænkt Omordning af Undervisning paa Tandlægeskolen	A	31.
124	13. April	Andg. vedr. Tandlægeskolen og Tandlægeeksamen	A	697.
81	27. April	Bek. om Tilskud til Uddannelse af Sygeplejersker udenfor Kjøbenhavn	A	541.
95	30. April	Lov om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg	A	619.
111	30. April	Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse	A	646.
164	15. Maj	Bek. om Udlevering af Serum fra Landbohøjskolens Serum-Laboratorium	A	1019.
135	29. Maj	Bek. ang. Sundhedsvæsenets Centralstyrelse	A	725.
227	8. Okt.	Bek. ang. Undersøgelse af Opspyt til Konstatering af Tuberkulose	A	1264.
243	20. Nov.	Bek. om Ratifikation af international Konvention om Forbedring af syge og saaredes Vilkaar ved Hærene i Krig	A	243.
256	10. Dec.	Lov om Forlængelse af Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme	A	1403.
		Maal, Mønt og Vægt.		
113	14. Maj	Lov om Lønninger ved Justervæsenet	A	653.
182	28. Juli	Bek. om Tidspunktet for den udelukkende Benyttelse af metrisk Maal ved Beregning af offentlige Afgifter	A	1088.
245	12. Nov.	Andg. om Justerreglement	A	1337.
		Maskiner. se ogsaa Dampkedler.		
31	5. Marts	Lov om Ændring i Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden	A	63.
43	20. Marts	Bek. om Ændring af § 1 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 12te Februar 1904 ang. Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden	A	83.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Ministerierne.		
15	6. Febr.	Bek. om Henlæggelse af Sager vedr. Amtmandsboligerne til Indenrigsministeriet	A	29.
18	12. Febr.	Lov om Oprettelse af et Embede som Kontorchef og et Embede som Fuldmægtig under Ministeriet for offentlige Arbejder	A	32.
118	14. Maj	Lov om Forandringer i Ordningen af Finansernes Centralstyrelse	A	668.
116	15. Maj	Bek. ang. Begæringer om Bevillinger paa Finansloven	A	664.
132	26. Maj	Bek. om Omfordeling af Forretninger under Finansministeriet	A	718.
		Navn.		
42	19. Marts	Bek. ang. 5te Tillæg til Fortegnelsen over Navne, der ere unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis	A	80.
223	30. Sept.	Bek. ang. Fortegnelse over Navne, unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis	A	1258.
		Næringsvæsen. se Haandværk og Fabrikdrift samt Handel.		
		Patent, Varemærker og Mønstre.		
39	16. Febr.	Anordn. hvorved Bestemmelser i Anordning af 28de September 1894 og 12te September 1902 ang. Beskyttelse for fremmede Patenter gøres anvendelige i i Forhold til det østrig-ungarske Monarki	A	77.
129	6. April	Andg. ang. Beskyttelse af Mønstre i den australske Føderation, Trinidad og Tobago	A	713.
130	6. April	Andg. ang. Beskyttelse af Varemærker og Mønstre i Østrig-Ungarn	A	714.
191	26. Aug.	Bek. om Overenskomst mellem Danmark og Tyskland om Fritagelse for Udøvelsespligt med Hensyn til Mønstre	A	1110.
231	11. Sept.	Andg. om, at Ophørsgrund for Beskyttelse af Mønstre ikke kommer til Anvendelse overfor Genstande, der indføres fra Tyskland	A	1272.
246	1. Nov.	Andg. vedr. Beskyttelse for fremmede Varemærker (Serbien)	A	1388.
253	6. Dec.	Andg. vedrørende Beskyttelse for fremmede Patenter (Serbien)	A	1400.
		Pensionsvæsen.		
121	21. Maj	Bek. om Beregning af Emolumenters Pengeværdi med Hensyn til private Mellem- og Realskolers Pensionskasse m. m.	A	693.
		Politivæsen.		
24	12. Febr.	Anordn. indeholdende en Ændring i Lov om Tilsyn med Udvandreres Befordring af 1ste Maj 1868	A	56.
180	23. Juli	Bek. ang. Ændring i Politireglement for Statsbanerne	A	1086.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Postvæsen.		
143	30. April	Lov om Opførelse af en Postbygning ved Kjøbenhavns Central-Personbanegaard	A	985.
172	28. Juli	Andg. ang. Tillæg til Andg. om Posternes Benyttelse	A	1057.
186	9. Aug.	Andg. angaaende Behandling af Postforsendelser til og fra Statsmyndigheder	A	1093.
268	21. Dec.	Bek. vedrørende Postudvekslingen mellom Danmark og de dansk vestindiske Øer	A	1429.
		Retterne og Retssager.		
53	26. Marts	Lov om Rettens Pleje	A	265.
60	26. Marts	Lov om Forandring i Bestemmelserne ang. Løfteeds Anvendelse	A	517.
119	19. Maj	Bek. om Konvention angaaende international Ordning af visse civilprocessuelle Forhold	A	669.
160	9. Juli	Andg. om Foretagelse af Retshandlinger udenfor ordinær Retsdag i Nordre Birk	A	1015.
237	30. Okt.	Bek. om Deklaration mellem Danmark og Norge om Søforklaringer	A	1325.
257	14. Dec.	Bek. angaaende Afholdelse af Lysgaard m. fl. Herreders ordinære Ting	A	1404.
		Rigsdagen.		
88	30. April	Aabent Brev, hvorved Rigsdagens Samling sluttes	A	599.
89	1. Maj	Aabent Brev ang. Udskrivning af nyt, almindelig Valg til Folketinget	A	600.
108	14. Maj	Aabent Brev om Opløsning af det nuværende Folketing.	A	643.
128	29. Maj	Aabent Brev om Rigsdagens Sammenkaldelse til en overordentlig Samling	A	712.
207	25. Sept.	Aabent Brev, hvorved Rigsdagens Samling sluttes	A	207.
208	27. Sept.	Aabent Brev, hvorved Rigsdagen sammenkaldes til en ordentlig Samling	A	1148.
		Skatter og Afgifter.		
[12	29. Jan.	Bek. om, at Hundeafgiften skal være gældende for den som „Skovridergaardens Villaby“ betegnede Del af Søllerød Sogn	B	37.]
[13	12. Febr.	Bek. om, at Hundeafgiften skal være gældende for en Del af Seest Sogn	B	38].
134	2. Juni	Andg. ang. Ændr. i og Tillæg til Andg. af 22de Oktober 1903 om Indkomstskat m. v.	A	723.
182	28. Juli	Bek. om Tidspunktet for den udelukkende Benyttelse af metrisk Maal ved Beregning af offentlige Afgifter.	A	1088.
198	6. Sept.	Bek. om Hundeafgiften for Skjern Stationsby	A	1130.
219	30. Sept.	Lov om forhøjet Indkomst- og Formeskat til Staten	A	1254.
251	3. Dec.	Andg. ang. Ligning af Skat til Stat og Kommune i Frederiksberg Kommune	A	1397.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Skolevæsen.		
14	1. Febr.	Regler for Optagelsesprøven paa Forskoleseminarierne ..	A	26.
20	9. Febr.	Anordn. ang. en Begrænsning af Anordning af 7de Februar 1907 om Latinprøven ved Optagelse i Gymnasiets klassisk-sproglige og nysproglige Linies 1ste Klasse	A	34.
149	1. April	Lov om forhøjet Ligning ved Aalborg Amts Skolefond.	A	993.
110	30. April	Bek. ang. Optagelsen af anerkendte Kursus i Pensionskassen for de private højere Almenskoler	A	645.
150	30. April	Lov om en forandret Sammensætning af Amtsskoledirektionen paa Bornholm	A	994.
125	4. Maj	Bek. ang. de offentlige Understøttelser ved Statens højere Almenskoler	A	700.
121	21. Maj	Bek. om Beregning af Emolumenters Pengeværdi med Hensyn til private Mellem- og Realskolers Pensionskasse m. m.	A	693.
176	10. Juli	Andg. ang. Fordringerne ved Studentereksamen	A	1075.
177	16. Juli	Bek. ang. privat forberedte Elevers Optagelse i eksamensberettigede Mellemskoler	A	1083.
181	26. Juli	Andg. ang. Ændringer i Andg. om Censuren ved de højere Almenskoler	A	1087.
242	19. Nov.	Bek. om Ophævelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Cirkulære af 22de April 1885	A	1334.
271	31. Dec.	Andg. ang. Studentereksamen for Privatister	A	1447.
		Skovvæsen.		
99	30. April	Lov om Afhændelse af en Del af Esrom Skovkassererboligs Jordlod samt om Lønningsforandringer for Skovkassereren i Esrom	A	626.
		Slagterier og Slagteriprodukter.		
4	15. Jan.	Bek. om Anerkendelse af Kødkontrollen for en Del af Nørre-Tranders Kommune	A	5.
44	17. Marts	Bek. om Anerkendelse af Nørre-Sundby Købstads Kødkontrol	A	85.
72	13. April	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Faaborg)	A	532.
74	22. April	Bek. om Anerkendelse af Esbjerg Købstads Kødkontrol	A	534.
75	22. April	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Silkeborg)	A	535.
120	22. Maj	Bek. om Eksportslagteriernes Stilling efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol	A	686.
141	24. Juni	Bek. ang. Udførsel af Konserves, Pølser m. m.	A	978.
188	16. Aug.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Hammel)	A	1098.
205	14. Sept.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Grenaa)	A	1145.
202	20. Sept.	Bek. om Ændring i Bekendtgørelse af 6te November 1908 angaaende Udførsel af Heste m. m.	A	1137.
222	28. Sept.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Maribo)	A	1257.
224	2. Okt.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Skelskør)	A	1261.
247	23. Nov.	Bek. om Anerkendelse af Struer Kommunes Kødkontrol	A	1389.
255	8. Dec.	Bek. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser (Frederikshavn)	A	1402.
[94	29. Dec.	Bek. om Anerkendelse af Trikinundersøgelse paa Esbjerg Svineslagteri	B	325.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Sparekasser, Sygekasser m. m.		
2	6. Jan.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	3.
25	2. Febr.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	57.
40	2. Marts	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	78.
46	26. Marts	Lov om en forandret Affattelse af §§ 8, 9 og 11 i Lov Nr. 125 af 4de Maj 1907 om Hjælpekasser	A	89.
73	2. April	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	533.
78	30. April	Lov om Forlængelse af Lov vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse	A	538.
104	5. Maj	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	639.
97	8. Maj	Lov om Ordningen af Den sjællandske Bondestands Sparekasses Forhold	A	622.
117	14. Maj	Lov om autoriserede Revisorer	A	665.
157	1. Juli	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	1012.
185	3. Aug.	Bek. om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	A	1092.
		Statsprøveanstalt.		
83	30. April	Lov om Statsprøveanstalten	A	544.
		Stempelvæsen.		
13	30. Jan.	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	25.
29	1. Marts	Bek. ang. Kassation af Stempelmærker	A	61.
70	31. Marts	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	530.
79	30. April	Bek. ang. meddelte Stempelbegunstigelser	A	539.
98	30. April	Lov ang. Stempelafgiften for de af Vejle Kommune for et Laan af 800,000 Kr. udstedte Obligationer	A	625.
136	29. Maj	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	727.
156	30. Juni	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	1010.
159	9. Juli	Lov ang. Stempelafgift af de af Aarhus Kommune for et optaget Laan udstedte Obligationer	A	1014.
183	31. Juli	Bek. angaaende Stempelbegunstigelser	A	1089.
195	31. Aug.	Bek. angaaende Stempelbegunstigelser	A	1127.
228	30. Sept.	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	1265.
235	30. Okt.	Bek. ang. Stempelbegunstigelser	A	1282.
248	30. Nov.	Bek. angaaende Stempelbegunstigelser	A	1390.
267	30. Dec.	Bek. angaaende Stempelbegunstigelser	A	1427.
		Stenolie og Sprængstoffer.		
229	6. Okt.	Bek. om Opbevaring af brandfarlige Vædsker	A	1266.
		Strandingsvæsen.		
[26	5. April	Bek. om Opløsning af Kalundborg-Refsnæs Bjergelav	B	100.]
85	30. April	Lov om Tillæg til Strandingsloven af 10de April 1895.	A	555.
		Sundhedsvæsen.		
		A. Sundhedsvedtægter.		
		(Kronologisk Orden).		
2	15. Jan.	Bek. om et Tillæg til Sundhedsvedtægten for en Del af Nørre-Tranders Kommune	B	2.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
[21	17. Marts	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nørre-Sundby Købstad	B	65.]
[28	1. April	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Esbjerg	B	109.]
[27	22. April	Bek. om et Tillæg til Sundhedsvedtægt for Esbjerg	B	101.]
[35	28. Maj	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Vesteraaby-Aastrup Kommune	B	145.]
[36	29. Maj	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Nykjøbing M.	B	146.]
[37	1. Juni	Bek. om Sundhedsvedtægt for Toreby Kommune under Maribo Amt	B	147.]
[38	1. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Silkeborg	B	151.]
[39	7. Juni	Bek. om Ændringer i Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn	B	152.]
[45	23. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn	B	164.]
[46	29. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Grenaa	B	165.]
[53	27. Juli	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn	B	181.]
[63	11. Aug.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Gedser	B	207.]
[65	14. Aug.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Lundby Kommune under Præstø Amt	B	209.]
[66	2. Sept.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Næstved	B	215.]
[72	19. Okt.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Roskilde	B	262.]
[74	1. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Aarhus	B	284.]
[75	3. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Nysted	B	286.]
[77	11. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Budolfi Landsogns Kommune under Aalborg Amt	B	292.]
[79	18. Nov.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Stenstrup Kommune	B	295.]
[71	20. Nov.	Bek. om Ændring i Sundhedsvedtægt for Ringsted	B	299.]
[82	23. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Struer	B	300.]
[84	26. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for en Del af Herning Kommune under Ringkjøbing Amt	B	309.]
[98	29. Dec.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Grejs-Sindbjerg Kommune	B	329.]

(Alfabetisk Orden).

[74	1. Nov.	Aarhus	B	284.]
[77	1. Nov.	Budolfi Landsogn	B	292.]
[28	1. April	Esbjerg	B	109.]
[27	22. April	Esbjerg	B	101.]
[63	11. Aug.	Gedser	B	207.]
[98	29. Dec.	Grejs-Sindbjerg	B	329.]
[46	29. Juni	Grenaa	B	165.]
[84	26. Nov.	Herning	B	309.]
[39	7. Juni	Kjøbenhavn	B	152.]
[45	23. Juni	Kjøbenhavn	B	164.]
[53	27. Juli	Kjøbenhavn	B	181.]
[65	14. Aug.	Lundby	B	209.]
[36	29. Maj	Nykjøbing M.	B	146.]
[75	3. Nov.	Nysted	B	286.]
[66	2. Sept.	Næstved	B	215.]
[21	17. Marts	Nørre-Sundby	B	65.]
[2	15. Jan.	Nørre-Tranders	B	2.]
[81	20. Nov.	Ringsted	B	299.]
[72	18. Okt.	Roskilde	B	262.]
[38	1. Juni	Silkeborg	B	151.]
[79	18. Nov.	Stenstrup	B	295.]
[82	22. Nov.	Struer	B	300.]
[37	1. Juni	Toreby	B	47.]
[35	28. Maj	Vesteraaby-Aastrup	B	145.]

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		B. Andre Bestemmelser.		
24	12. Febr.	Anordn. indeholdende en Ændring i Lov om Tilsyn med Udvandreres Befordring af 1ste Maj 1868	A	56.
111	30. April	Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse	A	646.
135	29. Maj	Bek. ang. Sundhedsvæsenets Centralstyrelse	A	725.
202	20. Sept.	Bek. om Ændring i Bekendtgørelse af 6te November 1908 angaaende Udførsel af Heste m. m.	A	1137.
227	8. Okt.	Bek. ang. Undersøgelse af Opspyt til Konstatering af Tuberkulose	A	1264.
256	10. Dec.	Lov om Forlængelse af Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme	A	1403.
		Søfart og Søfarende.		
57	13. Marts	Bek. om de Skibsførerne paahvilende Pligter med Hensyn til Førelsen af Skibsdagbogen	A	513.
114	14. Maj	Midlertidig Lov om Skibes Dybgaaende og Lastelinie	A	654.
115	14. Maj	Lov om Tilsyn med Sejlskibe m. m.	A	656.
131	25. Maj	Andg. om Bestemmelser om Forhyringsagenter m. m. i Nakskov	A	715.
123	28. Maj	Andg. om særlige Forskrifter for Calcium Carbids Indladning i Skibe	A	695.
133	2. Juni	Andg. om Bestemmelser om Forhyringsagenter m. m. i Horsens	A	720.
232	28. Sept.	Andg. ang. Skibes Dybgaaende og Lastelinie	A	1273.
265	29. Sept.	Bek. ang. Sejlfartøjers Forsyning med Redningsbaade	A	1413.
236	30. Sept.	Bek. om Anbringelse af Lasteliniemærker paa Skibe m. m.	A	1285.
237	30. Okt.	Bek. om Deklaration mellem Danmark og Norge om Søforklaringer	A	1325.
240	15. Nov.	Bek. om Indretning og Førelse af Synsprotokol for Sejlskibe	A	1329.
261	17. Nov.	Bek. ang. Bemyndigelse for visse Klassifikationsselskaber til Udfyldning af Oplysningsskemaer vedrørende Skibe	A	1409.
262	17. Nov.	Bek. ang. Takst for Udfyldelsen af Oplysningsskemaer vedrørende Skibe	A	1410.
258	8. Dec.	Bek. om Indretning m. m. af Tilsynsbog for Sejlskibe	A	1405.
259	13. Dec.	Bek. om Indretning m. m. af Deviationsbog for Sejlskibe	A	1407.
266	30. Dec.	Bek. angaaende Forskrifter for Tilsyn med Sejlskibe	A	1416.
		Teater.		
272	29. Dec.	Bek. om Fen-Regulativ for det kongelige Teater	A	1453.
		Telegraf- og Telefonvæsen.		
139	18. Juni	Bek. ang. Telegrafkorrespondancen med Udlandet	A	741.
140	18. Juni	Bek. om Stadfæstelse af internationalt Telegrafreglement	A	747.
170	24. Juni	Reglement for Besørgelsen af indenlandske Telegrammer og Telefonsamtaler ved Statstelegraf- og Statstelefonvæsenet	A	1035.
233	25. Okt.	Bek. om Reglement for Benyttelse af Stationer ved Jærnbaner til Telegrambesørgelse	A	1277.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
		Tiende.		
175	5. Aug.	Bek. angaaende Tiendeafløsningens Ikrafttræden for visse Købstæder og Sogne	A	1069.
269	30. Dec.	Ændring i Instruks af 8de April 1904 vedrørende Tienden	A	1430.
		Toldvæsen.		
103	30. April	Kontorholdslov for Toldvæsenet	A	634.
		Udlandet.		
24	12. Febr.	Anordn. indeholdende en Ændring i Lov om Tilsyn med Udvandreres Befordring af 1ste Maj 1868	A	56.
22	16. Febr.	Bek.om offentlig Anerkendelse som Sygekasse af „Sygeforsikring for udenlandske Landarbejdere	A	36.
39	16. Febr.	Andg., hvorved Bestemmelse i Anordning af 28de September 1894 og 12te September 1902 ang. Beskyttelse for fremmede Patenter gøres anvendelige i Forhold til det østrig-ungarnske Monarki	A	77.
37	5. Marts	Bek. om en mellem Danmark og Sverig afsluttet Konvention ang. obligat. Voldgift	A	70.
38	11. Marts	Bek. om en mellem Danmark og Norge afsluttet Konvention ang. obligat. Voldgift	A	73.
45	27. Marts	Bek. om en mellem Danmark og Rusland afsluttet Overenskomst om Forbryderes Udlevering	A	86.
67	6. April	Bek. om delvis Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse ang. Sundhedsforanstaltninger overfor russiske Østersøhavne	A	527.
68	6. April	Bek. om delvis Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse om Kolera i de russiske og finske Østersøhavne m. v.	A	528.
129	6. April	Andg. ang. Beskyttelse af Mønstre i den australske Føderation, Trinidad og Tobago	A	713.
130	6. April	Andg. ang. Beskyttelse af Varemærker og Mønstre i Østrig-Ungarn	A	714.
91	26. April	Bek. om en mellem Danmark og de Amerikanske Forenede Stater afsluttet Konvention ang. obligatorisk Voldgift.	A	602.
101	30. April	Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Afholdelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemed	A	628.
119	19. Maj	Bek. om Konvention angaaende international Ordning af visse civilprocessuelle Forhold	A	669.
139	18. Juni	Bek. ang. Telegrafkorrespondancen med Udlandet	A	741.
140	18. Juni	Bek. om, Stadfæstelse af internationalt Telegrafreglement	A	747.
154	7. Juli	Bek. om Sundhedsforanstaltninger overfor Archangel	A	1008.
162	23. Juli	Bek. om Sundhedsforanstaltninger overfor Riga	A	1017.
178	23. Juli	Bek. ang. Noteringen paa Børsen af udenlandske Vekselkurser	A	1084.
168	24. Juli	Bek. om Kolera i Archangel og Riga	A	1032.
191	26. Aug.	Bek. om Overenskomst mellem Danmark og Tyskland om Fritagelse for Udøvelsespligt med Hensyn til Mønstre	A	1110.
189	31. Aug.	Bek. om Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam	A	1099.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
231	11. Sept.	Andg. om, at Ophørsgrund for Beskyttelse af Mønstre ikke kommer til Anvendelse overfor Genstande, der indføres fra Tyskland	A	1272.
200	23. Sept.	Bek. om Ophævelse af Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam	A	1133.
225	5. Okt.	Bek. om Udvidelse af Konvention af 31te Marts 1873 om Udlevering af Forbrydere	A	1262.
237	30. Okt.	Bek. om Deklaration mellem Danmark og Norge om Søforklaringer	A	1325.
246	1. Nov.	Andg. vedr. Beskyttelse for fremmede Varemærker (Serbien)	A	1388.
243	20. Nov.	Bek. om Ratifikation af international Konvention om Forbedring af syge og saaredes Vilkaar ved Hærene i Krig	A	243.
244	30. Nov.	Bek. om Ophævelse af Bekendtgørelse om Sundhedsforanstaltninger overfor Riga	A	1336.
252	4. Dec.	Bek. om Deklaration mellem Danmark og Sverig angaaende Ægteskabs Indgaaelse for Konsuler	A	1398.
253	6. Dec.	Andg. vedrørende Beskyttelse for fremmede Patenter (Serbien)	A	1400.
263	14. Dec.	Bek. om Overenskomst mellem Danmark og Bulgarien angaaende Varer m. m.	A	1411.
		Universitetet, Kommunitetet, den polytekniske Læreanstalt, de offentlige Biblioteker og Arkivvæsen.		
126	14. Maj	Lov om Anskaffelse af Inventar til Rigshospitalet og Universitetets Institutter for lægevidenskabelig Uddannelse	A	710.
270	30. Dec.	Bek. om Reglement for den polytekniske Læreanstalt	A	1431.
		Valg og Valgbestemmelser.		
105	8. Maj	Lov om Varigheden af Valg, som foretages af de kommunale Bestyrelser til særlige Kommissioner	A	640.
145	3. Juni	Bek. ang. Varigheden af Kommunalbestyrelsernes Valg af Medlemmer til Skolekommissioner m. m.	A	989.
		Vand- og Vandafledning.		
[23	16. April	Bek. om en Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Frederikssunds Vandværk	B	95.]
[97	28. Dec.	Bek. om Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Ebeltoft Vandværk	B	328.]
		Veje og Gader.		
	1908.			
[99	22. April	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelse i Ribe Amt.	B	333.]
[100	27. Maj	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelse i Frederiksborg Amt	B	334.]
[101	2. Okt.	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelse i Vejle Amt.	B	335.]
	1909.			
[24	1. Febr.	Bek. om Forandring i Fortegnelse over Landeveje og Landevejsgader i Svendborg Amt	B	97.]

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
59	26. Marts	Lov om Anlæg og Overtagelse af Gader og Veje i Gentofte Kommune under Kjøbenhavns Amt	A	516.
61	1. April	Lov om en ændret Affattelse af § 11 i Lov af 14de April 1865 om Istandsættelse og Vedligeholdelse af private Veje	A	519.
[34	27. Maj	Bek. om Forandring i Fortegnelse over Landeveje i Thisted Amt	B	144.]
[78	11. Nov.	Bek. om Forandring i Landevejsfortegnelsen for Svendborg Amt	B	294.]
[83	26. Nov.	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelsen i Skanderborg Amtsraadskreds	B	307.]
[91	23. Dec.	Bek. om Forandring i Landevejsfortegnelsen for Ribe Amt	B	320.]
		Vestindien.		
(2	12. Jan.	Tillægsbevilling for St. Croix	Till.	2.)
(4	5. Marts	Tillægsbevilling for St. Thomas og St. Jan	Till.	4.)
(5	5. Marts	Andg. ang. nogle Bestemmelser om Tvangsauktion i Vestindien	Till.	5.)
(8	30. April	Budget for St. Thomas og St. Jan	Till.	10.)
(11	27. Maj	Tillægsbevilling for St. Croix	Till.	20.)
(12	3. Juni	Andg. hvorved Beskyttelse i Henhold til Varemærkelov gøres anvendelig overfor britiske Kolonier	Till.	21.)
(13	11. Juni	Andg. for St. Croix om Foranstaltninger imod Sygdomme hos Bomuldsplanten	Till.	22.)
(14	11. Juni	Budget for St. Croix	Till.	24.)
(68	10. Sept.	Andg. ang. Forstrækninger af Immigrationsfonden til Sukkerrørsdyrkningen paa St. Croix	Till.	169.)
(69	10. Sept.	Tillægsbevilling for St. Croix	Till.	171.)
(70	30. Sept.	Andg. om Næringsdrift paa St. Thomas og St. Jan	Till.	172.)
(71	30. Sept.	Andg. ang. Butiksskat paa St. Thomas	Till.	178.)
(76	19. Nov.	Tillægsbevilling for St. Croix	Till.	188.)
(77	19. Nov.	Andg. om Lukning af Butiker paa St. Croix paa Kongens Fødselsdag	Till.	189.)
(78	19. Nov.	Andg. om Salg af Spirituosa paa St. Croix og St. Jan.	Till.	190.)
(79	22. Nov.	Bek. ang. Postudveksling mellem Danmark og de dansk vestindiske Øer	Till.	194.]
(81	14. Dec.	Bek. om Konvention mellem Danmark og de forenede meksikanske Stater angaaende Udveksling af Postpakker imellem da danske vestindiske Øer og Meksiko	Till.	196.)
		Værgeraad og Opdragelsesanstalter.		
179	23. Juli	Bek. om Anerkendelse af en Opdragelsesanstalt	A	1085.
171	27. Juli	Bek. om Anerkendelse af Børnehjem	A	1056.
		Værnepligt og Udskrivningsvæsen.		
5	21. Jan.	Kundg. om Indkaldelse af befarent Mandskab for Aaret 1909	A	7.
65	1. April	Anordn. om Ændring i § 8, 2det Stykke i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed	A	525.

Nr.	Datum.		Afdeling.	Sidetal.
66	1. April	Anordn. om Ændring i §§ 4 og 18 i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed	A	526.
122	27. Maj	Andg. om Ændring i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed	A	694.
238	15. Nov.	Bek. ang. Afholdelse af Ekstrasession	A	1326.
241	19. Nov.	Andg. om midlertidigt Tillæg til Anordning om det udskrevne Mandskabs Fordeling	A	1333.
		Ægteskab.		
252	4. Dec.	Bek. om Deklaration mellem Danmark og Sverig angaaende Ægteskabs Indgaaelse for Konsuler	A	1398.

Oversigt over de Rubriker,

hvorunder de enkelte Genstande ere henførte i Sagregistret.

(Selve de i Sagregistret optagne Rubriker ere her trykte med spærret Skrift.)

Afgifter, se Skatter.
Alderdomsunderstøttelse.
Almueskoler, se Skolevæsen B.
Alting, se Island.
Amterne, Amtsraadene og Amtsrepartitionsfondene, se Landet, Kommunerne.
Amtmændene, se Embede.
Amtstuerne, se Finansvæsen, Kasse- og Regnskabsvæsen, Skatter.
Apoteker og Apotekere.
Appel, se Retterne og Retssager.
Arbejderklassen, Arbejdsløshed.
Arkiver, se Universitetet.
Arrest og Fængsel.
Arrest i Gældsager, se Fogedforretninger.
Arv og Skifte.
Assistenshuset.
Assurance, se Brandforsikring, Forsikring.
Auktion og Licitation.
Automobiler.
Aviser, Bøger og andre trykte Sager, Papir, Blæk og Stempelfarver.
Banker og Bankforhold.
Befordringsvæsen, se Færgevæsen, Jærnbaner, Postvæsen, Søfart.
Begravelsesvæsen.
Beslag, se Fogedforretninger.
Bestillingsmænd, se Embedsmænd.
Biblioteker, se Universitetet.
Bipest.
Bjergning, se Strandingsvæsen.
Blade, se Aviser.
Blinde og døvstumme.
Blæk, se Aviser.
Boer, se Arv og Skifte.
Borgen og Forløfte, se Gæld.
Borgerlige Korpser.
Borgerlige Retssager, se Retterne og Retssager.
Borgerskoler, se Skolevæsen B.
Brandforsikring.
Brand- og Bygningsvæsen.
Brovæsen, se Havne- og Brovæsen, Veje.
Brugsforhold, se Forpagtningsforhold.
Brændevinshandel, se Handel.
Bygningsafgift, se Skatter.
Bygningsvæsen, se Brand- og Bygningsvæsen.
Bøder.
Bøger, se Aviser.
Bøndergaarde, se Landet og Landvæsen.
Børn, se Værgeraad.
Civile Retssager, Civilproces o. s. v., se Retterne og Retssager.
Dagleje, se Arbejderklassen.
Dampkedler.
Dampskibe, se Søfart, Dampkedler.
Danmark, dansk Statshøjhed, danske Undersaatter o. s. v., se Indfødte, Staten.
Delinkventsager, se Forbrydelser, Straffe og Straffesager.
Dige- og Høfdevæsen, Strandret og Stenfiskeri.
Diplomati, se Konsulatvæsen.
Domstole, se Retterne.
Domænerne.
Dyr og Dyrplageri, se Husdyr og Veterinærvæsen.
Dyrlæger, se Husdyr og Veterinærvæsen.
Døvstumme, se Blinde.
Ed.
Eksamen.
Eksekution, se Fogedforretninger.
Ekspropriation.
Elektricitet.
Embeds- og Bestillingsmænd.

Eneret.
Enkeforsørgelse, se Embedsmænd, Livsforsikring.
Enkekassen, se Livsforsikring.
Epidemier, se Sundhedsvæsen.
Fabriknæring, se Haandværks- og Fabrikdrift.
Fallit, se Arv og Skifte og Konkurs.
Familieforhold, se Forældreforhold, Ægteskab.
Fattigvæsen.
Finansministeriet, se Ministerierne.
Finansvæsen, Statskassen og Statsgælden.
Firmaer, se Handel.
Fiskeri og Jagt.
Flag, Segl og Vaaben.
Fogedforretninger.
Folkehøjskoler, se Skolevæsen B.
Folketælling.
Forbrydelser, Straffe og Straffesager.
Forbud, se Fogedforretninger.
Forfatterret og Kunstnerret.
Forhyring, se Søfart.
Forlig og Forligsmægling samt Voldgift.
Forpagtnings-, Fæste-, Leje- og andre Brugsforhold.
Forsikring, se ogsaa Brandforsikring.
Forstvæsen, se Skovvæsen.
Forsørgelsesforhold, se Fattigvæsen.
Forældre- og Slægtskabsforhold.
Fremmede, se Udlandet.
Fyrvæsen, se Lodsvæsen.
Fængselsvæsen, se Arrest og Fængsel.
Færgevæsen.
Færøerne.
Fæstevæsen, se Forpagtningsforhold.
Gader, se Veje.
Gebyrer, se Kasse- og Regnskabsvæsen.
Gejstligheden, se Kirken.
Grønland.
Gæld.
Haandværks- og Fabrikdrift.
Handel.
Handelspladser, se Købstæder.
Havevæsen, se Skovvæsen.
Havne- og Brovæsen.
Hegnsvæsen.
Helligdagslovgivningen.
Heste, se Husdyr.
Hjælpekasser, se Sparekasser.
Hospitaler.
Husflid, se Haandværk, Skolevæsen C.
Husdyr og Veterinærvæsen.
Husmænd, se Arbejderklassen, Landet.
Hæren og Søværnet.
Hævd.
Høfder, se Dige.
Indenrigsministeriet, se Ministerierne.
Inderster, se Arbejderklassen, Landet.
Indfødte, danske Undersaatter.
Indkvarteringsvæsen.
Industri, se Haandværks- og Fabrikdrift.
Invalideforsørgelse.
Island.
Jordemodervæsen.
Jurisdiktionsforandringer, se Landets Inddeling, Retterne.
Justitsministeriet, se Ministerierne.
Justitssager, se Forbrydelser, Retterne.
Jærnbaner.
Kapitelstakst, se Kirken, Landet.
Karantænevæsen.
Kaution, se Gæld.
Kasse- og Regnskabsvæsen.
Kirke- og Undervisningsministeriet, se Ministerierne.
Kirken og kirkelige Forhold, Kirkebygninger og Kirkegaarde.
Kjøbenhavn.
Kokopper (Kopper), se Lægevæsen, Sundhedsvæsen.
Kolera og andre smitsomme Sygdomme, se Karantæne.
Kolonierne, se Vestindien.
Kommunale Embeds- og Bestillingsmænd, se Embedsmænd, Kommunerne.
Kommunerne og Kommunalvæsen.
Kommunitetet, se Universitetet.
Kommissioner.
Kongen og Kongehuset.
Konkurs.
Konsulatvæsen.
Kontorholdsgodtgørelse, se Embeds- og Bestillingsmænd, Finansvæsen.
Kreditforeninger.
Krigsministeriet, se Ministerierne.
Kriminalforhold og kriminelle Sager, se Forbrydelser.
Kunst og Videnskab.
Kunstakademiet og de offentlige Samlinger.
Kunstnerret, se Forfatterret.
Kystfredning, se Digevæsen.
Kvindens Retsstilling.
Kvægpest, se Husdyr og Veterinærvæsen.
Købstæderne og Handelspladserne.
Kød, se Slagterier.
Laan, se Gæld.
Landet og Landvæsen.
Landets Inddeling i verdslig Henseende.
Leje, se Forpagtningsforhold.
Levnedsmidler.
Livsforsikring, se Forsikring.
Lods-, Fyr- og Vagervæsen.
Lokomotiver, se Dampkedler, Jærnbaner.
Lotteri.
Love.
Lægdsvæsen, se Værnepligt og Udskrivningsvæsen.
Lægevæsen.
Lærere og Lærerinder, se Skolevæsen C.

Lønningsforhold, se Embeds- og Bestillingsmænd.
Maal, Mønt og Vægt.
Margarine, se Smør.
Marineministeriet, se Ministerierne.
Marinen, se Hæren og Søværnet.
Markeder, se Handel.
Maskiner, se ogsaa Dampkedler.
Matrikulsvæsen, se Landet og Landvæsen.
Medicinalvæsen, se Lægevæsen, Sundhedsvæsen.
Meteorologi.
Militærvæsen, se Hæren og Søværnet.
Ministerierne.
Motorfartøjer.
Mønstre, se Patent.
Mønstring af Søfolk, se Værnepligt, Søfart.
Mønt, se Maal.
Nationalbanken, se Banker.
Navn.
Neutralitet, se Udlandet.
Næringsvæsen, se Haandværk og Handel.
Obligationer, se Gæld.
Offentlige Samlinger, se Kunstakademiet.
Offentlige Stiftelser, se Stiftelser.
Opdragelsesanstalter, se Værgeraad.
Oppebørselsvæsen, se Kasse- og Regnskabsvæsen, Skatter.
Optagelse af Kreaturer, se Hegnsvæsen, Veje.
Overformynderiet.
Overøvrighederne.
Pant og andre Sikkerhedsrettigheder.
Patent, Varemærker og Mønstre.
Papir, se Aviser.
Penge og Pengeeffekter, se Banksedler, Maal.
Pensionsvæsen.
Pligtkørsel og andet Pligtarbejde.
Politivæsen.
Politisager, se Retssager.
Polyteknisk Læreanstalt, se Universitetet.
Postvæsen.
Processuelle Bestemmelser, se Retterne.
Rang, Titel og Adel.
Redningsvæsen.
Regnskabs- og Revisionsvæsen, se Kasse- og Regnskabsvæsen.
Religion, se Kirken.
Rente, se Gæld.
Retterne og Retssager.
Rettens Tvang, se Fogedforretninger.
Rigsdagen.
Sagførere.
Samlinger (offentlige), se Kunstakademiet.
Segl, se Flag.
Seminarier, se Skolevæsen C.
Sindssygeanstalter, se Hospitaler.
Skatter og Afgifter.
Skibsfart, se Søfart.
Skifte, se Arv.
Skolevæsen:
A. Den højere Almenskole og Mellemskolen.
B. Folkeskolen.
C. Seminarier, Skolelærere og Lærerinder.
Skovvæsen.
Skøn, se Syn.
Slagterier og Slagteriprodukter.
Slægtskabsforhold, se Forældreforhold.
Smitsomme Sygdomme, se Husdyr og Veterinærvæsen, Sundhedsvæsen.
Smør og Margarine.
Snekastning, se Pligtkørsel.
Sognene og Sognekommunerne, se Landet, Kommunerne.
Sorø Akademi, se Skolevæsen A.
Sparekasser, Sygekasser o. s. v.
Sportelvæsen, se Kasse- og Regnskabsvæsen.
Sporveje, se Veje og Eneret.
Sprængstoffer, se Stenolie.
Staten og Statsforfatningen.
Statistik.
Statsborgere og Statshøjhed, se Indfødte, Staten.
Statsgælden og Statskassen, se Finansvæsen.
Statsprøveanstalt.
Statsraadet, se Ministerierne.
Statstidende.
Stempelfarver, se Aviser.
Stempelvæsen.
Stenfiskeri, se Digevæsen.
Stenolie og Sprængstoffer.
Stiftelser.
Straffeanstalter, se Arrest og Fængsel.
Straffelovgivning, se Forbrydelser.
Strandingsvæsen.
Strandret, se Digevæsen.
Sundhedsvæsen:
A. Sundhedsvedtægter.
B. Andre Bestemmelser.
Sygehuse, se Hospitaler.
Sygekasser, se Sparekasser.
Syn, Skøn og Vurdering.
Søfart og søfarende.
Søindrullering, se Værnepligt.
Søværnet (Søetaten), se Hæren.
Taksation, se Syn.
Teater og Kapel.
Telegraf- og Telefonvæsen.
Tidender og Tidsskrifter, se Aviser, Postvæsen.
Tiende.
Tinglæsning, Skøde- og Pantebøgernes Førelse.
Toldvæsen.
Traktater, se Udland.
Trosbekendelse, se Kirker.
Tyendeforhold.
Udenrigsministeriet, se Ministerierne.
Udlandet.
Udpantning.
Udskrivningsvæsen, se Værnepligt.
Udvandringsvæsen.
Umyndige.

Undersnatter, se Indfødte.
Undervisningsvæsen, se Eksamensvæsen, Skolevæsen, Universitetet.
Universitetet, Kommunitetet, den polytekniske Læreanstalt, de offentlige Biblioteker og Arkiverne.
Uraadighed, se Umyndighed.
Vaaben, se Flag.
Vagervæsen, se Lods-, Fyr- og Vagervæsen.
Valg og Valgbestemmelser.
Vand og Vandafledning.
Vandbygningsvæsen, se Havnevæsen, Vand.
Varemærker, se Patent.
Veje og Gader.
Vestindien.
Veterinærvæsen, se Husdyr.
Vin, se Øl.
Voldgift, se Forlig.
Vurdering, se Syn.
Vægt, se Maal.
Værgeraad og Opdragelsesanstalter.
Værnepligt og Udskrivningsvæsen.
Ægteskab.
Øl, Vin og Spirituosa.

Lovtidende

for

Kongeriget Danmark

for

Aaret 1909.

Afdeling A.

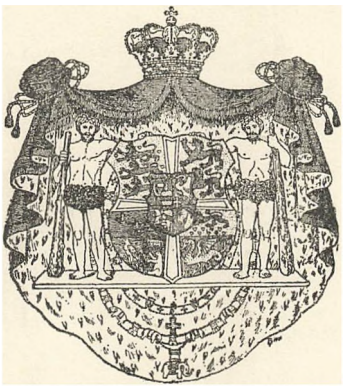

København.

Trykt hos J. H. Schultz A/S.

1910.

Bekendtgørelse

Nr. 1.
2den
Januar.

om

Antallet af Sogneraadskredsene i hele Landet og i hver Landstingskreds.

I Henhold til § 53 i Lov af 7de Februar 1901 om Valgene til Rigsdagen bekendtgøres herved Antallet af Sogneraadskredsene i hele Landet og i hver Landstingskreds, saaledes som det bliver at lægge til Grund for Affattelsen af de for Aaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910 gældende Valglister til Landstinget og for de Valg til bemeldte Ting, som i Løbet af dette Aar maatte blive at foretage.

I 2den Landstingskreds:

Kjøbenhavns Amt, Frederiksberg undtagen	48.	
Frederiksborg Amt	43.	
Holbæk Amt	59.	
		150.

I 3die Landstingskreds:

Sorø Amt	62.	
Præstø Amt	69.	
		131.

I 4de Landstingskreds:

Bornholms Amt	15.

I 5te Landstingskreds:

Maribo Amt	67.

I 6te Landstingskreds:

Odense Amt	77.	
Svendborg Amt, Marstal undtagen	71.	
		148.

I 7de Landstingskreds:

Hjørring Amt	55.	
Aalborg Amt	65.	
		120.

Nr. 1. 2den Januar.

I 8de Landstingskreds:

Thisted Amt	51.	
Af Viborg Amt: Sallinglands 4 Herreder og Fjends Herred	28.	
Af Ringkjøbing Amt: Skodborg, Vandfuld, Hjerm, Ginding og Ulfborg Herreder	43.	
		122.

I 9de Landstingskreds:

Af Viborg Amt: Rinds, Nørlyng, Sønderlyng, Middelsom, Lysgaard, Hids og Houlbjerg Herreder	50.	
Randers Amt	74.	
Af Aarhus Amt: Aarhus Amtsraadskreds	36.	
		160.

I 10de Landstingskreds:

Af Aarhus Amt: Skanderborg Amtsraadskreds	38.	
Vejle Amt	64.	
Af Ribe Amt: Hjarup, Vamdrup, Skanderup og Seest Kommuner	4.	
		106.

I 11te Landstingskreds:

Af Ringkjøbing Amt: Hammerum, Hind, Bølling og Nørre Herreder	42.	
Ribe Amt, undtagen Hjarup, Vamdrup, Skanderup og Seest Kommuner	51.	
		93.
Tilsammen i hele Landet		1,112.

Indenrigsministeriet, den 2den Januar 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 2.
6te
Januar.

om

offentlig Anerkendelse af Sygekasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Sygekasser af 12te April 1892 er der meddelt nedennævnte Sygekasser offentlig Anerkendelse fra den 1ste Januar 1909 at regne:

Svaneke Sygekasse.

Ølsemagle Sogns Sygekasse i Kjøbenhavns Amt.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 6te Januar 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 3.
13de
Januar.

Bekendtgørelse

angaaende

Ophævelse af det i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 235 af 7de December 1907 indeholdte Forbud mod Fiskeri med visse Vaadredskaber i Præstø Fjord.

Det i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 235 af 7de December 1907 indeholdte Forbud mod Fiskeri i forskellige Vande med Skovlvaad, Snurrevaad, Aalevaad samt alle Drivvaad eller Slæbevaad undtagen Agnvaad i Tiden fra 14de December til 30te April ophæves herved for saa vidt angaar Præstø Fjord indenfor Linien Fedgaard—Roneklint.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 13de Januar 1909.

Anders Nielsen.

L. P. Larsen.
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 4.
15de
Januar.

om

Anerkendelse af Kødkontrollen for en Del af Nørre Tranders Kommune under Aalborg Amt.

Da der under D. D. herigennem er blevet udfærdiget og i Lovtidende B indrykket en Bekendtgørelse om et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til den under 13de Oktober 1906 stadfæstede Sundhedsvedtægt for en Del af Nørre Tranders Kommune under Aalborg Amt, og da dette Distrikt herefter opfylder de i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol § 2 ommeldte Betingelser for at kunne indføre Kød af Dyr, der er slagtede sammesteds, til andre Kommuner i Overensstemmelse med Lovens § 2, bekendtgøres det herved i Overensstemmelse med Lovens § 3 efter stedfunden Forhandling med Landbrugsministeriet, at den Del af Nørre Tranders Kommune, for hvilken den ovennævnte under 13de Oktober 1906 stadfæstede Sundhedsvedtægt gælder, fra denne Bekendtgørelses Indrykkelse i Lovtidende henregnes til de i fornævnte Lovbestemmelse, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 28de November 1906 om Kommunernes indbyrdes Forhold efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol, omhandlede Kommuner.

Med Hensyn til Mærkningen af det ommeldte Kød meddeles det, at det vil være mærket med et cirkelrundt blaat Stempel, mindst 2 Tommer i Tværmaal, indeholdende med mindst $^1/_2$ Tomme høje Bogstaver Mærket Nr. Tr. K. samt derunder et romersk I-Tal af tilsvarende Størrelse, hvilket Mærke fordeles paa Dyrekroppen i det Omfang og paa den Maade, som er almindelig ved Udøvelse af kommunal Kødkontrol. Stemplet bliver saaledes i formindsket Gengivelse følgende:

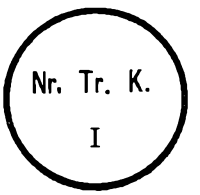

De i Justitsministeriets fornævnte Bekendtgørelse af 28de November 1906 indeholdte Regler med Hensyn til Indførsel af Dele af Kreaturer og Trikinundersøgelse

Nr. 4. 15de Januar. og almindelige Tilsynsregler finder ogsaa Anvendelse paa den ovennævnte Del af Nørre Tranders Kommune.

Det tilføjes, at Anerkendelse af Pølsefabrikationen i Henhold til Lovens § 6, 1ste Stykke, endnu ikke er meddelt nogen i Nørre Tranders Kommune værende Fabrikationsvirksomhed.

Ovenstaaende bringes herved til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 15de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Kundgørelse

Nr. 5.
21de
Januar.

om

Indkaldelse af befarent Mandskab for Aaret 1909.

I Anledning af den forestaaende Indkaldelse af befarent Mandskab i 1909 bekendtgøres herved til Efterretning for alle vedkommende:

1) Enhver befaren, der ikke inden sit 26de Lægdsrulleaar har gjort et Togt og derfor har faaet Vedtegning om at skulle indkaldes forlods, altsaa enhver i Aaret 1882 eller tidligere født befaren, har uden Ophold at melde sig hos en Mønstringsbestyrer og til ham at afgive sin Søfartsbog.

2) Enhver helbefaren og enhver halvbefaren værnepligtig, hvem der ikke er tillagt noget Togt, har, for saa vidt han er til Stede her i Landet i Tiden mellem den 1ste og den 5te Februar, begge medregnede, og ikke er hindret ved lovligt Forfald, hvad enten han er paamønstret eller ikke, inden Udløbet af ovennævnte Frist at melde sig hos en Mønstringsbestyrer og til ham at afgive sin Søfartsbog.

   For saa vidt Søfartsbøgerne ere beroende hos Skibsføreren, har Mandskabet at melde dette for Mønstringsbestyreren, hvorhos Skibsføreren er pligtig til inden den ovenfor nævnte Frist at besørge Bøgerne afgivne til Mønstringsbestyreren.

   Undladelse af at melde sig straffes med Bøder fra 10 til 100 Kr. De paagældende kunne derhos uden for den sædvanlige Følgeorden afgives til Tjeneste ved Søværnet.

   Skibsførere, der forsømme i rette Tid at afgive de hos dem beroende Søfartsbøger, straffes med Bøder fra 20 til 200 Kr.

3) De værnepligtiges Opmærksomhed henledes paa, at de kunne være forfremmede til befarne, uden at deres Søfartsbøger altid derom kunne indeholde Oplysning. Enhver søfarende værnepligtig uden Togt, der efter sine Farter kan være forfremmet til befaren, bør derfor melde sig hos en Mønstringsbestyrer, der da enten straks eller i alt Fald efter hurtigst muligt at have indhentet vedkommende Udskrivningschefs Bestemmelse meddeler den paagældende, om hans Søfartsbog vil være at tilbageholde, eller om den straks kan tilbageleveres ham.

4) Ved Modtagelse af Søfartsbogen skal Mønstringsbestyreren meddele den befarne et Bevis for Afleveringen overensstemmende med en ved Ministeriets Foranstaltning trykt Blanket samt spørge ham, om han ønsker at gøre Tjeneste forud for sin Nummerfølge, og i bekræftende Fald give ham en trykt Blanket til Attest om hans Brugbarhed, idet han opfordrer ham til at lade denne udfylde af en autoriseret Læge, hvorhos Mønstringsbestyreren dog skal betyde ham, at selv et af Lægeattest ledsaget Ønske ikke ubetinget vil kunne tages til Følge.

Nr. 5. 21de Januar.

5) Udsættelse med Indkaldelse til en senere Mødetid i samme Aar end den, der hjemles ved den i Værnepligtsloven foreskrevne Nummerfølge, kan kun ventes tilstaaet, naar Andragende herom, støttet paa aldeles fyldestgørende Grunde og bilagt med Bevis for disse Grundes Tilstedeværelse, indgives til Justitsministeriet samtidig med Søfartsbogens Afgivelse, og saaledes, at Underholdspenge bortfalde fra den Dag, da den ekstraordinært tilstaaede Udsættelse begynder.

6) Derimod kan enhver befaren værnepligtig, der ikke har opnaaet en Lægdsrullealder af 25 Aar, naar han afgiver sin Søfartsbog til Mønstringsbestyreren, begære sig fritagen for Indkaldelse i et Aar fra den Dag, da saadan Begæring fremsættes. Saa længe Udsættelsen varer, kan den paagældende ej udmønstres. Den værnepligtige kan til enhver Tid fordre Søfartsbogen tilbage, men samtidig bortfalder Udsættelsen. Saadan Udsættelse kan kun een Gang meddeles en værnepligtig, og den bortfalder i Krigstid. Underholdspenge betales selvfølgelig ikke i dette Tilfælde.

7) Enhver befaren værnepligtig, der anser sig berettiget til paa Grund af Utjenstdygtighed eller af andre særlige Grunde at udslettes af Rullen, kan straks fremstille sig for en Kassationskommission i nærmeste Garnisonsby, i Kjøbenhavn: Søværnets Kassationskommission. Han har at henvende sig uden for Kjøbenhavn til vedkommende Garnisons Kommandant, i Kjøbenhavn til Kommandanten i Nyboder.

Den befarne værnepligtige, der har Bevis for at have afgivet sin Søfartsbog, er derhos berettiget til at fremstille sig paa Vagtskibet ved Kjøbenhavn til foreløbig Bedømmelse af, hvor vidt han er skikket til Tjeneste ved Søværnet eller ikke. I sidste Fald vil han hurtigst muligt blive fremstillet for Søværnets Kassationskommission. I første Fald vil der derimod, naar han herom henvender sig paa Orlogsværftet, enten blive anvist ham Arbejde eller ved Værftets Foranstaltning blive udbetalt ham 50 Øre for hver Arbejdsdag, da Arbejde ikke kan anvises ham.

8) Det vil inden Udgangen af Februar blive bekendtgjort for Mønstringsbestyrerne, hvilke befarne der indkaldes, hvorefter de afgivne Søfartsbøger ville være at tilbagelevere de befarne, der ikke ere indbefattede under Indkaldelsen.

Justitsministeriet, den 21de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen.
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 6.
13de
Januar.

om

en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Aalborg Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed.

I Henhold til Lov Nr. 71 af 11te April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed § 1, 2det Stykke, godkendes herved følgende af Aalborg Byraad vedtagne Vedtægt for Aalborg Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed udenfor Fabrikvirksomhed og dermed ligestillede Virksomheder, saaledes at Vedtægten træder i Kraft den 1ste Marts 1909:

§ 1.

Anvendelsen af Børn forbydes eller indskrænkes i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Regler for følgende Arter af Erhvervsvirksomhed;

1. Ombæring af Varer og anden fast Tjeneste som Bud hos Forretningsdrivende, Barnets Forældre dog undtagne.
2. Tjeneste udenfor Hjemmet paa Keglebaner og Beværtningssteder samt ved Karrusseller, Spil og Skydeindretninger.
3. Beskæftigelse udenfor Hjemmet ved Aftapning af Øl eller Petroleum for forretningsdrivende.
4. Udøvelse af Handelsvirksomhed for andre end Barnets Forældre.

§ 2.

I. Børn under 12 Aar maa ikke anvendes.

II. Børn over 12 Aar maa, indtil de er lovligt udskrevne af Skolen:
   1. kun beskæftiges i de paagældende Virksomheder i 6 Timer i Døgnet, deri indbefattet $^1/_2$ Times Hviletid, og kun i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og 8 Aften;
   2. ikke benyttes til Arbejde i den Tid, hvor de skal søge Skolen eller Konfirmationsforberedelsen, eller i den sidste $1^1/_2$ Time før disse Tiders Begyndelse;
   3. ikke arbejde i Virksomheden paa Folkekirkens Søn- og Helligdage; dog skal dette Forbud ikke gælde med Hensyn til Ombæring for forretningsdrivende af Brød, Kager eller Aviser, som foregaar inden Kl. 9 Formiddag.

Nr. 6. 13de Januar.

§ 3.

Unge Mennesker af begge Køn fra Udskrivning af Skolen til 18 Aars Alderen maa ikke beskæftiges erhvervsmæssigt ved Handelsvirksomhed eller noget dertil hørende Arbejde i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 6 Morgen undtagen paa Aftener før Folkekirkens Søn- og Helligdage samt de sidste 14 Dage før Juledag og Søndagen før Nytaar. For dem, der besøge Handelsskoler, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte saadan Undervisning.

§ 4.

Forinden nogen Arbejdsgiver antager et Barn eller ungt Menneske til Arbejde, for hvilket der i denne Vedtægt er fastsat Indskrænkninger, skal han forvisse sig om sammes Alder og Sundhedstilstand. I dette Øjemed skal det paagældende Barns eller unge Menneskes Alder oplyses ved en Fødselsattest, og Arbejdsgiveren skal ved en efter hans Begæring af vedkommende Embedslæge eller en anden autoriseret Læge foretagen Undersøgelse sikre sig Bevis for, at den paagældendes legemlige Udvikling eller Helbredstilstand ikke skønnes at være til Hinder for, at han anvendes til det Arbejde, han skal udføre. Ved Bedømmelsen af den legemlige Udvikling maa Undersøgelsen særlig rettes paa, om den paagældendes Højde, Vægt eller Brystvidde er ringere end den normale for Personer i hans Alder, og fornøden Oplysning i saa Henseende maa indeholdes i den af vedkommende Læge udstedte Attest.

Betalingen for Undersøgelsen og Udstedelsen af den fornødne Attest udredes af Arbejdsgiveren. For den første Udstedelse af Fødselsattest til Forevisning ved den heromhandlede Lejlighed gives ingen Betaling.

En af en Arbejdsgiver tilvejebragt Sundhedsattest skal kunne benyttes af andre Arbejdsgivere i saadanne Fag, der efter den paagældende Fabrikinspektørs Mening i denne Henseende kan ligestilles med det Fag, til Brug ved hvilket Attesten er udstedt.

§ 5.

Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Bøder i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 71 af 11te April 1901.

Indenrigsministeriet, den 13de Januar 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 7.
16de
Januar.

om

en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Horsens Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed.

I Henhold til Lov Nr. 71 af 11te April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed § 1, 2det Stykke, godkendes herved følgende af Horsens Byraad vedtagne Vedtægt for Horsens Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed udenfor Fabrikvirksomhed og dermed ligestillede Virksomheder, saaledes at Vedtægten træder i Kraft den 1ste Marts 1909:

§ 1.

Anvendelse af Børn forbydes eller indskrænkes i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Regler for følgende Arter af Erhvervsvirksomheder:

a. Ombæring af Mælk, Brød, Kager eller Aviser for Forretningsdrivende, hvad enten Børnene anvendes direkte af disse eller gennem Mellemled.
b. Tjeneste udenfor Hjemmet paa Keglebaner og Beværtningssteder samt ved Karusseller, Spil, Skydeindretninger eller lignende.
c. Udøvelse af Handelsvirksomhed for andre end Barnets Forældre.

§ 2.

I. Børn under 10 Aar maa ikke anvendes.
II. Børn over 10 Aar maa, indtil de ere lovligt udskrevne af Skolen:
a. kun benyttes i de paagældende Virksomheder i 6 Timer i Døgnet, deri indbefattet $^1/_2$ Times Hviletid, og kun i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 8 Aften;
b. ikke benyttes til Arbejde i den Tid, hvor de skulle søge Skolen eller Konfirmationsforberedelsen, eller i den sidste $1^1/_2$ Time før disse Tiders Begyndelse;
c. ikke arbejde i Virksomheden paa Folkekirkens Søn- og Helligdage; dog skal dette Forbud ikke gælde med Hensyn til Ombæring for Forretningsdrivende af Mælk, Brød, Kager og Aviser, som foregaar inden Kl. 9 Formiddag.

§ 3.

Unge Mennesker af begge Køn fra Udskrivningen af Skolen til 18 Aars Alderen maa ikke beskæftiges erhvervsmæssigt ved Handelsvirksomhed og Kontorvirksomhed eller noget dertil hørende Arbejde i mere end 10 Arbejdstimer i Løbet

Nr. 7. 16de Januar. af 1 Døgn, ej heller i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 6 Morgen, undtagen paa Aftener før Folkekirkens Søn- og Helligdage, de sidste 14 Dage før Juledag, Søndag før Nytaar, første Søndag i Maj og November, samt paa de Dage, paa hvilke Forbudsbestemmelsen i Lov Nr. 163 af 19de Juni 1908 § 1, 1ste Stykke, først finder Anvendelse fra Kl. 11 Aften i Henhold til en af Byraadet truffen Bestemmelse (paa Dage for Afholdelse af større Dyrskuer, Markeder, stedlige Sammenkomster og Festligheder). For dem, der besøge Handelsskoler, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte saadan Undervisning.

§ 4.

Forinden nogen Arbejdsgiver antager et Barn eller ungt Menneske til Arbejde, for hvilket der i denne Vedtægt er fastsat Indskrænkninger, skal vedkommende forvisse sig om sammes Alder og Sundhedstilstand. I dette Øjemed skal det paagældende Barn eller unge Menneskes Alder oplyses ved en Fødselsattest, og Arbejdsgiveren skal ved en efter hans Begæring af vedkommende Embedslæge eller anden autoriseret Læge foretagen Undersøgelse sikre sig Bevis for, at den paagældendes legemlige Udvikling eller Helbredstilstand ikke skønnes at være til Hinder for, at vedkommende anvendes til det Arbejde, som han eller hun skal udføre. Ved Bedømmelsen af den legemlige Udvikling maa Undersøgelsen særlig rettes paa, om den paagældendes Højde, Vægt eller Brystvidde er ringere end den normale for Personer i vedkommendes Alder, og fornøden Oplysning i saa Henseende maa indeholdes i den af vedkommende Læge udstedte Attest.

Betalingen for Undersøgelsen og Udstedelsen af den fornødne Attest udredes af Arbejdsgiveren. For den første Udstedelse af Fødselsattesten til Forevisning ved den her omhandlede Lejlighed gives ingen Betaling.

§ 5.

Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Bøder i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 71 af 11te April 1901.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 16de Januar 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 8.
18de
Januar.

om

en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Assens Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed.

I Henhold til § 1, 2det Stykke, i Lov Nr. 71 af 11te April 1901 om Arbejde i Fabriker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed godkendes herved følgende, af Assens Byraad vedtagne Vedtægt for Assens Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed udenfor Fabrikvirksomhed og dermed ligestillede Virksomheder, saaledes at Vedtægten træder i Kraft fra den 1ste Marts 1909 at regne:

§ 1.

Anvendelse af Børn forbydes eller indskrænkes i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Regler for følgende Arter af Erhvervsvirksomheder:

1. Ombæring af Varer, derunder Mælk, Brød, Kager eller Aviser for Forretningsdrivende, hvad enten Børnene anvendes direkte af disse eller gennem Mellemled.
2. Tjeneste udenfor Hjemmet paa Keglebaner, Beværtningssteder samt ved Karusseller, Spil eller Skydeindretninger og lignende.
3. Udøvelse af Handelsvirksomhed for andre end Barnets Forældre.

§ 2.

1. Børn under 10 Aar maa ikke anvendes.
2. Børn over 10 Aar maa, indtil de ere lovligt udskrevne af Skolen:
   a. kun benyttes i de paagældende Virksomheder i 6 Timer i Døgnet, deri indbefattet $^1/_2$ Times Hviletid, og kun i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 8 Aften;
   b. ikke benyttes til Arbejde i den Tid, hvor de skulle søge Skolen eller Konfirmationsforberedelsen;
   c. ikke arbejde i Virksomheden paa Folkekirkens Søn- og Helligdage; dog skal dette Forbud ikke gælde med Hensyn til Ombæring for Forretningsdrivende af Mælk, Brød eller Kager, som foregaar inden Kl. 9 Formiddag.

Nr. 8. 18de Januar.

§ 3.

Unge Mennesker af begge Køn fra Udskrivningen af Skolen til 18 Aars Alderen maa ikke beskæftiges erhvervsmæssigt ved Handelsvirksomhed og Kontorvirksomhed, naar denne sidste drives som Erhverv, eller noget dertil hørende Arbejde i mere end 11 Arbejdstimer i Løbet af et Døgn, ej heller i Tiden før Kl. 6 Morgen eller efter Kl. 8 Aften, undtagen Aftenen før Folkekirkens Helligdage samt de sidste 7 Dage før Juleaften, da Arbejdstiden kan udstrækkes til Butikkens, Kontorets eller Forretningens Lukning for Publikum.

For dem, der besøge Handelsskolen, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte saadan Undervisning.

§ 4.

Forinden nogen Arbejdsgiver antager et Barn eller ungt Menneske til Arbejde, for hvilket der i denne Vedtægt er fastsat Indskrænkninger, skal han forvisse sig om sammes Alder og Sundhedstilstand. I dette Øjemed skal det paagældende Barns eller unge Menneskes Alder oplyses ved en Fødselsattest, og Arbejdsgiveren skal ved en efter hans Begæring af vedkommende Embedslæge eller en anden autoriseret Læge foretagen Undersøgelse sikre sig Bevis for, at den paagældendes legemlige Udvikling eller Helbredstilstand ikke skønnes at være til Hinder for, at han anvendes til det Arbejde, han skal udføre.

Ved Bedømmelsen af den legemlige Udvikling maa Undersøgelsen særlig rettes paa, om den paagældendes Højde, Vægt eller Brystvidde er ringere end den normale for Personer i hans Alder, og fornøden Oplysning i saa Henseende maa indeholdes i den af vedkommende Læge udstedte Attest.

Betalingen for Undersøgelsen og Udstedelsen af den fornødne Attest udredes af Arbejdsgiveren. For den første Udstedelse af Fødselsattest til Forevisning ved den heromhandlede Lejlighed gives ingen Betaling.

§ 5.

Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Bøder i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 71 af 11te April 1901.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 18de Januar 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 9.
18de
Januar.

angaaende

Omannekteringen af Ingstrup, Hjermitslev og Alstrup, Saltum og Hune samt Jetsmark Sognekald under Aalborg Stift.

Efter derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det den 16de Januar d. A. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde:

at Alstrup Sogn under Ingstrup, Hjermitslev og Alstrup Pastorat i Aalborg Stift udskilles fra den kirkelige Forbindelse med Ingstrup og Hjermitslev Sogne, og at den hidtilværende kirkelige Forbindelse mellem Saltum og Hune Sogne i samme Stift ophæves, saaledes at der af de hidtilværende trende Sognekald: Ingstrup-Hjermitslev-Alstrup, Saltum-Hune og Jetsmark dannes følgende 3 nye Sognekald: Ingstrup og Hjermitslev, Saltum og Alstrup samt Jetsmark og Hune Sognekald, alt fra den Dag at regne, da der beskikkes en Kaldskapellan for Jetsmark og Hune Menigheder, samt

at der oprettes et Kaldskapellani for Jetsmark og Hune Menigheder.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 18de Januar 1909.

Enevold Sørensen.

Oskar Damkier.

Nr. 10.
29de
Januar.

Bekendtgørelse

om

Anerkendelse af „Dansk Forsikringsselskab „Vermund"s Brandforsikrings-Afdeling for Landbygninger og andre faste Genstande."

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at Justitsministeriet under Dags Dato i Medfør af Lov om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger af 12te April 1889 har meddelt „Dansk Forsikringsselskab „Vermund"s Brandforsikrings-Afdeling for Landbygninger og andre faste Genstande" Anerkendelse til med de i Lovens § 2 ommeldte Virkninger at paabegynde sin Virksomhed den 1ste April 1909.

Justitsministeriet, den 29de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 11.
31te
Januar.

om

Reglement for Fagkonsuler.

Kapitel 1.

Personale.

§ 1.

Hvor ikke andet udtrykkelig er sagt eller tydeligt ses at være Meningen, forstaas i dette Reglement ved Konsul enhver, der paa eget Ansvar forestaar et Generalkonsulat, Konsulat eller Vicekonsulat, og ved Konsulat alle de tre nævnte Embeder.

§ 2.

Ved Besættelsen af lønnede Generalkonsulater eller Konsulater skulle saadanne Mænd fortrinsvis komme i Betragtning, der have faaet praktisk Uddannelse i Udenrigsministeriet og Konsulattjenesten udenlands og have vist sig i Besiddelse af gode Evner for denne.

§ 3.

For at kunne indstilles til kgl. Udnævnelse som Fag-Vicekonsul skal den paagældende ordentligvis have gjort Tjeneste i 4 Aar dels i, dels under Udenrigsministeriet, deraf mindst 1 Aar i Ministeriet og mindst 1 Aar ved et Konsulat. For de resterende 2 Aars Vedkommende kan dog saadan Tjeneste erstattes med Ansættelse ved et Gesandtskab eller i en Bank eller paa et større Handelskontor i Ind- eller Udland. De 4 Aar regnes fra den Dag, Tjenesten under Udenrigsministeriet tiltrædes.

§ 4.

En Fag-Vicekonsul kan ikke blot beordres til Tjeneste i Udenrigsministeriet og ved et hvilket som helst Fagkonsulat eller Valgkonsulat, men Udenrigsministeren kan ogsaa paalægge ham midlertidig at gøre Tjeneste ved et Gesandtskab som Sekretær eller som Kancellist, for saa vidt denne Stilling er forbunden med en Fagvicekonsuls Post paa Stedet.

§ 5.

Fagkonsulaters Personale af lavere Grad end Vicekonsul antages af Fagkonsulen. Dog skal Besættelsen af Sekretærpladser ske efter Samraad med Udenrigsministeriet, og Konsulen skal være forpligtet til at modtage som Sekretær den Assistent i Udenrigsministeriet, der af dette maatte blive udset til Pladsen.

Nr. 11. 31te Januar.

§ 6.

Om Fagvicekonsulers tjenstlige Forhold og Evner skal fortrolig Beretning aarlig indsendes til Udenrigsministeren fra deres nærmeste foresatte. Det samme gælder, for saa vidt angaar Assistenter i Udenrigsministeriet, der gøre Tjeneste som Konsulatssekretærer.

Lignende Beretning skal indsendes, naar den paagældende efter Funktionstidens Udløb forlader Pladsen.

§ 7.

Fagkonsuler maa ikke drive nogen privat Forretning, med mindre den er af saadan Art, at Udenrigsministeriet skønner, at den ikke kan være til Skade for Konsulatvirksomheden.

Kapitel 2.

Tjenestefrihed, Lønning og Godtgørelser m. m.

§ 8.

Fag-Generalkonsuler, Konsuler og Vicekonsuler kunne, naar Forholdene ikke ere til Hinder derfor, vente aarlig at erholde 6 Ugers Orlov. For Poster udenfor Europa kan flere Aars Orlov slaas sammen. Udenrigsministeren er bemyndiget til at forlænge Orlovens Varighed, naar de klimatiske Forhold paa Stedet eller andre sanitære Grunde tale derfor.

Under Orlov nyder den paagældende sin Lønning og sine Opholdspenge uden Afkortning i hele den Tid, han tilbringer i Danmark, og for saa vidt han er ansat udenfor Europa, tillige under Rejsen direkte til Europa og tilbage. Det samme gælder uden Hensyn til Opholdsstedet, naar Orloven benyttes til Genvindelse af nedbrudt Helbred. Tilbringes Orloven i anden Anledning helt eller delvis udenfor Danmark eller Opholdslandet, bortfalde de halve Opholdspenge for det Antal Dage, som den paagældende tilbringer andetsteds udover Halvdelen af den ham tilkommende Orlov.

Tjenesterejser, saavel som Rejser indenfor Distriktet af indtil en Uges Varighed, medregnes ikke i den aarlige Orlov og medføre ikke Tab af Embedsindtægt.

Ved Beregning af Orlov medtages Dagen for Afrejsen, men ikke for Tilbagekomsten.

§ 9.

Orlov eller anden Tjenestefrihed meddeles lønnede Konsularembedsmænd af Udenrigsministeren efter Indstilling fra den paagældendes øverste foresatte i Opholdslandet. Findes ingen saadan, indsendes Ansøgningen direkte til Udenrigsministeriet. Ansøgningen skal, naar den paagældende forestaar Generalkonsulat, Konsulat eller Vicekonsulat, indeholde Forslag om Embedets Bestyrelse under Fraværelsen. Findes det fornødent at udsende en Stedfortræder, træffer Udenrigsministeren Bestemmelse derom.

Foranstaaende Regler gælde dog ikke for Rejser indenfor Distriktet af indtil en Uges Varighed. Tilladelse dertil gives af den paagældendes nærmeste foresatte paa Stedet. Findes ingen saadan, er særlig Tilladelse ufornøden, men den paagældende skal altid drage Omsorg for Forretningernes behørige Besørgelse under Fraværelsen og sørge for, at hans Adresse er kendt paa hans Kontor.

Nr. 11. Bek. af 31. Jan. om Reglement for Fagkonsuler.

§ 10.

For fast ansatte Konsularembedsmænd beregnes Lønningen fra den 1. i den Maaned, der følger efter Ansættelsen, og den ophører ved Udløbet af den Maaned, i hvilken den paagældende forfremmes, afskediges eller dør. Opholdspenge og Kontorholdsvederlag beregnes fra Dagen for Embedets Overtagelse (denne Dag ikke medregnet) og indtil Dagen for Embedets Fratrædelse (denne Dag medregnet). Lønning og Kontorholdsvederlag betales maanedsvis forud, Opholdspengene, beregnede dagvis, betales bagud den 1. i den paafølgende Maaned. Ved Fratrædelsen i Maanedens Løb, tilbagebetales en forholdsmæssig Del af Kontorholdsvederlaget.

For Konsularembedsmænd, der ikke ere fast ansatte (derunder Stedfortrædere) beregnes saavel Lønning som Opholdspenge og Kontorholdsvederlag dagvis og betales bagud den 1. i hver Maaned.

§ 11.

Enhver, der af Kongen eller Udenrigsministeren modtager fast eller midlertidig lønnet Ansættelse ved et Konsulat, saavel som enhver, der derfra forflyttes til anden lønnet Statstjeneste eller derfra beordres til midlertidig Tjeneste andetsteds, har Ret til at faa sine Rejseomkostninger erstattede efter følgende Regler.

Godtgørelsen omfatter Betaling af Personbefordring samt Transport af Rejsegods og derhos Dagpenge.

Generalkonsuler og Konsuler have Ret til Befordring paa 1. Klasse Jærnbane og Dampskib, Vicekonsuler paa 2. Klasse Jærnbane og 1. Klasse Dampskib.

Dagpengene udgøre 20 Kr. om Dagen.

Udenfor Europa kan Udenrigsministeriet, naar der findes Grund dertil, forhøje Dagpengene med indtil Halvdelen.

Indgaar i Billetprisen Betaling for Kost, skal Billetprisen i sin Helhed erstattes, men Dagpengene udredes da kun med 5 Kr. daglig.

Sker Ophold under Vejs af private Grunde, beregnes Godtgørelsen, som om Rejsen var foretagen direkte. Dog skal ved Rejser, der kræve over 2 Døgn, rimeligt Ophold for at hvile ud ikke anses som Ophold af privat Grund.

§ 12.

I de i foregaaende § omhandlede Tilfælde skal den paagældende tillige have Ret til Erstatning for Befordring af Hustru, Sønner og Døtre hørende til Husstanden samt et Tyende, om saadant medfølger, saafremt Rejsen skyldes en fast Ansættelse. Hvis ikke, træffer Udenrigsministeriet Afgørelse under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder og den formodede Varighed af Opholdet paa Bestemmelsesstedet.

Hustru og Børn have Ret til Befordring paa samme Jærnbane- og Dampskibsklasse som Embedsmanden selv. For Tyendet beregnes Plads efter, hvad der kan anses som rimeligt efter Omstændighederne.

I Erstatning efter denne § medregnes ikke Kost til de rejsende.

§ 13.

Bestemmelserne i § 11 komme ligeledes til Anvendelse paa Rejser, som Konsularembedsmand foretager i sin Tjenestes Medfør eller i andet Statsærinde, dog med følgende Ændringer:

Generalkonsul oppebærer i Dagpenge 30 Kr.; Vicekonsul har Ret til Befordring paa 1. Klasse Jærnbane.

Hvis Rejsen paa Grund af særlige Omstændigheder medfører usædvanlig høje Udgifter, kan Udenrigsministeriet undtagelsesvis forhøje Godtgørelsen.

Nr. 11. 31te Januar.

§ 14.

Generalkonsuler og Konsuler saavel som Vicekonsuler, der forestaa et Vicekonsulat, indsende kvartalsvis til Udenrigsministeriet Regnskab over Anvendelsen af det faste Kontorholdsvederlag, Regnskab over de oppebaarne Gebyrer samt Regnskab over de direkte Udgifter, der ikke skulle afholdes af Kontorholdsvederlaget og kunne fordres erstattede af Statskassen.

Paa det sidste Regnskab maa uden særlig Bemyndigelse opføres følgende Udgifter:

1) Post-, Telefon- og Telegramporto samt andre Forsendelsesudgifter i tjenstlig Anledning.
2) Telefonabonnement.
3) Udgifter til Anskaffelse og Reparation af Flag og Vaabenskjold.
4) Mindre Understøttelser til nødlidende Danske.
5) Udgifter til Hjemsendelse af Søfolk.
6) Udgifter til Hjemsendelse af Forbrydere.
7) Udgifter til Anskaffelse af indsendte Tryksager.

§ 15.

Angaaende Fagkonsulernes Opgaver og Embedsførelse henvises til den almindelige Konsulinstruktion.

I Henhold til Allerhøjeste Bemyndigelse af 9. Januar d. A. sættes foranstaaende Reglement for Fagkonsuler herved i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Udenrigsministeriet, den 31te Januar 1909.

C. W. Ahlefeldt Laurvig.

Anordning

Nr. 12.
1ste
Februar.

angaaende

Konfirmationen.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: at Vi efter derom af Vor Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling allerhøjst ville have anordnet følgende Regler angaaende Konfirmationen:

§ 1.

Forældre kunne indmelde deres Børn til Konfirmationsforberedelse hos den Præst, som de maatte ønske dertil, uden Hensyn til, om det ellers er vedkommendes Præst eller ej, i sidste Tilfælde dog kun forsaavidt han er villig og i Stand til at modtage dem. Ingen Præst maa uden Biskoppens Tilladelse undervise flere end 50 Børn paa samme Hold.

Den Præst, hos hvem et Barn har gaaet til Konfirmationsforberedelse i den anordnede Tid, er som Regel ogsaa berettiget og forpligtet til at konfirmere Barnet. Mener en Præst paa Grund af et Barns Forsømmelse af Konfirmationsforberedelsen, dets daarlige Opførsel eller af anden særlig Grund at burde afvise det fra Konfirmationsforberedelsen eller Konfirmationen, kan Barnet ikke antages til Konfirmationsforberedelse eller Konfirmation i samme Halvaar af en anden Præst, medmindre Tilladelse hertil meddeles af Biskoppen. Afbrydes Konfirmationsforberedelsen hos en Præst af andre Grunde efter Overenskomst med Forældrene, kan den fortsættes i samme Halvaar af en anden Præst, som er villig og i Stand til at modtage Barnet. I særlige Tilfælde kan Biskoppen tillade, at et Barn, der i den anordnede Tid er forberedt til Konfirmation af en Præst, konfirmeres af en anden Præst, naar Forældrene ønske det og begge Præsterne ere enige heri. Nægter den Præst, der har forberedt Barnet, sit Samtykke, kan Tilladelsen kun i ganske særlige Tilfælde meddeles af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Indstilling fra Biskoppen.

§ 2.

Konfirmationsforberedelsen skal som Regel foregaa to Gange ugentlig i mindst tre Maaneder. Iøvrigt er det overladt til Præsten at bestemme Forberedelsestidens Længde og Forberedelsens Fordeling paa et længere Tidsrum, dog at han i Almindelighed ikke bør modsætte sig Forældrenes Ønske om, at Forberedelsen indskrænkes til Halvaaret forud for Konfirmationen, naar de paagældende Børn ere normalt begavede og Forældrene kunne anføre gode Grunde for deres Ønske.

I Kommuner, der ikke have Hverdagsundervisning, skulle de Dage, da Børnene ikke ere i Skole, vælges til Konfirmandundervisning. Er der i Kommunens Skoler

Nr. 12. 1ste Februar. Hverdagsundervisning, fastsættes Konfirmandundervisningens Forhold til Skolegangen udenfor København i et Fællesmøde af det eller de vedkommende Menighedsraad og paagældende Skolekommission. Lederne af de offentlige og private Skoler i Kommunen eller Menighedsraadskredsen, der undervise Børn i Konfirmationsalderen, skulle indbydes til at deltage i dette Møde. Forsaavidt det er nødvendigt, at Konfirmandundervisningen foregaar i Skolernes Undervisningstid, bør Skolebestyrelserne ved Lægningen af Skemaet være underrettede om, hvornaar Konfirmationsforberedelsen i det kommende Skoleaar skal finde Sted, og Tiden for denne skal da henlægges til de samme Timer i hele Skoleaaret. Ligeledes skal det, hvor der i en Kommune er flere Præster, iagttages, at deres Konfirmandundervisning foregaar samtidig. I Tilfælde af Uenighed mellem Skolebestyrelserne og Præsterne om Ændringer af Konfirmandundervisningens Forhold til Skolegangen indankes Sagen for vedkommende Biskop og for Ministeriet. For Københavns Vedkommende fastsættes Tiden af Ministeriet efter Forhandling med de vedkommende kirkelige Myndigheder og Skolemyndighederne.

Forsaavidt en Præst maatte ønske at have Konfirmandundervisning mere end to Gange om Ugen, maa denne Forøgelse af Undervisningstiden ske uden Indgreb i Skolens Undervisningstid.

§ 3.

For at et Barn skal kunne stedes til Konfirmation, maa det være døbt med den kristne Daab og af Præsten, der skal konfirmere det, findes modent til Konfirmationen.

Børn, der ere døbte efter Ritualet for voksne Personers Daab, kunne ikke bag efter stedes til Konfirmation.

Børn, der ikke ville have naaet 14 Aars Alderen inden Udgangen af den Maaned, hvori Konfirmationen holdes, kunne ikke stedes til Konfirmation uden Biskoppens Tilladelse, hvilken kun i ganske særlige Tilfælde maa meddeles, naar Barnet vil mangle 6 Maaneder eller derover i at have fyldt 14 Aar paa den Tid, da Konfirmationen holdes. Børn, der ikke have fyldt 13 Aar, maa Tilladelsen under ingen Omstændigheder meddeles.

§ 4.

Konfirmation holdes som Regel to Gange om Aaret, Foraar og Efteraar. De almindelige Konfirmationssøndage ere Søndagen efter Paaske og Søndagen efter Mikkelsdag. Hvor der i et Pastorat er flere Kirker eller flere Præster ansatte ved samme Kirke, og der derfor skal holdes Konfirmation paa flere Søndage, kan Valg træffes mellem en Søndag før eller efter den almindelige Konfirmationssøndag, dog at Konfirmation ikke kan holdes paa Paaskedag. Tiden for Konfirmationens Afholdelse kundgøres fra Prædikestolen mindst otte Dage forud.

Hvor Forholdene i et Pastorat tale derfor, kan Menighedsraadet eller — hvis der er flere Menighedsraad i Pastoratet — Menighedsraadene i Forening bestemme, at der kun skal holdes Konfirmation en Gang aarlig. I Pastorater med flere Kirker kan Menighedsraadet — eller Menighedsraadene i Forening — bestemme, at Foraars- og Efteraarskonfirmationen skal holdes vekselvis i Pastoratets Kirker. Ogsaa Konfirmationsforberedelsen kan efter Menighedsraadets (Menighedsraadenes) Bestemmelse finde Sted vekselvis i Pastoratets forskellige Sogne eller Kirkedistrikter, dog at Menighedsraadet i Annekssognet (Kirkedistriktet) i saa Tilfælde sørger for, at der stilles et passende, om Vinteren opvarmet Lokale til Raadighed hertil. Denne Bestemmelse

kan dog ikke træffes, før end der efter denne Anordnings Ikrafttræden har været Ledighed i Embedet, medmindre vedkommende Præst samtykker deri. Hvor der ikke hører Avling til Embedet eller er tillagt dette særlig Befordringsgodtgørelse, maa Menighedsraadet tillige sørge for Præstens Befordring i denne Anledning. Nr. 12. 1ste Februar.

Med Biskoppens Tilladelse kan Konfirmationen henlægges til en anden Søndag end den foreskrevne, naar Paasken falder enten meget tidlig eller meget sildig, eller naar Præstens Sygdom eller Afgang fra Embedet eller andre særlige Omstændigheder gøre saadant ønskeligt.

Ekstraordinær Konfirmation kan ligeledes holdes med Biskoppens Tilladelse, naar enten Sygdom har hindret en Konfirmand i at deltage i den almindelige Konfirmation, eller naar en Person i mere fremrykket Alder ønsker at stedes til Konfirmation, eller under andre ganske særlige Omstændigheder. Konfirmationen bør dog ogsaa i disse Tilfælde holdes om Søndagen i Forbindelse med den almindelige Højmessegudstjeneste og i Menighedens Overværelse, medmindre Biskoppens Tilladelse til Undtagelse herfra indhentes.

§ 5.

Konfirmationen udføres fremtidig, medmindre Præsten — i Pastorater med flere Præster hver enkelt Præst for sit Vedkommende — er enig med Flertallet af paagældende Menighedsraads valgte Medlemmer i at bevare den hidtidige Ordning, paa følgende Maade:

Konfirmanderne fremstilles i Kirken under Højmessegudstjenesten for Menigheden for at velsignes under dennes Forbøn. Efter en kort Prædiken over Dagens Tekst og efter Afsyngelsen af en Konfirmationssalme holder Præsten i Kordøren en Tale til Konfirmanderne. Derpaa følger Overhøringen, og efter denne fremsiger Præsten Forsagelsen og Trosbekendelsen i Menighedens Navn og opfordrer til Forbøn for Børnene, hvilke han derpaa velsigner under Haandspaalæggelse enkeltvis og med Nævnelse af hvert Barns Navn med følgende Velsignelse: „Den almægtige Gud, vor Herres Jesu Christi Fader, som fordum har antaget Dig til sit Barn i den hellige Daab og gjort Dig til Arving til det evige Liv, Han opholde Dig i Din Daabs Naade, Din Sjæl til Salighed.“ Handlingen slutter med Bøn og Herrens Velsignelse.

§ 6.

Hvor det hidtidige Ritual for Konfirmationen beholdes, kan dog det tredie Spørgsmaal udelades, og det bortfalder da ligeledes, at Konfirmanden efter Besvarelsen af Spørgsmaalene giver Præsten Haanden.

Naar Præsten mener at burde efterkomme enkelte Forældres eller Børns derom udtalte Ønske, kan han, hvor den nye Ordning af Konfirmationen er indført som almindelig i Menigheden, holde Konfirmation ogsaa efter den hidtidige Ordning paa en Søndag efter den almindelige Konfirmationssøndag.

§ 7.

Ved Konfirmandernes Overhøring i Kirken iagttager Præsten, at Overhøringen ikke skal være en Kundskabsprøve, men en Samtale til Opbyggelse for Ungdommen og den tilstedeværende Menighed.

Hvor Præst og Menighedsraad maatte anse det for ønskeligt, kan Overhøringen henlægges til en Eftermiddagsgudstjeneste paa en forudgaaende Søn- eller Helligdag.

Nr. 12. 1ste Februar.

§ 8.

Børn, som ere konfirmerede, kunne derefter deltage i den hellige Nadvere, paa hvilken senere Søndag de maatte ønske det, eller en anden Dag, da der holdes Altergang i Kirken. I særlige Tilfælde kan Biskoppen tillade, at der holdes Altergang umiddelbart efter Konfirmationshandlingen.

Personer over 15 Aar, som ikke ere blevne konfirmerede, kunne stedes til Alters efter personlig Henvendelse til deres Præst.

I særlige Tilfælde kunne ogsaa Børn under 15 Aar stedes til Nadveren uden at være konfirmerede. Er Præsten i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at opfylde Forældrenes eller Barnets eget Ønske herom, bør han forhandle med sin Biskop om Sagen. Altergang af Børn i en tidligere Alder udelukker ikke, at de derefter kunne modtages til Konfirmationsforberedelse og Konfirmation lige med andre Børn.

§ 9.

At Personer, der agte at indgaa Ægteskab, ikke ere konfirmerede eller have deltaget i den hellige Nadvere, skal fremtidig ikke være nogen Hindring for, at de stedes til kirkelig Vielse.

§ 10.

Der tilkommer ikke Præst eller Kirkebetjente noget Offer eller andet Vederlag i Anledning af Konfirmationsforberedelsen eller Konfirmationen, men det tillades dem at modtage, hvad der herfor frivillig maatte blive ydet dem.

§ 11.

Denne Anordning træder straks i Kraft. Dog kan den i § 5 ommeldte nye Ordning af Konfirmationen ikke bringes til Anvendelse ved Konfirmationen i tilstundende Foraar, medmindre Præsten i god Tid forud har bekendtgjort det for Menigheden, og der ikke fra Flertallet af Børnenes Forældre eller Værger er gjort Indsigelse herimod.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste Februar 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Enevold Sørensen.

Bekendtgørelse

Nr. 13.
30te
Januar.

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

W. Thellefsen og Johanne Peschardt, begge af Frederikshavn (Hjørring Amt),
Tilladelse til under et at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som er afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse foranstaltet Bortlodning til Fordel for Missionen i Armenien og i Indien;

Foreningen „Ungdommens Vel“ (Præstø Amt)
Tilladelse til under et at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som maatte blive afsatte ved en Bortlodning af nogle Genstande, som Foreningen med Justitsministeriets Tilladelse agter at foranstalte til Fordel for Foreningens Virksomhed;

De Bornholmske Husmandsforeningers Kreaturforsikringsselskabs (Bornholms Amt)
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de af Selskabet tegnede Forsikringer paa den i Lov af 19de Februar 1861 § 56, jfr. Lov af 21de Marts 1874 § 4, ommeldte Maade;

Brandassuranceforeningen for rørlige Ejendele paa Morsø (Thisted Amt)
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de af Foreningen tegnede Forsikringer paa den i Lov af 19de Februar 1861 § 56, jfr. Lov af 21de Marts 1874 § 4, ommeldte Maade og

Aktieselskabet Grenaa Folkebank (Randers Amt)
de Lov af 11te Februar 1863 § 3, jfr. Lov af 27de Februar 1897, ommeldte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir, dog ikke Stempelfrihed for Kontrabøger (Bankbøger).

Skattedepartementet, den 30te Januar 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Nr. 14.
1ste
Februar.

Regler

for

Afholdelse af Optagelsesprøven paa Forskoleseminarierne.

§ 1.

Hensigten med Optagelsesprøven og Seminariets og Censorernes Pligter med Hensyn til den er at paase, at de Elever, der optages paa Seminariet, fyldestgør de Fordringer, som er stillede i Ministeriets Cirkulære af 31. Januar 1907.

§ 2.

Censorerne beskikkes af Ministeriet for et Tidsrum af 3 Aar. Efter Indstilling af Censorerne vælger Ministeriet en af dem til Formand.

§ 3.

Optagelsesprøven afholdes ved hvert Seminarium med et Mellemrum af omtrent $1^1/_2$ Aar. Tidspunktet for dens Afholdelse fastsættes af Censorernes Formand efter Indstilling af Seminarieforstanderen og efter Aftale med Medcensorerne. Dette maa ske mindst 3 Maaneder, forinden den afholdes.

§ 4.

Seminariet udfærdiger de skriftlige Opgaver og forelægger dem Dagen før Prøven eller senest et Par Timer før dennes Begyndelse for Censorerne til Godkendelse. Det er ønskeligt, at der foreligger flere Opgaver at vælge imellem. Opgaverne ved den mundtlige Prøve bestemmes senest 2 Timer før Prøven af Censor og Seminariets Lærer i Forening. Sædvanligvis stiller Læreren Forslag om Opgaver.

§ 5.

Forud for hver Prøve fordeler Censorerne Arbejdet imellem sig indbyrdes. Endelig Afgørelse træffes eventuelt af Formanden.

§ 6.

Der skal være Censor ved enhver Eksamination i Fag, hvori der efter Cirkulære af 31. Januar 1907 aflægges Prøve. Seminariet bør lægge alting til Rette før Prøven saaledes, at den kan foregaa saa vel ordnet som muligt.

§ 7.

Det tilkommer Seminariets Lærer at eksaminere; men det er tilladt, at Lærer og Censor fordeler Eksaminationen imellem sig saaledes, at ogsaa Censor eksaminerer og Læreren er Censor. Den, der censurerer, har Ret til i Tilslutning til Eksaminationen efter dennes Slutning selv at stille Spørgsmaal til Eksaminanden. Karakteren for Faget fremkommer ved, at Censors og Lærers Karakter lægges sammen.

§ 8.

Den Eksaminand, der ved Prøven forsøger at modtage eller yde uberettiget Hjælp, bortvises fra Prøven. Tvivlsomme Tilfælde afgøres af Seminarieforstanderen og Censorerne i Forening.

§ 9.

Er en af Censorerne forhindret (f. Eks. ved Sygdom) i at møde, bør han gøre Indberetning derom til Ministeriet, der saa drager Omsorg for, at en anden kan møde som Censor. Hvis der ikke er Tid dertil, maa de øvrige Censorer enten fordele Arbejdet imellem sig eller efter Samraad med Seminarieforstanderen ordne det fornødne. Hvis en af Eksaminatorerne faar Forfald, maa Seminariet stille en Stedfortræder.

§ 10.

Hvis der melder sig et forholdsvis stort Antal Aspiranter til Optagelsesprøven, saa det menes, at denne vil tage en uheldig lang Tid, kan der blandt stedlige Lærerkræfter tages Hjælp til Censur og Eksamination. En saadan Ordning maa træffes af Seminariet efter Aftale med Censorernes Formand og i god Tid indstilles til Ministeriets Godkendelse.

§ 11.

Ved Karaktergivningen benyttes den ved den afsluttende Prøve for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen brugte Karakterskala. Se Ministeriets Bekendtgørelse af 8. Juni 1894 § 6. Naar Overhøringen i alle Fag er endt, sammentælles Karaktererne for hver især af Eksaminanderne. Karakteren i skriftlig Dansk tæller dobbelt. I Henhold til det udkomne Resultat, dog for Grænsetilfældenes Vedkommende ogsaa i Henhold til et Skøn og under Hensyn til Fagenes forskellige Værdi, udvælges efter Samraad mellem Seminarieforstander, Lærere og Censorer de af Eksaminanderne, som blive at optage som Elever paa Seminariet. De for Optagelsen af Eksaminanderne krævede Vidnesbyrd forelægges Censorerne.

§ 12.

De Eksaminander, der ikke har bestaaet Optagelsesprøven, har ikke Ret til at indstille sig til Optagelsesprøve ved et andet Forskoleseminarium før efter et Tidsrum af mindst 3 Maaneder.

De, der har bestaaet Prøven, men ikke er blevet optaget paa Grund af Pladsmangel, kan faa et af Seminariets Protokol udskrevet Bevis herfor. Et saadant Bevis giver dem Ret til at indstille sig til Optagelsesprøve ved et andet Forskoleseminarium naar som helst.

§ 13.

Ingen kan blive optaget paa et Forskoleseminarium, uden at hun har bestaaet den ved det samme Seminarium afholdte Optagelsesprøve.

§ 14.

Ved hvert Seminarium føres en af Ministeriet godkendt Protokol over Optagelsesprøven. Den skal indeholde: Eksaminandens fulde Navn, Faderens Navn og Stilling, Eksaminandens Hjemsted, Fødested, Fødselsaar og -dag, Karakterrubrik for hvert Fag og hver Elev, Bemærkning om, hvorvidt vedkommende blev optaget, bestod eller ikke bestod.

Nr. 14. 1ste Februar.

Karakterrubrikerne underskrives af vedkommende Lærer og Censor.

Protokollen underskrives efter den hele endte Prøve af Seminarieforstanderen og Censorernes Formand.

Seminarieforstanderen tilstiller efter endt Prøve Ministeriet en Udskrift af Protokollen.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet den 1ste Februar 1909.

Enevold Sørensen.

A. P. Weis.

Bekendtgørelse

Nr. 15.
6te
Februar.

om

Henlæggelse af Sager vedrørende Amtmandsboligerne til Indenrigsministeriet.

Hans Majestæt Kongen har paa Konseilspræsidiets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling ved Resolution af i Dag allerhøjst bestemt, at Ledelsen af Sager, der angaa de Staten tilhørende Amtmandsboliger, fra den 1ste April d. A. henlægges fra Ministeriet for offentlige Arbejder til Indenrigsministeriet.

Dette bekendtgøres herved til Efterretning for alle vedkommende.

Konseilspræsidiet, den 6te Februar 1909.

N. Neergaard.

Feddersen.

Nr. 16.
6te
Februar.

Bekendtgørelse

om

Indgivelse af Andragender om Understøttelse til praktisk Uddannelse i Husmandsbruget og Landbrugets Bierhverv.

I Henhold til Lov om Statstilskud til Landbrugskursus af 8de Maj 1908 § 1 kan der aarlig af Landbrugsministeriet anvendes et Beløb af indtil 5,000 Kr. til Understøttelse til ubemidlede, der paa en godkendt Landbrugsskole eller Højskole har gennemgaaet et almindeligt Kursus af 5—6 Maaneders Varighed, og som efter endt Kursus ønske praktisk Uddannelse i Husmandsbruget og Landbrugets Bierhverv paa de af Landbrugsministeriet til saadan praktisk Uddannelse godkendte Lærersteder. Understøttelsen, der ikke kan overstige 20 Kr. maanedlig, kan højst gives for et Tidsrum af 6 Maaneder, og udbetales til vedkommende Husbonde, der for den nævnte Betaling er pligtig at give Lærlingen Kost og Logis og fornøden Vejledning i det eller de Fag, hvori Uddannelsen søges, men paa den anden Side er berettiget til at forlange, at Lærlingen skal deltage i alt hos ham forefaldende Arbejde.

Ansøgninger om Understøttelse i fornævnte Øjemed vil være at indsende til Landbrugsministeriet inden hvert Aars 15de Marts. Med Ansøgningen, der maa indeholde Oplysning om, for hvor langt et Tidsrum Understøttelsen søges, maa følge Attest fra vedkommende Præst eller Sogneraadsformand om, at Ansøgeren er ubemidlet, Attest fra Forstanderen for en godkendt Landbrugsskole eller Højskole om, at Ansøgeren dersteds har gennemgaaet et teoretisk Kursus af 5—6 Maaneders Varighed, samt Erklæring fra Husbonden paa vedkommende praktiske Lærested om, at han er villig til at modtage Ansøgeren som Elev i det i Ansøgningen opgivne Tidsrum.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Landbrugsministeriet, den 6te Februar 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Bekendtgørelse

Nr. 17.
10de
Februar.

om

en paatænkt Omordning af Undervisningen paa Tandlægeskolen.

Under Forudsætning af at de fornødne Bevillinger gives, vil der fra 1ste September d. A. at regne blive gennemført en Udvidelse af Undervisningen paa Tandlægeskolen, saaledes at Skoleuddannelse fra nævnte Tidspunkt bliver 3-aarig, og at Undervisningen i Teknik fuldstændig henlægges til Skolen.

Da det saavel af Hensyn til dem, der agte nu at paabegynde Tandlægestudiet, som ogsaa af Hensyn til Tandlægerne, hos hvem Uddannelsen i Teknik hidtil er sket skønnes ønskeligt, at den paatænkte Ordning allerede nu bringes til almindelig Kundskab, har Ministeriet ikke villet undlade at bekendtgøre dette.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 10de Februar 1909.

Enevold Sørensen.

K. Goos,
Fm.

Nr. 18.
12te
Februar

Lov

om

Oprettelse af et Embede som Kontorchef og et Embede som Fuldmægtig under Ministeriet for offentlige Arbejder.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Antallet af de for Ministeriet for offentlige Arbejder normerede Embedsmænd forøges med en Kontorchef og en Fuldmægtig.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Februar 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for offentlige Arbejder. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 669—70, 1261—71, 3455—57, 3547; Landst. Tid. Sp. 344, 374, 387; Till. A. Sp. 1947; Till. B. Sp. 629; Till. C. Sp. 95, 627.

Bekendtgørelse

Nr. 19.
9de
Februar.

angaaende

Adgang til at benytte Særkalke ved Uddelingen af Nadverens Sakramente.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det den 5te d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allerhøjst at bifalde:

1. at der maa aabnes Adgang til at benytte Særkalke ved Uddelingen af Nadverens Sakramente i Folkekirkens Kirker;

2. at det som Betingelse for Indførelsen af denne Ordning i den enkelte Menighed maa fastsættes, at Beslutning herom er taget af Menighedsraadet i et Menighedsraadsmøde, eller at Begæring herom er fremsat for Menighedsraadet af mindst 10 af Menighedens nadverberettigede Medlemmer;

3. at det maa overdrages Menighedsraadet at træffe Bestemmelse om, hvorvidt Altergang med Anvendelse af Særkalke skal henvises til andre Tider end de sædvanlige efter nærmere Aftale med vedkommende Præst, eller at Særkalke skulle kunne benyttes ved de sædvanlige Altergange jævnsides med Brugen af Fælleskalken, i hvilket Tilfælde de, der benytte Særkalke, dog altid skulle betjenes først;

4. at det ved Altergang med Benyttelse af Særkalke ved Anvendelsen af det approberede Nadverritual skal iagttages, at Uddelingsordene fremsiges, idet Nadvergæsten drikker Vinen;

5. at Særkalkenes Form, Størrelse og Stof godkendes af vedkommende Biskop, hvorved iagttages, at alle Særkalke, der benyttes i samme Kirke, skulle være ens;

6. at Særkalkene skulle tilhøre vedkommende Kirke og opbevares paa samme Maade som Kirkens hellige Kar;

7. at Udgifterne ved Anskaffelsen af Særkalkene saavel som ved det til Altergang med Anvendelse af Særkalke iøvrigt fornødne, naar Indførelsen er sket efter Menighedsraadets Bestemmelse, maa afholdes af Kirken, hvis denne ejer sig selv, og Anskaffelsen kan ske, uden at Ligning paa Menigheden herved nødvendiggøres, men at de fornødne Midler i andre Tilfælde maa tilvejebringes ad frivillig Vej;

8. at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet maa bemyndiges til at træffe de fornødne nærmere Bestemmelser for Ordningen af Altergang med Anvendelse af Særkalke, og hvad dermed staar i Forbindelse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 9de Februar 1909.

Enevold Sørensen.

Oskar Damkier.

Nr. 20.
9de
Februar.

Anordning

angaaende

en Begrænsning af Anordning af 7de Februar 1907 om Latinprøven ved Optagelse i Gymnasiets klassisk-sproglige og nysproglige Linies 1ste Klasse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter de Os af Vor Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi allernaadigst have anordnet følgende Indskrænkning i Vor allerhøjeste Anordning af 7de Februar 1907 angaaende Latinprøven ved Optagelse i Gymnasiets klassisk-sproglige og nysproglige Linies 1ste Klasse:

Den i Anordningens § 1 indeholdte Bestemmelse, at Latinprøven vil være at kræve af enhver, der efter at have bestaaet Mellemskoleeksamen uden Latin ønsker at optages i Gymnasiets klassisk-sproglige eller nysproglige Linies 1ste Klasse, indskrænkes til kun at gælde ved Optagelse i Statens højere Almenskoler og Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de Februar 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Enevold Sørensen.

Bekendtgørelse

Nr. 21.
16de
Februar.

om,

hvilke Varer der maa forhandles i Apoteker efter den almindelige Aften-Lukketid.

I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov Nr. 163 af 19de Juni f. A. om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butiker og Lagere § 2, 1ste Stykke, givne Bemyndigelse fastsættes herved følgende Bestemmelser om, hvilke Varer der maa forhandles i Apoteker efter den for Butiker og Lagere almindelige Aften-Lukketid:

§ 1.

Medens det efter den ved ovennævnte Lov § 1, 1ste og 2det Stykke, jfr. § 4, fastsatte almindelige Lukketid fremdeles ikke skal være Apotekerne forment at sælge, hvad der kan henregnes under egentlige Medicinalvarer, derunder efter Omstændighederne: Benzin til medicinsk Brug, Stramoniumcigarer, Kamfercigaretter og andre medicinske Cigaretter, medicinske Bittertinkturer, f. Eks. sammensatte Kinadraaber, og medicinske Sæber, maa derimod følgende Varer efter de ovennævnte Tidspunkter — paa almindelige Søn- og Helligdage efter Kl. 8 Aften — ikke sælges i Haandkøb: alle egentlige Købmands- og Urtekramvarer, saasom Kaffe, Te, Spise- og Kogechokolader, Sukker, Cakes, Ost, hermetisk henkogte Sager, Krydderier, Bagepulvere og lignende Husholdningsartikler, Farveartikler, Benzin og andre rent tekniske Artikler til ikke medicinsk Brug, Cigarer, Cigaretter og Røgtobak, Frugtessenser, Lampespiritus, Likører, Vine og andre lignende Spirituosa, Parfumer, almindelige Sæber og andre Toiletmidler.

§ 2.

Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse straffes efter Reglerne i ovennævnte Lovs § 5, 1ste og 3die Stykke.

§ 3.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1ste Marts d. A.

Justitsministeriet, den 16de Februar 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Nr. 22.
16de
Februar.

Bekendtgørelse

om

offentlig Anerkendelse som Sygekasse af „Sygeforsikring for udenlandske Landarbejdere".

I Henhold til § 8, 3die Stykke, i Lov Nr. 229 af 21de August 1908 vedrørende Anvendelse af udenlandske Arbejdere til Arbejde i visse Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed har Indenrigsministeriet under Dags Dato meddelt den under Navn af „Sygeforsikring for udenlandske Landarbejdere" oprettede gensidige Forening, — hvilken Forening omfatter hele Landet — offentlig Anerkendelse som Sygekasse fra den 1ste Marts 1909 at regne.

Som Følge heraf vil fra bemeldte Tidspunkt enhver Arbejdsgiver, der beskæftiger udenlandske Arbejdere indenfor de i § 1 i Lov Nr. 229 af 21de August 1908 ommeldte Virksomheder, være pligtig til at forsikre de paagældende udenlandske Arbejdere i fornævnte Sygekasse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 16de Februar 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Lov

Nr. 23.
12te
Februar.

om

Indfødsrets Meddelelse. *)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indfødsret meddeles til:

1) *Hans Alfred Abrahamsen*, Pedel, af Hasle, født i Norge.

2) *Johannes Abrahamsen*, Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

3) *Anders Abrahamsson*, Avlsbruger, af Allinge, født i Sverig.

4) *Edvard Abrahamsson*, Fyrbøder, af Lemvig, født i Sverig.

5) *Henning Beck Adamsen*, Rekrut, af Nyborg, født i de nordamerikanske Fristater.

6) *Julie Augusta Ahlquist*, Husbestyrerinde, af Kjøbenhavn, født i Norge.

7) *Gottfrid Eberhard Ahlstedt*, Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

8) *Per Persson Almquist*, Stenhugger, af Holeby Sogn under Maribo Amt, født i Sverig.

9) *Inga Andersdotter*, Sypige, af Verninge Sogn under Odense Amt, født i Sverig.

10) *Birgitte Kristiane Andersen*, født Fredriksen, Enke, af Kjøbenhavn, født i Norge.

11) *Christian Carl Jørgen Marius Dannesboe Andersen*, cand. pharm., af Kjøbenhavn, født i Sverig.

12) *Alfred Andersson*, kaldet Forsberg, Boelsmand, af Højslev Sogn under Viborg Amt, født i Sverig.

13) *Anders Andersson*, Korkskærer, af Frederiksberg, født i Sverig.

14) *Anders August Andersson*, Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

15) *Anders Magnus Andersson*, Reservepostbud, af Struer Sogn under Ringkjøbing Amt, født i Smørum Sogn under Kjøbenhavns Amt.

16) *Carl Magni Andersson*, Husmand, af Viuf Sogn under Vejle Amt, født i Sverig.

---

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 31, 54, 223, 239; Folket. Tid. Sp. 2051, 3538, 3785; Till. A. Sp. 2011; Till. B. Sp. 27, 633; Till. C. Sp. 513, 605.

Nr. 23. 17) *Frederik Andersson (Andersen)*, Fisker, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

12te Februar. 18) *Gustaf (Gustav) Albin Andersson*, Maskinsnedker, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

19) *Johanna Mathilda (Mathilde) Andersson (Andersen)*, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

20) *Johannes Andreas Andersson*, Arbejdsmand, af Vejle, født i Sverig.

21) *Karl (Carl) Andersson*, Gæstgiver, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

22) *Karl (Carl) Viktor (Victor) Andersson*, Gartner, af Hvidovre Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

23) *Karna (Karin) Andersson*, Tjenestepige, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

24) *Kjersti Andersson*, født *Andersdotter*, Enke, af Gjentofte Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

25) *Lars Andersson (Andersen)*, Skomager, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

26) *Lars Herman Andersson*, Teglbrænder, af Struer Sogn under Ringkjøbing Amt, født i Kjøbenhavn.

27) *Nils Peter Andersson*, Arbejdsmand, af Søllerød Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

28) *Per Andersson*, Arbejdsmand, af Rønne, født i Sverig.

29) *Peter Gustaf Andersson (Andersen)*, Arbejdsmand, af Helsingør, født i Sverig.

30) *Sofia (Sophie) Andersson (Holmström)*, født *Andersdotter*, Enke, af Sct. Jørgensbjerg Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

31) *Sven Petrus Andersson*, Glasmager, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

32) *Jens Christian Andresen*, Skibsreder, af Esbjerg, født i Slesvig.

33) *Hans Arnt Antonsen*, Arbejdsmand, af Kjøbelev Sogn under Maribo Amt, født i Norge.

34) *Anton Matthias Christian Asmussen*, Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

35) *Paul Julius Axt*, Grosserer, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

36) *Johanna Petronella Bengtsdotter*, Fabrikarbejderske, af Horsens, født i Sverig.

37) *Petronella (Pernilla) Bengtson*, født *Persdotter*, Enke, af Taarnby Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

38) *Anders Bengtsson (Bengtsen)*, Husmand, af Nylarsker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

39) *Anders Gustaf Bengtsson*, Skomagersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

40) *Johan Severin Bengtsson*, Tilskærer, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

41) *Bengta Bergman*, af Nyborg, født i Sverig.

42) *Clas Edvard Bergman,* Vognmand, af Slagelse, født i Sverig.

43) *Alfred Börjesson Bergquist,* Staldforpagter, af Horsens, født i Sverig.

44) *Karl Gustaf Björk,* Farversvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

45) *Carl Johan Bolin,* Værtshusholder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

46) *Sigvard Lauritz Brandt,* Direktør, af Frederiksberg, født i Sverig.

47) *Emilio Giulio Brentigani,* Stenhugger, af Allinge, født i Italien.

48) *Marie Esther Broch,* født *Clausen,* Lærerinde, af Kjøbenhavn, født i Baagø Sogn under Svendborg Amt.

49) *Carl Johan Brogren,* Skomagersvend, af Frederiksberg, født i Sverig.

50) *Nils Peter (Petter) Bengtsson Burén (Borén),* Snedkersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

51) *Gunilla Carlsdotter,* Rengøringskone, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

52) *Ingrid Carlsdotter,* af Assens, født i Sverig.

53) *Charlotta (Charlotte) Matilde Carlson,* født *Andersdotter,* Husbestyrerinde af Holmstrup Sogn under Holbæk Amt, født i Sverig.

54) *Frans Wilhelm (Vilhelm) Carlsson (Carlsen),* Arbejdsmand, af Nakskov Landsogn under Maribo Amt, født i Sverig.

55) *Sven Alfred Carlsson,* Fabrikarbejder, af Frederiksværk, født i Sverig.

56) *Gustaf Wilhelm Cedermark,* Frisør, af Frederiksberg, født i Sverig.

57) *Victor Georges Christiansen,* Handelsrejsende, af Kjøbenhavn, født i Frankrig.

58) *Helena Christiansson,* født *Olsdotter,* Enke, af Frederiksberg, født i Sverig.

59) *Søren Nicolaisen Damm,* Detaillist, af Kolding, født i Slesvig.

60) *August Dellgren,* Husmand, af Olsker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

61) *Oscar Fredrik Dunér,* Farvehandler, af Frederiksberg, født i Sverig.

62) *Friedrik (Frederik) Peter Ebbesen,* Maler, af Præstø, født i Slesvig.

63) *Jes Jørgensen Ebsen,* Staldforpagter, af Ringkjøbing, født i Slesvig.

64) *Edvind Egeberg,* Seminarieelev, af Løgstør, født i de nordamerikanske Fristater.

65) *Cart Johan Eigaard,* Bogholder, af Frederiksberg, født i Sverig.

66) *Charlotte Margreta Eigaard,* Haandarbejderske, af Frederiksberg, født i Sverig.

67) *Nils Olsson Ekström,* Skomager, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

68) *Nils Johan Severin Eriksson (Grimborg),* Husmand, af Albæk Sogn under Hjørring Amt, født i Sverig.

Nr. 23. Lov af 12. Febr. om Indfødsrets Meddelelse.

Nr. 23. 12te Februar.

69) *Anna (Nilsdotter) Espelund,* Husholderske, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

70) *Richard Hilding Feilberg,* Murer, af Gjentofte Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

71) *Fredrik (Frederik) Christian Joseph Frederikson,* Assistent under Udskrivningsvæsenet, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

72) *Hans Kristian (Christian) Asbjørn Friis,* Apotekbestyrer, af Varde, født i Slesvig.

73) *Ivar Asger Friis,* praktiserende Læge, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

74) *Rachel Gitlesen,* af Kjøbenhavn, født i Norge.

75) *Lauc Hansen Gram,* Fotograf, af Thisted, født i Slesvig.

76) *Anders Andersson (Andersen) Granqvist,* Skræder, af Rønne, født i Sverig.

77) *Sven Karlsson Gren,* Fyrbøder, af Sorø Landsogn under Sorø Amt, født i Sverig.

78) *Johan Arthur Anton Grönvall,* Jernbanearbejder, af Eltang Sogn under Vejle Amt, født i Sverig.

79) *Ingri Gudmundsen-Vestre,* født *Svensdotter,* Vaskerierjerske, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

80) *Peter Emil Gunnesson,* Arbejdsmand, af Esbjerg, født i Sverig.

81) *Johan Göransson,* Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

82) *Martin Göransson (Jørgensen),* Gasværkarbejder, af Rønne, født i Sverig.

83) *Nils (Niels) Göransson (Jørgensen),* Stensliber, af Rønne, født i Sverig.

84) *Elna Håkansdotter (Haagensen),* Kogejomfru, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

85) *Anders Håkansson,* Skomagersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

86) *August Håkansson (Haakansen),* Husmand, af Pedersker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

87) *Lars Håkansson,* Skrædersvend, af Rønne, født i Sverig.

88) *Per Willhelm Hallberg,* Faktor, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

89) *Carl Robert Hansen,* Former, af Stubbekjøbing, født i de nordamerikanske Fristater.

90) *Hans Pedersen Hansen,* Gaardejer, af Føvling Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

91—92) *Harry Lorenz Hansen* og *Agnes Klara Hansen,* begge af Frederiksberg, fødte i Rusland.

93) *Johan Hansson,* Arbejdsmand, af Søllerød Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

94) *Mårten (Morten) Hansson,* Smed, af Rønne, født i Sverig.

95) *Per Hansson,* Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

96) *Egil Harboe,* Generalagent, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

97) *Hjalmar Hartmann,* Grosserer, af Frederiksberg, født i Norge.

98) *Lars Henriksson,* Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

99) *Jöns Holmström,* Husmand og Stenhugger, af Rutsker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

100) *Augusta Ernestine Hoyer,* Oldfrue, af Viborg, født i Norge.

101) *Anders Johan Hultquist,* Fabrikarbejder, af Silkeborg, født i Sverig.

102) *Christian Jacobsen,* Bagersvend, af Frederiksberg, født i Norge.

103) *Hazel Sophie Florentine Jacobsen,* af Hellerup Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i de nordamerikanske Fristater.

104) *Johan Jacobsen,* Detailhandler, af Frederiksberg, født i Norge.

105) *Millian (Milian) Jahnson (Jansson),* Glasmager, af Aalborg, født i Norge.

106) *Gustaf Hjalmar Jakobsson (Jacobsen),* Malersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

107) *Jöns Jakobsson,* Skrædersvend, af Svendborg, født i Sverig.

108) *Nils Jakobsson,* Farver, af Horsens, født i Sverig.

109) *Carl Johan Jansson,* Snedker, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

110) *Lennardt (Leonhard) Jansson,* Maskinarbejder, af Silkeborg, født i Sverig.

111) *Woldemar Jensen,* Malerlærling, af Maribo, født i Rusland.

112) *Hans Jürgen Jepsen,* Bager, af Horsens, født i Slesvig.

113) *Hans Lauritzen Jepsen,* Styrmand, af Horsens, født i Slesvig.

114) *Johanna Johannesdotter (Johannesson),* Tjenestepige, af Odense, født i Sverig.

115) *Johannes Johansen,* Gaardejer, af Taps Sogn under Vejle Amt, født i de nordamerikanske Fristater.

116) *Ingrid Johanson (Johansson),* Væverske, af Frederiksberg, født i Sverig.

117) *Frans Johansson,* Gaardejer, af Dannemarre Sogn under Maribo Amt, født i Sverig.

118) *Johannes Ludvig Johansson,* Arbejdsmand, af Saxkjøbing, født i Sverig.

119) *Per Johansson,* Arbejdsmand, af Herrested Sogn under Svendborg Amt, født i Sverig.

120) *Bengt Johnsson (Johnson),* Detailhandler, af Frederiksberg, født i Sverig.

121) *Jöns Johnsson,* Skræder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

Nr. 23. 12te Februar.

122) *Ida Matilda Jonasson*, Tjenestepige, af Særslev Sogn under Odense Amt, født i Sverig.

123) *Pernilla Jonasson*, født *Johnsdotter*, Enke, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

124) *Axel Valdemar Carl Juel*, af Kjøbenhavn, født i England.

125) *Kirsten (Kjersti) Jönsdotter (Jönsson)*, Tjenestepige, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

126) *Magnus Jönson (Jönsson)*, Smed, af Helsingør, født i Sverig.

127) *August Jönsson*, Vejmand, af Tikjøb Sogn under Frederiksborg Amt, født i Sverig.

128) *Beata Jönsson*, Ekspeditrice, af Frederiksberg, født i Sverig.

129) *Bengt Jönsson*, Skomager, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

130) *Johan (Johann) Jönsson*, Formand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

131) *Mårten Jönsson*, Korkskærer og Høker, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

132) *Nils Jönsson*, Arbejdsformand, af Frederiksberg, født i Sverig.

133) *Nils Jönsson (Jensen)*, Arbejdsmand, af Faxe Sogn under Præstø Amt, født i Sverig.

134) *Ola Jönsson (Jönson)*, Arbejdsmand, af Hasle, født i Sverig.

135) *Anders Karlsson (Carlsen) (Carlsen Normann)*, Arbejdsmand, af Vejlby Sogn under Randers Amt, født i Sverig.

136) *Anders Johan Karlsson (Carlsson)*, Arbejdsmand, af Tølløse Sogn under Holbæk Amt, født i Sverig.

137) *August Karlsson (Carlsson)*, Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

138) *Peter Jakob (Jacob) Karlsson (Carlsson)*, Murer, af Lynge Sogn under Frederiksborg Amt, født i Sverig.

139) *Edvard August Gottfrid Kjellander*, Fyrbøder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

140) *Helena Kjerstensdotter*, kaldet *Nielsen*, Fabrikarbejderske, af Frederiksberg, født i Sverig.

141) *Fredrik Berthold Klinkwort*, Murersvend, af Nakskov, født i Norge.

142) *Peder Adolf Holger Kobbernagel*, Landbrugsstuderende, af Frederiksberg, født i Sverig.

143) *Kristen Kristensson*, Stenflækker, af Rønne, født i Sverig.

144) *Per Kristianson (Christianson)*, Stenhugger, af Rønne, født i Sverig.

145) *Axel Kristiansson (Kristiansen)*, Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

146) *Gustaf Kristiansson (Kristiansen)*, Arbejdsmand, af Rønne, født i Sverig.

147) *Wladimir Henry Theodor Krogh*, Skolediscipel, af Hørsholm Sogn under Frederiksborg Amt, født i Rusland. Nr. 23. 12te Februar.

148) *Svend Peter Krona*, Skræder, af Assens, født i Sverig.

149) *Christian Nilsson Lagerholm*, Skomager, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

150) *Maria Kristina Larson*, født *Pedersdotter*, Enke, af Ginnerup Sogn, under Randers Amt, født i Sverig.

151) *Anders Larsson (Larsen)*, Arbejdsmand, af Nylarsker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

152) *Axel Wilhelm Larsson*, Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

153) *Gustaf Larsson*, Kusk, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

154) *Hedda Lovisa Jonasdotter Larsson*, født *Långberg*, Enke, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

155) *Jöns Larsson*, Arbejdsmand og Fyrbøder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

156) *Måns Larsson*, Skræder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

157) *Wilhelm (Vilhelm) Theodor Richard Larsson (Larsen)*, Sandgraver, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

158) *Anna Antonetta Lind*, Privatlærerinde, af Vivild Sogn under Randers Amt, født i Sverig.

159—160) *Helena Kristina Lind* og *Elise (Elisa) Lind*, Privatlærerinder, af Kjøbenhavn, fødte i Sverig.

161) *Paul Anderson (Andersson) Lindholm*, Montør, af Kristrup Sogn under Randers Amt, født i Sverig.

162) *Carl Axel Lindman*, Arbejdsmand, af Frederiksberg, født i Sverig.

163) *Anna Lindqvist*, Væverske, af Frederiksberg, født i Sverig.

164) *Gustaf Lindqvist (Lindkvist)*, Arbejdsmand, af Nylarsker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

165) *Jeppa Nilsson Lindqvist*, Skomagersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

166) *Johan Johnsson (Jonsson) Ljungberg*, Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

167) *Elias Lund*, Tjenestekarl, af Darum Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

168) *Finn Onni Metsikkö Lund*, Aspirant i Udenrigsministeriet, af Frederiksberg, født i Finland.

169) *Laurids Lund*, Tjenestekarl, af Malt Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

170) *Martin Lundberg*, Snedker, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

171) *Johan Fredric Lundgren*, Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

Nr. 23. 12te Februar.

172) *Christina Elisabeth Lundin*, Husbestyrerinde, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

173) *Jens Peter Lundquist (Lundkwist)*, Skomager, af Mejlby Sogn under Randers Amt, født i Sverig.

174) *August Johann Jacob Lüssow*, Baadfører, af Gjershøj Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Preussen.

175) *Anders Reinhold Löfgren (Löffgren)*, Glasmager, af Taarnby Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

176) *Johannes Gustaf Löfgren*, Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

177) *Jöns Månsson*, Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

178) *Per Månsson*, Husejer, af Ulstrup Sogn under Aalborg Amt, født i Sverig.

179) *Anders Mårtensson (Mortensson)*, Arbejdsmand, af Nyker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

180) *Jöns Mårtensson*, Arbejdsmand, af Rønne, født i Sverig.

181) *Karl Mårtensson (Mortensen)*, Arbejdsmand, af Rønne, født i Sverig.

182) *Inger Christina Magnusdotter*, kaldet *Magnusson*, Arbejderske, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

183) *Knud Magnussen*, Skolediscipel, af Kjøbenhavn, født i Rumænien.

184) *Sven Gustaf Magnusson*, Arbejdsmand, af Hæstrup Sogn under Hjørring Amt, født i Sverig.

185—86) *Augusta Sofie Camilla Schøning Malling* og *Peter Henrik Schøning Malling*, begge af Sorø, fødte i Argentina.

187) *Carl Rudolf Schøning Malling*, Gartnerelev, af Aunslev Sogn under Svendborg Amt, født i Argentina.

188) *Anna Malming*, Væverske, af Taarnby Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

189) *Marcus Emil Wilhelm Marcussen*, Maskinarbejder, af Kjøbenhavn, født i Rusland.

190) *Nicolai Matthiessen*, Smed, af Ribe, født i Slesvig.

191) *Carl Mathisson (Mathisen)*, Smedesvend, af Frederiksberg, født i Sverig.

192) *Johan Ferdinand Mattisson*, Stenhugger af Rutsker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

193) *Peter Alfred Valdemar Meinert*, Skolediscipel af Odense, født i de nordamerikanske Fristater.

194) *Johan Jonasson Meyer*, Arbejdsmand, af Hylleholt Sogn under Præstø Amt, født i Sverig.

195) *Åke Michael Möller*, Arbejdsmand, af Taarnby Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

Nr. 23. Lov af 12. Febr. om Indfødsrets Meddelelse.

196) *Fritz Wilhelm Møller*, Børstetræborer, af Kjøbenhavn, født i de nordamerikanske Fristater.

197) *Georg Møller*, Bryggeriarbejder, af Kjøbenhavn, født i de nordamerikanske Fristater.

198) *Niels Peter Petersen Mørch*, Baneelev, af Aarhus, født i England.

199) *Kjersti Nielsen (Nilsson)*, født Björk, Enke, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

200—03) *Niels Thomas Nielsen*, Smed, *Bertel Nielsen*, Murerlærling, *Paul Nielsen*, Smedelærling og *Frederick Nielsen*, alle af Gauerslund Sogn under Vejle Amt, fødte i Australien.

204) *Niels Nielsson*, Skræder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

205) *Johanna Nilsdotter (Nielsen)*, Tjenestepige, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

206) *Maria Nilsdotter*, Tjenestepige, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

207) *Anders Nilsson*, Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

208) *Christian Nilsson*, Fisker, af Helsingør, født i Sverig.

209) *Christian Nilsson (Nilson), (Nielsen)*, Skomagersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

210) *Emalia Carolina Nilsson*, født *Olofsdotter*, Enke, af Tikjøb Sogn under Frederiksborg Amt, født i Sverig.

211) *Fritiof (Frithiof) Nilsson*, Husmand, af Rutsker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

212) *Hans Nilsson (Nielsen)*, Stenhugger, af Allinge-Sandvig Købstæders Landdistrikt, født i Sverig.

213) *Johan Bernhard Nilsson*, Væver, af Kolding, født i Sverig.

214) *Jöns Nilsson*, Arbejdsmand, af Rønne, født i Sverig.

215) *Jöns Nilsson*, Røgter, af Hasle, født i Sverig.

216) *Nils Nilsson*, Husmand, af Nyker Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

217) *Ola Nilsson*, Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

218) *Olof Nilsson*, Husejer, af Væggerløse Sogn under Maribo Amt, født i Sverig.

219) *Per Nilsson*, Gartner, af Vindeby Sogn under Maribo Amt, født i Sverig.

220) *Thomas Nilsson*, Maskinarbejder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

221) *Nicolai Nissen*, Læge, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

222) *Friedrich Karl Noltensmeier*, Teglværkbestyrer, af Hvorup Sogn under Aalborg Amt, født i Lippe-Detmold.

223) *Sven Persson Nordahl*, Arbejdsmand, af Smerup Sogn under Præstø Amt, født i Sverig.

Nr. 23, 12te Februar.

224) *Elise Julia Nordlund,* Arbejderske, af Næstved, født i Sverig.

225) *Assarina Nylén,* født *Zint,* Enke, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

226) *Carl Oscar Olofsson,* Husmand, af Nørre Felding Sogn under Ringkjøbing Amt, født i Sverig.

227) *Ingrid Olsdotter (Ohlsen) (Strömfors),* Nattevagt, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

228) *Kjersti Olsdotter,* Væverske, af Gudhjem Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

229) *Maria Olsdotter,* kaldet *Olsen,* Væverske, af Frederiksberg, født i Sverig.

230) *Carl Julius Olsen,* Grosserer, af Kjøbenhavn, født i Norge.

231) *Olof Edvin Olsen,* Arbejdsmand, af Frederiksberg, født i Sverig.

232) *Paul Cornelius Olsen,* Murersvend, af Frederiksberg, født i Norge.

233) *Inga Olsson,* født *Bengtsson,* af Rønne, født i Sverig.

234) *Johan Olsson,* Mejeriejer og Gaardforpagter, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

235) *Johan Ernfrid Olsson,* Detailhandler, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

236) *Jöns Olsson,* Smed, af Rønne, født i Sverig.

237) *Karna Olsson,* Fabrikarbejderske, af Frederiksberg, født i Sverig.

238) *Måns Olsson (Olsen),* Røgter, af Rønne, født i Sverig.

239) *Nils Olsson,* Husmand, af Laurbjerg Sogn under Randers Amt, født i Sverig.

240) *Nils August Olsson (Olsen),* Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

241) *Otto August Olsson (Olsen),* Arbejdsmand, af Høje Thorstrup Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

242) *Per Olsson (Olson),* Fabrikarbejder, af Lyngby Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

243) *Wilhelm Olsson,* Arbejdsmand, af Græsted Sogn under Frederiksborg Amt, født i Sverig.

244) *Håkan Pålsson,* Vognmand, af Maribo, født i Sverig.

245) *Jens Thorvald Pedersen,* Tjenestekarl, af Store Fuglede Sogn under Holbæk Amt, født i de nordamerikanske Fristater.

246) *Olaf Pedersen (Lundin),* Tømrer, af Esbønderup Sogn under Frederiksborg Amt, født i Sverig.

247) *Thøger Nissen Pedersen,* Gaardejer, af Føvling Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

248) *Anna Persdotter (Petersen),* Husholderske, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

Nr. 23. Lov af 12. Febr. om Indfødsrets Meddelelse.

249) *Johanna Persdotter,* af Frederiksberg, født i Sverig.

250) *Johanna Persdotter (Persson),* Vaskeriejerske, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

251) *Karna Persdotter,* Tjenestepige, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

252) *Mätta (Martha) Persdotter (Petersen),* Husholderske, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

253) *Anders Persson,* Husmand, af Testrup Sogn under Sorø Amt, født i Sverig.

254) *Anders Persson,* Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

255) *Anna Christina Persson,* født *Johansdotter,* af Helsingør, født i Sverig.

256) *Edvard Persson (Peterson),* Arbejdsmand, af Rønne, født i Sverig.

257) *Emilie Persson,* Tjenestepige, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

258) *Helena Persson,* født *Solberg,* Enke, af Frederiksberg, født i Sverig.

259) *Ludvig Sigfrid (Siegfred) Persson,* Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

260) *Maria Persson,* født *Nordström,* af Kjøbenhavn, født i Sverig.

261) *Nils Persson,* Arbejdsmand, af Odder Sogn under Aarhus Amt, født i Sverig.

262) *Nils Persson,* Fyrbøder, af Taarnby Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

263) *Nils Johan Persson,* Stenhugger, af Kolding, født i Sverig.

264) *Per Persson (Rix),* Købmand, af Værum Sogn under Randers Amt, født i Sverig.

265) *Georg Asmus Petersen,* Korrespondent, af Hellerup Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Slesvig.

266) *Iver Hansen Petersen,* Mejerist, af Flemløse Sogn under Odense Amt, født i Slesvig.

267) *Jacob Petersen,* Høker, af Ødsted Sogn under Vejle Amt, født i Slesvig.

268) *Søren Kristian Petersen,* Husmand, af Malt Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

269) *Claes (Klas) Gustaf Petersson,* Søfyrbøder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

270) *Per August Petersson (Pedersen),* Arbejdsmand, af Kirke-Eskildstrup Sogn under Holbæk Amt, født i Sverig.

271) *Peter Gustaf Petersson,* Søfyrbøder, af Odense Sct. Hans Landdistrikt under Odense Amt, født i Sverig.

272) *Emil Louis Poulsen,* af Kjøbenhavn, født i Finland.

273) *Johannes Rasmussen,* Husmand, af Østermarie Sogn paa Bornholm, født i Sverig.

274) *Julius Johan Ravn,* Bademester, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

Nr. 140.
18de Juni

Det tyske transatlantiske Kabelselskabs Takster.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Tysklands Kyst (Emden) og Spaniens Kyst (Vigo):			
1. For Korrespondancen:			
a. Mellem Nederlandene paa den ene Side og Zanzibar, Mozambique, Madagascar, Lorenzo-Marques, tysk Østafrika, britisk Østafrika og Uganda (via Aden), Seycheilerne, Mauritius, Rodriguez, Cocos-Keeling, samt Sydafrika (via Madeira eller Teneriffa eller Aden), Ascension og St. Helena (via Madeira eller Teneriffa), Aden, Perim, Arabien, Obock, Djibouti, Erythræa, Abyssinien, Indien og Landene ud over Indien paa den anden Side;			
b. Mellem Tyskland, Nederlandene, Danmark, Sverige, Norge og Rusland paa den ene Side og de portugisiske Besiddelser paa Afrikas Vestkyst (via Kabler Eastern og Madeira eller Teneriffa) paa den anden Side;			
c. Mellem Tyskland, Nederlandene, Danmark, Sverige, Norge, Rusland, Østrig og Ungarn paa den ene Side og Madeira og de kapverdiske Øer (via Kabler Eastern og Madeira) paa den anden Side	—	0. 15	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 20	

„Black Sea Telegraph" Kompagnis Takster.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Ruslands Kyst (Odessa) og:			
Tyrkiets Kyst (Konstantinopel):			
1. For Korrespondancen mellem Ægypten, Aden, Perim og Sydafrika paa den ene Side og Rusland paa den anden Side	—	0. 375	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 45	

Nr. 140.
18de
Juni.

Taxes de la Compagnie „Direct Spanish Telegraph".

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre la côte de la Grande-Bretagne et:			* Ces taxes comprennent la taxe terminale de la Grande-Bretagne, mais la taxe de transit du même pays n'y est pas comprise, sauf pour les correspondances échangées par les câbles entre la Grande-Bretagne et l'Amérique du Nord.
La côte d'Espagne (Bilbao):			
1° Pour les correspondances échangées avec les câbles brésiliens de la Compagnie Western ...	—	0. 45*	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 55*	
Entre la côte de la France (Marseille) et:			
La côte d'Espagne (Barcelone)	—	0. 30	

Taxes de la Compagnie Est-européenne des Télégraphes.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre la côte de la Roumanie (Constantza) et:			
La côte de la Turquie (Constantinople):			
1° Pour les correspondances entre la Turquie d'Europe et d'Asie, d'une part, et l'Amérique du Nord, d'autre part, par la voie (Constantza)—Emden—Açores	—	0. 06	
2° Pour les correspondances échangées entre l'Europe (y compris l'Algérie, la Tunisie, Tanger et la Tripolitaine) ou en transit par l'Europe et l'Egypte, l'Hedjaz, le territoire de Massaua et l'Abyssinie, voie Halfa.....	—	0. 20	
3° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 30	

Nt. 140.
18de
Juni.

„Direct Spanish Telegraph" Kompagnis Takster.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Storbritanniens Kyst og:			
Spaniens Kyst (Bilbao):			* I disse Takster er Storbritanniens Terminaltakst indbefattet, men ikke sammes Transittakst, undtagen for Korrespondancen ad Kablerne imellem Storbritannien og Nordamerika.
1. For Korrespondancen med Selskabet „Western"s brasilianske Kabler	—	0. 45*	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 55*	
Mellem Frankrigs Kyst (Marseille) og:			
Spaniens Kyst (Barcelona)	—	0. 30	

Østeuropæisk Telegrafselskabs Takster.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Rumæniens Kyst (Constantza) og:			
Tyrkiets Kyst (Konstantinopel):			
1. For Korrespondancen mellem europæisk og asiatisk Tyrki paa den ene Side og Nordamerika paa den anden Side via (Constantza) —Emden—Azorerne	—	0. 06	
2. For Korrespondancen mellem Europa (heri indbefattet Algier, Tunis, Tanger og Tripolis) eller transiterende Europa og Ægypten, Hedjaz, Territoriet Massaua og Abyssinien, via Halfa .	—	0. 20	
3. For al anden Korrespondance	—	0. 30	

Nr. 140. 18de Juni.

Taxes uniformes pour la correspondance entre l'Europe et les Indes britanniques.

Les taxes des correspondances entre l'Europe, y compris l'Algérie, la Tunisie, Tanger et la Tripolitaine (la Russie et la Turquie exceptées), et les Indes britanniques sont fixées uniformément aux chiffres ci-après:

	Indes britanniques et Birmanie	Ceylan	La Côte des Indes britanniques pour les pays au delà des Indes
	Fr. Ct.	Fr. Ct.	Fr. Ct.
a. Par la voie de Turquie.....	2. 25	2. 35	2. 4625
b. Par la voie de Russie.....	2. 50	2. 60	2. 775
c. Par la voie de la Compagnie Eastern (y compris la Russie et la Turquie d'Europe).....	2. 50	2. 60	2. 775

Dans les décomptes avec les Offices limitrophes, les Etats européens prélèvent ou reçoivent exactement les taxes qui leur sont attribuées par le Tableau B, régime extra-européen. La différence en plus ou en moins qui existerait entre la somme affectée à cette répartition et le chiffre indiqué ci-dessus comme formant la taxe générale de l'Europe est mise au compte des Offices extra-européens.

Ainsi arrêté à *Lisbonne*, le 11 Juin 1908, par les Délégués soussignés, conformément aux articles 15 et 16 de la Convention de Saint-Pétersbourg, pour entrer en vigueur le 1er Juillet 1909.

Faste Takster for Korrespondancen mellem Europa og britisk Indien.

Nr. 140. 18de Juni.

Taksterne for Telegrammer mellem Europa, heri indbefattet Algier, Tunis, Tanger og Tripolis (Rusland og Tyrkiet undtagne), og britisk Indien ere ensartet fastsatte til nedennævnte Beløb:

	Britisk Indien og Birma	Ceylon	Britisk Indiens Kyst for Lande ud over Indien
	Fr. Ct.	Fr. Ct.	Fr. Ct.
a. Via Tyrkiet	2. 25	2. 35	2. 4625
b. Via Rusland	2. 50	2. 60	2. 775
c. Via Selskabet Eastern (heri indbefattet Rusland og europæisk Tyrki)	2. 50	2. 60	2. 775

I Afregningen med Nabobestyrelser opkræve eller modtage de europæiske Stater nøjagtigt de Takster, som tilkomme dem i Henhold til Tabel B., ekstra-europæisk Takstsystem. Den Forskel som Plus eller Minus, der maatte findes mellem den ved denne Fordeling opgivne Sum og det ovenfor nævnte Tal, som angiver almindelig europæisk Takst, føres i Regning for de ekstra-europæiske Bestyrelser.

Saaledes vedtaget i *Lissabon* den 11. Juni 1908 af undertegnede Delegerede i Henhold til Artiklerne 15 og 16 i St. Petersborg-Konventionen, for at træde i Kraft den 1. Juli 1909.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 18de Juni 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Nr. 141.
24de
Juni.

Bekendtgørelse

angaaende

Udførsel af Konserves, Pølser og andre tilberedte Kødvarer.

I Henhold til den Regeringen ved Lov Nr. 245 af 27de Maj 1908 om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. givne Bemyndigelse fastsættes herved følgende med Hensyn til Tilvirkning til Udførsel af Konserves, Pølser samt andre tilberedte Kødvarer fremstillet af Kød og Slagteaffald af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin.

§ 1.

Autorisation af Konserves-, Pølse- og Kødvarefabriker.

Enhver der af Kød og Slagteaffald af fornævnte Arter af Dyr ønsker at fremstille Konserves, Pølser samt andre tilberedte Kødvarer, saaledes at de derved fremkomne Varer kunne udføres herfra Landet, vil have herom at indgive Andragende til Landbrugsministeriet.

Ved „andre tilberedte Kødvarer" forstaas i nærværende Bekendtgørelse alle til Menneskeføde tjenlige Varer, til hvis Fremstilling der er anvendt Kød og Slagteaffald af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin, for saa vidt Varen har været underkastet en Tilberedelse udover Saltning og Røgning (Hermetik og Pølser dog fraregnet), saasom Leverpostej, Sylte, Kødfars, tilberedte Retter, al Slags kogt Kød og Slagteaffald m. m.

Andragenderne, der ville være at indsende direkte til Ministeriet, skulle indeholde nøjagtig Oplysning om den paagældende Virksomheds Beliggenhed samt Beskrivelse af dens Indretning.

Meddelelsen af den til saadan Virksomhed fornødne Autorisation er betinget af, at den paagældende Virksomhed underkaster sig nedenstaaende Bestemmelser.

Omfatter Virksomheden Fremstilling saavel af Konserves som af Pølser og tilberedte Kødvarer, er det en Betingelse for Autorisationens Meddelelse, at Konservesfabrikationen adskilles fra Tilvirkningen af Pølser og tilberedte Kødvarer paa en af Landbrugsministeriet godkendt Maade.

Ved Autorisationens Meddelelse tildeles der den paagældende Virksomhed et Nummer, der vil være at anvende ved den i § 3 (jfr. § 6) paabudte Mærkning af de heromhandlede Varer.

§ 2.

Beskaffenhed af Raastoffer.

Ved Tilvirkning af Konserves, Pølser og andre tilberedte Kødvarer maa paa Virksomheden udelukkende anvendes følgende Raastoffer af Kød og Slagteaffald:

Til Fremstilling af *Konserves* (Hermetik) maa af *Kød* og *Slagteaffald* kun bruges saadant, som er godkendt og mærket som hørende til *I eller II Klasse* ved en

af Landbrugsministeriet autoriseret *Eksportkontrol* eller ved en paa Grundlag af Sundhedsvedtægt godkendt *kommunal Kontrol*. Nr. 141. 24de Juni.

Til Fremstilling af *Pølser* samt andre *tilberedte Kødvarer* (ikke Hermetik) maa af *Kød* og *Slagteaffald* kun bruges saadant, som er godkendt og mærket som hørende til *I Klasse* ved en af Landbrugsministeriet autoriseret Exportkontrol, eller ved en paa Grundlag af Sundhedsvedtægt godkendt kommunal Kontrol.

Af *Fedt* og *Talg* maa kun bruges saadant, som er fremstillet af Kød og Slagteaffald, som er godkendt til Menneskeføde ved et statsanerkendt Exportslagteri eller af en paa Grundlag af Sundhedsvedtægt godkendt offentlig Kontrol. Af *Blod* maa kun anvendes saadant, der paa et statsanerkendt Exportslagteri eller offentligt kommunalt Slagtehus er udtømt af Slagtedyr, der ere godkendte som I Klasse i sanitær Henseende. At de hernævnte Betingelser ere til Stede, vil være at godtgøre for det af Landbrugsministeriet ved Virksomheden ansatte Tilsyn. Med Hensyn til Anvendelse af Konserveringsstoffer i Konserves, Pølser samt andre tilberedte Kødvarer har det sit Forblivende ved Bestemmelsen i § 9 i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 242 af 6te November 1908.

Kød og Slagteaffald samt Fedt og Talg, som ikke opfylder de ovenfor stillede Betingelser, maa ikke tilføres Virksomheden.

§ 3.

De heromhandlede Varer ville være at mærke som nedenanført, og disse Mærker maa ikke anvendes paa andre Varer end de hernævnte og maa ikke anvendes af andre end de i Medfør af nærværende Bekendtgørelse autoriserede Virksomheder. **Mærkning.**

Mærkning af Konserves. (Hermetik.)

Paa hver Beholder skal ved Virksomhedens Foranstaltning paa Laaget ved Stempling i Blikket være anbragt nedenstaaende Mærke af mindst den herangivne Størrelse (10 mm i Højden og 15 mm i Bredden):

indeholdende det Virksomheden tildelte Nummer anbragt i Stedet for 0 0 0.

Denne Mærkning maa ikke dækkes med paaklæbede Etiketter eller lignende.

Det staar den paagældende Virksomhed frit for desuden ved Trykning i Blikket eller paa anden Maade at forsyne Beholderen med Ordene: *Statskontrol* og *Danmark* eller Oversættelse heraf.

Mærkning af Pølser.

Paa Tilvirkningsstedet vil hver enkelt Pølse med en af Landbrugsministeriet udleveret Plombetang være at forsyne med en Plombe i hver Ende, indeholdende det den paagældende Virksomhed tildelte Nummer paa den ene Side og eventuelt, jfr. nærmere nedenfor, paa den anden Side Ordet „Trikinfri".

For saa vidt angaar de saakaldte bayerske Pølser og dertil svarende Smaapølser er det dog tilstrækkeligt, at Plomben, naar indtil 12 Pølser enten fremstilles uden Overskæring mellem dem af den til Fremstillingen benyttede Tarm eller sam-

Nr. 141. 24de Juni.

menhæftes ved en gennemdragen Snor, er anbragt for hver Ende af henholdsvis Tarmen eller Snoren.

Har den paagældende Virksomhed foruden Autorisation i Medfør af nærværende Bekendtgørelse af Justitsministeriet modtaget Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser i andre Kommuner uanset Bestemmelserne i de dér gældende Sundhedsvedtægter, vil den af Justitsministeriet foreskrevne Plombering kunne træde i Stedet for den ovennævnte.

For saa vidt Varen ønskes betegnet som *trikinfri*, maa det forlanges, at alt det til Fremstillingen benyttede *Svinekød* herunder Spæk har været underkastet en *Trikinundersøgelse*, der opfylder de i den til enhver Tid gældende Lovgivning opstillede Betingelser for, at Varen kan indføres i Kommuner, i hvilke der i Henhold til Sundhedsvedtægt findes obligatorisk Trikinundersøgelse, eller som for den paagældende Virksomhed er godkendt af Veterinærfysikus, og det vil derfor for det paa Fabriken ansatte *Tilsyn* paa fyldestgørende Maade være at godtgøre, at alt Svinekød, som anvendes i Fabriken, har været underkastet en saadan Undersøgelse.

Mærkning af andre tilberedte Kødvarer (ikke Hermetik).

Ved Udførsel af disse Varer, der kun maa ske direkte fra den paagældende Virksomhed, skal den udvendige Emballage være forsynet med nedenstaaende Mærkeseddel:

Statskontrol

Nr.

Danmark

Datum

Fabrikantens Underskrift

Mærkesedlerne dateres, forsynes med det Virksomheden tildelte Nummer samt Fabrikantens Underskrift med Pen og Blæk og anbringes paa en saadan Maade, at Udførselstilsynet uden Vanskelighed kan se dem. Sedlen fastgøres paa Emballagen ved Hjælp af en Snor, der forsynes med en Plombe, der af Tilsynet sammenklemmes med en af Landbrugsministeriet udleveret Plombetang paa en saadan Maade, at det derved er umuliggjort at komme til Indholdet uden at beskadige Plomberingen.

§ 4.

Udførsels-attester.

Ved Udførslen skulle de her omhandlede Varer ledsages af saalydende Attester, som med Pen og Blæk underskrives af Afsenderen og for saa vidt angaar tilberedte Kødvarer af Fabrikanten og Tilsynet:

Nr. 141. 24de Juni.

Attest A (for Hermetik af indenlandsk Tilvirkning; hvid med gult Kryds fra Hjørne til Hjørne).

Undertegnede, boende i ....., erklærer herved paa Tro og Love, at hosfølgende Forsendelse, bestaaende af.....(Antal).....(Emballagens Art) mærkede .....(nøjagtig Angivelse af Emballagens Mærkning) for saa vidt angaar Konserves, til hvis Fremstilling der er anvendt Kød og Slagteaffald af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin, udelukkende indeholder Varer, der ere forsynede med hosstaaende Mærke:

S K

Datum

Afsenderens Underskrift.

Attest B (for Pølser af indenlandsk Tilvirkning; hvid med blaat Kryds fra Hjørne til Hjørne).

Undertegnede boende i ....., erklærer herved paa Tro og Love, at hosfølgende Forsendelse, bestaaende af.....(Antal).....(Emballagens Art) mærkede .....(nøjagtig Angivelse af Emballagens Mærkning) for saa vidt angaar Pølser, til hvis Fremstilling der er anvendt Kød og Slagteaffald af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin, udelukkende indeholder Varer, der ere mærkede som foreskrevet i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 24de Juni 1909.

Datum

Afsenderens Underskrift.

Attest C (for andre tilberedte Kødvarer af indenlandsk Tilvirkning; hvid med grønt Kryds fra Hjørne til Hjørne).

Undertegnede, boende i....., erklærer herved paa Tro og Love, at der til hosfølgende Fersendelse, bestaaende af.....(Antal).....(Emballagens Art) mærkede.....(nøjagtig Angivelse af Emballagens Mærkning).....(nøjagtig Angivelse af Varenes Art) udelukkende er anvendt saadant Kød og Slagteaffald af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin, som er godkendt af det af Landbrugsministeriet ved min til Fremstilling af tilberedte Kødvare autoriserede Virksomhed ansatte Tilsyn.

Datum

Fabrikantens Underskrift.

Rigtigheden af ovenstaaende attesteres.

Datum

Kontrollens Underskrift.

Hvis Forsendelser af Konserves, Pølser eller andre tilberedte Kødvarer tillige indeholde Kød og Slagteaffald af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin, skal de tillige ledsages af de i Bekendtgørelse af 6te November 1908 § 8 foreskrevne Attester.

§ 5.

Kontrol. Til at paasé Overholdelsen af ovenstaaende Bestemmelser vil der paa den paagældende Virksomhed efter Landbrugsministeriets nærmere Bestemmelse være at ansætte det fornødne Tilsyn, hvis Løn fastsættes af Landbrugsministeriet og udredes af Virksomheden. Tilsynet skal være til Stede i hele Arbejdstiden og vil have at paase, at der af de i § 2 nævnte Raastoffer kun tilføres Virksomheden saadanne, som ere tilladt anvendte, og af Konserves, Pølser og andre tilberedte Kødvarer kun saadanne, som ere mærkede som foreskrevet i § 3, samt have at paasé Overholdelsen af de af Justitsministeriet eller anden offentlig Myndighed til enhver Tid givne Forskrifter angaaende Renlighed i Lokalerne og Sundhedstilstand og Renlighed hos Personalet.

Saafremt Virksomheden staar i Forbindelse med eller er beliggende umiddelbart op til et af Landbrugsministeriet autoriseret Exportslagteri, forbeholder Ministeriet sig at træffe Bestemmelse om, hvorvidt det her omhandlede Tilsyn vil kunne overdrages den ved Exportslagteriet ansatte Dyrlæge og dennes Medhjælper.

Det af Landbrugsministeriet ansatte Tilsyn, ligesom tilsynsførende udsendt af Landbrugsministeriet, har til enhver Tid Adgang til de autoriserede Virksomheders Arbejds- og Lagerlokaler.

§ 6.

Konserves, der den 1ste Oktober d. A. forefindes paa en Virksomhed, der har erholdt den i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Autorisation, og som ere tilvirkede paa den paagældende Virksomhed, kunne udføres, uanset at de ere tilvirkede forinden Autorisationens Meddelelse, paa Betingelse af,

at det ved en af Virksomheden paa Tro og Love til Ministeriet afgiven Erklæring godtgøres, at Varen for saa vidt angaar Kød og Slagteaffald udelukkende er tilvirket af de i § 2 omhandlede Raastoffer, samt,

at hver enkelt Beholder efter Landbrugsministeriets nærmere Forskrift af Tilsynet ved Hjælp af Farve forinden 1ste September d. A. forsynes med det i § 3 foreskrevne Mærke. Ved Udførelsen af denne Mærkning er Virksomheden forpligtet til at yde Tilsynet den fornødne Hjælp.

§ 7.

Saafremt de i Henhold til nærværende Bekendtgørelse autoriserede Virksomheder ikke selv foretage den i § 3 paabudte Mærkning af Laag til Konservesbeholdere, men lade denne foretage andetsteds, vil der til Foretagelsen af saadan Mærkning udkræves Landbrugsministeriets Autorisation, og det forbydes uden Landbrugsministeriets Tilladelse saavel hertil Landet at indføre Beholdere eller Laag, mærket som heranført, som at forfærdige eller hertil Landet at indføre de til Frembringelse af nævnte Mærke nødvendige Stempler, Clicheer eller lignende.

§ 8.

Mærkesedler, Attester samt Plombetænger udleveres ved Landbrugsministeriets Foranstaltning.

Andre Attester end de gennem Landbrugsministeriet udleverede maa ikke anvendes, og Attesterne maa kun anvendes af dem, til hvem de ere udleverede. De udleveres i Kuponbøger, og Talonen skal paa Forlangende forevises de af Landbrugsministeriet udsendte Tilsynsførende.

Nr. 23. 12te Februar.

275) *Karl Johan Risberg*, Glasmager, af Aarhus, født i Sverig.

276) *Frans Axel Leonhard Rohdin*, Garveriarbejder, af Vejle, født i Sverig.

277) *Olof Pålsson Roos*, Husmand, af Lejrskov Sogn under Ribe Amt, født i Sverig.

278) *Nils Rosenqvist*, Gæstgiver, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

279) *August Persson Rumberg*, Fisker, af Nørre Vedby Sogn under Maribo Amt, født i Sverig.

280) *Axel Salomonsson*, Garversvend, af Frederiksberg, født i Sverig.

281) *Nils Olsson Sandgren*, Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

282) *Cathrine Marie Magdalene Simonsen*, Bestyrerinde, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

283) *Karl Anton Sivertsen*, Savværkarbejder, af Nørre Sundby, født i Norge.

284) *Beata Sjöberg*, Tjenestepige, af Frederiksberg, født i Sverig.

285) *Per Albert Edvard Sjöberg*, Arbejdsmand, af Storehedinge Landsogn under Præstø Amt, født i Sverig.

286) *Lars Skogberg*, Havnearbejder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

287) *Olof Ströbeck*, Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

288) *Aage Svendsen*, Gartnermedhjælper, af Nørre Alslev Sogn under Maribo Sogn, født i Sverig.

289) *Anders Nilsson Svensson*, Møllersvend, af Skjødstrup Sogn under Randers Amt, født i Sverig.

290) *Axel Svensson*, Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

291) *Axel Svensson (Svenson)*, Smedesvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

292) *Carl Albert Svensson*, Klaver- og Citerstemmer, af Vejle, født i Sverig.

293) *Carl Johan Svensson*, Gasværkarbejder, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

294) *Gustaf Svensson*, Skomager, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

295) *Johanna Beata Svensson*, født *Johansson*, Rengøringskone, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

296) *Johannes Svensson*, Arbejdsmand, af Nørre Tranders Sogn under Aalborg Amt, født i Sverig.

297) *Nils Svensson*, Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

298) *Nils Svensson*, Skomager, af Frederiksberg, født i Sverig.

299) *Per Svensson*, Husmand, af Frue Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

Nr. 141.
24de Juni.

§ 9.

De i §§ 13—17 i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 242 af 6te November 1908 indeholdte Bestemmelser udvides til at gælde for de i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Varer.

§ 10.

Herved ophæves § 10 i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 242 af 6te November 1908. De i nærværende Bekendtgørelse iøvrigt indeholdte Bestemmelser træde i Kraft den 1ste Oktober d. A.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Landbrugsministeriet, den 24de Juni 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 142.
29de] i
Maj.

Bekendtgørelse

angaaende

Omdannelse af Vicepastoratet for Sandby Menighed til et Sognekald for samme Menighed.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 26de Maj d. A. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde:

at Vicepastoratet for Sandby Menighed paa Lolland omdannes til et Sognekald for den nævnte Menighed.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 29de Maj 1909.

P. M. V.

Oskar Damkier.

H. Ploug.

Lov

Nr. 143.
30te
April.

om

Opførelse af en Postbygning ved Kjøbenhavns Central-Personbanegaard.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indenrigsministeren bemyndiges til at anvende et Beløb paa indtil 2,283,677 Kr. til Opførelse af en Postbygning paa et af Statsbanerne afgivet Areal ved den nye Central-Personbanegaard i København.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 1357, 2055, 3915, 3954; Landst. Tid. Sp. 496, 1214, 1247; Till. A. Sp. 2791; Till. B. Sp. 797, 2245; Till. C. Sp. 637, 2221.

Nr. 144.
20de
Maj.

Bekendtgørelse

angaaende

Lov af 27de Maj 1908 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m.

Lov af 27de Maj 1908 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m. træder i Kraft fra den 24de Juni (Sct. Hansdag) 1909 at regne. Da denne Lovs Bestemmelser ere af indgribende Betydning for Arbejdsgivernes Forpligtelser overfor de af dem beskæftigede Arbejdere, skal Ministeriet efter Arbejderforsikrings-Raadets Indstilling herved indskærpe følgende Hovedpunkter i Loven.

1.

Fra den ovennævnte Dato at regne ere alle Arbejdsgivere, der falde ind under Loven, pligtige at afgive det dem i Følge Loven paahvilende Erstatningsansvar overfor deres Arbejdere til et af Ministeriet anerkendt Forsikringsselskab (jfr. Lovens § 21, 1ste Stykke). Undladelse heraf straffes med Bøder fra 50—500 Kr., ligesom Følgen af Undladelsen ogsaa vil være den, at den paagældende Arbejdsgiver ved indtrædende Ulykkestilfælde i hans Virksomhed vil være pligtig personlig at udrede de hans Arbejdere og deres efterladte efter Loven tilkommende Erstatningsbeløb.

2.

Loven finder Anvendelse paa Arbejdsgivere, der beskæftige:

1. Arbejdere i Landbrug, Skovbrug og Havebrug, for saa vidt vedkommende Ejendom i Henhold til Bestemmelserne i Lov om Ejendomsskyld af 15de Maj 1903 er ansat (d. v. s. vurderet) til Ejendomsskyld til Staten til et Beløb af over 6,000 Kr., samt
2. Arbejdere i Stutteri, Mejeri, Tørveskær, Rørskær og ved Tærskeværker (jfr. Lovens § 1).

Forsikringen gælder tillige Arbejdere i Virksomheder, der som Bierhverv drives under Bedrifter, der henhøre under 1. og 2., saasom Teglværk, Grus- og Mergelgravning, Kørsler, Skærveslagning, Savskæring, Rørskær og lignende (jfr. Lovens § 2)

Ved Havebrug forstaas i Loven forretningsmæssig drevet Havebrug samt Arbejde i Parker, Anlæg og Haver, der tilhøre Stat eller Kommune eller ere knyttede til Landbrug og Skovbrug, samt i større private Havebrug, fra hvilke Salg af Haveprodukter i væsentligt Omfang finder Sted (jfr. Lovens § 3).

Forsikringen omfatter enhver, der mod Løn eller Akkordbetaling eller som ulønnet Medhjælper her i Landet er antaget til at udføre Arbejde ved de Virksomheder, der falde ind under Loven, derunder ogsaa tilsynsførende, dog kun for saa vidt deres Vederlag i Penge ikke overstiger 1,500 Kr. aarlig. Forsikringen gælder tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie — Hustruen dog undtagen — for saa vidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning i Virksomheden (Bedriften) maa sammenstilles med andre Arbejdere og have fyldt deres 10de Aar.

Forsikringsansvaret i de nævnte Virksomheder omfatter alle Ulykker, der ere bevirkede ved de paagældende Virksomheders Drift eller ved de Forhold, under hvilke denne foregaar (jfr. Lovens § 5).

3.

Saavel Arbejdsgivere som Arbejdere kunne forlange Arbejderforsikrings-Raadets Afgørelse af, hvorvidt Virksomheden hører ind under denne Lov. Den i saa Henseende trufne Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeren. Ankefristen er 14 Dage fra Underretningen om Afgørelsen (jfr. Lovens § 8).

4.

I enhver Virksomhed, der hører ind under Loven, skal der paa et for de i Virksomheden beskæftigede Arbejdere let tilgængeligt Sted være opslaaet en Plakat, der angiver, hos hvilket Selskab der er tegnet Forsikring for Kravene efter Loven. Disse Plakater kunne faas hos Forsikringsselskaberne.

Endvidere skulle de Forsikringsmærker, der tilstilles de forsikringspligtige af Forsikringsselskaberne som Kvittering for indbetalte Præmier, og som angive, for hvor langt et Tidsrum Præmie for Forsikring er betalt, opslaas ved Siden af fornævnte Plakat.

De nærmere Bestemmelser herom findes i Lovens § 24. Undladelse straffes med Bøder fra 50 til 500 Kr.

5.

Efter Lovens Ikrafttræden skal ethvert Ulykkestilfælde i de under Loven hørende Virksomheder, som antages at ville medføre Krav efter Loven, af Virksomhedens Indehaver eller den, som paa hans Vegne paa Tidspunktet for Ulykkestilfældet forestaar samme, snarest muligt og senest inden 8 Dages Forløb anmeldes til Arbejderforsikrings-Raadet. I Anmeldelsen skal gives de i Lovens § 26 nærmere angivne Oplysninger. Undladelse heraf straffes med Bøder fra 15 til 200 Kr.

6.

Frivillig Forsikring kan tegnes til Fordel for Ejere og Brugere — og disses Hustruer — af Landbrug, Skovbrug og Havebrug, der til Ejendomsskyld ere vurderede til et Beløb af 6,000 Kr. eller derunder, saavel som til Fordel for Personer, herunder Familiemedlemmer over 10 Aar, der som arbejdende for andre beskæftiges ved saadanne Brug. Ved Havebrug forstaas i denne Forbindelse alt Havebrug, hvad enten det drives forretningsmæssig eller ej. Forsikringen gælder for Ulykkestilfælde, der ere bevirkede ved de nævnte Virksomheders Drift eller ved de Forhold, under hvilke denne foregaar. Forsikringen kan tegnes kollektivt eller enkeltvis i dertil af

Nr. 144. 20de Maj. Ministeriet anerkendte Forsikringsselskaber. Af Statskassen bliver der aarlig at godtgøre vedkommende Forening Halvdelen af sammes Udgifter til denne Forsikring. De nærmere Bestemmelser herom findes i Lovens § 25.

7.

Efter Arbejderforsikrings-Raadets Foranstaltning kunne Eksemplarer af Loven faas i Boghandelen for en Pris af 15 Øre.

Indenrigsministeriet, den 20de Maj 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 145.
3die
Juni.

angaaende

Varigheden af Kommunalbestyrelsernes Valg af Medlemmer til Skolekommissioner, Brandkommissioner og Bygningskommissioner samt til Fattigkommissionen paa Frederiksberg og i Marstal.

I Følge Lov Nr. 105 af 8de Maj 1909 om Varigheden af Valg, som foretages af de kommunale Bestyrelser til særlige Kommissioner m. v. eller til særlige Hverv, er Indenrigsministeren bemyndiget til efter forudgaaende Forhandling med vedkommende andre Ministerier at fastsætte, at Valg, der i Henhold til Lovgivningens Bestemmelser foretages af Kommunalbestyrelserne til særlige Kommissioner m. v. eller til særlige Hverv, gælde for 4 Aar. Indenrigsministeren bestemmer derhos, til hvilket Tidspunkt de nuværende Medlemmer af saadanne Kommissioner ville have at fratræde.

I Henhold hertil fastsættes, at de inden 1ste April 1909 valgte Medlemmer af Skolekommissioner i Landets samtlige Kommuner, saavel som af Brandkommissioner og Bygningskommissioner i Købstæderne samt af Brandkommissionen og Fattigkommissionen paa Frederiksberg og af Fattigkommissionen i Marstal, fratræde den 1ste Juli 1909, hvorfor der i Løbet af Juni Maaned d. A. vil være at foretage nye Valg af Medlemmer til de paagældende Kommissioner, hvilke Valg fremtidig gælde for et Tidsrum af 4 Aar, dog saaledes at den første Valgperiode udløber den 30te April 1913. Valg til en ledig Plads i Løbet af de 4 Aar gælder kun for den Del af Valgperioden, der ved Valgets Foretagelse endnu staar tilbage.

Saafremt der inden nærværende Bekendtgørelses Udstedelse af den fra 1ste April 1909 valgte Kommunalbestyrelse maatte være foretaget Valg af Medlemmer til de ommeldte Kommissioner, bliver nyt Valg ikke at foretage, men de skete Valg betragtes som gældende fra 1ste Juli 1909 til 30te April 1913.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 3die Juni 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 146.
22de
Juni.

Bekendtgørelse

om

offentlig Anerkendelse af Forsikringsselskaber i Henseende til Overtagelse af Forsikring efter Lov Nr. 151 af 27de Maj 1908 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m.

I Medfør af Bestemmelsen i § 21 i Lov Nr. 151 af 27de Maj 1908 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m. er der meddelt efternævnte Forsikringsselskaber Anerkendelse i Henseende til det Arbejdsgivere i Følge nævnte Lov paahvilende Ansvar:

Selskaber af Arbejdsgivere under gensidigt Ansvar.

Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring,
Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikring,
Almindelig dansk Gartnerforenings gensidige Ulykkesforsikrings-Selskab,
Sogneraadsforeningernes Ulykkesforsikring for Landbrugere,
Ulykkesforsikringsforeningen af Landbrugets Arbejdsgivere i de danske Østifter.

De fire førstnævnte Selskaber have tillige erholdt Anerkendelse i Henseende til Overtagelse af frivillig Forsikring efter Lovens § 25.

Selskaber med begrænset Ansvar.

Nordisk Ulykkesforsikrings-Aktieselskab af 1898,
Forsikrings-Aktieselskabet „Haand i Haand".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 22de Juni 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 147.
23de
Juni.

angaaende

Ophævelse af Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en smalsporet Jærnbane fra Kolding over Hejls til Hejlsminde.

Paa derom af Ministeriet for offentlige Arbejder nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 15de Juni 1909 allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at ophæve den d'Hrr. Proprietær, Sogneraadsmedlem Oluf Jepsen Brandorff til Krandsbjerggaard i Fovslet; Proprietær Niels Hansen Dall til Bæklund i Hejls; Proprietær, Sogneraadsformand Johannes Petersen Johansen til Dalhavegaard i Taps; Sagfører, Byraadsmedlem, Edvard Rasmus Lau af Kolding og Proprietær, Amtsraadsmedlem Jens Christoffer Thygesen til Dalbygaard i Dalby ved allerhøjeste Resolution af 30te November f. A. meddelte Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en smalsporet Jærnbane fra Kolding over Hejls til Hejlsminde.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 23de Juni 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Nr. 148.
29de
Juni.

Bekendtgørelse

om

Tillæg til Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 187 af 31te Juli 1908 om Mærkning af Automobiler og om Indskrænkning i Færdslen med saadanne.

I Medfør af § 11 i Lov om Kørsel med Automobiler af 27de Maj f. A. fastsættes herved følgende:

„Foruden de Kolding Købstad ved ovennævnte Bekendtgørelse af 31te Juli f. A. tillagte Løbenumre Y. 600—699 tildeles denne Jurisdiktion yderligere Numrene Y. 800—899."

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 29de Juni 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen.
Fm.

300) *Peter (Petter) Svensson (Windahl),* Sadelmager og Tapetserer, af Kjøbenhavn, født i Sverig. Nr. 23. 12te Februar.

301) *Sven August Svensson,* Avlsbruger, af Krønge Sogn under Maribo Amt, født i Sverig.

302) *Sven Johan Svensson,* Arbejdsformand, af Gjentofte Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sverig.

303) *Gustaf Victor Tåström,* Hattemagersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

304) *Carl Theodor Friedrich Techen,* Skovopsynsmand, af Bøstrup Sogn under Svendborg Amt, født i Mecklenburg-Schwerin.

305) *Karl (Carl) Rudolf Tefke,* Glasarbejder, af Frederiksberg, født i Sverig.

306) *Carl Alfred Thollender (Tholander),* Kartemester, af Hornstrup Sogn under Vejle Amt, født i Sverig.

307) *Per Thorvaldsson,* Gartner, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

308) *Karl (Carl) Fredrik Tidholm,* Skomagersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

309) *Kerstin Tornqvist,* født *Andersdotter,* Enke, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

310) *Gustaf Emil Torstensson,* Glasmager, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

311) *Alice Uldall,* af Frederiksberg, født i Indien.

312) *Helmer Uldall,* af Frederiksberg, født i britisk Bagindien.

313) *Ernst Vilhelm Velin,* Fabrikformand, af Vejle, født i Sverig.

314) *Albertine Vesterdahl,* født *Lindgren,* Enke, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

315) *Pehr Johansson Wallin,* Arbejdsmand, af Aalborg, født i Sverig.

316) *Conrad Henrik Albert Wassberg,* Glasmager, af Aarhus, født i Sverig.

317) *Oskar Frederik Wentzel,* Glasmager, af Kjøbenhavn, født i Norge.

318) *Hans Westergaard,* Tjenestekarl, af Jernved Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

319) *Ernst Victor Wiberg,* Husmand, af Skamby Sogn under Odense Amt, født i Sverig.

320) *Nils Wickman,* forhenværende Detailhandler, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

321) *Karl Emil Paul Wieder,* Typograf, af Vejle, født i Preussen.

322) *Anna Olivia Wiese,* Husjomfru, af Frederiksberg, født i Sverig.

323) *Augnst Osterberg,* Smedesvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

324) *Anders (Nilsson) Osterling,* Snedkersvend, af Kjøbenhavn, født i Sverig.

Nr. 23. Lov af 12. Febr. om Indfødsrets Meddelelse.

Lov

Nr. 149
1ste
April.

om

forhøjet Ligning til Aalborg Amts Skolefond.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det Beløb, som Skoleraadet for Aalborg Amt ved Lov af 1. Marts 1888 er bemyndiget til at ligne til Dækning af Skolefondens Udgifter, forhøjes til 2 Kr. 50 Øre pr. Td. Hartkorn og det hertil svarende Beløb for Købstæderne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Enevold Sørensen.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 424, 450, 528, 530; Folket. Tid. Sp. 5368, 5445, 5675; Till. A. Sp. 3821; Till. C. Sp. 651, 2061.

21. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Nr. 150.
30te
April.

Lov

om

en forandret Sammensætning af Amtsskoledirektionen paa Bornholm.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Bornholms Amtsskoledirektion sammensættes fra 1. Juli 1909 at regne efter de for Sammensætningen af Amtsskoledirektionerne i det øvrige Land gældende Regler.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Enevold Sørensen.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 625, 711, 805, 891; Folket. Tid. Sp. 5988, 6071, 6495; Till. A. Sp. 3953; Till. C. Sp. 2067, 2267.

Bekendtgørelse

Nr. 151.
21de
Juni.

angaaende

Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild.

Paa derom af Ministeriet for offentlige Arbejder nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 15de Juni 1909 allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at meddele d'Hrr. Stamhusbesidder Mylius Benzon af Benzon; Sogneraadsformand, Gaardfæster Jens Bager af Gerrild; Gaardejer J. Mortensen af Stokkebro; Murer M. Bilde af Gerrild; Snedker R. Thorsen af Gerrild; Forpagter Kr. Lassen af Gerrild; Gaardfæster N. Mogensen af Gerrild; Gaardfæster E. Christensen af Gerrild; Lærer Kr. P. Pedersen af Stenvadhede; Gaardejer S. Glerup af Bønnerup; Gaardejer N. Knudsen af Bønnerup; Gaardejer R. Jakobsen af Bønnerup; Fisker J. Hansen af Bønnerup Strand; Fisker P. Chr. Hansen af Bønnerup Strand; Gaardejer S. Mogensen af Glæsborg; Lærer J. Rasmussen af Glæsborg; Læge A. Elmqvist af Glæsborg; Husmand J. Boelsmand af Rimsø; Købmand A. Nielsen Qvist af Stenvad; Gaardejer J. Brobæk af Laen; Gaardejer P. Hansen af Tvedhusene; Lærer M. Brøkker af Ramten; Gaardejer S. A. Christensen af Ramten; Gaardejer M. Kjeldsen af Ramten; Gaardejer H. Jensen af Ulstrup; Gaardejer S. Ottesen af Stenvad; Gaardejer N. P. Henriksen af Hedegaard; Gaardejer J. Hansen af Glæsborg Mark; Uddeler B. Frederiksen af Glæsborg; Husmand J.Ellegaard af Hytten; Husmand J. Albæk af Hytten; Gaardejer F. Nyman af Ulstrup; Bestyrer Chr. Lohman af Hedegaard; Gaardejer Jens Albæk af Glæsborg; Gaardejer K. Friis af Selkær; Sognefoged, Husejer R. Westergaard af Glæsborg; Husmand P. Koustrup af Hytten; Gaardejer A. Schneider af Selkær; Gaardejer J. Madsen af Selkær; Gaardejer E. Schneider af Selkær; Gaardejer S. Schou af Selkær; Gaardejer R. Bjerregaard af Hegedal; Gaardejer H. P. Sørensen af Fjellerup; Gaardejer B. Sørensen af Fjellerup; Godsejer N. Juel til Meilgaard; Hofjægermester og R. af D., Proprietær Fr. Thorkildsen til Ørbækgaard; Gaardejer F. Hovgaard af Nimtofte; Mølleejer L. Chr. Dehlholm af Nimtofte; Lærer A. Ring af Fjellerup og Gaardejer P. Larsen af Egeballegaard følgende Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild:

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi efter derom indgivet Andragende i Overensstemmelse med Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 allernaadigst ville have forundt og bevilget Stamhusbesidder Mylius Benzon af Benzon; Sogneraadsformand, Gaardfæster Jens Bager af Gerrild;

Nr. 151. 21de Juni. Gaardejer J. Mortensen af Stokkebro; Murer M. Bilde af Gerrild; Snedker R. Thorsen af Gerrild; Forpagter Kr. Lassen af Gerrild; Gaardfæster N. Mogensen af Gerrild; Gaardfæster E. Christensen af Gerrild; Lærer Kr. P. Pedersen af Stenvadhede; Gaardejer S. Glerup af Bønnerup; Gaardejer N. Knudsen af Bønnerup; Gaardejer R. Jakobsen af Bønnerup; Fisker J. Hansen af Bønnerup Strand; Fisker P. Chr. Hansen af Bønnerup Strand; Gaardejer S. Mogensen af Glæsborg; Lærer J. Rasmussen af Glæsborg; Læge A. Elmqvist af Glæsborg; Husmand J. Boelsmand af Rimsø; Købmand A. Nielsen Qvist af Stenvad; Gaardejer J. Brobæk af Laen; Gaardejer P. Hansen af Tvedhusene; Lærer M. Brøgger af Ramten; Gaardejer S. A. Christensen af Ramten; Gaardejer M. Kjeldsen af Ramten; Gaardejer H. Jensen af Ulstrup; Gaardejer S. Ottesen af Stenvad; Gaardejer N. P. Henriksen af Hedegaard; Gaardejer J. Hansen af Glæsborg Mark; Uddeler B. Frederiksen af Glæsborg; Husmand J. Ellegaard af Hytten; Husmand J. Albæk af Hytten; Gaardejer F. Nyman af Ulstrup; Bestyrer Chr. Lohman af Hedegaard; Gaardejer Jens Albæk af Glæsborg; Gaardejer K. Friis af Selkær; Sognefoged, Husejer R. Westergaard af Glæsborg; Husmand P. Koustrup af Hytten; Gaardejer A. Schneider af Selkær; Gaardejer J. Madsen af Selkær; Gaardejer E. Schneider af Selkær; Gaardejer S. Schou af Selkær; Gaardejer R. Bjerregaard af Hegedal; Gaardejer H. P. Sørensen af Fjellerup; Gaardejer B. Sørensen af Fjellerup; Os elskelig Hr. Godsejer N. Juel til Meilgaard, Vor Hofjægermester og R. af D.; Proprietær Fr. Torkildsen til Ørbækgaard; Gaardejer F. Hovgaard af Nimtofte; Mølleejer L. Chr. Dehlholm af Nimtofte; Lærer A. Ring af Fjellerup og Gaardejer P. Larsen af Egeballegaard, Eneret til at anlægge en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild, samt til indtil 1ste Januar 2008 at benytte denne til Befordring af Personer og Gods ved Hjælp af Lokomotiver, idet Vi dog ville have Staten forbeholdt Eneret til Jernbanetransporten mellem de Punkter paa Statsbanerne, med hvilke førstnævnte Bane ved Forbindelse med andre Jernbaner maatte komme i Berøring.

Bevillingen meddeles derhos paa følgende Betingelser:

I.

§ 1.

Banen kan bygges som let Lokomotivbane. Indhegning af Banen og Anbringelse af Led ved Vejoverkørsler vil i Regelen kunne bortfalde undtagen paa enkelte stærkt befærdede Punkter.

Angaaende Banens Retningslinie og Bygningsmaade er Bevillingshaverne i øvrigt underkastede Ministerens Bestemmelse paa Grundlag af de af Bevillingshaverne forelagte fuldstændige Planer til Anlæget.

Endvidere skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Bestemmelse om Banens Forsyning med alt Tilbehør, derunder de til dens første Anlæg fornødne Lokaler for Told-, Post- og Telegrafvæsen.

Vilkaarene for Banens Tilslutning til Statsbanernes Station ved Ryomgaard eller for en Medafbenyttelse af denne fastsættes af Ministeren.

§ 2.

Bevillingshaverne er pligtige at meddele Ministeren alle af denne begærte Oplysninger angaaende Tilvejebringelsen af den udover Statskassens Bidrag (jfr. § 14) fornødne Anlægskapital.

Nr. 151. 21de Juni.

§ 3.

Ekspropriationen af de til Baneanlægget fornødne Grunde m. m. foretages i Henhold til Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845. For saa vidt der til Anlægget maatte blive indtaget Grunde, der tilhøre Staten, gives fuldt Vederlag for disse.

Udbetalingen af Erstatninger til de skadelidende, af Diæter og Befordringsudgifter til Medlemmerne af Besigtigelses-, Ekspropriations- og Taksationskommissioner m. v. sker efter nærmere Bestemmelse af Ministeren. Hvis det af denne forlanges, at Udbetalingen skal ske gennem Statskassen, skal Bevillingshaverne være pligtige at stille et Beløb af indtil 4,000 Kr. pr. Kilometer af Banens Længde til Ministerens Raadighed samt desuden paa Forlangende efter Haanden at udrede det Beløb, som Ministeren anser fornødent til disse Udgifters Dækning, saaledes at Statskassen ingen Sinde kommer til at staa i Forskud hertil for Bevillingshaverne. Skulde disse ikke udrede de saaledes forlangte Beløb inden Udløbet af de Tidsfrister, som Ministeren i saa Henseende maatte fastsætte, skal Vor Regering være berettiget til herfor at holde sig til den af Bevillingshaverne stillede Sikkerhed, jfr. § 11, og til at standse Jernbaneanlægget.

§ 4.

Alle Arbejder ved Bygningen af Banen med Tilbehør skal, for saa vidt ikke anderledes af Ministeren bestemmes, udbydes i Licitation i Henhold til Betingelser, der approberes af Regeringens tekniske Kontrol, jfr. § 7.

Bevillingshaverne er pligtige at drage Omsorg for, at der til Udførelse af disse Arbejder ikkun anvendes indenlandsk Arbejdskraft. Undtagelse herfra kan kun finde Sted under særlige Forhold og med udtrykkeligt Samtykke af fornævnte Kontrol.

Uden tvingende Nødvendighed maa der ikke arbejdes ved Anlægget paa Søn- og Helligdage.

Bevillingshaverne skal paase, at alle Arbejderne ved Anlægget af vedkommende Entreprenør holdes forsikrede mod Ulykkestilfælde under Arbejdet i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

Bevillingshaverne er pligtige at underkaste sig samt er ansvarlige for Overholdelsen af de Bestemmelser, som af Ministeren maatte blive trufne til Sikkerhed for Udbetaling af tilgodehavende Løn til Arbejderne ved Banens Anlæg.

Ved Anlægets Udførelse bliver særlig at iagttage:

at ingen af de Fortidsminder, Stendysser, Høje eller Borgpladser, som ligge i den afstukne Jærnbanelinie, sløjfes eller afgraves, uden at der forinden i betimelig Tid er givet Direktionen for Nationalmuseet Lejlighed til at foranstalte en planmæssig Undersøgelse af vedkommende Oldtidsminde,

at der saa vidt muligt drages Omsorg for, at ingen Materialier af Jord, Sten eller Grus tages fra Fortidsminder af ovennævnte Art, som ligge i større eller mindre Afstand fra Banelinien, uden at ovennævnte Direktion forinden har afgivet Erklæring om, hvorvidt Mindesmærket fortjener at fredlyses, samt

at alle de Oldsager, der under Arbejdernes Udførelse maatte findes i Jorden, enkeltvis eller samlede, afleveres til den tekniske Kontrol for af denne at indsendes til Nationalmuseet, fra hvilket der, saafremt Sagerne beholdes, vil blive udbetalt Finderen en passende Dusør.

Overtrædelse af ovennævnte Forpligtelser vil medføre Bødestraf efter nærmere Bestemmelse af Ministeren.

Nr. 151. Bek. af 21. Juni ang. Eneretsbevill. paa en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild.

Nr. 151. 21de Juni.

§ 5.

Til Overholdelse af Orden og Sikkerhed under Banens Bygning vil, saa vidt saadant af Regeringen maatte anses fornødent, blive anordnet et eget Politiopsyn, hvis Indretning nærmere fastsættes af Regeringen, efter at der er givet Bevillingshaverne Lejlighed til at ytre sig herover.

Dette Politis Anordninger indenfor Grænserne af dets Omraade og Myndighed skal Bevillingshaverne være pligtige at underkaste sig.

Alle med dette Politi forbundne Udgifter udredes af Anlægskapitalen.

§ 6.

Den almindelige Kontrol fra Regeringens Side med Hensyn til det hele Anlæg og Overholdelsen af de derom gældende Bestemmelser vil blive ført af den af Os beskikkede Kommissarius.

Alle Forhandlinger mellem Regeringen og Bevillingshaverne sker gennem denne Embedsmand. Til ham indsendes saaledes alle Skrivelser og Andragender fra Bevillingshaverne til Regeringen. Kommissarius og de under ham fungerende Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlæget, og der skal af Bevillingshaverne meddeles Kommissarius alle de Oplysninger, som han maatte fordre. Han skal have Myndighed til at paatale og standse ethvert Foretagende fra Bevillingshavernes Side, som han anser stridende mod de fastsatte Bestemmelser og gældende Love og Anordninger eller uforeneligt med den offentlige Sikkerhed. Hans Paatale i saa Henseende skal uvægerlig tages til Følge, indtil Sagen i fornødent Fald efter Bevillingshavernes Forlangende er afgjort ved Ministerens Resolution.

§ 7.

Udøvelsen af den specielle tekniske Kontrol med Anlæget vil af Ministeren blive overdragen til en Ingeniør. Til denne have Bevillingshaverne at indsende alle Planer, Tegninger m. v. til Approbation, ligesom i Almindelighed alt, hvad der angaar Arbejdernes Udførelse, vil blive paaset af denne tekniske Kontrol paa Regeringens Vegne i Overensstemmelse med den Instruktion, som af Ministeren gives samme. Alle Planer, Kort og Tegninger skal indsendes in duplo, hvorefter det ene Eksemplar sendes tilbage til Bevillingshaverne med Kontrollens Paategning.

Den kontrolerende Ingeniør og dennes Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlæget og til de Steder, hvor der arbejdes, og der skal af Bevillingshaverne gives dem alle de Oplysninger, som mundtlig eller skriftlig maatte fordres med Hensyn til Anlæget og Arbejderne paa samme m. v. Kontrollen skal have Myndighed til at foretage alle de efter dens Skøn nødvendige Undersøgelser og Prøver med de leverede Materialier, de udførte Arbejder m. m. samt til i dette Øjemed at kræve den fornødne Bistand af Bevillingshaverne. Kontrollen er berettiget til at forkaste de af Bevillingshaverne foreslaaede Konstruktioner eller leverede Materialier, som den anser for uskikkede til Øjemedet, og til at fordre enhver Del af Arbejdet, som den anser for ufyldestgørende, omgjort.

Bevillingshaverne kan indanke de af den tekniske Kontrol givne Paalæg for Ministeren, men er pligtige til, naar saadant forlanges af Kontrollen, foreløbig at rette sig efter dennes Paalæg uden at kunne fordre nogen Erstatning for det herved mulig paaførte Tab.

Nr. 151. Bek. af 21. Juni ang. Eneretsbevill. paa en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild.

§ 8.

Anlægget af Banen skal fremmes saaledes, at den i alt væsentligt er færdig og under Iagttagelse af de nedenfor i § 9 givne Forskrifter i sin hele Udstrækning kan aabnes for Driften efter en fuldstændig Driftsplan senest 4 Aar efter denne Bevillings Dato. Saafremt denne Termin ikke iagttages, skal Bevillingen være forbrudt, medmindre det godtgøres, at Terminens Overholdelse er bleven umuliggjort ved Bevillingshaverne utilregnelige Omstændigheder, saasom Naturbegivenheder, Arbejdsstandsninger eller andet deslige.

§ 9.

Banen maa ikke aabnes for Drift, forinden den i Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 14 ommeldte Lov om Værdistigningsafgift er traadt i Kraft og Tilladelse dertil er meddelt af Ministeren, samt forinden der ved anstillede Prøver og Undersøgelser er opnaaet Vished for, at Anlægget med Tilbehør samt det fornødne Driftsmateriel er af god Beskaffenhed og det fornødne Tjenestepersonale tilstrækkelig indøvet.

§ 10.

De ved Førelsen af Regeringens Tilsyn med Banens Anlæg foranledigede Udgifter afholdes af Anlægskapitalen.

§ 11.

Førend nogen Del af Anlægget paabegyndes, skal Bevillingshaverne suplere det inden Bevillingens Udfærdigelse stillede Depositum af 20,000 Kr. til 80,000 Kr. i saadanne Effekter, som Ministeren vil tage for gode. Det saaledes stillede Depositum skal tjene Regeringen til Sikkerhed for de ovenanførte Betingelsers Opfyldelse, og skulde Regeringen være nødsaget til at gøre sig betalt i samme, skal Bevillingshaverne være forpligtede til under Bevillingens Fortabelse uden Ophold at suplere Sikkerheden til det nævnte Beløb. Den stillede Sikkerhed bliver, for saa vidt den ikke benyttes til Dækning af Statskassens Krav paa Bevillingshaverne, at tilbagebetale, naar hele Anlægget er fuldført og aabnet for Driften overensstemmende med de foranførte Bestemmelser.

§ 12.

Forbrydes Bevillingen, hjemfalde de af Bevillingshaverne deponerede Beløb, jfr. § 11, til Statskassen.

II.

§ 13.

Senest 1 Aar efter Banens Aabning for Driften bliver der af Bevillingshaverne at forelægge Ministeren et fuldstændigt Regnskab over den hele til Anlægget anvendte Anlægskapital, beregnet paa den i fornævnte Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 9 ommeldte Maade. For saa vidt Udbetaling af Erstatningsbeløb m. v. i Anledning af de til Baneanlægget fornødne Grunde har fundet Sted gennem Statskassen, jfr. ovenfor § 3, 2det Stykke, bliver dog Regnskabet herover at aflægge ved Kommissarius; imod dette Regnskab, i hvilket der ikke bliver at beregne Bevillingshaverne nogen Rente af de af dem indbetalte Summer, skal de ikke med Retsvirkning kunne fremsætte nogen Indsigelse.

Nr. 151. Bek. af 21. Juni ang. Eneretsbevill. paa en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild.

Nr. 151. 21de Juni.

Bevillingshaverne er forpligtede til at give den, der paa Ministerens Vegne reviderer det af Bevillingshaverne aflagte Anlægsregnskab, Adgang til at gennemgaa de ved Anlæget førte Bøger, ligesom de uvægerlig har at meddele alle af Ministeren eller Revisor i øvrigt begærte Oplysninger vedkommende Regnskabet.

§ 14.

Af Statskassen ydes til Baneanlægget et Bidrag, udgørende Halvdelen af den hele til Anlæget i Følge aflagt Regnskab bevislig anvendte Anlægskapital (jfr. § 13).

Forskud paa Statskassens Bidrag kan efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes Bevillingshaverne paa disses Begæring, efterhaanden som Anlæget skrider frem og i Forhold til Størrelsen af de af Bevillingshaverne alt anvendte Bekostninger paa Anlæget. Endelig Afregning med Hensyn til Bidraget finder Sted snarest mulig, efter at Anlægsregnskabet ved Ministerens Foranstaltning er revideret.

§ 15.

For Statskassens Bidrag til Anlæget efter foranstaaende § 14 bliver der af Bevillingshaverne at udstede særlig Forskrivning, i Følge hvilken Statskassen for sit Bidrag nyder samme Ret som de almindelige Bidrag fra Kommuner eller private.

Det er Bevillingshaverne forbudt at optage Laan mod Prioritet i Baneanlægget med Tilbehør, ligesom der efter nærværende Bevillings Overdragelse til et Aktieselskab, jfr. § 35, ikke for nogen Del af Aktiekapitalen vil kunne udstedes Fortrinsaktier.

III.

§ 16.

Alle Medlemmerne af Bestyrelsen for Banen saavel som alle ved denne ansatte skal have dansk Indfødsret og være danske Undersaatter.

Ingen kan ansættes i en overordnet Stilling ved Banen, førend Ministerens Samtykke til Ansættelsen er erhvervet.

Alle ved Banens Drift ansatte skal være forsikrede mod Ulykkestilfælde under deres Arbejde i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

§ 17.

Ministeren træffer nærmere Bestemmelse med Hensyn til det Tilsyn, som vil være at føre med Banen efter dens Anlæg saavel i økonomisk som i teknisk Henseende.

De, der føre Tilsynet med Banen, skal have fri Adgang til denne og dens Tilbehør samt fri Befordring paa Banen, og Bevillingshaverne skal være pligtige at meddele enhver af dem begært Oplysning vedkommende Banen og dens Drift og rette sig efter de af dem givne Paalæg, dog under Rekurs til Ministeren.

Udgiften til det heromhandlede Tilsyn er Bevillingshaverne uvedkommende.

§ 18.

Bevillingshaverne er underkastede Ministerens Bestemmelse om de fornødne Foranstaltninger til at hindre Ildsvaade paa de til Banen stødende brandfarlige Arealer.

I øvrigt vil der af Ministeren til Opretholdelse af Orden og Sikkerhed for Færdslen paa Banen blive udfærdiget et Politireglement, som bliver uvægerlig at følge under Banens Benyttelse. Nr. 151. 21de Juni.

§ 19.

Der forbeholdes Ministerens Approbation paa Planen for de ordinære Banetogs Anordning og Gang samt Ret til deri senere at bestemme saadanne Forandringer, som han maatte anse nødvendige eller nyttige.

§ 20.

Paa Banens Takster og Reglementer for Befordring af Personer, Gods og Kreaturer, Lønningsreglement og Uniformsreglement saavel som Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banen forbeholdes ligeledes Ministerens Approbation.

Samtlige Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banen bliver at forelægge Ministeren, førend de træder i Kraft. De Forandringer, han maatte fordre foretagne i dem, har Bevillingshaverne at tage til Følge.

§ 21.

Med Hensyn til Bevillingshavernes Erstatningspligt for Skade paa Personer og Gods forholdes efter Lov om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift af 26de Marts 1898.

I Tilfælde af Overtrædelser fra Bevillingshavernes Side af de for Banens Drift approberede Reglementer, Instrukser m. v., ligesom ogsaa, naar Ulykker maatte indtræffe, der af Ministeren skønnes at være Bevillingshaverne tilregnelige, uden at der dog findes Anledning til offentlig Paatale, kan Ministeren paalægge Bevillingshaverne en Mulkt, som bliver at udrede uden al Rettergang. Dette gælder ogsaa for Overtrædelser af nærværende Bevilling, for saa vidt disse ikke efter Bevillingens eget Indhold maatte medføre yderligere Virkninger.

§ 22.

Bevillingshaverne er pligtige under en Mulkt, hvis Størrelse og Anvendelse bestemmes af Ministeren, stedse at holde Banen med alt Tilbehør i uformindsket og forsvarlig Stand, overensstemmende med de for dens Anlæg og Drift fastsatte Regler. Naar Driften maatte kræve det, skal Ministeren kunne paalægge Bevillingshaverne at udvide Banens Driftsmateriał og Inventar.

For saadanne Forandringer eller Udvidelser af Post-, Telegraf- og Toldvæsenets Lokaler, som efter disses første Indretning maatte blive paalagte Bevillingshaverne, skal disse nyde en passende Godtgørelse efter Ministerens Bestemmelse.

§ 23.

Saavel ved Banens Anlæg som senere under dens Drift skal Bevillingshaverne underkaste sig Ministerens Fordringer med Hensyn til, hvad der skal iagttages i Henseende til Undersøgelse og Transport af toldpligtigt Gods, samt med Hensyn til Afgivelse og Indretning af Vogne for Brev- og Pakkeposten.

For Posternes Transport nyder Bevillingshaverne Godtgørelse efter en af Ministeren fastsat Takst.

Nr. 151. Bek. af 21. Juni ang. Eneretsbevill. paa en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild. 134

Nr. 151. 21de Juni. Bevillingshaverne skal, hvis saadant af Ministeren forlanges, til Jernbanetelegraf anvende Stænger, præparerede efter en af Ministeren angiven Metode og af saadanne Dimensioner, at Statstelegrafens Linier derpaa, om ønskes, kan anbringes. Hvis Stængerne saaledes af Statstelegrafen benyttes, overtager denne Stængernes Vedligeholdelse for saa lang Tid, som den benytter dem. Telegrafapparaterne, der anvendes, skal, hvis det af Ministeren forlanges, være af den Konstruktion, som benyttes ved Statstelegrafen, og de dermed forsynede Jernbanestationer skal paa Forlangende af Ministeren kunne benyttes til offentlig Korrespondance paa Betingelser, der nærmere fastsættes af ham. — Saafremt der til Banens Tjeneste med Ministerens Samtykke maatte blive benyttet Telefonanlæg, skal Bevillingshaverne herved være underkastede lignende Bestemmelser som foran fastsat med Hensyn til Telegrafanlæg.

§ 24.

Det forbeholdes Regeringen under Mobilisering og i Krigstid at bestemme Betingelserne for Banens Benyttelse til Befordring af Tropper eller til andet militært Øjemed. Regeringen bestemmer tillige, i hvilken Udstrækning Banen i Fredstid skal tillade, at der træffes Foranstaltninger i Anledning af denne Benyttelse.

For Beskadigelser af Banen m. v. i Krigstilfælde, hvad enten de sker ved Fjenden, eller de foretages til Landets Forsvar, paahviler der ikke Statskassen nogen Erstatningspligt.

De Bevillingshaverne tilkommende Rettigheder forblive i øvrigt i Krigstid sikrede i deres fulde Omfang.

§ 25.

Bevillingshaverne skal være pligtige at underkaste sig de Bestemmelser, som af Ministeren maatte træffes med Hensyn til civile og militære Myndigheders Adgang til under Udførelsen af deres Tjenesteforretninger at betræde Banens Terræn.

§ 26.

I det Tilfælde, at Regeringen skulde agte selv at anlægge eller at tillægge andre Bevilling til Anlæg af Jernbaner, der ønskes satte i Forbindelse med den her omhandlede Jernbane, skal Bevillingshaverne være underkastede de Bestemmelser, som i Betingelserne for den gensidige Tilslutning og Drift fastsættes af Ministeren.

§ 27.

Til Sikkerhed for Banens fortsatte og uforstyrrede Drift efter dens Aabning for Færdselen skal Bevillingshaverne være forpligtede til at danne en Reserve- og Fornyelsesfond, svarende til 10 pCt. af Anlægskapitalen (jfr. § 13). Saalænge Fonden ikke er bragt op til 5 pCt. af Anlægskapitalen, skal der henlægges 40 pCt. af det aarlige Driftsoverskud, derefter 10 pCt. af samme, indtil Fonden er bragt op til 10 pCt. af Anlægskapitalen. Fondens Midler kan med Ministerens Billigelse anvendes til Fornyelser og Udvidelser af Anlægget med Tilbehør. Ministeren bestemmer ligeledes, efter hvilke Regler de forbrugte Beløb skal betales Fonden.

Reserve- og Fornyelsesfonden gøres rentebærende efter en Ministeren af Bevillingshaverne forelagt Plan.

Alle Fonden tilhørende Værdipapirer skal forsynes med Paategning af Ministeren om deres Bestemmelse.

Nr. 151. Bek. af 21. Juni ang. Eneretsbevill. paa en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild.

Nr. 23. 12te Februar. Endvidere meddeles Indfødsret til efternævnte, saafremt de inden 1 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden for Indenrigsministeren godtgøre at være løste af deres tidligere undersaatlige eller statsborgerlige Forhold:

325) *Johann Christian Alquist (Aaquist)*, Slagtermester, af Hjørring, født i Holsten.

326) *Hermann Gustav Badock*, Ovnbygger, af Kjøbenhavn, født i Sachsen.

327) *Josef Georg Andreas Becker*, Fabrikbestyrer og Slagter, af Nørre Sundby Landsogn under Aalborg Amt, født i Hessen-Darmstadt.

328) *Johannes Friedrich Bock*, Bogbinder, af Skanderborg, født i Slesvig.

329) *Marie Boldt*, af Frederiksberg, født i Preussen.

330) *Simon Petersen Boll (Bohl)*, Arbejdsmand, af Ribe, født i Slesvig.

331) *Bertel Jørgensen Bork*, Gaardejer, af Lejrskov Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

332) *Aage Christensen Byriel*, af Vamdrup Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

333) *Ludwig Friedrich Wilhelm Büsching*, Teglmester, af Thisted Landsogn under Thisted Amt, født i Preussen.

334) *Wilhelm August Böttcher*, Skræder, af Maglebrænde Sogn under Maribo Amt, født i Mecklenburg-Schwerin.

335) *Erich Hermann Edmund Camin*, Billedskærer, af Randers, født i Preussen.

336) *Anna Emilie Cederholm*, Kommunelærerinde, af Kjøbenhavn, født i Holsten.

337) *Carl Gustav Eugen Cederholm*, cand. juris, Sagførerfuldmægtig, af Kjøbenhavn, født i Holsten.

338) *Christian Christensen*, Bager, af Vejle, født i Slesvig.

339) *Johannes Heinrich Christian Christophersen*, Prokurist, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

340) *Ernst Theodor Croner (Kroner)*, Kunstsmed, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

341) *Sofus Emil Lorenz Dethlefsen*, Tandlæge, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

342) *Andreas Dinnsen*, Naadler, af Kolding, født i Slesvig.

343) *Hermann Johann Ludwig Ehrbahn*, Bagersvend, af Frederiksværk, født i Mecklenburg-Schwerin.

344) *Albert Heinrich Julius Endriss*, Blikkenslager, af Frederiksberg, født i Württemberg.

345) *Søren Hansen Enemark*, Brugsforeningsuddeler, af Hejls Sogn under Vejle Amt, født i Slesvig.

346) *Georg Carl Dierk Enoch*, Artist, af Væggerløse Sogn under Maribo Amt, født i Holsten.

§ 28.

Hvert Aar inden en af Ministeren fastsat Frist skal til dennes Approbation indsendes af Bevillingshaverne et Overslag over Banens Drift i det paafølgende Driftsaar, dette beregnet saaledes, som af Ministeren nærmere bestemmes. De Forandringer, som Ministeren foretager i Budgettet, er Bevillingshaverne pligtige at tage til Følge, ligesom de er uberettigede til uden Ministerens Approbation at afholde Udgifter, som ikke have Hjemmel i det approberede Budget, eller at overskride de deri opførte Summer.

§ 29.

Senest 3 Maaneder efter Udgangen af hvert Driftsaar har Bevillingshaverne at indsende til Ministeren et i Henhold til det approberede Budget affattet, specificeret og dokumenteret Regnskab over Banens Indtægter og Udgifter i det forløbne Driftsaar. Forinden dette Regnskab ved Ministerens Foranstaltning er revideret og befundet rigtigt, kan intet Udbytte udbetales.

IV.

§ 30.

Bevillingshaverne skal være uberettigede til uden Ministerens Samtykke:

a. at bortforpagte Banens Drift;
b. at afhænde nogen til Banen hørende Grundejendom eller noget til Banen hørende og til dens Øjemed brugeligt væsentligere Materiale;
c. at købe ny Grundejendom for Banen;
d. at afslutte Kontrakt med andre Befordringsanstalter om Tilslutning til disse eller om fælles Benyttelse af Banen eller dens Tilbehør.

§ 31.

Bevillingshaverne er forpligtede til at underkaste sig alle de almindelige Love og Anordninger, som for Tiden er eller herefter maatte blive gældende for Jernbaners Anlæg og Drift i Kongeriget Danmark.

Bevillingshavernes Værneting er den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn.

V.

§ 32.

Der tilstaas Bevillingshaverne følgende Rettigheder og Begunstigelser med Hensyn til det heromhandlede Anlæg.

a. De til Baneanlægget anvendte Grunde fritages, saalænge de benyttes i det paagældende Øjemed, for alle paa samme hvilende Afgifter og Byrder, og de paa Grundene opførte, til Anlægget henhørende Bygninger saavel i Købstæderne som paa Landet, fritages indtil videre for alle ellers paa Bygninger hvilende kongelige Skatter og Afgifter.
b. Afslutning af Overenskomster i Anledning af Banens første Anlæg som og Udstedelse og Overdragelse af Aktiebreve og Forskrivninger til Statskassen og til Kommuner eller private, som har ydet Bidrag til Anlægget, jfr. § 15, kan foregaa uden Brug af stemplet Papir.

Nr. 151. 21de Juni.

c. Der indrømmes Bevillingshaverne Godtgørelse for Indførselstold af de Genstande, som anvendes til Anlægget af Banen og dennes første Forsyning med Driftstilbehør, dog at Bevillingshaverne i Henseende til Bevislighederne for det indførtes Værdi og Anvendelse efter Bestemmelsen saavel som til Kontrolen hermed vil have at underkaste sig de Forskrifter, som herom gives af Ministeren.

VI.

§ 33.

Efter 25 Aars Forløb fra Banens Aabning i hele sin Udstrækning skal Staten være berettiget til at overtage Banen med Tilbehør og med derpaa hvilende Forpligtelser enten mod Udredelsen af et Vederlag lig det tyvedobbelte af Gennemsnittet af Banens Nettoudbytte i de sidste 3 Aar, der gaar forud for det Aar, i hvilket den forlanges overdragen til Staten, eller mod Udredelsen af en Sum, der svarer til den Kapital, som bevislig er anvendt til Anlægget af Banen. Der forbeholdes Staten Valget mellem disse to Overdragelsesmaader, og kan der i begge Tilfælde efter uvillige Mænds Skøn fradrages i Vederlaget et passende Beløb, saafremt Banen med Tilbehør ikke paa Overdragelsens Tid i enhver Henseende findes i fuldstændig og vel vedligeholdt Stand.

Regeringen skal imidlertid være berettiget til inden det ovennævnte Tidspunkt at fordre sig Banen overdraget efter de ovenanførte Bestemmelse, saafremt Driften uden uafvendelig Nødvendighed og uden Regeringens Samtykke afbrydes, ligesom Regeringen i et saadant Tilfælde ogsaa skal være berettiget til at etablere en midlertidig Drift for Bevillingshavernes Regning og paa deres Risiko og vedblive dermed, indtil Bevillingshaverne paa fyldestgørende Maade godtgøre at være i Stand til selv at fortsætte Driften. Mod det af Regeringen for den midlertidige Drift aflagte Regnskab kan der ikke med Retsvirkning rejses nogen Indsigelse af Bevillingshaverne.

§ 34.

I Tilfælde af Meningsulighed mellem Ministeren og Bevillingshaverne om, hvorledes Banens Nettoudbytte skal beregnes, skal Sagen i Mangel af mindelig Overenskomst afgøres ved Voldgift. I dette Øjemed vælger hver af Parterne en Voldgiftsmand. Naar disse Mænd blive enige om en Afgørelse, er denne forbindende for begge Parter, men blive de ikke enige, tilkalder Ministeren en i de paagældende Forhold særlig kyndig Mand, ved hvis Afgørelse det da skal have sit endelige Forblivende. Denne skal ved sin Afgørelse ikke være bunden til at tage en af Parternes Paastande til Følge eller til at vælge mellem de tvende Voldgiftsmænds Kendelser. Ved Voldgiftskendelsen bestemmes det tillige, hvilken af Parterne der skal bære Udgifterne ved Voldgiften.

VII.

§ 35.

Nærværende Bevilling skal, samtidig med at Banen aabnes for Driften, overdrages til et Selskab, der repræsenterer Andelshaverne i Banen, og som indtræder i alle de oprindelige Bevillingshavere tilkommende Rettigheder og paahvilende Forpligtelser.

Det forbeholdes Ministeren efter Forslag af Bevillingshaverne at fastsætte de fornødne Bestemmelser for et saadant Selskab, derunder Regeringens Andel i og Kontrol med Bestyrelsen af Selskabets Anliggender, Banens og Driftens Bestyrelse m. v. Nr. 151. 21de Juni.

§ 36.

Med Hensyn til Bevillingens Fortolkning skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Kendelse.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 15de Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 21de Juni 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Nr. 152.
25de
Juni.

Bekendtgørelse

angaaende

Deling af Nørvang og Tørrild Herreders Provsti i Ribe Stift.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 24de d. M. behaget Hans Majestæt Kongen at bifalde, at Nørvang og Tørrild Herreders Provsti i Ribe Stift fra den 1ste Juli d. A. at regne deles i et østre og et vestre Provsti, saaledes at Nørvang og Tørrild Herreders østre Provsti kommer til at omfatte:

Vejle Købstad, Hornstrup, Øster Snede, Grejs, Sindbjerg, Uldum, Langskov, Hvejsel, Kollerup, Vindelev, Jelling, Hover, Skibet og Bredsten Sogne,

og Nørvang og Tørrild Herreders vestre Provsti:

Givskud, Øster Nykirke, Thyregod, Vester, Brande, Sønder Omme, Ringgive, Give, Gadbjerg, Lindeballe, Nørup og Randbøl Sogne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 25de Juni 1909.

P. M. V.

Oskar Damkier.

A. Rudbeck.
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 153.
28de
Juni.

angaaende

Deling af Bornholms Provsti i et vestre og et østre Provsti.

Efter derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det den 26de Juni d. A. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at Bornholms Provsti fra 1ste Juli d. A. at regne deles i to selvstændige Provstier, et vestre Provsti, hvortil henlægges Bornholms Vester Herred, omfattende Rønne Købstad samt Knudsker, Vestermariæ, Nylarsker og Nyker, og Nørre Herred, omfattende Hasle og Sandvig-Allinge Købstæder samt Rutsker, Olsker, Klemensker og Rø, og et østre Provsti, hvortil henlægges Bornholms Øster Herred, omfattende Svaneke Købstad samt Ibsker, Østerlarsker, Gudhjem, Østermariæ og Christiansø, og Sønder Herred, omfattende Neksø og Aakirkeby Købstæder samt Bodilsker, Aaker, Poulsker og Pedersker.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet den 28de Juni 1909.

P. M. V.

Oskar Damkier.

H. Ploug.

Nr. 154.
7de
Juli.

Bekendtgørelse

om

Sundhedsforanstaltninger overfor Archangel.

Ifølge foreliggende Meddelelser maa Archangel anses som kolerasmittet.

Som Følge heraf træder Bestemmelserne i §§ 13—21 om asiatisk Kolera i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14de Maj 1900 i Virksomhed overfor det nævnte Sted.

I Henhold til nævnte Bekendtgørelses § 24 forbydes endvidere Indførsel fra nævnte Sted af:

a. enhver Art af Klude og
b. brugte Klædningsstykker og Sengetøj, for saa vidt de ikke henhøre til Passagerers Rejsegods eller er bestemte til Skibsmandskabets personlige Brug eller indføres som Flyttegods, dog at snavsede Klædningsstykker og Sengetøj altid skal desinficeres, naar Tilsynet skønner det fornødent.

A. Bestemmelserne i §§ 13—21 og 24 om asiatisk Kolera i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

1) Havnene ved det røde Hav,
2) Havnene i Ægypten,
3) Havnene i Tonkin og Cochinchina

samt i Ostindien, derunder de nederlandske ostindiske Kolonier.

4) St. Petersborg, Kronstadt og
5) Archangel.

B. Bestemmelserne i §§ 26—35 og 38 om Pest i ovennævnte Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er ikke i Virksomhed.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 7de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 155.
30te
Juni.

om

offentlig Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser af 9de April 1907 er der meddelt nedennævnte Arbejdsløshedskasser offentlig Anerkendelse fra den 1ste Juli 1909 at regne:

Bryggeriarbejdernes Arbejdsløshedskasse i Danmark.

Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes Arbejdsløshedskasse i Danmark.

I Følge derom modtagen Meddelelse fra Arbejdsløshedsinspektøren er Børstenbindernes Arbejdsløshedskasse for Sjælland (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 206 af 7de Oktober 1907) udvidet til at omfatte hele Landet, hvorefter den har antaget Navnet: „Børsteindustriarbejdernes Arbejdsløshedskasse i Danmark".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 30te Juni 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 156.
30te
Juni.

Bekendtgørelse

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

Maribo Amts økonomiske Selskab (Maribo Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som maatte blive afsatte ved en Bortlodning af nogle Genstande, som med Justitsministeriets Tilladelse agtes afholdt i Nykjøbing F. i Dagene fra d. 1ste—4de Juli d. A.

Vejle Amts Landboforening (Vejle Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som maatte blive afsatte ved en Bortlodning af et Køretøj m. m., som med Justitsministeriets Tilladelse agtes afholdt ved et Dyreskue i Vejle d. 29de ds.

Frederikshavns Skibsværksarbejderes Hjælpekasse (Hjørring Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som maatte blive afsatte ved en Bortlodning af en Baad, som med Justitsministeriets Tilladelse er afholdt i indeværende Maaned.

Maribo Amts Husflidsforening (Maribo Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som maatte blive afsatte ved en Bortlodning, som med Justitsministeriets Tilladelse agtes afholdt i Nykjøbing F. i Dagene fra d. 1ste—4de Juli d. A.

Komiteen for Børnehjælpsdagen i Fredericia (Vejle Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som maatte blive afsatte ved en Bortlodning af nogle Løsøregenstande, som med forventet Tilladelse fra Justitsministeriet agtes afholdt i Fredericia d. 2den Juli d. A.

Viborg Amts Forsikringsforening for Heste og Hornkvæg
Tilladelse til at benytte og ved Foreningens til enhver Tid værende Forretningsfører at kassere Stempelmærker paa de af Foreningen udstedte Policer,

samt at den Aktieselskabet Kjøbenhavns Laane- og Discontobank ved Resolution fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet af 19de Marts 1895 meddelte Tilladelse til at benytte og ved Bankens administrerende Direktør eller i hans Forfald de fungerende to Delegerede at kassere Stempelmærker paa de af Banken udstedte Beviser samt de af Bankens Debitorer til samme udstedte stempelpligtige Gældsforskrivninger, hvilken Tilladelse ved Skattedepartementets Skrivelse af 8de November 1907 udvidedes saaledes, at Kassationen ogsaa kan udøves af Bestyrerne af 4 nærmere angivne Afdelinger af Banken, yderligere er udvidet saaledes, at Kassationen ogsaa kan foretages af Besty-

rerne af Bankens to Afdelinger, der for Tiden have Kontor henholdsvis Østerbrogade 31 og Rolighedsvej 2 for den paagældende Afdelings Vedkommende. Nr. 156. 30te Juni.

Det tilføjes derhos, at den Forsikringsforeningen for Uheld paa Kreaturer i Viborg Amt ved Resolution fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet af 19de November 1868 (Bekendtgørelse af 30te s. M., Departementstidende f. s. A. Side 1136) meddelte Tilladelse til at benytte og ved dens til enhver Tid værende Formand at kassere Stempelmærker paa de af Foreningen udstedte Policer, er bortfalden.

Skattedepartementet, den 30te Juni 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Nr. 157.
1ste
Juli.

Bekendtgørelse

om

offentlig Anerkendelse af Sygekasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Sygekasser af 12te April 1892 er der meddelt Herning Landsygekasse i Ringkjøbing Amt offentlig Anerkendelse fra den 1ste Juli 1909 at regne.

I Følge derom modtagen Indberetning fra Sygekasseinspektøren har Syge- og Hjælpekassen i Nyborg, jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 52 af 1ste April 1901, antaget Navnet: „Nyborg almindelige Sygekasse“ og Kristelig dansk Fællesforbunds Sygekasse for Aarhus Kommune, jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 103 af 1ste Oktober 1901, antaget Navnet: „Kristelig Sygekasse for Aarhus Kommune.“

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 1ste Juli 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

347) *Peter Campmann Heinrich Enoch*, Artist, af Væggerløse Sogn under Maribo Amt, født i Holsten. Nr. 23. 12te Februar.

348) *Julius Adolph Franz Ewald*, Barber, af Aarhus, født i Preussen.

349) *Otto Wilfred Fink*, Malersvend, af Søllerød Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Slesvig.

350) *Samuel Andreas Finke*, Kurvemager, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

351) *Friedrich August Christian Fischer*, Bagermester, af Kjøbenhavn, født i Mecklenburg-Schwerin.

352) *Josef Fischer*, Bibliotekar, af Kjøbenhavn, født i Ungarn.

353) *Julius Friedrich (Friderich) Wilhelm Fischer*, Barber, af Helsingør, født i Preussen.

354) *Niels Nielsen Friis*, Tjenestekarl, af Bække Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

355) *Tuele (Thule) Paulsen (Pouvlsen) Friis*, Tjenestekarl, af Bække Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

356) *August Wilhelm Theodor Fritze*, Slagter, af Toxværd Sogn under Præstø Amt, født i Sachsen.

357) *Hermann Carl Ludwig Gottspenn*, Hotelejer, af Allinge-Sandvig, født i Hamborg

358) *Josef Gottwald*, Konditorsvend, af Faaborg, født i Preussen.

359) *Carl August Grosse*, Snedkersvend, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

360) *Laurits Jacobsen Groth*, Arbejdsmand, af Ørum Sogn under Randers Amt, født i Slesvig.

361) *August Vilhelm Gømann*, Skrædersvend, af Kjøbenhavn, født i Braunschweig.

362) *Simon Clausen Hagedorn*, Bestyrer, af Marslev Sogn under Odense Amt, født i Slesvig.

363) *Eleonhard (Leonhard) Carl Hansen*, Fiskeeksportør, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

364) *Hans Midtgaard Hansen*, Arbejdsmand, af Ribe, født i Slesvig.

365) *Hans Peter Hansen*, Smed, af Vejle, født i Slesvig.

366) *Knud Andersen Hansen*, Jernbanearbejder, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

367) *Laura Amalie Hansen*, af Frederiksberg, født i Hamborg.

368) *Otto Hansen*, Blikkenslager, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

369) *Johanna Luise Hanssen*, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

370) *Wilhelm Hass (Haas)*, Snedkersvend, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

Nr. 23. Lov af 12. Febr. om Indfødsrets Meddelelse.

Bekendtgørelse

Nr. 158.
8de
Juli.

angaaende

Adskillelse i kirkelig Henseende af Ulfborg og Raasted Sogne i Ribe Stift og Henlæggelse af Raasted Sogn som Anneks til Idom Sogn i samme Stift.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 5te Juli d. A. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at Raasted Sogn i Ribe Stift maa udskilles fra den kirkelige Forbindelse med Ulfborg Sogn i samme Stift og henlægges som Anneks til Idom Sogn fra den Dag at regne, da der beskikkes en Sognepræst for Idom og Raasted Menigheder.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 8de Juli 1909.

Enevold Sørensen.

V. Holbøll,
kst. Fm.

Nr. 159.
9de
Juli.

Lov

angaaende

Stempelafgift af de af Aarhus Kommune for et Laan paa 9 Mill. Kr. udstedte Obligationer.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Aarhus Kommune bemyndiges herved til paa ustemplet Papir at udstede Obligationer lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn for et Laan paa 9,000,000 Kr. til Bestridelse af forskellige kommunale Foranstaltninger og Indfrielse af ældre Laan samt til Tilvejebringelse af fornøden Kassebeholdning imod, at den lovbefalede Stempelafgift af de Obligationer, som i Henhold hertil udstedes, indbetales under ét paa Finanshovedkassen.

Transport af de paa Navn lydende eller senere paa Navn noterede Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel,

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for Rigsdagens overordentlige Samling 1909: Folket. Tid. Sp. 499, 518, 519, 520; Landst. Tid. Sp. 21, 32, 33; Till. A. Sp. 241; Till. C. Sp. 3, 5.

Anordning

Nr. 160.
9de
Juli.

om

Foretagelsen af visse Retshandlinger udenfor den ordinære Retsdag i Kjøbenhavns Amts nordre Birk.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: I Medfør af Lov Nr. 55 af 22de Marts 1907 om Foretagelsen af visse Retshandlinger udenfor den ordinære Retsdag ville Vi herved for Kjøbenhavns Amts nordre Birks Vedkommende have fastsat, at Tingsvidnesager, Syns- og Skønssager, Edssager og lignende Retshandlinger, som efter den gældende Lovgivning behandles af Birkedommeren paa den ordinære Retsdag, kunne kræves foretagne Torsdag Formiddag Klokken 10 med samme Retsvirkning og efter samme Regler, som gælde for den ordinære Retsdag, saaledes at de paagældende Sager kunne af Dommeren henvises til eller af Parterne paastævnes til Foretagelse nævnte Dag og Tid.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet i Vor Residensstad Kjøbenhavn, den 9de Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Nr. 161.
11te
Juli.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm, fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Charlottenlund, den 11te Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Bekendtgørelse

Nr. 162.
23de
Juli.

om

Sundhedsforanstaltninger overfor Riga.

Ifølge foreliggende Meddelelser maa Riga anses som kolerasmittet.

Som Følge heraf træder Bestemmelserne i §§ 13—21 om asiatisk Kolera i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14de Maj 1900 i Virksomhed overfor det nævnte Sted.

I Henhold til nævnte Bekendtgørelses § 24 forbydes endvidere Indførsel fra nævnte Sted af:

a. enhver Art af Klude og
b. brugte Klædningsstykker og Sengetøj, for saa vidt de ikke henhøre til Passagerers Rejsegods eller er bestemte til Skibsmandskabets personlige Brug eller indføres som Flyttegods, dog at snavsede Klædningsstykker og Sengetøj altid skal desinficeres, naar Tilsynet skønner det fornødent.

A. Bestemmelserne i §§ 13—21 og 24 om asiatisk Kolera i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

1) Havnene ved det røde Hav,
2) Havnene i Ægypten,
3) Havnene i Tonkin og Cochinchina

samt i Ostindien, derunder de nederlandske ostindiske Kolonier.

4) St. Petersborg, Kronstadt,
5) Archangel, og
6) Riga.

B. Bestemmelserne i §§ 26—35 og 38 om Pest i ovennævnte Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er ikke i Virksomhed.

C. De ved den i Medfør af § 23, jfr. § 15 i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14de Maj 1900 udstedte Bekendtgørelse af 25de Juni d. A. §§ 1—6 over for enhver, der ankommer søværts hertil Landet direkte fra St. Petersborg og Kronstadt trufne Forholdsregler med Hensyn til Lægeeftersyn m. m., sættes ogsaa i Kraft overfor Personer, der ankommer søværts hertil Landet direkte fra Riga, saaledes at disse underkastes Lægeeftersyn efter Ankomsten hertil indtil 5te Dagen efter deres Afrejse fra Riga.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 23de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

V. Giese,
fg. Fm.

Nr. 163.
23de
Juli.

Allerhøjeste Kundgørelse

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 11te d. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet i Vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn, den 23de Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Bekendtgørelse

Nr. 164.
15de
Maj.

om

Udlevering af Serum fra den kongelige Veterinær- og Landbohøjskoles Serum-Laboratorium.

I Henhold til § 4 i Lov Nr. 150 af 18de Maj 1906 om Oprettelse af et Serum-Laboratorium under den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole bekendtgøres det herved til Efterretning for alle vedkommende, at det nævnte Laboratorium nu er aabnet for Driften, og at efternævnte Sera kunne faas udleverede fra Laboratoriet:

1. Coli- og Paracoliserum (begge mod Kalvesygdomme);
2. Rødsygeserum;
3. Hønsekoleraserum.

Udlevering af Serum kan kun ske efter Rekvisition af autoriserede Dyrlæger. Betalingen, herunder Udgiften til Fragt og Emballage, vil af Laboratoriet blive taget ved Postopkrævning.

Ved Brugen af den fra Laboratoriet udleverede Serum ville de autoriserede Dyrlæger indtil videre være berettigede til at oppebære følgende Betaling:

1. For Coli- og Paracoliserum: 50 Øre pr. Dosis (15 cm^3).
2. For Rødsygeserum: 4 Øre pr. cm^3.
3. For Hønsekoleraserum: 6 Øre pr. cm^3.

Landbrugsministeriet, den 15de Maj 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 165.
22de
Juni.

Bekendtgørelse

angaaende

Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Ringkjøbing over Ølstrup og Brejning til Nørre Omme.

Paa derom af Ministeriet for offentlige Arbejder nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 19de Juni 1909 allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at meddele d'Hrr. John Finsen, Borgmester og Byfoged i Ringkjøbing, R. af D.; Sogneraadsformand, Husmand Mogens Jakobsen af No; Sogneraadsformand, Gaardejer Jens Kr. Damgaard af Ølstrup; Sogneraadsformand, Gaardejer Mads Næsgaard af Brejning; Sogneraadsformand, Gaardejer Kristen Kristensen af Hover og Sogneraadsformand, Gaardejer Kristian Kjærgaard af Nørre Omme følgende Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Ringkjøbing over Ølstrup og Brejning til Nørre Omme:

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi efter derom indgivet Andragende i Overensstemmelse med Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 allernaadigst ville have forundt og bevilget Os elskelig Hr. John Finsen, Vor Borgmester og Byfoged i Ringkjøbing, R. af D.; Sogneraadsformand, Husmand Mogens Jakobsen af No; Sogneraadsformand, Gaardejer Jens Kr. Damgaard af Ølstrup; Sogneraadsformand, Gaardejer Mads Næsgaard af Brejning; Sogneraadsformand, Gaardejer Kristen Kristensen af Hover og Sogneraadsformand, Gaardejer Kristian Kjærgaard af Nørre Omme Eneret til at anlægge en Jernbane fra Ringkjøbing over Ølstrup og Brejning til Nørre Omme samt til indtil 1ste Januar 2008 at benytte denne til Befordring af Personer og Gods ved Hjælp af Lokomotiver, idet Vi dog ville have Staten forbeholdt Eneret til Jernbanetransporten mellem de Punkter paa Statsbanerne, med hvilke førstnævnte Bane ved Forbindelse med andre Jernbaner maatte komme i Berøring.

Bevillingen meddeles derhos paa følgende Betingelser:

Nr. 16
22de
Juni.

I.

§ 1.

Banen kan bygges som let Lokomotivbane. Indhegning af Banen og Anbringelse af Led ved Vejoverkørsler vil i Regelen kunne bortfalde undtagen paa enkelte stærkt befærdede Punkter.

Angaaende Banens Retningslinie og Bygningsmaade er Bevillingshaverne i øvrigt underkastede Ministerens Bestemmelse paa Grundlag af de af Bevillingshaverne forelagte fuldstændige Planer til Anlægget.

Endvidere skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Bestemmelse om Banens Forsyning med alt Tilbehør, derunder de til dens første Anlæg fornødne Lokaler for Told-, Post- og Telegrafvæsen.

Vilkaarene for Banens Tilslutning til Statsbanernes Station ved Ringkjøbing eller for en Medafbenyttelse af denne fastsættes af Ministeren.

§ 2.

Bevillingshaverne er pligtige at meddele Ministeren alle af denne begærte Oplysninger angaaende Tilvejebringelsen af den udover Statskassens Bidrag (jfr. § 14) fornødne Anlægskapital.

§ 3.

Ekspropriationen af de til Baneanlægget fornødne Grunde m. m. foretages i Henhold til Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845. For saa vidt der til Anlægget maatte blive indtaget Grunde, der tilhøre Staten, gives fuldt Vederlag for disse.

Udbetalingen af Erstatninger til de skadelidende, af Diæter og Befordringsudgifter til Medlemmerne af Besigtigelses-, Ekspropriations- og Taksationskommissioner m. v. sker efter nærmere Bestemmelse af Ministeren. Hvis det af denne forlanges, at Udbetalingen skal ske gennem Statskassen, skal Bevillingshaverne være pligtige at stille et Beløb af indtil 4,000 Kr. pr. Kilometer af Banens Længde til Ministerens Raadighed samt desuden paa Forlangende efter Haanden at udrede det Beløb, som Ministeren anser fornødent til disse Udgifters Dækning, saaledes at Statskassen ingen Sinde kommer til at staa i Forskud hertil for Bevillingshaverne. Skulde disse ikke udrede de saaledes forlangte Beløb inden Udløbet af de Tidsfrister, som Ministeren i saa Henseende maatte fastsætte, skal Vor Regering være berettiget til herfor at holde sig til den af Bevillingshaverne stillede Sikkerhed, jfr. § 11, og til at standse Jernbaneanlægget.

§ 4.

Alle Arbejder ved Bygningen af Banen med Tilbehør skal, for saa vidt ikke anderledes af Ministeren bestemmes, udbydes i Licitation i Henhold til Betingelser, der approberes af Regeringens tekniske Kontrol, jfr. § 7.

Bevillingshaverne er pligtige at drage Omsorg for, at der til Udførelse af disse Arbejder ikkun anvendes indenlandsk Arbejdskraft. Undtagelse herfra kan kun finde Sted under særlige Forhold og med udtrykkeligt Samtykke af fornævnte Kontrol.

Uden tvingende Nødvendighed maa der ikke arbejdes ved Anlægget paa Søn- og Helligdage.

Nr. 165. Bek. af 22. Juni ang. Eneretsbevill. paa en Jernbane fra Ringkjøbing til Nørre Omme.

Nr. 165. 22de Juni. Bevillingshaverne skal paase, at alle Arbejderne ved Anlægget af vedkommende Entreprenør holdes forsikrede mod Ulykkestilfælde under Arbejdet i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

Bevillingshaverne er pligtige at underkaste sig samt er ansvarlige for Overholdelsen af de Bestemmelser, som af Ministeren maatte blive trufne til Sikkerhed for Udbetaling af tilgodehavende Løn til Arbejderne ved Banens Anlæg.

Ved Anlægets Udførelse bliver særlig at iagttage:

at ingen af de Fortidsminder, Stendysser, Høje eller Borgpladser, som ligge i den afstukne Jærnbanelinie, sløjfes eller afgraves, uden at der forinden i betimelig Tid er givet Direktionen for Nationalmuseet Lejlighed til at foranstalte en planmæssig Undersøgelse af vedkommende Oldtidsminde,

at der saa vidt muligt drages Omsorg for, at ingen Materialier af Jord, Sten eller Grus tages fra Fortidsminder af ovennævnte Art, som ligge i større eller mindre Afstand fra Banelinien, uden at ovennævnte Direktion forinden har afgivet Erklæring om, hvorvidt Mindesmærket fortjener at fredlyses, samt

at alle de Oldsager, der under Arbejdernes Udførelse maatte findes i Jorden, enkeltvis eller samlede, afleveres til den tekniske Kontrol for af denne at indsendes til Nationalmuseet, fra hvilket der, saafremt Sagerne beholdes, vil blive udbetalt Finderen en passende Dusør.

Overtrædelse af ovennævnte Forpligtelser vil medføre Bødestraf efter nærmere Bestemmelse af Ministeren.

§ 5.

Til Overholdelse af Orden og Sikkerhed under Banens Bygning vil, saa vidt saadant af Regeringen maatte anses fornødent, blive anordnet et eget Politiopsyn, hvis Indretning nærmere fastsættes af Regeringen, efter at der er givet Bevillingshaverne Lejlighed til at ytre sig herover.

Dette Politis Anordninger indenfor Grænserne af dets Omraade og Myndighed skal Bevillingshaverne være pligtige at underkaste sig.

Alle med dette Politi forbundne Udgifter udredes af Anlægskapitalen.

§ 6.

Den almindelige Kontrol fra Regeringens Side med Hensyn til det hele Anlæg og Overholdelsen af de derom gældende Bestemmelser vil blive ført af den af Os beskikkede Kommissarius.

Alle Forhandlinger mellem Regeringen og Bevillingshaverne sker gennem denne Embedsmand. Til ham indsendes saaledes alle Skrivelser og Andragender fra Bevillingshaverne til Regeringen. Kommissarius og de under ham fungerende Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlægget, og der skal af Bevillingshaverne meddeles Kommissarius alle de Oplysninger, som han maatte fordre. Han skal have Myndighed til at paatale og standse ethvert Foretagende fra Bevillingshavernes Side, som han anser stridende mod de fastsatte Bestemmelser og gældende Love og Anordninger eller uforeneligt med den offentlige Sikkerhed. Hans Paatale i saa Henseende skal uvægerlig tages til Følge, indtil Sagen i fornødent Fald efter Bevillingshavernes Forlangende er afgjort ved Ministerens Resolution.

Nr. 165. Bek. af 22. Juni ang. Eneretsbevill. paa en Jernbane fra Ringkjøbing til Nørre Omme.

Nr. 23. 12te Februar.

371) *Erich (Erik) Clausen Vilhelm (Wilhelm Clausen) Hay*, Snedkersvend, af Helsingør, født i Slesvig.

372) *Christiane Henriette Sofie Helene Heide*, af Hellerup Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Sachsen.

373) *Ludwig August Emil Hendel*, Konditorsvend, af Kjøbenhavn, født i Mecklenburg-Schwerin.

374) *Jørgen Henriksen*, Hegnsmand, af Nørup Sogn under Vejle Amt, født i Slesvig.

375) *Jørgen Peter Iwersen (Iversen)*, Arbejdsmand, af Esbjerg, født i Slesvig.

376) *Carl Christian Jensen*, Arbejdsmand, af Vejle, født i Slesvig.

377) *Carl Nielsen Jensen*, Arbejdsmand, af Vejen Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

378) *Christian Jensen*, Tjenestekarl, af Krarup Sogn under Svendborg Amt, født i Slesvig.

379) *Friedrich (Frederik) Johannes Jensen*, Arbejdsmand og Portner, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

380) *Jes Jürgen (Jørgen) Jensen*, Kunsthandler, af Aarhus, født i Slesvig.

381) *Johannes Jensen*, Gaardejer, af Dalby Sogn under Vejle Amt, født i Slesvig.

382) *Lorenz Holm Jensen*, Ekstraarbejder ved Statsbanerne, af Vejen Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

383) *Marinus Jensen*, Cyklereparatør, af Vejle, født i Slesvig.

384) *Thomas Jensen*, Sætteskipper, af Svendborg, født i Slesvig.

385) *Peder Johannsen*, Postkusk, af Horsens, født i Slesvig.

386) *Franz Emil Johler*, Barber, af Esbjerg, født i Sachsen.

387) *Jørgen Villadsen Juhl*, Skomager, af Ribe, født i Slesvig.

388) *Jørgen Peter Jørgensen*, Maskinarbejder, af Horsens, født i Slesvig.

389) *Nis Peter Jørgensen*, Bagersvend, af Horsens, født i Slesvig.

390—92) *Henrik Louis Hans von Kauffmann*, *Bettina Mathilde Helene von Kauffmann* og *Axel Max Alexis von Kauffmann*, alle af Kjøbenhavn, fødte i Preussen.

393) *Ivar Carl Maria Max Kjeldsen*, Kemiker, af Kjøbenhavn, født i Holsten.

394) *Ernst Oskar Klemm*, Slagtermester, af Roskilde, født i Sachsen.

395) *August Hinrich Wilhelm Kock*, Gartnermedhjælper, af Aarhus, født i Holsten.

396) *Friedrich Johann Carl Krüger*, Detailhandler, af Kjøge, født i Preussen.

397) *Franz Ludwig Kudera*, Kunstsliber, af Aarhus, født i Østerrig.

398) *Heinrich Johan August Kühl*, Barber, af Holbæk, født i Mecklenburg-Schwerin.

§ 7.

Udøvelsen af den specielle tekniske Kontrol med Anlæget vil af Ministeren blive overdragen til en Ingeniør. Til denne have Bevillingshaverne at indsende alle Planer, Tegninger m. v. til Approbation, ligesom i Almindelighed alt, hvad der angaar Arbejdernes Udførelse, vil blive paaset af denne tekniske Kontrol paa Regeringens Vegne i Overensstemmelse med den Instruktion, som af Ministeren gives samme. Alle Planer, Kort og Tegninger skal indsendes in duplo, hvorefter det ene Eksemplar sendes tilbage til Bevillingshaverne med Kontrollens Paategning.

Den kontrolerende Ingeniør og dennes Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlæget og til de Steder, hvor der arbejdes, og der skal af Bevillingshaverne gives dem alle de Oplysninger, som mundtlig eller skriftlig maatte fordres med Hensyn til Anlæget og Arbejderne paa samme m. v. Kontrollen skal have Myndighed til at foretage alle de efter dens Skøn nødvendige Undersøgelser og Prøver med de leverede Materialier, de udførte Arbejder m. m. samt til i dette Øjemed at kræve den fornødne Bistand af Bevillingshaverne. Kontrollen er berettiget til at forkaste de af Bevillingshaverne foreslaaede Konstruktioner eller leverede Materialier, som den anser for uskikkede til Øjemedet, og til at fordre enhver Del af Arbejdet, som den anser for ufyldestgørende, omgjort.

Bevillingshaverne kan indanke de af den tekniske Kontrol givne Paalæg for Ministeren, men er pligtige til, naar saadant forlanges af Kontrollen, foreløbig at rette sig efter dennes Paalæg uden at kunne fordre nogen Erstatning for det herved mulig paaførte Tab.

§ 8.

Anlæget af Banen skal fremmes saaledes, at den i alt væsentligt er færdig og under Iagttagelse af de nedenfor i § 9 givne Forskrifter i sin hele Udstrækning kan aabnes for Driften efter en fuldstændig Driftsplan senest 4 Aar efter denne Bevillings Dato. Saafremt denne Termin ikke iagttages, skal Bevillingen være forbrudt, medmindre det godtgøres, at Terminens Overholdelse er bleven umuliggjort ved Bevillingshaverne utilregnelige Omstændigheder, saasom Naturbegivenheder, Arbejdsstandsninger eller andet deslige.

§ 9.

Banen maa ikke aabnes for Drift, forinden den i Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 14 ommeldte Lov om Værdistigningsafgift er traadt i Kraft og Tilladelse dertil er meddelt af Ministeren, samt forinden der ved anstillede Prøver og Undersøgelser er opnaaet Vished for, at Anlæget med Tilbehør samt det fornødne Driftsmateriel er af god Beskaffenhed og det fornødne Tjenestepersonale tilstrækkelig indøvet.

§ 10.

De ved Førelsen af Regeringens Tilsyn med Banens Anlæg foranledigede Udgifter afholdes af Anlægskapitalen.

§ 11.

Førend nogen Del af Anlæget paabegyndes, skal Bevillingshaverne suplere det inden Bevillingens Udfærdigelse stillede Depositum af 20,000 Kr. til 80,000 Kr. i saadanne Effekter, som Ministeren vil tage for gode. Det saaledes stillede Depositum skal tjene Regeringen til Sikkerhed for de ovenanførte Betingelsers Opfyldelse, og skulde

Nr. 165. 22de Juni. Regeringen være nødsaget til at gøre sig betalt i samme, skal Bevillingshaverne være forpligtede til under Bevillingens Fortabelse uden Ophold at suplere Sikkerheden til det nævnte Beløb. Den stillede Sikkerhed bliver, for saa vidt den ikke benyttes til Dækning af Statskassens Krav paa Bevillingshaverne, at tilbagebetale, naar hele Anlægget er fuldført og aabnet for Driften overensstemmende med de foranførte Bestemmelser.

§ 12.

Forbrydes Bevillingen, hjemfalde de af Bevillingshaverne deponerede Beløb, jfr. § 11, til Statskassen.

II.

§ 13.

Senest 1 Aar efter Banens Aabning for Driften bliver der af Bevillingshaverne at forelægge Ministeren et fuldstændigt Regnskab over den hele til Anlægget anvendte Anlægskapital, beregnet paa den i fornævnte Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 9 ommeldte Maade. For saa vidt Udbetaling af Erstatningsbeløb m. v. i Anledning af de til Baneanlægget fornødne Grunde har fundet Sted gennem Statskassen, jfr. ovenfor § 3, 2det Stykke, bliver dog Regnskabet herover at aflægge ved Kommissarius; imod dette Regnskab, i hvilket der ikke bliver at beregne Bevillingshaverne nogen Rente af de af dem indbetalte Summer, skal de ikke med Retsvirkning kunne fremsætte nogen Indsigelse.

Bevillingshaverne er forpligtede til at give den, der paa Ministerens Vegne reviderer det af Bevillingshaverne aflagte Anlægsregnskab, Adgang til at gennemgaa de ved Anlægget førte Bøger, ligesom de uvægerlig har at meddele alle af Ministeren eller Revisor i øvrigt begærte Oplysninger vedkommende Regnskabet.

§ 14.

Af Statskassen ydes til Baneanlægget et Bidrag, udgørende To Tredjedele af den hele til Anlægget i Følge aflagt Regnskab bevislig anvendte Anlægskapital (jfr. § 13).

Forskud paa Statskassens Bidrag kan efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes Bevillingshaverne paa disses Begæring, efterhaanden som Anlægget skrider frem og i Forhold til Størrelsen af de af Bevillingshaverne alt anvendte Bekostninger paa Anlægget. Endelig Afregning med Hensyn til Bidraget finder Sted snarest mulig, efter at Anlægsregnskabet ved Ministerens Foranstaltning er revideret.

§ 15.

For Statskassens Bidrag til Anlægget efter foranstaaende § 14 bliver der af Bevillingshaverne at udstede særlig Forskrivning, i Følge hvilken Statskassen for sit Bidrag nyder samme Ret som de almindelige Bidrag fra Kommuner eller private.

Det er Bevillingshaverne forbudt at optage Laan mod Prioritet i Baneanlægget med Tilbehør, ligesom der efter nærværende Bevillings Overdragelse til et Aktieselskab, jfr. § 35, ikke for nogen Del af Aktiekapitalen vil kunne udstedes Fortrinsaktier.

III.

§ 16.

Alle Medlemmerne af Bestyrelsen for Banen saavel som alle ved denne ansatte skal have dansk Indfødsret og være danske Undersaatter.

Ingen kan ansættes i en overordnet Stilling ved Banen, førend Ministerens Samtykke til Ansættelsen er erhvervet.

Alle ved Banens Drift ansatte skal være forsikrede mod Ulykkestilfælde under deres Arbejde i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

§ 17.

Ministeren træffer nærmere Bestemmelse med Hensyn til det Tilsyn, som vil være at føre med Banen efter dens Anlæg saavel i økonomisk som i teknisk Henseende.

De, der føre Tilsynet med Banen, skal have fri Adgang til denne og dens Tilbehør samt fri Befordring paa Banen, og Bevillingshaverne skal være pligtige at meddele enhver af dem begært Oplysning vedkommende Banen og dens Drift og rette sig efter de af dem givne Paalæg, dog under Rekurs til Ministeren.

Udgiften til det heromhandlede Tilsyn er Bevillingshaverne uvedkommende.

§ 18.

Bevillingshaverne er underkastede Ministerens Bestemmelse om de fornødne Foranstaltninger til at hindre Ildsvaade paa de til Banen stødende brandfarlige Arealer.

I øvrigt vil der af Ministeren til Opretholdelse af Orden og Sikkerhed for Færdslen paa Banen blive udfærdiget et Politireglement, som bliver uvægerlig at følge under Banens Benyttelse.

§ 19.

Der forbeholdes Ministerens Approbation paa Planen for de ordinære Banetogs Anordning og Gang samt Ret til deri senere at bestemme saadanne Forandringer, som han maatte anse nødvendige eller nyttige.

§ 20.

Paa Banens Takster og Reglementer for Befordring af Personer, Gods og Kreaturer, Lønningsreglement og Uniformsreglement saavel som Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banen forbeholdes ligeledes Ministerens Approbation.

Samtlige Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banen bliver at forelægge Ministeren, førend de træder i Kraft. De Forandringer, han maatte fordre foretagne i dem, har Bevillingshaverne at tage til Følge.

§ 21.

Med Hensyn til Bevillingshavernes Erstatningspligt for Skade paa Personer og Gods forholdes efter Lov om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift af 26de Marts 1898.

I Tilfælde af Overtrædelser fra Bevillingshavernes Side af de for Banens Drift approberede Reglementer, Instrukser m. v., ligesom ogsaa, naar Ulykker maatte ind-

Nr. 165. 22de Juni.

træffe, der af Ministeren skønnes at være Bevillingshaverne tilregnelige, uden at der dog findes Anledning til offentlig Paatale, kan Ministeren paalægge Bevillingshaverne en Mulkt, som bliver at udrede uden al Rettergang. Dette gælder ogsaa for Overtrædelser af nærværende Bevilling, for saa vidt disse ikke efter Bevillingens eget Indhold maatte medføre yderligere Virkninger.

§ 22.

Bevillingshaverne er pligtige under en Mulkt, hvis Størrelse og Anvendelse bestemmes af Ministeren, stedse at holde Banen med alt Tilbehør i uformindsket og forsvarlig Stand, overensstemmende med de for dens Anlæg og Drift fastsatte Regler. Naar Driften maatte kræve det, skal Ministeren kunne paalægge Bevillingshaverne at udvide Banens Driftsmateriel og Inventar.

For saadanne Forandringer eller Udvidelser af Post-, Telegraf- og Toldvæsenets Lokaler, som efter disses første Indretning maatte blive paalagte Bevillingshaverne, skal disse nyde en passende Godtgørelse efter Ministerens Bestemmelse.

§ 23.

Saavel ved Banens Anlæg som senere under dens Drift skal Bevillingshaverne underkaste sig Ministerens Fordringer med Hensyn til, hvad der skal iagttages i Henseende til Undersøgelse og Transport af toldpligtigt Gods, samt med Hensyn til Afgivelse og Indretning af Vogne for Brev- og Pakkeposten.

For Posternes Transport nyder Bevillingshaverne Godtgørelse efter en af Ministeren fastsat Takst.

Bevillingshaverne skal, hvis saadant af Ministeren forlanges, til Jernbanetelegraf anvende Stænger, præparerede efter en af Ministeren angiven Metode og af saadanne Dimensioner, at Statstelegrafens Linier derpaa, om ønskes, kan anbringes. Hvis Stængerne saaledes af Statstelegrafen benyttes, overtager denne Stængernes Vedligeholdelse for saa lang Tid, som den benytter dem. Telegrafapparaterne, der anvendes, skal, hvis det af Ministeren forlanges, være af den Konstruktion, som benyttes ved Statstelegrafen, og de dermed forsynede Jernbanestationer skal paa Forlangende af Ministeren kunne benyttes til offentlig Korrespondance paa Betingelser, der nærmere fastsættes af ham. — Saafremt der til Banens Tjeneste med Ministerens Samtykke maatte blive benyttet Telefonanlæg, skal Bevillingshaverne herved være underkastede lignende Bestemmelser som foran fastsat med Hensyn til Telegrafanlæg.

§ 24.

Det forbeholdes Regeringen under Mobilisering og i Krigstid at bestemme Betingelserne for Banens Benyttelse til Befordring af Tropper eller til andet militært Øjemed. Regeringen bestemmer tillige, i hvilken Udstrækning Banen i Fredstid skal tillade, at der træffes Foranstaltninger i Anledning af denne Benyttelse.

For Beskadigelser af Banen m. v. i Krigstilfælde, hvad enten de sker ved Fjenden, eller de foretages til Landets Forsvar, paahviler der ikke Statskassen nogen Erstatningspligt.

De Bevillingshaverne tilkommende Rettigheder forblive i øvrigt i Krigstid sikrede i deres fulde Omfang.

§ 25.

Bevillingshaverne skal være pligtige at underkaste sig de Bestemmelser, som af Ministeren maatte træffes med Hensyn til civile og militære Myndigheders Adgang til under Udførelsen af deres Tjenesteforretninger at betræde Banens Terræn.

§ 26.

I det Tilfælde, at Regeringen skulde agte selv at anlægge eller at tillægge andre Bevilling til Anlæg af Jernbaner, der ønskes satte i Forbindelse med den her omhandlede Jernbane, skal Bevillingshaverne være underkastede de Bestemmelser, som i Betingelserne for den gensidige Tilslutning og Drift fastsættes af Ministeren.

§ 27.

Til Sikkerhed for Banens fortsatte og uforstyrrede Drift efter dens Aabning for Færdselen skal Bevillingshaverne være forpligtede til at danne en Reserve- og Fornyelsesfond, svarende til 10 pCt. af Anlægskapitalen (jfr. § 13). Saalænge Fonden ikke er bragt op til 5 pCt. af Anlægskapitalen, skal der henlægges 40 pCt. af det aarlige Driftsoverskud, derefter 10 pCt. af samme, indtil Fonden er bragt op til 10 pCt. af Anlægskapitalen. Fondens Midler kan med Ministerens Billigelse anvendes til Fornyelser og Udvidelser af Anlægget med Tilbehør. Ministeren bestemmer ligeledes, efter hvilke Regler de forbrugte Beløb skal betales Fonden.

Reserve- og Fornyelsesfonden gøres rentebærende efter en Ministeren af Bevillingshaverne forelagt Plan.

Alle Fonden tilhørende Værdipapirer skal forsynes med Paategning af Ministeren om deres Bestemmelse.

§ 28.

Hvert Aar inden en af Ministeren fastsat Frist skal til dennes Approbation indsendes af Bevillingshaverne et Overslag over Banens Drift i det paafølgende Driftsaar, dette beregnet saaledes, som af Ministeren nærmere bestemmes. De Forandringer, som Ministeren foretager i Budgettet, er Bevillingshaverne pligtige at tage til Følge, ligesom de er uberettigede til uden Ministerens Approbation at afholde Udgifter, som ikke have Hjemmel i det approberede Budget, eller at overskride de deri opførte Summer.

§ 29.

Senest 3 Maaneder efter Udgangen af hvert Driftsaar har Bevillingshaverne at indsende til Ministeren et i Henhold til det approberede Budget affattet, specificeret og dokumenteret Regnskab over Banens Indtægter og Udgifter i det forløbne Driftsaar. Forinden dette Regnskab ved Ministerens Foranstaltning er revideret og befundet rigtigt, kan intet Udbytte udbetales.

IV.

§ 30.

Bevillingshaverne skal være uberettigede til uden Ministerens Samtykke:

a. at bortforpagte Banens Drift;
b. at afhænde nogen til Banen hørende Grundejendom eller noget til Banen hørende og til dens Øjemed brugeligt væsentligere Materiale;
c. at købe ny Grundejendom for Banen;
d. at afslutte Kontrakt med andre Befordringsanstalter om Tilslutning til disse eller om fælles Benyttelse af Banen eller dens Tilbehør.

Nr. 165. 22de Juni.

§ 31.

Bevillingshaverne er forpligtede til at underkaste sig alle de almindelige Love og Anordninger, som for Tiden er eller herefter maatte blive gældende for Jernbaners Anlæg og Drift i Kongeriget Danmark.

Bevillingshavernes Værneting er den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn.

V.

§ 32.

Der tilstaas Bevillingshaverne følgende Rettigheder og Begunstigelser med Hensyn til det heromhandlede Anlæg.

a. De til Baneanlæget anvendte Grunde fritages, saalænge de benyttes i det paagældende Øjemed, for alle paa samme hvilende Afgifter og Byrder, og de paa Grundene opførte, til Anlæget henhørende Bygninger saavel i Købstæderne som paa Landet, fritages indtil videre for alle ellers paa Bygninger hvilende kongelige Skatter og Afgifter.

b. Afslutning af Overenskomster i Anledning af Banens første Anlæg som og Udstedelse og Overdragelse af Aktiebreve og Forskrivninger til Statskassen og til Kommuner eller private, som har ydet Bidrag til Anlæget, jfr. § 15, kan foregaa uden Brug af stemplet Papir.

c. Der indrømmes Bevillingshaverne Godtgørelse for Indførselstold af de Genstande, som anvendes til Anlæget af Banen og dennes første Forsyning med Driftstilbehør, dog at Bevillingshaverne i Henseende til Bevislighederne for det indførtes Værdi og Anvendelse efter Bestemmelsen saavel som til Kontrolen hermed vil have at underkaste sig de Forskrifter, som herom gives af Ministeren.

VI.

§ 33.

Efter 25 Aars Forløb fra Banens Aabning i hele sin Udstrækning skal Staten være berettiget til at overtage Banen med Tilbehør og med derpaa hvilende Forpligtelser enten mod Udredelsen af et Vederlag lig det tyvedobbelte af Gennemsnittet af Banens Nettoudbytte i de sidste 3 Aar, der gaar forud for det Aar, i hvilket den forlanges overdragen til Staten, eller mod Udredelsen af en Sum, der svarer til den Kapital, som bevislig er anvendt til Anlæget af Banen. Der forbeholdes Staten Valget mellem disse to Overdragelsesmaader, og kan der i begge Tilfælde efter uvillige Mænds Skøn fradrages i Vederlaget et passende Beløb, saafremt Banen med Tilbehør ikke paa Overdragelsens Tid i enhver Henseende findes i fuldstændig og vel vedligeholdt Stand.

Regeringen skal imidlertid være berettiget til inden det ovennævnte Tidspunkt at fordre sig Banen overdraget efter de ovenanførte Bestemmelse, saafremt Driften uden uafvendelig Nødvendighed og uden Regeringens Samtykke afbrydes, ligesom Regeringen i et saadant Tilfælde ogsaa skal være berettiget til at etablere en midlertidig Drift for Bevillingshavernes Regning og paa deres Risiko og vedblive dermed, indtil Bevillingshaverne paa fyldestgørende Maade godtgøre at være i Stand til selv at fortsætte Driften. Mod det af Regeringen for den midlertidige Drift aflagte Regnskab kan der ikke med Retsvirkning rejses nogen Indsigelse af Bevillingshaverne.

Nr. 165. 22de Juni.

§ 34.

I Tilfælde af Meningsulighed mellem Ministeren og Bevillingshaverne om, hvorledes Banens Nettoudbytte skal beregnes, skal Sagen i Mangel af mindelig Overenskomst afgøres ved Voldgift. I dette Øjemed vælger hver af Parterne en Voldgiftsmand. Naar disse Mænd blive enige om en Afgørelse, er denne forbindende for begge Parter, men blive de ikke enige, tilkalder Ministeren en i de paagældende Forhold særlig kyndig Mand, ved hvis Afgørelse det da skal have sit endelige Forblivende. Denne skal ved sin Afgørelse ikke være bunden til at tage en af Parternes Paastande til Følge eller til at vælge mellem de tvende Voldgiftsmænds Kendelser. Ved Voldgiftskendelsen bestemmes det tillige, hvilken af Parterne der skal bære Udgifterne ved Voldgiften.

VII.

§ 35.

Nærværende Bevilling skal, samtidig med at Banen aabnes for Driften, overdrages til et Selskab, der repræsenterer Andelshaverne i Banen, og som indtræder i alle de oprindelige Bevillingshavere tilkommende Rettigheder og paahvilende Forpligtelser.

Det forbeholdes Ministeren efter Forslag af Bevillingshaverne at fastsætte de fornødne Bestemmelser for et saadant Selskab, derunder Regeringens Andel i og Kontrol med Bestyrelsen af Selskabets Anliggender, Banens og Driftens Bestyrelse m. v.

§ 36.

Med Hensyn til Bevillingens Fortolkning skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Kendelse.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 22de Juni 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Nr. 165. Bek. af 22. Juni ang. Eneretsbevill. paa en Jernbane fra Ringkjøbing til Nørre Omme.

Nr. 166.
22de
Juli.

Bekendtgørelse

om

Ændring i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 30te September 1908 om Tilladelse til Kørsel med Motorvogne paa Biveje i Kjøbenhavns Amt.

Den i Justitsministeriets ovennævnte Bekendtgørelse indeholdte Tilladelse til Kørsel med Motorvogne paa Vejen fra Lyngby til Hjortekjærshuset (og derfra over Eremitagesletten til Springforbi) bestemmes, efter at Aastræde er bleven udvidet, nærmere derhen, at saadan Kørsel kun maa foregaa paa Vejen fra Lyngby Hovedgade ad Aastræde og Lundtoftevej til Hjortekjærshuset (og derfra over Eremitagesletten til Springforbi).

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at denne Bekendtgørelse straks træder i Kraft.

Justitsministeriet, den 22de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Trolle.
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 167.
22de
Juli.

om

Ændring i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 31te Juli 1908 om Mærkning af Automobiler og om Indskrænkning i Færdslen med saadanne.

I de i Justitsministeriets ovennævnte Bekendtgørelse, sammenholdt med Bekendtgørelse af 4de Maj d. A., indeholdte Bestemmelser om Forbud mod eller begrænset Tilladelse til Færdsel med Motorvogne paa Strandvejen træffes herved forsøgsvis følgende Ændring, der skal være gældende indtil videre:

Kørsel med Motorvogne tillades paa den gennem Skodsborg førende Del af Strandvejen fra det Punkt, hvor den i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 222 af 30te September f. A. omhandlede nye Sognevej munder ud, til Skodsborg Søbad og til Hotel „Øresund", dog paa Betingelse af, at Kørselshastigheden ikke overstiger 2 Mil i Timen.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at denne Bekendtgørelse straks træder i Kraft.

Justitsministeriet, den 22de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Trolle.
Fm.

Nr. 168.
24de
Juli.

Bekendtgørelse

om

Kolera i Archangel og Riga.

I Anledning af de senest foreliggende Meddelelser om Koleraens Udbredelse i Rusland bliver Bestemmelserne i Lov af 8de Januar 1872 om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m., jfr. Bekendtgørelse af 16de Oktober 1879, herved satte i Kraft med Hensyn til alle Skibe, der ankommer til Færøerne fra Archangel og Riga.

De anførte Bestemmelser er herefter i Virksomhed over for samtlige ægyptiske Havne, St. Petersborg, Kronstadt, Archangel og Riga.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Justitsministeriet, den 24de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Tang,
Fm.

399) *Diedrich Køtter*, Slibemester, af Fensmark Sogn under Præstø Amt, født i Preussen. Nr. 23. 12te Februar.

400) *Hans Nielsen Lindholm*, Husmand, af Vejlby Sogn under Vejle Amt, født i Slesvig.

401) *Hermann Andreas Peter Lindwig (Lindvig)*, Fisker, af Esbjerg, født i Slesvig.

402) *Karl Emil Lohmann*, Direktør, af Kjøbenhavn, født i Sachsen.

403) *Jens Peter (Peder) Christian Madsen*, Skomager, af Kjøng Sogn under Odense Amt, født i Slesvig.

404) *Johannes Wilhelm Martin Mertz*, Handelslærling, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

405) *Karl Frederik Ferdinand Mertz*, Handelslærling, af Nakskov, født i Slesvig.

406) *Peter Carl Linus Mertz*, Skolediscipel, af Nykjøbing paa Falster, født i Slesvig.

407) *Julie Pouline Reinholdine Monrad*, Lærerinde, af Odense, født i Slesvig.

408) *Johann Karl Friedrich Müring (Mühring)*, Smed, af Nyborg, født i Mecklenburg-Schwerin.

409) *Carl Friedrich Heinrich Nehmzow*, Glarmester, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

410) *Franz Josef Konrad Neisse*, Rebslagersvend, af Slagelse, født i Østerrig.

411) *Arthur Nielsen*, Maskinarbejder, af Vejle, født i Preussen.

412) *Niels Christian Nielsen*, Kedelsmed, af Aarhus, født i Slesvig.

413) *Knud Christian Nordstedt*, Billedskærer, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

414) *Jørgen Martin Ohlsen*, Fabrikarbejder, af Horsens, født i Slesvig.

415—417) *Ernst Johann Steen Otterström*, *Carmen Otterström* og *Astrid Inger Otterström*, alle af Helsingør, fødte henholdsvis i Preussen, Preussen og Schweiz.

418) *Lauritz Boysen (Boisen) Ottesen*, Arbejdsmand, af Kolding, født i Slesvig.

419) *Niels Madsen Paaske*, Skomager, af Eltang Sogn under Vejle Amt, født i Slesvig.

420) *Gregers Christian Pedersen*, Smed, af Føvling Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

421) *Albert Wilhelm Franz Pehle*, Sadelmager, af Hammel Sogn under Aarhus Amt, født i Preussen.

422) *Theodor Louis Max Petermann*, Detaillist og Blikkenslager, af Ribe, født i Sachsen-Meiningen.

423) *Anders Johannsen (Johansen) Petersen*, Arbejdsmand, af Ribe, født i Slesvig.

424) *Carl August (Wedege) Petersen*, Bogtrykker, af Esbjerg, født i Slesvig.

425) *Edgar Emil Sigismund Petersen*, Handelsekspedient, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

Lov

Nr. 169.
27de
Juli.

om

Optagelse af et Statslaan.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Finansministeren bemyndiges til i Udlandet at optage Laan paa $3^1/_2$ pCt. aarlig Rente bærende, fra Kreditors Side uopsigeligt Statslaan indtil et Beløb af 40,320,000 Kr. eller 56 Mill. Francs.

§ 2.

Ved Stiftelsen af det nye Laan skal iagttages følgende:

a. Laanet maa ikke afsluttes til en lavere Pris end $94^3/_8$ pCt. Netto.
b. Renten af Laanet betales med $1^3/_4$ pCt. halvaarlig, hver 1. August og 1. Februar, første Gang for Halvaaret fra 1. August 1909 til 1. Februar 1910. For Tiden indtil 1. August 1909 betales der forholdsvis Rente af de Dele af Laanet, der i dette Tidsrum stilles til Statskassens Raadighed.
c. Laanet er uopsigeligt fra Kreditors Side, men kan af Debitor helt eller delvist opsiges til Indfrielse med 3 Maaneders Varsel, dog tidligst til Indfrielse den 1. Februar 1920. Delvis Opsigelse sker efter Udtrækning.
d. Finansministeren bemyndiges til at give Tilsagn om, at saavel Obligationerne som Kuponerne for bestandig skulle være fritagne for enhver Afgift, Skat eller Stempel til den danske Stat.
e. Obligationerne saavel som Kuponerne forsynes med dansk og fransk Tekst og kunne lyde paa 360 Kr. eller 500 Francs, 720 Kr. eller 1,000 Francs og 1,800 Kr. eller 2,500 Francs. Obligationerne og Kuponerne kunne tillige forsynes med tysk og engelsk Tekst og med Angivelse af Beløbet, omsat fra Francs til Reichsmark og Sterling. Kuponerne skulle være betalbare ved Finanshovedkassen og i Paris og kunne gøres betalbare paa andre Børspladser i Udlandet.

(*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909: Folket. Tid. Sp. 683, 727, 749; Landst. Tid. Sp. 34, 61, 63; Till. A. Sp. 243; Till. C. Sp. 7, 9.

Nr. 169. 27de Juli.

§ 3.

Laanet anvendes fortrinsvis til Dækning af Udgifter, som ere hjemlede ved Love dels om Jernbaneanlæg, dels om Udlaan af Statskassen.

§ 4.

Til Omkostninger ved Stiftelsen af denne nye Statsgæld kan Finansministeren anvende indtil 80,000 Kroner.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Charlottenlund Slot, den 27de Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Reglement

Nr. 170.
24de
Juni.

for

Besørgelsen af indenlandske Telegrammer og Telefonsamtaler ved Statstelegraf- og Statstelefonvæsenet.

Ifølge dertil under 24. d. M. meddelt allerhøjeste Bemyndigelse kundgøres herved følgende Bestemmelser til fra 1ste Juli 1909 at gælde for Behandlingen af Telegrammer, der indleveres paa en dansk Statstelegraf- eller Statstelefonstation for derfra uden telegrafisk Viderebefordring til Udlandet at befordres pr. Telegraf eller Telefon til en anden dansk Telegraf- eller Telefonstation, samt for Statstelefonsamtaler.

I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Liniernes Afbenyttelse.

De danske Statstelegraf- og Statstelefonlinier kunne benyttes af alle og enhver; dog forbeholder Regeringen sig paa kortere eller længere Tid at hæve alle eller enkelte Liniers frie Afbenyttelse helt eller for visse Arter af Telegrammer og Samtaler, naar højere Statshensyn maatte gøre saadant fornødent.

Telegrafvæsenet er dog berettiget til at afvise eller standse ethvert Privattelegram, der maatte anses farligt for Statens Sikkerhed eller hvis Indhold maatte skønnes stridende mod Landets Love, den offentlige Orden eller Sædelighed. Om Indholdet af et Telegram er tilstedeligt eller ej, afgøres af Indleveringsstationens eller Modtagelsesstationens Bestyrelse; dog har Afsenderen Rekurs til Telegrafdirektoratet.

§ 2.

Telegraferingens og Telefoneringens Omraade.

Telegrammer kunne afsendes til alle Steder, til hvilke de tilstedeværende Ledninger yde Lejlighed til Befordring enten for hele Vejen eller for en Del deraf, og Statstelefonsamtaler kunne udveksles med alle de Steder, der have Forbindelse med Statens Telefonnet.

§ 3.

Hemmeligholdelse.

Telegrafbestyrelsen tager Forholdsregler til Bevaring af Telegraf- og Telefonhemmeligheden.

Nr. 170. 24de Juni.

§ 4.

Forbehold i Henseende til Garantien.

Telegrafvæsenet indestaar ikke for, at Telegrammer naa deres Bestemmelsessted enten overhovedet eller inden en vis Tid ligesom det ej heller overtager noget som helst Ansvar for Følgerne af Fejl og Uregelmæssigheder i Telegrammernes Behandling, Befordring og Ekspedition eller i Telefonforbindelsernes Benyttelse.

Telegrafvæsenet paatager sig ej heller noget Ansvar i Henseende til Hemmeligholdelse af Telegrammer og Telefonsamtaler.

§ 5

Stationernes Aabningstid.

Telegrafstationerne inddeles efter deres Tjenestetid i følgende 4 Klasser:

1. Stationer med uafbrudt Tjeneste Dag og Nat.
2. Stationer med forlænget Dagtjeneste, der ere aabne fra Kl. 7 Morgen til Kl. 10 Aften i Tidsrummet fra 1ste April til 1ste Oktober og fra Kl. 8 Morgen til Kl. 10 Aften i Tidsrummet fra 1ste Oktober til 1ste April.
3. Stationer med almindelig Dagtjeneste, der ere aabne fra Kl. 8 Morgen til Kl. 9 Aften.
4. Stationer med indskrænket Dagtjeneste, der ere aabne fra Kl. 9 til 12 Fm. og fra Kl. 2 til 7 Em.

Paa Søn- og Helligdage kan Tjenestetiden indskrænkes paa Stationer henhørende under 3. og 4. Klasse

II.

Telegrammernes Beskaffenhed, Affattelse og Indlevering samt Telefonsamtalers Klassifikation.

§ 6.

Telegrammernes Klassifikation efter Indhold.

Med Hensyn til Telegrammernes Behandling skelnes imellem:

1. Statstelegrammer og Svar paa disse;
2. Tjenestetelegrammer;
3. Privattelegrammer, der kunne være:
   a. Iltelegrammer eller
   b. Almindelige Telegrammer.

Ret til at afsende Statstelegrammer have:

Kongen og Medlemmer af det kongelige Hus,
Ministerierne,
Rigsdagens Formænd,
Generalstaben og de øverstkommanderende Officerer i Hæren i de forskellige Landsdele,
Flaadens Viceadmiral,
Chefen for Orlogsværftet og Cheferne for Flaadens Skibe, naar disse ere paa selvstændigt Togt.

Statstelegrammer maa være forsynede med den afsendende Myndigheds Segl eller Stempel. Denne Formalitet er dog ikke nødvendig, naar der ikke kan være Tvivl om Underskriftens Ægthed.

Retten til at faa et Svar behandlet som Statstelegram godtgøres ved Fremlæggelsen af det oprindelige Statstelegram.

Under Tjenestetelegrammer henregnes betalte Tjenestemeddelelser, der paa Afsenderens eller Adressatens Forlangende udveksles imellem Stationerne.

Telefonsamtaler inddeles i: Telefonsamtalers Klassifikation.

1. Ilsamtaler og
2. Almindelige Samtaler.

§ 7.

I Henseende til Telegrammernes Affattelse skelnes imellem: Telegrammernes Klassifikation efter Affattelse.

1. Telegrammer i almindeligt Sprog og
2. Telegrammer i hemmeligt Sprog.

Telegrammer i almindeligt Sprog ere saadanne, der have et forstaaeligt Indhold. De kunne affattes i de Sprog, som ere tilstedelige i international Telegrafkorrespondance.

Som Telegrammer i hemmeligt Sprog betragtes:

a. Telegrammer i aftalt Sprog, i hvilke Ordene, hvad enten de ere virkelige eller kunstige, skulle være dannede af Stavelser, der kunne udtales efter dansk, islandsk, tysk, engelsk, spansk, fransk, hollandsk, italiensk, portugisisk eller latinsk Sprogbrug.
b. Chifrerede Telegrammer, hvis Tekst er dannet af:
   1. Enten arabiske Taltegn, Grupper eller Rækker af arabiske Taltegn med hemmelig Betydning, eller Bogstaver, Grupper eller Rækker af Bogstaver, som have en hemmelig Betydning;
   2. Ord, Navne, Udtryk eller Bogstavsammensætninger, som ikke opfylde Betingelserne for almindeligt Sprog eller aftalt Sprog.

I øvrigt gælde for disse Telegrammer de ved det internationale Telegrafreglement fastsatte Bestemmelser.

§ 8.

Originaltelegrammet maa være skrevet tydeligt, saa at der ikke kan være Tvivl om Tegnenes Betydning. Der maa ikke benyttes andre Tegn end de, der kunne gengives ved Telegrafalfabetet. Affattelse i Almindelighed.

Enhver Tilføjelse, Henvisning, Radering eller Rettelse kan forlanges skriftligt godkendt af Telegrammets Afsender eller af den, der paa hans Vegne indleverer det.

Ogsaa Telegrammer, der hverken indeholde Tekst eller Underskrift, kunne modtages til Besørgelse. Telegrammer, hvis Tekst kun bestaar af Interpunktionstegn, betragtes som Telegrammer i hemmeligt Sprog.

§ 9.

Adressen, der maa staa foran Teksten, skal indeholde alle de Betegnelser, der ere nødvendige for at sikre Telegrammets Fremkomst. Den maa være saaledes affattet, at Telegrammet kan udleveres til Adressaten uden Forveksling, Undersøgelser eller Indhentelse af Oplysninger. Adressen.

For de store Byers Vedkommende bør Adressen indeholde Gadenavn og Husnummer eller i Mangel deraf Adressatens Stilling eller lignende Be-

Nr. 170. 24de Juni.

tegnelser. Selv for mindre Byers Vedkommende skal Adressatens Navn være ledsaget af en nærmere Betegnelse, der udelukker Fejltagelser og kan tjene til Vejledning for Modtagelsesstationen i Tilfælde af Navnets Forvanskning. For saa vidt et Telegram ønskes befordret til Adressaten pr. Telefon, jvfr. § 31, er det tilstrækkeligt som Adresse at angive Adressatens Navn og Telefonnummer.

Telegrammer, hvis Adresse ikke er affattet overensstemmende med de anførte Bestemmelser, skulle ikke desto mindre afsendes.

En afkortet eller aftalt Adresse kan benyttes, naar Adressaten derom har truffet Overenskomst med den paagældende Ankomststation. For Registrering af en saadan Adresse erlægges forud en Betaling af 5 Kr. for hvert Halvaar. Tilladelsen bortfalder, naar Overenskomsten ikke fornyes inden Udløbet af den Tid, for hvilken der er betalt.

Telegrammer kunne være adresserede til Telegrafstation (Telegraf restante) eller til Postkontor (Post restante).

Telegrammets Afsender bærer i alle Tilfælde Følgerne af en ufuldstændig eller unøjagtig Adresse.

§ 10.

Eventuelle Angivelser.

Eventuelle Angivelser vedrørende Udlevering til Adressaten, saasom egenhændig Udlevering, aaben Udlevering eller Udlevering om Natten, og ligeledes saadanne, der vedrøre Befordring som Iltelegram, forudbetalt Svar, Ankomstbevis, Kollationering, Eftersendelse, Viderebefordring m. m., maa af Afsenderen anføres foran Adressen. Herved benyttes de nedenstaaende Betegnelser eller de vedføjede Forkortelser, der sættes imellem to dobbelte Bindestreger og takseres som eet Ord.

Udleveres egenhændigt: Egenhændigt eller MP.
Udleveres aabent: Aabent.
Privat Iltelegram: Iltelegram eller
Svar betalt: Svar eller RP.
Svar ved Iltelegram betalt: Ilsvar eller RP
Kollationering betalt: Anbefalet eller TC.
Ankomstbevis betalt: Ankomstbevis eller PC.
Il-Ankomstbevis betalt: Il-Ankomstbevis eller PCD.
Ønskes eftersendt: Eftersendes eller FS.
Bud betalt: XP.
Natbud betalt: NX.
Telegraf restante: TR.
Post restante: GP.
x Adresser: TMx.
Opgiv alle Adresser: CTA.

I Telegrammer med flere Adresser maa de nævnte Angivelser med Undtagelse af Iltelegram og Kollationering sættes foran hver Adresse.

Telegrammer med »Bud betalt« eller = XP = er Telegrafvæsenet kun forpligtet til at modtage, naar deres Besørgelse kræver en virkelig telegrafisk Befordring.

§ 11.

Underskriften kan affattes i forkortet Form eller helt udelades. Naar den findes blandt de Ord, der skulle afsendes, maa den sættes efter Teksten. Underskriften.

§ 12.

Naar Afsenderen efter Underskriften har ladet tilføje en Erklæring angaaende Underskriftens Ægthed, bliver samme at telegrafere tillige med det egentlige Telegram. Med Hensyn til saadanne Erklæringers Ægthed er Telegrafvæsenet ikke forpligtet til at udøve nogen Kontrol, men Indleveringsstationen er berettiget til, naar den finder det fornødent, at sikre sig Bevis for, at Telegrammet virkelig hidrører fra den Person, med hvis Navn det er underskrevet. Identitetserklæring. Kontrol angaaende Identiteten.

§ 13.

Telegrammerne skulle indleveres direkte paa Telegrafstationerne. De kunne indleveres til senere Afsendelse enten samme Dag eller en følgende Dag. Afsenderen maa i saa Tilfælde forsyne Originaltelegrammet med Paategning om, til hvilket Tidspunkt det ønskes besørget; dette Klokkeslet betragtes som Telegrammets Indleveringstid. De Telegrafstationer, der have Telefonforbindelse med det lokale Telefonnet, modtage dog ogsaa Telegrammer, der indleveres pr. Telefon fra Telefonabonnenter og offentlige for Telegrambefordring aabnede Telefonstationer. Telegrammer, der indleveres ved Telefon, kunne forlanges affattede paa Dansk, og vedkommende Telegrafstation kan, naar Telegrammet bestaar af mere end 100 Ord, forlange skriftlig Indlevering. Indlevering.

For Indlevering pr. Telefon af Telegrammer paa mere end 20 Ord erlægges for hvert Telegram et Gebyr af 10 Øre.

Indlevering pr. Telefon sker udelukkende paa Afsenderens Risiko, men Afsenderen kan mod Erlæggelse af sædvanligt Genpartsgebyr (§ 54) forlange tilsendt en Genpart af det pr. Telefon indleverede Telegram. Ønskes denne Genpart udsendt pr. Bud, erlægges yderligere et Budgebyr af 25 Øre.

Telegrammer kunne endelig fremsendes i Breve, imod at der ikke derved paaføres Telegrafvæsenet nogen Udgift.

§ 14.

Ved Bestilling af almindelige Samtaler eller Ilsamtaler angives den forlangte Abonnent ved Navn og Nummer. Samtalebestillinger.

Paa Forlangende af den, der har bestilt Samtalen, opgives hans Navn til den forlangte Abonnent.

Ønskes en bestemt Person tilkaldt til en almindelig Samtale, forholdes efter § 27.

Ved Bestilling af Ilsamtaler gives fornøden Underretning til den Person, med hvem Samtalen ønskes, uden Erlæggelse af Tilkaldelsesgebyr.

§ 15.

Naar der er Grund til at befrygte en væsentlig Forsinkelse i Telegrambefordringen, gøres Afsenderen opmærksom herpaa, og Telegrammet maa kun modtages til Befordring, naar han giver det Paategning om, at han desuagtet ønsker det befordret. Forudset Forsinkelse.

Nr. 170.
24de
Juni.

III.

Gebyrberegning.

§ 16.

Takster. For Statstelegrammer eller almindelige private Telegrammer erlægges en Betaling af 5 Øre for hvert Ord, dog saaledes, at der for et Telegram betales mindst 50 Øre.

For »Lokaltelegrammer« er Betalingen 3 Øre for hvert Ord, dog saaledes, at der for et Telegram betales mindst 30 Øre. Denne nedsatte Betaling kommer til Anvendelse for Telegramudveksling inden for følgende Landsdele:

1. Sjælland med tilhørende Øer, derunder Møen.
2. Bornholm.
3. Lolland-Falster med tilhørende Øer.
4. Fyen med tilhørende Øer.
5. Jylland med tilhørende Øer, derunder Samsø.

Samme Betaling kommer til Anvendelse for betalte Tjenestemeddelelser.

Den Betaling, der opkræves for visse Ydelser og særegne Telegrammer, angives i det efterfølgende.

Betalingen for Telefonsamtaler beregnes pr. 3 Minutter, hvorved overskydende Minutter regnes for 3 Minutter. Tiden regnes fra det Øjeblik, da Forbindelsen imellem to Korrespondenter er tilvejebragt og den forlangte Abonnent har svaret, indtil Signal for Samtalens Ophør gives af en af disse, eller eventuelt indtil Forbindelsen hæves af Statscentralstationen. Samtale af mere end 6 Minutters Varighed tilstaas kun, naar ved Udløbet af denne Tid intet Forlangende om Samtale er fremkommet fra andre Korrespondenter.

Betaling skal erlægges, hvem end den Person er, der har svaret paa Opringningen.

Taksterne pr. Samtaleperiode paa 3 Minutter ere angivne i de af Telegrafvæsenet offentliggjorte Taksttabeller.

§ 17.

Ordtælling. For Udfindelsen af et Telegrams Ordantal gælde følgende Regler:

a. Alt, hvad Afsenderen skriver i sit Originaltelegram i den Hensigt, at det skal aftelegraferes og meddeles Adressaten med Undtagelse af Interpunktionstegn, Bindestreger, Apostroffer og Alinea, tælles med ved Gebyrberegningen.

b. De Ord, Tal og Angivelser, der danne Telegrammets Indledning og som af Stationen tilføjes paa Originaltelegrammet i Tjenestens Interesse, medregnes ikke.

c. Telegrammets Nummer, Indleveringsstationens Navn og Indleveringstiden, angivet med Datum, Time og Minut, anføres som tjenstlig Bemærkning i Udfærdigelsen til Adressaten.

Afsenderen kan indføre disse samme Angivelser helt eller delvis i Telegrammets Tekst. De medregnes da i Ordantallet.

d. I Telegrammer, affattede i almindeligt Sprog, er den største Længde af et Ord fastsat til 15 Bogstaver efter Morses Alfabet; det overskydende Antal af indtil 15 Bogstaver regnes for et Ord.

e. I Telegrammer, affattede i aftalt Sprog, er den største Længde af et Ord fastsat til 10 Bogstaver.

I Ord i almindeligt Sprog, der findes i Teksten af Telegrammer, sammensatte af almindeligt Sprog og aftalt Sprog, regnes indtil 10 Bogstaver for et Ord, og det overskydende Antal af indtil 10 Bogstaver for et Ord. Naar det blandede Telegram desuden indeholder en chifreret Tekst, beregnes denne efter Forskrifterne under Punkt i.

Naar et blandet Telegram kun indeholder en Tekst i almindeligt og en Tekst i chifreret Sprog, beregnes den førstnævnte efter Punkt d og den sidstnævnte efter Forskrifterne under Punkt i.

f. Som eet Ord regnes:

Hvert enkeltstaaende Tegn, Bogstav eller Taltegn, en Streg under et eller flere Ord, Parenteser og Anførselstegn.

I Adressen regnes Adressestationens Navn for eet Ord uden Hensyn til Antallet af Bogstaver eller Ord.

g. Udtryk, der ere forbundne ved Bindestreg, regnes for det Antal Ord, som er benyttet til deres Sammensætning. Ord, der ere adskilte ved Apostrof, regnes hvert for et enkelt Ord.

h. Det er ikke tilladt at anvende Ordforvanskninger, Forkortelser eller Ordsammensætninger, der stride mod Sprogbrugen.

Navne paa Byer og Lande, en og samme Persons Familienavne, Navne paa Steder, Pladser, Boulevarder, Gader og andre Benævnelser paa offentlige Veje, Skibsnavne, hele Tal, Brøker, Decimalbrøker eller blandede Tal, skrevne med Bogstaver, og sammensatte Ord, der som saadanne ere tilstedelige i det engelske og franske Sprog, hvilket om fornødent kan paavises ved Fremlæggelse af en Ordbog, kunne dog sammendrages til eet Ord uden Apostrof eller Bindestreg.

i. Tal, som ere skrevne med Taltegn, regnes for lige saa mange Ord, som de indeholde Multipla af 5 Taltegn; overskydende Tegn regnes for et Ord. Den samme Regel anvendes ved Beregningen af Bogstavgrupper i Statstelegrammer saavel som ved Bogstav- og Talgrupper, der bruges som Handelsmærker eller i Signaltelegrammer.

k. Punkter og Kommategn, som benyttes til Dannelse af Tal, og ligeledes Binde- og Brøkstreger regnes for Taltegn.

l. De Bogstaver, der føjes til Taltegnene for at betegne dem som Ordenstal, regnes hvert som et Taltegn.

m. Naar et privat Telegram indeholder utilstedelige Bogstavgrupper eller Ord, der ikke henhøre til noget af de Sprog, der maa benyttes, beregnes saadanne Grupper eller Ord efter Reglerne under i

§ 18.

I Tilfælde af Uenighed imellem Afsenderen og Indleveringsstationen om Ordtællingen maa Afsenderen mod Rekurs til Telegrafdirektoratet rette sig efter Stationens Opgivelser. Uenighed om Ordtællingen.

Nr. 170. 24de Juni.

Naar Afsenderen vægrer sig ved at forandre sprogstridige Ordsammensætninger eller Ordforvanskninger, takseres de som Bogstavgrupper, og Ordantallet beregnes efter Punkt i. under § 17

IV.

Betalingens Opkrævning.

§ 19.

Gebyrerlæggelse.

Med Undtagelse af den i det efterfølgende omhandlede særlige Betaling for Eftersendelse af Telegrammer og Søtelegrammer skulle alle Telegramgebyrer som Regel erlægges kontant ved Telegrammernes Indlevering, dog kunne Telegramgebyrerne debiteres Afsenderne mod et passende Depositum.

Betalingen for Telefonsamtaler og for Telegrammer, der indleveres ved Telefon, kan indtil et Beløb af 10 Kr. debiteres det paagældende Telefonapparats Indehaver, der over for Telegrafvæsenet er ansvarlig for Erlæggelsen. Beløb ud over 10 Kr. debiteres kun, naar Sikkerhed stilles.

For hvert debiteret Telegram afkræves der Afsenderen et Debiteringsgebyr af 5 Øre uanset Telegrammets Længde.

Naar der i Adressen uden Overenskomst med Adressestationen er benyttet Sammendragninger af Fornavn eller Forbogstaver med Efternavn, eller af Firmadeltageres Navne eller anden Forvanskning af den virkelige Adresse, er Telegrafvæsenet berettiget til hos Adressaten at lade opkræve tarifmæssig Betaling for hvert Ord, med hvilket Ordantallet saaledes ved Indleveringen paa Afsendelsesstationen er blevet formindsket

For Samtaler, forlangte fra en offentlig Telefonstation, skal Betalingen erlægges forud. Disse Samtaler afbrydes af Statscentralstationen, naar den Tid, for hvilken der er betalt, er udløben.

For de pr. Telefon indleverede Telegrammer og for Samtaler, der føres fra Telefonapparater hos Telefonabonnenter, opkræves Betalingen af Telegrafvæsenet hos Abonnenten. Naar en Abonnent ikke ved Regnings Præsentation betaler de afkrævede Beløb, er Telegrafvæsenet berettiget til for hans Vedkommende at nægte enhver yderligere Debitering.

§ 20.

Kvittering.

Afsenderen af et Telegram kan forlange Kvittering for samme med Angivelse af den erlagte Betaling. Naar saadan Kvittering udstedes paa løse Blanketter, erlægges for hvert Telegram, selv om Kvittering for flere Telegrammer meddeles paa samme Blanket, 5 Øre.

Kvitteringen ydes frit, naar den meddeles i dertil af Telegrafvæsenet mod en Betaling af 1 Kr. leverede Bøger, i hvilke Afsenderen indfører Datum, Bestemmelsessted samt Adressatens Navn, medens Telegraftjenestemanden kun tilføjer Indleveringsnummer og den erlagte Betaling.

§ 21.

Postfrimærkers Benyttelse.

Telegrammer, der fremsendes til Stationerne i forseglede Breve, kunne frigøres ved Postfrimærker, der paaklæbes forneden paa Originaltelegrammet. For slige Telegrammer gives ikke Kvittering, og hvis de

Nr. 23. 12te Februar.

426) *Hans Peter Petersen (Pedersen)*, Murersvend, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

427) *Ingeborg Petersen*, af Ødsted Sogn under Vejle Amt, født i Slesvig.

428) *Jørgen Peter Petersen*, stud. med., af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

429) *Kristian Nissen Petersen*, Husmand, af Hjortlund Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

430) *Karl Ludwig Christian Plasky (Plaschke)*, Snedker, af Nykjøbing paa Falster, født i Mecklenburg-Strelitz.

431) *Franz Eduard Ferdinand Polk (Polke)*, Skræder, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

432) *Kristian Poulsen*, Maskinarbejder, af Aarhus, født i Slesvig.

433) *Julius Wilhelm Prüser*, Maler, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

434) *Gustav Johann Heinrich Rathlev*, Vævermester, af Odense, født i Holsten.

435) *August Emil Riedel*, Blikkenslager, af Kjøbenhavn, født i Sachsen.

436) *Jens Petersen Rohde*, Arbejdsmand, af Taps Sogn under Vejle Amt, født i Slesvig.

437) *Martha Marie Dorothea Rohde*, af Frederiksberg, født i Diernisse Sogn under Svendborg Amt.

438—41) *Otto Karl Rohde, Ingeborg Catherine Rohde, Helga Elisabeth Rohde* og *Axel Leo Rohde*, alle af Frederiksberg, fødte i Kina.

442) *Friedrich Wilhelm August Rohweder*, Købmand, af Aarhus, født i Holsten.

443) *Carl Friedrich August Rothe*, Dugmager, af Odense, født i Preussen.

444) *Marie Magdalena Boyum Sc errebek*, af Kolding, født i Slesvig.

445) *Anton Nielsen Schmidt*, Musiker, af Brørup Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

446) *Simon Heinrich Hermann Schmiedeskamp*, kaldet *Niewald*, Teglbrænder, af Kjøbenhavn, født i Lippe-Detmold.

447) *Robert Ferdinand Heinrich Schrohl (Schroll)*, Glasmager, af Aarhus, født i Preussen.

448) *Johann Gottfried Ludwig Schubert*, Tømrer, af Furreby Sogn under Hjørring Amt, født i Anhalt.

449) *Carl Ferdinand Schwarz*, Karetmagersvend, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

450) *Erik Johann Christian Strømbeck*, Skibsbygger, af Kjøbenhavn, født i Holsten.

451) *Jørgen Hansen Terp*, Depotarbejder, af Vamdrup Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

452) *Christian Thomsen*, Bødkerlærling, af Hunderup Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

453) *Matthias (Mathias) Nielsen Thomsen*, Bødkersvend, af Hunderup Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

ikke ere tilstrækkeligt frankerede, er Stationen berettiget til at lade dem henligge ubefordrede.

§ 22.

Opkrævning hos Adressaten.

I Tilfælde, hvor et Beløb skal opkræves ved Telegrammets Ankomst, udleveres dette kun til Adressaten mod Erlæggelse af dette Beløb.

§ 23.

Efter- og Tilbagebetaling.

Naar der fejlagtigt er opkrævet for ringe Betaling, eller naar et Adressaten paahvilende Gebyr ikke kan faas betalt, enten fordi han nægter at betale det, eller fordi han ikke kan findes, skal det manglende Gebyr erlægges af Afsenderen.

Paa den anden Side erstattes der de paagældende, hvad der fejlagtigt er opkrævet for meget.

IV.

Telegrammers og Samtalers Ekspedition.

§ 24.

Rækkefølge.

Telegrammer og Samtaler ekspederes efter den Klasse, hvortil de høre, i den i § 6 angivne Orden.

For øvrigt befordres Telegrammer og Samtaler i den Orden, i hvilken de indgaa og anmeldes.

Naar Begæringer om Samtaler ophobes, eller naar disse skulle passere stærkt optagne Strækninger, opgives der saa vidt muligt Bestilleren af Samtalen en Tid, paa hvilken Samtalen tidligst kan finde Sted.

Ved Ekspedition af Ilsamtaler, forlangte til bestemt Tid, erholder den Person, der har bestilt Samtalen, Meddelelse gennem Telefonen, naar der er opstaaet Hindringer for Samtalen, eller naar der maa gøres nogen Forandring i den af ham ønskede Tid for Samtalen. Herved angives det sandsynlige, men tidligste Tidspunkt for Samtalen. Naar den forandrede Tid er godkendt af Bestilleren, gives der hans Korrespondent fornøden Underretning.

§ 25.

Afbrydelser.

I Tilfælde af Ledningsafbrydelser ekspederer den Station, der ikke er i Stand til at befordre Telegrammer videre, straks Telegrammerne ved Posten enten til Adressaten uden Udgift for denne, eller til Adressestationen eller til den nærmeste Station, der er i Stand til at viderebefordre Telegrammerne. Breve, der indeholde Telegrammer, skulle have Paategning herom.

Naar et Telegram pr. Post sendes direkte til Adressaten, ledsages det af en Meddelelse om Afbrydelsen.

Ligeledes er Telegrafvæsenet berettiget til i slige Afbrydelsestilfælde at afgive Telegrammer til Jernbanestationerne, for at de kunne befordres ved disses Foranstaltning ved Hjælp af Jernbanetelegrafen.

Nr. 170. 24de Juni.

Saa snart Forbindelsen paa Telegrafvæsenets Ledninger er genoprettet, afsendes Telegrammerne atter ad telegrafisk Vej, medmindre der allerede haves Bevis for Modtagelsen, eller denne Gentagelse paa Grund af Telegrammernes Ophobning maatte være skadelig for Tjenesten i det hele.

§ 26.

Forlangte Standsninger.

Enhver Afsender, der legitimerer sig som saadan, kan, for saa vidt det ikke er for sent, standse Befordringen af sit Telegram.

Naar Afsenderen standser Telegrammet, før det er aftelegraferet, tilbagebetales ham det for Befordringen erlagte Beløb med Fradrag af et Indskrivningsgebyr af 20 Øre.

Er Telegrammet aftelegraferet, kan Afsenderen forlange dets Annulering ved en Tjenestemeddelelse, for hvilken erlægges sædvanlig Betaling og desuden efter Afsenderens eget Valg Betaling for et Telegrafsvar eller et Postsvar. Hvis Telegrammet er blevet afleveret til Adressaten, underrettes denne om Telegrammets Annulering, saafremt den betalte Tjenestemeddelelse ikke indeholder anden Bestemmelse. Afsenderen faar ved Tjenestetelegram eller frankeret Brev, efter som han har forudbetalt Telegrafsvar eller Postsvar, Underretning om, at hans Telegram er standset, eventuelt at Forlangendet om dets Annulering er afgivet til Adressaten.

§ 27.

Telefonsamtaler med Tilkaldelse.

Paa Forlangende besørges Tilkaldelse ved Bud til Samtaler fra en offentlig Samtalestation. Saadan Tilkaldelse kan ske paa Steder, hvor der findes Statscentralstation eller en med en saadan i Forbindelse staaende offentlig Samtalestation. For Tilkaldelsen erlægges en særlig Betaling af 25 Øre.

Ved Tilkaldelsen af Personer til en Samtale paa en offentlig Station opgives den omtrentlige Tid, naar Samtalen kan ventes ekspederet. Først ved den tilkaldtes Tilstedekomst anses Samtalen for anmeldt, og han erholder eventuelt Meddelelse om, naar Samtalen kan arrangeres. Naar den tilkaldte ikke indfinder sig senest 24 Timer efter Tilkaldelsen, betragtes Samtalebestillingen som bortfalden.

§ 28.

Telefonsamtalers Ophør.

¼ Minut forinden en Telefonsamtales Varighed har naaet 6 Minutter, skulle Centralstationerne underrette de samtalende herom. Ere de 6 Minutter forløbne, afbryde Centralstationerne Forbindelserne, for saa vidt der foreligger andre Samtalebestillinger. I dette Tilfælde kan dog Samtalen fortsættes som Ilsamtale, men ikke længere end i 6 Minutter.

Ilsamtaler afbrydes altid efter 6 Minutters Forløb, naar der foreligger andre Bestillinger paa Ilsamtaler.

Nr. 170.
24de
Juni.

VI.

Telegrammernes Udbringning.

§ 29.

Udbringningsrayon.

Telegrafstationerne ere i Almindelighed forpligtede til uden Udgift for Afsender eller Modtager at lade Telegrammerne udbringe til en Afstand af 2 Kilometer fra Stationen, denne Afstand beregnet efter farbar Vej.

§ 30.

Tiden for Udbringning.

Telegrammerne udbringes saa vidt muligt ufortøvet og i den Orden, i hvilken de ere modtagne, til deres Bestemmelsessted. Statstelegrammer, Tjenestemeddelelser og Iltelegrammer nyde dog ogsaa herved Fortrinsret.

Telegrammer udbringes ikke om Natten imellem Kl. 10 Aften og Kl. 7 Morgen, medmindre dette er forlangt af Afsenderen eller Adressaten.

Indenbys Telegrammer og indenlandske Telegrammer mellem Stationer med regelmæssig Nattjeneste, der indleveres mellem Kl. 10 Aften og Kl. 7 Morgen og forlanges udsendte inden for samme Tid, skulle foran Adressen være forsynede med Angivelsen = NX =. Gebyret for Udsendelsen i disse Tilfælde erlægges af Afsenderen og udgør 2 Kr. pr. Telegram.

§ 31.

Telefonbefordring.

Ankomne Telegrammer kunne ved Telegrafvæsenets Foranstaltning og uden særligt Gebyr befordres ved Telefon til Adressater, der ere Telefonabonnenter. Ønsker Adressaten sine Telegrammer saaledes befordrede, maa skriftligt Forlangende herom fremsættes for vedkommende Telegrafstation.

For saa vidt Adressaten forlanger det, udsendes saadanne Telegrammer senere lejlighedsvis skriftligt ved Bud eller pr. Post uden Udgift for Adressaten. Derimod erlægges et Gebyr af 25 Øre for hvert Telegram, som under eller efter Telefoneringen forlanges tilsendt straks paa sædvanlig Maade.

Afsenderen kan ved at forsyne sit Telegram med den takstpligtige Angivelse »Telefon« foran Adressen forlange, at Telegrammet af Ankomststationen telefoneres til Adressaten.

§ 32.

Udbringning til Skibe.

Telegrammer, der ere adresserede til Passagerer paa et Skib, som ankommer til en Havn, udleveres saa vidt muligt inden Landstigningen.

Telegrammer, der ere adresserede til Skibe, der ikke ligge ved Bolværk, besørges saa vidt muligt mod at Omkostningerne udredes af Adressaten.

§ 33.

Flere Adressesteder.

Adressater kunne forlange, at Telegrammer til visse Tider tilstilles dem pr. Bud eller pr. Telefon til andre Steder end det sædvanlige Adressested eller efter Telegramadressen mod at der forud erlægges en Betaling af 5 Kr. for hvert Halvaar for hvert Adressested og for hvert Telefonnummer, som benyttes ud over eet.

Nr. 170. 24de Juni.

Saadant Forlangende kan fremsættes ogsaa for enkelte Telegrammer, eller for alle til en Adressat indgaaede Telegrammer paa en bestemt Dag eller for en aftalt kortere Tid. I saa Tilfælde erlægger Adressaten en særlig Betaling af 25 Øre for hvert Telegram, der udbringes til andet Sted end dets Adresse. For flere Telegrammer, der udbringes paa samme Tid og ved samme Bud, erlægges denne Ydelse dog kun een Gang. Telegrammer, der ere adresserede til Børsen i Kjøbenhavn, men ikke kunne afleveres der, udbringes ogsaa uden Adressatens udtrykkelige Forlangende og mod en Betaling af 25 Øre pr. Telegram til hans Bopæl.

VII.

Befordring ud over Udbringningsomraadet.

§ 34.

Befordring ved Bud.

Telegrammer, der ere adresserede til Steder, som ligge mere end 2 Kilometer fra Adressestationen, kunne ved Telegrafvæsenets Foranstaltning sendes til Bestemmelsesstedet pr. Bud, for saa vidt et saadant staar til Modtagelsesstationens Raadighed, og saa snart Omstændighederne tillade det.

Afsenderen forudbetaler Budgebyret ved at erlægge 65 Øre. Angivelsen herfor er = XP =, der anføres foran Adressen. Den Afsender, der benytter denne Ret, har intet Krav paa Tilbagebetaling af det hele eller en Del af fornævnte Gebyr i det Tilfælde, at Budgangen enten bortfalder eller sker billigere, men har ej heller nogen Forpligtelse til Efterbetaling, naar Budgangen bliver dyrere. Telegrafvæsenet forbeholder sig Ret til at lade Telegrammet udsende fra en anden Adressestation end den paa Telegrammet anførte, naar Budgang derfra skønnes at blive kortere. Saafremt Telegrammet indleveres efter Kl. 7 Em. i Tidsrummet fra 1. Oktober til 1. April eller efter Kl. 8 Em. i Tidsrummet fra 1. April til 1. Oktober og af Afsenderen forlanges udbragt samme Dag, forhøjes Budgebyret til 1 Kr. 30 Øre.

§ 35.

Befordring ved Posten.

Naar Telegrammet foran Adressen har Paategningen »Post«, eller naar Viderebefordringsmaaden ikke er angivet af Afsenderen, eller naar Telegrammet af Adressaten er forlangt eftersendt pr. Post, befordres det uden Udgift for Afsender eller Modtager som almindeligt frankeret Brev. Dette er ligeledes Tilfældet, hvis en af Afsenderen forlangt anden Viderebefordring ikke kan effektueres. Afsenderen kan ogsaa mod et Gebyr af 20 Øre forlange Telegrammet viderebefordret som »Anbefalet Brev«. »Angivelsen herfor er = PR = eller »Anbefalet Post« foran Adressen.

Telegrammer, der befordres til en Grænsestation for derfra pr. Post at viderebefordres til Nabolandets Territorium, nedlægges i Postkassen som ufrankerede Breve.

Nr. 170.
24de
Juni.

VIII.

Telegrammernes Udlevering.

§ 36.

Udlevering i Bopæl.

Naar et Telegram er bragt til Adressestedet, kan det udleveres enten til Adressaten selv eller til et voksent Medlem af hans Familie, eller til en Person, der staar i hans Tjeneste, eller hans Vært, en af hans Lejere eller Portneren i Hotellet eller Huset, eller nedlægges i hans Brevkasse, medmindre Adressaten forud skriftligt har betegnet en bestemt Person som bemyndiget til at modtage Telegrammet, eller Afsenderen ved Bemærkningen »Egenhændigt« eller = MP = foran Adressen har forlangt, at Telegrammet kun maa udleveres til Adressaten personlig.

Telegrammet udleveres i lukket Tilstand; dog kan det efter Afsenderens Forlangende ved Bemærkningen »Aabent« foran Adressen afleveres aabent.

Forlangender om egenhændig Udlevering eller aaben Udlevering gengives uden paa Telegrammet af Modtagelsesstationen, der giver Budet fornøden Instruktion.

§ 37.

Udlevering umulig.

Naar et Telegram ikke kan udbringes eller udleveres, enten fordi Adressaten er ubekendt eller bortrejst, eller fordi Adressen er ufuldstændig og giver Anledning til Fejltagelser, eller fordi Adressaten ikke vil betale Gebyrer, der skulle opkræves hos ham, sender Modtagelsesstationen et Tjenestetelegram derom til Indleveringsstationen. Denne undersøger, om Adressen er rigtigt gengivet og retter den straks, hvis den maatte være forvansket. Hvis dette ikke er Tilfældet, gives den modtagne Meddelelse saa vidt muligt til Afsenderen. Denne kan kun ved en betalt Tjenestemeddelelse lade Adressen fuldstændiggøre, rette eller stadfæste.

§ 38.

Post restante.

Telegrammer, der ere adresserede »Post restante«, afgives straks af Telegrafstationen til Postkontoret uden Udgift for Afsender eller Modtager.

§ 39.

Telegraf restante.

Telegrammer, der ere adresserede »Telegraf restante«, udleveres kun til Adressaten eller hans befuldmægtigede, om fornødent efter behørig Legitimation.

§ 40.

Ikke udleverede Telegrammer.

Naar et Telegram ikke har kunnet udleveres til Adressaten i Løbet af 6 Uger, tilintetgøres det.

Nr. 170.
24de
Juni.

IX.

Særegne Telegrammer og Samtaler.

§ 41.

Iltelegrammer.

Enhver Afsender kan opnaa, at hans Telegram befordres og udbringes fremfor andre private Telegrammer ved at skrive »Iltelegram« eller = D = foran Adressen.

Taksten for Iltelegrammer er det tredobbelte af Taksten for et almindeligt Telegram med samme Ordantal.

§ 42.

Ilsamtaler.

For Ilsamtaler, o: Samtaler, der have Fortrinsret fremfor almindelige Samtaler, er Taksten det dobbelte af Taksten for en almindelig Samtale. Ilsamtaler befordres til bestemt Apparat eller bestemt Person enten snarest muligt efter Tilkaldelsen af den paagældende Person eller snarest muligt efter den af Rekvirenten fastsatte Tid. Ved Ilsamtaler ekspederes den fornødne Tilkaldelse til Samtale uden særligt Gebyr.

§ 43.

Forudbetalt Svar.

Enhver Afsender kan forudbetale det Svar, han forlanger af sin Korrespondent, naar han anfører de fornødne Angivelser foran Adressen.

Dersom Afsenderen ikke paa Originaltelegrammet angiver det for Svaret betalte Ordantal, opkræves Minimumsgebyret for et almindeligt Telegram.

I modsat Tilfælde maa Afsenderen til Angivelserne »Svar«, =RP=, »Ilsvar« eller = RPD = tilføje det for Svaret betalte Ordantal.

Ved Telegrammets Ankomst udbetaler Modtagelsesstationen til Adressaten det ved Indleveringen for Svaret forudbetalte Beløb.

Forudbetalingen for et Svar maa dog ingen Sinde overstige det tredobbelte af Betalingen for det oprindelige Telegram. Dersom Adressaten nægter at modtage den for Svaret erlagte Betaling, underretter Adressestationen uopholdelig Afsenderen herom ved et betalt Tjenestetelegram. Indleveringsstationen tilbagebetaler derefter Afsenderen den erlagte Betaling for Svaret med Fradrag af Betalingen for ovennævnte Tjenestetelegram.

Hvis et Telegram med betalt Svar ikke kan udleveres, sendes den sædvanlige Tjenestemelding (§ 37), og hvis Telegrammet ogsaa herefter ikke kan udleveres i Løbet af højst 8 Dage, gives der Afsenderen Underretning herom i et betalt Tjenestetelegram. Indleveringsstationen tilbagebetaler derefter Afsenderen den erlagte Betaling for Svaret med Fradrag af Betalingen for nysnævnte Tjenestetelegram.

§ 44.

Kollationering.

Afsenderen af et Telegram kan ved Angivelsen »Anbefalet« eller = TC = foran Adressen forlange dette kollationeret imellem de Stationer, der deltage i Telegraferingen.

For Kollationeringen betales et Tillægsgebyr ligt Halvdelen af Betalingen for et almindeligt Telegram med samme Ordantal, hvorved Brøker forhøjes til det nærmeste hele Tal.

Alle Statstelegrammer helt eller delvis affattede i hemmeligt Sprog kollationeres frit, selv om Kollationering ikke er forlangt.

§ 45.

Ankomstbevis.

Afsenderen af et Telegram kan ved Angivelserne = PC = henholdsvis = PCD = foran Adressen forlange, at der straks efter Udleveringen ved et Telegram henholdsvis Iltelegram gives Underretning om Tiden, paa hvilken hans Telegram er udleveret til hans Korrespondent eller den, der paa dennes Vegne har modtaget det.

Ankomstbeviser paa Statstelegrammer befordres med samme Fortrinsret som Statstelegrammer, andre Ankomstbeviser efter deres Klasse.

Naar et Telegram med betalt Ankomstbevis ikke kan udleveres, sendes straks den sædvanlige Tjenestemelding (§ 37). Kan Telegrammet herefter udleveres inden for den for Telegrammers Henliggen fastsatte Tid af 6 Uger, afsendes Ankomstbeviset straks efter Udleveringen; i modsat Tilfælde tilbagebetales den for Ankomstbeviset erlagte Betaling til Telegrammets Afsender paa hans Forlangende.

Naar Telegrammet skal viderebefordres pr. Post eller viderebefordres til et Skib ved Semafor- eller Radiotelegrafstation, angiver Ankomstbeviset den Tid og om fornødent den Dag, da Telegrammet blev udleveret til Postkontoret henholdsvis afgivet til Skibet.

Afsenderen kan forlange, at Ankomstbeviset sendes ham til et andet Sted, end hvor Telegrammet er indleveret. De fornødne Angivelser maa da af ham indføres foran Adressen.

For Ankomstbeviset erlægges samme Takst som for et almindeligt Telegram paa 10 Ord. For et Il-Ankomstbevis er Taksten det tredobbelte af fornævnte Takst.

§ 46.

Eftersendelse.

Afsenderen af et Telegram kan ved Angivelsen = FS = foran Adressen forlange, at Telegrammet eftersendes.

Naar Telegrammet blot har denne Angivelse, har Modtagelsesstationen, saafremt Adressaten ikke findes paa Stedet, snarest muligt at befordre det til den Adresse, som maatte blive opgivet i Adressatens Bopæl.

Saafremt intet erfares om Adressatens forandrede Opholdssted, henligger Telegrammet paa Stationen. Naar Telegrammet viderebefordres, og naar den anden Station ikke finder Adressaten efter den nye Adresse, bliver det liggende paa denne Station.

Naar Bemærkningen = FS = er ledsaget af en Angivelse af paa hinanden følgende Adresser, sker Eftersendelsen i Henhold til denne Angivelse, indtil Telegrammet kan udleveres til Adressaten. Saafremt dette ikke kan ske paa den sidst opgivne Adressestation, bliver Telegrammet henliggende paa samme.

I Adressen udslettes de Bopælsangivelser, som vedrøre allerede skete Befordringer, og der bibeholdes kun Navnene paa de Adressestationer, som Telegrammet allerede har passeret.

Nr. 170. 24de Juni.

Afsenderen af det oprindelige Telegram erlægger ved Indleveringen kun Betaling for Befordringen paa den første Strækning; alle Adresser medregnes i Ordantallet. Efterbetalingsgebyret opkræves hos Adressaten; det beregnes efter det Antal Ord, der telegraferes ved hver Eftersendelse. Kan det ikke erholdes hos ham, er Afsenderen af det oprindelige Telegram forpligtet til at betale det.

Ved skriftlig Henvendelse til en Telegrafstation og Fremlæggelsen af de fornødne Bevisligheder kan enhver forlange, at de til ham ankommende Telegrammer eftersendes ham efter den af ham opgivne Adresse, eventuelt pr. Post, mod, at han tilsvarer Eftersendelsesgebyret, for saa vidt Telegrammet ikke sendes pr. Post.

Den, som i Henhold til dette Reglement er berettiget til at modtage et Telegram paa Adressatens Vegne, kan ligeledes ved skriftlig Henvendelse til Adressestationen forlange Telegrammer eftersendte til Adressaten mod at overtage samme Forpligtelse som en Afsender, der forlanger sit Telegram eftersendt.

§ 47.

Telegrammer med flere Adresser.

Et Telegram kan adresseres saavel til flere Adressater som til samme Adressat med forskellige Bopæle paa et og samme Sted. I saadanne Telegrammer behøver Adressestationen kun at anføres een Gang, men foran Adressen skrives = TM =, ledsaget af et Tal, der angiver det samlede Antal Adresser.

Saadanne Telegrammer med eller uden Viderebefordring pr. Post takseres kun som et enkelt Telegram, men der opkræves for et Telegram, der ikke har over 100 Ord, saa mange Gange Genpartsgebyr, som der er Udleveringssteder, med Fradrag af et.

Genpartsgebyret andrager 25 Øre for almindelige Telegrammer og 50 Øre for Iltelegrammer.

Hvis Telegrammet indeholder over 100 Ord, forøges Gebyret med 25 Øre, henholdsvis 50 Øre, for hver Række af 100 Ord og for det overskydende Antal Ord. Gebyret beregnes særskilt for hver Genpart efter det Antal Ord, som den skal omfatte.

Naar Telegrammet er adresseret til flere Adressater paa et og samme Sted, erholder hver Udfærdigelse kun den paagældende Adresse. Ønskes samtlige Adresser meddelte alle eller nogle Adressater, skrives Forkortelsen = CTA = eller »Opgiv alle Adresser« foran enhver af de Adresser, som den angaar.

Telegrammer til en og samme Adressat paa forskellige Stationssteder takseres som lige saa mange særskilte Telegrammer. Kun med Indleveringstationens udtrykkelige Samtykke og efter dens Anvisning kan det tilstedes, at saadanne Telegrammer skrives som eet Eksemplar.

§ 48.

Postanvisningstelegrammer.

For Telegrammer, ved hvilke Postanvisningsbeløb, der ere indbetalte paa et Postkontor eller en Postekspedition, anvises til Udbetaling, erlægger Afsenderen et Gebyr svarende til 20 Takstord, uanset Telegrammets Ordantal.

§ 49.

Pressetelegrammer. Pressetelegrammer ere Telegrammer, der adresseres til Aviser eller Telegrambureauer, og som uden at indeholde Avertissementer, i deres Helhed ere bestemte til Offentliggørelse. De betegnes af Afsenderen som Pressetelegrammer derved, at han foran Adressen sætter Angivelsen = Presse =. Afsenderen maa derhos paa Foden af Telegrammet skrive sit Navn og sin Adresse.

Disse Telegrammer skulle være affattede paa Dansk i almindeligt Sprog.

— For saadanne Pressetelegrammer betales 2 Øre for hvert Ord, dog saaledes at der for et Telegram betales mindst 40 Øre.

Mod Erlæggelse af det tredobbelte af dette Gebyr befordres Pressetelegrammer forud for almindelige private Telegrammer, medens de staa tilbage for Iltelegrammer. Presse-Iltelegrammer betegnes ved Angivelsen = Presse D =.

Telegrammer, der indleveres som Pressetelegrammer, men ikke opfylde de for disse fastsatte Betingelser, takseres i deres Helhed som almindelige Telegrammer og befordres som saadanne; dog kan et Pressetelegram indeholde en kort Bemærkning, der angaar selve Telegrammet og ikke indeholder mere end 3 Ord, som f. Eks. »Fortsættelse følger senere« e. l. En saadan ikke til Offentliggørelse bestemt Bemærkning maa kun anføres i Telegrammets Slutning.

Telegrafstationerne ere berettigede til af Adressaten til Pressetelegrammer at forlange godtgjort, at de modtagne Pressetelegrammer i deres Helhed ere offentliggjorte, nemlig ved saa hyppigt, som det af Telegrafadministrationen maatte blive fordret, at tilstille Ankomststationen en stedlig Avis, i hvilken de ere optagne.

For Telegrammer, der slet ikke eller kun delvis ere optagne i offentlige Tidender, er Afsenderen forpligtet til paa Telegrafvæsenets Forlangende foruden det erlagte Gebyr at efterbetale 5 Øre for hvert Ord i Telegrammet.

Telegrafvæsenet er berettiget til at nægte Befordring af Telegrammer som Pressetelegrammer lige over for Afsendere, der have vægret sig ved saadan Efterbetaling, og lige over for Adressater, som ikke efterkomme de ovennævnte Forpligtelser med Hensyn til Paavisning af Pressetelegrammernes Optagelse i offentlige Blade.

Naar dertil findes Anledning, kan Telegrafadministrationen hos Avisredaktioner eller Telegrambureauer forlange Anmeldelse om deres Korrespondenters Navn og Opholdssted, i hvilket Tilfælde kun de saaledes opgivne Personer ville erholde Adgang til Afsendelse af Pressetelegrammer til de paagældende Aviser eller Telegrambureauer.

§ 50.

Pressesamtaler. Pressesamtaler ere Samtaler angaaende politiske eller kommercielle Efterretninger samt andet Nyhedsstof, der ere bestemte til Offentliggørelse i Bladene; de maa ikke angaa Avertissementer eller private Meddelelser.

Pressesamtaler kunne kun forlanges af Personer, der ere forsynede med et i dette Øjemed udstedt Legitimationskort, og Samtalerne kunne kun udføres fra Statstelefonstationernes Samtalekamre. Legitimations-

Nr. 170. 24de Juni.

kort udstedes kun til Aviser og Telegrambureauer og berettige kun til Samtaler med Aviskontorer og Telegrambureauer.

§ 51.

Signaltelegrammer.

Signaltelegrammer ere Telegrammer, der udveksles med Skibe i Søen ved Hjælp af Signalstationer.

Signaltelegrammer affattes paa Dansk eller i Bogstavgrupper efter Signalsystemet for Handelsskibe af alle Nationer.

Naar de ere bestemte til Skibe i Søen, maa Adressen foruden de sædvanlige Betegnelser indeholde Skibets Navn eller officielle Nummer og Nationalitet.

I Indledningen til Signaltelegrammer fra Skibe i Søen sammensættes Indleveringsstationens Navn af Signalstationens Navn og Skibets Navn. Tiden for Signaltelegrammets Modtagelse af Signalstationen er dets Indleveringstid.

Ved Stats-Signaltelegrammer, afsendte fra Skibe i Søen, træder Kommandoens Kendingstegn i Stedet for Segl. Skibets Navn maa angives.

Taksten for Telegrammer, der udveksles med Skibe i Søen ved Hjælp af Signalstationer, er 75 Øre for hvert Telegram. Denne Takst lægges til Taksten for den elektriske Befordring, beregnet efter de almindelige Regler. Hele Betalingen opkræves hos Afsenderen for Telegrammer, bestemte til Skibe i Søen, og hos Adressaten for Telegrammer, der afsendes fra Skibe i Søen.

Telegrammer fra et Skib i Søen befordres til Bestemmelsesstedet i Bogstavgrupper efter Signalsystem for Handelsskibe af alle Nationer, naar saadant er forlangt af det afsendende Skib. Naar dette ikke er forlangt, oversættes det i almindeligt Sprog af Bestyreren af Signalstationen og sendes til Bestemmelsesstedet.

Afsenderen af et Telegram til et Skib i Søen kan bestemme det Antal Dage, i hvilket Signalstationen skal holde Telegrammet i Beredskab for Skibet. I dette Tilfælde skriver han foran Adressen Angivelsen »xDage«, hvorved angives Antallet af disse Dage, Indleveringsdagen indbefattet.

Naar et Skib, hvortil et Signaltelegram er bestemt, ikke er ankommet inden Udløbet af den af Afsenderen opgivne Frist eller i Mangel af en saadan Angivelse om Morgenen den paafølgende 29. Dag, sender Signalstationen en Meddelelse derom til Afsenderen. Denne kan ved betalt Tjenestemeddelelse pr. Telegraf eller pr. Post, adresseret til Signalstationen, forlange, at hans Telegram fremdeles holdes i Beredskab i et nyt Tidsrum af 30 Dage og saaledes fremdeles; i Mangel af saadant Forlangende henlægges Telegrammet den 30te Dag om Aftenen (Indleveringsdagen ikke medregnet).

454) *Thomas Hansen Thomsen,* Viktualiehandler, af Hunderup Sogn under Ribe Amt, født i Slesvig.

455) *Peter Christiansen Toft,* Typograf, af Kjøbenhavn, født i Slesvig.

456) *Joseph Bernard Maria Vogelsang,* Klejnsmed, af Vejle, født i Preussen.

457) *Max (Maks) Wassini,* Arbejdsmand, af Kjøbenhavn, født i Holsten.

458) *Adolf Wezel (Wetzel),* Glasmager, af Taarnby Sogn under Kjøbenhavns Amt, født i Württemberg.

459) *Christian Nikolai (Nikolai Christian) Wiberg,* Grosserer, af Kjøbenhavn, født i Østerrig.

460) *Franz Johannes Theodor Wienholz (Wienholtz),* Bager, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

461) *Ernst Fritz Christian Windelboe (Wendelboe),* Barbersvend, af Horsens, født i Slesvig.

462) *Christoph Anton Winkel,* forhenværende Boelsmand, af Starup Sogn under Vejle Amt, født i Lippe-Detmold.

463) *Claus Clausen Wrang,* Lærer, af Søby Sogn under Svendborg Amt, født i Slesvig.

464) *Paulus Zucker,* Detailhandler, af Kjøbenhavn, født i Preussen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Februar 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

X.

Berigtigelser.

§ 52.

Berigtigelsestelegrammer.

Et Telegrams Afsender og Adressat kunne forlange, at der ved betalte Tjenestemeddelelser imellem de paagældende Stationer tilvejebringes Oplysninger eller gives Instruktioner angaaende et befordret eller under Befordring værende Telegram. Ligeledes kunne de for at opnaa en Berigtigelse paa den angivne Maade lade Telegrammet helt eller delvis gentage.

Saadanne Tjenestemeddelelser befordres kun, naar Afsender eller Adressat ere behørigt legitimerede. De takseres som almindelige Telegrammer, og for saa vidt Svar forlanges, maa ogsaa dette betales af Rekvirenten.

XI.

Arkivsager.

§ 53.

Opbevaring af Arkivsager.

Originaltelegrammer og de disse vedrørende Aktstykker, som holdes tilbage af Telegrafvæsenet, opbevares i mindst 10 Maaneder at regne fra den 1ste Dag i den Maaned, der følger efter Indleveringsmaaneden.

Tjenstlige Aktstykker vedrørende Telefonkorrespondancen opbevares i mindst 6 Maaneder at regne fra den 1ste Dag i den Maaned, der følger efter den Datum, til hvilken de henhøre.

§ 54.

Oplysninger, Genparter, Udlaan af Originaltelegrammer.

Naar Afsenderen eller Modtageren af et Telegram har godtgjort sin Identitet, kan Indholdet af Originaltelegrammet eller af tilstedeværende Kopier meddeles ham eller hans befuldmægtigede.

Hver af de nævnte Personer er derhos berettiget til mod Erlæggelse af et Gebyr at faa udleveret bekræftede Genparter af Originaltelegrammet eller af Udfærdigelsen til Adressaten, for saa vidt Telegrafvæsenet er i Besiddelse af disse Aktstykker eller Genparter deraf. Afsenderen af et Telegram er endvidere berettiget til mod Erlæggelse af et Gebyr at faa det af ham indleverede Originaltelegram til Laans. Denne Ret ophører ved Udløbet af den Frist, der er fastsat for Opbevaring af Arkivsagerne.

Telegrafvæsenet er ikke forpligtet til at give Meddelelse om eller udlevere Genparter af de ovenfor omhandlede Aktstykker eller udlaane Originaltelegrammer, medmindre Afsenderen, Modtageren eller disses befuldmægtigede præstere de Angivelser, der ere nødvendige for at finde de paagældende Telegrammer.

For en skriftlig Meddelelse om Indholdet af et Telegram, for en bekræftet Genpart og for Laan af et Originaltelegram erlægges et Gebyr af 25 Øre. Hvis Telegrammet har over 100 Ord, forøges Gebyret for Udlaanet og for en Genpart med 25 Øre for hver Række af 100 Ord eller Brøkdel deraf.

Nr. 170.
24de
Juni.

XII.

Gebyrernes Tilbagebetaling eller Bortfalden.

§ 55.

Adkomst til Tilbagebetaling.

Telegramgebyret tilbagebetales, naar Telegrammet gaar tabt under Befordringen eller kommer senere til Adressestationen, end Tilfældet havde været, hvis det var blevet befordret pr. Post.

Ligeledes kan Telegramgebyret tilbagebetales, hvis Telegrammet kommer til Bestemmelsesstedet i en saa forvansket Tilstand, at det efter Telegrafvæsenets Skøn aabenbart ikke har kunnet opfylde sin Hensigt. For Telegrammer, hvis Kollationering er bleven betalt, tilbagebetales det hele Gebyr altid, hvis Fejl indløbe.

I intet af de nævnte Tilfælde tilbagebetales Gebyret, naar Telegrammets Afsender ved Indleveringen er bleven gjort opmærksom paa, at Befordringen paa Grund af Linieafbrydelse eller lignende sandsynligvis vilde blive forsinket, eller naar Telegrammet i en eller anden Henseende ikke er affattet overensstemmende med de i dette Reglement fastsatte Regler.

De nævnte Tilbagebetalinger af Gebyrerne ske kun for selve de Telegrammer, der ere udeblevne, forsinkede eller forvanskede, deri indbefattet ikke benyttede Tillægsgebyrer, men ikke for den Telegramudveksling, der maatte være bleven foranlediget eller gjort unyttig ved Udeblivelsen, Forsinkelsen eller Forvanskningen.

Gebyrerne for de i § 52 omhandlede betalte Tjenestemeddelelser, ved hvilke Berigtigelser søges opnaaede, tilbagebetales, naar det viser sig, at der ved Befordringen af det oprindelige Telegram er begaaet Fejl. Denne Tilbagebetaling kan dog ikke overskride 1 Krone.

Telefon-Bestillingsgebyrer.

Naar en bestilt Telefonsamtale ikke kommer til Udførelse, enten fordi Samtalebestilleren eller Adressaten ikke kan opringes eller nægter at samtale eller ikke vil afbrydes i en Samtale, som han netop fører over en anden Ledning, eller fordi det viser sig, at den, med hvem Samtalen ønskes, ikke har Telefonforbindelse, annuleres den bestilte Samtale, og der opkræves et Bestillingsgebyr af 25 Øre, men intet Samtalegebyr.

Den paagældende Abonnent maa derefter, hvis han fremdeles ønsker Samtalen, bestille den paa ny.

Bestillingsgebyr opkræves ikke for en annuleret Samtalebestilling, naar der til denne er knyttet Tilkaldelse af bestemt Person, i hvilket Tilfælde alene det derfor bestemte Gebyr opkræves.

Skulde en bestilt Ilsamtale ikke komme i Stand, uden at dette kan lægges Telegrafvæsenet til Last, erlægges kun Gebyr som for Tilkaldelse til almindelig Samtale.

§ 56.

Reklamationer.

Enhver Reklamation vedkommende Gebyrers Tilbagebetaling maa under Kravets Fortabelse gøres gældende senest 5 Maaneder efter Telegrammets Indlevering.

Nr. 170. 24de Juni.

Fordringer paa Tilbagebetaling maa udgaa fra Telegrammets Afsender samt indgives til Telegrafdirektoratet.

For saa vidt Reklamationen grunder sig paa forsinket Befordring eller formentlige Fejl i Telegrammets Indhold, maa den være ledsaget af det til Adressaten udfærdigede Telegram. Paastanden om, at et Telegram er udeblevet, maa godtgøres ved en skriftlig Erklæring fra Adressaten eller Adressestationen.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 24de Juni 1909.

Jensen-Sønderup.

P. Nørgaard.
Fm.

Nr. 171.
27de
Juli.

Bekendtgørelse

om

Anerkendelse af Børnehjem.

I Medfør af § 25 i Lov af 14de April 1905 om Behandling af forbryderiske og forsømte Børn og unge Personer har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet anerkendt følgende Børnehjem:

Gjelsted-Rørup Plejehjem,

Indre Missions Børnehjem „Salem“ ved Vejle Fjord og „Nazareth“ ved Aarhus,

Odense Kommunes Børnehjem,

Børnehjemmet „Solskin“, Sølager pr. Frederiksværk og

Christian IX's Børnehjem i Aarhus.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 27de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen,
Fm.

Anordning

Nr. 172.
28de
Juli.

angaaende

Tilføjelse til Anordning af 19de September 1902 om Posternes Benyttelse.

Til Anordningens Afsnit II. § 21, B. b. tilføjes som Punkt 5:

„For saa vidt Modtageren af Postanvisninger maatte ønske disse Beløb indbetalte for hans Regning direkte til en Bank, kan Postbestyrelsen foreskrive de nærmere Regler for, naar og paa hvilke Betingelser saadant kan ske."

Indenrigsministeriet, den 28de Juli 1909.

Klaus Berntsen.

C. L. Lage.

Nr. 173.
28de
Juli.

Bekendtgørelse

angaaende

Nedlæggelsen af Embedet som residerende Kapellan ved Brønshøj Kirke i Kjøbenhavn og Oprettelsen af Vanløse Sognekald sammesteds.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det den 28de Juli d. A. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde:

at Embedet som residerende Kapellan ved Brønshøj Kirke i Kjøbenhavn nedlægges fra den Dag at regne, da Kirken i Vanløse indvies, samt at den Del af Brønshøj Sogn, der begrænses af Damhussøen, Harrestrup Aa, Vanløse Byskel mod Nord samt „Kirkegaarden"s Jorders Grænse mod Nord og Øst, derfra af „Katrinedal"s og „Bogholdergaarden"s Jorders Grænse indtil Slusen af Grøndalsaaen samt af denne Aa indtil dens Udløb i Damhussøen, udskilles i kirkelig Henseende af Brønshøj Sogn og oprettes til et selvstændigt Sognekald fra samme Dag at regne under Vor Frue Provsti.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 28de Juli 1909.

Enevold Sørensen.

V. Holbøll,
kst. Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 174.
30te
Juni.

angaaende

Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en smalsporet Jernbane fra Rønne over Klemensker og Rø til Allinge.

Paa derom af Ministeriet for offentlige Arbejder nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 26de Juni 1909 allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at meddele d'Hrr. Amtmand Axel Henrik Baron Bille Brahe, R. af D., af Rønne; Fysikus, Amtsraadsmedlem Peter Vilhelm Eriksen Hansen, R. af D. og Dm., af Rønne; Proprietær, Amtsraadsmedlem Thor Maglegaard Westh af Maglegaard; Proprietær, Amtsraadsmedlem Mads Ludvig Stender af Ladegaard; Avlsbruger, Sogneraadsformand, Amtsraadsmedlem Bendt Anthon Kjøller Hansen af Præstegaards Parcel i Bodilsker Sogn; Gaardejer, Løjtnant, Amtsraadsmedlem Hans Viggo Maegaard af Maegaard; Amtsraadsmedlem, Kæmner Mads Peter Ipsen af Allinge; Justitsraad, Sagfører Niels Christian Olsen af Rønne; Borgmester, cand. theol. Hans Mortensen af Allinge; Gaardejer, Amtsraadsmedlem, Sogneraadsformand Hans Pedersen af Staalegaard; Gaardejer Lars Knudsen af Skinderbygaard; Gaardejer, Sogneraadsformand Hans Mathias Peter Lund af Brøddegaard; Husmand, Snedker, Sogneraadsformand Kristian Andreas Mogensen af 10. Selvejergaards Parcel i Olsker Sogn og Proprietær Georg Theodor Valdemar Westh af Lyngholt følgende Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en smalsporet Jernbane fra Rønne over Klemensker og Rø til Allinge:

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi efter derom indgivet Andragende i Overensstemmelse med Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 allernaadigst ville have forundt og bevilget Os elskelig Amtmand, Hr. Axel Henrik Baron Bille Brahe, R. af D., af Rønne; Os elskelig Fysikus, Amtsraadsmedlem, Hr. Peter Vilhelm Eriksen Hansen, R. af D. og Dm., af Rønne; Proprietær, Amtsraadsmedlem Thor Maglegaard Westh af Maglegaard; Proprietær, Amtsraadsmedlem Mads Ludvig Stender af Ladegaard; Avlsbruger, Sogneraadsformand, Amtsraadsmedlem Bendt Anthon Kjøller Hansen af Præstegaards Parcel i Bodilsker Sogn; Gaardejer, Løjtnant, Amtsraadsmedlem Hans Viggo Maegaard af Maegaard; Amtsraadsmedlem, Kæmner Mads Peter Ipsen af Allinge; Os elskelig Justitsraad, Sagfører Niels Christian Olsen af Rønne; Borgmester, cand. theol. Hans Mortensen af Allinge; Gaardejer, Amtsraadsmedlem, Sogneraadsformand Hans Pedersen af Staalegaard; Gaardejer Lars Knudsen af Skinderbygaard; Gaardejer, Sogneraadsformand Hans Mathias Peter Lund af Brøddegaard; Husmand, Snedker, Sogneraads-

Nr. 174. 30te Juni.

formand Kristian Andreas Mogensen af 10. Selvejergaards Parcel i Olsker Sogn og Proprietær Georg Theodor Valdemar Westh af Lyngholt Eneret til at anlægge en smalsporet Jernbane fra Rønne over Klemensker og Rø til Allinge samt til indtil 1ste Januar 2008 at benytte denne til Befordring af Personer og Gods ved Hjælp af Lokomotiver, idet Vi dog ville have Staten forbeholdt Eneret til Jernbanetransporten mellem de Punkter paa Statsbanerne, med hvilke førstnævnte Bane ved Forbindelse med andre Jernbaner maatte komme i Berøring.

Bevillingen meddeles derhos paa følgende Betingelser:

I.

§ 1.

Banen kan bygges som let Lokomotivbane. Indhegning af Banen og Anbringelse af Led ved Vejoverkørsler vil i Regelen kunne bortfalde undtagen paa enkelte stærkt befærdede Punkter.

Angaaende Banens Retningslinie og Bygningsmaade er Bevillingshaverne i øvrigt underkastede Ministerens Bestemmelse paa Grundlag af de af Bevillingshaverne forelagte fuldstændige Planer til Anlæget.

Endvidere skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Bestemmelse om Banens Forsyning med alt Tilbehør, derunder de til dens første Anlæg fornødne Lokaler for Told-, Post- og Telegrafvæsen.

Vilkaarene for Banens Tilslutning til Jernbanen fra Rønne over Aakirkeby til Nexø ved Rønne nordre Trinbræt, samt Medafbenyttelsen af dette Trinbræt, af Banestrækningen herfra til Rønne Station og af denne sidste fastsættes af Ministeren.

§ 2.

Bevillingshaverne er pligtige at meddele Ministeren alle af denne begærte Oplysninger angaaende Tilvejebringelsen af den udover Statskassens Bidrag (jfr. § 14) fornødne Anlægskapital.

§ 3.

Ekspropriationen af de til Baneanlæget fornødne Grunde m. m. foretages i Henhold til Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845. For saa vidt der til Anlæget maatte blive indtaget Grunde, der tilhører Staten, gives fuldt Vederlag for disse.

Udbetalingen af Erstatninger til de skadelidende, af Diæter og Befordringsudgifter til Medlemmerne af Besigtigelses-, Ekspropriations- og Taksationskommissioner m. v. sker efter nærmere Bestemmelse af Ministeren. Hvis det af denne forlanges, at Udbetalingen skal ske gennem Statskassen, skal Bevillingshaverne være pligtige at stille et Beløb af indtil 4,000 Kr. pr. Kilometer af Banens Længde til Ministerens Raadighed samt desuden paa Forlangende efter Haanden at udrede det Beløb, som Ministeren anser fornødent til disse Udgifters Dækning, saaledes at Statskassen ingen Sinde kommer til at staa i Forskud hertil for Bevillingshaverne. Skulde disse ikke udrede de saaledes forlangte Beløb inden Udløbet af de Tidsfrister, som Ministeren i saa Henseende maatte fastsætte, skal Vor Regering være berettiget til herfor at holde sig til den af Bevillingshaverne stillede Sikkerhed, jfr. § 11, og til at standse Jernbaneanlæget.

§ 4.

Alle Arbejder ved Bygningen af Banen med Tilbehør skal, for saa vidt ikke anderledes af Ministeren bestemmes, udbydes i Licitation i Henhold til Betingelser, der approberes af Regeringens tekniske Kontrol, jfr. § 7.

Bevillingshaverne er pligtige at drage Omsorg for, at der til Udførelse af disse Arbejder ikkun anvendes indenlandsk Arbejdskraft. Undtagelse herfra kan kun finde Sted under særlige Forhold og med udtrykkeligt Samtykke af fornævnte Kontrol. Nr. 174. 30te Juni.

Uden tvingende Nødvendighed maa der ikke arbejdes ved Anlægget paa Søn- og Helligdage.

Bevillingshaverne skal paase, at alle Arbejderne ved Anlægget af vedkommende Entreprenør holdes forsikrede mod Ulykkestilfælde under Arbejdet i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

Bevillingshaverne er pligtige at underkaste sig samt er ansvarlige for Overholdelsen af de Bestemmelser, som af Ministeren maatte blive trufne til Sikkerhed for Udbetaling af tilgodehavende Løn til Arbejderne ved Banens Anlæg.

Ved Anlægets Udførelse bliver særlig at iagttage:

at ingen af de Fortidsminder, Stendysser, Høje eller Borgpladser, som ligger i den afstukne Jærnbanelinie, sløjfes eller afgraves, uden at der forinden i betimelig Tid er givet Direktionen for Nationalmuseet Lejlighed til at foranstalte en planmæssig Undersøgelse af vedkommende Oldtidsminde,

at der saa vidt muligt drages Omsorg for, at ingen Materialier af Jord, Sten eller Grus tages fra Fortidsminder af ovennævnte Art, som ligger i større eller mindre Afstand fra Banelinien, uden at ovennævnte Direktion forinden har afgivet Erklæring om, hvorvidt Mindesmærket fortjener at fredlyses, samt

at alle de Oldsager, der under Arbejdernes Udførelse maatte findes i Jorden, enkeltvis eller samlede, afleveres til den tekniske Kontrol for af denne at indsendes til Nationalmuseet, fra hvilket der, saafremt Sagerne beholdes, vil blive udbetalt Finderen en passende Dusør.

Overtrædelse af ovennævnte Forpligtelser vil medføre Bødestraf efter nærmere Bestemmelse af Ministeren.

§ 5.

Til Overholdelse af Orden og Sikkerhed under Banens Bygning vil, saa vidt saadant af Regeringen maatte anses fornødent, blive anordnet et eget Politiopsyn, hvis Indretning nærmere fastsættes af Regeringen, efter at der er givet Bevillingshaverne Lejlighed til at ytre sig herover.

Dette Politis Anordninger indenfor Grænserne af dets Omraade og Myndighed skal Bevillingshaverne være pligtige at underkaste sig.

Alle med dette Politi forbundne Udgifter udredes af Anlægskapitalen.

§ 6.

Den almindelige Kontrol fra Regeringens Side med Hensyn til det hele Anlæg og Overholdelsen af de derom gældende Bestemmelser vil blive ført af den af Os beskikkede Kommissarius.

Alle Forhandlinger mellem Regeringen og Bevillingshaverne sker gennem denne Embedsmand. Til ham indsendes saaledes alle Skrivelser og Andragender fra Bevillingshaverne til Regeringen. Kommissarius og de under ham fungerende Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlægget, og der skal af Bevillingshaverne meddeles Kommissarius alle de Oplysninger, som han maatte fordre. Han skal have Myndighed til at paatale og standse ethvert Foretagende fra Bevillingshavernes Side, som han anser stridende mod de fastsatte Bestemmelser og gældende Love og Anordninger eller uforeneligt med den offentlige Sikkerhed. Hans Paatale i saa Henseende skal uvægerlig tages til Følge, indtil Sagen i fornødent Fald efter Bevillingshavernes Forlangende er afgjort ved Ministerens Resolution.

Nr. 174. Bek. af 30. Juni ang. Eneretsbevill. p. en Jernbane fra Rønne til Allinge.

Nr. 174. 30te Juni.

§ 7.

Udøvelsen af den specielle tekniske Kontrol med Anlæget vil af Ministeren blive overdragen til en Ingeniør. Til denne har Bevillingshaverne at indsende alle Planer, Tegninger m. v. til Approbation, ligesom i Almindelighed alt, hvad der angaar Arbejdernes Udførelse, vil blive paaset af denne tekniske Kontrol paa Regeringens Vegne i Overensstemmelse med den Instruktion, som af Ministeren gives samme. Alle Planer, Kort og Tegninger skal indsendes in duplo, hvorefter det ene Eksemplar sendes tilbage til Bevillingshaverne med Kontrollens Paategning.

Den kontrolerende Ingeniør og dennes Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlæget og til de Steder, hvor der arbejdes, og der skal af Bevillingshaverne gives dem alle de Oplysninger, som mundtlig eller skriftlig maatte fordres med Hensyn til Anlæget og Arbejderne paa samme m. v. Kontrollen skal have Myndighed til at foretage alle de efter dens Skøn nødvendige Undersøgelser og Prøver med de leverede Materialier, de udførte Arbejder m. m. samt til i dette Øjemed at kræve den fornødne Bistand af Bevillingshaverne. Kontrollen er berettiget til at forkaste de af Bevillingshaverne foreslaaede Konstruktioner eller leverede Materialier, som den anser for uskikkede til Øjemedet, og til at fordre enhver Del af Arbejdet, som den anser for ufyldestgørende, omgjort.

Bevillingshaverne kan indanke de af den tekniske Kontrol givne Paalæg for Ministeren, men er pligtige til, naar saadant forlanges af Kontrollen, foreløbig at rette sig efter dennes Paalæg uden at kunne fordre nogen Erstatning for det herved mulig paaførte Tab.

§ 8.

Anlæget af Banen skal fremmes saaledes, at den i alt væsentligt er færdig og under Iagttagelse af de nedenfor i § 9 givne Forskrifter i sin hele Udstrækning kan aabnes for Driften efter en fuldstændig Driftsplan senest 4 Aar efter denne Bevillings Dato. Saafremt denne Termin ikke iagttages, skal Bevillingen være forbrudt, medmindre det godtgøres, at Terminens Overholdelse er bleven umuliggjort ved Bevillingshaverne utilregnelige Omstændigheder, saasom Naturbegivenheder, Arbejdsstandsninger eller andet deslige.

§ 9.

Banen maa ikke aabnes for Drift, forinden den i Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 14 ommeldte Lov om Værdistigningsafgift er traadt i Kraft og Tilladelse dertil er meddelt af Ministeren, samt forinden der ved anstillede Prøver og Undersøgelser er opnaaet Vished for, at Anlæget med Tilbehør samt det fornødne Driftsmateriel er af god Beskaffenhed og det fornødne Tjenestepersonale tilstrækkelig indøvet.

§ 10.

De ved Førelsen af Regeringens Tilsyn med Banens Anlæg foranledigede Udgifter afholdes af Anlægskapitalen.

§ 11.

Førend nogen Del af Anlæget paabegyndes, skal Bevillingshaverne suplere det inden Bevillingens Udfærdigelse stillede Depositum af 20,000 Kr. til 80,000 Kr. i saadanne Effekter, som Ministeren vil tage for gode. Det saaledes stillede Depositum skal tjene Regeringen til Sikkerhed for de ovenanførte Betingelsers Opfyldelse, og skulde

Nr. 24.
12te
Februar.

Anordning

indeholdende

en Ændring i § 8, næstsidste Stykke, i Lov om Tilsyn med Udvandreres Befordring af 1ste Maj 1868.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: I Medfør af § 8 i Lov om Tilsyn med Udvandreres Befordring af 1ste Maj 1868 ville Vi allernaadigst have anordnet som følger:

Forskriften i nævnte Lovs § 8, næstsidste Stykke, om, at den originale Kontrakt tilligemed en Genpart skal afleveres til Politiøvrigheden, forandres, for saa vidt angaar den direkte Befordring af Udvandrere, der sker med det forenede Dampskibsselskabs Skandinavien-Amerika Linies Skibe, derhen, at det indtil videre skal være tilstrækkeligt, at Genparten af Kontrakten indleveres til Politiet. Denne Indlevering skal finde Sted umiddelbart efter hver enkelt Kontrakts Udfærdigelse, og Genparten skal være forsynet med Paategning af Agenten om, at den er ligelydende med den originale Kontrakt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Februar 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Regeringen være nødsaget til at gøre sig betalt i samme, skal Bevillingshaverne være Nr. 174.
forpligtede til under Bevillingens Fortabelse uden Ophold at suplere Sikkerheden til 30te Juni.
det nævnte Beløb. Den stillede Sikkerhed bliver, for saa vidt den ikke benyttes til Dækning af Statskassens Krav paa Bevillingshaverne, at tilbagebetale, naar hele Anlægget er fuldført og aabnet for Driften overensstemmende med de foranførte Bestemmelser.

§ 12.

Forbrydes Bevillingen, hjemfalder de af Bevillingshaverne deponerede Beløb, jfr. § 11, til Statskassen.

II.

§ 13.

Senest 1 Aar efter Banens Aabning for Driften bliver der af Bevillingshaverne at forelægge Ministeren et fuldstændigt Regnskab over den hele til Anlægget anvendte Anlægskapital, beregnet paa den i fornævnte Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 9 ommeldte Maade. For saa vidt Udbetaling af Erstatningsbeløb m. v. i Anledning af de til Baneanlægget fornødne Grunde har fundet Sted gennem Statskassen, jfr. ovenfor § 3, 2det Stykke, bliver dog Regnskabet herover at aflægge ved Kommissarius; imod dette Regnskab, i hvilket der ikke bliver at beregne Bevillingshaverne nogen Rente af de af dem indbetalte Summer, skal de ikke med Retsvirkning kunne fremsætte nogen Indsigelse.

Bevillingshaverne er forpligtede til at give den, der paa Ministerens Vegne reviderer det af Bevillingshaverne aflagte Anlægsregnskab, Adgang til at gennemgaa de ved Anlægget førte Bøger, ligesom de uvægerlig har at meddele alle af Ministeren eller Revisor iøvrigt begærte Oplysninger vedkommende Regnskabet.

§ 14.

Af Statskassen ydes til Baneanlægget et Bidrag, udgørende Halvdelen af den hele til Anlægget i Følge aflagt Regnskab bevislig anvendte Anlægskapital (jfr. § 13).

Forskud paa Statskassens Bidrag kan efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes Bevillingshaverne paa disses Begæring, efterhaanden som Anlægget skrider frem og i Forhold til Størrelsen af de af Bevillingshaverne alt anvendte Bekostninger paa Anlægget. Endelig Afregning med Hensyn til Bidraget finder Sted snarest muligt, efter at Anlægsregnskabet ved Ministerens Foranstaltning er revideret.

§ 15.

For Statskassens Bidrag til Anlægget efter foranstaaende § 14 bliver der af Bevillingshaverne at udstede særlig Forskrivning, i Følge hvilken Statskassen for sit Bidrag nyder samme Ret som de almindelige Bidrag fra Kommuner eller private.

Det er Bevillingshaverne forbudt at optage Laan mod Prioritet i Baneanlægget med Tilbehør, ligesom der efter nærværende Bevillings Overdragelse til et Aktieselskab, jfr. § 35, ikke for nogen Del af Aktiekapitalen vil kunne udstedes Fortrinsaktier.

Nr. 174. Bek. af 30. Juni ang. Eneretsbevill. p. en Jernbane fra Rønne til Allinge.

Nr. 174.
30te Juni.

III.

§ 16.

Alle Medlemmerne af Bestyrelsen for Banen saavel som alle ved denne ansatte skal have dansk Indfødsret og være danske Undersaatter.

Ingen kan ansættes i en overordnet Stilling ved Banen, førend Ministerens Samtykke til Ansættelsen er erhvervet.

Alle ved Banens Drift ansatte skal være forsikrede mod Ulykkestilfælde under deres Arbejde i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

§ 17.

Ministeren træffer nærmere Bestemmelse med Hensyn til det Tilsyn, som vil være at føre med Banen efter dens Anlæg saavel i økonomisk som i teknisk Henseende.

De, der fører Tilsynet med Banen, skal have fri Adgang til denne og dens Tilbehør samt fri Befordring paa Banen, og Bevillingshaverne skal være pligtige at meddele enhver af dem begært Oplysning vedkommende Banen og dens Drift og rette sig efter de af dem givne Paalæg, dog under Rekurs til Ministeren.

Udgiften til det heromhandlede Tilsyn er Bevillingshaverne uvedkommende.

§ 18.

Bevillingshaverne er underkastede Ministerens Bestemmelse om de fornødne Foranstaltninger til at hindre Ildsvaade paa de til Banen stødende brandfarlige Arealer.

Iøvrigt vil der af Ministeren til Opretholdelse af Orden og Sikkerhed for Færdslen paa Banen blive udfærdiget et Politireglement, som bliver uvægerlig at følge under Banens Benyttelse.

§ 19.

Der forbeholdes Ministerens Approbation paa Planen for de ordinære Banetogs Anordning og Gang samt Ret til deri senere at bestemme saadanne Forandringer, som han maatte anse nødvendige eller nyttige.

§ 20.

Paa Banens Takster og Reglementer for Befordring af Personer, Gods og Kreaturer, Lønningsreglement og Uniformsreglement saavel som Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banen forbeholdes ligeledes Ministerens Approbation.

Samtlige Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banen bliver at forelægge Ministeren, førend de træder i Kraft. De Forandringer, han maatte fordre foretagne i dem, har Bevillingshaverne at tage til Følge.

§ 21.

Med Hensyn til Bevillingshavernes Erstatningspligt for Skade paa Personer og Gods forholdes efter Lov om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift af 26de Marts 1898.

I Tilfælde af Overtrædelser fra Bevillingshavernes Side af de for Banens Drift approberede Reglementer, Instrukser m. v., ligesom ogsaa, naar Ulykker maatte ind-

træffe, der af Ministeren skønnes at være Bevillingshaverne tilregnelige, uden at der dog findes Anledning til offentlig Paatale, kan Ministeren paalægge Bevillingshaverne en Mulkt, som bliver at udrede uden al Rettergang. Dette gælder ogsaa for Overtrædelser af nærværende Bevilling, for saa vidt disse ikke efter Bevillingens eget Indhold maatte medføre yderligere Virkninger. Nr. 174. 30te Juni.

§ 22.

Bevillingshaverne er pligtige under en Mulkt, hvis Størrelse og Anvendelse bestemmes af Ministeren, stedse at holde Banen med alt Tilbehør i uformindsket og forsvarlig Stand, overensstemmende med de for dens Anlæg og Drift fastsatte Regler. Naar Driften maatte kræve det, skal Ministeren kunne paalægge Bevillingshaverne at udvide Banens Driftsmaterial og Inventar.

For saadanne Forandringer eller Udvidelser af Post-, Telegraf- og Toldvæsenets Lokaler, som efter disses første Indretning maatte blive paalagte Bevillingshaverne, skal disse nyde en passende Godtgørelse efter Ministerens Bestemmelse.

§ 23.

Saavel ved Banens Anlæg som senere under dens Drift skal Bevillingshaverne underkaste sig Ministerens Fordringer med Hensyn til, hvad der skal iagttages i Henseende til Undersøgelse og Transport af toldpligtigt Gods, samt med Hensyn til Afgivelse og Indretning af Vogne for Brev- og Pakkeposten.

For Posternes Transport nyder Bevillingshaverne Godtgørelse efter en af Ministeren fastsat Takst.

Bevillingshaverne skal, hvis saadant af Ministeren forlanges, til Jernbanetelegraf anvende Stænger, præparerede efter en af Ministeren angiven Metode og af saadanne Dimensioner, at Statstelegrafens Linier derpaa, om ønskes, kan anbringes. Hvis Stængerne saaledes af Statstelegrafen benyttes, overtager denne Stængernes Vedligeholdelse for saa lang Tid, som den benytter dem. Telegrafapparaterne, der anvendes, skal, hvis det af Ministeren forlanges, være af den Konstruktion, som benyttes ved Statstelegrafen, og de dermed forsynede Jernbanestationer skal paa Forlangende af Ministeren kunne benyttes til offentlig Korrespondance paa Betingelser, der nærmere fastsættes af ham. — Saafremt der til Banens Tjeneste med Ministerens Samtykke maatte blive benyttet Telefonanlæg, skal Bevillingshaverne herved være underkastede lignende Bestemmelser som foran fastsat med Hensyn til Telegrafanlæg.

§ 24.

Det forbeholdes Regeringen under Mobilisering og i Krigstid at bestemme Betingelserne for Banens Benyttelse til Befordring af Tropper eller til andet militært Øjemed. Regeringen bestemmer tillige, i hvilken Udstrækning Banen i Fredstid skal tillade, at der træffes Foranstaltninger i Anledning af denne Benyttelse.

For Beskadigelser af Banen m. v. i Krigstilfælde, hvad enten de sker ved Fjenden, eller de foretages til Landets Forsvar, paahviler der ikke Statskassen nogen Erstatningspligt.

De Bevillingshaverne tilkommende Rettigheder forbliver iøvrigt i Krigstid sikrede i deres fulde Omfang.

§ 25.

Bevillingshaverne skal være pligtige at underkaste sig de Bestemmelser, som af Ministeren maatte træffes med Hensyn til civile og militære Myndigheders Adgang til under Udførelsen af deres Tjenesteforretninger at betræde Banens Terræn.

Nr. 174. Bek. af 30. Juni ang. Eneretsbevill. p. en Jernbane fra Rønne til Allinge.

Nr. 174. 30te Juni.

§ 26.

I det Tilfælde, at Regeringen skulde agte selv at anlægge eller at tillægge andre Bevilling til Anlæg af Jernbaner, der ønskes satte i Forbindelse med den her omhandlede Jernbane, skal Bevillingshaverne være underkastede de Bestemmelser, som i Betingelserne for den gensidige Tilslutning og Drift fastsættes af Ministeren.

§ 27.

Til Sikkerhed for Banens fortsatte og uforstyrrede Drift efter dens Aabning for Færdselen skal Bevillingshaverne være forpligtede til at danne en Reserve- og Fornyelsesfond, svarende til 10 pCt. af Anlægskapitalen (jfr. § 13). Saalænge Fonden ikke er bragt op til 5 pCt. af Anlægskapitalen, skal der henlægges 40 pCt. af det aarlige Driftsoverskud, derefter 10 pCt. af samme, indtil Fonden er bragt op til 10 pCt. af Anlægskapitalen. Fondens Midler kan med Ministerens Billigelse anvendes til Fornyelser og Udvidelser af Anlægget med Tilbehør. Ministeren bestemmer ligeledes, efter hvilke Regler de forbrugte Beløb skal betales Fonden.

Reserve- og Fornyelsesfonden gøres rentebærende efter en Ministeren af Bevillingshaverne forelagt Plan.

Alle Fonden tilhørende Værdipapirer skal forsynes med Paategning af Ministeren om deres Bestemmelse.

§ 28.

Hvert Aar inden en af Ministeren fastsat Frist skal til dennes Approbation indsendes af Bevillingshaverne et Overslag over Banens Drift i det paafølgende Driftsaar, dette beregnet saaledes, som af Ministeren nærmere bestemmes. De Forandringer, som Ministeren foretager i Budgettet, er Bevillingshaverne pligtige at tage til Følge, ligesom de er uberettigede til uden Ministerens Approbation at afholde Udgifter, som ikke har Hjemmel i det approberede Budget, eller at overskride de deri opførte Summer.

§ 29.

Senest 3 Maaneder efter Udgangen af hvert Driftsaar har Bevillingshaverne at indsende til Ministeren et i Henhold til det approberede Budget affattet, specificeret og dokumenteret Regnskab over Banens Indtægter og Udgifter i det forløbne Driftsaar. Forinden dette Regnskab ved Ministerens Foranstaltning er revideret og befundet rigtigt, kan intet Udbytte udbetales.

IV.

§ 30.

Bevillingshaverne skal være uberettigede til uden Ministerens Samtykke:

a. at bortforpagte Banens Drift;
b. at afhænde nogen til Banen hørende Grundejendom eller noget til Banen hørende og til dens Øjemed brugeligt væsentligere Materiale;
c. at købe ny Grundejendom for Banen;
d. at afslutte Kontrakt med andre Befordringsanstalter om Tilslutning til disse eller om fælles Benyttelse af Banen eller dens Tilbehør.

§ 31. Nr. 174. 30te Juni.

Bevillingshaverne er forpligtede til at underkaste sig alle de almindelige Love og Anordninger, som for Tiden er eller herefter maatte blive gældende for Jernbaners Anlæg og Drift i Kongeriget Danmark.

Bevillingshavernes Værneting er den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn.

V.

§ 32.

Der tilstaas Bevillingshaverne følgende Rettigheder og Begunstigelser med Hensyn til det heromhandlede Anlæg.

a. De til Baneanlægget anvendte Grunde fritages, saalænge de benyttes i det paagældende Øjemed, for alle paa samme hvilende Afgifter og Byrder, og de paa Grundene opførte, til Anlægget henhørende Bygninger saavel i Købstæderne som paa Landet, fritages indtil videre for alle ellers paa Bygninger hvilende kongelige Skatter og Afgifter.

b. Afslutning af Overenskomster i Anledning af Banens første Anlæg som og Udstedelse og Overdragelse af Aktiebreve og Forskrivninger til Statskassen og til Kommuner eller private, som har ydet Bidrag til Anlægget, jfr. § 15, kan foregaa uden Brug af stemplet Papir.

c. Der indrømmes Bevillingshaverne Godtgørelse for Indførselstold af de Genstande, som anvendes til Anlægget af Banen og dennes første Forsyning med Driftstilbehør, dog at Bevillingshaverne i Henseende til Bevislighederne for det indførtes Værdi og Anvendelse efter Bestemmelsen saavel som til Kontrollen hermed vil have at underkaste sig de Forskrifter, som herom gives af Ministeren.

VI.

§ 33.

Efter 25 Aars Forløb fra Banens Aabning i hele sin Udstrækning skal Staten være berettiget til at overtage Banen med Tilbehør og med derpaa hvilende Forpligtelser enten mod Udredelsen af et Vederlag lig det tyvedobbelte af Gennemsnittet af Banens Nettoudbytte i de sidste 3 Aar, der gaar forud for det Aar, i hvilket den forlanges overdragen til Staten, eller mod Udredelsen af en Sum, der svarer til den Kapital, som bevislig er anvendt til Anlægget af Banen. Der forbeholdes Staten Valget mellem disse to Overdragelsesmaader, og kan der i begge Tilfælde efter uvillige Mænds Skøn fradrages i Vederlaget et passende Beløb, saafremt Banen med Tilbehør ikke paa Overdragelsens Tid i enhver Henseende findes i fuldstændig og vel vedligeholdt Stand.

Regeringen skal imidlertid være berettiget til inden det ovennævnte Tidspunkt at fordre sig Banen overdraget efter de ovenanførte Bestemmelse, saafremt Driften uden uafvendelig Nødvendighed og uden Regeringens Samtykke afbrydes, ligesom Regeringen i et saadant Tilfælde ogsaa skal være berettiget til at etablere en midlertidig Drift for Bevillingshavernes Regning og paa deres Risiko og vedblive dermed, indtil Bevillingshaverne paa fyldestgørende Maade godtgør at være i Stand til selv at fortsætte Driften. Mod det af Regeringen for den midlertidige Drift aflagte Regnskab kan der ikke med Retsvirkning rejses nogen Indsigelse af Bevillingshaverne.

Nr. 174. 30te Juni.

§ 34.

I Tilfælde af Meningsulighed mellem Ministeren og Bevillingshaverne om, hvorledes Banens Nettoudbytte skal beregnes, skal Sagen i Mangel af mindelig Overenskomst afgøres ved Voldgift. I dette Øjemed vælger hver af Parterne en Voldgiftsmand. Naar disse Mænd blive enige om en Afgørelse, er denne forbindende for begge Parter, men bliver de ikke enige, tilkalder Ministeren en i de paagældende Forhold særlig kyndig Mand, ved hvis Afgørelse det da skal have sit endelige Forblivende. Denne skal ved sin Afgørelse ikke være bunden til at tage en af Parternes Paastande til Følge eller til at vælge mellem de tvende Voldgiftsmænds Kendelser. Ved Voldgiftskendelsen bestemmes det tillige, hvilken af Parterne der skal bære Udgifterne ved Voldgiften.

VII.

§ 35.

Nærværende Bevilling skal, samtidig med at Banen aabnes for Driften, overdrages til et Selskab, der repræsenterer Andelshaverne i Banen, og som indtræder i alle de oprindelige Bevillingshavere tilkommende Rettigheder og paahvilende Forpligtelser.

Det forbeholdes Ministeren efter Forslag af Bevillingshaverne at fastsætte de fornødne Bestemmelser for et saadant Selskab, derunder Regeringens Andel i og Kontrol med Bestyrelsen af Selskabets Anliggender, Banens og Driftens Bestyrelse m. v.

§ 36.

Med Hensyn til Bevillingens Fortolkning skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Kendelse.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 30te Juni 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Bekendtgørelse

Nr. 175.
5te
August.

angaaende

Tiendeafløsningens Ikrafttræden for visse Købstæder og Sogne.

I Henhold til den Landbrugsministeren ved § 19 i Lov om Afløsning af Tienden af 15de Maj 1903 tillagte Bemyndigelse bestemmes herved, at Tiendeafløsningen for nedennævnte Købstæder og Sogne skal træde i Kraft den 1ste Januar 1910:

Kjøbenhavns Amts 3die Kreds.

Vindinge Sogn.

Kjøbenhavns Amts 4de Kreds.

Sogne: Kirke-Hvalsø, Særløse, Allerslev.

Kjøbenhavns Amts 5te Kreds.

Roskilde Købstad. Sogne: St. Jørgensbjerg, Kirke-Hyllinge, Kornerup, Gjevninge, Hvedstrup, Lyngby.

Frederiksborg Amts 4de Kreds.

Frederiksværk Købstad. Sogne: Vinderød, Uvelse, Kregome, Melby.

Frederiksborg Amts 5te Kreds.

Frederikssund Købstad. Sogne: Vellerup, Ølstykke, Krogstrup, Hjørlunde, Ude Sundby, Ferslev, Kyndby.

Holbæk Amts 1ste Kreds.

Nykjøbing Købstad. Sogne: Odden, Asnæs, Rørvig.

Holbæk Amts 3die Kreds.

Sogne: Ondløse, Soderup.

Holbæk Amts 5te Kreds.

Sogne: Holmstrup, Hørve, Vallekilde.

Holbæk Amts 6te Kreds.

Store Fuglede Sogn.

Nr. 175. 5te August.

Sorø Amts 1ste Kreds.
Sogne: Braaby, Benløse.

Sorø Amts 2den Kreds.
Sogne: Haraldsted, Lynge, Broby, Allindemagle.

Sorø Amts 3die Kreds.
Sogne: Skjørpinge, Faardrup.

Sorø Amts 4de Kreds.
Sogne: Boslunde, Øen Agersø, Tjæreby, Høve, Hemmershøj, Magleby, Øen Omø.

Sorø Amts 5te Kreds.
Sogne: Tjustrup, Karrebæk, Haldagerlille, Hyllinge.

Præstø Amts 1ste Kreds.
Sogne: Vraaby, Sædder.

Præstø Amts 3die Kreds.
Sogne: Aversi, Fensmark.

Præstø Amts 4de Kreds.
Præstø Købstad. Sogne: Skibbinge, Everdrup.

Præstø Amts 6te Kreds.
Sogne: Øen Nyord, Elmelunde.

Maribo Amts 1ste Kreds.
Lillebrænde Sogn.

Maribo Amts 3die Kreds.
Kjettinge Sogn.

Maribo Amts 4de Kreds.
Sogne: Hunseby, Vester Ulslev, Fuglse.

Maribo Amts 5te Kreds.
Stokkemarke Sogn.

Maribo Amts 6te Kreds.
Nakskov Købstad. Sogne: Sandby, Halsted, Nakskov Landsogn.

Bornholms Amts 1ste Kreds.
Sogne: Nyker, Knudsker, Ny Larsker, Vester Marie.

Bornholms Amts 2den Kreds.
Rø Sogn.

Odense Amts 1ste Kreds.
Sogne: Paarup, Vissenbjerg.

Nr. 175. Bek. af 5. Aug. ang. Tiendeafløsningens Ikrafttræden for visse Købstæder og Sogne.

Nr. 175. 5te August.

Odense Amts 2den Kreds.

Verninge Sogn.

Odense Amts 3die Kreds.

Seden Sogn.

Odense Amts 4de Kreds.

Norup Sogn.

Odense Amts 6te Kreds.

Gamtofte Sogn.

Odense Amts 7de Kreds.

Sogne: Skydebjerg, Kerte, Søllested.

Odense Amts 8de Kreds.

Middelfart Købstad. Sogne: Asperup, Ejby, Kauslunde, Brænderup, Indslev.

Svendborg Amts 1ste Kreds.

Ellinge Sogn.

Svendborg Amts 2den Kreds.

Hesselager Sogn.

Svendborg Amts 3die Kreds.

Sogne: Brudager, Kværndrup.

Svendborg Amts 5te Kreds.

Sogne: Snøde, Stoense, Hov.

Svendborg Amts 7de Kreds.

Horne Sogn.

Vejle Amts 1ste Kreds.

Nebsager Sogn.

Vejle Amts 3die Kreds.

Sogne: Give, Gadbjerg.

Vejle Amts 4de Kreds.

Egtved Sogn tilligemed Matr.-Nr. 32 Brakker i Starup Sogn.

Vejle Amts 5te Kreds.

Sogne: Skjærup, Vejlby, Pjedsted.

Aarhus Amts 1ste Kreds.

Sogne: Øen Endelave, Ørritslev, Lundum.

Aarhus Amts 2den Kreds.

Sogne: Ousted, Taaning, Tyrsting.

Nr. 175. 5te August.

Aarhus Amts 3die Kreds.
Sogne: Gjern, Sønder Vissing, Vrads, Bryrup, Vinding.

Aarhus Amts 4de Kreds.
Sogne: Sjelle, Mjesing, Skovby, Skjørring, Adslev.

Aarhus Amts 5te Kreds.
Sogne: Faarup, Elev, Søften, Borum, Ølsted, Sabro.

Aarhus Amts 6te Kreds.
Sogne: Hasle, Kasted.

Aarhus Amts 7de Kreds.
Sogne: Tulstrup, Gosmer.

Randers Amts 2den Kreds.
Hørning Sogn.

Randers Amts 3die Kreds.
Rosmus Sogn.

Randers Amts 4de Kreds.
Sogne: Ginnerup, Veggerslev.

Randers Amts 5te Kreds.
Sogne: Haslund, Rud, Kousted, Mellerup, Raasted, Værum, Ødum, Laurbjerg, Ølst, Hadbjerg.

Randers Amts 6te Kreds.
Sogne: Sønder Onsild, Øster Tørslev, Skjellerup, Raaby.

Aalborg Amts 1ste Kreds.
Sogne: Rold, Store Arden, Rostrup, Vebbestrup.

Aalborg Amts 2den Kreds.
Sogne: Sim, Skibsted, Sejlflod, Brøndum, Dal, Klarup, Romdrup, Thorup.

Aalborg Amts 3die Kreds.
Sogne: Hørby, Flejsborg.

Aalborg Amts 4de Kreds.
Bjørnsholm Sogn.

Aalborg Amts 5te Kreds.
Sogne: Hvorup, Aalborg Budolfi Landsogn (Hasseris), Svenstrup.

Aalborg Amts 6te Kreds.
Sogne: Aaby, Hammer, Horsens, Biersted.

Nr. 175. Bek. af 5. Aug. ang. Tiendeafløsningens Ikrafttræden for visse Købstæder og Sogne.

Bekendtgørelse

Nr. 25.
2den
Februar.

om

offentlig Anerkendelse af Sygekasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Sygekasser af 12te April 1892 er der meddelt

Odden Sogns Sygekasse i Holbæk Amt

offentlig Anerkendelse fra den 1ste Februar 1909 at regne.

I Følge derom modtagen Meddelelse fra Sygekasseinspektøren ere Haraldskjær Fabrik og Vingsted Mølles Arbejderes Sygekasse i Vejle Amt (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 20 af 1ste Marts 1901) og „De centraliserede Arbejderes Sygekasse i Kjøbenhavn“ (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 20 af 31te Januar 1899), som senere har antaget Navnet: Sygekassen „Trøst“, ophørte at bestaa.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 2den Februar 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 175. 5te August.

Hjørring Amts 1ste Kreds.

Skjæve Sogn.

Hjørring Amts 5te Kreds.

Hæstrup Sogn.

Hjørring Amts 6te Kreds.

Sogne: Hjermeslev, Saltum.

Hjørring Amts 7de Kreds.

Sogne: Øen Gjøl, Aggersborg, Øen Øland, Skræm.

Thisted Amts 1ste Kreds.

Sogne: Kollerup, Vesløs.

Thisted Amts 2den Kreds.

Vang og Tvorup Sogn.

Thisted Amts 3die Kreds.

Sogne: Hørsted, Ørum.

Thisted Amts 4de Kreds.

Gjettrup Sogn.

Thisted Amts 5te Kreds.

Sogne: Erslev, Elsø.

Viborg Amts 1ste Kreds.

Sogne: Grønning, Oddense, Tøndering, Durup med Undtagelse af Matr.-Nr. 2 b Duruplund By.

Viborg Amts 2den Kreds.

Fly Sogn.

Viborg Amts 3die Kreds.

Dollerup Sogn.

Viborg Amts 4de Kreds.

Sønderbæk Sogn.

Viborg Amts 7de Kreds.

Sogne: Vinderslev, Torning.

Ringkjøbing Amts 2den Kreds.

Sogne: Vemb, Bur, Raasted, Øen Venø, Gørding.

Ringkjøbing Amts 3die Kreds.

Dybe Sogn og Matr.-Nr. 56 Ferring Sogn.

Nr. 175. 5te August.

Ringkjøbing Amts 4de Kreds.

Ulfborg Sogn.

Ringkjøbing Amts 5te Kreds.

Ikast Sogn.

Ribe Amts 2den Kreds.

Købstæder: Esbjerg, Varde. Sogne: Varde Landsogn, Vester Nykirke Sogn tilligemed Matr.-Nr. 152 Store Darum By i Darum Sogn, Faaborg Sogn tilligemed Matr.-Nr. 5, 6, 8 og 9 a til c Helle By i Øsse Sogn, Grimstrup Sogn.

Ribe Amts 3die Kreds.

Obbekjær Sogn.

Ribe Amts 4de Kreds.

Vejen Sogn.

Ribe Amts 5te Kreds.

Sogne: Jordrup, Vorbasse, Seest, Hejnsvig, Hjarup.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 5te August 1909.

Anders Nielsen.

L. P. Larsen,
Fm.

Anordning

Nr. 176.
10de
Juli.

angaaende

Fordringerne ved og Eksamensopgivelserne til Studentereksamen m. m.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter de Os af Vor Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet foredragne Omstændigheder ville Vi i Henhold til § 27 i Lov af 24. April 1903 om højere Almenskoler m. m. herved have anordnet følgende Bestemmelser angaaende Fordringerne ved og Eksamensopgivelserne til Studentereksamen m. m.

§ 1.

Der afholdes ingen Prøve i

1) Religion,

2) Gymnastik (Legemsøvelser) og Sang, i hvilke Fag der afsluttes med en sædvanlig Opvisning,

3) Sløjd eller andet Legemsarbejde, i hvilket Fag saavidt muligt de paa Skolen udførte Arbejder fremlægges til Bedømmelse.

§ 2.

Fordringerne i de enkelte Fag, i hvilke Prøve afholdes, fastsættes saaledes

1. Dansk (med de øvrige nordiske Sprog).

Til Eksamen opgives:

a) af Litteraturlæsning: fire af de statarisk læste betydeligere Værker (deriblandt en Komedie af Holberg og et Værk af Oehlenschläger) samt omtrent 150 Sider af det læste Udvalg af Litteraturprøver fra den danske og norske Litteratur;

b) af Litteraturhistorie: den meddelte Oversigt over dansk og norsk Litteraturs Historie fra og med Holbergs Tidsalder;

c) Halvdelen af det læste Pensum af Oldnordisk, ældre Dansk (o: Sproget i Tiden 1000—1700) og Svensk.

Nr. 176. 10de Juli.

Ved mundtlig Eksamen skal der forelægges hver Eksaminand to Spørgsmaal, nemlig:

1) et Spørgsmaal hentet fra den danske eller norske Litteraturlæsning og Litteraturhistorie. Eksaminanden skal *enten* oplæse et Stykke af det opgivne Forfatterpensum og kunne gøre Rede for det med Hensyn til Indhold og Form *eller* besvare et Spørgsmaal i det opgivne Pensum i Litteraturhistorie.

2) et Spørgsmaal indenfor det opgivne sproglige Pensum (Oldnordisk, ældre Dansk og Svensk), med Eksamination i Sproghistorie knyttet hertil.

Ved skriftlig Eksamen stilles der *een Stilopgave*; ved denne bør der gives Eksaminanderne frit Valg mellem flere Spørgsmaal.

2. Historie og Samfundskundskab.

I Historie skal der eksamineres i: 1) Specialet; 2) almindelig Verdenshistorie fra 1789 til Nutiden og Nordens Historie fra omtrent 1770 til Nutiden. Opgives der intet Speciale, skal det erstattes med omtrent 100 Sider af den almindelige Historie, efter den af Undervisningsinspektøren trufne Bestemmelse, der meddeles Skolen senest to Maaneder før den skriftlige Eksamen.

I Samfundskundskab opgives hele det læste Pensum.

Eksamen er mundtlig. Der skal gives hver Eksaminand to Spørgsmaal, af hvilke det ene *skal* tages enten fra den almindelige Verdenshistorie eller fra Nordens Historie, medens det andet *kan* tages enten fra Specialet eller fra Samfundskundskab.

3. Græsk.

Til Eksamen skal opgives mindst 2000 Vers Poesi og mindst 80 Normalsider Prosa (à 1300 Bogstaver), deraf omtrent $^1/_4$ af Herodot.

Eksamen er mundtlig. Der skal regelmæssigt kun prøves i et enkelt prosaisk eller poetisk Sted; dog kan der, hvis Eksaminator eller Censor ønsker det, prøves i to Steder, et prosaisk og et poetisk. Efter Oplæsning og Oversættelse *kan* Eksaminator gøre Spørgsmaal i Grammatik i det Omfang, som Anordning af 1. December 1906 angiver, og *skal* gøre saadanne Spørgsmaal, hvis unøjagtig eller urigtig Oversættelse kan tænkes at have sin Grund i mangelfuld grammatisk Kundskab. Desuden prøves i de historiske Bidiscipliner i det Omfang, som nævnte Anordning angiver.

4. Latin.

1. Paa den klassisk-sproglige Linie:

Til Eksamen skal opgives mindst 70 Normalsider Prosa, ikke udelukkende af historisk Indhold, samt af Poesi saa meget, som svarer til mindst 600 Heksametre og 400 Vers af Horats's Oder.

Eksamen er dels mundtlig, dels skriftlig.

Ved mundtlig Eksamen eksamineres i det opgivne Pensum, og hver Eksaminand faar regelmæssigt kun eet Spørgsmaal, enten i Prosa eller i Poesi; dog

kan der, hvis Eksaminator eller Censor ønsker det, prøves i to Steder, et prosaisk og et poetisk. Eksaminanden skal foruden i Oversættelse prøves i Grammatik og i de historiske Bidiscipliner indenfor det Omfang, som Anordningen af 1. December 1906 angiver. Nr. 176. 10de Juli.

Til skriftlig Eksamen gives der en ganske let Versionsopgave, regelmæssigt af fortællende Indhold.

2. Paa den nysproglige Linie:

Til Eksamen opgives af de to sidste Aars statariske Pensum mindst 70 Normalsider.

Eksamen er mundtlig. Hver Eksaminand prøves i et enkelt Sted af det opgivne Pensum; han skal kunne levere en korrekt Oversættelse heraf paa godt dansk Sprog, og endvidere skal han prøves i sproglig Kundskab ved en Række Spørgsmaal, som Eksaminationsstedet giver Anledning til, ligesom han ogsaa maa kunne give de vigtigste reale Oplysninger til Stedets Forstaaelse.

5. Oldtidskundskab.

1. Paa den nysproglige og den matematisk-naturvidenskabelige Linie:

Til Eksamen opgives følgende Pensum: af *græsk* — episk og dramatisk — Poesi mindst 100 Sider (à 35 Linier) og af græsk Prosa mindst 100 Sider; af *latinsk* Litteratur mindst 25 Sider.

Eksamen er mundtlig. Hver Eksaminand skal oplæse et Sted af det opgivne Litteraturpensum og kunne gøre Rede for vedkommende Skrifts hele Indhold samt give tilfredsstillende Forklaring paa de væsentligste Enkeltheder i det oplæste Stykke. Under denne Eksamination bør der tillige lejlighedsvis stilles Spørgsmaal vedrørende de Oldtidsmindesmærker, der ere gennemgaaede med Eleverne.

2. Paa den klassisk-sproglige Linie:

Faget er her ikke Genstand for særlig Eksamen, men lejlighedsvis bør der under Eksaminationen i Græsk og Latin gøres Spørgsmaal, som kunne give Eleverne Anledning til at vise, hvad Udbytte de have faaet af denne Undervisning.

6 og 7. Engelsk og Tysk.

A. Paa den nysproglige Linie.

a. Engelsk som Hovedfag.

Til mundtlig Prøve opgives en Del af det i de to sidste Aar statarisk læste Pensum af den i Anordningen af 1ste December 1906 under 7 og 8, A I a, første Stykke, nævnte Litteraturlæsning, ialt omtrent 150 Sider, hvoraf indtil en Trediedel kan være Poesi. Undervisningsinspektøren udvælger for hver Skole, hvad der skal opgives, og tilsender Skolerne Underretning herom inden Udgangen af Januar Maaned.

Eksaminanden prøves i et Stykke af det opgivne Pensum og skal efter Oplæsningen af det kunne godtgøre, at han har den fulde sproglige og reale Forstaaelse af

Nr. 176. 10de Juli. Stedet. Det skal bero paa Eksaminators Valg, om han vil lade denne Prøve foregaa gennem Oversættelse med paafølgende Overhøring paa Dansk eller helt eller delvis paa anden Maade; men vælger han dette sidste, skal Censor dog have Ret til at kræve Oversættelse af Stedet. Desuden prøves Eksaminanden i et Stykke ikke læst Prosa. Endvidere skal Eksaminanden prøves i *Litteraturhistorie* m. m., og denne Prøve kan Eksaminator enten knytte til Eksaminationsstedet i det opgivne Pensum eller til, hvad der forøvrigt er gennemgaaet af Litteratur, ligesom han kan vælge, om han vil lade denne Prøve foregaa paa Dansk eller paa Engelsk. Prøven i *Talefærdighed* kan efter Eksaminators Valg knyttes til det læste eller til det ulæste Sted og skal foregaa i Samtaleform, hvorved Eksaminanden maa godtgøre, at han kan føre en Samtale i almindeligt Talesprog om almindelige Emner; denne Prøve kan dog, efter Censors Bestemmelse, bortfalde, hvis Elevens Talefærdighed er fyldestgørende godtgjort ved den foregaaende Eksamination. Særlig grammatisk Prøve kræves ikke.

Formen for den skriftlige Prøve bestemmes efter hver Skoles Valg. Enten kan der forelægges Eksaminanderne til Genfortælling paa Engelsk en engelsk Tekst, som er af letfatteligt Indhold og fri for specielle eller sjældne Ord og Vendinger. Eller ogsaa forelægges der dem til Oversættelse paa Engelsk en sammenhængende dansk Tekst paa højst 25 Linier. Eller endelig gives der dem til fri Udarbejdelse paa Engelsk en Opgave, hvis Emne maa være saa simpelt, at det i det væsentlige kun er Sprogformen, der stiller Krav til Eksaminanderne.

b. Engelsk som Bifag.

Til mundtlig Prøve opgives af det i de to sidste Aar gennemgaaede Pensum (efter Undervisningsinspektørens Bestemmelse som ovenfor) et Udvalg af den paa anførte Sted i Anordningen af 1ste December 1906 nævnte Litteraturlæsning paa omtrent 120 Sider, hvoraf indtil en Fjerdedel kan være Poesi. Prøven holdes paa samme Maade som ved Engelsk som Hovedfag, men Kravet til Eksaminanderne maa modificeres i passende Forhold til Fagets noget ringere Stilling.

Til skriftlig Prøve forelægges der efter Skolens Valg enten en Genfortællingsstil, kun indeholdende almindelige Ord og Vendinger, eller til Oversættelse paa Engelsk en sammenhængende dansk Tekst paa højst 20 Linier.

a. Tysk som Hovedfag.

Til mundtlig Prøve opgives en Del af det i de to sidste Aar statarisk læste Pensum af den i Anordningen af 1ste December 1906 under 7 og 8, A II a, første Stykke, nævnte Litteraturlæsning, i alt omtrent 150 Sider af den ældre Skønlitteratur, hvoraf dog indtil Halvdelen kan erstattes med indholdsvægtige Stykker af den senere Litteratur. Undervisningsinspektøren udvælger for hver Skole, hvad der skal opgives, og tilsender Skolerne Underretning herom inden Udgangen af Januar Maaned.

Eksaminanden prøves i et Stykke af det opgivne Pensum og skal efter Oplæsningen af det kunne godtgøre, at han har den fulde sproglige og reale Forstaaelse af Stedet. Det skal bero paa Eksaminators Valg, om han vil lade denne Prøve foregaa gennem Oversættelse med paafølgende Overhøring paa Dansk eller helt eller delvis paa anden Maade; men vælger han dette sidste, skal Censor dog have Ret til at kræve Oversættelse af Stedet. Desuden prøves Eksaminanden i et Stykke ikke læst Prosa. Endvidere skal Eksaminanden prøves i *Litteraturhistorie*, og denne

Nr. 176. 10de Juli.

Prøve kan Eksaminator enten knytte til Eksaminationsstedet i det opgivne Pensum eller til, hvad der forøvrigt er gennemgaaet af Litteratur, ligesom han vælger, om han vil lade den foregaa paa Dansk eller paa Tysk. Prøven i *Talefærdighed* knyttes til mindst 50 opgivne Sider af et i dette Øjemed læst Pensum. Den skal foregaa i Samtaleform, hvorved Eksaminanden maa godtgøre, at han kan føre en Samtale i almindeligt Talesprog om almindelige Emner; denne Prøve kan dog, efter Censors Bestemmelse, bortfalde, hvis Elevens Talefærdighed er fyldestgørende godtgjort ved den foregaaende Eksamination. Særlig grammatisk Prøve kræves ikke.

Formen for den skriftlige Prøve bestemmes efter hver Skoles Valg. Enten kan der forelægges Eksaminanderne til Genfortælling paa Tysk en tysk Tekst, som er af letfatteligt Indhold og fri for specielle eller sjældne Ord og Vendinger. Eller ogsaa forelægges der dem til Oversættelse paa Tysk en sammenhængende dansk Tekst paa højst 25 Linier. Eller endelig gives der dem til fri Udarbejdelse paa Tysk en Opgave, hvis Emne maa være saa simpelt, at det i det væsentlige kun er Sprogformen, der stiller Krav til Eksaminanderne.

b. Tysk som Bifag.

Til mundtlig Prøve opgives af det i de to sidste Aar gennemgaaede Pensum (efter Undervisningsinspektørens Bestemmelse som ovenfor) omtrent 100 Sider af den ældre Skønlitteratur, hvoraf dog indtil Halvdelen kan erstattes med indholdsvægtige Stykker af den senere Litteratur; endvidere opgiver Skolen, som Grundlag for Prøven i *Talefærdighed*, et Pensum paa mindst 40 Sider, der er læst i dette Øjemed. Prøven holdes paa samme Maade som ved Tysk som Hovedfag, men Kravet til Eksaminanderne maa modificeres i passende Forhold til Fagets noget ringere Stilling.

Til skriftlig Prøve forelægges der efter Skolens Valg enten en Genfortællingsstil, kun indeholdende almindelige Ord og Vendinger, eller til Oversættelse paa Tysk en sammenhængende dansk Tekst paa højst 20 Linier.

B. Paa den klassisk-sproglige og den matematisk-naturvidenskabelige Linie.

Eksamen er mundtlig.

1) Lægges Hovedvægten paa den *sproglige* Side, skal Eksaminanden prøves i et Stykke moderne Prosa, som ikke er ham bekendt fra Skolelæsningen. Eksaminator kan efter eget Valg prøve hans Forstaaelse af det læste enten ved Oversættelse eller ved Samtale paa Engelsk (Tysk) om Indholdet, dog med Forbehold af Censors Ret til helt eller delvist at kræve Oversættelse. Desuden skal det prøves i Samtaleform, om Eksaminanden kan udtrykke sig nogenlunde sikkert paa Engelsk (Tysk) i jævnt Talesprog om almindelige Emner. Som Grundlag for denne Prøve opgiver Skolen et Pensum paa mindst 50 Sider.

2) Lægges Hovedvægten paa *Litteraturlæsning*, skal der til Eksamen opgives omtrent 75 Sider af det i de to sidste Klasser læste Stof (efter Undervisningsinspektørens Bestemmelse som ovenfor). Eksaminanden prøves i eet eller to Steder af det opgivne Pensum og maa kunne godtgøre, at han har sproglig og real Forstaaelse af det læste, ligesom han skal godtgøre Kendskab til de læste Forfatteres Liv og litterære Betydning.

Nr. 176. 10de Juli.

8. Fransk.

Paa Indmeldelsesskemaet gives der en Fortegnelse over, hvad der er læst i sidste Klasse, men der opgives intet Pensum til Eksamination.

Eksamen er mundtlig. Der eksamineres i to ulæste Stykker af nyere Prosaforfattere, det ene omtrent svarende i Vanskelighed til det Læsestof, der er gennemgaaet i sidste Klasse, det andet noget lettere. Eksaminanderne maa kunne præstere en i det væsentlige korrekt Oplæsning med god Udtale og derefter oversætte Stykkerne paa Dansk saaledes, at det klart fremgaar, at de have forstaaet Teksten fuldt ud. Deres grammatiske Kundskab prøves enten ved en kort Analyse i Tilknytning til den forelagte Tekst eller ved nogle lette Spørgsmaal og Svar paa Fransk, ligeledes i nær Tilknytning til Teksten.

9. Geografi og Naturhistorie.

A. Paa de to sproglige Linier:

Ved Prøven, som er mundtlig, eksamineres i dette Fag afvekslende med Naturlære. Inden Udgangen af Januar meddeler Undervisningsinspektøren hver enkelt Skole, i hvilket af disse Fag Prøven vil blive afholdt.

B. Paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie:

Ved Prøven, som er mundtlig, eksamineres afvekslende i Geografi (med Mineralogi og Geologi) og Naturhistorie (med Fysiologi). Inden Udgangen af Januar meddeler Undervisningsinspektøren, i hvilket af disse Fag Prøven vil blive afholdt.

10. Naturlære.

A. Paa de to sproglige Linier:

Se ovenfor, under „Geografi og Naturhistorie".

B. Paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie:

a. og b. Fysik og Astronomi. Ved Prøven, som er mundtlig, eksamineres i et begrænset Pensum, som bestaar af to af følgende fem Afsnit: Astronomi, Varmelære, Lyslære, Magnetisme og Elektricitet, Mekanisk Fysik (eller eventuelt et Pensum af tilsvarende Omfang) samt i en Samling af femten af de udførte praktiske Øvelser. Disse, saavelsom det ene Afsnit, vælges af Skolen, medens Undervisningsinspektøren vælger det andet Afsnit og tilsender Meddelelse herom inden Udgangen af Januar Maaned.

Der gives to Spørgsmaal, eet i et af de opgivne Afsnit og eet i de fysiske Øvelser.

c. Kemi. Ved Prøven, som er mundtlig, eksamineres i et begrænset, af Skolen valgt Pensum, som omtrent er Halvdelen af det læste.

11. Matematik.

A. Paa de to sproglige Linier:

Ved Prøven, som er mundtlig, eksamineres i et begrænset Pensum, som omtrent er Halvdelen af det læste, og som opgives af Undervisningsinspektøren inden Udgangen

af Januar Maaned. Der gives to Spørgsmaal, af hvilke det ene bestaar i Løsning af een eller flere lette Opgaver, som kun maa være simple Anvendelser af de læste Sætninger. Nr. 176. 10de Juli.

B. Paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie:

Ved den mundtlige Prøve eksamineres i et begrænset Pensum, som omtrent er Halvdelen af det læste. Undervisningsinspektøren giver hver Skole Meddelelse om, hvad der skal opgives, og tilsender Skolerne Underretning herom inden Udgangen af Januar Maaned.

Ved den skriftlige Prøve gives to Sæt Opgaver. Mindst Halvdelen af Opgaverne skal være umiddelbare Anvendelser af læste Sætninger. Een af Opgaverne skal bestaa i at føre Bevis for en Sætning i det Pensum, som opgives til mundtlig Eksamen.

Den mundtlige Prøve bortfalder for de Eksaminander paa denne Linie, som mindst have faaet Karakteren 6 ved den skriftlige Prøve, medmindre der fra Skolens eller Censors Side fremsættes udtrykkeligt Ønske om det modsatte.

§ 3.

For hver af de skriftlige Prøver, nemlig i Dansk for alle tre Linier, i latinsk Version for den klassisk-sproglige Linie, i Engelsk og i Tysk for den nysproglige Linie, samt i Matematik for den matematisk-naturvidenskabelige Linie gives 1 Fagkarakter.

For hver af de efternævnte mundtlige Prøver gives der 1 Fagkarakter:

a) paa den klassisk-sproglige Linie: Dansk, Engelsk (Tysk), Fransk, Latin, Græsk, Historie, Geografi og Naturhistorie, Naturlære, Matematik; ialt 9 Kar.

b) paa den nysproglige Linie: Dansk, Engelsk, Tysk, Fransk, Latin, Oldtidskundskab, Historie, Geografi og Naturhistorie, Naturlære, Matematik; ialt 10 Kar.

c) paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie: Dansk, Engelsk (Tysk), Fransk, Historie, Oldtidskundskab, Geografi og Naturhistorie, Fysik med Astronomi, Kemi, Matematik; ialt 9 Kar.

For hvert af Fagene: Gymnastik (Legemsøvelser), Sang, Sløjd eller andet Legemsarbejde gives 1 Fagkarakter.

Endvidere gives 1 Fagkarakter for Orden med de skriftlige Arbejder.

Angaaende de for Karakterbetegnelsen m. m. fastsatte Regler henvises til kgl. Anordning af 3die August 1906 angaaende Censuren og Karaktergivningen ved de højere Almenskolers forskellige Eksaminer.

§ 4.

Til at bestaa Studentereksamen kræves, at Gennemsnitsværdien af alle de den enkelte Eksaminand givne Fagkarakterer, med Undtagelse af Fagkaraktererne for Legemsøvelser, Sang og Sløjd eller andet Legemsarbejde, mindst er $3{,}_5$, beregnet efter den Karakterbetegnelse, som er fastsat i den i § 3, sidste Stykke, nævnte Anordning.

Nr. 176. 10de Juli.

§ 5.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til at fastsætte de nærmere Bestemmelser, som maatte være nødvendige for Gennemførelsen af denne Anordning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Charlottenlund den 10. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Enevold Sørensen.

Nr. 26.
3die
Februar.

Bekendtgørelse

om

offentlig Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser af 9de April 1907 er der meddelt

„Rebslageriarbejdernes Arbejdsløshedskasse i Danmark"

offentlig Anerkendelse fra den 1ste Februar 1909 at regne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 3die Februar 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 177.
16de
Juli.

angaaende

privat forberedte Elevers Optagelse i eksamensberettigede Mellemskoler.

Ministeriet vil herved have fastsat følgende Bestemmelser om, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til saadanne Elever, der fra privat Forberedelse — hvorved her forstaas saavel privat Forberedelse i Hjemmet som Undervisning i private ikke-eksamensberettigede Skoler eller paa Kursus — optages i en eksamensberettiget Mellemskole senere end Begyndelsen af 1ste Mellemskoleklasse:

Med Hensyn til alle Elever, der fra privat Forberedelse optages i Mellemskolen senere end Begyndelsen af 1ste Mellemskoleklasse, hvilket forudsætter, at de have bestaaet en Optagelsesprøve, der godtgør, at vedkommende i Modenhed og Kundskaber staar paa lige Trin med den Klasses Elever, i hvilken han (hun) ønskes optaget jfr. § 15 i Lov om højere Almenskoler af 24de April 1903, skal vedkommende Undervisningsinspektør i hvert forekommende Tilfælde afgøre, om den paagældende Elev kan indstilles til Mellemskoleeksamen som regelmæssig Skoleelev, eller om han i visse Fag skal opgive Pensa ud over det, som er læst i 4de Mellemskoleklasse. Skolerne ere forpligtede til at meddele Undervisningsinspektøren alle de Oplysninger, som han maatte anse for at være fornødne i saa Henseende.

Med Hensyn til de Elever, der fra privat Forberedelse ved Skoleaarets Begyndelse optages i 4de Mellemskoleklasse, gælder desuden den særlige Regel, at der forinden deres Optagelse i nævnte Klasse skal være præsteret Attest fra den, der har ledet deres Undervisning, om, at den paagældende Elev maa anses for egnet til Optagelse i nævnte Klasse, hvilken Attest, der ogsaa maa indeholde Oplysning om det i de forskellige Fag gennemgaaede Pensum, vil være at indsende til Undervisningsinspektøren; den ved Begyndelsen af Skoleaaret i 4de Mellemskoleklasse optagne Elev vil dernæst ved Mellemskoleeksamen have at aflægge Prøve i alle de Fag, i hvilke der i Henhold til Anordning af 3die August 1906 om Mellemskoleeksamen kan aflægges Prøve, selv om Klassens øvrige Elever fritages for Prøve i et eller flere af disse Fag.

I Skoleaarets Løb kan ingen Elev optages i 4de Mellemskoleklasse uden Ministeriets forudgaaende Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde, jfr. Ministeriets Bekendtgørelse af 2den Marts 1908 I. A. 4. h.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 16de Juli 1909.

Enevold Sørensen.

K. Glahn,
const. Fm.

Nr. 178.
23de
Juli.

Bekendtgørelse

angaaende

Noteringen paa Kjøbenhavns Børs af udenlandske Vekselkurser.

Paa derom af Ministeriet for Handel og Søfart nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 19de d. M. allernaadigst at bifalde:

1) at de hidtil paa Kjøbenhavns Børs noterede Vekselkurser fremtidig noteres hver Mandag, Onsdag og Fredag, Helligdage undtagne,

2) at Kursens Notering besørges af en Komité, bestaaende af 2 Medlemmer, af hvilke 1 udnævnes af Grosserer-Societetets Komité og 1 af Nationalbankens Direktion.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 23de Juli 1909.

P. M. V.

H. Vedel.

G. Busck-Nielsen.
fg.

Bekendtgørelse

Nr. 179.
23de
Juli.

om

Anerkendelse af en Opdragelsesanstalt.

I Medfør af § 27 i Lov Nr. 72 af 14de April 1905 om Behandlingen af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer har Justitsministeriet godkendt Skolehjemmet „Prøven“ som Opdragelsesanstalt for særlig vanskelige Børn.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 23de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Trolle.
Fm.

Nr. 180.
23de
Juli.

Bekendtgørelse

angaaende

en Ændring i Politireglementet for Statsbanerne.

I Politireglementet for Statsbanerne (jfr. Bekendtgørelser Nr. 31 af 22de Januar 1900, Nr. 111 af 23de Juni 1902, Nr. 12 af 2den Februar 1904 og Nr. 37 af 13de Marts 1907) foretages herved følgende Ændring:

§ 32 „Beskyttelsesvogne" affattes saaledes:

„I ethvert til Personbefordring bestemt Tog, hvis største tilladte Hastighed overskrider 70 km. i Timen, skal den forreste Vogn, saafremt den er toakslet, holdes ubesat af rejsende. Er den forreste Vogn en Truckpersonvogn, skal derimod kun de to forreste Vognafdelinger holdes ubesatte af rejsende. Forperronen regnes for en Vognafdeling, ligesom ogsaa Kedelrum, Akkumulatorrum, Bremsekupé o. l.

Naar den nævnte Hastighed overskrider 45 km., men ikke 70 km. i Timen, skal kun den forreste Vognafdeling holdes ubesat af rejsende."

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 23de Juli 1909.

Jensen-Sønderup.

G. Giødesen.

Anordning

Nr. 181.
26de
Juli.

angaaende

Ændringer i Anordning af 3die August 1906 om Censuren og Karaktergivningen ved de højere Almenskolers forskellige Eksaminer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter de Os af Vor Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi herved allernaadigst have anordnet følgende Ændringer i Vor allerhøjeste Anordning af 3die August 1906 angaaende Censuren og Karaktergivningen m. m. ved de højere Almenskolers forskellige Eksaminer:

§ 3, 2det Afsnit i Anordning af 3die August 1906 angaaende Censuren og Karaktergivningen m. m., ved de højere Almenskolers forskellige Eksaminer affattes saaledes:

Aarskarakterer. En Aarskarakter for en Elev i et eller andet Fag er den Karakter, der fremkommer som Gennemsnitsresultat af 3 Karakterer, som Faglæreren giver Eleven ved Slutningen af 3 Afsnit af hele Skoleaaret, og hvori han udtrykker sit samlede Skøn over Elevens Standpunkt. De 3 Karakterer indføres til de angivne Tidspunkter i en dertil indrettet Skoleprotokol, som opbevares af Skolens Styrer; og straks efter Undervisningsaarets Slutning sørger denne for Udregningen af alle de enkelte Aarskarakterer og indfører dem i nysnævnte Protokol.

§ 4, 5te og 6te Afsnit i samme Anordning affattes saaledes:

Udkommer der ved Divisionen af de 3 i Aarets Løb givne Karakterer eller ved at tage Middeltallet mellem Aarskarakteren og Eksamenskarakteren en Brøk, der er over $^1/_2$, forhøjes Resultatet til det nærmest ovenfor liggende Tal, medens enhver Brøk, der er $^1/_2$ eller derunder, bortkastes.

Aarskarakteren for Orden med skriftlige Arbejder udregnes ved Sammenlægning af alle de af vedkommende Lærere i Aarets Løb givne Terminskarakterer og Division derefter med Karaktererernes Antal; fremkommer der en Brøk, forholdes dermed, som i forrige Stykke angivet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Charlottenlund Slot, den 26de Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Enevold Sørensen.

Nr. 182.
28de
Juli.

Bekendtgørelse

om

Fastsættelse af det Tidspunkt, fra hvilket metrisk Maal og Vægt udelukkende skulle benyttes ved Beregning af Told og andre offentlige Afgifter.

Efter at Justervæsenet fra og med den 1ste Juli d. A. er overgaaet fra Kjøbenhavns Kommune til Staten, har det paa derom af Ministeriet for Handel og Søfart nedlagt allerunderdanigst Forestilling under 10de d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at det Tidspunkt, fra hvilket metrisk Maal og Vægt, i Følge Lov Nr. 124 om Indførelse af det metriske System for Maal og Vægt af 4de Maj 1907, udelukkende skulle benyttes ved al Beregning af Told og andre offentlige Afgifter, fastsættes til den 1ste April 1910.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 28de Juli 1909.

Johan Hansen.

H. B. Krenchel.

Bekendtgørelse

Nr. 183.
31te
Juli.

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

Vestlollands Landboforening (Maribo Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse foranstaltet Bortlodning ved et Dyrskue i Nakskov den 12te f. M.,

De samvirkede Landboforeninger i Sjællands Stift (Sorø Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en Bortlodning af Tillægsdyr og forskellige Landbrugsgenstande, som Foreningen med Justitsministeriets Tilladelse har afholdt i Forbindelse med et Ungskue i Ringsted den 9de, 10de og 11te ds,

Bestyrelsen for Arbejdernes Byggeselskab i Aarhus (Aarhus Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en Bortlodning, der med Justitsministeriets Tilladelse agtes afholdt den 1ste n. M. ved en Fest i Vennelyst om nogle Selskabet skænkede Genstande,

Sorø Egnens Hesteforsikringsforening (Sorø Amt),
hvis tidligere Navn var „Assuranceforening for Heste og Hornkvæg i Alsted og tilstødende Sogne", Tilladelse til uanset Navneforandringen at beholde den Foreningen ved Resolution fra Indenrigsministeriet af 26de Juni 1863 givne Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de af Foreningen tegnede Policer paa den i Lov af 19de Februar 1861 § 56 ommeldte Maade,

Sparekassen for Gjelsted og Omegn (Odense Amt)
dels de i Lov af 11te Februar 1863, jfr. Lov af 27de Februar 1897, ommeldte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir, dels Tilladelse til at benytte og ved Kassens til enhver Tid værende Formand at kassere Stempelmærker paa de til Sparekassen af dens Debitorer udstedte stempelpligtige Gældsforskrivninger,

Hesteassuranceforeningen i Valby Sogn og Omegn (Frederiksborg Amt)
Tilladelse til at benytte og ved Foreningens til enhver Tid værende Formand at kassere Stempelmærker paa de af Foreningen udstedte Policer,

Nr. 183. 31te Juli. Sydfalsters Kvægforsikringsselskab (Maribo Amt)
Tilladelse til at benytte og ved Foreningens til enhver Tid værende Formand at kassere Stempelmærker paa de af Foreningen udstedte Policer,

Livsforsikrings Foreningen for Heste i Uggerløse m. fl. Sogne (Holbæk Amt)
Tilladelse til at benytte og ved Foreningens til enhver Tid værende Formand at kassere Stempelmærker paa de af Foreningen udstedte Policer.

Skattedepartementet, den 31te Juli 1909.

P. M. V.

J. Klitgaard.

Allan With,
Ass.

Bekendtgørelse

Nr. 184.
3die
August.

angaaende

Indlemmelse saavel i verdslig som i gejstlig Henseende i Vejle Købstad af Ejendommene Matr.-Nr. 1 a m. fl. af Vejle Enge i Hornstrup Sogn og Matr.-Nr. 7 f m. fl. af Uhre By i Hover Sogn under Vejle Amt.

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 23de f. M. allernaadigst at bifalde:

at følgende Ejendomme, nemlig:

Matr.-Nr. 1 a—1 q og 2 a—2 k af Vejle Enge i Hornstrup Sogn under Vejle Amt og

Matr.-Nr. 7 f, 12 aa, 12 ae, 12 cø og 12 da af Uhre By i Hover Sogn under Vejle Amt,

saavel i verdslig som i gejstlig Henseende indlemmes i Vejle Købstad fra den 1ste Juli 1909 at regne.

Der er derhos allernaadigst indrømmet en Frist af 5 Aar fra Indlemmelsen at regne med Gennemførelsen af Købstadlovgivningens Byggeforskrifter med Hensyn til de paa de indlemmede Arealer værende Bygninger, ligesom det er tilladt, at de i Følge Sundhedslovgivningen for Købstaden gældende Forskrifter først efter Forløbet af 5 Aar fordres bragte i Anvendelse paa bemeldte Arealer.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 3die August 1909.

Klaus Berntsen.

Fr. Martensen-Larsen,
Fm.

Hermed Tillæg Nr. 2 til Lovtidende for 1909.

21. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Nr. 185.
3die
August.

Bekendtgørelse

om

offentlig Anerkendelse af Sygekasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Sygekasser af 12te April 1892 er der meddelt

Kolding Arbejderforenings Sygekasse

offentlig Anerkendelse fra den 1ste August 1909 at regne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 3die August 1909.

Klaus Berntsen.

Fr. Martensen-Larsen.
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 27.
24de
Februar.

angaaende

Forbud mod Benyttelse af Flyndervaad og Forhøjelse af Mindstemaalet for Rødspætter i visse Dele af Limfjorden.

I Henhold til § 19 i Lov om Saltvandsfiskeri af 4de Maj 1907 fastsættes herved følgende:

§ 1.

I det Farvand, som omfatter Løgstør Bredning og Vandet Øst for Livø og Fur, og som begrænses mod Øst af Linien den østlige Ende af Frederik den 7des Kanal — Vestpynten af Borgholm, mod Thisted Bredning af Linien Feggesund Færgested Nord — Feggesund Færgested Syd og mod Syd af Linierne: det højeste Punkt paa Ejerslev Klint — Ejerslev Røn — Blinde Røn — Vestpynten af Livø, Nord- og Østkysten af Livø, Sydspidsen af Livøtap — Færker Odde, Østkysten af Furø, en ret Linie fra Degen Odde mod Syd, Nordkysten af Salling og Junget Hoved — Risgaard Nakke, er det forbudt at benytte ethvert Slags Flyndervaad (derunder Snurrevaad og Landdragningsvaad) i Tidsrummet fra 1ste April til 30te September 1909.

§ 2.

I Thisted Bredning og Visby Bredning med tilstødende Sunde og Vige, begrænset mod Nord af Linien Feggesund Færgested Nord — Feggesund Færgested Syd og mod Syd af Linien Doverodde Dampskibsbro — Næs Odde samt i Risgaarde Bredning Syd for Linien Junget Hoved — Risgaard Nakke, Skive Fjord, Lovns Bredning og Hjarbæk Fjord med de til nævnte Bredninger og Fjorde stødende Sunde og Vige er det forbudt at benytte ethvert Slags Flyndervaad (derunder Snurrevaad og Landdragningsvaad) i Tidsrummet fra 1ste April til 31te Oktober 1909.

§ 3.

I Tidsrummet fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910 er det forbudt at ilandbringe, sælge eller have til Salg, holde om Bord, udbyde eller bringe fra Sted til andet Rødspætter, der ere fangede i de i § 1 ommeldte Farvande, til et mindre Maal end 9 Tommer (236^{mm}), og Rødspætter, der ere fangede i de i § 2 ommeldte Farvande til et mindre Maal end $9^1/_2$ Tomme (249^{mm}), Maalene regnede fra Snudespids til Halerod.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Landbrugsministeriet, den 24de Februar 1909.

Anders Nielsen.

L. P. Larsen,
Fm.

Anordning

Nr. 186.
9de
August.

angaaende

Tilføjelse til Anordning af 20de September 1902 om Behandlingen af Postforsendelser til og fra Stats- og kommunale Myndigheder.

Foruden de Embeder og Bestillinger, som i Henhold til Anordning af 20de September 1902 om Behandlingen af Postforsendelser til og fra Stats- og kommunale Myndigheder § 1 henhøre til de i Postlov af 5te April 1888 § 12 a, § 13 og § 15 omhandlede Statsmyndigheder, vil ogsaa den i Lov Nr. 83 af 30te April 1909 omhandlede Statsprøveanstalt være at henregne til nævnte Statsmyndigheder og derfor være at vedføje under Nr. 3 paa den i foranførte Anordnings § 1 angivne Fortegnelse over saadanne Myndigheder.

Indenrigsministeriet, den 9de August 1909.

Klaus Berntsen.

C. L. Lage.

Nr. 187.
11te
August.

Bekendtgørelse

om

Godkendelse af Prøver for elektriske Installatører i Henhold til § 4 i Lov Nr. 77 af 19de April 1907 om elektriske Stærkstrømsanlæg.

I Henhold til § 4 i Lov Nr. 77 af 19de April 1907 om elektriske Stærkstrømsanlæg (Stærkstrømsloven) har Ministeriet for offentlige Arbejder under Dags Dato udfærdiget følgende Bestemmelser angaaende Godkendelse af Prøver for elektriske Installatører:

§ 1.

Som Prøver for elektriske Installatører, der berettige disse til at paatage sig Udførelsen og Vedligeholdelsen af saadanne Stærkstrømsanlæg, som ere underkastede Tilsyn ifølge Stærkstrømslovens § 1 c, godkendes:

I. Den polytekniske Læreanstalts Eksamen for Elektroingeniører, for saa vidt den er bestaaet med 1ste eller 2den Karakter.

II. De af Kjøbenhavns Belysningsvæsen i Aarene 1903—1909 afholdte Installatørprøver.

III. Den i de følgende Paragrafer omhandlede Prøve.

§ 2.

Den i § 1 III omhandlede Prøve afholdes af de Institutioner, som af Ministeriet for offentlige Arbejder have faaet Tilladelse dertil.

Prøven afholdes under den Kontrol, som foreskrives af Elektricitetskommissionen, der ligeledes bestemmer Tiden for de enkelte Prøvers Afholdelse og stiller de skriftlige Opgaver, se § 4 B og C.

Andragender om Tilladelse til Prøvens Afholdelse stiles til Ministeriet for offentlige Arbejder og indsendes til Elektricitetskommissionen.

§ 3.

De, der ville underkaste sig den i § 1 III omhandlede Prøve, skulle, forinden de stedes hertil, ved skriftlige Attester have godtgjort, at de have mindst 4 Aars praktisk Fordannelse, hvoraf mindst eet Aar ved elektrisk Montage og mindst eet Aar ved Driften af et Elektricitetsværk. Hvis ikke hele Tiden anvendes paa fornævnte Maade, skal Resten anvendes ved Metalarbejderfagene.

Indmeldelserne til Prøven skulle slutte en Maaned, førend Prøven paabegyndes.

Er den, der afholder Prøven, jfr. § 2, i Tvivl om, hvorvidt de forelagte Attester ere tilstrækkelige, indsendes disse senest 8 Dage efter Indmeldelsens Slutning til Elektricitetskommissionen, som endelig afgør Sagen. Kommissionen er ligeledes berettiget til selv at kræve de forelagte Attester indsendte til Prøvelse.

§ 4.

Den i § 1 III omhandlede Prøve bestaar af:

A. En Laboratorieprøve.
B. En praktisk Prøve.
C. En skriftlig Prøve.
D. En mundtlig Prøve.

A. Laboratorieprøven omfatter:

1. Opstilling og Forbindelse af Dynamoer, Motorer, Transformatorer og Akkumulatorer samt Bestemmelse af deres Karakteristiker og Virkningsgrad;
2. Benyttelse af de forskellige Maaleinstrumenter saavel til Jævnstrøm som til Vekselstrøm, Isolationsmaalinger og Fejlbestemmelser ved Ledningsnet, Tavleanlæg, Maskiner, Apparater, Lamper og Akkumulatorer samt Maaling af Modstande (herunder Jordforbindelser).

Der stilles to Opgaver, en under hver af de to Afdelinger. Til Besvarelse af hver Opgave gives 4 Timer.

B. Den praktiske Prøve omfatter:

1. Konstruktion og Beregning af et Ledningsanlæg;
2. Udkast til et Fordelingsskema til et Stærkstrømsanlæg.

Til Besvarelse af hver af de to Opgaver gives 12 Timer. Bøger og andre Hjælpemidler maa benyttes.

C. Den skriftlige Prøve omfatter en Opgave angaaende eet større eller flere mindre Spørgsmaal vedrørende Akkumulatorer, elektriske Maskiner og Transformatorer.

Til Opgavens Besvarelse gives 4 Timer.

D. Den mundtlige Prøve omfatter:

1. De almindelige Grundprincipper for Elektrotekniken. Derunder: Elementær Elektricitetslære, Læren om Magnetisme og Elektromagnetisme, den elementære Kraftlinieteori, Induktionslovene, elementær Vekselstrømsteori.
2. Akkumulatorer, elektriske Maskiner og Transformatorer. Derunder: Hovedtrækkene af Akkumulatorers, elektriske Maskiners og Transformatorers Teori, Virkemaade og Konstruktion samt deres Opstilling, Pasning og Idriftsætning.
3. Elektriske Ledninger, Apparater og Lamper. Hovedreglerne for Beregning af elektriske Ledningsnet. De elektriske Ledningers og Kablers Beskaffenhed og Anvendelse. De forskellige Installationsmaader i og udenfor Bygninger, Luftledningers Styrkeberegning og Konstruktion samt herunder hørende Sikkerhedsforanstaltninger, Master

Nr. 187. 11te August.

og Bærekonstruktioner for Luftledninger. Afbrydere, Sikringer, Stikkontrakter, Modstande, Spændingssikringer, Lynsikringer, Lampefatninger og disses Montage. Elektriske Lamper, Lysfordeling og Lysmaaling.

4. Elektriske Centralanlæg. To- og Treledersystem med og uden Akkumulatorbatteri, Spændingsdelere og Udligningsmaskiner. Ladeanordninger til Akkumulatorbatterier. En-, To- og Trefaseanlæg for Lavspænding og Højspænding, Transformatorstationer og Omformerstationer. De elektriske Maaleinstrumenter og Elektricitetsmaalere, deres Princip, Anvendelse og Montage. Konstruktion af Apparatanlæg samt deres Montage og Idriftsætning. Strømfordelingsskemaer. Principerne for Fejlbestemmelse og Isolationsmaaling.
5. Stærkstrømsloven og de af Ministeriet for offentlige Arbejder samt af Elektricitetskommissionen udfærdigede Forskrifter for Udførelse og Drift af elektriske Stærkstrømsanlæg.

Der holdes to Eksaminationer; ved den ene stilles der to Spørgsmaal indenfor Grupperne 1 og 2, ved den anden to Spørgsmaal indenfor Grupperne 3, 4 og 5.

Ved Prøven benyttes følgende Karakterer med vedføjede Værdier:

ug	=	7
ug÷	=	6
mg	=	5
mg÷	=	4
g	=	3
g÷	=	2
tg	=	1
tg÷	=	0
mdl	=	÷1
mdl÷	=	÷3
slet	=	÷5

Der gives følgende Karakterer:	Antal.	I alt.
I hver af Laboratorieprøvens Afdelinger	1	2
I hver af den praktiske Prøves Afdelinger.....	1	2
For den skriftlige Prøve.....	1	1
For hver af de to mundtlige Eksaminationer ...	1	2
I Tegning	1	1
I Orden og Stil.....	1	1
	I alt...	9

For at bestaa Prøven kræves mindst 27 Points.

§ 5.

De, der i Henhold til § 2 have faaet Tilladelse til at afholde den i § 1 III omhandlede Prøve, skulle føre en af Elektricitetskommissionen autoriseret Protokol over de afholdte Prøver, hvori samtlige Eksaminander og de dem givne Karakterer indføres. Paa Grundlag af denne Protokol udfærdiger den, der afholder Prøven, Eksamensbeviser for dem, der have bestaaet Prøven.

§ 6. Nr. 187. 11te August.

For saa vidt Elektricitetskommissionen i Henhold til § 2 maatte beskikke Censorer eller andre kontrolførende ved Prøverne, bestemmes det Vederlag, som den, der afholder Prøven, herfor vil have at yde de paagældende, af Ministeriet for offentlige Arbejder.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 11te August 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Nr. 188.
16de
August.

Bekendtgørelse

om

Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser.

I Tilslutning til Bekendtgørelse Nr. 10 af 23de Januar 1907 i Lovtidende A om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser og paa de i den nævnte Bekendtgørelse i det Hele indeholdte Betingelser saavel som paa de den Vedkommende tilkendegivne nærmere Vilkaar godkender Justitsministeriet herved efter stedfunden Brevveksling med Landbrugsministeriet indtil videre det i Bekendtgørelse af 22de Maj d. A. om Eksportslagteriernes Stilling efter Lov 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol nævnte Eksportslagteri (Serie A):

Hammel og Omegns Andels-Svineslagteri

som berettiget til Indførsel af Pølser i Overensstemmelse med § 6, 2det Stykke, i ovennævnte Lov af 6te April 1906, saaledes at det foreskrevne Mærke bliver:

enten

Nr. 55

eller

Hmml A

hvorhos det indtil videre godkendes, at bemeldte Eksportslagteri er berettiget til at optage Tilføjelsen „**Trikinfri**“ paa de paa Pølserne anbragte Plomber.

Denne Bekendtgørelse gør ingen Indskrænkning i de af Landbrugsministeriet for Meddelelse af Autorisation som Eksportslagteri stillede Betingelser.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 16de August 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 189.
31te
August.

om

Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam.

Ifølge foreliggende Meddelelser maa Rotterdam anses som kolerasmittet.

Som Følge heraf træder Bestemmelserne i §§ 13—21 om asiatisk Kolera i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14de Maj 1900 i Virksomhed overfor det nævnte Sted.

I Henhold til nævnte Bekendtgørelses § 24 forbydes endvidere Indførsel fra nævnte Sted af:

a. enhver Art af Klude og
b. brugte Klædningsstykker og Sengetøj, for saa vidt de ikke henhøre til Passagerers Rejsegods eller er bestemte til Skibsmandskabets personlige Brug eller indføres som Flyttegods, dog at snavsede Klædningsstykker og Sengetøj altid skal desinficeres, naar Tilsynet skønner det fornødent.

A. Bestemmelserne i §§ 13—21 og 24 om asiatisk Kolera i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

1) Havnene ved det røde Hav,
2) Havnene i Ægypten,
3) Havnene i Tonkin og Cochinchina

samt i Ostindien, derunder de nederlandske ostindiske Kolonier,

4) St. Petersborg, Kronstadt,
5) Archangel,
6) Riga, og
7) Rotterdam.

B. Bestemmelserne i §§ 26—35 og 38 om Pest i ovennævnte Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er ikke i Virksomhed.

C. De ved den i Medfør af § 23, jfr. § 15 i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14de Maj 1900 udstedte Bekendtgørelse Nr. 138 af 25de Juni d. A. §§ 1—6, jfr. Bekendtgørelse Nr. 162 af 23de Juli d. A., over for enhver, der ankommer søværts hertil Landet direkte fra St. Petersborg, Kronstadt og Riga trufne Forholdsregler med Hensyn til Lægeeftersyn m. m., sættes ogsaa i Kraft overfor Personer, der ankommer søværts hertil Landet direkte fra Rotterdam, saaledes at disse underkastes Lægeeftersyn efter Ankomsten hertil indtil 5te Dagen efter deres Afrejse fra Rotterdam.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 31te August 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Nr. 190.
23de
Juni.

Bekendtgørelse

angaaende

Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Kolding over Hejls til Hejlsminde og en Jernbane fra Kolding over Taps, Ødis og Ødis-Bramdrup til Vamdrup.

Paa derom af Ministeriet for offentlige Arbejder nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 15de Juni 1909 allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at meddele d'Hrr. Proprietær, Sogneraadsmedlem Oluf Jepsen Brandorff til Krandsbjerggaard i Fovslet; Proprietær Niels Hansen Dall til Bæklund i Hejls; Proprietær, Sogneraadsformand Johannes Petersen Johansen til Dalhavegaard i Taps; Sagfører, Byraadsmedlem Edvard Rasmus Lau af Kolding; Proprietær, Amtsraadsmedlem Jens Christoffer Thygesen til Dalbygaard i Dalby og Gaardejer, Sogneraadsformand Søren Hansen Hørlyck af Vamdrup følgende Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Kolding over Hejls til Hejlsminde og en Jernbane fra Kolding over Taps, Ødis og Ødis-Bramdrup til Vamdrup.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi efter derom indgivet Andragende i Overensstemmelse med Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 allernaadigst ville have forundt og bevilget Proprietær, Sogneraadsmedlem Oluf Jepsen Brandorff til Krandsbjerggaard i Fovslet; Proprietær Niels Hansen Dall til Bæklund i Hejls; Propritær, Sogneraadsformand Johannes Petersen Johansen til Dalhavegaard i Taps; Sagfører, Byraadsmedlem Edvard Rasmus Lau af Kolding; Proprietær, Amtsraadsmedlem Jens Christoffer Thygesen til Dalbygaard i Dalby og Gaardejer, Sogneraadsformand Søren Hansen Hørlyck af Vamdrup Eneret til at anlægge en Jernbane fra Kolding over Hejls til Hejlsminde og en Jernbane fra Kolding over Taps, Ødis og Ødis-Bramdrup til Vamdrup, samt til indtil 1ste Januar 2008 at benytte disse Baner til Befordring af Personer og Gods ved

Hjælp af Lokomotiver, idet Vi dog ville have Staten forbeholdt Eneret til Jernbane- transporten mellem de Punkter paa Statsbanerne, med hvilke fornævnte Baner direkte eller ved Forbindelse med andre Jernbaner maatte komme i Berøring. Nr. 190. 23de Juni.

Bevillingen meddeles derhos paa følgende Betingelser:

I.

§ 1.

Banerne kunne bygges som lette Lokomotivbaner. Indhegning af Banerne og Anbringelse af Led ved Vejoverkørsler vil i Regelen kunne bortfalde undtagen paa enkelte stærkt befærdede Punkter.

Angaaende Banernes Retningslinie og Bygningsmaade er Bevillingshaverne i øvrigt underkastede Ministerens Bestemmelse paa Grundlag af de af Bevillingshaverne forelagte fuldstændige Planer til Anlægene.

Endvidere skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Bestemmelse om Banernes Forsyning med alt Tilbehør, derunder de til deres første Anlæg fornødne Lokaler for Told-, Post- og Telegrafvæsen.

Vilkaarene for Banernes Tilslutning til Statsbanernes Stationer ved Kolding og Vamdrup eller for en Medafbenyttelse af disse fastsættes af Ministeren.

§ 2.

Bevillingshaverne er pligtige at meddele Ministeren alle af denne begærte Oplysninger angaaende Tilvejebringelsen af den udover Statskassens Bidrag (jfr. § 14) fornødne Anlægskapital.

§ 3.

Ekspropriationen af de til Baneanlægene fornødne Grunde m. m. foretages i Henhold til Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845. For saa vidt der til Anlægene maatte blive indtaget Grunde, der tilhører Staten, gives fuldt Vederlag for disse.

Udbetalingen af Erstatninger til de skadelidende, af Diæter og Befordringsudgifter til Medlemmerne af Besigtigelses-, Ekspropriations- og Taksationskommissioner m. v. sker efter nærmere Bestemmelse af Ministeren. Hvis det af denne forlanges, at Udbetalingen skal ske gennem Statskassen, skal Bevillingshaverne være pligtige at stille et Beløb af indtil 4,000 Kr. pr. Kilometer af Banernes Længde til Ministerens Raadighed samt desuden paa Forlangende efter Haanden at udrede det Beløb, som Ministeren anser fornødent til disse Udgifters Dækning, saaledes at Statskassen ingen Sinde kommer til at staa i Forskud hertil for Bevillingshaverne. Skulde disse ikke udrede de saaledes forlangte Beløb inden Udløbet af de Tidsfrister, som Ministeren i saa Henseende maatte fastsætte, skal Vor Regering være berettiget til herfor at holde sig til den af Bevillingshaverne stillede Sikkerhed, jfr. § 11, og til at standse Jernbaneanlægene.

§ 4.

Alle Arbejder ved Bygningen af Banerne med Tilbehør skal, for saa vidt ikke anderledes af Ministeren bestemmes, udbydes i Licitation i Henhold til Betingelser, der approberes af Regeringens tekniske Kontrol, jfr. § 7.

Nr. 190. 23de Juni.

Bevillingshaverne er pligtige at drage Omsorg for, at der til Udførelse af disse Arbejder ikkun anvendes indenlandsk Arbejdskraft. Undtagelse herfra kan kun finde Sted under særlige Forhold og med udtrykkeligt Samtykke af fornævnte Kontrol.

Uden tvingende Nødvendighed maa der ikke arbejdes ved Anlægene paa Søn- og Helligdage.

Bevillingshaverne skal paase, at alle Arbejderne ved Anlægene af vedkommende Entreprenør holdes forsikrede mod Ulykkestilfælde under Arbejdet i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

Bevillingshaverne er pligtige at underkaste sig samt er ansvarlige for Overholdelsen af de Bestemmelser, som af Ministeren maatte blive trufne til Sikkerhed for Udbetaling af tilgodehavende Løn til Arbejderne ved Banernes Anlæg.

Ved Anlægenes Udførelse bliver særlig at iagttage:

at ingen af de Fortidsminder, Stendysser, Høje eller Borgpladser, som ligger i den afstukne Jærnbanelinie, sløjfes eller afgraves, uden at der forinden i betimelig Tid er givet Direktionen for Nationalmuseet Lejlighed til at foranstalte en planmæssig Undersøgelse af vedkommende Oldtidsminde,

at der saa vidt muligt drages Omsorg for, at ingen Materialier af Jord, Sten eller Grus tages fra Fortidsminder af ovennævnte Art, som ligger i større eller mindre Afstand fra Banelinien, uden at ovennævnte Direktion forinden har afgivet Erklæring om, hvorvidt Mindesmærket fortjener at fredlyses, samt

at alle de Oldsager, der under Arbejdernes Udførelse maatte findes i Jorden, enkeltvis eller samlede, afleveres til den tekniske Kontrol for af denne at indsendes til Nationalmuseet, fra hvilket der, saafremt Sagerne beholdes, vil blive udbetalt Finderen en passende Dusør.

Overtrædelse af ovennævnte Forpligtelser vil medføre Bødestraf efter nærmere Bestemmelse af Ministeren.

§ 5.

Til Overholdelse af Orden og Sikkerhed under Banernes Bygning vil, saa vidt saadant af Regeringen maatte anses fornødent, blive anordnet et eget Politiopsyn, hvis Indretning nærmere fastsættes af Regeringen, efter at der er givet Bevillingshaverne Lejlighed til at ytre sig herover.

Dette Politis Anordninger indenfor Grænserne af dets Omraade og Myndighed skal Bevillingshaverne være pligtige at underkaste sig.

Alle med dette Politi forbundne Udgifter udredes af Anlægskapitalen.

§ 6.

Den almindelige Kontrol fra Regeringens Side med Hensyn til Anlægene og Overholdelsen af de derom gældende Bestemmelser vil blive ført af den af Os beskikkede Kommissarius.

Alle Forhandlinger mellem Regeringen og Bevillingshaverne sker gennem denne Embedsmand. Til ham indsendes saaledes alle Skrivelser og Andragender fra Bevillingshaverne til Regeringen. Kommissarius og de under ham fungerende Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlægene, og der skal af Bevillingshaverne meddeles Kommissarius alle de Oplysninger, som han maatte fordre. Han skal have Myndighed til at paatale og standse ethvert Foretagende fra Bevillingshavernes Side, som han anser stridende mod de fastsatte Bestemmelser og gældende Love og Anordninger eller uforeneligt med den offentlige Sikkerhed. Hans Paatale i saa Henseende skal uvægerlig tages til Følge, indtil Sagen i fornødent Fald efter Bevillingshavernes Forlangende er afgjort ved Ministerens Resolution.

Nr. 190. Bek. af 23. Juni ang. Eneretsbevill. p. en Jernbane fra Kolding til Vamdrup.

Nr. 28.
26de
Februar.

Bekendtgørelse

om

Undtagelse fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folkekirkens Helligdage.

I Henhold til Lov Nr. 134 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen af 22de April 1904 § 5 har Indenrigsministeriet ved Bekendtgørelser Nr. 140 af 18de August 1904, Nr. 16 af 1ste Februar 1905 og Nr. 11 af 22de Januar 1906 fastsat Undtagelser fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker og fabrikmæssigt drevne Værksteder paa Folkekirkens Helligdage, samt fra Kl. 12 Middag tillige paa Grundlovsdagen.

Som Tillæg til disse Bekendtgørelser bliver det herved fastsat:

Under I. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Litra a:
Der tilføjes:
13. Gasværker;
14. Elektriske Belysnings-Stationer.

Under II. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Litra b:
Nr. 22: Gasværker og Nr. 23: Elektriske Belysnings-Stationer udgaa.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 26de Februar 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 190. 23de Juni.

§ 7.

Udøvelsen af den specielle tekniske Kontrol med Anlægene vil af Ministeren blive overdragen til en Ingeniør. Til denne har Bevillingshaverne at indsende alle Planer, Tegninger m. v. til Approbation, ligesom i Almindelighed alt, hvad der angaar Arbejdernes Udførelse, vil blive paaset af denne tekniske Kontrol paa Regeringens Vegne i Overensstemmelse med den Instruktion, som af Ministeren gives samme. Alle Planer, Kort og Tegninger skal indsendes in duplo, hvorefter det ene Eksemplar sendes tilbage til Bevillingshaverne med Kontrollens Paategning.

Den kontrolerende Ingeniør og dennes Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlægene og til de Steder, hvor der arbejdes, og der skal af Bevillingshaverne gives dem alle de Oplysninger, som mundtlig eller skriftlig maatte fordres med Hensyn til Anlægene og Arbejderne paa samme m. v. Kontrollen skal have Myndighed til at foretage alle de efter dens Skøn nødvendige Undersøgelser og Prøver med de leverede Materialier, de udførte Arbejder m. m. samt til i dette Øjemed at kræve den fornødne Bistand af Bevillingshaverne. Kontrollen er berettiget til at forkaste de af Bevillingshaverne foreslaaede Konstruktioner eller leverede Materialier, som den anser for uskikkede til Øjemedet, og til at fordre enhver Del af Arbejdet, som den anser for ufyldestgørende, omgjort.

Bevillingshaverne kan indanke de af den tekniske Kontrol givne Paalæg for Ministeren, men er pligtige til, naar saadant forlanges af Kontrollen, foreløbig at rette sig efter dennes Paalæg uden at kunne fordre nogen Erstatning for det herved mulig paaførte Tab.

§ 8.

Anlægget af Banerne skal fremmes saaledes, at de i alt væsentligt ere færdige og under Iagttagelse af de nedenfor i § 9 givne Forskrifter i deres hele Udstrækning kunne aabnes for Driften efter en fuldstændig Driftsplan senest 4 Aar efter denne Bevillings Dato. Saafremt denne Termin ikke iagttages, skal Bevillingen være forbrudt, medmindre det godtgøres, at Terminens Overholdelse er bleven umuliggjort ved Bevillingshaverne utilregnelige Omstændigheder, saasom Naturbegivenheder, Arbejdsstandsninger eller andet deslige.

§ 9.

Banerne maa ikke aabnes for Drift, forinden den i Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 14 ommeldte Lov om Værdistigningsafgift er traadt i Kraft og Tilladelse dertil er meddelt af Ministeren, samt forinden der ved anstillede Prøver og Undersøgelser er opnaaet Vished for, at Anlægene med Tilbehør samt det fornødne Driftsmateriel er af god Beskaffenhed og det fornødne Tjenestepersonale tilstrækkelig indøvet.

§ 10.

De ved Førelsen af Regeringens Tilsyn med Banernes Anlæg foranledigede Udgifter afholdes af Anlægskapitalen.

§ 11.

Førend nogen Del af Anlægene paabegyndes, skal Bevillingshaverne suplere det inden Bevillingens Udfærdigelse stillede Depositum af 20,000 Kr. til 80,000 Kr. i saadanne Effekter, som Ministeren vil tage for gode. Det saaledes stillede Depositum skal tjene Regeringen til Sikkerhed for de ovenanførte Betingelsers Opfyldelse, og skulde

Nr. 190. 23de Juni. Regeringen være nødsaget til at gøre sig betalt i samme, skal Bevillingshaverne være forpligtede til under Bevillingens Fortabelse uden Ophold at suplere Sikkerheden til det nævnte Beløb. Den stillede Sikkerhed bliver, for saa vidt den ikke benyttes til Dækning af Statskassens Krav paa Bevillingshaverne, at tilbagebetale, naar Anlægene ere fuldførte og aabnede for Driften overensstemmende med de foranførte Bestemmelser.

§ 12.

Forbrydes Bevillingen, hjemfalder de af Bevillingshaverne deponerede Beløb, jfr. § 11, til Statskassen.

II.

§ 13.

Senest 1 Aar efter Banernes Aabning for Driften bliver der af Bevillingshaverne at forelægge Ministeren et fuldstændigt Regnskab over den hele til Anlægene anvendte Anlægskapital, beregnet paa den i fornævnte Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 9 ommeldte Maade. For saa vidt Udbetaling af Erstatningsbeløb m. v. i Anledning af de til Baneanlægene fornødne Grunde har fundet Sted gennem Statskassen, jfr. ovenfor § 3, 2det Stykke, bliver dog Regnskabet herover at aflægge ved Kommissarius; imod dette Regnskab, i hvilket der ikke bliver at beregne Bevillingshaverne nogen Rente af de af dem indbetalte Summer, skal de ikke med Retsvirkning kunne fremsætte nogen Indsigelse.

Bevillingshaverne er forpligtede til at give den, der paa Ministerens Vegne reviderer det af Bevillingshaverne aflagte Anlægsregnskab, Adgang til at gennemgaa de ved Anlægene førte Bøger, ligesom de uvægerlig har at meddele alle af Ministeren eller Revisor iøvrigt begærte Oplysninger vedkommende Regnskabet.

§ 14.

Af Statskassen ydes til Baneanlægene et Bidrag, udgørende Halvdelen af den hele til Anlægene i Følge aflagt Regnskab bevislig anvendte Anlægskapital (jfr. § 13).

Forskud paa Statskassens Bidrag kan efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes Bevillingshaverne paa disses Begæring, efterhaanden som Anlægene skrider frem og i Forhold til Størrelsen af de af Bevillingshaverne alt anvendte Bekostninger paa Anlægene. Endelig Afregning med Hensyn til Bidraget finder Sted snarest muligt, efter at Anlægsregnskabet ved Ministerens Foranstaltning er revideret.

§ 15.

For Statskassens Bidrag til Anlægene efter foranstaaende § 14 bliver der af Bevillingshaverne at udstede særlig Forskrivning, i Følge hvilken Statskassen for sit Bidrag nyder samme Ret som de almindelige Bidrag fra Kommuner eller private.

Det er Bevillingshaverne forbudt at optage Laan mod Prioritet i Baneanlægene med Tilbehør, ligesom der efter nærværende Bevillings Overdragelse til et Aktieselskab, jfr. § 35, ikke for nogen Del af Aktiekapitalen vil kunne udstedes Fortrinsaktier.

III.

§ 16.

Alle Medlemmerne af Bestyrelsen for Banerne saavel som alle ved disse ansatte skal have dansk Indfødsret og være danske Undersaatter.

Ingen kan ansættes i en overordnet Stilling ved Banerne, førend Ministerens Samtykke til Ansættelsen er erhvervet.

Alle ved Banernes Drift ansatte skal være forsikrede mod Ulykkestilfælde under deres Arbejde i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

§ 17.

Ministeren træffer nærmere Bestemmelse med Hensyn til det Tilsyn, som vil være at føre med Banerne efter disses Anlæg saavel i økonomisk som i teknisk Henseende.

De, der fører Tilsynet med Banerne, skal have fri Adgang til dem og deres Tilbehør samt fri Befordring paa Banerne, og Bevillingshaverne skal være pligtige at meddele enhver af dem begært Oplysning vedkommende Banerne og disses Drift og rette sig efter de af dem givne Paalæg, dog under Rekurs til Ministeren.

Udgiften til det heromhandlede Tilsyn er Bevillingshaverne uvedkommende.

§ 18.

Bevillingshaverne er underkastede Ministerens Bestemmelse om de fornødne Foranstaltninger til at hindre Ildsvaade paa de til Banerne stødende brandfarlige Arealer.

Iøvrigt vil der af Ministeren til Opretholdelse af Orden og Sikkerhed for Færdslen paa Banerne blive udfærdiget et Politireglement, som bliver uvægerlig at følge under Banernes Benyttelse.

§ 19.

Der forbeholdes Ministerens Approbation paa Planen for de ordinære Banetogs Anordning og Gang samt Ret til deri senere at bestemme saadanne Forandringer, som han maatte anse nødvendige eller nyttige.

§ 20.

Paa Banernes Takster og Reglementer for Befordring af Personer, Gods og Kreaturer, Lønningsreglement og Uniformsreglement saavel som Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banerne forbeholdes ligeledes Ministerens Approbation.

Samtlige Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banerne bliver at forelægge Ministeren, førend de træder i Kraft. De Forandringer, han maatte fordre foretagne i dem, har Bevillingshaverne at tage til Følge.

§ 21.

Med Hensyn til Bevillingshavernes Erstatningspligt for Skade paa Personer og Gods forholdes efter Lov om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift af 26de Marts 1898.

I Tilfælde af Overtrædelser fra Bevillingshavernes Side af de for Banernes Drift approberede Reglementer, Instrukser m. v., ligesom ogsaa, naar Ulykker maatte ind-

Nr. 190. 23de Juni. træffe, der af Ministeren skønnes at være Bevillingshaverne tilregnelige, uden at der dog findes Anledning til offentlig Paatale, kan Ministeren paalægge Bevillingshaverne en Mulkt, som bliver at udrede uden al Rettergang. Dette gælder ogsaa for Overtrædelser af nærværende Bevilling, for saa vidt disse ikke efter Bevillingens eget Indhold maatte medføre yderligere Virkninger.

§ 22.

Bevillingshaverne er pligtige under en Mulkt, hvis Størrelse og Anvendelse bestemmes af Ministeren, stedse at holde Banerne med alt Tilbehør i uformindsket og forsvarlig Stand, overensstemmende med de for deres Anlæg og Drift fastsatte Regler. Naar Driften maatte kræve det, skal Ministeren kunne paalægge Bevillingshaverne at udvide Banernes Driftsmaterial og Inventar.

For saadanne Forandringer eller Udvidelser af Post-, Telegraf- og Toldvæsenets Lokaler, som efter disses første Indretning maatte blive paalagte Bevillingshaverne, skal disse nyde en passende Godtgørelse efter Ministerens Bestemmelse.

§ 23.

Saavel ved Banernes Anlæg som senere under deres Drift skal Bevillingshaverne underkaste sig Ministerens Fordringer med Hensyn til, hvad der skal iagttages i Henseende til Undersøgelse og Transport af toldpligtigt Gods, samt med Hensyn til Afgivelse og Indretning af Vogne for Brev- og Pakkeposten.

For Posternes Transport nyder Bevillingshaverne Godtgørelse efter en af Ministeren fastsat Takst.

Bevillingshaverne skal, hvis saadant af Ministeren forlanges, til Jernbanetelegraf anvende Stænger, præparerede efter en af Ministeren angiven Metode og af saadanne Dimensioner, at Statstelegrafens Linier derpaa, om ønskes, kan anbringes. Hvis Stængerne saaledes af Statstelegrafen benyttes, overtager denne Stængernes Vedligeholdelse for saa lang Tid, som den benytter dem. Telegrafapparaterne, der anvendes, skal, hvis det af Ministeren forlanges, være af den Konstruktion, som benyttes ved Statstelegrafen, og de dermed forsynede Jernbanestationer skal paa Forlangende af Ministeren kunne benyttes til offentlig Korrespondance paa Betingelser, der nærmere fastsættes af ham. — Saafremt der til Banernes Tjeneste med Ministerens Samtykke maatte blive benyttet Telefonanlæg, skal Bevillingshaverne herved være underkastede lignende Bestemmelser som foran fastsat med Hensyn til Telegrafanlæg.

§ 24.

Det forbeholdes Regeringen under Mobilisering og i Krigstid at bestemme Betingelserne for Banernes Benyttelse til Befordring af Tropper eller til andet militært Øjemed. Regeringen bestemmer tillige, i hvilken Udstrækning Banerne i Fredstid skal tillade, at der træffes Foranstaltninger i Anledning af denne Benyttelse.

For Beskadigelser af Banerne m. v. i Krigstilfælde, hvad enten de sker ved Fjenden, eller de foretages til Landets Forsvar, paahviler der ikke Statskassen nogen Erstatningspligt.

De Bevillingshaverne tilkommende Rettigheder forbliver iøvrigt i Krigstid sikrede i deres fulde Omfang.

§ 25.

Bevillingshaverne skal være pligtige at underkaste sig de Bestemmelser, som af Ministeren maatte træffes med Hensyn til civile og militære Myndigheders Adgang til under Udførelsen af deres Tjenesteforretninger at betræde Banernes Terræn.

§ 26.

I det Tilfælde, at Regeringen skulde agte selv at anlægge eller at tillægge andre Bevilling til Anlæg af Jernbaner, der ønskes satte i Forbindelse med de her omhandlede Jernbaner, skal Bevillingshaverne være underkastede de Bestemmelser, som i Betingelserne for den gensidige Tilslutning og Drift fastsættes af Ministeren.

§ 27.

Til Sikkerhed for Banernes fortsatte og uforstyrrede Drift efter deres Aabning for Færdselen skal Bevillingshaverne være forpligtede til at danne en Reserve- og Fornyelsesfond, svarende til 10 pCt. af Anlægskapitalen (jfr. § 13). Saalænge Fonden ikke er bragt op til 5 pCt. af Anlægskapitalen, skal der henlægges 40 pCt. af det aarlige Driftsoverskud, derefter 10 pCt. af samme, indtil Fonden er bragt op til 10 pCt. af Anlægskapitalen. Fondens Midler kan med Ministerens Billigelse anvendes til Fornyelser og Udvidelser af Anlægene med Tilbehør. Ministeren bestemmer ligeledes, efter hvilke Regler de forbrugte Beløb skal betales Fonden.

Reserve- og Fornyelsesfonden gøres rentebærende efter en Ministeren af Bevillingshaverne forelagt Plan.

Alle Fonden tilhørende Værdipapirer skal forsynes med Paategning af Ministeren om deres Bestemmelse.

§ 28.

Hvert Aar inden en af Ministeren fastsat Frist skal til dennes Approbation indsendes af Bevillingshaverne et Overslag over Banernes Drift i det paafølgende Driftsaar, dette beregnet saaledes, som af Ministeren nærmere bestemmes. De Forandringer, som Ministeren foretager i Budgettet, er Bevillingshaverne pligtige at tage til Følge, ligesom de er uberettigede til uden Ministerens Approbation at afholde Udgifter, som ikke har Hjemmel i det approberede Budget, eller at overskride de deri opførte Summer.

§ 29.

Senest 3 Maaneder efter Udgangen af hvert Driftsaar har Bevillingshaverne at indsende til Ministeren et i Henhold til det approberede Budget affattet, specificeret og dokumenteret Regnskab over Banernes Indtægter og Udgifter i det forløbne Driftsaar. Forinden dette Regnskab ved Ministerens Foranstaltning er revideret og befundet rigtigt, kan intet Udbytte udbetales.

IV.

§ 30.

Bevillingshaverne skal være uberettigede til uden Ministerens Samtykke:

a. at bortforpagte Banernes Drift;
b. at afhænde nogen til Banerne hørende Grundejendom eller noget til Banerne hørende og til dens Øjemed brugeligt væsentligere Materiale;
c. at købe ny Grundejendom for Banerne;
d. at afslutte Kontrakt med andre Befordringsanstalter om Tilslutning til disse eller om fælles Benyttelse af Banerne eller deres Tilbehør.

Nr. 190. 23de Juni.

§ 31.

Bevillingshaverne er forpligtede til at underkaste sig alle de almindelige Love og Anordninger, som for Tiden er eller herefter maatte blive gældende for Jernbaners Anlæg og Drift i Kongeriget Danmark.

Bevillingshavernes Værneting er den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn.

V.

§ 32.

Der tilstaas Bevillingshaverne følgende Rettigheder og Begunstigelser med Hensyn til de heromhandlede Anlæg.

a. De til Baneanlægene anvendte Grunde fritages, saalænge de benyttes i det paagældende Øjemed, for alle paa samme hvilende Afgifter og Byrder, og de paa Grundene opførte, til Anlægene henhørende Bygninger saavel i Købstæderne som paa Landet, fritages indtil videre for alle ellers paa Bygninger hvilende kongelige Skatter og Afgifter.

b. Afslutning af Overenskomster i Anledning af Banernes første Anlæg som og Udstedelse og Overdragelse af Aktiebreve og Forskrivninger til Statskassen og til Kommuner eller private, som har ydet Bidrag til Anlægene, jfr. § 15, kan foregaa uden Brug af stemplet Papir.

c. Der indrømmes Bevillingshaverne Godtgørelse for Indførselstold af de Genstande, som anvendes til Anlæget af Banerne og disses første Forsyning med Driftstilbehør, dog at Bevillingshaverne i Henseende til Bevislighederne for det indførtes Værdi og Anvendelse efter Bestemmelsen saavel som til Kontrollen hermed vil have at underkaste sig de Forskrifter, som herom gives af Ministeren.

VI.

§ 33.

Efter 25 Aars Forløb fra Banernes Aabning i hele deres Udstrækning skal Staten være berettiget til at overtage Banerne med Tilbehør og med derpaa hvilende Forpligtelser enten mod Udredelsen af et Vederlag lig det tyvedobbelte af Gennemsnittet af Banerns Nettoudbytte i de sidste 3 Aar, der gaar forud for det Aar, i hvilket de forlanges overdragne til Staten, eller mod Udredelsen af en Sum, der svarer til den Kapital, som bevislig er anvendt til Anlæget af Banerne. Der forbeholdes Staten Valget mellem disse to Overdragelsesmaader, og kan der i begge Tilfælde efter uvillige Mænds Skøn fradrages i Vederlaget et passende Beløb, saafremt Banerne med Tilbehør ikke paa Overdragelsens Tid i enhver Henseende findes i fuldstændig og vel vedligeholdt Stand.

Regeringen skal imidlertid være berettiget til inden det ovennævnte Tidspunkt at fordre sig Banerne overdragne efter de ovenanførte Bestemmelse, saafremt Driften uden uafvendelig Nødvendighed og uden Regeringens Samtykke afbrydes, ligesom Regeringen i et saadant Tilfælde ogsaa skal være berettiget til at etablere en midlertidig Drift for Bevillingshavernes Regning og paa deres Risiko og vedblive dermed, indtil Bevillingshaverne paa fyldestgørende Maade godtgør at være i Stand til selv at fortsætte Driften. Mod det af Regeringen for den midlertidige Drift aflagte Regnskab kan der ikke med Retsvirkning rejses nogen Indsigelse af Bevillingshaverne.

Nr. 190. 23de Juni.

§ 34.

I Tilfælde af Meningsulighed mellem Ministeren og Bevillingshaverne om, hvorledes Banernes Nettoudbytte skal beregnes, skal Sagen i Mangel af mindelig Overenskomst afgøres ved Voldgift. I dette Øjemed vælger hver af Parterne en Voldgiftsmand. Naar disse Mænd blive enige om en Afgørelse, er denne forbindende for begge Parter, men bliver de ikke enige, tilkalder Ministeren en i de paagældende Forhold særlig kyndig Mand, ved hvis Afgørelse det da skal have sit endelige Forblivende. Denne skal ved sin Afgørelse ikke være bunden til at tage en af Parternes Paastande til Følge eller til at vælge mellem de tvende Voldgiftsmænds Kendelser. Ved Voldgiftskendelsen bestemmes det tillige, hvilken af Parterne der skal bære Udgifterne ved Voldgiften.

VII.

§ 35.

Nærværende Bevilling skal, samtidig med at Banerne aabnes for Driften, overdrages til et Selskab, der repræsenterer Andelshaverne i Banerne, og som indtræder i alle de oprindelige Bevillingshavere tilkommende Rettigheder og paahvilende Forpligtelser.

Det forbeholdes Ministeren efter Forslag af Bevillingshaverne at fastsætte de fornødne Bestemmelser for et saadant Selskab, derunder Regeringens Andel i og Kontrol med Bestyrelsen af Selskabets Anliggender, Banernes og Driftens Bestyrelse m. v.

§ 36.

Med Hensyn til Bevillingens Fortolkning skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Kendelse.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 15de Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 23de Juni 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Nr. 190. Bek. af 23. Juni ang. Eneretsbevill. p. en Jernbane fra Kolding til Vamdrup.

Nr. 191.
26de
August.

Bekendtgørelse

om

en mellem Kongeriget Danmark og det tyske Rige afsluttet Overenskomst om gensidig Fritagelse for Udøvelsespligt med Hensyn til Mønstre.

Under 12te Juni d. A. er der i Berlin mellem den danske og tyske Regering blevet afsluttet følgende Overenskomst:

Hans Majestæt Kongen af Danmark, og Hans Majestæt den tyske Kejser, Konge af Preussen, i det tyske Riges Navn,

ledede af Ønsket om ved en Overenskomst i Tilslutning til den i Paris den 20de Marts 1883 afsluttede internationale Overenskomst til Beskyttelse af industriel Ejendomsret og den i Bryssel den 14de December 1900 vedtagne Tillægsakt, at mildne Forskrifterne om Udøvelsespligten med Hensyn til Mønstre, have udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Allerhøjstsammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, Kammerherre Johan Henrik Hegermann-Lindencrone.

Hans Majestæt den tyske Kejser, Konge af Preussen:

Allerhøjstsammes virkelig Geheimeraad, Statssekretær for Udenrigsdepartementet Baron von Schoen

som efter Udveksling af deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, er komne overens om følgende Bestemmelser:

Seine Majestät der König von Dänemark und Seine Majestät der deutsche Kaiser, König von Preussen, im Namen des deutschen Reichs,

von dem Wunsche geleitet, in Ergänzung der zu Paris am 20te März 1883 geschlossenen internationalen Übereinkunft zum Schutze des gewerblichen Eigentums und der am 14te Dezember 1900 in Brüssel vereinbarten Zusatzakte, die Vorschriften über den Ausführungszwang bei Mustern und Modellen durch ein Übereinkommen zu mildern, haben zu Bevollmächtigten ernannt:

Seine Majestät der König von Dänemark:

Allerhöchstihren ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister, Kammerherrn Johan Henrik von Hegermann-Lindencrone.

Seine Majestät der deutsche Kaiser, König von Preussen:

Allerhöchstihren wirklichen Geheimenrat, Staatssekretär des Auswärtigen Amts Freiherrn von Schoen,

die nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten sich über nachstehende Bestimmungen geeinigt haben.

Nr. 191. 26de August.

Artikel 1.

Mønstret beskyttes paa hvert af de kontraherende Parters Territorium uafhængig af, om Fremstillingen af Genstande efter Mønstret foregaar paa den ene eller den anden Parts Territorium.

Indførelsen til en af Parternes Territorium af en paa den andens Territorium efter et beskyttet Mønster fremstillet Genstand skal derfor ikke medføre Tabet af Beskyttelsen i det Land, hvortil Indførelsen har fundet Sted.

Artikel 2.

Denne Overenskomst skal ratificeres, og Udvekslingen af Ratifikationerne skal foregaa saa snart som muligt i Berlin.

Overenskomsten træder i Kraft 30te Dagen efter Udvekslingen af Ratifikationerne og forbliver i Kraft indtil Udløbet af 6 Maaneder fra den Dag, da den opsiges af en af de kontraherende Parter.

Til Bekræftelse heraf have begge Parters Befuldmægtigede forsynet nærværende Overenskomst, som er udfærdiget in duplo, paa dansk og tysk, med deres Underskrifter og Segl.

Saaledes sket i Berlin den 12te Juni 1909.

L. S.
sign: **Hegermann-Lindencrone.**

L. S.
sign: **Schoen.**

Artikel 1.

Der Schutz der Muster und Modelle in dem Gebiete jedes der vertragschliessenden Teile soll unabhängig davon gewährt werden, ob die Ausführung oder Nachbildung des Musters oder Modells in dem Gebiete des einen oder des anderen Teiles erfolgt.

Demgemäss soll auch die Einfuhr einer in dem Gebiete des einen Teiles hergestellten Ware in das Gebiet des anderen Teiles in dem letzteren den Verlust des auf Grund eines Musters oder Modells für die Ware gewährten Schutzrechts nicht zur Folge haben.

Artikel 2.

Das gegenwärtige Übereinkommen soll ratifiziert werden, und der Austausch der Ratifikationsurkunden soll sobald als möglich in Berlin erfolgen.

Das Übereinkommen tritt am dreissigsten Tage nach der Auswechselung der Ratifikationsurkunden in Kraft und bleibt bis zum Ablaufe von 6 Monaten nach erfolgter Kündigung von seiten eines der vertragschliessenden Teile in Wirksamkeit.

Zu Urkund dessen haben die beiderseitigen Bevollmächtigten das gegenwärtige Übereinkommen in doppelten, in deutscher und dänischer Sprache ausgefertigten Originalen unterzeichnet und gesiegelt.

So geschehen in Berlin, den 12te Juni 1909.

L. S.
gez: **Hegermann-Lindencrone.**

L. S.
gez: **Schoen.**

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Ratifikationerne under 13de August d. A. er blevne udvekslede i Berlin.

Udenrigsministeriet, den 26de August 1909.

C. W. Ahlefeldt Laurvig.

Nr. 192.
27de
August.

Bekendtgørelse

om

Bortfalden af den „Ulykkesforsikringsforeningen af Landbrugets Arbejdsgivere i de danske Østifter" meddelte offentlige Anerkendelse i Henseende til Overtagelse af Arbejderes Forsikring i Følge Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898.

Efterat „Ulykkesforsikringsforeningen af Landbrugets Arbejdsgivere i de danske Østifter" har erholdt Anerkendelse i Henseende til Overtagelse af det Arbejdsgivere i Følge Lov Nr. 151 af 27de Maj 1908 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m. paahvilende Ansvar, er den Foreningen meddelte Anerkendelse i Henseende til Overtagelse af det Arbejdsgivere i Følge Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898 paahvilende Ansvar bortfalden.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 27de August 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 29.
1ste
Marts.

angaaende

Kassation af Stempelmærker.

Da det jævnlig volder Vanskelighed at konstatere, om Stempelmærker paa Dokumenter ere kasserede af en til Kassation berettiget Person, naar den kasserende ikke har angivet, i hvilken Egenskab han har foretaget Kassationen, paalægges det herved alle, som i Følge offentlig Stilling eller i Henhold til særlig meddelt Tilladelse have Ret til at kassere Stempelmærker, at iagttage, at de ved Kassationen angive, i hvilken Egenskab de foretage denne, hvilken Angivelse dog kan paaføres ved Hjælp af et Farvestempel.

Skattedepartementet, den 1ste Marts 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Reglement

Nr. 193.
4de
Septbr.

for

Overholdelse af Orden og Sikkerhed ved Anlæget af en Jærnbane fra Stubbekjøbing over Nykjøbing til Nysted.

§ 1.

Politimestrene i de Jurisdiktioner, i hvilke Anlæget udføres, nemlig Stubbekjøbing By og Herred, Falsters vestre Herred, Nykjøbing By og Herred, Musse Herred og Nysted By og Birk, have hver for sin Jurisdiktions Vedkommende at føre Tilsyn med de ved Anlæget beskæftigede Arbejdere og navnlig yde de vedkommende Entreprenører Bistand til at overholde Orden imellem Arbejderne.

§ 2.

Til Understøttelse for de paagældende Politimestre ansættes der 2 Politiassistenter. De antages af Amtmanden over Maribo Amt efter Samraad med Politimestrene, og kan til enhver Tid afskediges af Amtmanden. Ansættelsen ophører i ethvert Tilfælde en Maaned efter, at den kgl. Kommissarius ved Baneanlæget har underrettet Amtmanden om, at Anlæget er saa vidt fuldført, at overordentlig Bistand for Politimestrene ikke længer kan anses fornøden.

Politiassistenterne, der skal tage Bopæl, hvor det til enhver Tid af Amtmanden bestemmes, underordnes Politimestrene i de paagældende Jurisdiktioner, og har efter disses Anvisninger eller Ordrer at udføre alle Politiforretninger, der staa i Forbindelse med de ved Anlæget foranledigede Forhold, og saaledes blandt andet ogsaa at optage og til Politimesteren at afgive behørige Rapporter, føre Tilsyn med de Beværtningssteder og Kroer i Byerne og paa Landet, hvor Arbejderne færdes, samt med de Marketenderier, der oprettes ved Arbejdsstedet, anholde mistænkelige Personer o. s. v. I saa Henseende kan der af Amtmanden efter Overlæg med Politimestrene gives Politiassistenterne en Instruks.

Politiassistenterne afgive Løfte i Overensstemmelse med Lov Nr. 60 af 26de Marts 1909 § 1 og bærer den for By- og Herredsfogdernes Fuldmægtige ved allerhøjeste Resolution af 6te Februar 1869 anordnede Uniform. Der tillægges dem en Løn af 125 Kr. maanedlig, i Befordringsgodtgodtgørelse og til Skrivematerialer 25 Kr. maanedlig samt i Uniformsgodtgørelse 100 Kr. en Gang for alle.

Saafremt det under Anlægets Fuldførelse skulde være nødvendigt at forøge Politiets Styrke, vil Justitsministeriet træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger.

De Omkostninger, som blive nødvendige paa Grund af de foranstaaende Bestemmelser, afholdes af Bevillingshaverne for Baneanlæget.

Nr. 193. 4de Septbr.

§ 3.

Samtlige Arbejdere skal forsynes med Arbejdskort, som meddeles dem af Politiassistenterne, der i dette Øjemed til nærmere med vedkommende Arbejdsgivere aftalte Tider have at indfinde sig paa vedkommende Arbejdssted. Politiassistenterne skal til enhver Tid føre nøjagtige Fortegnelser over de med Arbejdskort forsynede Arbejdere, udvisende, af hvem de ere antagne i Arbejde. De modtager og tilintetgør de Arbejdskort, som afleveres af fratrædende Arbejdere, samt meddeler disse Bevis for den Tid, i hvilken de har arbejdet ved Anlæget.

§ 4.

Enhver Arbejdsgiver skal indestaa for, at de af ham beskæftigede Arbejdere inden 24 Timer efter deres Antagelse paa de i § 3 omhandlede Tider og Steder fremstilles for vedkommende Politiassistent for af denne at forsynes med Arbejdskort; den Arbejder, som ikke har villet modtage Kortet, maa ikke beholdes i Arbejde. Gør nogen Entreprenør eller privat Arbejdsgiver sig skyldig i Forsømmelse i foranførte Henseende, vil han efter vedkommende Politimesters nærmere Bestemmelse have at bøde fra 20—100 Kr. til paagældende Sogns Hjælpekasse. Bøden bliver efter Politimesterens Begæring at tilbageholde i Entreprenørens Betaling.

§ 5.

Arbejdskortet skal være forsynet med en tydelig Udtalelse af, at den, paa hvem det lyder, saa længe han ikke har tilbageleveret samme, er underkastet de i Ordensreglementet for Arbejdernes Forhold fastsatte Bestemmelser. Den Arbejder, der har erholdt et Arbejdskort, skal stedse bære dette hos sig, saaledes at det til enhver Tid kan forevises, og vil i modsat Fald have at bøde indtil 2 Kr. til paagældende Sogns Hjælpekasse. Naar hans Sysselsættelse ved Anlægget ophører, har han at aflevere sit Arbejdskort. Reglementet eller et af den kgl. Kommissarius foranstaltet Uddrag af samme skal være opslaaet paa Steder, som ere Arbejderne bekendte og tilgængelige for dem.

§ 6.

Det er Arbejdernes Pligt at iagttage Orden og Rolighed paa Arbejdspladsen.

Har flere Arbejdere en Klage at forebringe, maa dette kun ske ved i det højeste tvende Ordførere; de øvrige vedkommende skal rolig forblive ved deres Arbejde og maa i intet Tilfælde ledsage deres Ordførere, naar disse forebringe Klagen.

Overtræder nogen Arbejder de foranstaaende Bestemmelser, kan det paalægges ham at bøde fra 4—10 Kr. til Hjælpekassen, hvorhos han af Politiet kan bortvises fra Arbejdet. Tager nogen efter af Politiet at være bleven underrettet om Bortvisningen den paagældende i Arbejde ved Anlægget, komme Bestemmelserne i § 4, 2det og 3die Punktum, til Anvendelse.

§ 7.

Bestemmelsen om, at en Arbejder i Henhold til Reglerne i §§ 5 og 6 skal bøde til Hjælpekassen, tages af vedkommende Politimester eller Politiassistent. Bøden kan af Politiet fordres indeholdt i vedkommendes Arbejdsfortjeneste og om fornødent i Entreprenørens Tilgodehavende. Kendelsen saavel som de i § 4 og § 6 i Slutningen omhandlede Kendelser indføres i en af Amtmanden autoriseret Protokol. For saa vidt en Bøde er idømt af en Politiassistent, kan vedkommende Entreprenør eller Arbejder fordre Kendelsen forelagt Politiøvrigheden.

Nr. 193. Reglement af 4. Septbr. for Orden ved en Jærnbane fra Stubbekjøbing til Nysted.

§ 8.

Udbetalingerne til Arbejderne skal ske til bestemte, for Arbejderne og for Politiet forud betimelig bekendtgjorte Tider og Steder, og skal fornøden Opgørelse og Udbetaling til samtlige Arbejdere i det mindste finde Sted en Gang i hver 2 Uger.

Saafremt en Arbejder afskediges eller bortvises fra Arbejdet, kan han straks fordre sit resterende Tilgodehavende udbetalt; dog maa en Akkordarbejder, naar han bortvises, lade sig nøje med en saadan Opgørelse af Akkorden, som efter Omstændighederne er mulig. Politiet skal i fornødent Fald afgøre, om den Akkordarbejder, der bortvises, skal lade sig nøje med den foreløbige Opgørelse, der tilbydes ham fra Arbejdsgiverens Side.

§ 9.

Udbetalingen til Arbejderne skal ske med rede Penge og ikke med nogen Art Anvisning. Den maa ingen Sinde foregaa paa noget Beværtningssted.

For saa vidt Anlæget gives i Underentreprise, er de Entreprenører, der forestaa Anlæget, forpligtede til at forvisse sig om, at Arbejderne har faaet den dem tilkommende Betaling, forinden der udbetales vedkommende Underentreprenører nogen Del af det ham for det paagældende Arbejde tilsagte Vederlag. Er dette ikke iagttaget, er vedkommende Entreprenør ansvarlig for, at de nævnte Arbejder ikke destomindre faa den Arbejdsløn, de have tilgode hos Underentreprenøren, dog kun for saa vidt Kravet gennem Politiet anmeldes for ham inden 8 Dage efter, at Betalingen i Henhold til § 8 senest skulde have fundet Sted. I fornødent Fald er Entreprenøren berettiget til under Politiets Tilsyn for vedkommende Arbejdsgivers Regning at lade foretage direkte Udbetaling til Arbejderne.

§ 10.

Bevillingshaverne vil overfor den kgl. Kommissarius inden en af denne fastsat Frist have at godtgøre, at samtlige de ved Anlæget beskæftigede Arbejdere ere Medlemmer af en anerkendt Sygekasse.

Saafremt dette ikke godtgøres, vil der være at oprette en særlig Sygekasse for Arbejderne ved Anlæget efter de af Justitsministeriet nærmere fastsatte Regler.

§ 11.

Saafremt det af vedkommende Politimester findes nødvendigt i Henhold til Lovgivningen at hjemsende en Arbejder, hvis Arbejde ved Anlæget er ophørt, bliver, for saa vidt han er Udlænding, Udgiften saavel ved hans Hjemsendelse som ved hans Underhold, indtil han kan hjemsendes, at bære af Bevillingshaverne.

§ 12.

Saavel de Omkostninger, der foranlediges ved Haandhævelsen og Opretholdelsen af Ordensreglementet, som de Udgifter, der medgaa til Arbejdskort eller til de Protokoller, som Politiassistenterne vil have at føre over Arbejderne, Trykning af Reglementer o. s. v., udredes af Bevillingshaverne. Ligeledes udredes af Bevillingshaverne Befordringsgodtgørelse med 2 Kr. pr. løbende Mil og Dagpenge af 6 Kr. daglig — Dagen beregnet til 8 Timer for Rejsen og Forretningen — for saa vidt en Politi-

Nr. 193. 4de Septbr. mester personlig eller i hans Forfald hans autoriserede Fuldmægtig, naar denne særlig udsendes, indfinder sig ved Anlæget til Udførelsen af bestemte derved forefaldende Forretninger.

§ 13.

For saa vidt der maatte opstaa Spørgsmaal om Reglementets Forstaaelse, skal Afgørelsen være forbeholdt Justitsministeriet.

Justitsministeriet, den 4de September 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 194.
29de
Juni.

angaaende

Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Odense til Middelfart med en Sidebane fra Brænderup til Bogense.

Paa derom af Ministeriet for offentlige Arbejder nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 22de Juni 1909 allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at meddele d'Hrr. Gaardejer, Amtsraadsmedlem Niels Hansen, Dm., af Baaring; Kancelliraad, Landstingsmand, Byraadsmedlem Christian Lehmann Pagh, R. af D. og Dm., af Bogense; Sagfører, Godsforvalter, Byraadsmedlem Niels Anton Philip Hansen af Middelfart; Sagfører, Byraadsmedlem Jørgen Carl Frederik Knudsen, R. af D. og Dm., af Odense; Proprietær, Redaktør Jens Peter Christopher Bro af Brogaard; Møller, Sogneraadsformand Jørgen Petersen af Ryds Mølle og Gaardejer, Sogneraadsformand Christian Christensen af Haarslev følgende Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Odense til Middelfart med en Sidebane fra Brænderup til Bogense:

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi efter derom indgivet Andragende i Overensstemmelse med Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 allernaadigst ville have forundt og bevilget Gaardejer, Amtsraadsmedlem Niels Hansen, Dm., af Baaring; Vor Kancelliraad, Landstingsmand, Byraadsmedlem Hr. Christian Lehmann Pagh, R. af D. og Dm., af Bogense; Sagfører, Godsforvalter, Byraadsmedlem Niels Anton Philip Hansen af Middelfart; Sagfører, Byraadsmedlem Hr. Jørgen Carl Frederik Knudsen, R. af D. og Dm., af Odense; Proprietær, Redaktør Jens Peter Christopher Bro af Brogaard; Møller, Sogneraadsformand Jørgen Petersen af Ryds Mølle og Gaardejer, Sogneraadsformand Christian Christensen af Haarslev Eneret til at anlægge en Jernbane fra Odense til Middelfart med en Sidebane fra Brænderup til Bogense samt til indtil 1ste Januar 2008 at benytte denne til Befordring af Personer og Gods ved Hjælp af Lokomotiver, idet Vi dog ville have Staten forbeholdt Eneret til Jernbanetransporten mellem de Punkter

Nr. 194. 29de Juni. paa Statsbanerne, med hvilke førstnævnte Bane direkte eller ved Forbindelse med andre Jernbaner maatte komme i Berøring.

Bevillingen meddeles derhos paa følgende Betingelser:

I.

§ 1.

Banen kan bygges som let Lokomotivbane. Indhegning af Banen og Anbringelse af Led ved Vejoverkørsler vil i Reglen kunne bortfalde undtagen paa enkelte stærkt befærdede Punkter.

Angaaende Banens Retningslinie og Bygningsmaade er Bevillingshaverne i øvrigt underkastede Ministerens Bestemmelse paa Grundlag af de af Bevillingshaverne forelagte fuldstændige Planer til Anlægget.

Endvidere skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Bestemmelse om Banens Forsyning med alt Tilbehør, derunder de til dens første Anlæg fornødne Lokaler for Told-, Post- og Telegrafvæsen.

Vilkaarene for Banens Tilslutning til Statsbanernes Stationer ved Odense og Middelfart eller for Medafbenyttelse af disse fastsættes af Ministeren.

§ 2.

Bevillingshaverne er pligtige at meddele Ministeren alle af denne begærte Oplysninger angaaende Tilvejebringelsen af den udover Statskassens Bidrag (jfr. § 14) fornødne Anlægskapital.

§ 3.

Ekspropriationen af de til Baneanlægget fornødne Grunde m. m. foretages i Henhold til Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845. For saa vidt der til Anlægget maatte blive indtaget Grunde, der tilhører Staten, gives fuldt Vederlag for disse.

Udbetalingen af Erstatninger til de skadelidende, af Diæter og Befordringsudgifter til Medlemmerne af Besigtigelses-, Ekspropriations- og Taksationskommissioner m. v. sker efter nærmere Bestemmelse af Ministeren. Hvis det af denne forlanges, at Udbetalingen skal ske gennem Statskassen, skal Bevillingshaverne være pligtige at stille et Beløb af indtil 4,000 Kr. pr. Kilometer af Banens Længde til Ministerens Raadighed samt desuden paa Forlangende efter Haanden at udrede det Beløb, som Ministeren anser fornødent til disse Udgifters Dækning, saaledes at Statskassen ingen Sinde kommer til at staa i Forskud hertil for Bevillingshaverne. Skulde disse ikke udrede de saaledes forlangte Beløb inden Udløbet af de Tidsfrister, som Ministeren i saa Henseende maatte fastsætte, skal Vor Regering være berettiget til herfor at holde sig til den af Bevillingshaverne stillede Sikkerhed, jfr. § 11, og til at standse Jernbaneanlægget.

§ 4.

Alle Arbejder ved Bygningen af Banen med Tilbehør skal, for saa vidt ikke anderledes af Ministeren bestemmes, udbydes i Licitation i Henhold til Betingelser, der approberes af Regeringens tekniske Kontrol, jfr. § 7.

Nr. 194. 29de Juni.

Bevillingshaverne er pligtige at drage Omsorg for, at der til Udførelse af disse Arbejder ikkun anvendes indenlandsk Arbejdskraft. Undtagelse herfra kan kun finde Sted under særlige Forhold og med udtrykkeligt Samtykke af fornævnte Kontrol.

Uden tvingende Nødvendighed maa der ikke arbejdes ved Anlægget paa Søn- og Helligdage.

Bevillingshaverne skal paase, at alle Arbejderne ved Anlægget af vedkommende Entreprenør holdes forsikrede mod Ulykkestilfælde under Arbejdet i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

Bevillingshaverne er pligtige at underkaste sig samt er ansvarlige for Overholdelsen af de Bestemmelser, som af Ministeren maatte blive trufne til Sikkerhed for Udbetaling af tilgodehavende Løn til Arbejderne ved Banens Anlæg.

Ved Anlægets Udførelse bliver særlig at iagttage:

at ingen af de Fortidsminder, Stendysser, Høje eller Borgpladser, som ligger i den afstukne Jærnbanelinie, sløjfes eller afgraves, uden at der forinden i betimelig Tid er givet Direktionen for Nationalmuseet Lejlighed til at foranstalte en planmæssig Undersøgelse af vedkommende Oldtidsminde,

at der saa vidt muligt drages Omsorg for, at ingen Materialier af Jord, Sten eller Grus tages fra Fortidsminder af ovennævnte Art, som ligger i større eller mindre Afstand fra Banelinien, uden at ovennævnte Direktion forinden har afgivet Erklæring om, hvorvidt Mindesmærket fortjener at fredlyses, samt

at alle de Oldsager, der under Arbejdernes Udførelse maatte findes i Jorden, enkeltvis eller samlede, afleveres til den tekniske Kontrol for af denne at indsendes til Nationalmuseet, fra hvilket der, saafremt Sagerne beholdes, vil blive udbetalt Finderen en passende Dusør.

Overtrædelse af ovennævnte Forpligtelser vil medføre Bødestraf efter nærmere Bestemmelse af Ministeren.

§ 5.

Til Overholdelse af Orden og Sikkerhed under Banens Bygning vil, saa vidt saadant af Regeringen maatte anses fornødent, blive anordnet et eget Politiopsyn, hvis Indretning nærmere fastsættes af Regeringen, efter at der er givet Bevillingshaverne Lejlighed til at ytre sig herover.

Dette Politis Anordninger indenfor Grænserne af dets Omraade og Myndighed skal Bevillingshaverne være pligtige at underkaste sig.

Alle med dette Politi forbundne Udgifter udredes af Anlægskapitalen.

§ 6.

Den almindelige Kontrol fra Regeringens Side med Hensyn til det hele Anlæg og Overholdelsen af de derom gældende Bestemmelser vil blive ført af den af Os beskikkede Kommissarius.

Alle Forhandlinger mellem Regeringen og Bevillingshaverne sker gennem denne Embedsmand. Til ham indsendes saaledes alle Skrivelser og Andragender fra Bevillingshaverne til Regeringen. Kommissarius og de under ham fungerende Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlægget, og der skal af Bevillingshaverne meddeles Kommissarius alle de Oplysninger, som han maatte fordre. Han skal have Myndighed til at paatale og standse ethvert Foretagende fra Bevillingshavernes Side, som han anser stridende mod de fastsatte Bestemmelser og gældende Love og Anordninger eller uforeneligt med den offentlige Sikkerhed. Hans Paatale i saa Henseende skal uvægerlig tages til Følge, indtil Sagen i fornødent Fald efter Bevillingshavernes Forlangende er afgjort ved Ministerens Resolution.

Nr. 194. Bek. af 29. Juni ang. Eneretsbevill. p. en Jernbane fra Odense til Middelfart.

Nr. 194. 29de Juni.

§ 7.

Udøvelsen af den specielle tekniske Kontrol med Anlæget vil af Ministeren blive overdragen til en Ingeniør. Til denne har Bevillingshaverne at indsende alle Planer, Tegninger m. v. til Approbation, ligesom i Almindelighed alt, hvad der angaar Arbejdernes Udførelse, vil blive paaset af denne tekniske Kontrol paa Regeringens Vegne i Overensstemmelse med den Instruktion, som af Ministeren gives samme. Alle Planer, Kort og Tegninger skal indsendes in duplo, hvorefter det ene Eksemplar sendes tilbage til Bevillingshaverne med Kontrollens Paategning.

Den kontrolerende Ingeniør og dennes Medhjælpere skal til enhver Tid have fri Adgang til alle Dele af Anlæget og til de Steder, hvor der arbejdes, og der skal af Bevillingshaverne gives dem alle de Oplysninger, som mundtlig eller skriftlig maatte fordres med Hensyn til Anlæget og Arbejderne paa samme m. v. Kontrollen skal have Myndighed til at foretage alle de efter dens Skøn nødvendige Undersøgelser og Prøver med de leverede Materialier, de udførte Arbejder m. m. samt til i dette Øjemed at kræve den fornødne Bistand af Bevillingshaverne. Kontrollen er berettiget til at forkaste de af Bevillingshaverne foreslaaede Konstruktioner eller leverede Materialier, som den anser for uskikkede til Øjemedet, og til at fordre enhver Del af Arbejdet, som den anser for ufyldestgørende, omgjort.

Bevillingshaverne kan indanke de af den tekniske Kontrol givne Paalæg for Ministeren, men er pligtige til, naar saadant forlanges af Kontrollen, foreløbig at rette sig efter dennes Paalæg uden at kunne fordre nogen Erstatning for det herved mulig paaførte Tab.

§ 8.

Anlæget af Banen skal fremmes saaledes, at den i alt væsentligt er færdig og under Iagttagelse af de nedenfor i § 9 givne Forskrifter i sin hele Udstrækning kan aabnes for Driften efter en fuldstændig Driftsplan senest 4 Aar efter denne Bevillings Dato. Saafremt denne Termin ikke iagttages, skal Bevillingen være forbrudt, medmindre det godtgøres, at Terminens Overholdelse er bleven umuliggjort ved Bevillingshaverne utilregnelige Omstændigheder, saasom Naturbegivenheder, Arbejdsstandsninger eller andet deslige.

§ 9.

Banen maa ikke aabnes for Drift, forinden den i Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 14 ommeldte Lov om Værdistigningsafgift er traadt i Kraft og Tilladelse dertil er meddelt af Ministeren, samt forinden der ved anstillede Prøver og Undersøgelser er opnaaet Visbed for, at Anlæget med Tilbehør samt det fornødne Driftsmateriel er af god Beskaffenhed og det fornødne Tjenestepersonale tilstrækkelig indøvet.

§ 10.

De ved Førelsen af Regeringens Tilsyn med Banens Anlæg foranledigede Udgifter afholdes af Bevillingshaverne.

§ 11.

Førend nogen Del af Anlæget paabegyndes, skal Bevillingshaverne suplere det inden Bevillingens Udfærdigelse stillede Depositum af 20,000 Kr. til 80,000 Kr. i saadanne Effekter, som Ministeren vil tage for gode. Det saaledes stillede Depositum skal tjene Regeringen til Sikkerhed for de ovenanførte Betingelsers Opfyldelse, og skulde

Regeringen være nødsaget til at gøre sig betalt i samme, skal Bevillingshaverne være forpligtede til under Bevillingens Fortabelse uden Ophold at suplere Sikkerheden til det nævnte Beløb. Den stillede Sikkerhed bliver, for saa vidt den ikke benyttes til Dækning af Statskassens Krav paa Bevillingshaverne, at tilbagebetale, naar hele Anlægget er fuldført og aabnet for Driften overensstemmende med de foranførte Bestemmelser. Nr. 194. 29de Juni.

§ 12.

Forbrydes Bevillingen, hjemfalder de af Bevillingshaverne deponerede Beløb, jfr. § 11, til Statskassen.

II.

§ 13.

Senest 1 Aar efter Banens Aabning for Driften bliver der af Bevillingshaverne at forelægge Ministeren et fuldstændigt Regnskab over den hele til Anlægget anvendte Anlægskapital, beregnet paa den i fornævnte Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 § 9 ommeldte Maade. For saa vidt Udbetaling af Erstatningsbeløb m. v. i Anledning af de til Baneanlægget fornødne Grunde har fundet Sted gennem Statskassen, jfr. ovenfor § 3, 2det Stykke, bliver dog Regnskabet herover at aflægge ved Kommissarius; imod dette Regnskab, i hvilket der ikke bliver at beregne Bevillingshaverne nogen Rente af de af dem indbetalte Summer, skal de ikke med Retsvirkning kunne fremsætte nogen Indsigelse.

Bevillingshaverne er forpligtede til at give den, der paa Ministerens Vegne reviderer det af Bevillingshaverne aflagte Anlægsregnskab, Adgang til at gennemgaa de ved Anlægget førte Bøger, ligesom de uvægerlig har at meddele alle af Ministeren eller Revisor iøvrigt begærte Oplysninger vedkommende Regnskabet.

§ 14.

Af Statskassen ydes til Baneanlægget et Bidrag, udgørende Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne.

Forskud paa Statskassens Bidrag kan efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes Bevillingshaverne paa disses Begæring.

III.

§ 15.

Alle Medlemmerne af Bestyrelsen for Banen saavel som alle ved denne ansatte skal have dansk Indfødsret og være danske Undersaatter.

Ingen kan ansættes i en overordnet Stilling ved Banen, førend Ministerens Samtykke til Ansættelsen er erhvervet.

Alle ved Banens Drift ansatte skal være forsikrede mod Ulykkestilfælde under deres Arbejde i et i Medfør af Lov af 7de Januar 1898 anerkendt Forsikringsselskab.

§ 16.

Ministeren træffer nærmere Bestemmelse med Hensyn til det Tilsyn, som vil være at føre med Banen efter dens Anlæg saavel i økonomisk som i teknisk Henseende.

Nr. 194. 29de Juni.

De, der fører Tilsynet med Banen, skal have fri Adgang til denne og dens Tilbehør samt fri Befordring paa Banen, og Bevillingshaverne skal være pligtige at meddele enhver af dem begært Oplysning vedkommende Banen og dens Drift og rette sig efter de af dem givne Paalæg, dog under Rekurs til Ministeren.

Udgiften til det heromhandlede Tilsyn er Bevillingshaverne uvedkommende.

§ 17.

Bevillingshaverne er underkastede Ministerens Bestemmelse om de fornødne Foranstaltninger til at hindre Ildsvaade paa de til Banen stødende brandfarlige Arealer.

Iøvrigt vil der af Ministeren til Opretholdelse af Orden og Sikkerhed for Færdslen paa Banen blive udfærdiget et Politireglement, som bliver uvægerlig at følge under Banens Benyttelse.

§ 18.

Der forbeholdes Ministerens Approbation paa Planen for de ordinære Banetogs Anordning og Gang samt Ret til deri senere at bestemme saadanne Forandringer, som han maatte anse nødvendige eller nyttige.

§ 19.

Paa Banens Takster og Reglementer for Befordring af Personer, Gods og Kreaturer, Lønningsreglement og Uniformsreglement saavel som Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banen forbeholdes ligeledes Ministerens Approbation.

Samtlige Instrukser og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banen bliver at forelægge Ministeren, førend de træder i Kraft. De Forandringer, han maatte fordre foretagne i dem, har Bevillingshaverne at tage til Følge.

§ 20.

Med Hensyn til Bevillingshavernes Erstatningspligt for Skade paa Personer og Gods forholdes efter Lov om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift af 26de Marts 1898.

I Tilfælde af Overtrædelser fra Bevillingshavernes Side af de for Banens Drift approberede Reglementer, Instrukser m. v., ligesom ogsaa, naar Ulykker maatte indtræffe, der af Ministeren skønnes at være Bevillingshaverne tilregnelige, uden at der dog findes Anledning til offentlig Paatale, kan Ministeren paalægge Bevillingshaverne en Mulkt, som bliver at udrede uden al Rettergang. Dette gælder ogsaa for Overtrædelser af nærværende Bevilling, for saa vidt disse ikke efter Bevillingens eget Indhold maatte medføre yderligere Virkninger.

§ 21.

Bevillingshaverne er pligtige under en Mulkt, hvis Størrelse og Anvendelse bestemmes af Ministeren, stedse at holde Banen med alt Tilbehør i uformindsket og forsvarlig Stand, overensstemmende med de for dens Anlæg og Drift fastsatte Regler. Naar Driften maatte kræve det, skal Ministeren kunne paalægge Bevillingshaverne at udvide Banens Driftsmaterial og Inventar.

For saadanne Forandringer eller Udvidelser af Post-, Telegraf- og Toldvæsenets Lokaler, som efter disses første Indretning maatte blive paalagte Bevillingshaverne, skal disse nyde en passende Godtgørelse efter Ministerens Bestemmelse.

Nr. 194. Bek. af 29. Juni ang. Eneretsbevill. p. en Jernbane fra Odense til Middelfart.

Nr. 30.
5te
Marts.

Lov

indeholdende

nærmere Regler for Udskrivning af Skatter til Amtsrepartitionsfonden paa Færøerne.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

De til Færøernes Amtsrepartitionsfonds Fornødenheder nødvendige Beløb tilvejebringes ved Udskrivning paa Amtets matrikulerede Jordegods og paa de i Amtet værende Kommuner. Paa Jordegodset lignes aarlig forlods 1 Kr. 50 Ø. pr. Skattemark; Resten af Skattebeløbet lignes paa Kommunerne, indtil der er paalignet disse $^4/_5$ af den samlede Skat. Af det derudover fornødne Beløb lignes $^1/_5$ paa Jordegodset og $^4/_5$ paa Kommunerne. Fordelingen paa Kommunerne fastsættes særlig for hver Gang, saaledes at Halvdelen fordeles efter Kommunernes Folkemængde ved sidste Folketælling og Halvdelen efter Lagtingets Skøn. Det Kommunerne paalignede Beløb udredes af disse paa samme Maade som deres øvrige Udgifter.

§ 2.

Lov Nr. 49 af 27. Marts 1903 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 279, 304, 315, 338; Folket. Tid. Sp. 3710, 3794, 3798; Till. A. Sp. 3305; Till. C. Sp. 599, 625.

Nr. 194. 29de Juni.

§ 22.

Saavel ved Banens Anlæg som senere under dens Drift skal Bevillingshaverne underkaste sig Ministerens Fordringer med Hensyn til, hvad der skal iagttages i Henseende til Undersøgelse og Transport af toldpligtigt Gods, samt med Hensyn til Afgivelse og Indretning af Vogne for Brev- og Pakkeposten.

For Posternes Transport nyder Bevillingshaverne Godtgørelse efter en af Ministeren fastsat Takst.

Bevillingshaverne skal, hvis saadant af Ministeren forlanges, til Jernbanetelegraf anvende Stænger, præparerede efter en af Ministeren angiven Metode og af saadanne Dimensioner, at Statstelegrafens Linier derpaa, om ønskes, kan anbringes. Hvis Stængerne saaledes af Statstelegrafen benyttes, overtager denne Stængernes Vedligeholdelse for saa lang Tid, som den benytter dem. Telegrafapparaterne, der anvendes, skal, hvis det af Ministeren forlanges, være af den Konstruktion, som benyttes ved Statstelegrafen, og de dermed forsynede Jernbanestationer skal paa Forlangende af Ministeren kunne benyttes til offentlig Korrespondance paa Betingelser, der nærmere fastsættes af ham. — Saafremt der til Banens Tjeneste med Ministerens Samtykke maatte blive benyttet Telefonanlæg, skal Bevillingshaverne herved være underkastede lignende Bestemmelser som foran fastsat med Hensyn til Telegrafanlæg.

§ 23.

Det forbeholdes Regeringen under Mobilisering og i Krigstid at bestemme Betingelserne for Banens Benyttelse til Befordring af Tropper eller til andet militært Øjemed. Regeringen bestemmer tillige, i hvilken Udstrækning Banen i Fredstid skal tillade, at der træffes Foranstaltninger i Anledning af denne Benyttelse.

For Beskadigelser af Banen m. v. i Krigstilfælde, hvad enten de sker ved Fjenden, eller de foretages til Landets Forsvar, paahviler der ikke Statskassen nogen Erstatningspligt.

De Bevillingshaverne tilkommende Rettigheder forbliver iøvrigt i Krigstid sikrede i deres fulde Omfang.

§ 24.

Bevillingshaverne skal være pligtige at underkaste sig de Bestemmelser, som af Ministeren maatte træffes med Hensyn til civile og militære Myndigheders Adgang til under Udførelsen af deres Tjenesteforretninger at betræde Banens Terræn.

§ 25.

I det Tilfælde, at Regeringen skulde agte selv at anlægge eller at tillægge andre Bevilling til Anlæg af Jernbaner, der ønskes satte i Forbindelse med den her omhandlede Jernbane, skal Bevillingshaverne være underkastede de Bestemmelser, som i Betingelserne for den gensidige Tilslutning og Drift fastsættes af Ministeren.

§ 26.

Til Sikkerhed for Banens fortsatte og uforstyrrede Drift efter dens Aabning for Færdslen skal Bevillingshaverne være forpligtede til at danne en Reserve- og Fornyelsesfond, svarende til 10 pCt. af Anlægskapitalen (jfr. § 13). Saalænge Fonden ikke er bragt op til 5 pCt. af Anlægskapitalen, skal der henlægges 40 pCt. af det aarlige Driftsoverskud, derefter 10 pCt. af samme, indtil Fonden er bragt op til 10 pCt. af Anlægskapitalen. Fondens Midler kan med Ministerens Billigelse anvendes til For-

Nr. 194. 29de Juni.

nyelser og Udvidelser af Anlægene med Tilbehør. Ministeren bestemmer ligeledes, efter hvilke Regler de forbrugte Beløb skal tilbagebetales Fonden.

Reserve- og Fornyelsesfonden gøres rentebærende efter en Ministeren af Bevillingshaverne forelagt Plan.

Alle Fonden tilhørende Værdipapirer skal forsynes med Paategning af Ministeren om deres Bestemmelse.

§ 27.

Senest 3 Maaneder efter Udgangen af hvert Driftsaar har Bevillingshaverne at indsende til Ministeren en Ekstrakt af Driftsregnskabet og en Beretning om Banens Drift i det forløbne Driftsaar.

IV.

§ 28.

Bevillingshaverne skal være uberettigede til uden Ministerens Samtykke:

a. at bortforpagte Banens Drift;
b. at afhænde nogen til Banen hørende Grundejendom eller noget til Banen hørende og til dens Øjemed brugeligt væsentligere Materiale;
c. at købe ny Grundejendom for Banen;
d. at afslutte Kontrakt med andre Befordringsanstalter om Tilslutning til disse eller om fælles Benyttelse af Banen eller dens Tilbehør;
e. at optage Laan mod Sikkerhed i Banen med Tilbehør og at udstede Fortrinsaktier.

§ 29.

Bevillingshaverne er forpligtede til at underkaste sig alle de almindelige Love og Anordninger, som for Tiden er eller herefter maatte blive gældende for Jernbaners Anlæg og Drift i Kongeriget Danmark.

Bevillingshavernes Værneting er den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn.

V.

§ 30.

Der tilstaas Bevillingshaverne følgende Rettigheder og Begunstigelser med Hensyn til det heromhandlede Anlæg.

a. De til Baneanlægget anvendte Grunde fritages, saalænge de benyttes i det paagældende Øjemed, for alle paa samme hvilende Afgifter og Byrder, og de paa Grundene opførte, til Anlægget henhørende Bygninger saavel i Købstæderne som paa Landet, fritages indtil videre for alle ellers paa Bygninger hvilende kongelige Skatter og Afgifter.
b. Afslutning af Overenskomster i Anledning af Banens første Anlæg som og Udstedelse og Overdragelse af Aktiebreve, kan foregaa uden Brug af stemplet Papir. For saa vidt Ministeren maatte samtykke i, at der for at tilvejebringe den fornødne Kapital til Anlægget optages Laan mod Prioritet i samme, kan de Obligationer, der udstedes for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af Stempel.

c. Der indrømmes Bevillingshaverne Godtgørelse for Indførselstold af de Genstande, som anvendes til Anlægget af Banen og dennes første Forsyning med Driftstilbehør, dog at Bevillingshaverne i Henseende til Bevislighederne for det indførtes Værdi og Anvendelse efter Bestemmelsen saavel som til Kontrollen hermed vil have at underkaste sig de Forskrifter, som herom gives af Ministeren.

VI.

§ 31.

Efter 25 Aars Forløb fra Banens Aabning i hele sin Udstrækning skal Staten være berettiget til at overtage Banen med Tilbehør og med derpaa hvilende Forpligtelser enten mod Udredelsen af et Vederlag lig det tyvedobbelte af Gennemsnittet af Banens Nettoudbytte i de sidste 3 Aar, der gaar forud for det Aar, i hvilket den forlanges overdragen til Staten, eller mod Udredelsen af en Sum, der svarer til den Kapital, som bevislig er anvendt til Anlægget af Banen heri medregnet Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne. Der forbeholdes Staten Valget mellem disse to Overdragelsesmaader, og kan der i begge Tilfælde efter uvillige Mænds Skøn fradrages i Vederlaget et passende Beløb, saafremt Banen med Tilbehør ikke paa Overdragelsens Tid i enhver Henseende findes i fuldstændig og vel vedligeholdt Stand.

Regeringen skal imidlertid være berettiget til inden det ovennævnte Tidspunkt at fordre sig Banen overdraget efter de ovenanførte Bestemmelser, saafremt Driften uden uafvendelig Nødvendighed og uden Regeringens Samtykke afbrydes, ligesom Regeringen i et saadant Tilfælde ogsaa skal være berettiget til at etablere en midlertidig Drift for Bevillingshavernes Regning og paa deres Risiko og vedblive dermed, indtil Bevillingshaverne paa fyldestgørende Maade godtgør at være i Stand til selv at fortsætte Driften. Mod det af Regeringen for den midlertidige Drift aflagte Regnskab kan der ikke med Retsvirkning rejses nogen Indsigelse af Bevillingshaverne.

§ 32.

I Tilfælde af Meningsulighed mellem Ministeren og Bevillingshaverne om, hvorledes Banens Nettoudbytte skal beregnes, skal Sagen i Mangel af mindelig Overenskomst afgøres ved Voldgift. I dette Øjemed vælger hver af Parterne en Voldgiftsmand. Naar disse Mænd blive enige om en Afgørelse, er denne forbindende for begge Parter, men bliver de ikke enige, tilkalder Ministeren en i de paagældende Forhold særlig kyndig Mand, ved hvis Afgørelse det da skal have sit endelige Forblivende. Denne skal ved sin Afgørelse ikke være bunden til at tage en af Parternes Paastande til Følge eller til at vælge mellem de tvende Voldgiftsmænds Kendelser. Ved Voldgiftskendelsen bestemmes det tillige, hvilken af Parterne der skal bære Udgifterne ved Voldgiften.

VII.

§ 33.

Nærværende Bevilling skal, samtidig med at Banen aabnes for Driften, overdrages til et Selskab, der repræsenterer Andelshaverne i Banen, og som indtræder i alle de oprindelige Bevillingshavere tilkommende Rettigheder og paahvilende Forpligtelser.

Nr. 194. 29de Juni.

Det forbeholdes Ministeren efter Forslag af Bevillingshaverne at fastsætte de fornødne Bestemmelser for et saadant Selskab, derunder Regeringens Andel i og Kontrol med Bestyrelsen af Selskabets Anliggender, Banens og Driftens Bestyrelse m.v.

§ 34.

Med Hensyn til Bevillingens Fortolkning skal Bevillingshaverne være underkastede Ministerens Kendelse.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 29de Juni 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Bekendtgørelse

Nr. 195.
31te
August.

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

Lolland-Falsters Motorklub (Maribo Amt),
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en Bortlodning af en Motorcykle, som Klubben med Justitsministeriets Tilladelse agter at afholde den 12te n. M. i Nykøbing p. F.

Viborg og Omegns Afholdskreds (Viborg Amt),
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en af Afholdskredsen med Justitsministeriets Tilladelse den 4de f. M. foranstaltet Bortlodning af en Dukke.

Husmandsbrandkassen for Danmark, Løsøre Afdelingen (Kjøbenhavn),
Tilladelse til at berigtlge Stempelafgifteu af de hos Kassens Løsøre-Afdeling tegnede Forsikringer paa den i Lov af 19de Februar 1861 § 56 jfr. Lov af 21de Marts 1874 § 4 ommeldte Maade.

Aktieselskabet „Favorit" (Kjøbenhavn) som Generalagent for Ulykkes- og Glasforsikringsselskabet af 1869 „London",
Tilladelse til at benytte og ved dets til enhver Tid værende to Direktører at kassere Stempelmærker paa de af Selskabet i den nævnte Egenskab udstedte Policer.

Oscar A. Nissen (Kjøbenhavn) som Generalagent for:

1) „Friederich Wilhelm" Preussische Lebens- und Garantie-Versicherungs-Aktiengesellschaft „Berlin"
2) Niederrheinische Güter-Assekuranz-Gesellschaft, Vesel og
3) Vaterländische Glasversicherungs-Aktien-Gesellschaft, Køln,

Tilladelse til at benytte og kassere Stempelmærker paa Policerne for de hos ham som Repræsentant for de nævnte Selskaber her i Landet tegnede Forsikringer.

Skattedepartementet, den 31te August 1909.

Marcus Rubin.

A. Olsen,
Fm.

Nr. 196.
3die
Septbr.

Bekendtgørelse

om

Kolera i Rotterdam.

Da Rotterdam i Følge foreliggende Meddelelser maa anses som kolerasmittet, bliver Bestemmelserne i Lov af 8de Januar 1872 om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m., jfr. Bekendtgørelse af 16de Oktober 1879, herved satte i Kraft med Hensyn til alle Skibe, der ankommer til Færøerne fra nævnte By.

De anførte Bestemmelser er herefter i Virksomhed overfor samtlige ægyptiske Havne, St. Petersborg, Kronstadt, Archangel, Riga og Rotterdam.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende.

Justitsministeriet, den 3die September 1909.

Svend Høgsbro.

A. Tang,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 197.
6te
Septbr.

angaaende

Oprettelse af et Kaldskapellani for Nørre Tranders Menighed i Aalborg Stift.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 3die d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at der oprettes et Embede som Kaldskapellan for Nørre Tranders Menighed i Aalborg Stift.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 6te September 1909.

Enevold Sørensen.

H. Ploug.

Nr. 198.
6te
Septbr.

Bekendtgørelse

om

at de for Købstæderne gældende Bestemmelser om Hundeafgiften, der i Følge Justitsministeriets Bekendtgørelse af 22de April 1901 er bragte til Anvendelse for Skjern Stationsby, ogsaa skal være gældende for den Del af Byen, indenfor hvilken det under 29de Oktober 1900 stadfæstede Bygningsreglement for nævnte Stationsby ved den af Justitsministeriet under 6te Januar d. A. stadfæstede Ændring er bragt til Anvendelse.

I Henhold til § 5 i Lov af 12te April 1889 om Hundeafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade foraarsaget af Hunde, sammenholdt med Lov af 27de April 1900 om Forandring i nævnte Lov, fastsættes herved, at de for Købstæderne gældende Bestemmelser om Hundeafgiften, der i Følge Justitsministeriets Bekendtgørelse af 22de April 1901 er bragte til Anvendelse for Skjern Stationsby, fra den 1ste Oktober d. A. at regne ogsaa skal være gældende for den Del af Byen, indenfor hvilken det under 29de Oktober 1900 stadfæstede Bygningsreglement for nævnte Stationsby ved den af Justitsministeriet under 6te Januar d. A. stadfæstede Ændring er bragt til Anvendelse, saaledes at Afgiften tilfalder Kommunens Hjælpekasse.

Justitsministeriet, den 6te September 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 199.
11te
Septbr.

om

en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Holbæk Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed.

I Henhold til Lov Nr. 71 af 11te April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed § 1, 2det Stykke, godkendes herved følgende af Holbæk Byraad vedtagne Vedtægt for Holbæk Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed uden for Fabrikvirksomhed og dermed ligestillede Virksomheder, saaledes at Vedtægten træder i Kraft den 1ste November d. A.

§ 1.

Anvendelse af Børn forbydes eller indskrænkes i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Regler for følgende Arter af Erhvervsvirksomhed:

1. Ombæring af Varer og anden fast Tjeneste som Bud for Forretningsdrivende, Barnets Forældre dog undtagne.
2. Tjeneste udenfor Hjemmet paa Keglebaner og Beværtningssteder samt ved Karusseller, Spil, Skydetelte eller andre Forlystelsesindretninger.
3. Beskæftigelse udenfor Hjemmet ved Aftapning af Drikkevarer eller Petroleum for Forretningsdrivende.
4. Udøvelse af Handelsvirksomhed for andre end Barnets Forældre.

§ 2.

I. 1) Børn under 12 Aar maa ikke anvendes.
   2) Skolepligtige Børn over 12 Aar maa ikke anvendes paa de i § 1, Punkt 2, nævnte Forlystelsesindretninger.

II. Børn over 12 Aar maa, indtil de ere lovlig udskrevne af Skolen, i de øvrige i § 1 nævnte Virksomheder:
   1) kun beskæftiges i de paagældende Virksomheder i 6 Timer i Døgnet, deri indbefattet $^1/_2$ Times Hviletid, og kun i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 8 Aften;
   2) ikke benyttes til Arbejde i den Tid, hvor de skulle søge Skolen eller Konfirmationsforberedelsen, eller i den sidste $1^1/_2$ Time før disse Tiders Begyndelse;
   3) ikke arbejde i Virksomheden paa Folkekirkens Søn- og Helligdage; dog skal dette Forbud ikke gælde med Hensyn til Ombæring for Forretningsdrivende af Mælk, Brød og Kager, som foregaar inden Kl. 9 Formiddag.

Nr. 199. 11te Septbr.

§ 3.

Unge Mennesker af begge Køn fra Udskrivningen af Skolen til 18 Aars Alderen maa ikke beskæftiges erhvervsmæssig ved Handelsvirksomhed eller noget dertil hørende Arbejde i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 6 Morgen, undtagen paa Aftener før Folkekirkens Søn- og Helligdage samt de sidste 14 Dage før Juledag. For dem, der besøge Handelsskoler, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte saadan Undervisning.

§ 4.

Forinden nogen Arbejdsgiver antager et Barn eller ungt Menneske til Arbejde, for hvilket der i denne Vedtægt er fastsat Indskrænkninger, skal han forvisse sig om sammes Alder og Sundhedstilstand. I dette Øjemed skal det paagældende Barns eller unge Menneskes Alder oplyses ved Fødselsattest, og Arbejdsgiveren skal ved en efter hans Begæring af vedkommende Embedslæge eller en anden autoriseret Læge foretagen Undersøgelse sikre sig Bevis for, at den paagældendes legemlige Udvikling eller Helbredstilstand ikke skønnes at være til Hinder for, at han anvendes til det Arbejde, han skal udføre.

Ved Bedømmelsen af den legemlige Udvikling maa Undersøgelsen særlig rettes paa, om den paagældendes Højde, Vægt eller Brystvidde er ringere end den normale for Personer i hans Alder, og fornøden Oplysning i saa Henseende maa indeholdes i den af vedkommende Læge udstedte Attest.

Betalingen for Undersøgelsen og Udstedelsen af den fornødne Attest udredes af Arbejdsgiveren. For den første Udstedelse af Fødselsattest til Forevisning ved den heromhandlede Lejlighed gives ingen Betaling.

§ 5.

Overtrædelse af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Bøder i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 71 af 11te April 1901.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 11te September 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Lov

Nr. 31.
5te
Marts.

om

Ændring i Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

§ 1 i Lov Nr. 23 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden af 24. Marts 1875 affattes saaledes:

Enhver paa Landjorden benyttet Dampkedel — hvorved forstaas en Beholder eller et Rørsystem, hvori en Vædske opvarmes eller findes opvarmet saaledes, at dens Damptryk er større end Atmosfærens Tryk — skal i Henhold til denne Lovs Bestemmelser være det offentliges Tilsyn undergiven.

Herfra undtages dog:

a) Dampkedler, som ikke rumme over 200 Litre,
b) Dampkedler, som vel rumme over 200 Litre, men hvor Overtrykket ikke overstiger 1 kg. pr. cm.^{2},

for saa vidt de nævnte Kedlers Beskaffenhed og Indretning fyldestgøre de Betingelser, som Justitsministeriet nærmere fastsætter.

§ 2.

Lov Nr. 34 af 2. April 1880 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

---

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 280, 330, 337, 344; Folket. Tid. Sp. 3795, 3799, 3958; Till. A. Sp. 3313; Till. C. Sp. 601, 641.

Bekendtgørelse

Nr. 200.
23de
Septbr.

om

Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse af 31te August 1909 om Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam.

Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 189 af 31te August 1909 om Sundhedsforanstaltninger overfor Rotterdam ophæves.

A. Bestemmelserne i §§ 13—21 og 24 om asiatisk Kolera i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

1) Havnene ved det røde Hav,
2) Havnene i Ægypten,
3) Havnene i Tonkin og Cochinchina

samt i Ostindien, derunder de nederlandske ostindiske Kolonier,

4) St. Petersborg, Kronstadt,
5) Archangel og
6) Riga.

B. Bestemmelserne i §§ 26—35 og 38 om Pest i ovennævnte Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er ikke i Virksomhed.

Det i Henhold til § 23, jfr. § 15, i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14de Maj 1900 paabudte 5 Dages Eftersyn er i Virksomhed overfor enhver, der ankommer søværts hertil Landet fra St. Petersborg, Kronstadt eller Riga.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 23de September 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Nr. 201.
15de
Septbr.

Bekendtgørelse

om

en af Indenrigministeriet godkendt Vedtægt for Vejle Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed.

I Henhold til Lov Nr. 71 af 11te April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed § 1, 2det Stykke, godkendes herved følgende, af Vejle Byraad vedtagne Vedtægt for Vejle Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed udenfor Fabriksvirksomhed og dermed ligestillede Virksomheder, saaledes at Vedtægten træder i Kraft den 1ste November 1909.

§ 1.

Anvendelsen af Børn til Erhvervsvirksomhed, direkte hos fremmede eller gennem Forældrene som Mellemled, forbydes eller indskrænkes for følgende Arter af Erhvervsvirksomheder:

1. Gadesalg, Udøvelse af Handelsvirksomhed ved Døre, paa offentlige Pladser eller ved offentlige Sammenkomster, Forlystelser o. l.
2. Erhvervsmæssigt Arbejde paa særlige Aftapningsanstalter, ved Beværtningssteder, paa Restaurationer, Keglebaner, ved Karuseller, Spil og Skydeindretninger samt andre Forlystelser af lign. Art.
3. Daglige Pengeinkassationer og daglige Pengeinkassationer i Forbindelse med Ombæring af Varer og trykte Sager.
4. I fast Tjeneste hos Forretningsdrivende som Bud og til Ombæring af alle Slags Varer, Tryksager og Breve samt ved al anden Varetransport.

§ 2.

Børn under 10 Aar maa ikke anvendes.

Børn under 12 Aar maa ikke anvendes til de i § 1 Punkt 1, 2 og 3 nævnte Virksomheder.

a. De maa kun benyttes 3 Timer i Døgnet, naar de ikke faa mindst et af Dagens tre Hovedmaaltider hos Arbejdsgiveren, og kun i Tiden mellem Kl. 8 Morgen og Kl. 6 Aften.

b. De maa være i Pladsen i 4½ Time i hvert Døgn, naar de faa Morgen-, Middags- eller Aftensmad hos Arbejdsgiveren, men dog indenfor de i Punkt a nævnte Klokketimer. Nr. 201. 15de Septbr.

c. De maa ikke benyttes til Kørsel med Trækvogne og ikke til at ombære Varer af mere end højst 10 Punds Vægt inkl. Emballage.

d. De maa ikke benyttes til Arbejde i den Tid, i hvilken de skulle søge Skolen eller i Timen umiddelbart før og efter Undervisningstiden, medmindre de faa Morgen- eller Middagsmad hos Arbejdsgiveren.

§ 3.

Børn over 12 Aar maa, indtil de ere lovligt udskrevne af Skolen:

1. kun beskæftiges i samtlige i § 1 nævnte Virksomheder 6 Timer i hvert Døgn, deri indbefattet ½ Times Hviletid, og kun i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 8 Aften,
2. ikke benyttes til erhvervsmæssigt Arbejde i den Tid, i hvilken de skulle søge Skolen eller gaa til Konfirmationsforberedelse eller i den sidste Time før disse Tiders Begyndelse.

§ 4.

Intet Barn maa benyttes i Erhvervsvirksomheder paa Folkekirkens Søn- og Helligdage, dog skal dette Forbud ikke gælde med Hensyn til Ombæring af Mælk, Brød, Kager, Blomster, Frugt og Grøntsager, som foregaar inden Kl. 9 Formiddag.

§ 5.

Unge Mennesker af begge Køn fra Udskrivningen af Skolen til 18 Aars Alderen maa ikke beskæftiges erhvervsmæssigt ved Handelsvirksomhed eller noget dertil hørende Arbejde i mere end 10 Arbejdstimer i Løbet af et Døgn, ej heller i Tiden før Kl. 6 Morgen eller efter Kl. 8 Aften, undtagen Aftenen før Folkekirkens Helligdage samt de sidste 7 Dage før Julen.

For dem, der besøge Handelsskole eller teknisk Skole, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte saadan Undervisning.

§ 6.

Forinden nogen Arbejdsgiver antager et Barn eller ungt Menneske til Arbejde, for hvilket der i denne Vedtægt er fastsat Indskrænkninger, skal han forvisse sig om Vedkommendes Alder og Sundhedstilstand. I dette Øjemed skal det paagældende Barns eller unge Menneskes Alder oplyses ved Fødselsattest, og Arbejdsgiveren skal ved en af ham betalt Lægeattest sikre sig Bevis for, at den paagældendes legemlige Udvikling eller Helbredstilstand ikke skønnes at være til Hinder for, at han anvendes til det Arbejde, han skal udføre.

Lægeattesten udstedes paa de Blanketter, der gælde for unge Mennesker under Fabrikloven.

Disse Forskrifter gælde dog ikke for Antagelsen af Handels- og Kontorlærlinge samt Kontor- og andre Bude, der kun gøre let Budtjeneste, som ikke er forbundet med egentlig legemligt Arbejde.

Betalingen er 2 Kr. for hver Attest, som kun gælder for 1 Aar. Afskrifter

Nr. 201. 15de Septbr. indenfor samme Aar betales med 50 Øre. For den første Udstedelse af Fødselsattest til Forevisning ved den her omhandlede Lejlighed gives ingen Betaling.

§ 7.

Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Bøder i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 71 af 11te April 1901.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 15de September 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 202.
20de
Septbr.

angaaende

Ændring i og Tillæg til Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 242 af 6te November 1908 angaaende Udførsel af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin i slagtet Tilstand m. m.

§ 1.

Stempling af Kød samt af Hoveder og andet Slagteaffald.

Den i § 3 i ovennævnte Bekendtgørelse under Nr. 1, 2 og 4 paabudte Stempling af Kød, Hoveder og andet Slagteaffald med 1ste Klasses Stempel bortfalder, saafremt Slagteriet maatte ønske det, for

a. Svin af 1ste Klasse A., som i hele og halve Kroppe udføres med Hoved og Kirtler i fersk Tilstand,
b. Hornkvæg og Faar af 1ste Klasse, som i hele, halve og kvart Kroppe udføres med eller uden Hoved i fersk Tilstand,
c. Hoveder med Undtagelse af Hoveder af Svin,
d. Tunger, Hjærter og Levere,

naar disse Varer udføres *direkte* fra Slagteriet *til Udlandet* og for saa vidt angaar de under c. og d. nævnte Varer tillige, naar de føres direkte til et andet anerkendt Eksportslagteri eller til en af Landbrugsministeriet til Udførsel af Slagteaffald særlig autoriseret Virksomhed.

Paa Hoveder, Tunger, Hjærter og Levere af *2den Klasse* anbringes 2den Klasses Stempel. Dyrlægen er forpligtet til at foretage yderligere Stempling af 2den Klasses Slagteaffald i det Omfang, som Slagteriet maatte ønske.

§ 2.

Mærkesedler for Kød samt for Hoveder og andet Slagteaffald.

Den i § 4 i den nævnte Bekendtgørelse omhandlede *Lurmærkeseddel* forsynet med Slagteriets Nummer vil være at anbringe

a. *paa* hver hele eller halve fersk Svinekrop af 1ste Klasse A., som udføres direkte fra Slagteriet til Udlandet med Hoved og Kirtler,
b. *paa Emballagen* for hele eller halve ferske Svinekroppe af 1ste Klasse A. med Hoved og Kirtler,
c. *paa Emballagen* for Dele af Svinekroppe af 1ste Klasse A. i fersk og saltet Tilstand, dog ikke for Bacon og Skinker.
d. paa *Emballagen* for Hoveder, Dele af Hoveder samt Maver og andet Slagteaffald af Svin af 1ste Klasse A., dog ikke for Blod, Tarme og Fedt.

Nr. 202. 20de Septbr. Den i § 4 i den nævnte Bekendtgørelse omhandlede *1ste Klasses Mærkeseddel* forsynet med Slagteriets Nummer vil være at anbringe

a. *paa* hver hele, halve eller kvart Krop af Hornkvæg og Faar af 1ste Klasse, som i fersk Tilstand udføres *direkte* fra Slagteriet *til Udlandet.*

b. *paa Emballagen* for Hoveder, Dele af Hoveder samt Maver og andet Slagteaffald — dog ikke Blod, Tarme, Fedt og Talg — af 1ste Klasse af Heste, Hornkvæg, Faar og Geder og af 1ste Klasse B. af Svin.

De i § 4 sidste Stykke i den nævnte Bekendtgørelse givne Forskrifter angaaende Mærkesedlerne gælde fremdeles. Mærkesedlerne ville være at forsyne med vedkommende Eksportdyrlæges egenhændige Underskrift med Pen og Blæk.

§ 3.

Attester. Hver Forsendelse af de i § 1 a. og b. i nærværende Bekendtgørelse omhandlede hele eller halve Kroppe af Svin af 1ste Klasse A med Hoved og Kirtler samt hele, halve og kvart Kroppe af Hornkvæg og Faar af 1ste Klasse, der i fersk Tilstand udføres direkte fra Slagteriet til Udlandet og paa hvilke Stempling efter Slagteriets Ønske er bortfaldet, skal ledsages af saalydende Attester, der ved Landbrugsministeriets Foranstaltning udleveres til de anerkendte Eksportslagterier:

Attest Nr. 9 (for ustemplet fersk Svinekød af 1ste Klasse A., der udføres direkte fra Slagteriet til Udlandet). Hvid med rødt Tryk.

Gyldig til alle Lande.

Undertegnede anerkendte Eksportslagteri erklærer herved paa Tro og Love, at hosfølgende Forsendelse, bestaaende af ..... (Antal) Baller, Kasser ..... mærkede ..... udelukkende indeholder hele eller halve Kroppe af Svin med Hoved og Kirtler i fersk Tilstand, som ved den af Landbrugsministeriet hersteds autoriserede Udførselskontrol er godkendt som 1ste Klasse A.

Sendingen indeholder ..... Kilogram.

Datum.

Afsenderens Underskrift.

Rigtigheden af ovenstaaende attesteres

Kontrollens Underskrift.

Attest Nr. 10 (for ustemplet fersk Kød af Hornkvæg og Faar af 1ste Klasse, der udføres direkte fra Slagteriet til Udlandet). Hvid med blaat Tryk.

Gyldig til alle Lande.

Undertegnede anerkendte Eksportslagteri erklærer herved paa Tro og Love at hosfølgende Forsendelse, bestaaende af ..... (Antal) Baller, Kasser ..... mærkede ..... udelukkende indeholder hele, halve eller kvart Kroppe i fersk Tilstand af { Hornkvæg, / Faar, } der af den af Landbrugsministeriet hersteds autoriserede Udførselskontrol er godkendt som 1ste Klasse.

Datum.

Afsenderens Underskrift.

Rigtigheden af ovenstaaende attesteres

Kontrollens Underskrift.

§ 4. Nr. 202. 20de Septbr.

De i § 3 i nærværende Bekendtgørelse samt de i § 8 i Bekendtgørelse Nr. 242 af 6te November 1908 foreskrevne Attester ville være at forsyne med vedkommende Udsteders egenhændige Underskrift med Pen og Blæk.

§ 5.

Slagteaffald.

Alle Bestemmelser vedrørende Slagteaffald, som ere givne i §§ 1—9, 12 og 15—17 i Bekendtgørelse Nr. 242 af 6te November 1908 samt i nærværende Bekendtgørelse gælde for nedennævnte Dele af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin i fersk, saltet eller røget Tilstand:

Hoveder, Dele af Hoveder, Tunger, Mørbrad, Filet, Mellemgulv, Haler, Tæer, Flæskesvær, afskaarne Knokler med paasiddende Køddele, Smaastykker af Kød, som ikke kan genkendes som en bestemt Del af en Krop, Yvere og samtlige Indvolde, samt Blod, Fedt og Talg.

De i Bekendtgørelse Nr. 242 af 6te November 1908 givne særlige Undtagelsesbestemmelser vedrørende Blod, Tarme, Fedt og Talg gælde fremdeles og udvides til ogsaa at omfatte Flæskesvær bestemt til teknisk Brug.

§ 6.

Tilberedte Kødvarer.

Har Kød og Slagteaffald udover Saltning og Røgning undergaaet en Tilberedelse bl. a. Kogning, falder det ind under Bestemmelserne i Bekendtgørelse Nr. 141 angaaende Udførsel af Konserves, Pølser og andre tilberedte Kødvarer af 24de Juni 1909.

§ 7.

Plombetænger.

De i §§ 4 og 5 i Bekendtgørelse Nr. 242 af 6. November 1908 omhandlede Plombetænger ere paa den ene Kæbe forsynet med Bogstaverne K. K. og paa den anden Kæbe med Ordet „Danmark".

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1ste Oktober 1909.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Landbrugsministeriet, den 20. September 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 203
20de
Septbr.

Bekendtgørelse

angaaende

Foranstaltninger imod Bipest.

Efter at der i Følge derom modtagen Indberetning fra Danmarks Biavlerforening, der i Henhold til § 5 i Lov Nr. 99 af 8de Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest er anerkendt som Fællesledelse for Biavlerforeningerne her i Landet, er blevet konstateret Bipest i Randers Amt og Aalborg Amt med Undtagelse af Kjær Herred, erklæres herved i Henhold til § 2 i nævnte Lov Randers Amt og Aalborg Amt med Undtagelse af Kjær Herred for smittede af Bipest, og ville som Følge heraf samtlige de i § 3 i nævnte Lov paabudte Bestemmelser være at bringe til Anvendelse i de nævnte Distrikter.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende.

Landbrugsministeriet, den 20de September 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Reglement

Nr. 204.
15de
Juni.

for

Overholdelse af Orden og Sikkerhed ved Anlæget af Dobbeltspor paa Banestrækningen Nyborg—Strib.

§ 1.

Politimestrene i de Jurisdiktioner, i hvilke Anlæget udføres nemlig Nyborg Købstad og Vinding Herred i Svendborg Amt, Aasum Herred, Bjerge Herred, Odense Herred, Odense Købstad, Baag Herred, Vends Herred og Middelfart Købstad i Odense Amt, have hver for sin Jurisdiktions Vedkommende at føre Tilsyn med de ved Anlæget beskæftigede Arbejdere og navnlig at yde de vedkommende Entreprenører Bistand til at overholde Orden imellem Arbejderne.

§ 2.

Til Understøttelse for de paagældende Politimestre ansættes der 3 Politiassistenter med Bopæl henholdsvis i Nyborg, Odense og Middelfart, der antages af henholdsvis Amtmanden over Svendborg Amt og Amtmanden over Odense Amt efter Samraad med Politimestrene og til enhver Tid kunne afskediges af vedkommende Amtmand. Ansættelsen ophører i ethver Tilfælde en Maaned efter, at Generaldirektionen for Statsbanerne har underrettet Amtmanden om, at Anlæget er saa vidt fuldført, at overordentlig Bistand for Politimestrene ikke længere kan anses fornøden.

Politiassistenterne underordnes Politimestrene i de paagældende Jurisdiktioner og have efter disses Anvisninger eller Ordrer at udføre alle Politiforretninger, der staa i Forbindelse med de ved Anlæget foranledigede Forhold, og saaledes blandt andet ogsaa at optage og til Politimestrene at afgive behørige Rapporter, føre Tilsyn med de Beværtningssteder, hvor Arbejderne ved Anlæget færdes, anholde mistænkelige Personer o. s. v. I saa Henseende kan der af Amtmanden efter Overlæg med Politimestrene gives Politiassistenterne en Instruks.

Politiassistenterne edfæstes og bære den for By- og Herredsfogdernes Politifuldmægtige ved allerhøjeste Resolution af 6te Februar 1869 anordnede Uniform. Der tillægges dem en Løn af 125 Kr. maanedlig samt i Befordringsgodtgørelse 25 Kr. maanedlig, til Skrivematerialier 75 Kr. aarlig og som Uniformsgodtgørelse 100 Kr. aarlig. Lønningen udbetales ved Udløbet af hver Maaned.

Saafremt det under Anlægets Udførelse skulde være nødvendigt at forøge Politiets Styrke, vil Justitsministeriet træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger.

De Omkostninger, som blive nødvendige paa Grund af de foranstaaende Bestemmelser, afholdes af Statskassen.

Nr. 204. 15de Juni.

§ 3.

Samtlige Arbejdere skulle forsynes med Arbejdskort, som meddeles dem af Politiassistenten, der i dette Øjemed til nærmere med vedkommende Arbejdsgivere aftalte Tider har at indfinde sig paa vedkommende Arbejdssted. Politiassistenterne skulle til enhver Tid føre nøjagtige Fortegnelser over de med Arbejdskort forsynede Arbejdere, udvisende, af hvem de ere antagne i Arbejde o. s. v. De modtage og tilintetgøre de Arbejdskort, som afleveres af fratrædende Arbejdere, samt meddele til disse Bevis for den Tid, i hvilken de have arbejdet ved Anlægget.

§ 4.

Enhver Arbejdsgiver skal indestaa for, at de af ham beskæftigede Arbejdere inden 24 Timer efter deres Antagelse paa de i § 3 omhandlede Tider og Steder fremstilles for vedkommende Politiassistent for af denne at forsynes med Arbejdskort; den Arbejder, der ikke har villet modtage Kortet, maa ikke beholdes i Arbejde. Gør nogen Entreprenør eller privat Arbejdsgiver sig skyldig i Forsømmelse i foranførte Henseende, vil han efter vedkommende Politimesters nærmere Bestemmelse have at bøde fra 20—100 Kr. til Sygekassen. Bøden bliver efter Politimesterens Begæring at tilbageholde i Entreprenørens Betaling.

§ 5.

Arbejdskortet skal være forsynet med en tydelig Udtalelse af, at den, paa hvem det lyder, saa længe han ikke har tilbageleveret samme, er underkastet de i Ordensreglementet for Arbejdernes Forhold fastsatte Bestemmelser. Den Arbejder, der har erholdt et Arbejdskort, skal stedse bære dette hos sig, saaledes at det til enhver Tid kan forevises, og vil i modsat Fald have at bøde indtil 2 Kr. til Sygekassen. Naar hans Sysselsættelse ved Anlægget ophører, har han at aflevere sit Arbejdskort. Reglementet eller et af Generaldirektionen for Statsbanerne foranstaltet Uddrag af samme skal være opslaaet paa Steder, som ere Arbejderne bekendte og tilgængelige for dem.

§ 6.

Det er Arbejdernes Pligt at iagttage Orden og Rolighed paa Arbejdspladsen.

Have flere Arbejdere en Klage at forebringe, maa dette kun ske ved i det højeste tvende Ordførere; de øvrige vedkommende skulle rolig forblive ved deres Arbejde og maa i intet Tilfælde ledsage deres Ordførere, naar disse forebringe Klagen.

Overtræder nogen Arbejder de foranstaaende Bestemmelser, kan det paalægges ham at bøde fra 4—10 Kr. til Sygekassen, hvorhos han af Politiet kan bortvises fra Arbejdet. Tager nogen, efter af Politiet at være bleven underrettet om Bortvisningen, den paagældende i Arbejde ved Anlægget, komme Bestemmelserne i § 4, 2det og 3die Punktum, til Anvendelse.

§ 7.

Bestemmelsen om, at en Arbejder i Henhold til Reglerne i §§ 5 og 6 skal bøde til Sygekassen, tages af vedkommende Politimester. Bøden kan af Politiet fordres indeholdt i vedkommendes Arbejdsfortjeneste og, om fornødent, i Entreprenørens Tilgodehavende. Kendelsen saa vel som de i § 4 og § 6 i Slutningen omhandlede Kendelser indføres i en af vedkommende Amtmand autoriseret Protokol.

Nr. 204. Reglem. af 15. Juni for Overholdelse af Orden ved Baneanlægget Nyborg—Strib.

Nr. 32.
5te
Marts.

Lov

om

Nedsættelse af en Kommission til Udarbejdelse af Lovforslag til Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Ejendom samt til Undersøgelse af Vallø Stifts og Vemmetofte Klosters Retsforhold til Statsmagten.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Der nedsættes en Kommission med det Hverv:

a) at udarbejde Forslag til Lov om Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Ejendom, og
b) at undersøge det adelige Stift Valløs og Vemmetofte adelige Jomfruklosters Retsforhold til Statsmagten, eventuelt at udarbejde Lovforslag om disse Stiftelser.

§ 2.

Kommissionens Sæde er i København, og den skal bestaa af 21 Medlemmer. Af disse vælges 7 af Justitsministeren, der beskikker en af de af ham valgte til Formand for Kommissionen, og 14 af Rigsdagen, saaledes at 7 vælges efter Forholdstal af hvert af Rigsdagens Ting blandt dets Medlemmer.

Afgaar noget Medlem ved at ophøre at have Sæde i Rigsdagen eller af anden Grund, vælges et nyt paa samme Maade som anført.

§ 3.

Formanden kan med Kommissionens Samtykke antage lønnet Medhjælp af enhver Art.

Kommissionens Medlemmer nyde, for saa vidt de i Mødetiden have Ophold i Hovedstaden eller i dens Nærhed, i Dagpenge 6 Kr. for hver Mødedag og ellers 10 Kr. daglig, naar Kommissionen er samlet og paa Rejsedagene, hvorhos Befordringsudgifter ydes efter Regning.

---

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 2515, 3689, 3786, 3799; Landst. Tid. Sp. 426, 452, 496; Till. A. Sp. 3221; Till. C. Sp. 609, 647.

§ 8.

Udbetalingen til Arbejderne skulle ske til bestemte, for Arbejderne og Politiet forud betimelig bekendtgjorte Tider og Steder, og skal fornøden Opgørelse og Udbetaling til samtlige Arbejdere i det mindste finde Sted een Gang i hver 2 Uger.

Saafremt en Arbejder afskediges eller bortvises fra Arbejdet, kan han straks fordre sit resterende Tilgodehavende udbetalt; dog maa en Akkordarbejder, naar han bortvises, lade sig nøje med en saadan Opgørelse af Akkorden, som efter Omstændighederne er mulig. Politiet skal i fornødent Fald afgøre, om den Akkordarbejder, der bortvises, skal lade sig nøje med den foreløbige Opgørelse, der tilbydes ham fra Arbejdsgiverens Side.

§ 9.

Udbetalingen til Arbejderne skal ske med rede Penge og ikke med nogen Art Anvisning. Den maa ingen Sinde foregaa paa noget Beværtningssted.

For saa vidt Anlægget gives i Underentreprise, ere Entreprenørerne, der forestaa Anlægget, forpligtede til at forvisse sig om, at Arbejderne have faaet den dem tilkommende Betaling, forinden der udbetales vedkommende Underentreprenør nogen Del af det ham for det paagældende Arbejde tilsagte Vederlag. Er dette ikke iagttaget, er vedkommende Entreprenør ansvarlig for, at de nævnte Arbejdere ikke desto mindre faa den Arbejdsløn, de have til gode hos Underentreprenøren, dog kun, for saa vidt Kravet gennem Politiet anmeldes for ham inden 8 Dage efter, at Betalingen i Henhold til § 8 senest skulde have fundet Sted. I fornødent Fald er Entreprenøren berettiget til under Politiets Tilsyn for vedkommende Arbejdsgivers Regning at lade foretage direkte Udbetaling til Arbejderne.

§ 10.

For Arbejderne ved Anlægget oprettes een eller flere Sygekasser efter nærmere Bestemmelse af Generaldirektionen for Statsbanerne. For hver ved Anlægget beskæftiget Arbejder bliver til den ham vedrørende Sygekasse at erlægge et ugentligt Bidrag af 35 Øre. Vedkommende Politiassistent har til hver ordinær Betalingsdag for hver Arbejdsgivers Vedkommende og efter Forhandling med denne at tilstille de Entreprenører, der forestaa Anlægget, Meddelelse om, hvor stort et Beløb der vil være at fradrage i Arbejdernes Tilgodehavende som Sygekassebidrag, og have Entreprenørerne derefter at indbetale samme til vedkommende Kasse for Arbejdsgiverens Regning. Af Sygekasserne udredes Udgifterne til Læge og Medicin samt Forplejning af syge Interessenter. For saa vidt en Sygekasses Midler ikke tilstrække, vil det manglende blive dækket af Statsbanerne og vedkommende Anlægs-Entreprenør i Forening efter et i Anlægskontrakten nærmere angivet Forhold. Tilskudet udredes dog foreløbig af Statsbanerne. Bliver der efter Anlægets Fuldførelse og Afviklingen af Sygekassernes Forpligtelser nogen Beholdning tilbage, bliver den at anvende til Dækning af Statsbanernes og Entreprenørens Tilskud. Hvad derefter maatte blive tilovers, afgives til Statsbanernes Sygekasse. Den Hjælp, der ydes af Sygekasserne, skal ikke betragtes som Forskud, der kan fordres tilbagebetalt.

I øvrigt bestemmes det nærmere om Sygekassernes Bestyrelse, Hjælpens Begyndelse og Ophør m. m. ved en Vedtægt, der udfærdiges af Generaldirektionen for Statsbanerne, som derefter har at føre Tilsyn med Kasserne.

§ 11.

Saafremt det af vedkommende Politimester findes nødvendigt i Henhold til Lovgivningen at hjemsende en Arbejder, hvis Arbejde ved Anlægget er ophørt, bliver,

Nr. 204. 15de Juni. for saa vidt han er Udlænding, Udgiften saa vel ved hans Hjemsendelse som ved hans Underhold, indtil han kan hjemsendes, at bære af Statskassen.

§ 12.

Saa vel de Omkostninger, der foranlediges ved Haandhævelsen og Opretholdelsen af Ordensreglementet, som de Udgifter, der medgaa til Arbejdskort eller til de Protokoller, som Politiassistenterne ville have at føre over Arbejderne, Trykning af Reglementer, o. s. v., udredes af Statskassen. Ligeledes udredes af Statskassen Befordringsgodtgørelse med 2 Kr. pr. løbende Mil og Dagpenge af 6 Kr. daglig — Dagen beregnet til 8 Timer for Rejsen og Forretningen —, for saa vidt en Politimester personlig indfinder sig ved Anlæget til Udførelsen af bestemte derved forefaldende Forretninger.

§ 13.

For saa vidt der maatte opstaa Spørgsmaal om Reglementets Forstaaelse, skal Afgørelsen være forbeholdt Justitsministeriet.

Justitsministeriet, den 15de Juni 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 205.
14de
Septbr.

om

Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser.

I Tilslutning til Bekendtgørelse Nr. 10 af 23de Januar 1907 i Lovtidende A om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser og paa de i den nævnte Bekendtgørelse i det Hele indeholdte Betingelser saavel som paa de den Vedkommende tilkendegivne nærmere Vilkaar godkender Justitsministeriet herved efter stedfunden Brevveksling med Landbrugsministeriet indtil videre det i Bekendtgørelse af 22de Maj d. A. om Eksportslagteriernes Stilling efter Lov 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol nævnte Eksportslagteri (Serie A.):

Grenaa Andels-Svineslagteri

som berettiget til Indførsel af Pølser i Overensstemmelse med § 6, 2det Stykke i ovennævnte Lov af 6te April 1906, saaledes at det foreskrevne Mærke bliver:

enten

Nr. 50

eller

Grn. A.

Denne Bekendtgørelse gør ingen Indskrænkning i de af Landbrugsministeriet for Meddelelse af Autorisation som Eksportslagteri stillede Betingelser.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 14de September 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 206.
24de
Septbr.

Bekendtgørelse

om

Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse af 3die d. M. om Kolera i Rotterdam.

Herved ophæves Justitsministeriets Bekendtgørelse af 3die d. M., hvorved Bestemmelserne i Lov 8de Januar 1872 om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne sættes i Kraft med Hensyn til Skibe, der ankomme til Færøerne fra Rotterdam.

De anførte Bestemmelser er herefter i Virksomhed over for samtlige ægyptiske Havne, St. Petersborg, Kronstadt, Archangel og Riga.

Hvilket herved meddeles til Efterretning og Iagttagelse for samtlige Vedkommende.

Justitsministeriet, den 24de September 1909.

Svend Høgsbro.

A. Tang,
Fm.

Aabent Brev,

Nr. 207.
25de
Septbr.

hvorved

Rigsdagens nærværende overordentlige Samling sluttes den 25de September 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi have besluttet, at Rigsdagens nærværende overordentlige Samling skal sluttes i Dag.

Thi slutte Vi herved Rigsdagen som forommeldt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

F. L. Holstein.

Nr. 208.
27de
Septbr.

Aabent Brev,

hvorved

Rigsdagen sammenkaldes til en ordentlig Samling Mandagen den 4de Oktober 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi have besluttet at sammenkalde Rigsdagen til en ordentlig Samling Mandagen den 4de Oktober d. A.

Idet Vi herved kundgøre dette for Vore kære og tro Undersaatter, indkalde Vi samtlige Medlemmer af Rigsdagen til den nævnte Dag at møde i Vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn til Rigsdagens Aabning, som vil finde Sted Kl. 12 Middag i Folketingets Mødesal i den midlertidige Rigsdagsbygning i Fredericiagade efter forud afholdt Gudstjeneste i Frederiks Kirke.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 27de September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

F. L. Holstein.

Lov

Nr. 209.
30te
Septbr.

om

Hærens Ordning.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Hovedbestanddele.

§ 1.

Hærens Hovedbestanddele ere:

2 Generalkommandoer,
Generalstaben,
Fodfolket,
Rytteriet,
Artilleriet,
Ingeniørkorpset,
Det tekniske Korps,
Skoler,
Forplejningskorpset,
Lægekorpset,
Dyrlægekorpset,
Auditørkorpset,
Arbejdstropperne,
Bornholms Væbning.

Personalets Inddeling i Klasser og Grader.

§ 2.

Foruden af menige bestaar *Hærens Personale* af:

Befalingsmænd og
de med Befalingsmænd ligestillede.

§ 3.

Befalingsmændene ere:

Faste Officerer og faste Underofficerer af Linien.
— — - — — - Reserven (se §§ 145 og 165).
Værnepligtige Befalingsmænd.

Naar de i §§ 27—132 nævnte faste Befalingsmænd ikke udtrykkelig betegnes som værende af Reserven, ere de af Linien.

---

*) Udfærdiget gennem Krigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909; se om tidligere Forelæggelse Tillæg A. Sp. 87; Folket. Tid. Sp. 117, 126, 774, 855, 1591; Landst. Tid. Sp. 84, 214, 317; Tillæg A. Sp. 1; Tillæg B. Sp. 29, 205, 241; Tillæg C. Sp. 41, 257, 355.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 4.

De faste Officerer deles i 4 Klasser:

Generalsklassen, der er af Linien og har 3 Grader: General, Generalløjtnant og Generalmajor.

Oberstklassen, der er af Linien eller Reserven og har 2 Grader: Oberst og Oberstløjtnant.

Kaptajnsklassen, der er af Linien eller Reserven og har 1 Grad: Kaptajn (ved Rytteriet Ritmester).

Løjtnantsklassen, der har 2 Grader: Premierløjtnant, der er af Linien eller Reserven, og Løjtnant, der er af Reserven.

§ 5.

De faste Underofficerer, der ere af Linien eller Reserven, danne 1 Klasse med 3 Grader: Stabssergent, Oversergent og Sergent.

§ 6.

Faste Befalingsmænd af Reserven indordnes i *Rækkefølge* efter de faste Befalingsmænd af Linien af tilsvarende Grad, medmindre de ere gaaede over i Reserven fra samme Grad i Linien, i hvilket Tilfælde de bevare den i Linien opnaaede Aldersorden i denne Grad.

§ 7.

De værnepligtige Befalingsmænd ere:

Sekondløjtnanter, der ere Officerer med Grad lige under Løjtnanter,
Kornetter, der ere Underofficerer med Grad lige under Sergenter,
Korporaler, der ere Underofficerer med Grad lige under Kornetter,
Underkorporaler, som have Grad lige under Korporaler.

§ 8.

De med Befalingsmænd ligestillede ere:

Faste militære Embedsmænd af Det tekniske Korps, Forplejningskorpset, Lægekorpset, Dyrlægekorpset og Auditørkorpset, ligestillede med faste Officerer; de deles i 4 Klasser, svarende til Generalmajor, Oberstklassen, Kaptajnsklassen og Løjtnantsklassen.

Faste Officianter, ligestillede med Kaptajns- eller Løjtnantsklassen.

Faste Musikere, hvoraf der haves 4 Grader:
Stabshornblæser, Overhornblæser (Overtrompeter), Hornblæser (Trompeter) og Underhornblæser, ligestillede med henholdsvis Stabssergent (eller Løjtnant, se § 172), Oversergent, Sergent og Underkorporal (se dog § 170).

Faste Underintendanter, ligestillede med faste Underofficerer.

Faste Underofficianter og Haandværkere, ligestillede med faste Underofficerer.

Værnepligtige Reserveintendanter, Reservelæger og Reservedyrlæger, ligestillede med Sekondløjtnanter.

Værnepligtige Underintendanter: Forplejningsassistenter og Korporaler af Forplejningskorpset, ligestillede med henholdsvis Kornetter og Korporaler.

Værnepligtige Underlæger, Underdyrlæger og Korporaler af Sundhedstropperne, ligestillede med Korporaler.

Værnepligtige Underkorporaler af Forplejningskorpset og af Sundhedstropperne, ligestillede med Underkorporaler.

Ansættes der fungerende i Stedet for faste Embedsmænd m. fl., betragtes de som ligestillede med de faste, for hvilke de træde i Stedet.

Nærmere Bestemmelser gives ved kongelig Anordning.

Nr. 209.

Almindelige Bestemmelser for Udskrivning, Fordeling og Uddannelse. 30te Septbr.

§ 9.

Med den i Værnepligtsloven fastsatte Alder *udskrives* alt tjenstdygtigt Mandskab til Krigstjeneste.

§ 10.

Af det udskrevne Mandskab *uddannes* aarligt:

Ved Fodfolksregimenterne	7900	Mand,
- Livgarden	272	—
- Rytterregimenterne	420	—
- Trainet	200	—
- Feltartilleriet	792	—
- Kystartilleriet	800	—
- Ingeniørtropperne	300	—
- Det tekniske Korps	60	—
- Forplejningskorpset	50	—
- Sundhedstropperne	120	—
Til Lægetjeneste	efter Behov,	
- Dyrlægetjeneste	efter Behov,	
Ved Arbejdstropperne	efter Behov.	

Efterhaanden som Befolkningen tiltager, kunne ovenstaaende Tal forøges, for saa vidt de nødvendige Midler bevilges paa Finansloven.

§ 11.

Det hele Antal Mand, der skal indkaldes, tages fra Landsdelene Øst og Vest for Store Bælt i samme Forhold, som der er Mænd mellem 18 og 25 Aar i disse Landsdele.

§ 12.

Til de *paa Sjælland* garnisonerende Fodfolksregimenter, Rytterregimenter og Feltartilleriafdelinger indkaldes Mandskab dels fra Landsdelene Øst for Store Bælt, fra nærmere fastsatte *Omraader* omkring de paagældende Garnisonssteder, dels fra Landsdelene Vest for Store Bælt og fra Bornholm.

Til de *i Jylland og paa Fyn* garnisonerende Afdelinger indkaldes Mandskab fra Landsdelene Vest for Store Bælt.

Til Livgarden, Trainet, Kystartilleriet, Ingeniørtropperne, Det tekniske Korps, Forplejningskorpset, Sundhedstropperne, Arbejdstropperne, til Lægetjeneste og til Dyrlægetjeneste indkaldes Mandskab fra hele Landet.

§ 13.

Til *Fodfolk, Rytterregimenter, Feltartilleri og Ingeniører* indkaldes Mandskab med Tjenstdygtighedsvedtegning K. I. (Ubetinget tjenstdygtige). Hvis der ikke findes et tilstrækkeligt Antal egnede med denne Vedtegning, tages Resten blandt Mandskabet med Tjenstdygtighedsvedtegning K. II. (Betinget tjenstdygtige).

Til *de andre Vaaben* og *Korps* m. fl. indkaldes først de værnepligtige med Vedtegning K. I., der endnu ikke ere anvendte, og Resten tages blandt de værnepligtige med Vedtegning K. II.

Nr. 209. 30te Septbr.

Værnepligtige, der have en faglig Uddannelse, kunne under deres militære Tjeneste anvendes saaledes, at denne Uddannelse udnyttes for Hæren.

Til *Lægetjeneste* uddannes værnepligtige, der enten have bestaaet Lægeeksamen eller som lægestuderende have faaet en ved kongelig Resolution fastsat Uddannelse paa større Hospitaler, og

til *Dyrlægetjeneste* værnepligtige, der have bestaaet Dyrlægeeksamen.

§ 14.

Fordeling og *Uddannelse* sker som nærmere bestemt i det følgende for hvert enkelt Vaaben og Korps.

Uddannelsen af de værnepligtige falder i en første Uddannelse, i en fortsat Tjeneste i Forlængelse heraf og i fortsat Øvelse under Genindkaldelser.

Til Uddannelse som *Befalingsmandselever* o. l. udtages fortrinsvis frivillige, der ere egnede, og i øvrigt andre, der ere egnede.

Til *fortsat Tjeneste som menige* udtages forlods de menige, der staa tilbage i Uddannelse — for Fodfolkets Vedkommende særlig i Skydning. Resten tages efter en ved Lodtrækning bestemt Rækkefølge (jfr. dog § 46).

Ved kongelig Anordning kan fastsættes Regler for Nedsættelse i Tjenestetiden paa indtil en Maaned for saadanne værnepligtige, som godtgøre, at de have faaet tilfredsstillende Uddannelse i Gymnastik og Skydning enten i en Skytteforening eller paa anden Maade.

§ 15.

De, der have deltaget i den i § 14 nævnte Lodtrækning, kunne *bytte* de trukne *Numre*. De, der i den første Uddannelsestid ere blevne straffede for Tyveri, Bedrageri eller andre i den offentlige Mening vanærende Handlinger, Vold, forsætlig Ulydighed, Absentation eller Rømning eller gentagne Gange for Drukkenskab, kunne dog ikke bortbytte deres Nummer, naar Bytningen vilde medføre fortsat Tjeneste for dem. Ved de Vaaben, som i deres aarlige Tilgang behøve et bestemt Antal Haandværkere, sker Lodtrækningen og Bytningen kun indenfor de Grupper, i hvilke Mandskabet af Hensyn hertil inddeles.

Den Pengesum, der betales for Bytning af et Lodtrækningsnummer, forvaltes af Underafdelingen efter nærmere Bestemmelser, der gives af Ministeren.

§ 16.

Menige, der i Løbet af den første Uddannelse maatte findes *uskikkede til Tjenesten ved det Vaaben*, hvortil de ere indkaldte, men *egnede til Trainets* eller *Arbejdstroppernes Tjeneste*, anvendes til saadan Tjeneste ved deres egen Afdeling eller andetsteds i Hæren. Fra Mødedagen at regne blive de til Tjeneste, hvis de ere af Fodfolksregimenterne eller Livgarden, i indtil 200 Dage, hvis de ere af de andre Vaaben, i indtil 1 Aar.

Ved deres Hjemsendelse udgaa de af deres Afdelings Styrke og overføres til Trainet eller Arbejdstropperne (se ogsaa § 45).

§ 17.

Til Trainafdelingen, Det tekniske Korps, Forplejningskorpset og Sundhedstropperne og til Lægetjeneste og Dyrlægetjeneste sker *Indkaldelsen til fortsat Øvelse* efter en ved Lodtrækning fastsat Rækkefølge. Dog kunne de, der under den tidligere

§ 4. Nr. 32. 5te Marts.

Kommissionen skal have tilendebragt sine Hverv inden Udgangen af Aaret 1911, til hvilken Tid den skal have afgivet endelig trykt Betænkning med tilhørende Lovforslag til Regering og Rigsdag. Ethvert Mindretal er berettiget til at tilføje sine Bemærkninger.

§ 5.

Udgifterne ved Kommissionen afholdes af Statskassen og bevilges ved Finansloven.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Uddannelse have vist sig særlig flinke, eller som have gjort god frivillig Tjeneste, for- Nr. 209.
lods fritages, for saa vidt det kan forenes med Indkaldelsen af det fornødne Tal af de 30te Septbr.
forskellige Grader.

§ 18.

De *værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede* genindkaldes som Regel til fortsat Øvelse sammen med deres Aargang.

§ 19.

Udover Lønninger til værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede under fortsat Øvelse og til Kornetter og Sekondløjtnanter, der have bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens næstældste Klasse, raades der over nedenstaaende Antal *Maanedslønninger til tjenstgørende værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede:*

Ved Fodfolket for Korporaler .... 2604, for Kornetter 570
- Rytteriet - — .... 288, - — 48
- Feltartilleriet - — .... 360, - — 72
- Kystartilleriet - — .... 264, - — 72
- Ingeniørtropperne - — .... 144, - — 36
- det tekniske Korps - — 24
- Officersskolen - — .... 180, - — 540
- Forplejningskorpset for Korporaler 128, for Forplejningsassistenter og Reserveintendanter tilsammen 108,
- Lægekorpset for Korporaler og Underlæger tilsammen 72, for Reservelæger 168,
- Dyrlægekorpset for Underdyrlæger 8, for Reservedyrlæger 48.

Til Lønning for frivillig Tjeneste i Henhold til § 166 raades desuden over 90 Maanedslønninger for Kornetter.

§ 20.

Saafremt Tallet af *faste Befalingsmænd af Reserven* ikke kan skaffes, benyttes det Beløb til Honorarer m. m., der af denne Grund ikke kommer til Anvendelse, til videre Uddannelse af afskedigede, værnepligtige eller udenfor Nummer staaende Befalingsmænd eller til at lønne overtallige Liniebefalingsmænd af de tilsvarende Grader.

§ 21.

Det kan tillades afskedigede og hjemsendte Befalingsmænd, der ønske det, at gennemgaa *Uddannelseskursus* ved Hæren.

§ 22.

Under særlige Omstændigheder kan Ministeren for det værnepligtige Personales Vedkommende foretage *Afvigelser* fra de i det følgende anførte Tidsbestemmelser for Uddannelsen, og saadanne Afvigelser kunne navnlig træffes under faretruende Forhold for at tilvejebringe den fornødne *Sikringsstyrke*. I sidstnævnte Tilfælde er Ministeren ogsaa berettiget til i nødvendig Udstrækning at afvige fra de i denne Lov for Genindkaldelser givne Bestemmelser.

§ 23.

I den Fordeling af Befalingsmændene, der er angiven i de efterfølgende Paragraffer, kan der foretages *midlertidige Forandringer*, som Tjenestens Tarv kræver, naar

Nr. 209. 30te Septbr. kun det hele Tal Personer af de paagældende Grader af hvert Vaaben og Korps bliver uforandret.

Det fastsatte Tal af Premierløjtnantsnumre i de forskellige Vaaben kan dog midlertidig overskrides, naar et tilsvarende Antal Numre holdes ledigt ved andre Vaaben.

§ 24.

Skriverpladser ved Stabe m. m., der ere besatte med Stabssergenter, kunne i Stedet derfor besættes med Oversergenter eller Sergenter. De som Skrivere opførte Stabssergenter ansættes da ved Underafdelinger.

§ 25.

Efter Ministerens nærmere Bestemmelse skal der mindst 1 Gang hvert 4de Aar afholdes *Øvelser i hurtig Samling (Alarmeringsøvelser)* af uddannede værnepligtige, der høre hjemme i Landsdelene Øst for Store Bælt (paa den sjællandske Øgruppe). Øvelserne vare 1—2 Dage. Værnepligtige, der i Øjeblikket opholde sig paa Øgruppen, ere pligtige at møde til disse Øvelser.

§ 26.

Under Indkaldelserne til *fortsat Øvelse* afholdes hvert Aar *Lejr- eller Kantonnementsøvelser* i større eller mindre Grupper med samtlige Linieregimenter af Fodfolket, Rytterregimenterne, nogle Afdelinger af Feltartilleriet og nogle Ingeniørkompagnier.

I Øvelserne kunne Livgarden og Afdelinger af Fodfolkets Reserveregimenter deltage.

I en Periode af 4 Aar skal der til disse Øvelser anvendes mindst 32 Dage.

Den Del af Indkaldelsestiden, der ikke anvendes til Lejr- eller Kantonnementsøvelser, benyttes til Afholdelse af Øvelser ved Garnisonerne.

Fortsat Øvelse finder som Regel Sted i September og Oktober Maaned. Efter Ministerens nærmere Bestemmelse kan den dog undtagelsesvis for Dele af Hæren henlægges til andre Tider af Aaret.

Stabe og Afdelinger.

De 2 Generalkommandoer.

§ 27.

Hver *Generalkommando* bestaar af:

Den kommanderende General, der er Generalløjtnant,

Generalkommandostaben, i hvilken er ansat:

1 Stabschef, Oberst eller Oberstløjtnant af Generalstaben,

1 Souschef, Kaptajn af Generalstaben,

2 Adjutanter, Premierløjtnanter af de ved Generalstaben tjenstgørende,

3 Skrivere: 1 Stabssergent, 1 Oversergent og 1 Sergent af Generalstaben.

Et Personale af de særlige Korps.

Den ene kommanderende General fører Overbefalingen over Troppeafdelingerne i 1ste Generalkommandodistrikt, d. v. s. i Landsdelene Øst for Store

Bælt, den anden over Troppeafdelingerne i 2det Generalkommandodistrikt, d. v. s. i Landsdelene Vest for Store Bælt. Nr. 209. 30te Septbr.

§ 28.

Til Raadighed for den kommanderende General i 1ste Generalkommandodistrikt haves 1 Generalmajor.

§ 29.

Troppeafdelingerne af Fodfolket, Rytteriet og Feltartilleriet i 1ste Generalkommandodistrikt indordnes i *3 Divisioner*.

Divisionernes Sammensætning fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 30.

Chefen for en *Division* er Generalmajor. Hans Stab bestaar af:

1 Stabschef, Kaptajn af Generalstaben,
1 Adjutant, Premierløjtnant af de ved Generalstaben tjenstgørende,
1 Skriver, Stabssergent af Fodfolket.

Generalstaben.

§ 31.

Generalstaben bestaar af:

Chefen, der er Generalløjtnant eller Generalmajor,
5 Oberster eller Oberstløjtnanter, hvoraf 2 ere Stabschefer ved Generalkommandoerne,
15 Kaptajner (Ritmestre), hvoraf
2 Souschefer ved Generalkommandoerne,
3 Stabschefer ved Divisionerne i 1ste Generalkommandodistrikt,
1 Stabschef hos Generalinspektøren for Fodfolket,
1 — — — - Rytteriet,
1 Adjutant ved 1 Fodfolksbrigade.
8 Stabssergenter,
8 Oversergenter,
6 Sergenter,
1 Depotforvalter, Officiant.
Desuden kan der ansættes 1 Kartograf, Officiant.

Af Generalstabens Officerer af Oberstklassen ere 3 Oberster, de øvrige Oberstløjtnanter. Der kan midlertidig afviges fra dette Forhold, naar kun det hele Antal Numre i hver af disse Grader i Generalstaben og det paagældende Vaaben tilsammen bliver uforandret ved Afvigelsen.

Endvidere ere *til Tjeneste ved Generalstaben* 20 Premierløjtnanter, der holdes udover Tallet af de ved Vaabnene opførte (se § 89). Af disse Premierløjtnanter ere 7 Adjutanter ved Generalkommandostabene og Divisionsstabene, 1 Adjutant hos Generalstabens Chef.

Generalstaben samarbejder med Flaadens Stab.

Nærmere Bestemmelser for Generalstabens Inddeling i Afdelinger træffes ved kongelig Anordning.

Nr. 209. 30te Septbr.

Kongens Adjutantstab m. fl.

§ 32.

Chefen for *Kongens Adjutantstab* er Oberst.

Som Adjutanter hos Kongen ansættes 3 Kaptajner (Ritmestre).

Chefen og Adjutanterne holdes udover Tallet af de ved Vaabnene opførte Officerer (se § 89).

§ 33.

Til at forrette Tjeneste som *Adjutant hos Kronprinsen* beordres en af de ved Vaabnene opførte Officerer.

Til at forrette Tjeneste som Adjutanter hos andre Prinser af det kongelige Hus kunne i Fredstid beordres Officerer af de ved Vaabnene opførte.

§ 34.

Til at forrette Tjeneste som *Adjutant hos Ministeren* beordres en af de ved Vaabnene opførte Officerer.

Fodfolket.

§ 35.

Fodfolket bestaar af:

Generalinspektøren for Fodfolket,

1 Brigade, sammensat af 2 Linieregimenter, hvert paa 3 Liniebataillioner, endvidere

8 Linieregimenter, hvert paa 3 Liniebataillioner,

Livgarden paa 1 Liniebataillon og 1 Reservebataillon,

5 Reserveregimenter, hvert paa 4 Reservebataillioner.

Hver Bataillon har 4 Kompagnier.

Af Bataillonerne have 22 Liniebataillioner og 12 Reservebataillioner foruden Livgardens Linie- og Reservebataillon Garnison paa Sjælland, 8 Liniebataillioner og 8 Reservebataillioner Garnison i Jylland-Fyn.

§ 36.

Generalinspektøren for Fodfolket er Generalmajor. Hans Stab bestaar af:

1 Stabschef, Kaptajn af Generalstaben,

1 Adjutant, Premierløjtnant,

1 Skriver, Stabssergent.

§ 37.

Chefen for *en Brigade* er Generalmajor. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Kaptajn af Generalstaben,

1 Ordonnansofficer, Premierløjtnant, i Fredstid i Regelen tjenstgørende ved et af Brigadens Regimenter.

1 Skriver, Stabssergent.

§ 38.

Chefen for *et Linieregiment* er Oberst. Hans Stab bestaar af:

1 Depotkommandør, Kaptajn,
1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,
1 Overhornblæser eller Hornblæser.

Af Fodfolksregimenternes Musikere ere 3 Overhornblæsere, Resten Hornblæsere.

§ 39.

Chefen for *et Reserveregiment* er Oberst af Linien. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Premierløjtnant af Linien, i Fredstid i Regelen tjenstgørende ved en Linieafdeling.
1 Skriver, Stabssergent af Linien.

§ 40.

Chefen for *en Liniebataillon* er Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,
1 Depotunderofficer, Oversergent.

Ved Bataillonens Kompagnier ere ansatte:

4 Kompagnichefer, Kaptajner,
5 Premierløjtnanter,
Sekondløjtnanter,
2 Stabssergenter,
4 Oversergenter,
20 Sergenter,
Kornetter,
Korporaler.

§ 41.

Chefen for *Livgarden* er Oberst eller Oberstløjtnant. Han er tillige Chef for *Livgardens Liniebataillon.*

Denne har i øvrigt Befalingsmænd som en anden Liniebataillon og desuden:

1 Stabshornblæser,
4 Overhornblæsere,
24 Hornblæsere,
14 Underhornblæsere.

§ 42.

Chefen for *Livgardens Reservebataillon* eller for en *Reservebataillon*, der har Garnison i Jylland-Fyn, er Oberstløjtnant af Linien. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Løjtnant af Reserven,
1 Skriver, Stabssergent af Linien.

Ved Bataillonens Kompagnier ere ansatte:

4 Kompagnichefer { 2 Kaptajner af Linien, 2 Premierløjtnanter af Linien,
4 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
2 Oversergenter af Linien,

Nr. 209. 30te Septbr.

2 Sergenter af Linien,
12 faste Underofficerer af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 43.

Chefen for en *Reservebataillon*, der har Garnison paa Sjælland, er Oberstløjtnant af Reserven. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Løjtnant af Reserven,
1 Skriver, Oversergent af Linien.

Ved Bataillonens Kompagnier ere ansatte:

4 Kompagnichefer, Kaptajner af Reserven,
4 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
16 faste Underofficerer af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 44.

Desuden haves til Tjeneste af Fodfolket:

4 Kaptajner,
9 Stabssergenter,
3 Oversergenter.

Af Fodfolkets Officerer af Oberstklassen ere 16 Oberster, de øvrige Oberstløjtnanter. Saafremt Chefen for Livgarden er Oberstløjtnant, besættes en af Oberstløjtnantspladserne i Fodfolket med en Oberst.

Uddannelsen af værnepligtige ved Fodfolksregimenterne.

§ 45.

Det Mandskab, der aarligt uddannes ved Fodfolksregimenterne, møder i et større *Sommerhold* og et mindre *Vinterhold*. Uddannelsen sker som Regel ved Halvdelen af Liniebataillonerne.

Sommerholdet *møder* i April, Vinterholdet i Oktober. Den *første Uddannelse* varer i 165 Dage.

15 Dage efter Mødet udtages af hvert Hold blandt de til Fodfolkets Tjeneste mindst egnede Folk indtil 100 Mand til *Vagt-, Ordonnans- og Arbejdstjeneste* ved Afdelinger, Stabe og Institutioner udenfor Fodfolksregimenterne. De udtagne udgaa straks efter Udtagelsen af deres Afdelings Styrke og overføres til Arbejdstropperne; de blive ligesom de i § 16 nævnte til Tjeneste i indtil 200 Dage fra Mødedagen at regne.

§ 46.

Udover de 165 Dage blive af hvert Hold til *fortsat Tjeneste:*

a. 6 pCt. af den Styrke, Holdet havde midt i Uddannelsesperioden, som *Befalingsmandselever*.

De af disse, der ere udtagne af Sommerholdet, uddannes til Korporaler eller Kornetter. De, der ere udtagne af Vinterholdet, uddannes til Korporaler. Korporals-

elevernes fortsatte Tjeneste varer i ca. $8^1/_2$ Maaneder, Kornetelevernes i ca. 12 Maaneder. Nr. 209. 30te Septbr.

b. 750 *menige* i 75 Dage. Flinke menige, der have vist sig brugbare som Sektionsførere, men ikke ere udtagne til Befalingsmandselever, ere forlods fritagne for denne Tjeneste i et Tal af indtil 5 pCt. af Holdets Styrke midt i Uddannelsesperioden, men kunne dog deltage i den i § 14 nævnte Lodtrækning.

§ 47.

Menige, der have vist sig brugbare som Sektionsførere, kunne udnævnes til *Underkorporaler* efter 1 Gang at have deltaget i fortsat Øvelse i 25 Dage.

Korporals- og Kornetelever, der findes egnede, udnævnes paa et ved kongelig Anordning fastsat Tidspunkt under den fortsatte Tjeneste til henholdsvis *Underkorporaler* og *Kornetter*.

Underkorporaler kunne udnævnes til *Korporaler* efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

Kornetter kunne udnævnes til *Sekondløjtnanter*, naar de have fyldt 25 Aar.

§ 48.

Alle hjemsendte værnepligtige *genindkaldes til fortsat Øvelse* saaledes:

I Løbet af de første 8 Værnepligtsaar 2 Gange, hver Gang i 25 Dage, til Linieafdelinger eller Reserveafdelinger. Værnepligtige, der høre hjemme i Landsdelene Vest for Store Bælt, men ere uddannede ved Afdelinger i 1ste Generalkommandodistrikt, kunne genindkaldes til Afdelinger i 2det Generalkommandodistrikt.

I Løbet af 9de—12te Værnepligtsaar 1 Gang i 6 Dage til Reserveafdelinger.

Uddannelsen af værnepligtige ved Livgarden.

§ 49.

De 272 Mand, der aarligt uddannes ved Livgardens Liniebataillon, *møde* i Maj. Den *første Uddannelse* varer i 150 Dage.

Udover de 150 Dage blive til *fortsat Tjeneste* i 350 Dage 200 Mand, hvoraf 20 *Befalingsmandselever*.

Befalingsmandseleverne uddannes til Korporaler eller Kornetter.

§ 50.

Menige, der have ligget til fortsat Tjeneste, kunne udnævnes til *Underkorporaler* efter Udløbet af denne Tjeneste.

Korporals- og Kornetelever, der findes egnede, udnævnes paa et ved kongelig Anordning fastsat Tidspunkt under den fortsatte Tjeneste til henholdsvis *Underkorporaler* og *Kornetter*.

Underkorporaler kunne udnævnes til *Korporaler* efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

Kornetter kunne udnævnes til *Sekondløjtnanter*, naar de have fyldt 25 Aar.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 51.

Til fortsat Øvelse genindkaldes:

I Løbet af de første 8 Værnepligtsaar de hjemsendte værnepligtige Befalingsmænd 1 Gang og de menige, der kun have ligget til Tjeneste i 150 Dage, 2 Gange, hver Gang i 25 Dage.

I Løbet af 9de—12te Værnepligtsaar alle hjemsendte værnepligtige 1 Gang i 6 Dage til Reservebataillonen.

Rytteriet.

§ 52.

Rytteriet bestaar af:

Generalinspektøren for Rytteriet,
2 Regimenter, hvert paa 4 Linieeskadroner, med Garnison paa Sjælland,
2 Regimenter, hvert paa 2 Linie- og 2 Reserveeskadroner, med Garnison i Jylland—Fyn,
Trainafdelingen, der har 3 Trainkompagnier.

§ 53.

Generalinspektøren for Rytteriet er Generalmajor. Hans Stab bestaar af:

1 Stabschef, Ritmester af Generalstaben,
1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent.

§ 54.

Chefen for *et Regiment* paa 4 Linieeskadroner er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,
1 Depotunderofficer, Oversergent,
1 Overtrompeter eller Trompeter.

Desuden er 1 Oberstløjtnant til Raadighed.

Ved Regimentets Eskadroner ere ansatte:

4 Eskadronschefer, Ritmestre,
9 Premierløjtnanter,
2 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
4 Stabssergenter,
6 Oversergenter,
24 Sergenter,
4 faste Underofficerer af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 55.

Chefen for *et Regiment* paa 2 Linie- og 2 Reserveeskadroner er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,

1 Depotunderofficer, Oversergent,
1 Overtrompeter eller Trompeter.

Desuden er 1 Ritmester af Reserven til Raadighed.

Ved Regimentets Eskadroner ere ansatte:

4 Eskadronschefer, Ritmestre,
6 Premierløjtnanter,
5 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
2 Stabssergenter,
5 Oversergenter,
14 Sergenter,
12 faste Underofficerer af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 56.

Chefen for *Trainafdelingen* er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent.

Desuden er 1 Ritmester af Reserven til Raadighed.

Ved Trainkompagnierne ere ansatte:

3 Kompagnichefer, Ritmestre,
4 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
4 Oversergenter,
2 Sergenter,
8 faste Underofficerer af Reserven,
Korporaler.

§ 57.

Desuden haves til Tjeneste af Rytteriet:

1 Oberst eller Oberstløjtnant,
2 Ritmestre,
2 Stabssergenter,

Af Rytteriets Officerer af Oberstklassen ere 3 Oberster, de øvrige Oberstløjtnanter.
Af Rytteriets Musikere er 1 Overtrompeter, Resten Trompetere.

Uddannelsen af værnepligtige ved Rytterregimenterne.

§ 58.

De 420 Mand, der aarligt uddannes ved Rytterregimenterne, *møde* i April. Den *første Uddannelse* varer i 200 Dage.

Udover de 200 Dage blive til *fortsat Tjeneste* i 340 Dage 390 Mand, hvoraf 30 *Befalingsmandselever*.

Befalingsmandseleverne uddannes til Korporaler eller Kornetter.

§ 59.

Menige, der have ligget til fortsat Tjeneste, kunne udnævnes til *Underkorporaler* efter Udløbet af denne Tjeneste.

Nr. 209. 30te Septbr. Korporalselever og Kornetelever, der findes egnede, udnævnes paa et ved kongelig Anordning fastsat Tidspunkt under den fortsatte Tjeneste til henholdsvis *Underkorporaler* og *Kornetter*.

Underkorporaler kunne udnævnes til *Korporaler* efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

Kornetter kunne udnævnes til *Sekondløjtnanter*, naar de have fyldt 25 Aar.

§ 60.

Alle hjemsendte værnepligtige *genindkaldes* i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar til *fortsat Øvelse* 2 Gange, hver Gang i 25 Dage. Værnepligtige, der høre hjemme i Landsdelene Vest for Store Bælt, men ere uddannede ved Afdelinger i 1ste Generalkommandodistrikt, kunne genindkaldes til Afdelinger i 2det Generalkommandodistrikt.

Uddannelsen af Trainets værnepligtige.

§ 61.

Af de 200 Mand, der aarligt uddannes, *møder* et større Hold i Januar og et mindre Hold i November. *Den første Uddannelse* varer i 60 Dage.

Af Januarholdet blive 20 *Befalingsmandselever til fortsat Tjeneste* ved Trainafdelingen i ca. 8 Maaneder.

Resten af Januarholdet og hele Novemberholdet blive *til fortsat Tjeneste* i 12 Maaneder ved Stabe og Afdelinger m. fl. som *Hestepassere* eller ved Trainafdelingen.

Befalingsmandselever, der findes egnede, udnævnes paa et ved kongelig Anordning fastsat Tidspunkt under den fortsatte Tjeneste til *Underkorporaler*.

Underkorporaler kunne udnævnes til *Korporaler* efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

§ 62.

I Løbet af de første 8 Værnepligtsaar kunne efter Hærens Behov de hjemsendte værnepligtige, der kun have ligget til Tjeneste i ca. 10 Maaneder, *genindkaldes* 2 Gange, de øvrige 1 Gang, til *fortsat Øvelse*, hver Gang i 25 Dage.

Artilleriet.

§ 63.

Artilleriet bestaar af:

Generalinspektøren for Artilleriet,

Feltartilleriet, der har:

2 Feltartilleriregimenter, hvert paa 2 Afdelinger, med Garnison paa Sjælland,

2 selvstændige Feltartilleriafdelinger, hvoraf 1 med Garnison paa Sjælland, 1 med Garnison i Jylland-Fyn.

Hver Afdeling har 4 Batterier.

Kystartilleriregimentet, der har 12 Linie- og 6 Reservekompagnier, indordnede i 3 Bataillonner.

Nr. 33.
5te
Marts.

Lov

om

Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Aalborg, Helsingør og Esbjerg.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Vederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Embeder fastsættes fra 1. April 1909 at regne til følgende Beløb:

for Embedet som Borgmester og Auktionsdirektør i Aalborg til ..... 2,700 Kr.
for Embedet som Borgmester og Auktionsdirektør i Helsingør til ..... 2,300 Kr.
for Embedet som Borgmester og Auktionsdirektør i Esbjerg til ..... 3,930 Kr.

* Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 2378, 2535, 3908, 3953; Landst. Tid. Sp. 453, 495, 539; Till. A. Sp. 3207; Till. B. Sp. 643; Till. C. Sp. 635, 661.

§ 64.

Generalinspektøren for Artilleriet er Generalmajor. Hans Stab bestaar af:
1 Stabschef, Oberst eller Oberstløjtnant,
1 Adjutant, Kaptajn,
1 Skriver, Stabssergent.

§ 65.

Chefen for et *Feltartilleriregiment* er Oberst. Hans Stab bestaar af:
1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,
1 Overtrompeter eller Trompeter.

§ 66.

Chefen for *en Feltartilleriafdeling* er Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:
1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,
1 Depotunderofficer, Oversergent.
Desuden er 1 Kaptajn af Reserven til Raadighed.
Ved Afdelingens Batterier ere ansatte:
4 Batterichefer, Kaptajner,
5 Premierløjtnanter,
2 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
3 Stabssergenter,
6 Oversergenter,
23 Sergenter,
4 faste Underofficerer af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 67.

Chefen for *en selvstændig Feltartilleriafdeling* er Oberst eller Oberstløjtnant.
Afdelingen har i øvrigt Befalingsmænd som en anden Feltartilleriafdeling og desuden ved Staben:
1 Overtrompeter eller Trompeter.

§ 68.

Chefen for *Kystartilleriregimentet* er Oberst. Hans Stab bestaar af:
1 Depotkommandør, Kaptajn,
1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,
1 Overtrompeter eller Trompeter.
Desuden er 1 Kaptajn til Raadighed.

§ 69.

Chefen for *en Kystartilleribataillon* er Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:
1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,
1 Depotunderofficer, Oversergent.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 70.

Ved *Kystartilleriregimentets Kompagnier* ere ansatte:

18 Kompagnichefer { 12 Kaptajner, 6 — af Reserven,
18 Premierløjtnanter,
18 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
12 Stabssergenter,
21 Oversergenter,
75 Sergenter,
60 faste Underofficerer af Reserven,
Kornetter,
Korporaler,
8 Baadførere, } Underofficianter.
6 Kokke, }

§ 71.

Desuden haves til Tjeneste af Artilleriet:

1 Oberst eller Oberstløjtnant,
1 Oberstløjtnant af Reserven,
2 Kaptajner,
1 Oversergent.

Af Artilleriets Officerer af Oberstklassen ere 4 Oberster, de øvrige Oberstløjtnanter.

Af Artilleriets Musikere er 1 Overtrompeter, Resten Trompetere.

Uddannelsen af værnepligtige ved Feltartilleriet.

§ 72.

De 432 Trainkonstabler og 360 Konstabler, der aarligt uddannes, *møde* henholdsvis i Oktober og i Januar. *Den første Uddannelse* varer for Trainkonstabler i 365, for Konstabler i 280 Dage. Uddannelsen sker som Regel ved Halvdelen af Batterierne.

Der uddannes af Trainkonstablerne og Konstablerne i alt 48 som *Befalingsmandselever* til Korporaler eller Kornetter.

Udover den første Uddannelsestid blive til *fortsat Tjeneste* de Befalingsmandselever, der ere uddannede til Kornetter, i ca. 4 Maaneder, 72 Trainkonstabler i 60 Dage og 84 Konstabler i 110 Dage.

§ 73.

Menige kunne udnævnes til *Underkorporaler* efter Udløbet af den første Uddannelse.

Korporalselever og Kornetelever, der findes egnede, udnævnes paa et ved kongelig Anordning fastsat Tidspunkt under den første Uddannelse til henholdsvis *Underkorporaler* og *Kornetter*.

Underkorporaler kunne udnævnes til *Korporaler* efter Udløbet af den første Uddannelse.

Kornetter kunne udnævnes til *Sekondløjtnanter*, naar de have fyldt 25 Aar.

§ 74.

Til *fortsat Øvelse genindkaldes* i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar alle hjemsendte værnepligtige 1 Gang i 25 Dage. Desuden genindkaldes de værnepligtige, der ikke have ligget til fortsat Tjeneste, og Kornetterne 1 Gang i 14 Dage i Tidsrummet September—Marts.

Uddannelsen af værnepligtige ved Kystartilleriregimentet.

§ 75.

De 800 Mand, der aarligt uddannes ved Kystartilleriregimentet, *møde* i to lige store Hold, et Foraarshold i April og et Efteraarshold i Oktober. Den *første Uddannelse* varer i 370 Dage.

Af hvert Hold uddannes 36 Mand som *Befalingsmandselever* til Korporaler eller Kornetter.

Udover den første Uddannelsestid blive til *fortsat Tjeneste* de Befalingsmandselever, der ere uddannede til Korporaler, i ca. 1 Maaned, og de, der ere uddannede til Kornetter, i ca. 3 Maaneder.

§ 76.

Menige kunne udnævnes til *Underkorporaler* efter Udløbet af den første Uddannelse.

Korporalselever og Kornetelever, der findes egnede, udnævnes paa et ved kongelig Anordning fastsat Tidspunkt under den første Uddannelse til henholdsvis *Underkorporaler* og *Kornetter*.

Underkorporaler kunne udnævnes til *Korporaler* efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

Kornetter kunne udnævnes til *Sekondløjtnanter*, naar de have fyldt 25 Aar.

§ 77.

Alle hjemsendte værnepligtige *genindkaldes til fortsat Øvelse* saaledes:

I Løbet af de første 8 Værnepligtsaar 1 Gang i 20 Dage.

I Løbet af 9de—12te Værnepligtsaar 1 Gang i 6 Dage.

§ 78.

Søværnets i Lægdsrullen staaende værnepligtige med Tjenstdygtighedsvedtegning K I *genindkaldes til fortsat Øvelse* 1 Gang i 6 Dage i Løbet af 6te—8de Værnepligtsaar ved Kystartilleriet.

Ingeniørkorpset.

§ 79.

Ingeniørkorpset bestaar af:

Generalinspektøren for Ingeniørtropperne,

Ingeniørregimentet, der har 10 Linie- og 2 Reservekompagnier, indordnede i 3 Bataillonder,

2 Ingeniørdirektioner.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 80.

Generalinspektøren for Ingeniørtropperne er Generalmajor. Ingeniørdirektionerne ere ham underlagte. Hans Stab bestaar af:

1 Stabschef, Kaptajn,
1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Stabssergent,
1 Oversergent,
1 Arkivar, } Officianter.
1 Tegner, }

§ 81.

Chefen for *Ingeniørregimentet* er Oberst. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,

Desuden er 1 Kaptajn af Reserven til Raadighed.

§ 82.

Chefen for *en Ingeniørbataillon* er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Premierløjtnant,
1 Skriver, Stabssergent,
1 Depotunderofficer, Oversergent.

§ 83.

Ved *Regimentets Kompagnier* ere ansatte:

12 Kompagnichefer, Kaptajner,
15 Premierløjtnanter,
4 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
17 Stabs- eller Oversergenter,
53 Sergenter,
8 faste Underofficerer af Reserven,
Kornetter;
Korporaler.

§ 84.

Chefen for *en Ingeniørdirektion* er Oberst eller Oberstløjtnant.

Ved Direktionerne ere desuden ansatte:

4 Kaptajner,
3 Premierløjtnanter,
5 Stabs- eller Oversergenter,
2 Materialforvaltere, Officianter.

§ 85.

Af Ingeniørkorpsets Officerer af Oberstklassen ere 2 Oberster, de øvrige Oberstløjtnanter.
Af Korpsets faste Underofficerer af Linien ere 12 Stabssergenter, 19 Oversergenter.

Uddannelsen af værnepligtige ved Ingeniørtropperne.

§ 86.

De 300 Mand, der aarligt uddannes ved Ingeniørregimentet, *møde* i Marts. Den *første Uddannelse* varer i 210 Dage.

Af de 300 Mand uddannes 30 Mand som *Befalingsmandselever* til Korporaler eller Kornetter.

Udover den første Uddannelsestid blive til *fortsat Tjeneste* Befalingsmandseleverne og 100 menige i 200 Dage, hvorefter de Befalingsmandselever, der ere uddannede til Kornetter, blive til yderligere fortsat Tjeneste i ca. 3 Maaneder.

§ 87.

Menige, der have ligget til fortsat Tjeneste, kunne udnævnes til *Underkorporaler* efter Udløbet af denne Tjeneste.

Korporalselever og Kornetelever, der findes egnede, udnævnes paa et ved kongelig Anordning fastsat Tidspunkt under den fortsatte Tjeneste til henholdsvis *Underkorporaler* og *Kornetter*.

Underkorporaler kunne udnævnes til *Korporaler* efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

Kornetter kunne udnævnes til *Sekondløjtnanter*, naar de have fyldt 25 Aar.

§ 88.

Alle hjemsendte værnepligtige *genindkaldes* i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar *til fortsat Øvelse* 1 Gang i 25 Dage.

---

§ 89.

Udover Tallet af de ved Vaabnene opførte Officerer haves (se §§ 31 og 32):

1 Oberst,
3 Kaptajner (Ritmestre),
20 Premierløjtnanter.

Det tekniske Korps.

§ 90.

Det tekniske Korps bestaar af:

1 Generaltøjmester, Chef for Korpset, Embedsmand, endvidere:

Officerer:

1 Oberstløjtnant,
7 Kaptajner,
13 Premierløjtnanter.

Nr. 209. 30te Septbr.

Embedsmænd:
3 Direktører,
4 Underdirektører.

Underofficerer:
7 Stabssergenter,
18 Oversergenter,
15 Sergenter,
Korporaler.

Officianter:
1 Overmaskiningeniør,
4 Maskiningeniører,
1 Telegrafingeniør,
1 Tegner,
4 Værkmestre,
4 Materialforvaltere,
3 Bogholdere,
1 Arkivar.

Underofficianter:
7 Undermaskiningeniører af I. Grad,
6 — - II. — ,
6 — - III. — ,
2 Undertelegrafingeniører.

Haandværkere:
14 Mekanikere af I. Grad,
14 — - II. — ,
36 Bøssemagere,
10 Sadelmagere.

I Stedet for 1 Oberstløjtnant kan der ved Korpset haves 1 Oberst. Det Vaaben, hvoraf han er udgaaet, faar da 1 Oberst mindre, 1 Oberstløjtnant mere.

Personalet forretter Tjeneste dels ved Korpset, dels ved Hærens andre Afdelinger og Institutioner.

De nærmere Bestemmelser om Korpsets Inddeling i Afdelinger, Underafdelinger o. l. fastsættes ved kongelig Anordning.

Uddannelsen af værnepligtige ved Det tekniske Korps.

§ 91.

De 60 Mand, der aarligt uddannes ved Det tekniske Korps, *møde* i April. Den *første Uddannelse* varer i 395 Dage.

Af de 60 Mand uddannes 8 som *Befalingsmandselever* til Korporaler.

Menige kunne udnævnes til *Underkorporaler* efter Udløbet af den første Uddannelse.

Korporalselever, der findes egnede, udnævnes paa et ved kongelig Anordning fastsat Tidspunkt under den første Uddannelse til *Underkorporaler*.

Underkorporaler kunne udnævnes til *Korporaler* efter Udløbet af den første Uddannelse. Nr. 209. 30te Septbr.

De hjemsendte værnepligtige kunne efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar *genindkaldes* til *fortsat Øvelse* 1 Gang i 25 Dage.

Skoler.

§ 92.

Hærens Skoler ere:

Vaabnenes Korporalskoler og Kornetskoler,
— Underofficersskoler,
Officersskolen,
Skydeskolen,
Gymnastikskolen,
Rideskolen.

Korporal- og Kornetskolerne.

§ 93.

Skolerne oprettes *særskilt for hvert Vaaben* eller *for Dele deraf.*

De nærmere Regler for Udtagelse af Elever til Korporalskolerne og Kornetskolerne og for Undervisningen paa disse Skoler m. m. fastsættes ved kongelig Anordning.

Paa *Fodfolkets Kornetskole* kunne optages Befalingsmænd og menige saavel af Fodfolket som af andre Vaaben.

Underofficersskolerne m. m.

§ 94.

Underofficersskolerne oprettes *særskilt for hvert Vaaben* eller *for Dele deraf.* Skolernes *Bestemmelse* er at uddanne faste Underofficerer til det paagældende Vaaben.

§ 95.

I Skolerne *optages* Korporaler, der ønske Uddannelse til fast Underofficer, og som antages med Udbytte at kunne følge Undervisningen.

Undervisningen gives i 2 Kursus, hvert af mindst $^1/_2$ Aars Varighed. I Tiden mellem de 2 Kursus gøre Eleverne praktisk Tjeneste ved deres Afdelinger.

Undervisningen omfatter dels militære Fag, dels almindelige Skolefag og dels Fag, der kunne blive af Betydning for Eleverne i det borgerlige Liv.

Undervisningen afsluttes med en Prøve.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 96.

Som *Chefer* for og *Lærere* ved Skolerne kommanderes Befalingsmænd og ligestillede af de under Vaabnene og Korpsene opførte, ligesom der kan ansættes civile Lærere.

§ 97.

Ved Regimenterne m. fl. afholdes efter Ministerens nærmere Bestemmelse desuden videregaaende *Kursus* for Underofficerer i Fag, der kunne være af Betydning for dem i det borgerlige Liv.

Officersskolen.

§ 98.

Officersskolens *Bestemmelse* er at uddanne faste Officerer til Hæren og til visse Poster ved Søværnet samt at give Embedsmænd i Forplejningskorpset den for den højere Administrationstjeneste nødvendige Uddannelse.

Skolen bestaar af 3 Klasser: yngste, næstældste og ældste.

§ 99.

I *yngste Klasse* kunne optages Befalingsmænd. Klassen er en Forberedelsesklasse, hvis Formaal er at give Eleverne de Kundskaber, som ere nødvendige, for at de kunne optages i næstældste Klasse.

Undervisningen i Klassen begynder paa ny hvert 2det Aar, varer i $1^1/_2$ Aar og afsluttes med en Prøve.

§ 100.

I *næstældste Klasse* kunne optages Kornetter af Fodfolket og Rytteriet samt andre Befalingsmænd, der have gennemgaaet Fodfolkets Kornetskole eller gjort Tjeneste ved Fodfolket i ca. 6 Maaneder. De paagældende skulle enten have bestaaet en af Studentereksamenens Linier og en ved kongelig Resolution fastsat Tillægsprøve eller Afgangsprøven fra Officersskolens yngste Klasse eller en dertil svarende Prøve ved Officersskolen.

Klassens Formaal er at give Eleverne den Uddannelse, som bør fordres af de faste Officerer i Hæren, særlig med Tjenesten ved Underafdelingerne for Øje.

Undervisningen i Klassen begynder paa ny hvert Aar, varer i ca. $1^1/_2$ Aar og afsluttes med en Prøve.

Efter Afgangsprøven gives der, saa vidt Omstændighederne tillade det, de Elever, som have bestaaet Prøven, Adgang til Forsættelse til det Vaaben, i hvilket de ønske fremtidig at tjene. De af dem, der ere af lavere Grad end Kornet, udnævnes ved Afgangen til Kornetter.

§ 101.

I *ældste Klasse* kunne optages Officerer af Hæren, som have bestaaet Afgangsprøven fra næstældste Klasse, Officerer af Søværnet, som have bestaaet Afgangsprøven fra dettes Kadetskole, og Embedsmænd af Forplejningskorpset.

Klassens Formaal er at give Eleverne en videregaaende Uddannelse.

Undervisningen i Klassen begynder paa ny hvert 3die Aar og varer i indtil $2^1/_2$ Aar. Undervisningen i de enkelte Fag afsluttes med Prøver.

§ 102.

Foruden den Uddannelse, der gives i de 3 Klasser, kan der paa *Kursus* af indtil 10 Maaneders Varighed gives Premierløjtnanter og Kaptajner af de forskellige Vaaben en supplerende Uddannelse.

§ 103.

Chefen for Officersskolen er som Regel Oberst eller Oberstløjtnant af de ved Vaabnene opførte. Posten kan dog ogsaa besættes med en af Hærens Generalmajorer.

Af de ved Vaabnene opførte Befalingsmænd ere afgivne *til stadig Tjeneste* ved Skolen:

1 Kaptajn af Fodfolket,
1 Ritmester,
1 Kaptajn af Artilleriet,
} Skoleofficerer,
1 Stabssergent,
4 Oversergenter eller Sergenter.

De øvrige *Lærere* ere dels Befalingsmænd og ligestillede af Hær og Flaade dels civile.

Desuden beordres der et Antal Officerer og Underofficerer til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Skydeskolen.

§ 104.

Skydeskolens *Bestemmelse* er at fremme Færdigheden i Skydning med Haandvaaben og i Ildledelse i Hæren og Flaaden og at uddanne Skydelærere.

§ 105.

Af de ved Fodfolket opførte Befalingsmænd ere i Regelen afgivne *til stadig Tjeneste* ved Skolen:

1 Oberst, Oberstløjtnant eller Kaptajn som Chef,
1 Kaptajn som Lærer,
1 Kaptajn eller Premierløjtnant som Lærer,
1 Stabs- eller Oversergent.

De øvrige Lærere beordres til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Gymnastikskolen.

§ 106.

Gymnastikskolens *Bestemmelse* er at fremme Færdigheden i Gymnastik i Hæren og Flaaden og at uddanne Gymnastiklærere.

§ 107.

Af de ved Vaabnene opførte Befalingsmænd ere i Regelen afgivne *til stadig Tjeneste* ved Skolen:

1 Oberst, Oberstløjtnant eller Kaptajn som Chef,
1 Premierløjtnant eller Kaptajn som Lærer,
2 Stabs- eller Oversergenter som Lærere.

De øvrige Lærere beordres til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Nr. 209. 30te Septbr.

Rideskolen.

§ 108.

Rideskolens *Bestemmelse* er at fremme Ridefærdigheden og Kendskabet til Dyrlægefagene og til Beslaglæren i Hæren og at uddanne Beridere og Beslagsmede.

§ 109.

Af de ved Vaabnene opførte Befalingsmænd ere i Regelen afgivne *til stadig Tjeneste* ved Skolen:

1 Oberst, Oberstløjtnant eller Ritmester som Chef,
1 Premierløjtnant eller Ritmester som Lærer,
1 Stabssergent af Rytteriet — — .

Desuden er 1 Embedsmand af Dyrlægekorpset ansat ved Skolen som Lærer.

De øvrige Lærere beordres til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Særlige Korps.

Forplejningskorpset.

§ 110.

Forplejningskorpset bestaar af:

1	Generalintendant, Chef for Korpset,	Embedsmænd.
4	Stabsintendanter,	
16	Overintendanter,	
36	Intendanter,	
	Reserveintendanter,	
1	Skrædermester, Officiant,	
9	Stabssergenter,	Underintendanter,
15	Oversergenter,	
36	Sergenter,	
	Forplejningsassistenter,	
	Korporaler,	
	Underkorporaler,	
	menige.	

§ 111.

Generalintendanten, Stabsintendanterne og Overintendanterne ere i Hovedsagen bestemte til at varetage *den overordnede Forplejningstjeneste*. Resten af Personalet skal varetage *Forplejningstjenesten m. m.* ved Afdelinger o. l. og være til Hjælp ved den overordnede Forplejningstjeneste.

Uddannelsen af værnepligtige ved Forplejningskorpset.

§ 112.

De 50 Mand, der aarligt uddannes ved Forplejningskorpset, faa en *første Uddannelse* i 125 Dage.

Udover de 125 Dage blive *til fortsat Tjeneste* i 125 Dage 8 Mand som *Reserveintendantselever*. De udnævnes til *Korporaler* og uddannes til Reserveintendanter.

Lov

Nr. 34.
5te
Marts.

om

Forandring i de for Frederiksbergs kommunale Styrelse gældende Bestemmelser.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten. Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Bestemmelsen i Lov angaaende Frederiksbergs økonomiske Bestyrelse af 29. December 1857 § 2, 3die Punktum, hvorefter i det mindste en af Kommunens Repræsentanter i Kommunalbestyrelsen skal være bosat i Landdistriktet, og Bestemmelsen i samme Lovs § 23, sidste Punktum, hvorefter i det mindste et Medlem fra Landdistriktet skal have Sæde i Kommunens Fattigkommission og Skolekommission, ophæves.

§ 2.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 446, 453, 495; Folket. Tid. Sp. 4587, 4642, 4700; Till. A. Sp. 3373; Till. C. Sp. 649, 661.

§ 113.

Efter den første Uddannelse i 125 Dage kunne menige udnævnes til *Underkorporaler* eller til *Korporaler*.

Underkorporaler kunne udnævnes til Korporaler.

Korporaler, der have gennemgaaet Uddannelsen til Reserveintendant og findes egnede, kunne ved Antagelse til frivillig Tjeneste eller ved Genindkaldelse udnævnes til *Forplejningsassistenter* og efter et Aars Tjeneste som saadan til *Reserveintendanter*.

Hjemsendte Korporaler, der have gennemgaaet Uddannelsen til Reserveintendant og have fyldt 25 Aar, og hjemsendte Forplejningsassistenter, der have fyldt 25 Aar, kunne ved Genindkaldelse udnævnes til Reserveintendanter.

§ 114.

De hjemsendte værnepligtige kunne efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar *genindkaldes* til *fortsat Øvelse* 2 Gange, hver Gang i 50 Dage.

Lægekorpset.

§ 115.

Lægekorpset bestaar af:

Lægepersonalet og
Sundhedstropperne.

§ 116.

Lægepersonalet omfatter:

1 Generallæge, Chef for Korpset,
6 Stabslæger,
28 Overlæger,
12 Korpslæger,
Reservelæger,
Underlæger,
menige.

} Embedsmænd,

§ 117.

Sundhedstropperne ere bestemte til Tjeneste ved Sygehuse, Ambulancer og Lazaretter og som Hjælpere for Lægerne ved Afdelingerne.

Ved Sundhedstropperne ere ansatte:

1 Chef, Embedsmand af Lægekorpset eller Kaptajn af de under Fodfolket opførte,

1 Stabs- eller Oversergent af de under Fodfolket opførte.

Desuden bestaa Sundhedstropperne af:

Korporaler,
Underkorporaler,
menige.

Uddannelsen af værnepligtigt Lægepersonale.

§ 118.

Værnepligtige, der uddannes til Lægetjeneste, ere til Tjeneste i indtil 6 Maaneder.

Efter en første militær og forberedende faglig Uddannelse udnævnes de til *Underlæger* og uddannes videre som saadanne.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 119.

Underlæger, der efter Udløbet af deres 8de Værnepligtsaar ikke have bestaaet Lægeeksamen, forsættes til Sundhedstropperne som *Korporaler*.

Underlæger, der have bestaaet Lægeeksamen, og som findes egnede, kunne udnævnes til *Reservelæger*, naar de tages til frivillig Tjeneste, eller naar de genindkaldes.

§ 120.

De hjemsendte værnepligtige kunne efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar *genindkaldes* til *fortsat Øvelse* 1 Gang i 25 Dage.

Uddannelsen af værnepligtige ved Sundhedstropperne.

§ 121.

De 120 Mand, der aarligt uddannes ved Sundhedstropperne, ligge til Tjeneste i 230 Dage.

Efter de 230 Dages Uddannelse kunne menige udnævnes til *Underkorporaler* eller til *Korporaler*.

Underkorporaler kunne udnævnes til Korporaler.

§ 122.

De hjemsendte værnepligtige kunne efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar *genindkaldes* til *fortsat Øvelse* 1 Gang i 40 Dage.

---

§ 123.

Foruden de værnepligtige, der uddannes ved Sundhedstropperne, skal en Del af Afdelingernes og Arbejdstroppernes Mandskab uddannes som *Sygehjælpere* og som *Sygebærere*.

§ 124.

Til Hjælp ved Sygeplejen i Hæren haves et *Sygeplejerskekorps* under Ledelse af en Oversygeplejerske.

Dyrlægekorpset.

§ 125.

Dyrlægekorpset bestaar af:
Dyrlægepersonalet og
Haandværkere.

§ 126.

Dyrlægepersonalet omfatter:

1 Stabsdyrlæge, Chef for Korpset,
6 Overdyrlæger,
4 Korpsdyrlæger,
} Embedsmænd,
Reservedyrlæger,
Underdyrlæger,
menige.

§ 127.

Haandværkerne omfatte:
18 Beslagsmede.

Uddannelsen af værnepligtige ved Dyrlægekorpset.

§ 128.

Værnepligtige, der uddannes til Dyrlægetjeneste, ere til Tjeneste i indtil 6 Maaneder.

Efter en første militær og forberedende faglig Uddannelse udnævnes de til *Underdyrlæger* og uddannes videre som saadanne.

§ 129.

Underdyrlæger, der findes egnede, kunne udnævnes til *Reservedyrlæger,* naar de tages til frivillig Tjeneste, eller naar de genindkaldes.

§ 130.

De hjemsendte værnepligtige kunne efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar *genindkaldes* til *fortsat Øvelse* 1 Gang i 25 Dage.

Auditørkorpset.

§ 131.

Auditørkorpset, der er fælles for Hæren og Flaaden, bestaar af:

1 Generalauditør,
10 Auditører. } Embedsmænd.

Af Auditørerne er 1 Justitssekretær ved Overkrigsretten og Kancellist hos Generalauditøren.

Generalauditøren og 1 af Auditørerne gøre tillige Tjeneste ved Søværnet.

Arbejdstropperne.

§ 132.

Ved *Arbejdstropperne* ere ansatte:

1 Chef, Kaptajn,
1 Stabs- eller Oversergent } af de under Fodfolket opførte.

Værnepligtige, der *indkaldes* til Arbejstropperne, *ere til Tjeneste* i indtil 200 Dage.

Øvrigt Mandskab faa Arbejdstropperne fra Hærens Afdelinger (jfr. §§ 16 og 45).

Nr. 209. 30te Septbr.

Tilgang, Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede m. fl. i Fredstid.

§ 133.

Ingen kan udnævnes til *Befalingsmand* i Hæren uden først at være bleven vaabenøvet ved den som menig.

Værnepligtige Befalingsmænd.

§ 134.

Underkorporaler udnævnes af Afdelingens Chef.

§ 135.

Korporaler udnævnes og tages til Tjeneste af Afdelingens Chef.

Korporaler, der ere tagne til Tjeneste for en bestemt Tid, kunne kun med Ministerens Samtykke hjemsendes mod deres Ønske før Udløbet af denne Tid.

§ 136.

Kornetter udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 137.

Sekondløjtnanter udnævnes af Ministeren.

Til Sekondløjtnanter kunne foruden de Kornetter, der ere nævnte i §§ 47, 50, 59, 73, 76 og 87, udnævnes Befalingsmænd, der efter at have bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens næstældste Klasse have gjort $^1/_2$ Aars Tjeneste som Befalingsmand, og endvidere faste Underofficerer, der have gennemgaaet en Kornetskole med tilfredsstillende Resultat.

§ 138.

Korporaler, der have gjort god Tjeneste som Korporal i mindst 1 Aar, have *fortrinsvis Adgang til de Bestillinger,* der ved kongelig Resolution af 29. Septbr. 1860 ere hjemlede Reserveunderofficerer.

Sekondløjtnanter og Kornetter, der have gjort god Tjeneste som Sekondløjtnant eller Kornet i mindst 1 Aar, og Korporaler, som have gjort god Tjeneste som Korporal i mindst 2 Aar, have fortrinsvis Adgang til de Embeder og Bestillinger, som ved kongelig Resolution af 29. Septbr. 1860 ere hjemlede Reserveofficerer.

Faste Underofficerer.

§ 139.

Ved Regimenterne *udnævnes, forfremmes* og *afskediges* faste Underofficerer af Regimentschefen.

Regler for Udnævnelse, Forfremmelse og Afskedigelse af faste Underofficerer, der skulle ansættes eller ere ansatte udenfor Regimenterne, gives ved kongelig Anordning.

Af Linien.

§ 140.

Til *Sergenter* kunne udnævnes Korporaler, der have gennemgaaet en Underofficersskole med tilfredsstillende Resultat.

§ 141.

Der skal *aarligt* ved Fodfolket finde mindst 10 *Udnævnelser* Sted fra Korporal til Sergent, ved Rytteriet 2, ved Artilleriet 4, ved Ingeniørkorpset 1. Bliver der derved overtallige Numre i et Vaaben, besættes i det eller de følgende Aar, i hvilke et større Antal Pladser blive ledige, kun det nævnte Antal, indtil Tallet er bragt ned til det sædvanlige.

§ 142.

Til *Oversergenter* kunne forfremmes Sergenter med mindst 2 Aars Tjeneste som Sergent. Forfremmelserne ske hver 3die Gang ved Valg, de øvrige Gange efter Aldersorden imellem dem, der ere egnede til Forfremmelse.

§ 143.

Til *Stabssergenter* kunne forfremmes Oversergenter med mindst 2 Aars Tjeneste som Oversergent. Forfremmelserne ske ved Valg.

§ 144.

Underofficerer, der have fyldt 60 Aar, *afskediges* med Pension efter Pensionsloven.

Underofficerer kunne, naar de have fyldt 52 Aar, forlange Afsked med Pension efter Pensionsloven. Stabssergenter, der ønske at afgaa for at udnævnes til Løjtnanter af Reserven, kunne afskediges med Pension efter Pensionsloven, naar de have fyldt 45 Aar.

Underofficerer, der ikke have naaet den ovenfor fastsatte Alder, kunne kun afskediges med Ministerens Samtykke.

Af Reserven.

§ 145.

Udnævnelse til fast Underofficer af Reserven kan kun finde Sted efter den paagældendes eget Ønske.

De faste Underofficerer af Reserven ere *pligtige* for deres Uddannelses Skyld *at gøre Tjeneste* ved Hæren i indtil 30 Dage aarligt paa Tider, der fastsættes af Ministeren, og i øvrigt, naar denne skønner det nødvendigt af Hensyn til Hærens Overgang til Krigsfod.

§ 146.

Til *Sergenter af Reserven* kunne udnævnes Sergenter, der ere afskedigede fra Linien, og Korporaler.

§ 147.

Til *Oversergenter af Reserven* kunne udnævnes Oversergenter og Sergenter, der ere afskedigede fra Linien — Sergenter efter mindst 8 Aars Tjeneste i Graden.

Til Oversergenter af Reserven kunne endvidere Sergenter af Reserven med mindst 8 Aars Tjeneste i Sergentsgraden forfremmes ved Valg.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 148.

Til *Stabssergenter af Reserven* kunne udnævnes Stabssergenter og Oversergenter, der ere afskedigede fra Linien — Oversergenter efter mindst 2 Aars Tjeneste i Graden.

Til Stabssergenter af Reserven kunne endvidere Oversergenter af Reserven med mindst 2 Aars Tjeneste i Oversergentsgraden forfremmes ved Valg.

§ 149.

Underofficerer af Reserven *afskediges,* naar de have fyldt 60 Aar.

Faste Officerer.

§ 150.

Officerer af Premierløjtnantsgraden og de højere Grader *udnævnes, forfremmes* og *afskediges* af Kongen, Løjtnanter af Ministeren.

Af Linien.

§ 151.

Til *Premierløjtnanter* af et Vaaben kunne udnævnes Befalingsmænd, der efter at have bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens næstældste Klasse have gjort $^1/_2$ Aars Tjeneste som Befalingsmand. Udnævnelsen finder Sted i den ved Afgangsprøven bestemte Rækkefølge.

§ 152.

Der skal ved Fodfolket findes mindst 5, ved Rytteriet 1, ved Artilleriet 2 *Udnævnelser* til Premierløjtnant Sted *om Aaret,* ved Ingeniørkorpset 1 i hvert Toaar. Bliver der derved overtallige Premierløjtnantsnumre i et Vaaben, besættes i det eller de følgende Aar eller Toaar, i hvilke et større Antal Pladser blive ledige, kun det nævnte Antal ved Vaabnet, indtil Tallet er bragt ned til det sædvanlige.

§ 153.

Til *Kaptajner* kunne de Premierløjtnanter af Vaabnet forfremmes, der have tjent mindst 4 Aar som Premierløjtnant.

Forfremmelserne ske hver 5te Gang ved Valg, de øvrige Gange efter Aldersorden imellem dem, der ere egnede til Forfremmelse.

§ 154.

Til *Oberstløjtnanter* kunne de Kaptajner af Vaabnet forfremmes, der have tjent mindst 4 Aar som Kaptajn.

Forfremmelserne ske ved Valg.

§ 155.

Til *Oberster* kunne Oberstløjtnanter af Vaabnet forfremmes. Forfremmelserne ske ved Valg.

§ 156.

Til *Generalmajorer* kunne Oberster af alle Vaaben forfremmes. Forfremmelserne ske ved Valg.

§ 157.

Til *Generalløjtnanter* kunne Generalmajorer forfremmes. Forfremmelserne ske ved Valg.

§ 158.

*Generals*graden kan tildeles en af Officererne af Generalsklassen.

§ 159.

De Premierløjtnanter, der kommanderes til Tjeneste ved *Generalstaben*, skulle have gjort mindst 2 Aars Tjeneste som Premierløjtnant i deres Vaaben.

Kaptajns- og Oberstløjtnantspladserne i Generalstaben besættes med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden.

De øvrige Officerspladser i Generalstaben besættes enten med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader eller ved Forfremmelse indenfor selve Generalstaben.

I øvrigt deltage de ved Generalstaben ansatte Officerer i Forfremmelsen i deres Vaaben. Ved Forfremmelse til Oberstløjtnant gaa de atter tilbage til dette.

Kaptajns- og højere Pladser i Generalstaben besættes af Kongen.

§ 160.

Pladserne i *Kongens Adjutantstab* og som Adjutanter hos Kronprinsen og andre Prinser af det kongelige Hus besættes af Kongen. De Kaptajner og Ritmestre, som ere Adjutanter hos Kongen, kunne blive i deres Stillinger efter at være forfremmede til Oberstløjtnant.

§ 161.

De Officerspladser i *Generalinspektørernes Stabe, Brigade-, Regiments-, Bataillons- o. l. Stabe*, som ikke skulle besættes med Generalstabsofficerer (jfr. §§ 31, 36, 37 og 53), besættes med Officerer, der have mindst 2 Aars Tjeneste i deres Grad.

For Stabschefen hos Generalinspektøren for Artilleriet bortfalder Fordringen om 2 Aars Tjeneste i Graden.

§ 162.

De Officerer og ligestillede, der ansættes til stadig Tjeneste ved *Hærens Skoler*, blive i Nummer ved deres Vaaben og deltage i Forfremmelserne ved dette.

Cheferne for Skolerne udnævnes af Kongen. De kunne blive i disse Stillinger i alt i 10 Aar.

§ 163.

Premierløjtnants- og Kaptajnspladserne i *Det tekniske Korps* besættes med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden.

Oberstløjtnants- (Oberst-)pladsen i Korpset besættes enten med en Officer af Vaabnene af den paagældende Grad eller ved Forfremmelse indenfor selve Korpset.

De Officerer i Korpset, der ikke forfremmes indenfor dette, deltage i Forfremmelsen i deres Vaaben og afgaa ved Forfremmelsen til dette.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 164.

Ingen Befalingsmand kan forfremmes til Premierløjtnant, naar han har fyldt 32 Aar.

Premierløjtnanter, der have fyldt 45 Aar, Kaptajner (Ritmestre), der have fyldt 52 Aar, Officerer af Oberstklassen, der have fyldt 65 Aar, og Officerer af Generalsklassen, der have fyldt 70 Aar, *afskediges* med Pension efter Pensionsloven.

Premierløjtnanter, der have fyldt 42 Aar, Officerer af Oberstklassen, der have fyldt 60 Aar, og Officerer af Generalsklassen, der have fyldt 65 Aar, kunne forlange Afsked eller kunne afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Pensionsloven.

Kaptajner, Oberstløjtnanter og Oberster kunne endvidere afskediges med Pension efter Pensionsloven, naar de ønske at afgaa for at ansættes i Reserven (se §§ 167—169, 227 og 228).

Af Reserven.

§ 165.

Udnævnelse til fast Officer af Reserven kan kun finde Sted efter den paagældendes eget Ønske.

De faste Officerer af Reserven ere *pligtige* for deres Uddannelses Skyld *at gøre Tjeneste* ved Hæren i indtil 30 Dage aarligt paa Tider, der fastsættes af Ministeren, og i øvrigt, naar denne skønner det nødvendigt af Hensyn til Hærens Overgang til Krigsfod.

Oberstløjtnanter og Kaptajner af Reserven ere desuden pligtige at udføre den administrative Tjeneste, som deres Chefsstilling el. lign. medfører.

§ 166.

Til *Løjtnanter af Reserven* kunne udnævnes Sekondløjtnanter, Stabssergenter, afskedigede fra Linien, Stabssergenter af Reserven og Kornetter, der have gjort 6 Maaneders frivillig Tjeneste som Kornet.

Premierløjtnanter, afskedigede fra Linien, kunne træde ind i Løjtnantsnummer i Reserven, men beholde Grad som Premierløjtnant.

§ 167.

Til *Kaptajner af Reserven* kunne udnævnes Kaptajner og Premierløjtnanter, afskedigede fra Linien — Premierløjtnanter efter mindst 4 Aars Tjeneste i Graden. Endvidere kunne Premierløjtnanter af Reserven og Løjtnanter af Reserven med mindst 4 Aars Tjeneste i Graden ved Valg forfremmes til Kaptajner af Reserven.

§ 168.

Til *Oberstløjtnanter af Reserven* kunne udnævnes Oberstløjtnanter og Kaptajner, afskedigede fra Linien — Kaptajner efter mindst 4 Aars Tjeneste i Graden. Endvidere kunne Kaptajner af Reserven med mindst 4 Aars Tjeneste i Graden ved Valg forfremmes til Oberstløjtnanter af Reserven.

§ 169.

Løjtnanter og Premierløjtnanter af Reserven *afskediges*, naar de have fyldt 50 Aar.

Kaptajner af Reserven afskediges, naar de have fyldt 60 Aar.

Oberstløjtnanter af Reserven afskediges, naar de have fyldt 65 Aar.

Kaptajner og Oberstløjtnanter af Reserven, der ere afskedigede fra Linien i Henhold til denne Lovs § 164, 4de Stk., kunne ikke forlange at afskediges fra Reserven, før de have fyldt henholdsvis 60 og 65 Aar. Nr. 209. 30te Septbr.

Musikere.

§ 170.

Som *Underhornblæsere* kunne efter 3 Maaneders Prøvetid antages frivillige, der have fyldt 15 Aar.

Underhornblæsere, der ere under 18 Aar gamle, ere menige.

Musikere, der have gennemgaaet den første Uddannelse i et Vaaben, eller som ere udskrevne og have gennemgaaet en efter det paagældende Vaabens Tarv afpasset Eksercerskole, ere i deres Værnepligtsforhold stillede som Underofficerer.

§ 171.

Til *Hornblæsere* (Trompetere) kunne Underhornblæsere forfremmes ved Valg.

Til Hornblæsere (Trompetere) kunne ogsaa udnævnes civile Musikere, der have faaet nogen militær Uddannelse.

Til *Overhornblæsere* (Overtrompetere) kunne Hornblæsere (Trompetere) forfremmes ved Valg.

Til *Stabshornblæsere* kunne Overhornblæsere eller Hornblæsere forfremmes ved Valg.

§ 172.

Underhornblæsere, der efter det fyldte 18de Lægdsrulleaar have tjent i 2 Aar, kunne faa *Karakter* som Hornblæsere (Trompetere).

En af Overhornblæserne ved Livgarden kan faa Karakter som Stabshornblæser.

Stabshornblæseren ved Livgarden kan af Ministeren faa Karakter som Løjtnant.

§ 173.

Livgardens Musikere *tages til Tjeneste, forfremmes* og *afskediges* af Chefen for Livgarden. Stabshornblæsere, der have faaet Karakter som Løjtnanter, afskediges dog af Ministeren.

For Afskedigelsen gælde de samme Regler som for faste Underofficerer af Linien.

Bestemmelser vedrørende Hærens andre Musikere fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 174.

Ved Afdelingerne oplæres menige i Signalblæsning.

Det tekniske Korps.

§ 175.

Om *Befalingsmænd* af Det tekniske Korps, se §§ 163 og 205.

§ 176.

Som faste *Underofficianter* og *Haandværkere* i og udenfor Det tekniske Korps kunne frivillige tages til Tjeneste.

Nr. 209. 30te Septbr.

De afskediges, naar de have fyldt 65 Aar, og kunne forlange Afsked, naar de have fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Pensionsloven.

De tages til Tjeneste, forfremmes og afskediges af Chefen for Det tekniske Korps (Beslagsmede dog af Chefen for Dyrlægekorpset, Baadførere og Kokke af Chefen for Kystartilleriregimentet).

Have de ikke naaet den ovenfor fastsatte Alder, kunne de kun afskediges med Ministerens Samtykke.

§ 177.

Haandværkskraft, som Hæren ellers maatte behøve, faas ved Antagelse af *civile Haandværkere* paa kort Opsigelse eller dagvis. Disse kunne, naar de indkaldes som værnepligtige, ansættes ved og anvendes som Haandværkere ved de Afdelinger, hvorved de have været i Virksomhed som civile Haandværkere.

§ 178.

Officiantpladserne i og udenfor Det tekniske Korps besættes ved Udnævnelse af Personer af Hæren eller Søværnet eller af civile Personer med fornøden faglig Uddannelse.

Pladserne som Depotforvalter, Materialforvalter, Arkivar, Bogholder, Tegner o. l. besættes fortrinsvis med Underofficerer, der ere skikkede til disse Stillinger.

Officianter udnævnes og afskediges af Kongen.

§ 179.

Til *Underdirektører* kunne faste Officerer af Linien og Officianter udnævnes.

Til *Direktører* kunne faste Officerer af Linien og Underdirektører, der have været faste Officerer af Linien, udnævnes.

Pladserne som Underdirektør og som Direktør kunne midlertidig besættes med Officerer af henholdsvis Kaptajns- og Oberstklassen som fungerende. Disse Officerer føres da som overtallige i det paagældende Vaaben eller Korps.

De udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 180.

Til *Generaltøjmester* kan udnævnes en fast Officer af Linien, en Direktør eller en Underdirektør, der har været fast Officer af Linien.

Han udnævnes og afskediges af Kongen.

§ 181.

Embedsmænd i og Officianter i og udenfor Det tekniske Korps *afskediges*, naar de have fyldt 65 Aar — Generaltøjmesteren dog først, naar han har fyldt 70 Aar —, med Pension efter Pensionsloven.

De nævnte Embedsmænd og Officianter kunne, naar de have fyldt 60 Aar — Generaltøjmesteren dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, forlange Afsked, eller de kunne afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Pensionsloven.

Forplejningskorpset.

§ 182.

Underkorporaler udnævnes af Chefen for Forplejningskorpset.

Korporaler og *Forplejningsassistenter* udnævnes og tages til Tjeneste af Chefen for Forplejningskorpset.

Nr. 35.
5te
Marts.

Lov

om

Kommissarier ved Jærnbanerne m. m.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt · Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Under Ministeriet for offentlige Arbejder ansættes to Kommissarier ved Jernbanerne, en for Øerne og en for Jylland. De paagældende ville have at udføre de Forretninger vedrørende Anlæg af og Udvidelser ved Jernbanerne, som ifølge Forordningen af 5. Marts 1845, Lov Nr. 57 af 12. April 1889 og Lov Nr. 166 af 18. December 1897 ere blevne varetagne af de hidtilværende kongelige Kommissarier, saavel som hermed beslægtede Forretninger efter Ministerens nærmere Bestemmelse.

§ 2.

Kommissarierne udnævnes og afskediges af Kongen. De lønnes med 6,000 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. til 8,000 Kr. Der tilkommer dem desuden Kontorholdsvederlag, Dagpenge og Befordringsgodtgørelse, hvortil de fornødne Beløb bevilges ved de aarlige Finanslove.

Det er ikke tilladt Kommissarierne at paatage sig andet Arbejde ved Jernbaner eller Anlæg, der henlægges under Kommissariatet, ligesom de ej heller samtidig kunne have andre honorarlønnede Bestillinger under Staten.

§ 3.

Det almindelige Tilsyn, der i Henhold til de paagældende Love og Eneretsbevillinger fra Statens Side skal føres med Driften af de private Baner, henlægges direkte under Ministeriet for offentlige Arbejder.

De Beløb, der medgaa som Vederlag til den nødvendige tekniske Medhjælp for Ministeriet samt til Dagpenge og Befordringsgodtgørelse, fastsættes ligeledes ved de aarlige Finanslove.

§ 4.

For de nuværende kongelige Kommissarier har det sit Forblivende ved den i Lov Nr. 15 af 26. Januar 1906 trufne Ordning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for offentlige Arbejder. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 668, 1272, 3457, 3548; Landst. Tid. Sp. 350, 388, 405; Till. A. Sp. 1937; Till. B. Sp. 625; Till. C. Sp. 597, 627.

§ 183.

For *faste Underintendanter* gælde følgende Bestemmelser:

Til *Sergenter* kunne Korporaler af Forplejningskorpset udnævnes.

Til *Oversergenter* kunne Sergenter af Korpset med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden forfremmes.

Til *Stabssergenter* kunne Oversergenter af Korpset med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden forfremmes.

Udnævnelserne og Forfremmelserne ske ved Valg.

For Afskedigelse af faste Underintendanter gælde de samme Bestemmelser som for faste Underofficerer af Linien.

Faste Underintendanter udnævnes, forfremmes og afskediges af Chefen for Forplejningskorpset.

§ 184.

Indtil Halvdelen af Sergentsnumrene i Korpset kunne holdes ubesatte, og i Stedet kunne da *afskedigede Underofficerer af Vaabnene* ansættes som fungerende Underintendanter.

§ 185.

Til *Reserveintendanter* kunne, foruden de i § 113 nævnte, ogsaa faste Underintendanter, der have gennemgaaet Uddannelsen til Reserveintendant, udnævnes.

Reserveintendanter udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 186.

Til *Intendanter* kunne udnævnes Reserveintendanter med mindst 1 Aars Tjeneste som Reserveintendant eller Forplejningsassistent samt faste Underintendanter og Stabssergenter af Vaabnene, der have gennemgaaet Uddannelsen til Reserveintendant og forrettet Tjeneste som selvstændig Regnskabsfører ved en Afdeling. Udnævnelserne ske ved Valg.

Stabssergenter af Vaabnene sættes, naar de fungere som Regnskabsfører, i overtalligt Nummer i deres Vaaben.

Til *Overintendanter* kunne Intendanter med mindst 4 Aars Tjeneste i Graden forfremmes, naar de have gennemgaaet en af Ministeren fastsat Uddannelse med tilfredsstillende Resultat. Forfremmelserne ske ved Valg.

Til Overintendanter kunne desuden udnævnes Officerer af Hæren.

Til *Stabsintendanter* kunne Overintendanter forfremmes. Forfremmelserne ske ved Valg.

Til *Generalintendant* kan udnævnes en Embedsmand af Forplejningskorpset.

Intendanter, Overintendanter, Stabsintendanter og Generalintendanten udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 187.

Indtil Halvdelen af Intendantsnumrene kunne holdes ubesatte, og i Stedet kunne da *afskedigede Stabssergenter af Vaabnene,* der have gennemgaaet Uddannelsen til Reserveintendant og forrettet Tjeneste som selvstændig Regnskabsfører ved en Afdeling, ansættes som fungerende Intendant.

§ 188.

Embedsmænd af Forplejningskorpset *afskediges,* naar de have fyldt 65 Aar — Generalintendanten dog først, naar han har fyldt 70 Aar —, med Pension efter Pensionsloven.

Nr. 209. 30te Septbr. Embedsmænd af Forplejningskorpset kunne, naar de have fyldt 60 Aar — Generalintendanten dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, forlange Afsked, eller de kunne afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Pensionsloven.

§ 189.

Reserveintendanter, Forplejningsassistenter og Korporaler af Forplejningskorpset have *Adgang til Embeder og Bestillinger* efter kongelig Resolution af 29. Septbr. 1860, Reserveintendanter og Forplejningsassistenter som Kornetter, Korporaler som Korporaler af Vaabnene.

Lægekorpset.

§ 190.

Underkorporaler af *Sundhedstropperne* udnævnes af Chefen for Lægekorpset.

Korporaler af *Sundhedstropperne* udnævnes og tages til Tjeneste af Chefen for Lægekorpset.

§ 191.

Underlæger udnævnes af Chefen for Lægekorpset.

§ 192.

Reservelæger udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 193.

Til *Korpslæger* kunne udnævnes Reservelæger og tidligere Reservelæger samt Underlæger og tidligere Underlæger, der have bestaaet Lægeeksamen. Udnævnelserne ske ved Valg.

Til *Overlæger* kunne Korpslæger med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden forfremmes. Forfremmelserne ske ved Valg.

Til *Stabslæger* kunne Overlæger forfremmes. Forfremmelserne ske ved Valg.

Til *Generallæge* kan udnævnes en Embedsmand af Lægekorpset.

Korpslæger, Overlæger, Stabslæger og Generallægen udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 194.

Embedsmænd af Lægekorpset *afskediges,* naar de have fyldt 65 Aar — Generallægen dog først, naar han har fyldt 70 Aar —, med Pension efter Pensionsloven.

Embedsmænd af Lægekorpset kunne, naar de have fyldt 60 Aar — Generallægen dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, forlange Afsked, eller de kunne afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Pensionsloven.

Dyrlægekorpset.

§ 195.

For Antagelse og Afskedigelse af *Beslagsmede* gælde de samme Bestemmelser som for Haandværkere af Det tekniske Korps (se § 176). De tages til Tjeneste og afskediges af Chefen for Dyrlægekorpset.

§ 196.

Underdyrlæger udnævnes af Chefen for Dyrlægekorpset.

§ 197.

Reservedyrlæger udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 198.

Til *Korpsdyrlæger* kunne udnævnes Reservedyrlæger og tidligere Reservedyrlæger samt Underdyrlæger og tidligere Underdyrlæger. Udnævnelserne ske ved Valg.

Til *Overdyrlæger* kunne Korpsdyrlæger med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden forfremmes. Forfremmelserne ske ved Valg.

Til *Stabsdyrlæge* kan udnævnes en Embedsmand af Dyrlægekorpset.

Korpsdyrlæger, Overdyrlæger og Stabsdyrlægen udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 199.

Embedsmænd af Dyrlægekorpset *afskediges,* naar de have fyldt 65 Aar — Stabsdyrlægen dog først, naar han har fyldt 70 Aar —, med Pension efter Pensionsloven.

Embedsmænd af Dyrlægekorpset kunne, naar de have fyldt 60 Aar — Stabsdyrlægen dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, forlange Afsked, eller de kunne afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Pensionsloven.

Auditørkorpset.

§ 200.

Til *Auditører* og til *Generalauditør* kunne udnævnes Kandidater, der have bestaaet juridisk Embedseksamen med bedste Karakter.

De udnævnes og afskediges af Kongen.

Forfremmelsesbedømmelser.

§ 201.

Der affattes hvert Aar *Forfremmelsesbedømmelser* saaledes:

af Kompagni-, Bataillons- og ligestillede Chefer for de tjenstgørende Underofficerer, der ere ansatte under deres Befaling,

af Bataillonschefer og ligestillede og højere Chefer for de tjenstgørende Officerer, der ere ansatte under deres Befaling,

af Generalinspektørerne for Vaabnene for de tjenstgørende Officerer, der høre til det paagældende Vaaben, uanset om de ere ansatte udenfor dette,

af Chefen for Generalstaben for de tjenstgørende Officerer, der høre til Generalstaben,

af Cheferne for Det tekniske Korps, Forplejningskorpset, Lægekorpset og Dyrlægekorpset for de med Officerer ligestillede, der høre til det paagældende Korps.

§ 202.

Forfremmelsesbedømmelsen skal indeholde Oplysning om den paagældendes Egenskaber og om, hvorvidt han gør Fyldest i sin Stilling, er egnet til Forfremmelse eller i særlig Grad er egnet til Forfremmelse udenfor Aldersorden.

Nr. 209. 30te Septbr. Ved alle Indstillinger om Forfremmelser og ved alle Forfremmelser, der ske uden Indstilling, benyttes den sidst indsendte Forfremmelsesbedømmelse, saaledes at den, der skal henholdsvis indstille eller forfremme, vælger den, som efter hans Skøn over samtlige foreliggende Omstændigheder fortrinsvis bør komme i Betragtning.

Almindelige Bestemmelser.

§ 203.

Faste Officerer, Underofficerer og ligestillede, som ikke have naaet den Alder, ved hvilken de skulle afskediges, kunne af en Aarsag, der ikke kan tilregnes dem selv, kun afskediges med $^1/_2$ Aars *Varsel*. Efter Ministerens Bestemmelse kunne de i det halve Aar sættes i overtalligt Nummer i deres Vaaben eller Korps. Afskediges de, medens de endnu ere Værnepligt underkastede, indtræde de ved Genindkaldelse i den Grad, de havde ved Afskedigelsen.

§ 204.

Ved Udnævnelser og Forfremmelser udfærdiges *Udnævnelsesbrev* til den paagældende, for Officerer af Premierløjtnants- og højere Grad og de med dem ligestillede underskrevet af Kongen, for Løjtnanter, faste Underofficerer og de med dem ligestillede underskrevet af Ministeren.

§ 205.

Nærmere Regler vedrørende Befalingsmænds og ligestilledes Udnævnelse, Forfremmelse, Afskedigelse, Antagelse til Tjeneste, Hjemsendelse, Ansættelse og Forsættelse fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 206.

Befalingsmænds og ligestilledes *Tjenestealder* i deres Grad regnes fra Dagen for deres Udnævnelse (Forfremmelse) til Graden. Udnævnelsen (Forfremmelsen) kan ikke regnes fra en tidligere Dag end den, paa hvilken den er sket. Udnævnes (forfremmes) flere fra samme Dag, bestemmer Udnævnelsernes (Forfremmelsernes) Rækkefølge deres indbyrdes Aldersorden.

§ 207.

Ingen Befalingsmand eller ligestillet kan faa nogen anden *Karakter* end den, som hans Grad eller Klasse i Overensstemmelse med denne Lov medfører (se dog § 172).

§ 208.

Befalingsmænd og ligestillede kunne faa *Orlov* i indtil 12 Maaneder, saaledes at de beholde deres Lønning, for saa vidt deres Tjeneste paa anden Maade kan besørges uden Udgift for Statskassen og uden Skade for Hæren. Kun, hvor Omstændighederne særlig tale derfor, og især, naar Officerer for deres militære Uddannelses Skyld opholde sig udenfor Landet, kan en længere Orlov gives dem paa de samme Vilkaar.

Orlov til de kommanderende Generaler og Orlov for over 12 Maaneder til Officerer og ligestillede gives af Kongen.

§ 209.

Befalingsmænd og ligestillede kunne efter egen Begæring sættes *udenfor Nummer* uden Lønning. De beholde da deres Aldersorden og have Ret til atter at træde ind i deres Nummer i den samme Grad, naar der er Nummer ledigt. Men de kunne ikke forfremmes, saa længe de staa udenfor Nummer, og heller ikke — naar de have staaet udenfor Nummer i over 3 Aar — førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter ere traadte i Nummer.

Befalingsmænd af Linien, der træde udenfor Nummer, kunne træde *midlertidigt i Nummer i Reserven*, for saa vidt der er Nummer ledigt i denne (se §§ 145 og 165).

Tilladelse til at træde udenfor Nummer gives Officerer og ligestillede af Kongen, Underofficerer og ligestillede af Ministeren.

Tilgang, Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede m. fl. i Krigstid.

§ 210.

De i §§ 133—209 om Tilgang, Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede i Fredstid givne Bestemmelser gælde ogsaa *under Krigsforhold* med de *Forandringer*, som indeholdes i de følgende Paragraffer.

§ 211.

Menige kunne *forfremmes* til Underkorporaler eller til Korporaler, Korporaler til Sekondløjtnanter, faste Underofficerer af Linien og Reserven til Løjtnanter af Reserven eller til Premierløjtnanter, Sekondløjtnanter og Løjtnanter af Reserven til Premierløjtnanter.

Den Betingelse, der er stillet for visse Forfremmelser i Fredstid, at have gennemgaaet nogle af Hærens Skoler eller at have bestaaet Prøver ved disse, *bortfalder*.

Ligeledes bortfalde Bestemmelserne om:

at værnepligtige først kunne forfremmes efter at have opnaaet en vis Alder,

at visse Forfremmelser ske efter Aldersorden,

at Befalingsmænd og ligestillede skulle have tjent en vis Tid i deres Grad for at kunne forfremmes eller for at kunne forsættes til Generalstaben og andre Stabe, og

at Befalingsmænd og ligestillede skulle afskediges eller kunne forlange Afsked, naar de have naaet en vis Alder.

I Generalstaben kunne Kaptajnspladserne besættes ved Forfremmelse af Premierløjtnanter, der gøre Tjeneste i Generalstaben, og Oberstløjtnantspladserne ved Forfremmelse af Kaptajner af Generalstaben.

§ 212.

Kongen kan give de kommanderende Generaler og de Afdelingschefer, der ere underlagte dem, *Ret til* — udover, hvad de ellers gældende Bestemmelser hjemle dem — undtagelsesvis *at forfremme* undergivne, der have vist udmærket Tapperhed og fortrinligt Forhold overfor Fjenden.

§ 213.

Befalingsmænd *af Reserven* kunne ansættes som Befalingsmænd af Linien i samme Grad eller Klasse.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 214.

Ved Besættelsen af ledige Pladser tages de Bedømmelser særlig i Betragtning, som de kommanderende Generaler og Afdelingscheferne give om den af Befalingsmændene *i Felten* udviste Duelighed.

Den for Fredstid fastsatte Indsendelse af Forfremmelsesbedømmelser bortfalder

§ 215.

Vilkaar for Antagelsen af *midlertidigt, civilt Personale* og for Indordning af dette mellem Hærens eget Personale fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 216.

Naar Hæren sættes paa Krigsfod, ophører Orlov, og Befalingsmænd, der staa udenfor Nummer uden at være midlertidigt i Nummer i Reserven, træde atter ind i deres Nummer.

Bornholms Væbning.

§ 217.

Bornholms Væbning bestaar af:

1 Bataillon Fodfolk med 4 Kompagnier,
1 Eskadron Rytteri,
1 Batteri Feltartilleri,
1 Artillerikompagni.

§ 218.

Chefen for Væbningen er Oberst af Reserven. Han er tillige Kommandant paa Bornholm. Hans Stab bestaar af:

1 Tøjmester, Kaptajn,
1 Adjutant, Løjtnant,
1 Skriver, fast Underofficer, } af Reserven,
1 fungerende Auditør,
1 — Intendant,
1 — Overlæge eller Korpslæge.
1 Bøssemager.

§ 219.

Chefen for *Fodfolksbataillonen* er Oberstløjtnant af Reserven. Hans Stab bestaar af:

1 Adjutant, Løjtnant,
1 Skriver, fast Underofficer, } af Reserven.

Ved Bataillonens Kompagnier ere ansatte:

4 Kompagnichefer, Kaptajner,
4 Løjtnanter, } af Reserven,
Sekondløjtnanter,
4 faste Underofficerer af Reserven,
Underofficerer.

§ 220.

Chefen for *Eskadronen* er Ritmester af Reserven. Ved Eskadronen ere desuden ansatte:

1 Løjtnant af Reserven,
Sekondløjtnanter,
1 fast Underofficer af Reserven,
Underofficerer.

§ 221.

Chefen for *Batteriet* er Kaptajn af Reserven. Ved Batteriet ere desuden ansatte:

1 Løjtnant af Reserven,
Sekondløjtnanter,
1 fast Underofficer af Reserven,
Underofficerer.

§ 222.

Chefen for *Artillerikompagniet* er Kaptajn af Reserven. Ved Kompagniet ere desuden ansatte:

1 Løjtnant af Reserven,
Sekondløjtnanter,
1 fast Underofficer af Reserven,
Underofficerer.

§ 223.

Uddannede *værnepligtige,* der have eller tage fast Ophold paa Bornholm, overføres ved deres første Hjemsendelse til Bornholms Væbning.

Værnepligtige, der paa et senere Tidspunkt tage fast Ophold paa Bornholm, overføres til Væbningen.

Tage værnepligtige af Bornholms Væbning fast Ophold her i Landet udenfor Bornholm, udgaa de af Væbningen og overføres til en af Hærens andre Afdelinger.

§ 224.

Hvert andet Aar holdes *Øvelser* i 14 Dage med alle Afdelinger. Til disse Øvelser *indkaldes* de værnepligtige af Væbningen ialt 3 Gange inden Udløbet af det 8de Værnepligtsaar.

§ 225.

Med de værnepligtige holdes der mindst 1 Gang hvert 4de Aar *Mønstring* i 1 Dag paa saadanne Steder, at som Regel ingen Mand faar mere end 12 Km. i lige Linie at tilbagelægge til Mønstringsstedet fra sin sædvanlige Bopæl.

§ 226.

For Udnævnelse, Forfremmelse o. s. v. af Væbningens *værnepligtige Befalingsmænd* gælde samme Regler som for Hærens øvrige værnepligtige Befalingsmænd. Kornetter kunne dog udnævnes til Sekondløjtnanter efter 1 Gang at have deltaget i Væbningens Øvelser i 14 Dage.

§ 227.

Væbningens *faste Underofficerer, Løjtnanter* og *Kaptajner (Ritmester)* af Reserven udnævnes, forfremmes og afskediges efter de i §§ 145—149, 165—167 og 169 givne Bestemmelser.

Nr. 209. 30te Septbr.

§ 228.

Til *Oberstløjtnant* i Væbningen udnævnes en fra Linien afskediget Oberstløjtnant eller Kaptajn — den sidste efter mindst 4 Aars Tjeneste i Graden.

Til *Chef for Væbningen* og Kommandant paa Bornholm udnævnes en fra Linien afskediget Oberst eller Oberstløjtnant — hvilken sidste da ved Ansættelsen forfremmes til Oberst.

For Oberstløjtnantens og for Chefens Afskedigelse gælde de i § 169 givne Regler.

§ 229.

Nærmere Regler for Tilgang og Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse i Bornholms Væbning fastsættes ved kongelig Anordning.

Frivillige Korps. Landstorm.

§ 230.

Frivillige Korps, der ere organiserede og øvede saaledes, at de kunne være Hæren til Støtte, kunne knyttes til Hæren ved Overenskomst mellem Ministeren og de paagældende Korps.

§ 231.

I Krigstid dannes *Landstormsafdelinger*, hvis Oprettelse, for saa vidt fornødne Midler dertil bevilges, skal være forberedt i Fredstid.

Landstormen dannes dels af ældre, uddannet Mandskab, der ikke anvendes paa anden Maade i Hær og Flaade, dels af værnepligtige, der ikke have faaet militær Uddannelse.

Som Befalingsmænd i Landstormen kunne anvendes enten tidligere faste eller værnepligtige Befalingsmænd eller andre, der findes egnede dertil.

Hærens Heste.

§ 232.

Hærens Heste ere: Officersrideheste og Stamheste.

Officersrideheste ere tildelte Officerer som Tjenesteheste i følgende Antal:

Ministeren og Generalløjtnanter hver	3 Heste,
Direktøren i Krigsministeriet, Generalmajorer, Oberster og Oberstløjtnanter af Rytteriet og Generalstaben, Cheferne for Fodfolkets Linieregimenter og for Feltartilleriregimenterne, Officererne i Kongens og Kronprinsens Adjutantstabe, hver	2 —
2 Departementschefer i Krigsministeriet, de øvrige Oberster og Oberstløjtnanter af Linien, Kaptajner (Ritmestre) af Linien i Generalstaben, Rytteriet og Feltartilleriet, Premierløjtnanter, tjenstgørende i Generalstaben, Premierløjtnanter af Linien af Rytteriet og Feltartilleriet, Stabschefer og Adjutanter (dog ikke Adjutanter ved Fodfolkets Reserveregimenter og Reservebatailloner og ved Kystartilleriregimentet), og 4 Kaptajner ved Ingeniørregimentet, hver	1 —

Af *Stamheste* haves:

Ved hvert Rytterregiment paa 4 Linieeskadroner	620	Heste,
— hvert Rytterregiment paa 2 Linie- og 2 Reserveeskadroner	430	—
— hver Feltartilleriafdeling	220	—
— Trainafdelingen	32	—
— Officersskolen	15	—
— Rideskolen	20	—

Stamhestene ved Trainafdelingen, ved Officersskolen og ved Rideskolen ere til stadig Tjeneste. Af Rytteriets Stamheste ere gennemsnitlig 1,150, af Feltartilleriets gennemsnitlig 600 udsatte hos private Foderværter.

Depoter m. m.

§ 233.

I Fredstid skal der være truffet Foranstaltninger til Oprettelse af de *ved Mobilisering fornødne*

Pladskommandantskaber o. l.,
Arbejdsafdelinger,
Depoter af Mandskab, Heste og Materiel,
Forplejningsmagasiner, Proviantkolonner, Kvægparker,
Ammunitionskolonner,
Ambulancer og Lazaretter.

Overgangsbestemmelser.

§ 234.

De af denne Lov følgende Forandringer i det bestaaende foretages, saa snart Forholdene gøre det muligt. Dog opretholdes Musikken som hidtil indtil 1. April 1911 med den Indskrænkning, at den bortfalder ved Ingeniørregimentet, at den ved Rytteriet indskrænkes til 7 Musikere ved hvert Regiment, og at den ved Artilleriet indskrænkes til 1 Musiker ved hvert Feltartilleriregiments, hver selvstændig Feltartilleriafdelings og Kystartilleriregimentets Stab og 1 Musiker ved hvert Feltbatteri. Saa længe Musikken opretholdes paa denne Maade ved Feltartilleriet, bortfalde de faste Underofficerer af Reserven ved Feltartilleriafdelingerne. Fæstningsartilleriregimentets Stab og 2den og 3die Artilleribataillon ophæves samtidig med Desarmeringen af Landbefæstningsanlægene ved København, jfr. § 3 i Lov om Befæstningsanlæg. Indkaldelse og Uddannelse af Mandskabet og Sammensætningen af Befalingspersonalet ved Fæstningsartilleriregimentet ordnes af Ministeren saaledes, at der opnaas Overensstemmelse med de i saa Henseende i Loven fastsatte almindelige Bestemmelser. Probermesteren ved Artilleriet og det øvrige ved Fæstningsartilleriregimentet ansatte Personale til Tilsyn med og Betjening af Lys- og Maskinanlæg indgaa, saa længe Fæstningsartilleriregimentet opretholdes, i Det tekniske Korps og ligestilles med det af Korpsets Personale, der har tilsvarende Tjeneste ved Kystartilleriregimentet. Den selvstændige Artilleriafdeling paa Sjælland oprettes samtidig med Nedlæggelsen af Fæstningsartilleriregimentets Stab m. m.

Indtil Styrken af værnepligtige i Landsdelene Øst for Store Bælt er vokset saa meget, at Linie- og Reserveafdelingerne kunne bringes paa Krigsstyrke, kunne (uanset Bestemmelserne i Værnepligtsloven) ogsaa ældre Aargange end 16de anvendes til at fuldstændiggøre Krigsstyrken.

Nr. 209. 30te Septbr.

I de Aar, i hvilke Overgangen fra 22 Aars til 20 Aars Udskrivningsalder foretages, bemyndiges Ministeren til at afvige fra de i nærværende Lovs § 10 fastsatte Tal af værnepligtige, der uddannes ved Hæren, og fra Bestemmelserne om, ved hvilke Afdelinger m. fl. Uddannelsen skal foregaa.

Undermestrene ved Artilleriet kunne, for saa vidt de ikke overgaa i Stillinger, der ere hjemlede ved nærværende Lov, indtil det fyldte 60de Aar holdes til Tjeneste udover det i Loven opførte Personale ved Det tekniske Korps og med Bibeholdelse af deres nuværende Vilkaar.

Formindskelsen i Tallet af Overintendanter (se § 110) skal først være gennemført 5 Aar efter, at Loven er traadt i Kraft.

Bestemmelsen i § 186 om, at Intendanter skulle have gennemgaaet en af Ministeren fastsat Uddannelse for at kunne forfremmes til Overintendant, skal først være gældende fra 6 Aar efter, at Loven er traadt i Kraft.

Bestemmelserne i §§ 181, 188, 194 og 199 om Afskedigelse ved en vis opnaaet Alder bringes først til Udførelse til Tidspunkter, der nærmere fastsættes af Ministeren, senest dog ved Udgangen af Finansaaret 1912—13.

Inden Udløbet af Aaret 1914 forelægges for Rigsdagen Forslag til Lov om Uddannelse af samtlige Hærens Befalingsmænd, jfr. §§ 92—109.

§ 235.

Ved Lovens Gennemførelse sættes følgende Love og Lovbestemmelser ud af Kraft:

Lov om Hærens Ordning af 6. Juli 1867.

Lov af 25. Juli 1880 om Tillæg til Lov om Hærens Ordning af 6. Juli 1867.

Lov af 13. April 1894 om Tillæg til Loven af 6. Juli 1867 om Hærens Ordning og Tillægslov af 25. Juli 1880 m. m.

Lov om Ordningen af Københavns Væbning af 28. Maj 1870.

Lov om Forandring af de for Indkaldelsen til Bornholms Væbning gældende Bestemmelser af 1. April 1896 § 1.

Lov af 24. April 1903 om Forandring af § 16 i Lov af 6. Juli 1867 om Hærens Ordning.

Lov om Ordningen af Hærens Forplejningskorps af 28. Februar 1908 undtagen §§ 14—16 og 18.

Lov om Ordningen af Hærens Lægekorps af 28. Februar 1908 undtagen § 9.

Lov om Ordningen af Dyrlægekorpset af 28. Februar 1908 undtagen § 8.

Love og Bestemmelser, der ere satte ud af Kraft ved ovennævnte Love, vedblive dog at være ude af Kraft.

§ 236.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Lov

Nr. 36.
5te
Marts.

om

Laan til Opførelse af Boliger for Arbejdere m. fl.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af Stats-Laanefonden kan der til Opførelse af gode og sunde Boliger til Arbejdere og de i økonomisk Henseende med disse ligestillede i eller i Nærheden af Købstæderne, herunder København, Handelspladserne eller købstadmæssig bebyggede større Landsbyer, tilstaas Laan til Kommuner eller paa Kommunens Anbefaling til Foreninger dannede i saadant Øjemed. Laan til en Forening ydes kun paa Betingelse af, at det mulige Overskud anvendes til Fordel for Foreningens Formaal.

Laanet forrentes og afbetales med 4 pCt. p. a., hvoraf 3 pCt. er aarlig Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital og Resten Afdrag. Laanet, for hvilket der gives 1ste Prioritets Panteret i de paagældende Ejendomme, maa ikke overstige $^2/_3$ af den Værdi, hvortil Pantet er ansat ved en af Finansministeren godkendt Vurdering.

De nærmere Vilkaar for Tilstaaelsen af saadanne Laan fastsættes af Finansministeren. Det samlede Udlaan maa ikke overstige 400,000 Kr. aarlig. Hvad der af denne Sum ikke anvendes det ene Aar, kan bruges i de følgende.

§ 2.

De Foreninger, der modtage Laan af nævnte Art, maa aarlig afgive Beretning til vedkommende Kommunalbestyrelse, som med sin Erklæring indsender den til Finansministeren. Denne er berettiget til straks at opsige Laanet til Udbetaling med $^1/_2$ Aars Varsel, hvis han skønner, at de i denne Lov nævnte Bestemmelser ikke opfyldes.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft 1. April 1909 og gælder til 31. Marts 1914.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

Brun.

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 2925, 3624, 3689, 3786; Landst. Tid. Sp. 409, 424, 450; Till. A. Sp. 3261; Till. C. Sp. 607, 647.

Lov

Nr. 210.
30te
Septbr.

om

Befæstningsanlæg.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Forsvarsministeren bemyndiges til at anvende et Beløb af 11,000,000 Kr. til Forstærkning af Københavns Søbefæstning.

§ 2.

Forsvarsministeren bemyndiges til at anvende et Beløb af 5,000,000 Kr. til Kystbefæstningsanlæg til Sikring af Sjællands Kyst og til Støtte for Søforsvaret.

§ 3.

I Aaret 1922, inden den 31. Marts, ville de til Københavns nuværende Befæstning henhørende Anlæg, der ikke fremtidig indgaa som Led i Københavns Søbefæstning, være at desarmere. Derefter afleveres følgende Landbefæstningsanlæg med Undtagelse af Skyts- og Ammunitionsmagasiner til Finansministeriet, nemlig:

Vestenceinten,
Husumenceinten,
Oversvømmelsesanlægene,
Gladsaxefortet,
Bagsværdfortet,
Lyngbyfortet,
Fortunfortet,
Thinghøjbatteriet,
Budingebatteriet,
Vangedebatteriet,
Gentoftebatteriet,
Bernstorffbatteriet,
Vestre og østre Ordrupkratbatteri og
Christiansholmslinien uden Hvidørebatteriet.

---

*) Udfærdiget gennem Krigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909; jfr. om tidligere Forelæggelse Tillæg A. Sp. 93; Folket. Tid. Sp. 117, 126, 489, 804, 855, 1436, 1465; Landst. Tid. Sp. 84, 247, 270; Till. A. Sp. 89; Till. B. Sp. 29, 205, 243; Till. C. Sp. 127, 253, 353.

Nr. 210. 30te Septbr.

Den Del af Landbefæstningens Skyts, der ikke kommer til Anvendelse ved de i §§ 1—2 omhandlede Anlæg, indgaar i Artilleriets Skytsbeholdning.

Indtil Landbefæstningsanlægene nedlægges, anvendes der til deres Vedligeholdelse det samme aarlige Beløb, som er bevilget hertil for Finansaaret 1909—10.

§ 4.

De Arealer, der behøves til de i §§ 1 og 2 omhandlede Befæstningsanlæg, kunne eksproprieres ved en Kommission, bestaaende af fem Medlemmer, af hvilke hvert af Rigsdagens Ting vælger et, Regeringen et og det paagældende Amtsraad to. Regeringen beskikker et af Medlemmerne til Formand.

Ekspropriationen foretages saa vidt muligt efter Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 om Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg.

§ 5.

De i §§ 1—2 nævnte Beløb kunne anvendes efter Forholdenes Natur i en Periode af 8 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om forhøjet Indkomst- og Formueskat til Staten.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Lov

om

Nr. 211.
30te
Septbr.

ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger bevilges et Beløb paa 9,170,000 Kr.

§ 2.

De Arealer, der behøves til de i § 1 nævnte Foranstaltninger, kunne ekspropriéres ved en Kommission, bestaaende af 5 Medlemmer, af hvilke hvert af Rigsdagens Ting vælger et, Regeringen et og det paagældende Amtsraad to. Regeringen beskikker et af Medlemmerne til Formand.

Ekspropriationen foretages saa vidt muligt efter Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 om Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg.

§ 3.

Det i § 1 nævnte Beløb kan anvendes i en treaarig Periode indtil Udgangen af Finansaaret 1911—12.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

*) Udfærdiget gennem Krigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909. Folket. Tid. Sp. 117, 126, 484, 808, 855, 1440; Landst. Tid. Sp. 84, 263, 333; Till. A. Sp. 93; Till. B. Sp. 29, 201; Till. C. Sp. 131, 345.

Nr. 212.
30te
Septbr.

Lov

om

Afhændelse af en Del af Christianshavns Fæstningsværker, Fredericia Fæstning og andre Grundarealer m. m.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til paa Vilkaar, som findes antagelige for Statskassen, at bortsælge de Staten tilhørende Grunde, paa hvilke Christianshavns Fæstningsværker imellem Baadsmandsstrædes Forlængelse og Kalvebodstrand og Fredericia Fæstningsværker ere beliggende, samt de paa disse Grunde eller i Fredericia By liggende Statsbygninger, alt under Forudsætning af, at Staten ikke har Anvendelse for nævnte Grunde og Bygninger.

Det overlades Regeringen at fastsætte Tidspunktet for Afhændelsen. Christianshavns Fæstningsværker ville dog ikke kunne afhændes, forinden de i det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Befæstningsanlæg omhandlede Kystbefæstningsanlæg paa Amager ere fuldførte.

§ 2.

Naar Fæstningsværkerne ere solgte eller paa saadant tidligere Tidspunkt, som Regeringen maatte bestemme, ophæves de Indskrænkninger, der af Hensyn til de paagældende Fæstningsværker ere paalagte Ejerne af de tilstødende Grunde, for saa vidt Lodsejerne — herfra undtaget Københavns Kommune — ere villige til at yde Staten nedenfor anførte Vederlag.

§ 3.

Der udmeldes to Taksationskommissioner, hver bestaaende af fem Medlemmer, af hvilke hvert af Rigsdagens Ting vælger et, Regeringen et og henholdsvis Københavns Magistrat og Fredericia Byraad to.

Regeringen beskikker et af Medlemmerne til Formand.

Kommissionerne taksere henholdsvis for Christianshavns og for Fredericias Vedkommende den Værdiforhøjelse, som de i § 2 omhandlede Grunde ville faa ved Indskrænkningernes Ophævelse.

De nærmere Regler for Kommissionernes Virksomhed fastsættes af Regeringen.

---

*) Udfærdiget gennem Krigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909. Folket. Tid. Sp. 117, 126, 405, 809, 855, 1440; Landst. Tid. Sp. 84, 264, 333; Till. A. Sp. 97; Till. B. Sp. 29, 205; Till. C. Sp. 133, 345.

Halvdelen af den Sum, hvortil Værdiforhøjelsen takseres, udgør det Vederlag, Nr. 212.
som de paagældende Lodsejere paa Amager have at betale til Staten for Afløsningen, 30te Septbr.
medens Lodsejerne i og ved Fredericia skulle betale Trediedelen af Værdiforhøjelsen.
Taksationen foretages paa een Gang for samtlige Grunde paa hvert Sted.

§ 4.

Vederlaget for Indskrænkningernes Ophævelse betales enten kontant eller prioriteres i Ejendommene paa en saadan Maade, som findes betryggende for Statskassen.

§ 5.

Regeringen bemyndiges til at afhænde Valby Fælled og det Staten tilhørende Grundareal ved Vesterfælledvej.

§ 6.

De Fæstningsgrunde, som bortsælges i Henhold til denne Lov, indlemmes i de paagældende Kommuner og ville derfor være at skyldsætte efter Landbrugsministeriets nærmere Bestemmelse samt derefter at inddrage under den almindelige Beskatning til Stat og Kommune.

§ 7.

Kronborg Fæstning nedlægges. Saa snart 2det Regiment maatte blive forlagt fra Kronborg, afleveres Fæstningsværkerne med Undtagelse af de Dele, som vedvarende skulle benyttes af Militæretaten, til Ministeriet for offentlige Arbejder.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 213.
30te
Septbr.

Lov

om

Lønninger m. v. ved Hæren.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lønninger og Honorarer.

§ 1.

Menige lønnes daglig saaledes:

	I Fredstid: Med Tjeneste indtil 180 Dage	I Fredstid: Med Tjeneste udover 180 Dage	I Krigstid:
Livgardens menige med ...	95 Øre	95 Øre	1 Kr. 10 Øre
Andre — —	85 —	90 —	

Menige, der ere Underhornblæsere, lønnes dog efter § 4.

§ 2.

Underkorporaler lønnes daglig saaledes:

	I Fredstid:	I Krigstid:
Livgardens Underkorporaler med	1 Kr. 05 Øre	1 Kr. 20 Øre
Andre — —	1 — » —	

§ 3.

Underofficerer lønnes saaledes:

Værnepligtige Underofficerer:

Korporaler maanedlig med 50 Kr.

Kornetter maanedlig med 60 Kr.

Faste Underofficerer af Linien:

Sergenter aarlig med 1020 Kr., stigende hvert 4de Aar med 180 Kr. indtil 1560 Kr.

Oversergenter aarlig med 1620 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Graden med 1860 Kr.

*) Udfærdiget gennem Krigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909. Folket. Tid. Sp. 117, 126, 490, 810, 855, 1441; Landst. Tid. Sp. 84, 264, 334; Till. A. Sp. 101; Till. B. Sp. 29, 205; Till. C. Sp. 137, 347.

Stabssergenter aarlig med 1980 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Graden med 2220 Kr. Nr. 213.
Underofficerer, der fra hjemsendte indkaldes til Tjeneste, med laveste Lønning efter deres Grad. 30te Septbr.

Faste Underofficerer af Reserven:

I Fredstid aarlig med et Honorar af 200 Kr.

I Krigstid med laveste Lønning efter deres Grad.

Ved Beregning af Alderstillæg for Oversergenter medregnes den Tid, de paagældende udover 18 Aar have gjort Tjeneste siden deres Udnævnelse til Korporaler.

§ 4.

Faste Musikere lønnes saaledes:

Underhornblæsere som Underkorporaler; dog faa de, der ere over 18 Aar, baade i Fredstid og i Krigstid, efter hver 2 Aars Tjeneste i Graden et Tillæg af 20 Øre daglig.

Hornblæsere og Trompetere aarlig med 840 Kr., stigende hvert 4de Aar med 180 Kr. indtil 1560 Kr.

Overhornblæsere og Overtrompetere som Oversergenter.

Stabshornblæsere som Stabssergenter.

Ved Fastsættelsen af Alderstillæg for Hornblæsere og Trompetere medregnes den Tid, i hvilken de paagældende have været karakteriserede i Graden.

§ 5.

Faste Underofficianter lønnes saaledes:

Kokke aarlig med 900 Kr., stigende hvert 4de Aar med 120 Kr. indtil 1500 Kr.

Baadførere aarlig med 1620 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste med 1860 Kr.

Undertelegrafingeniører aarlig med 1500 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 2100 Kr.

Undermaskiningeniører af III Klasse aarlig med 1200 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Klassen med 1500 Kr.

— - II — aarlig med 1800 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Klassen med 2100 Kr.

— - I — aarlig med 2400 Kr.

§ 6.

Faste Haandværkere lønnes saaledes:

Beslagsmede, Sadelmagere } aarlig med 1020 Kr., stigende hvert 4de Aar med 180 Kr. indtil 1560 Kr.

Bøssemagere aarlig med 1620 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste med 1860 Kr.

Mekanikere af II Klasse aarlig med 1020 Kr., stigende hvert 4de Aar med 120 Kr. indtil 1860 Kr.

Mekanikere af I Klasse aarlig med 1980 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Klassen med 2220 Kr.

Ved Fastsættelsen af Alderstillæg for Mekanikere af II Klasse medregnes den Tid, i hvilken de paagældende efter udstaaet Læretid have arbejdet paa Hærens Værksteder inden deres Ansættelse i nævnte Stilling.

Nr. 213. 30te Septbr.

§ 7.

Officerer lønnes saaledes:

Værnepligtige Officerer:

Sekondløjtnanter maanedlig med 85 Kr.

Faste Officerer af Linien:

Premierløjtnanter aarlig med 1500 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 2100 Kr.

Kaptajner og Ritmestre aarlig med 3000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. indtil 4200 Kr.

Oberstløjtnanter aarlig med 5400 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Graden med 6100 Kr.

Oberster aarlig med 6800 Kr.

Generalmajorer aarlig med 8000 Kr.

Generalløjtnanter og Generaler aarlig med 10000 Kr.

Ved Beregning af Alderstillæg for Kaptajner og Ritmestre medregnes den Tid, de paagældende udover 14 Aar have gjort Tjeneste, efter at de have bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens næstældste Klasse og indtil deres Kaptajnsudnævnelse. Afgangsbevisets Datum danner Grundlaget for Beregningen.

Ved Beregning af Alderstillæg for Oberstløjtnanter medregnes den Tid, de paagældende udover 10 Aar have gjort Tjeneste i Kaptajnsklassen.

Faste Officerer af Reserven:

I Fredstid:

Løjtnanter og Premierløjtnanter aarlig med et Honorar af 200 Kr.
Kaptajner og Ritmestre — — - — - 1020 —
Oberstløjtnanter og Oberster — — - — - 1500 —

I Krigstid:

Løjtnanter maanedlig med 150 Kr.

De øvrige med laveste Lønning efter deres Grad.

§ 8.

Embedsmænd ved Det tekniske Korps lønnes saaledes:

Underdirektører aarlig med 4500 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 5500 Kr.

Direktører aarlig med 6500 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 7500 Kr.

Generaltøjmesteren aarlig med 8000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 9000 Kr.

§ 9.

Følgende Personale af Forplejningskorpset lønnes saaledes:

Forplejningsassistenter maanedlig med 60 Kr.

Reserveintendanter maanedlig med 100 Kr.

Intendanter aarlig med 1800 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 3900 Kr.

Overintendanter som Kaptajner.

Stabsintendanter som Oberstløjtnanter.

Generalintendanten som Oberst.

Fungerende Underintendanter og fungerende Intendanter aarlig med Honorarer af henholdsvis 1020 Kr. og 1800 Kr.

Ved Beregning af Alderstillæg for Overintendanter medregnes den Tid, de paagældende udover 16 Aar have gjort Tjeneste som Intendanter.

Desuden lønnes ved Bornholms Væbning 1 fungerende Intendant i Fredstid aarlig med et Honorar af 1020 Kr., i Krigstid med laveste Lønning for Intendanter.

§ 10.

Følgende Personale af Lægekorpset lønnes saaledes:
Underlæger som Korporaler.
Reservelæger maanedlig med 100 Kr.
Korpslæger aarlig med 1800 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Graden med 2100 Kr.
Overlæger aarlig med 2400 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 3900 Kr.
Stabslæger aarlig med 5400 Kr.
Generallægen som Oberst.

Desuden lønnes ved Bornholms Væbning 1 fungerende Korps- eller Overlæge i Fredstid aarlig med et Honorar af 600 Kr., i Krigstid med laveste Lønning for henholdsvis Korps- eller Overlæger.

Personale af Sygeplejerskekorpset lønnes af de paa de aarlige Finanslove til Sygevæsen anviste Midler efter Ministerens nærmere Bestemmelse i saa Henseende.

§ 11.

Følgende Personale af Dyrlægekorpset lønnes saaledes:
Underdyrlæger som Korporaler.
Reservedyrlæger maanedlig med 100 Kr.
Korpsdyrlæger aarlig med 1800 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Graden med 2100 Kr.
Overdyrlæger aarlig med 2400 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 3900 Kr.
Stabsdyrlægen aarlig med 5400 Kr.

§ 12.

Personale af Auditørkorpset lønnes saaledes:
Auditører som Kaptajner.
Generalauditøren som Assessor i Højesteret.

Udnævnes Generalauditøren til Assessor i Højesteret eller en Højesteretsassessor til Generalauditør, bliver der ved Udregningen af den Tjenestetid, hvorefter Alderstillægget for vedkommende Embedsmand beregnes, at gaa ud fra det Tidspunkt, paa hvilket han først udnævntes til et af de nævnte Embeder. Udnævnes Auditører til andet Embede, hvis Begyndelseslønning ikke er over 4500 Kr., regnes deres Tjenestealder som Auditører dem til gode, som om den var erhvervet i disse Embeder.

Desuden lønnes ved Bornholms Væbning 1 fungerende Auditør i Fredstid aarlig med et Honorar af 240 Kr., i Krigstid med laveste Lønning for Auditører.

§ 13.

Officianter lønnes saaledes:
Maskiningeniører, Telegrafingeniører, Tegnere ved Det tekniske Korps og Ingeniørkorpset samt en Depotforvalter og en Kartograf ved Generalstaben aarlig med 2400 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 3300 Kr.
Værkmestre og Skræddermestre aarlig med 3000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 3900 Kr.
Overmaskiningeniører aarlig med 3600 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 4200 Kr.
De øvrige Officianter aarlig med 2220 Kr., stigende hvert 4de Aar med 360 Kr. indtil 2940 Kr.

Nr. 213. 30te Septbr.

§ 14.

De ved Administrationen af Ingeniørkorpsets Bygningstjeneste, ved Administrationen umiddelbart under Generaltøjmesteren og ved Kystartilleriregimentet fast ansatte Funktionærer lønnes saaledes:

Bude ved Ingeniørkorpset aarlig med 900 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste med 1200 Kr.

Portnere aarlig med 1020 Kr., stigende hvert 4de Aar med 180 Kr. indtil 1560 Kr.

Skrivere og Proviantforvaltere aarlig med 1020 Kr., stigende hvert 4de Aar med 120 Kr. indtil 1860 Kr.

Tegnermedhjælpere aarlig med 1620 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste med 1860 Kr.

Bygningskonduktører aarlig med 1980 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste med 2220 Kr.

§ 15.

Følgende Embedsmænd og Bestillingsmænd lønnes saaledes:

Garnisonspræsten i Citadellet Frederikshavn aarlig med 1500 Kr.

Organisten og Kantoren sammesteds hver aarlig med 600 Kr.

En Kateket ved Garnisonskirken, som besørger det gejstlige Tilsyn ved Garnisonssygehuset, aarlig med 720 Kr.

En Farmaceut ved Garnisonssygehuset i København aarlig med 1800 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 2400 Kr.

§ 16.

Lærerne ved Officersskolen lønnes med Honorarer, som fastsættes af Ministeren for de forskellige Undervisningsfag i de enkelte Klasser. Til Udredelsen af disse Honorarer stilles 30000 Kr. aarlig til Ministerens Raadighed.

Bestillingstillæg.

§ 17.

Der gives følgende aarlige Bestillingstillæg:

Underofficerer og de dermed ligestillede Musikere ved Livgarden og Gardehusarregimentet 30 Kr.

Underofficerer, der ere Beridere eller Gymnastiklærere, henholdsvis 48 Kr. og 24 Kr.

Underofficerer, der beordres enten til stadig Tjeneste ved eller som Lærere til Tjeneste ved Officersskolen, Rideskolen, Skydeskolen og Gymnastikskolen, samt Underofficerer, der beordres til stadig Tjeneste ved Vaabnenes Kornet- og Underofficersskoler samt Forplejningskorpsets Skole, 120 Kr.

5 Underofficerer, hvis Tjeneste medfører, at der stilles større Krav end almindeligt til Tid, Dygtighed og Kundskaber, hver 300 Kr.

Adjutanter, med Undtagelse af de nedennævnte, 120 Kr.

Adjutanten ved Bornholms Væbning 400 Kr.

Adjutanten hos Ministeren 600 Kr.

Adjutanten hos Kronprinsen, Adjutanter hos andre Prinser af det kongelige Hus samt Adjutanterne hos Kongen og Chefen for Kongens Adjutantstab 1200 Kr.

Premierløjtnanter, tjenstgørende ved Generalstaben, 480 Kr.

Officerer ved Livgarden og Gardehusarregimentet, med Undtagelse af Cheferne, 240 Kr.

Nr. 37.
5te
Marts.

Bekendtgørelse

om

en mellem Danmark og Sverig afsluttet Konvention angaaende obligatorisk Voldgift.

Under 17. Juli 1908 er der mellem den danske og den svenske Regering blevet afsluttet følgende Konvention angaaende obligatorisk Voldgift:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig,

som i det Øjemed at bringe de Grundsætninger til Anvendelse, der udtales i Artiklerne 37—40 af den i Haag d. 18. Oktober 1907 afsluttede Konvention angaaende internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej, ønske at indlede Forhandlinger om Afslutning af en obligatorisk Voldgiftskonvention, have til deres Befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Allerhøjstsammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister Frederik Wilhelm Grev Sponneck;

og Hans Majestæt Kongen af Sverig:

Allerhøjstsammes Minister for de udenlandske Sager Herr Eric Birger Trolle,

hvilke, efter at have meddelt hverandre deres Fuldmagter, der befandtes i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til Afgørelse ved Voldgift de Tvistigheder, som maatte opstaa mellem dem, og som ikke have kunnet løses ved direkte diplomatiske Underhandlinger, for saa vidt de ikke berøre de respektive Landes Uafhængighed, Integritet eller vitale Interesser.

Hans Majestät Konungen af Danmark och Hans Majestät Konungen af Sverige,

som med tillämpning af de grundsatser, som uttalas i artiklarna 37—40 af den i Haag d. 18. oktober 1907 afslutade konvention angående afgörandet på fredlig väg af internationella tvister, önska indleda förhandlingar om afslutandet af en obligatorisk skiljedomskonvention, hafva till sina fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen af Danmark:

Sin Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire Grefve Frederik Wilhelm Sponneck;

och Hans Majestät Konungen af Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena Herr Eric Birger Trolle,

hvilka efter att hafva meddelat hverandra sina fullmakter, som befunnos i god och behörig form, öfverenskommit om följande artiklar:

Artikel 1.

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig att till skiljedom hänskjuta de tvister, som skulle kunna uppstå mellan dem, och som ej kunnat lösas genom direkta diplomatiska underhandlingar, under förutsättning, att de icke beröra de särskilda ländernas oafhängighet, integritet eller vitala intressen.

Cheferne for Livgarden og Gardehusarregimentet 900 Kr.

Officerer og ligestillede, der som Lærere beordres til Tjeneste ved Rideskolen, Skydeskolen, Gymnastikskolen, Forplejningskorpsets Skole og Kogeskolen for Underofficerer af Hæren eller som inspektionshavende ved Officersskolen, 240 Kr.

Skoleofficerer ved Officersskolen samt en til Tjeneste ved Kommandantskabet i København ansat Kaptajn 300 Kr.

Cheferne for Skydeskolen, Gymnastikskolen, Rideskolen og Vaabnenes Kornet- og Underofficersskoler samt Forstanderen for Forplejningskorpsets Skole 600 Kr.

Chefen for Officersskolen 900 Kr.

15 Officerer, hvis Tjeneste medfører, at der stilles større Krav end almindeligt til Tid, Dygtighed og Kundskaber, hver 480 Kr.

8 Embedsmænd af Forplejningskorpset, der forrette Tjeneste ved Hærens øvre Administration, hver 480 Kr.

Den Dyrlæge, der forretter Tjeneste som Lærer for Underdyrlægerne, 300 Kr.

Udrustningshjælp.

§ 18.

Officerer og ligestillede faa ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 300 Kr. mod Forpligtelse til at anskaffe og vedligeholde reglementsmæssig personlig Udrustning. Ligeledes faa faste Underofficerer og Kornetter samt ligestillede ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 120 Kr. mod Forpligtelse til at anskaffe og vedligeholde reglementsmæssig personlig Udrustning — heri for Underofficerers Vedkommende dog ikke indbefattet Gevær og Karabin med Tilbehør.

Flytningshjælp.

§ 19.

Der tilkommer Officerer, Underofficerer af Sergentsklassen samt ligestillede, som forflyttes til et andet Garnisonssted eller beordres til i deres Garnison at indflytte i eller udflytte af et anvist Kvarter, en efter Ministerens Skøn fastsat Flytningshjælp, naar Forflyttelsen ikke er foranlediget ved den paagældendes eget Ønske.

Orlovspenge.

§ 20.

Efter hvert Aars god Tjeneste i Graden faa:

Korporaler, Kornetter og Forplejningsassistenter ..... 240 Kr.

Sekondløjtnanter og ligestillede..... 600 —

Ved Hjemsendelse eller Forfremmelse efter kortere Tid end et Aar kunne Orlovspenge udbetales med $^1/_{12}$ af de aarlige Beløb for hver fuld Maaneds god Tjeneste.

Nr. 213.
30te
Septbr.

Godtgørelser.

§ 21.

Officerer og ligestillede, hvem der tildeles Tjenestehest, samt Stabssergenter ved beredne Afdelinger skulle selv holde sig forsynede med Rideudrustning bestaaende af Sadel med Tilbehør, Ridedækken og Hovedtøj. Der tilstaas de paagældende til den første Anskaffelse 120 Kr. een Gang for alle og til Vedligeholdelsen 5 Kr. maanedlig i den Tid, der er tildelt dem Tjenestehest.

Herfra undtages dog — for saa vidt de paagældende ikke tidligere have modtaget ovennævnte Godtgørelse — Officerer og ligestillede, der ansættes i Generalstaben eller som Stabschefer, Souschefer eller Adjutanter samt Kompagnichefer ved Ingeniørregimentet, hvilke ligesom alle andre, der skulle være beredne, forsynes med Rideudrustning af Hærens Beholdninger.

Den udover Rideudrustningen fornødne Hesteudrustning afgives af Hærens Beholdninger som Tilbehør til Hesten.

Der tilstaas Officerer og Underofficerer samt ligestillede, der beordres til at gennemgaa Uddannelsesskoler eller Uddannelseskursus ved et andet Vaaben eller Korps end deres eget, samt Officerer og Underofficerer, der forrette Tjeneste som Elever ved Skydeskolen, Gymnastikskolen og Rideskolen, en Godtgørelse af 10 Kr. maanedlig for Slid paa Munderingssager.

Der tilstaas de ved Kystartilleriregimentet ansatte Baadførere hver 60 Kr. aarlig til Vedligeholdelse af deres Overmunderingssager.

Kostforplejning.

§ 22.

Naar en Person af Hæren ved militær Foranstaltning — enten umiddelbart eller gennem Kvarterværten — faar leveret Brød, Middagsbespisning eller fuld Kost, afdrages der ham i Lønningen henholdsvis 10, 35 eller 65 Øre daglig. Afdraget er ens, hvad enten Middagskosten leveres i tilberedt eller utilberedt Stand.

Ministeren bemyndiges til, hvor Forholdene kræve det, at fastsætte et passende Afdrag for særlige Ydelser.

Ved Afgang i Lønningsperioden, som ikke er befalet af Afdelingen inden Periodens Begyndelse, bortfalder ethvert Krav paa, hvad der maatte være afdraget for lidt eller for meget i fornævnte Henseende, for saa vidt Afgangen efter de gældende Bestemmelser medfører, at vedkommende ophører at faa Lønning ved Hæren.

Kvarter.

§ 23.

Menige, Underkorporaler og ligestillede faa frit Kvarter.

Underofficerer og ligestillede lide følgende aarlige Afdrag i Lønningen, naar de faa Kvarter i Henhold til Forordningen af 15. November 1816 eller indkvarteres i Hærens eller til Hærens Raadighed staaende Bygninger, dog ikke Forter, nemlig:

Ugifte Underofficerer og ligestillede med Lønning indtil 1600 Kr. ..... 60 Kr. Nr. 213.
Gifte — - — — — — 1600 — ..... 120 — 30te Septbr.
Underofficerer og ligestillede med Lønning fra 1600 Kr. til 1900 Kr. ..... 144 —
— - — — — over 1900 Kr. .... 192 —

Naar en ugift Underofficer eller ligestillet efter Befaling deler Værelse med en anden, lider han dog kun det halve Afdrag.

Følgende lide ikke Afdrag, naar der tildeles dem Kvarter, nemlig:

Underofficerer og ligestillede, der have egen Husstand, og som af tjenstlige Hensyn beordres til at indflytte i Kvarterer for ugifte.

Ugifte Underofficerer og ligestillede, der efter Befaling dele Værelse med to eller flere andre.

Underofficerer, der ere beordrede til stadig Tjeneste ved de i § 17 nævnte Skoler.

Underofficerer, der fungere som Kaserneunderofficerer eller Arrestforvarere.

Underofficerer, der ere ansatte ved Sygehuse og Depoter samt det militære Brødbagningsetablissement eller som tilsynshavende ved Magasiner.

Portnere ved militære Etablissementer.

§ 24.

Officerer og ligestillede lide følgende aarlige Afdrag i Lønningen, naar der anvises dem Kvarter i Hærens eller til Hærens Raadighed staaende Bygninger, dog ikke Forter, nemlig:

Ugifte Officerer og ligestillede med Lønning under 3000 Kr. ..... 144 Kr.
Gifte — - — — — — 3000 — ..... 240 —
Officerer og ligestillede med Lønning fra 3000 Kr. til under 4800 Kr. .... 420 —
— - — — — fra 4800 Kr. til 7200 Kr. ..... 720 —
— - — — — over 7200 Kr. ..... 1020 —

Følgende lide dog intet Afdrag, naar der tildeles dem Kvarter, nemlig:

Officerer og ligestillede, der have egen Husstand, og som af tjenstlige Hensyn beordres til at indflytte i Kvarterer for ugifte.

Officerer og ligestillede, der ere ansatte ved de i § 17 nævnte Skoler.

Officerer, der fungere som Kasernekommandanter.

Officerer og ligestillede, der ere ansatte ved Sygehuse, Magasiner og Depoter.

Kommandanten i København.

Kommandanten paa Bornholm.

De kommanderende Generaler.

Divisionsgeneralerne.

Chefen for Materielintendanturen.

Bestyreren for det militære Brødbagningsetablissement.

1 Officiant ved Ingeniørkorpset.

3 Officianter ved det tekniske Korps.

Desuden:

Kirkebetjentene og Præsten i Citadellet Frederikshavn.

Udredelsen af den ved allerhøjeste Resolution af $^{9}/_{6}$ 1819 fastsatte Afgift af 2 pCt. af Gagen for de Officerer og ligestillede, hvem der i København er anvist Kvarter i Hærens Bygninger, paahviler de paagældende selv og udredes kun af selve Lønningen.

Nr. 213. 30te Septbr.

§ 25.

Til Kvarterer i Hærens eller til Hærens Raadighed staaende Bygninger skal der, naar Kvartererne ere bestemte for ugifte, leveres Bohave.

§ 26.

Den Underofficerer og ligestillede hidtil af Kommunerne ydede Kvartergodtgørelse indgaar fremtidig i Statskassen.

Mundering.

§ 27.

Menige, Underkorporaler, Korporaler og ligestillede faa leveret Overmundering.

Udgifter ved Istandsættelser og Vask af Overmunderingssager, leverede af Staten, afholdes af denne.

Bepakningssager m. m.

§ 28.

Hver menig faar ved sit første Møde ved Hæren et Sæt Bepakningssager, efter at han er funden tjenstdygtig. Desuden faa samtlige menige og Underkorporaler samt ligestillede alle saadanne Pudsemidler, som ere nødvendige til Rengøring af de dem udleverede Armatur- og Munderingssager.

Sygepleje.

§ 29.

Menige, Underkorporaler og Underofficerer samt ligestillede have frit Lægetilsyn og fri Medicin samt ere berettigede til at blive indlagte i de militære Sygehuse, hvor de for deres Kost og Pleje daglig lide et Afdrag af 65 Øre i Lønningen.

Faste Underofficerer og ligestillede have tillige for deres Hustruer og Børn under 18 Aar frit Lægetilsyn og fri Medicin, naar Behandlingen sker ved en af Hærens Læger efter Ministerens nærmere Bestemmelse i saa Henseende. Ministeren bestemmer, hvorvidt Hustruer og Børn under 18 Aar, mod at der betales 65 Øre daglig for deres Kost og Pleje — for Børn under 6 Aar betales dog intet — kunne indlægges i de militære Sygehuse.

Officerer og ligestillede have for deres Person frit Lægetilsyn og, naar de henligge paa militært Sygehus, tillige fri Medicin. Ministeren bestemmer, i hvilket Omfang de — mod at lide et Afdrag i Lønningen af 65 Øre daglig for deres Kost og Pleje — kunne optages i de militære Sygehuse, hvor der er særlige Officerssygeværelser.

Personer af Hæren, der ere komne til Skade i Tjenesten ved et Ulykkestilfælde, fritages for at erlægge Afdrag for deres Kost og Pleje paa militære Sygehuse.

Almindelige Bestemmelser.

§ 30.

Lønning udbetales forud og uden Tilbagebetaling ved Afgang i Lønningsperioden, der begynder Kl. 12 Midnat.

Underkorporaler og menige samt ligestillede faa som Regel Lønning udbetalt for 6 Dage ad Gangen. I Tilfælde, hvor det skønnes nødvendigt og stemmende med vedkommendes Tarv, kan Afdelingschefen lade Lønningen udbetale dagvis.

Officerer og Underofficerer samt ligestillede faa med nedenfor angivne Undtagelser Lønning udbetalt maanedsvis, idet enhver Lønning som Regel tager sin Begyndelse fra den 1. i den næste Maaned efter den, i hvilken Udnævnelsen er sket.

Værnepligtige Officerer og Underofficerer samt ligestillede faa, naar de indkaldes til eller antages til Tjeneste efter at have været hjemsendte, ved Tiltrædelsen af Tjenesten udbetalt $^1/_{30}$ af det maanedlige Lønningsbeløb for hver Dag i Maaneden, de ere til Tjeneste ved Hæren, (jfr. dog 3die sidste Stykke).

Paa samme Maade faar tjenstgørende Personale med daglig Lønning, naar det skal overgaa til en Stilling med maanedlig eller aarlig Lønning, den ny Lønning udbetalt fra Ophøret af den Tid, for hvilken daglig Lønning er modtagen.

Naar Hjemsendelse af værnepligtigt Personale skal finde Sted i Løbet af en Lønningsperiode, og Hjemsendelsen er befalet af den paagældende Afdeling inden Periodens Begyndelse, udbetales kun Lønning for den Del af Perioden, det er til Tjeneste ved Hæren, (jfr. dog næste Stykke).

Værnepligtigt Personale lønnes i Fredstid ikke paa Møde- og Hjemsendelsesdagene.

Underhornblæsere behandles med Hensyn til Udbetaling af Lønning i alle Henseender som værnepligtigt Personale.

For Udbetaling af Lønning i Krigstid til Officerer og Underofficerer af Reserven gælde tilsvarende Regler som for Udbetaling af Lønning til værnepligtige Officerer og Underofficerer.

§ 31.

Alderstillæg beregnes fra den 1. i den næste Maaned efter den, i hvilken Berettigelsen dertil er erhvervet.

Den Tid, en Befalingsmand eller ligestillet staar udenfor Nummer efter eget Ønske, giver ikke Ret til Alderstillæg.

§ 32.

I alle Forhold, der falde ind under denne Lovs Bestemmelser, betragtes det i § 14 nævnte Personale som ligestillet med Underofficerer og det i § 15 nævnte som ligestillet med Officerer.

§ 33.

Personale af frivillige Korps og af Landstormsafdelinger stilles i Krigstid lige med det tilsvarende Personale ved Bornholms Væbning med Hensyn til alle Forhold, der omhandles i denne Lov.

§ 34.

Honorarer, Bestillingstillæg og de i § 21 omhandlede maanedlige Godtgørelser udbetales efter samme Regler som Lønning.

Nr. 213. 30te Septbr.

§ 35.

De i § 27 nævnte Personer skulle ved Hjemsendelsen eller Afskedigelsen tilbagelevere de dem leverede Overmunderingssager og have saavel overfor disse Sager som overfor de øvrige Staten tilhørende Genstande, der benyttes af dem i Løbet af Tjenestetiden, Erstatningspligt for Mangler.

§ 36.

For Underkorporaler og menige samt ligestillede kan af Afdelingen indeholdes i Lønningen indtil 10 Øre daglig til Dækning af Udgifter ved Anskaffelsen af nødvendige Undermunderingssager o. l. til de paagældende samt til Dækning af Gæld, de maatte være komne i til Afdelingen.

§ 37.

Enhver i Hæren er pligtig til under Fredsforhold midlertidig at overtage den Tjeneste, som er forbunden med en Stilling, der er over hans Grad, uden at dette giver ham Krav paa den for en saadan Stilling fastsatte højere Lønning eller nogen særlig Godtgørelse.

Gives der en Embeds- eller Bestillingsmand Konstitution i et andet Embede eller Bestilling, forholdes efter Bestemmelsen i Loven af 26. Marts 1870 § 6 om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m.

§ 38.

Underofficerer og ligestillede, der udnævnes til Intendanter eller Officianter, samt Underofficerer og ligestillede, der ansættes i civile Stillinger under en Statsmyndighed, komme straks op paa det Lønningstrin i den ny Stilling, som er nærmest højere end den i den hidtidige Stilling oppebaarne Lønning.

Ved Pensionering fra den ny Stilling medregnes deres Tjenestetid som Underofficer eller ligestillet i Hæren paa samme Maade, som om denne Tjenestetid var tilbagelagt i den ny Stilling, (jfr. Lov af 1. April 1908 om Ændringer i Lov Nr. 135 af 20. Novbr. 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd m. m., § 2).

Naar faste Underofficerer eller ligestillede ansættes i nogen af de i § 14 nævnte Stillinger, sættes de i overtalligt Nummer i deres Vaaben eller Korps og lønnes fremdeles som Underofficerer. Den højeste Lønningsgrænse for den paagældende Stilling maa dog ikke derved overskrides.

§ 39.

Af Rang, der følger med militær Grad eller Karakter eller med et i denne Lov omhandlet Embede, svares ikke Rangskat. Det samme gælder om den Rang, som følger med Hofcharger, der tillægges faste Officerer eller ligestillede, der staa i Nummer i Hærens Linie.

I øvrigt svare saavel militære som forhenværende militære fremtidig Rangskat efter de almindelige Regler.

Alle Officerer og ligestillede ere fritagne for Udredelse af Bestallingsgebyrer.

Kommunale Afgifter, der paalignes militære, maa for Lønningens Vedkommende ikke overskride 2 pCt.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 40.

Afskedigede militære, som efter de hidtil gældende Regler have været fritagne for Rangskat, bevare Rangskatsfriheden for den Rang, de have ved Lovens Ikrafttræden.

§ 41.

For saa vidt nogen af de i denne Lov nævnte Personer ved Lovens Ikrafttræden maatte oppebære mere i Lønning og Tillæg, end der tilkommer ham efter denne Lov, godtgøres Forskellen ham som personligt Tillæg, der formindskes ved Lønningsforhøjelser, saaledes at der afkortes lige saa meget i det personlige Tillæg som Lønningsforhøjelsen, medmindre anden Bestemmelse tages ved Bevilling paa Finansloven.

Bestemmelsen i § 31 om, at den Tid, en Befalingsmand eller ligestillet staar udenfor Nummer efter eget Ønske, ikke giver Ret til Alderstillæg, skal ikke være gældende for de Befalingsmænd og ligestillede, der ere traadte udenfor Nummer før nærværende Lovs Ikrafttræden.

Den i Henhold til Lov af 27. Maj 1908 om Forandring i forskellige Lønningsbestemmelser m. v. ved Hæren, § 25, 2det Stykke, fastsatte Afkortning i Lønningen for visse Personer af Hæren forbliver i Kraft indtil 31. Marts 1912.

§ 42.

Ved Lovens Gennemførelse sættes følgende Love m. m. ud af Kraft:

Lov af 25. Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren,
Lov af 24. April 1868 om Godtgørelser for Tjeneste ved Bornholms Væbning,
Lov af 26. Maj 1868 om Lønningsforholdene ved Officersskolen,
Lov af 17. Maj 1873 indeholdende Tillæg til Lov af 25. Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren,
Lov af 9. Marts 1906 om midlertidig Lønningsforbedring m. m. for forskelligt Personale ved Hæren,
Lov af 27. Maj 1908 om Forandring i forskellige Lønningsbestemmelser m. v. ved Hæren,
Lov af 28. Febr. 1908 om Ordningen af Hærens Forplejningskorps §§ 14—16 og 18,
Lov af 28. Febr. 1908 om Ordningen af Hærens Lægekorps §§ 9 og 11,
Lov af 28. Febr. 1908 om Ordningen af Dyrlægekorpset §§ 8 og 9.

Love og Bestemmelser, der ere satte ud af Kraft ved disse Love, forblive dog fremdeles ude af Kraft.

§ 43.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 214.
30te
Septbr.

Lov

om

Felttillæg m. m. ved Hæren.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Felttillæg.

§ 1.

Ved indtrædende Krigsberedskab, og saa længe dette varer, tilkommer der Personer af Hæren — med Undtagelse af Underkorporaler og Menige samt Ligestillede — et Tillæg i Penge, Felttillæg, svarende til Halvdelen af Lønningen.

Desuden tilstaas der som Forhøjelse af Felttillæget maanedlig Overgeneralen 400 Kr. og Divisionsgeneraler hver 200 Kr.

Udbetalingen af Felttillæget sker forud for Lønningsperioden eller for den Del af Perioden, i hvilken Betingelsen for, at der kan udbetales Felttillæg, paaregnes at være til Stede, uden Tilbagebetaling ved Afgang i Perioden, og i øvrigt i Overensstemmelse med Bestemmelserne for Udbetaling af Lønning.

§ 2.

Naar en Chefsstilling den 1. i en Maaned bestrides af en Befalingsmand eller Ligestillet af en lavere Klasse eller Grad end den til Stillingen svarende og siden den 16. i den forløbne Maaned uafbrudt har været bestridt af denne, tilkommer der ham, naar han oppebærer Felttillæg, som Forhøjelse af dette Forskellen for en Maaned mellem, hvad hans Lønning og Felttillæg udgøre, og hvad der i samme Indtægt tilkommer de lavest lønnede af den Klasse eller Grad, hvortil den Stilling, i hvilken han midlertidig gør Tjeneste, svarer.

Kommandotillæg.

§ 3.

Officerer og Underofficerer samt Ligestillede af Linien, som ikke oppebære Felttillæg, tilkommer der, naar de ere indkvarterede i et Fort eller en Lejr eller ligge i Kantonnement eller Bivuak, et Tillæg i Penge, Kommandotillæg, svarende til Fjerdedelen af Lønningen.

---

*) Udfærdiget gennem Krigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909. Folket. Tid. Sp. 117, 126, 495, 810, 855, 1442; Landst. Tid. Sp. 84, 266, 334; Till. A. 125; Till. B. 29, 205; Till. C. 131, 347.

Kommandotillæget kan dog ogsaa udbetales i Henhold til særlig Bestemmelse. Nr. 214. 30te Septbr.
Udbetalingen sker forud for Lønningsperioden eller for den Del af Perioden, i hvilken Betingelsen for, at der kan udbetales Kommandotillæg, paaregnes at være til Stede, uden Tilbagebetaling ved Afgang i Perioden, og i øvrigt i Overensstemmelse med Bestemmelserne for Udbetaling af Lønning.

Udgaaende Øvelser fra Garnisonen, der ikke vare over $1^1/_2$ Døgn, berettige dog ikke til Kommandotillæg, naar der leveres fuld Kost.

Indkommanderingstillæg.

§ 4.

Faste Officerer og Underofficerer af Reserven med Undtagelse af dem ved Bornholms Væbning faa, naar de i Fredstid gøre Tjeneste ved Hæren, følgende daglige Tillæg:

Sergenter og Oversergenter	3 Kr.
Stabssergenter og Løjtnanter	4 —
Kaptajner og Ritmestre	6 —
Oberstløjtnanter og Oberster	8 —

Tilsvarende Tillæg faa faste Officerer og Underofficerer ved Bornholms Væbning under Væbningens Øvelser.

Dagtillæg.

§ 5.

Naar en Person af Hæren, der ikke oppebærer Felt- eller Kommandotillæg, efter Befaling foretager en Rejse eller tager Ophold udenfor det Sted, som er anvist ham til fast Garnison, og han ifølge sin Stilling ikke maa anses forpligtet hertil uden særlig Godtgørelse, tilkommer der ham et dagligt Tillæg i Penge, Dagtillæg, hvis Størrelse for Rejser og Ophold indenfor Landets Grænser fastsættes saaledes:

Underkorporaler og Menige samt Ligestillede	$1^1/_2$ Kr.
Underofficerer og Ligestillede med Lønning under 700 Kr.	3 —
— - — - — fra 700 Kr. indtil 1,900 Kr.	4 —
— - — - — over 1,900 Kr.	6 —
Officerer og Ligestillede med Lønning under 2,400 Kr.	8 —
— - — - — fra 2,400 Kr.	10 —

Desuden tilkommer der det værnepligtige Personale, som indkaldes til Alarmeringsøvelser, Dagtillæg for det Tidsrum, Øvelserne vare.

I Fredstid beregnes Dagtillæg for Personale af Reserven samt for Auditøren og Lægen ved Bornholms Væbning efter den for dette Personale under Feltforhold fastsatte Lønning.

Den, der oppebærer Felt- eller Kommandotillæg, har kun Ret til Dagtillæg, naar han foretager en Rejse, der medfører Natophold paa egen Bekostning.

§ 6.

Naar den, der oppebærer Dagtillæg, opholder sig over 30 Døgn paa samme Sted, er han kun berettiget til fuldt Dagtillæg for de første 30 Dage; for den senere Opholdstid paa samme Sted oppebærer han halvt Dagtillæg. Ministeren kan dog i særlige Tilfælde gøre Undtagelser fra denne Regel.

Nr. 214. 30te Septbr.

Naar der i Tilfælde, hvor der tillægges den Paagældende Dagtillæg, gives Omstændigheder eller træffes Foranstaltninger, ved hvilke Opholdet bliver mindre bekosteligt end under de almindelige Forhold, for hvilke Dagtillægets Størrelse maa anses fastsat, kan Ministeren lade hans Dagtillæg lide en tilsvarende Nedsættelse.

Forskellige Bestemmelser.

§ 7.

Personale af frivillige Korps og af Landstormsafdelinger stilles i Krigstid med Hensyn til Felt- og Dagtillæg lige med det tilsvarende Personale ved Bornholms Væbning.

§ 8.

Med Hensyn til Felt-, Kommando- og Dagtillæg stilles fungerende Intendanter lige med Intendanter paa laveste Lønning og fungerende Underintendanter efter deres Grad lige med henholdsvis Stabssergenter, Oversergenter og Sergenter paa laveste Lønning.

§ 9.

Naar Personer af Hæren oppebære Felt-, Kommando-, Indkommanderings- eller Dagtillæg, tilkommer der dem yderligere fri Befordring, hvor saadan er nødvendig, og, naar de oppebære Felt- eller Kommandotillæg, desuden frit Kvarter.

§ 10.

Befalingsmænd og Menige samt Ligestillede, der beordres til Tjeneste paa Flaaden, faa samme Tillæg som de med dem Ligestillede af Søværnet.

§ 11.

Enkelthederne med Hensyn til Beregning og Udbetaling af de i denne Lov omhandlede Tillæg m. v. ordnes af Ministeren. Denne bemyndiges til at afgøre alle i Anledning af Lovens Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, og Fortolkningen af Loven skal saaledes ikke kunne gøres til Genstand for Rettergang, medmindre Sagen af Ministeren henvises dertil.

§ 12.

Ved Lovens Gennemførelse sættes følgende Love ud af Kraft:

Lov af $^{14}/_{5}$ 1870 om Felttillæg m. m. ved Hæren og

Lov af $^{27}/_{5}$ 1908 om Tillæg til Lov om Felttillæg m. m. ved Hæren af $^{14}/_{5}$ 1870.

Love og Bestemmelser, der ere satte ud af Kraft ved førstnævnte Lov, forblive dog fremdeles ude af Kraft.

§ 13.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Artikel 2.

De Stridigheder, der saaledes ere af den Art, at de skulle henvises til Voldgift, skulle afgøres af den ved Konventionen af 29. Juli 1899 oprettede permanente Voldgiftsdomstol i Haag, medmindre de høje kontraherende Parter ved særlig Aftale blive enige om at henvise Stridighederne til en anden Domstol eller til særlig udsete Voldgiftsmænd.

Viser der sig Uenighed om, hvorvidt en opstaaet Tvist berører et af Landenes vitale Interesser og derfor henhører til dem, der ifølge forrige Artikel ere undtagne fra obligatorisk Voldgift, skal denne Uenighed, paa den i samme Artikel omtalte Maade, henvises til Voldgift.

Artikel 3.

Denne Overenskomst skal ogsaa anvendes i det Tilfælde, at en opstaaet Tvist har sin Grund i faktiske Forhold, som ere opstaaede før Overenskomstens Afslutning.

Artikel 4.

Naar Voldgift skal anvendes, skulle de høje kontraherende Parter, naar ikke andre Bestemmelser træffes, i alt hvad angaar Udnævnelse af Voldgiftsmændene og Voldgiftsproceduren rette sig efter Forskrifterne i Konventionen af 18. Oktober 1907 om internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej.

Artikel 5.

Voldgiftskendelsen skal, naar der findes Anledning dertil, indeholde Bestemmelse om Tiden, inden for hvilken den skal bringes til Udførelse.

Artikel 6.

Denne Overenskomst gælder i ti Aar, regnede fra Undertegnelsens Dato, og forlænges for et lignende Tidsrum, saafremt den ikke opsiges fra nogen af Siderne mindst to Aar før Tiaarsperiodens Udløb.

Artikel 7.

Denne Konvention skal ratificeres, saa snart ske kan, og Ratifikationerne skulle udveksles i Stockholm.

Artikel 2.

Nr. 37. 5te Marts.

Tvist, som sålunda är af beskaffenhet att skola hänskjutas till skiljedom, skall afgöras af den genom konventionen af den 29. Juli 1899 upprättade permanenta skiljedomstolen i Haag, för så vidt icke de höga fördragsslutande parterna genom särskildt aftal förena sig om tvistens hänskjutande till annan domstol eller särskildt utsedde skiljemän.

Yppar sig skiljaktighet, huruvida den tvist, som uppstått, berör ettdera landets vitala intressen och af denna grund är att hänföra till dem, som enligt föregående artikel äro undantagne från obligatorisk skiljedom, skal denna skiljaktighet, på sätt i samma artikel sägs, hänskjutas till skiljedom.

Artikel 3.

Denna öfverenskommelse skall tillämpas jämväl i det fall, at en uppstående tvist har sin grund i faktiska förhållanden, som tillkommit före öfverenskommelsens afslutande.

Artikel 4.

När skiljedom skall användas, skola de höga fördragsslutande parterna, där icke andra bestämmelser träffas, i allt, som angår utseendet af skiljedomarna och skiljedomsproceduren, rätta sig efter föreskrifterna i konventionen den 18. oktober 1907 angående afgörandet på fredlig väg af internationella tvister.

Artikel 5.

Skiljedomen skall, när arledning därtill förefinnes, innehålla bestämmelse om den tid, inom hvilken densamma skall bringas till verkställighet.

Artikel 6.

Denna öfverenskommelse gäller för tio år, räknadt från undertecknandets dag, och förlänges för en lika tidrymd, därest den ej från någondera sidan uppsäges mindst två år före tioårsperiodens utgång.

Artikel 7.

Denna konvention skall ratificeras så snart ske kan, och ratifikationerna skola utväxlas i Stockholm.

Lov

Nr. 215.
30te
Septbr.

om

Søværnets Ordning.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Inddeling af Søværnet og dets Personel.

§ 1.

Søværnet omfatter: Flaaden, Orlogsværftet og andre militære Institutioner til Flaadens Brug med det dertil hørende Personel.

§ 2.

Flaaden skal mindst bestaa af det i Flaadeplanen (§ 4) nævnte Materiel.

§ 3.

Søværnets Personel bestaar af det værnepligtige Mandskab og Rammerne samt Orlogsværftets Afdelinger.

Flaaden.

§ 4.

Flaadens Skibs-Materiel inddeles i:

Linien, der bestaar af:
4 Kystforsvarsskibe paa ca. 3,500—4,000 Tons,
24 Torpedo- og Undervandsbaade paa ca. 200 Tons,
2 Mineskibe paa ca. 500 Tons,
Skibs- og Fartøjsmateriel til Minespærringer m. m.

Reserven, der bestaar af:
2 Krydsere paa ca. 1,500 Tons,
Ældre Skibe og Fartøjer, som kunne finde Anvendelse ved Forsvaret af København og som Reservemateriel.

---

*) Udfærdiget gennem Marineministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909. Folket. Tid. Sp. 117, 126, 496, 811, 855, 1442; Landst. Tid. Sp. 84, 266, 334; Till. A. Sp. 137; Till. B. Sp. 29, 265; Till. C. Sp. 167, 349.

Nr. 215. 30te Septbr.

Skibe, bestemte til særlige Øjemed:

Skoleskibe, Fiskeriinspektionsskibe, Opmaalingsskibe m. m.

I saa stor Udstrækning, som foreneligt med praktiske Hensyn, skal det under Linien og Reserven nævnte Materiel anvendes til de særlige Hverv.

Forandringer i Udviklingen af Søkrigsmateriellet kunne medføre Ændringer i Flaadestyrkens Sammensætning.

Overkommando og Flaadens Stab.

§ 5.

Viceadmiralen (jfr. § 12) er kommanderende Admiral og Generalinspektør for Søværnet.

Flaadens Stab er Søværnets Hovedorgan for Krigsforberedelsen. Den samarbejder med Generalstaben.

De nærmere Bestemmelser for den kommanderende Admirals og Flaadens Stabs tjenstlige Stilling og Virksomhed fastsættes ved kgl. Anordning.

Udrustninger.

§ 6.

Der foretages aarlig Udrustning af det egentlige Kampmateriel i en saadan Udstrækning, at der derved uddannes værnepligtige i et Antal, der er tilstrækkeligt til, at de til Linien hørende Skibe og Fartøjer samt Krydserne ved Krigsudrustning i Hovedsagen kunne bemandes med de 4 sidste Aargange.

Udenfor den egentlige Udrustningsperiode holdes en mindre Flaadestyrke udrustet med en Stambesætning, der fortrinsvis er sammensat af Søværnets faste Mandskab.

Til specielle Formaal udrustes det fornødne Antal Skibe.

Det værnepligtige Mandskab.

Udskrivning, Indkaldelse, Uddannelse og Hjemsendelse.

§ 7.

Af det i Lægdsrullen staaende Mandskab, der paa den for Aaret afholdte Session er udskrevet med Tjenstdygtighedsvedtegning K. I., indkaldes aarlig indtil 900 Mand til Uddannelse ved Søværnet.

Desuden indkaldes aarlig indtil 120 Mand med Vedtegning K. II. og indtil 10 af de udskrevne Underlæger.

Mandskabet udskrives af alle Udskrivningskredse, dog saaledes, at mindst 650 af det ovennævnte samlede Antal af 1,030 Mand udskrives af I. og II. Kreds, og deraf mindst Halvdelen af det københavnske Omraade.

§ 8.

Mandskabet indkaldes i flere Hold, overvejende i April og Oktober. Tjenestetiden er normalt 6 à 7 Maaneder, dog kan den for en mindre Del af de værnepligtiges Vedkommende forkortes eller forlænges, men ingen værnepligtig kan under Fredsforhold holdes længere til Tjeneste end et Aar, medmindre særlig Lovhjemmel skulde gives derfor.

Uddannelsen foregaar for Hovedmassens Vedkommende om Bord i de udrustede Skibe.

Afvigelser kunne foretages for Indkaldelsestidspunkternes Vedkommende.

§ 9.

Af det indkaldte Mandskab udtages det fornødne Antal Reserveunderofficerer, som gives en særlig Uddannelse, indenfor den i § 8 angivne Maksimums-Tjenestetid.

§ 10.

Af det i Sørullen staaende Mandskab indkaldes efter de i Værnepligtsloven givne Regler saa mange, som behøves til Bemanding af de Krigsskibe, der aarlig skulle udrustes, eller til Tjeneste ved Søværnets andre Institutioner. For Tjenestetidens Længde gælde samme Regler som for det værnepligtige Mandskab af Lægdsrullen.

Af Sørullens Mandskab kan ogsaa aarlig anvendes indtil 30 Mand, der frivillig melde sig, til Tjeneste i 5 Maaneder. Saadan Tjeneste regnes som et Togt.

§ 11.

Naar Hjemsendelse finder Sted, blive, saa vidt det kan ske uden Skade for Tjenesten, af det til samme Brug indkaldte eller bestemte Mandskab først de at hjemsende, som have tjent længst. For det Mandskab, der er indkaldt eller bestemt til samme Brug og har gjort Tjeneste i lige lang Tid, bestemmes Ordensfølgen for Hjemsendelsen ved Lodtrækning. Bytning af de udtrukne Numre er tilladt.

Rammerne.

§ 12.

Søofficerskorpset bestaar af:

1 Viceadmiral, Chef for Korpset,
2 Kontreadmiraler,
16 Kommandører,
45 Kaptajner,
66 Premierløjtnanter.
14 Løjtnanter,

et ubestemt Antal Sekondløjtnanter, der kunne være til Tjeneste eller hjemsendte.

§ 13.

I overordnede Stillinger i Ministeriet kan ansættes 1 Kommandør og 2 Kaptajner af Søofficerskorpset.

En Kommandør beordres til at forrette Tjeneste som Kongens Jagtkaptajn, derhos beordres en Officer til i Fredstid at forrette Adjutanttjeneste hos Kongen.

Kommandanten i Nyboder er en Officer af Søofficerskorpset; dog kan denne Tjeneste ogsaa overdrages en afskediget Officer.

Nr. 215. 30te Septbr.

§ 14.

Maskinkorpset bestaar af:

1 Chef, Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen (jfr. § 22),
1 Marinestabsingeniør, næstkommanderende,
5 Marineoveringeniører,
14 Marineingeniører af 1ste Grad,
18 Marineingeniører af 2den Grad,
10 Maskinmestre,
et ubestemt Antal Ingeniørassistenter, der kunne være til Tjeneste eller hjemsendte,

} Embedsmænd, } ligestillede med Officerer i Overensstemmelse med den militære Rækkefølge.

23 Maskinister af 1. Klasse, ligestillede med Underofficerer af 1. Klasses 1. Grad,
42 — - 2. — , — - — - 1. — 2. — ,
58 — - 3. — , — - — - 1. — 3. — ,
et ubestemt Antal Maskinoverkonstabler, ligestillede med Underofficerer af 2. Klasse,
et ubestemt Antal Maskinkonstabler, menige (jfr. § 39).

Af Maskinoverkonstabler kunne indtil 10 være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

20 Overfyrbødere, ligestillede med Underofficerer af 2. Klasse,
107 Fyrbødere, menige.

Maskinkorpsets Personel gør i Land Tjeneste ved Orlogsværftet, det egentlige Maskinpersonel ved Fabriksafdelingen og det til Betjening af Torpedomateriellet om Bord i Flaadens Skibe og i Land bestemte Personel ved Minedepotafdelingen.

§ 15.

Artillerikorpset bestaar af:

1 Chef, Officer i Søofficerskorpset, kan være Tøjmesteren,
1 næstkommanderende, Officer i Søofficerskorpset,
12 Underofficerer af 1. Klasses 1. Grad,
32 — - 1. — 2. — ,
50 — - 1. — 3. — ,
et ubestemt Antal Overkonstabler, Underofficerer af 2. Klasse,
et ubestemt Antal Konstabler af 1. Klasse, menige.

Af Overkonstabler og Konstabler af 1. Klasse kunne tilsammen 65 være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

108 Konstabler af 2. og 3. Klasse, menige,
1 Overgymnastiklærer, ligestillet med Underofficerer af 1. Klasses 1. Grad,
1 Stabshornblæser, ligestillet med Underofficerer - 1. — 1. — ,
8 { Overhornblæsere, Hornblæsere } ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasses 2den og 3die Grad.

Til Tjeneste ved Artillerikorpset beordres det fornødne Antal Officerer af Søofficerskorpset.

§ 16.

Matros- og Søminekorpset bestaar af:

1 Chef,
3 Afdelingschefer, } Officerer i Søofficerskorpset,

13 Underofficerer af 1. Klasses 1. Grad,
37 *) — - 1. — 2. — ,
60 *) — - 1. — 3. — ,
et ubestemt Antal Overmatroser, Underofficerer af 2. Klasse,
et ubestemt Antal Matroser af 1. Klasse, menige.

Af Overmatroser og Matroser af 1. Klasse kunne tilsammen 38 være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

63 Matroser af 2. og 3. Klasse,
27 Minematroser, } menige.

Minematroserne gøre i Land Tjeneste ved Orlogsværftets Minedepotafdeling.

Til Tjeneste ved Matros- og Søminekorpset beordres det fornødne Personel af Søofficerskorpset og Maskinkorpset.

§ 17.

Intendanturkorpset bestaar af:

1 Stabsintendant, Chef for Korpset,
2 Overintendanter,
8 Intendanter,
et ubestemt Antal Intendanturassistenter, der kunne være til Tjeneste eller hjemsendte,
} Embedsmænd, } ligestillede med Officerer i Overensstemmelse med den militære Rækkefølge.

3 Underintendanter af 1. Klasse, ligestillede med Underofficerer af 1. Klasses 1. Grad,
3 — - 2. — — — — - 1. — 2. — ,
3 — - 3. — — — — - 1. — 3. — ,
et ubestemt Antal Intendanturoverkonstabler, ligestillede med Underofficerer af 2. Klasse,
et ubestemt Antal Intendanturkonstabler, menige.

Af Intendanturoverkonstabler og Intendanturkonstabler kunne tilsammen 6 være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

§ 18.

Lægekorpset bestaar af:

1 Stabslæge, fungerende Generallæge for Søværnet, Chef for Korpset,
1 Stabslæge,
3 Overlæger,
4 Korpslæger,
et ubestemt Antal Reservelæger,
hvoraf saa mange, som Forholdene kræve, kunne være til Tjeneste.
} Embedsmænd, } ligestillede med Officerer i Overensstemmelse med den militære Rækkefølge.

§ 19.

Auditørkorpset er fælles for Søværnet og Hæren.

Det fælles Auditørkorps bestaar af:

1 Generalauditør,
10 Auditører, af hvilke 1 tillige er Kancellist hos Generalauditøren.
} Embedsmænd, } ligestillede med Officerer i Overensstemmelse med den militære Rækkefølge.

Generalauditøren og 1 af Auditørerne gøre Tjeneste ved Søværnet.

*) Anm. Heraf 2 Underofficerer af 1. Klasses 2. Grad og 3 af 1. Klasses 3. Grad, ansatte ved de offentlige Radiotelegrafstationer. De paagældende Underofficerers Lønning afholdes af Telegrafvæsenet.

Nr. 215. 30te Septbr.

§ 20.

I den i §§ 14, 15, 16 og 17 angivne Fordeling af Underofficerer og de med dem ligestillede samt menige kan der foretages de Forandringer, som Tjenestens Tarv kræver, naar kun det samlede Antal af de forskellige Klasser og Grader bliver uforandret.

Orlogsværftet.

§ 21.

Chefen for Orlogsværftet, som er en Officer af Søofficerskorpset, er militær Chef for Værftet; han har Overtilsynet med dette og med dets Anlæg samt med Flaadens Materiel, og han har Ansvaret for Værftets Krigsberedskab. Han bestyrer tillige alle Værftets Anliggender undtagen dem, som angaa den egentlige Fabriksvirksomhed; han leder Ordningen overalt, hvor Samarbejde mellem Orlogsværftets forskellige Virksomheder er fornødent. Orlogsværftets Afdelinger og hele det paa Værftet tjenstgørende Personel samt Maskinkorpset, Artillerikorpset, Matros- og Søminekorpset samt Intendanturkorpset ere ham underlagte.

§ 22.

Fabriksafdelingen, der omfatter Skibbyggeriet, Maskinvæsenet og Konstruktionskontoret, bestaar af:

1 Direktør for Skibbygning og Maskinvæsen, Chef (jfr. § 14), har tillige Overtilsynet med den under Værftets øvrige Afdelinger henhørende egentlige Fabriksvirksomhed,
2 Underdirektører,
1 Værftsingeniør,
3 Fabriksingeniører,
1 Overelektroingeniør,
1 Elektroingeniør,
5 Mestre,
5 Undermestre,
} Embedsmænd,

et ubestemt Antal Ingeniørassistenter, der kunne være til Tjeneste eller hjemsendte,
21 Kvartermænd,
20 Formænd,
17 Overhaandværkere,
indtil 500 Haandværkere,

1 Overkonstruktør,
1 Konstruktør,
1 Underkonstruktør,
} Embedsmænd,

4 Tegnere.

Til Tjeneste ved Afdelingen kan kommanderes Personel fra andre Afdelinger eller Korpser.

Nr. 215. 30te Septbr.

§ 23.

Tøjhusafdelingen bestaar af:

1 Tøjmester, Chef,
1 Undertøjmester,
} Officerer i Søofficerskorpset,

1 Tøjhusløjtnant, Løjtnant i Søofficerskorpset,

1 Tegner,

28 Tøjhusarbejdere.

Til Tjeneste ved Afdelingen kan kommanderes Personel fra andre Afdelinger eller Korpser.

§ 24.

Ekvipageafdelingen bestaar af:

1 Ekvipagemester, Chef, Officer i Søofficerskorpset,

1 Værftsløjtnant, Løjtnant i Søofficerskorpset,

1 Brandmester,

3 Værftsformænd,

indtil 100 Værftsarbejdsmænd,

2 Politiassistenter, Embedsmænd,

6 Overpolitibetjente,

25 Politibetjente.

Til Tjeneste ved Afdelingen kan kommanderes Personel fra andre Afdelinger eller Korpser.

§ 25.

Minedepotafdelingen bestaar af:

1 Depotchef, Chefen for Matros- og Søminekorpset,

2 af Afdelingscheferne i Matros- og Søminekorpset,

1 tilsynsførende ved Sprængstofferne, Officer i Søofficerskorpset,

1 Konstruktør, Embedsmand,

1 Tegner.

Til Tjeneste ved Afdelingen kan kommanderes Personel fra andre Afdelinger eller Korpser (jfr. bl. a. §§ 14 og 16).

§ 26.

Bygningsafdelingen bestaar af:

1 Bestyrer,*)
1 Bygningsinspektør,*)
} Embedsmænd,

1 Tegner.

§ 27.

Kompasvæsenet ledes af:

1 Bestyrer. Han bestyrer tillige Prøvekammeret for Skibslys og Kompasser.

Til Tjeneste ved Kompasvæsenet kan kommanderes Personel fra andre Afdelinger eller Korpser.

---

*) Ere tillige henholdsvis Bestyrer af og Bygningsinspektør ved Søværnets Bygningsvæsen udenfor Orlogsværftet.

Nr. 215. 30te Septbr.

§ 28.

Det kemiske Laboratorium ledes af:
1 Forstander, som er Embedsmand.

§ 29.

Kontorpersonalet bestaar af:
1 Chef for Regnskabsvæsenet,
3 Kontorchefer,
1 Kasserer,
8 Fuldmægtige,
} Embedsmænd,
15 Assistenter.

Af Fuldmægtigene kunne 2 ansættes som Ekspeditionssekretærer.

§ 30.

Til Tjeneste ved Orlogsværftet afgives endvidere det fornødne Personel af Rammerne.

Af Orlogsværftets Afdelinger afgives bl. a. de fornødne Haandværkere til Flaadens Skibe samt den fornødne Politistyrke til Nyboder.

Søværnets Skoler.

§ 31.

a. *Kadetskolen.*

Skolens Formaal er at uddanne unge Mennesker til Sekondløjtnanter.

Skolen deles i to Klasser, og Undervisningen ordnes saaledes, at Skolen kan være gennemgaaet i ca. 4 Aar. Undervisningen er dels teoretisk, dels praktisk. Eleverne benævnes Kadetter.

Som Kadetter i yngste Klasse optages unge Mennesker, der have bestaaet Realeksamenen eller have naaet en dertil svarende Modenhed, som derefter have tjent som Lærlinge til Orlogs eller til Koffardis, og som fra denne Tjeneste have gode Vidnesbyrd, og som endelig have bestaaet en Adgangsprøve i Land og om Bord. Ved Prøven i Land stilles Fordringerne noget højere end ved Realeksamenen med 3 fremmede Sprog. Ingen kan indstille sig senere end i det Kalenderaar, hvori han fylder 19 Aar. De nærmere Bestemmelser for Lærlingetjenesten fastsættes af Ministeren.

Det normale Antal Kadetter i Skolens yngste Klasse er 18 og i dens ældste Klasse 12; dog kunne disse Tal efter Ministerens Bestemmelse forandres, naar Forholdene maatte gøre det nødvendigt.

Kadetterne have fri Undervisning.

Til ubemidlede Kadetter kan der ydes en Understøttelse af Staten; dens Størrelse bestemmes ved Finansloven.

Kadetterne øves og gøre Tjeneste i Flaadens Skibe i Overensstemmelse med de Regler, som gives derfor. For den Tid, de under deres Uddannelse have været udkommanderede med Flaadens Skibe, beregnes der dem Togt efter de almindelige Regler.

Efter bestaaet Afgangsprøve udnævnes Kadetterne til Sekondløjtnanter og ere derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar.

En Officer af Søofficerskorpset er Chef for Skolen; hans Funktionstid som saadan er normalt 6 og ikke over 8 Aar. Han beordres til denne Tjeneste af Kongen. Lærerne ansættes af Ministeren.

b. *Ingeniørelevskolen.*

Skolens Formaal er at uddanne unge Mennesker til Ingeniørassistenter.

Skolen deles i to Klasser; hver Klasse bestaaende af to Afdelinger, en Maskinafdeling og en Skibbygningsafdeling. Undervisningen ordnes saaledes, at Skolen kan være gennemgaaet i ca. 4 Aar. Undervisningen er dels teoretisk, dels praktisk. Eleverne benævnes Ingeniørelever.

Som Ingeniørelever i yngste Klasse optages unge Mennesker, der have bestaaet Realeksamenen eller have naaet en dertil svarende Modenhed og efter det fyldte 14de Aar have faaet en mindst to-aarig Værkstedsuddannelse paa Orlogsværftet. Ingeniøreleverne af Maskinafdelingen skulle have arbejdet i Maskinværkstedet eller i et af Vaabenværkstederne, Ingeniøreleverne af Skibbygningsafdelingen i et af de nævnte Værksteder eller i et af Skibbyggeriets Værksteder. For at kunne optages skulle de paagældende endvidere have bestaaet en Adgangsprøve, ved hvilken Fordringerne stilles noget højere end ved Realeksamenen, dog at der ikke kræves mere end 2 fremmede Sprog (Tysk og Engelsk). Ingen kan indstille sig senere end i det Kalenderaar, hvori han fylder 20 Aar.

Det normale Antal Elever i Skolens yngste Klasse er 12 og i dens ældste Klasse 8; dog kunne disse Tal efter Ministerens Bestemmelse forandres, naar Forholdene gøre det nødvendigt.

Eleverne have fri Undervisning.

Til ubemidlede Elever kan der ydes en Understøttelse af Staten; dens Størrelse bestemmes ved Finansloven.

Eleverne øves og gøre Tjeneste i Flaadens Skibe og paa Orlogsværftet i Overensstemmelse med de Regler, som gives derfor.

Efter bestaaet Afgangsprøve udnævnes Eleverne til Ingeniørassistenter og ere derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Deres praktiske Uddannelse fortsættes ved personlig Deltagelse i de forefaldende Arbejder ved de Afdelinger, ved hvilke de forrette Tjeneste, saavel om Bord som i Land, i et Tidsrum af indtil 4 Aar.

En Officer af Søofficerskorpset eller en Embedsmand af Maskinkorpset eller af Fabriksafdelingen er Chef for Skolen. Han beordres til denne Tjeneste af Kongen. Lærerne ansættes af Ministeren.

Eleverne i Kadetskolen og Ingeniørelevskolen skulle have fælles Undervisning i saa stor Udstrækning, som Forholdene tillade det.

---

c. *Officersskolen.*

Skolens Formaal er at bibringe yngre Officerer af Søofficerskorpset og Embedsmænd af Maskinkorpset den nødvendige videregaaende Uddannelse i Søkrigskundskaberne.

Skolen gennemgaas i Løbet af 2 Aar.

Bevis for at have gennemgaaet Skolen udstedes efter bestaaet Afgangsprøve.

Elevantallet fastsættes af Ministeren.

Ældre Officerer af Søofficerskorpset kunne beordres til at følge Undervisningen eller kunne faa Tilladelse til at overvære denne for et eller flere Fags Vedkommende.

Officerer af Hæren kunne faa Tilladelse til at følge Undervisningen i et eller flere Fag.

Nr. 215. 30te Septbr. En Officer af Søofficerskorpset er Chef for Skolen. Han beordres til denne Tjeneste af Kongen. Lærerne ansættes af Ministeren.

§ 32.

a. *Konstabelelevskolen.*

Skolens Formaal er at uddanne unge Mennesker til Konstabler og faste Matroser.

Undervisningen er dels teoretisk, dels praktisk og ordnes saaledes, at Skolen kan være gennemgaaet i ca. 2 Aar. Eleverne benævnes Konstabelelever.

Som Konstabelelever optages unge Mennesker, der have gode Vidnesbyrd fra et Togt paa mindst 2 Maaneder med et af Flaadens Skibe. Adgangsalderen og det samlede Antal af Elever fastsættes af Ministeren.

Eleverne have fri Undervisning.

For den Tid, de under deres Uddannelse have været udkommanderede med Flaadens Skibe, beregnes der dem Togt efter de almindelige Regler.

De Elever, der have bestaaet Afgangsprøven, antages som Konstabler eller faste Matroser og ere forpligtede til at forrette Tjeneste som Konstabler eller faste Matroser af 3. og 2. Klasse i 4 Aar.

En Officer af Søofficerskorpset er Chef for Skolen; hans Funktionstid som saadan er normalt 4 og ikke over 6 Aar. Han beordres til denne Tjeneste af Kongen. Lærerne ansættes af Ministeren.

b. *Matros- og Konstabelskolen.*

Skolens Formaal er at give Konstabler og faste Matroser den nødvendige videregaaende praktiske og teoretiske Uddannelse for at kunne gøre Fyldest i betroede Stillinger om Bord og at forberede dem til Underofficersstillingerne i Maskinkorpset, Artillerikorpset, Matros- og Søminekorpset samt Intendanturkorpset.

c. *Underofficersskolerne.*

Skolernes Formaal er dels at bibringe Underofficererne den nødvendige specialteoretiske Uddannelse umiddelbart efter deres Udnævnelse, dels senere at vedligeholde deres Fagkundskaber og give dem almene Kundskaber og den til de højere Underofficersgrader samt Løjtnants- (Maskinmester) Graden nødvendige Uddannelse.

Skolerne afholdes ved Korpserne og ere underlagte vedkommende Korpschefer. En ved vedkommende Korps tjenstgørende Officer eller Embedsmand er Forstander for Skolen.

§ 33.

Reserveelevskolerne.

Skolernes Formaal er at bibringe værnepligtige den Uddannelse, som er nødvendig, for at de kunne gøre Tjeneste som Reserveunderofficerer.

De Elever, der optages paa Maskinkorpsets Reserveelevskole, skulle have bestaaet en af de i Lov om Eksaminer for Maskinister af 30. Marts 1892 omhandlede Eksaminer.

Undervisningen er dels teoretisk, dels praktisk. Skolernes Varighed afpasses efter de aarlige Udrustninger.

Nr. 37. 5te Marts.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Sket i Stockholm, i dobbelt Udfærdigelse, den 17. Juli 1908.

W. Sponneck.
(L. S.).

Till bekräftelse häraf hafva de respektive fullmäktige undertecknat förevarande konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm i två exemplar den 17. juli 1908.

Eric Trolle.
(L. S.).

Samtidig undertegnedes en Protokol af følgende Indhold:

Ved Undertegnelsen af den mellem Danmark og Sverig i Dag afsluttede Konvention om Tvistigheders Henvisning til Afgørelse ved Voldgift ere de undertegnede Befuldmægtigede komne overens om følgende:

Enhver Part afgør selv Spørgsmaalet om, hvorvidt den Tvistighed, der er opstaaet, berører Landets Uafhængighed eller Integritet og følgelig er af den Beskaffenhed, at den er indbefattet blandt de Tvistigheder, som ifølge Konventionens Artikel 1 ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Konventionen gør ingen Forandring i den Bestemmelse vedrørende Anvendelse af Voldgift, som indeholdes i den ratificerede Protokol til den dansk-svenske Fiskerikonvention af 14. Juli 1899 under Nr. 2.

Til Bekræftelse heraf have de Befuldmægtigede affattet denne Protokol, der skal have samme Kraft og Virkning, som om dens Bestemmelser vare optagne i selve Konventionen.

Sket i Stockholm, i dobbelt Udfærdigelse, den 17. Juli 1908.

W. Sponneck.
(L. S.).

Vid undertecknandet af den mellan Danmark och Sverige denna dag afslutade konvention angående tvisters hänskjutande till skiljedom hafva undertecknade befullmäktigade ombud öfverenskommit om följande:

Hvardera parten afgör själf frågan, huruvida den tvist, som upstått, berör landets oafhängighet eller integritet och följaktligen är af beskaffenhet att innefattas bland de tvister, som enligt konventionens artikel 1 äro undantagna från obligatorisk skiljedom.

Konventionen rubbar icke den bestämmelse rörande användning af skiljedom, som innehålles under Nr. 2 i det ratificerede protokollet till den dansk-svenska fiskerikonventionen af den 14. juli 1899.

Till bekräftelse häraf hafva de befullmäktigade ombuden upprättat detta protokoll, som skall hafva samma kraft och verkan, som om dess bestämmelser vore indförda i själfva konventionen.

Som skedde i Stockholm i två exemplar den 17. juli 1908.

Eric Trolle.
(L. S.).

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Ratifikationerne til Konventionen under 26. Febr. d. A. ere blevne udvekslede i Stockholm.

Udenrigsministeriet, den 5te Marts 1909.

C. W. Ahlefeldt Laurvig.

Nr. 215. 30te Septbr.

Eleverne øves i Flaadens Skibe og i Land.

Efter endt Uddannelse udnævnes de dertil skikkede Elever til Reserveunderofficerer.

§ 34.

Paa Orlogsværftet kan der desuden, naar Forholdene gøre det nødvendigt, ved Korpserne afholdes kortvarige Instruktionskursus for Søværnets Personel.

§ 35.

Den tekniske Uddannelse i særlige Retninger, som behøves for at kunne beklæde de overordnede tekniske Stillinger i Søværnet, erhverves ved Uddannelse paa højere tekniske Fagskoler.

§ 36.

Undervisningsraadet.

Et Undervisningsraad, der er direkte underlagt Ministeren, behandler de Sager vedrørende Undervisningens Art og Omfang ved Skolerne, som enten forelægges det til Drøftelse, eller som det, under Hensyn til Forholdenes Udvikling, mener at burde forelægge Ministeriet.

Raadet bestaar af 5 Medlemmer, der vælges af Ministeren; 2 Medlemmer skulle være Officerer af Søofficerskorpset, 1 Medlem skal være en Embedsmand af Maskinkorpset eller af Fabriksafdelingen og 1 Medlem en af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet indstillet, skolekyndig Mand, der for sin Virksomhed som Medlem af Raadet erholder et Vederlag, som bevilges paa Finansloven. Efter de foreliggende Forhandlingers Art beklædes den 5te Plads af en Officer, en Embedsmand eller en Underofficer.

§ 37.

Planerne for Kadetskolen, Ingeniørelevskolen, Officersskolen og Underofficersskolerne, om hvilke Skolers Virksomhed der aflægges aarlig Beretning, fastsættes ved kongelig Anordning.

De nærmere Bestemmelser for Konstabelelevskolen, Matros- og Konstabelskolen og Reserveelevskolerne fastsættes af Ministeren.

Til Tjeneste ved Skolerne ansættes det fornødne Antal Officerer, Embedsmænd, Underofficerer og ligestillede.

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang i Fredstid af Befalingsmænd og ligestillede samt menigt Mandskab af Rammerne.

§ 38.

Søofficerskorpset.

Til *Sekondløjtnanter* udnævnes de Kadetter, som have bestaaet Afgangsprøven ved Kadetskolen (jfr. § 31 a).

Til *Løjtnant* kunne udnævnes Underofficerer af 1. Klasse af Artillerikorpset samt af Matros- og Søminekorpset, der have tjent mindst 4 Aar som saadanne.

Til *Premierløjtnant* kunne forfremmes Sekondløjtnanter, der ere vel anbefalede for deres praktiske Tjeneste, og som efter Udnævnelsen til Sekondløjtnant have faret mindst 6 Maaneder med danske Orlogsskibe eller med andre søgaaende

Nr. 215. 30te Septbr. Skibe, der henhøre under Marinebestyrelsen. Der skal aarlig finde mindst to Forfremmelser Sted til Premierløjtnant. Bevirkes der herved overtallige Premierløjtnantsnumre, bliver i det eller de følgende Aar, i hvilke et større Antal Pladser blive ledige, kun det nævnte Antal besat, indtil Tallet er bragt ned til det normerede.

Til *Kaptajn* kunne Premierløjtnanter forfremmes. Forfremmelsen sker efter Aldersorden imellem dem, som egne sig til Forfremmelse; dog kan Forfremmelse udenfor Aldersorden undtagelsesvis — og ikke hyppigere end hver 5te Gang — finde Sted, naar Omstændighederne maatte gøre det ønskeligt. For at kunne forfremmes til Kaptajn maa en Premierløjtnant efter sin Udnævnelse til Sekondløjtnant have faret til Søs i tilsammen 6 Aar, hvoraf mindst Halvdelen i dansk Orlogsfart, samt have bestaaet Afgangsprøven ved Officersskolen eller gennemgaaet Hærens Officersskoles ældste Klasse eller modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds. Dog nedsættes den udover 3 Aar i dansk Orlogsfart fordrede Tjenestetid med 1 Aar for den Premierløjtnant, der har gennemgaaet ældste Klasse af Hærens Officersskole eller faaet en tilsvarende Uddannelse andetsteds, og med Tredjedelen af den Tid, han derefter har gjort Tjeneste ved Flaadens Stab, paa Orlogsværftet ved et af de tekniske Fag eller som Lærer ved en af Søværnets eller Hærens højere Undervisningsanstalter.

Ved Beregning af den til Forfremmelse fornødne Søfart regnes Tjeneste til Søs i Krigstid dobbelt.

Til *Kommandør* kunne forfremmes Kaptajner, der have mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne.

Til *Kontreadmiral* kunne Kommandører forfremmes.

Til *Viceadmiral* kunne Kontreadmiraler og Kommandører forfremmes.

Disse Forfremmelser ske hver Gang ved Valg.

Forfremmelseslister for Officerer af Søofficerskorpset affattes efter endt Orlogstogt af Eskadrechefen og Skibschefen; for Landtjenestens Vedkommende affattes Forfremmelseslisterne af Viceadmiralen, Cheferne for Orlogsværftet, den flydende Defension, Flaadens Stab og Skolerne samt Direktøren for Søkortarkivet for de Officerer, der i det sidst forløbne Aar have gjort Tjeneste under deres Befaling.

Den samlede Forfremmelsesliste affattes aarlig af et Forfremmelsesraad. Dette bestaar af Chefen for Søofficerskorpset, og enten en Kontreadmiral og en Kommandør eller 2 Kommandører, samt yderligere, ved Forfremmelse til Kommandør af 2 Kommandører, ved Forfremmelse til Kaptajn, af 2 Kaptajner og, ved Forfremmelse til Løjtnant, af Korpschefen for det Korps, hvorfra Forfremmelsen skal finde Sted, og af en Løjtnant. Kontreadmiralen, Kommandørerne, Kaptajnerne og Løjtnanten i Raadet beordres til denne Tjeneste af Ministeren. Hvert Aar afgaar normalt en Kontreadmiral (Kommandør) og en Kaptajn fra Forfremmelsesraadet.

Ved Forfremmelse til Løjtnant tager Ministeren i hvert enkelt Tilfælde Bestemmelse om, fra hvilket Korps Forfremmelsen skal finde Sted. Forfremmelsesraadet skal afgive begrundet Forslag om de 3 Underofficerer af 1. Klasse, som det blandt dem, der opfylde Betingelserne, anser for fortrinsvis skikkede til Forfremmelse.

Ved Forfremmelse fra Premierløjtnant til Kaptajn skal Forfremmelsesraadet normalt afgive begrundet Erklæring om, hvorvidt det anser den ældste Premierløjtnant, der opfylder Betingelserne, for skikket til Forfremmelse. Undtagelsesvis — og kke hyppigere end ved hver 5te Forfremmelse — se ovenfor — kan Forfremmelsesraadet, enten efter Ministerens Ordre eller efter eget Initiativ, samtidig med, at Raadet afgiver Erklæring om, hvorvidt den ældste af den paagældende Klasse opfylder Betin-

gelserne for Forfremmelse, afgive en begrundet Erklæring om, at en Premierløjtnant, der opfylder Betingelserne, er skikket til Forfremmelse udenfor Aldersorden. Nr. 215. 30te Septbr.

Ved Forfremmelse fra Kaptajn til Kommandør skal Forfremmelsesraadet afgive begrundet Forslag om de 3 Kaptajner, som det blandt dem, der opfylde Betingelserne, anser for fortrinsvis skikkede til Forfremmelse.

I Tilfælde af Meningsforskel indenfor Forfremmelsesraadet sker Forslaget efter Flertallets Beslutning.

Ministeren indstiller ved Forfremmelse efter Valg den blandt de 3 af Raadet foreslaaede, som han finder værdigst til Forfremmelse.

Naar der samtidig med en Forfremmelse skal besættes en af de højere ledende Stillinger ved de militær-tekniske Afdelinger eller Søkortarkivet, kan Ministeren indstille til Forfremmelse en dertil særlig skikket Officer, uden at Forfremmelsesraadets Erklæring eller Forslag indhentes. Den saaledes forfremmede Officer er dog hermed afskaaren fra senere Forfremmelse, og han vil være at afskedige, saasnart han ophører med at beklæde den paagældende særlige Stilling.

Den Løjtnant, der har naaet 60 Aars Alderen, den Premierløjtnant, der har naaet 42 Aars Alderen, den Kaptajn, der har naaet 52 Aars Alderen, den Kommandør og den Kontreadmiral, der har naaet 65 Aars Alderen, og den Viceadmiral, der har naaet 70 Aars Alderen, bliver at afskedige med Pension efter Pensionsloven.

Den Løjtnant, der har naaet 50 Aars Alderen, den Kommandør og den Kontreadmiral, der har naaet 60 Aars Alderen, og den Viceadmiral, der har naaet 65 Aars Alderen, kan forlange Afsked med Pension efter Pensionsloven, ligesom der ogsaa kan meddeles disse Officerer Afsked med Pension efter Pensionsloven efter Opnaaelsen af de nævnte Aldersaar.

Sekondløjtnanter udnævnes af Ministeren.

Andre Officerer udnævnes af Kongen.

§ 39.

Maskinkorpset.

Til *Maskinkonstabler* af 3. Klasse kunne antages værnepligtige, der have gjort Tjeneste ved Søværnet, samt Elever, der have bestaaet Afgangsprøven ved Konstabelelevskolen (jfr. § 32 a). De værnepligtige forpligte sig ved Antagelsen til at gøre Tjeneste i 4 Aar som Konstabler af 3. og 2. Klasse.

Konstabler, der oprykkes i 1. Klasse, forpligte sig yderligere til 2 Aars Tjeneste.

Fyrbødere ansættes paa et Aar ad Gangen.

Til *Maskinoverkonstabler* og *Overfyrbødere* kunne forfremmes Konstabler og Fyrbødere, som have gennemgaaet en Uddannelse og bestaaet en Prøve i Overensstemmelse med de herfor givne Regler, der fastsættes af Ministeren.

Ved Forfremmelsen forpligte de, der ikke hjemsendes, sig til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Efter Udløbet af denne Tjenestetid forpligte de, der forblive til Tjeneste, sig for et Aar ad Gangen. Maskinoverkonstablerne kunne opsiges til Hjemsendelse med 3 Maaneders Varsel.

De Konstabler, der efter Udløbet af deres Tjenestetid ikke forfremmes, hjemsendes.

Fyrbødere og Overfyrbødere kunne ikke hjemsendes.

Til *Maskinist* af 3. Klasse kunne forfremmes Maskinoverkonstabler og Overfyrbødere samt udnævnes private Maskinarbejdere, der have aftjent deres Værnepligt,

Nr. 215. 30te Septbr. bestaaet den almindelige Maskinisteksamen og ikke ere over 35 Aar, og som enten i mindst 4 Maaneder have faret til Søs som Medhjælpere i Maskinen eller have gjort Tjeneste som saadanne paa et af Flaadens Skibe. Udnævnelsen foretages af Chefen for Orlogsværftet.

Forfremmelse fra Maskinist af 3. Klasse til Maskinist af 2. Klasse sker efter Aldersorden blandt dem, der egne sig til Forfremmelse, og som have staaet mindst 2 Aar i Graden.

Forfremmelse fra Maskinist af 2. Klasse til Maskinist af 1. Klasse sker hver Gang ved Valg blandt dem, der have staaet mindst 2 Aar i Graden.

Forfremmelseslister for Maskinister, Maskinoverkonstabler, Overfyrbødere og menige affattes efter endt Orlogstogt. For Landtjenestens Vedkommende affattes Forfremmelseslisterne af Chefen for den Afdeling eller for det Korps, hvor de paagældende have forrettet Tjeneste i det forløbne Aar. Den samlede Forfremmelsesliste affattes aarlig af et Forfremmelsesraad, der bestaar af Korpschefen, en Maskinmester og en Maskinist af den Grad, hvortil Forfremmelsen skal ske. De to sidstnævnte Medlemmer af Raadet beordres til denne Tjeneste af Chefen for Orlogsværftet.

Ved Forfremmelse efter Aldersorden skal Raadet afgive begrundet Erklæring til Chefen for Orlogsværftet om, hvorvidt det anser den ældste af dem, der opfylde Betingelserne, for skikket til Forfremmelse. Udnævnelsen foretages af Chefen for Orlogsværftet.

Ved Forfremmelse efter Valg skal Forfremmelsesraadet afgive begrundet Forslag om de 3 Maskinister, som det blandt dem, der opfylde Betingelserne, anser for fortrinsvis skikkede til Forfremmelse.

I Tilfælde af Meningsforskel indenfor Forfremmelsesraadet sker Forslaget efter Flertallets Beslutning.

Chefen for Orlogsværftet udnævner ved Forfremmelse efter Valg den blandt de 3 af Raadet indstillede, som han finder værdigst til Forfremmelse.

Til *Ingeniørassistenter* udnævnes de Ingeniørelever af Maskinafdelingen, som have bestaaet Afgangsprøven ved Ingeniørelevskolen (jfr. § 31 b).

Til *Maskinmester* kunne forfremmes Maskinister, som have tjent som saadanne i mindst 4 Aar, og som have bestaaet den almindelige Maskinisteksamen.

Til *Marineingeniør* af 2den Grad kunne forfremmes Ingeniørassistenter, der som saadanne have forrettet Tjeneste i mindst 3 Aar og ere vel anbefalede for deres praktiske Tjeneste saavel om Bord som i Land. Der skal mindst hvert andet Aar finde en Forfremmelse Sted til Marineingeniør af 2den Grad. Bevirkes der herved overtallige Marineingeniørs Numre, bliver i det eller de følgende Aar, i hvilke et større Antal Pladser blive ledige, kun det nævnte Antal besat, indtil Tallet er bragt ned til det normerede.

Til *Marineingeniør* af 1ste Grad kunne forfremmes Marineingeniører af 2den Grad, der som saadanne have faret til Søs med danske Orlogsskibe i mindst 1 Aar, og deraf mindst 6 Maaneder som 1ste Ingeniør.

Forfremmelse til Marineingeniør af 2den Grad og Marineingeniør af 1ste Grad sker efter Aldersorden blandt dem, der opfylde Betingelserne for Forfremmelse.

Til *Marineoveringeniør* kunne forfremmes Marineingeniører af 1ste Grad, der som saadanne have faret til Søs med danske Orlogsskibe i mindst 1 Aar samt have bestaaet Afgangsprøven ved Officersskolen eller modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds.

Ved Beregning af den til Forfremmelse fornødne Søfart regnes Tjeneste til Søs i Krigstid dobbelt. Nr. 215. 30te Septbr.

Til *Marinestabsingeniør* kunne Marineoveringeniører og Marineingeniører af 1ste Grad forfremmes.

Disse Forfremmelser ske hver Gang ved Valg.

Forfremmelseslister for Embedsmænd af Maskinkorpset affattes efter endt Orlogstogt af Skibschefen (for Eskadreingeniøren af Eskadrechefen); for Landtjenestens Vedkommende affattes Forfremmelseslisterne af Chefen for den Afdeling eller for det Korps, hvor den paagældende har forrettet Tjeneste i det forløbne Aar.

Den samlede Forfremmelsesliste affattes aarlig af et Forfremmelsesraad. Dette bestaar af Chefen for Orlogsværftet, Korpschefen og Marinestabsingeniøren; ved Forfremmelse til Marineoveringeniør forstærkes Raadet med 2 Marineoveringeniører, ved Forfremmelse til Marineingeniør af 1ste Grad med 2 Marineingeniører af 1ste Grad og ved Forfremmelse til Maskinmester med 1 Marineingeniør af 1ste Grad og 1 Maskinmester. Marineoveringeniørerne, Marineingeniørerne og Maskinmesteren i Raadet beordres til denne Tjeneste af Ministeren. Hvert Aar afgaar normalt 1 Marineoveringeniør og 1 Marineingeniør (Maskinmester) fra Forfremmelsesraadet.

Ved Forfremmelse til Maskinmester skal Forfremmelsesraadet afgive begrundet Forslag om de 3 Maskinister, som det blandt dem, der opfylde Betingelserne, anser for fortrinsvis skikkede til Forfremmelse.

Ved Forfremmelse til Marineingeniør af 1ste Grad skal Raadet afgive begrundet Erklæring om, hvorvidt den ældste Marineingeniør af 2den Grad, der opfylder Betingelserne, anses for skikket til Forfremmelse.

Ved Forfremmelse til Marineoveringeniør skal Raadet afgive begrundet Forslag om de 3 Marineingeniører af 1ste Grad, som det blandt dem, der opfylde Betingelserne, anser for fortrinsvis skikkede til Forfremmelse.

I Tilfælde af Meningsforskel indenfor Forfremmelsesraadet sker Forslaget efter Flertallets Beslutning.

Ministeren indstiller ved Forfremmelse efter Valg den blandt de 3 af Raadet indstillede, som han finder værdigst til Forfremmelse.

Naar der samtidig med en Forfremmelse skal besættes en speciel teknisk Stilling ved Korpset, kan Ministeren indstille til Forfremmelse en dertil særlig skikket Embedsmand af Maskinkorpset, uden at Forfremmelsesraadets Erklæring eller Forslag indhentes. Den saaledes forfremmede Embedsmand er dog hermed afskaaren fra senere Forfremmelse, og han vil være at afskedige, saasnart han ophører med at beklæde den paagældende særlige Stilling.

Maskinister have fast Ansættelse og kunne, for saa vidt de ikke have opnaaet Pensionsret, kun afskediges med $^1/_2$ Aars Varsel.

Antagelse og Hjemsendelse af Maskinkonstabler og af Maskinoverkonstabler, Antagelse og Afskedigelse af Fyrbødere, Overfyrbødere samt Afskedigelse af Maskinister foretages af Chefen for Orlogsværftet; dog kunne Afskedigelse af Overfyrbødere og Maskinister, som have erhvervet Ret til Pension efter Pensionsloven, samt Hjemsendelse af Maskinoverkonstabler, hvis Tjenestetid ikke er udløben, kun ske med Ministerens Samtykke.

Forfremmelse til Overfyrbøder, Maskinoverkonstabel og Maskinist af 3. Klasse sker efter Indstilling af Korpschefen.

Overfyrbødere og Maskinister kunne efter at have fyldt det 55. Aar forlange

Nr. 215. 30te Septbr. Afsked paa Grund af Alder med Pension og blive ved Opnaaelsen af 60 Aars Alderen at afskedige med Pension efter Pensionsloven.

Den Maskinmester og Marineingeniør, der har naaet 60 Aars Alderen, den Marineoveringeniør og Marinestabsingeniør, der har naaet 65 Aars Alderen, bliver at afskedige med Pension efter Pensionsloven.

Den Maskinmester og Marineingeniør, der har naaet 55 Aars Alderen, den Marineoveringeniør og den Marinestabsingeniør, der har naaet 60 Aars Alderen, kan forlange Afsked med Pension efter Pensionsloven, ligesom der ogsaa kan meddeles disse Embedsmænd Afsked med Pension efter Pensionsloven efter Opnaaelsen af de nævnte Aldersaar.

Ingeniørassistenter udnævnes af Ministeren.

Embedsmænd af Maskinkorpset udnævnes af Kongen.

§ 40.

Artillerikorpset samt Matros- og Søminekorpset.

Til *Konstabler* og *faste Matroser* af 3. Klasse kunne antages værnepligtige, der have gjort Tjeneste ved Søværnet, samt Elever, der have bestaaet Afgangsprøven ved Konstabelelevskolen (jfr. § 32 a). De værnepligtige forpligte sig ved Antagelsen til at gøre Tjeneste i 4 Aar som Konstabler eller Matroser af 3. og 2. Klasse.

Konstabler og faste Matroser, der oprykkes i 1. Klasse, forpligte sig yderligere til 2 Aars Tjeneste.

De til Matros- og Søminekorpset hørende Minematroser ansættes paa et Aar ad Gangen.

Til *Underofficerer af 2. Klasse* kunne forfremmes Konstabler og faste Matroser, efter at de have gennemgaaet en Uddannelse og bestaaet en Prøve i Overensstemmelse med de herfor givne Regler, som fastsættes af Ministeren.

Ved Forfremmelse til Underofficerer af 2. Klasse forpligte de, der ikke hjemsendes, sig til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Efter Udløbet af denne Tjenestetid forpligte de, der forblive til Tjeneste, sig for et Aar ad Gangen. Underofficerer af 2. Klasse kunne opsiges til Hjemsendelse med 3 Maaneders Varsel.

De Konstabler og faste Matroser, der efter Udløbet af deres Tjenestetid ikke forfremmes, hjemsendes.

Minematroser kunne ikke hjemsendes.

Til *Underofficer af 1. Klasses* 3. Grad kunne forfremmes Underofficerer af 2. Klasse. Udnævnelsen foretages af Chefen for Orlogsværftet.

Forfremmelse fra Underofficer af 1. Klasses 3. Grad til Underofficer af 1. Klasses 2. Grad sker efter Aldersorden blandt dem, der egne sig til Forfremmelse, og som have staaet mindst 2 Aar i Graden.

Forfremmelse fra Underofficer af 1. Klasses 2. Grad til Underofficer af 1. Klasses 1. Grad sker hver Gang ved Valg blandt dem, der have staaet mindst 2 Aar i Graden.

Forfremmelseslister for Underofficerer og menige affattes efter endt Orlogstogt. For Landtjenestens Vedkommende affatte Korpscheferne Forfremmelseslister for de til andre Korpser henhørende Underofficerer og menige, der i det forløbne Aar have gjort Tjeneste under deres Befaling. Den samlede Forfremmelsesliste for hvert Korps affattes aarlig af et Forfremmelsesraad, der bestaar af Korpschefen, en Løjtnant og en Underofficer af det paagældende Korps af den Grad, hvortil For-

fremmelse skal ske. De to sidstnævnte Medlemmer af Raadet beordres til denne Tjeneste af Chefen for Orlogsværftet.

Ved Forfremmelse efter Aldersorden skal Raadet afgive begrundet Erklæring til Chefen for Orlogsværftet om, hvorvidt det anser den ældste af dem, der opfylde Betingelserne, for skikket til Forfremmelse. Udnævnelsen foretages af Chefen for Orlogsværftet.

Ved Forfremmelse efter Valg skal Raadet afgive begrundet Forslag om de 3 Underofficerer, som det blandt dem, der opfylde Betingelserne, anser for fortrinsvis skikkede til Forfremmelse.

I Tilfælde af Meningsforskel indenfor Forfremmelsesraadet sker Forslaget efter Flertallets Beslutning.

Chefen for Orlogsværftet udnævner ved Forfremmelse efter Valg den blandt de 3 af Raadet indstillede, som han finder værdigst til Forfremmelse.

Underofficerer af 1. Klasse have fast Ansættelse og kunne, for saa vidt de ikke have opnaaet Pensionsret, kun afskediges med $^1/_2$ Aars Varsel.

Antagelse og Hjemsendelse af Konstabler, faste Matroser og Underofficerer af 2. Klasse samt Antagelse og Afskedigelse af Minematroser og Afskedigelse af Underofficerer af de forskellige Grader i 1. Klasse foretages af Chefen for Orlogsværftet; dog kan Afskedigelse af Underofficerer af 1. Klasse, som have erhvervet Ret til Pension efter Pensionsloven, samt Hjemsendelse af Underofficerer af 2. Klasse, hvis Tjenestetid ikke er udløben, kun ske med Ministerens Samtykke.

Forfremmelse til Underofficer af 2. Klasse samt Underofficer af 1. Klasse sker efter Indstilling af Korpschefen.

Underofficerer af Artillerikorpset samt af Matros- og Søminekorpset kunne, efter at have fyldt det 55. Aar, forlange Afsked paa Grund af Alder med Pension og blive ved Opnaaelsen af 60 Aars Alderen at afskedige med Pension efter Pensionsloven.

Udnævnelse og Afskedigelse af Overgymnastiklæreren og Hornblæserne foretages af Chefen for Orlogsværftet efter Indstilling af Korpschefen; dog kan Afskedigelse, naar de paagældende have erhvervet Ret til Pension efter Pensionsloven, kun ske med Ministerens Samtykke.

Overgymnastiklæreren og Hornblæserne kunne, efter at have fyldt det 55. Aar, forlange Afsked paa Grund af Alder med Pension efter Pensionsloven og blive ved Opnaaelsen af 60 Aars Alderen, for Overgymnastiklærerens og Stabshornblæserens Vedkommende dog først ved Opnaaelsen af 65 Aars Alderen, at afskedige med Pension efter Pensionsloven.

Chefen for Orlogsværftet har Ret til at forsætte Underofficerer af Artillerikorpset samt af Matros- og Søminekorpset fra det ene af disse Korpser til det andet.

§ 41.

Intendanturkorpset.

Til *Intendanturkonstabler* kunne antages værnepligtige, der have gjort Tjeneste ved Søværnet, samt Konstabler og faste Matroser. De forpligte sig ved Antagelsen til at gøre Tjeneste i 4 Aar som Intendanturkonstabler.

Til *Intendanturoverkonstabler* kunne forfremmes Intendanturkonstabler, der have gennemgaaet en Uddannelse og bestaaet en Prøve i Overensstemmelse med de herfor givne Regler, som fastsættes af Ministeren.

Nr. 215. 30te Septbr.

Ved Forfremmelse til Intendanturoverkonstabler forpligte de, der ikke hjemsendes, sig til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Efter Udløbet af denne Tjenestetid forpligte de, der forblive til Tjeneste, sig for et Aar ad Gangen. Intendanturoverkonstabler kunne opsiges til Hjemsendelse med 3 Maaneders Varsel.

De Konstabler, der efter Udløbet af deres Tjenestetid ikke forfremmes, hjemsendes.

Til *Underintendant af 3. Klasse* kunne forfremmes Intendanturoverkonstabler.

Forfremmelse fra Intendanturoverkonstabel til Underintendant og gennem de forskellige Underintendantklasser samt Udfærdigelse af Forfremmelseslister sker efter de samme Regler som for de øvrige Korpser. Forfremmelsesraadet bestaar af Korpschefen, en Intendant og en Underintendant af den Klasse, hvortil Forfremmelse skal ske. De to sidstnævnte Medlemmer af Raadet beordres til denne Tjeneste af Chefen for Orlogsværftet.

Kadetter og Ingeniørelever, der have bestaaet de paagældende Skolers Prøver uden at være oprykkede i ældste Klasse, samt unge Mænd, der have taget Afgangseksamen for Studerende, de sidste dog først efter at have aftjent deres Værnepligt ved Søværnet, kunne udnævnes til *Intendanturassistenter*, naar de have bestaaet en nærmere fastsat Tillægsprøve. De forpligte sig ved Udnævnelsen til at gøre Tjeneste ved Søværnet i 4 Aar.

Til *Intendant* kunne Underintendanter, der have tjent som saadanne i mindst 4 Aar, og Intendanturassistenter, der ere vel anbefalede for deres Tjeneste, forfremmes. Mindst hveranden af disse Forfremmelser skal ske fra Underintendantklassen.

Til *Overintendant* kunne Intendanter forfremmes.

Til *Stabsintendant* kunne Overintendanter og Intendanter forfremmes.

Disse Forfremmelser, med Undtagelse af Forfremmelsen fra Intendanturassistent til Intendant, ske hver Gang ved Valg.

Forfremmelseslister for Embedsmænd af Intendanturkorpset og Intendanturassistenter affattes efter endt Orlogstogt af Skibschefen (for Eskadreintendanten af Eskadrechefen); for Landtjenestens Vedkommende affattes Forfremmelseslisterne af den Myndighed, under hvem de paagældende have gjort Tjeneste i det forløbne Aar. Den samlede Forfremmelsesliste affattes aarlig af et Forfremmelsesraad, der bestaar af Chefen for Orlogsværftet, Korpschefen og en Overintendant. Ved Forfremmelse fra Underintendant til Intendant forstærkes Raadet med 2 Intendanter. Overintendanten og Intendanterne beordres til denne Tjeneste af Ministeren.

Ved Forfremmelse fra Underintendant til Intendant skal Raadet afgive begrundet Forslag om de 3 Underintendanter, som det anser for fortrinsvis skikkede til Forfremmelse.

Ved Forfremmelse til Overintendant skal Raadet afgive begrundet Forslag om de 3 Intendanter, som det anser for fortrinsvis skikkede til Forfremmelse.

I Tilfælde af Meningsforskel indenfor Forfremmelsesraadet, afgives Forslaget efter Flertallets Beslutning.

Ministeren indstiller den blandt de 3 af Raadet indstillede, som han finder værdigst til Forfremmelse.

Underintendanter have fast Ansættelse og kunne, for saa vidt de ikke ere pensionsberettigede, kun afskediges med $^1/_2$ Aars Varsel.

Antagelse og Hjemsendelse af Intendanturkonstabler og Intendanturoverkonstabler samt Afskedigelse af Underintendanter foretages af Chefen for Orlogsværftet; dog kan Afskedigelse af Underintendanter, som have erhvervet Ret til Pension efter Pensionsloven, samt Hjemsendelse af Intendanturoverkonstabler, hvis Tjenestetid ikke er udløben, kun ske med Ministerens Samtykke.

Underintendanter kunne, efter at have fyldt det 55. Aar, forlange Afsked paa

Grund af Alder med Pension og blive ved Opnaaelsen af 60 Aars Alderen at afskedige med Pension efter Pensionsloven. Nr. 215. 30te Septbr.

Den Intendant, der har naaet 60 Aars Alderen, den Overintendant og den Stabsintendant, der har naaet 65 Aars Alderen, bliver at afskedige med Pension efter Pensionsloven.

Den Intendant, der har naaet 55 Aars Alderen, den Overintendant og den Stabsintendant, der har naaet 60 Aars Alderen, kan forlange Afsked med Pension efter Pensionsloven, ligesom der ogsaa kan meddeles disse Embedsmænd Afsked med Pension efter Pensionsloven ved Opnaaelsen af de nævnte Aldersaar.

Intendanturassistenter udnævnes af Ministeren.

Embedsmænd af Intendanturkorpset udnævnes af Kongen.

§ 42.

Lægekorpset.

Underlæger, der have bestaaet medicinsk Embedseksamen, kunne udnævnes til *Reservelæger*, naar de have deltaget i et Søtogt eller i en af de i Hærloven fastsatte Øvelser.

Til *Korpslæge* kunne udnævnes Læger, fortrinsvis Reservelæger.

Til *Overlæge* kunne Korpslæger forfremmes.

Til *Stabslæge* kunne Overlæger og Korpslæger forfremmes.

Disse Forfremmelser ske hver Gang ved Valg.

Forfremmelseslister for Embedsmænd af Lægekorpset og Reservelæger affattes efter endt Orlogstogt af Skibschefen (for Eskadrelægen af Eskadrechefen); for Landtjenestens Vedkommende affattes Forfremmelseslisterne af den Myndighed, under hvem de paagældende have gjort Tjeneste i det forløbne Aar.

Den Embedsmand af Lægekorpset — den fungerende Generallæge undtaget —, der har naaet 65 Aars Alderen, og den fungerende Generallæge, der har naaet 70 Aars Alderen, bliver at afskedige med Pension efter Pensionsloven.

Den Embedsmand af Lægekorpset — den fungerende Generallæge undtaget —, der har naaet 60 Aars Alderen, den fungerende Generallæge, der har naaet 65 Aars Alderen, kan forlange Afsked med Pension efter Pensionsloven, ligesom der ogsaa kan meddeles disse Embedsmænd Afsked med Pension efter Pensionsloven efter Opnaaelsen af de nævnte Aldersaar.

Reservelæger udnævnes af Ministeren.

Stabslæger, Overlæger og Korpslæger udnævnes af Kongen.

§ 43.

Befalingsmænd og ligestillede af Rammerne erhverve sig under samme Betingelser som Befalingsmænd af Hæren en lignende fortrinsvis Adgang til visse Embeder og Bestillinger under Indenrigs- og Finansministeriet, som ved kongelig Resolution af 29. September 1860 er hjemlet Reserveofficerer og Reserveunderofficerer.

Endvidere hjemles der dem fortrinsvis Ret til saadanne Embeder og Bestillinger under Marinebestyrelsen (Orlogsværftet, Fyrvæsenet m. m.), hvori de under Hensyn til deres Uddannelse og Kundskaber ville kunne gøre Fyldest.

Menige af Søværnets faste Stamme erhverve sig efter Udløbet af deres Tjenestetid, naar de ere vel anbefalede fra denne, en ved kongelig Anordning nærmere fastsat fortrinsvis Adgang til saadanne Stillinger under Finansministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder, Landbrugsministeriet og Marinebestyrelsen, hvortil de som Følge af deres Uddannelse og Tjeneste i Søværnet ere skikkede.

Nr. 215. 30te Septbr.

§ 44.

Ingen Befalingsmand eller ligestillet af Rammerne kan erholde nogen anden Karakter end den, som hans Grad eller Klasse i Overensstemmelse med denne Lov medfører.

§ 45.

Befalingsmænd og ligestillede af Rammerne kunne erholde Orlov i indtil 12 Maaneder med Bibehold af deres Lønning, for saa vidt deres Tjeneste paa anden Maade kan besørges uden Udgift for Statskassen og uden Skade for Søværnet. Kun hvor Omstændighederne særlig tale derfor og saaledes navnlig, naar det er ønskeligt for deres Uddannelses Skyld, kan en længere Orlov tilstaas paa samme Vilkaar.

Orlov til Admiraler og Eskadrechefer og Orlov for over 12 Maaneder til andre Officerer og ligestillede af Søværnet gives af Kongen.

§ 46.

De Befalingsmænd og ligestillede, der efter egen Begæring sættes udenfor Nummer uden Lønning, bibeholde deres Aldersorden og Ret til, efter Udløbet af det Tidsrum, for hvilket de ere blevne satte udenfor Nummer, ved forefaldende Tjenesteledighed atter at indtræde i deres Nummer i den samme Grad eller Klasse; men de kunne ikke forfremmes, saa længe de staa udenfor Nummer, ikke heller, naar de have staaet udenfor Nummer over 3 Aar, førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter have tiltraadt deres Tjeneste.

Andragende om at sættes udenfor Nummer afgøres for Officerer og ligestilledes Vedkommende af Kongen.

Befalingsmænd og ligestillede, der ere satte uden for Nummer for at overtage andre under Ministeriets Omraade hørende Stillinger, kunne forfremmes 1 Grad over den, de indtog ved deres Ansættelse i disse Stillinger, dog kun naar saadanne Forhold ere til Stede, som efter de i denne Lov givne Regler vilde have været Betingelse for Forfremmelse, hvis vedkommende havde været i Nummer.

§ 47.

Enhver Befalingsmand eller ligestillet, som har Orlov eller efter egen Begæring staar udenfor Nummer, indtræder igen i Tjenesten, naar Flaaden sættes paa Krigsfod.

§ 48.

Officerer og ligestillede, Underofficerer af 1. Klasse og ligestillede samt Overfyrbødere kunne — af anden Grund end Svagelighed eller de i tidligere §§ nævnte Tilfælde paa Grund af Alder — ikke forlange Afsked uden forudgaaende 1/2 Aars Varsel.

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang i Krigstid af Befalingsmænd og ligestillede samt menigt Mandskab af Rammerne.

§ 49.

De i §§ 38—42 om Ansættelse, Forfremmelse og Afgang i Fredstid givne Bestemmelser ere ogsaa gældende under Krigsforhold med følgende Afvigelser:

Menige kunne straks forfremmes til Reserveunderofficerer, Underofficerer af 2. Klasse og de med dem ligestillede; Reserveunderofficerer, Underofficerer af 2. Klasse og de med dem ligestillede til Underofficerer af 1. Klasse og de med dem ligestillede

Bekendtgørelse

Nr. 38.
11te
Marts.

om

en mellem Danmark og Norge afsluttet Konvention angaaende obligatorisk Voldgift.

Under 8. Oktober 1908 er der mellem den danske og den norske Regering blevet afsluttet følgende Konvention angaaende obligatorisk Voldgift:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Norge,

som i det Øjemed at bringe de Grundsætninger til Anvendelse, der udtales i Artiklerne 37—40 af den i Haag den 18. Oktober 1907 afsluttede Konvention angaaende internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej, ønske at indlede Forhandlinger om Afslutning af en obligatorisk Voldgiftskonvention, have til Deres Befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Herr Greve Frederik Christopher Otto Raben-Levetzau, Hans Majestæts Kammerherre og Udenrigsminister,

og Hans Majestæt Kongen af Norge:

Herr George Francis Hagerup, Dr. jur. & philos., Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Kjøbenhavn;

hvilke, efter at have meddelt hverandre deres Fuldmagter, der befandtes i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til Afgørelse ved Voldgift de Tvistigheder, som maatte opstaa mellem dem, og som ikke have kunnet løses ved direkte diplomatiske Underhandlinger, for saa vidt de ikke berøre de respektive Landes Uafhængighed eller Integritet.

Hans Majestæt Kongen av Danmark og Hans Majestæt Kongen av Norge,

som i det øjemed at bringe de grundsætninger til anvendelse, der uttales i artiklerne 37—40 i den i Haag den 18. oktober 1907 avsluttede konvention angaaende internationale stridigheters bilæggelse ad fredelig vei, ønsker at indlede forhandlinger om avslutning av en obligatorisk voldgiftskonvention, har til Sine befuldmægtigede utnævnt:

Hans Majestæt Kongen av Danmark:

Herr. Greve Frederik Christopher Otto Raben-Levetzau, Hans Majestæts Kammerherre og utenriksminister,

og Hans Majestæt Kongen av Norge:

Herr. George Francis Hagerup, Dr. jur. & philos., Hans Majestæts overordentlige utsending og befuldmægtigede minister i Kjøbenhavn;

hvilke, efter at ha meddelt hverandre sine fuldmagter, som befandtes i god og behørig form, er kommet overens om følgende artikler:

Artikel 1.

De høie kontraherende parter forpligter sig til at henvise til avgjørelse ved voldgift de tvistigheter, som maatte opstaa mellem dem og som ikke har kunnet løses ved direkte diplomatiske underhandlinger, forsaavidt de ikke berører de respektive landes uavhængighet eller integritet.

Underofficerer af 1. Klasse og de med dem ligestillede til Løjtnanter eller Maskinmestre; Skibsførere og Styrmænd kunne udnævnes til Reserveofficerer og Skibsmaskinmestre til Reserveingeniører. Den for visse Forfremmelser i Fredstid stillede Betingelse, at have gennemgaaet nogle af Søværnets Skoler eller at have bestaaet visse Prøver, bortfalder. Nr. 215. 30te Septbr.

De for Ansættelse og Forfremmelse af Befalingsmænd fastsatte Tidsbetingelser bortfalde, og de for Fredstid fastsatte Aldersgrænser komme ikke i Betragtning.

Afskedigede Befalingsmænd og de med dem ligestillede kunne antages til midlertidig Tjeneste.

Under Krig kan Kongen tillægge de højstkommanderende Ret til, for at belønne udvist udmærket Tapperhed og Konduite overfor Fjenden, undtagelsesvis at foretage Forfremmelser udover, hvad de for Fredstid i saa Henseende gældende Bestemmelser hjemle.

Under Krigsberedskab eller Krig kan ingen Befalingsmand og ligestillet eller menig forlange sin Afsked, selv om han har naaet den for Fredstid fastsatte Aldersgrænse, eller fordi hans Tjenestetid er udløben.

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Orlogsværftets Embedsmænd og Bestillingsmænd m. fl.

§ 50.

Orlogsværftets Embedsmænd udnævnes af Kongen.

Bestyreren af Kompasvæsenet og Ingeniørassistenterne ved Fabriksafdelingen udnævnes af Ministeren.

Orlogsværftets øvrige faste Personel antages, forfremmes og afskediges af Chefen for Orlogsværftet, med Undtagelse af Personellet ved Fabriksafdelingen, som antages, forfremmes og afskediges af Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen.

De vedkommende Afdelingschefer have Indstillingsret.

§ 51.

Orlogsværftets Haandværkere, Værftsarbejdsmænd og Politibetjente antages med et-aarige Kontrakter, ordnede saaledes, at omtrent en Fjerdedel udløber hvert Fjerdingaar.

De af Orlogsværftets faste Personel, der ikke have aftjent deres Værnepligt, stilles ved Indkaldelse under samme Vilkaar som andre værnepligtige af deres Aargang, dog saaledes, at de indkaldes til Tjeneste ved Søværnet.

§ 52.

De i §§ 44, 46, 47 og 49 for Flaadens Befalingsmænd givne Regler gælde ogsaa for Orlogsværftets Embedsmænd og øvrige faste Personel.

§ 53.

Lov af 28. Maj 1880 om Søværnets Ordning med senere Ændringer i denne af 15. Maj 1903 Nr. 95, af 1. April 1905 Nr. 42, af 1. April 1908 Nr. 70, af 3. April 1909 Nr. 56 samt § 1 i Lov af 22. Marts 1907 Nr. 46 ophæves.

De Bestemmelser, der ere satte ud af Kraft ved ovenanførte Love, forblive dog fremdeles ude af Kraft.

Nr. 215. 30te Septbr.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 54.

De nuværende Gymnastiklærere forblive staaende som saadanne i Artillerikorpset, indtil de forfremmes eller afgaa.

De nuværende Maskinassistenter, der have gennemgaaet den tidligere Skole for Skibbygning og Maskinvæsen, beholde Ret til at kunne forfremmes til Embedsmandsgraderne i Maskinkorpset.

Den i § 39 fastsatte Betingelse for Forfremmelse af Maskinister fra en Grad til den nærmest højere liggende: at have staaet mindst 2 Aar i Graden, bortfalder for de nuværende Maskinassistenter, der have gennemgaaet Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen, eller som ere antagne blandt private Maskinarbejdere.

For de nuværende Søminearbejdere gælde følgende Bestemmelser:

1) De kunne udnævnes til Maskinister af 3die og 2den Klasse.
2) De kunne forfremmes til Maskinister af 1ste Klasse, naar de have bestaaet den almindelige Maskinisteksamen.

De nuværende Sømineassistenter kunne udnævnes til Maskinister af 2den og 1ste Klasse.

Oversøminemesteren og 2 af de ved Søminekorpsets Depot staaende Søminemestre, der ere knyttede til Torpedovaabenet, samt Ingeniørassistenten overføres til Maskinkorpset, den førstnævnte som Marineoveringeniør. De fastsatte Regler for Forfremmelse gælde ikke for disse 2 Søminemestre.

Betingelsen for at kunne forfremmes til Kaptajn: at have bestaaet Afgangsprøven ved Officersskolen eller have gennemgaaet Hærens Officersskoles ældste Klasse eller modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds, stilles først til de Officerer, der udnævnes til Sekondløjtnanter, efter at denne Lov er traadt i Kraft.

Betingelsen for at kunne forfremmes til Marineoveringeniør: at have bestaaet Afgangsprøven ved Officersskolen eller have modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds, stilles først til de Embedsmænd af Maskinkorpset, der ere udnævnte til Ingeniørassistenter i 1907.

§ 55.

Af Hensyn til Omordningen af Elevskolen bemyndiges Ministeren til indtil 4 Aar, efter at denne Lov er traadt i Kraft, at gøre Undtagelser fra Bestemmelserne vedrørende Optagelsen i den faste Mandskabsstamme og Korpserne, ligesom Ministeren, indtil Rammerne ere fuldtallige, kan tillade Konstabler og faste Matroser af den faste Mandskabsstamme at rekapitulere paa et Aar ad Gangen.

§ 56.

Indtil Søofficerskorpsets Rammer ere fuldtallige, bemyndiges Ministeren til i samme Udstrækning og paa samme Maade som under den nuværende Organisationslov at uddanne Reserveløjtnanter.

De nuværende og herefter uddannede Reserveløjtnanter forblive staaende i Søværnets Ruller som saadanne, indtil de have opnaaet den til Udslettelse af Rullen bestemte Alder.

Ministeren bemyndiges til ved de Korpser, i hvilke der efter denne Lov foretages Reduktioner, først at lade disse indtræde, efterhaanden som den faste Stamme af menigt Mandskab haves til Raadighed.

De nuværende Tøjhus- og Værftsløjtnanter, som overføres til Søofficerskorpset, kunne vedblive at være tjenstgørende, indtil de have naaet 70 Aars Alderen. Nr. 215. 30te Septbr.

§ 57.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg. Inden Udløbet af Aaret 1914 forelægges Forslag til Lov om Uddannelse af Søværnets Befalingsmænd og om menige af Søværnets faste Stamme for Rigsdagen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 216.
30te
Septbr.

Lov

om

ekstraordinær Bevilling til Anskaffelse af Søkrigsmateriel.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til Anskaffelse af Torpedobaade og Undervandsbaade med tilhørende Torpedoer og Ammunition samt til Anskaffelse af en Del passivt Søminemateriel og til enkelte nødvendige Forbedringer ved det nuværende Krigsmateriel bevilges et Beløb paa 6,300,000 Kr.

§ 2.

Af det i § 1 nævnte Beløb kan der anvendes 2 Millioner Kr. i Finansaaret 1909—10 og en Trediedel af Resten i hvert af de følgende 3 Finansaar: 1910—11, 1911—12, 1912—13.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

*) Udfærdiget gennem Marineministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909. Folket. Tid. Sp. 117, 126, 496, 812, 855, 1443; Landst. Tid. Sp. 84, 267, 335; Till. A. Sp. 181; Till. B. Sp. 29, 205; Till. C. Sp. 213, 349.

Lov

Nr. 217.
30te
Septbr.

om

Lønninger m. v. ved Søværnet.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det indkaldte værnepligtige Mandskab.

§ 1.

Værnepligtige lønnes under Indkaldelse med 30 Øre om Dagen. De faa desuden:

1) Fuld Forplejning eller, hvis denne ikke kan gives dem, 1 Kr. 25 Øre i Kostpenge.
2) Frit Kvarter efter de gældende Bestemmelser i Skib, Kaserne, Barak, Lejr, Bivouak eller ved Indkvartering hos private. Overlades det den værnepligtige selv at sørge for Kvarter, tilstaas der ham 1 Kr. 50 Øre pr. Nat i Kvarterpenge.
   Paa Rejser, hvor der ikke overnattes, bortfalde Kvarterpengene.
3) Fri Beklædning, saavel Over- som Undermundering.
   Beklædningen udleveres til den værnepligtige efter de gældende Reglementer.
4) Frit Køjetøj, Haandklæder og Spiserekvisitter.
   Den værnepligtige skal ved Hjemsendelsen tilbagelevere de under Punkterne 3 og 4 nævnte Genstande og har Erstatningspligt for Mangler.
5) Fri Sygepleje.
   Den værnepligtige, der udholder nogen af de i den militære Straffelov omhandlede Fængselsstraffe, udgaar af Forplejning i Fængselstiden og skal selv bekoste sit Underhold. Saafremt hans Lønning Dag for Dag ikke er tilstrækkelig til at udrede hans Forplejning, kan der tilstaas den værnepligtige indtil 40 Øre daglig i Underholdspenge.

§ 2.

Enhver værnepligtig faar for hver Dag, han udfører Tjeneste:

1) som Underlæge et Tillæg af 50 Øre;
2) som Fyrbøder eller Kullemper et Tillæg af 30 Øre i de første 30 Dage og derefter 40 Øre;
3) som Kok eller Hovmester eller Haandværker (Bager, Skomager, Skræder, Bødker eller lignende) eller Telegrafist et Tillæg af 30 Øre;
4) som Koksmat eller Hovmestersmat eller Bagersmat eller Sygepasser et Tillæg af 20 Øre.

---

*) Udfærdiget gennem Marineministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909. Folket. Tid. Sp. 117, 126, 496, 813, 855, 1443; Landst. Tid. Sp. 84, 267, 335; Till. A. Sp. 183; Till. B. Sp. 29, 205; Till. C. Sp. 215, 351.

Nr. 217. 30te Septbr.

En helbefaren faar for hver Dag, han udfører Tjeneste som befaren i Skibe eller Fartøjer paa Togt, et Tillæg af 30 Øre.

Samme Tillæg gives alt befarent Mandskab, som i Henhold til Bestemmelsen i § 10 i Lov om Søværnets Ordning af D. D. gør frivillig Tjeneste.

Ingen kan oppebære mere end et af de i denne Paragraf nævnte Tillæg ad Gangen.

§ 3.

Værnepligtige Underofficerer (Reserveunderofficerer) faa under Indkaldelse i de første 2 Maaneder et Tillæg af 50 Øre daglig, i Resten af Tiden et Tillæg af 60 Øre daglig.

§ 4.

De indkaldte befarne faa i Underholdspenge 10 Kr. maanedlig for de to første Gange, de indkaldes, og ellers 20 Kr. maanedlig (jfr. endvidere Bestemmelsen i § 1 af Lov af 6. April 1898 om Tillæg til Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869).

Rammerne.

a. Menige.

§ 5.

Lønningerne for Fyrbødere og Minematroser fastsættes indenfor de paa Finansloven givne Bevillinger og efter et af Ministeren udstedt Regulativ.

Udenfor Lønningen faa de efter 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste som Fyrbødere og Minematroser et Tillæg af henholdsvis 96 og 192 Kr. aarlig.

Fyrbødere, der forfremmes til Overfyrbødere, faa den nærmest højere Lønning, som er fastsat for disse.

§ 6.

Konstabler og Matroser af 3die Klasse lønnes, naar de ere udgaaede fra Konstabelelevskolen, med . 300 Kr. aarlig,
ellers med..... 480 — —
— - — - 2den — lønnes med..... 600 — —
— - — - 1ste — — — ..... 720 — —

foruden fuld Forplejning og frit Kvarter (jfr. § 1).

Konstabler og Matroser faa i Orlovspenge, naar de efter Udløbet af deres Tjenestetid hjemsendes eller forfremmes, 100 Kr. for hvert Aars god Tjeneste som Konstabel eller Matros. Naar Hjemsendelse eller Forfremmelse finder Sted inden Udløbet af den normerede Tjenestetid, kan der, for saa vidt Ministeriet finder Anledning dertil, udbetales Konstabler og Matroser Orlovspenge i Forhold til den Tid, de have forrettet Tjeneste.

b. Underofficerer og de med dem ligestillede.

§ 7.

Underofficerer af 2den Klasse og de med dem ligestillede lønnes med	924	Kr.	aarlig.
stigende for hver 4 Aars Tjeneste i Klassen med 96 Kr. til ...	1,116	—	—
Underofficerer af 1ste Klasses 3die Grad og de med dem ligestillede med	1,200	—	—
stigende for hver 4 Aars Tjeneste med 120 Kr. til	1,560	—	—
for Hornblæserne dog til	1,800	—	—
Underofficerer af 1ste Klasses 2den Grad og de med dem ligestillede med	1,620	—	—
og efter 4 Aars Tjeneste i Graden med	1,860	—	—
Underofficerer af 1ste Klasses 1ste Grad og de med dem ligestillede med	1,980	—	—
og efter 4 Aars Tjeneste i Graden med	2,220	—	—

Ved Beregning af Alderstillæg for Underofficerer af 1ste Klasses 2den Grad og de med dem ligestillede medregnes den Tid, de paagældende udover 18 Aar have gjort Tjeneste siden deres Udnævnelse til Underofficerer af 2den Klasse eller dermed ligestillede.

§ 8.

Underofficerer af 2den Klasse og de med dem ligestillede faa i Orlovspenge, naar de hjemsendes eller forfremmes:

efter 1 Aars god Tjeneste som Underofficer eller ligestillet ..... 200 Kr.,
— 2 — - — eller længere ..... 400 —

Dog kan der, naar Ministeriet finder Anledning dertil, for et kortere Tidsrum end ovenfor angivet, udbetales de paagældende Orlovspenge i Forhold til den Tid, de have forrettet Tjeneste.

c. Officerer og de med dem ligestillede.

Søofficerskorpset.

§ 9.

Sekondløjtnanter lønnes med	1,020	Kr.	aarlig,
og efter 4 Aars Tjeneste med	1,440	—	—
Løjtnanter med	2,400	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	3,000	—	—
Premierløjtnanter med	1,500	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	2,100	—	—
Kaptajner med	3,000	—	—
stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til	4,200	—	—
Kommandører med	5,400	—	—
stigende hvert 4de Aar med 700 Kr. til	6,800	—	—
Kontreadmiraler med	8,000	—	—
Viceadmiralen med	10,000	—	—

Ved Beregning af Alderstillæg for Kaptajner medregnes den Tid, de paagældende udover 14 Aar have gjort Tjeneste i Løjtnantsklassen.

Ved Beregning af Alderstillæg for Kommandører medregnes den Tid, de paagældende udover 10 Aar have gjort Tjeneste i Kaptajnsklassen.

Nr. 217. 30te Septbr.

§ 10.

Sekondløjtnanter og Løjtnanter faa ved deres Udnævnelse som saadanne en Udrustningshjælp af 300 Kr. imod Forpligtelse til at anskaffe og vedligeholde reglementsmæssig Paaklædning.

Sekondløjtnanter faa i Orlovspenge, naar de hjemsendes eller forfremmes, efter 1 Aars god Tjeneste som Sekondløjtnanter 600 Kr., efter 2 Aars god Tjeneste som Sekondløjtnanter eller længere 1,200 Kr. Dog kan der, naar Ministeriet finder Anledning dertil, for et kortere Tidsrum end foran angivet, udbetales de paagældende Orlovspenge i Forhold til den Tid, de have forrettet Tjeneste.

Maskinkorpset.

§ 11.

Ingeniørassistenter lønnes med	1,020	Kr.	aarlig,
og efter 4 Aars Tjeneste med	1,440	—	—
Maskinmestre med	2,400	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	3,000	—	—
Marineingeniører af 2den Grad med	2,100	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	2,700	—	—
Marineingeniører af 1ste Grad med	2,700	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	3,300	—	—
Marineoveringeniører med	3,600	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	4,200	—	—
Marinestabsingeniøren med	5,400	—	—

Ved Beregning af Alderstillæg for Marineingeniører af 1ste Grad medregnes den Tid, de paagældende udover 14 Aar have gjort Tjeneste siden deres Udnævnelse til Ingeniørassistenter.

§ 12.

Ingeniørassistenter faa Udrustningshjælp og Orlovspenge saaledes som bestemt for Sekondløjtnanter, (jfr. § 10).

Maskinmestre faa Udrustningshjælp saaledes som bestemt for Løjtnanter, (jfr. § 10).

Intendanturkorpset.

§ 13.

Intendanturassistenter lønnes med	1,020	Kr.	aarlig,
og efter 4 Aars Tjeneste med	1,440	—	—
Intendanter med	2,100	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	3,000	—	—
Overintendanter med	3,000	—	—
stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til	4,200	—	—
Stabsintendanten med	5,400	—	—

Ved Beregning af Alderstillæg for Overintendanter medregnes den Tid, de paagældende udover 14 Aar have gjort Tjeneste som Intendanter.

Intendanturassistenter faa Udrustningshjælp og Orlovspenge saaledes som bestemt for Sekondløjtnanter, (jfr. § 10). Nr. 217. 30te Septbr.

Intendanter faa, naar de ikke have været Intendanturassistenter, Udrustningshjælp saaledes som bestemt for Løjtnanter, (jfr. § 10).

Lægekorpset.

§ 14.

Reservelæger lønnes med	1,200	Kr.	aarlig,
Korpslæger med	2,400	—	—
og efter 4 Aars Tjeneste med	2,700	—	—
Overlæger med	3,000	—	—
stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til	4,200	—	—
Stabslæger med	5,400	—	—

Den Stabslæge, der fungerer som Generallæge for Søværnet, oppebærer desuden et Lønningstillæg af 600 Kr. aarlig, der medtages ved Pensionsberegning.

Ved Beregning af Alderstillæg for Overlæger medregnes den Tid, de paagældende udover 14 Aar have gjort Tjeneste som Korpslæger.

Reservelæger faa Udrustningshjælp og Orlovspenge saaledes som bestemt for Sekondløjtnanter, (jfr. § 10).

Korpslæger faa, naar de ikke have været Reservelæger, Udrustningshjælp saaedes som bestemt for Løjtnanter, (jfr. § 10).

Orlogsværftets Afdelinger.

§ 15.

Lønningerne for Værftsarbejdsmænd (Tøjhusarbejdere) og Haandværkere (Overhaandværkere) fastsættes indenfor de paa Finansloven givne Bevillinger og efter et af Ministeren udstedt Regulativ.

Udenfor Lønningen faa de efter 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste som Værftsarbejdsmænd (Tøjhusarbejdere) eller faste Haandværkere et Tillæg af henholdsvis 96 og 192 Kr. aarlig.

Værftsformænd lønnes som Underofficerer af 1ste Klasses 3die Grad, dog at Lønningen kan stige indtil 1,680 Kr. aarlig.

Har en Værftsformand forinden sin Ansættelse som saadan gjort Tjeneste i Søværnet som Underofficer af 1ste Klasses 3die Grad, medregnes den herved opnaaede Tjenestetid ved Beregningen af hans Alderstillæg som Værftsformand.

Formænd lønnes som Underofficerer af 1ste Klasses 2den Grad.

Kvartermænd lønnes som Underofficerer af 1ste Klasses 1ste Grad.

Tegnere lønnes med	1,620	Kr.	aarlig,
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	2,520	—	—

Ingeniørassistenter lønnes som Ingeniørassistenter af Maskinkorpset. De faa Orlovspenge og, saafremt de uniformeres, Udrustningshjælp saaledes som bestemt for Sekondløjtnanter, (jfr. § 10).

Undermestre, Elektroingeniøren og Underkonstruktøren lønnes med	2,100	Kr.	aarlig,
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	2,700	—	—

Nr. 217. 30te Septbr.

Mestre lønnes med	2,700	Kr.	aarlig,
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	3,300	—	—
Værftsingeniøren, Fabriksingeniører, Overelektroingeniøren og Konstruktører med	3,600	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	4,200	—	—
Underdirektører og Overkonstruktøren med	4,200	—	—
stigende hvert 4de Aar med 600 Kr. til	6,000	—	—
Direktøren med	7,200	—	—
stigende hvert 4de Aar med 900 Kr. til	9,000	—	—

Brandmesteren lønnes som Underofficerer af 1ste Klasses 2den Grad, dog at Lønningen efter henholdsvis 8, 12 og 16 Aars Tjeneste kan stige til 1,980, 2,100 og 2,220 Kr.

Politibetjente lønnes:

Den yngste Halvdel med	1,344	Kr.	aarlig,
— ældste — —	1,644	—	—
Overpolitibetjente lønnes med	1,944	—	—

Udenfor Lønningen faa Politi- og Overpolitibetjente efter 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste et Tillæg af henholdsvis 96 og 192 Kr. aarlig.

Politiassistenter lønnes med	2,100	Kr.	aarlig,
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	2,700	—	—

Politiassistenter faa Udrustningshjælp saaledes som bestemt for Løjtnanter, (jfr. § 10).

§ 16.

Bygningsinspektøren lønnes med	3,300	Kr.	aarlig,
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	3,900	—	—

Bestyreren af Bygningsafdelingen lønnes som Underdirektører.

§ 17.

Forstanderen for det kemiske Laboratorium lønnes som Fabriksingeniører.

§ 18.

Assistenter af Kontorpersonalet lønnes med	1,344	Kr.	aarlig,
stigende hvert 2det Aar med 144 Kr. til	2,208	—	—
Fuldmægtige med	2,100	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	2,700	—	—
Kassereren med	3,000	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	3,600	—	—
Kontorchefer med	3,600	—	—
stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til	4,200	—	—
Chefen for Regnskabsvæsenet med	5,400	—	—
stigende hvert 4de Aar med 700 Kr. til	6,800	—	—

De Fuldmægtige, der gøre Tjeneste som Ekspeditionssekretærer, oppebære herfor et Tillæg af 600 Kr., der ikke medtages ved Pensionsberegning.

Nr. 38. 11te Marts.

Artikel 2.

De Stridigheder, der saaledes ere af den Art, at de skulle henvises til Voldgift, skulle afgøres af den ved Konventionen af 29. Juli 1899 oprettede permanente Voldgiftsdomstol i Haag, medmindre de høje kontraherende Parter ved særlig Aftale blive enige om at henvise Stridighederne til en anden Domstol eller til særlig udsete Voldgiftsmænd.

Artikel 3.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til ikke paa Grund af Artikel 1 at forlange Tvistigheder undtagne fra obligatorisk Voldgift, naar Spørgsmaalet er om Fortolkning eller Anvendelse af nogen mellem dem indgaaet Overenskomst af hvilkensomhelst Slags.

Artikel 4.

De høje kontraherende Parter ere enige om, at medmindre Tvistigheden angaar Fortolkningen eller Anvendelsen af en Overenskomst mellem de to Stater, skal Artikel 1 ikke være anvendelig paa Tvistigheder, der maatte opstaa mellem en Undersaat af en af Parterne og den anden kontraherende Stat, naar Domstolene, ifølge denne Stats Lovgivning, ere kompetente til at paadømme Stridsspørgsmaalet.

Artikel 5.

Denne Overenskomst skal ogsaa anvendes i det Tilfælde, at en opstaaet Tvist har sin Grund i faktiske Forhold, som ere opstaaede før Overenskomstens Afslutning.

Artikel 6.

Naar Voldgift skal anvendes, skulle de høje kontraherende Parter, naar ikke andre Bestemmelser træffes, i alt hvad angaar Udnævnelse af Voldgiftsmændene og Voldgiftsproceduren rette sig efter Forskrifterne i Konventionen af 18. Oktober 1907 om internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej.

Artikel 2.

De stridigheter, som saaledes er av den art, at de skal henvises til voldgift, skal avgjøres av den ved konventionen av 29. juli 1899 oprettede permanente voldgiftsdomstol i Haag, medmindre de høie kontraherende parter ved særlig avtale blir enige om at henvise stridigheterne til en anden domstol eller til særlig utsete voldgiftsmænd.

Artikel 3.

De høie kontraherende parter forpligter sig til ikke paa grund av artikel 1 at forlange tvistigheter undtat fra obligatorisk voldgift, naar spørsmaalet er om fortolkning eller anvendelse av nogen mellem dem indgaat overenskomst av hvilkensomhelst slags.

Artikel 4.

De høie kontraherende parter er enige om, at medmindre tvistigheten angaar fortolkningen eller anvendelsen av en overenskomst mellem de to stater, skal artikel 1 ikke være anvendelig paa tvistigheter, som maatte opstaa mellem en undersaat av en av parterne og den anden kontraherende stat, naar domstolene, ifølge denne stats lovgivning, er kompetente til at paadømme stridsspørsmaalet.

Artikel 5.

Denne overenskomst skal ogsaa anvendes i det tilfælde, at en opstaat tvist har sin grund i faktiske forhold, som er opstaat før overenskomstens avslutning.

Artikel 6.

Naar voldgift skal anvendes, skal de høie kontraherende parter, naar ikke andre bestemmelser træffes, i alt hvad angaar utnævnelse av voldgiftsmændene og voldgiftsproceduren rette sig efter forskrifterne i konventionen av 18. oktober 1907 om internationale stridigheters bilæggelse ad fredelig vei.

Nr. 217.
30te
Septbr.

Bestillingstillæg.

§ 19.

Som Bestillingstillæg gives:

Til Chefen for Orlogsværftet	1,600 Kr.	aarlig,
— Jagtkaptajnen, en Adjutant hos Kongen og en Adjutant hos en Prins af det kongelige Hus, hver	1,200 —	—
— Tøjmesteren, Ekvipagemesteren, Chefen for Matros- og Søminekorpset samt Direktøren for Søkortarkivet, hver	800 —	—
— Chefen for eller næstkommanderende ved Artillerikorpset, Undertøjmesteren ved Tøjhusafdelingen, Afdelingscheferne ved Matros- og Søminekorpset samt Flaadens Stab, Cheferne for Kadetskolen, Ingeniørelevskolen, Officersskolen og Konstabelelevskolen, Kommandanten i Nyboder, naar han er Officer i Søofficerskorpset, og Adjutanten hos Ministeren, hver	600 —	—
— 12 Officerer, hvis Tjeneste medfører, at der stilles større Krav end almindeligt til Tid, Dygtighed og Kundskaber, hver	480 —	—
— 4 Underofficerer, hvis Tjeneste medfører, at der stilles større Krav end almindeligt til Tid, Dygtighed og Kundskaber, hver	300 —	—

Ingen kan oppebære mere end et af de i denne Paragraf nævnte Tillæg ad Gangen.

Søværnets Skoler.

§ 20.

Kadetter i yngste Klasse have, foruden fri Overmundering, frit Ophold ved Skolen Kadetter i ældste Klasse lønnes med 300 Kr. aarlig og have fri Overmundering.

§ 21.

Ingeniørelever lønnes med 300 Kr. aarlig og have fri Overmundering.

§ 22.

Konstabelelevskolens Elever have, foruden fri Over- og Undermundering, frit Ophold ved Skolen.

§ 23.

Mundering udleveres efter de gældende Reglementer.

§ 24.

Lønningerne til de ved Søværnets Skoler ansatte civile Lærere, der ikke ved anden Virksomhed ere knyttede til Søværnet eller Hæren som Embedsmænd eller Funktionærer, bestemmes ved særlig Lov.

De fornødne Beløb til Honorarer til de andre civile Lærere saavel som til de som Lærere ansatte eller kommanderede Officerer, Underofficerer m. fl. af Søværnet eller af Hærens Linie bestemmes ved de aarlige Finanslove.

Nr. 217.
30te
Septbr.

Almindelige Bestemmelser.

§ 25.

Samtlige i denne Lov nævnte Personer, for hvilke aarlig Lønning er bestemt, faa deres Lønning udbetalt maanedsvis forud, saaledes at Lønningen, for saa vidt Udnævnelsen eller Ansættelsen har fundet Sted i Løbet af en Maaned, tager sin Begyndelse den 1ste i den paafølgende Maaned. Undtagelse fra sidstnævnte Regel kan af Ministeren gøres for Reservelægers Vedkommende.

Faste Fyrbødere, Minematroser, Værftsarbejdsmænd (Tøjhusarbejdere) og Haandværkere (Overhaandværkere) ere daglønnede og faa deres Lønning udbetalt ugentlig bagud for den Tid, den er fortjent.

For værnepligtigt Personel medregnes baade Møde- og Hjemsendelsesdagen som Lønningsdage.

§ 26.

Enhver i Søværnet tjenstgørende Person er forpligtet til midlertidig at overtage den Tjeneste, som er forbunden med en Stilling, der er over hans Grad, uden at have Krav paa den for en saadan Stilling fastsatte højere Lønning eller nogen særlig Godtgørelse.

Gives der en Embeds- eller Bestillingsmand Konstitution i et andet Embede eller Bestilling, forholdes efter Bestemmelserne i Loven af 26. Marts 1870 § 6 om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m.

§ 27.

Ved Oprykning paa højere Lønning i Henhold til nærværende Lov som Følge af opnaaet Tjenestealder regnes den forhøjede Lønning, for saa vidt den omhandlede Tjenestealder er opnaaet i Løbet af en Maaned, fra den 1ste i den paafølgende Maaned.

Den Tid, en i Søværnet tjenstgørende Person staar udenfor Nummer efter egen Begæring, giver ikke Ret til Alderstillæg.

For dem, der ere satte udenfor Nummer for at overtage andre under Ministeriets Omraade hørende Stillinger, regnes den Tid, hvori de beklæde en saadan Stilling, for Tjenestetid i den Charge, hvori deres Nummer staar.

§ 28.

Af Rang, der følger med militær Grad eller Karakter eller med et i denne Lov omhandlet Embede, svares der ikke Rangskat. Det samme gælder om den Rang, som følger med Hofcharger, der tillægges faste Officerer eller ligestillede, der staa i Nummer i Søværnet.

Af al anden Rang svares der fremtidig Rangskat efter de almindelige Regler. Afskedigede militære, som efter de hidtil gældende Regler have været fritagne for Rangskat, bevare dog Rangskatfriheden for den Rang, de have ved denne Lovs Ikrafttræden.

Alle i denne Lov nævnte Embedsmænd ere fritagne for Udredelse af Bestallingsgebyrer.

Kommunale Afgifter, der paalignes Søværnets Personel, maa for Lønningens Vedkommende ikke overskride 2 pCt.

§ 29.

Personlige Tillæg formindskes ved Lønningsforhøjelser med Forhøjelsens Beløb og bortfalde ganske, for saa vidt dette er ligt med eller overstiger det personlige Tillæg, medmindre anden Bestemmelse tages ved Bevilling paa Finansloven.

§ 30.

Underofficerer og de med dem ligestillede, Formænd, Kvartermænd, Tegnere, Brandmesteren, Overpolitibetjente og Assistenter af Kontorpersonalet have for deres Person frit Lægetilsyn og fri Medicin, naar Behandling sker ved en af Søværnets Læger, og ere berettigede til at blive indlagte i de militære Sygehuse i Københavns.

Under Ophold paa Sygehus beholde de deres Lønning og faa fri Kur og Pleje mod et Afdrag af 65 Øre pr. Dag.

Ovennævnte have endvidere for deres Hustruer og Børn under 18 Aar frit Lægetilsyn og fri Medicin, naar Behandlingen sker ved en af Søværnets Læger, efter Ministerens nærmere Bestemmelse i saa Henseende. Ministeren bestemmer, hvorvidt Hustruer og Børn under 18 Aar kunne indlægges i de militære Sygehuse i København, mod at der herfor erlægges en Betaling af 65 Øre pr. Dag; for Børn under 6 Aar erlægges dog intet.

For Fyrbødere, Minematroser, Værftsarbejdsmænd (Tøjhusarbejdere), Haandværkere (Overhaandværkere) og Politibetjente gælde samme Regler; dog skulle de i Sygdomstilfælde indlægges i de militære Sygehuse; kun i særlige Tilfælde og efter visse af Ministeren nærmere bestemte Regler kunne de fritages herfor.

Under Ophold paa Sygehus beholde de deres Lønning og faa fri Kur og Pleje mod et Afdrag af 33 Øre pr. Dag. Naar deres Hustruer og Børn indlægges i de militære Sygehuse, erlægges der herfor en Betaling af 33 Øre pr. Dag; for Børn under 6 Aar erlægges dog intet.

Konstabler og Matroser ere stillede paa samme Maade som ovenfor angivet for Fyrbødere m. fl.

Kadetter, Ingeniørelever og Konstabelelever faa frit Lægetilsyn, naar Behandling sker ved en af Søværnets Læger, og fri Medicin og kunne indlægges paa de militære Sygehuse efter nærmere af Ministeren fastsatte Regler.

Officerer og ligestillede samt Embedsmænd og Ingeniørassistenter have for deres Person frit Lægetilsyn, naar Behandling sker ved en af Søværnets Læger; de have samme Adgang som Hærens Officerer til at optages i de militære Sygehuse i København mod paa samme Vilkaar som disse selv at betale deres Forplejning.

Tilskadekomne i Tjenesten have fri Kur og Pleje.

§ 31.

Naar Tjenesten som Kommandant i Nyboder overdrages en afskediget Officer af Søofficerskorpset, gives der ham et Honorar af 1,000 Kr. aarlig.

§ 32.

Cheferne for Søofficerskorpset og Orlogsværftet tilstaas der, saafremt fri Tjenestebolig ikke anvises dem, 2,000 Kr. aarlig i Huslejegodtgørelse.

Kommandanten i Nyboder tilstaas der fri Tjenestebolig i Nyboder.

For Tjenestebolig paa Skoler, paa Kaserne eller paa et militært Sygehus gøres der intet Afdrag i Lønningen.

Nr. 217. 30te Septbr.

Naar Tjenestebolig i øvrigt anvises, afdrages der herfor $^1/_{12}$ af Lønningen.

Naar Bolig i Nyboder eller andetsteds tildeles efter paagældendes eget Ønske, afdrages der herfor i Lønningen et Beløb, som efter Boligens Beskaffenhed fastsættes af Ministeren.

§ 33.

Den Tid, som en Officer og ligestillet eller Embedsmand har forrettet Tjeneste som Sekondløjtnant, Ingeniør- eller Intendanturassistent, bliver med Fradrag af 2 Aar at medregne som pensionsgivende.

§ 34.

Underofficerer og ligestillede, der udnævnes til Intendanter, eller som ansættes i civile Stillinger under en Statsmyndighed, komme straks op paa det Lønningstrin i den nye Stilling, som er nærmest højere end den i den tidligere Stilling sidst oppebaarne Lønning.

Ved Pensionering fra den nye Stilling medregnes deres Tjenestetid som Underofficer eller ligestillet i Søværnet paa samme Maade, som om denne Tjenestetid var tilbagelagt i den nye Stilling (jfr. Bestemmelserne i § 2 af Lov Nr. 72 af 1. April 1908).

§ 35.

Den i det kongelige aabne Brev af 12. November 1886 angaaende Hæderstegnet for god Tjeneste ved Søetaten § 6 omhandlede aarlige Gave af 20 Kr. kan ikke oppebæres af Embedsmænd.

§ 36.

Det faste Mandskab, det indkaldte værnepligtige Mandskab m. fl. forblive fremdeles fritagne for det ved allerhøjeste Resolution af 9. April 1735 og Fundatsen af 17. August 1821 § 8 bestemte Afdrag i deres Søgager.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 37.

Dersom der før denne Lovs Ikrafttræden har været tillagt nogen af de heri anførte Embeds- eller Bestillingsmænd mere i saadan Indtægt, som medtages ved Pensionsberegning, end der efter foranførte Bestemmelser vilde tilkomme ham, beholder han Forskellen som personligt Tillæg. Dog bliver den Del af et saadant Tillæg, der ved Pensionsberegning hidtil har hørt ind under Reglerne i § 5 Nr. 3 af Pensionsloven af 24. Februar 1858, fremdeles at behandle efter de samme Regler.

Den i Henhold til Lov af 27. Maj 1908 om nogle ændrede Lønningsbestemmelser ved Søværnet § 24 fastsatte Afkortning i Lønninger for visse Personer af Søværnet forbliver i Kraft indtil den 31. Marts 1912.

Ved Pensionering af Intendanturkorpsets Embedsmænd medregnes den Tid, den paagældende har gjort Tjeneste som Skibsintendant med ministeriel Udnævnelse, og endvidere den Tid, den paagældende har gjort Tjeneste som Proviantskriver, Underskibsintendant og Proviantforvalter (Underskibsintendant udenfor Nummer), beregnet efter Reglerne i Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og menige samt de med disse Klasser ligestillede af Hæren og Søværnet m. m. af 20. November 1876 § 6, 1ste Stykke, saaledes som dette er ændret ved Lov Nr. 72 af 1. April 1908.

§ 38.

Ved Beregningen af Alderstillæg for dem, der ere ansatte ved denne Lovs Ikrafttræden, medtages den Tjenestealder, de paa dette Tidspunkt have i den paagældende eller — for saa vidt deres Charge er forandret ved Lov om Søværnets Ordning af D. D. — i den efter den hidtil gældende Organisationslov nærmest tilsvarende Stilling.

For de nuværende Korpslæger medregnes ved Beregningen af Alderstillæg den Tid, i hvilken de have været ansatte som Skibslæger.

De nuværende Søminemestre (Undersøminemestre), som overføres til Søofficerskorpset, tilstaas der yderligere et Alderstillæg paa 300 Kr. udover, hvad der er fastsat i § 9 for Løjtnanters Vedkommende.

§ 39.

De Overfyrbødere, der ere udnævnte, inden Lov af 15. Maj 1903 angaaende nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet var traadt i Kraft, lønnes hver med 1,080 Kr. aarlig samt med Alderstillæg, regnet fra deres Ansættelse som Overfyrbødere, af 84, 144, 192, 240, 276 og 324 Kr. aarlig for en uafbrudt Tjenestetid af henholdsvis 5, 8, 10, 15, 16 og 20 Aar.

§ 40.

Ved nærværende Lovs Gennemførelse ophæves:

Lov af 15. Maj 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet,

Lov af 17. Maj 1873 indeholdende Tillæg til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15. Maj 1868,

Lov af 24. Juli 1880 om nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet,

Lov af 15. Maj 1903 angaaende nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet,

Lov af 9. Marts 1906 om midlertidig Lønningsforbedring til forskellige lavere lønnede Embeds- og Bestillingsmænd under Søværnet m. m.,

§ 2 i Lov af 22. Marts 1907 om nogle forandrede Bestemmelser vedrørende Søværnets Lægekorps, og

Lov af 27. Maj 1908 om nogle ændrede Lønningsbestemmelser ved Søværnet.

De Bestemmelser, der ere satte ud af Kraft ved ovenanførte Love, forblive dog fremdeles ude af Kraft.

§ 41.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 218.
30te
Septbr.

Lov

om

Søtillæg m. v. ved Søværnet.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det daglønnede Personel af Rammerne og Orlogsværftets Afdelinger faar under Navn af *Sølønning* for hvert Døgn, de ere til Tjeneste om Bord i Søværnets Skibe eller Fartøjer paa Togt, en Dagløn lig den, der er fastsat for en normal Arbejdsdag paa Orlogsværftet. For hver Søn- og Helligdag, de ere saaledes til Tjeneste, gives der dem et Tillæg til Daglønnen af 50 pCt.

Haandværkere af 1ste og 2den Klasse faa for hver Dag, de i ovennævnte Skibe og Fartøjer forrette Tjeneste som Regnskabsførere, et Tillæg af henholdsvis 70 og 60 Øre.

Haandværkere faa for hver Dag, de i ovennævnte Skibe og Fartøjer forrette Tjeneste som Artilleri- eller Torpedoarbejdere, et Tillæg af 50 Øre.

Værftsarbejdsmænd faa for hver Dag, de i ovennævnte Skibe og Fartøjer forrette Tjeneste som Skibskokke: hvis Skibet har en Besætning af 150 Mand eller derover et Tillæg af 70 Øre, hvis Besætningen er under 150 Mand et Tillæg af 60 Øre.

Dele af et Døgn regnes som fuldt Døgn uden Hensyn til, om den paagældende i samme Døgn har oppebaaret Lønning for Arbejde paa Orlogsværftet.

Underofficerer og de med saadanne ligestillede faa under Navn af *Søtillæg* følgende Tillæg til den Lønning, de oppebære i Henhold til de gældende Love om Lønninger m. v. ved Søværnet:

---

*) Udfærdiget gennem Marineministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909. Folket. Tid. Sp. 117, 126, 497, 814, 855, 1444; Landst. Tid. Sp. 84, 267, 336; Till. A. Sp. 205; Till. B. Sp. 29, 205; Till. C. Sp. 237, 351.

Underofficerer af 2den Klasse ..... 9 Kr. maanedlig,
— - 1ste Klasses 3die Grad ..... 15 — —
— - — 2den — ..... 21 — —
— - — 1ste — ..... 27 — —

Underofficerer af Artilleri-, Matros- og Søminekorpset samt de med disse ligestillede af Maskinkorpset faa for hver Dag, de forrette Tjeneste som Proviantregnskabsførere, et Tillæg af 40 Øre daglig.

Underofficerer af Matros- og Søminekorpset, som have Orlogsværftets Certifikat som Radiotelegrafister, faa for hver Dag, de i ovennævnte Skibe forrette Tjeneste som saadanne, et Tillæg af 40 Øre daglig.

De ovennævnte faa en Portion Skibskost, Underofficerer af 1ste Klasse og de med saadanne ligestillede samt Haandværkere, der under Udkommando ere ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse, endvidere et Kosttillæg af 50 Øre daglig.

Naar Skibskost ikke kan gives, tilstaas der Underofficerer af 1ste Klasse og ligestillede samt Haandværkere, der ere udkommanderede som Regnskabsførere, 1 Kr. 75 Øre daglig, det øvrige i nærværende § nævnte Personel 1 Kr. 25 Øre daglig.

§ 2.

Officerer og de med dem ligestillede samt Kadetter faa, naar de udkommanderes med et af Flaadens Skibe, følgende Tillæg til Lønningen i Land, nemlig:

	I europæiske Farvande, Middelhavet undtaget.	I Middelhavet og transatlantiske Farvande.
	maanedlig: Kr.	maanedlig: Kr.
En Intendant eller Overintendant som Eskadresekretær	30.	40.
- — — — i Skibe med under 100 Mands Besætning.....	40.	60.
- — — — i Skibe med 100 Mands Besætning og derover	80.	110.
- Kadet eller Ingeniørelev, der ikke deltager i Kadetskolens eller Ingeniørelevskolens Øvelser til Søs	10.	20.
- Sekondløjtnant, Ingeniørassistent, Intendanturassistent eller Reservelæge.....	30.	40.
- Premierløjtnant, Løjtnant, Maskinmester, Marineingeniør eller Korpslæge	40.	60.
- Kaptajn, Marineoveringeniør, Marinestabsingeniør, Overlæge eller Stabslæge	80.	110.
- Kommandør, der ikke er Eskadrechef	150.	200.
- Kontre-Admiral, en Vice-Admiral og en Kommandør som Eskadrechef	240.	

Nr. 218. 30te Septbr.

	I europæiske Farvande, Middelhavet undtaget.	I Middelhavet og transatlantiske Farvande.
	daglig: Kr. Ø.	daglig: Kr. Ø.
Desuden tilstaas der i Bordpenge til:		
Kadetter og Ingeniørelever under henholdsvis Kadet- eller Ingeniørelevskolens Øvelser til Søs, hver	2. 25	2. 25
Ethvert Medlem af Officersmessen	2. 75	3. 50
Chefen for et Skib med under 100 Mands Besætning, naar han fører eget Bord	8.	12.
Chefen for et Skib med fra 100 til 200 Mands Besætning, naar han fører eget Bord	10.	15.
Chefen for et Skib med over 200 Mands Besætning, naar han fører eget Bord	12.	18.
En Vice- eller Kontreadmiral eller en Kommandør som Eskadrechef	16.	
og for Bespisning af Chefen for Kommandoskibet, Stabschefen (Flagkaptajnen) samt det af det øvrige til Eskadrestaben hørende Personel, som bespises ved Eskadrechefens Bord, for hver	6.	

For Bespisning af Flaadeinspektøren og hans Adjutant tilstaas der Chefen paa det Skib, hvori Flaadeinspektøren foretager Inspektion, 25 Kr. daglig.

Medlemmer af Officersmessen ere de til Skibets Besætning hørende Officerer — herfra undtaget Skibschefen, naar denne fører eget Bord, eller naar han i Kommandoskibet bespises af Eskadrechefen —, Embedsmænd af Søværnet, Kadetter og Ingeniørelever samt i et Kommandoskib det af fornævnte Klasser til Eskadrestaben hørende Personel, der bespises i Officersmessen.

Til Anskaffelse og Vedligeholdelse af det fornødne Inventarium, Bordservice m. m. tilstaas for hele Togtet under Navn af Inventariepenge:

Chef og Messe paa et Skib med imellem 70 og 200 Mands Besætning, hver.. 400 Kr.
— - — - - — — over 200 — — , — .. 500 —
Kontre-Admiral og Vice-Admiral eller Eskadrechef ..... 600 —

Naar et Togt ifølge Bestemmelse ikke skal vare udover 2 Maaneder, nedsættes de forannævnte Inventariepenge med en Trediedel.

Hvor Chefen ikke holder eget Bord, men deltager i Messen sammen med de øvrige Messemedlemmer, tilstaas der ham Bordpenge i Lighed med disse samt et Tillæg af 2 Kr. daglig, hvorimod Bordpenge og Halvdelen af Inventariepengene som Chef bortfalde.

Hvor der ingen Messe holdes, bortfalde Søtillæg, Bord- og Inventariepenge. Derimod tilstaas der Chefen og ethvert Messemedlem Dagpenge efter § 10 med Fradrag af en Trediedel for den Tid, Togtet varer udover to Maaneder.

§ 3.

Lærlinge, Hovmestre og Mesterkokke kunne lønnes med henholdsvis 10 Kr., 80 Kr. og 100 Kr. maanedlig samt Skibskost.

§ 4.

Naar nogen af de i §§ 1—3 omhandlede Personer udkommanderes til Søs, kan der forud udbetales ham Lønning og Søtillæg for 1 à 2 Maaneder efter Togtets Varighed. Dog er den vedkommende pligtig til at tilbagebetale, hvad der ved hans Afgang fra Skibet saaledes maatte være udbetalt ham mere, end der efter de almindelige Bestemmelser for Udbetaling af Lønninger vilde tilkomme ham.

§ 5.

Naar Søtillæg tilstaas, bortfalder ethvert Bestillingstillæg til Lønningen i Land, fri Bolig undtagen.

§ 6.

I Vagt- eller Kaserneskibe og Kaserne gives der Officerer og de med dem ligestillede samt Underofficerer og de med dem ligestillede Lønning som i Land.

Officerer og de med dem ligestillede faa desuden halve Dagpenge.

Underofficerer og de med dem ligestillede faa desuden hver en Portion Skibskost, Underofficerer af 1ste Klasse og de med dem ligestillede samt Haandværkere, der under Udkommando ere ligestillede med Underofficerer af 1ste Klasse, yderligere et Kosttillæg af 30 Øre daglig.

Det daglønnede Personel af Rammerne og Orlogsværftets Afdelinger lønnes efter samme Regler, som naar de ere til Tjeneste om Bord i Søværnets Skibe og Fartøjer paa Togt (jfr. nærværende Lovs § 1, Pkt. 1), dog at samtlige Tillæg bortfalde med Undtagelse af det, som tilstaas Værftsarbejdsmænd, der forrette Tjeneste som Skibskokke.

§ 7.

Til dem, der foruden deres øvrige Tjeneste om Bord i Flaadens Skibe gøre Tjeneste som Spillemænd, kan der gives et Tillæg af 18—35 Øre daglig.

§ 8.

Afgaar nogen af det i §§ 1—7 omhandlede Personel som syg fra et af Søværnets Skibe eller Fartøjer, der er paa Togt, og indlægges i Sygehuse eller hos private, gives der ham fri Kur og Pleje; er han i Skibskost, udgaar han heraf; oppebærer han Kostpenge eller Kosttillæg eller Bordpenge, bortfalde disse; derimod beholder han Sølønning eller Søtillæg (jfr. § 1, Pkt. 1 og 2, samt §§ 2 og 3), indtil han er helbredet eller til Togtets Slutning, dog ikke udover 3 Maaneder. Efter Helbredelsen gives der ham fri Hjemrejse.

Sker Indlæggelsen fra Vagt- eller Kaserneskibe og Kaserne, behandles han overensstemmende med de gældende Love om Lønninger m. v. ved Søværnet.

§ 9.

Menige, Underofficerer og Officerer samt de med saadanne ligestillede, der beordres til Tjeneste ved Hæren, erholde samme Tillæg som de med dem ligestillede i Hæren.

§ 10.

Naar en Person ved Flaaden efter Befaling foretager en Rejse eller tager Ophold udenfor det Sted, som er ham anvist til fast Ophold, hvortil han ifølge sin

Nr. 218. 30te Septbr. Stilling ikke maa anses forpligtet uden særlig Godtgørelse, eller for hvilket der ikke paa anden Maade er fastsat Betaling, tilkommer der ham, foruden fri Befordring, et dagligt Tillæg i Penge, Dagpenge, hvis Størrelse for Rejser og Ophold indenfor Landets Grænser fastsættes saaledes:

Klasse.		Dagpenge.
		Kr.
1.	Konstabler, faste Matroser, Fyrbødere, Minematroser, Værftsarbejdsmænd (Tøjhusarbejdere) og Haandværkere (Overhaandværkere) samt Underofficerer af 2den Klasse og med saadanne ligestillede	3.
2.	Kadetter, Ingeniørelever, Underofficerer af 1ste Klasses 2den og 3die Grad og med saadanne ligestillede, Tegnere samt Assistenter af Kontorpersonalet	4.
3.	Underofficerer af 1ste Klasses 1ste Grad og med saadanne ligestillede, Sekondløjtnanter, Ingeniørassistenter, Intendanturassistenter, Marineingeniører af 2den Grad, Reservelæger, Undermestre, Elektroingeniør, Underkonstruktør og Fuldmægtige	6.
4.	Løjtnanter, Premierløjtnanter, Maskinmestre, Marineingeniører af 1ste Grad, Marineoveringeniører, Intendanter, Overintendanter, Korpslæger, Overlæger, Mestre, Værftsingeniør, Fabriksingeniører, Overelektroingeniør, Konstruktører, Overkonstruktør, Bygningsinspektør og Kontorchefer	8.
5.	Kaptajner, Kommandører, Admiraler, Marinestabsingeniør, Stabsintendant, Stabslæger, Auditører, Generalauditør, Underdirektører, Direktør, Bestyrer af Bygningsafdelingen og Chef for Regnskabsvæsenet	10.

§ 11.

Naar den, der er paa Dagpenge, opholder sig over 30 Døgn paa samme Sted i Land, er han kun berettiget til fulde Dagpenge for de første 30 Dage; for den senere Opholdstid oppebærer han halve Dagpenge.

Naar der i Tilfælde, hvor de paagældende lønnes med Dagpenge, gives Omstændigheder eller træffes Foranstaltninger, ved hvilke Opholdet bliver mindre bekosteligt end almindeligt under Udkommando paa Dagpenge, kan Ministeren bestemme, hvorvidt der for hele Tiden eller en Del deraf skal udbetales halve Dagpenge.

§ 12.

Alle forannævnte Sølønninger, Tillæg og Dagpenge beregnes, fra Kommandoen hejses eller Landrejsen begynder, til Kommandoen stryges eller Landrejsen ophører, begge Dage iberegnede; dog kan der udover denne Tid tilstaas Lønning for Flaadens faste Mandskab efter Togtets Længde for indtil 4 Dage.

Artikel 7.

Hvis de høje kontraherende Parter, naar Voldgift skal anvendes, ikke blive enige om Indholdet af det Compromissum, der omhandles i forannævnte Konvention af 18. Oktober 1907 Artikel 52, og hvis de ikke bestemme en anden Fremgangsmaade for dets Istandbringelse, skal den faste Domstol i Haag være bemyndiget til at fastsætte Compromissum'et overensstemmende med Artiklerne 53 og 54 i samme Konvention.

Artikel 8.

Voldgiftskendelsen skal, naar der findes Anledning dertil, indeholde Bestemmelse om Tiden, indenfor hvilken den skal bringes til Udførelse.

Artikel 9.

Denne Overenskomst gælder i ti Aar, regnede fra Undertegnelsens Dato, og forlænges for et lignende Tidsrum, saafremt den ikke opsiges fra nogen af Siderne mindst to Aar før Tiaarsperiodens Udløb.

Artikel 10.

Denne Konvention skal ratificeres, saa snart ske kan, og Ratifikationerne skulle udveksles i Kjøbenhavn.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i Kjøbenhavn i to Eksemplarer, den 8. Oktober 1908.

Artikel 7.

Hvis de høie kontraherende parter, naar voldgift skal anvendes, ikke blir enige om indholdet av det kompromis, som omhandles i forannævnte konvention av 18. oktober 1907, art. 52, og hvis de ikke bestemmer en anden fremgangsmaate for dets istandbringelse, skal den faste domstol i Haag være bemyndiget til at fastsætte kompromisset overensstemmende med artiklerne 53 og 54 i samme konvention.

Artikel 8.

Voldgiftskjendelsen skal, naar der findes anledning dertil, indeholde bestemmelse om tiden, inden hvilken den skal bringes til utførelse.

Artikel 9.

Denne overenskomst gjælder i ti aar, regnet fra undertegningens dato, og forlænges for et lignende tidsrum, saafremt den ikke opsiges fra nogen av siderne mindst to aar før tiaarsperiodens utløp.

Artikel 10.

Denne konvention skal ratificeres saa snart ske kan, og ratifikationerne skal utveksles i Kjøbenhavn.

Til bekræftelse herav har de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende konvention og forsynet den med sine segl.

Utfærdiget i Kjøbenhavn, i to eksemplarer, den 8. Oktober 1908.

Raben-Levetzau.
(L. S.).

F. Hagerup
(L. S.).

Samtidig undertegnedes en Protokol af følgende Indhold:

§ 13. Nr. 218 30te Septbr.

Enkelthederne med Hensyn til Beregning og Udbetaling af de i denne Lov omhandlede Tillæg m. v. ordnes af Ministeren.

Midlertidig Bestemmelse.

§ 14.

Reserveløjtnanter lønnes under Indkaldelse med 900 Kr. aarligt og stilles med Hensyn til Søtillæg, Dagpenge m. m. paa samme Maade som Sekondløjtnanter.

§ 15.

Ved nærværende Lovs Gennemførelse ophæves Lov om Søtillæg m. m. ved Søværnet af 6. Marts 1869 og Lov af 27. Maj 1908 om Ændringer i nævnte Lov.

§ 16.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 219.
30te
Septbr.

Lov
om
forhøjet Indkomst- og Formueskat til Staten.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 15. Maj 1903 § 1 fastsatte Skala for Udredelse af Indkomstskatten ændres til:

Af Indtægter,	der	ere	under	.....				2.000	Kr.:	1,3	pCt.
-	—	paa	2.000	Kr.	eller	derover,	men	under	3.000	—	1,4	—
-	—	—	3.000	—	—	—	—	—	4.000	—	1,8	—
-	—	—	4.000	—	—	—	—	—	6.000	—	2,0	—
-	—	—	6.000	—	—	—	—	—	8.000	—	2,2	—
-	—	—	8.000	—	—	—	—	—	10.000	—	2,4	—
-	—	—	10.000	—	—	—	—	—	15.000	—	2,6	—
-	—	—	15.000	—	—	—	—	—	20.000	—	2,8	—
-	—	—	20.000	—	—	—	—	—	30.000	—	3,0	—
-	—	—	30.000	—	—	—	—	—	40.000	—	3,2	—
-	—	—	40.000	—	—	—	—	—	50.000	—	3,4	—
-	—	—	50.000	—	—	—	—	—	100.000	—	3,7	—
-	—	—	100.000	—	—	—					4,0	—

Den i samme Paragraf fastsatte Skat af Formuer ændres til 0,6 pro mille (60 Øre af tusind Kroner) af Formuer, der ere under 15.000 Kr., 0,8 pro mille af Formuer, der ere 15.000 Kr. eller derover, men under 30.000 Kr., 1,0 pro mille af Formuer paa 30.000 Kr. eller derover.

§ 2.

Ovennævnte Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten forbliver i øvrigt uforandret, og nærværende Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Befæstningsanlæg, saaledes at de nye Skattesatser komme til Anvendelse for det nærmest herefter følgende Skatteaar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1909. Folket. Tid. Sp. 118, 501, 815, 755, 1445; Landst. Tid. Sp. 84, 268, 336; Till. A. Sp. 217; Till. B. Sp. 29, 205; Till. C. Sp. 249, 353.

Bekendtgørelse

Nr. 220.
14de
Septbr.

om

offentlig Anerkendelse af Arbejdsløshedskasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser af 9de April 1907 er der meddelt „De kvindelige Arbejderes Arbejdsløshedskasse i Danmark" offentlig Anerkendelse fra den 1ste Oktober 1909 at regne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 14de September 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 221.
23de
Septbr.

Bekendtgørelse

angaaende

Nedlæggelsen af Embedet som Præst for de Classenske Boligers Menighed paa Frederiksberg og Oprettelsen af Godthaabs Sogn sammesteds.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det den 22de September d. A. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde:

at Embedet som Præst ved de Classenske Boliger paa Frederiksberg nedlægges fra 1ste Oktober d. A. at regne,

at der fra samme Tid at regne oprettes et nyt Sogn paa Frederiksberg, hvortil henlægges 1) fra Mariendals Sogn den Del af dette Sogn, der begrænses af Frederikssundsbanen, Solbjergvej, de Classenske Boligers Vestgrænse, Godthaabsvej og Frederiksberg Kommunes Vestgrænse, 2) de Classenske Boligers Distrikt, 3) fra St. Lukas Sogn den vestre Side af Yrsasvej, Husnumrene 22—40 paa Nyelandsvej og 2—4 paa Langelandsvej samt 4) fra St. Thomas Sogn Husnumrene 21 og 23 paa Yrsasvej samt 31 og 33 paa Godthaabsvej;

at der maa tillægges det nye Sogn Navnet Godthaabs Sogn;

at der i Godthaabs Sogn maa ansættes en Sognepræst og en residerende Kapellan; og

at de Classenske Boligers Kirke maa anvendes som midlertidig Kirke for det nye Sogn, indtil en ny Kirke paa en dertil skænket Grund ved Nyelandsvej er opført, saaledes at Sognets Kirke indlemmes i Fællesskabet mellem de Frederiksbergske Kirker fra 1ste Oktober d. A. at regne;

Endvidere har det under s. D. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde:

at der fra 1ste Oktober d. A. at regne foretages følgende Omregulering af Sognegrænserne mellem St. Lukas, St. Thomas og Mariendals Sogne:

a. Husnumrene 1—29 paa Godthaabsvej, der nu henhører under St. Thomas Sogn, henlægges til St. Lukas Sogn, saaledes at dettes Grænse mod Vest dannes af Godthaabsvej,

b. den Del af St. Thomas Sogn, der begrænses af Dronning Olgas Vej, Kronprinsesse Sofies Vej, Godthaabsvej og Falkoneralle, henlægges til Mariendals Sogn.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 23de September 1909.

Enevold Sørensen.

H. Ploug.

Bekendtgørelse

Nr. 222.
28de
Septbr.

om

Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser.

I Tilslutning til Bekendtgørelse Nr. 10 af 23de Januar 1907 i Lovtidende A. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser og paa de i den nævnte Bekendtgørelse i det Hele indeholdte Betingelser saavel som paa de den Vedkommende tilkendegivne nærmere Vilkaar godkender Justitsministeriet herved efter stedfunden Brevveksling med Landbrugsministeriet indtil videre det i Bekendtgørelse af 22de Maj d. A. om Eksportslagteriernes Stilling efter Lov 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol nævnte Eksportslagteri (Serie A):

Maribo Andelsslagteri

som berettiget til Indførsel af Pølser i Overensstemmelse med § 6, 2det Stykke, i ovennævnte Lov af 6te April 1906, saaledes at det foreskrevne Mærke bliver:

enten

24

eller

Mrb. A.

Denne Bekendtgørelse gør ingen Indskrænkning i de af Landbrugsministeriet for Meddelelse af Autorisation som Eksportslagteri stillede Betingelser.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 28de September 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 223.
30te
Septbr.

Bekendtgørelse

angaaende

6te Tillæg til Fortegnelse over Navne, der er unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis.

I Henhold til § 3 i Lov Nr. 89 af 22de April 1904 om Navneforandring offentliggøres herved 6te Tillæg til Fortegnelsen over Navne, der er unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis.

Tillægget omfatter dels Navne, der i Tidsrummet fra 1ste Januar til 30te Juni d. A. er givne ved kongelig Bevilling, dels de i samme Tidsrum ved Øvrighedsbevis erhvervede Navne. De ved Bevilling meddelte Navne har man betegnet med vedføjet Bogstav „B", de ved Øvrighedsbevis erhvervede Navne med „Ø", dog at de i Henhold til Lovens § 5 ved Øvrighedsbevis genoptagne Navne ere betegnede med: (§ 5).

De paa Færøerne erhvervede Navne omfattes ikke af denne Bekendtgørelse.

Hvilket herved under Henvisning til Justitsministeriets Bekendtgørelser af 16de Juni 1906, 4de Juni og 9de November 1907, 24de April og 12te Oktober 1908 samt 19de Marts d. A. bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Tillægget vil kunne faas til Købs gennem Boghandelen for en Pris af 10 Øre pr. Eksemplar.

Justitsministeriet, den 30te September 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Nr. 223.
30te
Septbr.

Sjette Tillæg

til

Fortegnelse af 16de Juni 1906 over Navne, der ere unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis.

Abildgaard-Nielsen (B.)
Adelhardt (Ø).
Agerbak (Ø).
Ahlmann-Lorentzen (B).
Amding (Ø).
Arnborg (Ø).
Avep (Ø).
Axboe (Ø).

Bakkeby (Ø).
Bargisen (B).
Barring (Ø).
Bauer (§ 5).
Beesche (B).
Binger (Ø).
Birger (B).
Bjergmark (Ø).
Bjørnfelt (Ø).
Bjørnvig (Ø).
Blombæk (Ø).
Boeskov (Ø).
Borgaard (Ø).
Bornø (Ø).
Borris-Jørgensen (B).
Boye-Albertsen (B).
Braaby (Ø).
Bramsted (Ø).
Brandtmar (Ø).
Bregn (Ø).
Brinth se Rasmussen-Brinth (Ø).
Brudager (Ø).
Brunsø (Ø).
Brønshøj (Ø).
Buurgaard-Jensen (Ø).
Børger (Ø).

Carlshollt (Ø).
Castholm (Ø).
Christby (B).
la Cour-Petersen (B).

Dannevang (Ø).
Dolleris (Ø).
Dryer (Ø).
Duebjerg (Ø).
Dybvig (Ø).

Edmand (Ø).
Egeblad (Ø).
Elf (Ø).
Elholt (Ø).
Ellund (Ø).
Engtoft (Ø).
Esvang (Ø).

Fackmann (§ 5).
Falster (Ø).
Fermer (Ø).
Findalen (Ø).
Finnich (B).
Fladmose (Ø).
Fogdal (Ø).
Fredbøl (Ø).
Frisholt (Ø).
Frodendahl (Ø).
Fruerled (Ø).
Fryd (Ø).
Fuglebæk (Ø).

Gaber (Ø).
Geddey (B).
Gleie-Jørgensen (Ø).
Glem (Ø).
Glensø (Ø).
Glob (Ø).
Gori (Ø).
Gransøe (Ø).
Greve-Rasmussen (B).
Grünwald (B).
Gulløv se Lassen-Gulløv (Ø).
Gyde-Nielsen (B).
Gyldenhøj (Ø).

Halmark (Ø).
Hansen-Slots (§ 5).
Hardt-Sørensen (B).
Harty (Ø).
Harvej (Ø).
Havreholm (Ø).
Hedebol (Ø).
Hedegaard-Sørensen (B).
Helger (Ø).
Helmi (Ø).
Helsing (Ø).
Helweg-Møller (B).
Herner (Ø).
Herting (Ø).
Hirring (Ø).
Hjortager (Ø).
Hok (Ø).
Holkjær (Ø).
Horskjær (Ø).
Hundborg (Ø).
Hviddahl (Ø).
Højbjerre (Ø).
Højkær (Ø).
Højmar (Ø).

Idum (Ø).
Ingesen (Ø).

Jarlshøj (Ø).
Jensen-Stagsted (B).
Jørgensen Lund (B).

Kalmoes (B).
Keiser-Nielsen (B).

Nr. 223. 30te Septbr.

Kjerside (Ø).
Klejnstrup (Ø).
Klokholm (Ø).
Kongsmark (Ø).
Korell (§ 5).
Kral (Ø).
Krugstrup (Ø).
Kærslund (Ø).
Købsted se Sørensen Købsted (B).
Køppen (B).

Lannæs (Ø).
Lassen-Gulløv (Ø).
Levald (Ø).
Liljekrans (Ø).
Lillieholm (Ø).
Lilienørn (§ 5).
Lindquist se Nielsen-Lindquist (B).
Lungholt (Ø).
Lydholm (Ø).
Lydiche (Ø).
Lønskov (Ø).
Løventoft (Ø).

Mailand (Ø).
Malver (Ø).
Marboe (Ø).
Marcus-Møller (B).
Marott (B).
Martskilde (Ø).
Max-Arnborg (Ø).
Meiltoft (Ø).
Mernø (Ø).
Mondal (Ø).
Monrad-Hansen (B).
Mylliin (Ø).
Mærkedahl (B).
Møenbak (Ø).

Nees (Ø).
Nellemann-Andersen (B).
Nielsen-Brejning (B).
Nielsen-Lindquist (B).
Nordhøj (Ø).
Nugaard (Ø).
Nyhjelm (Ø).
Nyøe (Ø).
Næss-Schmidt (Ø).
Nørby (Ø).
Nørredam (Ø).
Nøresteller (Ø).

Olsborg (Ø).
Olsen Edmand (Ø).
Orland (Ø).

Palitzsch (B).
Palsted (Ø).
Paul-Petersen (B).
Pedersen-Nørgaard (B).
Pedersen-Sejerbo (B).
Petersen-Freytag (B).
Plambech (§ 5).
Plambek (§ 5).
Planum (Ø).
Prenting (Ø).

Ransy (Ø).
Rasmussen-Brinth (Ø).
Raunsmed (Ø).
Reil (Ø).
Rigbolt (Ø).
Ristorp (Ø).
Rosenbirk (Ø).
Rosenskov (Ø).
Rudholt (Ø).
Rydeng (Ø).
Ryel (Ø).
Røner (Ø).

Sall (Ø).
Schlenzig (B).
Schou-Nielsen (B.)
Seierby (Ø).
Sejerbo se Pedersen Sejerbo (B).
Selsø (Ø).
Skjalm (Ø).
Skjoldholm (Ø).
Skorup (B).
Skøt-Mortensen (B).
Slots se Hansen-Slots (§ 5).
Sommerland (Ø).
Sparle (Ø).
Stagsted se Jensen-Stagsted (B).
Stallknecht (§ 5).
Stauner (Ø).
Stentzer (§ 5).
Strandtoft (Ø).
Sølyng (Ø).
Søndergaard-Jensen (B).
Sørensen-Købsted (B).
Sørensen-Munk (B).
Sørensen-Saksager (B).
Taulov-Jensen (B).
Thomson (B).
Thorstrøm (B).
Toudahl-Larsen (B).
Tjørnlund (Ø).
Topshøj (Ø).
Torkild-Hansen (Ø).
Torlund (Ø).
Trenholm (Ø).
Ullner (B).
Urfeldt (Ø).

Vagtholm (Ø).
Varghede (Ø).
Vestholt (Ø).
Vibe-Jensen (B).
Vidstrid (B).
Vidstrup (Ø).
Vikkelsø (Ø).
Vivel (Ø).

Wilming (Ø).

Ynddal (Ø).

Bekendtgørelse

Nr. 224
2den
Oktbr.

om

Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser.

I Tilslutning til Bekendtgørelse Nr. 10 af 23de Januar 1907 i Lovtidende A om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser og paa de i den nævnte Bekendtgørelse i det Hele indeholdte Betingelser saavel som paa de den Vedkommende tilkendegivne nærmere Vilkaar godkender Justitsministeriet herved efter stedfunden Brevveksling med Landbrugsministeriet indtil videre det i Bekendtgørelse af 22de Maj d. A. om Eksportslagteriernes Stilling efter Lov 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol nævnte Eksportslagteri (Serie A):

Skelskør og Omegns Svineslagteri

som berettiget til Indførsel af Pølser i Overensstemmelse med § 6, 2det Stykke, i ovennævnte Lov af 6te April 1906, saaledes at det foreskrevne Mærke bliver:

enten

Nr. 16

eller

Skls. A.

Denne Bekendtgørelse gør ingen Indskrænkning i de af Landbrugsministeriet for Meddelelse af Autorisation som Eksportslagteri stillede Betingelser.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 2den Oktober 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 225.
5te
Oktbr.

Bekendtgørelse

om

Udvidelse af den under 31te Marts 1873, jfr. allerhøjeste Kundgørelse Nr. 63 af 17de Maj s. A., mellem Danmark og Storbritannien og Irland afsluttede Konvention om gensidig Udlevering af Forbrydere.

I Følge Noter, udvekslede mellem den danske og den britiske Regering, er det fastslaaet, at den under 31te Marts 1873, jfr. allerhøjeste Kundgørelse Nr. 63 af 17de Maj s. A., mellem Danmark og Storbritannien og Irland afsluttede Konvention om gensidig Udlevering af Forbrydere for Fremtiden ogsaa vil være anvendelig i de britiske Protektorater paa Afrikas Fastland, samt at den britiske Regering i dette Forhold agter at ligestille Indfødte i disse Protektorater med britiske Undersaatter.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab med Tilføjende, at de ommeldte Protektorater ere følgende: Protektoratet Bechuanaland, det øst-afrikanske Protektorat, Prot. Gambia, Nord-Øst-Rhodesia, Nord-Vest-Rhodesia, Nord-Nigeria, De nordre Territorier af Guldkysten, Nyasaland, Prot. Sierra Leone, Prot. Somaliland, Prot. Syd-Nigeria, Syd-Rhodesia, Swasiland og Prot. Uganda.

Justitsministeriet, den 5te Oktober 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holsl.

Nr. 38. 11te Marts.

Ved Undertegnelsen af den mellem Danmark og Norge idag afsluttede Konvention om Tvistigheders Henvisning til Afgørelse ved Voldgift ere de undertegnede Befuldmægtigede komne overens om Følgende:

Enhver Part afgør selv Spørgsmaalet om, hvorvidt den Tvistighed, der er opstaaet, berører Landets Uafhængighed eller Integritet og følgelig er af den Beskaffenhed, at den er indbefattet blandt de Tvistigheder, som ifølge Konventionens Artikel 1 ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Til Bekræftelse heraf have de Befuldmægtigede affattet denne Protokol, der skal have samme Kraft og Virkning, som om dens Bestemmelser vare optagne i selve Konventionen.

Udfærdiget i Kjøbenhavn, i to Eksemplarer, den 8. Oktober 1908.

Raben-Levetzau.
(L. S.).

F. Hagerup.
(L. S.).

Ved undertegningen av den mellem Danmark og Norge idag avsluttede konvention om tvistigheters henvisning til avgjørelse ved voldgift er de undertegnede befuldmægtigede kommet overens om følgende:

Enhver part avgjør selv spørsmaalet om, hvorvidt den tvistighet, som er opstaat, berører landets uavhængighet eller integritet og følgelig er av den beskaffenhet, at den er indbefattet blandt de tvistigheter, som ifølge konventionens artikel 1 er undtat fra obligatorisk voldgift.

Til bekræftelse har de befuldmægtigede avfattet denne protokol, som skal ha samme kraft og virkning, som om dens bestemmelser var optat i selve konventionen.

Utfærdiget i Kjøbenhavn, i to eksemplarer, den 8. Oktober 1908.

F. Hagerup.
(L. S.).

Raben-Levetzau.
(L. S.).

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Ratifikationerne til Konventionen under 6. Marts d. A. ere blevne udvekslede i København.

Udenrigsministeriet, den 11te Marts 1909.

C. W. Ahlefeldt Laurvig.

Bekendtgørelse

Nr. 226.
6te
Oktbr.

om

Godkendelse af Prøver for elektriske Installatører i Henhold til § 4 i Lov Nr. 77 af 19de April 1907 om elektriske Stærkstrømsanlæg.

Under Hensyn til, at der findes flere, som, forinden den i § 4 i Lov Nr. 77 af 19de April 1907 og Bekendtgørelse herfra Nr. 187 af 11te August d. A. omhandlede Ordning traadte i Kraft, i en Aarrække have udøvet Virksomhed som elektriske Installatører, og som maa antages at være i Besiddelse af de efter de nævnte Bestemmelser fornødne Kvalifikationer uden dog at have bestaaet nogen af de i Bekendtgørelsen omhandlede Prøver, har Ministeriet under D. D. bemyndiget Elektricitetskommissionen til for saadanne Personers Vedkommende, som opfylde de foran omhandlede Betingelser, at foretage en særlig Prøve. Denne Prøve, der efter Kommissionens Skøn vil kunne begrænses til en Undersøgelse af de paagældendes hidtil drevne Virksomhed, eventuelt i Forbindelse med en kort mundtlig Prøve, og for hvis Bestaaen Kommissionen udsteder Bevis, godkendes herved i Henhold til oftnævnte Lovbestemmelse.

De, som formene sig berettigede til at underkaste sig den omhandlede Prøve, ville have derom at henvende sig til Elektricitetskommissionen.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 6te Oktober 1909.

Th. Larsen.

R. Howard Grøn.

Nr. 227.
8de
Oktbr.

Bekendtgørelse

vedrørende

vederlagsfrie bakteriologiske Undersøgelser af Personers Opspyt til Konstatering af Tilstedeværelsen af Tuberkulose.

I Forbindelse med Justitsministeriets Bekendtgørelse af 10de Juli 1906 bringes det herved til almindelig Kundskab, at Læger til at foretage de paagældende Undersøgelser nu efter det kgl. Sundhedskollegiums Ophævelse antages af Sundhedsstyrelsen, og at der med Hensyn til de i 1906 antagne Læger er foretaget følgende Forandringer:

For Aalborg-Hjørring Amters Fysikat er nu antaget Kommunelæge i Aalborg E. Th. Malling.

For Ringkjøbing Amts Fysikat praktiserende Læge i Holstebro E. Heiberg.

Justitsministeriet, den 8de Oktober 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 228.
30te
Septbr.

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

„Selskabet for Stuekultur", Kjøbenhavn,
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der er afsatte ved en Bortlodning af forskellige Genstande, som Selskabet med Justitsministeriets Tilladelse har afholdt i Forbindelse med en Udstilling i Tivoli i Dagene fra 4de—12te d. M.

Tandlæge Schrøder, Viborg (Viborg Amt),
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelalgiften af de Lodsedler, som maatte blive afsatte ved en Bortlodning af et Piano, som en Komité i Viborg med Justitsministeriets Tilladelse agter at afholde til Fordel for den kunstneriske Udsmykning af et i Viborg under Opførelse værende Teater.

Spare- og Laanekassen for Kjerte og Omegn (Odense Amt),
dels de i Lov af 11te Februar 1863 § 3, jfr. Lov af 27de Februar 1897 ommeldte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir, dels Tilladelse til at benytte og ved Kassens til enhver Tid værende Formand at kassere Stempelmærker paa de til Sparekassen af dens Debitorer udstedte stempelpligtige Gældsforskrivninger.

„Horsens-Hammer Pastorats Spare- og Laanekasse", (Aalborg Amt),
hvis tidligere Navn var „Hammer-Horsens Pastorats Spare- og Laanekasse" Tilladelse til under sit nye Navn at beholde saavel den Kassen ved Resolution fra Generaldirektoratet for Skatteväsenet af 15de Juni 1869 tilstaaede, i Lov af 11te Februar 1863 ommeldte Begunstigelse i Henseende til Brugen af stemplet Papir, som den ved Resolution fra Generaldirektoratet for Skatteväsenet af 16de September 1869 meddelte Tilladelse til at benytte og ved Bestyrelsens Formand at kassere Stempelmærker paa de til Sparekassen af dens Debitorer udstedte stempelpligtige Gældsforskrivninger.

Ribe Amtsraad (Ribe Amt),
Tilladelse til under ét en Gang aarlig at berigtige Stemplingen af de Kautionsbeviser, som udstedes ved Patienters Indlæggelse paa de to nye Amtssygehuse i Brørup og Grindsted paa Betingelse af, at der meddeles hvert Kautionsbevis, naar det underskrives, en Paategning om det Stempel, der skulde have været anvendt til samme.

Skattedepartementet, den 30te September 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Nr. 229.
6te
Oktober.

Bekendtgørelse

om

Opbevaring af brandfarlige Vædsker i Kjøbenhavn.

I Henhold til den Justitsministeriet ved § 42 i Lov om Brandvæsenet i København af 15de Maj 1868 givne Bemyndigelse til at udvide Bestemmelserne i samme Lovs § 19 til Oplag af andre end de der nævnte Stoffer fastsættes herved følgende Forskrifter for Opbevaring af Mineralolier, Terpentin, Æther, Kollodium samt Harpixer og Gummier eller Kautsjuker opløste i Terpentin eller Benzin m. fl.

§ 1.

Vædskernes Inddeling i Klasser.

De nævnte Vædsker inddeles i 3 Klasser i Forhold til deres Antændelighed. Til Klasse I henregnes de Vædsker, der ved en Barometerstand af 760 mm give antændelige Dampe ved at opvarmes til en Varmegrad under 23° C. (jfr. Lov af 23de Januar 1903); til Klasse II Vædsker, hvor denne Opvarmning maa føres til Temperaturer fra og med 23°, men under 80° C., og til Klasse III til Temperaturer fra og med 80°, men under 200° C. Vædsker, der først ved Opvarmning til over 200° C. afgive antændelige Dampe, falde ikke ind under denne Bekendtgørelses Bestemmelser.

Bestemmelsen af Flammepunkterne 80° og derover sker ved Penzski-Martens Apparat.

Forskrifter for Klasse I.

§ 2.

Private Forbrugere; indtil 40 Pd. (20 kg.)

Private Forbrugere maa i deres Lejligheder og Kontorer opbevare indtil 6 Pd. (3 kg.) i veltillukkede Beholdere, der enkeltvis ikke maa rumme mere end 1 Pot — 1½ Pd. (1 Liter — 750 g). Til Brug for Motorvogne eller -baade kan dog, foruden den i Motorens Beholder værende Mængde, tilstedes en Beholdning af indtil 40 Pd. (20 kg.) i Remisen eller Skuret. Herfra maa ikke haves direkte Forbindelse med Trapper eller Fællesgange og Elevatorer. Vædsken skal opbevares i Metalbeholdere rummende højst 10 Pd. (5 kg.), haardtloddede, hvis Lodning er anvendt, og forsynede med et af Brandvæsenet godkendt Lukke. Ønskes en større Beholdning, maa hertil indrettes et særligt Kælderrum som under § 3 b. Omhældning af Vædsken maa ikke foretages i Lokaler, i hvilke findes aabent Lys eller Ildsteder.

§ 3.

a. Forhandlere maa i deres Forretnings- og Udsalgslokaler have indtil ialt 12 Pd. (6 kg.) i lukkede Metalbeholdere à 1 Pot — 1½ Pd. (1 Liter — 750 g.). Omhældning maa kun foretages ved Dagslys, elektriske Glødelamper (Nernstlamper o. lign. undtagne) eller ved Belysning udenfor Lokalet, hvorhos dette ikke maa være opvarmet ved Kakkelovn i selve Lokalet. Forhandlere; Udsalgslokaler; indtil 12 Pd. (6 kg.)

b. Større Beholdninger indtil 600 Pd. (300 kg.) maa kun opbevares i Kælderrum, til hvilke der alene haves Adgang direkte fra det frie. Et saadant Kælderrum skal have Vægge og Loft af Murværk eller armeret Beton, have uanstændeligt og vandtæt Gulv, dette saa dybt sænket, at den forsænkede Del kan rumme den dobbelte Beholdning i udflydt Tilstand. Adgangsdøren skal være af Jærn eller af glat Træ beslaaet med galvaniserede Jernplader paa begge Sider; Vinduer skulle være af Traadglas og ikke til at aabne. Rummet skal være tilstrækkeligt ventileret til det frie, og Ventilationsaabningerne lukkede med Metaltraadsnet med en Maskevidde af 985 Masker pr. □″ (144 pr. cm^2). I Rummet maa ingen Opvarmingsindretning eller Rensedør for Skorsten findes. 12-600 Pd. (6-300 kg.)

Kælderen skal holdes aflaaset for Uvedkommende, naar der ikke arbejdes deri. Fra den maa der ikke føres Afløb til Byens Kloaksystem, men Gulvet skal holdes tørt og rent og Spild derfor straks optørres.

Vædskerne skulle opbevares i haardtloddede Metalbeholdere, der for saa vidt de rummer over 10 Pd. (5 kg.) tillige skulle være forsynede med et af Brandvæsenet som explosionssikkert godkendt Lukke, og Omtapning maa kun ske ved Hane eller Pumpe og kun ved Dagslys, fast anbragt elektrisk Glødelampe med omgivende lufttætsluttende Kuppel og Afbryder og Smeltesikringer udenfor Lokalet, eller ved Lys udenfor Rummet og adskilt derfra. Rummet maa ikke betrædes med Ild eller Lys, og foruden de paagældende Vædsker maa ingen let antændelige eller eksplosive Stoffer oplagres deri.

c. Lagere paa 600—2,000 Pd. (300—1,000 kg) maa kun indrettes i Kældere i Bygning, naar der i denne ikke findes indrettet Lokaliteter til anden Virksomhed eller Beboelse, eller i udgravet, udmuret Jordkælder med direkte Adgang til det frie. For disse Kælderes Indretning, saavel som for Lageret gælde Bestemmelserne i Punkt b. 600-2000 Pd. (300-1000 kg).

§ 4.

Lagere paa 2,000—5,000 Pd. (1,000—2,500 kg) maa kun indrettes paa saadanne Steder og efter saadanne Forskrifter, som Brandvæsenet i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at give, deriblandt, at de indrettes under Jordens Overflade, og at der lægges et ubebygget Beskyttelsesbælte omkring Bygningen af 8—48 Alens (5—30 m) Bredde. Saadanne Lagere ville ikke kunne indrettes i Beboelsesbygninger, ej heller i andre Bygninger, i hvilke der findes Virksomheder, der medfører varige Ophold af Mennesker. 2000-5000 Pd. (1000-2500 kg).

§ 5.

Lagere paa mere end 5,000 Pd. (2,500 kg) maa kun indrettes med Justitsministeriets Tilladelse. Mere end 5000 Pd. (2500 kg).

§ 6.

Alle Beholdere for Vædsker under denne Klasse skulle med tydelig Paaskrift være mærkede: »Brandfarlig. Maa ikke komme i Nærheden af Ild eller aabent Lys«. Beholderne mærkede.

Nr. 229. 6te Oktober.

Forskrifter for Klasse II.

§ 7.

Private Forbrugere; indtil 20 Potter (20 l).

Private Forbrugere maa i Lokaler som under § 2 opbevare indtil 20 Potter (20 l) i veltillukkede Flasker eller Metalbeholdere.

§ 8.

Forhandlere; Udsalgslokaler; indtil 200 Potter (200 l).

a. Forhandlere maa i Forretnings- og Udsalgslokaler lagre indtil 200 Potter (200 l) i veltillukkede Flasker eller Metalbeholdere, dog maa Af- eller Omtapning ikke finde Sted der.

Indtil 400 Potter (400 l).

b. Til Aftapning kunne Forhandlere have indtil 400 Potter (400 l) i almindeligt Kælderrum, der dog ikke maa staa i direkte Forbindelse med Trapperum, naar der benyttes nittede eller svejsede Jernbeholdere, der fyldes udefra gennem fast anbragte Jernrørsledninger, saaledes at de i Beholderne værende Dampe kun kunne undvige til det frie. Aftapningen skal ske ved fast anbragt Pumpeindretning. Beholdere, Fylde- og Aftapningsindretninger skulle alle godkendes af Brandvæsenet, forinden de tages i Brug. Ildsted maa ikke findes i Rummet.

Hvis en Forhandler samtidigt har Oplag efter Punkt a og b, maa det hele Oplag ikke overstige 500 Potter (500 l).

Lagerkælder: indtil 800 Potter (800 l).

c. Til Aftapning fra andre Beholdere end de under Punkt b nævnte maa kun benyttes Kælderrum som anført under § 3 b og 3 c. I saadanne maa oplagres indtil 800 Potter (800 l).

I Oplag efter Punkt b og c maa til Belysning kun benyttes lukkede Lygter.

§ 9.

800-3500 Potter (800-3500 l).

Lagere paa 800 til 3,500 Potter (800 til 3,500 l) maa kun indrettes paa saadanne Steder og efter saadanne Forskrifter, som Brandvæsenet i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at give, jfr. § 4.

§ 10.

Mere end 3500 Potter. (3500 l).

Lagere paa mere end 3,500 Potter (3,500 l) maa kun indrettes med Justitsministeriets Tilladelse.

Forskrifter for Klasse III.

§ 11.

Indtil 400 Potter. (400 l).

Beholdninger paa indtil 400 Potter (400 l) er ikke underkastede anden Indskrænkning, end at de skal opbevares paa veltillukkede Beholdere.

§ 12.

400-3500 Potter. (400-3500 l).

Lagere fra 400 til 3,500 Potter (400 til 3,500 l) maa kun indrettes i Kælderrum som anført under § 3 b og 3 c.

§ 13.

Mere end 3500 Potter. (3500 l).

Lagere paa mere end 3,500 Potter (3,500 l) maa kun indrettes paa saadanne Steder og efter saadanne Forskrifter, som Brandvæsenet i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at give.

Forskrifter for midlertidige Oplag.

§ 14.

Tilførsel til Byen.

Ved Tilførsel af Vædsker under Klasse I og II i Tankvogn til Tømning paa en af Byens Banegaarde skal der Dagen forud for Ankomsten ske Anmeldelse derom til Brandvæsenet saavel fra vedkommende Banebestyrelse som fra Modtageren.

Ankomsten maa i Reglen kun finde Sted paa et saadant Tidspunkt, at Tømningen kan tilendebringes samme Dag. Hvis dette ikke kan ske, maa det ved Anmeldelsen udtrykkelig bemærkes, og Brandvæsenet fastsætter da de Sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes under Vognens Henstaaen, navnlig med Hensyn til dens Plads og til Afholdelsen af Brandvagt, til hvilken i saa Fald maa forefindes fornødent Læ.

Tømningen maa kun ske paa en saadan Maade, som godkendes af Brandvæsenet.

Transiterende Tankvogne skulle være Genstand for vedkommende Banebestyrelses særlige Forsorg, navnlig skulle de efter endt Rangering henstilles paa afspærret Terræn, hvis ikke Bortkørsel kan finde Sted straks.

§ 15.

Transport i Byen.

Vædsker under Klasse I og II maa kun transporteres paa Gade og Vej enten som aftappede i Flasker eller Beholdere, der ere beskyttede mod Itubrydning, eller i Tankvogne. Disse skulle være forsynede med forsvarligt Lukke og være ventilerede. Køretøjets Fører maa ikke ryge Tobak.

§ 16.

Midlertidige Oplag.

Midlertidige Oplag (af Vædsker under Klasse I og II) maa ikke findes paa Gade, Plads eller i Gaard.

Ind- og Udbringning til og fra lovligt Lager skal derfor ske uden Opsættelse direkte fra og til Vogn.

Almindelige Bestemmelser.

§ 17.

Sammensatte Oplag.

Hvis Vædsker af de forskellige indenfor denne Bekendtgørelse faldende Klasser lagres sammen i et Rum eller i Rum, der ikke ere adskilte ved brandsikre Skillerum uden Aabninger, finde Bestemmelserne for den lettest antændelige Vædske Anvendelse paa den samlede Mængde af alle Vædskerne; dog tilstedes Forhandlere den i § 3 a tilladte Beholdning af Klasse I, imod at Beholdningen under § 8 a nedsættes til 150 Potter (150 l).

Findes paa samme Matr. Nr. flere Lagere, maa Summen af, hvad disse indeholde, ikke uden Brandvæsenets særlige Tilladelse overstige, hvad foran er bestemt for eet Lager.

§ 18.

Særegne Oplag.

For Virksomheder, hvor de i denne Bekendtgørelse omhandlede Vædsker benyttes til teknisk eller medicinsk Brug, fastsættes Mængde og Oplagsmaade af Brandvæsenet uafhængigt af foranstaaende Bestemmelser.

Nr. 229. Bek. af 6. Okt. om Opbevaring af brandfarlige Vædsker i Kjøbenhavn.

§ 19.

Anmeldelse af Oplag.

Bestemmelserne i Brandlovens § 27, hvorefter intet Oplag af brandfarlige Genstande maa oprettes, og ingen af de som brandfarlige betegnede Næringsveje eller Fabrikker sættes i Drift eller flyttes, eller deres Drift, efter at have været afbrudt, atter optages uden foregaaende Anmeldelse til Brandvæsenet, finde Anvendelse paa denne Bekendtgørelses §§ 3, 8, 12 og 18.

§ 20.

Opgivelse af Antændelsestemperatur.

Paa Brandvæsenets Forlangende er Indehaverne af de her omhandlede Lagere forpligtede til fra Statsprøveanstalten at fremskaffe Opgivelse af Antændelsestemperaturen for vedkommende Vædskers Dampe.

§ 21.

De i denne Bekendtgørelse efter Metersystemet angivne Maal- og Vægtstørrelser blive først at anvende fra det Tidspunkt, da Meterloven træder i Kraft.

§ 22.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks, men bestaaende Oplag og Virksomheder paavirkes ikke deraf forinden et Aar fra Dato.

Samtidigt med Bekendtgørelsens Ikrafttræden ophæves Justitsministeriets Bekendtgørelse af 8de September 1875 Punkt 1 og Punkt 2 for saa vidt angaar Petroleumsaffald, samt Bekendtgørelserne af 28de December 1876, 3dje August 1886 og 4de Juni 1891.

Justitsministeriet, den 6te Oktober 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 230.
13de
Juli.

angaaende

Præsters Selvkommunion.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 10de d. M. behaget Hans Majestæt Kongen at bifalde:

1) at der i Stedet for de i den kongelige Resolution af 15de September 1886 givne Regler for Præsters Selvkommunion fastsættes følgende:

Naar en Præst ønsker at deltage i den hellige Nadvere sammen med Menigheden, kan han benytte Selvkommunion efter nedenstaaende Regler:

Han slutter ligesom hidtil sin Skriftetale med at sige til Nadvergæsterne:

„Saa sandt I af Hjærtet angre Eders Synder og henfly til den Guds Naade i Jesus Kristus, som blev Eder given i den hellige Daab, saa kan jeg nu efter hans Ord tilsige Eder alle Eders Synders Forladelse i Faderens og Sønnens og den Hellig Aands Navn".

Derefter siger han under Haandspaalæggelse til hver enkelt: „Saa tilsiger jeg Dig alle Dine Synders naadige Forladelse i Faderens og Sønnens og den Hellig Aands Navn".

Ved selve Nadveren, ved hvilken han kommunicerer sig selv sammen med det sidste Hold Nadvergæster, forandrer han Ordene „I, Eder og Eders", til „vi, os og vor" i Indledningen („Formaningen") saavel som i Slutningsønsket for det Hold, sammen med hvilket han selv nyder Nadveren. Og han rækker sig selv Brødet og Vinen med de sædvanlige Uddelingsord vendt imod Nadvergæsterne, saa at det derved gives til Kende, at han selv deltager med dem i Nadveren; og

2) at den kongelige Resolution af 11te November 1898 angaaende en forandret Formular for Præsters Selvkommunion ophæves.

Hvilket herved bekendtgøres for alle vedkommende til Efterretning og Iagttagelse.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 13de Juli 1909.

Enevold Sørensen.

V. Holbøll,
kst. Fm.

Nr. 231.
11te
Septbr.

Anordning,

hvorved

bestemmes, at den i Lov Nr. 107 af 1ste April 1905 § 11 Nr. 4 ommeldte Ophørsgrund for Beskyttelse af her i Landet registrerede Mønstre ikke kommer til Anvendelse overfor Genstande, der indføres fra Tyskland.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At da det ved en mellem den danske og den tyske Regering under 12te Juni d. A. afsluttet Konvention er blevet fastslaaet, at Beskyttelsen af industrielle Mønstre i de kontraherende Stater er uafhængig af, om Fremstillingen af Genstande efter Mønsteret foregaar i den ene eller den anden Parts Land, saa ville Vi i Henhold til Lov Nr. 107 af 1ste April 1905 § 11, sidste Stykke herved have anordnet, at den i samme Paragraf under Nr. 4 givne Bestemmelse om, at Beskyttelsen for Mønsteret ophører, naar Anmelderen fra Udlandet indfører eller tillader Indførsel af Genstande, der ere fremstillede efter samme, ikke skal komme til Anvendelse overfor Genstande, der indføres fra Tyskland.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Charlottenlund, den 11te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Anordning,

Nr. 39.
16de
Februar

hvorved

de i Anordningerne af 28de September 1894 og 12te September 1902 indeholdte Bestemmelser angaaende Beskyttelse for fremmede Patenter gøres anvendelige i Forhold til det østrig-ungarske Monarki.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At da i Følge Meddelelse fra det schweiziske Forbundsraad det østrig-ungarske Monarki har tiltraadt den ved Konventionen i Paris af 20de Marts 1883 med Tillægsakt, undertegnet i Bryssel den 14de December 1900, dannede internationale Union til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret, hvilken Tiltrædelse, der i Henhold til Østrigs og Ungarns Love omfatter Bosnien og Herzegovina, vil have Virkning fra den 1ste Januar 1909 at regne, saa ville Vi i Henhold til Patentlov af 13de April 1894 § 28 samt Lov af 29de Marts 1901 om Forandring i nævnte Lov herved have anordnet, at de i Vore allerhøjeste Anordninger af 28de September 1894 og 12te September 1902 indeholdte Bestemmelser angaaende Beskyttelse for fremmede Patenter skulle være anvendelige i Forhold til det østrig-ungarske Monarki.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16de Februar 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Anordning

Nr. 232.
28de
Septbr.

angaaende

Skibes Dybgaaende og Lastelinie.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Henhold til Bestemmelsen i § 1, jfr. § 2, i midlertidig Lov Nr. 114 af 14. Maj 1909 om Skibes Dybgaaende og Lastelinie ville Vi herved have anordnet følgende Forskrifter for søgaaende danske Skibe, der fare paa fremmed Havn:

A. Om Lasteliniemærkets Anbringelse og Udseende samt Fribordsbrevets Udstedelse.

§ 1.

Skibet skal inden 1. Oktober 1909 være forsynet med Mærke for den Dækslinie, hvorfra Fribordet er afsat, samt med Lasteliniemærker og Fribordsbrev i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler.

§ 2.

I Højde med det Dæk, hvorfra Fribordet er afsat, anbringes en vandret Linie.

Under denne Dækslinie afsættes en Cirkelring, skaaret af en vandret Linie, hvis Overkant gaar gennem Cirkelringens Centrum. Den lodrette Afstand mellem Cirkelringens Centrum og Overkanten af Dækslinien angiver Skibets Sommerfribord i salt Vand.

Mærkerne anbringes paa begge Skibets Sider, midtskibs eller saa nær dertil som muligt, og i en Højde, der bestemmes ved en Beregning, foretagen paa Grundlag af de Regler og Tabeller, som Ministeren for Handel og Søfart herom maatte fastsætte.

I Forbindelse med ovennævnte Mærker anbringes en Del andre, der angive Fribordets Størrelse under forskellige Forhold.

De nærmere Regler for Anbringelsen og Udseendet af Lasteliniemærkerne fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

Farven for Lasteliniemærkerne er hvid eller gul paa mørk Grund eller sort paa lys Grund.

Nr. 232. 28de Septbr.

§ 3.

Rederen er pligtig at indgive Begæring om Fribordsbrev til Ministeriet for Handel og Søfart.

Begæringen, der maa være affattet efter den af Ministeren for Handel og Søfart autoriserede Formular, ledsages af Oplysningsskema, der maa udfyldes af en af Ministeren for Handel og Søfart hertil bemyndiget Person, jfr. § 10.

For saa vidt Skibet er forsynet med et af Board of Trade eller af et godkendt Klassifikationsselskab udstedt, efter Board of Trades eller Bureau Veritas' Regler udregnet Lasteliniecertifikat, maa dette Certifikat indsendes i Stedet for det i forrige Stykke ommeldte Oplysningsskema.

Med Begæringen maa endvidere følge et Stempelmærke til Takst 1 Kr. til Stempling af Fribordsbrevet.

Oplysningsskemaet affattes i Overensstemmelse med en af Ministeren for Handel og Søfart autoriseret Formular.

§ 4.

Paa Grundlag af de i Medfør af Bestemmelserne i § 3 indsendte Oplysninger lader Ministeriet for Handel og Søfart i Overensstemmelse med de i denne Anordnings § 2 ommeldte Regler og Tabeller foretage Beregning af den Højde, hvori Lasteliniemærkerne ville være at anbringe paa Skibssiden.

Naar Beregningen er tilendebragt, tilstilles der Rederen Meddelelse om Resultatet. Denne har derefter at meddele Ministeriet, hvilken af de i § 10 nævnte Personer, han ønsker, skal kontrollere Lasteliniemærkernes Anbringelse, og Ministeriet anmoder da den saaledes udpegede om at foretage det til Lasteliniemærkernes Anbringelse og Kontrollering fornødne samt om umiddelbart derefter at tilstille Ministeriet Attest om deres rette Anbringelse.

Efter Modtagelsen af saadan Attest udfærdiger Ministeriet for Handel og Søfart Skibets Fribordsbrev.

Saafremt Skibet allerede er forsynet med Lasteliniecertifikat som ommeldt i § 3, 3dje Stykke, kan Ministeriet paa Grundlag heraf under nærmere i hvert enkelt Tilfælde stillede Betingelser udfærdige dansk Fribordsbrev.

§ 5.

Fribordsbrevet skal indeholde Oplysning om Skibets Navn, Hjemsted, Ejer, Type, Tonnage og Byggeaar samt Angivelse af Størrelsen af Fribordet under forskellige Forhold.

Fribordsbrevet udstedes i 2 ligelydende Originaleksemplarer og en Genpart. Genparten forbliver i Ministeriet, medens Originaleksemplarerne tilstilles Rederen, der har at drage Omsorg for, at et af disse stedse forefindes om Bord i Skibet.

§ 6.

For et Skib, der har Klasse i et af de i § 10 omhandlede Selskaber, gælder Fribordsbrevet, saalænge Skibet forbliver i vedkommende Klasse.

For uklassede Skibe bestemmes Varigheden af Fribordsbrevets Gyldighed af Ministeren for Handel og Søfart og anføres i Fribordsbrevet. For uklassede Jern- og Staalskibe maa Fribordsbrevets Varighed ikke overstige det Tidsrum, der, for saa vidt Skibet havde Klasse i et godkendt Klassifikationsselskab, vilde hengaa mellem to paa hinanden følgende Klassifikationseftersyn. For uklassede Træskibe maa Varigheden ikke overstige det Tidsrum, i hvilket en Klasse, svarende til Skibets Bygning og Tilstand, vilde være bleven opretholdt uden Forandring.

Saavel for Skibe, der have Klasse i et godkendt Klassifikationsselskab, som for uklassede Skibe ophører Fribordsbrevets Gyldighed derhos, dersom der ved Skibet eller dets Opbygninger udføres saadanne Forandringer, som have Indflydelse paa Fribordets Størrelse. Nr. 232. 28de Septbr.

B. Skibets Dybgaaende.

§ 7.

Overkanten af den i § 2 anførte vandrette Linie gennem Cirkelringens Centrum angiver det største Dybgaaende, hvortil Skibet maa lastes om Sommeren i salt Vand.

Paa tilsvarende Maade angives ved de i § 2, 4de Stykke ommeldte Mærker det største Dybgaaende, hvortil Skibet maa lastes under visse andre end det i nærværende Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Forhold.

§ 8.

Hver Gang et Skib efter den 1. Oktober d. A. udklareres til eller ankommer fra fremmed Havn, skal Toldvæsenet paase, at Skibet er forsynet med Lasteliniemærker og et af Ministeren for Handel og Søfart udfærdiget Fribordsbrev.

Toldvæsenet skal derhos paase, at Skibet ikke er lastet i Strid med Bestemmelsen i § 7.

Skibsføreren er pligtig at yde Toldvæsenet den for sammes Udførelse af ovennævnte Undersøgelse fornødne Assistance.

§ 9.

Dersom det ved Undersøgelsen i § 8 viser sig, at Skibet ikke er forsynet med Lasteliniemærker og Fribordsbrev, eller at Skibet er lastet i Strid med Bestemmelsen i § 7, har Toldvæsenet uopholdelig herom at give Underretning til den stedlige Politiøvrighed, der straks foranlediger Sagen oplyst. Skønner Politiøvrigheden, at Overlastningen medfører øjensynlig Fare for Skibets, Besætningens eller Ladningens Sikkerhed, vil Skibet være at standse og maa ikke udklareres uden Politiøvrighedens Tilladelse.

Uanset om Undersøgelsen har medført Skibets Standsning eller ej, har Politiøvrigheden at gøre Indberetning til Ministeriet for Handel og Søfart, der skønner over, om der vil være at rejse Tiltale i Anledning af den stedfundne Overtrædelse.

C. Andre Bestemmelser.

§ 10.

Udfyldelsen af de i § 3 nævnte Oplysningsskemaer samt Kontrollen med den rette Anbringelse af Lasteliniemærkerne paa Skibets Sider, jfr. § 4, foretages enten af Inspektører ved et af Ministeriet for Handel og Søfart i saa Henseende godkendt Klassifikationsselskab eller af de i Henhold til Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. ansatte skibbygningskyndige Synsmænd eller disses Stedfortrædere. For Sejlskibes Vedkommende kunne de paagældende Forretninger dog ogsaa foretages af de i Henhold til Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909 ansatte Synsmænd eller disses Stedfortrædere.

Nr. 232. Anordn. af 28. Sept. ang. Skibes Dybgaaende og Lastelinie.

Nr. 232. 28de Septbr.

§ 11.

Den af de i foregaaende Paragraf nævnte Personer, der af Rederen er valgt til at foretage de i §§ 3 og 4 ommeldte Forretninger, er berettiget til under Hvervets Udførelse at fordre Adgang overalt i Skibet.

Samme Ret tilkommer de Personer, som af Ministeriet for Handel og Søfart maatte blive udsendte for at kontrollere Overholdelsen af Bestemmelserne i nærværende Anordning.

§ 12.

For Udfyldelsen af det i § 3 omhandlede Oplysningsskema vil der til den af de i § 10 nævnte Personer, der udfører Forretningen, af Rederen være at erlægge et Vederlag, hvis Størrelse fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

Endvidere vil Rederen for Kontrollen med Lasteliniemærkernes rette Anbringelse, jfr. § 4, til den paagældende have at erlægge et Vederlag, hvis Størrelse ligeledes fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

§ 13.

I nærværende Anordning have de anvendte Udtryk „dansk Skib“ og „søgaaende“ samme Betydning som i § 31 i Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. samt § 87 i Bekendtgørelse Nr. 156 af 5. Oktober s. A.

§ 14.

Bestemmelserne i nærværende Anordning komme ikke til Anvendelse paa Skibe, for hvilke Ministeren for Handel og Søfart i Henhold til Bestemmelsen i § 5 i midlertidig Lov Nr. 114 af 14. Maj 1909 om Skibes Dybgaaende og Lastelinie har meddelt Dispensation.

§ 15.

Denne Anordning, der ikke gælder for de under Marineministeriet hørende Skibe og Fartøjer eller for Skibe i Troppetransport, træder i Kraft straks.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Charlottenlund, den 28de September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Anordning

Nr. 232.
28de
Septbr.

angaaende

Skibes Dybgaaende og Lastelinie.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: I Henhold til Bestemmelsen i § 1, jfr. § 2, i midlertidig Lov Nr. 114 af 14. Maj 1909 om Skibes Dybgaaende og Lastelinie ville Vi herved have anordnet følgende Forskrifter for søgaaende danske Skibe, der fare paa fremmed Havn:

A. Om Lasteliniemærkets Anbringelse og Udseende samt Fribordsbrevets Udstedelse.

§ 1.

Skibet skal inden 1. Oktober 1909 være forsynet med Mærke for den Dækslinie, hvorfra Fribordet er afsat, samt med Lasteliniemærker og Fribordsbrev i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler.

§ 2.

I Højde med det Dæk, hvorfra Fribordet er afsat, anbringes en vandret Linie.

Under denne Dækslinie afsættes en Cirkelring, skaaret af en vandret Linie, hvis Overkant gaar gennem Cirkelringens Centrum. Den lodrette Afstand mellem Cirkelringens Centrum og Overkanten af Dækslinien angiver Skibets Sommerfribord i salt Vand.

Mærkerne anbringes paa begge Skibets Sider, midtskibs eller saa nær dertil som muligt, og i en Højde, der bestemmes ved en Beregning, foretagen paa Grundlag af de Regler og Tabeller, som Ministeren for Handel og Søfart herom maatte fastsætte.

I Forbindelse med ovennævnte Mærker anbringes en Del andre, der angive Fribordets Størrelse under forskellige Forhold.

De nærmere Regler for Anbringelsen og Udseendet af Lasteliniemærkerne fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

Farven for Lasteliniemærkerne er hvid eller gul paa mørk Grund eller sort paa lys Grund.

Nr. 232. 28de Septbr.

§ 3.

Rederen er pligtig at indgive Begæring om Fribordsbrev til Ministeriet for Handel og Søfart.

Begæringen, der maa være affattet efter den af Ministeren for Handel og Søfart autoriserede Formular, ledsages af Oplysningsskema, der maa udfyldes af en af Ministeren for Handel og Søfart hertil bemyndiget Person, jfr. § 10.

For saa vidt Skibet er forsynet med et af Board of Trade eller af et godkendt Klassifikationsselskab udstedt, efter Board of Trades eller Bureau Veritas' Regler udregnet Lasteliniecertifikat, maa dette Certifikat indsendes i Stedet for det i forrige Stykke ommeldte Oplysningsskema.

Med Begæringen maa endvidere følge et Stempelmærke til Takst 1 Kr. til Stempling af Fribordsbrevet.

Oplysningsskemaet affattes i Overensstemmelse med en af Ministeren for Handel og Søfart autoriseret Formular.

§ 4.

Paa Grundlag af de i Medfør af Bestemmelserne i § 3 indsendte Oplysninger lader Ministeriet for Handel og Søfart i Overensstemmelse med de i denne Anordnings § 2 ommeldte Regler og Tabeller foretage Beregning af den Højde, hvori Lasteliniemærkerne ville være at anbringe paa Skibssiden.

Naar Beregningen er tilendebragt, tilstilles der Rederen Meddelelse om Resultatet. Denne har derefter at meddele Ministeriet, hvilken af de i § 10 nævnte Personer, han ønsker, skal kontrollere Lasteliniemærkernes Anbringelse, og Ministeriet anmoder da den saaledes udpegede om at foretage det til Lasteliniemærkernes Anbringelse og Kontrollering fornødne samt om umiddelbart derefter at tilstille Ministeriet Attest om deres rette Anbringelse.

Efter Modtagelsen af saadan Attest udfærdiger Ministeriet for Handel og Søfart Skibets Fribordsbrev.

Saafremt Skibet allerede er forsynet med Lasteliniecertifikat som ommeldt i § 3, 3dje Stykke, kan Ministeriet paa Grundlag heraf under nærmere i hvert enkelt Tilfælde stillede Betingelser udfærdige dansk Fribordsbrev.

§ 5.

Fribordsbrevet skal indeholde Oplysning om Skibets Navn, Hjemsted, Ejer, Type, Tonnage og Byggeaar samt Angivelse af Størrelsen af Fribordet under forskellige Forhold.

Fribordsbrevet udstedes i 2 ligelydende Originaleksemplarer og en Genpart. Genparten forbliver i Ministeriet, medens Originaleksemplarerne tilstilles Rederen, der har at drage Omsorg for, at et af disse stedse forefindes om Bord i Skibet.

§ 6.

For et Skib, der har Klasse i et af de i § 10 omhandlede Selskaber, gælder Fribordsbrevet, saalænge Skibet forbliver i vedkommende Klasse.

For uklassede Skibe bestemmes Varigheden af Fribordsbrevets Gyldighed af Ministeren for Handel og Søfart og anføres i Fribordsbrevet. For uklassede Jern- og Staalskibe maa Fribordsbrevets Varighed ikke overstige det Tidsrum, der, for saa vidt Skibet havde Klasse i et godkendt Klassifikationsselskab, vilde hengaa mellem to paa hinanden følgende Klassifikationseftersyn. For uklassede Træskibe maa Varigheden ikke overstige det Tidsrum, i hvilket en Klasse, svarende til Skibets Bygning og Tilstand, vilde være bleven opretholdt uden Forandring.

Saavel for Skibe, der have Klasse i et godkendt Klassifikationsselskab, som for uklassede Skibe ophører Fribordsbrevets Gyldighed derhos, dersom der ved Skibet eller dets Opbygninger udføres saadanne Forandringer, som have Indflydelse paa Fribordets Størrelse. Nr. 232. 28de Septbr.

B. Skibets Dybgaaende.

§ 7.

Overkanten af den i § 2 anførte vandrette Linie gennem Cirkelringens Centrum angiver det største Dybgaaende, hvortil Skibet maa lastes om Sommeren i salt Vand.

Paa tilsvarende Maade angives ved de i § 2, 4de Stykke ommeldte Mærker det største Dybgaaende, hvortil Skibet maa lastes under visse andre end det i nærværende Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Forhold.

§ 8.

Hver Gang et Skib efter den 1. Oktober d. A. udklareres til eller ankommer fra fremmed Havn, skal Toldvæsenet paase, at Skibet er forsynet med Lasteliniemærker og et af Ministeren for Handel og Søfart udfærdiget Fribordsbrev.

Toldvæsenet skal derhos paase, at Skibet ikke er lastet i Strid med Bestemmelsen i § 7.

Skibsføreren er pligtig at yde Toldvæsenet den for sammes Udførelse af ovennævnte Undersøgelse fornødne Assistance.

§ 9.

Dersom det ved Undersøgelsen i § 8 viser sig, at Skibet ikke er forsynet med Lasteliniemærker og Fribordsbrev, eller at Skibet er lastet i Strid med Bestemmelsen i § 7, har Toldvæsenet uopholdelig herom at give Underretning til den stedlige Politiøvrighed, der straks foranlediger Sagen oplyst. Skønner Politiøvrigheden, at Overlastningen medfører øjensynlig Fare for Skibets, Besætningens eller Ladningens Sikkerhed, vil Skibet være at standse og maa ikke udklareres uden Politiøvrighedens Tilladelse.

Uanset om Undersøgelsen har medført Skibets Standsning eller ej, har Politiøvrigheden at gøre Indberetning til Ministeriet for Handel og Søfart, der skønner over, om der vil være at rejse Tiltale i Anledning af den stedfundne Overtrædelse.

C. Andre Bestemmelser.

§ 10.

Udfyldelsen af de i § 3 nævnte Oplysningsskemaer samt Kontrollen med den rette Anbringelse af Lasteliniemærkerne paa Skibets Sider, jfr. § 4, foretages enten af Inspektører ved et af Ministeriet for Handel og Søfart i saa Henseende godkendt Klassifikationsselskab eller af de i Henhold til Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. ansatte skibbygningskyndige Synsmænd eller disses Stedfortrædere. For Sejlskibes Vedkommende kunne de paagældende Forretninger dog ogsaa foretages af de i Henhold til Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909 ansatte Synsmænd eller disses Stedfortrædere.

Nr. 232. Anordn. af 28. Sept. ang. Skibes Dybgaaende og Lastelinie.

Nr. 232. 28de Septbr.

§ 11.

Den af de i foregaaende Paragraf nævnte Personer, der af Rederen er valgt til at foretage de i §§ 3 og 4 ommeldte Forretninger, er berettiget til under Hvervets Udførelse at fordre Adgang overalt i Skibet.

Samme Ret tilkommer de Personer, som af Ministeriet for Handel og Søfart maatte blive udsendte for at kontrollere Overholdelsen af Bestemmelserne i nærværende Anordning.

§ 12.

For Udfyldelsen af det i § 3 omhandlede Oplysningsskema vil der til den af de i § 10 nævnte Personer, der udfører Forretningen, af Rederen være at erlægge et Vederlag, hvis Størrelse fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

Endvidere vil Rederen for Kontrollen med Lastelinіemærkernes rette Anbringelse, jfr. § 4, til den paagældende have at erlægge et Vederlag, hvis Størrelse ligeledes fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

§ 13.

I nærværende Anordning have de anvendte Udtryk „dansk Skib“ og „søgaaende“ samme Betydning som i § 31 i Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. samt § 87 i Bekendtgørelse Nr. 156 af 5. Oktober s. A.

§ 14.

Bestemmelserne i nærværende Anordning komme ikke til Anvendelse paa Skibe, for hvilke Ministeren for Handel og Søfart i Henhold til Bestemmelsen i § 5 i midlertidig Lov Nr. 114 af 14. Maj 1909 om Skibes Dybgaaende og Lastelinie har meddelt Dispensation.

§ 15.

Denne Anordning, der ikke gælder for de under Marineministeriet hørende Skibe og Fartøjer eller for Skibe i Troppetransport, træder i Kraft straks.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Charlottenlund, den 28de September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Bekendtgørelse

Nr. 233.
25de
Oktober.

om

et Reglement for Benyttelse af Stationer ved Privatbaner og Statsbaner under Privatdrift til offentlig Telegrambesørgelse.

Under D. D. har Ministeriet for offentlige Arbejder i Henhold til de gældende Koncessioner for Privatbaner udfærdiget følgende Reglement for Benyttelse af Stationer ved Privatbaner og Statsbaner under Privatdrift til offentlig Telegrambesørgelse.

§ 1.

De med Telegraf- eller Telefonapparat forsynede Privatbanestationer eller Statsbanestationer under Privatdrift skulle, for saa vidt de efter Forhandling mellem Telegrafdirektoratet og Banens Bestyrelse findes dertil egnede, og for saa vidt der ikke alt findes en Statstelegrafstation paa samme Sted som paagældende Privatbanestation, aabnes for den offentlige Telegrambefordring med de Indskrænkninger og efter de Regler og Vilkaar, der ere fastsatte i nærværende Reglement. Hvis der samme Sted findes en Privatbanestation og en Statstelegrafstation, og denne sidste ikke er Optagelsesstation for vedkommende Privatbanes Stationer, skulle lokale Telegrammer til og fra Privatbanens øvrige Stationer ekspederes uden Statstelegrafvæsenets Medvirkning.

§ 2.

Privatbanestationerne skulle være saavel Indleverings- som Ankomststationer for Telegrammer og skulle holdes aabne i saa Henseende i den samme Tid, hvori de ere aabne for Jernbanetjeneste.

Tjenestetiden bekendtgøres ved Opslag paa de forskellige Stationer og meddeles den Statstelegrafstation, der er Optagelsesstation.

§ 3.

Privatbanestationerne ekspedere Telegrammer, affattede i det danske, islandske, svenske eller norske Sprog, til og fra alle indenlandske Stationer, herunder Island og Færøerne, samt Stationer i Sverig og Norge.

Telegrammer til og fra det øvrige Udland ekspederes derimod kun ved de Privatbanestationer, for hvilke det efter nærmere Overenskomst mellem Telegrafdirektoratet og vedkommende Banes Bestyrelse maatte blive vedtaget.

Nr. 233. 25de Oktober.

§ 4.

Privatbanestationerne afgive de indleverede Telegrammer og modtage de ankomne Telegrammer gennem den af Telegrafdirektoratet fastsatte Statstelegrafstation. Herfra undtages kun Telegrammer mellem Banens egne Stationer indbyrdes, dog med den af § 1 i. f. følgende Begrænsning. Det bestemmes efter nærmere Aftale mellem Telegrafdirektoratet og paagældende Privatbanebestyrelse, hvilke Statstelegrafstationer der saaledes skulle fungere som Optagelsesstationer.

§ 5.

Optagelsesstationerne skulle være indførte paa paagældende Privatbanes Telegraf- eller Telefonledning, og Udvekslingen af Telegrammer skal ske ad telegrafisk eller telefonisk Vej. Statstelegrafvæsenet tilvejebringer for egen Regning de fornødne Ledningsforbindelser mellem Optagelsesstationen og vedkommende Privatbanestation og anskaffer og vedligeholder de fornødne Apparater til eget Brug, medens de fornødne Apparater paa Privatbanestationen anskaffes og vedligeholdes af vedkommende Privatbane.

§ 6.

Det af Ministeriet for offentlige Arbejder til enhver Tid kundgjorte „Reglement for Besørgelsen af indenlandske Telegrammer“ og samme Ministeriums „Bekendtgørelse angaaende Telegrafkorrespondancen med Udlandet“ er gældende for Telegrammer, der helt eller delvis befordres ved Privatbanestationer. Dog skulle disse sidstnævnte Stationer være berettigede til at udsende ankomne Telegrammer til Steder ogsaa inden for 2 km Afstand fra Stationen pr. Post, naar hurtigere Befordring ikke kan tilvejebringes, eller Afsendelse pr. Telefon ikke ønskes af vedkommende Modtager.

Statstelegrafstationerne skulle være Privatbanestationerne behjælpelige med Telegrammernes rette Taksering og Befordring.

§ 7.

Privatbanernes egne Tjenestetelegrammer befordres paa deres egen Ledning frem for alle andre Telegrammer.

§ 8.

Gebyrerne for indenlandske Telegrammer, med Undtagelse af Telegrammer til Island og Færøerne, der passere saavel Statstelegrafens som Privatbanens Ledninger, fordeles saaledes, at hver Administration beholder det ved sammes Stationer opkrævede Gebyr, altsaa ogsaa Gebyrer for forudbetalte Svar, Ankomstbeviser, eftersendte Telegrammer og Viderebefordringsgebyr. De for Telegrammer til Island og Færøerne samt for udenlandske Telegrammer opkrævede Gebyrer tilfalde Telegrafvæsenet uden Frad ag.

§ 9.

For at det kan kontroleres, om Gebyrerne for indleverede Telegrammer rigtigt ere bogførte, leverer Statstelegrafvæsenet vedkommende Privatbanes Bestyrelse maanedlige Fortegnelser over de fra Privatbanens Stationer modtagne indenrigske Telegrammer, og Privatbanebestyrelsen leverer Telegrafvæsenet ligeledes maanedlige Fortegnelser over de til dens Stationer ankomne Telegrammer, der har Optagelsesstationen som Indleveringsstation.

Nr. 40.
2den
Marts.

Bekendtgørelse

om

offentlig Anerkendelse af Sygekasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Sygekasser af 12te April 1892 er der meddelt:

Vraa-Emb Landbosygekasse i Hjørring Amt

offentlig Anerkendelse fra den 1ste Marts 1909 at regne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 2den Marts 1909.

P. M. V.
A. Krieger.

H. Andersen.

§ 10.

For Telegrammer til Udlandet sker der en maanedsvis Afregning mellem Optagelsesstationen og vedkommende Privatbanestation, der har afsendt saadanne Telegrammer.

Beviser for forudbetalte Svar til Udlandet udfærdiges saaledes som det af Telegrafdirektoratet for hver Banes Vedkommende efter Overenskomst med dennes Bestyrelse nærmere fastsættes. Uafleverede Svarbeviser samt Svarbeviser, der tilbageleveres uafbenyttede, tilstilles Optagelsesstationen til videre Foranstaltning i Henhold til det internationale Telegrafreglements Bestemmelser.

§ 11.

Taksttabeller, reglementariske Bestemmelser, Stationsfortegnelser og lignende, der er nødvendige for Jernbanestationernes Instruktion om Telegrammernes Behandling, leveres af Statstelegrafvæsenet uden Betaling i det fornødne Antal Eksemplarer.

Endvidere leverer Telegrafvæsenet uden Betaling de for Telegrambefordringen nødvendige Skilte og Opslag til Privatbanestationerne.

§ 12.

De Tilbagebetalinger, der foranlediges ved Udeblivelse, Forvanskning eller Forsinkelse af Telegrammerne, falde den Administration til Last, paa hvis Station Fejlen er begaaet.

§ 13.

Opstaar der Uenighed om dette Reglements Forstaaelse, herunder ogsaa om, hvorvidt en Station egner sig til Modtagelse af Telegrammer, afgøres dette Spørgsmaal af Ministeriet for offentlige Arbejder.

§ 14.

Disse Bestemmelser træder i Kraft fra og med den 1ste December 1909.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 25de Oktober 1909.

Th. Larsen.

R. Howard Grøn.

Nr. 234.
29de
Oktober.

Bekendtgørelse

om

en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Kolding Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed.

I Henhold til Lov Nr. 71 af 11te April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed § 1, 2det Stykke, godkendes herved følgende, af Kolding Byraad vedtagne Vedtægt for Kolding Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed udenfor Fabrikvirksomhed og dermed ligestillede Virksomheder, saaledes at Vedtægten træder i Kraft den 1ste December d. A.

§ 1.

Anvendelse af Børn forbydes eller indskrænkes i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Regler for følgende Arter af Erhvervsvirksomhed:

1. I fast Tjeneste hos Forretningsdrivende som Bud og til Ombæring af alle Slags Varer samt som Medhjælp ved Mælke- og Ølvogne. Dog gælder dette ikke om Virksomhed for Barnets Forældre.
2. Tjeneste eller Beskæftigelse udenfor Hjemmet ved offentlige Forlystelsessteder eller ved Udskænkningssteder.
3. Udøvelse af Handelsvirksomhed for andre end Barnets Forældre.

§ 2.

1. Børn under 12 Aar maa ikke anvendes.
2. Børn over 12 Aar maa, indtil de ere lovligt udskrevne af Skolen:
   a. kun beskæftiges i de paagældende Virksomheder i 6 Timer i Døgnet, deri indbefattet $^1/_2$ Times Hviletid, og kun i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 8 Aften;
   b. ikke benyttes til Arbejde i den Tid, hvor de skulle søge Skolen eller Konfirmationsforberedelsen, eller i den sidste Time før disse Tiders Begyndelse;
   c. ikke arbejde i Virksomheden paa Folkekirkens Søn- og Helligdage, dog skal dette Forbud ikke gælde med Hensyn til Ombæring for forretningsdrivende af Brød, Kager eller Aviser, som foregaar inden Kl. 9 Formiddag.

§ 3.

Unge Mennesker af begge Køn fra Udskrivning af Skolen til 18 Aars Alderen maa ikke beskæftiges erhvervsmæssigt ved Handelsvirksomhed eller noget dertil hørende Arbejde i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 6 Morgen, undtagen paa Aftener før Folke-

kirkens Søn- og Helligdage samt de sidste 14 Dage før Juledag og Søndagen før Nytaar. For dem, der besøge Handelsskoler, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte saadan Undervisning. Nr. 234. 29de Oktober.

§ 4.

Forinden nogen Arbejdsgiver antager et Barn eller ungt Menneske til Arbejde, for hvilket der i denne Vedtægt er fastsat Indskrænkninger, skal han forvisse sig om sammes Alder og Sundhedstilstand. I dette Øjemed skal det paagældende Barns eller unge Menneskes Alder oplyses ved en Fødselsattest, og Arbejdsgiveren skal ved en efter hans Begæring af vedkommende Embedslæge eller anden autoriseret Læge foretagen Undersøgelse, der vil være at foretage efter og udfylde paa de Blanketter, der anvendes ved Antagelse af Lærlinge i maskinmæssig drevne Erhverv, sikre sig Bevis for, at den paagældendes legemlige Udvikling eller Helbredstilstand ikke skønnes at være til Hinder for, at han anvendes til det Arbejde, han skal udføre.

Betalingen for Undersøgelsen og Udstedelsen af den fornødne Attest udredes af Arbejdsgiveren. For den første Udstedelse af Fødselsattest til Forevisning ved den heromhandlede Lejlighed gives ingen Betaling.

§ 5.

Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Bøder i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 71 af 11te April 1901.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 29de Oktober 1909.

P. Munch.

H. Andersen.

Nr. 235.
30te
Oktober.

Bekendtgørelse

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

De samvirkende danske Fjerkræforeninger (Kjøbenhavn)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse i Dagene 10de—13de Juni d. A. i Forbindelse med en Fjerkræudstilling i Helsingør afholdt Bortlodning,

Komiteen for Asyl-Festen i Glostrup den 18de og 19de Juli d. A. (Kjøbenhavns Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse ved bemeldte Fest afholdt Bortlodning,

Gentofte Odd Fellow Forening (Kjøbenhavns Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse den 4de Juli d. A. foranstaltet Præmiebortlodning,

Bestyrelsen for Kastrup Ungdomsforening og Kastrup Asyl og Folkebørnehave (Kjøbenhavns Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse den 26de og 27de Juni d. A. afholdt Bortlodning,

Søstrene Baden af Stege (Præstø Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse afholdt Bortlodning til Fordel for en trængende Enke i Lindemark,

Kristelig Forening for unge Mænd i Ringkjøbing (Ringkjøbing Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en Bortlodning af forskellige Genstande, som Foreningen med Justitsministeriets Tilladelse agter at afholde til Fordel for en ny Bygning, som paatænkes opført,

Albert Bähncke (Kjøbenhavn)
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de af ham som Generalagent for „West of Scotland Insurance Office limited“ i Glasgow udstedte Brandforsikringspolicer ved Indbetaling paa Finanshovedkassen ved hvert Regnskabsaars Slutning af et saa stort Beløb, som svarer til Værdien af samtlige de Stempelmærker, der i Aarets Løb skulde

have været forbrugte, hvis Stempelafgiften var bleven berigtiget ved Stempling af de enkelte Policer i Overensstemmelse med Stempellovens § 55, Nr. 235. 30te Oktober.

Indehaverne af Firmaet W. Bahncke & Co. Emil Martin Vilhelm Bahncke (Kjøbenhavn)

Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de af dem som Generalagenter for „Union Assurance Society, Lim.", London tegnede Brandforsikringspolicer ved Indbetaling paa Finanshovedkassen ved hvert Regnskabsaars Slutning af et saa stort Beløb, som svarer til Værdien af samtlige de Stempelmærker, der i Aarets Løb skulde have været forbrugte, hvis Stempelafgiften var bleven berigtiget ved Stempling af de enkelte Policer i Overensstemmelse med Stempellovens § 55,

Vejen-Læborg og Omegns Sparekasse (Ribe Amt), der har antaget Navnet „Vejen Sparekasse"

Tilladelse til under sit nye Navn at beholde saavel den samme ved Resolution fra Generaldirektoratet for Skatteväsenet af 16de Oktober 1867 tilstaaede, i Lov af 11te Februar 1863 ommeldte Begunstigelse i Henseende til Brugen af stemplet Papir som den Kassen ved Resolution fra Generaldirektoratet for Skatteväsenet af 8de Maj 1883 meddelte Tilladelse til at benytte og ved sin Formand at kassere Stempelmærker paa de til Kassen af dens Debitorer udstedte stempelpligtige Gældsbeviser,

Bestyrelsen for det Maribo Amtskommune og vedkommende Købstadskommune i Forening tilhørende Sygehus i Nykjøbing F. (Maribo Amt)

Tilladelse til under ét en Gang aarlig at berigtige Stempelafgiften af de Dokumenter, som udstedes i Anledning af Patienters Indlæggelse paa Sygehuset, paa Betingelse af, at der meddeles hvert Dokument, naar det underskrives, Paategning om det Stempel, der skulde have været anvendt til samme,

Bestyrelsen for det Maribo Amtskommune og vedkommende Købstadskommune i Forening tilhørende Sygehus i Maribo (Maribo Amt)

Tilladelse til under ét en Gang aarlig at berigtige Stempelafgiften af de Dokumenter, som udstedes i Anledning af Patienters Indlæggelse paa Sygehuset, paa Betingelse af, at der meddeles hvert Dokument, naar det underskrives, Paategning om det Stempel, der skulde have været anvendt til samme,

Bestyrelsen for det Maribo Amtskommune og vedkommende Købstadskommune i Forening tilhørende Sygehus i Nakskov (Maribo Amt)

Tilladelse til under ét en Gang aarlig at berigtige Stempelafgiften af de Dokumenter, som udstedes i Anledning af Patienters Indlæggelse paa Sygehuset, paa Betingelse af, at der meddeles hvert Dokument, naar det underskrives, Paategning om det Stempel, der skulde have været anvendt til samme,

Bestyrelsen for Ringkjøbing Amts Sygehuse (Ringkjøbing Amt)

Tilladelse til under ét en Gang aarlig at berigtige Stempelafgiften af de Dokumenter, som udstedes i Anledning af Patienters Indlæggelse paa Sygehusene, paa Betingelse af, at der meddeles hvert Dokument, naar det underskrives, Paategning om det Stempel, der skulde have været anvendt til samme,

Ringsted Byraad (Sorø Amt)

Tilladelse til under ét en Gang aarlig at berigtige Stempelafgiften af de Dokumenter, hvorved der indestaas for Betalingen for Patienters Kur og Pleje paa Ringsted Sygehus, paa Betingelse af, at der meddeles hvert Dokument, naar det underskrives, Paategning om det Stempel, der skulde have været anvendt til samme,

Bestyrelsen for Sorø Amtskommunes Sygehus og Sindssygeanstalt ved Sorø (Sorø Amt)

Tilladelse til under ét en Gang aarlig at berigtige Stempelafgiften af de Dokumenter, hvorved der indestaas for Betalingen for Patienters Kur og Pleje paa bemeldte Sygehus

Nr. 235. 30te Oktober. og Sindssygeanstalt, paa Betingelse af, at der meddeles hvert Dokument, naar det underskrives, Paategning om det Stempel, der skulde have været anvendt til samme, samt at den Sø- og Transportforsikringsaktieselskabet „Danske Lloyd" ved Skattedepartementets Resolution af 2den April 1908 (bekendtgjort 30te April 1908 Lovtidende for s. A. Side 437) meddelte Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Policer, der udstedes af Selskabet for Forsikringer mod Skade opstaaet ved, at Telegrammer forsinkes eller ankomme til Adressaten i forvansket Form, efter Selskabets Ønske er bortfalden.

Skattedepartementet, den 30te Oktober 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Bekendtgørelse

Nr. 236.
30te
Septbr.

om

Anbringelse af Lasteliniemærker paa Skibe samt om de Regler og Tabeller, der ville være at lægge til Grund ved Beregningen af Skibes Fribord.

I Medfør af den Ministeren for Handel og Søfart ved Bestemmelsen i § 2 i kgl. Anordning af 28. d. M. angaaende Skibes Dybgaaende og Lastelinie givne Bemyndigelse fastsættes herved følgende nærmere Forskrifter om Anbringelse af Lasteliniemærker paa søgaaende danske Skibe, der fare paa fremmed Havn, samt om de Regler og Tabeller, der ville være at lægge til Grund ved Beregningen af Skibes Fribord.

Kapitel 1.

1ste Afsnit. Almindelige Bemærkninger.

§ 1.

Definition af Fribordet.

Et Skibs Fribord er den lodrette Afstand fra Lastevandlinien til Skæringslinien mellem Yderfladen af Skibssiden og Overfladen af Dækket maalt paa Midten af Lastevandlinien. Skæringslinien mellem Skibssiden og Dæksfladen regnes ved Overkanten af Dækket, hvad enten det er af Jern eller Træ.

Hvor der findes en Rendesten eller et Vaterbord, maales Fribordet til Skæringslinien mellem Yderfladen af Skibssiden og Overfladen af Dæksplankerne forlænget parallelt med Dæksbjælken. (Se Fig. 1).

Et Skibs Fribord maales som Regel fra øverste Dæk. I awningdækkede Skibe maales Fribordet fra Hoveddækket (det andet Dæk), og i Skibe med Turret Dæk fra dette Dæk.

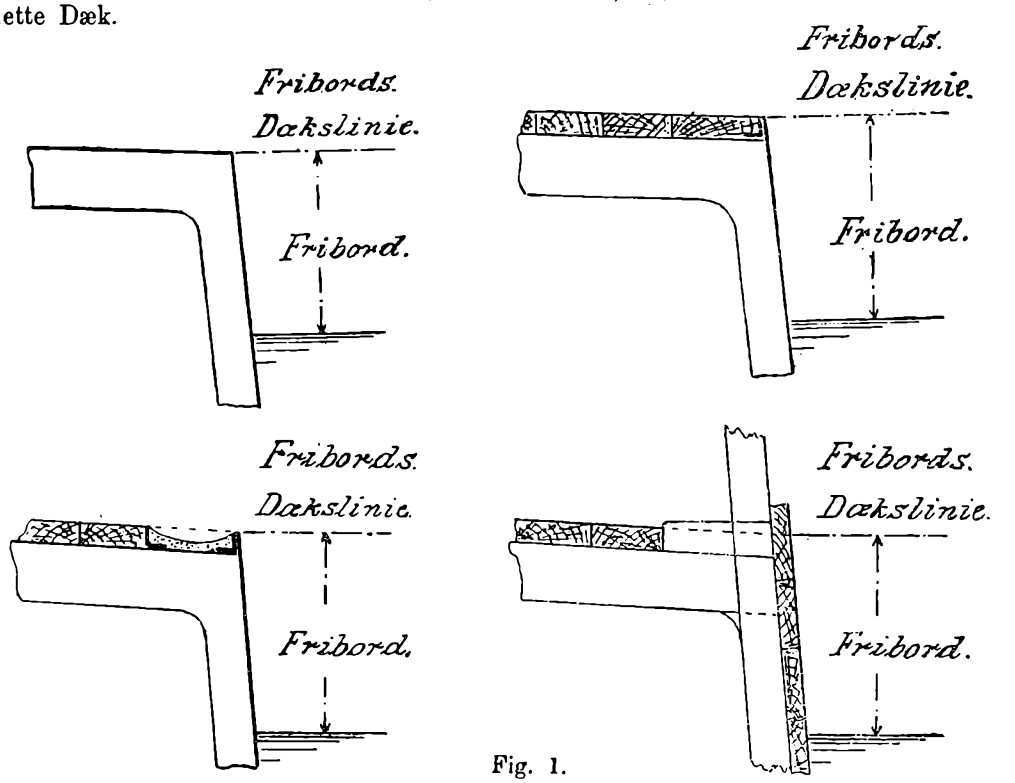

Fig. 1.

§ 2.

Lasteliniemærker.

Fribordet, der beregnes efter de følgende Regler og Tabeller, afmærkes paa begge Sider af Skibet som vist i Fig. 2 og 3.

1. *Fribordsdækslinien.*

Denne, der er en horizontal Linie (300 mm lang og 25 mm bred), afmærkes paa Siderne af Skibet i Højde med det Dæk, fra hvilket Fribordet er afsat, saaledes at Liniens øverste Kant falder sammen med Skæringslinien mellem Skibssiden og Dæksfladen (som defineret i § 1).

2. *Cirkelring og Sommerfribord.*

Under Fribordsdækslinien afsættes en Cirkelring (300 mm i Diameter og 25 mm bred); denne overskæres af en vandret Linie (460 mm lang og 25 mm bred), hvis Overkant gaar gennem Cirkelringens Centrum.

Cirkelringens Centrum anbringes midtskibs eller saa nær dertil som muligt.

Den lodrette Afstand fra Cirkelringens Centrum til Overkant af Fribordsdækslinien angiver Skibets Sommerfribord i Saltvand beregnet efter de følgende Regler og Tabeller. Cirkelringens Centrum, eller Overkanten af den horizontale Linie, gennem dette Punkt, er Udgangspunktet for Bestemmelsen af Skibets forskellige Lasteliniemærker. Disse Lasteliniemærker ere horizontale Linier (250 mm lange og 25 mm brede), trukne vinkelret paa en lodret Linie, der er afsat 540 mm foran Cirkelringens Centrum.

Et Ferskvandsmærke afsættes agten for og de øvrige Mærker foran for denne lodrette Linie.

3. *Sommerfribordsmærke.*

Overkanten af den Linie, der gaar gennem Cirkelringens Centrum, eller i Dampskibe, af denne Linies Forlængelse, angiver det største Dybgaaende, hvortil det i Saltvand er tilladt Skibet at laste i europæiske Havne og Middelhavshavne mellem 1ste April og 30te September inklusive og i den dertil svarende Tid (d. v. s. Sommermaanederne) i øvrige Dele af Verden, jfr. dog Punkt 6 og 7 samt § 35.

4. *Vinterfribordsmærke.*

Overkanten af Linien mærket V angiver det største Dybgaaende, hvortil det i Saltvand er tilladt Skibet at laste i europæiske Havne og Middelhavshavne mellem 1ste Oktober og 31te Marts inklusive og i den dertil svarende Tid (d. v. s. Vintermaanederne) i øvrige Dele af Verden, jfr. dog Punkt 5.

5. *Nordlige Atlanterhavs Vinterfribord.*

Overkanten af Linien mærket N A angiver det største tilladelige Dybgaaende i Saltvand for Rejser i Tiden fra 1ste Oktober til 31te Marts inklusive mellem europæiske Havne eller Middelhavshavne og amerikanske Havne beliggende Nord for Kap Hatteras, jfr. § 35.

6. *Sommerfribord i tropiske Farvande.*

Overkanten af Linien mærket T angiver det største tilladelige Dybgaaende i Saltvand for Rejser i den gode Aarstid i tropiske Farvande og det Stille Ocean, mellem Suez og Havne i Cochin-Kina, jfr. § 35.

7. *Sommerfribord i Ferskvand.*

Overkanten af Linien mærket F V angiver det største tilladelige Dybgaaende i Ferskvand i Sommertiden, jfr. § 35.

Paa Dampskibe afsættes samtlige de ovennævnte Fribordsmærker. Sejler Skibet ikke paa det nordlige Atlanterhav eller de tropiske Farvande, afsættes dog de dertil svarende Mærker ikke. Nr. 236. 30te Septbr.

Sejlskibe faa foruden Cirkelringen kun paamærket Nordlige Atlanterhavs og Ferskvands Fribordsmærket, jfr. ogsaa § 35.

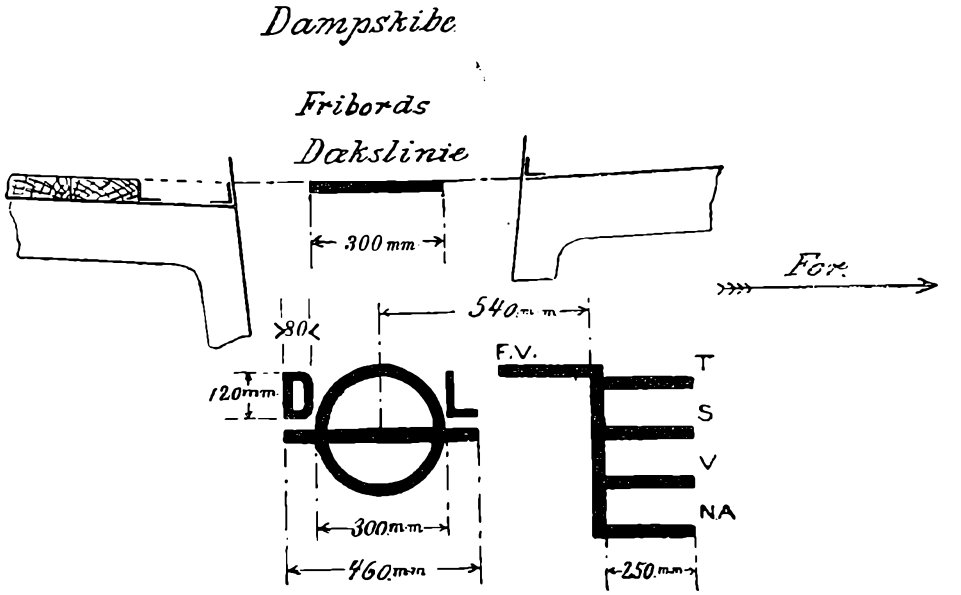

Fig. 2.
Alle Linier skulle være 25 mm brede.

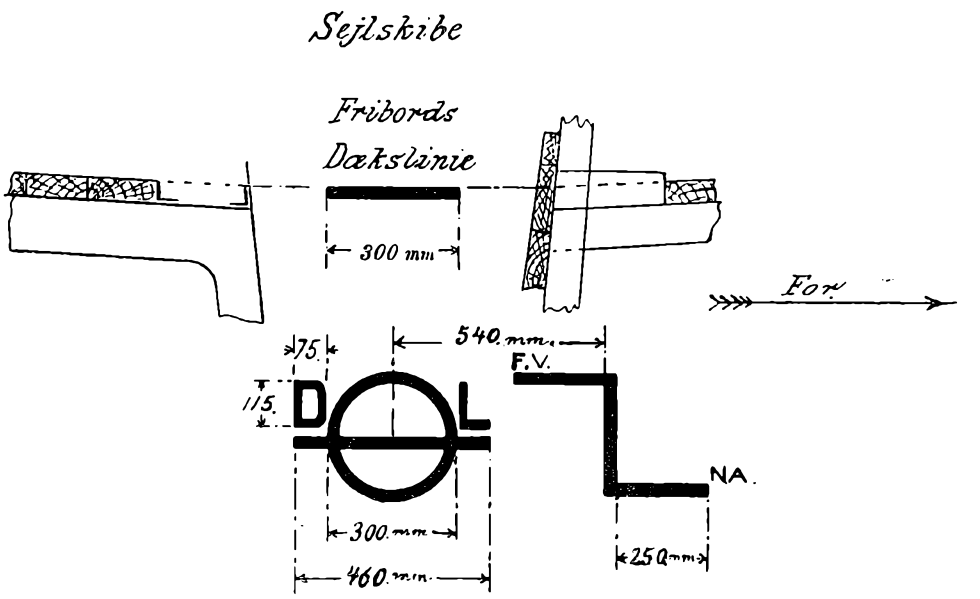

Fig. 3.
Alle Linier skulle være 25 mm brede.

Nr. 236. Bek. af 30. Sept. om Anbringelse af Lasteliniemærker paa Skibe m. m.

Nr. 236. 30te Septbr.

§ 3.

Afmærkning.

De ovennævnte Linier og Mærker skulle males med hvid eller gul Farve paa mørk Grund eller mørk Farve paa lys Grund. Centrum af Cirkelringen og Fribordsmærkernes Plads skal afmærkes med Kørnermærker i Klædningspladerne paa Jern- og Staalskibe. Paa Træskibe skulle de hugges ind i Klædningen i en Dybde af 4 mm.

2det Afsnit. Anvendelsen af Fribords-Tabellerne.

§ 4.

Fribords-Tabellerne.

Tabel A angiver Fribordet for Dampskibe, som ikke ere spar- eller awningdækkede.

Tabel B angiver Fribordet for spardækkede Dampskibe.

Tabel C angiver Fribordet for awningdækkede Dampskibe.

Tabel D angiver Fribordet for Sejlskibe.

De forskellige Dampskibstyper, som Fribords-Tabellerne behandle (et eller flere Dæk, Spar-, Awning- og Turretdæk), ere de Typer, der ere beskrevne i Klassifikationsselskabet Bureau Veritas' Regler.

Hvor der i nærværende Bekendtgørelse ved Fastsættelsen af de Formler og Tabeller, der lægges til Grund ved Fribordets Beregning, er henvist til Bureau Veritas' Regler angaaende Type, Byggemaade, Materialdimensioner o. s. v., vil dette være at forstaa saaledes, at de paagældende Formler og Tabeller ikke blot finde Anvendelse paa Skibe klassede i Bureau Veritas' Register, men ogsaa paa andre Skibe *af samme Styrke*, uanset, om disse ere klassede i andre godkendte Klassifikationsselskaber eller ere uklassede.

§ 5.

Normalskibstyper.

Fribords-Tabellerne gælde for glatdækkede Skibe, i hvilke Forholdet mellem Længde, Bredde og Dybde samt Springet og Bjælkebugten er som forklaret i det følgende, i hvilke det øverste Dæk er klædt med Træ, og i hvilke Materialdimensioner og Byggemaade tilfredsstille Reglerne i Bureau Veritas, jfr. § 4, paa det Tidspunkt, da Fribordet gives.

Et Skibs Fribord udfindes ved paa Fribordet, taget fra Tabellen, at anvende en Række Korrektioner efter Afvigelserne fra Normal-Skibet. Regler for Bestemmelse af disse Korrektioner gives i 3die Afsnit.

§ 6.

Det normale Forhold mellem Længde og Dybde.

Forholdet mellem Længde og Dybde for Normal-Dampskibet er 12 (Tabellerne A, B og C) og for Normal-Sejlskibet 10 (Tabel D). Længden maales for Sejlskibes Vedkommende i Lastevandlinien fra Forkant af Forstævnen til Agterkant af Agterstævnen og for Dampskibes Vedkommende i Lastevandlinien fra Forkant af Forstævnen til Agterkant af Rorstævnen.

§ 7.

Det normale Forhold mellem Bredde og Dybde.

Forholdet mellem Bredde og Dybde skal være et saadant, at Stabiliteten er tilstrækkelig, naar Skibet er lastet paa normal Maade med en homogen Ladning, og Hensyn tages til de Midler, hvorved Stabiliteten kan reguleres. Hvis denne Fordring ikke er tilfredsstillet, skal Skibets Fribord forøges.

Bekendtgørelse

Nr. 41.
9de
Marts.

angaaende

Oprettelsen af et Embede som præsteviet midlertidig Medhjælper for Skaarup Menighed i Fyens Stift.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 8de Marts d. A. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at der oprettes et Embede som præsteviet midlertidig Medhjælper for Skaarup Menighed i Fyens Stift, hvilket Embede indtil videre vil kunne forenes med et af Lærerembederne ved Statsseminariet i Skaarup. Den Mand, der beskikkes til dette Embede, skal være pligtig at afholde Gudstjeneste og udføre kirkelige Handlinger for de Beboere af Skaarup Sogn, der maatte ønske at betjenes af ham, i det Omfang, som maatte blive fastsat ved et af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet approberet Regulativ for Embedsforholdet mellem Sognepræsten og Medhjælperen, imod at der som Vederlag herfor tillægges ham Offer og Accidenser for de af ham udførte kirkelige Handlinger samt Adgang til at nyde en Offerdag aarlig af Menigheden foruden en aarlig Lønning af 500 Kr., der udredes af de blandt Fyens Stifts offentlige Stiftelsers Midler til kirkeligt Øjemed i Almindelighed inddragne Midler.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 9de Marts 1909.

Enevold Sørensen.

H. Ploug.
Fm.

Nr. 236. 30te Septbr.

§ 8.

Det normale Spring.

Det normale Middelspring (T), der er brugt i Tabellerne faas i Millimeter af følgende Ligning, i hvilken L er Skibets Længde i Meter, jfr. ogsaa § 20:

$$T = 8{,}3\ L + 255 = \frac{t_1 + t_8}{2} \text{ (Fig. 4).}$$

Det normale Spring er en jævn Kurve trukket saaledes, at

1. Middelspringet paa $^1/_8$ af Skibets Længde fra Stævnene er 55% af Middelspringet ved Stævnene eller
$$\frac{t_2 + t_7}{2} = 0{,}55\ T \text{ (Fig. 4).}$$
2. Middelspringet paa $^1/_4$ af Skibets Længde fra Stævnene er 26% af Middelspringet ved Stævnene eller
$$\frac{t_3 + t_6}{2} = 0{,}26\ T \text{ (Fig. 4).}$$
3. Middelspringet paa $^3/_8$ af Skibets Længde fra Stævnene er 7% af Middelspringet ved Stævnene eller
$$\frac{t_4 + t_5}{2} = 0{,}07\ T \text{ (Fig. 4).}$$

Springet er afsat fra en horizontal Linie trukket parallel med Kølen i en Afstand af Skibets Dybde (moulded) fra denne. (Se Fig. 4).

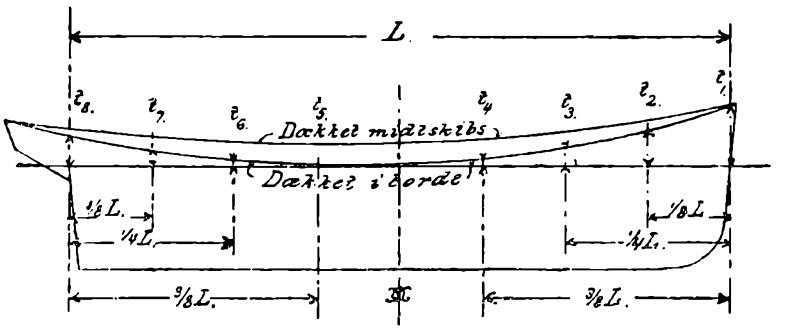

Fig. 4.

§ 9.

Den normale Bjælkebugt.

Den normale Bjælkebugt, der er brugt i Tabellerne, er for øverste Dæks Bjælker midtskibs $^1/_{48}$ af Bjælkens Længde.

§ 10.

Fribordet for Normal-Skibet.

Fribordet for Skibe af Normal-Typen faas direkte fra Tabellerne ved Hjælp af Skibets Dybde (moulded) og dets Finhedskoefficient.

§ 11.

Dybde (moulded).

I Jern- og Staalskibe maales Dybden midtskibs fra Overkant af Køl til Overkant af øverste Dæks Bjælker i Borde.

Nr. 236. 30te Septbr.

I spar- og awningdækkede Skibe maales Dybden til Overkanten af Hoveddækkets Bjælker i Borde.

I Træ- og Komposite-Skibe maales Dybden fra en horizontal Plan gennem Underkanten af Kølens Spunding til Overkanten af øverste Dæks Bjælker i Borde.

Naar Tværsnittet af Bunden i Træ- eller Komposite-Skibe er hult, eller naar Kølplankerne ere tykkere end den øvrige Bundklædning, maales Dybden fra en horizontal Plan, der gaar gennem Skæringslinien mellem en Plan gennem den flade Del af Bunden og Kølen.

I Skibe af Een-, To- eller Tre-Dæks Typen, hvori øverste Dæk ikke er klædt med Træ, og hvor den samlede Længde af lukkede Opbygninger er under $^4/_{10}$ af Skibets Længde, skal Dybden formindskes med Tykkelsen af et Trædæk af saadanne Dimensioner, som forlanges efter Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4. Saafremt der derimod findes Trædæk, hvis Tykkelse er større end forlangt i Reglerne, eller hvis Trædækket er fordoblet overalt, skal den forøgede Tykkelse lægges til Dybden.

For Jern- og Staal-Sejlskibe, hvor Bundtangentens Stigning (rise of floor) er over 12,5 : 100, maa Dybden formindskes med den halve Forskel mellem Bundtangentens virkelige Stigning maalt paa Skibets halve Bredde og en Stigning svarende til 12,5 : 100. Ingen Formindskelse gives for en Stigning over 21 : 100.

§ 12.

Finhedskoefficienten.

Finhedskoefficienten K bestemmes af Ligningen

$$K = \frac{2{,}83\ T}{L\,(B-2d)\,(C \pm s)}$$

T er Bruttotonnagen under det Dæk, til hvilket Fribordet maales, o. som opgives paa Skibets Maalebrev.

L er Skibets Længde i Meter, maalt i Lastevandlinien fra Forkant af Forstævnen til Agterkant af Agterstævnen (Rorstævnen i Dampskibe).

B er største Bredde midtskibs, maalt uden paa Yderklædningen.

d er Forskellen i Tykkelse mellem den virkelige Yderklædning og den Tykkelse, som er forlangt i Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4. Denne Tykkelse er Summen af Yderklædningens Tykkelse, Spantets Dybde og Garneringens Tykkelse.

C er Dybden i Lasten fra Overkant af Garneringen til Overkant af Dæksbjælken midtskibs.

s er $^1/_3$ af Forskellen mellem Skibets Spring og det Normalspring, som er givet i Tabellerne. Denne Korrektion s skal adderes, naar Skibets Middelspring er større end Normalspringet, og subtraheres, naar det er mindre end Normalspringet.

§ 13.

Finhedskoefficienten for Skibe uden dobbelt Bund.

Den Finhedskoefficient, der er brugt i Tabellerne, gælder for Skibe uden dobbelt Bund og med almindelige Bundstokke og Garnering.

For Skibe med dobbelt Bund eller partiel dobbelt Bund anvendes en Korrektion, som anført i det følgende. Den Koefficient, der herved findes, er den, som Skibet vilde have, dersom det var bygget med almindelige Bundstokke og Garnering.

Nr. 236. 30te Septbr.

§ 14.

Finhedskoefficienten for Skibe med dobbelt Bund.

For Skibe med en uafbrudt dobbelt Bund af normal Højde, som strækker sig fra Kollisionsskoddet forude til agterste Peakskod, skal Finhedskoefficienten, beregnet efter den i § 12 givne Formel, formindskes med 0,02.

§ 15.

Finhedskoefficienten for Skibe med partiel dobbelt Bund.

For Skibe med partiel dobbelt Bund i For- eller Agterlasten eller under Maskiner og Kedler, faas den korrigerede Koefficient af følgende Formler:

$$K = \frac{2{,}83\ (T + T_1)}{L\ (B - 2d)\ (C \pm s)}$$

hvori T_1 er Tonnagen af den Del af den partielle dobbelte Bund, der er over de almindelige Bundstokke (skraveret paa Fig. 5), eller

$$K = \frac{2{,}83\ (T - T_2)}{L\ (B - 2d)\ (C - h \pm s)} - 0{,}02,$$

hvori h er Forskellen mellem den partielle dobbelte Bunds Højde og de almindelige Bundstokkes Højde. T_2 er Tonnagen af den Del af en uafbrudt dobbelt Bund, der er over de almindelige Bundstokkes Højde, formindsket med den Del af den partielle dobbelte Bund, der er over de almindelige Bundstokkes Højde, d. v. s. Tonnagen af den dobbeltskraverede Del paa Fig. 6. For det samme Skib skulle begge Formler give samme Resultat.

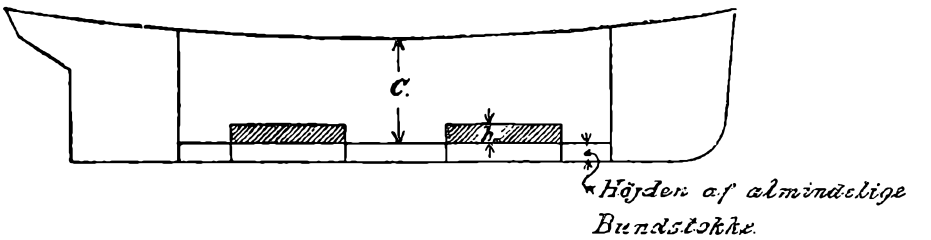

Fig. 5.

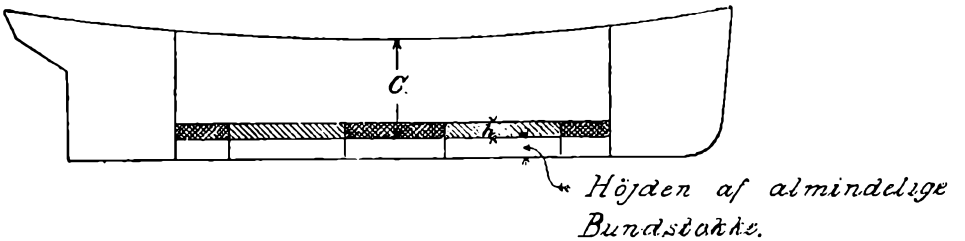

Fig. 6.

§ 16.

Beregning af Finhedskoeffienten fra Skibets Linietegning.

Finhedskoefficienten kan beregnes fra en Linietegning ved at udregne det under Fribordsdækket værende Rum, der begrænses af Spanter, Bundstokke og Garnering af normale Dimensioner.

Nr. 236. 30te Septbr.

§ 17.

Finhedskoefficienter, der ligge udenfor Tabellens Grænser.

Saafremt Finhedskoefficienten er mindre eller større end den laveste eller højeste Værdi, der er givet i Tabellerne, skal herfor ingen Korrektion foretages, men henholdsvis den laveste og højeste Værdi af Koefficienten skal anvendes.

3die Afsnit. Korrektioner til Tabellens Fribord.

§ 18.

Forskellige Korrektioner.

Naar det Skib, for hvilket Fribordet skal beregnes, afviger fra den i det foregaaende beskrevne Normaltype, skal det Fribord, man faar fra Tabellen ved Hjælp af Dybde og Finhedskoefficient, korrigeres. Følgende Forhold ville kunne udkræve Korrektion:

a. Længden
b. Springet
c. Opbygningerne
d. Trædækket
e. Bjælkebugten
f. Dækshøjden i spardækkede Skibe
g. Arealet af Lænseporte
h. Løbebroen mellem Bro og Folkerum
i. Materialdimensionerne
j. Klassen

Det Fribord, man faar, efter at alle Korrektioner ere udførte, er Vinterfribordet i Saltvand; fra dette bliver igen følgende Fribord fundne:

Sommerfribordet,
Sommerfribordet i tropiske Have,
Vinterfribordet i det nordlige Atlanterhav og
Fribordet i Ferskvand.

§ 19.

Korrektion (a) for Længde.

Naar Længden af Skibet, maalt fra Forkant af Forstævn til Agterkant af Agterstævn (Rorstævn i Dampskibe), er større eller mindre end den Længde, der er givet i Tabellen for Normalskibet med samme Dybde, skal Fribordet henholdsvis forøges eller formindskes. Rettelsen findes ved Hjælp af den Korrektionskoefficient, der i Tabellerne er opgivet under Skibets Dybde.

Størrelsen af denne Korrektion bliver

$$a = (L - L_1) \times C$$

L = Længden af Skibet i Meter.
L_1 = Længden af Normalskibet.
C = Korrektion for en Meters Længdeforskel.

For Dampskibe, hvis Opbygninger (maalte og korrigerede som vist i Kap. 2) strække sig over $^6/_{10}$ af Skibets Længde eller mere, skal kun Halvdelen af denne Længdekorrektion benyttes.

§ 20.

Korrektion (b) for Spring.

Saafremt Skibets Middelspring er mindre eller større end det normale Middelspring, divideres Forskellen med 4, og det udkomne lægges til eller fradrages Fribordet.

I Skibe uden Opbygninger og i Skibe med et Brohus, lukket for og agter, maales Middelspringet ved Skibets Ender. Naar i saadanne Skibe Springet er normalt som defineret i § 8, faas Normal-Middelspringet af Formlen 8,3 L + 255, hvor L er Skibets Længde i Meter. Hvis Springet ikke tilfredsstiller denne Betingelse, faas Middelspringet ved at dividere Middelspringet, maalt paa $^1/_8$ af Skibets Længde fra Stævnene, med 0,55.

I Skibe med Hytte og Bak, men uden Brohus eller med et Brohus, der ikke er lukket for og agter, er Skibets Middelspring lig Middelspringet maalt paa $^1/_8$ af Skibets Længde fra Stævnene, men i dette Tilfælde maa den Forøgelse af Springet, for hvilken man formindsker Fribordet, ikke overstige Halvdelen af Normalspringet, maalt paa samme Længde. I saadanne Skibe faas Normal-Middelspringet paa $^1/_8$ af Skibets Længde fra Enderne af Udtrykket 4,98 L + 150, hvor L er Skibets Længde i Meter.

I Skibe, der kun have en Bak, er Skibets Middelspring lig Middeltallet af Springet maalt paa Agterstævnen og paa $^1/_8$ af Skibets Længde fra Forstævnen. I saadanne Skibe faas det normale Middelspring af Formlen 5,81 L + 175, hvor L er Skibets Længde i Meter.

I glatdækkede Skibe, hvis Længde i Vandlinien er 36 m og derunder, anvendes hele Værdien af Korrektionen for Spring. Naar Skibets Længde er 45 m og derover, skal Korrektionen for Spring begrænses paa samme Maade som angivet for Skibe med Hytte og Bak. Naar Skibets Længde ligger mellem 36 og 45 m faas Korrektionen i Millimeter af Formlen $b = b_1 - \frac{d}{9}(L - 36)$ i hvilken b_1 er den hele Korrektion for Spring (uden Begrænsning) og d er Forskellen mellem b_1 og Korrektionen for Spring begrænset paa samme Maade som angivet for Skibe med Hytte og Bak.

Springet maales i alle disse Tilfælde fra en horizontal Linie trukket parallel med Kølen i en Afstand fra denne lig Dybden (moulded).

Saafremt det laveste Punkt af Springet ligger agten for Skibets Midte paa Skibe uden Opbygninger eller paa Skibe, der kun have Hytte og Bak, skal Halvdelen af Springets Afstand under Dybden lægges til Tabellens Fribord.

For spar- og awningdækkede Skibe af almindelig Type gives ingen Korrektion for Spring.

§ 21.

Korrektion (c) for Opbygninger.

De Korrektioner, der skulle anvendes paa Fribordet for Skibe med Opbygninger, ere forklarede i §§ 22—27 og 47.

Disse Korrektioner skulle kun udføres for Opbygninger, der strække sig fra Skibsside til Skibsside.

Maaden, hvorpaa disse Opbygninger skulle maales, deres Konstruktion samt Bestemmelser for Anbringelsen af Aabninger i dem, er angivet i Kap. 2.

§ 22.

Skibe med Hytte, Bro og Bak, der ikke ere indbyrdes forbundne.

Naar Opbygningerne bestaa af en Bak, en kort Hytte med et stærkt Frontskod og en fritstaaende Bro, der i Dampskibe beskytter Maskin- og Kedelaabningerne, faas Reduktionen (i Millimeter) af Fribordet af Formlen

$$c = (A - C)\, P_2.$$

Nr. 236. 30te Septbr. Heri er A Fribordet fundet fra Tabel A og korrigeret for Længde og Spring. C er Fribordet fundet fra Tabel C og korrigeret for Længde. P_2 er den Procent, der er anført i 2den Række af Tabel 1[1].

Naar Broen ikke er lukket for og agter, skal A ikke korrigeres for Spring.

§ 23.

Skibe med Bak og Bro, der ikke ere indbyrdes forbundne.

Naar Opbygningerne bestaa af en Bak og en fritstaaende Bro, der i Dampskibe beskytter Maskin- og Kedelaabningerne, faas Reduktionen (i Millimeter) af Fribordet af Formlen

$$c = (A—C)\ P_3,$$

hvori A og C have samme Betydning som i § 22, og P_3 er den Procent, der er anført i første Række af Tabel I[2].

30 % er den største Værdi P_3 kan have for Skibe af denne Type.

§ 24.

Skibe med Hytte eller Halvdæk og Bak.

Naar Opbygningerne bestaa af en Bak og en Hytte eller Halvdæk, der er lukket forude med et stærkt Skod, og disse Opbygningers samlede Længde er mindre end $^5/_{10}$ af Skibets Længde, findes Reduktionen (i Millimeter) af Fribordet af en af de følgende Formler:

a. Dampskibe, i hvilke Hytten eller et stærktbygget Staal-Dækshus beskytter Maskin- og Kedelaabningerne

$$c = (A—C)\ P_4$$

A og C ere Fribordene tagne fra Tabellerne A og C og korrigerede for Længde. P_4 er den Procent, der er anført i 2den Række af Tabel I[2].

b. Dampskibe, i hvilke Maskin- og Kedelaabninger ikke ere beskyttede af en Hytte eller et stærktbygget Staal-Dækshus.

$$c = \frac{6}{10}\ (A—C)\ P_4$$

A, C og P_4 have samme Betydning som i den foregaaende Formel.

c. Sejlskibe

$$c = D \times P_5$$

D er Fribordet taget fra Tabel D og korrigeret for Længde, og P_5 er den Procent, der er anført i 3die Række af Tabel I[2].

§ 25.

Skibe med kun een Opbygning, Bak, Bro eller Hytte.

For Skibe, der kun have een Opbygning, Bak, Bro, Hytte eller Halvdæk, faas Reduktionen (i Millimeter) af Fribordet af en af de følgende Formler:

a. Dampskibe med en Bak, der ikke beskytter Maskinen eller Kedelaabningerne:

$$c = \frac{6}{10}\ (A—C)\ P_4$$

A og C ere Fribordene tagne fra Tabellerne A og C og korrigerede for Længde. P_4 er den Procent, der er anført i 2den Række af Tabel I[2].

b. Dampskibe med et Brohus, der beskytter Maskin- og Kedelaabningerne:
I dette Tilfælde beregnes Reduktionen, som anført i § 24, idet man antager, at Skibet foruden Brohuset har en Bak, der strækker sig over $^1/_8$ af Skibets Længde; fra dette Resultat trækkes $1^1/_2$ Gange den Reduktion, som Bakken vilde give beregnet efter den foregaaende Formel (a).

c. Dampskibe med en Hytte eller Halvdæk, der beskytter Maskin- og Kedelaabningerne:

$$c = {}^5/_{10}\ (A—C)\ P_4$$

A, C og P_4 har samme Betydning, som i den foregaaende Formel.

d. Dampskibe med Hytte eller Halvdæk, der ikke beskytter Maskin- og Kedelaabningerne Nr. 236. 30te Septbr.

$$c = {}^{3}/_{10} (A-C) P_4.$$

A, C og P_4 har samme Betydning, som i den foregaaende Formel.

e. Sejlskibe, der kun har en Bak:

$$c = {}^{5}/_{10} D \times P_5.$$

D er Fribordet taget fra Tabel D og korrigeret for Længde. P_5 er den Procent, der er anført i den 3die Række af Tabel 1^2 svarende til en Længde af Bakken lig med 2 Gange Bakkens virkelige Længde.

f. Sejlskibe, der kun have en Hytte:

$$c = {}^{1}/_{4} D \times P_5.$$

D er Fribordet taget fra Tabel D, korrigeret for Længde. P_5 er den Procent, der er anført i den 3die Række af Tabel 1^2, svarende til en Længde af Hytten lig med 2 Gange Hyttens virkelige Længde.

§ 26.
Skibe med Brønd.

For Dampskibe med en Bak og med en lang Hytte eller Halvdæk forbundet med et Brohus, der beskytter Maskin og Kedelaabninger, og som forude er forsynet med et stærkt Skod, bygget efter Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4, og hvori den samlede Længde af de to Opbygninger er lig med eller over ${}^{6}/_{10}$ af Skibets Længde, faas Reduktionen af Fribordet af Udtrykket

$$c = (A-C) P_1.$$

A er Fribordet taget fra Tabel A og korrigeret for Spring. C er Fribordet taget fra Tabel C, og P_1 er den Procent, der er anført i den første Række af Tabel 1^1, c faas udtrykt i mm.

Denne Regel kan ikke anvendes, naar Opbygningernes Længde er mindre end ${}^{6}/_{10}$ af Skibets Længde. Dersom den agterste Opbygning strækker sig over mindst ${}^{4}/_{10}$ af Skibets Længde, og Opbygningernes samlede Længde ligger mellem ${}^{5}/_{10}$ og ${}^{6}/_{10}$ af Skibets Længde, udregnes saavel Korrektionen efter § 24 for Opbygninger, der strække sig over ${}^{5}/_{10}$ af Skibets Længde, som Korrektionen efter denne Paragraf for Opbygninger, der strække sig over ${}^{6}/_{10}$ af Skibets Længde, og derefter proportioneres til den endelige Korrektion. I dette Tilfælde skulle Korrektionerne for Spring og Længde tages i Betragtning. I alle andre Tilfælde, hvor Opbygningerne strække sig over mindre end ${}^{6}/_{10}$ af Skibets Længde, skulle de Metoder, der ere angivne i § 24, anvendes.

Naar Maskin- og Kedelaabningerne kun ere beskyttede af et Halvdæk, skal Fribordet forøges med fra 25 mm i Skibe af 4,50 Meters Dybde til 50 mm i Skibe af 6 Meters Dybde. For Dybder liggende imellem disse to Grænser findes Forøgelsen ved Interpolation. Hvis Forenden af Halvdækket er forbundet med et kort Brohus, og dette ikke beskytter Maskin- og Kedelaabningerne, udkræves kun Halvdelen af den førnævnte Fribordsforøgelse.

§ 27.
Skibe, der ikke komme ind under de foregaaende Regler.

a. For Dampskibe uden Bak, men med Hytte eller Halvdæk samt et Brohus, og hvori en af disse Opbygninger beskytter Maskin- og Kedelaabningerne, faas Reduktionen af Fribordet i Millimeter paa følgende Maade. Man antager, at der foruden de virkelige Opbygninger findes en Bak af en Længde lig med ${}^{1}/_{8}$ af Skibets Længde, og beregner Reduktionen for Opbygninger, efter Omstændighederne ifølge Reglerne i § 22 eller § 26. Fra den saaledes beregnede Reduktion trækkes $1{}^{1}/_{2}$ Gange den Reduktion, man vilde faa for en Bak alene efter Reglerne i § 25 a; for Skibe, hvor Hytte eller Halvdæk er forbundet med Brohuset, tages dog 2 Gange denne Reduktion.

Nr. 236. Bek. af 30. Sept. om Anbringelse af Lasteliniemærker paa Skibe m. m.

Nr. 236. 30te Septbr.

b. Naar Opbygningerne paa et Sejlskib bestaa af et Brohus samt en Hytte og Bak eller kun et Brohus og en Bak, findes Korrektionen i Millimeter for Fribordet efter §§ 22, 23 og 26, idet man bruger Tabellerne A og C som for Dampskibe. Fribordsreduktionen bliver saaledes i disse Tilfælde den samme, som den vilde være for et Dampskib af samme Dimensioner og med samme Opbygninger.

Naar i Sejlskibe Hytte og Brohus ere forbundne (d. v. s. Sejlskibe med Brønd), findes Fribordsreduktionen af Formlen

$$c = (A—C)\ P_2,$$

hvori A, C og P_2 har samme Betydning, som i det foregaaende.

Tabel Nr. 1[1].

Procenter til Brug ved Beregning af Reduktionen for Opbygninger.

Forholdet mellem Længde af Opbygninger og Længde af Skib.	Procenter.		Forholdet mellem Længde af Opbygninger og Længde af Skib.	Procenter.	
	P_1 (§ 26).	P_2 (§ 22).		P_1 (§ 26).	P_2 (§ 22).
	p. 100.	p. 100.		p. 100.	p. 100.
0,95	90	75	0,67	50,5	47
0,94	89	74	0,66	49	46
0,93	88	73	0,65	47,5	45
0,92	87	72	0,64	46	44
0,91	86	71	0,63	44,5	43
0,90	85	70	0,62	43	42
0,89	84	69	0,61	41,5	41
0,88	83	68	0,60	40	40
0,87	82	67	0,59	—	39,2
0,86	81	66	0,58	—	38,4
0,85	80	65	0,57	—	37,6
0,84	78	64	0,56	—	36,8
0,83	76	63	0,55	—	36
0,82	74	62	0,54	—	35,2
0,81	72	61	0,53	—	34,4
0,80	70	60	0,52	—	33,6
0,79	68,5	59	0,51	—	32,8
0,78	67	58	0,50	—	32
0,77	65,5	57	0,49	—	31,3
0,76	64	56	0,48	—	30,6
0,75	62,5	55	0,47	—	29,9
0,74	61	54	0,46	—	29,2
0,73	59,5	53	0,45	—	28,5
0,72	58	52	0,44	—	27,8
0,71	56,5	51	0,43	—	27,1
0,70	55	50	0,42	—	26,4
0,69	53,5	49	0,41	—	25,7
0,68	52	48	0,40	—	25

Tabel Nr. 1[2].

Procenter til Brug ved Beregning af Reduktionen for Opbygninger.

Forholdet mellem Længde af Opbygninger og Længde af Skib.	Procenter.			Forholdet mellem Længde af Opbygninger og Længde af Skib.	Procenter.		
	P_3 § 23	P_4 § 24 og 25.	P_5 § 24 og 25.		P_3 § 23.	P_4 § 24 og 25.	P_5 § 24 og 25.
	p. 100.	p. 100.	p. 100.		p. 100.	p. 100.	p. 100.
0,50	30,0	32,00	12,00	0,27	—	17,28	8,32
0,49	29,4	31,36	11,84	0,26	—	16,64	8,16
0,48	28,8	30,72	11,68	0,25	—	16,00	8,00
0,47	28,2	30,08	11,52	0,24	—	15,36	7,84
0,46	27,6	29,44	11,36	0,23	—	14,72	7,68
0,45	27,0	28,80	11,20	0,22	—	14,08	7,52
0,44	26,4	28,16	11,04	0,21	—	13,44	7,36
0,43	25,8	27,52	10,88	0,20	—	12,80	7,20
0,42	25,2	26,88	10,72	0,19	—	12,16	7,04
0,41	24,6	26,24	10,56	0,18	—	11,52	6,88
0,40	24,0	25,60	10,40	0,17	—	10,88	6,72
0,39	23,5	24,96	10,24	0,16	—	10,24	6,56
0,38	23,0	24,32	10,08	0,15	—	9,60	6,40
0,37	22,5	23,68	9,92	0,14	—	8,96	6,24
0,36	22,0	23,04	9,76	0,13	—	8,32	6,08
0,35	21,5	22,40	9,60	0,12	—	7,68	5,92
0,34	21,0	21,76	9,44	0,11	—	—	—
0,33	20,5	21,12	9,28	0,10	—	—	—
0,32	20,0	20,48	9,12	0,09	—	—	—
0,31	19,5	19,84	8,96	0,08	—	—	—
0,30	19,0	19,20	8,80	0,07	—	—	—
0,29	—	18,56	8,64	0,06	—	—	—
0,28	—	17,92	8,48	0,05	—	—	—

§ 28.

Korrektion (d) for Trædæk.

Tabellerne forudsætte, at det øverste Dæk (Hoveddækket i Skibe med Awningdæk) er klædt med Træ af den Tykkelse, som forlanges i Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4. Saafremt Dækket ikke er klædt med Træ, udkræves en Korrektion af Fribordet. Hvis P er Forholdet mellem Opbygningernes samlede Længde og Skibets Længde, T Tykkelsen af Trædækket og t Tykkelsen af Stringerpladen, som forlangt i Klassifikationsselskabets Regler, faas Reduktionen af Fribordet i Millimeter af Formlen

Nr. 236.
30te
Septbr.

$$d = T - t \text{ hvis } P \geqq \frac{7}{10}$$

$$d = (4\,P - 1{,}8)\,(T - t) \text{ hvis } \frac{6}{10} \leqq P \leqq \frac{7}{10}$$

$$d = P\,(T - t) \text{ hvis } \frac{4}{10} \leqq P \leqq 6$$

$$\text{Hvis } P < \frac{4}{10} \text{ anvendes Reglen i § 11.}$$

Hvis det øverste Dæk paa et spardækket Skib ikke er klædt med Træ, er Korrektionen af Fribordet T — t. Det samme gælder for awingdækkede Skibe, hvori Hoveddækket ikke er klædt med Træ.

§ 29.

Korrektion (e) for Bjælkebugt.

Naar Bjælkebugten er større eller mindre end den normale Bugt, skal Fribordet henholdsvis formindskes eller forøges. Korrektionen findes af Formlen

$$e = \frac{d}{2}\,\frac{100 - P}{100}$$

d er Forskellen mellem den virkelige Bjælkebugt og den normale, og P er Forholdet mellem den samlede Længde af Opbygninger og Skibets Længde i Vandlinien i pCt. af Skibets Længde. Fribordet for spar- og awningdækkede Skibe skal ikke korrigeres for Bjælkebugt.

I Sejlskibe uden Opbygninger maa den Forøgelse af Bjælkebugt, for hvilken der gives Reduktion af Fribordet, ikke overstige den normale Bjælkebugt.

I Sejlskibe med Opbygninger skal Korrektionen yderligere reduceres i Forhold til Udstrækningen af den Del af Dækket, der ikke er overbygget.

§ 30.

Korrektion (f) for Dækshøjden i spardækkede Skibe.

I spardækkede Skibe er den normale Højde af Spardækket 2,10 m.

Hvis Højden af Spardækket er over 2,10 m, skal Fribordet forøges, og det skal formindskes, hvis Højden er under 2,10 m.

Hvis Højden af Spardækket er over 2,10 m, tages det langskibs og tværskibs Nummer, der bestemmer Materialdimensionerne efter Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4, som om Højden af Spardækket var 2,10 m. Hvis begge Numrene, fundne paa denne Maade, falde indenfor de samme Grænser som de Numre, der tages med Skibets virkelige Dybde, er Korrektionen i Millimeter af Fribordet lig $^1/_3$ af det, Højden er større end 2,10 m.

Hvis det ene af Numrene falder udenfor disse Grænser, er Korrektionen $^1/_2$ af det, Højden er større end 2,10 m.

Hvis begge Numrene falde udenfor Grænserne, er Korrektionen $^2/_3$ af det Højden er større end 2,10 m.

Paa lignende Maade findes Korrektionen, naar Højden er under 2,10 m.

Nr. 42.
19de
Marts.

Bekendtgørelse

angaaende

5te Tillæg til Fortegnelsen over Navne, der ere unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis.

I Henhold til § 3 i Lov Nr. 89 af 22de April 1904 om Navneforandring offentliggøres herved 5te Tillæg til Fortegnelsen over Navne, der ere unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis.

Tillægget omfatter dels Navne, der i Tidsrummet fra 1ste Juli til 31te December f. A. ere givne ved kongelig Bevilling, dels de i samme Tidsrum ved Øvrighedsbevis erhvervede Navne, dels endelig de i Tiden fra 1ste Juli 1907 til 31te December f. A. paa Færøerne ved Øvrighedsbevis erhvervede Navne og nogle enkelte andre Navne. De ved Bevilling meddelte Navne har man betegnet med vedføjet Bogstav „B.", de ved Øvrighedsbevis erhvervede Navne med „Ø."; dog at de paa Færøerne erhvervede ere betegnede med „F."

Hvilket herved under Henvisning til Justitsministeriets Bekendtgørelser af 16de Juni 1906, 4de Juni og 9de November 1907, 24de April og 12te Oktober f. A. bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Tillægget vil kunne faas til Købs gennem Boghandelen for en Pris af 10 Øre pr. Eksemplar.

Justitsministeriet, den 19de Marts 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen.
Fm.

Nr. 236. 30te Septbr.

§ 31.

Korrektion (g) for Areal af Lænseporte.

I Skibe med Brønd, hvis Opbygninger strække sig over mere end $^6/_{10}$ af Skibets Længde, skulle Brøndens Lænseporte, der skulle dreje sig om Hængsler i deres Overkant, paa hver Side af Brønden have et samlet Areal som anført i følgende Tabel Nr. 2.

Tabel Nr. 2.

Areal af Lænseporte i Skibe med Brønd.

Længde af Skanseklædning i Brønden Meter	Samlet Areal af Lænseporte paa hver Side □ Decimeter
1,50	40
3,00	59
4,50	70
6,00	78
7,50	82
9,00	87
10,50	92
12,00	96
13,50	101
15,00	106
16,50	110
18,00	115
over 19,50	6 □ Decimeter pr. Meter.

Hvis Lænseportenes Areal er mindre end det, der er givet i Tabellen, skal Fribordet forøges med 1 pCt. af Dybden (moulded).

For Skibe under 4,50 m Dybde (moulded) med Bak, Hytte og Bro, der ikke er indbyrdes forbundne, og hvor Opbygningernes samlede Længde strækker sig over $^5/_{10}$ eller mere af Skibets Længde, skal den samme Regel og Tabel anvendes paa følgende Maade:

Hvis Opbygningernes samlede Længde er $^6/_{10}$ af Skibets Længde, er Korrektionen 1 pCt. af Dybden (moulded).

Naar Opbygningernes samlede Længde er mellem $^5/_{10}$ og $^6/_{10}$ af Skibets Længde, findes Korrektionen ved Interpolation mellem 0 og 1 pCt. af Dybden (moulded).

§ 32.

Korrektion (h) for Løbebro mellem Bro og Bak.

Naar Besætningen i Skibe med Brønd er anbragt i Bakken, og der ikke findes nogen Løbebro, eller naar man ikke paa anden Maade kan komme sikkert fra Bakken til Broen, skal Fribordet forøges med 1 pCt. af Dybden (moulded).

Dette Tillæg af 1 pCt. af Dybden (moulded) udkræves kun, naar Længden af Brønden $\leqq$ 21,50 m, eller naar Længden af Skibet $\leqq$ 55 m. Der udkræves intet Tillæg, hvis Længden af Brønden $\geqq$ 24,50 m, eller hvis Længden af Skibet $\geqq$ 45,70 m. For Længder af Brønd eller af Skib, beliggende mellem disse Grænser, findes Tillægget ved Interpolation.

Denne Paragraf skal anvendes for Skibe med Hytte, Brohus og Bak, der ikke ere indbyrdes forbundne, naar Dybden (moulded) er mindre end 4,50 m. Detaillerede Regler med Hensyn til Anbringelsen af Løbebro mellem Bro og Bak ere givne i Kapitel 3.

Nr. 236. 30te Septbr.

§ 33.

Korrektion (i) for Materialdimensioner.

Skibe af En-, To- eller Tredæk-Typen.

Naar Materialdimensionerne for Skibe med et eller flere Dæk ere sværere end udkrævet efter Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4, gives ingen Reduktion af Fribordet efter Tabellerne A og D. Naar Materialdimensionerne ere mindre end udkrævet efter Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4, det vil sige, hvis Skibet ikke har højeste Klasse, skal Fribordet for disse Typer, saavel som for andre forøges efter Reglerne i § 34.

Spardækkede Skibe.

Naar spardækkede Skibe have Materialdimensioner og Styrke større end udkrævet efter Bureau Veritas' Regler for denne Type Skibe, jfr. § 4, men mindre end for Tredæk-Typen, faas deres Fribord ved at lægge til Fribordet fra Tabel A (korrigeret som vist i det foregaaende) en Størrelse i = K (B—A), hvor A og B ere Fribordene efter Tabellerne A og B korrigerede som vist i 3die Afsnit.

K er en Koefficient, som faas ved at sammenligne Styrken og Materialdimensionerne af Skroget med det, der fordres efter Bureau Veritas' Regler for Skibe af Spardæk- og Tredæk-Typen af samme Dimensioner og Arrangement, jfr. § 4.

$^4/_{10}$ af Forskellen (B – A) regnes at henhøre til den langskibs Styrke og $^6/_{10}$ til den tværskibs Styrke. Beregningen af langskibs Styrke for Bestemmelsen af K udføres paa sædvanlig Maade. Følgende Regler skulle følges:

(1) I Beregningen medtages af de langskibs Forbindelser kun saadanne, der ere gennemgaaende, og som beholde deres midtskibs Tykkelser over $^4/_{10}$ af Længden midtskibs.

(2) Tykkelsen af Dækspladerne paa øverste Dæk og paa Brodækket samt af Tanktoppladerne skal multipliceres med de i følgende Tabel Nr. 3 givne Faktorer.

Tabel Nr. 3.

Reduktions-Koefficienter for øverste Dæks- eller Brodæksplader samt Tanktoppladerne.

Pladetykkelsen i Millimeter Staal eller Jern.....	6,5	7,5	9,0	10,0	11,5
Reduktionskoefficient, Bjælker eller Bundstokke paa hvert Spt.	0,6	0,7	0,9	1,0	1,0
— do. do. paa hvert andet —	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8

For mellemfaldende Tykkelser findes Koefficienterne ved Interpolation.

Naar Staal- eller Jerndæk ere klædte med Træ, og Afstanden mellem Boltene i Trædækket ikke overstiger 0,60 m maa man anvende Koefficienterne i øverste Linie, selv om der kun findes Bjælker paa hvert andet Spant.

(3) Trædæk, som beholder sin midtskibs Tykkelse over mindst $^4/_{10}$ af Skibets Længde, maa betragtes som svarende til et Staaldæk af en Tykkelse lig $^1/_{25}$ af Trædækkets Tykkelse.

(4) Jern- eller Trædækket maales fra Stringerpladens Yderkant til Karmpladen af den bredeste Luge midtskibs. I Normalskibet antages denne Luge at have en Bredde lig $^1/_3$ af Dækkets Bredde midtskibs. Spardækkede Skibe, som i Styrke- og Materialdimensioner ere ringere, end hvad der udkræves efter Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4, skulle betragtes som awningdækkede Skibe og beregnes som vist i det følgende.

Awningdækkede Skibe.

Naar awningdækkede Skibe have Styrke- og Materialdimensioner, der ere større end udkrævet efter Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4, men ringere end det, der udkræves for spardækkede Skibe, faas Fribordet ved fra Tabel C (korrigeret som vist i det foregaaende) at trække i = K (h+C—B), hvor h er Højden af Awningdækket. B og C ere Fribordene fra Tabellerne B og C korrigerede som vist i

3die Afsnit. K er en Koefficient, der bestemmes som før ved at sammenligne Skibets Styrke- og Materialdimensioner med dem, der udkræves for normale awningdækkede eller spardækkede Skibe af samme Bygning og Dimensioner. $^6/_{10}$ af (h+C—B) regnes at henhøre til den langskibs Styrke og $^4/_{10}$ til den tværskibs Styrke. Reduktionen af Dækstykkelserne, som gives i Tabel Nr. 3, gælder for Hoveddækket i awningdækkede Skibe. Nr. 236. 30te Septbr.

Fribordet for awningdækkede Skibe, der i Styrke- og Materialdimensioner ere under Bureau Veritas' Fordringer, jfr. § 4, skal forøges i Forhold dertil.

Hvis et af Fribordsmærkerne falder over Hoveddækkets Linie, skal Fribordet afsættes ned fra Awningdækket.

Partielt awningdækkede Skibe.

Naar partielt awningdækkede Skibe (med Halvdæk og lang Opbygning) have Materialdimensioner og Forstærkninger som anført nedenfor, og naar Halvdækket begynder i $^1/_{10}$ af Skibets Længde agten for Midten, samt naar Kontinuiteten i den langskibs Styrke ved Dæksovergangen er tilstrækkelig sikret, kan Fribordet fra Tabel C formindskes, som angivet i følgende Tabel Nr. 4.

Tabel Nr. 4.

Reduktion af Fribord for Skibe med partielt Awningdæk.

	Langskibs Nummer	Reduktion af Fribord i mm
Under	5,100	65
Fra	5,100 til 6,800	75
—	6,800 til 9,200	90

Naar Halvdækket begynder i en Afstand af $^3/_{10}$ eller mere af Skibets Længde agtenfor Midten, skal den foran anførte Reduktion fordobles. For Afstande mellem $^1/_{10}$ og $^3/_{10}$ findes Reduktionen ved Interpolation.

De i det foregaaende nævnte Forstærkninger ere følgende:

Det partielle Awningdæk skal midtskibs have en Tykkelse af 8 mm, hvis det er af Jern og 7,5 mm, hvis det er af Staal. Hoveddækkets Barkholtsrang skal fordobles over en Længde af 6 m udfor Halvdækkets Begyndelse.

Stødene i det partielle Awningdæks Barkholtsrang skulle tredobbelt nittes og Sømmene dobbeltnittes. Det partielle Awningdæks Sideplader og Stringerplade skulle have følgende Dimensioner (Tabel Nr. 5):

Tabel Nr. 5.

Sideplader og Stringerplade for partielt Awningdæk.

Langskibs Nummer.	Barkholtsrang.	Sideplader.	Stringerplade.
	mm	mm	mm
Under 5,100	900 × 10,0	10,0	900 × 10,0
Fra 5,100 til 5,520	900 × 11,5	10,0	900 × 10,0
— 5,520 - 6,370	900 × 12,5	11,5	960 × 11,5
— 6,370 - 7,640	900 × 12,5	11,5	1000 × 12,5
— 7,640 - 9,200	900 × 14 0	11,5	1000 × 12.5

Med Hensyn til Højden af Halvdækket i partielt awningdækkede Skibe se Kapitel 2 § 54 (b).

Naar Opbygningernes Materialdimensioner ere under Bureau Veritas' Fordringer, jfr. § 4, udkræves et Tillæg til Fribordet (se Kapitel 2 § 59).

Dette gælder ogsaa for Bygningen af Luger samt Maskin- og Kedelaabninger.

Nr. 236. 30te Septbr.

§ 34.

Korrektion (J) for Klasse.

For Jern- og Staalskibe klassede II $^3/_3$ eller III $^3/_3$ samt for Træskibe klassede $^5/_6$ i Bureau Veritas Register udkræves et Tillæg til Fribordet; dette udkræves ogsaa for Skibe, der have en tilsvarende Klasse i de øvrige anerkendte Klassifikationsselskaber.

Jern- og Staalskibe. Det ovenfor nævnte Tillæg faas fra følgende Tabel Nr. 6.

Tabel Nr. 6.

Korrektion for Klasse

Længde af Skib i Meter.	40.	50.	60.	70.	80.	90.	100.
Tillæg i mm for Skibe klassede II $^3/_3$	12,5	12,5	12,5	19,0	22,5	31,0	39,0
Tillæg i mm for Skibe klassede III $^3/_3$	25,5	25,5	31,0	40,0	48,0	61,0	78,0

Træskibe, byggede af haardt Træ (ikke Fyr eller Gran) og klassede $^5/_6$ 1.1 i Bureau Veritas Register eller tilsvarende Klasser i de øvrige godkendte Klassifikationsselselskaber skulle have Fribordet forøget med 8 pCt. og med 10 pCt., hvis de ere byggede af blødt Træ.

Skibe, byggede af haardt Træ og klassede $^5/_6$ 2.1 eller tilsvarende Klasser i de øvrige godkendte Klassifikationsselskaber skulle have Fribordet forøget med 15 pCt.; Skibe, byggede af blødt Træ med 20 pCt.

Skibe, der ikke ere klassede, skulle have Fribordet forøget med 20 pCt., hvis de ere byggede af haardt Træ, og med 25 pCt., hvis de ere byggede af blødt Træ, med mindre de have været underkastede et Eftersyn, og det ved dette har vist sig, at de kunne ligestilles med Skibe klassede $^3/_3$ 1.1 eller $^5/_6$ 1.1 i Bureau Veritas Register eller tilsvarende Klasser i de øvrige godkendte Klassifikationsselskaber.

§ 35.

Øvrige Fribordsmærker.

Det Fribord, der er givet i Tabellerne og korrigeret efter Reglerne i de foregaaende Artikler, er Vinterfribordet i Saltvand. Efter at dette Fribord er fundet, faas Størrelsen i Millimeter af de forskellige Fribord, der er beskrevet i § 2 paa følgende Maade:

Sommerfribord. I Dampskibe med Opbygninger faas Sommerfribordet ved fra Vinterfribordet at trække

$$k = a + p\ (c - a),$$

hvor a og c ere Korrektionerne givne i Tabellerne A og C, og p er Forholdet mellem Opbygningernes effektive Længde og Skibets Længde.

Sommerfribordet i tropiske Farvande faas ved fra Vinterfribordet at trække det dobbelte af førnævnte Reduktion.

Nordlige Atlanterhavs Vinterfribord for Dampskibe af 100,50 m Længde og derunder faas ved til det almindelige Vinterfribord at lægge 50 mm. For Skibe med Brønd faas dette Tillæg fra følgende Tabel Nr. 7.

Tabel Nr. 7.

Korrektion for Nordlige Atlanterhavs Vinterfribord for Skibe med Brønd.

Længde af Skibet i Meter.	Forholdet mellem Opbygningernes Længde og Skibets Længde.				
	0,60	0,65	0,70	0,75	0,80
	mm	mm	mm	mm	mm
40	100	90	75	65	50
50	100	90	75	65	50
60	100	90	75	65	50
70	90	90	75	60	50
80	90	80	75	50	50
90	85	75	65	50	50
100	75	75	65	50	50

For Sejlskibe er Tillæget altid 75 mm.

Ferskvands Fribord. Den Reduktion, der skal anvendes paa et Fribord for at faa det dertil svarende Ferskvands Fribord, faas af følgende Ligning

$$n = 0{,}022\ (C - f),$$

hvor C er Dybden (moulded) og f det Fribord, der skal reduceres.

Den Ferskvands Fribordslinie, der er afmærket paa Skibssiden, angiver Sommerfribord i Ferskvand.

Ferskvands Korrektionen kan ogsaa beregnes fra Skibets Deplacementsskala.

§ 36.

Forandring af Fribordet, naar der findes Aabninger i Skibssiden.

Aabninger i Skibssiden saasom Ladeporte og Døre, som ere beregnede paa kun at lukkes op i Havn, maa forsynes med absolut vandtætte Lukkemidler, der skulle være lige saa stærke som den omgivende Del af Skibet. Hvis disse Betingelser ikke ere tilfredsstillede eller kun delvis tilfredsstillede, skal Fribordet forøges, saaledes at Aabningens Underkant kommer i en passende Afstand over Lastevandlinien. Er der anbragt Koøjer skal Sommerfribordsmærket eller (hvis et saadant findes) Sommerfribordsmærket for tropiske Farvande være mindst 15 cm under Aabningens laveste Punkt. Naar Koøjets Diameter ikke overstiger 250 mm fri Aabning, behøver Fribordet ikke at forøges.

I dette Tilfælde skulle Koøjerne være anbragte i en stærk Ramme af Kanonmetal, Messing eller Støbestaal og forbundne til Klædningen med mindst 10 Bolte, og denne Forbindelse skal være absolut vandtæt. Koøjerne skulle forsynes med Dæksler paa Hængsel, forsvarlig afstivede og saaledes anbragte, at man indefra kan indsætte Pladedæksler eller Propper.

Nr. 236. 30te Septbr.

4de Afsnit. Regler for Bestemmelsen af Fribordet for turretdækkede Skibe samt dermed beslægtede Typer.

§ 37.
Definition af turretdækkede Skibe.

Turretdækkede Skibe, paa hvilke Reglerne i dette Afsnit komme til Anvendelse, ere saadanne, der ere byggede i Overensstemmelse med Bureau Veritas' Regler for saadanne Skibe, jfr. § 4. Bredden af Turretopbygningen, skal være mindst Halvdelen af Skibets største Bredde, og dets Middelhøjde over Havnedækket (Hoveddækket) skal være mindst $^1/_4$ af Skibets Dybde (moulded). Lugekarmenes Højde over Turretdækket skal være mindst 60 cm og Casingen rundt Maskin- og Kedelaabningerne mindst 1,35 m.

Alle Aabninger i Havnedækket skulle kunne lukkes med Pladedæksler af mindst samme Tykkelse som Dækspladerne, forsvarlig afstivede og tilboltede, saaledes at Dækket er absolut vandtæt.

Fribord for turretdækkede Skibe bestemmes som for Skibe af almindelig Type og med Opbygninger, men Dybden maales til Havnedækket (Hoveddækket).

§ 38.
Finhedskoefficienten.

Dybden af Lasten skal korrigeres for Afvigelser fra Normalspringet efter Reglerne i § 12, og 0,01 skal lægges til den korrigerede Koefficient, hvis Skibet, som i Almindelighed, har Hjørnet mellem Havnedæk og Side afrundet.

§ 39.
Korrektion for Længde.

Naar Bredden af Turretopbygningen er lig med Skibets halve Bredde, er Længdekorrektionen $^3/_4$ af den, der er givet i Tabel A. Naar Bredden af Turretopbygningen er $^6/_{10}$ eller mere af Skibets Bredde, er Længdekorrektionen Halvdelen af den, der er givet i Tabel A. Hvis Bredden af Turretopbygningen ligger mellem $^5/_{10}$ og $^6/_{10}$ af Skibets Bredde, findes Længdekorrektionen ved Interpolation.

§ 40.
Korrektion for Spring.

Korrektionen for Spring findes efter Reglerne i § 20. Springet maales ved Enderne af Skibet.

§ 41.
Korrektion for Turretopbygningen.

Den Længde af Turretopbygningen, der bruges ved Beregningen af Fribordskorrektionen, faas ved at multiplicere dens virkelige Længde med Forholdet mellem dens Middelbredde og Skibets Bredde midtskibs. Naar den saaledes fundne Længde er lig med eller større end Skibets halve Længde, faas Korrektionen af følgende Formel: $r = (A - C)(P - 5)$, hvor A er Fribordet fra Tabel A, korrigeret for Spring,

og C Fribordet fra Tabel C. P er Længden af Turretopbygningen udtrykt i Procent af Skibets Længde. Nr. 236. 30te Septbr.

Hvis Skibet ovenpaa Turretopbygningen har en Hytte og Bak eller kun en Bak, faas Korrektionen for disse Opbygninger af Ligningen:

$$c = 0{,}64\,(A - C)\,\frac{Lg + Ld}{L},$$

hvor A og C have samme Betydning som i første Ligning, Lg og Ld ere Længderne af Hytte og Bak, multiplicerede med Forholdet mellem deres respektive Bredder og Bredden af Skibet ved deres Endeskodder, og L er Skibets Længde. Størrelsen af denne Korrektion maa ikke overstige 0,1 (A — C).

§ 42.

Korrektion for Trædæk.

Hvis Havnedækket (Hoveddækket) ikke er klædt med Træ, skal den i § 28 beskrevne Korrektion anvendes.

§ 43.

Korrektion for Materialdimensioner.

Den tværskibs og langskibs Styrke skal sammenlignes med den tværskibs og langskibs Styrke af et tredækket Normalskib af samme Dimensioner og Deplacementskoefficient.

Turretskibets Materialdimensioner skulle være saadanne, at Belastningen pr. □ cm af Dragerens Overkant midtskibs ikke overstiger Belastningen i et tredækket Normalskib af samme Dimensioner og Form med Materialdimensioner svarende til Bureau Veritas' Fordringer, jfr. § 4, samt ladet til det Fribord, der er givet i Tabel A, men reduceret med 12 pCt.

§ 44.

Fribords Dækslinie.

Fribords Dækslinien skal afmærkes udfor Turretdækket.

5te Afsnit. Regler for Bestemmelsen af Fribordet for shelterdækkede Dampskibe.

§ 45.

Definition af shelterdækkede Dampskibe og Bestemmelsen af Fribordet.

Ved shelterdækkede Dampskibe forstaas Dampskibe, der have en stærkt bygget Opbygning, der strækker sig over hele Skibets Længde.

Der maa ingen Afbrydelse være i Siderne af denne Opbygning, men dens Dæk (Shelterdækket) kan have Aabninger midtskibs, der ikke ere forsynede med permanente Lukkemidler, men som kunne have temporære Lukkemidler.

Fribordet for shelterdækkede Dampskibe beregnes som for Dampskibe af almindelig Type med Opbygninger. § 26 bruges for Skibe, der kun have een Aabning i Shelterdækket, og § 22 bruge for Skibe med een eller flere Aabninger for og agter.

Nr. 236. 30te Septbr.

§ 46.

Korrektion for Spring.

Korrektionen for Spring beregnes efter Reglerne i § 20. Springet maales ved Enderne af Skibet. Denne Korrektion af Fribordet skal foretages, forinden der foretages nogen Korrektion for Opbygninger.

§ 47.

Korrektion for Opbygninger.

Ved Bestemmelsen af Korrektionen for Opbygninger tages Længden af disse med Fradrag af Dæksaabningerne; denne Længde kan saa atter blive reduceret ifølge Bestemmelserne i Kap. 2. Hvis den saaledes fundne Længde er l og Skibets Længde er L, skal l forøges med $\frac{L-l}{2}$, hvis Dæksaabningerne ere forsynede med forsvarlige Lukkemidler; hvis der ikke findes forsvarlige Lukkemidler, skal l forøges med $\frac{L-l}{4}$

Dersom Forholdet mellem Aabningens Bredde og Dækkets Bredde paa dette Sted er over $^1/_2$, skal i begge Tilfælde den ovennævnte Korrektion forandres i samme Forhold.

§ 48.

Temporære Lukkemidler til Aabningerne i Shelterdækket.

De Lukkemidler, der ere omtalte i den foregaaende Paragraf, skulle bestaa af transportable Planker, hvis Tykkelse skal være mindst den samme som forlangt efter Bureau Veritas' Regler, jfr. § 4, for Træklædning paa Awningdæk. De skulle fastholdes ved Hjælp af forsvarlige Bolte, Surringer etc. Disse Planker skulle understøttes af transportable Bjælker, anbragte enten langskibs eller tværskibs, med en indbyrdes Afstand, der ikke overstiger 1,50 m, og de skulle være forsvarligt fastholdte ved Enderne.

Dækket skal være hensigtsmæssigt understøttet med Støtter under disse Aabninger.

§ 49.

Lænseporte.

Hvis der ikke findes temporære Midler til at lukke Dæksaabningerne med under daarligt Vejr, skal der anbringes Lænseporte i Brøndene, uanset Antallet af Dæksaabninger. Disse Lænseporte, der skulle være forsynede med Hængsler og være anbragte paa passende Steder, skulle mindst have et Areal saa stort som givet i følgende Tabel Nr. 8.

Tabel Nr. 8.

Areal af Lænseporte i shelterdækkede Skibe.

Længde af Dæksaabningerne i Shelterdækket.	Arealet af Lænseporte paa hver Side.
1,50 Meter	41,5 □ Decimeter
3,00 —	60,0 —
4,50 —	69,0 —
6,00 —	78,0 —
7,50 —	82,5 —

Hvis Lænseportenes Areal er mindre end efter denne Tabel, skal Fribordet forøges med ½ pCt. af Dybden (moulded), forudsat at Fribordet derved for Skibe, der kunne komme ind under § 22, ikke overstiger, hvad der forlanges for et saadant Skib med samme Længde af Opbygninger og aabne Brønde. Nr. 236. 30te Septbr.

§ 50.

Sommerfribord. Mindste tilladelige Fribord.

Fradraget for Sommerfribordet ligger imellem Værdierne givne i Tabellerne A og C og er proportionalt med den Længde af Opbygninger, der er brugt ved Beregningen af Korrektionen for Opbygninger.

Fribordet for et shelterdækket Dampskib maa ikke være mindre end for et awningdækket Dampskib af samme Dimensioner. Det højeste Fribordsmærke i Saltvand maa i intet Tilfælde anbringes over Hoveddækkets Linie i Borde.

6te Afsnit. Fribordstabeller.

Tabel A. 1. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for glatdækkede Skibe (af højeste Klasse), der ikke ere spar- eller awningdækkede.

Dybde (moulded) til øverste Dæk	m 1,50	m 1,65	m 1,80	m 1,95	m 2,10	m 2,25	m 2,40	m 2,55	m 2,70	m 2,85	m 3.00	m 3,15
Finheds Koefficient 0,68	mm 147	mm 173	mm 198	mm 223	mm 248	mm 273	mm 298	mm 323	mm 348	mm 373	mm 398	mm 423
0,70	147	173	198	223	248	273	298	323	348	373	398	423
0,72	160	186	210	235	261	286	311	336	361	386	411	436
0,74	160	186	210	235	261	286	311	336	361	386	411	436
0,76	173	198	224	249	274	298	324	348	374	398	423	448
0,78	173	198	224	249	274	298	324	348	374	398	423	448
0,80	182	211	237	261	286	311	336	361	386	411	436	461
0,82	182	211	237	261	286	311	336	361	386	411	436	461
Længde af Skib i Meter ...	18,00	19,80	21,60	23,40	25,20	27,00	28,80	30,60	32,40	34,20	36,00	37,80
Længdekorrektion pr. Meter	6	6	6	6	6,5	6,5	6,5	6,5	6,5	6,5	6,5	7,5
Korrektion for Sommerfribord	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25

Nr. 236. 30te Septbr.

Tabel A. 2. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for glatdækkede Skibe (af højeste Klasse), der ikke ere spar- eller awningdækkede.

Dybde (moulded) til øverste Dæk		m 3,30	m 3,45	m 3,60	m 3,75	m 3,90	m 4,05	m 4,20	m 4,35	m 4,50	m 4,65	m 4,80	m 4,95
Finheds Koefficient	0,68	mm 448	mm 481	mm 511	mm 536	mm 568	mm 598	mm 630	mm 668	mm 699	mm 730	mm 768	mm 806
	0,70	448	481	511	536	568	606	636	668	706	744	781	818
	0,72	461	494	524	549	582	619	649	681	719	756	793	831
	0,74	461	494	524	549	582	619	656	694	731	769	806	844
	0,76	473	506	536	562	594	631	669	706	744	781	819	856
	0,78	473	506	536	569	607	644	674	706	744	781	819	862
	0,80	486	519	549	582	619	656	687	719	757	794	832	875
	0,82	486	519	549	582	619	656	694	731	769	806	844	888
Længde af Skib i Meter ..		39,60	41,40	43,20	45,00	46,80	48,60	50,40	52,20	54,00	55,80	57,60	59,40
Længdekorrektion pr. Meter		7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	8,5	8,5	8,5	8,5	8,5	8,5
Korrektion for Sommerfribord		25	25	25	25	25	38	38	38	38	38	38	51

Tabel A. 3. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for glatdækkede Skibe (af højeste Klasse), der ikke ere spar- eller awningdækkede.

Dybde (moulded) til øverste Dæk		m 5,10	m 5,25	m 5,40	m 5,55	m 5,70	m 5,85	m 6,00	m 6,15	m 6,30	m 6,45	m 6,60	m 6,75
Finheds Koefficient	0,68	mm 843	mm 881	mm 918	mm 956	mm 993	mm 1031	mm 1073	mm 1118	mm 1160	mm 1206	mm 1248	mm 1298
	0,70	856	894	931	968	1006	1048	1093	1135	1181	1223	1273	1323
	0,72	869	906	944	981	1024	1069	1106	1148	1193	1235	1285	1336
	0,74	881	919	956	994	1036	1087	1132	1173	1219	1261	1310	1361
	0,76	894	931	969	1012	1056	1099	1144	1186	1232	1274	1324	1373
	0,78	906	944	987	1032	1074	1124	1170	1211	1257	1299	1349	1399
	0,80	919	956	1000	1045	1087	1137	1183	1224	1270	1312	1362	1412
	0,82	932	969	1013	1057	1100	1150	1195	1236	1283	1324	1374	1424
Længde af Skib i Meter.		61,20	63,00	64,80	66,60	68,40	70,20	72,00	73,80	75,60	77,40	79,20	81,00
Længdekorr. pr. Meter..		9,0	9,0	9,0	9,0	9,0	9,0	9,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0
Korrektion for Sommerfribord		51	51	51	51	51	51	63	63	63	63	63	63

Nr. 42.
19de
Marts.

Femte Tillæg

til

Fortegnelse af 16de Juni 1906 over Navne, der ere unddragne fra Tilegnelse ved Øvrighedsbevis.

Aabjerg, se Andersen-Aabjerg.
Aamo (Ø).
Aamose (Ø).
Agersnap (Ø).
Agn (Ø).
Alfelt (Ø).
Almdal (Ø).
Alvad (Ø).
Andersen-Aabjerg (Ø).
Andersen-Lund (B).
Andersen-Riisager (B).
Anstrup (Ø).
Arden (Ø).
Arlø (Ø).
Armand (B).
Arnholdt (Ø).
Arnhøj (Ø).
Arrevad (Ø).
Aspelund (Ø).
Aude-Hansen (B).

Bergstok (F).
Bernholm (Ø).
Betak (Ø).
Birksted (Ø).
Bjergdal (Ø).
Bjørnsbo (Ø).
Bolding (Ø).
Bredvad (Ø).
Bregneholm (Ø).
Breinhøj (Ø).
Brenneke (Ø).
Bringskov (Ø).
Brorsbøl (B).
Brynø (Ø).
Bryske (Ø.
Brændeskov (Ø).
Brødegaard (Ø).
Brøndel (Ø).
Buchardt (B).

Christov (B).

Dagnæs (Ø).
Dane (Ø).
Danevig (Ø).
Danholm-Nielsen (Ø).
Danild (Ø).
Dyrløv (Ø).

Edelskjold (Ø).
Elmsted (Ø).
Elverdam (Ø).
Engholt (Ø).
Erndrup (Ø).
Erntgaard (Ø).
Eskely (Ø).

Falg (Ø).
Feigh (Ø).
Fjelbye (Ø).
Fjølner (Ø).
Furø (Ø).
Fæster (Ø).

Gadmar (Ø).
Gamskjær (Ø).
Garnæs (Ø).
Germar (Ø).
Gildbjerg (Ø).
Glænø (Ø).
Gramvad (Ø).
Granholt (Ø).
Gronemann (Ø).
Guldvig (Ø).

Hammel (Ø).
Harland (Ø).
Hartner (Ø).
Hasled (Ø).
Hasselgaard (Ø).
Hejlsted (Ø).
Helkiær (Ø).
Herbøl (Ø).
Herder (Ø).
Herling-Petersen (Ø).
Hertvig (Ø).
Hested (Ø).
Hjalt (F).
Hjelmblink (Ø).
Hjælmhof (Ø).
Holmby (Ø).
Holmstrup (Ø).
Humlebæk (Ø).
Hyldstrup (Ø).

Igum (Ø).
Ilshøj (Ø).
Ingerfelt (Ø).
Irminger Kaarsberg (B).
Irminger-Kiær (B).

Tabel A. 4. Dampskibe. Nr. 236. 30te Septbr.

Vinterfribord i Saltvand for glatdækkede Skibe (af højeste Klasse), der ikke ere spar- eller awningdækkede.

Dybde (moulded) til øverste Dæk		m 6,90	m 7,05	m 7,20	m 7,35	m 7,50	m 7,65	m 7,80	m 7,95	m 8,10	m 8,25	m 8,40	m 8,55
Finheds Koefficient	0,68	mm 1348	mm 1398	mm 1448	mm 1500	mm 1563	mm 1624	mm 1675	mm 1735	mm 1787	mm 1849	mm 1910	mm 1961
	0,70	1373	1422	1473	1523	1576	1637	1687	1748	1794	1861	1923	1985
	0,72	1386	1435	1486	1539	1602	1662	1713	1773	1824	1887	1949	2011
	0,74	1411	1461	1511	1561	1614	1674	1725	1789	1850	1912	1974	2036
	0,76	1424	1474	1524	1577	1640	1699	1751	1814	1875	1937	1999	2061
	0,78	1449	1498	1548	1598	1652	1713	1764	1827	1888	1950	2013	2075
	0,80	1462	1512	1562	1615	1678	1737	1789	1852	1914	1976	2038	2101
	0,82	1474	1527	1587	1640	1703	1763	1814	1877	1939	2001	2063	2126
Længde af Skib i Meter.		82,80	84,60	86,40	88,20	90,00	91,80	93,60	95,40	97,20	99,00	100,80	102,60
Længdekorr. pr. Meter..		10,0	10,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Korrektion for Sommerfribord		76	76	76	76	76	89	89	89	89	101	101	101

Tabel A. 5. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for glatdækkede Skibe (af højeste Klasse), der ikke ere spar- eller awningdækkede.

Dybde (moulded) til øverste Dæk		m 8,70	m 8,85	m 9,00	m 9,15	m 9,30	m 9,45	m 9,60	m 9,75	m 9,90	m 10,05	m 10,20	m 10,35
Finheds Koefficient	0,68	mm 2010	mm 2060	mm 2110	mm 2172	mm 2236	mm 2297	mm 2361	mm 2423	mm 2474	mm 2535	mm 2598	mm 2661
	0,70	2036	2099	2149	2211	2274	2336	2399	2462	2511	2574	2636	2699
	0,72	2061	2124	2174	2236	2300	2362	2424	2487	2537	2599	2662	2724
	0,74	2087	2149	2200	2262	2325	2387	2450	2512	2575	2637	2700	2762
	0,76	2112	2174	2225	2287	2351	2413	2475	2539	2600	2664	2725	2788
	0,78	2137	2200	2263	2325	2388	2450	2513	2576	2638	2701	2763	2826
	0,80	2163	2226	2289	2351	2414	2476	2539	2601	2664	2726	2789	2851
	0,82	2189	2251	2314	2376	2439	2501	2564	2627	2689	2752	2814	2874
Længde af Skib i Meter.		104,40	106,20	108,00	109,80	111,60	113,40	115,20	117,00	118,80	120,60	122,40	124,20
Længdekorr. pr. Meter..		12,5	12,5	12,5	12,5	12,5	13,5	13,5	13,5	13,5	13,5	14,5	14,5
Korrektion for Sommerfribord		101	114	114	114	127	127	127	127	140	140	140	152

Nr. 236. 30te Septbr.

Tabel A. 6. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for glatdækkede Skibe (af højeste Klasse), der ikke ere spar- eller awningdækkede.

Dybde (moulded) til øverste Dæk.....		m 10,50	m 10,65	m 10,80	m 10,95	m 11,10	m 11,25	m 11,40	m 11,55	m 11,70	m 11,85	m 12,00	m 12,15
Finheds Koefficient	0,68	mm 2723	mm 2786	mm 2837	mm 2888	mm 2948	mm 3010	mm 3072	mm 3125	mm 3175	mm 3225	mm 3276	mm 3325
	0,70	2761	2812	2863	2913	2973	3036	3098	3160	3213	3264	3314	3363
	0,72	2787	2838	2899	2951	3011	3074	3135	3198	3251	3302	3352	3401
	0,74	2825	2876	2937	2989	3049	3112	3174	3236	3289	3340	3390	3440
	0,76	2850	2912	2964	3025	3087	3150	3212	3273	3327	3378	3428	3477
	0,78	2889	2940	3001	3052	3113	3175	3237	3299	3353	3404	3453	3513
	0,80	2914	2976	3029	3089	3151	3214	3275	3337	3391	3441	3491	3550
	0,82	2939	3001	3064	3127	3189	3251	3312	3375	3429	3480	3529	3589
Længde af Skib i Meter.		126,00	127,80	129,60	131,40	133,20	135,00	136,80	138,60	140,40	142,20	144,00	145,80
Længdekorr. pr. Meter..		14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5
Korrektion for Sommerfribord.....		152	152	152	165	165	165	165	178	178	178	178	190

Tabel A. 7. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for glatdækkede Skibe (af højeste Klasse), der ikke ere spar- eller awningdækkede.

Dybde (moulded) til øverste Dæk.....		m 12,30	m 12,45	m 12,60	m 12,75	m 12,90	m 13,05	m 13,20	m 13,35	m 13,50	m 13,65	m 13,80	m 13,95
Finheds Koefficient	0,68	mm 3375	mm 3425	mm 3483	mm 3538	mm 3595	mm 3642	mm 3687	mm 3730	mm 3768	mm 3813	mm 3863	mm 3916
	0,70	3413	3463	3521	3575	3633	3688	3738	3780	3818	3857	3901	3944
	0,72	3451	3501	3559	3613	3671	3726	3777	3819	3856	3895	3939	3989
	0,74	3489	3539	3597	3652	3709	3764	3814	3857	3895	3940	3990	4040
	0,76	3528	3577	3635	3689	3748	3802	3852	3895	3939	3991	4041	4092
	0,78	3565	3608	3670	3728	3786	3841	3891	3940	3990	4034	4078	4129
	0,80	3603	3653	3711	3766	3824	3878	3929	3978	4028	4073	4117	4167
	0,82	3642	3699	3762	3817	3874	3929	3980	4029	4079	4123	4168	4211
Længde af Skib i Meter.		147,60	149,40	151,20	153,00	154,80	156,60	158,40	160,20	162,00	163,80	165,60	167,40
Længdekorr. pr. Meter..		14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5
Korrektion for Sommerfribord.....		190	190	190	203	203	203	203	216	216	216	216	228

Tabel A. 8. Dampskibe.

Nr. 236. 30te Septbr.

Vinterfribord i Saltvand for glatdækkede Skibe (af højeste Klasse), der ikke ere spar- eller awningdækkede.

Dybde (moulded) til øverste Dæk	m 14,10	m 14,25	m 14,40	m 14,55	m 14,70	m 14,85	m 15,00	m »	m »	m »	m »	m »
Finheds Koefficient 0,68	mm 3943	mm 3981	mm 4018	mm 4063	mm 4107	mm 4144	mm 4181	mm »	mm »	mm »	mm »	mm »
0,70	3982	4019	4057	4101	4144	4187	4232	»	»	»	»	»
0,72	4032	4070	4107	4152	4195	4233	4270	»	»	»	»	»
0,74	4083	4121	4158	4202	4246	4283	4321	»	»	»	»	»
0,76	4135	4172	4209	4253	4297	4334	4371	»	»	»	»	»
0,78	4172	4210	4247	4291	4335	4372	4410	»	»	»	»	»
0,80	4211	4248	4285	4329	4373	4410	4448	»	»	»	»	»
0,82	4255	4299	4336	4380	4424	4461	4499	»	»	»	»	»
Længde af Skib i Meter.	169,20	171,00	172,80	174,60	176,40	178,20	180,00	»	»	»	»	»
Længdekorr. pr. Meter..	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	»	»	»	»	»
Korrektion for Sommerfribord	228	228	228	228	241	241	241	»	»	»	»	»

Tabel B. 1. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for spardækkede Skibe (af højeste Klasse).

Dybde (moulded) til Hoveddækket	m 3,87	m 4,02	m 4,17	m 4,32	m 4,47	m 4,62	m 4,77	m 4,92	m 5,07	m 5,22	m 5,37	m 5,52
Finheds Koefficient 0,68	mm 1635	mm 1660	mm 1685	mm 1710	mm 1735	mm 1760	mm 1785	mm 1810	mm 1838	mm 1872	mm 1900	mm 1937
0,70	1647	1673	1697	1723	1747	1772	1798	1822	1850	1888	1926	1963
0,72	1660	1686	1710	1735	1760	1785	1810	1835	1863	1900	1938	1975
0,74	1673	1698	1723	1748	1773	1798	1823	1848	1876	1913	1951	1988
0,76	1686	1711	1736	1761	1786	1810	1836	1860	1889	1926	1963	2001
0,78	1698	1723	1748	1773	1798	1823	1849	1873	1901	1939	1976	2014
0,80	1711	1736	1761	1786	1811	1836	1861	1886	1914	1952	1989	2026
0,82	1723	1749	1774	1799	1823	1848	1873	1898	1926	1964	2001	2039
Længde af Skib i Meter.	72,00	73,80	75,60	77,40	79,20	81,00	82,80	84,60	86,40	88,20	90,00	91,80
Længdekorr. pr. Meter..	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	7,5	8,5	8,5	8,5	8,5	8,5
Korrektion for Sommerfribord	51	51	51	51	51	63	63	63	63	76	76	76

Nr. 236. 30te Septbr.

Tabel B. 2. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for spardækkede Skibe (af højeste Klasse).

Dybde (moulded) til Hoveddækket		m 5,67	m 5,82	m 5,97	m 6,12	m 6,27	m 6,42	m 6,57	m 6,72	m 6,87	m 7,02	m 7,17	m 7,32
Finheds Koefficient	0,68	mm 1977	mm 2026	mm 2065	mm 2113	mm 2152	mm 2202	mm 2253	mm 2314	mm 2365	mm 2428	mm 2491	mm 2554
	0,70	2003	2051	2091	2139	2177	2228	2278	2340	2391	2454	2516	2579
	0,72	2015	2064	2103	2151	2190	2240	2291	2353	2404	2466	2529	2591
	0,74	2028	2077	2115	2166	2216	2266	2317	2378	2430	2492	2554	2617
	0,76	2041	2089	2128	2178	2228	2278	2329	2391	2442	2504	2567	2630
	0,78	2054	2102	2141	2191	2241	2291	2342	2404	2455	2517	2579	2643
	0,80	2066	2114	2153	2203	2253	2305	2354	2416	2467	2530	2592	2655
	0,82	2079	2127	2166	2217	2266	2316	2368	2429	2480	2543	2618	2681
Længde af Skib i Meter.		93,60	95,40	97,20	99,00	100,80	102,60	104,40	106,20	108,00	109,80	111,60	113,40
Længdekorr. pr. Meter..		8,5	9,0	9,0	9,0	9,0	9,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	11,0
Korrektion for Sommerfribord		76	89	89	89	101	101	101	114	114	114	127	127

Tabel B. 3. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for spardækkede Skibe (af højeste Klasse).

Dybde (moulded) til Hoveddækket		m 7,47	m 7,62	m 7,77	m 7,92	m 8,07	m 8,22	m 8,37	m 8,52	m 8,67	m 8,82	m 8,97	m 9,12
Finheds Koefficient	0,68	mm 2615	mm 2678	mm 2740	mm 2803	mm 2877	mm 2940	mm 3014	mm 3090	mm 3165	mm 3250	mm 3327	mm 3412
	0,70	2640	2703	2765	2828	2902	2966	3040	3115	3190	3275	3352	3438
	0,72	2654	2716	2791	2853	2928	2991	3065	3140	3215	3300	3378	3463
	0,74	2679	2741	2816	2879	2954	3017	3090	3165	3240	3326	3403	3489
	0,76	2692	2754	2829	2892	2966	3041	3116	3191	3266	3352	3429	3515
	0,78	2719	2779	2854	2917	2992	3067	3141	3215	3292	3378	3454	3540
	0,80	2730	2792	2867	2930	3004	3079	3154	3229	3304	3390	3477	3565
	0,82	2755	2817	2893	2955	3030	3105	3179	3255	3330	3415	3503	3591
Længde af Skib i Meter.		115,20	117,00	118,80	120,60	122,40	124,20	126,00	127,80	129,60	131,40	133,20	135,00
Længdekorr. pr. Meter..		11,0	11,0	11,0	11,0	11,5	11,5	11,5	11,5	12,5	12,5	12,5	12,5
Korrektion for Sommerfribord		127	140	140	140	140	152	152	152	152	165	165	165

Tabel C. 1. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for awningdækkede Skibe (af højeste Klasse).

Dybde (moulded) til Hoveddækket		m 2,40	m 2,55	m 2,70	m 2,85	m 3,00	m 3,15	m 3,30	m 3,45	m 3,60	m 3,75	m 3,90	m 4,05
		mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
Finheds Koefficient	0,66	25	25	34	38	47	51	59	63	71	83	96	108
	0,68	25	25	34	38	47	51	59	63	71	83	96	108
	0,70	25	25	34	38	47	51	59	63	71	83	96	108
	0,72	38	38	47	51	59	63	71	76	83	96	108	121
	0,74	38	38	47	51	59	63	71	76	83	96	108	121
	0,76	38	38	47	59	63	72	76	84	96	109	121	134
	0,78	38	38	47	59	63	72	76	84	96	109	121	134
	0,80	51	51	59	72	76	85	89	97	110	122	134	147
Længde af Skib i Meter.		28,80	30,60	32,40	34,20	36,00	37,80	39,60	41,40	43,20	45,00	46,80	48,60
Længdekorr. pr. Meter..		3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0
Korrektion for Sommerfribord		51	51	51	51	51	51	51	51	51	51	51	51

Tabel C. 2. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for awningdækkede Skibe (af højeste Klasse).

Dybde (moulded) til Hoveddækket		m 4,20	m 4,35	m 4,50	m 4,65	m 4,80	m 4,95	m 5,10	m 5,25	m 5,40	m 5,55	m 5,70	m 5,85
		mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
Finheds Koefficient	0,66	121	133	146	158	171	184	202	221	239	264	290	319
	0,68	121	133	146	158	171	184	202	221	239	264	290	319
	0,70	128	146	159	171	184	196	214	234	252	277	302	332
	0,72	134	146	159	171	190	209	227	247	265	290	315	344
	0,74	140	159	171	184	196	209	227	247	265	290	320	352
	0,76	146	159	171	184	203	222	240	260	278	302	327	358
	0,78	154	172	184	197	215	234	253	272	290	315	340	370
	0,80	160	172	184	197	215	234	253	272	290	315	340	370
Længde af Skib i Meter.		50,40	52,20	54,00	55,80	57,60	59,40	61,20	63,00	64,80	66,60	68,40	70,20
Længdekorr. pr. Meter..		4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	5,0	5,0	5,0
Korrektion for Sommerfribord		51	51	51	51	51	63	63	63	63	76	76	76

Nr. 236. 30te Septbr.

Tabel C. 3. Dampskibe

Vinterfribord i Saltvand for awningdækkede Skibe (af højeste Klasse).

Dybde (moulded) til Hoveddækket.....		m 6,00	m 6,15	m 6,30	m 6,45	m 6,60	m 6,75	m 6,90	m 7,05	m 7,20	m 7,35	m 7,50	m 7,65
		mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
Finheds Koefficient	0,66	352	381	415	444	474	493	531	569	606	646	694	734
	0,68	352	381	415	444	477	505	544	581	619	659	706	746
	0,70	364	394	427	456	490	519	556	594	632	671	719	759
	0,72	377	407	440	469	503	531	569	607	644	684	732	772
	0,74	377	407	440	469	503	531	569	607	647	697	744	784
	0,76	390	419	453	482	516	544	582	619	660	710	757	798
	0,78	403	432	466	494	528	557	595	632	673	722	770	810
	0,80	408	445	478	507	541	570	607	645	685	736	783	833
Længde af Skib i Meter.		72,00	73,80	75,60	77,40	79,20	81,00	82,80	84,60	86,40	88,20	90,00	91,80
Længdekorr. pr. Meter..		5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	6,0	6,0
Korrektion for Sommerfribord.....		76	89	89	89	89	101	101	101	114	114	114	127

Tabel C. 4. Dampskibe.

Virterfribord i Saltvand for awningdækkede Skibe (af højeste Klasse).

Dybde (moulded) til Hoveddækket.....		m 7,80	m 7,95	m 8,10	m 8,25	m 8,40	m 8,55	m 8,70	m 8,85	m 9,00	m 9,15	m 9,30	m 9,45
		mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
Finheds Koefficient	0,66	781	821	873	934	984	1034	1084	1134	1184	1234	1297	1360
	0,68	794	834	885	946	996	1046	1096	1146	1197	1260	1322	1385
	0,70	807	847	898	959	1009	1058	1110	1159	1210	1272	1335	1397
	0,72	820	860	911	972	1022	1072	1122	1172	1235	1298	1360	1424
	0,74	832	872	924	984	1034	1084	1134	1185	1248	1311	1372	1435
	0,76	847	897	949	1010	1060	1110	1160	1211	1273	1336	1398	1461
	0,78	860	910	962	1022	1072	1123	1172	1223	1286	1349	1411	1473
	0,80	873	923	974	1035	1085	1135	1185	1236	1299	1362	1424	1487
Længde af Skib i Meter.		93,60	95,40	97,20	99,00	100,80	102,60	104,40	106,20	108,00	109,80	111,60	113,40
Længdekorr. pr. Meter..		6,0	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0	6,5	6,5	6,5	6,5
Korrektion for Sommerfribord.....		127	127	140	140	140	140	152	152	152	152	152	152

Tabel C. 5. Dampskibe.

Vinterfribord i Saltvand for awningdækkede Skibe (af højeste Klasse).

Dybde (moulded) til Hoveddækket.....		m 9,60	m 9,75	m 9,90	m 10,05	m 10,20	m 10,35	For Dybder over 10,35 m trækkes nedenstaaende Tal fra Fribordene givet i Tabel A.					
		mm	mm	mm	mm	mm	mm			mm			
Finheds Koefficient	0,66	1422	1484	1547	1609	1672	1723			915			
	0,68	1447	1510	1572	1635	1697	1748			915			
	0,70	1460	1522	1585	1648	1710	1760			940			
	0,72	1486	1548	1610	1673	1735	1786			940			
	0,74	1498	1560	1622	1685	1748	1799			965			
	0,76	1524	1586	1648	1711	1774	1824			965			
	0,78	1536	1599	1661	1724	1786	1836			990			
	0,80	1549	1612	1674	1737	1800	1861			990			
Længde af Skib i Meter.		115,20	117,00	118,80	120,60	122,40	124,20						
Længdekorr. pr. Meter..		6,5	6,5	6,5	6,5	6,5	6,5						
Korrektion for Sommerfribord.....		165	165	165	165	165	165						

Tabel D. 1. Sejlskibe.

Fribord i Saltvand for Træ-, Staal- og Komposite-Sejlskibe (af højeste Klasse).

Finheds Koefficient			Dybde (moulded)											
Træ	Komposite	Staal	m 1,60	m 1,75	m 1,90	m 2,05	m 2,20	m 2,35	m 2,50	m 2,65	m 2,80	m 2,95	m 3,10	m 3,25
			mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
»	»	0,64	203	226	253	278	303	328	353	378	403	428	453	478
»	0,64	0,66	203	226	253	278	303	328	353	378	403	428	453	478
»	0,66	0,68	215	239	266	291	316	341	365	391	415	441	466	491
0,64	0,68	0,70	215	239	266	291	316	341	365	391	415	441	466	495
0,66	0,70	0,72	228	251	278	303	328	353	378	403	428	453	478	507
0,68	0,72	0,74	228	251	278	303	328	353	378	403	428	453	478	507
0,70	0,74	»	241	264	291	316	341	366	391	416	441	466	491	520
0,72	»	»	241	264	291	316	341	366	391	416	441	466	495	532
Længde af Skib i Meter.			16,00	17,50	19,00	20,50	22,00	23,50	25,00	26,50	28,00	29,50	31,00	32,50
Længdekorr. pr. Meter..			6,5	6,5	6,5	6,5	6,5	6,5	6,5	6,5	7,5	7,5	7,5	7,5

Nr. 236.
30te
Septbr.

Tabel D. 2. Sejlskibe.

Fribord i Saltvand for Træ-, Staal- og Komposite-Sejlskibe (af højeste Klasse).

Finheds Koefficient.			Dybde (moulded)											
Træ	Komposite	Staal	m 3,40	m 3,55	m 3,70	m 3,85	m 4,00	m 4,15	m 4,30	m 4,45	m 4,60	m 4,75	m 4,90	m 5,05
			mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
»	»	0,64	507	544	578	607	644	679	706	744	781	819	856	894
»	0,64	0,66	507	544	582	620	657	691	720	756	794	831	869	906
»	0,66	0,68	520	557	595	632	670	704	732	770	807	844	882	919
0,64	0,68	0,70	532	570	607	645	682	716	745	782	820	857	895	931
0,66	0,70	0,72	545	582	620	657	695	729	757	795	832	870	907	944
0,68	0,72	0,74	545	582	620	657	695	732	770	808	845	882	920	957
0,70	0,74	»	558	595	633	670	708	745	783	820	858	895	933	970
0,72	»	»	570	608	645	683	720	758	796	833	870	908	945	982
Længde af Skib i Meter.			34,00	35,50	37,00	38,50	40,00	41,50	43,00	44,50	46,00	47,50	49,00	50,50
Længdekorr. pr. Meter ..			7,5	8,5	8,5	8,5	8,5	8,5	8,5	9,0	9,0	9,0	9,0	9,0

Tabel D. 3. Sejlskibe.

Fribord i Saltvand for Træ-, Staal- og Komposite-Sejlskibe (af højeste Klasse).

Finheds Koefficient			Dybde (moulded)											
Træ	Komposite	Staal	m 5,20	m 5,35	m 5,50	m 5,65	m 5,80	m 5,95	m 6,10	m 6,25	m 6,40	m 6,55	m 6,70	m 6,85
			mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
»	»	0,64	931	969	1006	1044	1080	1118	1156	1193	1234	1269	1307	1344
»	0,64	0,66	944	981	1019	1056	1094	1131	1169	1206	1244	1294	1332	1369
»	0,66	0,68	957	994	1032	1069	1106	1144	1181	1219	1257	1306	1345	1382
0,64	0,68	0,70	969	1006	1044	1082	1119	1156	1194	1232	1270	1320	1358	1394
0,66	0,70	0,72	982	1020	1058	1107	1144	1182	1219	1257	1295	1345	1383	1419
0,68	0,72	0,74	995	1032	1071	1120	1157	1195	1232	1270	1307	1358	1396	1433
0,70	0,74	»	1007	1045	1083	1132	1170	1207	1244	1283	1332	1371	1421	1458
0,72	»	»	1020	1057	1096	1145	1182	1220	1257	1296	1345	1395	1433	1470
Længde af Skib i Meter.			52,00	53,50	55,00	56,50	58,00	59,50	61,00	62,50	64,00	65,50	67,00	68,50
Længdekorr. pr. Meter ..			9,0	9,0	9,0	9,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0

Nr. 236.
30te
Septbr.

Tabel D. 4. Sejlskibe.

Fribord i Saltvand for Træ-, Staal- og Komposite-Sejlskibe (af højeste Klasse).

Finheds Koefficient			Dybde (moulded)											
Træ	Komposite	Staal	m 7,00	m 7,15	m 7,30	m 7,45	m 7,60	m 7,75	m 7,90	m 8,05	m 8,20	m »	m »	m »
			mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
»	»	0,64	1381	1418	1469	1507	1556	1595	1633	1683	1730	»	»	»
»	0,64	0,66	1407	1444	1483	1520	1568	1608	1655	1706	1755	»	»	»
»	0,66	0,68	1419	1457	1507	1545	1594	1633	1680	1731	1781	»	»	»
0,64	0,68	0,70	1432	1469	1520	1558	1607	1646	1693	1744	1794	»	»	»
0,66	0,70	0,72	1457	1494	1545	1583	1632	1671	1719	1770	1819	»	»	»
0,68	0,72	0,74	1470	1508	1558	1597	1645	1684	1732	1782	1831	»	»	»
0,70	0,74	»	1495	1533	1583	1622	1670	1709	1747	1807	1857	»	»	»
0,72	»	»	1520	1558	1609	1647	1694	1735	1783	1832	1882	»	»	»
Længde af Skib i Meter.			70,00	71,50	73,00	74,50	76,00	77,50	79,00	80,50	82,00	»	»	»
Længdekorr. pr. Meter ..			11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,5	»	»	»

Tabel D. 5. Sejlskibe.

Fribord i Saltvand for Træ-, Staal- og Komposite-Sejlskibe (af højeste Klasse).

Finheds Koefficient	Dybde (moulded)											
Jern eller Staal	m 8,35	m 8,50	m 8,65	m 8,80	m 8,95	m 9,10	m 9,25	m 9,40	m »	m »	m »	m »
	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
0,64	1780	1830	1870	1917	1967	2018	2068	2117	»	»	»	»
0,66	1805	1855	1896	1943	1993	2044	2093	2143	»	»	»	»
0,68	1831	1871	1918	1969	2018	2069	2118	2168	»	»	»	»
0,70	1843	1893	1944	1994	2044	2094	2144	2194	»	»	»	»
0,72	1869	1919	1969	2006	2056	2106	2156	2206	»	»	»	»
0,74	1881	1931	1972	2019	2069	2119	2169	2219	»	»	»	»
0,76	1906	1956	1998	2044	2094	2145	2195	2244	»	»	»	»
—	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
Længde af Skib i Meter.	83,50	85,00	86,50	88,00	89,50	91,00	92,50	94,00	»	»	»	»
Længdekorr. pr. Meter ..	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	12,5	12,5	12,5	»	»	»	»

Nr. 236.
30te
Septbr.

Kapitel 2.

Opbygninger, deres Dimensioner og Konstruktion samt Regler for deres Opmaaling. Bestemmelser vedrørende Lukningen af Aabninger.

§ 51.

Opbygninger, der indgaa i Fribordsberegningen.

Bestemmelserne i Kapitel 1 §§ 21—27 gælde kun for stærktbyggede Opbygninger, der strække sig fra Skibsside til Skibsside, og hvis Sideklædning danner en Fortsættelse af Skibets Yderklædning. For Dækshuse eller Opbygninger, der ikke strække sig fra Skibsside til Skibsside, gives ingen Reduktion af Fribordet.

§ 52.

Normalhøjde af Bak.

Normalhøjden af Bakken er 1,83 m fra Overkant til Overkant af Bjælkerne. Der gives ingen Reduktion af Fribordet for en Bak eller sænket Bak, hvis Højde er under 1,20 m.

§ 53.

Normalhøjde af Brohuse.

Normalhøjden af Brohuse er 1,83 m fra Overkant til Overkant af Bjælkerne.

§ 54.

Normalhøjden af Halvdæk.

(a) Normalhøjden af Halvdækket i Dampskibe faas fra følgende Tabel Nr. 1 A.:

Tabel Nr. 1 A.

Højden af Halvdæk.

Længde af Skib.	Normalhøjde af Halvdæk.
15 Meter	0,70 Meter
30 —	0,90 —
75 —	1,20 —
120 —	1,80 —

For mellemliggende Længder af Skibe findes Højden ved Interpolation.

(b) I partielt awningdækkede Skibe samt i Sejlskibe er Normalhøjden af Halvdækket i alle Tilfælde 1,20 m. Hvis Højden af Halvdækket i partielt awningdækkede Skibe er under 1,20 m, udkræves et Tillæg til Fribordet. Dette Tillæg faas af følgende Tabel:

Nr. 42. 19de Marts.

Jarløv (Ø).
Jarnov (Ø).
Julin-Kallehauge (B).
Juul-Pedersen (B).

Kallehauge, se Julin-Kallehauge. (B).
Kanding (Ø).
Karlslunde (Ø).
Kirkebæk-Jensen (B).
Kjølholm (Ø).
Klemming (Ø).
Klint (Ø).
Konstantin-Hansen (B).
Koster (Ø).
Kragekjær (Ø).
Krejlund (Ø).
Kørner (Ø).

Landal (Ø).
Landler (Ø).
Lave (Ø).
Leermann (B).
Lithau (B).
Lodborg (Ø).
Lundbo (Ø).
Lydolf (Ø).
Lykkemark (Ø.)
Lyngdorf (Ø).

Mernø (Ø).
Mielby (Ø).
Mørkbasse (B).

Nagel (Ø).
Nielsen-Willadsen (B).
Nørðberg (F).
Norðbø (F).
Nordsig (Ø).
Nordsten (Ø).
Noring (Ø).
Norsel (Ø).
Nydal (Ø).
Nyfelt (Ø).
Nylund (Ø).
Nørrekjær (Ø).

Palsbo (Ø).
Parding (Ø).
Pedersen-Skovsgaard (B).
Pedersen-Tindsted (Ø).
Plougfelt (Ø).
Priskorn (Ø).

Rames (B).
Raunskov (Ø).
Refsmark (Ø).
Rese (Ø).
Riel (Ø).
Riisager, se Andersen-Riisager (Ø).
Riising-Rasmussen (Ø.)
Rosenfeldt (Ø).
Rothmar (Ø).
Rungstrøm (Ø).
Rydskov (Ø).
Rydtoft (Ø).
Rynge (Ø).
Røhl (Ø).
Rønholm (Ø).

Saalby (Ø).
Sak (Ø).
Samer (Ø).
Sandal-Jeppesen (B).
Schiøtt (Ø).
Seyðberg (F).
Simons (Ø).
Skaanderup (Ø).
Skamby (Ø).
Skelby (Ø).
Skjønnemand (Ø).
Skovdal (Ø)
Solkær (Ø).
Spangø (Ø).
Stenfeldt-Nielsen (B.)
Stevelt (B).
Stolborg (Ø).
Storch-Nielsen (B).
Strandholm (Ø).
Stubgaard (Ø).
Størner (Ø).
Søgaard-Larsen (B).

Taulund (Ø).
Thompsen (B).
Thygesen-Nim (Ø).
Tindsted, se Pedersen-Tindsted (Ø).
Tjørnøe (Ø).
Tollerup-Jensen (B)
Tornfelt (Ø).
Trøst (Ø).

Valhøj (Ø).
Vangen (Ø).
Vejlø (Ø).
Vensild (Ø).
Vesterborg (Ø).
Vigelund (F).
Vilsmark (Ø).
Vinkelbo (Ø).
Vægter (Ø).

Waagø (Ø).
Wirsing (Ø).
Wolfgang-Rasmussen (Ø).

Ægidius (Ø).

Ørting (Ø).

Nr. 42. Bek. af 19. Marts ang. Fort. over Navne, der ere unddragne fra Tilegn. ved Øvrighedsbev.

Tabel Nr. 2 A.

Korrektion for Højden af Halvdæk i partielt awningdækkede Skibe.

Højde af Halvdæk.	Dybde moulded til Hoveddækket.						
	3,10	3,75	4,35	4,95	5,55	6,15	6,75
	mm.	mm.	mm.	mm.	mm.	mm.	mm.
1,05 Meter.....	—	6,0	12,5	12,5	12,5	19,0	19,0
0,90 —	12,5	19,0	25,5	25,5	31,5	38,0	44,5
0,75 —	25,5	31,5	38,0	44,5	51,0	63,5	76,0
0,60 —	38,0	44,5	57,0	70,0	82,5	95,0	114,0
0,45 —	51,0	63,5	76,0	95,0	108,0	127,0	153,0

Denne Tabel gælder for Halvdæk, der strækker sig over $^4/_{10}$ af Skibets Længde; for kortere eller længere Dæk tages Korrektionen i Forhold til Længden.

§ 55.

Grænser for Opbygninger.

Opbygningernes Længde begrænses af Perpendikulærerne ved Stævnene gennem Enderne af Lastevandlinien, eller med andre Ord, Dele af Opbygninger udenfor disse Perpendikulærer medtages ikke ved Maalingen af Opbygningernes Længde.

§ 56.

Længde af Bak.

Den Længde af Bakken, der skal bruges i Beregningen, afhænger af Bakkens Konstruktion, og den skal maales som vist i hosstaaende Skitse Fig. 1, idet ogsaa Hensyn tages til den i den foregaaende Paragraf nævnte Grænse.

(a) Bak lukket agter og uden Sidehuse:

Længden af Bakken = A Fig. 1 (a)

(b) Bak lukket agter og med Sidehuse agtenfor. Bakdækket rækker til Agterkant af Sidehusene.

$$\text{Længde af Bakken} = A + B, \text{ hvis } A + B \text{ er under } \frac{L}{8}$$

$$- \quad \cdot \quad - \quad = A + \frac{B}{2}, \text{ hvis A er over } \frac{L}{8}$$

$$\text{Længde af Bakken} = \frac{L}{16} + \frac{A + B}{2}, \text{ hvis } A < \frac{L}{8} < A + B \text{ Fig. 1 (b)}$$

(c) Bak lukket agter og med Sidehuse agtenfor. Bakdækket rækker ikke til Agterkant af Sidehusene.

$$\text{Længden af Bakken} = A + C\,\frac{B_1 - B_2}{B_1} \quad \text{(Fig. 1 (d)}$$

(d) Bak aaben agter

$$\text{Længde af Bakken} = A, \text{ hvis } A \leq \frac{L}{8}$$

$$- \quad \cdot \quad - \quad = \frac{L}{16} + \frac{A}{2}, \text{ hvis } A > \frac{L}{8} \quad \text{Fig. 1 (c)}$$

I ovenstaaende Formler er L = Skibets Længde.

Nr. 236. 30te Septbr. Hvis Bakkens Højde er mindre end Normalhøjden givet i § 52, skal Længden reduceres i samme Forhold som Bakkens virkelige Højde staar i til Normalhøjden.

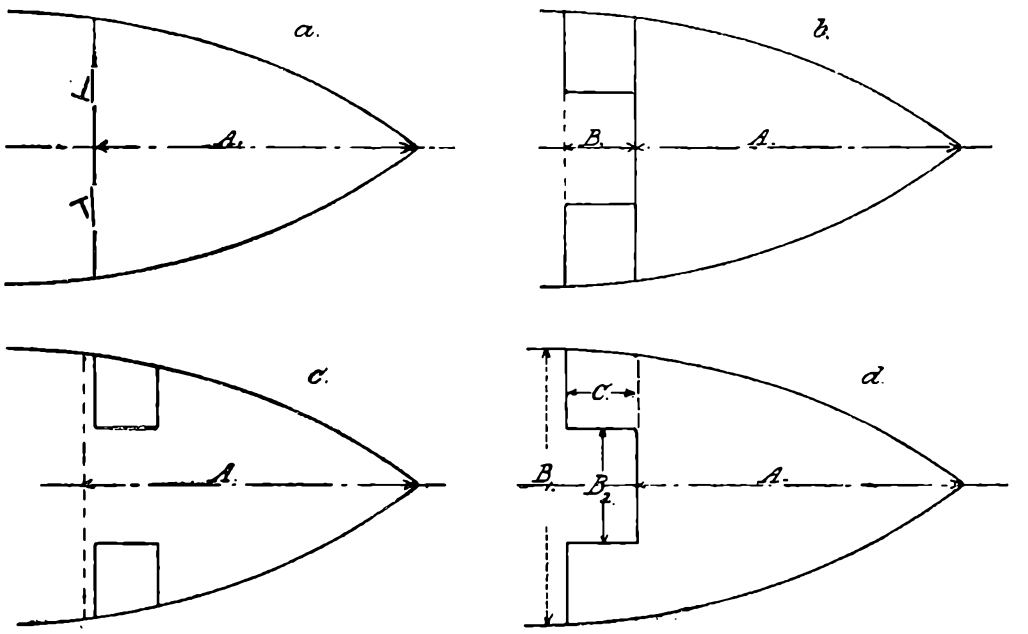

Fig. 1.

§ 57.

Længde af Brohuse.

Hvis Brohuset er lukket for og agter med stærke Skodder, maales Længden fra Skod til Skod. Hvis Brohusets Sider og Dæk strækker sig foran Forskoddet, lægges Halvdelen af denne Forlængelse til Længden mellem Skodderne. Dersom en saadan Forlængelse findes agten for Agterskoddet, lægges $^3/_4$ af denne Forlængelse til Længden mellem Skodderne.

Hvis Brohuset er aabent for og agter, d. v. s., hvis der ikke findes Endeskodder, eller hvis der i Endeskodderne findes Aabninger, der ikke ere forsynede med forsvarlige Lukkemidler, benyttes kun Halvdelen af Brohusets samlede Længde ved Beregningen af Korrektionen for Opbygninger.

Hvis Brohuset er forsvarligt lukket ved Forenden, medens Agterenden er aaben, regnes med $^3/_4$ af Brohusets samlede Længde.

Aabninger under Brohusdækket skulle altid være forsynede med forsvarlige Lukkemidler. Ovenstaaende Regler gælde for Dampskibe, hvor Brohuset beskytter Maskin- og Kedelaabningerne. Dersom Brohuset ikke beskytter disse Aabninger, maa kun Halvdelen af ovennævnte Længder benyttes ved Beregningen af Korrektionen for Opbygninger.

§ 58.

Længde af Hytte og Halvdæk.

Længden af en Hytte, der er forsynet med et stærkt, lukket Skod paa Forkant, maales fra dette Skod til Agterkant af Agterstævnen.

Hvis Hytten er aaben paa Forkanten, benyttes kun Halvdelen af dens Længde ved Bestemmelsen af Korrektionen for Opbygninger. Nr. 236. 30te Septbr.

I sidstnævnte Tilfælde skal der anbringes Lænseporte og Spygatter i Hytten.

Hvis der paa Hyttens Forkant findes Sidehuse eller en Forlængelse foran Forskoddet, saaledes som vist i hosstaaende Skitser, Fig. 2, findes den Længde, der benyttes ved Beregningen af Korrektionen for Opbygninger, af følgende Formel:

$$l = A + \frac{C}{2} \text{ (Fig. a og b)} \qquad l = A + C\,\frac{B_1 - B_2}{B_1} \text{ (Fig. c).}$$

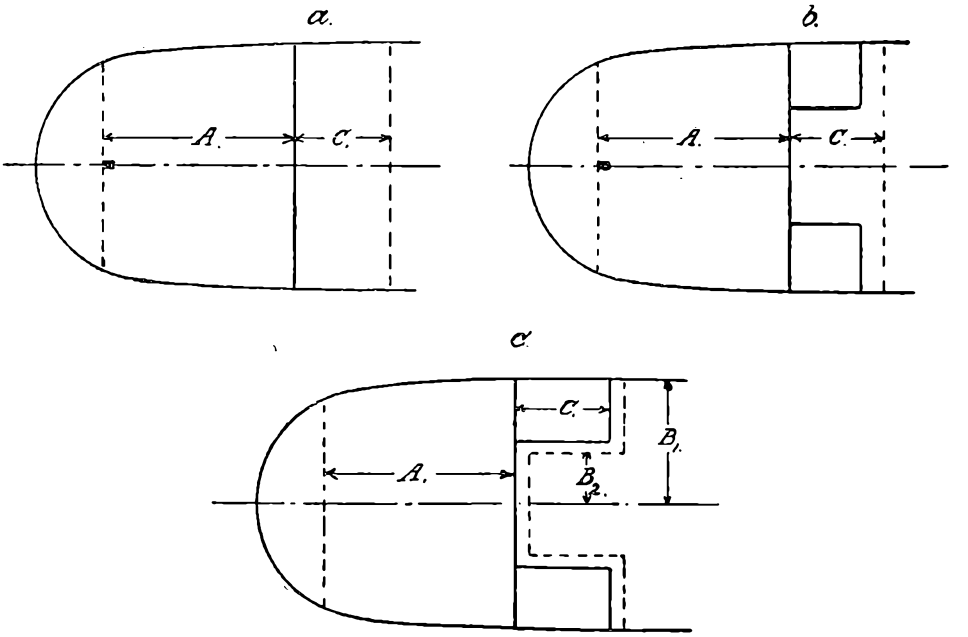

Fig. 2.

Hvis Højden af Halvdækket er mindre end Normalhøjden, skal den Længde der bruges til Beregningen af Korrektionen for Opbygningerne, formindskes i samme Forhold som Dækkets virkelige Højde staar i til Normalhøjden.

§ 59.

Opbygningernes Konstruktion og Materialdimensioner.

Den fulde Værdi af Korrektionen for Opbygningerne maa kun benyttes, saafremt Konstruktionen og Materialdimensionerne af Opbygningerne tilfredsstille Bureau Veritas' Fordringer, jfr. § 4.

Hvis disse Fordringer ikke ere fuldstændigt tilfredsstillede, skal Værdien af Korrektionen reduceres.

§ 60.

Lukkemidler for Aabninger i Opbygningernes Endeskodder.

Ved Anvendelsen af §§ 56, 57 og 58 betragtes Opbygningernes Endeskodder som lukkede, naar de deri værende Aabninger, der ikke maa overstige 1,20 m i Bredde, ere forsynede med et af følgende Lukkemidler.

Nr. 236. 30te Septbr.

a. Vandtætte Døre med Hængsler. (Dørene i Brohusets Frontskod skulle være forfærdigede af Plader, saafremt Skibet er bygget med Brønd.)

b. Transportable Plader, fastskruede til Skoddet med Bolte, der gaa gennem Pladedør og Skod. Afstanden mellem Boltene maa ikke overstige 15 cm, og Samlingen skal være vandtæt.

c. Transportable Plader, fastskruede til Skoddet med Bolte og Møttriker eller Hagebolte, der gaa gennem Skoddet, og hvor Afstanden mellem Boltene ikke overstiger 30 cm.

d. Transportable Planker, anbragte i Kanaljærn, der ere nittede til Skoddet, saaledes at Plankerne dække hele Aabningen.

Brohusets Frontskod vil ikke blive anset for fuldstændig lukket, dersom dets Aabninger ere lukkede paa en af efterfølgende Maader.

e. Transportable Plader, fastholdte med løse Terser og Kramper.

f. Transportable Plader, fastholdte med Hagebolte, der gaa gennem Pladen, men ikke gennem Skoddet.

g. Transportable Plader, hvor Afstanden mellem Boltene overstiger 30 cm.

h. Transportable Planker, anbragte i Kanaljærn, der ikke ere nittede til Skoddet.

§ 61.

Indflydelse paa Fribordet af Lukkemidlernes Beskaffenhed i visse Tilfælde.

1. Beskaffenheden af de Lukkemidler, der ere beskrevne i den foregaaende Paragraf, afgør ikke alene, om Skodderne, under Anvendelsen af §§ 56, 57 eller 58, kunne betragtes som lukkede eller ikke, men ogsaa, hvorledes Opbygningerne skulle behandles i følgende Tilfælde.

Dersom Aabningerne i Frontskoddet af en Hytte, der ikke er forbundet med Brohuset, ere lukkede paa en af de i § 60 under e, f, g eller h angivne Maader, regnes kun med $^3/_4$ af Hyttens Længde ved Beregningen af Korrektionen for Opbygningerne.

Se ogsaa Punkt 6 i nærværende Paragraf.

2. For Skibe med Brønd gælde Reglerne i Kapitel 1 § 26 kun, saafremt Aabningerne ere lukkede paa en af de i § 60 under a eller b angivne Maader.

I Skibe med Brønd, hvis Opbygninger skulle behandles efter Reglerne i Kapitel 1 § 26, og hvor Aabningerne i Broens Frontskod ere lukkede paa en af de i § 60, under c eller d angivne Maader, skal Korrektionen for Opbygninger beregnes efter Reglerne i Kapitel 1 § 22; Korrektionen skal dog bestemmes i Henhold til Kapitel 1 § 26 med de Tillæg, der ere omtalte i Kapitel 1 §§ 31 og 32, saafremt disse Tillæg eller kun et af dem foraarsage, at Fribordet bliver større, end det vilde blive ved Anvendelsen af Kapitel 1 § 22.

I Skibe med Brønd, hvor Aabningerne i Broens Frontskod ere lukkede paa en af de i § 60 under e, f, g eller h angivne Maader, bestemmes Korrektionen for Opbygningerne efter Kapitel 1 § 22 i Stedet for efter Kapitel 1 § 26, men kun $^3/_4$ af Broens Længde indgaar i Beregningen som omtalt i det herefter følgende Punkt.

3. Naar Aabningerne i Frontskoddet af en Bro, der ikke er forbundet med en Hytte, ere lukkede paa en af de i § 60 under e, f, g eller h angivne Maader, maales kun $^3/_4$ af Broens virkelige Længde; saafremt der findes et Skod i Broen, maales dog hele Længden af den lukkede Del af Broen.

4. Naar der findes Døraabninger i Agterskoddet af en Bro, der ikke er forbundet med en Hytte eller et Halvdæk, og disse Aabninger ere forsynede med trans-

portable Planker eller lignende Lukkemidler, der ikke fuldstændig lukke Aabningerne, men hvis Højde er mindst Halvdelen af Broens Højde, indgaar kun $^3/_4$ af Broens Længde i Beregningen af Korrektionen for Opbygningerne. Det forudsættes, at Maskin- og Kedelcasingerne ere stærkt byggede, og at der ikke findes Døre eller andre Aabninger i dem. Hvis Casingerne ikke ere i de her behandlede Opbygninger, skulle de findes i andre fuldstændig lukkede Opbygninger. Hvis disse Betingelser ikke ere opfyldte, skal Opbygningens Længde maales, som om Enderne vare aabne. Nr. 236. 30te Septbr.

I begge Tilfælde samt i Tilfælde af, at Punkt 3 benyttes, skal Springet maales, som om der ikke fandtes nogen Bro.

5. De foregaaende Regler anvendes ikke for et Brohus, der ikke er forbundet med en Hytte eller et Halvdæk, hvor Frontskoddet er lukket og Aabningerne i Agterskoddet ere lukkede med transportable Planker til en Højde af mindst Halvdelen af Opbygningens Højde. I dette Tilfælde indgaar hele Brohusets Længde i Beregningen af Korrektionen for Opbygninger.
6. Naar Maskinen er anbragt agter og Casingerne ere beskyttede af en Hytte, i hvis Frontskod der findes Aabninger af samme Art som beskrevet under Punkt 4, maales enten Halvdelen eller $^3/_4$ af Hyttens virkelige Længde efter samme Regler som givet i Punkt 4.
7. De foregaaende Regler om Lukningen af Aabninger i Skodder skulle ikke anvendes ved Kul- eller Ladeporte, der ikke skulle aabnes i Søen. Aabninger af denne Art anses for fuldstændig at tilfredsstille de foregaaende Betingelser, naar deres Bredde er under 0,90 m og deres Areal ikke overstiger 0.65 □ m, og naar de ere lukkede med stærke Pladedæksler.
8. Naar Aabninger i Agterskoddet af en Bak eller et Brohus er lukkede paa en af de under i § 60 a, b, c, d, e, f, g eller h angivne Maader, kan vedkommende Skod betragtes som fuldstændig lukket.
9. Hvis Bredden af Aabningerne i Opbygningernes Endeskodder overstiger 0,75 m, skulle Dørene eller Lukkemidlerne dertil være ekstra stærke.

§ 62.

Maskincasinger og Ladeluger.

Maskincasinger skulle have en passende Højde over Dækket og, hvis der i dem findes Aabninger, skulle disse være forsynede med forsvarlige Lukkemidler.

Ladelugerne skulle have stærke Karmplader og være forsynede med stærke Dæksler, understøttede af tværskibs og langskibs Skærstokke som udkrævet efter Bureau Veritas' Regler.

Saafremt disse Betingelser ikke ere tilfredsstillede, skal Fribordet forøges. Størrelsen af Forøgelsen vil afhænge af det Farvand, hvori Skibet skal anvendes.

Nr. 236.
30te
Septbr.

Kapitel 3.

Regler for Anbringelse af en Løbebro over Brønden i Skibe med Brønd.

§ 63.

Den i Kapitel 1 § 32 omtalte Løbebro skal være stærk og forsvarligt anbragt.

Løbebroer, forfærdigede af sammensurrede Planker, ville ikke blive tilladte. Løbebroens Bredde maa ikke være under 0,45 m; Enderne skulle fastboltes til Vinkeljærn, nittede paa Brohusets og Bakkens Endeskodder samt Lugekarmene, eller understøttede af Jærn- eller Staalstøtter, forsvarligt anbragte paa Dækket. Overkanten af Løbebroens Planker maa ikke i noget Tilfælde være under 0,75 m over Dækkets Overflade. Der skal mindst paa den ene Side af Løbebroen i hele dens Længde være anbragt et Gelænder eller Haandreb baaret af Smedejærn- eller Staalsceptre, der ere anbragte i passende Afstand, og hvis Højde ikke er under 0,75 m. Hvis Lugekarmenes Højde er 0,75 m eller derover, behøver man kun at anbringe Løbebroen imellem Lugerne, men Gelænderet eller Haandrebet skal være anbragt over Lugen. Løbebroen skal altid anbringes saa nær Skibets Diametralplan som muligt.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 30te September 1909.

Johan Hansen.

G. Busck-Nielsen.
fg.

Bekendtgørelse

Nr. 237.
30te
Oktober.

angaaende

en Deklaration mellem Danmark og Norge om Søforklaringer (Søforhør.)

Under 22. Oktober 1909 er der i Udenrigsministeriet blevet undertegnet følgende Deklaration:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Norge har bemyndiget de undertegnede til at afslutte følgende Overenskomst:

Er dansk eller norsk Fartøj blevet ramt af saadan Ulykke, som omhandles i § 9 af den danske Lov af 12 April 1892 om Oprettelse af Søretter udenfor København samt om Søforklaringer og Søforhør og i den norske Søfartslov af 20. Juli 1893 § 321, og skal Søforklaring angaaende Ulykken optages ved en Domstol i det Land, hvor Fartøjet ikke hører hjemme, paaligger det samme Domstol tillige at foretage saadan Undersøgelse, som ommeldes i de fornævnte Lovbestemmelser, og skal Protokollen over Undersøgelsen ad diplomatisk Vej tilstilles Regeringen i Skibets Hjemland.

Denne Overenskomst skal straks træde i Kraft og forblive gældende indtil Udløbet af et Aar, efter at den er blevet opsagt af nogen af Parterne.

Til Bekræftelse heraf har de undertegnede underskrevet denne Deklaration og forsynet den med deres Segl. Udfærdiget i København i to Eksemplarer, den 22. Oktober 1909.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister.

C. W. Ahlefeldt-Laurvig.
(L. S.).

Hans Majestæt Kongen av Norge og Hans Majestæt Kongen av Danmark har bemyndiget de undertegnede til at avslutte följende overenskomst:

Er norsk eller dansk fartöi blit rammet av saadan ulykke, som omhandles i den norske sjöfartslov av 20. Juli 1893 § 321 og i den danske lov om oprettelse av sjöretter utenfor Kjöbenhavn samt sjöforklaringer og sjöforhör av 12. april 1892 § 9, og skal sjöforklaring angaaende ulykken optages ved en domstol i det land, hvor fartöiet ikke hörer hjemme, paaligger det samme domstol tillike at foreta saadan undersökelse, som omhandles i nævnte lovbestemmelser, og skal akt av sjöforklaringen ad diplomatisk vei tilstilles regjeringen i skibets hjemland.

Denne overenskomst skal straks træde i kraft og forbli gjældende indtil utlöpet av et aar, efterat den er blit opsagt av nogen av parterne.

Til bekræftelse herav har de undertegnede underskrevet denne deklaration og forsynet den med sine segl. Utfærdiget i Kjöbenhavn i to exemplarer, den 22. Oktober 1909.

Hans Majestæt Kongen af Norges overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister.

F. Hagerup.
(L. S.).

Hvilket herved bekendtgøres.

Udenrigsministeriet, den 30. Oktober 1909.

Erik Scavenius.

Nr. 238.
15de
Novbr.

Bekendtgørelse

angaaende

Afholdelsen af en Ekstrasession i Marts eller April Maaned 1910.

I Henhold til Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869 § 9, 2det Punktum, agter Justitsministeriet i Lighed med, hvad der i de senere Aar har været Tilfældet, at lade her i Staden afholde i Marts eller April Maaned 1910 en Ekstrasession for Aaret 1911. Selv om Uddannelsen sker i 1910, vil den udskrevne værnepligtige saaledes først faa Udskrivningsaar 1911, jfr. Værnepligtslovens § 38, 2det Stykke, — og den værnepligtige, der maatte blive behandlet efter Værnepligtslovens § 15, 2det Stykke, Udskrivningsaar 1912 eller et senere Aar, — men den værnepligtige vil, saa længe han henhører til Linien, i alt hvad der vedrører hans militære Uddannelse, derunder ogsaa indbefattet eventuelle senere Indkaldelser til Øvelser, blive behandlet paa samme Maade som Mandskabet af den Aargang, med hvilken han eventuelt vil blive indkaldt som Rekrut.

Enhver, der ikke paa Ekstrasessionen enten findes tjenlig til egentlig Krigstjeneste eller kasseres, bliver at „afvise", saaledes at f. Eks. en værnepligtig, der ikkun skønnes tjenlig til Militærarbejder, ikke udskrives, eller f. Eks. en værnepligtig, der paa en tidligere Session er „forbigaaet" og endnu ikke befindes at kunne endelig behandles som ovennævnt paa Ekstrasessionen, ikke paany bliver at „forbigaa", hvorimod hans Forpligtelse til at møde paa den ordinære Session vedbliver.

De værnepligtige, der maatte blive udskrevne paa Ekstrasessionen, ville dog ikke blive indkaldte i 1910, medmindre de kunne komme i Betragtning ved Dækning af Vakancer blandt det til Søværnet eller til Hærens Vaaben udskrevne og indkaldte Mandskab, af hvilket en Del af det Fodfolket, Fæstnings- eller Kystartilleriet samt Feltartilleriet (Trainkonstabler) tildelte vil blive indkaldt i Oktober 1910.

De, der udskrives paa Ekstrasessionen, men ikke indkaldes i 1910, ville med Hensyn til Indkaldelse i 1911 blive behandlede, som om de vare udskrevne paa den ordinære Session for sidstnævnte Aar.

Med Hensyn til, hvad der bør iagttages ved Indgivelse af Ansøgninger om Tilladelse til at fremstille sig for den nævnte Ekstrasession, skal man med Bemærkning, at en Ansøgning ikke vil kunne ventes bevilget, naar Ansøgeren ikke kan give aldeles fyldestgørende Grunde for, at det er ham særligt magtpaaliggende at fremstille sig for Ekstrasessionen, herved bringe til almindelig Kundskab:

Nr. 238. 15de Novbr.

1.

Ansøgningen skrives paa stemplet Papir til Takst 65 Øre, stiles til Justitsministeriet og indgives til vedkommende Udskrivningskreds inden Udgangen af Januar Maaned 1910, bilagt med udfyldt Spørgeskema*) om Ansøgerens Helbredstilstand.

2.

Indtegningsbevis vedlægges *ikke*, men saafremt Ansøgeren er optagen i Rullen, anføres Stillingen i denne.

3.

For at erholde Tilladelse til at fremstille sig for Ekstrasessionen er det en nødvendig Betingelse, at vedkommende har eller inden Udgangen af Aaret 1910 vil have opnaaet 18 Aars Alderen.

4.

I Ansøgningen maa oplyses og behørig godtgøres en fyldestgørende Grund til, at paagældende ej fremstillede sig for den ordinære Session for 1910, saafremt han kunde gøre dette o: saafremt han er født i 1891 eller tidligere, jfr. Værnepligtslovens § 12 Nr. 1.

5.

Ansøgninger fra Personer, fødte i 1892, maa være forsynede med Tiltrædelsespaategning af paagældendes Fader eller Værge, saafremt Ansøgeren ikke den 1ste Marts 1910 vil have fyldt sit 18de Aar.

6.

Grunden til paagældendes Ønske om Behandling paa Ekstrasession maa anføres og paa antagelig Maade godtgøres.

Justitsministeriet, den 15de November 1909.

C. Th. Zahle.

Poul Hansen,
Fm.

*) Blanketter hertil faas uden Betaling: i Kjøbenhavn paa Udskrivningskredsens Hovedkontor Holmensgade 39 og de under samme sorterende Anmeldelsesstationer; paa Frederiksberg paa Lægdskontoret Allégade 27 A; i Købstæderne hos Lægdsforstanderen; og paa Landet hos Lægdsmanden.

Nr. 238 Bek. af 15. Novbr. ang. Afhold. af en Ekstrasession i Marts eller April Maaned 1909.

Nr. 239.
17de
Novbr.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm, fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 17de November 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

C. Th. Zahle.

Bekendtgørelse

Nr. 43.
20de
Marts.

om

Ændring af § 1 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 12te Februar 1904 angaaende Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden.

I Medfør af § 1 i Lov Nr. 31 af 5te Marts d. A. om en Ændring i Tilsynet med Dampkedler fastsættes herved følgende om Beskaffenheden og Indretningen af de Kedler, som i Henhold til nævnte Lov er undtagne fra det offentliges Tilsyn:

Fra det ved Lov Nr. 23 af 24de Marts 1875 etablerede offentlige Tilsyn er — foruden de Staten tilhørende Kedler og Lokomotiver samt Lokomotiver og Dampkedler henhørende til det rullende Materiel ved private Jærnbaner, som af Justitsministeriet er fritagne for Tilsyn*) — endvidere undtagne:

1° *Cylindriske Dampkedler* uden indvendig Ildkanal, *hvis Rumindhold ikke overstiger 30 Liter*, naar de er forsynede med en Sikkerhedsventil af 5 cm² fri Lysaabning

2° *Kedler, hvis Rumindhold er over 30, men ikke over 300 Liter*, naar de er forsynede med en Sikkerhedsventil af 5 cm² fri Lysaabning og indrettet til at aabne ved et Overtryk af 1 Kg. pr. cm² for Kedler af smedeligt Jærn og 0.$_7$ Kg. pr. cm² for Støbejærn-Kedler

3° *Kedler, som rummer mellem 300 og 600 Liter*, naar de er forsynede med en Sikkerhedsventil indrettet til at aabne ved et Overtryk af 0.$_7$ Kg. pr. cm² og af mindst 3.$_5$ cm² fri Lysaabning for hver Kvadratmeter Hedeflade, dog ikke under 5 cm²

4° *Kedler, som rummer over 600 Liter*, naar de er forsynede *a*) med en Sikkerhedsventil af mindst 3.$_5$ cm² fri Lysaabning for hver Kvadratmeter Hedeflade og indrettet til at aabne ved et Overtryk af 0.$_7$ Kg. pr. cm² samt *b*) med et aabent, i Forbindelse med Atmosfæren staaende „Sikkerhedsrør" af mindst 75 mm Lysningsdiameter og enten af højst 7 Meters lodret Højde (regnet fra Rørets nederste Aabning, hvis Afstand fra Kedlens Bund ikke maa være mindre end 100 mm.) eller af en anden af Fabriktilsynet godkendt Konstruktion, hvorved der sikres fri Udstrømning for Dampen fra Kedlen, naar Damptrykket overstiger 0,$_7$ Kg. pr. cm².

De under 2—4 omhandlede Kedler, som er tagne i Brug efter den 1ste April 1904, skal være forsynede med mindst een Vandstandsviser, hvorhos der skal være

*) Jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 29de Oktober 1904.

Bekendtgørelse

Nr. 240.
15de
Novbr.

om

Indretning og Førelse af den i Lov Nr. 115 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. af 14de Maj 1909 § 13 ommeldte Synsprotokol m. v.

I Medfør af Lov Nr. 115 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. af 14de Maj 1909 § 13 fastsættes herved følgende:

§ 1.

Den i Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 § 13 omhandlede Synsprotokol føres af Politiøvrigheden.

§ 2.

Første Gang der til Politiøvrigheden indkommer Beretning om et i Medfør af Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 i eller udenfor vedkommende Jurisdiktion foretaget Syn over et i Jurisdiktionen hjemmehørende Skib eller Fartøj (jfr. Sølovens § 4), anlægges der for samme et Folio i Synsprotokollen. Paa Foliet anføres det paagældende Skibs eller Fartøjs Navn og Art og, forsaavidt det er registreret, dets Registreringsbogstaver samt derhos Rederens eller Ejerens Navn og Hjemsted. Fremdeles anføres paa Foliet Datoen og Stedet for Synets Foretagelse samt Navnet paa den Synsmand (Fiskerikontrol eller Fiskeriinspektion, den i nedenstaaende § 7 nævnte tilsynsførende), der har foretaget det.

§ 3.

For hver Gang der senere til Politiøvrigheden paa Skibets eller Fartøjets Hjemsted indkommer Beretning om et over samme Skib eller Fartøj foretaget Syn eller Oversyn, anføres paa Foliet Dato og Sted for Synets, henholdsvis Oversynets, Foretagelse samt Navnet, henholdsvis Navnene paa de Mænd, der have foretaget det, eller Navnet paa den, der paa Fiskerikontrollens eller Fiskeriinspektionens Vegne har foretaget Synet.

Endvidere noteres det i en Anmærkningsrubrik paa Foliet, hver Gang Tiltale for Overtrædelse af Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 eller de sig dertil sluttende Bestemmelser — i eller udenfor Hjemstedets Jurisdiktion — har været rejst for det paagældende Skibs eller Fartøjs Vedkommende, ligesom Sagens Udfald anføres.

§ 4.

Naar et Skib eller Fartøj, for hvilket der i Hjemstedets Synsprotokol er anlagt et Folio, skifter Reder eller Ejer, anføres paa Foliet den ny Reders eller

Nr. 240. 15de Novbr.

Ejers Navn og Hjemsted tilligemed Tidspunktet for Ejendomsoverdragelsen, medens i øvrigt det gamle Folio bibeholdes.

Ophører Skibet eller Fartøjet at være det Offentliges Tilsyn undergivet (jfr. Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 § 1), gøres herom fornøden Bemærkning paa Foliet, saaledes at Grunden til, at det udgaar af Tilsynet, tillige angives.

Hvis Skibet eller Fartøjet skifter Navn, anlægges et nyt, til det ældre svarende Folio for Skibet eller Fartøjet, hvorhos de fornødne Henvisninger fra og til de paagældende Folier gøres.

Faar et Skib eller Fartøj, for hvilket der er anlagt et Folio i vedkommende Synsprotokol, Hjemsted andetsteds i Kongeriget, gøres herom fornøden Bemærkning paa Foliet, hvorhos en Udskrift af hele Foliet snarest muligt tilstilles Politiøvrigheden paa Skibets eller Fartøjets ny Hjemsted. I sidstnævnte Jurisdiktions Synsprotokol anlægges da straks et nyt Folio for Skibet eller Fartøjet, medens den modtagne Udskrift af det tidligere Hjemsteds Synsprotokol henlægges som Bilag til det ny Hjemsteds Synsprotokol.

§ 5.

Hver Gang der foretages Syn eller Oversyn over et Skib eller Fartøj udenfor dets Hjemsted, paahviler det Synsstedets Politiøvrighed at forsyne det til Opbevaring af Øvrigheden afgivne Hovedeksemplar af den af Synsmanden afgivne Beretning (jfr. Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 §§ 11 og 15) med Paategning om, naar det er modtaget af Synsstedets Øvrighed, samt snarest at fremsende det til Politiøvrigheden paa Skibets eller Fartøjets Hjemsted.

Endvidere skal der paa tilsvarende Maade gives Politiøvrigheden paa Hjemstedet Underretning om, naar der i en Jurisdiktion, i hvilken Skibet eller Fartøjet ikke er hjemmehørende, for dets Vedkommende har fundet Tiltale Sted for Overtrædelse af Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 eller de sig dertil sluttende Bestemmelser samt om Sagens Udfald.

§ 6.

Med Hensyn til de ved Foranstaltning af Statens Fiskerikontrol eller Fiskeriinspektion i Medfør af Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 §§ 7, 2det Stykke og 11, 2det Stykke, jfr. § 10, 2det Stykke, foretagne Syn og Eftersyn af de det Offentliges Tilsyn undergivne Fiskerfartøjer, fastsættes følgende nærmere Regler:

Naar Syn over et Fikerfartøj i Medfør af Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 § 7 er foretaget ved Foranstaltning af Statens Fiskerikontrol eller Fiskeriinspektion, vil der om det foretagne Syn være at udfærdige en fuldstændig Beretning i 2 Eksemplarer i Overensstemmelse med, hvad der er bestemt angaaende Beretninger om Syn, foretagne af de i Lovens § 9 ommeldte Synsmænd. Det ene Eksemplar af Beretningen tilstilles enten direkte eller gennem nærmeste Politiøvrighed det synede Fartøjs Reder eller dennes befuldmægtigede, medens det andet Eksemplar, forsynet med Paategning af Fiskerikontrollen eller Fiskeriinspektionen, saa snart Omstændighederne tillade det, tilstilles nærmeste Politiøvrighed. Er det synede Fiskerfartøj hjemmehørende i den paagældende Jurisdiktion, forholdes der med Hensyn til Anlæggelsen af Folio for Fartøjet og Tilførslerne paa Foliet som ovenfor foreskrevet med Hensyn til de af Synsmænd foretagne Syn, medens i modsat Fald Beretningen videresendes til Politiøvrigheden paa Fartøjets Hjemsted.

§ 7.

For Lystfartøjer forholdes der med Hensyn til Anlæggelse af Folio for Fartøjet og Tilførslerne paa Foliet som ovenfor foreskrevet med Hensyn til andre Fartøjer. For saa vidt Lystfartøjet ikke benytter lønnet Medhjælp, og det for Politiøvrigheden i vedkommende Distrikt godtgøres, at der af en af Politiøvrigheden som paalidelig og sagkyndig anset Mand, der ikke er i Ejerens Tjeneste, føres et betryggende Tilsyn med det paagældende Fartøjs Bygning og Udstyr m. m., særlig med Hensyn til Skibslysene, kan Synet bortfalde, jfr. Sejlskibstilsynslovens § 7, 3die Stykke, og Tilførselen paa Foliet bestaar da alene i en Anmærkning om, af hvem Tilsynet føres.

§ 8.

I Forbindelse med Synsprotokollen føres af Politiøvrigheden et efter Skibenes og Fartøjernes Navne indrettet Bogstavregister, saaledes at Nummeret paa det paagældende Skibs eller Fartøjs Folio anføres ud for Navnet.

§ 9.

Samtlige til Opbevaring af Politiøvrighederne afgivne Beretninger om Syn og Oversyn forsynes af Politiøvrigheden paa Skibets eller Fartøjets Hjemsted med Folioangivelse. — Ved Opbevaringen bør det iagttages, at Beretninger og Meddelelser vedrørende samme Skib eller Fartøj henlægges samlede.

§ 10.

Foruden den foran omhandlede Synsprotokol med Navneregister føres i hver Jurisdiktion af Politiøvrigheden en Fortegnelse over alle i Jurisdiktionen hjemmehørende (jfr. Sølovens § 4) registrerede og uregistrerede Skibe og Fartøjer, der i Medfør af Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 § 1 ere det offentliges Tilsyn undergivne.

Til Udarbejdelsen af disse Fortegnelser paahviler det Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet at tilstille Politiøvrighederne de fornødne Oplysninger, ligesom stedfundne Forandringer af nævnte Myndighed særskilt ville være at meddele de paagældende Politiøvrigheder til Berigtigelse og Supplering af Jurisdiktionens Skibsfortegnelser.

§ 11.

I Løbet af hvert Aars 2 første Maaneder skulle Jurisdiktionens Skibsfortegnelser gennemgaas og sammenholdes med Synsprotokollen til Kontrol med, at Lovens Forskrifter med Hensyn til Foretagelse af Syn og gentaget Syn ere overholdte for samtlige i Jurisdiktionen hjemmehørende Fartøjers Vedkommende. Findes Fristen at være oversiddet, paahviler det efter Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 § 12 Politiøvrigheden paa Hjemstedet ufortøvet selv at begære Syn afholdt.

§ 12.

Ved Afgivelsen af Beretning bør Synsmændene efter Omstændighederne gøre Synsstedets Politiøvrighed opmærksom paa, at der er forefundet Mangler ved det synede Skib eller Fartøj, ligesom Fiskerikontrollen eller Fiskeriinspektionen bør henlede Politiøvrighedens Opmærksomhed paa forefundne Mangler.

Nr. 240. 15de Novbr.

I øvrigt er det en Selvfølge, at Politiøvrigheden paa Synsstedet eller paa Skibets eller Fartøjets andre Anløbssteder ogsaa uden særlig Opfordring vil have at foretage det i Anledning af forefundne Mangler ved Skibet eller Fartøjet fornødne.

§ 13.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1ste Januar 1910.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 15de November 1909.

W. Weimann.

G. Busck-Nielsen
fg.

Anordning

Nr. 241.
19de
Novbr.

om

midlertidigt Tillæg til Anordning af 24de August 1894 Kapitel 2 om det udskrevne Mandskabs Fordeling.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter de Os af Vor Justitsminister derom allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi herved i Henhold til Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869 § 25 allernaadigst have fastsat følgende Tillæg til allerhøjeste Anordning af 24de August 1894 Kapitel 2:

Justitsministeriet bemyndiges til indtil videre at fastsætte de Afvigelser fra de ved allerhøjeste Anordning af 24de August 1894 med senere Ændringer fastsatte Regler for Fordelingen af det udskrevne Mandskab, som maatte findes nødvendige i Anledning af Gennemførelsen af Lovene af 30te September 1909 om Hærens Ordning og om Søværnets Ordning.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de November 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,

Kronprins.

(L. S.)

C. Th. Zahle.

Nr. 242.
19de
Novbr.

Bekendtgørelse

om

Ophævelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Cirkulære af 22de April 1885.

Ministeriets Cirkulære af 22de April 1885, som indeholder dels et til Folkeskolens Lærere rettet Forbud mod, at de, som Ledere eller Talere deltage i Dannelsen af visse Arter af Foreninger eller indmelde sig som Medlemmer i disse, dels en Advarsel ogsaa særlig til Lærerne imod de Følger, som en agitatorisk Optræden fra deres Side mod Regeringen og dens Foranstaltninger vilde paadrage dem, ophæves herved.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 19de November 1909.

Nielsen.

V. Aagesen.

Bekendtgørelse

Nr. 243.
20de
Novbr.

om

Ratifikationen af den under 6te Juli 1906 i Genf mellem Danmark og forskellige andre Stater afsluttede Konvention om Forbedring af saaredes og syges Vilkaar ved Hærene i Krig.

Den i Udenrigsministeriets Bekendtgørelse af 24de Juli 1907 anførte, paa den internationale Konference i Genf den 6te Juli 1906 afsluttede Konvention om Forbedring af saaredes og syges Vilkaar ved Hærene i Krig er hidtil bleven ratificeret, foruden af Danmark, af følgende Stater, hvis Befuldmægtigede have undertegnet den: Rusland, Siam, de amerikanske Forenede Stater, Italien, Storbritanien og Irland, Kongostaten, Schweiz, det tyske Rige, de mexikanske Forenede Stater, Brasiliens Forenede Stater, Belgien, Luxemborg, Spanien, Østrig-Ungarn, Japan, Nederlandene, Chili, Serbien.

Staterne: Nicaragua, Venezuela, Tyrkiet, Coolumbia og Cuba, der ikke deltog i Konferencen og Afslutningen af Konventionen, har senere tiltraadt denne.

Udenrigsministeriet, den 20de November 1909.

Erik Scavenius.

Nr. 244.
30te
Novbr.

Bekendtgørelse

om

Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse af 23de Juli 1909 om Sundhedsforanstaltninger overfor Riga.

Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 162 af 23de Juli 1909 om Sundhedsforanstaltninger overfor Riga ophæves.

A. Bestemmelserne i §§ 13—21 og 24 om asiatisk Kolera i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

1) Havnene ved det røde Hav,
2) Havnene i Ægypten,
3) Havnene i Tonkin og Cochinchina

samt i Ostindien, derunder de nederlandske ostindiske Kolonier,

4) St. Petersborg, Kronstadt og
5) Archangel.

B. Bestemmelserne i §§ 26—35 og 38 om Pest i ovennævnte Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er ikke i Virksomhed.

Det i Henhold til § 23, jfr. § 15, i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14de Maj 1900 paabudte 5 Dages Eftersyn er i Virksomhed overfor enhver, der ankommer søværts hertil Landet fra St. Petersborg eller Kronstadt.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 30te November 1909.

C. Th. Zahle.

Poul Hansen.
Fm.

Anordning

Nr. 245.
12te
Novbr.

om

Justerreglement.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: I Henhold til § 5 i Lov Nr. 124 af 4. Maj 1907 om Indførelse af det metriske System for Maal og Vægt ville Vi allernaadigst have fastsat følgende

Justerreglement.

I Handel og Vandel samt ved Skatters og Afgifters og andre Forpligtelsers Berigtigelse skulle Redskaber til Længdemaaling, Rummaaling og Vejning i det neden for i Kap. I angivne Omfang være justerede, det vil sige i Henhold til de til enhver Tid gældende Bestemmelser af Justervæsenet være prøvede, godkendte og stemplede med det anordnede Justermærke, der er Kong Christian d. 5tes Navneciffer med Krone.

Intet Redskab kan blive justeret, forinden der foreligger nærmere Bestemmelser for dets Justering.

Kapitel I.

Justeringens Omfang.

§ 1.

Følgende Redskaber til Længdemaaling, Rummaaling og Vejning skulle indtil videre justeres for at kunne benyttes i Handel og Vandel samt ved Skatters og Afgifters og andre Forpligtelsers Berigtigelse:

a. *Maalestokke* med Undtagelse af de ved Landmaaling benyttede Nivellerstænger og Maalestænger (jfr. § 2 a).
b. *Maalekar* for draabeflydende Varer samt for faste Varer, saavel i findelt Tilstand som i større eller mindre Stykker.
c. *Vægtlodder.*
d. *Bismere* uden Stativ.
e. *Viservægte* (Vægte, paa hvilke Vægtstørrelserne angives ved en mod en inddelt Skala pegende Viser), *forsynede med Knive og Pander i alle Vægtstangslejer.*

For saa vidt Redskaber af de nævnte 4 Grupper ikke henhøre under Justervæsenets Eneret (jfr. § 11), kunne de af enhver indleveres til Justering ved Justerkammeret i København.

Nr. 245. 12te Novbr.

§ 2.

Følgende Redskaber til Længdemaaling, Rummaaling og Vejning kræves indtil videre ikke justerede for at kunne benyttes i Handel og Vandel m. v.:

a. *Nivellerstænger og Maalestænger* til Brug ved Landmaaling.
b. *Staalmaalebaand.*
c. *Staalfjedre paa 20 Meter* til Kontrolering af Staalmaalebaand.
d. *Tykkelsesmaal* for rundt Træ, Traad, Plader og lignende.
e. *Rammemaal* for Brænde, Brosten, Skærver, Grus og lignende.
f. *Ligearmede Vægte.*
Decimal- og Centesimalvægte samt *uligearmede Bjælkevægte*, paa hvilke Varen vejer 10 eller 100 Gange saa meget som Lodderne.
Skydelodsvægte (Bismervægte) i Stativ og med Tunge til Angivelse af Ligevægtsstillingen, herunder Bismerbrovægte.
g. *Viservægte*, herunder *Fjedervægte*, dog kun til Benyttelse ved Fragt- og Portoberegning.
h. *Forbrugsmaalere for Gas og Vand.*
i. *Andre Maalemaskiner* til Udmaaling af flydende Varer og Maskiner til Længdemaaling, dog kun til Benyttelse i Engros-Handel.
k. *Beholdere til Kvalitetsvejning.*

De i denne Paragraf under *a* til *g* omhandlede Maale- og Vejeredskaber kunne af enhver indleveres til Justering ved Justerkammeret i København, for saa vidt der foreligger detaillerede, reglementariske Bestemmelser for deres Justering, og de efter Justervæsenets Skøn ere af en betryggende Konstruktion.

§ 3.

I Handel og Vandel samt ved Skatters og Afgifters og andre Forpligtelsers Berigtigelse er det indtil videre forbudt at benytte andre Redskaber til Længdemaaling, Rummaaling og Vejning end de i §§ 1 og 2 anførte, jfr. dog § 10.

I Skovbrug, Industri og Haandværk skal det dog i Handel og Vandel m. v., hvor Forholdene ikke tillade Anvendelse af de til Justering egnede Redskaber til Længdemaaling, være tilladt at anvende ujusterede Lærredsmaalebaand, Maalesnore og lign.

Endvidere skal det i Landmaaling være tilladt at anvende Lærredsmaalebaand med indvævede Metaltraade ved Udmaaling af Længder paa indtil 20 Meter (jfr. § 5), dog, saafremt Opmaalingen vedrører Ejendoms- og Matrikelsforhold, ikke ved Maaling til Skelpunkter, som ere konstaterede.

§ 4.

Ændringer i de i § 1 indeholdte Bestemmelser angaaende Justeringspligtens Omfang kan kun ske ved kgl. Anordning. Udvidelse af Justeringsretten til andre Redskaber til Længdemaaling, Rummaaling og Vejning end de i § 2 under a til g nævnte kan derimod finde Sted ifølge særlig Bestemmelse af Ministeriet for Handel og Søfart, som ogsaa, hvor der i enkelte Tilfælde maatte være særlig Anledning dertil, kan give Dispensation fra Bestemmelserne i dette Justerreglement. Maaleredskaber,

Nr. 43. 20de Marts. truffet fornøden, efter Tilsynets Skøn betryggende Foranstaltning til Vandforsyning, ved hvilken Kedler indrettede efter den 1ste April 1909 skal kunne fødes under Damp.

Ingen Del af de nævnte Kedlers Hedeflade maa udføres af Støbejærn eller Messing. Herfra undtages dog cylindriske Rør af Messing, der ikke er over 100 mm i indvendigt Tværmaal, hvorhos Kedler, hvis Hedeflade ikke er større end 15 m², og hvis totale Rumindhold (fraregnet ikke ildpaavirkede Dampsamlere) ikke overstiger 600 Liter, helt eller delvis kan forfærdiges af *Støbejærn*, dog at en saadan Kedels Hedeflade ikke maa indeholde cylindriske i eet Stykke støbte Dele, hvis Diameter overstiger 500 mm, ligesom intet af de Elementer, af hvilke Kedlen maatte være sammensat, maa have større Hedeflade end 2,₂ m², ligesom plane eller svagt buede Flader ikke maa indeholde noget Punkt, hvis Afstand fra den nærmeste effektive Understøtning eller Forstærkning overstiger 25 cm. Iøvrigt skal Kedler, som helt eller delvis er forfærdigede af Støbejærn, og som rummer over 30 Liter, være forsynede med et „Sikkerhedsrør" som ovenfor angivet under *4 ° b*, hvis frie Lysningsdiameter for Kedler, som rummer indtil 300 Liter, skal være mindst 40 mm (1½" eng.) og for Kedler mellem 300 og 600 Liter mindst 75 mm (3" eng.).

Før nogen af de under 2—4 nævnte Kedler tages i Brug, skal det af Fabriken være godtgjort, at den har været trykprøvet med et Overtryk: for Kedler forfærdigede af smedeligt Jærn lig det dobbelte af det efter Kedlens Størrelse tilladte Arbejdstryk og for Kedler forfærdigede af Støbejærn udgørende 6 Kg. pr. cm², hvorhos det ved Attest fra en uvildig Sagkyndig tillige skal være godtgjort, at den er indrettet i Overensstemmelse med de ovenfor givne Forskrifter, i hvilken Henseende der kan kræves forelagt en nøjagtig Tegning over Kedel med tilhørende Sikringsforanstaltninger.

Denne Attest med Tegning kan Fabriktilsynet begære sig forevist.

Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1ste April 1909 og fra samme Tidspunkt ophæves Reglerne i § 1 i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 23 af 12te Februar 1904.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Justitsministeriet, den 20de Marts 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

som ikke tjene til Længdemaaling, Rummaaling og Vejning, henvises til Undersøgelse, eventuelt Stempling, ved Statsprøveanstalten. Nr. 245. 12te Novbr.

§ 5.

Tilladelsen til indtil videre at benytte visse Redskaber i ujusteret Stand medfører ingen Indskrænkning i den almindelige Forpligtelse, der paahviler Brugerne, til at sørge for, at alle af dem til Handel og Vandel m. v. benyttede Redskaber give rigtige Maalings- og Vejningsresultater (jfr. Brugstolerancerne i § 24).

§ 6.

Transportbeholdere for draabeflydende Varer.

Saadanne Transportbeholdere, herunder Transportspande, kunne blive justerede, naar de efter Justervæsenets Skøn ere af en betryggende Konstruktion. Forinden Justering kan foretages, maa der dog foreligge nærmere Bestemmelser derfor.

§ 7.

Maale- og Vejeredskabers samt Transportbeholderes Omjustering og Kassation.

Alle af Justervæsenet eller ved dets Foranstaltning justerede Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere kunne, for saa vidt deres fremtidige Brug ikke er forbudt ved særlige Bestemmelser, blive omjusterede, hvis de kunne bringes i en saadan Stand, at de fyldestgøre de for den første Justering gældende Betingelser.

Brugerne af justerede Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere skulle drage Omsorg for, at disse Genstande blive omjusterede, saasnart Fejlene overskride de for Benyttelsen fastsatte Brugstolerancer, samt desuden inden for de Tidsfrister, som eventuelt maatte blive fastsatte for deres Omjustering.

For de under Justervæsenets Eneret henhørende Redskabers Vedkommende (jfr. § 11) skal den forinden Omjusteringen eventuelt nødvendige Istandsættelse og Afretning ske ved Justervæsenets Foranstaltning mod Betaling af de hermed forbundne Udgifter, og Brugerne maa derfor hverken selv eller ved andre foretage nogen som helst Istandsættelse eller Afretning af disse Redskaber.

Der maa heller ikke foretages Forandringer eller Istandsættelser ved justerede Maale- og Vejeredskaber, som ikke indgaa under Eneretten, eller ved Transportbeholdere, medmindre de omjusteres umiddelbart derefter, eller Justermærkerne tilintetgøres.

Justerede Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere, der ere indleverede til Justervæsenet for at blive omjusterede eller prøvede, og som enten ikke kunne omjusteres eller ikke ønskes omjusterede, uagtet deres Fejl overskride de for Benyttelsen fastsatte Brugstolerancer, maa ikke tilbageleveres, før Justermærkerne ere kasserede.

Naar Maale- og Vejeredskaber eller Transportbeholdere, som ere indleverede til Omjustering eller Prøvning, ikke afhentes, rettes der en skriftlig Anmodning om Afhentning til Rekvirenten eller, for saa vidt Genstandene ere anholdte og afleverede af Tilsynsmyndighederne, til Brugerne. Efterkommes denne Anmodning ikke inden 14 Dage, vil Opfordring til at afhente dem inden for en Tidsfrist af een Maaned blive indrykket 3 Gange i Statstidende. Ere Genstandene ikke afhentede ved Udløbet af denne Tidsfrist, skal Justervæsenet være berettiget til at bortsælge dem til Dækning af sit

Nr. 245. 12te Novbr.

Tilgodehavende. For saa vidt de eventuelt overskydende Beløb ikke ere afhentede inden eet Aar efter Salget, tilfalde de Justervæsenet.

§ 8.

Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere, som kunne modtages til Justering eller Omjustering, kunne ogsaa modtages til Prøvning alene.

§ 9.

Justering, Omjustering og Prøvning af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere foregaar i Regelen paa Justerkammeret i København, men kan dog ogsaa foretages andetsteds, naar Forholdene efter Justervæsenets Skøn maatte tale derfor. Rekvirenten maa i saa Fald foruden den gældende Takst tillige betale Justervæsenet de med Forretningens Udførelse forbundne særlige Udgifter (se Kap. VI).

Et Redskab, der indleveres til Justering, Omjustering eller Prøvning, skal være ledsaget af en skriftlig Begæring. Naar der for Prøvning ønskes Attest, maa dette udtrykkelig anføres i Begæringen.

§ 10.

Autorisation af Maale- og Vejeredskaber til Benyttelse i særlige Øjemed.

Justervæsenet kan efter skriftlig Anmodning fra offentlige Myndigheder og efter dertil indhentet Bemyndigelse fra Ministeriet for Handel og Søfart autorisere Maale- og Vejeredskaber til Benyttelse i særlige Øjemed. Autorisationen sker derved, at vedkommende Redskab, naar det ved en af Justervæsenet anstillet Prøve viser sig at opfylde de til det stillede Fordringer, stemples af Justervæsenet med et Mærke, der er forskelligt fra det almindelige Justermærke, og desuden med Mærker, som angive Redskabets Størrelse og, om muligt, dets Bestemmelse.

Kapitel II.

Omfanget af Justervæsenets Eneret til at anskaffe, justere og forhandle nye Maale- og Vejeredskaber.

§ 11.

Justervæsenet har Eneret til Forhandling i justeret Stand af følgende af de under § 1 indbefattede Redskaber, naar de ere af Størrelse, Materiale og Form m. m. som nærmere angivet i Kapitel III:

a. *Maalestokke* i eet Stykke paa $^1/_2$ Meter, af Træ og med Haandtag, til Udmaaling af Langvarer.

b. *Maalekar* paa 2 Hektoliter og derunder, uden Inddelinger for mindre Maal og uden Afløb i Bunden, til Udmaaling af draabeflydende Varer samt af faste Varer saavel i findelt Tilstand som i større eller mindre Stykker, herunder dog ikke de i Kap. III § 16 under B anførte Maalekar.

c. *Vægtlodder:*
1. Almindelige Handelsvægtlodder.
2. Skivelodder til Centesimalvægte.
3. Fint justerede Vægtlodder.
4. Møntlodder.

d. De i § 1 d nævnte *Bismere* uden Stativ med tilhørende Lodder.

§ 12.

Justervæsenet anskaffer selv de under Eneretten hørende Redskaber, justerer dem og forhandler dem derefter i justeret Stand, dels fra Justerkammeret, dels gennem særlige Udsalg.

Disse Redskaber kunne derfor ikke indleveres til Justering og ville kun kunne blive omjusterede, naar det tidligere istemplede Justermærke er bevaret saaledes, at det deraf kan ses, at vedkommende Redskaber tidligere ere udgaaede fra Justervæsenet i justeret Stand.

§ 13.

Justervæsenet har Ret til at anskaffe de øvrige under § 1, § 2 og § 4 henhørende Redskaber og forhandle dem i justeret Stand, for saa vidt der findes Bestemmelser for deres Justering.

Kapitel III.

Størrelse, Materiale, Form, Konstruktion m. m. samt Inddelinger og Betegnelser for saadanne Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere, som justeres.

§ 14.

Foruden til de i dette Kapitel neden for anførte Bestemmelser skulle Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere ogsaa svare til de Tegninger af dem med eventuelt tilhørende Beskrivelse, som maatte blive udfærdigede ved Justervæsenets Foranstaltning.

§ 15.

Maalestokke og Staalmaalebaand.

Maalestokke justeres kun i Længder paa et helt Antal Meter fra 1 Meter til 5 Meter samt paa $^1/_2$ Meter, 2 og 1 Decimeter.

Staalmaalebaand justeres kun i Længder paa 25, 20, 15, 10, 5, 2 og 1 Meter.

Saavel Maalestokke som Staalmaalebaand kunne justeres som Endemaal og som Stregmaal. De kunne have Inddelinger for hele og halve Meter, for Decimeter, Centimeter, Halvcentimeter og Millimeter, men ikke for mindre Dele.

Nr. 245. 12te Novbr.

Dersom Maalestokke og Staalmaalebaand indeholde Inddelinger efter andre Systemer end det metriske, maa disse ikke findes paa samme Sideflade som den metriske Inddeling. Justeringen gælder kun denne sidste. Paa Maalestokke og Staalmaalebaand med metriske Inddelinger paa flere Sider justeres ikke en enkelt Side. Hvis ikke alle de metriske Inddelinger kunne justeres, maa Stempling ikke finde Sted.

A. Justeringspligtige Maalestokke, som henhøre under Justervæsenets Eneret. (Kap. II § 11 a).

a. Halvmeterstokke af Træ til Udmaaling af Langvarer.

De forfærdiges af Ask, Løn (Ahorn) eller andre til Øjemedet lige saa tjenlige Træsorter og leveres, polerede eller lakerede, i 2 Former, nemlig af cirkulært og af kvadratisk Tværsnit. De forsynes alle med et Haandtag og deles over hele Længden i Centimeter ved tydelige, indridsede eller indhuggede Streger. Hver 5te Delestreg har en Længde paa ca. $^1/_4$ og de øvrige paa ca. $^1/_8$ af Omkredsen.

Maalets Begyndelse eller Nulpunkt afmærkes ved, at der i den nærmest Haandtaget liggende Delestreg er inddrevet 3 med stærkt fremstaaende Hoveder forsynede Stifter. Decimeterstregerne ere fremhævede paa den Maade, at der i den første er inddrevet 1 Stift, i den anden 2, i den tredie 3 og i den fjerde 4 Stifter. Halvdecimeterstregerne betegnes ved Tallene 5, 15, 25, 35 og 45, der indhugges.

Halvmeterstokke af kvadratisk Tværsnit skulle ved den Ende, hvor Haandtaget ikke findes, være forsynede med et paa forsvarlig Maade fastgjort Messingbeslag af ⌊⌋-Form.

Med Hensyn til Udseende, Dimensioner m. m. af Halvmeterstokke af Træ henvises i øvrigt til Licitationsbetingelser med Beskrivelse og Tegninger. Paa langs af Haandtaget istemples tydeligt Betegnelsen $^1/_2$ ***Meter*** paa den Side, hvor Inddelingerne findes.

B. Justeringspligtige Maalestokke, som ikke henhøre under Justervæsenets Eneret.

De skulle efter deres forskellige Længder være af Materiale og Tværsnitsdimensioner, der efter Justervæsenets Skøn frembyde tilstrækkelig Sikkerhed for Bevarelsen af deres retlinede Form og deres Længde inden for de gældende Brugstolerancer.

Justeres Maalestokke som Endemaal, skulle Endefladerne være formede saaledes, at intet Punkt springer frem foran den for Justeringen bestemte Del.

Maalestokke af Træ kunne være af Naaletræ, Ask, Løn (Ahorn) eller andre Træsorter, som hverken let kaste sig eller let paavirkes af Fugtighed. De skulle være af tørt, saa vidt muligt retvokset og knastfrit Træ med glat Overflade og enten ferniserede, polerede eller bejdsede og lakerede. De kunne ved Enderne være forsynede med Metalbeslag, naar dette er af tilstrækkelig Styrke, nedfældet i og paa en betryggende Maade fastgjort til Træet, saaledes at dets uforandrede Stilling paa Stokken kan sikres ved Stempling. Saadant Beslag, hvis Inderflader overalt skulle slutte nøje til Træet, og hvis Yderflader skulle flugte med Træets, kan enten være ⌊⌋-formet eller danne en Ramme om Træstokken eller endelig være formet som en Dupsko.

Maalestokke af Træ, justerede som Endemaal, skulle i Tilfælde af, at Endefladerne ikke ere plane og vinkelrette paa Maalestokkens geometriske Akse, altid være

forsynede med Endebeslag. Maalestokkens Yderflader skulle, hvor de ere forsynede med Inddelinger, være plane. Nr. 245. 12te Novbr.

Maalestokke under 1 Meter skulle i alt Fald have Inddelinger for Centimeter, Maalestokke paa 1 Meter Inddelinger for Decimeter og Maalestokke paa over 1 Meter Inddelinger for Meter. De nævnte Inddelinger skulle være gennemgaaende over hele Længden. Maalestokke paa over 1 Meter kunne ogsaa have Inddelinger for halve Meter, naar disse Inddelinger strække sig over hele Længden, og de kunne fra Enderne af have een eller flere Meter delte i Decimeter. Maalestokke med Inddelinger for Decimeter kunne fra Enderne af have een eller flere Decimeter delte i Centimeter eller Halvcentimeter, og Maalestokke med Inddelinger for Centimeter kunne fra Enderne af have een Centimeter eller een eller flere Decimeter delte i Millimeter.

Alle Inddelinger skulle være angivne ved lige og tydelige, i Maalestokkens Materiale indridsede eller indhuggede og paa Stokkens Længdeakse vinkelrette Streger, som ere mærkede paa en forstaaelig og iøjnefaldende Maade med Tal i det mindste for hver 10 Enheder, og Maalestokkens hele Længde skal være stemplet paa den med et Tal og ***Meter*** eller ***m***, ***Centimeter*** eller ***cm***.

1. Almindelige Maalestokke i eet Stykke.

De skulle være enten Endemaal alene eller Stregmaal alene; dog kunne Maalestokke af Træ paa 1 Meter, naar de ere forsynede med et lignende Endebeslag, som det under § 15 A for Halvmeterstokkes Vedkommende forlangte, og Maalestokke af Metal paa 1 og paa $^1/_2$ Meter have et Haandtag ved den forreste Ende, men Stokkens anden Ende skal da falde sammen med den sidste Delestreg.

De ovennævnte Maalestokke med Haandtag til Udmaaling af Langvarer skulle have kvadratisk eller rektangulært Tværsnit og være inddelte i Centimeter og maa ikke have Inddelinger for Halvcentimeter og Millimeter. De skulle stemples med Tal for hver 5te Centimeter og med Betegnelsen henholdsvis ***1 Meter*** og ***$^1/_2$ Meter*** paa Haandtaget ligesom de under § 15 A anførte Halvmeterstokke.

Til Maalestokke med Inddelinger for Centimeter, Halvcentimeter og Millimeter kunne anvendes Træstænger, der paa een eller flere af Siderne ere finerede med en haardere og tættere Træsort. I saa Fald skulle de altid have Metalbeslag ved Enderne til Beskyttelse for Fineringen.

Det kan tillades, at Maalestokke, der agtes samlede til indbyrdes fast forbundne Længder større end 5 Meter og ere indrettede som Endemaal, justeres med fortløbende Tal over den samlede Længde, men de enkelte Stokke skulle hver for sig være et helt Antal Meter, og der skal benyttes saa faa Stænger som muligt til Fremskaffelse af den ønskede Længde. Stokkenes rigtige Sammenstilling skal kunne sikres ved Stempling.

2. Maalestokke til at slaa sammen.

Disse skulle altid udføres som Endemaal. De kunne blive justerede, naar deres enkelte Stykker ere forbundne med hverandre paa en saadan Maade, at de enkelte Stykker fastholdes i hverandres Forlængelse paa en efter Justervæsenets Skøn betryggende Maade.

3. Udtræksmaalestokke af Træ.

De skulle være af haardt Træ, som ikke let flosser ud, og justeres kun som Endemaal. De skulle bestaa af en Stang og et Hylster, inden i hvilket Stangen

Nr. 245. 12te Novbr. kan forskydes; baade Stangen og Hylsteret skulle have kvadratisk Tværsnit. Stangens Tykkelse skal være ca. 4 *mm* mindre end Hylsterets indvendige Kvadratside, undtagen paa det sidste 100 à 120 *mm* lange Stykke, som skal passe saa nøje som muligt i det hule Rum.

Den lukkede Ende af Hylsteret og den frie Ende af Stangen skulle have skoformede Metalbeslag, medens Hylsterets anden Ende forsynes med et rammeformet Metalbeslag, indrettet saaledes, at Stangen kan passere derigennem uden større Spillerum end nødvendigt og saaledes, at Udtrækningen standses, naar Stangens tykke Del berører Beslaget. Den ydre Endeflade paa Beslagene skal være plan og vinkelret paa Stokkens Længderetning.

Maalestokkens Nulpunkt skal ligge i Hylsterets lukkede Ende. Herfra nummereres Inddelingerne indtil Hylsterets anden Ende, og de fortsættes fra den udtrukne Stangs frie Ende hen imod Hylsteret, saa at det højest betydende Tal paa Stangen kommer frem ved Hylsterets aabne Ende, naar Stangen er trukken saa langt ud som muligt.

C. Maalestokke og Staalmaalebaand, som uden at være justeringspligtige kunne indleveres til Justering (Kap. I § 2).

a. Nivellerstænger og Maalestænger til Brug ved Landmaaling.

1. Nivellerstænger.

Nivellerstænger af Træ kunne have rektangulært eller triangulært Tværsnit og kunne blive justerede i Længder paa 3, 2 og 1 Meter, naar de ere i eet Stykke, og naar de i begge Ender ere forsynede med Beslag, Sko, der ere anbragte paa en saadan Maade, at Skoens Overflade er i Plan med Nivellerstangens malede eller paa anden Maade behandlede Overflade. Skoen skal overalt have en Metaltykkelse af mindst henholdsvis 3, 2 og 1,5 *mm*. Den skal befæstes solidt til Lægten ved Hjælp af Skruer med forsænkede Hoveder, hvis Overflader skulle flugte med Beslagets, og den skal ligge fast an til Stangens Endeflade.

Nivellerstangen skal paa hele Længden have Delestreger for Centimeter eller for Halvcentimeter, men ikke for mindre Dele. Samtlige Delestreger skulle være indridsede og være forsynede med paamalede, fortløbende Tal for hver Decimeter eller Halvdecimeter. Desuden kunne Stængerne være forsynede med andre Tal, anbragte paa samme Side som de førstnævnte eller paa en anden Side af Stangen, eksempelvis skal nævnes de ovennævnte Tals dekadiske Komplementer; foran disse sidste Tal kan der anbringes et Kryds.

Paa saadanne Nivellerstænger skal der paa den inddelte Flade eller, hvis der er to, paa den ene af disse midt imellem Stangens Ender ved Nitter med forsænkede Hoveder være fastgjort et Metalskilt, paa hvilket der er indgraveret, istemplet eller indætset Paaskriften: ***Kun til Brug ved Nivellering*** og derunder Angivelse af Stangens Længde i Tal med Tilføjelse af ***Meter*** eller ***m*** og ***delt i cm*** eller ***delt i $^1/_2$ cm***, eftersom Stangen er delt paa den ene eller den anden af disse Maader.

I øvrigt kunne Stængerne være forsynede med Haandtag og med Beslag til Befæstelse af Libelle og lign. samt solidt befæstede Mærkeplader med indridset Kors til Brug ved den nøjagtige Udmaaling af Stangmeteren.

Endelig kunne Stængerne være udstyrede med andre Beslag, og de kunne have noget fra de anførte afvigende Former, alt for saa vidt Justervæsenet skønner, at de give Garanti for under Brugen at kunne give tilstrækkelig sikre Resultater. Nr. 245. 12te Novbr.

2. Maalestænger.

For disse gælde de for almindelige Maalestokke i eet Stykke under § 15 B fastsatte almindelige og særlige Bestemmelser.

b. Staalmaalebaand.

1. Almindelige Staalmaalebaand.

De skulle enten være forsynede med Haandtag eller Ring i begge Ender eller kun i den ene Ende. I sidste Tilfælde skal den anden Ende af Staalmaalebaandet være fastgjort til en Tromle, omkring hvilken det kan rulles op, og som er anbragt i en Kapsel eller paa et Stel. Haandtag og Ringe skulle forbindes med Staalmaalebaandet ved et til dette nittet Beslag. I øvrigt maa Staalmaalebaand ikke ved den første Justering bestaa af flere indbyrdes samlede Stykker. De skulle være af en saadan Bredde og Tykkelse, at de paa den samlede Længde for hvert Kilograms Stramning ikke forlænges mere end 0,2 Millimeter for Staalmaalebaand med Haandtag eller Ring i begge Ender og 0,5 Millimeter for Staalmaalebaand med Haandtag eller Ring kun i den ene Ende. Staalmaalebaandene skulle ved Justeringen strammes med 10, 10, $7^1/_2$, 5, $2^1/_2$, 1 og $^1/_2$ Kilogram, efter som deres Længde er 25, 20, 15, 10, 5, 2 og 1 Meter. Alle Staalmaalebaand skulle over hele Længden have Inddelinger for halve Meter eller for Decimeter, der kunne være angivne ved indætsede eller indgraverede Streger og Tal eller ved Punkter, Huller og Nitter, ordnede paa en saadan Maade, at Delemærkernes Betydning derved angives saa tydeligt som muligt. Staalmaalebaand med Inddelinger for Decimeter kunne tillige have indridsede eller indætsede Delestreger for Centimeter, Halvcentimeter eller Millimeter enten over hele Længden eller alene over den første Decimeter ved Staalmaalebaand med Haandtag eller Ring kun i den ene Ende og over den yderste Decimeter i begge Ender ved Staalmaalebaand med Haandtag eller Ring i begge Ender. Paa Staalmaalebaand, hvor samtlige Delestreger ere indridsede eller indætsede, skal der for mindst hver 10de Centimeter være tilføjet Tal, der angive Inddelingernes Betydning.

Staalmaalebaand med Haandtag eller Ring i begge Ender skulle altid være Stregmaal. Derimod kan ved Staalmaalebaand med Haandtag eller Ring kun i den ene Ende Maalets Udgangspunkt eller Nulpunkt ligge i den yderste Ende af Beslaget. Haandtaget eller Enderingen maa ikke indgaa i Maalets Længde. Paa Endebeslaget ved Haandtag eller Ring skal Maalets hele Længde være angivet ved et istemplet Tal og Ordet ***Meter*** eller Bogstavet ***m*** med Tilføjelse af ***delt i $^1/_2$ m***, ***delt i dm***, ***delt i cm***, ***delt i $^1/_2$ cm*** eller ***delt i mm***, alt efter som Staalmaalebaandet har Inddelinger over hele Længden henholdsvis i halve Meter, Decimeter, Centimeter, Halvcentimeter eller Millimeter, men derimod med Tilføjelsen ***delt i dm og cm***, ***delt i dm og $^1/_2$ cm*** eller ***delt i dm og mm***, naar kun den første Decimeter eller den yderste Decimeter ved begge Ender ere delte henholdsvis i Centimeter, Halvcentimeter eller Millimeter. Der skal desuden paa Beslaget i begge Ender være Plads til Anbringelsen af Justermærket saaledes, at dette gaar ind over i alt Fald een Nitte.

Ved Staalmaalebaand med Haandtag eller Ring kun i den ene Ende skal Kapselen eller Stellet være forsynet med en Angivelse af Maalets Længde i Meter.

Nr. 245. 12te Novbr.

Naar et justeret Staalmaalebaand er bristet, kan det tillades, at de to Stykker samles med een eller to Laskeplader ved Nitter med lidt fremstaaende Hoveder af en saadan Størrelse, at Justermærket kan anbringes paa dem. Saa længe denne Stempling ikke har fundet Sted, betragtes Staalmaalebaandet som ujusteret.

2. Præcisions-Staalmaalebaand.

Staalmaalebaand paa 20 Meter til Brug ved Landmaaling kunne, naar begge Anlægsflader ved Enderne ere plane og vende samme Vej, og naar de i øvrigt opfylde de til almindelige Staalmaalebaand foran stillede Betingelser, blive justerede som Præcisionsmaal for hele Længden, medens de for Melleminddelingernes Vedkommende ikke justeres finere end almindelige Staalmaalebaand.

De skulle være forsynede med Haandtag ved begge Ender og justeres derfor kun som Stregmaal.

c. Staalfjedre paa 20 Meter til Kontrolering af Staalmaalebaand.

De skulle være af en saadan Bredde og Tykkelse, at de for hvert Kilograms Stramning ikke forlænges mere end 0,2 Millimeter paa den samlede Længde, og de skulle ved begge Ender være forsynede med Midler til Udstramning.

De skulle være Stregmaal og have istemplede, indætsede eller indgraverede Delestreger for Decimeter. De justeres ligesom Præcisions-Staalmaalebaand for hele Længden, medens de for Inddelingernes Vedkommende ikke justeres finere end almindelige Staalmaalebaand.

Længden af de under b og c nævnte Staalmaalebaand og Staalfjedre skal være angivet ved et uden for Stregen i den ene Ende stemplet, ætset eller graveret Tal og Ordet ***Meter*** eller Bogstavet ***m***.

§ 16.

Maalekar for draabeflydende Varer samt for faste Varer saavel i findelt Tilstand som i større eller mindre Stykker.

Maalekar justeres kun i følgende Størrelser:

10 Hektoliter	2 Liter
5 do.	1 do.
2 do.	1/2 do.
1 do.	2 Deciliter.
50 Liter.	1 do.
20 do.	1/2 do.
10 do.	2 Centiliter.
5 do.	1 do.

150 og 15 Liter, for saa vidt disse Maalekar ere af Træ.

Naar der paa et Maalekar findes Inddelinger for mindre Maal end Liter, skulle de angive halve Liter, Deciliter, Centiliter eller Milliliter, men ikke mindre Dele.

Maalekarrene skulle være af Materiale, Form og Konstruktion, der egner sig for deres særlige Anvendelse og tillige efter Justervæsenets Skøn yder tilstrækkelig Sikkerhed mod Formforandringer.

Maalekar justeres i Regelen som Randmaal, visse Typer dog som Stregmaal og forsynes kun med Hank, Krave, Tud og lign., hvor dette udtrykkelig er angivet. Ved Maalekar med Krave regnes Rumfanget op til det Sted, hvor Kraven indvendig slutter sig til Maalekarrets øverste Rand. Hvad der inden for Kraven ligger mellem dette Sted og Kravens øverste Kant, indgaar saaledes ikke i Rumfanget. Ved Maalekar med Tud indgaar dennes Indhold i Rumfanget, naar Maalekarret justeres som Randmaal. Nr. 245. 12te Novbr.

Ved Randmaal skal Maalekarrenes øverste Rand og ved Stregmaal den øverste Delestreg ligge i en Plan, vinkelret paa Maalekarrets geometriske Akse, der skal være lodret, naar Maalekarret stilles paa en vandret Plan.

A. Maalekar, som henhøre under Justervæsenets Eneret (Kap. II § 11 b).

Eneretten omfatter alle Maalekar i Størrelser paa 2 Hektoliter og derunder uden Inddelinger for mindre Maal og uden Afløb i Bunden, for saa vidt de ikke særlig anføres som henhørende under § 16 B.

Maalekarrene kunne være af Hvidblik,af Jernplader med eller uden Overtræk af Zink eller Tinlegering med højest 1 pCt. Blyindhold, af Kobber, ind- og udvendig eller alene indvendig overtrukket med en saadan Tinlegering, af Aluminium samt af Træ.

De justeres alle som Randmaal.

a. Maalekar af fortinnet Jern, derunder Hvidblik, leveres i følgende Størrelser og Former:

1. Blikmaalekar paa 20 Liter med eller uden Krave.

De skulle være cylindriske forneden og kegledannede foroven samt forsynede med Hank. Cylinderen og den kegledannede Del skulle have lige store indvendige Højder, og den kegledannede Dels største indvendige Diameter skal være lig med Cylinderens. Forholdet mellem den kegledannede Dels indvendige mindste Diameter, Højde og største Diameter skal være som 4 : 5 : 7, og Bunden skal være plan med en svag Afrunding ved Siden opad mod denne.

2. Kegledannede Blikmaalekar paa 10 og 5 Liter med eller uden Krave.

Forholdet mellem de indvendige Diametre i Mundingen og i Bunden og den indvendige Højde skal være som 3 : 5 : 6, og Maalekarrene skulle være forsynede med Hank.

Bunden skal i alle Maalekarrene være plan med en svag Afrunding ved Siden opad mod denne.

3. Cylindriske Blikmaalekar paa 2, 1 og $^1/_2$ Liter, 2, 1 og $^1/_2$ Deciliter, 2 og 1 Centiliter.

Bunden i dem skal være plan, og Forholdet mellem den indvendige Diameter og Højde skal være 2 : 3. De skulle forsynes med en Hank eller et kort Skaft.

Nr. 245. 12te Novbr. Ved samtlige under a 1, a 2 og a 3 anførte Maalekar skal Sidefladen træde et Stykke frem neden for Bunden, saaledes at Maalekarret ikke kommer til at hvile paa denne, men paa Sidens nederste Kant.

4. Kegledannede Blikmaalekar (øseformede) paa 2, 1 og $^1/_2$ Liter, 2 og 1 Deciliter.

Sidelinien og de indvendige Diametre i Mundingen og i Bunden skulle forholde sig som 7 : 8 : 5. Bunden skal være svagt udadhvælvet af Form som en Kuglekalot. De skulle være forsynede med et langt, fortinnet Jernskaft, som i den yderste Ende er ombøjet til en Hage.

b. Maalekar af Kobberplade.

Disse leveres i de samme Størrelser som de under a 2 og a 3 anførte Blikmaalekar.

De cylindriske Kobbermaalekar skulle have samme Form som de tilsvarende Blikmaalekar og skulle være forsynede med en Hank af Kobber eller med et kort Skaft af Kobber eller Jern. De kegledannede Kobbermaalekar afvige i Form noget fra de tilsvarende Blikmaalekar og have Kobberhank.

De skulle alle være fortinnede indvendig og, naar det forlanges, tillige overalt udvendig.

c. Cylindriske Maalekar af Aluminium paa 2, 1 og $^1/_2$ Liter, 2, 1 og $^1/_2$ Deciliter, 2 og 1 Centiliter.

Disse Maalekar skulle have Forholdet 2 : 3 mellem den indvendige Diameter og Højde samt forsynes med en Hank eller et kort Skaft af en Aluminiumlegering.

De skulle have plan, eventuelt forstærket Bund, og Kanten foroven skal udvendig være ombukket saaledes, at den danner et fladt Forstærkningsbaand langs Randen. 2-Literen skal desuden forneden have en Forstærkning, der træder frem neden for Bunden. Maalekarrenes Bund og Overkant skulle ligge i Planer, vinkelrette paa Aksen.

d. Afbundne Maalekar af Egetræ paa 2 Hektoliter, 150 Liter, 1 Hektoliter, 50, 20, 10, 5, 2 og 1 Liter.

Maalekarrene paa 2 Hektoliter, 150 Liter, 1 Hektoliter og 50 Liter skulle være af buget Form og have 2 lige overfor hinanden anbragte Hanke. Forholdet mellem den indvendige Diameter i Mundingen og Højden i Midten skal ved de to første være omtrent 6 : 7 og ved de to sidste omtrent 3 : 4.

Maalekarrene paa 20, 10, 5, 2 og 1 Liter skulle være kegledannede med Forholdet 9 : 11 : 13 imellem Højden i Midten og de indvendige Diametre ved Mundingen og Bunden. 20-Literen forsynes med 2 Hanke, medens de 4 mindste ikke have Hank.

Paa alle disse Træmaalekar skulle samtlige Baand være svejsede med Undtagelse af Lukkebaandet paa 2-Hektoliteren samt paa 150-Literen, der nittes.

Samtlige under § 16 A anførte Maalekar justeres som Randmaal, og de skulle i øvrigt svare til de for deres Levering fastsatte særlige Betingelser med tilhørende Beskrivelse og Tegninger.

Bekendtgørelse

Nr. 44.
17de
Marts.

om

Anerkendelse af Nørre Sundby Købstads Kødkontrol.

Da der under D. D. herigennem er blevet udfærdiget og i Lovtidende B. indrykket en Bekendtgørelse om et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til den under 9de Oktober 1908 stadfæstede Sundhedsvedtægt for bemeldte Købstad, og da denne herefter opfylder de i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol § 2 ommeldte Betingelser for at kunne indføre Kød af Dyr, der ere slagtede i bemeldte Købstad, til andre Kommuner i Overensstemmelse med Lovens § 2, bekendtgøres det herved i Overensstemmelse med Lovens § 3 efter stedfunden Forhandling med Landbrugsministeriet, at Nørre Sundby Købstad fra denne Bekendtgørelses Indrykkelse i Lovtidende henregnes til de i fornævnte Lovbestemmelse, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 28de November 1906 om Kommunernes indbyrdes Forhold efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol omhandlede Kommuner.

Med Hensyn til Mærkningen af det ommeldte Kød meddeles det, at det vil være mærket med et cirkelrundt blaat Stempel mindst 2 Tommer i Tværmaal, indeholdende med mindst $^1/_2$ Tomme høje Bogstaver Mrk. **N. Sby. K.** samt derunder et romersk **I** Tal af tilsvarende Størrelse, hvilket Mærke fordeles paa Dyrekroppen i det Omfang og paa den Maade, som er almindeligt ved Udøvelse af kommunal Kødkontrol. Stemplet bliver saaledes i formindsket Gengivelse følgende:

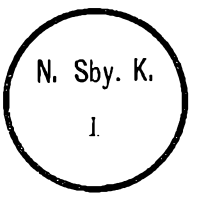

De i Justitsministeriets fornævnte Bekendtgørelse af 28de November 1906 indeholdte Regler med Hensyn til Indførsel af Dele af Kreaturer, Trikinundersøgelse og almindelige Tilsynsregler finder ogsaa Anvendelse paa Nørre Sundby Købstad.

Det tilføjes, at Anerkendelse af Pølsefabrikationen i Henhold til Lovens § 6, 1ste Stykke, endnu ikke er meddelt nogen i Nørre Sundby værende Fabrikationsvirksomhed.

Ovenstaaende bringes herved til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 17de Marts 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

21. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Paa disse Maalekar skal Rumfanget være angivet ved det paagældende Tal med Tilføjelse af henholdsvis ***hl***, ***l***, ***dl*** eller ***cl***. Nr. 245. 12te Novbr.

Paa samtlige Maalekar anbringes Rumfangsangivelsen i en Afstand fra Overkanten af omtrent $^1/_3$ af Maalekarrets Højde ved de større og af omtrent Halvdelen ved de mindre; naar de have to Hanke, anbringes Rumfangsangivelsen midt imellem dem og, naar de kun have een Hank, diametralt modsat denne. Paa Aluminium- og Kobbermaalekarrene stemples den i Metallet, paa Blikmaalekarrene paa en dertil anbragt Tinklat, og paa Træmaalekarrene indbrændes den.

B. Maalekar, som ikke henhøre under Justervæsenets Eneret.

a. Cylindriske Maalekar paa 1 Hektoliter, 50 og 20 Liter af Jernplader uden Overtræk eller med et beskyttende Overtræk af Tin eller Zink.

Disse Maalekar, der justeres som Randmaal, skulle have den indvendige Diameter og Højde lige store og være forsynede med 2 lige over for hinanden siddende Hanke samt med udvendigt Forstærkningsbaand saavel foroven som forneden.

Maalekarrene skulle være glatte indvendig uden fremstaaende Dele, saasom Nitte- og Boltehoveder.

Baandet foroven, hvis øverste Kant skal flugte med Sidepladens øverste Rand, skal i det mindste være 60 *mm* bredt, og Baandet forneden skal have en saadan Bredde og være anbragt saaledes, at Maalekarret kommer til at hvile paa Baandets Kant og ikke paa Bunden, der skal være plan med eller uden en svag Afrunding opad mod Siden. Bestemmelsen om Baandets Tværsnitsdimensioner og Tykkelsen af Pladerne i Bund og Side træffes af Justervæsenet.

Til Anbringelse af en Metalplombe skal der, forinden Indleveringen til Justering, i Samlingen mellem Bund og Side efter Justervæsenets nærmere Anvisning være foretaget en Udboring af Form som 2 Keglestubbe med den største Endeflade fælles og de smaa Endeflader, af Diameter mindst 10 *mm*, liggende i Maalekarrets ydre og indre Overflade, saaledes at Bundens uforandrede Stilling kan sikres ved et i Plomben anbragt Justermærke. Maalekarrets Rumfang skal paa en iøjnefaldende Maade være angivet ved Indskriften: ***1 Hektoliter***, ***50 Liter*** eller ***20 Liter***, der ved Paamaling eller paa anden betryggende Maade skal være anbragt med mindst 60 *mm* høje Tal og tilsvarende Bogstaver midt imellem Hankene og i en Afstand fra Overkanten af $^1/_3$ af Maalekarrets Højde. Over Midten af denne Rumfangsangivelse skal der i Forstærkningsbaandet foroven, men ikke i Sidepladen, være en underskaaren, cirkulær Udboring med udvendig Diameter 20 *mm*, bestemt til en Metalplombe, i hvilken Justervæsenet kan stemple Rumfangsangivelsen henholdsvis ***1 hl***, ***50 l*** og ***20 l***.

Ved Indlevering til Justering skulle disse Maalekar være vandtætte.

b. Maalekar paa 2, 5 og 10 Hektoliter til Udmaaling af Kul, Koks, Cinders, Mineralier o. desl.

1. Cylindriske Maalekar af Jern med fast Bund paa 2 Hektoliter.

2. Prismatiske Maalekar af Jern med fast Bund eller med 1 eller 2 Klapper i Bunden paa 2, 5 og 10 Hektoliter.

Forinden saadanne Maalekar indleveres til Justering, skal der til Justervæsenet til Godkendelse indsendes Tegning i to Eksemplarer, der viser Maalekarrets Konstruktion,

Nr. 245. 12te Novbr.

dets Hoved- og Detaildimensioner samt, for saa vidt Maalekarret forsynes med 1 eller 2 Klapper, tillige Lukkeindretningens Konstruktion.

Paa de cylindriske Maalekar skal Indfyldningsaabningen være cirkulær, hvorhos den og Bunden skulle være vinkelrette paa Cylinderens Akse, paa de prismatiske Maalekar skal Indfyldningsaabningen være omtrent kvadratisk. Dens Areal skal, uden Hensyn til om Maalekarret er cylindrisk eller prismatisk,

paa	2-Hektolitermaalet	ligge	mellem	2500	og	3600	cm^2
—	5	—	—	4400	-	6400	—
—	10	—	—	7200	-	10000	—

Den indvendige Afstand fra Maalekarrets nederste Punkt til Indfyldningsaabningens Plan maa ikke være under 55 *cm*, 75 *cm* og 90 *cm* og ikke over 90 *cm*, 115 *cm* og 130 *cm* for henholdsvis 2-, 5- og 10-Hektolitermaalets Vedkommende.

Ingen af de prismatiske Maalekars Toplansvinkler maa være mindre end 85 Grader.

Maalekarrene justeres som Randmaal og maa i Regelen ikke indvendig have fremstaaende Dele, saasom Baand, Bolte eller Nittehoveder. Der kan dog i saa Henseende gøres Undtagelse med enkelte Bolte, hvor det maatte anses for nødvendigt.

Maalekarrene skulle være af tilstrækkelig tykke Jernplader og foroven forsynede med et udvendigt Forstærkningsbaand, der skal være mindst dobbelt saa tykt som Pladen og mindst 60 *mm* bredt. Dette Forstærkningsbaands og Sidepladens Overkanter skulle flugte. Ved alle Maalekar med fast Bund skal Kanten forneden udvendig forstærkes med et lignende Baand eller med et Vinkeljern. Forstærkningen eller Sidepladen skal træde frem neden for Bunden, saaledes at Maalekarret i staaende Stilling ikke kommer til at hvile paa denne.

Maalekar med Klapper skulle ligeledes have udvendigt Forstærkningsbaand forneden; men Kanten af dette skal flugte med Sidepladens nedre Kant.

Ved Maalekarrene med fast Bund skal der, forinden de indleveres til Justering, i Samlingen mellem Bund og Side, efter Justervæsenets nærmere Anvisning, være foretaget en Udboring af Form som 2 Keglestubbe med den største Endeflade fælles og de smaa Endeflader, af Diameter mindst 10 *mm*, liggende i Maalekarrets ydre og indre Overflade, til Anbringelse af en Metalplombe, saaledes at Bundens uforandrede Stilling kan sikres ved et i Plomben anbragt Justermærke.

Udvendig paa Maalekarrenes mest iøjnefaldende Side skal der i en Afstand fra Overkanten af ca. $^1/_3$ af Højden med mindst 60 *mm* høje Cifre være paamalet eller paa anden iøjnefaldende Maade varigt angivet Antallet af Hektoliter med Tilføjelse af Ordet ***Hektoliter***. Over Midten af nævnte Indskrift skal der i Forstærkningsbaandet foroven, men ikke i Sidepladen, være en underskaaren, cirkulær Udboring med udvendig Diameter 20 *mm*, bestemt til en Metalplombe, hvori nævnte Indskrift, dog med Tilføjelse af ***hl*** i Stedet for ***Hektoliter***, kan stemples ved Justeringen.

Ved Indleveringen til Justering skulle disse Maalekar, hvad enten de have fast eller bevægelig Bund, være gjort vandtætte; er Bunden bevægelig, skal dens Fastspænding være foretagen saaledes, at den kan løsnes i Justerkammeret af Hensyn til Stempling af Bundaabningens Kanter. Den hertil fornødne Arbejdshjælp skal Rekvirenten paa egen Bekostning stille til Raadighed for Justervæsenet.

c. Kasseformede Maalekar af Træ til Udmaaling af Brændsel.

Nr. 245. 12te Novbr.

Saadanne Maalekar af Form som retvinklede Parallelepipeder justeres i Størrelser paa 1, 2, 5 og 10 Hektoliter (0,1, 0,2, 0,5 og 1 Kubikmeter).

De skulle have følgende Hoveddimensioner:

	Længde	Bredde	Højde
1 Hektoliter	50 *cm*	50 *cm*	40 *cm*
2 —	1 *m*	50 *cm*	40 *cm*
5 —	1 *m*	1 *m*	50 *cm*
10 —	1 *m* 25 *cm*	1 *m*	80 *cm*

Der tillades Afvigelser fra disse Dimensioner paa indtil 2 pCt., naar Maalekarrenes Rumfang i øvrigt holdes inden for de gældende Justertolerancer.

De Bræder, hvoraf Maalekarrene dannes, skulle være saa tykke, at de efter Justervæsenets Skøn kunne yde tilstrækkelig Modstand mod de Tryk og Slag, som Maalekarrene normalt maatte blive udsatte for. Bræderne skulle være sammenpløjede, men ikke tættere, end at der er Plads for mindre Udvidelser. Siderne skulle være sammensinkede. Alle Samlinger skulle udvendig være beskyttede ved gennemgaaende Vinkelbeslag, befæstede til de enkelte Bræder i Kassens Sider ved Nitter, een i Midten af hvert Bræt, og for øvrigt holdte ind til Bræderne ved Stifter. Paa Midten af to modstaaende Sider skal der udvendig i underskaaren Not være indlagt en kileformet Liste af haardt Træ. Kilen, der skal gaa fra Bunden til Randen, skal være bredest forneden. Hvor den støder til Bunden, skal der i Jernbeslaget være en saa stor rektangulær Udskæring, at der er Plads til Anbringelse af et Justermærke over Samlingen. Maalekarrets Overkant maa ikke beklædes med Jernbeslag. Udvendig kunne Maalekarrene have Hanke, men indvendig maa der ikke være fremstaaende Dele, saasom Boltehoveder o. l.

Midt paa en af de Sider, hvorpaa der ikke sidder nogen Hank eller Liste, skal der i en Afstand fra Overkanten af ca. $^1/_3$ af Højden være indbrændt eller med tydelige Bogstaver paamalet: ***Kun til Brændsel.***

Herunder indbrænder Justervæsenet Rumfangsangivelsen i Hektoliter med Tilføjelse af ***hl*** og ved Siden deraf i Parentes Antallet af Kubikmeter med Tilføjelse af m^3.

d. Maalekar af Glas.

De skulle være gennemsigtige, og alle Benævnelser, Streger, Tal og Justermærker, som anbringes paa dem, skulle være skarpt og tydeligt indætsede, indgraverede eller indslebne.

1. Cylindriske Maalekar af Glas paa 1 og $^1/_2$ Liter, 2 og 1 Deciliter uden Inddelinger for mindre Maal.

Disse Maalekar, der justeres som Randmaal, skulle have Forholdet 2 : 3 mellem deres indvendige Diameter og Højde. De skulle være forsynede med Glashank og have en plan afsleben Rand foroven. Godstykkelsen maa ikke være mindre end 4 *mm*. Rumindholdet skal være angivet ved et Tal med Tilføjelse af henholdsvis ***l*** eller ***dl*** og anbragt i en Afstand fra Overkanten af omtrent $^1/_3$ af Maalekarrets Højde og diametralt modsat Hanken.

Nr. 245. 12te Novbr. 2. Cylindriske Maalekar af Glas paa 5, 2, 1 og $^1/_2$ Liter, 2 og 1 Deciliter med Inddelinger for mindre Maal og med eller uden Aftapningshane i Bunden.

Dannes disse Maalekar af en enkelt Cylinder, skulle Inddelingerne enten angive Deciliter (100 cm^3) eller Centiliter (10 cm^3) eller Milliliter (cm^3).

Afstanden mellem Delestregerne paa disse Maalekar, der kun justeres som Stregmaal, skal,

naar Inddelingerne angive Deciliter, være mindst 50 *mm*,
naar Inddelingerne angive Centiliter, være mindst 20 *mm*,
naar Inddelingerne angive Milliliter, være mindst 5 *mm*.

Delestregerne skulle strække sig over mindst $^1/_6$ af Glassets Omkreds samt ligge i Planer, vinkelrette paa Cylinderens Akse. De benævnte Delestreger skulle forlænges ud over de ubenævnte, og i Højde med hver af de førstnævnte skal der paa den modsatte Side af Glasset være afsat en Delestreg.

Naar disse Maalekar ikke have Aftapningshane i Bunden, skal denne være formet som en Fod, hvis Underflade er vinkelret paa Cylinderens Akse. Inddelingerne skulle da begynde ved Bunden. I Maalekarrets øvre Rand kan der være udformet en Tud, men i saa Fald skal den øverste Delestreg ligge under Tudens laveste Punkt.

Maalekar med Aftapningshane i Bunden kunne bestaa af 2 Cylindre af forskellige Diametre og med et mellemliggende Overgangsstykke. Cylindrenes Akser skulle ligge i hinandens Forlængelse, og Overgangen mellem Cylindrene skal være jævn. Saadanne Maalekar maa kun have Delestreger for hele og halve Liter eller for hele Liter og Deciliter.

Delestregerne skulle være anbragte gennem hele Højden, og Maalekarrene skulle være saaledes indrettede, at alle Delestregerne, der skulle begynde ved Aftapningshanen, falde paa de cylindriske Partier.

Maalekar, bestaaende af een Cylinder og forsynede med Aftapningshane, kunne enten have Udgangspunktet ved denne eller have en Nulstreg. I sidste Tilfælde kan Nulstregen enten ligge i Maalekarrets øvre eller i dets nedre Ende.

Hvis Maalekarret er indfattet i et Metalhylster med Hane forneden, maa Hylsteret, hvor der findes Delestreger, kun omfatte den ene halve Side af Maalekarret, og dettes uforandrede Stilling i Hylsteret skal kunne sikres ved Stempling. Den nærmere Konstruktion skal i saa Fald tydelig fremgaa af en Tegning, som forud indsendes til Justervæsenet til Godkendelse. Disse Maalekar skulle være anbragte saaledes, at deres lodrette Stilling er sikret. Til Kontrol heraf skal der, naar Cylinderens Diameter er over 30 *mm*, findes anbragt et Pendul, der med sin nedadvendende Spids viser mod den opadvendte Spids paa en fast Knast. Den uforandrede Stilling saavel af Pendulets Ophængningspunkt som af Knasten skal kunne sikres ved Stempling. Hvis Maalekarret er forsynet med et Tilløbsrør, som strækker sig ned i det, skal Rørets uforandrede Stilling kunne sikres ved Stempling. Er der kun Inddelinger for hele og halve Liter, skulle samtlige Delestreger være mærkede med fortløbende Tal saaledes: $^1/_2$, ***1***, $1^1/_2$, ***2*** o. s. v. med Tilføjelse af ***l*** ved det højest betydende. Er der kun Inddelinger for Deciliter, kunne enten samtlige Delestreger være betegnede med fortløbende Tal med Tilføjelse af ***dl*** ved det højest betydende, eller kun Delestregerne for hele og halve Liter, og Tallene skulle i saa Fald være ***0***, ***0,5***, ***1***, ***1,5***, ***2*** o. s. v. med Tilføjelse af ***l*** ved det højest

betydende. Er der Inddelinger for Centiliter, skulle enten alle Delestreger have fortløbende Tal for Centiliter med Tilføjelse af *cl* ved det højest betydende Tal, eller ogsaa skulle kun Delestregerne for hele og halve Deciliter have fortløbende Tal med de halve Deciliter angivne ved Decimalbrøk og med Tilføjelse af *dl* ved det højest betydende Tal. Er der endelig Inddelinger for Milliliter, skal i det mindste hver femte Streg være forsynet med Tal med Tilføjelse af *ml* ved det højest betydende. Nr. 245. 12te Novbr.

e. Cylindriske Maalespande af fortinnet Jern, derunder Hvidblik, med eller uden Inddelinger for mindre Maal og med et Maksimumsindhold paa et helt Mangefold af 10 Liter.

De justeres kun som Stregmaal. Have de Inddelinger for mindre Maal, maa Delestregerne ikke gaa helt ned til Bunden, men skulle ved Spande paa

10	Liter	begynde	ved	mindst	4	Liter
20	—	—	—	—	6	—
30	—	—	—	—	8	—
40	—	—	—	—	10	—
50	—	—	—	—	15	—
over 50	—	—	—	—	20	—

Rumfanget mellem to paa hinanden følgende Delestreger skal altid svare til 1 Liter.

Sider og Bund skulle have en efter Justerværsenets Skøn tilstrækkelig Pladetykkelse. Den øverste Kant skal enten være omsluttet med et fladt, fortinnet Jernbaand eller være ombukket; i sidste Tilfælde skulle Maalespandene paa 20 Liter og derover være forstærkede ved en indlagt Jernring. Kanten forneden skal være forstærket ved et udvendig anbragt, fortinnet Jernbaand. Ved alle Spande af Hvidblik skal Bunden være plan og forstærket ved et udvendig paaloddet Kryds. En tilsvarende Forstærkning skal Bunden paa Spande af Jernplade ogsaa have, hvis Justerværsenet anser det for nødvendigt. Spandene skulle hvile paa Kanten (Forstærkningsbaandet) forneden, hvorfor denne skal træde et passende Stykke frem neden for Bunden.

Alle Sammenføjninger skulle være tættede ved Lodning.

Spandene skulle være forsynede med en bevægelig Hank eller med faste Hanke, anbragte paa bekvem Maade.

Maalespandenes indvendige Diametre skulle ligge mellem følgende Størrelser:

For	Spande	paa	10	Liter	mellem	200	og	220	*mm*
—	—	—	20	—	—	250	—	270	—
—	—	—	30	—	—	270	—	290	—
—	—	—	40	—	—	290	—	310	—
—	—	—	50	—	—	310	—	330	—

For Spande paa over 50 Liter mellem 330 og 350 *mm*.

Paa Spandenes indvendige Side skal der paa 2 diametralt modsatte Steder være tæt paaloddet 2 lige brede, lodrette Tinstrimler, mindst 25 *mm* brede og mindst 2 *mm* tykke, til Anbringelse af Mærkerne for Rumfanget.

Nr. 245. 12te Novbr.

Spandene kunne være forsynede med Tud, i hvilket Tilfælde den øverste Delestreg ikke maa ligge over Tudens laveste Punkt. Ere de ikke forsynede med Tud, skal den øverste Delestreg sidde mindst 20 *mm* under Overkanten. Der anbringes Delestreger paa begge Tinstrimler. Stregerne skulle være ca. 20 *mm* lange og tydeligt indhuggede. Ved hver Delestreg indhugges et tydeligt Tal, som angiver Rumfanget i Liter, og ved den øverste og nederste Delestreg desuden Bogstavet ***l***, saaledes at Tallenes nederste Del er i Højde med Stregerne.

f. Cylindriske Maalekar af forzinkede Jernplader for Petroleum og andre Olier paa et helt Mangefold af 10 Liter og uden Inddelinger for mindre Maal.

De justeres kun som Stregmaal og kunne enten dannes af en almindelig Plade eller af Bølgeblik og skulle forneden udvendig være forstærkede med et forzinket Jernbaand, hvorpaa Maalekarret hviler. Bunden skal, hvis Justervæsenet anser det for nødvendigt, være forstærket ved et udvendig paa den befæstet Kryds. Foroven skal Maalekarret have et fastsiddende Dække, der skal være godt udadhvælvet, for at Luften under Fyldningen kan slippe ud. Oven paa dettes øverste Del skal der findes en cylindrisk Hals, hvis geometriske Akse falder sammen med eller er parallel med Maalekarrets. Halsen skal have en indvendig Diameter af 150 *mm* til 200 *mm* og en Højde af ca. 100 *mm*. Den maa ikke med sin nederste Kant træde frem i Maalekarrets Indre. Indvendig i denne Hals skal der paa 2 diametralt modsatte Steder være paaloddet korte, mindst 25 *mm* brede og mindst 2 *mm* tykke Tinstrimler, hver med en indhugget Mærkestreg for Rumfanget. Stregerne skulle sidde mellem 20 og 50 *mm* fra Halsens øverste Kant, der skal være ombukket, medmindre den er forsynet med en udvendig anbragt Forstærkningsring eller Krave. Disse Maalekar, som ikke maa have Inddelinger for mindre Maal, kunne desuden i Overdelen have en Udløbstud af passende Tværsnitsdimensioner og af mindst samme Højde som den cylindriske Hals, og ligeledes fastgjort saaledes, at dens nedre Kant ikke træder frem inden for det hvælvede Dække.

Ved Mærkestregerne stemples Literantallet med Tilføjelse af Bogstavet ***l***, saaledes at Betegnelsens nederste Del er i Højde med Stregen. Paa Maalekarret skal der paa et iøjnefaldende Sted være fastloddet et Skilt, hvorpaa der med tydelige Bogstaver staar: ***Kun til Olier***.

Ved hver Ende af dette Skilt og i samme Højde skal der være anbragt en cirkulær Tinklat af Diameter ca. 20 *mm*, saaledes at den gaar hen over Skiltets Rand. Paa den til højre stemples Rumfangsangivelsen ved det paagældende Tal med Tilføjelse af Bogstavet ***l***.

g. Studskander paa 15 Liter af Træ med Jernkrave.

De justeres kun som Stregmaal og skulle være af en af Justervæsenet nærmere angiven Form samt forarbejdede af passende tykke Egestaver, samlede ved paanittede Jernbaand, af hvilke det nederste skal flugte med Stavernes Underkant.

Studskanderne skulle være forsynede med Jernhank, og samtlige Jerndele skulle være fortinnede.

Til Angivelse af Rumfanget indbrænder Justervæsenet indvendig i Studskanden 2 Streger, diametralt overfor hinanden. Studskandens Størrelse og Form skal være af-

passet saaledes, at disse Streger komme til at ligge i en Afstand af mellem 10 og 20 *mm* neden under det Sted, hvor Kraven indvendig slutter sig til Træmaalets Overkant. Nr. 245. 12te Novbr.

Rumfangsangivelsen ***15 l*** indbrændes med 30 *mm* høje Cifre uden paa Studskanden diametralt modsat Hanken og i en Afstand fra Overkanten af omtrent det halve af Højden.

§ 17.

Vægtlodder.

Vægtlodder, der alle henhøre under Justervæsenets Eneret (Kap. II § 11 c), justeres med Undtagelse af de ved Lov af 23. Maj 1873 indførte Møntlodder kun i følgende Størrelser:

50 Kilogram	200 Gram	500 Milligram
20 —	100 —	200 —
10 —	50 —	100 —
5 —	20 —	50 —
2 —	10 —	20 —
1 —	5 —	10 —
½ — (500 Gram)	2 —	5 —
	1 —	2 —
		1 —

Vægtlodderne skulle være af Materiale og Form m. m., som efter Justervæsenets Skøn egner sig for deres særlige Anvendelse.

a. Almindelige Handelsvægtlodder.

1. Jernlodder.

Disse fremstilles af Støbejern med Smedejerns Hank, saavel uden Overtræk som forzinkede, i Størrelser paa 50, 20, 10, 5, 2, 1 og ½ Kilogram.

De skulle have en glat Overflade og være af kegledannet Form med svagt afrundede Kanter og med Forholdet 10:11:10 mellem Loddets Højde, nederste og øverste Diameter, samt indeholde et Justerrum, der udmunder i et Justerhul i Loddets øverste Flade midt ud for Aabningen i Hanken. Paa samme Flade, men paa den modsatte Side af Hanken, skal Vægtangivelsen, udtrykt i Tal med Tilføjelse af ***kg*** være istøbt Lodderne med ophøjet Skrift.

2. Messinglodder.

Lodderne fremstilles i Størrelser paa ½ Kilogram, 200, 100, 50, 20, 10, 5, 2, og 1 Gram.

De skulle have en glat afdrejet Overflade og være af kegledannet Form med Forholdet 3:4:5 mellem Højden og Diametrene i den nederste og øverste Endeflade. De have hverken Justerrum, Hank eller Knap.

Vægtangivelsen istemples den øverste Flade, saaledes at Tallet kommer til at staa midt paa den, og Benævnelsen, henholdsvis ***Kilogram*** og ***Gram*** under Tallet og parallel med Loddets Kant.

Nr. 245. 12te Novbr.

b. Skivelodder af Støbejern til Centesimalvægte.

De fremstilles uden Metalovertræk i Størrelser paa 5, 2 og 1 Kilogram og skulle være cylindriske med Diametre paa 130, 100 og 80 *mm* for henholdsvis 5-, 2- og 1-Kilogrammets Vedkommende samt have en ca. 20 *mm* bred Slidse, som staar vinkelret paa Loddets Grundflade, og et Justerrum, der udmunder i et Justerhul i den øverste Flade. Paa denne skal der med ophøjede Tal og Bogstaver være støbt henholdsvis ***500 kg***, ***200 kg*** eller ***100 kg*** med Tilføjelse af Ordet ***Centesimal***.

c. Fint justerede Vægtlodder.

Fint justerede Vægtlodder fremstilles i følgende Størrelser: 20, 10, 5, 2 og 1 Kilogram, 500, 200, 100, 50, 20, 10, 5, 2 og 1 Gram samt 500, 200, 100, 50, 20, 10, 5, 2 og 1 Milligram og træde i Stedet for de i Henhold til Lov af 14. Februar 1868 om Medicinalvægten og Lov af 16. April 1873 om Vægten for Guld, Sølv og andre ædle Metaller, alle Slags Ædelstene og ægte Perler justerede Lodder.

Lodderne fra 20 Kilogram ned til 1 Gram skulle være af en haard Kobber- eller Nikkellegering. Pladelodderne fra 500 til 10 Milligram kunne være af Aluminiumbronce med Sammensætningen 9 Dele Kobber og 1 Del Aluminium eller af Platin. Lodderne paa 5, 2 og 1 Milligram skulle være af Aluminium.

Lodderne paa 20 og 10 Kilogram kunne være hule og fyldte med Bly, men alle de øvrige skulle være massive.

Lodderne fra 20 til 1 Kilogram skulle være cylindriske med lige stor Højde og Diameter samt forsynede med en Hank, sammensat af 3 Cylindre. Lodderne fra 500 til 1 Gram skulle ligeledes være cylindriske. Forholdet mellem Højden og Diameteren skal for Lodderne fra 500 til 5 Gram være ca. 2 : 3 og for Lodderne paa 2 og 1 Gram ca. 1 : 3. Lodderne fra 500 til 1 Gram have en i eet med Cylinderen fremstillet Knap af Form som en Kugleskive, hvilende paa en Keglestub, hvis største Endeflade ligger midt i Cylinderens ene Endeflade.

Paa Loddernes øverste Flade stemples parallelt med Kanten Vægtangivelsen med Tal og Ordet ***Kilogram*** eller ***Gram*** henholdsvis paa de med Hank eller Knap forsynede Lodder, saaledes at den paa Lodderne med Hank kommer til at staa midt ud for denne Aabning og paa Lodderne med Knap uden om denne; paa Knappens øverste Flade stemples desuden Tallet uden Tilføjelse af Betegnelse.

Lodderne paa 500 til 1 Milligram ere alle pladeformede, de paa 500, 200 og 100 Milligram kvadratiske med 3 afskaarne og 1 opbukket Hjørne, og de paa 50, 20 og 10 Milligram rektangulære med 3 afskaarne og 1 opbukket Hjørne. Lodderne paa 5, 2 og 1 Milligram ere rektangulære uden afskaarne Hjørner; en af de korte Kanter er opbukket. Paa de pladeformede Lodder stemples uden Tilføjelse af nogen Benævnelse det Tal, der angiver Vægten, i Nærheden af den Kant, som ligger lige overfor det opbukkede Hjørne eller den opbukkede Kant, saaledes at det opbukkede Hjørne findes foroven til højre for Stemplet og den opbukkede Kant oven over det.

De fint justerede Lodder kunne efter Bestilling leveres afrettede efter den for Brugsnormaler fastsatte Tolerance. Den finere Justering fremgaar af Stemplingen.

d. Møntlodder, indførte ved Lov af 23. Maj 1873.

Ifølge nævnte Lov (jfr. Møntkonventionen af 27. Maj 1873 og Tillægskonventionerne af 16. Oktober 1875 og 26. Marts 1881) leverer Justervæsenet Møntlodder for Normalvægten af Guldmønterne paa 20 Kroner, 10 Kroner og 5 Kroner og for Passervægten af dem for $^1/_2$ pCt. og 2 pCt. Slid samt Komplementlodder for $^1/_2$ pCt. og 2 pCt. Slid.

Nævnte Lodder skulle være af en haard Kobberlegering.

1. Møntlodder for Normalvægten samt for Passervægten for ½ pCt. og 2 pCt. Slid. Nr. 245. 12te Novbr.

Møntlodderne for Normalvægten af 20-, 10- og 5-Kronestykkerne skulle veje henholdsvis 8,9606 Gram, 4,4803 Gram og 2,24015 Gram, og de Lodder, som angive Passervægten, henholdsvis ½ pCt. og 2 pCt. mindre.

Lodderne skulle være glat afdrejede og af cylindrisk Form med Diametre paa 23, 18 og 16 *mm*, henholdsvis for 20-, 10- og 5-Kroneloddernes Vedkommende. Midt paa Cylinderens ene Endeflade skal Loddet være forsynet med en i eet med dette fremstillet Knap, der er dannet af en Keglestub, som hviler med sin største Endeflade paa Cylinderen, og som paa de Lodder, der angive Normalvægten, bærer et Kugleafsnit med Kuglefladen opad, og paa dem, der angive Passervægten, en Kugleskive, dannet ved, at der af det foran nævnte Kugleafsnit ved Snit parallelle med Grundfladen er bortskaaret Kugleafsnit, hvis Højder ere den halve eller den hele Kugleradius henholdsvis for de Lodders Vedkommende, der angive Passervægten for ½ pCt. og 2 pCt. Slid.

Paa disse Lodders Overside stemples Betegnelsen henholdsvis ***20 Kroner***, ***10 Kroner*** og ***5 Kroner*** parallelt med Loddets Kant, saaledes at den læses fra Knappen. Paa den modsatte Side af denne stemples Betegnelsen ***Normal***, ***½ pCt.*** og ***2 pCt.*** henholdsvis for Normalloddernes og de to Passerlodders Vedkommende; denne Betegnelse anbringes saaledes, at den læses fra Loddets Kant og er parallel dermed.

2. Komplementlodder for ½ pCt. og 2 pCt. Slid.

De skulle være pladeformede og veje henholdsvis ½ pCt. og 2 pCt. af de for Møntloddernes Normalvægt under § 17 A d 1 anførte Vægtstørrelser.

Komplementlodderne ere alle rektangulære med Sidelængder paa ca. 5 *mm* og ca. 7 *mm*. De, som angive ½ pCt. Slid, skulle have 3 afskaarne og 1 opbukket Hjørne, de, der angive 2 pCt. Slid af 20-Kronestykkets Vægt, 4 afskaarne Hjørner, og de, der angive 2 pCt. Slid af 10- og 5-Kronestykkernes Vægt, den ene korte Side opbukket og Hjørnerne ved den anden afskaarne.

Komplementlodderne for de 3 Møntstørrelser stemples henholdsvis med ***20***, ***10*** og ***5*** i store Cifre, der skulle staa saaledes, at deres nederste Del er tæt ved den ene af de korte Kanter, og saaledes, at det opbukkede Hjørne er foroven til højre for eller den opbukkede Kant oven over Vægtangivelsen. Foroven til venstre for disse Tal stemples ***½*** og ***2*** med smaa Cifre, eftersom vedkommende Lod svarer til ½ pCt. eller 2 pCt. af Normalvægten.

I øvrigt henvises for samtlige Lodders Vedkommende til Licitationsbetingelser med Beskrivelse og dertil hørende Tegninger.

§ 18.

Vægte.

A. Vægte, som henhøre under Justervæsenets Eneret.

a. Bismere uden Stativ (Kap. II § 11 d).

Justervæsenet anskaffer selv og sælger i justeret Stand Bismere med flytteligt Lod uden Stativ og uden Tunge og af de nedenfor anførte Størrelser.

Nr. 245. 12te Novbr.

Bismerne skulle være af Jern (Staal) og opfylde følgende almindelige Betingelser samt de ved Licitationerne i øvrigt fastsatte særlige Betingelser:

De maa ikke ved den største paa dem angivne Belastning vise nogen kendelig Formforandring. De skulle være svingende, o: de skulle, efter at være bragte ud af Ligevægtsstillingen, atter indtage denne efter nogle Svingninger, naar den Aarsag, som har fremkaldt Svingningerne, f. Eks. en Tillægsbelastning, er fjernet.

Paa de Steder, hvor Bismerens Konstruktion kræver bevægelige Forbindelser, skulle disse være tilvejebragte ved Knive og Pander, som ere passende hærdede.

Alle Bismerne forsynes med Krog.

Bismerne leveres af følgende Konstruktioner og Størrelser:

5-Kilograms Bismere med Skydelod og Skaal,

5-Kilograms Bismere med Skydelod uden Skaal og

5-Kilograms Bismere, uden Skaal, med Hængelod paa 500 Gram,

alle med Inddelinger paa begge Sider af Stangen for hele og Tyvendedel Kilogram, paa den ene Side fra 0 til 1,5 Kilogram og paa den anden fra 1,5 til 5 Kilogram.

10-Kilograms Bismere med Skydelod og Skaal,

10-Kilograms Bismere med Skydelod uden Skaal og

10-Kilograms Bismere, uden Skaal, med Hængelod paa 800 Gram,

alle med Inddelinger paa begge Sider af Stangen for hele og Tyvendedel Kilogram, paa den ene Side fra 0 til 3 Kilogram og paa den anden fra 3 til 10 Kilogram.

15-Kilograms Bismere, uden Skaal, med Skydelod og med Inddelinger paa den ene Side af Stangen for hele og Tyvendedel Kilogram fra 0 til 4 Kilogram og paa den anden for hele og Tiendedel Kilogram fra 4 til 15 Kilogram.

30-Kilograms Bismere, uden Skaal, med Skydelod og med Inddelinger paa den ene Side af Stangen for hele og Tiendedel Kilogram fra 1 til 9 Kilogram og paa den anden for hele og halve Kilogram fra 9 til 30 Kilogram.

30-Kilograms Bismere, uden Skaal, med Hængelod paa 1,7 Kilogram og med Inddelinger paa den ene Side af Stangen for hele og Tiendedel Kilogram fra 0,5 til 8 Kilogram og paa den anden for hele og halve Kilogram fra 8 til 30 Kilogram.

50-Kilograms Bismere, uden Skaal, med Hængelod paa 1,7 Kilogram og med Inddelinger paa begge Sider af Stangen for hele og halve Kilogram, paa den ene Side fra 2 til 14 Kilogram og paa den anden fra 14 til 50 Kilogram.

75-Kilograms Bismere, uden Skaal, med Skydelod og med Inddelinger paa begge Sider af Stangen for hele og halve Kilogram, paa den ene Side fra 3 til 22 Kilogram og paa den anden fra 22 til 75 Kilogram.

100-Kilograms Bismere, uden Skaal, med Hængelod paa 4 Kilogram og med Inddelinger paa begge Sider af Stangen for hele og halve Kilogram, paa den ene Side fra 4 til 30 Kilogram og paa den anden fra 30 til 100 Kilogram.

150-Kilograms Bismere, uden Skaal, med Hængelod paa 5 Kilogram og med Inddelinger paa den ene Side af Stangen for hele og halve Kilogram fra 6 til 42 Kilogram og paa den anden for hele Kilogram fra 42 til 150 Kilogram.

De foran nævnte, til forskellige af Bismerne hørende Hængelodder skulle være i Materiale og Form, som nedenfor anført:

Bismerlodderne paa 5, 4 og 1,7 Kilogram skulle være af Støbejern og forzinkede samt formede forneden som en Halvkugle og foroven som en Keglestub, hvis største Endeflades Kant falder sammen med Halvkuglens Begrænsningscirkel. Paa Midten af den plane Del af Loddets Overflade er istøbt en med et Øje forsynet kort

Nr. 45.
27de
Marts.

Bekendtgørelse

angaaende

en mellem Danmark og Rusland afsluttet Overenskomst om Forbryderes Udlevering.

Under 11te Marts/26de Februar 1909 er der i Kjøbenhavn mellem Danmark og Rusland afsluttet følgende Deklaration:

Le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Danemark et le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies voulant assurer d'une manière plus complète l'extradition des malfaiteurs, les Soussignés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus par la présente déclaration des articles suivants.

Article I.

Aux crimes et délits spécifiés à l'article III de la convention d'extradition conclue entre le Danemark et la Russie le 2/14 Octobre 1866 sont ajoutés à partir de l'entrée en vigueur de la présente Déclaration les crimes et délits suivants pour lesquels l'extradition d'après l'article I de ladite convention aura également lieu:

10. Le fait de causer intentionnellement et illégalement du dommage à la personne ou à la propriété d'autrui à l'aide d'explosifs.

11. Fabrication, acquisition, détention, port et débit d'explosifs, sans l'autorisation requise, dans un but criminel.

Article II.

L'extradition aura également lieu pour la tentative des crimes et délits spécifiés

Oversættelse.

Idet Hans Majestæt Kongen af Danmarks og Hans Majestæt Kejseren af Ruslands Regeringer ønsker paa en mere fuldkommen Maade at sikre Forbryderes Udlevering, er de undertegnede, behørig bemyndigede dertil, ved nærværende Deklaration komne overens om følgende Artikler:

Artikel I.

Til de i Udleveringskonventionen mellem Danmark og Rusland af 2/14 Oktober 1866 opregnede Forbrydelser og Overtrædelser føjes, fra nærværende Deklarations Ikrafttræden, følgende Forbrydelser og Overtrædelser, for hvilke Udlevering, i Henhold til nævnte Konventions Artikel I, ligeledes skal finde Sted:

10. Forsætlig retsstridig Foraarsagelse af Skade paa andres Person eller Ejendom ved Benyttelse af Sprængstoffer.

11. Den Handling at forfærdige, anskaffe, opbevare, bære eller udbyde til Salg Sprængstoffer, uden den nødvendige Bemyndigelse, i forbryderisk Øjemed.

Artikel II.

Udlevering skal ligeledes finde Sted for Forsøg paa de under Nr. 1—11 i

Smedejerns Bolt. Lodderne have et Justerrum, der udmunder i et Justerhul i den plane Flade, paa hvilken der med ophøjede Bogstaver og Tal findes istøbt Ordet ***Bismerlod*** og Angivelse af Vægten i Kilogram. Nr. 245. 12te Novbr.

Bismerlodderne paa 800 og 500 Gram ere af en Zink-Jernlegering og af Kugleform. I den øverste Del af Kuglen er istøbt en Øsken af Smedejern, og modsat denne er der i eet med Kuglen støbt en kort, tynd, cylindrisk Tap.

I øvrigt henvises til de for Levering af Bismere, Bismerstænger og Bismer lodder fastsatte Licitationsbetingelser med Beskrivelse og dertil hørende Tegninger.

For saa vidt der maatte blive fremsat Ønsker om Levering af Bismere uden Stativ og i de angivne Størrelser eller til en Maksimumsbelastning af 200 Kilogram med Inddelinger for hele Kilogram og følgende Dele deraf: $^1/_2$, $^1/_5$, $^1/_{10}$, $^1/_{20}$, $^1/_{50}$ o. s. v. og med en indbyrdes Afstand af mindst 3 *mm* mellem umiddelbart efter hinanden følgende Delemærker, og som efter Justerdirektørens Skøn ere af en i det hele forbedret Konstruktion, skal Justervæsenet være bemyndiget til at anskaffe og i justeret Stand sælge saadanne finere Bismere.

B. Handelsvægte, som ikke henhøre under Justervæsenets Eneret.

Almindelige Bestemmelser.

Kun saadanne Vægte kunne blive justerede, hvis Konstruktion efter Justervæsenets Skøn yder tilstrækkelig Sikkerhed for, at de under omhyggelig Behandling kunne bevare deres Følsomhed og Rigtighed i længere Tid inden for de fastsatte Belastningsgrænser og Tolerancer.

Vægte, som ere bestemte til fast Opstilling, kunne ikke blive justerede, før de ere anbragte paa Brugsstedet.

For Indretningen og Konstruktionen af Handelsvægte gælde nedenstaaende almindelige Bestemmelser, medens de for de enkelte Vægtgruppers eller specielle Vægtes Vedkommende fornødne særlige Bestemmelser træffes af Justerdirektøren, med hvem Rekvirenten, i betimelig Tid, maa forhandle nærmere.

1. Vægtene maa ikke ved den største Belastning, hvortil de prøves, vise nogen kendelig Formforandring.
2. Til Angivelse af Ligevægtsstillingen skal enhver Vægt være forsynet med en Viserindretning af passende Konstruktion og Form, anbragt saaledes, at Ligevægtsstillingen med fornøden Sikkerhed og uden Vanskelighed kan bestemmes ved det blotte Syn.
3. Enhver Vægt, som ikke ved sin Ophængning eller ved Stellets Form og Dimensioner samt Viserindretningen eller derved, at den er fastgjort til et Fundament, eller paa anden Maade efter Justervæsenets Skøn yder fornøden Sikkerhed for, at den altid i Ligevægtsstillingen tilstrækkelig nøjagtigt indtager samme Stilling i Forhold til Lodlinien, skal være forsynet enten med et Pendul af betryggende Konstruktion, pegende mod en paa Vægten fastsiddende Knast af passende Form eller med en Libelle til Benyttelse ved Vægtens rigtige Opstilling.
4. Samtlige i Vægten indgaaende Vægtstænger (Balancer) skulle være dannede af Metal (Jern, Messing o. a.) og være svingende, o: de skulle, efter at være bragte ud af Ligevægtsstillingen, atter indtage denne efter nogle Svingninger, naar den Aarsag, som har fremkaldt Svingningerne, f. Eks. en Tillægsbelastning, er fjernet.

Nr. 245. 12te Novbr.

5. Paa Vægtstængernes Omdrejningssteder skal Forbindelsen være tilvejebragt ved Knive og Pander af passende hærdet Staal; Panderne kunne dog efter Justerdirektørens nærmere Bestemmelse ved specielle Vægtkonstruktioner være af tykt Agat eller andet dertil egnet Materiale. Knivene skulle være anbragte fast og uforskydeligt, saaledes at Vægtstængernes Længder ikke kunne forandre sig, og Panderne enten paa samme Maade eller, for saa vidt de ere svingende, styrede paa betryggende Maade.

Knive og Pander skulle i øvrigt være indrettede og anbragte saaledes, at Svingningerne kunne finde uhindret Sted i passende Udstrækning. Alle Knive paa samme Vægtstangsarm skulle være indbyrdes parallelle og have Æggene hvilende i Panderne paa et saa langt Stykke, som Konstruktionen tillader, om muligt med deres hele Længde.

Knivene og Lejerne skulle være indrettede saaledes, at Gnidning ved Knivenes Endeflader saa vidt muligt undgaas, hvorfor Knive eller Lejer bør være formede saaledes, at Berøring med Lejets Endeflader kun finder Sted i Knivsæggenes Endepunkter. Lejets Endeflader skulle paa disse Steder være af passende hærdet Staal.

6. Vægtene kunne have Regulerindretninger af betryggende Konstruktion til Udligning af de Forandringer, som Skaalenes og Ophængets Vægt maatte undergaa. Uligearmede Vægte skulle altid have Regulerlod, der er forskydeligt angs Hovedbalancen eller en parallelt dermed anbragt Stang uden Skalainddeling; saadanne Regulerlodder maa derimod ikke anbringes paa de andre Vægtstænger. Paa Skydelodsvægte kan Regulerloddet indeholde en i fast Forbindelse med det værende Stang, hen ad hvilken et lille Regulerlod kan forskydes; i saa Fald maa det store Regulerlod dog kun kunne løsnes og fæstnes ved en Nøgle. I øvrigt maa Vægte, som ønskes justerede, ikke være forsynede med Korrektionsindretninger af saadan Art, at man ved dem kan forandre Vægtstangsarmenes Længder eller Tyngdepunktets Beliggenhed, hvorved en Forvanskning af Vejningsresultaterne kan finde Sted enten ved Uagtsomhed eller med Forsæt.

7. Vejningsresultatet maa ikke paavirkes af, om Vægtlodder eller Byrde flyttes fra et Sted til et andet paa Skaalene.

8. Enhver Vægt skal, forinden Justeringen foretages, være forsynet med en tydelig og iøjnefaldende Angivelse af den største Belastning, hvortil den maa bruges, og, hvis ikke anden Aftale er truffen med Justerdirektøren, eller der for specielle Vægtes Vedkommende er fastsat særlige Bestemmelser, desuden med 2 i underskaarne Fordybninger, om muligt i Hovedbalancen og i Nærheden af hinanden, anbragte Plomber af blødt Metal og med plan, cirkulær Overflade af Diameter mindst 15 *mm* ved mindre Vægte og mindst 20 *mm* ved større til Istempling af Justermærker og Angivelse af den største Belastning.

9. Indretninger til Svingningernes Dæmpning maa ikke findes paa Handelsvægte, medmindre særlige Bestemmelser i saa Henseende maatte blive trufne.

10. Justeringen omfatter ikke de paa Vægte eventuelt anbragte Tællings- eller Stemplingsapparater, medmindre der fastsættes særlige Bestemmelser derom for specielle Vægtes Vedkommende.

11. Ere Vægtene indrettede til at angive ikke blot den vejede Vares Vægt, men tillige dens Pris, gælder Justeringen ikke Prisudregningerne, hvilket efter Justerdirektørens nærmere Bestemmelse skal være angivet paa Vægten paa en betryggende og iøjnefaldende Maade.

a. Justeringspligtige Handelsvægte, som ikke henhøre under Justervæsenets Eneret. Nr. 245. 12te Novbr.

1. *Viservægte* (Vægte, paa hvilke Vægtstørrelserne angives ved en mod en inddelt Skala pegende Viser) *forsynede med Knive og Pander i alle Vægtstangslejer.*

For Justeringen af disse gælde endvidere følgende særlige Bestemmelser:

Indretninger til Svingningernes Dæmpning kan tillades efter nærmere Afgørelse af Justerdirektøren, som tillige træffer Bestemmelse om Justerplombernes Anbringelse og om de særlige Fordringer, som maa stilles til hver enkelt Vægtkonstruktion som Betingelse for Justeringen.

b. Handelsvægte som uden at være justeringspligtige efter Begæring kunne blive justerede.

For Justeringen gælde endvidere følgende særlige Bestemmelser:

1. Ligearmede Vægte.

Disse Vægte maa ikke være forsynede med flere end eet Regulerlod paa Balancen.

Ligearmede Vægte med hængende Skaale.

De to Arme skulle have samme Længde og saa vidt muligt være ens. Vægtbjælken skal, bortset fra Virkningen af den uundgaaelige Dæmpning, saavel uden Skaale og Ophæng som med disse svinge frem og tilbage lige langt til hver Side af Ligevægtsstillingen, og dette skal ogsaa være Tilfældet, naar Skaalene med Ophæng ombyttes.

Ligearmede Vægte med Skaalene oven over Vægtstængerne, de saakaldte Diskvægte.

For saa vidt begge Skaalene ere aftagelige, skulle Vægtene ogsaa balancere i Ligevægtsstillingen uden Skaale, saaledes at disse kunne ombyttes, uden at dette forandrer Ligevægten.

2. Uligearmede Vægte.

Uligearmede Bjælkevægte med Byrde og Skaale hængende under Balancerne.
Decimalvægte.
Centesimalvægte.
Skydelodsvægte.

Der skal være et saadant Forhold mellem Armene paa de i uligearmede Bjælkevægte, i Decimalvægte og i Centesimalvægte indgaaende Vægtstænger, at Byrden opvejes med $^1/_{10}$ eller med $^1/_{100}$ af sin Vægt.

Centesimalvægte skulle altid være forsynede med en tydelig og iøjnefaldende Angivelse af, at de ere Centesimalvægte.

Decimal-, Centesimal- og Skydelodsvægte skulle have Stoppeindretning ved Hovedbalancen, og alle fastfunderede Brovægte, som ere bestemte for en største Belastning af over 2000 Kilogram, skulle være saaledes indrettede, at Vægtstænger med Knive og Pander under Byrdens Anbringelse paa Broen kunne blive aflastede og derved beskyttede mod Stød. Sammensatte Bjælkevægte med Skydelod og Skala, Brovægte med Skydelod og Skala samt Centesimalvægte skulle mindst være bestemte til Brug for en højeste Belastning af 200 *kg*, og Decimalvægte ikke for en højeste Belastning af mindre end 20 *kg*.

Ved uligearmede Bjælkevægte, Decimal- og Centesimalvægte bestemmes Byrdens Vægt ved paa Lodskaalen anbragte Vægtlodder, der skulle være justerede. Til Bestem-

Nr. 245. 12te Novbr.

melse af de mindste Vægtdele kunne Vægtene dog være forsynede med et Skydelod, der kan bevæges hen ad en inddelt Skala. Denne skal enten findes paa Hovedbalancen eller paa en parallelt med den anbragt Stang, der skal være fastgjort til Balancen saaledes, at den ikke kan aftages.

Naar Vægte, henhørende til de ovenfor nævnte 3 Grupper, ere forsynede med Skydelod, gælde for dem tillige de nedenfor anførte, for Skydelodsvægte fastsatte almindelige Bestemmelser, for saa vidt de kunne komme til Anvendelse.

Paa Skydelodsvægte skal Hovedbalancen være forsynet med Inddelinger og altid have et Nulpunkt. Inddelingerne maa kun referere sig til Kilogram og følgende Dele deraf: $^1/_2$, $^1/_5$, $^1/_{10}$, $^1/_{20}$, $^1/_{50}$ o. s. v., og Delestregerne skulle være tydeligt og nøjagtigt indgraverede, indslaaede eller paa anden Maade varigt tilvejebragte.

Der skal enten ved alle Delemærker eller i alt Fald ved et passende Antal af dem være indhugget eller indgraveret Tal, som angive Byrdens Vægt, naar Skydeloddet staar ved det paagældende Delemærke. Ved det sidste af dem skal desuden være tilføjet ***kg***. Afstanden mellem umiddelbart efter hinanden følgende Delemærker skal i det mindste være 4 *mm*.

Ingen Skala maa indeholde Inddelinger for højere Belastning end den Maksimumsbelastning, for hvilken Vægten ved Justeringen er anerkendt som anvendelig.

Skydeloddets Tyngdepunkt eller, naar der er flere Skydelodder, deres fælles Tyngdepunkt skal falde saa nær som muligt ved den Plan, der er bestemt ved Æggene i Hovedbalancens Midterkniv (Hovedkniven) og den Kniv, gennem hvilken Byrdens Vægt overføres paa Hovedbalancen. I hvert Fald maa Tyngdepunktet ikke ligge i væsentlig større Afstand under denne Plan end Midterlinien i den Arm, hen ad hvilken Skydeloddet bevæges.

Skydelodderne skulle, naar de indstilles ved de forskellige Inddelinger, kunne fastholdes i deres Stilling enten derved, at en Kniv holdes nede i Indsnit i Balancen ved Hjælp af Skydeloddets egen Vægt eller ved en Fjeder, eller i Tilfælde af, at der ikke findes Kniv paa Loddet og Indsnit paa Balancen, derved, at Skydeloddet ved en Fjeder spændes ind imod Skalaen. I sidste Tilfælde skal Skydeloddet være forsynet med en ikke aftagelig Viser, som kan pege paa Skalaens Delestreger. Skydelodsvægte kunne være forsynede med flere Skalaer paa Hovedbalancen, men for samme Skydelod maa der ikke findes flere Inddelinger ved Siden af eller over hverandre paa samme Side af Balancen. Der er intet til Hinder for, at Hovedbalancen kan være sammensat af flere indbyrdes parallelle og fast forbundne Stænger, alle med Inddelinger og Skydelodder. Disse Skalaer skulle med Undtagelse af den for de mindste Vægtstørrelser bestemte være forsynede med Hak, i hvilke Skydeloddet fastholdes ved en i fast Forbindelse med det værende Kniv. Fremdeles kan det tillades, at Skydeloddet bærer en lille Drager med Inddelinger og særligt Skydelod, eller at Skydeloddet indeholder i sig forskydelige Skalaer med Hak eller Delestreger, i hvilke henholdsvis Knive presses ned, eller ved hvilke et fast Mærke kan lægges an. Forskydelige Skalaer skulle i alle Tilfælde fastholdes i de forskellige Stillinger ved Fjedre, saa at de ikke kunne flytte sig under Balancens Svingninger eller ved pludselige Stød mod den.

C. Viservægte, herunder Fjedervægte, som efter Begæring kunne blive justerede til udelukkende Benyttelse ved Fragt- eller Portoberegning. Nr. 245. 12te Novbr.

For saadanne Vægte gælde følgende Bestemmelser:

1. De skulle paa et iøjnefaldende Sted være forsynede med et Skilt, hvorpaa der med tydelige Bogstaver staar:

   Kun til Fragtberegning eller

   Kun til Portoberegning.

   Skiltets uforanderlige Forbindelse med Vægten skal kunne sikres ved Stempling.
2. Afstanden mellem Delestregerne for de enkelte Kilogram skal mindst være 3 *mm*.
3. De større Vægte skulle være forsynede med Stoppeindretning til Beskyttelse imod Stød under Genstandenes Anbringelse paa Vægten.
4. De skulle have en eller anden passende Reguler- og Tarerindretning, hvorved der paa en let og sikker Maade kan foretages Korrektioner af Visernes Nulstilling paa den inddelte Skive.
5. De for Handelsvægte foran under B 8 anførte Bestemmelser gælde ogsaa for disse Vægte.
6. Det kan tillades, at saadanne Vægte ere forsynede med en efter Justervæsenets Skøn paa betryggende Maade virkende Dæmpeindretning til hurtig Standsning af Viserens Bevægelser.

§ 19.

Rammemaal.

Disse kunne indleveres til Justering.

a. Vedmaal til Udmaaling af Brænde.

1. Vedmaal af Træ.

De skulle forfærdiges i Form af en Ramme, der i lodret Stilling hviler paa 2 Fødder, og ville i øvrigt være at konstruere overensstemmende med Justervæsenets nærmere Anvisning. De skulle inden for Rammen have enten kvadratisk eller rektangulær Form, saaledes som nærmere oplyst nedenfor.

De justeres med et indvendigt, rektangulært Areal paa henholdsvis 4, 3, 2, 1 og $^1/_2$ Kvadratmeter. De tre førstnævnte ere hver 2 Meter og de to sidstnævnte hver 1 Meter brede, saaledes at Højderne blive henholdsvis 2, $1^1/_2$, 1, 1 og $^1/_2$ Meter.

Det er tilladt i Vedmaalene paa 4, 3 og 1 Kvadratmeter forneden at afgrænse et Areal paa henholdsvis 2, 2 og $^1/_2$ Kvadratmeter ved Hjælp af en vandret, aftagelig Bjælke, hvis Underside ligger henholdsvis 1, 1 og $^1/_2$ Meter over Vedmaalets nederste, indvendige Begrænsningsflade.

Vedmaal af Træ kunne være forstærkede med Jernbeslag, naar dette er anbragt saaledes, at det ikke forvansker Maalet eller træder i Vejen for Stemplingen.

Paa Overliggeren i Vedmaal paa 4, 3, 2, 1 og $^1/_2$ Kvadratmeter indbrændes af Justervæsenet med tydelige Bogstaver og Tal Ordet ***Vedmaal*** med Tilføjelse af henholdsvis $4\ m^2$, $3\ m^2$, $2\ m^2$, $1\ m^2$, $^1/_2\ m^2$, og paa de vandrette Bjælker, som forneden afgrænser Vedmaal af Størrelse 2 og $^1/_2$ Kvadratmeter, indbrændes henholdsvis $2\ m^2$ og $^1/_2\ m^2$.

Nr. 245. Anordn. af 12. Novbr. om Justerreglement.

Nr. 245.
12te
Novbr.

§ 20.

Transportbeholdere for draabeflydende Varer.

De kunne være af Metal eller Træ og skulle være af saadan Styrke, at de efter Justervæsenets Skøn yde tilstrækkelig Sikkerhed mod Formforandringer, saaledes at de kunne taale stærke Stød eller Tryk uden at faa Buler eller gaa i Stykker. Paa særlig udsatte Steder kan Styrken forøges ved udvendig anbragte Baand eller Skinner.

a. Transportspande af Metal.

De justeres i Størrelser paa 2 Liter og derover og dannes i Almindelighed af Jern- eller Staalplade samt beskyttes ved et Overtræk af Tin- eller anden Metallegering. Deres Underdel skal være cylindrisk eller prismatisk og Overdelen kegle- eller pyramideformet. Overdelen skal afsluttes med en cylindrisk Hals, hvis Akse falder sammen med eller er parallel med Spandens, og hvis nederste Kant ikke maa træde frem i Spandens Indre. Naar Halsen ikke støder til Overdelen i en skarp Kant, skal der ved Overgangen mellem dem lige over for hinanden være anbragt 2 tydelig fremtrædende Mærker som Angivelse af den Plan, til hvilken Transportspanden skal være fyldt. I øvrigt skulle i Spande, der benyttes til Fødevarer, alle indvendige Overgange være afrundede, og Keglens eller Pyramidens Toppunkt skal ligge i Halsens Akse og over dennes Midtpunkt. Bunden skal enten være plan og vinkelret paa Aksen eller svagt hvælvet samt beskyttet ved et langs Spandens nedre Rand anbragt Jernbaand, hvis nederste Kant træder et tilstrækkelig langt Stykke frem neden for den. Er Bunden og Sidefladen ikke i eet Stykke, skal der et Sted over Samlingens udvendige Side være paaloddet en Tinklat til Anbringelse af Justermærke.

1. Transportspande til Næringsmidler, saasom Mælk, Fløde o. a.

Disse Spande skulle ud- og indvendig være overtrukne med en Tinlegering; Rekvirenten skal være ansvarlig for, at denne ikke indeholder over 1 pCt. Bly.

Er Bunden svagt hvælvet, skal den altid være udadhvælvet. Halsens indvendige Diameter skal være mindst 100 *mm* og maa ikke overstige for Spande

indtil 5 Liters Indhold	.....	120 *mm*
over 5 Liters indtil 10 Liters Indhold	.....	150 —
over 10 Liters indtil 20 Liters Indhold	.....	180 —
over 20 Liters indtil 30 Liters Indhold	.....	210 —
over 30 Liter	.....	240 —

Til hver Spand skal der høre et Laag af passende Konstruktion, saaledes at Tæthed kan opnaas ved dets Lukning.

Udvendig paa Spandens skraa Overdel ved Halsen skal der være tæt fastloddet et Skilt med tydelig Paaskrift: ***Transportspand til*****.....**, hvor Varens Navn, f. Eks. ***Mælk***, er anbragt paa det med Prikker mærkede Sted.

Ved hver Ende af dette Skilt og i samme Højde skal der være anbragt en cirkulær Tinklat med en Diameter paa ca. 20 *mm*. Disse Tinklatter skulle gaa lidt ind over Skiltets Rand.

Rumfanget stemples i den ved højre Ende af Skiltet anbragte Tinklat og angives ved det paagældende Tal i hele og Tiendedel Liter paa Transportspande, der

ikke rumme over 20 Liter, og i hele og Femtedel Liter paa alle større Spande, i begge Tilfælde med Tilføjelse af Bogstavet *l*. Nr. 245. 12te Novbr.

Brøkdelene angives ved Decimaler med mindre Cifre end det hele Tal.

2. Transportspande til andre Vædsker.

Det kan tillades, at Diameteren af Halsen paa disse Transportspande er mindre end 100 *mm*, men den maa ikke være større end foran under a 1 anført.

Den nederste Del af Spandene kan være af Bølgeblik, ligesom andet Overtræk end Tin kan tillades.

Paa Skiltet, der skal anbringes saaledes, at det kan stemples som under a 1 anført, skal vedkommende Vædskes Art være angivet.

b. Fustager.

De skulle have buget Form og være forsynede med et Spunshul der, hvor Diameteren er størst. De justeres i Størrelser paa 10 Liter og derover.

1. Træfustager.

Disse skulle dannes af Staver, sammenholdte ved Jernbaand.

Rumfangsangivelsen indbrændes af Justervæsenet paa den ene Side af Spunshullet paa langs af Spunsstaven, saaledes at den nederste Del af den indbrændte Talangivelse med Tilføjelse af Bogstavet *l* kommer til at staa paa Spunsstaven og den øverste Del paa Nabostaven.

Paa Fustager, der rumme
indtil 50 Liter, angives Rumfanget i hele og Femtedel Liter,
over 50 Liter indtil 200 Liter, i hele og halve Liter,
over 200 Liter, i hele Liter.

Brøkdelene angives ved Decimaler med mindre Cifre end det hele Tal.

2. Metalfustager.

Ønskes Metalfustager justerede, maa skriftlig Begæring, ledsaget af Tegning i to Eksemplarer, forud indsendes til Justervæsenet, der da eventuelt drager Omsorg for, at der træffes fornøden Bestemmelse for deres Indretning og Justering.

Kapitel IV.

Juster- og Brugstolerancer for Maale- og Vejeredskaber samt for Transportbeholdere.

§ 21.

Ved Tolerancer for Maaleredskaber, Transportbeholdere og Vægtlodder forstaas de største tilladelige Afvigelser over eller under de paa vedkommende Redskaber stemplede Angivelser. Tolerancerne kaldes positive i første Tilfælde, negative i sidste.

Ved Tolerancer for Vægte forstaas de største tilladelige Afvigelser over eller under de rigtige Vægtangivelser. Tolerancen kaldes positiv, naar der til Opnaaelse af Ligevægt kræves en Tillægsvægt paa Vareskaalen eller Krogen; er det derimod nød-

Nr. 245. 12te Novbr.

vendigt til Opnaaelse af Ligevægt at fjerne en vis Vægt fra Vareskaalen eller Krogen kaldes Tolerancen negativ.

Justertolerancer og Brugstolerancer gælde henholdsvis for Justeringen og Brugen af de paagældende Redskaber.

Hvor Temperaturen har praktisk Betydning for Maal- og Vægtangivelserne, ere Justertolerancerne gældende ved 15° Celsius, dog for Staalmaalebaand og for Staalfjedre paa 20 Meter ved 10° Celsius.

§ 22.

Justertolerancer for Maale- og Vejeredskaber.

A. Justertolerancer for Maalestokke og Staalmaalebaand.

Justertolerancerne ere baade positive og negative og lige store i begge Retninger.

1. Almindelige Maalestokke i eet Stykke.

| | | |

For Maalestokke og Staalmaalebaand, hvis Længde er 2 Meter og derover, maa Justertolerancen for Afstanden fra en hvilken som helst Delestreg (Mærke) til nærmeste Ende ikke overskride Halvdelen af den for hele Længden fastsatte Tolerance. Er Længden mindre end 2 Meter, maa Justertolerancen for Afstanden fra en hvilken som helst Delestreg (Mærke) til hver af Enderne ikke overskride Tolerancen for hele Længden. Nr. 245. 12te Novbr.

For Afstanden mellem to umiddelbart efter hinanden følgende Centimeterstreger tillades en Afvigelse fra den rette Længde af højst 0,5 Millimeter.

For Afstanden mellem to umiddelbart efter hinanden følgende Halvcentimeter- og Millimeterstreger tillades en Afvigelse fra den rette Længde af højst 0,2 Millimeter.

B. Justertolerancer for Maalekar.

Justertolerancerne ere kun positive.

1. Maalekar af Aluminium, af Kobber, af Jern med eller uden Tin- eller Zinkovertræk og af Glas.

	+
For 1-Hektoliteren er Justertolerancen	1 : 200
— 50-Literen - —	1 : 200
— 20- do. - —	1 : 200
— 10- do. - —	1 : 200
— 5- do. - —	1 : 200
— 2- do. - —	1 : 125
— 1- do. - —	1 : 125
— $^1/_2$- do. - —	1 : 100
— 2-Deciliteren - —	1 : 100
— 1- do. - —	1 : 50
— $^1/_2$- do. - —	1 : 50
— 2-Centiliteren - —	1 : 50
— 1- do. - —	1 : 50
— 1-Milliliteren - —	1 : 10

2. Afbundne Maalekar af Træ.

	+
For 2-Hektoliteren er Justertolerancen	1 : 200
— 150-Literen - —	1 : 200
— 1-Hektoliteren - —	1 : 200
— 50-Literen - —	1 : 200
— 20- do. - —	1 : 125
— 10- do. - —	1 : 125
— 5- do. - —	1 : 125
— 2- do. - —	1 : 100
— 1- do. - —	1 : 100
— 15-Liters Studskanden —	1 : 125

3. Maalekar af Jern paa 2, 5 og 10 Hektoliter til Udmaaling af Kul, Koks, Cinders, Mineralier o. desl.

	+
For 10-Hektoliteren er Justertolerancen	1 : 100
— 5- do. - —	1 : 100
— 2- do. - —	1 : 100

Nr. 245. 12te Novbr.

4. Kasseformede Maalekar af Træ til Udmaaling af Brændsel.

					+
For	10-Hektoliteren	er	Justertolerancen	.....	1 : 100
—	5-	do.	-	—	1 : 100
—	2-	do.	-	—	1 : 100
—	1-	do.	-	—	1 : 100

5. Cylindriske Maalespande af Jernblik med eller uden Inddelinger.

Justertolerancen er + 1 : 100.

Ved Maalekar af Glas med Inddelinger maa Justertolerancen for Rumfang imellem Delemærker, der følge umiddelbart efter hinanden, ikke overskride den for de paagældende Rumfang ovenfor fastsatte.

C. Justertolerancer for Vægtlodder.

1. Almindelige Handelsvægtlodder.

Justertolerancerne ere kun positive.

					+	
For et	50-Kilogram	er	Justertolerancen	.....	5	Gram
- -	20- —	-	—	.....	4	—
- -	10- —	-	—	.....	2	—
- -	5- —	-	—	.....	1,25	—
- -	2- —	-	—	.....	600	Milligram
- -	1- —	-	—	.....	400	—
- -	½- —	-	—	.....	250	—
- -	200-Gram	-	—	.....	100	—
- -	100- —	-	—	.....	60	—
- -	50- —	-	—	.....	50	—
- -	20- —	-	—	.....	30	—
- -	10- —	-	—	.....	20	—
- -	5- —	-	—	.....	16	—
- -	2- —	-	—	.....	12	—
- -	1- —	-	—	.....	10	—

2. Skivelodder til Centesimalvægte.

Justertolerancerne ere kun positive.

							+	
For et	5-Kilogram,	mærket	*500 kg*,	er	Justertolerancen	.....	800	Milligram
- -	2- —	—	*200* - -		—	.....	400	—
- -	1- —	—	*100* - -		—	.....	260	—

3. Fint justerede Vægtlodder.

Justertolerancerne ere baade positive og negative.

					+ og ÷	
For et	20-Kilogram	er	Justertolerancen	.....	400	Milligram
- -	10- —	-	—	.....	350	—
- -	5- —	-	—	.....	300	—
- -	2- —	-	—	.....	200	—
- -	1- —	-	—	.....	150	—

sous les numéros 1 à 11 dans l'article III de ladite convention et dans l'article I de la présente Déclaration, ainsi que pour la complicité à ces mêmes crimes et délits, pourvu que cette tentative et cette complicité, appréciées, à la fois, d'après la législation des deux Etats, soient passibles, en Danemark de la peine des travaux forcés, et en Russie d'une peine non moins grave que la peine correctionnelle (maison de correction).

nævnte Konventions III. Artikel og nærværende Deklarations I. Artikel opregnede Forbrydelser og Overtrædelser, saavel som for Meddelagtighed i de samme Forbrydelser og Overtrædelser, saafremt saadant Forsøg og saadan Meddelagtighed, bedømte efter baade den ene og den anden Stats Lovgivning er strafbart, i Danmark med Strafarbejde, og i Rusland med en Straf, der ikke er lavere end Fængsel i Forbedringshus.

Article III.

La personne qui en conformité de ladite convention et de la présente Déclaration aura été extradée par l'un des deux Gouvernements contractants à l'autre ne pourra, sans le consentement exprès du Gouvernement qui aura accordé l'extradition, être poursuivie, condamnée ou punie dans l'Etat auquel l'extradition aura été accordée, pour aucun crime ou délit commis avant son extradition, autre que celui qui a donné lieu à l'extradition.

Artikel III.

Den, som i Henhold til fornævnte Konvention og nærværende Deklaration er bleven udleveret af den ene af de to kontraherende Regeringer til den anden, maa ikke uden udtrykkeligt Samtykke af den Regering, som har tilstaaet Udleveringen, tiltales, dømmes eller straffes i den Stat, til hvilken Udleveringen er bleven indrømmet, for nogen anden Forbrydelse eller Overtrædelse, begaaet før Personens Udlevering, end den, som har givet Anledning til Udleveringen.

Article IV.

Chacun des deux Gouvernements contractants se réserve, lorsque une demande d'extradition lui est adressée par l'autre Gouvernement en conformité de l'article V de ladite convention, de décider si les documents présentés par ce Gouvernement prouvent d'une manière suffisante que la personne dont l'extradition est demandée, tombe sous les dispositions de l'article III de ladite convention élargies par les articles I et II de la présente Déclaration, et, au cas négatif, de demander que les pièces justificatives soient complétées.

Artikel IV.

Hver af de to kontraherende Regeringer forbeholder sig, naar en Begæring om Udlevering tilstilles den af den anden Regering, i Overensstemmelse med Artikel V i nævnte Konvention at afgøre, om de af denne Regering fremlagte Dokumenter paa fyldestgørende Maade beviser, at den Person, der begæres udleveret, falder ind under Bestemmelserne i Artikel III i Konventionen, udvidet med Artiklerne I og II i nærværende Deklaration, og i benægtende Fald at begære de forelagte Bevisligheder fuldstændiggjorte.

Article V.

La présente Déclaration entrera en vigueur vingt jours après sa publication dans les formes prescrites par la législation des deux pays.

Les dispositions qui précèdent auront la même durée que la Convention du 2/14 Octobre 1866 à laquelle elles se rapportent.

Artikel V.

Nærværende Deklaration træder i Kraft tyve Dage efter dens Offentliggørelse i de Former, som foreskrives af de to Landes Lovgivning.

Fornævnte Bestemmelser har samme Varighed som Konventionen af 2/14 Oktober 1866, til hvilken de slutter sig.

For et 500-Gram	er	Justertolerancen	125	Milligram	Nr. 245. 12te Novbr.
- - 200- —	-	—	50	—	
- - 100- —	-	—	30	—	
- - 50- —	-	—	25	—	
- - 20- —	-	—	15	—	
- - 10- —	-	—	10	—	
- - 5- —	-	—	6	—	
- - 2- —	-	—	3	—	
- - 1- —	-	—	2	—	
- - 500-Milligram	-	—	1,5	—	
- - 200- —	-	—	1	—	
- - 100- —	-	—	1	—	
- - 50- —	-	—	0,5	—	
- - 20- —	-	—	0,4	—	
- - 10- —	-	—	0,25	—	
- - 5- —	-	—	0,2	—	
- - 2- —	-	—	0,1	—	
- - 1- —	-	—	0,1	—	

4. Møntlodder.

Justertolerancerne ere baade positive og negative.

												+ og ÷	
Ved	Møntlodder	til	20-Kroner	er	Justertolerancen							1,5	Milligram
-	—	-	10-	—	-	—						1	—
-	—	-	5-	—	-	—						1	—

Komplementlodder til Møntlodderne.

													+ og ÷	
Ved	Lodder	for	2	pCt.	Slid	af	20-Kroner	er	Justertolerancen				0,15	Milligram
-	—	-	2	-	-	-	10-	—	-	—			0,15	—
-	—	-	2	-	-	-	5-	—	-	—			0,1	—
-	—	-	1/2	-	-	-	20-	—	-	—			0,1	—
-	—	-	1/2	-	-	-	10-	—	-	—			0,05	—
-	—	-	1/2	-	-	-	5-	—	-	—			0,05	—

D. Justertolerancer for Vægte.

Justertolerancerne for Fejl og Følsomhed ere baade positive og negative.

Ved Prøvningen maa Vægtene, for at kunne blive justerede, ikke udvise større Fejl end de nedenfor anførte Justertolerancer og skulle for Tillægsbelastninger af tilsvarende Størrelse give tydelige Udslag.

a. De under Justervæsenets Eneret hørende Bismere.

Justertolerancen ved enhver Belastning er for de almindelige Bismere $\frac{+}{\div}$ 1 : 500 af den højeste Belastning og for de finere Bismere, som maatte blive justerede efter særlig Anmodning, $\frac{+}{\div}$ 1 : 1000.

Bismerstangens Inddelinger paa samme Side skulle være indbyrdes lige store

Nr. 245. 12te Novbr.

For Bismerlodderne ere Justertolerancerne kun positive.

For Bismerlodder paa				+
5	Kilogram	er	Justertolerancen	1,25 Gram
4	—	-	—	1,00 —
1,7	—	-	—	600 Milligram
800	Gram	-	—	400 —
500	—	-	—	250 —

b. Justeringspligtige Viservægte.

Justertolerancen ved enhver Belastning er for disse Vægte $\pm$ 1 : 500 af den højeste Belastning.

c. Vægte, som efter Anmodning kunne blive justerede.

1. Ligearmede Handelsvægte med hængende Skaale til en Maksimumsbelastning af over 10 Kilogram.

Justertolerancen er $\pm$ 1 : 2000 af enhver Belastning mellem den højeste Belastning og en Tiendedel deraf samt $\pm$ 1 : 1000 af Belastningen ved mindre Belastninger.

2. Andre Handelsvægte.

Justertolerancen er $\pm$ 1 : 1000 af enhver Belastning mellem den højeste Belastning og en Tiendedel deraf samt $\pm$ 1 : 500 af Belastningen ved mindre Belastninger.

d. Vægte til Fragt- og Portoberegning.

Justertolerancen ved enhver Belastning er $\pm$ 1 : 200 af den højeste Belastning.

E. Justertolerancer for Rammemaal.

a. Justertolerancer for Vedmaal.

Denne er altid positiv og fastsættes for de indvendige Sidelængder paa 2 $1^1/_2$ og 1 Meter til + 1 *cm* og for Sidelængden $^1/_2$ Meter til + 0,5 *cm*.

§ 23.

Justertolerancer for Transportbeholdere til draabeflydende Varer.

Den Rumfangsangivelse, der vil være at paastemple eller indbrænde disse Transportbeholdere, skal være mindre end det ved Vandfyldning fundne Rumfang, fordi der altid bliver nogen Vædske hængende ved Beholderens indvendige Overflade, og der ved Fustager af Træ tillige indsuges noget af Vædsken. For at finde Rumfangsangivelsen, skal der under Hensyn hertil fra det ved Maalingen fundne Rumfang foretages nedenanførte Fradrag:

a. Transportspande af Metal.

Er det ved Maalingen fundne Rumfang:
indtil 20 Liter fradrages mindst 0,05 Liter, dog under 0,15 Liter.
over 20 — — — 0,15 — — — 0,25 —

b. Fustager af Træ.

Er det ved Maalingen fundne Rumfang:

indtil	50	Liter.....	fradrages	mindst	0,1	Liter,	dog	under	0,3	Liter.			
over	50	— indtil	100	Liter	—	—	0,3	—	—	—	0,8	—	
—	100	— —	200	—	—	—	0,5	—	—	—	1	—	
—	200	— —	400	—	—	—	1	—	—	—	2	—	
—	400	— —	600	—	—	—	2	—	—	—	3	—	
—	600	—			—	—	3	—	—	—	4	—	

§ 24.

Brugstolerancerne.

Disse fastsættes til det dobbelte af Justertolerancerne og ere altid baade positive og negative.

Maale- og Vejeredskaber, som det er tilladt at benytte ujusterede i de i Lovens § 4 angivne Forhold, maa ikke under Brugen udvise større Fejl end de for de tilsvarende justerede Redskaber fastsatte Brugstolerancer.

Kapitel V.

Stempling af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere ved Justering, Omjustering og Kassation.

§ 25.

Stempling ved Justering af Maale- og Vejeredskaber.

a. Maalestokke og Staalmaalebaand.

1. Maalestokke med Undtagelse af Nivellerstænger.

Paa Maalestokke, indrettede som Endemaal, stemples der et Justermærke paa hver Endeflade, for saa vidt dens Størrelse tillader det.

Alle Maalestokke skulle, hvad enten de ere Ende- eller Stregmaal, paa den inddelte Flade stemples med Aarstal umiddelbart efter Længdeangivelsen samt med to Justermærker, et ved hver Ende. Justermærkerne skulle ved Stregmaal have deres øverste Begrænsning faldende henholdsvis i første og sidste Delestreg og deres nederste Del vendende hen imod Maalestokkens Midte, og ved Endemaal, hvis Endeflader ikke kunne stemples,

Nr. 245. 12te Novbr skal Justermærkets øverste Del falde i den inddelte Sideflades Endekant. Justermærket skal paa Træmaalestokke med Metalbeslag ved Enderne saa vidt muligt anbringes saaledes, at det kommer til at staa tværs over den Linie, hvor Beslaget og Træet mødes. Kan dette ikke lade sig gøre paa Grund af Beslagets store Bredde, skal der anbringes et Ekstramærke hen over denne Linie til Sikring af Beslagets Stilling.

Paa Maalestokke med Haandtag stemples der, foruden det i Maalestokkens Endeflade anbragte Justermærke, kun eet Justermærke paa den inddelte Flade, saaledes at dets øverste Begrænsningslinie falder i Nulstregen eller saa nær som muligt ved Hovederne af de i den anbragte Metalstifter, medens dets nederste Del vender hen imod Stokkens Midte.

Alle Maalestokke med Undtagelse af Maalestokke med Haandtag til Udmaaling af Langvarer skulle, efter som de have Inddelinger for hele Meter, halve Meter, Decimeter, Centimeter, Halvcentimeter eller Millimeter, midt paa de med Inddelinger forsynede Partier stemples med henholdsvis *m*, $^1/_2$ *m*, *dm*, *cm*, $^1/_2$ *cm* eller *mm* samt umiddelbart foran og efter Betegnelsen med et Justermærke. Strække forskellige Inddelinger sig over samme Længde, istemples dog kun den til den mindste af Inddelingerne svarende Betegnelse.

2. Nivellerstænger.

Paa det paa disse Stænger anbragte Metalskilt stemples der eet Justermærke foran og eet efter den Paaskrift, som angiver Stangens Længde og Inddelingsmaade, samt desuden et Justermærke med Aarstal over et af Nittehovederne, saaledes at Mærket kommer til at staa dels paa Nittehovedet dels paa Metalskiltet.

3. Staalmaalebaand.

Paa ethvert af de Beslag, som forbinde Haandtag eller Ring med Staalmaalebaandet, skal der til Sikring af Forbindelsen stemples et Justermærke, saaledes at det gaar ind over mindst een Nitte.

Desuden stemples der paa hvert Endebeslag et Justermærke; ved Staalmaalebaandets forreste Ende istemples tillige Aarstal.

Er Staalmaalebaandet Stregmaal med første og sidste Delestreg paa Metalbeslagene, anbringes de to Justermærker paa den inddelte Længde, saaledes at Mærkets øverste Begrænsning falder i Delestregen og dets nederste Del vender hen imod Staalmaalebaandets Midte. I alle andre Tilfælde anbringes det efter eller neden under den paastemplede Længdeangivelse. Umiddelbart efter Længdeangivelsen skal der altid findes et Justermærke.

Paa Præcisions-Staalmaalebaand stemples der desuden to seksstraalede Stjerner, en paa hver Side af Justermærket i den forreste Ende.

4. Staalfjedre paa 20 Meter til Kontrolering af Staalmaalebaand.

Der stemples, graveres eller ætses ved Staalfjederens ene Ende udenfor Stregen et Justermærke med Aarstal og to seksstraalede Stjerner, en paa hver Side af Justermærket.

b. Maalekar.

1. Maalekar, som henhøre under Justerværsenets Eneret. (Se § 16 under A).

Udvendig paa Maalekar af fortinnet Jern, derunder Hvidblik, af Kobber, Aluminium og Egetræ anbringes det almindelige Justermærke midt over Rumfangsangivelsen og Aarstallet til højre derfor i en Afstand af ca. $^1/_4$ af Omkredsen. For Blikmaalekars Vedkommende stemples disse Justermærker paa Tinklatter, og paa Aluminium- og Kobbermaalekar i Metallet, medens de paa Egetræsmaalekar indbrændes.

For saa vidt Overkanten paa Blik-, Kobber- og Aluminiummaalekar er af tilstrækkelig Bredde, istemples den med 4 Justermærker i omtrent samme indbyrdes Afstand. Paa Overkanten af Træmaalekar indbrændes der 4 Justermærker ligeledes i omtrent samme indbyrdes Afstand, dog saa vidt muligt saaledes, at hvert Mærke falder paa 2 Staver, som ikke i Forvejen ere indbrændte med andre Mærker.

For saa vidt Maalekarrets Bund er loddet til Siden, stemples der endelig et Justermærke paa den paa nævnte Sammenlodning under Bunden anbragte Tinklat.

Paa Kobbermaalekarrene stemples og paa Træmaalekarrene brændes desuden et Justermærke indvendig midt i Bunden.

2. Cylindriske og prismatiske Maalekar af Jern. (Se § 16 B a og b).

Paa den i en underskaaren Fordybning anbragte Metalplombe stemples der under den istemplede Rumfangsangivelse et Justermærke med Aarstal.

Desuden stemples der 4 Justermærker paa Kanten foroven i omtrent lige store indbyrdes Afstande og saaledes, at Mærkerne komme til at staa baade paa Pladens og Forstærkningsbaandets Kant. Have Maalekarrene Bundklap, stemples Kanten af Aabningen forneden paa samme Maade, hvorimod der, hvis de have fast Bund, stemples et Justermærke i den ved Bundsamlingen anbragte Metalplombe.

3. Kasseformede Maalekar af Træ til Udmaaling af Brændsel. (Se § 16 B c).

Over Midten af den af Justerværsenet udvendig paa den ene Side indbrændte Rumfangsangivelse indbrændes der et Justermærke og derover Aarstallet. Desuden indbrændes der et Justermærke indvendig midt i Bunden, et midt paa Overkanten af hver af de 4 Sider og et over hver af Samlingerne mellem Bund og Sider paa de Steder, hvor de forlangte Udskæringer i Jernbeslaget findes.

4. Maalekar af Glas. (Se § 16 B d).

Paa Randmaalene indætses udvendig et Justermærke midt over Rumfangsangivelsen, saaledes at dets øverste Del ligger ved Randen. Til højre derfor i en Afstand af ca. $^1/_4$ af Omkredsen indætses Aarstallet.

Paa Maalekar med Inddelinger indætses et Justermærke med Aarstal tæt over den øverste Delestreg, og for saa vidt Rumfanget ikke begynder ved Bunden eller Hanen, tillige et Justermærke under den nederste Delestreg.

Paa hver af de til Sikring af den uforanderlige Stilling af Glasmaalet i Hylsteret, af Pendulet og af Knasten anbragte Plomber stemples et Justermærke.

Nr. 245. 12te Novbr.

5. Cylindriske Maalespande af fortinnet Jern, derunder Hvidblik. (Se § 16 B e).

Paa de indvendig anbragte Tinstrimler stemples der et Justermærke tæt under den nederste og et tæt over den øverste Delestreg, det sidste med Aarstal. Naar Bunden er samlet med Spandens Side, stemples der et Justermærke paa en Tinklat, der under Bunden skal være paaloddet Samlingen.

6. Cylindriske Maalekar af forzinkede Jernplader til Petroleum og andre Olier. (Se § 16 B f).

Oven over den ene indvendige Mærkestreg stemples Justermærke med Aarstal. Desuden stemples der et Justermærke i den ved den venstre Ende af Metalskiltet anbragte Tinklat.

Naar Bunden er samlet med Maalekarrets Side, stemples der et Justermærke paa en Tinklat, som under Bunden skal være paaloddet Samlingen.

7. Studskander af Træ. (Se § 16 B g).

Udvendig midt under den af Justervæsenet indbrændte Rumfangsangivelse indbrændes et Justermærke med den nederste Del saa nær som muligt ved Overkanten af det nærmeste Bugbaand, og til højre for Rumfangsangivelsen i en Afstand derfra af omtrent $^1/_4$ af Omkredsen indbrændes Aarstallet.

Indvendig midt i Bunden indbrændes et Justermærke, og ud for den ene af de indbrændte Mærkestreger indbrændes eller istemples Betegnelsen ***15 l.***

c. Vægtodder.

1. Jernlodder.

Paa Justerproppen, der dannes af en Tinblylegering, stemples der Justermærke med Aarstal.

2. Vægtlodder af andre Metaller.

Paa samtlige Lodder med Undtagelse af Møntlodderne for Normalvægten og Passervægten stemples et Justermærke over Midten af Vægtangivelsen, saaledes at dette og Vægtangivelsen komme til at staa paa hver sin Side af Hanken eller Knappen. Paa Møntlodderne stemples Justermærket til venstre for Knappen mellem de to Betegnelser.

Fremdeles stemples der paa Undersiden af de kegledannede og de cylindriske Handelsvægtlodder paa 10 Gram og derover et Justermærke med Aarstal, men paa 5-, 2- og 1-Gramlodderne kun Justermærke.

Paa de fint justerede Lodder, der leveres justerede med den Tolerance, som er fastsat for Brugsnormalerne for fint justerede Lodder, stemples en seksstraalet Stjerne paa hver Side af det paa Loddernes øverste Flade anbragte Justermærke.

d. Vægte.

1. De under Eneretten hørende Bismere.

Paa den ene af de brede Sideflader paa Bismerstangens Hoved stemples Justermærke med Aarstal og paa Nitten uden for Slutskiven et Justermærke.

Paa Hængelodsbismerne stemples paa den anden brede Flade af Bismerstangens Hoved Ordet ***Loddet*** og derunder Angivelsen af Bismerloddets Vægt i Kilogram, udtrykt ved det paagældende Tal og ***kg***.

Paa Hængelodderne af Jern, som have Vægtangivelsen paastøbt, stemples Justerproppen med Justermærke og Aarstal, hvorimod disse Mærker paa Hængelodder af Zinklegering stemples paa Loddets ene Side og Vægtangivelsen paa den anden. Desuden stemples et Justermærke paa Enden af de sidstnævnte Lodders cylindriske Del.

Naar Bismere have Skaal, istemples et Justermærke udvendig under Skaalens Kant. Er Skaalen af fortinnet Jernblik (Hvidblik), stemples det paa en der anbragt Tinklat.

2. De justeringspligtige Viservægte samt Vægte, som efter Begæring kunne blive justerede.

I den ene af de foreskrevne Plomber stemples foroven det Løbenummer, hvormed Vægten findes anført i Justerkammerets Bøger, og derunder Justermærket med Aarstal. Øverst i den anden Plombe stemples det Tal med Tilføjelse af ***kg***, der angiver den højeste Belastning, til hvilken Vægten maa benyttes. Denne Angivelse istemples saaledes, at der ved Omjustering er Plads til derunder at istemple Justermærke med Aarstal.

Paa Vægte, hvis Konstruktion ikke godt tillader Anbringelsen af de nævnte Plomber, skal det være tilladt efter Justervæsenets nærmere Bestemmelse at stemple Justermærkerne i selve Hovedbalancen eller at indbrænde dem i Vægtens Træstel.

Paa Vægte, ved hvilke Afvejning sker dels ved Vægtlodder, dels ved Forskydning af et Lod hen ad en inddelt Skala, skal der paa denne eller, hvis der er flere, paa samtlige Skalaer stemples et Justermærke med Aarstal og Vægtens Løbenummer.

e. Rammemaal.

1. Vedmaal af Træ.

Paa Maalets Overligger indbrændes Aarstallet foran Ordet ***Vedmaal*** og over hver af de to Samlinger mellem Overliggeren og Opstanderne et Justermærke.

Indvendig paa hver Opstander indbrændes et Justermærke over Samlingen mellem den og dens Fodstykke, og udvendig ved hver Ende to Justermærker over Samlingerne mellem Fodstykkerne og Vedmaalets nedre Rammestykker. Er der i Vedmaalet under en vandret Bjælke afgrænset et mindre Vedmaal, skal der indbrændes et Justermærke over Samlingerne ved Bjælkens Ender paa den Side, hvor Mærkerne paa Overliggeren indbrændes.

§ 26.

Stempling ved Justering af Transportbeholdere for draabeflydende Varer.

1. Transportspande.

Paa den ved den venstre Ende af Skiltet paaloddede Tinklat stemples Justermærke med Aarstal.

Nr. 245. 12te Novbr.

Er Bunden samlet med Spandens Side, stemples der et Justermærke paa en Tinklat, som under Bunden skal være paaloddet Samlingen.

2. Fustager af Træ.

Under Spunshullet indbrændes et Justermærke saaledes, at det kommer til at staa dels paa Spunsstaven og dels paa Nabostaven, samt derunder Aarstallet. Begge Mærker vendes saaledes, at deres øverste Del kommer nærmest Spunshullet. Desuden indbrændes der paa Spunsstaven 2 Justermærker med deres nederste Del saa nær som muligt ind mod de to Bugbaand og saaledes, at begge Justermærker komme til at staa mellem Bugbaandene.

§ 27.

Stempling ved Omjustering.

Justerede Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere, som efter de gældende Bestemmelser ere blevne forsynede med Aarstal ved den første Justering, skulle ved Omjustering forsynes med nyt Aarstal, nemlig for det Aar, i hvilket Omjusteringen finder Sted.

Omjusteres de flere Gange i samme Aar, istemples der ved hver Justering ud over den første et lille Justermærke i Nærheden af Aarstallets sidste Ciffer.

Paa Staalmaalebaand, som maa omjusteres, fordi de ere bristede og derefter sammennittede, stemples en Nitte paa hver Side af Samlingen med Justermærke.

Paa Lodder, som afrettes ved Boring, Propning og Affiling, skal Propningen sikres ved Stempling med et eller flere Justermærker, eventuelt i Forbindelse med Aarstal.

Paa Vægte stemples der ved Omjustering et Justermærke med Aarstal under den i den ene Plombe stemplede højeste Brugsbelastning.

Ere ved Istandsættelse af Maale- og Vejeredskaber et eller flere af de ved den første Justering anbragte Justermærker blevne tilintetgjorte, skulle de fornyes ved Omjusteringen.

Ere Genstandene paa Grund af deres ringe Størrelse ikke ved den første Justering blevne forsynede med Aarstal, kunne de ikke omjusteres, men kun prøves, og de ville da, medmindre Justervæsenet efter Prøvningen har kasseret Mærkerne, fremdeles kunne benyttes.

§ 28.

Kassation af Justermærkerne paa Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere.

Kassation foretages enten paa den Maade, at Justermærkerne fuldstændig fjernes, eller derved, at der paastemples et × tværs over dem.

Nr. 245.
12te
Novbr.

Kapitel VI.

Takster for Justering, Prøvning med eller uden Attest, Omjustering og Afretning m. m. af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere.

§ 29.

For saa vidt de i Henhold til nedenstaaende Bestemmelser udregnede Beløb ikke ende paa 0 eller 5, ville de være at afrunde opad til nærmeste Mangefold af 5.

§ 30.

A. Takster for Justering, Omjustering m. m. paa Justerkammeret i København af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere, som efter Begæring kunne blive justerede.

a. Almindelige Maalestokke, enten i eet Stykke eller til at slaa sammen, Udtræksmaalestokke, Nivellerstænger og almindelige Staalmaalebaand.

For hvert Redskab betales 30 Øre med Tillæg af 5 Øre for hver halve Meter. For Inddelinger mindre end halve Meter betales endvidere:

For hver Decimeter uden Inddelinger	1 Øre
— — — med Inddelinger for Centimeter	3 —
— — — — — - Halvcentimeter	4 —
— — — — — - Millimeter	6 —

b. Præcisions-Staalmaalebaand paa 20 Meter og Staalfjedre paa 20 Meter til Kontrolering af Staalmaalebaand.

Hvad Inddelingerne angaar, beregnes Betalingen paa samme Maade som ved almindelige Staalmaalebaand (a), medens der for hvert Redskab tillægges et Beløb af 4 Kr.

Ved Omjustering af Staalmaalebaand prøves kun hele Længden og de af Brud med paafølgende Samling berørte Mærker. Taksten beregnes herefter.

c. Vedmaal	Justering og Omjustering
paa 4 og 3 Kvadratmeter	2 Kr. „ Ø.
— 2 —	1 — 50 —
— 1 og ½ —	1 — „ —

d. Cylindriske Maalekar af Jern	
paa 1 Hektoliter	4 — „ —
— 50 Liter	3 — „ —
— 20 —	2 — „ —

e. Maalekar af Jern til Udmaaling af Kul, Koks m. m.	
paa 10 Hektoliter	10 — „ —
— 5 —	8 — „ —
— 2 —	5 — „ —

Nr. 245. 12te Novbr.

f. Kasseformede Maalekar af Træ til Udmaaling af Brændsel	Justering og Omjustering.
paa 10 Hektoliter	8 Kr. „ Ø.
— 5 —	6 — „ —
— 2 —	4 — „ —
— 1 —	2 — „ —

g. Cylindriske Maalekar af forzinkede Jernplader for Petroleum og andre Olier, cylindriske Maalespande af fortinnet Jernplade samt Studskander af Træ.

Er Rumindholdet 20 Liter og derunder	„ — 60 —
For hver 10 Liter ud over 20 Liter tillægges	„ — 10 —
Er der for Spandenes Vedkommende afsat Mærker indvendig for mindre Maal, tillægges der yderligere for hvert af disse Maal	„ — 10 —
Anbringer Justervæsenet paa Begæring de fornødne Mærkestreger, betales der for Anbringelsen af hver Mærkestreg	„ — 10 —

h. Cylindriske Maalekar af Glas:

For hele Rumindholdet	„ — 50 —
Er der Inddelinger for mindre Maal, tillægges der, naar Inddelingerne angive Deciliter og Centiliter, for hver Delestreg, der angiver disse Maal	„ — 5 —
og, naar Inddelingerne angive Milliliter, for hver Delestreg	„ — 2 —

i. Vægte:

For hver Vægt under 100 Kilogram betales	3 — „ —
For Vægte paa 100 Kilogram og derover betales for hver Vægt	4 — „ —
og desuden for hvert Hundrede eller paabegyndte Hundrede Kilogram af den højeste Belastning, hvortil Vægten prøves, dog ikke ud over den paastemplede Brugsbelastning, ved Vægte med Skydelod og Skala et Tillæg af	„ — 30 —
- — uden — - — - — -	„ — 20 —
Endvidere tillægges yderligere:	
Ved justeringspligtige Viservægte for hver 10 Skaladele	„ — 20 —
Ved Viservægte, herunder Fjedervægte, justerede udelukkende til Fragt- og Portoberegning for hver 10 Skaladele	„ — 10 —

k. Transportspande:

For Transportspande paa indtil 40 Liter	„ — 60 —
For hvert hele og paabegyndte Mangefold af 10 Liter ud over 40 Liter betales yderligere	„ — 10 —

l. Fustager af Træ:

Paa indtil 100 Liter	„ — 40 —
For hvert hele og paabegyndte Mangefold af 50 Liter ud over 100 Liter betales yderligere	„ — 15 —

Nr. 45. 27de Marts.

En foi de quoi les Soussignés ont dressé la présente Déclaration qu'ils ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait en double exemplaire à Copenhague le 11 Mars/26 Février 1909.

Le Ministre des Affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark.

(signé) **C. W. Ahlefeldt Laurvig.**
(L. S.)

L'Envoyé extraordinaire et Ministre plenipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies.

(signé) **Koudacheff.**
(L. S.)

Til Bekræftelse heraf har de undertegnede affattet nærværende Deklaration og forsynet den med deres Vaabensegl.

Udfærdiget i to Eksemplarer, i Kjøbenhavn, den 11 Marts/26 Februar 1909.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister.

(undert.) **C. W. Ahlefeldt Laurvig.**
(L. S.)

Hans Majestæt Kejseren af Ruslands overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister.

(undert.) **Koudacheff.**
(L. S.)

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 27de Marts 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 245. 12te Novbr.

B. Takster for Omjustering og eventuel forudgaaende Afretning m. m. paa Justerkammeret i København af Maale- og Vejeredskaber, der henhøre under Justervæsenets Eneret.

	Omjustering.	
a. Halvmeterstokke af Træ til Udmaaling af Langvarer	„ Kr. 15 Ø.	
b. Afbundne Maalekar af Egetræ		
paa 2 Hektoliter	1 — 30 —	
— 150 Liter	1 — „ —	
— 1 Hektoliter	„ — 70 —	
— 50 Liter	„ — 50 —	
— 20 —	„ — 30 —	
under 20 Liter	„ — 20 —	
c. Blik- og Kobbermaalekar		
paa 20 Liter	1 — „ —	
— 10 —	„ — 75 —	
— 5 —	„ — 50 —	
d. Aluminium-, Blik- og Kobbermaalekar		
paa 2 Liter	„ — 30 —	
— 1 og $^1/_2$ Liter	„ — 20 —	
under $^1/_2$ Liter	„ — 10 —	
e. Almindelige Handelsvægtlodder	Afretning m. m.	
af Jern paa 50 Kilogram	„ Kr. 70 Ø.	„ — 70 —
- — — 20 —	„ — 50 —	„ — 50 —
- — — 10 —	„ — 40 —	„ — 40 —
- — — 5 —	„ — 30 —	„ — 30 —
- — — 2 —	„ — 20 —	„ — 20 —
- — — 1 —	„ — 10 —	„ — 10 —
- — — $^1/_2$ —	„ — 10 —	„ — 10 —
- Messing paa $^1/_2$ Kilogram	„ — 30 —	„ — 30 —
- — — 200 Gram	„ — 20 —	„ — 20 —
- — — 100 —	„ — 20 —	„ — 20 —
- — under 100 —	„ — 10 —	„ — 10 —
f. Fint justerede Vægtlodder (Sølv- og Medicinalvægt)		
paa 20 Kilogram	1 — 30 —	1 — 50 —
— 10 —	„ — 90 —	1 — 10 —
— 5 —	„ — 70 —	„ — 90 —
— 2 —	„ — 40 —	„ — 60 —
— 1 —	„ — 30 —	„ — 50 —
— 500 Gram	„ — 30 —	„ — 40 —
— 200 —	„ — 20 —	„ — 30 —
— 100 —	„ — 20 —	„ — 25 —
— 50 —	„ — 15 —	„ — 20 —

Nr. 245. Anordn. af 12. Novbr. om Justerreglement.

Nr. 245. 12te Novbr.

	Afretning m. m	Omjustering.
paa 20 til 1 Gram	„ Kr. 10 Ø.	„ Kr. 20 Ø.
— 500 Milligram og derunder	„ — 10 —	„ — 15 —

For fint justerede Vægtlodder, afrettede som Normaler (Kontrollodder), sættes Taksten for Omjustering til det tredobbelte af det ovenfor i Kolonne 2 anførte Beløb.

g. Bismere.

Bismerstænger til højeste Belastning 100 Kilogram og derover		1 — 20 —
Bismerstænger under 100 Kilogram		„ — 70 —
Bismerhængelodder paa 4 og 5 Kilogram	„ — 30 —	„ — 30 —
— - 1,7 —	„ — 20 —	„ — 20 —
— - 800 og 500 Gram	„ — 10 —	„ — 20 —
Bismere med Skydelod		„ — 70 —

Naar et af de under § 30 A anførte Redskaber er indleveret til Justering eller Omjustering, men udviser Fejl større end Justertolerancen, saa at Justering eller Omjustering ikke kan finde Sted, har Rekvirenten kun at betale den for Prøvning af vedkommende Redskab fastsatte Takst. Istandsættelse og Afretning af de under § 30 A nævnte Redskaber og Transportbeholdere maa Rekvirenten selv foranstalte udført, hvorimod Justervæsenet foretager Afretning m. m. af de under § 30 B anførte Lodder til de i Kolonne 1 fastsatte Priser, dog paa Rekvirentens Risiko. Den eventuelt fornødne Afretning og Istandsættelse af de øvrige under § 30 B nævnte Redskaber besørger Justervæsenet udført paa Rekvirentens Regning. Rensning af Lodder, som ere meget rustne og urene, og Forzinkning af ældre Lodder betales særskilt. Rensningen betales efter den Tid, som den medtager, og Forzinkningen efter de af Justervæsenet kontraherede Priser.

C. Takster for Prøvning af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere paa Justerkammeret i København.

Prøvningen af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere betales med $^4/_5$ af den for Justering eller Omjustering fastsatte Takst, dog undtages Vægte, for hvis Prøvning Taksten er 1 Kr. lavere end den for deres Justering og Omjustering fastsatte.

Enhver Attest betales med 50 Øre med Tillæg af 5 Øre for hver Genstand over een, som den maatte omfatte.

D. Bestemmelser om de Vilkaar, paa hvilke Justering, Omjustering og Prøvning af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere kan finde Sted uden for Justerkammeret i København.

I Tilfælde, hvor de ovennævnte Forretninger udføres af Justervæsenet uden for Justerkammeret i København, maa Rekvirenten foruden at erlægge de foran under A, B eller C anførte Takster endvidere:

1. Efter Regning refundere Justervæsenet dets Udgifter ved Befordring af Juster- Nr. 245. embedsmanden fra Justerkammeret til Arbejdsstedet og tilbage igen, medmindre 12te Novbr. Rekvirenten selv befordrer Embedsmanden paa passende Maade.
2. Bekoste eller efter Regning godtgøre Justervæsenet dets Udgifter ved Transporten af de fornødne Prøveredskaber, saasom Lodder, fra Justerkammeret til Arbejdsstedet og tilbage igen.
3. Opbevare Redskaberne, fra Modtagelsen indtil den umiddelbart efter Afbenyttelsen ved Justerembedsmanden besørgede Tilbagesendelse, paa et sikkert og mod Vejrligets Indflydelse beskyttet Sted og for det Tilfælde, at noget Redskab maatte være gaaet tabt eller have lidt Skade, godtgøre Justervæsenet det herved lidte Tab efter Regning.
4. Efter nærmere Aftale med Justervæsenet stille den fornødne Arbejdshjælp samt et Tarermateriale af passende Art og i tilstrækkelig Mængde til Raadighed ved Forretningens Udførelse.
5. a. Saafremt Forretningen udføres paa Københavns eller Nabokommuners Grund, betale for hver Forretning yderligere 2 Kr. og desuden et Tillæg af 25 Øre for hver halve eller paabegyndte halve Time, som maatte medgaa til Forretningen.

   b. Saafremt Forretningen udføres uden for Københavns eller Nabokommuners Grund betale et saadant Tillæg, at dette i Forbindelse med den takstmæssige Betaling udgør 3 Kr. 50 Øre for hver ordinær Arbejdstime, i hvilken Embedsmanden er nødsaget til at være borte fra Justerkammeret i Anledning af Forretningen, idet der er paaregnet en ordinær Arbejdstid paa 8 Timer daglig for Hverdage fra Kl. 8 til 12 Formiddag og fra Kl. 1 til 5 Eftermiddag uden Hensyn til, om Vejrliget eller Belysningen maatte tillade Tidens Udnyttelse i fuld Udstrækning.

Udfører Embedsmanden Forretninger for flere Rekvirenter paa samme Sted (By, Handelsplads eller Landsby) under sit Ophold der, vil Justervæsenets Udlæg til Embedsmandens Rejse og til Prøveredskabernes Forsendelse til Stedet og tilbage igen samt det paa Rejsedagene faldende Antal Arbejdstimer være at paaligne de enkelte Rekvirenter i Forhold til den Tid, som Forretningen efter Embedsmandens Opgivende har taget hos hver enkelt Rekvirent.

Fordelingen, der ikke kan gøres til Genstand for Retssag, foretages af Justervæsenet, som derefter tilstiller Rekvirenten Regning paa det samlede skyldige Beløb, der vil være at tilstille Justervæsenet inden 14 Dage efter Regningens Modtagelse.

Justervæsenet er berettiget til af enhver Rekvirent at forlange, at han, til Sikkerhed for den behørige Overholdelse af ovennævnte Forpligtelser, forud stiller et Depositum, hvis Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Justerdirektøren eller den Embedsmand, han maatte bemyndige dertil.

Erlægges Betalingen ikke inden for den ovennævnte Frist af 14 Dage, har Justervæsenet Ret til at holde sig skadesløst ved det stillede Depositum.

Det er forbudt Justervæsenets Funktionærer af Rekvirenten eller hans Personale at modtage noget som helst Vederlag i Penge eller af anden Art for udført Tjeneste eller Arbejde.

Nr. 245.
12te
Novbr.

Kapitel VII.

Regler for Beregningen af Udsalgspriserne for de Redskaber, som Justervæsenet anskaffer og forhandler i justeret Stand, samt for den Rabat, der vil være at tillægge de handlende, hvem Udsalg for Justervæsenet overdrages.

§ 31.

Beregningen af Udsalgspriserne for de justerede Maale- og Vejeredskaber m. m., som Justervæsenet forhandler.

Til den Pris, hvori de til Justering fuldt færdige Maale- og Vejeredskaber staa Justervæsenet, lægges først hele den for Omjustering af vedkommende Redskab gældende Takst, og til den saaledes for det justerede Redskab fremkomne Pris lægges 25 pCt. som Handelsavance.

For andre Genstande, som Justervæsenet forhandler, saasom Lodkasser og Tænger, lægges 50 pCt. til Indkøbsprisen.

For saa vidt de saaledes udregnede Priser ikke ende paa 0 eller 5, afrundes de opad til det nærmeste Mangefold af 5, og det saaledes fremkomne Beløb er da Genstandens Udsalgspris.

Den Pris, der lægges til Grund ved Beregningen af Udsalgsprisen, er for Maalekarrenes og Bismernes Vedkommende den samme som Indkøbsprisen. For Jern- og Messinglodder, som ikke leveres afrettede fra Leverandøren, men maa gøres færdige af Justervæsenet, faas Grundprisen frem ved til Indkøbsprisen at lægge for Jernlodderne hele den for Afretning m. m. gældende Takst og for Messinglodderne Halvdelen af denne Takst.

§ 32.

Størrelsen af den Rabat, som vil være at tillægge de handlende, hvem det paa nærmere fastsatte Betingelser overdrages at forhandle Varer fra Justervæsenet.

Der tilstaas Forhandlerne uden for København med Nabokommuner en Rabat af $^1/_8$ af Udsalgsprisen, mod at de bære samtlige Omkostninger og Risikoen ved Varernes Forsendelse fra Justerkammeret i København til Bestemmelsesstedet. Forhandlerne i København og Nabokommuner tilstaas der en Rabat af $^1/_{20}$ af Udsalgsprisen, mod at de selv lade Varerne afhente samt modtage tidligere justerede Redskaber og besørge dem omjusterede eller prøvede ved Justervæsenet mod Refusion af de til dette betalte Beløb uden nogen særlig Godtgørelse for Besørgelsen.

Der paahviler samtlige Forhandlere den Forpligtelse at sælge Varerne til de ved Salg paa Justerkammeret i København gældende Priser.

De øvrige Bestemmelser for Forhandlingen fastsættes af Ministeriet for Handel og Søfart.

Kapitel VIII.

Maale- og Vejeredskabers Benyttelse.

§ 33.

Ved Maaling og Vejning af Varer skulle, medmindre begge Parter ere enige om en anden Fremgangsmaade, de større Maaleredskaber og Vægtlodder benyttes fremfor de mindre i saa stor Udstrækning som muligt. Dog skal ved Udmaaling af Langvarer ikke større Længdemaal end Halvmeteren, ved Udmaaling af draabeflydende Varer ikke større Maalekar end 10-Literen, ved Udmaaling af Kul, Koks, Cinders, Mineralier o. desl. ikke større Maalekar end 2-Hektoliteren og ved Udmaaling af andre faste Varer, saavel i findelt Tilstand som i større eller mindre Stykker, ikke større Maalekar end Hektoliteren kunne forlanges anvendt.

§ 34.

Naar findelte eller smaakornede, tørre Varer maales, skal Maalekarret fyldes paa den Maade, at Varen, fyldt i en Skuffe eller Skovl, hvis Udløb holdes i en Højde af omtrent 5 *cm* over den ved Karrets Overkant bestemte Plan, hældes i en jævn Strøm ned i Midten, saaledes at Varen ikke kommer til at støde mod Karrets Sider. Under Fyldningen maa Maalekarret, der skal staa fast, ikke berøres. Maalekarret skal fyldes saaledes, at Varen overalt kommer til at staa lidt over Randen, hvorefter det afstryges med et cylindrisk Strygetræ, 6 *cm* tykt og mindst 25 *cm* længere end Mundingens Diameter. Strygetræet gribes med en Haand ved hver Ende og føres derefter, idet Hænderne holdes uden for Maalekarret, hen over dettes Kant fra den ene Side til den anden, saaledes at den Del af Varen, som er over den ved Kanten bestemte Plan, afstryges.

Ved Maaling af Varer, som ikke egne sig til at afstryges, saasom Bær-, Rod- og Træfrugter, Kul og Koks, skal Maalekarret være vel fyldt, hvorved forstaas, at Varen staar saa højt over dets Munding, at den Del, som ligger over den ved Randen bestemte Plan, omtrent svarer til de Aabninger, som findes i de øverste Lag. Maaling med Top finder ikke Sted ved Benyttelsen af metriske Maalekar.

Kapitel IX.

Det offentliges Tilsyn med Maale- og Vejeredskaber.

§ 35.

Angaaende Ordningen af Tilsynet med Maale- og Vejeredskaber, som benyttes i Handel og Vandel samt ved Skatters og Afgifters og andre Forpligtelsers Berigtigelse, bliver der at fastsætte nærmere Bestemmelser ved særlig kongelig Anordning. Indtil saadan kongelig Anordning udkommer, paahviler Tilsynet som hidtil de lokale Politimyndigheder, for saa vidt der ikke i særlige Tilfælde maatte være truffet anden Bestemmelse.

Nr. 245.
12te
Novbr.

Kapitel X.

Overgangsbestemmelser.

§ 36.

Medens Maaleredskaber af det nuværende ældre System efter Udløbet af den i Loven fastsatte Overgangstid paa 2 Aar i Almindelighed maa kasseres, vil det kunne tillades, at Kulmaal af Jern paa 1 til 5 hele Kultønder med Top, for saa vidt det ældre Justermærke er bevaret, omjusteres, efter i Henhold til Bestemmelserne i § 16 B b efter forud indhentet Godkendelse at være omdannede til metriske Maalekar paa 2, 5 eller 10 Hektoliter. For saa vidt Omdannelsen sker ved Anbringelse af en ny Bund eller Forlængelse af Siderne, skulle Samlingerne sikres ved Stempling overensstemmende med de for Maalekar til Udmaaling af Kul, Koks, Cinders, Mineralier o. desl. fastsatte Bestemmelser.

Det er tilladt Justervæsenet efter Begæring og paa Rekvirentens Bekostning at lade $^1/_8$, $^1/_{16}$, $^1/_{32}$ og $^1/_{64}$ Kultønder omdanne til de nærmest mindre metriske Maalekar.

Skydelodsvægte med Kilograminddeling, som have været justerede forinden nærværende Anordnings Ikrafttræden, og som ere forsynede med Inddelinger for højere Belastninger end den ved Justeringen paastemplede Brugsbelastning, kunne fremdeles indtil videre blive omjusterede, naar deres Benyttelse ud over Brugsbelastningen forhindres ved en paa Hovedbalancen anbragt Stoppestift, hvis uforanderlige Stilling sikres ved Anbringelse af et Justermærke.

Dette Reglement træder i Kraft den 1. April 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 12te November 1909.

Frederik R.

W. Weimann.

Indholdsfortegnelse.

Side

Kapitel I. Justeringens Omfang 1337

Kapitel II. Omfanget af Justervæsenets Eneret til at anskaffe, justere og forhandle nye Maale- og Vejeredskaber 1340

Kapitel III. Størrelse, Materiale, Form, Konstruktion m. m. samt Inddelinger og Betegnelser for saadanne Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere, som justeres 1341

Maalestokke og Staalmaalebaand 1341

A. Justeringspligtige Maalestokke, som henhøre under Justervæsenets Eneret ... 1342
a. Halvmeterstokke af Træ til Udmaaling af Langvarer 1342
B. Justeringspligtige Maalestokke, som ikke henhøre under Justervæsenets Eneret 1342
C. Maalestokke og Staalmaalebaand, som, uden at være justeringspligtige, kunne indleveres til Justering 1344
a. Nivellerstænger og Maalestænger til Brug ved Landmaaling 1344
b. Staalmaalebaand 1345
c. Staalfjedre paa 20 Meter til Kontrolering af Staalmaalebaand 1346

Maalekar for draabeflydende Varer samt for faste Varer saavel i findelt Tilstand som i større eller mindre Stykker 1346

A. Maalekar, som henhøre under Justervæsenets Eneret 1347
a. Maalekar af fortinnet Jern, derunder Hvidblik 1347
b. Maalekar af Kobberplade 1348
c. Cylindriske Maalekar af Aluminium 1348
d. Afbundne Maalekar af Egetræ 1348
B. Maalekar, som ikke henhøre under Justervæsenets Eneret 1349
a. Cylindriske Maalekar paa 1 Hektoliter, 50 og 20 Liter af Jernplader uden Overtræk eller med et beskyttende Overtræk af Tin eller Zink 1349
b. Maalekar paa 2, 5 og 10 Hektoliter til Udmaaling af Kul, Koks, Cinders, Mineralier o. desl. 1349
c. Kasseformede Maalekar af Træ til Udmaaling af Brændsel 1351
d. Maalekar af Glas 1351
e. Cylindriske Maalespande af fortinnet Jern, derunder Hvidblik, med eller uden Inddelinger for mindre Maal og med et Maksimumsindhold paa et helt Mangefold af 10 Liter 1353
f. Cylindriske Maalekar af forzinkede Jernplader for Petroleum og andre Olier paa et helt Mangefold af 10 Liter og uden Inddelinger for mindre Maal 1354
g. Studskander paa 15 Liter af Træ med Jernkrave 1354

Nr. 245. 12te Novbr.

Side

Vægtlodder ... 1355
a. Almindelige Handelsvægtlodder ... 1355
b. Skivelodder af Støbejern til Centesimalvægte ... 1356
c. Fint justerede Vægtlodder ... 1356
d. Møntlodder, indførte ved Lov af 23. Maj 1873 ... 1356

Vægte ... 1357
A. Vægte, som henhøre under Justervæsenets Eneret ... 1357
a. Bismere uden Stativ ... 1357
B. Handelsvægte, som ikke henhøre under Justervæsenets Eneret ... 1359
a. Justeringspligtige Handelsvægte, som ikke henhøre under Justervæsenets Eneret ... 1361
b. Handelsvægte, som uden at være justeringspligtige, efter Begæring kunne blive justerede ... 1361
C. Viservægte, herunder Fjedervægte, som efter Begæring kunne blive justerede til udelukkende Benyttelse ved Fragt- eller Portoberegning ... 1363

Rammemaal ... 1363
a. Vedmaal til Udmaaling af Brænde ... 1363

Transportbeholdere for draabeflydende Varer ... 1364
a. Transportspande af Metal ... 1364
b. Fustager ... 1365

Kapitel IV. Juster- og Brugstolerancer for Maale- og Vejeredskaber samt for Transportbeholdere ... 1365

Justertolerancer for Maale- og Vejeredskaber ... 1366
A. Justertolerancer for Maalestokke og Staalmaalebaand ... 1366
B. Justertolerancer for Maalekar ... 1367
C. Justertolerancer for Vægtlodder ... 1368
D. Justertolerancer for Vægte ... 1369
a. De under Justervæsenets Eneret hørende Bismere ... 1369
b. Justeringspligtige Viservægte ... 1370
c. Vægte, som efter Anmodning kunne blive justerede ... 1370
d. Vægte til Fragt- og Portoberegning ... 1370
E. Justertolerancer for Rammemaal ... 1370
a. Justertolerancer for Vedmaal ... 1370

Justertolerancer for Transportbeholdere til draabeflydende Varer ... 1370
a. Transportspande af Metal ... 1371
b. Fustager af Træ ... 1371

Brugstolerancerne ... 1371

Kapitel V. Stempling af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere ved Justering, Omjustering og Kassation ... 1371

Stempling ved Justering af Maale- og Vejeredskaber ... 1371
a. Maalestokke og Staalmaalebaand ... 1371
b. Maalekar ... 1373
c. Vægtlodder ... 1374
d. Vægte ... 1375
e. Rammemaal ... 1375

Stempling ved Justering af Transportbeholdere for draabeflydende Varer ... 1375

Stempling ved Omjustering ... 1376

Kassation af Justermærkerne paa Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere ... 1376

Side Nr. 245.

Kapitel VI. Takster for Justering, Prøvning med eller uden Attest, Omjustering og Afretning m. m. af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere 1377 12te Novbr.

A. Takster for Justering, Omjustering m. m. paa Justerkammeret i København af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere, som efter Begæring kunne blive justerede ... 1377

a. Almindelige Maalestokke, enten i eet Stykke eller til at slaa sammen, Udtræksmaalestokke, Nivellerstænger og almindelige Staalmaalebaand ... 1377

b. Præcisions-Staalmaalebaand paa 20 Meter og Staalfjedre paa 20 Meter til Kontrolering af Staalmaalebaand ... 1377

c. Vedmaal ... 1377

d. Cylindriske Maalekar af Jern ... 1377

e. Maalekar af Jern til Udmaaling af Kul, Koks m. m. ... 1377

f. Kasseformede Maalekar af Træ til Udmaaling af Brændsel ... 1378

g. Cylindriske Maalekar af forzinkede Jernplader for Petroleum og andre Olier, cylindriske Maalespande af fortinnet Jernplade samt Studskander af Træ. 1378

h. Cylindriske Maalekar af Glas ... 1378

i. Vægte ... 1378

k. Transportspande ... 1378

l. Fustager af Træ ... 1378

B. Takster for Omjustering og eventuel forudgaaende Afretning m. m. paa Justerkammeret i København af Maale- og Vejeredskaber, der henhøre under Justervæsenets Eneret ... 1379

a. Halvmeterstokke af Træ til Udmaaling af Langvarer ... 1379

b. Afbundne Maalekar af Egetræ ... 1379

c. Blik- og Kobbermaalekar ... 1379

d. Aluminium-, Blik- og Kobbermaalekar ... 1379

e. Almindelige Handelsvægtlodder ... 1379

f. Fint justerede Vægtlodder (Sølv- og Medicinalvægt) ... 1379

g. Bismere ... 1380

C. Takster for Prøvning af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere paa Justerkammeret i København ... 1380

D. Bestemmelsen om de Vilkaar, paa hvilke Justering, Omjustering og Prøvning af Maale- og Vejeredskaber samt Transportbeholdere kan finde Sted uden for Justerkammeret i København ... 1380

Kapitel VII. Regler for Beregningen af Udsalgspriserne for de Redskaber, som Justervæsenet anskaffer og forhandler i justeret Stand, samt for den Rabat, der vil være at tillægge de handlende, hvem Udsalg for Justervæsenet overdrages ... 1382

Beregningen af Udsalgspriserne for de justerede Maale- og Vejeredskaber m. m., som Justervæsenet forhandler ... 1382

Størrelsen af den Rabat, som vil være at tillægge de handlende, hvem det paa nærmere fastsatte Betingelser overdrages at forhandle Varer fra Justervæsenet ... 1382

Kapitel VIII. Maale- og Vejeredskabers Benyttelse ... 1383

Kapitel IX. Det offentliges Tilsyn med Maale- og Vejeredskaber ... 1383

Kapitel X. Overgangsbestemmelser ... 1384

Nr. 246.
1ste
Novbr.

Anordning,

hvorved

den i Anordning Nr. 146 af 12te September 1902 i Artikel I fastsatte Forandring i den under 28de September 1894 udfærdigede Anordning Nr. 181 angaaende Beskyttelse for fremmede Varemærker gøres anvendelig i Forhold til Kongeriget Serbien.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At da den i Bryssel den 14de December 1900 undertegnede Tillægsakt til den i Paris den 20de Marts 1883 mellem forskellige Stater indgaaede Konvention om Dannelsen af en international Union til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret fra 10de f. M. at regne er tiltraadt af Kongeriget Serbien, saa ville Vi herved have anordnet, at den i Vor Anordning Nr. 146 af 12te September 1902 i Artikel I fastsatte Forandring i den under 28de September 1894 udfærdigede Anordning Nr. 181 angaaende Beskyttelse for fremmede Varemærker gøres anvendelig i Forhold til Kongeriget Serbien fra den 10de f. M. at regne.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 1ste November 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

W. Weimann.

Lov

Nr. 46.
26de
Marts.

om

en forandret Affattelse af §§ 8, 9 og 11 i Lov Nr. 125 af 4de Maj 1907 om Hjælpekasser.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 om Hjælpekasser ændres saaledes:

1. Til § 8 føjes som nyt Stykke:
   „I en Bestyrelse, hvis Medlemstal er mindre end 20, kunne hverken Mand og Hustru eller beslægtede i op- og nedstigende Linie samtidig være Medlemmer."
2. I § 9 udgaar sidste Punktum.
3. I § 11 indskydes efter første Stykke:
   „De paa en Liste opførte Kandidater, der ikke erklæres for valgte, betragtes som Suppleanter for de valgte af samme Liste i den Rækkefølge, i hvilken de ere opførte paa Listen, og træde i den angivne Orden i Stedet for de valgte som Medlemmer af Hjælpekassens Bestyrelse, hvis nogen af disse i Valgperiodens Løb maatte afgaa ved Døden eller udtræde af samme. Viser det sig ved indtrædende Ledighed, at der ikke efter den angivne Regel kan ske Besættelse af den ledige Plads som Medlem, vil der være at afholde Suppleringsvalg, medmindre Bestyrelsen beslutter at undlade det."
4. I § 11 udgaar sidste Punktum. I Stedet herfor indsættes:
   „Hvis et Medlems Valg ved den derom endelig tagne Beslutning forkastes, eller en Vægring ved at modtage Valg erkendes berettiget (jfr. § 8, 2det Stykke), betragtes hans Navn som ikke opført paa den paagældende Kandidatliste, og den af de øvrige Kandidater, som under denne Forudsætning vilde have været gyldig valgt, erklæres derefter for Medlem. Naar i de anførte Tilfælde den nævnte Fremgangsmaade ikke kan finde Anvendelse, bliver Omvalg snarest muligt at foretage med Benyttelse af de sidst berigtigede Valglister."

---

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 280, 307, 605, 630; Folket. Tid. Sp. 5363. 5446, 5619; Till. A. Sp. 3319; Till. B. Sp. 1321; Till. C. Sp. 1503, 2039.

Bekendtgørelse

Nr. 247.
23de
Novbr.

om

Anerkendelse af Struer Kommunes Kødkontrol.

Da der under D. D. herigennem er blevet udfærdiget og i Lovtidende B. indrykket en Bekendtgørelse om et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Struer Kommune med Hensyn til den derværende Kødkontrol og da denne herefter opfylder de i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol § 1 ommeldte Betingelser for at kunne indføre Kød af Dyr, der er slagtede paa det derværende offentlige Slagtehus, til andre Kommuner i Overensstemmelse med Lovens § 1, bekendtgøres det herved i Overensstemmelse med Lovens § 3 efter stedfunden Forhandling med Landbrugsministeriet, at Struer Kommune fra denne Bekendtgørelses Indrykkelse i Lovtidende henregnes til de i fornævnte Lovbestemmelse, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 28de November 1906 om Kommunernes indbyrdes Forhold efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol omhandlede Kommuner.

Med Hensyn til Mærkningen af det ommeldte Kød meddeles det, at det vil være mærket med de Stempler, som nærmere angives i selve Tillæget, hvilke Stempler fordeles paa Dyrekroppen i det Omfang og paa den Maade, som er almindelig ved Udøvelse af kommunal Kødkontrol.

De i Justitsministeriets fornævnte Bekendtgørelse af 28de November 1906 indeholdte Regler med Hensyn til Mærkning af Affald, der udføres fra Kommunen, Indførsel af Dele af Kreaturer og almindelige Tilsynsregler finder ogsaa Anvendelse paa Struer Kommune, lige som Reglerne i nævnte Bekendtgørelse og Bekendtgørelse af 22de Maj d. A. om Eksportslagteriernes Stilling indeholdte Bestemmelser om Opkrævning af Afgift for Kød efter Lovens § 2 i Slutningen og § 5 fremtidig blive anvendelige ved Indførsel til Struer Kommune.

Det tilføjes, at Anerkendeldelse af Pølsefabrikationen i Henhold til Lovens § 6, 1ste Stykke, endnu ikke er meddelt nogen i Struer Kommune værende Fabrikationsvirksomhed.

Ovenstaaende bringes herved til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 23de November 1909.

C. Th. Zahle.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 248.
30te
Novbr.

Bekendtgørelse

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

Komiteen for Udstillingen „Moderne Hjem" (Kjøbenhavn),
Tilladelse til under Et at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en af Komiteen i Forbindelse med nævnte Udstilling med Justitsministeriets Tilladelse foranstaltet Bortlodning.

Grosserer Sophus Jensen, som Formand for en Komité for Afholdelsen af en Velgørenhedsfest i Gentofte (Kjøbenhavns Amt),
Tilladelse til under Et at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som er afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse under Festen afholdt Bortlodning.

Frk. Ebba Johansen af Skotterup (Frederiksborg Amt),
Tilladelse til under Et at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der er afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse afholdt Bortlodning af forskellige Smaagenstande til Fordel for en forældreløs Pige.

Bundtmager C. M. Christensen, Køge (Kjøbenhavns Amt),
paa vedkommende Komités Vegne Tilladelse til under Et at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der er afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse den 26de og 27de September d. A. foranstaltet Bortlodning til Fordel for Køge Museum og Folkebibliotek.

Indremissionær Otto Kinch, Ringsted (Sorø Amt),
Tilladelse til under Et at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en Bortlodning, som med Justitsministeriets Tilladelse agtedes afholdt i Forbindelse med en Bazar den 26de d. M.

Formanden for Landboforeningen for Næstved og Omegn (Præstø Amt),
Tilladelse til under Et at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der er afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse i Forbindelse med Dyrskuet den 1ste og 2den Juni d. A. afholdt Bortlodning.

Bestyrelsen for Aarhus Amts Sygehus i Odder (Aarhus Amt),
Tilladelse til under Et, ved Indbetaling en Gang aarlig, at berigtige Stempelafgiften af de Kautionsbeviser og stempelpligtige Indlæggelsesbegæringer, som udstedes i An-

ledning af Patienters Indlæggelse paa Sygehuset, paa Betingelse af, at der meddeles hvert Dokument, naar det underskrives, Paategning om det Stempel, der skulde have været anvendt til samme. Nr. 248. 30te Novbr.

Grosserer Arent Kløvborg (Kjøbenhavn),
Tilladelse til at benytte og kassere Stempelmærker paa de Policer, der udstedes for de gennem Firmaet Joh. L. Madsen, som Generalagent for Kongeriget Danmark for Spejlglasforsikringsselskabet „Guardian“ i Manchester, tegnede Forsikringer.

Grosserer Arent Kløvborg (Kjøbenhavn),
Tilladelse til at benytte og kassere Stempelmærker paa de Policer, der udstedes for de gennem Firmaet Joh. L. Madsen, som befuldmægtiget Agent for „Badische Schiffarths Assecuranz Gesellschaft“ i Mannheim, tegnede Forsikringer.

Grosserer Arent Kløvborg (Kjøbenhavn),
Tilladelse til at benytte og kassere Stempelmærker paa de Policer, der udstedes for de gennem Firmaet Joh. L. Madsen, som Agent for „Preussische National Versicherungsgesellschafts Transportforsikringsafdeling“ i Stettin, tegnede Forsikringer,

samt at den Joh. L. Madsen og Jensen som Generalagenter for Kongeriget Danmark for Spejlglasforsikringsselskabet „Guardian“, Manchester, og den Joh. L. Madsen som befuldmægtiget Agent for „Badische Schiffarths Assecuranz Gesellschaft“ i Mannheim og „Preussische National Versicherungsgesellschafts Transportforsikringsafdeling“ i Stettin ved Resolution fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet af henholdsvis den 9de April 1880, 1ste Oktober 1889 og 23de April 1896 meddelte Tilladelse til at benytte og kassere Stempelmærker paa de af dem i deres nævnte Egenskab udstedte Policer er bortfalden.

Skattedepartementet, den 30te November 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Nr. 249.
4de
Decbr.

Lov

om

Optagelse af et midlertidigt Statslaan.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Finansministeren bemyndiges til at optage et midlertidigt Statslaan, gældende indtil et Aar, paa et Beløb af 15,120,000 Kroner eller 21 Millioner Francs.

§ 2.

Laanet udstedes ikke i mindre Beløb end 72,000 Kroner eller 100,000 Francs, og ved Udfærdigelsen kan benyttes det franske Sprog.

Diskontoen, der kan udbetales forud, maa ikke overstige $3^1/_2$ pCt. aarligt af Beløbene fra disses Modtagelse og indtil Tilbagebetalingsdagen.

Udgifterne ved Stiftelsen af denne Statsgæld, herunder særlig Udgifter ved Trykning, Forsyning med fransk Stempel af $^1/_2$ pro Mille og Aflevering i Udlandet, afholdes ved Bevilling paa indeværende Finansaars Tillægsbevillingslov.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de December 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian.

Kronprins.

(L. S.)

Edvard Brandes.

---

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1909—10: Folket. Tid. Sp. 1615, 1674, 1728, 1729; Landst. Tid. Sp. 122, 148, 149; Till. A. Sp. 2409; Till. C. Sp. 13, 15.

Bekendtgørelse

Nr. 250.
21de Oktober.

om

Instruks for Generalkonsuler.

§ 1.

De danske Generalkonsuler er udsendte, lønnede Embedsmænd under Udenrigsministeriet. De staar umiddelbart under dette, dog, hvis en dansk Gesandt er ansat i Landet, eller en fremmed Stats Gesandt varetager danske Interesser, med de Begrænsninger, der følger dels af Gesandtens Stilling som Danmarks politiske Repræsentant hos den fremmede Regering, dels af det ham overdragne Tilsyn med det danske Konsulatvæsen i Landet.

§ 2.

Generalkonsulen har indenfor sit Distrikt Ledelsen af den danske konsulære Repræsentation og er alle der ansatte danske Konsulers og Vicekonsulers Foresatte. Han fører Tilsyn med samtlige ham underlagte Konsulater og Vicekonsulater og paaser, at Konsulartjenesten i Distriktet udføres forsvarligt.

§ 3.

Generalkonsulen drager Omsorg for, at Regeringen holdes underrettet om, hvad der foregaar i Distriktet af Betydning for dansk Næringsliv og andre økonomiske Samfundsinteresser, og kan dertil forlange de ham underlagte Konsulers og Vicekonsulers Bistand; han holder Øje med, at der i Distriktet ydes danske Undersaatter den konsulære Bistand, de har Krav paa, at Konsulinstruktionen overholdes, og at de Ordrer, der ved hans Mellemkomst gives de ham underlagte Konsuler og Vicekonsuler, punktlig udføres. Han bistaar dem med Vejledning og Anvisning om Tjenestens Udførelse saavel paa deres Anmodning derom, som naar der ellers maatte være Anledning dertil.

§ 4.

Generalkonsulen skal have sin Opmærksomhed henvendt paa om, eventuelt hvor, der maatte være Grund til Oprettelse eller Nedlæggelse af en konsulær Post i Distriktet, og skal i saa Fald gøre Forslag derom til Udenrigsministeriet gennem Gesandtskabet, hvis et saadant findes i Landet.

§ 5.

Afgaar Konsul eller Vicekonsul i Distriktet ved Døden, skal Generalkonsulen derom straks indberette til Ministeriet og Gesandtskabet.

Ansøgninger om Valg-Konsul- og Valg-Vicekonsulposter indsendes med Generalkonsulens Betænkning til Ministeriet gennem Gesandtskabet.

Hermed Tillæg Nr. 3 til Lovtidende for 1909.

Nr. 250. 21de Oktober.

§ 6.

Generalkonsulen skal have Øje med, at de ham underlagte Konsulaters og Vicekonsulaters Anseelse og Selvstændighed og Tjenestens forsvarlige Udførelse ikke hæmmes ved Indehavernes personlige Forhold eller utilstrækkelige Interesse for Tjenesten. Han bør lægge Vægt paa at komme i personlig Forbindelse med dem for, saa vidt muligt ved Selvsyn og Samtale at supplere de Erfaringer, han paa anden Maade skaffer sig om vedkommendes personlige Kvalifikationer og Bestridelse af Tjenesten. I dette Øjemed bør Generalkonsulen fra Tid til anden, naar Lejlighed dertil byder sig, inspicere Distriktets Konsulater og Vicekonsulater. Til Foretagelse af længere Inspektionsrejser bør dog Ministeriets Bemyndigelse forud indhentes. Diæter og Erstatning for Rejseudgifter beregnes efter de almindelige Regler om Tjenesterejser.

§ 7.

Det paahviler Generalkonsulen at paase, at ingen Konsul eller Vicekonsul i Distriktet uden forud dertil indhentet Tilladelse paatager sig nogen fremmed Konsular-Tjeneste. Ansøgninger derom indsender Generalkonsulen til Ministeriet gennem Gesandtskabet, saafremt der er Spørgsmaal om definitiv Ansættelse. I Tilfælde af midlertidig Overtagelse af fremmed konsulær Post gives Tilladelsen af Generalkonsulen, der samtidig underretter Ministeriet og Gesandtskabet derom.

§ 8.

Erfarer Generalkonsulen, at særlig graverende Forhold er indtraadte, der gør en under ham sorterende Konsuls eller Vicekonsuls fortsatte Ledelse af sit Embede uforsvarlig eller dog betænkelig, saasom, hvis der er rejst Tiltale mod ham for en i den offentlige Mening vanærende Handling, eller han har mistet Raadigheden over sit Bo eller har maattet indstille sine Betalinger, skal Generalkonsulen derom uopholdelig indberette til Ministeriet og er derhos bemyndiget til foreløbig at suspendere den paagældende, hvis det skønnes at være uopsættelig fornødent. Med Beretningen til Ministeriet skal Gesandten gøres bekendt.

§ 9.

Orlov til Valg-Konsuler i Distriktet gives af Generalkonsulen i indtil 3 Maaneder. Generalkonsulen træffer samtidig Bestemmelse om Konsulatets Bestyrelse under Orloven paa Konsulens Ansvar og indberetter derom til Ministeriet og Gesandtskabet. Ønskes Orloven for længere Tid, forelægges Ansøgningen for Ministeriet med Generalkonsulens Erklæring. Er særlig Rejsetilladelse til Valg-Konsul ufornøden (jfr. den almindelige Konsulinstruktion) saa vel som i Tilfælde af Valg-Vicekonsul tilstaaet Orlov, skal Meddelelse om Bortrejsen og den midlertidige Bestyrers Navn gives Generalkonsulen, og denne indberetter da derom til Ministeriet og Gesandten.

Ansøgninger om Orlov for udsendte Konsuler og Vicekonsuler i Distriktet indsendes til Ministeriet med Generalkonsulens Erklæring.

§ 10.

1. Generalkonsulen vil have at rette sig efter de Forholdsordrer, som Gesandten maatte finde Anledning til at give ham under ekstraordinære Omstændigheder, navnlig under vanskelige politiske Forhold.

2. Generalkonsulen kan i Tvivlstilfælde, særlig i Spørgsmaal vedrørende Politik, Forholdet til fremmed Myndighed og Etikette, søge Gesandtens Vejledning og skal da følge dennes Anvisninger.
3. Generalkonsulen skal give Gesandten Lejlighed til at inspicere Generalkonsulatet, og, hvis Gesandten maatte ønske at inspicere et Konsulat eller Vicekonsulat i Distriktet, paa Anmodning bistaa ham dermed.
4. Generalkonsulen skal tilstille Gesandten summariske Kvartalsopgørelser over Virksomheden ved Generalkonsulatet og de under dette sorterende Konsulater (ikke Vicekonsulater).
5. Generalkonsulen skal indsende Generalkonsulatets og de derunder sorterende Konsulaters Aarsberetninger til Ministeriet gennem Gesandtskabet eller tilstille det en Genpart af dem (f. Eks. Trykkopi). Det samme gælder andre Beretninger til Ministeriet, som Gesandten kan have Interesse af at kende paa Grund af Emnets mere almindelige Betydning.
6. Generalkonsulen skal paa Anmodning derom sende Gesandtskabet til Gennemsyn i Original eller Genpart saadanne Sager, som det af særlige Grunde maatte være af Betydning for Gesandtskabet at kende i deres Helhed.
7. Generalkonsulen skal paa Anmodning derom bistaa Gesandten med Tilvejebringelse af saadanne Oplysninger fra Distriktet, som denne maatte have Brug for ved Affattelsen af sine egne Beretninger være sig angaaende økonomiske eller andre Forhold af Betydning for danske Interesser.

§ 11.

Generalkonsulen korresponderer direkte med Udenrigsministeriet; hans Beretninger til Udenrigsministeriet skal dog fremsendes gennem Gesandtskabet, hvor saadant ovenfor er udtrykkelig foreskrevet, og samme Fremgangsmaade kan følges af Hensigtsmæssighedshensyn i andre Tilfælde, hvor det paahviler Generalkonsulatet at gøre Gesandtskabet bekendt med en Sag samtidig med, at den forelægges Udenrigsministeriet.

§ 12.

Korrespondancen mellem Udenrigsministeriet og de Generalkonsulen underlagte Konsulater skal s o m R e g e l foregaa gennem Generalkonsulatet, dog ikke i Hastværkssager og i almindelige løbende Sager saasom: Sager vedrørende Udstedelse, Paategning eller Indsendelse af Skibspapirer, Førerskifte, Søfolks Paamønstring, Afmønstring, Rømning og andre Tjenesteforseelser, deres Sygdom og Død, deres Hjemsendelse, deres Sparepenge og Efterladenskab, deres danske Ulykkesforsikring og al privat tegnet Forsikring, Understøttelser til Søfolk og andre, Efterlysninger, Stævningers Forkyndelse, Tilvejebringelse af Dokumenter o. l., Karantæneforanstaltninger, smitsomme Sygdomme hos Mennesker og Dyr, Regnskabsvæsen m. m.

Med Fagkonsulater, men ikke med Valgkonsulater i Distriktet føres Korrespondancen direkte i alle Sager om Statsborgerforhold, Ægteskab, Separation, Skilsmisse, Adoption, Alimentation, Arv og Emigration, saa vel som i Sager om Hjemsendelser af andre end Søfolk.

Har Udenrigsministeriet tilskrevet en Konsul direkte om en Sag, sker Besvarelsen altid direkte, med mindre andet udtrykkeligt er sagt.

§ 13.

Bestemmelserne i nærværende Instruktion om Generalkonsulens Forhold til Gesandten kommer ikke til Anvendelse paa Generalkonsulater i Kolonier og Bilande.

Nr. 250. 21de Oktober.

§ 14.

Er Overledelsen af den konsulære Repræsentation i hele Landet eller i en Del af dette overdraget til Gesandten, skal i Mangel af anden særlig Instruks de foran givne Bestemmelser om Generalkonsulens Embedsførelse tjene ham til Rettesnor, for saa vidt de efter deres Indhold kunne bringes til Anvendelse.

§ 15.

I Lande, hvor Danmarks diplomatiske Repræsentation er overdraget en fremmed Stats Gesandt, eller hvor fremmede udsendte Konsuler varetage danske Interesser, ville Lempelser i denne almindelige Instruktions Forskrifter kunne ventes givne af Udenrigsministeriet under Hensyn til de foreliggende særlige Forhold.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Udenrigsministeriet, den 21de Oktober 1909.

C. W. Ahlefeldt-Laurvig.

Anordning

Nr. 251.
3die
Decbr.

angaaende

Ændring af § 6 i Kongelig Anordning Nr. 9 af 25de Januar 1904 angaaende Ligningen og Opkrævningen af Indkomst- og Formueskat til Staten og af personlig Kommuneskat i Frederiksberg Kommune.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Bestemmelsen i § 6, 1ste Stykke, 2det Punktum, i Kongelig Anordning Nr. 9 af 25de Januar 1904 angaaende Ligningen og Opkrævningen af Indkomst- og Formueskat til Staten og af personlig Kommuneskat i Frederiksberg Kommune ændres til at lyde saaledes:

„Senest den 15de Januar opfordrer Kommunalbestyrelsen ved Bekendtgørelse i Berlingske Tidende dem, som skulle ansættes til Skat i Kommunen, til selv eller ved en dertil betroet Fuldmægtig, dog i saa Fald under Fuldmagtsgiverens eget Ansvar, inden den 1ste Februar — eller, for deres Vedkommende, der ere forpligtede til at føre autoriserede Handelsbøger, inden Udgangen af Februar Maaned — at angive deres Indkomst og Formue i Overensstemmelse med Lov Nr. 104 af 15de Maj 1903 §§ 4, 5 og 6, jfr. § 9, samt §§ 12 og 13, jfr. § 16."

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die December 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,

Kronprins.

(L. S.)

P. Munch.

Nr. 252.
4de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

en mellem Danmark og Sverig afsluttet Deklaration angaaende Ægteforeningers Indgaaelse for diplomatiske og konsulære Embedsmænd.

Den 27de November 1909 er der i Udenrigsministeriet undertegnet følgende Deklaration:

Deklaration.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig have bemyndiget undertegnede til at afslutte følgende Overenskomst:

Art. 1.

De høje kontraherende Parter give gensidig Tilladelse til, at hver af Parterne meddeler sine i den anden Parts Land ansatte diplomatiske og konsulære Embedsmænd Bemyndigelse til at foretage Ægteforeninger i Overensstemmelse med Loven i det Land, i hvis Tjeneste de ere ansatte, dog paa den Betingelse, at i det mindste en af de vordende Ægtefæller er Undersaat i sidstnævnte Stat, samt at ingen af dem er Undersaat i den Stat, indenfor hvis Omraade Ægteforeningen finder Sted.

De høje kontraherende Parter forpligte sig gensidig til at anerkende, at Ægteskab, indgaaet i lovlig Form for diplomatisk eller konsulær Embedsmand, der ifølge nærværende Overenskomst har haft Bemyndigelse til at foretage Ægteforening, er behørig afsluttet.

Art. 2.

De kontraherende Parter forpligte sig til ved Meddelelse af saadan Bemyndigelse som i Art. 1 ommeldt, at paalægge den paagældende Embedsmand ikke at forene i Ægteskab Personer, som ifølge Loven i den Stat, hvor han udøver sin Virksomhed, paa Grund af Slægtskabs- eller Svogerskabsforhold i indispensable Grader ikke maa indgaa Ægteskab med hinanden.

Deklaration.

Hans Majestät Konungen af Danmark och Hans Majestät Konungen af Sverige hafva bemyndigat undertecknade att afsluta följande öfverenskommelse:

Art. 1.

De höga fördragsslutande parterna gifva å ömse sidor tillstånd därtill, att hvardera parten må meddela sina i den andra partens land anställda diplomatiska och konsulära ämbetsmän uppdrag att förrätta giftermål i enlighet med lagen i den stat, i hvars tjänst de äro anställda, dock under villkor att åtminstone en af de blifvande makarna är undersåte af sistnämnda stat samt att ingendera af dem är undersåte af den stat, å hvars område giftermålet äger rum.

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig ömsesidigt att erkänna, att äktenskap, som i stadgad ordning ingåtts inför diplomatisk eller konsulär ämbetsman, hvilken på grund af denna öfverenskommelse haft uppdrag att förrätta giftermål, är i behörig form afslutadt.

Art. 2.

De fördragsslutande parterna förbinda sig att vid meddelande af uppdrag, hvarom i art. 1 sägs, ålägga vederbörande ämbetsman att icke i äktenskap förena dem, som enligt lagen i den stat, där han utöfvar sin verksamhet, på grund af skyldskaps- eller svågerlagshinder, från hvilket dispens ej må meddelas, äro förbjudna att med hvarandra ingå äktenskap.

Nr. 46. 26de Marts.

§ 2.

Nærværende Lov kommer til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor der efter de i 1911 forestaaende almindelige Valg til Hjælpekassernes Bestyrelser sker Afgang af Bestyrelsesmedlemmer; saafremt der maatte finde saadan Afgang Sted i Tiden forinden de nævnte almindelige Valg, skulle de i nærværende Lov indeholdte Regler kunne bringes til Anvendelse, naar det — for Købstadkommunernes Vedkommende paa en efter Indenrigsministerens og for Landkommunernes Vedkommende paa en efter Amtets Skøn fyldestgørende Maade — er godtgjort, at Kandidatlisterne fra det oprindelige Valg ere i Behold.

§ 3.

Indenrigsministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 om Hjælpekasser, ændret i Overensstemmelse med nærværende Lovs Bestemmelser, optrykke og bekendtgøre som „Lov om Hjælpekasser".

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Parterne skulle meddele hinanden Indholdet af deres til enhver Tid gældende Lovgivning betræffende saadanne Ægteskabshindringer.

Art. 3.

Denne Deklaration træder straks i Kraft og skal gælde indtil Udløbet af seks Maaneder fra det Tidspunkt at regne, da den er blevet opsagt af en af Parterne.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet denne Overenskomst i to ligelydende Eksemplarer og paatrykt samme deres Segl, hvilket skete i Kjøbenhavn, den 27. November 1909.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister:

Parterna skola delgifva hvarandra innehållet af deras vid hvarje tid gällande lagstiftning rörande dylika äktenskapshinder. Nr. 252. 4de Decbr.

Art. 3.

Denna deklaration träder genast i kraft och skall gälla intill dess sex månader förflutit, från det densamma blifvit af endera parten uppsagd.

Till bekräftelse häraf hafva undertecknade underskrifvit denna öfverenskommelse i tvenne lika lydande exemplar och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Köpenhamn den 27. November 1909.

Hans Majestät Konungens af Danmark Utrikes-Minister:

Erik Scavenius. (L. S.)

Hans Majestæt Kongen af Sverigs Envoyé Extraordinaire og Ministre plénipotentiaire:

Hans Majestät Konungens af Sverige Envoyé extraordinaire och Minister plénipotentiaire:

Ernst Günther. (L. S.)

Hvilket herved bekendtgøres.

Udenrigsministeriet, den 4de December 1909.

Erik Scavenius.

Nr. 253.
6te Decbr.

Anordning,

hvorved

den i Anordning Nr. 146 af 12te September 1902 i Artikel II fastsatte Forandring i den under 28de September 1894 udfærdigede Anordning Nr. 181 angaaende Beskyttelse for fremmede Patenter gøres anvendelig i Forhold til Kongeriget Serbien.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At da den i Bryssel den 14de December 1900 undertegnede Tillægsakt til den i Paris den 20de Marts 1883 mellem forskellige Stater indgaaede Konvention om Dannelsen af en international Union til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret fra 10de Oktober d. A. at regne er tiltraadt af Kongeriget Serbien, saa ville Vi herved have anordnet, at den i Vor Anordning Nr. 146 af 12te September 1902 i Artikel II fastsatte Forandring i den under 28de September 1894 udfærdigede Anordning Nr. 181 angaaende Beskyttelse for fremmede Patenter gøres anvendelig i Forhold til Kongeriget Serbien fra den 10de Oktober d. A. at regne.

Hvorefter alle vedkommende sig have allerunderdanigst at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te December 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,
Kronprins.

(L. S.)

P. Munch.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 254.
7de
Decbr.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 17de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 7de December 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

C. Th. Zahle.

Nr 255.
8de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser.

I Tilslutning til Bekendtgørelse Nr. 10 af 23de Januar 1907 i Lovtidende A om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser og paa de i den nævnte Bekendtgørelse i det hele indeholdte Betingelser saavel som paa de den Vedkommende tilkendegivne nærmere Vilkaar godkender Justitsministeriet herved efter stedfunden Brevveksling med Landbrugsministeriet indtil videre det i Bekendtgørelse af 22de Maj d. A, om Eksportslagteriernes Stilling efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol nævnte Eksportslagteri: (Serie A):

Andelsselskabet Frederikshavns Eksportslagteri,

som berettiget til Indførsel af Pølser i Overensstemmelse med § 6, 2det Stykke i ovennævnte Lov af 6te April 1906, saaledes at det foreskrevne Mærke bliver:

enten

Nr. 64.

eller

Frhv. Eksp.

Denne Bekendtgørelse gør ingen Indskrænkning i de af Landbrugsministeriet for Meddelelse af Autorisation som Eksportslagteri stillede Betingelser.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 8de December 1909.

C. Th. Zahle.

Rønnenkamp-Holst.

Lov

Nr. 256.
10de
Decbr.

om

Forlængelse af Loven om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Bestemmelsen i § 29 i Lov af 31. Marts 1900 om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme om, at denne Lov skal forelægges Rigsdagen til Revision inden 1. Januar 1910, forandres til, at saadan Forelæggelse først skal ske inden 1. Januar 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10de December 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

C. Th. Zahle.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1909—10: Landst. Tid. Sp. 27, 76, 80, 120; Folket. Tid. Sp. 2036, 2042, 2062; Till. A. Sp. 2093; Till. C. Sp. 9, 19.

Nr. 257.
14de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

Afholdelse af Lysgaard m. fl. Herreders ordinære Ting paa Tinghuset i Kjellerup.

Efter at der i Kjellerup under Viborg Amt er opført et nyt Tinghus for Lysgaard m. fl. Herreder fastsætter Justitsministeriet herved, at Lysgaard m. fl. Herreders ordinære Ting fra og med d. 24de d. M. at regne paa sædvanlig Tid og Dag vil være at holde paa Tinghuset i Kjellerup.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 14de December 1909.

C. Th. Zahle.

Chr. Lundbye
Fm.

Nr. 258.
8de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

Indretning, Autorisation og Førelse af den i Lov Nr. 115 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. af 14de Maj 1909 § 19 ommeldte Tilsynsbog.

Angaaende Indretning, Autorisation og Førelse af den i Lov Nr. 115 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. af 14de Maj 1909 § 19 ommeldte *Tilsynsbog* fastsættes følgende Regler:

Ethvert dansk Skib eller Fartøj, der farer fra eller mellem Havne og Steder i Kongeriget, og som til Fremdrivning eller andet Formaal ikke benytter Damp- eller anden Maskinkraft, skal være forsynet med en Tilsynsbog; Lystfartøjer, der ikke benytte lønnet Medhjælp, behøve dog ikke at være forsynede med en saadan.

Tilsynsbogen skal være pagineret og gennemdragen med en forsvarlig Lidse. Den autoriseres og forsegles af Politiøvrigheden paa Skibets eller Fartøjets Hjemsted (jfr. Sølovens § 4). For Autorisationen erlægges ingen Betaling. Naar en Tilsynsbog er udskreven eller af anden Grund ikke længere kan bruges, har Skibets eller Fartøjets Fører at sørge for en ny Bog og dennes Autorisation. I den gamle skal da anmærkes, at en ny Bog er bleven autoriseret, og naar dette er sket. Kan den ældre Tilsynsbog ikke bringes til Stede, skal Grunden dertil oplyses og anføres i den ny. Naar saaledes en ældre Tilsynsbog skal ombyttes med en ny, har vedkommende Embedsmand at efterse, om den er ført i Overensstemmelse med de for dens Førelse givne Forskrifter, og hvis dette ikke er Tilfældet, efter Omstændighederne at foranledige Skibsføreren tiltalt.

Bogen skal føres ordentligt og tydeligt, og intet Blad maa udrives. Hvad een Gang er indført, maa ikke raderes, overstryges eller paa anden Maade gøres ulæseligt; bliver Rettelse nødvendig, bør den tilføjes som Anmærkning.

Paa *Titelbladet* anføres Skibets eller Fartøjets Navn og Art samt andre Oplysninger overensstemmende med det ved Foranstaltning af Ministeriet for Handel og Søfart udarbejdede Skema for Tilsynsbogen.

Paa Bogens *første Sider* indføres saa nøjagtigt som muligt nærmere Oplysninger om Skibets Bygning og Udstyr m. m., alt i Overensstemmelse med det nævnte Skema.

Metersystemet anvendes.

Ved første Syn efter Nyanskaffelse eller Hovedreparation af Skroget skal Synsmanden være Føreren behjælpelig med Tilvejebringelse af de i foranførte Henseende fornødne Oplysninger, ligesaa for ældre Skibes Vedkommende ved det første Syn, der foretages efter den 1ste Januar 1910.

Nr. 258. 8de Decbr.

Af Føreren indføres i Bogen efter Tidsfølgen nøjagtigt Tidspunkterne for og Resultaterne af alle *Eftersyn* vedrørende vandtætte Døre m. m. samt Lænse-, Slukke- og Redningsmidlerne, ligeledes andre foretagne *Eftersyn og Istandsættelser* af Skibet og dets Rejsning, alt dog kun, for saa vidt det vedrører det i Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 omhandlede Materiel. Hovedresultaterne af alle Eftersyn vedrørende Skibsbund, Ror samt Søforbindelser indføres af den, der har foretaget dem (Synsmand, Besigtelsesmand, Fiskerikontrol eller Fiskeriinspektion). Af Synsmanden (Fiskerikontrollen eller Fiskeriinspektionen), henholdsvis Oversynsmændene indføres Hovedresultaterne af de i fornævnte Lov omhandlede *Syn og Oversyn* tilligemed Oplysninger om, hvem der har foretaget dem.

Tidspunkterne for Berigtigelse af alle væsentlige Mangler, som vise sig ved de oven omhandlede Syn- og Eftersyn, indføres af Føreren i Tilsynsbogen.

Rigtigheden af enhver Indførsel i Bogen attesteres ved Underskrift af de paagældende. Sted og Dato anføres.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1ste Januar 1910.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Tilsynsbøger, trykte ved Foranstaltning af Ministeriet for Handel og Søfart, ville blive at erholde til Købs i det kongelige Søkortarkiv.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 8de December 1909.

W. Weimann.

Herschend,
kst. Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 259.
13de
Decbr.

om

Indretning, Autorisation og Førelse af den i Lov Nr. 115 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. af 14de Maj 1909 § 2, jfr. § 3, ommeldte Deviationsbog.

Angaaende den i Lov Nr. 115 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. af 14de Maj 1909 § 2 jfr. § 3 ommeldte *Deviationsbog* fastsættes følgende Regler:

Med Autorisation og Forsegling af Deviationsbogen forholdes paa samme Maade som med Skibsdagbogen (jfr. Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 189 af 2. August 1893 § 3); for Autorisationen erlægges ingen Betaling.

Deviationsbogen føres af Skibsføreren eller under hans Tilsyn og Medansvar af Styrmanden.

Paa Bogens *Titelblad* anføres Skibets Art, Navn og Hjemsted (jfr. Sølovens § 4) samt Skibsførerens Navn.

Paa en af dens *første Sider* anføres dernæst Hovedkompassets Art og Plads i Skibet, hvilke Kompensationsmidler der ere anvendte, og hvilke Forandringer der paa Rejsen foretages ved disses Anbringelse; endvidere indføres i Forbindelse hermed alt, hvad der har Betydning for Hovedkompassets Deviation.

Bogen føres iøvrigt i 2 Afdelinger.

I *første Afdeling* indføres de Deviationstabeller, Styretabeller eller Deviationskurver for Hovedkompasset, der ere fundne ved en fuldstændig Deviationsundersøgelse (Svajning af Skibet). Fremdeles anføres Aar og Datum for Undersøgelsen samt, hvor og af hvem den er foretaget.

I Bogens *anden Afdeling* indføres alle de uden særlig Svajning anstillede Observationer til Undersøgelse af eller Kontrol med Deviationen paa enkelte Kurser. For hver Observation anføres Aar, Datum og omtrentligt Klokkeslet samt Stedet for dens Foretagelse, fremdeles Skibets Krængning og om muligt dets Styrlastighed, devieret styret Kurs og Deviation samt iøvrigt saa mange Data, at Deviationen kan efterregnes.

I Skibe, i hvilke Dagbog føres (jfr. Sølovens § 35), kan Dagbogen tillige tjene som Deviationsbog under Iagttagelse af foranstaaende Bestemmelser, saaledes at Resultaterne m. v. af de fuldstændige Deviationsundersøgelser indføres foran i Dagbogen, og Kontrolobservationerne sammen med de øvrige daglige Optegnelser.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1ste Januar 1910.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Deviationsbøger, der ere indrettede i Overensstemmelse med ovenstaaende Forskrifter, ville blive at erholde til Købs i det kongelige Søkortarkiv.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 13de December 1909.

W. Weimann.

Herschend,
kst. Fm.

Nr. 260.
16de
Decrb.

Bekendtgørelse

om

delvis Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse af 24de Juli d. A. om Kolera i Archangel og Riga.

Herved ophæves Justitsministeriets Bekendtgørelse af 24de Juli d. A., hvorved Bestemmelserne i Lov af 8de Januar 1872 om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. jfr. Bekendtgørelse af 16de Oktober 1879 sættes i Kraft med Hensyn til Skibe, der ankommer til Færøerne fra Archangel og Riga for saa vidt angaar Fartøjer kommende fra sidst nævnte By.

De anførte Bestemmelser er herefter i Virksomhed overfor samtlige ægyptiske Havne, St. Petersborg, Kronstadt og Archangel.

Justitsministeriet, den 16de December 1909.

C. Th. Zahle.

A. Tang.

Lov

Nr. 47.
26de
Marts.

om

Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Vederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Retsbetjentembeder fastsættes fra den 1. April 1909 at regne til følgende Beløb aarlig:

1) til Embedet som Birkedommer og Skriver i Københavns Amts søndre Birk 8,780 Kr.
2) til Embedet som Straffedommer i Frederiksberg Birk ... . 9,330 —

§ 2.

Vederlaget for Kontorudgifter ved Embedet som Byfoged og Byskriver i Rudkøbing samt Herredsfoged og Skriver i Langelands Herreder fastsættes fra den 1. April 1909 at regne til 4,760 Kr. aarlig.

§ 3.

Vederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Retsbetjentembeder fastsættes fra den 1. April 1909 at regne til følgende Beløb aarlig:

1) til Embedet som Birkedommer og Skriver i Aalborg Birk samt Herredsfoged og Skriver i Fleskum Herred ..... 3,910 Kr.
2) til Embedet som Herredsfoged og Skriver i Hammerum Herred..... 5,730 —

§ 4.

Vederlaget for Kontorudgifter ved Embedet som Byfoged og Byskriver i Stege samt Herredsfoged og Skriver i Møens Herred fastsættes fra den 1. April 1909 at regne til 4,120 Kr. aarlig.

§ 5.

Vederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Retsbetjentembeder fastsættes fra den 1. April 1909 at regne til følgende Beløb aarlig:

1) til Embedet som Herredsfoged og Skriver i Merløse og Tudse Herreder 5,840 Kr.
2) til Embedet som Byfoged og Byskriver i Ærøskøbing samt Herredsfoged og Skriver i Ærø Herred ..... 2,830 —

---

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 2926, 3602, 4873, 4949; Landst. Tid. Sp. 710, 840, 876; Till. A. Sp. 3265; Till. B. Sp. 1341; Till. C. Sp. 1493, 2065.

Bekendtgørelse

Nr. 261.
17de
Novbr.

angaaende

Bemyndigelse for visse Klassifikationsselskaber til at udfylde de i kgl. Anordning af 28de September 1909 angaaende Skibes Dybgaaende og Lastelinie ommeldte Oplysningsskemaer m. m.

I Henhold til Bestemmelsen i § 10 i kgl. Anordning af 28de September 1909 angaaende Skibes Dybgaaende og Lastelinie har Ministeriet for Handel og Søfart meddelt følgende Klassifikationsselskaber, nemlig:

Bureau Veritas,
Det norske Veritas,
Germanischer Lloyd og
The British Corporation for the Survey and Registry of Shipping

Bemyndigelse til indtil videre at udfylde de i fornævnte kgl. Anordnings § 3 ommeldte Oplysningsskemaer samt til at kontrollere Anbringelsen paa rette Maade af Lastelinіemærker paa Skibets Sider.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 17de November 1909.

W. Weimann.

G. Busck-Nielsen.
fg.

21. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Nr. 262.
17de
Novbr.

Bekendtgørelse

angaaende

Taksterne for Udfyldelsen af de i § 3 i kgl. Anordning af 28de September 1909 angaaende Skibes Dybgaaende og Lastelinie ommeldte Oplysningsskemaer m. m.

I Henhold til Bestemmelsen i § 12 i kgl. Anordning af 28de September 1909 angaaende Skibes Dybgaaende og Lastelinie fastsætter Ministeriet for Handel og Søfart herved følgende Regler som gældende indtil videre for Beregningen af de Vederlag, der ville være at erlægge for Udfyldelsen af de i fornævnte Anordnings § 3 ommeldte Oplysningsskemaer samt for Kontrollen med Lasteliniemærkernes rette Anbringelse paa Skibets Sider.

§ 1.

Hvor Udfyldelsen af Skemaerne — henholdsvis Kontrollen med Lasteliniemærkernes rette Anbringelse — udføres af et af de dertil godkendte Klassifikationsselskaber, bestemmes Vederlagets Størrelse af vedkommende Klassifikationsselskab.

§ 2.

Hvor Udfyldelsen af Skemaerne udføres af en af de i Henhold til Lov Nr. 16 af 13de Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. ansatte skibbygningskyndige Synsmænd eller af en af disses Stedfortrædere, saavelsom hvor Udfyldelsen udføres af en af de i Henhold til Lov Nr. 115 af 14de Maj 1909 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. ansatte Synsmænd eller af en af disses Stedfortrædere, fastsættes Vederlaget efter følgende Skala:

For Skibe	I. Skibe, der ere klassede. Kr.	II. Skibe, der ikke ere klassede. Kr.
Under 300 Tons Brutto	15.	25.
Fra 300 til 1,000 Tons Brutto	20.	35.
- 1,000 - 2,000 — —	25.	45.
- 2,000 - 3,000 — —	30.	55.
- 3,000 - 4,000 — —	35.	65.
- 4,000 Tons Brutto og derover	40.	80.

Hvor Kontrollen med Lasteliniemærkernes rette Anbringelse paa Skibets Sider sker gjennem en af de i 1ste Stykke ommeldte Personer, kan vedkommende for Kontrollen beregne sig et Vederlag af 10 Kr. for Skibe af enhver Størrelse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 17de November 1909.

W. Weimann.

G. Busck-Nielsen.
fg.

Bekendtgørelse

Nr. 263.
14de
Decbr.

om

en mellem Danmark og Bulgarien indgaaet Overenskomst om gensidig Behandling som mest begunstiget Nation for saa vidt angaar Varer og Skibsfart.

I Henhold til kongelig Resolution af 13de August 1909 har den danske Regering med den bulgariske Regering truffet Overenskomst ved Noteudveksling om, at danske Varer og dansk Skibsfart i Aaret 1910 skal behandles i Bulgarien som den mest begunstigede Nations Varer og Skibsfart mod, at til Gengæld samme Behandling tilstaas bulgariske Varer og bulgarisk Skibsfart i Danmark i Aaret 1910.

Hvilket herved bekendtgøres.

Udenrigsministeriet, den 14de December 1909.

Erik Scavenius.

Lov

Nr. 264.
22de Decbr.

om

Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 121 af 20de April 1906 om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29de December 1857, jfr. Lov Nr. 75 af 1ste April 1908.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov Nr. 121 af 20. April 1906 om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29. December 1857, jfr. Lov Nr. 75 af 1. April 1908, vedbliver at gælde, indtil en Lov om Beværtningsnæring er traadt i Kraft, dog ikke udover den 1. Januar 1911.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de December 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

P. Munch.

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1909—10: Folket. Tid. Sp. 111, 2034, 2042, 2063; Landst. Tid. Sp. 194, 203, 250; Till. A. Sp. 2153; Till. C. Sp. 21, 85.

Bekendtgørelse

Nr. 265.
29de
Septbr.

angaaende

Sejlfartøjers Forsyning med Redningsbaade og Redningsredskaber.

I Medfør af den Ministeren for Handel og Søfart i § 2, sidste Stykke, i Lov Nr. 115 af 14. Maj d. A. om Tilsyn med Sejlskibe m. m. givne Bemyndigelse fastsættes herved i Henhold til Bestemmelserne i fornævnte Lovs § 2, Litra h og i, jfr. § 3, følgende Regler med Hensyn til de i nævnte Lovs §§ 2—4 ommeldte Fartøjers Forsyning med Redningsbaade og Redningsredskaber:

§ 1.

Er Skibet paa 20 Tons eller derover, men ikke over 50 Tons, skal det have en brugelig Baad eller Pram i Stand til at optage alle ombordværende Personer. Baaden (Prammen) skal være forsynet med det fulde Tilbehør af Aarer, et Sæt Gafler (eller Aaretolde), Ror med Rorpind eller Styreaare, Lænspropper og Pøs eller Øsekar.

Er Skibet over 50 Tons, skal det være forsynet med Baade, hvis Antal, samlede Bæreevne og Art fastsættes under Hensyn til Antallet af ombordværende Personer samt til Skibets eller Fartøjets Art og Størrelse og til den Fart, det er bestemt til. Baadene skulle være forsynede med alt nødvendigt Tilbehør og være saaledes anbragte, *at de let og hurtigt kunne sættes i Vandet.*

Skibe i den indskrænkede Fart samt Skibe af under 100 Tons udenfor den indskrænkede Fart skulle være forsynede med Baad (Baade) af tilstrækkeligt Rumindhold til at optage alle ombordværende Personer.

Skibe af 100 Tons og derover udenfor den indskrænkede Fart skulle være forsynede med Redningsbaad (Redningsbaade) af tilstrækkeligt Rumindhold til at optage alle ombordværende Personer. Er Skibet desuden over 150 Tons, skal det endvidere have en god tjenlig Arbejdsbaad.

Disse Baade skulle saa vidt muligt, idet der tages Hensyn til deres Sikkerhed paa Søen, være ophængte under Davider.

Det Antal Personer, en Baad maa optage, findes for Skibe udenfor den indskrænkede Fart ved at dividere Rumindholdet i Kubikmeter med 0,285, for Skibe i den indskrænkede Fart med 0,23.

Benyttes Damp- eller Motor-Barkasser, maa der ved Bestemmelsen af det Antal Personer, de kunne optage, gøres Fradrag for Drivapparatets Vægt og Plads. Vægten af et Menneske sættes til 70 kg.

Nr. 265. 29de Septbr.

En Baads Rumindhold regnes, saafremt det ikke er fundet paa nøjagtigere Maade, for at være lig 0,6 Gange Produktet af Længden, Bredden og Dybden. Længden skal være den største udvendige Længde, maalt mellem Stævnenes Spundingslinier, Bredden skal være den største Bredde, maalt uden paa Klædningen, og Dybden maales mellem Kølens og Essingens Overkant ved Baadens Midte; findes der Aaregange, maales Dybden fra Underkanten af disse.

Enhver af de fornødne Baade skal for Skibe udenfor den indskrænkede Fart have et Rumindhold af mindst 3 m^3, naar Skibet er 150 Tons eller derover, og et Rumindhold af mindst 2,5 m^3, naar Skibet er 100 Tons eller derover indtil 150 Tons; er Skibet under 100 Tons, eller gaar det i den indskrænkede Fart, skulle Baadene have et Rumindhold af mindst 2 m^3.

Som Redningsbaad betragtes en Baad, som er forsynet med fastsiddende lufttætte Kasser af mindst 10 pCt. af Baadens Rumindhold eller med andre fyldestgørende Opdriftsmidler.

Baadene skulle være i sødygtig Stand og deres Tilbehør klart til øjeblikkelig Brug.

Redningsbaadene skulle være forsynede med: Fangliner af fornøden Længde og Førlighed, 2 Baadshager, det fulde Tilbehør af Aarer og 2 Reserveaarer, et Sæt Gafler fastgjorte med Bændsler og 2 Reservegafler (eller et dobbelt Sæt Aaretolde), Mast og Sejl, Ror med Springline og Rorpind, Kompas, Oliedæmper med 4 kg Olie, Blusapparat med Blus eller en Lanterne, Drivanker eller Dræg med Drægtov, Vandanker eller Vandbeholder, der stedse holdes fyldt med godt Drikkevand, en Brødbeholder, fyldt med godt haardt Brød, 2 Sæt til Hullerne nejede Lænspropper, Pøs eller Øsekar, Kapøkse samt Redningsbælter til Besætningen i Baaden, jfr. § 2. Paa Ydersiderne af Redningsbaadene skal der være fastgjort en Redningsline.

Baade til søgaaende Skibe i den indskrænkede Fart samt til Skibe af under 100 Tons udenfor denne Fart skulle være forsynede med Fangliner af den fornødne Længde og Førlighed, en Baadshage, det fulde Tilbehør af Aarer og en Reserveaare, et Sæt Gafler fastgjort med Bændsler og 1 Reservegaffel (eller et dobbelt Sæt Aaretolde), Ror med Springline og Rorpind (eller Styreaare), Oliedæmper med 3 kg Olie, 2 Sæt til Hullerne nejede Lænspropper, Pøs eller Øsekar.

Baade til Skibe i Kystfart samt Arbejdsbaade skulle være forsynede med Fangline, en Baadshage, det fulde Tilbehør af Aarer og en Reserveaare, et Sæt Gafler (eller Aaretolde), Ror med Rorpind eller Styreaare, Lænspropper og Pøs eller Øsekar.

§ 2.

Skibet skal være forsynet med Redningsbælter og Redningskranse, let tilgængelige og i et Omfang, der fastsættes under Hensyn til Antallet af ombordværende Personer samt til Skibets Art og Størrelse.

Skibet skal være forsynet med et Redningsbælte for hver ombordværende Person samt med mindst 2 Redningskranse; dog skulle Skibe, der skulle have flere end 2 Baade, have mindst lige saa mange Redningskranse som Baade. Skibe i Kystfart behøve dog kun at have 1 Redningskrans, dersom Antallet af ombordværende Personer ikke er over 4. Redningsmidlerne skulle være saaledes henlagte, at de i Ulykkestilfælde ere let tilgængelige.

Redningsbælterne skulle være saadanne Korkbælter, Redningsveste eller andre til Redning hensigtsmæssige Redskaber, som ere egnede til bekvemt at tages om Livet, og som ere udskaarne for Armene. De skulle stedse være klare til øjeblikkelig Brug uden forinden at behøve Udpustning. De skulle kunne flyde paa Vand i 24 Timer med en Vægt af 8 kg Jern.

Nr. 265. 29de Septbr.

Bælter anskaffede før 1. Januar 1910 behøve dog ikke at være udskaarne for Armene og skulle kun kunne bære 7 kg Jern.

Redningskransene skulle være af massiv Kork eller andet af Ministeren for Handel og Søfart godkendt Materiale og skulle kunne flyde paa Vand i 24 Timer med en Vægt af 15 kg Jern.

Redningskranse, anskaffede før 1. Januar 1910, behøve dog kun at kunne bære 12 kg Jern.

Redningskransene skulle være saaledes anbragte paa øverste Dæk, at de ere let tilgængelige og hurtigt kunne kastes over Bord. Rundt om hver Redningskrans skal være fæstet en Line.

§ 3.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Oktober d. A.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 29de September 1909.

Johan Hansen.

G. Busck-Nielsen,
fg.

Nr. 266.
30te
Decbr.

Bekendtgørelse

angaaende

nærmere Forskrifter for Tilsynet med Sejlskibe m. m.

I Medfør af Lov Nr. 115 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. af 14. Maj 1909 („*Sejlskibstilsynsloven*") fastsættes følgende:

A. Skibe og Dæksfartøjer.

§ 1.

Ethvert Skib og Dæksfartøj skal tilfredsstille de i de følgende §§ 2—17 og §§ 22—31 angivne Fordringer.

§ 2.

Skroget skal være tæt og besidde den fornødne Styrke, jfr. § 28.

For Skibe eller Fartøjer, der sættes i Bygning eller blive danske, eller hvis Skrog underkastes en Hovedreparation efter 1. Januar 1910, vil der ved det første Syn være at forelægge Middelspanttegning eller Byggeskema, indeholdende nøjagtig Oplysning om de forskellige Deles Dimensioner, Materiale m. m., jfr. dog § 29.

§ 3.

Er Skibet bygget af Jern eller Staal, skal det have Skodder, hvis Antal, Højde og Styrke skal tilfredsstille et af de af Ministeren for Handel og Søfart anerkendte Klassifikationsselskabers Regler, jfr. § 28.

Skodderne skulle være vandtætte; Bevis for, at de ere prøvede for Vandtæthed, skal ved første Syn efter Nyanskaffelse eller Hovedreparation af Skroget forevises Synet.

Kollisionsskoddet maa ikke have nogen Aabning; af Hensyn til Lastning og Losning af særlige Ladninger tillades det dog at have en Udskæring, naar denne er forsvarligt vandtæt lukket med en paaboltet eller paaskruet Plade; ej heller maa Skoddet være forsynet med Haner eller Ventiler til Aftapning af Vand umiddelbart fra forreste Rum; dog tillades Rørledninger gennem dette Skod til Udpumpning af det forreste Rum, men de skulle da være særlig stærke og godt beskyttede samt have et Afspærringsmiddel direkte paa Skoddet.

Aabninger i de øvrige Skodder skulle nemt og hurtigt kunne lukkes ved Haner, Ventiler eller Døre, der kunne bevæges fra et over dybeste Vandlinie tilgængeligt Dæk. Paa Rørledninger gennem de nævnte Skodder kræves intet Afspærringsmiddel ved disse.

Kan et Rum blive fyldt med Vand ved, at dets Lysningsglas knuses, skulle disses Aabninger kunne lukkes med vandtætte Stormklapper.

§ 4.

Rejsningen med Sejl og Tilbehør skal være i fuldt forsvarlig Stand.

Alle Ræer, Bougspryd og Klyverbomme med Undtagelse af løse Udliggere, skulle være forsynede med solide Perter, herunder de fornødne Haand- og Nokperter. Ere Fodperterne af Staaltraad, skulle de være klædte.

Alle Perter og Toplenter skulle mindst een Gang om Aaret tages til Dæks og grundigt undersøges. Om Undersøgelsen og dennes Resultat skal der ske Indførsel i den i § 27 nævnte Tilsynsbog.

Ere Masterne af Træ, og farer Skibet paa tropiske Farvande, skal den højeste være forsynet med passende Lynildsleder.

§ 5.

Skibet skal være forsynet med passende Lænsepumper.

I nye Skibe af over 200 Tons skal Pumpesoden altid være tilgængelig.

§ 6.

Til Betryggelse mod Brandfare skal der om Bord findes de nødvendige Slukkemidler og Indretninger under Hensyn til Skibets Størrelse og den Fart, det er bestemt til.

Ethvert Skib skal efter sin Størrelse være forsynet med 2—6 Pøse.

De til Skibets eget Brug til Belysning m. m. bestemte Olier skulle, hvis deres Antændelsespunkt er under 100° C., opbevares i forsvarlige Dunke eller Tanke; disse sidste skulle være forfærdigede af sammennittede eller sammenloddede Plader og være tætte, fast anbragte, forsynede med Sikkerhedsventil eller et Afgangsrør for Gasarter, samt, saafremt Olien aftappes umiddelbart af dem, være opstillede paa saadanne Steder, at Aftapningen kan udføres ved Dagslyset eller Lyset fra de til Skibets almindelige Belysning tjenende Lamper.

Ere Tankene anbragte under Dækket, skulle de være forsynede med Paafyldningsrør. Have de et Glasstandrør, skal dette have en passende Beskyttelse og kunne afspærres fra Tankene.

For Skibe udenfor den indskrænkede Fart gælde endvidere følgende Bestemmelser:

Saafremt Lastrummene indeholde selvantændelige eller andre ildsfarlige Varer, som Kul, Bomuld m. m., skal der til hvert af disse Rum være ført mindst 2 godt beskyttede Luftrør af passende Størrelse og Styrke til Overfladeventilation. Rørene anbringes saa nær ved de modsatte Ender af vedkommende Rum som muligt.

Er Skibet over 400 Tons og i Fart paa fremmede Verdensdele, skal det desuden være forsynet enten med en flyttelig Suge- og Trykpumpe med fornødent Tilbehør eller med en lignende faststaaende Pumpe til Slukning af opstaaende Ild paa hvert Sted i Skibet.

§ 7.

Der skal være truffet saadanne Foranstaltninger, at en Ladning, der kan udvikle giftige Luftarter, ikke medfører Fare for de ombordværendes Liv eller Sundhed.

I Skibe med en saadan Last skulle Lastrummene være forsynede med de fornødne Rør til Overfladeventilation og i øvrigt opfylde de Bestemmelser, som i særlige Tilfælde maatte blive trufne af Ministeren for Handel og Søfart.

§ 8.

Rum til Transport af Sprængstoffer, sammenpressede Luftarter og ildsfarlige eller ætsende Varer skulle med Hensyn til Beliggenhed og Indretning være forsvarlige

Nr. 266. 30te Decbr.

og overensstemmende med de derom givne Regler. Det anføres i Tilsynsbogen, jfr. § 27, hvor i Skibet saadanne Rum findes.

Beholdere, indeholdende sammenpressede Luftarter, maa ikke stuves i Rum, hvor de kunne blive udsatte for Solvarme eller Varmen fra Varmeovne eller lignende. I Rummene skulle Beholderne kunne fastsurres eller paa anden Maade sikres mod Stød i Søgang.

§ 9.

Er Skibet over 50 Tons, skal det være forsynet med Baade, hvis Antal, samlede Bæreevne og Art fastsættes under Hensyn til Antallet af ombordværende Personer samt til Skibets eller Fartøjets Art og Størrelse og til den Fart, det er bestemt til. Baadene skulle være forsynede med alt nødvendigt Tilbehør og være saaledes anbragte, *at de let og hurtigt kunne sættes i Vandet.*

Skibe i den indskrænkede Fart skulle være forsynede med Baad (Baade) af tilstrækkeligt Rumindhold til at optage alle ombordværende Personer.

Skibe udenfor den indskrænkede Fart skulle være forsynede med Redningsbaad (Redningsbaade) af tilstrækkeligt Rumindhold til at optage alle ombordværende Personer. Kan et Skib af 100 Tons eller derunder ikke føre en Redningsbaad, kan Ministeriet for Handel og Søfart tillade, at den erstattes med en anden Baad, forsynet med Opdriftsmidler svarende til 5 pCt. af Baadens Rumindhold (se nedenfor). Er Skibet over 200 Tons, skal det desuden have en god, tjenlig Arbejdsbaad.

Disse Baade skulle saa vidt muligt, idet der tages Hensyn til deres Sikkerhed paa Søen, være anbragte under Davider.

Det Antal Personer, en Baad maa optage, findes for Skibe udenfor den indskrænkede Fart ved at dividere Rumindholdet i Kubikmeter med 0,285, for Skibe i den indskrænkede Fart med 0,22. Antallet af Personer i en Baad maa dog ikke være større, end at der er fornøden Siddeplads til alle, og at Aarerne kunne blive forsvarligt betjente.

Benyttes Damp- eller Motor-Barkasser, maa der ved Bestemmelsen af det Antal Personer, de kunne optage, gøres Fradrag for Drivapparatets Vægt og Plads. Vægten af et Menneske sættes til 70 kg.

En Baads Rumindhold regnes, saafremt det ikke er fundet paa nøjagtigere Maade, for at være lig 0,6 Gange Produktet af Længden, Bredden og Dybden. Længden skal være den største udvendige Længde, maalt mellem Stævnenes Spundingslinier, Bredden skal være den største Bredde, maalt uden paa Klædningen, og Dybden maales mellem Kølens og Essingens Overkant ved Baadens Midte; findes der Aaregange, maales Dybden fra Underkanten af disse.

Enhver af de forannævnte fornødne Baade skal for Skibe udenfor den indskrænkede Fart have et Rumindhold af mindst 2,85 m^3, naar Skibet er 150 Tons eller derover; Arbejdsbaade behøve dog kun at have et Rumindhold af 2,5 m^3. Er Skibet 100 Tons eller derover indtil 150 Tons, skal enhver af Baadene have et Rumindhold af mindst 2,5 m^3; er Skibet under 100 Tons, eller gaar det i den indskrænkede Fart, skal enhver af Baadene have et Rumindhold af mindst 2 m^3.

Som Redningsbaad betragtes en af Træ, Jern eller andet Metal bygget Baad, hvis Flydeevne er sikret paa en af følgende to Maader:

a) Ved forsvarligt fastsiddende, vandtætte Luftkasser, hvis Rumindhold er mindst 10 Procent af Baadens;

b) Ved forsvarligt fastsiddende, vandtætte Luftkasser eller fastsiddende Opdriftsbælter med samme Opdriftsevne som under a. Inden i Baaden skal være anbragt Luftkasser eller under Tofterne Opdriftsbælter, svarende til omkring

Nr. 47. 26de Marts.

3) til Embedet som Herredsfoged og Skriver i Hvetbo Herred ..... 2,120 Kr.
4) til Embedet som Byfoged og Byskriver i Skanderborg samt Herredsfoged og Skriver i Hjelmslev og Gjern Herreder ..... 5,840 —
5) til Embedet som Byfoged samt By- og Raadstueskriver i Ribe ..... 2,850 —
6) til Embedet som Byfoged og Byskriver i Holstebro samt Herredsfoged og Skriver i Hjerm og Ginding Herreder ..... 7,690 —

§ 6.

Vederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Retsbetjentembeder fastsættes fra den 1. April 1909 at regne til følgende Beløb aarlig:

1) til Embedet som Herredsfoged og Skriver i Bornholms Vester Herred 2,400 Kr.
2) til Embedet som Herredsfoged og Skriver i Øster og Vester Han Herreder 4,220 —
3) til Embedet som Byfoged og Byskriver i Mariager samt Herredsfoged og Skriver i Gjerlev og Onsild Herreder ..... 3,790 —

Hertil kommer til Dækning af Udgifterne ved Afholdelsen af en ekstraordinær Ret i Havndal en Gang om Maaneden ..... 192 —

§ 7.

Vederlaget for Kontorudgifter ved Embedet som Byfoged og Byskriver i Nysted samt Birkedommer og Skriver i Nysted Birk fastsættes fra den 1. April 1909 at regne til 3,000 Kr. aarlig.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Halvdelen af den Opdrift, de under a nævnte Luftkasser give, og uden paa Baaden Opdriftsbælter, svarende til Resten af den forlangte Opdriftsevne. Nr. 266. 30te Decbr.

I Redningsbaade, som anskaffes efter 1. Januar 1910, skulle Luftkasserne være af Kobber, Gultmetal eller andet ligesaa varigt Materiale; Kobberluftkasser bør foretrækkes. Hver enkelt Luftkasses Længde maa ikke overstige 1,2 m. Kan der opstaa galvanisk Virkning, forebygges denne ved passende Isolation.

Luftkasser af galvaniseret Jern eller Staal maa ikke anvendes i nyanskaffede Baade.

Luftkasser af Zink ere ikke tilladte.

Opdriftsbælterne skulle være forfærdigede af massiv Kork eller Kapok — eller andet af Ministeren for Handel og Søfart godkendt Materiale af samme Opdriftsevne — overtrukken med vandtæt, malet Sejldug. Rumindholdet af Opdriftsbælter af massiv Kork skal være 25 Procent større end Rumindholdet af de Luftkasser, som de erstatte.

Er Redningsbaaden af Jern eller andet Metal, maa Luftkasserne eller Opdriftsbælterne have et saadant Overskud af Opdriftsevne, at Baadens Flydeevne bliver den samme, som om den var bygget af Træ.

Baadene skulle være i sødygtig Stand og deres Tilbehør klart til øjeblikkelig Brug.

Redningsbaadene skulle være forsynede med Fangliner af fornøden Længde og Førlighed, 2 Baadshager, det fulde Tilbehør af Aarer og 2 Reserveaarer, et Sæt Gafler fastgjorte med Bændsler og $^1/_2$ Sæt Reservegafler (eller et dobbelt Sæt Aaretolde), Mast og Sejl, Ror med Springline og Rorpind, Kompas, Oliedæmper med 4 kg Olie, Blusapparat med Blus eller en Lanterne, Drivanker eller Dræg med Drægtov, Vandanker eller Vandbeholder, der stedse holdes fyldt med godt Drikkevand, en Brødbeholder, fyldt med godt haardt Brød, 2 Sæt til Hullerne nejede Lænspropper, Pøs eller Øsekar, Kapøkse samt Redningsbælter til Besætningen i Baaden, jfr. § 10. Paa Ydersiderne af Redningsbaadene skal der være fastgjort en Redningsline.

Baade til søgaaende Skibe skulle være forsynede med Fangliner af den fornødne Længde og Førlighed, en Baadshage, det fulde Tilbehør af Aarer og 2 Reserveaarer, et Sæt Gafler fastgjorte med Bændsler og $^1/_2$ Sæt Reservegafler (eller et dobbelt Sæt Aaretolde), Ror med Springline og Rorpind (eller Styreaare), Oliedæmper med 3 kg Olie, 2 Sæt til Hullerne nejede Lænspropper, Pøs eller Øsekar. Arbejdsbaade til Skibe af over 200 Tons udenfor den indskrænkede Fart skulle desuden være forsynede med et Drivanker og en Beholder fyldt med godt Drikkevand.

Baade til Skibe i Kystfart skulle være forsynede med Fangline, en Baadshage, det fulde Tilbehør af Aarer og en Reserveaare, et Sæt Gafler (eller Aaretolde), Ror med Rorpind eller Styreaare, Lænspropper og Pøs eller Øsekar.

Er Skibet paa 20 Tons eller derover, men ikke over 50 Tons, ere foranstaaende Regler ikke gældende, men Skibet skal dog have en brugelig Baad eller Pram i Stand til at optage alle ombordværende Personer; denne Baad (Pram) skal være forsynet med det fulde Tilbehør af Aarer, et Sæt Gafler (eller Aaretolde), Ror med Rorpind eller Styreaare, Lænspropper og Pøs eller Øsekar.

§ 10.

Skibet skal være forsynet med Redningsbælter og Redningskranse, let tilgængelige og i et Omfang, der fastsættes under Hensyn til Antallet af ombordværende Personer samt til Skibets Art og Størrelse.

Skibet skal være forsynet med 1 Redningsbælte for hver ombordværende Person samt med mindst 2 Redningskranse; dog skulle Skibe, der skulle have flere

Nr. 266. 30te Decbr. end 2 Baade, have mindst lige saa mange Redningskranse som Baade. Skibe i Kystfart behøve dog kun at have 1 Redningskrans, dersom Antallet af ombordværende Personer ikke er over 4.

Redningsbælterne skulle være saadanne Korkbælter, Redningsveste eller andre til Redning hensigtsmæssige Redskaber, som ere egnede til bekvemt at tages om Livet, og som ere udskaarne for Armene. De skulle stedse være klare til øjeblikkelig Brug uden først at behøve Udpustning og være saaledes henlagte, at de i Ulykkestilfælde ere let tilgængelige. De skulle kunne flyde paa Vand i 24 Timer med en Vægt af 8 kg Jern. Bælter anskaffede før 1. Januar 1910 behøve dog ikke at være udskaarne for Armene og skulle kun kunne bære 7 kg Jern.

Redningskransene skulle være af massiv Kork eller andet af Ministeren for Handel og Søfart godkendt Materiale og skulle kunne flyde paa Vand i 24 Timer med en Vægt af 15 kg Jern. Redningskranse, anskaffede før 1. Januar 1910, behøve dog kun at kunne bære 12 kg Jern.

Redningskransene skulle være saaledes anbragte paa øverste Dæk, at de ere let tilgængelige og hurtig kunne kastes over Bord. Rundt om hver Redningskrans skal være fæstet en Line.

I Skibe udenfor den indskrænkede Fart skulle mindst to af Redningskransene være forsynede med en 20 m lang Line; Linerne behøve dog ikke at være fastgjorte til Kransene, men de skulle være let tilgængelige og anbragte tæt ved disse.

§ 11.

Skibet skal være forsynet med forsvarlige Ankere og Kæder eller Trosser.

I Skibe, der sættes i Bygning eller blive danske efter 1. Januar 1910 og fare udenfor den indskrænkede Fart, skal Ankrenes Antal, Art og Vægt samt Kædernes eller Trossernes Antal, Førlighed og Længde tilfredsstille et af de i § 28 nævnte Klassifikationsselskabers Regler.

I tidligere anskaffede Skibe samt i Skibe i den indskrænkede Fart skal det nævnte Tilbehør, selv om det ikke i enhver Henseende tilfredsstiller et saadant Selskabs Fordringer, dog af Synsmanden skønnes forsvarligt.

§ 12.

Skibet skal være forsynet med mindst eet Kompas foruden Hovedkompasset; Skibe i Kystfart behøve dog kun eet Kompas.

I Skibe af over 20 Tons skulle Kompasserne jævnlig undersøges for deres Deviation, og denne skal for Hovedkompassets Vedkommende i Skibe udenfor den indskrænkede Fart indføres i Dagbogen (jfr. § 35 i Søloven af 1. April 1892) eller i en særlig Deviationsbog (jfr. Bekendtgørelse af 13. December 1909).

Alle Kompasser skulle være gode, nøjagtige Instrumenter, jfr. § 22. Paa nye eller nyanskaffede Jernskibe af over 20 Tons samt efter Ombygning eller større Reparation af saadanne Skibe skulle Kompassernes Deviation undersøges af en paalidelig og sagkyndig Mand, og Deviationen skal ved Hjælp af passende Kompensationsmidler holdes indenfor rimelige Grænser.

Ovennævnte Undersøgelser kunne foretages af Skibets Fører, naar han paa dette Omraade har den fornødne Sagkundskab.

I øvrigt vil Kompassernes Deviation jævnligt være at kontrollere af Skibsføreren; saadan Kontrol bliver navnlig at foretage, for saa vidt Skibet har indtaget en Last, der kan indvirke paa Kompasset.

§ 13.

Skibet skal være forsynet med de øvrige, til en sikker Navigering fornødne Redskaber, Reservedele og andre Genstande under Hensyn til Skibets Art og Størrelse samt den Fart, det er bestemt til.

Søgaaende Dæksfartøjer, selv af ringe Størrelse, skulle være forsynede med de fornødne Søkort samt med Lod og Midler til Sætning af en Kurs.

I Skibe udenfor den indskrænkede Fart skal der desuden findes Log, Dybdelod, Barometer, Kikkert, Ur m. m.

I Skibe af over 150 Tons i Fart paa fremmede Verdensdele udkræves yderligere Kronometer, Sekstanter (Oktanter) m. m.

§ 14.

Skibet skal være forsynet med de foreskrevne Lys-, Lyd- og Nødsignaler.

I søgaaende Skibe af over 20 Tons skal der af Nødsignaler være mindst 4 Raketter eller 4 Kanonslag. Skibe udenfor den indskrænkede Fart skulle dog være forsynede med mindst 12 Raketter eller 12 Kanonslag.

Raketter kunne erstattes af Bomber, der udkaste Stjerner, og Kanonslagene af en Kanon med tilstrækkelig Ammunition for Signalskud. Alt skal være i brugbar Stand.

Søgaaende Skibe skulle være forsynede med en Reservelanterne, som kan vise rødt og grønt Lys. Er Skibet over 20 Tons og gaar udenfor den indskrænkede Fart, skal det i Stedet for denne Reservelanterne have et Reservesæt Side- og Ankerlanterner, jfr. § 22.

§ 15.

Der skal om Bord findes et Eksemplar af de om Søvejsregler og Nødsignaler m. m. gældende Bestemmelser samt et Eksemplar af Sejlskibstilsynsloven og de sig dertil sluttende Bestemmelser.

For Fiskerfartøjer anses denne Fordring for opfyldt, naar der om Bord findes et Eksemplar af den sidste Aargang af Aarbog for den danske Fiskerflaade.

§ 16.

Skibsmandskabets Opholdsrum skulle være i velholdt Stand (jfr. § 11 i Reglement af 1. Juli 1908 for Skibsmandskabets Opholdsrum om Bord i danske Skibe).

§ 17.

Er Skibet i Fart udenfor Skagen, skal der paa et for alle ombordværende let tilgængeligt og synligt Sted være ophængt en Tavle med Anvisning til skibbrudnes Redning.

B. Skibe og Fartøjer, der befordre over 12 Passagerer.

§ 18.

Skibet skal tilfredsstille de i §§ 2 til 17 og §§ 22 til 31 angivne Fordringer.

§ 19.

Opholdsrummene for Passagererne skulle i søgaaende Skibe være af tilstrækkeligt Rumindhold og godt ventilerede.

Nr. 266. 30te Decbr.

Lastrum saavel som Rum, der kun oplyses og ventileres gennem en enkelt Luge, maa ingen Sinde medregnes til Opholdsrum for Passagerer.

Der skal findes det fornødne Antal Klosetter.

§ 20.

Der skal være truffet betryggende Foranstaltninger for sikker Færdsel paa og mellem Dækkene, for Opholdet paa og under øverste Dæk samt for Passagerernes Befordring mellem Skib og Land.

Alle Opholdsrum, Gange, Trapper, Landgangsbroer og lignende, som benyttes af Passagerer, skulle i Mørke holdes tilbørligt belyste.

Skibet skal være forsynet med en passende Skanseklædning eller Lønning paa Støtter, og disse skulle være indbyrdes forbundne ved Stænger eller Kæder i passende indbyrdes Afstand, medmindre der findes et stærkt Beskyttelsesnet.

Løbeplanker, Lejdere, Trapper og Landgangsbroer til Brug for Passagerer skulle have den fornødne Styrke og Bredde og i hvert Fald paa den ene Side være forsynede med Rækværk eller Stræktov.

Nedgange og andre Aabninger i Dækket skulle være forsvarlig indhegnede eller paa anden Maade beskyttede, saaledes at Passagererne ere værnede mod at falde ned gennem dem. I søgaaende Skibe skulle alle Aabninger i øverste Dæk kunne skalkes eller tætnes forsvarligt, og der skal findes de fornødne Vandafløb fra dette Dæk. Tillige skulle Luftrør, Dækshuse og andre Opbygninger paa øverste Dæk være solidt forbundne til Skibet og besidde fornøden Styrke til at modstaa Vandets Slag i Søgang.

For Skibe udenfor den indskrænkede Fart gælde endvidere følgende Bestemmelser:

Er der saa megen Last paa Dækket, at den faste Skanseklædning eller Lønning ikke længere yder nogen Beskyttelse, skal et fyldestgørende Rækværk af Træ eller lignende opstilles.

Indtager Dækslasten hele Skibets Bredde, og er dens Overflade ujævn, skal der til Færdselen over den anbringes sikre Løbebroer eller lignende.

Øverste Dæksluger, hvis Karme ikke have en Højde af mindst 80 cm, og som ikke tjene til Nedgange, skulle, saafremt de ikke ere omgivne af et Gelænder eller forsynede med Ristværk, holdes lukkede med deres Dæksler, naar det ikke for Losning, Ladning eller andre Skibsarbejder er nødvendigt, at de ere aabne.

C. Søgaaende Fartøjer, der til Fremdrivning ikke benytte Sejlkraft (Lægtere og lign.).

§ 21.

Ethvert af disse Fartøjer skal tilfredsstille de i §§ 2, 9, 10, 11 og 14 angivne Fordringer; dog behøver Rumindholdet af en Baad ikke at være mere end 1,5 m^3, for saa vidt den i øvrigt tilfredsstiller de i § 9 foreskrevne Bestemmelser.

D. Prøvekammerundersøgelser.

§ 22.

Skibslys og Kompasser i Skibe eller Fartøjer, der sættes i Bygning eller blive danske, eller hvis Skrog underkastes en Hovedreparation efter den 1. Januar 1910, skulle være godkendte af Orlogsværftets Prøvekammer.

Ligeledes skulle Skibslys og Kompasser, der anskaffes efter den nævnte Dag, eller som ere blevne underkastede en Reparation, som kan have Indflydelse paa Skibslysenes Synsvidde og Synsvinkel eller paa Kompassernes nøjagtige Visning, være godkendte af bemeldte Prøvekammer. Nr. 266. 30te Decbr.

Prøvekamrets Godkendelse er dog ikke nødvendig, saafremt de nævnte Genstande i de fornævnte Tilfælde, hvor Godkendelse skal finde Sted, have faaet Board of Trades Certifikat eller ere blevne undersøgte og godkendte af Deutsche Seewarte i Tyskland eller Kew Prøveanstalt i England.

For Godkendelsen udsteder Prøvekamret 2 Certifikater, af hvilke det ene opbevares om Bord, det andet af Rederen eller Ejeren.

E. Tilsynet i Almindelighed m. m.

§ 23.

Ethvert Skib eller Fartøj, som i Medfør af § 1 i Sejlskibstilsynsloven er det offentliges Tilsyn underkastet, skal af Synsmanden synes (jfr. Lovens § 10, 1ste Stykke):

a. forinden det tages i Brug enten som nyanskaffet eller efter foretagen Hovedreparation af Skroget, samt derhos
b. for saa vidt det befordrer over 12 Passagerer eller er 80 Tons eller derover een Gang hvert Aar, for saa vidt det er under 80 Tons een Gang i Løbet af hvert andet Aar, første Gang dog inden 1. Januar 1911.

Ved Synet skal Synsmanden prøve og undersøge, om de for Skibets Bygning og Udstyr m. m. givne Forskrifter ere fyldestgjorte.

Endvidere skal det ved Synet godtgøres, at Skibsbund, Ror samt Søforbindelser i søgaaende Skibe og Fartøjer ere i forsvarlig Stand, jfr. § 25.

§ 24.

For Fiskerfartøjer kan det i § 23 omhandlede Syn foretages af en Officer i Statens Fiskeriinspektionsskibe eller af en af Statens Fiskerikontrollører eller af Assistenter under Fiskerikontrollen, for saa vidt disse sidste have Bevis som Skibsførere (jfr. § 9 i Lov om Sønæringen af 25. Marts 1892).

Synet foretages kun vederlagsfrit af Fiskeriinspektionen (Fiskerikontrollen), naar den i § 23 anførte Frist for gentaget Syn ikke er overskreden. I modsat Fald vil Fiskerfartøjets Ejer eller Reder have at udrede til Statskassen det for Synet i § 25 sidste Stykke i Sejlskibstilsynsloven fastsatte dobbelte Vederlag, jfr. § 31, og Synet kan da foretages paa Politiøvrighedens Begæring af Distriktets Synsmand, der for Synet oppebærer det derfor fastsatte Vederlag (jfr. Lovens § 20 b), eller af Fiskeriinspektionen (Fiskerikontrollen).

For Lystfartøjer, der ikke benytte lønnet Medhjælp, kan det i § 23 foreskrevne Syn bortfalde, saafremt det for Politiøvrigheden i vedkommende Distrikt godtgøres, at der af en af Politiøvrigheden som paalidelig og sagkyndig anset Mand, som ikke maa være i Ejerens Tjeneste, føres et betryggende Tilsyn med de paagældende Fartøjers Bygning og Udstyr m. m., særlig med Hensyn til Skibslysene.

§ 25

For det i Sejlskibstilsynsloven omhandlede Eftersyn (jfr. Lovens § 10, 2det Stykke) fastsættes følgende Regler:

I søgaaende Jernskibe, som befordre over 12 Passagerer, skal den udvendige Skibsbund, Roret med dets Tapper og de under Vandet anbragte Søforbindelser efter-

Nr. 266. 30te Decbr. ses een Gang hvert Aar. I andre søgaaende Skibe og Fartøjer skal dette Eftersyn foretages een Gang i Løbet af hvert andet Aar, saafremt Skibet eller Fartøjet er af Jern, og een Gang i Løbet af hvert tredie Aar, saafremt det er af Træ.

Eftersynet foretages før eller samtidig med Synet enten af en Synsmand personlig eller af en Besigtelsesmand, der i Indlandet af Politiøvrigheden og i Udlandet af den stedlige Øvrighed anses som paalidelig og sagkyndig, og som ikke maa være i Rederens eller Ejerens Tjeneste. Saafremt der i Tilsynsbogen, jfr. § 27, er indført en tilfredsstillende Erklæring om Resultatet af dette Eftersyn, skal Synsmanden ikke foretage det.

§ 26.

Ved Hjælp af Skibets Besætning skal Føreren i ethvert Skib, der befordrer over 12 Passagerer, mindst een Gang hver anden Maaned, i andre Skibe og Fartøjer mindst een Gang hver tredie Maaned, lade alle vandtætte Døre og Lemme, Slusehaner og deres Mekanismer, Lænsemidler, Sprøjter og Baade med deres Tilbehør efterse. Samtidig med Eftersynet skulle Baadene svinges fri af Skibssiden, og det skal undersøges, om de ere tætte og alt klart til hurtig Udsættelse. Skibets Besætning skal være fordelt til Baadene; i Skibe, der befordre over 12 Passagerer, skal en Liste over denne Fordeling være ophængt paa iøjnefaldende Maade.

Saafremt særlige Forhold maatte hindre Udførelsen af nogle af disse Eftersyn, f. Eks. Baadenes Udsvingning, skulle Aarsagerne til Eftersynets Udsættelse anføres i Tilsynsbogen.

Redningskransenes og Redningsbælternes Tilstand skal mindst een Gang om Aaret grundigt efterses.

Alle Mangler, som vise sig ved disse Eftersyn, skulle snarest muligt rettes. Tidspunkterne for Afholdelsen af ovennævnte Eftersyn samt for Manglernes Berigtigelse tilføres Tilsynsbogen.

§ 27.

Paa ethvert Skib eller Fartøj — Lystfartøjer, der ikke benytte lønnet Medhjælp, dog undtagne — skal der føres en Tilsynsbog (jfr. Bekendtgørelse af 8. December 1909).

Ved de i § 23 og i § 24, 1ste Stykke, omhandlede Syn skal denne Tilsynsbog forevises Synsmanden, der har at efterse, om de i §§ 25 og 26 omhandlede Eftersyn ere indførte i Bogen, og om de ved disse mulig forefundne Mangler ere betimelig afhjulpne. For saa vidt Forsømmelser i de anførte Henseender opdages, har Synsmanden at give Politiøvrigheden paa Synsstedet særskilt Underretning herom. Hovedresultatet af Synet indføres i Tilsynsbogen af Synsmanden, der bekræfter Rigtigheden af det indførte med sin Underskrift.

§ 28.

Ved Bestemmelsen af Skrogets Styrke, Skoddernes Højde og Styrke, Ankrenes Antal, Art og Vægt samt Kædernes eller Trossernes Antal, Førlighed og Længde skal Synsmanden følge de af efternævnte Klassifikationsselskaber:

Lloyds Register of British and Foreign Shipping,
British Corporation for the Survey and Registry of Shipping,
Bureau Veritas,
Norsk Veritas og
Germanischer Lloyd

paa det paagældende Tidspunkt foreskrevne Regler.

Det staar Rederen frit for at vælge, hvilket af de ovennævnte Sæt af Regler, han ønsker fulgt.

§ 29.

Skibe og Fartøjer, der ere klassificerede i et af de i § 28 nævnte Klassifikationsselskaber, og hvis Klasse opretholdes, betragtes som havende opfyldt Fordringerne efter denne Bekendtgørelse, for saa vidt angaar Forskrifterne om Skrogets Styrke, Skoddernes Højde, Styrke og Vandtæthed samt Skibets eller Fartøjets Forsyning med Ankere og Kæder eller Trosser. For saa vidt fyldestgørende Bevis for Skibets eller Fartøjets Klassificering samt Klassens Opretholdelse forevises Synsmanden, behøver denne ikke at foretage de herhen hørende Undersøgelser og Eftersyn, eller at lade sig forelægge Middelspanttegning eller Byggeskema med Beskrivelse, (jfr. dog herved Sejlskibstilsynslovens § 16 om overordentlige Syn).

§ 30.

De Bestemmelser i nærværende Bekendtgørelse, der angaa Skibets eller Fartøjets Bygning og Indretning, ere ikke gældende for Skibe og Fartøjer, der den 1. Januar 1910 ere danske (jfr. Sølovens § 1).

§ 31.

Det Vederlag, der ifølge Sejlskibstilsynsloven skal udredes af Skibets eller Fartøjets Ejer eller Reder, indbetales umiddelbart efter Synets Foretagelse til Politiøvrigheden i den Jurisdiktion, hvor Synet er afholdt, og indbetales af denne til Statskassen, om fornødent efter forudgaaende Udpantning.

Efter Udgangen af hvert Kvartal anviser Politiøvrigheden — gennem Ministeriet for Handel og Søfart — Synsmanden (Stedfortræderen) det i Sejlskibstilsynslovens § 20 b omhandlede Vederlag.

Den Del af det en Stedfortræder i Henhold til Lovens § 26 tilkommende Vederlag, der skal udredes af Synsmanden, udbetales af denne umiddelbart efter Synets Foretagelse til Stedfortræderen.

F. Tilsynet med danske Skibe, der fare paa fremmed Havn.

§ 32.

Danske Skibe, som befordre flere end 12 Passagerer til eller fra Steder eller mellem Steder i *Det forenede Kongerige af Storbritannien og Irland*, ere fritagne for Tilsyn i *britisk* Havn ved Board of Trades Embedsmænd i Henseende til Skibets Bygning, Udstyr, Vedligeholdelse m. m., naar de ere forsynede med Certifikat for her i Landet at være blevne underkastede det lovbefalede aarlige Syn i Overensstemmelse med følgende Regler:

Skroget og Rejsningen m. m. skal aarlig underkastes et fuldstændigt Syn, der bl. a. omfatter det aarlige Eftersyn af Skibsbunden, Roret og Søforbindelserne. Skibets Baade skulle uanset Skibets Tonnage tilfredsstille de i § 9 givne Bestemmelser for Baade i Skibe af over 50 Tons.

Synet foretages i Overensstemmelse med de i Afsnittene B. og E. i denne Bekendtgørelse givne Regler af de af Ministeren for Handel og Søfart udnævnte Synsmænd (se Afsnit 5 i Instruks for de ved Tilsynet med Sejlskibe m. m. beskikkede Synsmænd).

Hovedresultatet af Synet indføres paa det dertil bestemte Skema til Synsforretning (Certifikat). Dette Certifikat, der bliver at attestere af Stedets Politiøvrighed og derefter af det paagældende britiske Konsulat, maa Rederen eller hans befuld-

Nr. 266. 30te Decbr. mægtigede overgive til Skibsføreren, for at det paa Forlangende kan blive forevist i britisk Havn.

Board of Trades Embedsmænd ere berettigede til at undersøge, om Skibet med Rejsning og Tilbehør er i Overensstemmelse med Certifikatet.

---

§ 33.

I denne Bekendtgørelse forstaas ved et „Dæksfartøj" ethvert Fartøj, der ved Dæk over hele Skibets Længde er beskyttet mod Søens Indtrængen.

Ved „indskrænket Fart" og ved „Fart paa fremmede Verdensdele" forstaas samme Fart som den i Sønæringslovens § 19 angivne.

Ved „Kystfart" forstaas Fart, som finder Sted:

a) enten i Farvande, der begrænses af Linien Kullen—Hasenøre, Jyllands og Tysklands Østkyst, Tysklands Nordkyst til Darsserort, Linien Darsserort—Falsterbo samt den svenske Vestkyst derfra til Kullen,
b) eller indenfor en Afstand af 6 Sømil fra Kysten,
c) eller paa Kanaler, Fjorde, Indsøer og lign.

Skibe og Fartøjer, der sejle udenfor Kystfart, betragtes som søgaaende.

Ved „Tons" forstaas Register-Tons Brutto.

Ved „Hovedreparation" forstaas:

a) en alene ved Skibets Alder, og ikke ved forudgaaende mindre Havari, foraarsaget større Reparation, som udover almindelig Vedligeholdelse har til Formaal at forlænge Skibets Levetid, samt
b) større Ombygninger og Reparationer, hvor Bekostningen udgør en væsentlig Del af Skibets Værdi.

§ 34.

Ved denne Bekendtgørelse, der træder i Kraft den 1. Januar 1910, ophæves samtidig Bekendtgørelse af 29. September 1909 angaaende Sejlfartøjers Forsyning med Redningsbaade og Redningsredskaber.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 30. December 1909.

W. Weimann.

G. Busck-Nielsen,
fg.

Bekendtgørelse

Nr. 267.
30te
Decbr.

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

Fru Johanne Bendix (Kjøbenhavn),
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en Bortlodning, som med Justitsministeriets Tilladelse agtes foranstaltet senest den 25de Januar 1910 til Fordel for en trængende Familie.

De samvirkende Kaninavlerforeninger ved P. Poulsen (Kjøbenhavn),
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der er blevne afsatte ved en den 28de November d. A. med Justitsministeriets Tilladelse afholdt Bortlodning af en Model til en Toldkrydser.

Købmand Holger Petersen af Nakskov (Maribo Amt),
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en Bortlodning, som med Justitsministeriets Tilladelse agtes foranstaltet til Fordel for Nakskovs 2 Børnehjem.

Grosserer Arent Kløvborg, som Medindehaver af Firmaet Joh. L. Madsen (Kjøbenhavn),
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de Policer, der udstedes for de gennem Firmaet som Generalagent for „The London and Lancashire Fire Insurance Company“ i Liverpool tegnede Forsikringer ved Indbetaling paa Finanshovedkassen ved hvert Regnskabsaars Slutning af et saa stort Beløb, som svarer til Værdien af samtlige de Stempelmærker, der i Aarets Løb skulde have været forbrugte, hvis Stempelafgiften var bleven berigtiget ved Stempling af de enkelte Policer i Overensstemmelse med Stempellovens § 55.

Mejerierne og Landbrugets Ulykkesforsikring (Kjøbenhavn),
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de hos samme tegnede, stempelpligtige Forsikringer til Fordel for Ejere og Brugere selv og deres Hustruer paa den i Stempellovens § 56, jfr. Lov af 21de Marts 1874 § 4 ommeldte Maade.

Brandassuranceforeningen for rørlige Ejendele i Brande Sogn (Vejle Amt),
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de hos samme tegnede Forsikringer paa den i Stempellovens § 56, jfr. Lov af 21de Marts 1874 § 4 ommeldte Maade.

Arden og Omegns Sparekasse (Aalborg Amt),
dels Tilladelse til at benytte og ved Sparekassens Formand at kassere Stempelmærker

Nr. 267. 30te Decbr. paa de til Sparekassen af dens Debitorer udstedte, stempelpligtige Gældforskrivninger og paa de af Sparekassen udstedte Beviser, dels de i Lov af 11te Februar 1863 § 3, jfr. Lov af 27de Februar 1897 ommeldte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

A/S. Esbjerg-Fanø Bank i Esbjerg (Ribe Amt),

Tilladelse til at benytte og ved en af Bankens til enhver Tid værende Direktører at kassere Stempelmærker paa de til Banken af dens Debitorer udstedte Gældsforskrivninger.

Skattedepartementet, den 30te December 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Lov

Nr. 48.
26de
Marts.

om

Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand over Færøerne.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende **Lov:**

Vederlaget for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand over Færøerne fastsættes fra den 1. April 1909 at regne til 3,900 Kr. aarlig.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 3953, 4875, 4949, 5368; Landst. Tid. Sp. 841, 876, 892; Till. A. Sp. 3813; Till. C. Sp. 1513, 2069.

Bekendtgørelse

Nr. 268.
21de
Decbr.

om

Afsluttelsen af en Overenskomst om Tillæg til de under 18de Juli 1907 mellem Indenrigsministeriet og Finansministeriet vedtagne „Bestemmelser angaaende Postudvekslingen mellem Kongeriget Danmark og de dansk vestindiske Øer."

Under 22de November 1909 er der mellem Indenrigsministeriet og Finansministeriet afsluttet en Overenskomst om

Tillæg

til de under 18de Juli 1907 mellem undertegnede Ministerier vedtagne „Bestemmelser angaaende Postudvekslingen mellem Kongeriget Danmark og de dansk vestindiske Øer."

Fra den 1ste Januar 1910 andrager Portoen:

for almindelige	frigjorte	Breve fra	Kongeriget	10 Øre pr. 20 Gram.
- —	—	-	Dansk Vestindien	25 Bit for de første 20 Gram og 15 Bit for hver overskydende 20 Gram eller Del deraf.
- —	ufrigjorte	— -	Kongeriget	25 Bit pr. 20 Gram.
- —	—	— -	Dansk Vestindien	40 Øre for de første 20 Gram og 20 Øre for hver overskydende 20 Gram eller Del deraf.

Indenrigsministeriet og Finansministeriet, den 22de November 1909.

P. Munch. ***Edvard Brandes.***

C. L. Lage. *K. Esbensen,*
Fm

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 21de December 1909.

P. Munch.

C. L. Lage.

Nr. 269.
30te
Decbr.

Ændring i Instruks

af 8de April 1904 for Kommissioner i Henhold til Lov om Afløsning af Tienden af 15de Maj 1903 § 23, jfr. § 25.

Den ved Tillæg af 21de Februar 1908 indføjede Bestemmelse i § 2 af Instruks af 8de April 1904 for Kommissioner i Henhold til Lov om Afløsning af Tienden af 15de Maj 1903 § 23, jfr. § 25, affattes saaledes:

Den foran omhandlede Erklæring fra Provstesynet afgives af dette under en ekstraordinær Synsforretning, om hvis Afholdelse Provsten foruden til Sognepræsten giver Meddelelse til Sogneraadet med Henstilling til dette om at vælge to i Sognet bosiddende til Folkekirken hørende Mænd eller Kvinder til at give Møde.

Under Synsforretningen gives der saavel Sognepræsten som de af Sogneraadet valgte Repræsentanter Lejlighed til at fremsætte deres Bemærkninger skriftligt til Forelæggelse for Kommissionen sammen med Udskriften af Synsforretningen.

Kommissionen bør i saavidt Omfang, som Synslovgivningen tilsteder det, tage Hensyn til de af Sognepræsten og Sogneraadets Repræsentanter fremsatte Udtalelser.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 30te December 1909.

M. C. B. Nielsen.

V. Holbøll,
Fm.

Nr. 270.
30te
Decbr.

Bekendtgørelse

om

Reglement for den polytekniske Læreanstalt i Kjøbenhavn.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 28. d. M. at approbere følgende

Reglement

for

den polytekniske Læreanstalt i Kjøbenhavn.

I. Almindelige Bestemmelser angaaende Undervisning og Eksamen.

§ 1.

Den polytekniske Læreanstalt meddeler en højere teknisk Undervisning paa videnskabeligt Grundlag.

§ 2.

Undervisningen ved Læreanstalten er tilgængelig for enhver, saa vidt Pladsen tillader det, uafhængig af, om vedkommende tilsigter at underkaste sig nogen Eksamen eller ikke; dog har polytekniske Eksaminander (jvfr. § 6) fortrinsvis Ret til Benyttelsen af Undervisningen.

§ 3.

Ret til at indskrives som polyteknisk Eksaminand har enhver, der har bestaaet en af de efterfølgende Prøver:

a) den i § 5 anordnede Adgangseksamen til den polytekniske Læreanstalt,
b) Studentereksamen paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie efter Lov af 24de April 1903,
c) Overgangsprøven ved Kadetskolen efter kgl. Anordning af 22de April 1904,
d) Overgangsprøven ved Søværnets Maskinskole (Ingeniørelevskolen) efter kgl. Anordning af 22de April 1904, ændret ved kgl. Resolution af 11te Juli 1907.

§ 4.

Ret til at indstille sig til Adgangseksamen ved den polytekniske Læreanstalt har enhver, der har bestaaet en af de efterfølgende Prøver:

a) en af de Eksaminer, der giver Adgang til at indskrives ved Universitetet, jvfr. § 3 b,
b) den almindelige Forberedelseseksamen med 3 fremmede Sprog, en Middelkarakter af ikke under „godt“ og ikke under „godt“ i dansk Stil,
c) Realeksamen eller den dermed ligestillede Pigeskoleeksamen med Engelsk, Tysk, Fransk, praktisk Regning og Matematik med Geometri.

Nr. 270. 30te Decbr.

§ 5.

Adgangseksamen holdes kort før Begyndelsen af ethvert af Læreanstaltens Kursus; ved denne Eksamen aflægges Prøve i Matematik, Fysik med Astronomi samt i Kemi.

Prøven i Matematik omfatter det for Gymnasiets matematisk-naturvidenskabelige Linie ved Anordning af 1ste December 1906 fastsatte Pensum, dog med følgende Ændringer:

I Aritmetik og Algebra forbigaas Beviset for, at et Tal kun paa een Maade kan opløses i Primfaktorer, og de derhen hørende forberedende Sætninger.

I Stereometri medtages Formlen for Prismatoidens Volumen; endvidere de simpleste Konstruktioner, som kan udføres ved een retvinklet Projektion (Konstruktion af det tresidede Hjørne ved 3 Stykker).

Af de valgfri Fag medtages Infinitesimalregning i det i Anordningen om Gymnasiets matematisk-naturvidenskabelige Linie angivne Omfang.

Prøven i Fysik med Astronomi omfatter det for Gymnasiets matematisk-naturvidenskabelige Linie anordnede Pensum, dog med de Forbigaaelser, som følger af, at der ikke afholdes Prøve i følgende Afsnit: Teorien for svingende Bevægelse, derunder Pendulsvingninger; Vejning, med Hensyn taget til Vægttab i Luften; Maaling af Vægtfylde; Rumfangsmaaling; Absorption af Luftarter i Vædsker; Diffusion, Luftarters Fortætning; Lysets Hastighed; Beregning af Lysets Afbøjning i Prismet; Spektrometret; Lysets Farvespredning, derunder Spektralanalysen; Elektromagnetismen; Induktion.

Prøven i Kemi omfatter det for Gymnasiets matematisk-naturvidenskabelige Linie anordnede Pensum, dog med Forbigaaelse af Afsnittene om organisk Kemi og fysisk Kemi.

Prøven i Matematik bestaar af en skriftlig og en mundtlig Del. Ved den første forelægges der 4 Opgaver eller Opgavesæt, af hvilke i det mindste en af Prøverne udelukkende skal give Lejlighed til at vise Færdighed i praktiske Beregninger. Prøven i Fysik og Kemi er kun mundtlig.

Eksaminationen og Bedømmelsen ved Adgangseksamen udføres af dertil af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Læreanstaltens Indstilling valgte Eksaminatorer og Censorer.

Udfaldet af Eksamen tilkendegives ved Udtrykket „Bestaaet“ eller „Ikke bestaaet“, og kun den har bestaaet Eksamen, som ved den skriftlige Prøve har opnaaet samme Gennemsnitskarakter, som erholdes af 2 „godt“ og 2 „temmelig godt“ i den aritmetiske Karakterrække (jvfr. I. § 15), og derefter mindst „godt“ i Gennemsnitskarakter i hvert af Fagene, idet for Matematikens Vedkommende den skriftlige og den mundtlige Prøve regnes lige.

§ 6.

Polytekniske Eksaminander er berettigede til at nyde Undervisning for den i § 10 fastsatte modererede Betaling og har Adgang til at søge Læreanstaltens Stipendier og Fripladser. Kun polytekniske Eksaminander har Ret til at indstille sig til Læreanstaltens fuldstændige Eksaminer.

§ 7.

Undervisningen omfatter følgende Fag: Matematik, rationel Mekanik, deskriptiv Geometri, Fysik, Kemi, fysisk Kemi, Mineralogi og Geologi, Projektionstegning, Frihaandstegning og Tegning efter Opmaaling, teknisk Kemi og kemisk Teknologi, gærings-

fysiologisk og landboteknisk Kemi, mekanisk Teknologi, Maskinlære, Bygningsstatik og Jernkonstruktioner, Skibsbygning, Vejbygningsfagene, Vandbygningsfagene, Landmaaling og Nivellering, Elektroteknik, Materiallære, Jernbeton, Husbygning (Bygningstegning), Opvarmning og Ventilation, kommunal-hygiejnisk Ingeniørvæsen, Meteorologi, Økonomi og Lovgivning. Til Undervisningen slutter sig Laboratorieøvelser i følgende Fag: Kemi, fysisk Kemi, Fysik, Mikroskopi og Rendyrkning af Gæringsorganismer, teknisk Kemi, Gæringsfysiologi og landboteknisk Kemi, Maskinprøvning, Elektroteknik og Materialprøvning samt Øvelser i Udkast til Fabrikanlæg, Maskinanlæg, Vej- og Vandbygningsanlæg, Opvarmnings- og Ventilationsanlæg, elektrotekniske Anlæg, i Bygningsstatik og Jernkonstruktioner, Skibsbygning, Husbygning (Bygningstegning), Landmaaling, Nivellering og Korttegning samt kommunal-hygiejnisk Ingeniørvæsen. Nr. 270. 30te Decbr.

Forelæsningerne holdes saa vidt muligt efter trykte eller autograferede Lærebøger.

Programmer for Undervisningen i de forskellige Fag udarbejdes af Faglærerne, drøftes og vedtages af Lærerraadet (jvfr. II. § 3).

Naar Midlerne dertil er til Stede, kan Læreanstalten tilbyde de studerende Vejledning i andre for deres Uddannelse vigtige Retninger, uden at der dog kan kræves nogen Prøve aflagt deri.

Til Brug ved Undervisningen har Læreanstalten de fornødne Forelæsnings- og Tegnesale samt Laboratorier med tilhørende Samlinger af Instrumenter og Præparater, endvidere Samlinger af Haandbøger, Modeller, Værktøj, Landmaalingsinstrumenter, tekniske og mekaniske Produkter, Tegninger m. m.

§ 8.

Undervisningen er ordnet i 4 Kursus, nemlig:

a. et Kursus for Fabrikingeniører,
b. et Kursus for Maskiningeniører,
c. et Kursus for Bygningsingeniører,
d. et Kursus for Elektroingeniører.

Hver 1ste September begynder et nyt Kursus for hver af de fire Hovedretninger af Undervisningen. Den normerede Studietid er $4^1/_2$ Aar for alle 4 Studieretninger, heri dog ikke iberegnet den for Maskin- og Elektroingeniører obligatoriske etaarige Værkstedsuddannelse.

§ 9.

Undervisningen fordeles for hvert Kursus paa 9 efter hinanden følgende Halvaar, af hvilke Foraarshalvaaret begynder den 1ste Februar og ender den 9de Juli, medens Efteraarshalvaaret begynder den 1ste September og ender den 31te Januar. Til Øvelser i Landmaaling og Nivellering kan dog ogsaa Tiden mellem den 9de Juli og den 1ste September anvendes.

Planen for Undervisningens Fordeling over det Tidsrum, Kursus omfatter, saavel som Timetabellen over Forelæsninger og Øvelser i det løbende Halvaar leveres de studerende paa Forlangende uden Betaling.

§ 10.

Adgang til fuldstændig Benyttelse af Læreanstaltens Undervisning betales af polytekniske Eksaminander med 50 Kr. for hvert Halvaar; for de Eksaminander, som har bestaaet første Del af Eksamen, nedsættes Betalingen til 20 Kr. for hvert Halvaar.

Nr. 270. 30te Decbr.

Benyttelse af enkelte Forelæsninger og Øvelser kan finde Sted mod en Betaling for hvert Halvaars Deltagelse i

en Forelæsning, for hver ugentlige Time	3 Kr.
kemiske Øvelser, for 1 ugentlig Arbejdsdag	6 —
fysiske Øvelser, for 1 ugentlig Arbejdsdag	10 —
elektrotekniske Øvelser, for 1 ugentlig Arbejdsdag	10 —
fysisk-kemiske Øvelser, for 1 Række	12 —
gæringsfysiologiske Øvelser	20 —
Øvelser i Maskinlaboratoriet, for 1 Række	20 —
Øvelser i Mikroskopi, for 1 Række	6 —
Øvelser i Rendyrkning af Gæringsorganismer, for 1 Række	6 —
Øvelser i Materialprøvning, for 1 Række	6 —
Øvelser i Mineralogi og Krystallografi, for 1 Række	8 —
teknisk-kemiske Øvelser, for 1 Række	24 —
Tegneøvelser, i alt	15 —
Konstruktionsøvelser, i alt	20 —

For Deltagelse i Øvelserne i Landmaaling og Nivellering (omtrent 1 Maaned) betales 20 Kr.

Adgangskort til Deltagelse i Forelæsninger og Øvelser løses i Universitetskvæsturen, men er først gyldige efter Forevisning og Paategning paa Læreanstaltens Kontor.

§ 11.

Fritagelse for at yde den fastsatte Betaling for Forelæsninger eller Øvelser, ligesom ogsaa Nydelse af Stipendier kan tilstaas et begrænset Antal af Læreanstaltens Eksaminander, hvorom der vil ske fornøden Bekendtgørelse (jvfr. II § 3).

§ 12.

Enhver, som benytter Læreanstaltens Undervisning, er forpligtet til at efterkomme de Bestemmelser, som af Direktøren, Inspektøren eller Lærerne udstedes med Hensyn til Ro, god Orden og sømmelig Opførsel inden for Læreanstaltens Omraade. Forsømmelse heraf kan paadrage Vedkommende en Advarsel af Direktøren, der eventuelt for en Tid kan nægte ham Adgang til Læreanstalten; bestandig Udelukkelse kan ske med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

§ 13.

Undervisningen i hvert af Læreanstaltens fire Kursus er delt i to Dele, af hvilke den første væsentlig omfatter Grundvidenskaberne, den anden de tekniske og praktiske Fag.

Undervisningen i den første Del af et Kursus varer 2 Aar og afsluttes med en Eksamen, som aarlig holdes i Juni—Juli Maaned. Ved denne Del af Eksamen gives kun Specialkarakterer; kun den, hvis Karakterers Middelværdi (jvfr. I § 16) er 4 eller derover, har bestaaet Eksamen.

Undervisningen i den anden Del varer $2^1/_2$ Aar. Undervisningen afsluttes med en Eksamen, der aarlig holdes i December—Januar Maaned. Kun den, hvis Karakterers Middelværdi er 4 eller derover, har bestaaet denne Del af Eksamen.

Fortrinsret til Deltagelse i de til Undervisningen hørende Øvelser har de Eksaminander, som følger Undervisningsplanen.

Retten til at indstille sig til anden Del af Eksamen bortfalder $4^1/_2$ Aar efter, at Vedkommende har bestaaet første Del af Eksamen. Dog regnes der saadanne, der har gennemgaaet en væsentlig Del af den praktiske Værkstedsuddannelse mellem første og anden Del, yderligere 1 Aar til gode. Nr. 270. 30te Decbr.

De, som har bestaaet begge Eksaminer, kaldes „polytekniske Kandidater", henholdsvis Fabrikingeniører, Maskiningeniører, Bygningsingeniører eller Elektroingeniører.

§ 14.

Ved Eksamen underkastes Eksaminanden mundtlige, skriftlige og praktiske Prøver; Omfanget af disse Prøver følger af det detaillerede Undervisningsprogram; sammen med de praktiske Prøver bedømmes de i det detaillerede Eksamensprogram (jfr. Afsnit III) nævnte grafiske, konstruktive og andre Arbejder, som skal være udførte i Kursus. De mundtlige Prøver er offentlige.

§ 15.

Opgaverne til de skriftlige og praktiske Prøver ved Eksamen gives af vedkommende Lærer i Forbindelse med 2 Censorer, der ordentligvis vælges udenfor Læreanstaltens Lærerpersonale. Ved den mundtlige Prøve eksaminerer hver Lærer i sit Fag. Ved alle Prøverne bestemmes Karakteren af Lærer og Censorer i Forening. Til Bedømmelse af Tegneprøverne kan der tilkaldes flere Censorer. Ved Censuren og ved Sammenlægning af Karakterer ved Bedømmelsen anvendes den aritmetiske Karakterrække, hvor ug = 6, mg = 5, g = 4, tg = 3, mdl = 2 og slet = 1.

§ 16.

Ved disse Eksaminer gives følgende Karakterer med de vedføjede Talværdier:

Udmærket godt	Talværdi	8
Meget godt	—	7
Godt	—	5
Temmelig godt	—	1
Maadelig	—	÷ 7
Slet	—	÷ 23

Specialkarakteren gives med de anførte Talværdier uden indskudte Mellemkarakterer.

Hovedkarakteren afhænger af Karakterernes Middelværdi. En Middelværdi, som ikke er under $7^1/_2$, giver *Første Karakter med Udmærkelse*;

er den under $7^1/_2$, men ikke under $6^1/_3$, giver den *Første Karakter;*

er den under $6^1/_3$, men ikke under 5, giver den *Anden Karakter;*

er den 4 eller derover indtil 5, giver den *Tredie Karakter.*

Naar Middelværdien er under 4, har Eksaminanden ikke bestaaet Prøven.

§ 17.

Den, som har underkastet sig en af de fire polytekniske Eksaminer eller en Del af en af dem og dernæst indstiller sig til en af de andre, behøver ikke at prøves paa ny i de Fag, hvori han allerede tidligere har bestaaet en lige saa streng Prøve. Karaktererne overføres da fra en Eksamen til en anden med deres Middelværdi. Vil han derimod prøves paa ny i et af disse Fag, skal han underkaste sig den hele Eksamen.

Nr. 270. 30te Decbr.

§ 18.

Adgangen til Læreanstaltens Eksaminer betales forud med følgende Beløb:

For Adgangseksamen	18 Kr.
— første Del af Eksamen	16 —
— anden Del af samme	16 —
Desuden betales for Prøvning af Opmaalinger og Nivellementer	40 —

Dersom nogen Del af Eksamen, paa Grund af Eksaminandens lovlige Forfald, ikke falder sammen med Læreanstaltens Eksamen, vil der desuden være at erlægge Betalingen for Inspektionen ved de praktiske og skriftlige Prøver.

Ved Prøven i Landmaaling og Nivellering vil Læreanstalten yde Instrumenter, saa vidt Forraadet strækker til; alle andre Udgifter har Eksaminanden selv at bære.

II. Bestemmelser vedrørende Administration, Lærere og øvrige Personale.

§ 1.

Den polytekniske Læreanstalt staar under Overbestyrelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Dens indre Bestyrelse føres af en Direktør, som tillige kan være Lærer, ved Hjælp af en Inspektør og i Forbindelse med et Lærerraad.

§ 2.

Direktøren udnævnes af Kongen for et Tidsrum af 5 Aar; han er Læreanstaltens Leder og afgør som saadan alle Sager, der ikke fordrer Beslutning af højere Autoriteter eller er forbeholdte Lærerraadets Afgørelse; tillige kan han alene fatte Beslutning i andre Sager, som ikke taaler Opsættelse, hvorom der da snarest gøres en Meddelelse henholdsvis til Ministeriet eller til Lærerraadet. Alle Ekspeditioner underskrives af Direktøren og paraferes af Inspektøren, som fører en Protokol over samtlige Ekspeditioner og Beslutninger.

Direktøren har det almindelige Tilsyn med Undervisningen og det dertil bestemte Materiel og kan herom forlange de fornødne Oplysninger af Lærerne. Han kan overdrage til enkelte Lærere foreløbig at drøfte de til Læreanstaltens Betænkning indkomne Sager eller andre Læreanstalten vedrørende Spørgsmaal. Han sammenkalder og leder Lærerraadets Møder og udsteder Indtægtsordrer, Anvisninger og Eksamensbeviser.

Han kan tilstaa Universitetsstuderende samt Læreanstaltens og Universitetets Assistenter Adgang uden Betaling til de for dem nødvendige Forelæsninger ved Læreanstalten og raade over fire af det kemiske og det fysiske samt to af hvert af de øvrige Laboratoriers Arbejdspladser til Fordel for saadanne studerende, efter Indstilling af det paagældende Laboratoriums Bestyrer.

Efter Udløbet af hvert Undervisningsaar afgiver Direktøren til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet en Beretning om Læreanstaltens Virksomhed i det forløbne Aar og om Samlingernes Tilstand og Forøgelse. Nr. 270. 30te Decbr.

§ 3.

Lærerraadet bestaar af de ved Læreanstalten ansatte Lærere, Direktøren og Inspektøren. Direktøren sammenkalder og leder som Formand Lærerraadets Møder, der holdes mindst to Gange aarligt og i øvrigt, saa ofte Direktøren finder Anledning dertil, eller naar en Fjerdedel af Lærerraadets Medlemmer skriftligt forlanger et nærmere angivet Emne drøftet. Over Sager, som ikke findes opførte paa Mødets Dagsorden, kan der paa Direktørens Forslag tages Beslutning, naar Lærerraadet dertil giver sit Samtykke.

Lærerraadet er beslutningsdygtigt, naar Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede. Til en gyldig Beslutning kræves over Halvdelen af de afgivne Stemmer; staar disse lige, regnes Direktørens dobbelt. Inspektøren fører Lærerraadets Forhandlingsprotokol.

Alle Sager vedrørende Læreanstaltens Undervisning og Eksamensvæsen forhandles i Lærerraadet, som kan nedsætte Udvalg til en Sags Drøftelse i det enkelte. Det har Ret til at udtale sig om Besættelsen af de normerede Lærerposter og Inspektørstillingen og at gøre Indstilling om Valget af Lærere i de ikke normerede Pladser.

Ændringer i Undervisningsprogrammet kan, efter at være behandlede af Faglærerne, vedtages af Lærerraadet, hvorimod der til Ændringer i Eksamensprogrammet udfordres Indstilling til Ministeriet. Forslag til Ændringer i Undervisnings- eller i Eksamensprogrammet skal underkastes Behandling i to Møder, forinden Beslutning tages.

Lærerraadet kan til 20 flittige studerende med udmærkede Anlæg give fri Adgang til alle Forelæsninger og Øvelser ved Læreanstalten; endvidere afgør det Ansøgninger om fri Undervisning og Stipendier.

§ 4.

Inspektøren fører det daglige Tilsyn med Læreanstaltens Virksomhed og dens Bygninger samt vaager over Orden og Ro. Han fører Tilsyn med, at ingen uberettiget benytter Forelæsninger eller Øvelser, og har Ret til at fordre efterkommet de Bestemmelser, som i saa Henseende foreskrives. Alle Tvivlstilfælde afgøres af Direktøren, eventuelt i Samraad med vedkommende Lærer. Inspektøren forestaar tillige Sekretærvirksomheden, Bogholderiet og Regnskabsføringen ved Læreanstaltens Kontor. Til Udførelsen af de ovennævnte Virksomheder gives der ham den fornødne Hjælp.

§ 5.

Lærerne i de normerede Lærerpladser og Inspektøren udnævnes af Kongen, efter at der har været givet Lærerraadet Lejlighed til at udtale sig; de øvrige Lærere ansættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Lærerraadets Indstilling; Fuldmægtigen ved Læreanstalten ansættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Indstilling af Direktøren. Assistenter og Bestillingsmænd antages af Direktøren efter Indstilling af deres nærmeste Foresatte. Læreanstaltens Portner og andre Betjente ansættes af Direktøren, eventuelt efter Samraad med de Lærere, til hvis Medhjælp de maatte være bestemte. Afskedigelser sker efter de samme Regler.

Nr. 270. 30te Decbr.

§ 6.

Lærerne er pligtige til at lede Undervisningen i Overensstemmelse med Programmerne og skal, saa vidt muligt, navnlig igennem Eksaminatorier og Øvelser, forvisse sig om de enkelte studerendes Fremgang. Det paahviler dem at give de Oplysninger angaaende Undervisningen, som Direktøren eller Lærerraadet maatte forlange.

Enhver Lærer optegner i en Protokol Forelæsningens Genstand og Tid. Ved enhver Undervisning eller Øvelse vaager Læreren selv eller hans Assistent over god Orden. Den Lærer, som er forhindret i at læse enkelte Timer, bør saa betimeligt som muligt bekendtgøre det for Tilhørerne, men skal dog tillige give Direktøren Underretning derom.

Lærerraadets Medlemmer er pligtige til at deltage i dets Møder, naar de ikke har lovligt Forfald, som da betids maa anmeldes for Direktøren.

§ 7.

Læreanstaltens Indtægter oppebæres i Universitetskvæsturen; for Indtægter, som hidrører fra Benyttelsen af Læreanstaltens Undervisning eller dens Lokaler, udstedes de fornødne Indtægtsordrer af Direktøren. Enhver, som i Henhold til Læreanstaltens Plan og i Overensstemmelse med Finansloven skal raade over Pengemidler, hæver disse i Kvæsturen efter Anvisning af Direktøren og aflægger derover et Regnskab, der skal være indleveret til Direktøren senest 3 Uger efter Finansaarets Udløb.

III. Program for polytekniske Eksaminer.

Indmeldelse til Eksamen sluttes den 15de Maj eller 1ste November, henholdsvis for den derpaa følgende første eller anden Del af Eksamen. Ingen kan indstille sig til nogen Ekamens anden Del uden at have bestaaet første Del af Eksamen (jvfr. I §§ 13 og 17).

A. Polyteknisk Eksamen for Fabrikingeniører.

1. Første Del.

Forinden Eksaminanden kan indstille sig til denne Del af Eksamen, maa han afgive tilfredsstillende Attester:

a. fra Læreren i Tegning for at have gennemgaaet de fastsatte Tegneøvelser og i rette Tid afleveret de dertil hørende Kursusarbejder, nemlig:
   1. en geometrisk Tegning (Projektionstegning),
   2. en Tegning af et Instrument eller Apparat efter Eksaminandens egen Opmaaling med tilhørende Haandcroquis samt delvis Detailtegning med Calque.

   Som Bilag vedlægges de i Kursus udførte Øvelsestegninger;

Nr. 49.
26de
Marts.

Lov

om

Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Vederlaget for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne fastsættes fra 1. April 1909 at regne til 2,700 Kr. aarlig.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 3953, 4875, 4949, 5359; Landst. Tid. Sp. 842, 877, 892; Till. A. Sp. 3817; Till. C. Sp. 1515, 2069.

b. fra Bestyreren for det fysiske Laboratorium for at have gennemgaaet Fælles- kursuset i fysiske Øvelser og afgivet Rapporter derover; Nr. 270. 30te Decbr.
c. fra Bestyreren for Læreanstaltens kemiske Laboratorium for at have gennemgaaet Øvelserne i uorganisk Præparation og uorganisk kvalitativ Analyse;
d. fra Læreren i Mineralogi og Krystallografi for at have gennemgaaet Øvelserne i disse Fag.

Antallet af Prøver og Karakterer ved Eksamen er følgende:

Kursusarbejder.	Tegneopgaverne a 1 og a 2, hver en Karakter, i alt	2	Karakterer.
Skriftlig Prøve.	Fysik	2	—
	Matematik	1	—
Mundtlig Prøve.	Uorganisk Kemi	1	—
	Organisk Kemi	1	—
	Fysik	2	—
	Matematik	1	—
	Geologi	1	—
Desuden gives for Orden med samtlige skriftlige Arbejder		1	—
	I alt...	12	Karakterer.

Til hver af de skriftlige Prøver tilstaas 4 Timer.

2. Anden Del.

Forinden Eksaminanden kan indstille sig til denne Del af Eksamen, maa han afgive tilfredsstillende Attester:

a. fra Bestyreren for det fysiske Laboratorium for at have gennemgaaet de til Fabrikingeniørernes særlige Kursus hørende Arbejder i fysiske Øvelser og afgivet Rapporter derover;
b. fra Bestyreren for det fysisk-kemiske Laboratorium for at have gennemgaaet de fysisk-kemiske Øvelser og afgivet Rapporter derover;
c. fra Læreren i Mikroskopi og Rendyrkning af Gæringsorganismer for at have gennemgaaet de til disse Fag hørende Øvelser og afgivet Rapporter derover;
d. fra Læreren i Bygningstegning for at have gennemgaaet de til dette Fag hørende Øvelser;
e. fra Bestyreren for det teknisk-kemiske Laboratorium for at have afleveret Udkast til et Fabrikanlæg senest den 15. September forud for Eksamen;
f. fra Bestyrerne for Læreanstaltens og Universitetets kemiske Laboratorium for at have gennemgaaet alle fordrede kemiske Øvelser og afleveret de dertil hørende Kursusarbejder senest ved Udgangen af næstsidste Halvaar før Eksamen.

Antallet af Prøver og Karakterer ved Eksamen er følgende:

Kursusarbejder.	Udkast til et kemisk Fabrikanlæg	1	Karakter.
	Teknisk-kemiske Øvelser	1	—
	Tilvirkning af et uorganisk eller et organisk Stof, bedømmes sammen med den praktiske Prøve i samme Fag. Det samme gælder Kursusarbejder i kvalitativ kemisk Undersøgelse af uorganiske og organiske Æmner efter nærmere fastsatte Regler.		
	At overføre...	2	Karakterer.

Nr. 270. 30te Decbr.

	Overført...	2	Karakterer.
Praktisk Prøve.	Kvalitativ kemisk Undersøgelse af et uorganisk Æmne, bedømmes sammen med Kursusarbejder i samme Fag efter nærmere fastsatte Regler	1	—
	Kvalitativ kemisk Undersøgelse af et organisk Æmne, bedømmes sammen med Kursusarbejder i samme Fag efter nærmere fastsatte Regler	1	—
	Kvantitativ kemisk Undersøgelse af et uorganisk Æmne	1	—
	Tilvirkning af et uorganisk eller et organisk Stof, bedømmes sammen med Kursusarbejdet i samme Fag	1	—
Skriftlig Prøve.	Kemi	1	—
	Teknisk Kemi	2	—
	Mekanisk Teknologi	1	—
Mundtlig Prøve.	Uorganisk Kemi	1	—
	Organisk Kemi	1	—
	Teknisk Kemi	2	—
	Gæringsfysiologi og landboteknisk Kemi	1	—
	Fysisk Kemi	1	—
	Mekanisk Teknologi	1	—
	Maskinlære og teknisk Mekanik	1	—
	Elektroteknik	1	—
Desuden gives for Orden med samtlige skriftlige Arbejder		1	—
	I alt..	20	Karakterer.

Til hver af de kvalitative kemiske Analyser og til Tilvirkning af et uorganisk eller et organisk Stof kan anvendes 1 Dag (12 Timer), til den kvantitative kemiske Analyse 20 Timer, fordelte paa 2 Dage. Over hvert af disse Arbejder gives en kort skriftlig Beretning med Oplysning om den benyttede Fremgangsmaade; det er tilladt at benytte saadanne Haandbøger og andre Hjælpemidler, som bestemmes af Læreren.

Til hver af de skriftlige Prøver tilstaas 4 Timer.

B. Polyteknisk Eksamen for Maskiningeniører.

1. Første Del.

Forinden Eksaminanden kan indstille sig til denne Del af Eksamen, maa han afgive tilfredsstillende Attester:

a. fra Læreren i Tegning for at have gennemgaaet de fastsatte Tegneøvelser og i rette Tid afleveret de dertil hørende Kursusarbejder, nemlig:
   1. en geometrisk Tegning (Projektionstegning),
   2. en Tegning efter Eksaminandens egen Opmaaling af en Maskine eller lignende Genstand af passende Omfang med tilhørende Haandcroquis samt delvis Detailtegning med Calque,

   Som Bilag vedlægges de i Kursus udførte Øvelsestegninger;

b. fra Bestyreren for det fysiske Laboratorium for at have gennemgaaet Fælleskursuset i fysiske Øvelser og afgivet Rapporter derover;

c. fra Bestyreren for det kemiske Laboratorium for at have gennemgaaet de fastsatte kemiske Øvelser.

Antallet af Prøver og Karakterer ved Eksamen er følgende:

Kursus Arbejder.	Tegneopgaverne a. 1. og a. 2., hver en Karakter, i alt...	2	Karakterer.
Skriftlig Prøve.	Matematik	2	—
	Rationel Mekanik	1	—
	Deskriptiv Geometri	1	—
	Fysik	2	—
	Kemi	1	—
Mundtlig Prøve.	Matematik	1	—
	Rationel Mekanik	1	—
	Deskriptiv Geometri	1	—
	Fysik	2	—
	Kemi	1	—
Desuden gives for Orden med samtlige skriftlige Arbejder		1	—
	Ialt...	16	Karakterer.

Til den skriftlige Prøve i deskriptiv Geometri tilstaas 6 Timer, til hver af de øvrige skriftlige Prøver 4 Timer.

2. Anden Del.

Forinden Eksaminanden kan indstille sig til denne Del af Eksamen, maa han afgive tilfredsstillende Attester fra Læreren i Bygningstegning og fra Lederne af Maskinlaboratoriet, Materiallaboratoriet og det elektrotekniske Laboratorium for at have gennemgaaet de herhen hørende Øvelser.

Desuden maa han i omtrent et Aar have været beskæftiget ved de forefaldende, praktiske Arbejder i en Maskinfabrik, Smedie eller lignende eller en Del af Tiden ved Opstilling af Maskiner eller Arbejdstjeneste i et større Maskinanlæg og maa efter Fremsendelse af et Vidnesbyrd for den praktiske Uddannelse, som han saaledes har modtaget, mindst 2 Maaneder forinden Eksamen indhente Læreanstaltens Godkendelse af, at den anses for tilstrækkelig. En saadan Godkendelse kan ikke ventes, naar Uddannelsen ikke anses for formaalstjenlig, eller naar den er sket med flere, større Afbrydelser. Læreanstalten vil, saa vidt muligt, være Eksaminanden behjælpelig med Ordningen af den praktiske Uddannelse efter de til enhver Tid gældende Regler.

Endvidere maa han have gennemgaaet Øvelserne i:

a. Opvarmnings- og Ventilationsanlæg,
b. Bygningsstatik og Jernkonstruktioner,
c. Maskinkonstruktion,
d. Skibsbygning

og afleveret Besvarelserne af de i Kursus stillede Opgaver senest den 24de Juni nærmest forud for Eksamen.

Endelig maa han have udarbejdet og senest den 1ste November nærmest forud for Eksamen have afleveret et *Eksamensprojekt*, hvortil kan anvendes Tiden fra tidligst 1ste Juni og senest 24de Juni indtil 1ste November samme Aar. Projektet gives efter Eksaminandens Valg i et af de under c. og d. nævnte Fag og udarbejdes ligesom Øvelsesopgaverne under vedkommende Lærers Vejledning.

Nr. 270. 30te Decbr.

Antallet af Prøver og Karakterer er følgende:

Kursusarbejder a.—d. og Eksamensprojekt.	For den til Faget a. hørende Besvarelse gives 1 Karakter, der lægges sammen med Karakteren for den mundtlige Prøve i samme Fag. Ved Sammenlægningen af de to Karakterer tillægges der hver af dem den samme Vægt. For hver af de til Fagene b. og d. hørende Besvarelser gives 1 Karakter, ialt	2	Karakterer.
	For den til Faget c. hørende Besvarelse gives 1 Karakter, der lægges sammen med nedennævnte Karakter for en praktisk Prøve i samme Fag. Ved Sammenlægningen tillægges der hver af de to Karakterer samme Vægt. For Eksamensprojektet gives en Karakter, der regnes dobbelt	2	—
	For Tegning af Kursusarbejderne a.—d. og Eksamensprojektet	1	—
Praktisk Prøve.	1. Udkast til et ikke meget sammensat Maskinanlæg; bedømmes sammen med Kursusarbejdet c.	1	—
	2. Udarbejdelse af Detailtegning til en opgiven Del af et Maskinanlæg eller af Detailtegning til en opgiven mindre Del af et Skibsbygningsprojekt, alt eftersom Eksaminanden har valgt sit Eksamensprojekt i Maskinbygning eller Skibsbygning	1	—
Skriftlig Prøve.	Bygningsstatik og Jernkonstruktioner	1	—
	Mekanisk Teknologi	1	—
	Maskinlære eller Skibsbygning, alt eftersom Eksaminanden har valgt sit Eksamensprojekt i Maskinbygning eller Skibsbygning	1	—
Mundtlig Prøve.	Materiallære	1	—
	Opvarmnings- og Ventilationsanlæg, bedømmes sammen med Kursusarbejdet a.	1	—
	Elektroteknik	1	—
	Kemisk Teknologi	1	—
	Bygningsstatik og Jernkonstruktioner	1	—
	Maskinlære	2	—
	Mekanisk Teknologi	1	—
	Skibsbygning	1	—
	Mekanisk Teknologi eller Skibsbygning yderligere 1 Karakter, alt eftersom Eksaminanden har valgt sit Eksamensprojekt i Maskinbygning eller Skibsbygning	1	—
Desuden gives for Orden med samtlige skriftlige Arbejder		1	—
	I alt...	21	Karakterer

Til hver af de praktiske Prøver tilstaas 12 Timer; det er tilladt at bruge Bøger ved begge Prøver. Til hver af de skriftlige Prøver tilstaas 4 Timer.

Nr. 270.
30te
Decbr

C. Polyteknisk Eksamen for Bygningsingeniører.

1. Første Del.

Ved denne Del af Eksamen stilles de samme Fordringer som ved første Del af Eksamen for Maskiningeniører, dog saaledes, at der tillige aflægges en mundtlig Prøve i Geologi, for hvilke der gives 1 Karakter, hvorved Karakterernes samlede Antal bliver 17.

2. Anden Del.

Forinden Eksaminanden kan indstille sig til denne Del af Eksamen, maa han afgive tilfredsstillende Attester fra Læreren i Landmaaling og Nivellering og fra Lederen af Maskinlaboratoriet for at have gennemgaaet de herhen hørende Øvelser; ligeledes maa han, naar Øvelser i Materialprøvning indføres som obligatoriske for Bygningsingeniører, afgive Attest for at have gennemgaaet disse Øvelser.

Desuden maa han have:

a. Opmaalt et Areal paa omtrent 80 Hektar Land samt udført et Kort med aflagte Horizontalkurver paa omtrent 25 Hektar Land. I Grundlaget for Opmaalingen skal inddrages en Triangulation, hvis Punkter til Dels kan falde udenfor det til Opmaaling anviste Terrain,

b. aflagt følgende Prøver i Nivellement:
   1. Nivellement af en Linie af omtrent 2000 Meters Længde. Der tilstaas 3 Dage til Liniens Udstikning, Maaling og Afpæling og 3 Dage til Instrumentets Verifikation og Nivellementets Udførelse,
   2. Dobbeltnivellement af en i Forvejen afpælet Linie i nogenlunde vandret Terrain og af omtrent 600 Meters Længde. Til Instrumentets Verifikation og Nivellementets Udførelse indrømmes 5 Timer. Prøven udføres under Tilsyn, og umiddelbart efter Arbejdets Afslutning afleveres de aflæste Højder.

   Karakteren i Nivellement bestemmes ved Middeltallet af Karaktererne for Prøverne 1 og 2.

Endvidere maa han have gennemgaaet Øvelserne i:

c. Maskinkonstruktion,
d. Husbygning,
e Bygningsstatik og Jernkonstruktioner,
f. Vejbygningsfagene,
g. Vandbygningsfagene,
h. Kommunal-hygiejnisk Ingeniørvæsen

og afleveret Besvarelserne af de i Kursus stillede Opgaver,

for de under a.—b. hørende Fag senest den 1ste Februar nærmest forud for Eksamen,

for de under c.—h. hørende Fag senest den 24de Juni nærmest forud for Eksamen.

Endelig maa han have udarbejdet og senest den 1ste November nærmest forud for Eksamen have afleveret et *Eksamensprojekt*, hvortil kan anvendes Tiden fra tidligst 1ste Juni og senest 24de Juni indtil 1ste November samme Aar. Projektet gives efter Eksaminandens Valg i et af de under e.—g. nævnte Fag og udarbejdes ligesom Øvelsesopgaverne under vedkommende Lærers Vejledning.

Nr. 270. 30te Decbr.

Antallet af Prøver og Karakterer er følgende:

Kursusarbejder a—h og Eksamensprojekt.	For hver af de til Fagene a.—d. hørende Besvarelser gives 1 Karakter, i alt	4	Karakterer
	For hver af de til Fagene e.—g. hørende Besvarelser gives 1 Karakter, der lægges sammen med Karakteren for den praktiske Prøve i samme Fag saaledes, at hver af de to Karakterer faar samme Vægt.		
	For den til Faget h. hørende Besvarelse gives 1 Karakter, der lægges sammen med Karakteren for den mundtlige Prøve i samme Fag saaledes, at hver af de to Karakterer faar samme Vægt.		
	For Eksamensprojektet gives 2 Karakterer, nemlig 1 for Projektets generelle Løsning, 1 for Udførelsen af Detaillerne, og disse lægges sammen til 1 Karakter, der regnes dobbelt	2	—
	For Tegning af Kursusarbejderne a—h og Eksamensprojektet	1	—
Praktisk Prøve.	1. Udkast til en Jernkonstruktion eller Detailtegning til en Del af en saadan; bedømmes sammen med Kursusarbejderne e.	1	—
	2. Udkast til et Vejbygningsanlæg eller Detailtegning til en Del af et saadant; bedømmes sammen med Kursusarbejderne f.	1	—
	3. Udkast til et Vandbygningsanlæg eller Detailtegning til en Del af et saadant; bedømmes sammen med Kursusarbejderne g.	1	—
Skriftlig Prøve.	Bygningsstatik og Jernkonstruktioner	1	—
	Vejbygningsfagene	1	—
	Vandbygningsfagene	1	—
Mundtlig Prøve.	Mekanisk Teknologi	1	—
	Materiallære, herunder Jernbeton	1	—
	Elektroteknik	1	—
	Opmaaling og Nivellering	1	—
	Maskinlære	1	—
	Bygningsstatik og Jernkonstruktioner	1	—
	Vejbygningsfagene	1	—
	Vandbygningsfagene	1	—
	Kommunal-hygiejnisk Ingeniørvæsen, bedømmes sammen med Kursusarbejdet h.	1	—
Desuden gives for Orden med samtlige skriftlige Arbejder		1	—
	I alt...	23	Karakterer

Til hver af de praktiske Prøver tilstaas 12 Timer; det er tilladt at bruge Bøger ved alle tre Prøver. Til hver af de skriftlige Prøver tilstaas 4 Timer.

Nr. 270.
30te
Decbr.

D. Eksamen for Elektroingeniører.

1. Første Del.

Ved denne Del af Eksamen stilles de samme Fordringer og gives det samme Antal Karakterer som ved første Del af Eksamen for Maskiningeniører.

2. Anden Del.

Forinden Eksaminanden kan indstille sig til denne Del af Eksamen, maa han afgive tilfredstillende Attester fra Læreren i Bygningstegning for at have gennemgaaet Øvelserne i dette Fag, fra Bestyreren for det elektrotekniske Laboratorium for at have gennemgaaet Øvelserne i nævnte Laboratorium og afgivet Rapporter derover, fra Lederen af Øvelser i Svagstrømselektroteknik for at have gennemgaaet Laboratorieøvelserne i Svagstrømselektroteknik og afgivet Rapporter derover, dog kun saafremt han har valgt at udføre Eksamensprojekt som et Udkast til et elektrisk Svagstrømsanlæg, og fra Bestyreren for Maskinlaboratoriet for at have gennemgaaet Øvelserne i nævnte Laboratorium og afgivet Rapporter derover.

Lignende Attester for at have gennemgaaet Øvelserne i Materiallaboratoriet og det fysisk-kemiske Laboratorium udkræves, saafremt Materialprøvning og Elektrokemi optages i Undervisningen for Elektroingeniører.

Desuden maa han i omtrent et Aar have været beskæftiget ved de forefaldende, praktiske Arbejder i en Maskinfabrik. Dog kan det tillades, at en Del af den praktiske Uddannelse foregaar paa et mekanisk Værksted eller ved den daglige Drift af et elektrisk Anlæg. Eksaminanden maa, efter Fremsendelse af et Vidnesbyrd for den praktiske Uddannelse, som han saaledes har modtaget, mindst to Maaneder forinden Eksamen indhente Læreanstaltens Godkendelse af, at den erhvervede praktiske Uddannelse anses for tilstrækkelig. En saadan Godkendelse kan ikke ventes, naar Uddannelsen ikke anses for formaalstjenlig, eller naar den er sket med flere, større Afbrydelser. Læreanstalten vil, saa vidt muligt, være Eksaminanden behjælpelig med Ordningen af den praktiske Uddannelse efter de til enhver Tid gældende Regler.

Endvidere maa han have gennemgaaet Øvelserne i:

a. elektrotekniske Konstruktioner,
b. Maskinkonstruktioner,
c. Bygningsstatik og Jernkonstruktioner

og afleveret Besvarelserne af de i Kursus stillede Opgaver senest den 24de Juni nærmest forud for Eksamen.

Endelig maa han have udarbejdet og senest den 1ste November nærmest forud for Eksamen have afleveret et *Eksamensprojekt,* hvortil kan anvendes Tiden fra tidligst 1ste Juni og senest 24de Juni indtil 1ste November samme Aar. Projektet gives efter Eksaminandens Valg i Stærkstrømselektroteknik eller Svagstrømselektroteknik og udarbejdes ligesom Øvelsesopgaverne under vedkommende Lærers Vejledning.

Nr. 270. 30te Decbr.

Antallet af Prøver og Karakterer er følgende:

Kursus-Arbejder a.—c. og Eksamensprojekt.	For hver af de til Fagene a., b. og c. hørende Besvarelser gives 1 Karakter, i alt	3	Karakterer.
	For Eksamensprojektet gives 1 Karakter, som regnes dobbelt, i alt	2	—
	For Tegning af Eksamensprojektet og Kursusarbejderne a.—c.	1	—
Praktisk Prøve.	Udkast til et ikke meget sammensat elektrisk Stærkstrømsanlæg eller til et ikke meget sammensat elektrisk Svagstrømsanlæg, alt eftersom Eksaminanden har valgt sit Eksamensprojekt i Stærkstrøms- eller Svagstrømselektroteknik. Udarbejdelse af Detailtegninger til en opgiven Del af et elektrisk Stærkstrømsanlæg.	1	—
Skriftlig Prøve.	Stærkstrømselektroteknik	2	—
	Svagstrømselektroteknik	1	—
	Maskinlære	1	—
	Mekanisk Teknologi	1	—
	Bygningsstatik og Jernkonstruktioner	1	—
Mundtlig Prøve.	Stærkstrømselektroteknik	2	—
	Svagstrømselektroteknik	1	—
	Maskinlære	1	—
	Mekanisk Teknologi	1	—
	Bygningsstatik og Jernkonstruktioner	1	—
	Materiallære	1	—
	Kemisk Teknologi	1	—
Desuden gives for Orden med samtlige skriftlige Opgaver		1	—
	I alt...	22	Karakterer.

Til hver af de praktiske Prøver kan anvendes 12 Timer; det er tilladt at bruge Bøger ved begge Prøver. Til hver af de skriftlige Prøver tilstaas 4 Timer.

Ovenstaaende Bestemmelser træder i Kraft første Gang ved Adgangseksamen i Juni—Juli 1911, ved første Del af polyteknisk Eksamen i Juni—Juli 1911 og ved anden Del af samme Eksamen i December 1911—Januar 1912.

De fornødne Overgangsbestemmelser fastsættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Lærerraadets Indstilling.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 30te December 1909.

M. C. B. Nielsen.

Thøger Holm.
Fm.

Anordning

Nr. 271.
31te
Dcber.

angaaende

Studentereksamen for Privatister.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter de Os af Vor Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi i Henhold til § 27 i Lov af 24de April 1903 om højere Almenskoler m. m. herved have anordnet følgende Bestemmelser angaaende Studentereksamen for Privatister.

§ 1.

Den i § 19 i Lov af 24de April 1903 om højere Almenskoler m. m. omhandlede Studentereksamen for dem, som er forberedte ved Privatundervisning, skal, for saa vidt ikke anderledes er bestemt i nærværende Anordning, foregaa efter de Regler, som er givne i kgl. Anordning af 10de Juli 1909 angaaende Fordringerne ved og Eksamensopgivelserne til Studentereksamen m. m.

§ 2.

Den, som ønsker at underkaste sig denne Eksamen, skal indstilles af den eller dem, som har ledet hans Undervisning.

§ 3.

De Eksaminander, der ikke er fyldt 22 Aar inden Udgangen af det Kalenderaar, hvori de indstiller sig til Eksamen, skal i samtlige Fag opgive et Pensum, der svarer til det, der kræves læst i Gymnasiets 3 Klasser (jfr. kgl. Anordning af 1ste December 1906); i *Oldtidskundskab* skal paa den nysproglige og den matematisk-naturvidenskabelige Linie opgives som læst af græsk — episk og dramatisk — Poesi mindst 100 Sider (à 35 Linier) og af græsk Prosa mindst 100 Sider; af latinsk Litteratur mindst 25 Sider.

§ 4.

Eksaminander, der er fyldt 22 Aar inden Udgangen af det Kalenderaar, hvori de indstiller sig til Eksamen, har derimod Ret til at aflægge en Prøve, ved hvilken Fordringerne i de enkelte Fag fastsættes saaledes:

1. Dansk.

Eksamen er skriftlig og mundtlig.

Ved den skriftlige Prøve stilles der to Stilopgaver, nemlig foruden en fri Opgave en saadan, der giver Eksaminanden Lejlighed til at vise almindeligt Kendskab til den danske Litteratur og dens Udvikling, særlig fra og med Holbergs Tidsalder indtil Nutiden. Ved denne Opgave gives der Eksaminanderne frit Valg mellem to eller tre Spørgsmaal.

Ved den mundtlige Prøve stilles Spørgsmaal i et opgivet sprogligt Pensum (Svensk, Oldnordisk, ældre Dansk), som svarer til det i kgl. Anordning af 1ste December 1906, 2 a og b nævnte, med Eksamination i Sproghistorie knyttet hertil.

Nr. 271. 31te Decbr.

2. Historie.

Eksamen er skriftlig og mundtlig.

Ved den skriftlige Prøve stilles enten et Spørgsmaal i Samfundskundskab, eller der stilles et almindeligt Spørgsmaal i de Afsnit af Historien, hvori der ikke eksamineres ved den mundtlige Prøve; dette Spørgsmaal skal give Eksaminanden Lejlighed til at vise Modenhed og Forstaaelse af det behandlede, men til dets Besvarelse maa der ikke kræves positive Kundskaber ud over Mellemskolens Pensum.

Ved den mundtlige Prøve stilles et Spørgsmaal i Verdenshistorien efter 1789 eller i Nordens Historie efter 1660.

3. Græsk.

Eksamen er mundtlig.

Der opgives mindst 2000 Vers af Homer og 100 Sider af attisk Prosa.

4. Latin.

1. Paa den klassisk-sproglige Linie.

Eksamen er skriftlig og mundtlig.

Der opgives mindst 100 Sider Prosa og af Poesi mindst 600 Heksametre og 400 Vers af Horats's Oder.

Den skriftlige Prøve bestaar i en Oversættelse paa Dansk af et ulæst Stykke lettere Prosa.

2. Paa den nysproglige Linie.

Eksamen er skriftlig og bestaar i en Oversættelse paa Dansk af et Stykke af det opgivne Pensum.

Der opgives mindst 120 Sider Prosa.

5. Oldtidskundskab.

Der prøves i det i § 3 nævnte Pensum.

6. Engelsk.

A. Paa den nysproglige Linie.

Eksamen er skriftlig og mundtlig.

Ved den skriftlige Prøve stilles der to Opgaver, nemlig Oversættelse paa Dansk af et ikke læst Stykke engelsk Poesi samt, efter Eksaminandens Valg, enten en fri Udarbejdelse paa Engelsk efter opgivet Emne, der dog ikke maa være vanskeligere end, at det i det væsentlige kun er Sprogformen, der stiller Krav til Eksaminanderne, eller Oversættelse af en sammenhængende dansk Tekst paa Engelsk.

Ved den mundtlige Eksamen prøves Eksaminandens Evne til at føre en Samtale paa det fremmede Sprog om et fra vedkommende Litteratur hentet almindeligt Emne.

B. Den klassisk-sproglige og den matematisk-naturvidenskabelige Linie.

Ved Eksamen, som er mundtlig, skal Eksaminanden kunne oversætte et Stykke Prosa, som ikke er ham bekendt. Desuden skal der gives ham Lejlighed til at vise, at han kan udtrykke sig nogenlunde sikkert paa Engelsk i jævnt Talesprog om almindelige Emner.

7. Tysk.

Fordringerne er de samme som ved Engelsk.

Lov

Nr. 50.
26de
Marts.

om

Forandring i Lov Nr. 156 af 27de Maj 1908 om ny Jernbaneanlæg m. v.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 § 6 Nr. 44, 45 og 46 saalydende:

44. En smalsporet Jernbane fra Kolding over Hejls til Hejlsminde.
45. En smalsporet Jernbane fra Kolding til Taps.
46. En smalsporet Jernbane fra Vamdrup over Ødis-Bramdrup og Ødis til Taps

forandres til:

44. En Jernbane fra Kolding over Hejls til Hejlsminde og en Jernbane fra Kolding over Taps, Ødis og Ødis-Bramdrup til Vamdrup.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

---

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for offentlige Arbejder. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 3210, 3720, 3813, 3905; Landst. Tid. Sp. 600, 626, 708; Till. A. Sp. 3322; Till. C. Sp. 629, 1507.

8. Fransk.

Fordringen er her den samme som den i kgl. Anordning af 10de Juli 1909 fastsatte.

9. Geografi og Naturhistorie.

Prøven er mundtlig.

Der opgives hele det i kgl. Anordning af 1ste December 1906 nævnte Pensum.

10. Naturlære.

Prøven er mundtlig.

Der opgives hele det i kgl. Anordning af 1ste December 1906 nævnte Pensum

11. Matematik.

A. Paa de to sproglige Linier.

Prøven er skriftlig.

Der gives et Sæt Opgaver — ikke færre end tre —, som er simple Anvendelser af de indenfor det i kgl. Anordning af 1ste December 1906 nævnte Pensum lærte Sætninger og Metoder.

B. Paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie.

Prøven er skriftlig og mundtlig.

Ved begge Prøverne gives tre Spørgsmaal indenfor det i kgl. Anordning af 1ste December 1906 nævnte Pensum.

Ved de skriftlige Prøver gives 2 Karakterer i Dansk for alle tre Linier og i Engelsk og i Tysk for den nysproglige Linie; ved Prøverne i Historie og Matematik for alle tre Linier og i latinsk Version for de to sproglige Linier gives 1 Karakter.

For hver af de efternævnte mundtlige Prøver gives der 1 Karakter:

a) paa den klassisk-sproglige Linie:

Dansk, Engelsk, Tysk, Fransk, Latin, Græsk, Historie, Geografi og Naturhistorie, Naturlære; i alt 9 Karakterer.

b) paa den nysproglige Linie:

Dansk, Engelsk, Tysk, Fransk, Oldtidskundskab, Historie, Geografi og Naturhistorie, Naturlære; i alt 8 Karakterer.

c) paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie:

Dansk, Engelsk, Tysk, Fransk, Historie, Oldtidskundskab, Geografi og Naturhistorie, Fysik med Astronomi, Kemi, Matematik; i alt 10 Karakterer.

§ 5.

For Eksaminander, der har bestaaet Realeksamen, almindelig Forberedelseseksamen eller 4de Klasses Hovedeksamen, og som derefter i mindst to fulde Skoleaar har nydt regelmæssig Undervisning paa et anerkendt Kursus (jfr. § 6) i hele det i kgl. Anordning af 1ste December 1906 for Gymnasiet krævede Pensum, fastsættes følgende Fordringer:

Nr. 271. 31te Decbr.

1. Dansk.

Til Eksamen opgives:

a) af Litteraturlæsning: 6 betydeligere Værker (deraf en Komedie af Holberg og et Værk af Oehlenschläger) samt omtrent 200 Sider af det læste Udvalg af Litteraturprøver fra den danske og norske Litteratur;

b) af Litteraturhistorie: den danske Litteraturs Historie fra og med Holbergs Tidsalder;

c) af sprogligt Stof: 50 Sider Svensk, 25 Sider Oldnordisk og 40 Sider ældre Dansk.

2. Historie.

Til Eksamen opgives:

1) Specialet; 2) Verdenshistorie fra 1789 til Nutiden og Nordens Historie fra omtrent 1770 til Nutiden; 3) et eller flere Afsnit af Historiens tidligere Partier, tilsammen mindst 200 Sider. 4) Samfundskundskab. Opgives der intet Speciale, skal det erstattes med omtrent 80 Sider mere af den almindelige Historie.

3. Græsk.

Til Eksamen opgives omtrent 2000 Vers Poesi og 120 Sider af attisk og senere Prosa.

4. Latin.

1. Paa den klassisk-sproglige Linie.

Til Eksamen opgives omtrent 100 Sider Prosa, ikke udelukkende af historisk Indhold, samt 1200 Vers Poesi, deraf ca. 400 Vers af Horats's Oder.

2. Paa den nysproglige Linie.

Til Eksamen opgives omtrent 100 Sider.

5. Oldtidskundskab.

Der prøves i det i § 3 nævnte Pensum.

6 og 7. Engelsk og Tysk.

A. Paa den nysproglige Linie.

a) Engelsk som Hovedfag.

Til Eksamen opgives i alt omtrent 400 Sider, hvoraf indtil en Trediedel kan være Poesi.

b) Engelsk som Bifag.

Til Eksamen opgives i alt omtrent 300 Sider, hvoraf indtil en Sjettedel kan være Poesi.

a) Tysk som Hovedfag.

Til Eksamen opgives i alt omtrent 400 Sider. Til Prøven i Talefærdighed opgives desuden ca. 50 Sider.

b) Tysk som Bifag.

Til Eksamen opgives i alt omtrent 300 Sider. Til Prøven i Talefærdighed opgives desuden ca. 50 Sider.

B. Paa den klassisk-sproglige og den matematisk-naturvidenskabelige Linie.

Til Eksamen opgives omtrent 120 Sider af det læste Pensum. Eksaminanden prøves desuden i et ulæst Stykke moderne Prosa.

8. Fransk.

Fordringen er her den samme som den i kgl. Anordning af 10de Juli 1909 fastsatte.

9. Geografi og Naturhistorie.

Til Eksamen opgives omtrent to Trediedele af det læste.

10. Naturlære.

A. Paa de to sproglige Linier.

Til Eksamen opgives omtrent to Trediedele af det læste.

B. Paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie.

a. og b. Fysik og Astronomi.

Til Eksamen opgives et Pensum, der bestaar af 3 af følgende 5 Afsnit: Astronomi, Varmelære, Lyslære, Magnetisme og Elektricitet, Mekanisk Fysik (eller eventuelt et Pensum af tilsvarende Omfang) samt i en Samling af 20 af de udførte praktiske Øvelser.

c. Kemi.

Der opgives et Pensum, som svarer til to Trediedele af det Stof, der skal være gennemgaaet i Gymnasiet.

11. Matematik.

Der opgives et Pensum, som svarer til to Trediedele af det Stof, der skal være gennemgaaet i Gymnasiet. Samtlige Eksaminander skal underkaste sig mundtlig Prøve.

Overalt hvor der i de enkelte Fag til Eksamen kan opgives et Pensum, der er mindre end det, der i Anordningen af 1ste December 1906 kræves læst i Gymnasiets 3 Klasser, opgives det begrænsede Pensum af Undervisningsinspektøren i den første Halvdel af Marts Maaned.

De i § 5 nævnte Begrænsninger af Pensum ved Opgivelse til Studentereksamen for Elever fra anerkendte Kursus kan ogsaa tilstaas Elever, som inden 1ste September 1909 har begyndt deres Uddannelse til Studentereksamen under den Forudsætning at benytte Mellemskoleeksamen som Foreksamen.

§ 6.

Anerkendelse tilstaas et Kursus for indtil 3 Aar ad Gangen af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Indstilling af Undervisningsinspektøren, der har Ret til i saa vid Udstrækning, han maatte finde det nødvendigt, at undersøge vedkommende Kursus' Undervisning; Kursus er forpligtet til at give Undervisningsinspektøren enhver Oplysning angaaende Undervisningsplaner, Elevernes Art o. s. v., som han maatte afkræve det.

§ 7.

1) De Privatister, der har bestaaet Adgangseksamen til polyteknisk Læreanstalt eller dermed ligestillede kontrollerede Prøver i Naturlære og Matematik, fritages for Prøver i disse Fag ved alle tre Linier.

Nr. 271. 31te Decbr.

2) De, der har bestaaet Faglærerindeeksamen, kan fritages for at aflægge Prøve i de Fag, hvori de har bestaaet denne Eksamen.

§ 8.

De i allerhøjeste Resolution af 16de Maj 1874 nævnte Tillægseksaminer for Erhvervelse af akademisk Borgerret uden Afgangseksamen afholdes sidste Gang i Sommeren 1910.

§ 9.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til at fastsætte de nærmere Bestemmelser, som maatte være nødvendige for Gennemførelsen af denne Anordning, der vil være at revidere inden Udløbet af 5 Aar fra dens Ikrafttrædelse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 31te December 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

M. C. B. Nielsen.

Bekendtgørelse

Nr. 272.
29de
Decbr.

om

Feu-Regulativ for det kongelige Teater.

Efter Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 24de d. M. at stadfæste følgende Feu-Regulativ for det kongelige Teater:

§ 1.

Af enhver Forestillings Bruttoindtægt afgaar der $7^1/_2$ pCt., hvoraf 5 pCt. udbetales som Feu eller Spillepræmie og $2^1/_2$ pCt. tilfalder Alderdomsforsørgelsesfonden.

For de inden 1895 feuberettigede, kongeligt ansatte Kunstnere forhøjes Feuen med et Beløb svarende til et samlet Feubeløb af 5 pCt. af Forestillingsindtægten. Halvdelen af denne Forhøjelse fradrages det Beløb, der som $2^1/_2$ pCt. af Bruttoforestillingsindtægten tilfalder Alderdomsforsørgelsesfonden.

For de inden 1895 feuberettigede, ikke kongeligt ansatte Kunstnere forhøjes Feuen med et Beløb svarende til et samlet Feubeløb af $2^1/_2$ pCt. af Forestillingsindtægten.

§ 2.

Teatrets feuberettigede Kunstnere klassificeres med Hensyn til Feuen i 4 Klasser, hvoraf 1ste Klasse atter er delt i 2 Afdelinger: 1ste Klasse A. og 1ste Klasse B.

Naar en Kunstner optræder som Gæst, eller naar han foruden aarlig Løn honoreres med en fast Sum for hver Optræden uden Ret til Feu, benyttes den Feu-Andel, der vilde falde paa Rollen, hvis vedkommende var feuberettiget, som en Del af Honoraret. Teaterchefen bestemmer i hvert enkelt Tilfælde hans Feuklasse, der dog ikke kan være 1ste Klasse A.

Udføres i øvrigt en Rolle af en ikke-feuberettiget, tillægges den Rollen tilkommende Feu Alderdomsforsørgelsesfonden, beregnet, som om vedkommende var i 4de Feuklasse.

For, hvad der i Teatersproget kaldes at sige Replikker, kan der ikke beregnes Feu, dog erholde Kunstnerne af 1ste og 2den Feuklasse altid Feu for deres Medvirken.

§ 3.

Indtrædelse i de feuberettigedes Klasse eller Oprykning i en anden Feuklasse sker ikke efter Lønning eller Anciennetet men udelukkende efter Talent og overvejende Brugbarhed.

I 1ste Klasse maa kun Teatrets virkelige Talenter optages og i 1ste Klasse A kun Kunstnere med fremragende dramatisk Evne.

Hermed Tillæg Nr. 4 til Lovtidende for 1909.

Nr. 272. 29de Decbr.

§ 4.

I 1ste Klasse A maa der kun være indtil 7 Pladser, nemlig 4, som udelukkende ere forbeholdte Skuespillet, 2, som udelukkende ere forbeholdte Operaen, og 1, som udelukkende er forbeholdt Balletten.

Pladserne ville ikke være at besætte, naar der ikke er Kunstnere, som fuldt ud opfylde Betingelserne for at optages i Klassen.

§ 5.

Rollerne deles som hidtil i 4 Klasser. Til Grundlag for Rollens Klassifikation tjener som Regel kun dens Størrelse. Udførelsen kan i denne Henseende ikke faa nogen Betydning.

Rolleklassifikationen bestemmes af Teaterchefen efter Indstilling af den paagældende Sceneinstruktør. Teaterchefen lader udarbejde almindelige Regler for Rolleklassifikationen, hvilke tjene til Rettesnor for Sceneinstruktøren.

Indføres væsentlige Forkortelser eller Tilføjelser i en Rolle, efter at Rolleklassifikationen er foretagen, kan Rollen omklassificeres.

§ 6.

Feuen fordeles efter følgende Pointskala:

Skuespillere af Klasse:	1 A	1 B	2	3	4
Rolle af Klasse 1	16	12	9	7	5
do. 2	12	9	7	5	4
do. 3	9	7	5	4	3
do. 4	7	5	4	3	2

§ 7.

Særdeles anstrængende Roller af 1ste Klasse kunne betegnes med „NB.“, hvormed følger en Ekstra-Spillepræmie af 16 Kr. I samme Stykke maa ikke mere end 2 Roller betegnes med NB., og bliver Ekstra-Spillepræmien da at dele ligeligt imellem disse. Beløbet udtages af de til Feu bestemte 5 pCt., forinden Fordelingen efter Skalaen i foregaaende Paragraf finder Sted.

§ 8.

Udføres to Roller i et Stykke af samme Kunstner, faar han ikke Feu af begge Roller, derimod beregnes hans Feu af en Klasse højere end den, hvori den største af de to Roller staar.

§ 9.

Enhver feuberettiget kan forlange at blive bekendt med Rolleklassifikationen af de Stykker, hvori han spiller.

§ 10.

Indtrædelse i de feuberettigedes Klasse eller Oprykning i en højere Feuklasse bestemmes af Ministeriet efter Indstilling af Teaterchefen.

Denne har dog forinden, ved Slutningen af hver Sæson, at konferere herom med Sceneinstruktørerne samt for Opera- og Balletpersonalets Vedkommende med Kapel- og Balletmesteren. Mulige Uoverensstemmelser anføres i Indstillingen til Ministeriet. Dettes Resolution meddeles de forannævnte Embedsmænd. Nr. 272. 29de Decbr.

Ved nye Engagementer med Lønning med Ret til Alderdomsforsørgelse bestemmer Ministeriet, efter Teaterchefens Indstilling, den paagældendes Feuklasse.

For saa vidt der ved et Engagement af anden Art tillægges den paagældende Feu, bestemmes dennes Klasse af Teaterchefen.

§ 11.

Dette Regulativ træder i Kraft fra Begyndelsen af Sæsonen 1910—11.

En ny Rolleklassifikation af ældre Stykker skal dog kun finde Sted, for saa vidt disse indstuderes paa ny med i det væsentlige forandret Rollebesætning.

§ 12.

Alle tidligere Bestemmelser vedrørende Feuen ophæves herved.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 29de December 1909.

M. C. B. Nielsen.

K. Glahn,
kst. Fm.

Lovtidende

for

Kongeriget Danmark

for

Aaret 1909.

Afdeling B. og Tillæg.

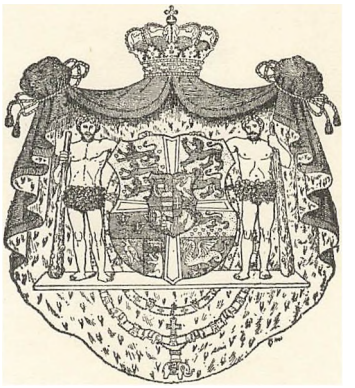

København.

Trykt hos J. H. Schultz A/S.

1910.

Nr. 51.
26de
Marts.

Lov

vedrørende

Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den Amtmanden over Færøerne ved Lov Nr. 81 af 5. Maj 1905 § 2 givne Bemyndigelse til indtil 1. Januar 1910 uden Betaling at udlevere Bevillinger til Erhvervelse af Ejendomsdom forlænges indtil 1. Januar 1915.

§ 2.

Indtil 1. Januar 1915 bortfalde alle Retsgebyrer i Sager, der paa Færøerne anlægges til Erhvervelse af Ejendomsdom.

§ 3.

Indtil 1. Januar 1915 bortfalde alle Gebyrer for Tinglæsning af Dokumenter, hvorved berigtiges Adkomst til Jord, med Hensyn til hvilken den i Sorenskriveriets Jordfortegnelse ved denne Lovs Ikrafttræden indtegnede Adkomst ikke stemmede med de paa nævnte Tid bestaaende rette Ejendomsforhold, eller med Hensyn til hvilken Jordfortegnelsen paa nævnte Tid manglede Angivelse af tinglæst Adkomst.

§ 4.

§§ 3, 4 og 5 i Lov Nr. 81 af 5. Maj 1905 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

---

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 315, 340, 343, 374; Folket. Tid. Sp. 3798, 3959, 4872; Till. A. Sp. 3347; Till. C. Sp. 603, 1003.

Kronologisk Register

til

Afdeling B.

af Lovtidenden for 1909.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
	1908.		
99	22. April	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelse i Ribe Amt.....	333.
100	27. Maj	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelse i Frederiksborg Amt	334.
101	2. Okt.	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelse i Vejle Amt	335.
	1909.		
1	6. Jan.	Bek om Ændring i det under 29de Oktober 1900 stadfæstede Bygningsreglement for Skern Stationsby.....	1.
2	15. Jan.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægten for en Del af Nørre-Tranders Kommune	2.
3	16. Jan.	Bek. om et Reglement for Ordens Overholdelse ved Brandsø Anlægsbro	9.
4	23. Jan.	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Nykjøbing p. Mors ..	12.
5	28. Jan.	Bek. om Kystfredning i Præstø Amtsraadskreds.....	13.
6	28. Jan.	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. udenfor Møens Fyretablissement.....	23.
7	29. Jan.	Bek. om Havnereglement for Sørvaag	24.
8	29. Jan.	Bek. om Forandring i Havnereglement af 6te Oktober 1906 for Vaag (Suderø)	27.
9	29. Jan.	Bek. om Havnereglement for Vestmanhavn	28.
10	29. Jan.	Bek. om et Havnereglement for Vaag Ejde	31.
12	29. Jan.	Bek. om, at Hundeafgiften skal være gældende for den som „Skovridergaardens Villaby“ betegnede Del af Søllerød Sogn	37.
24	1. Febr.	Bek. om Forandring i Fortegnelse over Landeveje og Landevejsgader i Svendborg Amt	97.
11	2. Febr.	Bek. om Kystfredning i Randers Amtsraadskreds.....	33.
13	12. Febr.	Bek. om, at Hundeafgiften skal være gældende for en Del af Seest Sogn	38.
14	25. Febr.	Bek. om et Reglement for den ved Vildsunds Østside beliggende gamle Færgebro	39.
15	27. Febr.	Bek. om en Instruks for Bygningsinspektøren i Ringsted Købstad	41.
19	27. Febr.	Bek. om et Bygningsreglement for Brøndbyøster og -vester Kommune under Kjøbenhavns Amt.....	57.
22	1. Marts	Bek. om en Bygningsvedtægt for Nykjøbing p. F.....	73.
20	5. Marts	Kundg. ang. Tillæg til Statuter for Kreditforeningen for industrielle Ejendomme.....	63.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
16	6. Marts	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. udfor Fyretablissement paa Albuen paa Lollands Vestside	45.
17	6. Marts	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. udenfor Gjedser Fyretablissement	46.
18	6. Marts	Bek. om Kystfredning i Maribo Amtsraadskreds	47.
25	15. Marts	Kundg. ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Statuter for Kreditforening af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne	98.
21	17. Marts	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nørre-Sundby Købstad	65.
28	1. April	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Esbjerg	109.
26	5. April	Bek. om Opløsning af Kalundborg-Refsnæs Bjærgelav	100.
23	16. April	Bek. om en Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Frederiksunds Vandværk	95.
27	22. April	Bek. om et Tillæg til Sundhedsvedtægt for Esbjerg	101.
29	24. April	Bek. ang. Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. fra Grunden udfor Fyret ved Kjels Nor	110.
30	24. April	Bek. om Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds	111.
32	24. April	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten m. m. fra Grunden udfor Elsehoved Fyr	141.
31	12. Maj	Bek. om Instruks for Bygningsinspektøren i Nykjøbing F.	137.
33	13. Maj	Kundg. ang. Stadfæstelse paa Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne	142.
34	27. Maj	Bek. om Forandring i Fortegnelse over Landeveje i Thisted Amt	144.
35	28. Maj	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Vesteraaby-Aastrup Kommune	145.
36	29. Maj	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Nykjøbing M.	146.
37	1. Juni	Bek. om Sundhedsvedtægt for Toreby Kommune under Maribo Amt	147.
38	1. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Silkeborg	151.
39	7. Juni	Bek. om Ændringer i Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn	152.
40	9. Juni	Bek. om Kystfredning i Holbæk Amtsraadskreds	153.
41	9. Juni	Bek. om Udvidelse af Bygningslov for Købstæderne for Korsørs Vedkommende	160.
42	9. Juni	Bek. om Forbud mod Borttagelse af Sten udenfor Sejrø Fyretablissement	161.
43	9. Juni	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udenfor Fyret paa Sjællands Rev	162.
44	19. Juni	Kundg. ang. Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn	163.
45	23. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn	164.
46	29. Juni	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Grenaa	165.
47	30. Juni	Bek. om Kystfredning i Aalborg Amtsraadskreds	171.
48	2. Juli	Bek. om Kystfredning i Hjørring Amtsraadskreds	173.
49	5. Juli	Bek. om Ændring i Tarif for den alm. Brandforsikring for Landbygninger	176.
50	10. Juli	Bek. om Ændring i Vedtægt for den alm. Brandforsikring for Landbygninger	177.
55	10. Juli	Bek. om Ændring i Gebyrregulativ for den alm. Brandforsikring for Landbygninger	189.
51	17. Juli	Bek. om Tillæg til Tarif for Købstædernes almindelige Brandforsikring	179.
52	19. Juli	Bek. om Udvidelse af Omraadet fer Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Hillerød Købstad	180.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
53	27. Juli	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn	181.
54	27. Juli	Bek. om Kystfredning i Roskilde Amtsraadskreds	182.
56	31. Juli	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Særbæk Dampskibsbro	191.
57	4. Aug.	Bek. angaaende Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Nakkehoved Fyr	192.
58	4. Aug.	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Spodsbjerg Fyretablissement	193.
59	4. Aug.	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Fyret paa Kronborg	194.
60	4. Aug.	Bek. om Kystfredning i Frederiksborg Amtsraadskreds	195.
61	5. Aug.	Bek. om Udvidelse af Bygningsreglement for en Del af St. Jørgensbjerg Sogn under Kjøbenhavns Amt	200.
62	11. Aug.	Bek. om Bygningsreglement for Farum Kommune under Frederiksborg Amt	201.
63	11. Aug.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Gedser	207.
65	14. Aug.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Lundby Kommune under Præstø Amt	209.
64	20. Aug.	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelsen i Maribo Amt....	208.
66	2. Sept.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Næstved	215.
67	6. Sept.	Bek. om Bygningsregl. for Værløse Kommune under Kjøbenhavns Amt	237.
69	8. Sept.	Bek. om Ordensregl. i Odden Havn	247.
68	28. Sept.	Bek. om Ordensreglement ved Anløbsbroerne ved Fursund...	245.
71	4. Okt.	Bek. om Bygningsreglement for Marstal Landsogns Kommune under Svendborg Amt.....	255.
70	11. Okt.	Kundg. ang. Tillæg til Statuter for den nye Kreditforening for Købstadgrundejere i Nørrejylland	254.
73	12. Okt.	Bek. om Bygningsvedtægt for Aarhus	267.
72	19. Okt.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Roskilde	262.
76	21. Okt.	Bek. om Kystfredning i Assens Amtsraadskreds.....	287.
74	1. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Aarhus	284.
75	3. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Nysted.....	286.
77	11. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Budolfi Landsogns Kommune under Aalborg Amt	292.
78	11. Nov.	Bek. om Forandring i Landevejsfortegnelsen for Svendborg Amt	294.
79	18. Nov.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Stenstrup Kommune	295.
81	20. Nov.	Bek. om Ændring i Sundhedsvedtægt for Ringsted	299.
82	23. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Struer	300.
83	26. Nov.	Bek. om Ændring i Landevejsfortegnelsen i Skanderborg Amtsraadskreds	307.
84	26. Nov.	Bek. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for en Del af Herning Kommune under Ringkjøbing Amt	309.
86	26. Nov.	Kundg. om Tillæg til Statuter for Kreditkassen for Landejendomme i Østifterne	315.
80	27. Nov.	Bek. om Ændring i Bygningsvedtægt for Ringsted	298.
85	29. Nov.	Kundg. om Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland.....	314.
87	9. Dec.	Bek. om Tillæg til Vedtægt for Thorshavns kommunale Styrelse	316.
88	10. Dec.	Bek. om Stadfæstelse af Vedtægter for Laaneforeninger for Fiskere	317.
90	10. Dec.	Bek. om Forbud imod Borttagelse af Sten udfor Albuen	319.
89	16. Dec.	Bek. om Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Nysted Købstad	318.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
91	23. Dec.	Bek. om Forandring i Landevejsfortegnelsen i Ribe Amt....	320.
96	23. Dec.	Bek. om Tillæg til Bygningsreglement for Ruds-Vedby Kommune under Holbæk Amt.....	327.
97	28. Dec.	Bek. om Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Ebeltoft Vandværk	328.
92	29. Dec.	Bek. om Ændring i Ordensreglement for Stege Havn.....	321.
93	29. Dec.	Bek. om Ordensreglement for Havnen ved Kallehave	322.
94	29. Dec.	Bek. om Anerkendelse af Trikinundersøgelse paa Esbjerg Svineslagteri	325.
98	29. Dec.	Bek. om Sundhedsvedtægt for Grejs-Sindbjerg Kommune	329.
95	30. Dec.	Bek. om Ændring i Ordensreglement for Præstø Havn.....	326.

Bekendtgørelse

Nr. 1.
6te
Januar.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Ændring i det under 29de Oktober 1900 stadfæstede Bygningsreglement for Skern Stationsby.

I Henhold til Lov af 11te Februar 1876 om Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter, jfr. Lov af 5te December 1894 om yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne, stadfæstes herved følgende af Skern Sogneraad vedtagne Ændring i det under 29de Oktober 1900 stadfæstede Bygningsreglement for Skern Stationsby:

§ 1 ændres til:

Nærværende Bygningsreglement er gældende for den Del af Stationsbyen, der ligger indenfor en Linie, dragen fra det Punkt, hvor Jærnbanelinien skærer Kirkeaaen, i Nordvest udenom det ca. 1,000 Alen Vest for Stationsbyen liggende Mejeri og videre 100 Alen Nord for Stauningsvej og parallelt med denne i østlig Retning indtil Banen; denne følges i Nord indtil Starupbæk mellem Skern By og Vraa. Videre gaar Grænsen i Øst langs Starupbæk indtil Skellet mellem Matr. Nr. 27 e og Matr. Nr. 13 a Engsig, derfra til Matr. Nr. 8 b Engsig og videre i Sydøst om den gamle Hovedskole til Jærnbanen og langs denne til Kirkeaaen.

Den i § 23 satte Frist for det herved tilkommende Omraades Vedkommende forlænges dog fra 1ste Januar 1910 til 1ste Januar 1920.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 6te Januar 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 2.
15de
Januar.

Bekendtgørelse

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for en Del af Nørre Tranders Kommune under Aalborg Amt.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter meddeler Justitsministeriet herved indtil videre Stadfæstelse paa følgende af Sogneraadet for Nørre Tranders Kommune vedtagne Tillæg til den under 13de Oktober 1906 stadfæstede Sundhedsvedtægt for en Del af Nørre Tranders Kommune under Aalborg Amt.

§ 1.

Kød af Heste, stort Kvæg, Kalve, Faar, Lam, Geder og Svin maa ikke i fersk Tilstand forhandles til Menneskeføde indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade, ej heller bruges til Tilberedning af Fars, Pølser og lignende til Forhandling bestemte Fødemidler, forinden det er godkendt som tjenligt hertil af en af Sogneraadet antagen Dyrlæge og af denne forsynet med Mærke, som angiver Kødets Brugbarhed. Dog undtages herfra Kød og Kødvarer, som i Henhold til bestaaende Love er fritaget for Efterkontrol.

Al Slagtning af ovennævnte Dyr, med Undtagelse af den, der sker paa et af Landbrugsministeriet godkendt Eksportslagteri, eller som foretages af en Ejer til egen Husholdning, falder ind under Sundhedsvedtægtens Bestemmelser. Som egen Husholdning bliver ikke at regne Slagteres, Kødhandleres, Høkeres, Pølsemageres og Beværteres.

§ 2.

Alle de i § 1 nævnte Dyr, der slagtes indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade, skal synes paa Slagtestedet saavel i levende Tilstand som efter Slagtningen. Slagteren skal senest Aftenen før Slagtedagen anmelde dette for Dyrlægen, hvis Undersøgelse af det levende Dyr skal være foretagen inden Kl. 12 næste Dag. Sker Slagtningen ikke samme Dag, skal fornyet Eftersyn af det levende Dyr finde Sted.

Besigtigelsen af det slagtede Dyr er Dyrlægen pligtig at foretage med 8 Timers Varsel.

Begæring om Syn af levende eller slagtede Dyr er han ikke pligtig at modtage i Tiden fra Kl. 9 Aften til Kl. 7 Morgen, ligesom dette Tidsrum ikke medregnes i den forannævnte 8 Timers Frist.

Naar Nødslagtning af Dyr har fundet Sted indenfor eller udenfor Sundheds- Nr. 2. 15de Januar.
vedtægtens Omraade, skal der fra Dyrlægen foreligge Attest, indeholdende fyldestgørende Oplysninger om Sygdommens eller Ulykkestilfældets Natur og Dyrets Tilstand ved Nødslagtningen, og saafremt der er anvendt Medicin, da hvilken, og i hvor stor en Mængde. Saadant Kød kan ikke faa det i § 8 omhandlede cirkelrunde Stempel.

§ 3.

Dyrlægen skal være til Stede til Undersøgelse af indført Kød i det dertil bestemte Lokale til følgende Tid:

Hver Fredag Eftermiddag Kl. 5—6, i Tilfælde af Helligdage Kl. 8—9 Formiddag.

§ 4.

Paa Helligdage foretages ikke Kødkontrol, men følger der 2 eller 3 Helligdage efter hverandre, kan der forlanges Undersøgelse og Stempling paa Slagtestederne indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade paa 2den og 3die Helligdag indtil Kl. 9 Formiddag med forudgaaende Dags Varsel.

§ 5.

Ved Undersøgelsen skal hele Dyrekroppen fremstilles i afhudet Tilstand. Heste og stort Kvæg kan for indført Køds Vedkommende være delt i Fjerdedele, de øvrige Dyr fremstilles udelte.

Hvad Syning paa Slagtestedet angaar, skal Dyret synes saavel i levende Live som umiddelbart efter Slagtningen. Hoved, Hjerte, Lever, Lunger og Nyrer maa ved Synet vedhænge i naturlig Forbindelse med Kroppen; samtlige Indvolde samt Tunge og Yver skal være til Stede, og Lymfekirtlerne maa ikke være fjernede.

Hvad Synet paa Kontrolstationen angaar, skal Hoved, Hjerte, Lever, Lunger, Mellemgulv, Nyrer og Yver samt Milten hos Drøvtyggere vedhænge i naturlig Forbindelse med Kroppen og ligeledes Flommerne hos Heste og Svin. Børen skal vedhænge eller, saafremt den indeholder større Fostre, medfølge. Endvidere skal medfølge vedlagt Tarme og Krøs, Milt af Heste og Svin samt Tunge af Heste og stort Kvæg.

Den, der fremstiller Kødet til Kontrolering, er pligtig at give alle af Dyrlægen afkrævede Oplysninger om det tilførte Kød og det Dyr, hvorfra det stammer.

Kød af Heste, slagtede udenfor Sundhedsvedtægtens Omraade, maa ikke indføres til Forhandling som Menneskeføde, medmindre Hesten før Slagtningen er undersøgt af en Dyrlæge og Attest fra denne foreligger om Dyrets Tilstand — bl. a. om Temperaturen — inden Slagtningen. Den Dyrlæge, der undersøger Hesten i levende Tilstand, skal forsyne en af Hovene med et indbrændt Mærke, der skal anføres i Attesten, og den mærkede Hov skal være i naturlig Forbindelse med Kroppen, naar Kødet fremstilles for Kontrollen.

Kroppe af selvdøde Dyr samt Fostre og oppustet Kød maa ikke fremstilles for Kontrollen.

Den, der indfører Kødet i Kontrollokalet, er pligtig om fornødent at yde Bistand ved Kødets Undersøgelse.

Ved Dyrlægens Eftersyn paa Slagtestederne skal samtlige Indvolde være samlede for sig, til Stemplingen har fundet Sted, idet der iøvrigt skal forholdes med Organerne som ovenfor anført. Alle slagtede Dyr skal være opbrystede og afhudede inden Undersøgelsen. Kødkroppen maa ikke uden Tilladelse af den kontrolerende Dyrlæge fjernes fra Slagtehuset, forinden Undersøgelsen har fundet Sted.

Nr. 2. Bek. af 15. Jan. om et Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nørre Tranders Kommune.

Nr. 2. 15de Januar.

Ejeren eller dennes Folk er pligtige at „rygge" Kødkroppe paa Dyrlægens Forlangende ligesom paa dennes Opfordring og Anvisning at udhugge eller udrense syge Dele o. s. v.

Undersøgelse af Svinekød og Flæsk skal tillige have Hensyn til Tilstedeværelsen af Trikiner.

Hvor Dyrlægen skønner det nødvendigt, er han berettiget til at udsætte Stemplingen, indtil Kødet er afkølet og stivnet, eventuelt til næste Dag.

§ 6.

Svinekød eller Flæsk maa med de i § 7 i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol nævnte Undtagelser kun forhandles og indføres til Forhandling til Menneskeføde indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade, naar det er undersøgt for Trikiner paa en af Sundhedskommissionen godkendt Maade.

§ 7.

Mangler der ved Undersøgelsen noget af de i § 5 nævnte Organer eller Dele deraf eller af Kødet eller dettes Lymfekirtler, eller er der gjort Indsnit i Organer eller Kirtler, eller Organerne af de slagtede Kroppe er sammenblandede, saa de ikke kan henføres til den Krop, hvortil de høre, medfører dette, at der ikke maa gives vedkommende Krop 1ste Klasses Stempel; Dyrlægen kan da efter Forholdenes Natur nægte at stemple, give 2den Klasses Stempel eller helt kassere.

§ 8.

Til Mærkning af Kødet anvendes følgende Stempling:

For sundt Kød, slagtet og synet paa Slagtestederne indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade, et cirkelrundt blaat Stempel mindst 2 Tommer i Tværmaal, indeholdende forkortet Stedbetegnelse, nemlig Nr. Tr. og til højre derfor Bogstavet K. samt derunder et romersk I Tal:

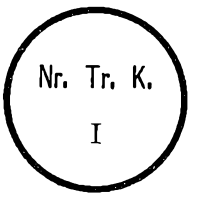

For indført sundt Kød et trekantet, blaat Stempel med Side 2 Tommer, indeholdende øverst et I Tal og derunder Stedbetegnelse:

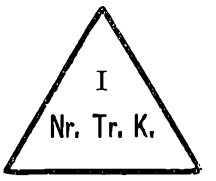

For Kød, der kun bør nydes i stærkt kogt eller stegt Tilstand, et kvadratisk, sort Stempel, hvis Sider $1^1/_2$ Tomme, indeholdende Stedbetegnelse og derunder et 2 Tal: Nr. 2. 15de Januar.

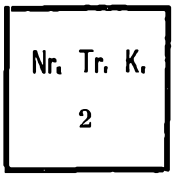

Bogstaverne og Tallene i alle Mærkerne er $^1/_2$ Tomme høje.

Paa hver slagtet Dyrekrop anbringes saa mange Stempelmærker, som Dyrlægen anser for nødvendigt efter Dyrets Størrelse. Det mindste Antal vil være for Heste- og Oksekroppe 26, for Svin 14, for Fedekalve 8, for Spædekalve, Faar, Lam og Geder 4. Dog kan Dyrlægen paa Ejerens Forlangende anbringe endnu flere Stempelmærker paa Dyrekroppen. Som Regel skal hver Halvdel af Kroppen mærkes paa følgende Steder:

1. Heste og stort Kvæg:
   Halsstykke, Kamstykke, Bov, Mellembryst, Tyndbryst, Mellemreb, Højreb, Tyndsteg, Tyksteg, Halestykke, Yderlaar, Inderlaar, Slag.
2. Svin:
   Siden af Hovedet, Bov, Bryst, Bugflæsk, Skinken og 2 Steder af Karbonaden.
3. Fedekalve:
   Bov, Bryst, Ryg, Underlaar.
4. Spædekalve, Faar, Lam, Geder:
   Bryst og Underlaar.

Hoveder af Heste, stort Kvæg og Svin paasættes 1 Stempelmærke paa hver Side, Lunger af de anførte Dyr 2 Stempelmærker, Lever og Hjerte af de anførte Dyr 1 Stempelmærke og Tunger af Heste og stort Kvæg 1 Stempelmærke. Det undersøgte trikinfri Flæsk forsynes med et rektangulært Stempelmærke $2'' \times 1^1/_3''$ i rød Farve mærket trikinfri, samt Stedbetegnelse eller med Brændemærke paa samme Vis, henholdsvis paa ferske eller saltede og røgede Varer:

Mærkerne anbringes ved Siden af de øvrige af Kontrollen anbragte Mærker og i et lige saa stort Antal.

Ønskes Affald af de i § 1 nævnte Dyr indført andet Steds, maa der forholdes dermed som i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 28de November 1906 bestemt.

§ 9.

Kødkroppe, Organer eller Dele af disse, der ikke er fundne tjenlige til Menneskeføde, skal kasseres ved Kontrollens Foranstaltning ved Sønderdeling og

Nr. 2. 15de Januar. Overhældning med Petroleum, Kreolinopløsning eller lignende samt ved Nedgravning eller Opbrænding paa Ejerens Bekostning. Kan de kasserede Dele anvendes i teknisk Øjemed, kan den kontrolerende Dyrlæge tillade saadan Anvendelse under de betryggende Forsigtighedsregler, som Sundhedskommissionen foreskriver.

§ 10.

Dyrlægens Skøn om Kødets Beskaffenhed kan i Løbet af 18 Timer indankes for Sundhedskommissionen, hvis Skøn afgives inden 24 Timer. Saafremt Dyrlægen er Medlem af Sundhedskommissionen, maa han i Tilfælde af Overskøn vige sit Sæde, efter at han for Kommissionen har begrundet sit Skøn. Sundhedskommissionen saavel som Klageren har Ret til at tilkalde en anden Dyrlæge, saavidt muligt ansat ved offentlig Kødkontrol, til at afgive sagkyndigt Raad. Udgifterne herved afholdes af Klageren, hvis Overskønnet gaar ham imod, ellers af Kommunekassen. Indtil Overskønnet har fundet Sted, maa intet Organ eller Del af Dyret fjernes fra Stedet.

§ 11.

Kontrollen udføres i nøje Overensstemmelse med de af Landbrugsministeriet godkendte Regler (Vejledning ved Bedømmelse af Kød m. v.).

§ 12.

For Kødundersøgelse betales følgende Afgift, der tilfalder Dyrlægen:

1 Hest eller Oksekrop	1	Kr. 50	Øre.
1 Svin eller Gris	1	- »	-
1 Fedekalv (Vægt under 150 Pd.)	»	- 65	-
Lam, Geder, Spædekalv (Vægt under 60 Pd.)	»	- 35	-

For Forundersøgelse af Slagtedyrene i levende Live betales ekstra et Tillægsgebyr af 50 Øre for et enkelt Dyr, dog ikke udover 1 Kr. for hvert Besøg.

For Trikinundersøgelse betales 50 Øre pr. Svin og 15 Øre for mindre Stykker, dog aldrig udover 50 Øre pr. Svin.

Betalingen erlægges til Dyrlægen forud for Undersøgelsen og kan ikke fordres tilbage, selv om Kødet kasseres eller Stempling nægtes.

§ 13.

Dyrlægen kan kun afskediges med Sogneraadets Samtykke og med en Opsigelsesfrist af 3 Maaneder. Han fører to af Sundhedskommissionen autoriserede Protokoller over de ved den samlede Kødkontrol forefaldne Forretninger (den ene for Kontrollen paa Slagtestederne og den anden for Kontrollen med indført Kød), og er pligtig paa Forlangende at indsende Indberetning herom til Sundhedskommissionen.

Renholdelse, Opvarmning, Belysning og Montering af Kontrollokalet samt enhver Anskaffelse til Kontrollen af Kemikalier, Instrumenter og andet nødvendigt Inventar samt dettes Vedligeholdelse paahviler Sogneraadet.

§ 14.

Kød og andre Næringsprodukter af de i § 1 nævnte Dyr maa ikke forhandles efter at være kommet i en ved Syn og Lugt kendelig Forraadnelsestilstand.

Nr. 2. Bek. af 15. Jan. om et Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nørre Tranders Kommune.

Finanslov

Nr. 52.
1ste
April.

for

Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.

§ 1.

I Finansaaret fra den 1. April 1909 til den 31. Marts 1910 beregnes til Indtægt 93,448,884 Kr. 71 Ø., hidrørende fra de i §§ 2—9 nævnte Indtægtskilder.

§ 2.

Overskuddet af Domæneindtægterne beregnes til nedenstaaende 961,401 Kr. 62 Ø.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
I. Landvæsenet m. v.:			
A. Indtægter:			
a. Under Finansministeriets Bestyrelse:			
1. Indtægter af de egentlige Domænedistrikter:			
a. Jordebogs- og Jagtafløsningsafgifter ..... Kr. Ø. 421,071. 97			
b. Rekognitioner og Kendelsespenge ..... 10,585.			
c. Renteindtægt af Tiendebank-Obligationer ..... 4,412.			
	436,068. 97		
2. a. Adskillige Jorder og Tiender m. m.. ..... 17,081. 47			
b. Renteindtægt af Tiendebank-Obligationer ..... 204.			
	17,285. 47		
3. Forstrandsindtægter	39,805.		
4. Faste Afgifter af Fiskestader, Broer og Færgeløb m. m.	1,061. 35		
		494,220. 79	
At overføre...	.....	494,220. 79	

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 24, 341, 2856, 4589; Landst. Tid. Sp. 711, 936, 991; Till. A. Sp. 1; Till. B. Sp. 49, 841, 1843; Till. C. Sp. 663, 2169.

§ 15.

Paa Hoteller, offentlige Beværtningssteder og Pensionater m. m. samt til Fabrikation af Pølser, Fars og lignende Levnedsmidler, som er tilberedte af stærkt sønderdelt Kød, Indmad eller Blod, og som er bestemte til Forhandling, maa kun anvendes Kød, der er stemplet med blaat Stempelmærke. For saa vidt Pølser og andre tilberedte Kødvarer agtes indførte til andre Kommuner, maa der iøvrigt forholdes som i Lov af 6te April 1906 angivet. Blod skal hidrøre fra Dyr, der er slagtede indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade, og hvis Kød er forsynet med blaat Stempelmærke.

Indførsel af saltede og røgede Kødvarer af de i § 1 nævnte Dyr skal, naar Indførselen ikke er hjemlet ved Lov af 6te April 1906, anmeldes til Sundhedskommissionen, som kan lade de paagældende Varer undersøge.

Fabrikation af Pølser indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade er undergivet Sundhedskommissionens Kontrol, og denne kan paabyde, at de indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade tilberedte Pølser forsynes med Plombe mærket paa den ene Side med de samme Bogstaver som paa Kødkontrolstemplet og med trikinfri. Se iøvrigt Bekendtgørelsen fra Justitsministeriet af 26de November 1906.

Pølser maa med de i § 6 i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol nævnte Undtagelser ikke indføres til Forhandling.

§ 16.

Ingen Slagtning af de i § 1 nævnte Dyr maa foregaa paa andre Steder indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade end i Lokaler, hvis Indretning er godkendt af Sundhedskommissionen, og som er underkastede sammes Tilsyn og Forskrifter, Nødslagtning undtagen, se § 2.

Udsalgssteder for fersk Kød, Pølsefabriker og Lokaler, hvori Kødpølser og lignende Næringsmidler tilvirkes, opbevares og forhandles, maa kun indrettes i Overensstemmelse med Sundhedskommissionens Forskrifter og ikke tages i Brug, forinden Sundhedskommissionen har godkendt, at disse er opfyldte. Disken i Udsalgslokalet for fersk Kød maa være forsynet med Marmorplade eller Træplade, beklædt med sammenloddede jævne og tætte Zinkflager eller andet Materiale, der er godkendt af Sundhedskommissionen. Kødkrogene maa være forniklede eller galvaniserede; alle i Lokalet benyttede Redskaber maa strengt renholdes, hvorunder ogsaa hører, at alle Kødkrogene tilbørligt renses ved at afbørstes med hed Sodalud.

I Kødudsalg maa der ikke finde Udsalg af andre Varer Sted end Kød af de i § 1 nævnte Dyr og deraf tilberedte Levnedsmidler.

Den kontrolerende Dyrlæge samt Sundhedskommissionen har uhindret Adgang til alle de ovenfor nævnte Lokaler. Saavel Dyrlægen som Sundhedskommissionen er pligtig at anmelde de imod Vedtægten stridende Forhold.

§ 17.

Naar der til Transport af Kød og Kødvarer benyttes Vogne, skal disse være rene og lukkede eller tildækkede med en Presenning eller lignende. Under Transporten maa Dele af Kød ikke hænge ud af Vognen, og Personer maa ikke sidde paa Kødet. Kød, som bæres paa Trug eller i aabne Kar, skal være tildækket med rent Klæde, og Personer, der bærer større Kødstykker, bør være forsynede med Hætte eller lignende, som dækker Hovedhaarene og Halsen.

Ophængning af Kødkroppe eller Kødstykker af de i § 1 nævnte Slagtedyr udenfor Slagte- eller Udsalgslokaler forbydes.

Nr. 2. Bek. af 15. Jan. om et Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nørre Tranders Kommune.

Nr. 2. 15de Januar.

Renlighed med Hensyn til Klædedragt og Person skal iagttages af enhver, der beskæftiger sig med Slagtning, Forarbejdelse, Salg eller Transport af Kødvarer. Slagtekniven maa ikke tages i Munden, urene Knive ikke stikkes i Kødet, og Kød eller Indvolde af syge Dyr maa ikke bringes i Berøring med sunde Kødvarer. Efter Slagtningen skal Slagteren sørge for nøjagtig Rensning af de under Slagtningen benyttede Redskaber ved Anbringelse af Økse, Knive, Staal, Sav, Brysttræer og Klude i koghedt Vand, ligesom han omhyggelig skal rengøre sine Arme og Hænder med Neglebørste, Sæbe og varmt Vand. Dette gælder særlig over for Slagtning af syge Dyr.

Personer, der lide af smitsomme Sygdomme, af vædskende Saar, eller som have urene eller af Medicin lugtende Forbindinger paa Arme eller Hænder, maa ikke beskæftiges ved Slagtning, Forarbejdelse, Salg eller Transport af Kødvarer.

§ 18.

Et Eksemplar af nærværende Bestemmelser skal paa Forlangende udleveres enhver indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade boende Slagter og Forhandler af de i Bestemmelserne omhandlede Varer.

Ligeledes udleveres en trykt Forklaring om de brugte Stemplers Betydning, og en saadan skal findes ophængt i ethvert Kødudsalg.

§ 19.

Overtrædelse af nærværende Tillæg straffes som Overtrædelse af Sundhedsvedtægten.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab, idet der iøvrigt henvises til en Bekendtgørelse af D. D. i Lovtidende A., ved hvilken Kødkontrollen i den ommeldte Del af Kommunen er anerkendt i Overensstemmelse med § 2, jfr. derhos § 7, i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol.

Justitsministeriet, den 15de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 3.
16de
Januar.

om

et Reglement for Ordens Overholdelse ved Brandsø Anlægsbro.

Under Dags Dato har Ministeriet for offentlige Arbejder i Medfør af Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. v. stadfæstet følgende Reglement for Ordens Overholdelse ved Brandsø Anlægsbro.

§ 1.

Enhver til Anlægsbroen ankommende Skipper skal uopholdelig melde sig hos Bromanden og henlægge sit Fartøj paa det Sted, som anvises ham af denne.

§ 2.

Intet Fartøj maa fortøjes ved den aabne Pælebro, men kun ved Brohovedets Anlægspladser, og til Befæstelse maa ikke benyttes Jærnkættinger, medmindre de ere forsynede med Klædning paa de Steder, hvor de hvile paa Tømmerværket. Fortøjningen skal derhos ske paa en saadan Maade, at de dertil benyttede Landtove o. s. v. ej mere end absolut fornødent hindre Passagen paa Brohovedet. Alle Fartøjer, som lægge til umiddelbart ved Broen, skulle være forsynede med Friholter. Farvandet maa ikke uden Bromandens Tilladelse spærres med Trosser, og disse skulle, naar det forlanges, slækkes for andre Fartøjer.

§ 3.

Naar et Fartøj har faaet anvist en Plads til Losning eller Ladning, skal det hurtigst muligt og inden 24 Timer begynde dette Arbejde og senere, for saa vidt Vejret tillader det, uafbrudt fortsætte samme paa Arbejdsdage, da Fartøjet i modsat Fald paa Bromandens Forlangende skal hales bort for at give Plads for andre. I Vægringstilfælde er Bromanden berettiget til at lade Fartøjet forhale for vedkommendes Regning. Selv om Arbejdet er begyndt inden den bestemte Tid og uafbrudt fortsættes, skal Fartøjet imidlertid, naar Bromanden finder saadant fornødent, hales bort til et andet Sted, men har da fortrinsvis Ret til at forlange et saadant anvist, hvor Losningen eller Ladningen kan fortsættes. Det er saaledes navnlig Pligt for de ved Broen liggende Skibe at give Plads for anløbende Dampskibe for den Tid, de maatte ligge ved Broen. Er Losning eller Ladning — for saa vidt Vejret maatte have tilstedet det — ikke tilendebragt inden Forløbet 2 Dage, skal Fartøjet, naar saadant forlanges for andre Fartøjers Skyld, vige den det indrømmede Losse- og

Nr. 3. 16de Januar. Ladeplads; efterkommes saadant Forlangende ikke straks, udføres Forhalingen paa Skipperens Bekostning. De Fartøjer, som skulle forhale, skulle ved dette Arbejde være hinanden behjælpelige med deres Mandskab.

§ 4.

De for Ind- og Udførsel bestemte Varer skulle straks ved Ankomsten bortføres fra Broen, saa at ingen Sinde den fri Passage af Broen i mindste Maade hindres. I modsat Fald er Bromanden berettiget til at lade saadanne Varer bortføre fra Broen for vedkommendes Regning og Risiko.

§ 5.

Besætningen paa de ved Broen liggende Fartøjer er forpligtet til at udvise den størst mulige Forsigtighed med Ild eller Lys; naar intet Mandskab er om Bord, skal Ild og Lys være forsvarlig slukket. Fartøjer, der have Tjære, Beg, Olie, Petroleum eller andre let antændelige Genstande, eksploderende eller brandfarlige Stoffer om Bord, skulle rette sig efter de Anvisninger, der med Hensyn til Losningen gives af Bromanden.

§ 6.

Ingen Urenligheder af nogen Art maa udkastes paa eller ved Broen, og Fartøjer, som indlade eller losse Kul, Kalk, Ballast, Sten, Sand eller lignende Genstande, skulle benytte forsvarlige Presenninger, der anbringes saaledes, at intet spildes over Bord. Naar nogle af de nævnte Genstande ere lossede eller ladede, skal Fartøjets Dæk tilbørlig renses, forinden der spules. Ingen Ballast maa tages paa eller ved Broen.

§ 7.

Strander eller synker et Fartøj paa et Sted, hvor det er til Hinder for Broens Benyttelse, og det ikke af vedkommende borttages hurtigst muligt, om fornødent inden en af Bromanden fastsat Frist, foranstalter denne Vraget fjernet paa vedkommendes Bekostning.

§ 8.

Fartøjets Fører er ansvarlig for al den Skade, af hvad Navn nævnes kan, som han eller hans Mandskab maatte anrette paa Broen, Bolværker eller andre til den hørende Indretninger eller paa Broen tilhørende Redskaber enten som Følge af Overtrædelse af nærværende Reglement eller som Følge af Mangel paa almindelig Agtpaagivenhed.

§ 9.

Ingen uvedkommende maa opholde sig paa Broen til Hinder for den Losning eller Ladning, som der foregaar, eller de Arbejder, som foretages der. Enhver Uvedkommende er forpligtet til paa Bromandens Anmodning straks at forføje sig bort.

§ 10.

Overtrædelse af dette Reglements Bestemmelser straffes med Bøder fra 2 til 50 Kr.; i Mangel af Betaling blive Bøderne at afsone efter Lovgivningens almindelige Regler. Bøderne tilfalde Brokassen, og Sager i Anledning af saadanne Over-

trædelser behandles som offentlige Politisager. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Bøder eller Erstatning efter dette Reglement, er det Bromanden tilladt at bestemme og affordre vedkommende de Pengebeløb, der skulle erlægges; er vedkommende ikke dermed tilfreds, afgøres Sagen ved Dom. Nr. 3. 16de Januar.

Det tillades ingen, som i Følge dette Reglement har paadraget sig Straf eller Erstatningsansvar, at bortrejse, forinden han har rettet for sig eller stillet saadan Sikkerhed, som af Stedets Øvrighed anses for tilstrækkelig.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 16de Januar 1909.

Jensen-Sønderup.

K. Howard Grøn.

Nr. 4.
23de
Januar.

Bekendtgørelse

om

en af Justitsministeriet godkendt Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 med Hensyn til Nykjøbing Købstad paa Mors.

I Henhold til § 1 i Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 har Justitsministeriet Dags Dato i Overensstemmelse med en af Byraadet for Nykjøbing Købstad paa Mors derom fremsat Indstilling godkendt, at Omraadet for Anvendelsen af den nævnte Lov for bemeldte Købstads Vedkommende udvides til at gælde for en Del af Købstadens Markjorder, saaledes at Grænselinien i saa Henseende i Overensstemmelse med et af Ministeriet approberet Kort fremtidig bliver:

Fra Fjorden langs det østlige Skel af Matr. Nr. 1 sc og 1 ro, derefter langs det søndre Skel af 1 ro, skærende Vejen til Refshammeren, langs det søndre Skel af Matr. Nr. 1 cl og 1 sb, det østre Skel af 1 nr, 1 ns, 1 nz, 1 ny, 1 nx, 1 nv, 1 ob og 1 of, langs det søndre Skel af sidstnævnte Matr. Nr., derfra langs Landevejen til Næssund, indtil Linien passerer denne og følger langs den vestre Side af Matr. Nr. 1 gz, 1 hf, 1 kc, 1 hg, 1 hh, Bivejen nord for 1 hh, langs det vestre Skel af 1 id, 1 ic, 1 he, 1 gs, derefter langs Frydsbrøndsvejen indtil Aaløbet og saa langs det nordre Skel af Matr. Nr. 1 to, 1 tc, 1 nk, 1 ey, det søndre og østre Skel af 1 gp, det søndre og østre Skel af 2 aa, det nordre Skel af 2 t, 2 s, 2 q og 2 v, hvorefter Linien skærer Vejen til Rolstrup og derefter gaar langs det nordre Skel af Matr. Nr. 2 l, 2 m, 2 ah og 150 og langs det vestre Skel af Matr. Nr. 157 b og 158 d, passerer Vejen til Solbakken, langs det vestre Skel af Matr. Nr. 158 b, 159 fa, 159 c og 159 a, langs det søndre og østre Skel af Matr. Nr. 160 a, derefter langs Vejen, der fører til Fattiggaarden, indtil Landevejen til Thisted, som saa følges, indtil denne skæres af en Linie, der ligger parallel med og 32 Meter Nord for Bivejen, der fører fra Thisted Landevej langs det søndre Skel af Matr. Nr. 162 a, 227, 226, 224, 223, 222, 221, 220, 219, 218 a, 217 og 216, hvilke Matr. Nr. alle skæres af Byggelinien i en Afstand af 32 Meter Nord for den nævnte Bivej, endelig langs Vejen til Juelsgaard følgende det østre Skel af Matr. Nr. 216 og 243 indtil Fjorden.

Dog gives der Ejere af Bygninger i det mellem den hidtidige og den fremtidige Byggelinie liggende Terræn en Frist af 5 Aar til Fjærnelse af Tage, der ikke er dækkede med uantændeligt Materiale.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 23de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

Municus-Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 5.
28de
Januar.

om

Kystfredning i Præstø Amtsraadskreds.

Ifølge de Kendelser, der ere afsagte af den af Landbrugsministeriet i Henhold til § 2 i Lov Nr. 149 af 18. Maj 1906 for Præstø Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission angaaende Kystfredning i nævnte Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder, er Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden forbudt paa følgende Steder:

I. Strøby Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra et Punkt, der ligger 20 Alen ($12^1/_2$ Meter) øst for det Punkt, hvor Landevejen bøjer ind i Landet paa Niels Peter Nielsens Ejendom i Strøby Egede, langs Landevejen indtil Skjellet mellem „Strandhotellet" og Vallø Stifts Ejendom i en Afstand af 50 Alen (31 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det, at Lodsejerne maa bortføre Sortflint.

II. Magleby-Holtug Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra Skjellet mellem Søren Andersens og Anders Jensens Ejendomme i Holtug til Køgesønakke i Magleby Dyrehave i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

Nr. 5. 28de Januar.

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det, at Beboerne — ligesom hidtil — ved Bøgeskov Ladeplads maa borttage Sten og Grus fra den for Græsvækst blottede Strandbred.

III. Højerup Kommune.

Udfor Kysten ved Højerup Kirke i en Strækning af 1,300 Alen (816 Meter), nemlig 800 Alen (502 Meter) nord for Kirken og 500 Alen (314 Meter) syd for Kirken, i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

IV. Lillehedinge Kommune.

a. Udfor Kysten fra Korsnæbspynten til Rødvig Havn, denne indbefattet, i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kysten fra et Punkt, der ligger 200 Alen (126 Meter) vest for Rødvig Havn, og til Havnløv Sogneskjel i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det, at Beboerne — som hidtil — paa Strækningen fra den nordlige Ende af Betonbølgebryderen ved Rødvig Havn til Bækkens Midtlinie, maa borttage Sten og Grus fra den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

V. Havnløv Kommune.

Udfor Kyststrækningerne fra Skjellet mellem Lillehedinge og Havnløv Sogne indtil 70 Alen (44 Meter) nord for Cementstensfabriken, fra et Punkt 130 Alen (82 Meter) syd for Cementstensfabriken til Skjellet mellem Matr. Nr. 27 a og Matr. Nr. 28 b, tilhørende henholdsvis Fisker Hans Jensen og Husmand Lars Olsen, samt fra Skjellet mellem Matr. Nr. 28 b og 29, begge tilhørende Husmand Lars Olsen, til et Punkt 50 Alen (31 Meter) nord for Højstrup Jorder i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt Nr. 5. 28de Januar.
at der maa opsamles Kugleflint.

VI. Lyderslev Kommune.

a. Udfor Kysten fra Skjellet mellem Havnløv og Lyderslev Sogne til Fælledsskovens vestlige Hjørne i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.
b. Udfor Kysten fra sidstnævnte Punkt til det østlige Skjel for Matr. Nr. 1 b af Lund i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.
c. Udfor Kysten fra sidstnævnte Punkt til det østlige Skjel for Matr. Nr. 16 c af Lund i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten, samt
d. Udfor Kysten fra sidstnævnte Punkt til Sogneskjellet ved Smerup Sogn i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

VII. Spjellerup-Smerup Kommune.

Udfor Kysten fra Skjellet mellem Matr. Nr. 7 d og Matr. Nr. 17 a, tilhørende henholdsvis Gaardmand Poul Nielsen, Lille Taarøje, og Vemmetofte Kloster, til Vemmetofte Sogneskjel i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa den fredede Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

VIII. Vemmetofte Kommune.

Udfor Kysten fra Vemmetofte Skibsbro indtil det Punkt, hvor Vejen fra Vemmetofte til Faxe Ladeplads naar Stranden, i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa den fredede Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

Nr. 5. 28de Januar.

IX. Hylleholt Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen i Lille Faureby fra Villaen „Faurekilde“ til Villaen „Sølyst“ i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kyststrækningen fra Faxe Ladeplads Havn (denne indbefattet) indtil 200 Alen (126 Meter) ind i Granskoven paa Strandhoved Jorder i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

X. Roholte Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra den nuværende Fredningstavle paa Peter Christensens Ejendom i Store Elmue, Matr. Nr. 8 a langs Strandegaard Dyrehave og Strandegaards Jorder til et Punkt 300 Alen (188 Meter) sydligere end den nuværende sydligste Fredningstavle i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa den fredede Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

XI. Jungshoved Kommune.

a. Udfor Kysten fra Lyngeløbet i Roneklint til Spisepladsen (Rillersønakken) i Store Hestehave i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kysten fra Bønsvig-Nakke til Lodsbroen i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XII. Mern Kommune.

Udfor Kysten fra Fisker Rasmus Olsens Hus i Sandvig, mod Nord over Matr. Nr. 6 a, tilhørende Gaardmand Jens Petersens Enke, „Egevanggaard“, (i alt en Strækning af 800 Alen (502 Meter), i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa den fredede Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XIII. Kallehave Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen langs Viemose Skov fra et Punkt, der ligger 800 Alen (502 Meter) nord for den saakaldte søndre Skovvej, over Kallehave Færgegaards Jorder, saa langt Lerklinten naar, i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	.....	494,220. 79	
	b. Under Landbrugsministeriets Bestyrelse:			
	1. Indtægter af de egentlige Domænedistrikter:			
	a. Leje- og Forpagtningsafgifter ..... Kr. Ø. 21,804. 93			
	b. Indtægter af Søer, Damme og Moser 33,582. 32			
		55,387. 25		
	2. Kirkeindtægter.....	6,491. 38		
	3. Forskellige under Domænebestyrelsen hørende Bygninger	12,738. 29		
	4. Østersregalet	75,261. 83		
	5. Tipperne og Klægbanken i Ringkøbing Fjord samt Felsted Kog.....	17,344. 13		
			167,222. 88	
				661,443. 67
	B. Udgifter:			
	a. Under Finansministeriets Bestyrelse:			
	1. Vedkommende de egentlige Domænedistrikter: Kr. Ø.			
	a. Godtgørelser og Refusioner 32,469. 74			
	b. Skatter og Afgifter..... 8,533.			
	c. Bidrag til kommunale Anstalter og Betjente 19,663. 70			
	d. Lønninger..... 2,600.			
		63,266. 44		
	2. Udgifter vedkommende adskillige Jorder, Tiender m. m.....	1,947. 43		
	3. Bygningsudgifter.....	1,399. 37		
	4. Udgifter ved Kolonierne paa Alheden og Randbøl Hede.....	3,898. 61		
	5. Adskillige og uforudsete Udgifter ved Domænebestyrelsen.....	1,000.		
			71,511. 85	
	b. Under Landbrugsministeriets Bestyrelse:			
	1. Udgifter vedkommende de egentlige Domænedistrikter.....	17,755.		
	2. Kirkeudgifter (Bygningsudgifter ikke medindbefattede)	4,668. 58		
	At overføre...	22,423. 58	71,511. 85	661,443. 67

b. Udfor Kysten fra Mallings-Bro til Skellet mellem Kallehave Sogn og Vordingborg Landsogn i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

c. Udfor Langøs Kyst fra Baadebroen til det sydvestlige Hjørne af Ejendommen Matr. Nr. 1 b og 4, tilhørende Gaardmand Erik Andersen, i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XIV. Vordingborg Landsogn.

a. Udfor Kysten fra Skjellet mellem Kallehave Sogn og Vordingborg Landsogn indtil „Blegen" i Vintersbølle Skov i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kysten af Masnedø fra det nordøstlige Hjørne af Øen, hvor Lerklinten begynder, over Matr. Nr. 1 a, tilhørende Proprietær H. J. Hansen, Matr. Nr. 2, tilhørende Proprietær R. Jørgensen, Færgehavnen og indtil et Punkt, der ligger 800 Alen (502 Meter) forbi dennes sydligste Pynt, i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

c. Udfor Kysten fra Skjellet mellem Kastrup Sogn og Vordingborg Landsogn vestefter over Rosenfeld Gods, Skoven, Knudsby samt rundt om Knudshoved til den sidste af de nuværende Fredningstavler paa Opsynsmand Christiansens Mark i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XV. Kastrup Kommune.

Udfor Kysten fra Grænsen mellem Kastrup Sogn og Vordingborg Købstad vestefter til Skjellet mellem Kastrup Sogn og Vordingborg Landsogn i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa den fredede Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XVI. Kjøng Kommune.

a. Udfor Kysten paa Svinø paa Strækningen fra Skjellet mellem Ejler Larsens og Lars Petersens Ejendomme indtil 50 Alen (31 Meter) syd for Nedkørselen til Stranden paa Gaardmand Frederik Christiansens Ejendom samt paa Strækningen fra et Punkt 250 Alen (157 Meter) nord for nævnte Nedkørsel til Overfartsstedet til Dybsø i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten, dog med Undtagelse af Strækningen langs Jørgen Petersens Ejendom Matr. Nr. 25 af Svinø, hvor der kun fredes i en Afstand af 40 Alen (25 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kysten af Dybsø fra det sydøstlige Hjørne, hvor Lerklinten begynder, og saa langt denne naar, i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

c. Udfor Ejendommen Matr. Nr. 14 a og 15 a af Sallerup, tilhørende henholdsvis Gaardmand Jens P. Jensen og Ole Rasmussen, i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

Nr. 5. 28de Januar.

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje, og

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

XVII. Stege Købstad Kommune.

Udfor Kysten fra Vejen, der fører ned til Stranden forbi Kalkbrænder Petersens Ejendom, til 200 Alen (126 Meter) syd for Skytteforeningens Skydevolde i Skrivervænget samt udfor Stege Havn i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, og

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

XVIII. Stege Landsogns Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra den nordre Side af Stege Havn til Kosterbro i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kyststrækningen paa Koster Færgegaards Jorder fra det nordøstre Hjørne, hvor Lerklinten begynder, forbi Færgehavnen mod sydøst til det Punkt, hvor Klinten ophører, i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

c. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt 400 Alen (251 Meter) nordøst for Nedkørselen til Stranden paa Hans Jørg. Nielsens Ejendom i Bidsinge indtil 400 Alen (251 Meter) sydvest for Nedkørselen paa Fr. Hansens Ejendom i Tøvelde i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

d. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt 400 Alen (251 Meter) nordøst for Nedkørselen paa Fr. Hansens Ejendom i Tøvelde til et Punkt 100 Alen (63 Meter) vest for Skjellet mellem H. P. Rasmussens Enkes Ejendom og Oddermosen i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

e. Udfor den vestre Kyst paa Øen Lindholm saalangt Klinten naar i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

XIX. Damsholte Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen langs Matr. Nr. 6 b, 3 b, 7 b, 8 b og 2 b i Sprove By, saalangt Lerklinten naar paa sidstnævnte Ejendom, i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Røddinge Bys Kyststrækning fra et Punkt 300 Alen (188 Meter) nord for hvor Klinten begynder paa Chr. Andersens Ejendom og til Baadelejet i en Afstand af 300 Alen 188 Meter) fra Kysten.

c. Udfor Rytsebæk Bys Jorder fra Skjellet mellem Damsholte og Fanefjord Sogne til et Punkt 100 Alen (63 Meter) før Skjellet mellem Chr. Hansens og Jens Petersens Ejendomme i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

d. Udfor Hjelm Bys Jorder fra Nakken paa Anders Nielsens Ejendom indtil 400 Alen (251 Meter) sydvest for Nedkørselen paa Lars Petersens Ejendom i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

XX. Fanefjord Kommune.

a. Udfor Tostenæs Bys Jorder fra et Punkt 100 Alen (63 Meter) nord for hvor Klinten begynder til Overfartsstedet til Bogø i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kyststrækningen fra Grønsund Færgebro mod vest over P. G. Rasmussens Ejendom Matr. Nr. 1 b indtil den sidste Telefonpæl paa sidstnævnte Ejendom i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

c. Udfor Vindebæk Bys Jorder fra Gaardejer Jørgen Langes Ejendom, over denne og indtil 50 Alen (31 Meter) vest for Nedkørselen til Stranden paa Jens P. Hansens Ejendom i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

d. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt 50 Alen (31 Meter) øst for den under c nævnte Nedkørsel og til Skjellet mellem Matr. Nr. 30 og 31, tilhørende henholdsvis H. Henrik Nielsens Enke og N. P. Pedersen, i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

e. Udfor Kyststrækningen fra Skjellet mellem Matr. Nr. 10 a af Vindebæk, tilhørende Niels P. Petersen, og Lars Nielsens østlige Matr. Nr. til Skjellet mellem Fanefjord og Damsholte Sogne i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

XXI. Kjeldby Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra den østre Side af Nedkørselen til Stranden paa P. Jørgensens Ejendom i Tostrup til det Punkt, hvor Klinten ophører paa Tostrup Vængesgaards Marker, i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa den fredede Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialer til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

Nr. 5. 28de Januar.

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

XXII. Elmelunde Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt ca. 200 Alen (126 Meter) fra Nordfeldt Skovs vestlige Skjel, hvor Lerklinten begynder, langs Skoven og Nordfeldts Jorder til Skjellet mellem Elmelunde og Borre Sogne i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.
b. Udfor Nordfeldt Marker paa en Strækning af 600 Alen (377 Meter) hvor Lerklinten findes, fra det 1ste Pælehøfde og østefter, i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.
c. Udfor Kyststrækningen fra Skellet mellem Magleby og Elmelunde Sogne vestefter til Baadelejet i Raabylille i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at at der maa opsamles Kugleflint.

XXIII. Borre Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra Skjellet mellem Borre og Elmelunde Sogne østefter til Skjellet mellem Aalebæksgaard og Aage Nielsens Ejendom i Aalebæk i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.
b. Udfor Kyststrækningen fra Mærkepælen paa Aage Nielsens Ejendom østefter til Skjellet mellem Borre og Magleby Sogne i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

XXIV. Magleby Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra Skjellet mellem Borre og Magleby Sogne østefter Klinten rundt indtil Skandserevet i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.
b. Udfor Kyststrækningen fra Skjellet mellem N. P. Rasmussens Ejendom i Mandemark og N. P. Rasmussens Ejendom i Budsende til et Punkt 800 Alen (502 Meter) øst for Klintholm Havn i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.
c. Udfor Kyststrækningen fra Klintholm Havn (denne indbefattet) til Skjellet mellem Magleby og Elmelunde Sogne i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente de nævnte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Med Hensyn til Fredningen af Grunden udfor Møens Fyretablissement henvises til en anden Bekendtgørelse af D. D.

XXV. Nyord Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra Vesternæsset paa Sognefoged Jan Johansens Ejendom Matr. Nr. 11 sydefter til Jollepladsen i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten, dog paa de første 200 Alen (126 Meter) fra Vesternæsset kun i en Afstand af 50 Alen (31 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa den fredede Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, og

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

XXVI. Bogø Kommune.

a. Udfor Kysten paa Farø saa langt Klinten naar over Gaardejer Karl P. Farøs og G. Stæhrs Fjendomme Matr. Nr. 1 b og Matr. Nr. 2 i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kysten af Bogø paa en Strækning af 600 Alen (377 Meter), 300 Alen (188 Meter) paa hver Side af Skjellet mellem Gustav Klogs og R. P. Rasmussens Ejendomme Matr. Nr. 1 r og Matr. Nr. 2 b og 2 d i en Afstand af 250 Alen (157 Meter) fra Kysten.

c. Udfor Kyststrækningen langs Vilhelm Olsens Ejendom Matr. Nr. 29 a og 29 k af Bogø, Holmens Yderside med Syd og Øst indbefattet, i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

De ommeldte Forbud omfatte, forsaavidt Undtagelser ikke maatte være gjort, tillige de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Nr. 5. 28de Januar.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade, som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til § 5 i Lov af 18. Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 28. Januar 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 6.
28de
Januar.

Bekendtgørelse

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udenfor Møens Fyretablissement.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten, Ler, Sand og Grus i mindre end 15 Fods (4,7 Meters) Vanddybde udenfor Møens Fyretablissements Grund. Grænserne for det fredede Areal ere betegnede ved tvende i hver Grænselinie paa Stranden opstillede Stager, hvorpaa er anbragt triangulære Figurer af Lægter, og som holdte over eet antyde de Linier ude i Farvandet, mellem hvilke Borttagelsen af Sten m. m. forbydes.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 28de Januar 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 7.
29de
Januar.

Bekendtgørelse

om

Havnereglement for Sørvaag.

Under Dags Dato har Justitsministeriet i Henhold til Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. v. stadfæstet følgende.

§ 1.

Til Havnen ved Sørvaag bliver at henregne Farvandet sønden for en ret Linie, der tænkes dragen fra „Klyvarnar" (paa Sydsiden af Sørvaagsbugten) til et Punkt sydvest for Udløbet af Storaa i Fortsættelse af en ret Linie mellem „Liðartangi" (paa Nordsiden af Myggenæs) og „Klyvarnar." Den nævnte Grænse betegnes om Natten med en Lanterne, der anbringes paa „Ørgin heiman fyri Lið", og som indenfor Grænsen viser grønt og udenfor Grænsen rødt Lys.

§ 2.

Ethvert Fartøj, der indkommer i Havnen, skal med nedennævnte Undtagelser, hvad enten det er bestuvet med Gods, ballastet eller tomt, betale i Havneafgift 5 Øre for hver Registerton af Skibets Drægtighed. Af Skibe, der ankre paa Reden, betales, for saa vidt de fra Land indtage eller til Land afskibe Varer, 3 Øre pr. Registerton af Skibets Drægtighed.

Skibe, som flere Gange i samme Kalenderaar anløbe Sørvaag, erlægge kun Havneafgift med dennes fulde Beløb de 3 første Gange, den i Aarets Løb betales, hvorimod der for de øvrige Gange kun erlægges Halvdelen af Afgiftens Beløb; hvis saadanne Skibe paa en og samme Rejse (uden i Mellemtiden at have anløbet nogen Havn udenfor Færøerne) skulle anløbe Sørvaag flere Gange, erlægges Havneafgift kun første Gang.

Indenlandske Fiskerskibe og indenlandske Fartøjer, der gaa i Kystfart, skulle ikke være pligtige at erlægge Havneafgift mere end 3 Gange i hvert Kalenderaar.

Skibe og Motorbaade af over 10 Tons Drægtighed, som ligge vinterfortøjede i Sørvaag, betale ialt kun 10 Kr. om Aaret uden Hensyn til, hvor ofte de iøvrigt anløbe Havnen eller Reden. Fartøjer under 10 Tons betale 5 Kr. aarlig. Afgiften erlægges til en af Havnebestyrelsen fastsat Tid.

Alle Orlogsskibe og Lysttartøjer ere fritagne for Havneafgift.

§ 3.

Havnens Drift varetages af en af Forstanderskabet for et Aar ad Gangen valgt Havnebestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke mindst 1 skal være Medlem af Forstanderskabet. Til Afholdelse af Udgifter og til Foranstaltninger, der ville medføre saadanne, udkræves Forstanderskabets Samtykke.

Havnens Regnskabsvæsen udsondres som en særlig Afdeling af Kommunens Regnskab, og Havnekassens Indtægter maa ikke forbruges til andre kommunale Øjemed end Havnens Administration og Forbedring. Iøvrigt skal Havnekassen administreres ganske efter de for Kommunens Kasse gældende Regler.

§ 4.

Forstanderskabet antager efter Indstilling fra Havnebestyrelsen en duelig og paalidelig Mand til som Opsynsmand at føre det daglige Tilsyn med Havnen, opkræve og indbetale Havneafgifterne m. m.

§ 5.

Enhver i Havnen indkommende Skipper skal melde sig til Opsynsmanden og forhale sit Fartøj til det Sted, som anvises ham af denne. Ligeledes har Opsynsmanden at bestemme, hvor Lossebaade kunne fortøjes.

Ethvert Skib, som for et længere Ophold fortøjer i Havnen, skal have en tydelig Bøje paa hvert udlagt Anker, med Bøjereb af en til Dybden svarende Længde. Kvalitet og Dimensioner af Bøjer og Bøjereb bestemmes af Havnebestyrelsen. Skibe og Motorbaade, som ligge vinterfortøjede i Havnen, eller som maatte opankre i denne, ere fritagne for at have Ankerlanterne, saalænge de maatte forblive i Havnen.

§ 6.

Havnen maa ikke spærres med Trosser, Kættinger og andet, saaledes at Skibe eller Baade hindres i til enhver Tid at komme ind i eller ud af Havnen. Ingen maa fra Skibe eller andre Fartøjer kaste Ballast overbord i Havnen.

§ 7.

I Havnen maa Fartøjer ikke oplægges uden Havnebestyrelsens Tilladelse og efter sammes Bestemmelse med Hensyn til Stedet.

Strander eller synker et Fartøj paa et Sted, hvor det er til Hinder for Havnens Benyttelse, og det ikke af Vedkommende borttages inden en af Bestyrelsen fastsat Frist, foranstalter denne Vraget fjernet paa Vedkommendes Bekostning.

§ 8.

Ingen maa om Bord i Fartøj i Havnen handle skødesløst med Ild eller Lys; naar intet Mandskab er om Bord, skal Ild og Lys være forsvarlig slukket. Aske maa om Bord i Fartøjer i Havnen kun henlægges i Kar af uantændeligt Materiale.

§ 9.

For saa vidt Havnevæsenet er i Besiddelse af Flaader, Blokke, Gier eller andre Redskaber til Afbenyttelse for de i Havnen liggende Fartøjer, maa Benyttelse heraf kun ske efter Henvendelse til Opsynsmanden og mod Erlæggelse til denne af den Afgift, som skal betales for Benyttelsen efter den herfor af Forstanderskabet satte Takst.

Nr. 7. 29de Januar.

§ 10.

Fortøjningskættinger maa ikke anbringes uden Forstanderskabets Samtykke og kun paa de af dette fastsatte Betingelser. Allerede udlagte Fortøjningskættinger kunne af Forstanderskabet paabydes flyttede.

§ 11.

Fartøjets Fører er ansvarlig for al den Skade, af hvad Navn nævnes kan, som han eller hans Mandskab maatte anrette paa Havnen, dens Bolværker eller andre til den hørende Indretninger eller paa de den tilhørende Redskaber, enten som Følge af Overtrædelse af nærværende Reglement eller som Følge af Mangel paa almindelig Agtpaagivenhed.

§ 12.

Fartøjer og Baade, som ligge fortøjede paa anvist Sted, skulle i paatrængende Tilfælde, f. Eks. ved indtræffende Grindefangst eller ved Sejfangst (Notekast), være forpligtede til at skifte Plads efter Opsynsmandens Anvisning.

§ 13.

Ingen Skipper maa afsejle, inden han til Opsynsmanden har betalt, hvad der skal erlægges til Havnevæsenet.

§ 14.

Enhver, som befinder sig paa Havnens Territorium, skal rette sig efter Opsynsmandens Anvisninger. Tror nogen sig forurettet herved, kan han forebringe Sagen for Havnebestyrelsen, men har dog indtil videre at efterkomme det af Opsynsmanden givne Paabud.

Opsynsmanden skal under Udførelsen af sine Forretninger stedse være forsynet med et Skilt eller et andet Tegn, hvorved hans Stilling gøres kendelig.

§ 15.

Overtrædelse af dette Reglements Bestemmelser straffes med Bøder indtil 400 Kr. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Sørvaag Havnekasse. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Bøder eller Erstatning efter dette Reglement, er det Havnebestyrelsen tilladt at bestemme og affordre Vedkommende de Pengebeløb, der skulle erlægges; vil Vedkommende ikke betale disse, afgøres Sagen ved Politiretten.

Det tilstedes ingen, som i Følge dette Reglement har paadraget sig Straf eller Erstatningsansvar, at rejse bort, førend han har rettet for sig eller stillet saadan Sikkerhed, som af Stedets Øvrighed anses tilstrækkelig.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 29de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

A. Tang,
Fm.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
Overført...	22,423. 58	71,511. 85	661,443. 67 1ste April.
3. Udgifter vedkommende forskellige under Domænebestyrelsen hørende Bygninger.	2,110.		
4. Udgifter ved Østersregalet	9,000.		
5. Bygningsudgifter:			
a. til almindeligt, aarligt Vedligeholdelsesarbejde..... Kr. Ø. 7,956.			
b. til Hovedistandsættelser og nye Bygninger 8,517. 45			
	16,473. 45		
6. Udgifter vedkommende Tipperne og Klægbanken i Ringkøbing Fjord.....	3,700.		
7. Adskillige og uforudsete Udgifter ved Domænebestyrelsen	3,000.		
		56,707. 03	
			128,218. 88
Altsaa Overskud af Landvæsenet...	.....	.....	533,224. 79
II. Skov- og Jagtvæsenet:			
A. Indtægter:			
1. De egentlige Skovdistrikter:			
a. Ved Salg af Skovningseffekter.....	1,438,538. 30		
b. Biindtægter.....	55,403. 05		
2. Jægersborg Dyrehave og Charlottenlund..	74,598. 29		
		1,568,539. 64	
Heraf afholdes forlods følgende:			
B. Udgifter:			
1. De egentlige Skovdistrikter:			
a. Opskovnings- og Transportudgifter (anslaaet).....	258,585. 80		
b. Salgsudgifter (anslaaet).....	78,258. 68		
c. Tilberedning af Biprodukter (anslaaet).	8,120.		
d. Værdien af Effekter, udleverede uden Betaling	39,596. 87		
e. Kultur- og Planteskolearbejder (anslaaet)	208,784.		
f. Hegns-, Vej- og Vandledningsarbejder .	82,625.		
g. Lønninger	216,004. 06		
h. Skatter og Afgifter	64,500.		
i. Bygningsudgifter.....	85,515. 08		
	1,041,989. 49		
At overføre...	1,041,989. 49	1,568,539. 64	533,224. 79

Bekendtgørelse

Nr. 8.
29de
Januar.

om

Forandring i det af Justitsministeriet under 6te Oktober 1906 stadfæstede Havnereglement for Vaag (Suderø).

Under Dags Dato har Justitsministeriet i Henhold til Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. v. stadfæstet, at § 5 i det af Justitsministeriet under 6te Oktober 1906 stadfæstede Havnereglement for Vaag (Suderø) faar følgende ændrede Affattelse:

„I Havnen er der paa hver Side af Fjorden oprejst 2 tydelige hvide Mærker; ved at trække parallele Linier mellem disse, dannes der en Plads i Havnen, som er forbeholdt fremmede Skibe at opankre i, og hvor Fartøjer ikke maa vinterfortøjes eller fortøjes for et længere Ophold. Naar Fartøjer, hjemmehørende i Vaag, opankre paa denne Plads, maa de finde sig i at forhale ud af Pladsen i Tilfælde af, at fremmede Skibe ankomme.

Iøvrigt skal enhver i Havnen indkommende Skipper melde sig til Opsynsmanden og forhale sit Fartøj til det Sted, som anvises ham af denne. Ligeledes har Opsynsmanden at bestemme, hvor Lossebaade kunne fortøjes."

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 29de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

A. Tang,
Fm.

Nr. 9.
29de
Januar.

Bekendtgørelse

om

Havnereglement for Vestmanhavn.

Under Dags Dato har Justitsministeriet i Henhold til Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. v. stadfæstet følgende:

§ 1.

Til Havnen ved Vestmanhavn bliver at henregne Farvandet indenfor en Linie mellem „Fiskinakudla“ (mod Øst) og „Gränanes“ (mod Vest).

§ 2.

Ethvert Fartøj, der indkommer i Havnen, skal med nedennævnte Undtagelser, hvad enten det er bestuvet med Gods, ballastet eller tomt, betale i Havneafgift 5 Øre for hver Registerton af Skibets Drægtighed. Samme Afgift betales af Skibe, der ankre paa Reden, for saa vidt de fra Land indtage eller til Land afskibe Varer.

Skibe, som flere Gange i samme Kalenderaar anløbe Vestmanhavn, erlægge kun Havneafgift med dennes fulde Beløb de 3 første Gange, den i Aarets Løb betales, hvorimod der for de øvrige Gange kun erlægges Halvdelen af Afgiftens Beløb; hvis saadanne Skibe paa en og samme Rejse (uden i Mellemtiden at have anløbet nogen Havn udenfor Færøerne) skulde anløbe Vestmanhavn flere Gange, erlægges Havneafgift kun første Gang.

Indenlandske Fiskerskibe og indenlandske Fartøjer, der gaa i Kystfart, skulle ikke være pligtige at erlægge Havneafgift mere end 3 Gange i hvert Kalenderaar.

Skibe, som ligge vinterfortøjede i Vestmanhavn, betale i alt kun 12 Kr. om Aaret uden Hensyn til, hvor ofte de iøvrigt anløbe Havnen eller Reden. Afgiften erlægges til en af Havnebestyrelsen fastsat Tid.

Alle Orlogsskibe og Lystfartøjer ere fritagne for Havneafgift.

§ 3.

Havnens Drift varetages af en af Forstanderskabet for et Aar ad Gangen valgt Havnebestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke mindst de 2 skulle være Medlemmer enten af Forstanderskabet eller af Sognekommissionen. Til Afholdelse af Udgifter og til Foranstaltninger, der ville medføre saadanne, udkræves Forstanderskabets Samtykke.

Havnens Regnskabsvæsen udsondres som en særlig Afdeling af Sognets Regnskab, og Havnekassens Indtægter maa ikke forbruges til andre kommunale Øjemed end Havnens Administration og Forbedring. Iøvrigt skal Havnekassen administreres ganske efter de for Sognets Kasse gældende Regler. Nr. 9. 29de Januar.

§ 4.

Forstanderskabet antager efter Indstilling fra Havnebestyrelsen en duelig og paalidelig Mand til som Opsynsmand at føre det daglige Tilsyn med Havnen, opkræve og indbetale Havneafgifterne m. m.

§ 5.

Enhver i Havnen indkommende Skipper skal melde sig til Opsynsmanden og forhale sit Fartøj til det Sted, som anvises ham af denne. Ligeledes har Opsynsmanden at bestemme, hvor Lossebaade kunne fortøjes.

Ethvert Skib, som for et længere Ophold fortøjer i Havnen, skal have en tydelig Bøje paa hvert udlagt Anker, med Bøjereb af en til Dybden svarende Længde. Kvalitet og Dimensioner af Bøjer og Bøjereb bestemmes af Havnebestyrelsen.

§ 6.

Havnen maa ikke spærres med Trosser eller Kættinger, saaledes at Skibe eller Baade hindres i til enhver Tid at komme ind i eller ud af Havnen.

§ 7.

I Havnen maa Fartøjer ikke oplægges uden Havnebestyrelsens Tilladelse og efter sammes Bestemmelse med Hensyn til Stedet.

Strander eller synker et Fartøj paa et Sted, hvor det er til Hinder for Havnens Benyttelse, og det ikke af vedkommende borttages, inden en af Bestyrelsen fastsat Frist, foranstalter denne Vraget fjernet paa vedkommendes Bekostning.

§ 8.

Ingen maa om Bord i Fartøj i Havnen handle skødesløst med Ild eller Lys; naar intet Mandskab er om Bord, skal Ild og Lys være forsvarlig slukket. Aske maa om Bord i Fartøjer i Havnen kun henlægges i Kar af uantændeligt Materiale.

§ 9.

For saa vidt Havnevæsenet er i Besiddelse af Flaader, Blokke, Gier eller andre Redskaber til Afbenyttelse for de i Havnen liggende Fartøjer, maa Benyttelse heraf kun ske efter Henvendelse til Opsynsmanden og mod Erlæggelse til denne af den Afgift, som skal betales for Benyttelsen efter den herfor af Forstanderskabet satte Takst.

§ 10.

Fortøjningskættinger maa ikke anbringes uden Forstanderskabets Samtykke og kun paa de af dette fastsatte Betingelser.

§ 11.

Fartøjets Fører er ansvarlig for al den Skade, af hvad Navn nævnes kan som han eller hans Mandskab maatte anrette paa Havnen, dens Bolværker eller

Nr. 9. 29de Januar.

andre til denne hørende Indretninger eller paa de den tilhørende Redskaber, enten som Følge af Overtrædelse af nærværende Reglement eller som Følge af Mangel paa almindelig Agtpaagivenhed.

§ 12.

Fartøjer og Baade, som ligge fortøjede paa anvist Sted, skulle i paatrængende Tilfælde, f. Eks. ved indtræffende Grindefangst eller ved Sejefangst (Notekast), være forpligtede til at skifte Plads efter Opsynsmandens Anvisning.

§ 13.

Ingen Skipper maa afsejle, inden han til Opsynsmanden har betalt, hvad der skal erlægges til Havnevæsenet.

§ 14.

Enhver, som befinder sig paa Havnens Territorium, skal rette sig efter Opsynsmandens Anvisninger. Tror nogen sig forurettet herved, kan han forebringe Sagen for Havnebestyrelsen, men har dog indtil videre at efterkomme det af Opsynsmanden givne Paabud.

Opsynsmanden skal under Udførelsen af sine Forretninger stedse være forsynet med et Skilt eller et andet Tegn, hvorved hans Stilling gøres kendelig.

§ 15.

Overtrædelse af dette Reglements Bestemmelser straffes med Bøder indtil 400 Kr. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Vestmanhavns Havnekasse. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Bøder eller Erstatning efter dette Reglement, er det Havnebestyrelsen tilladt at bestemme og affordre vedkommende de Pengebeløb, der skulle erlægges; vil vedkommende ikke betale disse, afgøres Sagen ved Politiretten.

Det tilstedes ingen, som i Følge dette Reglement har paadraget sig Straf eller Erstatningsansvar, at rejse bort, førend han har rettet for sig eller stillet saadan Sikkerhed, som af Stedets Øvrighed anses tilstrækkelig.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 29de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

A. Tang,
Fm.

Nr. 9. Bek. af 29. Jan. om Havnereglement for Vestmanhavn.

Bekendtgørelse

Nr. 10.
29de
Januar.

om

en Vedtægt for Vaag Ejde.

Under Dags Dato har Justitsministeriet i Henhold til Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. v. stadfæstet følgende Vedtægt for Vaag Ejde som Tillæg til det af Justitsministeriet den 6te Oktober 1906 stadfæstede Havnereglement for Vaag (Suderø).

§ 1.

Enhver Baad, som gaar til Søs fra Vaag Ejde, skal, hvad enten den gaar ud fra det gamle Landingssted „Kleivin" eller fra „Mulagjov" (efter den ny Traadbane), og hvad enten den gaar ud paa Fiskeri eller til hvilket som helst andet, betale i Afgift 40 Øre, hver Gang den gaar ud; Pengene tilfalde Ejdets Kasse.

§ 2.

Ejdets Drift varetages af en af Forstanderskabet for et Aar ad Gangen valgt Bestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke mindst de 2 skulle være Medlemmer af Forstanderskabet. Til Afholdelse af Udgifter og til Foranstaltninger, der ville medføre saadanne, udkræves Forstanderskabets Samtykke.

Ejdets Regnskabsvæsen udsondres som en særlig Afdeling af Sognets Regnskab, og Ejdets Kasses Indtægter maa ikke forbruges til andre kommunale Øjemed end Ejdets Administration og Forbedring. Iøvrigt skal Ejdets Kasse administreres ganske efter de for Sognets Kasse gældende Regler.

§ 3.

Forstanderskabet antager efter Indstilling fra Ejdets Bestyrelse en duelig og paalidelig Mand til som Opsynsmand at føre det daglige Tilsyn med Ejdet, opkræve og indbetale Afgiften m. m.

§ 4.

Efter den anlagte Traadbane maa for Baadebanens Vedkommende kun tomme Baade med Redskab føres, og for Fiskebanens Vedkommende maa der ikke føres mere, end hvad Kasserne lige kunne rumme, saaledes at disse hverken overfyldes eller der hænges noget som helst paa dem.

Nr. 10. 29de Januar.

§ 5.

Hele Mandskabet paa en Baad er ansvarlig for al den Skade, af hvad Navn nævnes kan, som det maatte anrette paa Ejdet, dets Redskaber eller de til det hørende Indretninger, enten som Følge af Overtrædelse af nærværende Vedtægt eller som Følge af Mangel paa almindelig Agtpaagivenhed.

§ 6.

Skulde nogen Baad komme til Skade som Følge af Fejl eller Mangel ved Traadbanen, vil Skaden blive erstattet af Ejdets Kasse.

§ 7.

Overtrædelse af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Bøder indtil 200 Kr. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Ejdets Kasse. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Bøde eller Erstatning efter denne Vedtægt, er det Ejdets Bestyrelse tilladt at bestemme og affordre Vedkommende de Pengebeløb, der skulle erlægges; vil Vedkommende ikke betale disse, afgøres Sagen ved Politiretten.

§ 8.

Denne Vedtægt er kun gældende for Baade hjemmehørende i Vaag.
Fremmede Baade betale en Afgift af 1 Kr. for hver Gang, de benytte Traadbanen.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 29de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

A. Tang,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 11.
2den
Februar.

om

Kystfredning i Randers Amtsraadskreds.

I Henhold til de Kendelser, der ere afsagte af den af Landbrugsministeriet i Henhold til Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 for Randers Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission angaaende Kystfredning i nævnte Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder, er Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden forbudt paa følgende Steder:

I. Nørager Sogn.

Udfor Chr. Hougesens og Chr. Sørensens Ejendomme i Mogenstrup By i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

II. Gjerrild Sogn.

Udfor Gjerrild Klint fra et Punkt beliggende 300 Alen (188 Meter) sydøst for Vandløbet „Ræbæks" Udløb i Havet og i Syd til et Punkt, der ligger 275 Alen (173 Meter) nord for det Sted, hvor Skellet mellem Anders Sørensens og Poul Sørensens Fæstejorder, henholdsvis Matr. Nr. 36 a og 37 a af Gjerrild By, støder til Havet, i en Afstand af 600 Alen (377 Meter) fra Kysten.

III. Karlby Sogn.

Udfor Karlby Klint fra den offentlige Vej til Landingsstedet og i Syd til Sognegrænsen i en Afstand af 600 Alen (377 Meter) fra Kysten.

IV. Voldby Sogn.

Udfor Sangstrup Klint fra Sognegrænsen mod Nord og i Syd til det Punkt, hvor Forlængelsen af den private Vej forbi Bygningerne og Haven til Gaarden „Sølyst" (Matr. Nr. 11 a af Sangstrup) støder til Havet, i en Afstand af 600 Alen (377 Meter) fra Kysten.

V. Aalsø Sogn.

Udfor Hovedgaarden Katholms Strand fra et Punkt, der ligger 50 Alen (31 Meter) nord for den sydlige Kant af Mosen, „det runde Hul" kaldet, og i Syd til Havknudebækkens Udløb i Havet i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

Nr. 11. 2den Februar.

VI. Rosmus Sogn.

Udfor Rugaard Strand fra det Sted, hvor Skellet mellem Matr. Nr. 1 k og 1 f støder til Stranden, og i Syd indtil Sognegrænsen i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

VII. Hyllested Sogn.

Udfor Hyllested Skovgaardes Strand fra Sognegrænsen mod Nord og i Syd indtil det Sted, hvor Skellet mellem Matr. Nr. 12 og 9 c støder mod Stranden, i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

VIII. Draaby Sogn.

a. Udfor Boeslum Strand fra det Punkt, hvor Skellet mellem Matr. Nr. 16 a og 25 støder mod Havet, og i Syd til Sognegrænsen i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kysten af Matr. Nr. 7 a af Egsmark i en Strækning af 200 Alen (126 Meter) regnet fra Loddens østre Skel i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

IX. Ebeltoft Landsogn.

a. Udfor Elsegaardes Strand fra Sognegrænsen mod Nord og derfra i Syd indtil det sydlige Skel for Niels Nielsens Ejendom Matr. Nr. 7 i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kyststrækningen fra Skellet mellem Carl Hansens Ejendom „Mariesminde“ og Rasmus Andersens Ejendom „Langagergaard“, begge af Ebeltoft Skovgaarde, i Nordvest indtil Ebeltoft Købstads Jorder ved Plantagens sydlige Hjørne i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

X. Vistofte Sogn.

Udfor Fuglsø Strand fra et Punkt ca. 100 Alen (63 Meter) nord for en lille Sø ved Fuglsø Skov og derfra i Syd indtil det laveste Sted — ved Havet — paa Matr. Nr. 7 b af Begtrup, ret ud for Bygningerne paa denne Ejendom, i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

XI. Helgenæs Sogn.

a. Udfor Carl S. Christiansens Ejendom „Svanesminde“, Matr. Nr. 12 a af Esby, fra et Punkt ret ud for Gaardens Bygninger og derfra mod Syd ud for R. P. Bøgholms, Simon Rasmussens, Jens Jensens og Carl Løckes Ejendomme, henholdsvis Matr. Nr. 17 a, 27, 4 a og 8 a af Esby, og videre forbi Lushage og Klægberg Høje indtil et Punkt 1500 Alen (942 Meter) øst for Fyret paa Sletterhage, i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Ørby og Fejrup Strand fra Skellet mellem Chr. Holsts og Mads Jensens Ejendomme, Matr. Nr. 1 a og 2 af Ørby, mod Nord indtil et Punkt 300 Alen (188 Meter) nord for Skellet mellem Nordbys og L. P. Thomsens Ejendomme i Fejrup By i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

c. Udfor Hans Fyenboes Ejendom, Matr. Nr. 8 a i det saakaldte Fuglevad under Borup By, fra det nordre Skel ved Begtrup Vig og ca. 500 Alen (314 Meter) mod Syd til en Mose, beliggende umiddelbart ved Byvejens østre Side, i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

XII. Tveed Sogn.

a. Udfor Hovedgaarden „Iisgaards" Strand, fra Gaardens østre Skel ved det gamle Hovdige og videre forbi Bjødstrup Strand indtil det nordligste Skel for Matr. Nr. 1 af Landborup i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

b. Udfor det saakaldte „Skjødshoved", under Matr. Nr. 45 af Deigret By, i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

XIII. Bregnet Sogn.

a. Udfor Østsiden af den til Kalø Slotsruin førende Vase og ligeledes udfor Østsiden af selve Slotsholmen (Ruinen) i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Udfor Syd-, Vest- og Nordsiden af Slotsholmen og udfor Vestsiden af Vasen i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) udfor Kysten.

Udfor Syd- og Vestsiden af Skoven „Hestehaven", Matr. Nr. 1 e af Kalø Hovedgaard, indtil det nordvestre Hjørne af Favntræpladsen i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

Udfor Strækningen fra det nævnte Hjørne indtil Skellet mellem Matr. Nr. 1 e og 1 a af Kalø Hovedgaard samt udfor Matr. Nr. 1 a, 1 c, 1 d og 1 b af Kalø Hovedgaard, nemlig fra Vejen, der fører ud til Ruinen, og mod Øst ti Kolaa, i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Endvidere fredes Grunden om den saakaldte „Rønsten", beliggende sydøst for Kalø Ruin, i den Udstrækning, hvori den er afsat paa Generalstabens Kort, affattet i Maalestoksforholdet $^1/_{10000}$.

Paa de angivne Kyststrækninger, dog med Undtagelse af Strækningen rundt om Slotsholmen (Ruinen), tillades det Besidderen af Kalø Hovedgaard at borttage Sten og Grus til Hovedgaardens og Godsets Brug.

Endvidere bemærkes, at Fredningen syd for Kalø Ruin og langs den østlige Del af Kalø Jorder fra Vasen til Kolaa samt af Grunden om „Rønstenen". ikke skal være til Hinder for en eventuel Uddybning eller Regulering af Sejlløbet ind til Ladepladsen ved Nappedam.

b. Udfor Matr. Nr. 2 a og 2 c af Følle, „Følle Strandgaard", fra det søndre Skel for Ladepladsen, Matr. Nr. 30, mod Syd og Vest, indtil det vestre Skjel for nævnte Matr. Nr. 2 c mod Matr. Nr. 18 a sammesteds, i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

XIV. Skjødstrup Sogn.

a. Udfor Vosnæspynt fra Landgangsbroen og rundt om Pynten til den sidste nuværende Fredningspæl ved Hjørnet af den med Krat bevoksede Skrænt i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Ejeren af Vosnæsgaard at borttage Strandgrus til sit eget private Brug paa Strækningen fra Landgangsbroen og 200 Alen (126 Meter) mod Syd.

b. Udfor den under Vosnæsgaard hørende saakaldte „Havskov" fra det nordøstlige Hjørne af denne og til det sydvestre Hjørne af den med Skov bevoksede Skrænt ved Matr. Nr. 2 a af Studstrup, samt endvidere udfor nævnte Matr. Nr. 2 a indtil Skellet mod Mtr. Nr. 2 b sammesteds i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Nr. 11. 2den Februar.

c. Udfor den Søren Chr. Jørgensen tilhørende Ejendom, Matr. Nr. 2 b af Studstrup fra det nordlige Endepunkt af den med Krat bevoksede Skrænt og indtil Skellet mellem Matr. Nr. 2 b og 5 a sammesteds i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

XV. Egaa Sogn.

a. Udfor Matr. Nr. 5 af Skjering By fra det Punkt, hvor Vejen fra Byen til Stranden støder til denne og drejer i Øst. og i en Strækning af 400 Alen (251 Meter) i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kyststrækningen fra sidstnævnte Punkt og videre mod Øst indtil det Sted, hvor den kratbevoksede Skrænt ophører (ved Brønden), i en Afstand af 50 Alen (31 Meter) fra Kysten.

XVI. Øen Anholt.

Udfor det saakaldte „Sønderbjerg" paa Øens sydvestlige Side fra det Punkt, hvor Øens offentlige Vandløb falder i Havet, og derfra mod Syd indtil det Sted, hvor Sønderbjergsvejen naar Strandbredden, i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Yderkanten af den bevoksede Strandbred.

De ommeldte Forbud omfatte tillige, forsaavidt Undtagelse ikke maatte være gjort, de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade, som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til § 5 i Lov af 18de Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 2. Februar 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Overført ..	1,041,989. 49	1,568,539. 64	533,224. 79
2. Jægersborg Dyrehave og Charlottenlund..	55,403. 32		
3. Skovreguleringen	22,130.		
4. Det forstlige Forsøgsvæsen	11,980.		
5. Kommissionen til Skovfogedelevers Uddannelse	5,260.		
6. Bidrag til Udgivelsen af „Tidsskrift for Skovvæsen“	600.		
7. Tilfældige og ekstraordinære Udgifter....	3,000.		
		1,140,362. 81	
Altsaa Overskud af Skov- og Jagtvæsenet...	.....	.....	428,176. 83
I alt Overskud...	.....	.....	961,401. 62

Bekendtgørelse

Nr. 12.
29de
Januar.

om,

at de for Købstæderne gældende Bestemmelser om Hundeafgiften, der i Følge Justitsministeriets Bekendtgørelse af 30te December 1905 er bragte til Anvendelse for de dersteds nærmere angivne Dele af Søllerød Sogn, ogsaa skal være gældende for den som „Skovridergaardens Villaby" betegnede Del af samme Sogn.

I Henhold til § 5 i Lov af 12te April 1889 om Hundeafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade, foraarsaget af Hunde, sammenholdt med Lov af 27de April 1900 om Forandring i nævnte Lov fastsættes herved, at de for Købstæderne gældende Bestemmelser om Hundeafgiften, der i Følge Justitsministeriets Bekendtgørelse af 30te December 1905 er bragte til Anvendelse for de dersteds nærmere angivne Dele af Søllerød Sogn, fra den 1ste Oktober d. A. at regne ogsaa skal være gældende for den som „Skovridergaardens Villaby" betegnede Del af samme Sogn, hvorved forstaas det Distrikt af Sognet, der begrænses af Jernbanelinien, Sognegrænsen mod Lyngby og Geels Skov, saaledes at Afgiften tilfalder Kommunens Hjælpekasse.

Justitsministeriet, den 29de Januar 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen,
Fm.

Nr. 13.
12te
Februar.

Bekendtgørelse

om,

at de for Købstæderne gældende Bestemmelser om Hundeafgiften skulle være gældende for en Del af Seest Sogn.

I Henhold til § 5 i Lov af 12te April 1889 om Hundeafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade, foraarsaget af Hunde, sammenholdt med Lov af 27de April 1900 om Forandring i nævnte Lov, fastsættes det herved, at de for Købstæderne gældende Bestemmelser om Hundeafgiften fra den 1ste Oktober d. A. at regne skulle være gældende for Seest By og Sønder Vang, hvorved forstaas den Del af Seest Sogn, der begynder ved Kolding Skel ved Munkensdam langs Kommunens 1ste Klasses Bivej Nr. 1 til Enkefru Brødsgaards Gaard Matr. Nr. 13 e, 14 e, 16 a, 16 b samt Bivej Nr. 6, den saakaldte Bredvej, endvidere den Del af Sønder Vang, der hører til Seest Kommune, fra Bellevue til Vonsild Skel, saaledes at Afgiften tilfalder Kommunens Hjælpekasse.

Justitsministeriet, den 12te Februar 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 14.
25de
Februar.

om

et Reglement for den ved Vildsunds Østside beliggende gamle Færgebro.

Under Dags Dato har Ministeriet stadfæstet følgende Reglement for den ved Vildsunds Østside beliggende gamle Færgebro.

§ 1.

Ethvert Fartøj har Ret til Afbenyttelse af Broen for at lade eller losse ved samme i den Rækkefølge, hvori dets Ankomst finder Sted, dog at det maa rette sig efter de Anvisninger, der gives det af Broens Bestyrelse, ligesom det er underkastet de i dette Reglement indeholdte almindelige Bestemmelser.

§ 2.

Postvæsenet har fortrinsvis og afgiftsfri Ret til Afbenyttelse af Broen for Rofærgen og sine andre Fartøjer og maa de til enhver Tid ved Broen liggende Fartøjer rette sig efter den Anvisning, der af Hensyn til den bekvemme Ind- og Udladning af Rofærgen og de andre Færgefartøjer maatte blive givet dem.

§ 3.

Varer maa ikke henlægges paa selve Broen eller den dertil førende Vej, saaledes at de er til Hinder for Færdselen med Befordringer, Trækvogne etc. til og fra Broen, men de ville være at bortfjerne og aflæsse paa den dertil bestemte Oplagsplads efter nærmere Anvisning af Broens Bestyrelse eller sammes Repræsentant.

§ 4.

For Afbenyttelse af Broen erlægges i Bropenge 2 $^{0}/_{00}$ af den Værdi, som de indladede eller oplossede Varer have i Følge Faktura eller anden Afregning eller Værdiansættelse; dog erlægges i intet Tilfælde en mindre Afgift end 2 Kr.

§ 5.

Modtageren ved Losning og Afsenderen ved Ladning er pligtig til for Broens Bestyrelse eller dennes Repræsentant at opgive Dato for Afbenyttelse af Broen og Antallet af de Fartøjer, hvormed der er modtaget eller afsendt Varer, og Mængden af disse Varer samt til at fremvise Faktura eller andet fyldestgørende Bevis for Varernes Værdi. Ved Losning er Købeprisen, ved Ladning Salgsprisen den Værdi,

Nr. 14. 25de Februar.

hvorefter der opkræves. Brugeren af Broen er — naar det forlanges — pligtig til deponere et Beløb, der efter Brobestyrelsens Skøn er tilstrækkeligt til at dække Bropengene.

Vitterlig urigtig opgiven Værdiansættelse eller Uefterrettelighed med Erlæggelse af Bropengene berettiger til fremtidig at nægte den paagældende — direkte eller indirekte — at benytte Broen.

§ 6.

Broen er en selvejende Institution med særligt Kassevæsen; dens Administration varetages af Sogneraadet under Tilsyn af Thisted Amtsraad. Regnskab over Broens Indtægter og Udgifter aflægges aarlig sammen med Kommunens Regnskab og revideres og decideres paa samme Maade.

§ 7.

Bropengene tilfalde Broens Kasse, og deraf bestrides Udgifterne til Forrentning og Afdrag af det til Anlæget optagne Laan samt til Vedligeholdelse og Istandsættelse af Broen. Bropengene ville være at nedsætte, naar der er tilvejebragt en Reservefond af 1,000 Kr., der henlægges til Bestridelse af de Udgifter, der kunne blive fornødne til større Istandsættelse. Af Bropengene vil der kunne ydes et Vederlag til det Medlem af Sogneraadet, hvem Tilsynet af Broen er overdraget, hvilket Vederlag fastsættes af Brobestyrelsen under Amtsraadets Approbation.

§ 8.

Nærværende Reglement bliver at revidere inden den 1ste April 1915.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 25de Februar 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Bekendtgørelse

Nr. 15.
27de
Februar.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Instruks for Bygningsinspektøren i Ringsted Købstad.

I Henhold til § 35 i Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 stadfæstes herved følgende af Byraadet for Ringsted Købstad vedtagne Instruks for den i bemeldte Købstad ansatte Bygningsinspektør:

§ 1.

Ethvert Bygningsforetagende, hvad enten dette bestaar i nye Bygningers Opførelse eller Forandringer af ældre Bygninger eller af Skorstene, Ildsteder, Kjøller, Skillerum, Trapper, Vinduer eller Døre, skal, forinden samme paabegyndes, skriftlig anmeldes for Bygningsinspektøren, saaledes som det nærmere er angivet i Bygningsvedtægtens § 40.

De saaledes modtagne Anmeldelser, som skulle afgives, ledsagede af Genpart, blive under Dag og Datum kortelig at indføre i Bygningsinspektørens dertil af Bygningskommissionens Formand autoriserede Protokol.

Senest 3 Dage efter Anmeldelsens Modtagelse skal Bygningsinspektøren paa selve Stedet anstille Undersøgelse om alle Omstændigheder, som kunne komme i Betragtning ved Bedømmelsen af Bygningsforetagendets Lovmæssighed.

For saa vidt det derved eller af Anmeldelsen erfares, at Bygningsarbejdet falder ind under de Bestemmelser, som indeholdes i Bygningslovens §§ 4—7, § 8 med Undtagelse af Bestemmelsen om Vinduer eller andre Aabninger i Brandgavle, § 9, 1ste og 2det Afsnit, §§ 10—15, §§ 17—19, §§ 22—31 og 34, eller under Bestemmelserne i den approberede Bygningsvedtægt med Tillæg, med Undtagelse af de Bestemmelser, som udfordre Bygningskommissionens eller Byraadets Medvirkning, afgør han inden 8 Dage efter Anmeldelsens Modtagelse Sagen ved at paategne skriftlig Besked paa det ene Eksemplar af de modtagne Anmeldelser (med Angivelse af de Forskrifter, som Lovningen fordrer, eller som han til Opfyldelse af disse anser det nødvendigt at meddele den byggende til Iagttagelse som Betingelse eller Regel for Arbejdets Udførelse). Den saaledes meddelte Besked indføres derhos i Protokollen.

§ 2.

For saa vidt der derimod i Følge Anmeldelsen eller efter den af Bygningsinspektøren anstillede Undersøgelse med Hensyn til Bygningsforetagendet bliver Spørgsmaal om Anvendelsen af Bygningslovens § 2, § 3, § 8 for saa vidt angaar Bestemmelsen om Vinduer eller andre Aabninger i Brandgavle, § 9, 3die og 4de Afsnit

Nr. 15. 27de Februar.

§§ 16, 20, 21 eller i det hele nogen af de Bestemmelser i Bygningsloven saa vel som i Vedtægten og Tillæget, der udfordre Bygningskommissionens eller Byraadets Medvirkning, tilstiller Bygningsinspektøren inden 8 Dage efter Modtagelsen Anmeldelsen med Bilag til Bygningskommissionens Formand, hvorom gøres Bemærkning i Bygningsinspektørens Protokol, og bliver Bygningssagen da paa sædvanlig Maade at behandle af Bygningskommissionen.

Den samme Fremgangsmaade har Bygningsinspektøren at følge i Tvivlstilfælde. De saaledes af Bygningsinspektøren eller af Bygningskommissionen meddelte Byggetilladelser tilstilles ikke Bygherren direkte, men afleveres til Kæmnerkontoret, hvor de ville være at indløse mod den befalede Afgift (se Bygningsvedtægtens § 38), forinden der kan gøres Brug af dem.

Samtidig tilstiller Bygningsinspektøren:

1. Vedkommende en Meddelelse om, at Approbationen er til Indløsning.
2. Kæmnerkontoret Indtægtsbilag med Angivelse af de Kendelser, der ville være at erlægge for Byggetilladelsen.

§ 3.

Naar der saaledes enten af Bygningsinspektøren eller af Bygningskommissionen er meddelt Approbation paa Byggeforetagendet, har Bygningsinspektøren under dets Udførelse at føre nøje Tilsyn med, at de givne Forskrifter følges, og at Bygningslovgivningens Bestemmelser fuldstændig iagttages, derunder indbefattet Bygningernes rette Beliggenhed til den fastsatte Gadelinie.

Finder Bygningsinspektøren noget Arbejde udført eller paabegyndt, som er i Strid med Lovgivningen eller de givne Forskrifter, skal han straks give Vedkommende Paalæg om at forandre det.

Efterkommes dette ikke, og den byggende ej inden 24 Timer, efter at Paalægget er givet, fordrer dette underkastet Bygningskommissionens Bestemmelse, anmelder Bygningsinspektøren saadant for Politimesteren, for at denne kan træffe de fornødne Foranstaltninger til, at Lovens Bestemmelser kunne blive opfyldte og vedkommende draget til Ansvar.

§ 4.

Kommer Bygningsinspektøren til Kundskab om, at et anmeldelsespligtigt Bygningsforetagende er paabegyndt, uden at der derom er sket Anmeldelse, eller forinden Approbation er meddelt, skal han straks give Bygherren eller Bygmesteren, eller hvis ingen af disse er til Stede, de paa Byggestedet beskæftigede Arbejdere, skriftligt eller i Vidners Paahør mundtligt Paalæg om at standse med Arbejdet, indtil behørig Anmeldelse er sket og Planen approberet.

Til Paalægets Gennemførelse kan han fordre Politiets Bistand. Derefter skal han uden Ophold undersøge, om det uanmeldte Arbejde er udført i Overensstemmelse med de i Bygningsloven og Bygningsvedtægten fastsatte Regler, i hvilket Øjemed han er berettiget til at forlange opbrudt eller borttaget, hvad der er til Hinder for Undersøgelsen, hvorefter han om det forefaldne indsender Meddelelse til Bygningskommissionen. Lige Meddelelse indsender Bygningsinspektøren ogsaa angaaende de af ham i Medhold af Bygningslovens § 34 paa Bygningskommissionens Vegne trufne Foranstaltninger.

§ 5.

Saa snart et Bygningsforetagende, som har været Bygningsinspektørens Tilsyn undergivet, er tilendebragt, skal det anmeldes for ham, og naar han har fundet det

overensstemmende med de givne Forskrifter, udfærdiger han derom den i Bygnings- Nr. 15.
lovens § 33, jfr. Bygningsvedtægtens § 41 foreskrevne Attest om, at Bygningsarbejdet 27de Februar.
er udført i Overensstemmelse med Bygningslovgivningen.

For saa vidt det drejer sig om en ny Bygning, der tages i Brug til Beboelse eller andet stadigt Ophold, skal Attesten efter Bygningsinspektørens Foranstaltning tillige undertegnes af Sundhedskommissionen eller Kommissionens Formand, som paa dennes Vegne attesterer, at Bygningen er behørigt udtørret og Sundhedsvedtægtens Forskrifter iagttagne. Attest i Henhold til ovenstaaende udleveres vedkommende efter at være indført i Bygningsinspektørens Protokol.

§ 6.

Bygningsinspektøren har som Medlem af Bygningskommissionen og dennes Forretningsfører at sørge for, at de Bygningssager, der forelægges Kommissionen, og som han foredrager i Møderne, ere behørig forberedte. Han tilfører Kommissionens Beslutninger i dens Forhandlingsprotokol, som underskrives af tilstedeværende Medlemmer. Han har derhos at sørge for, at de Meddelelser, som udfærdiges af Kommissionen, ske overensstemmende med de tagne Beslutninger, samt at de meddeles de vedkommende senest 2 Dage efter, at Bestemmelsen er tagen.

Meddelelser fra Bygningskommissionen underskrives af Formanden paa Kommissionens Vegne. For saa vidt der fremkommer Besværinger over Bygningsinspektørens Virksomhed, fratræder han Møderne efter at have afgivet sin Erklæring. Ligesom han ikke deltager i Afstemningen ved saadanne Lejligheder, saaledes maa han heller ikke overvære denne.

§ 7.

Det paahviler Bygningsinspektøren endvidere:

1) efter Bygningskommissionens nærmere Anvisning at føre en Protokol over alle saadanne Deklarationer, der maatte vedrøre Bygningsvæsenet;
2) aarlig i April Maaned at give en Beretning til Bygningskommissionen og Byraadet om, hvad der i Aarets Løb er forefaldet af Vigtighed under hans Omraade, og navnlig om hvilke Nybygninger og større Byggeforetagender der ere fremkomne. Beretningen skal indeholde en Fortegnelse over de i Aarets Løb udfærdigede Byggetilladelser og de derfor beregnede Afgifter saavel som over udstedte Byggeattester.
3) paa Forlangende at bistaa Sundhedskommissionen ved Undersøgelse af, hvorvidt en Bygning er tjenlig til Beboelse.

§ 8.

Den af Bygningsinspektøren førte Protokol, som betales af Kæmnerkassen og indrettes efter Bygningskommissionens Forskrift, skal stedse holdes à jour og fremlægges i Bygningskommissionens Møder samt forevises for Bygningskommissionens Formand, saa ofte denne forlanger det.

§ 9.

Bygningsinspektøren, der ansættes og (med $^1/_4$ Aars gensidigt Varsel) afskediges af Byraadet under Justitsministeriets Approbation, maa ikke mere end 2 Døgn være fraværende herfra Staden uden at have meldt sin Fraværelse for Bygningskommissionens Formand og erholdt en anden af Kommissionens Medlemmer konstitueret til at varetage hans Forretninger.

Nr. 15. Bek. af 27. Febr. om en Instruks for Bygningsinspektøren i Ringsted Købstad.

Nr. 15. 27de Februar.

Bygningsinspektøren skal saavidt muligt være at træffe paa sit Kontor hver Søgnedag til en nærmere af Bygningskommissionen efter Forhandling med Bygningsinspektøren fastsat Tid.

Bygningsinspektøren oppebærer en Løn af 150 Kr. aarlig af Kommunens Kasse, til hvilken de i Bygningsvedtægtens § 38 omhandlede Afgifter indbetales.

Kontorholdsvederlag bevilges ham ved Kommunens Aarsoverslag. Det er ham forbudt af private at modtage noget Vederlag for de af ham udførte Forretninger eller paa nogen Maade at optræde som Entreprenør eller Leverandør ved Byggeforetagender i Kommunen. Uden Bygningskommissionens Tilladelse maa han ikke paatage sig noget som helst privat Arbejde, der kan regnes henhørende under hans Kontrolvirksomhed.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 27de Februar 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 16.
6te
Marts.

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udfor Fyretablissementet paa Albuen paa Lollands Vestside.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten, Ler, Sand og Grus indenfor en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Land paa den udvendige Side af den Staten tilhørende Grund udfor Fyretablissementet paa Albuen paa Lollands Vestside.

Grænserne for det fredede Areal ere betegnede ved tvende i hver Grænselinie paa Stranden opstillede Stager, hvorpaa der er anbragt triangulære Figurer af Lægter, og som holdte over ét antyde de Linier ude i Farvandet, mellem hvilke Borttagelsen af Sten m. v. forbydes.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 6te Marts 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 17.
6te
Marts.

Bekendtgørelse

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udenfor Gjedser Fyretablissement.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten, Ler, Sand og Grus i mindre end 18 Fods ($5_{,65}$ Meters) Vanddybde udenfor Gjedser Fyretablissements Grund.

I hver af Grænselinierne paa Stranden er der opstillet 2 Baaker, som holdte over ét antyde Grænselinierne ude i Farvandet, mellem hvilke Borttagelsen af de ommeldte Materialier forbydes.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 6te Marts 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

§ 3.

Renter af Statsaktiverne føres til Indtægt med nedenstaaende 5,814,463 Kr. 25 Ø.

	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
1. Renter og Udbytte af Reservefonden			638,000.	
2. Overskud af Kolonierne i Grønland	÷ 90,632.	03		
— af Usserød Fabrik	51,150.			
— af Frederiksværk Krudtværk	4,450.			
			÷ 35,032.	03
3. Overskud af Driften af Statsbanerne m. v.			3,546,658.	80
4. Overskud af Statshavnene m. v.			31,894.	48
5. a. Renter af de udestaaende Fordringer i Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig med Fradrag af 2,400 Kr. til de Salgsudgifter m. v., som heraf forlods afholdes			920,861.	
b. Renter af de i Vestindien udestaaende Fordringer med Fradrag af 1,000 Kr. til de Salgsudgifter m. v., som heraf forlods afholdes			5,081.	
c. Renter af det i Henhold til Lov Nr. 98 af 6. April 1906 optagne Statslaan paa 20 Mill. Kr., hvorfor er udstedt Indskrivningsbevis, der i Henhold til Lov Nr. 96 af 6. April 1906 er deponeret som Grundfond i Kongeriget Danmarks Hypotekbank			700,000.	
d. Renter af det i Henhold til Finansloven for 1907—08 § 27 III. b. 9. til Statsaktiverne overførte Beløb 200,000 Kr., der tjener som Statsgaranti for Laan ydede Medlemmerne af Statsfunktionærernes Laaneforening af Den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbank			7,000.	
I alt...			5,814,463.	25

Bekendtgørelse

Nr. 18.
6te
Marts.

om

Kystfredning i Maribo Amtsraadskreds.

Ifølge de Kendelser, der ere afsagte af den af Landbrugsministeriet i Henhold til § 2 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 for Maribo Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission angaaende Kystfredning i nævnte Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder, er Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden forbudt paa følgende Steder:

I. Vestenskov Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem Nakskov og Vestenskov Kommuner mod Vest langs Nakskov Fjord til Skellet mellem Vestenskov og Kappel Kommuner.

Udfor denne Kyststrækning fredes 255 Alen (160 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen langs Østersøen fra Skellet mellem Kappel og Vestenskov Kommuner mod Øst til Skellet mellem Vestenskov og Tillitze Kommuner.

Udfor denne Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Slotø, Øen rundt, og Dueholm, ligeledes Øen rundt, 96 Alen (60 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

II. Kappel Kommune.

Kyststrækningen langs Digelagets Grund.

Udfor denne Kyststrækning fredes langs Nakskov Fjord 255 Alen (160 Meter) fra daglig Vande, langs Østersøen 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen paa Albuen fra Strandsynspæl Nr. 1 Østen om Sandodden langs Landets Nord- og Vestkyst til Digerne.

Udfor denne Kyststrækning fredes 414 Alen (260 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

Nr. 18. 6te Marts. Med Hensyn til Fredningen af Forstranden udfor Fyretablissementet paa Albuen henvises til en anden Bekendtgørelse af Dags Dato.

III. Tillitze Kommune.

Hele Kyststrækningen.

Udfor Kyststrækningen fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

IV. Dannemarre Kommune.

Hele Kyststrækningen.

Udfor Kyststrækningen fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

V. Gloslunde-Græshave Kommune.

Hele Kyststrækningen med Undtagelse af Kyststrækningen udfor Statens Grund ved Kramnitze.

Udfor den fredede Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

VI. Rødby Købstads Kommune.

Hele Kyststrækningen.

Udfor Kyststrækningen fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

VII. Taagerup-Thorslunde Kommune.

Kyststrækningen udfor Digelagets Grund.

Udfor den fredede Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

VIII. Errindlev—Olstrup Kommune.

Kyststrækningen udfor Digelagets Grund.

Udfor den fredede Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen omkring Øerne Hylleholm og Tjørneholm.

Udfor disse Kyststrækninger fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

IX. Vester Ulslev Kommune.

Kyststrækningen fra Grænsen mellem Errindlev—Olstrup og Vester Ulslev Kommuner til den østligste Pynt af Peter Lanters Græsning.

Endvidere Kyststrækningen fra det Punkt, hvor Hovedvandløb Nr. 43 løber ud i Stranden, til Skellet mellem Vester Ulslev og Øster Ulslev—Godsted Kommuner.

Udfor disse Kyststrækninger fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere hele Kyststrækningen omkring Kalveholm.

Udfor denne Kyststrækning fredes 96 Alen (60 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

X. Øster Ulslev—Godsted Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem Vester Ulslev og Øster Ulslev—Godsted Kommuner til det sydøstligste Punkt af Sandodden ved Høvængets Græsning i Øster Ulslev.

Udfor Kyststrækningen fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XI. Herritslev Kommune.

Kyststrækningen fra et Punkt 1,912 Alen (1,200 Meter) Vest for Stubberup Udskibningsbro til Skellet mellem Herritslev og Nysted Landsogns Kommuner.

Udfor Kyststrækningen fredes 255 Alen (160 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen fra den østlige Ende af Egholm Skov til et Punkt ret Nord for den nordligste Spids af Øen Lindholm samt Kyststrækningen omkring Øen Lindholm.

Udfor disse Kyststrækninger fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XII. Nysted Landsogn.

Kyststrækningen fra et Punkt 319 Alen (200 Meter) Vest for den vestlige Ende af Klinten i Hestehaven langs og forbi denne til Sømærket ved Indsejlingen til Nysted.

Udfor denne Kyststrækning fredes 255 Alen (160 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

Nr. 18. Bek. af 6. Marts om Kystfredning i Maribo Amtsraadskreds.

Nr. 18. 6te Marts.

XIII. Nysted Købstads Kommune.

Kyststrækningen fra Kalkovnen til 319 Alen (200 Meter) Øst for Sømærketræet.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande. Dog ingen Steder længere ud end til Sejlløbet.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XIV. Majbølle Kommune.

Kyststrækningen fra Hjelms Skibested mod Nord og Vest til et Punkt 159 Alen (100 Meter) Vest for den nordligste Strandvej i Hjelm.

Endvidere Kyststrækningen fra Dampskibsbroen ved Guldborg mod Nord og Vest til Skellet mellem Majbølle og Vigsnæs Kommuner.

Udfor disse Kyststrækninger fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at bortage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug, undtagen paa Kyststrækningen fra Færgebroen ved Guldborg til den nordligste Spids af Skansen, fra hvilken Kyststrækning ingen af de Materialier, Forbudet omfatter, maa borttages, ejheller af Ejeren (Brugeren) af den fredede Kyststrækning.

XV. Vigsnæs Kommune.

Kysten af Vigsø fra Øens østligste Punkt om ad Nord- og Vest-Kysten til dens sydvestligste Punkt.

Endvidere Kyststrækningen mellem de 2 Strandveje ved Vigsnæs Vestermarkshuse.

Udfor disse Kyststrækninger fredes 255 Alen (160 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XVI. Askø Kommune.

Hele Kyststrækningen omkring Lilleø og Askø.

Udfor Kyststrækningen fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande, dog med Undtagelse af udfor Kyststrækningerne begrænsede mod Øst af en Linie fra Kvæghjørnet paa Askø til Dragets Odde paa Lilleø og mod Vest af en Linie fra Sundsøre paa Askø til Persmarks Odde paa Lilleø, idet hele det Areal, der er begrænset af disse Linier, fredes. Afstanden mellem Askø og Lilleø er paa disse Strækninger 1275—1593 Alen (ca. 800—1000 Meter).

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

I Henhold til samme Lov § 1 b tillades det endvidere Kommunen fra de fredede Strækninger at afhente de Materialier, Forbudet omfatter, til Anlæg og Vedligeholdelse af dens offentlige Veje.

Nr. 18. Bek. af 6. Marts om Kystfredning i Maribo Amtsraadskreds.

Nr. 18. 6te Marts.

XVII. Femø Kommune.

Kyststrækningen fra det nordligste Sømærke staaende paa Albert Danielsens Mark mod Vest til Skellet mellem Gaardejer Hans Rasmussens Ejendom (Matr. Nr. 27) og Gaardejer Kristoffersens Ejendom (Matr. Nr. 28).

Udfor denne Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere østre Klint fra det sydligste Punkt af en ved Stranden værende Bukketjørns Hæk mod Syd til 48 Alen (30 Meter) Syd for Sømærket.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere fra Nysted-Vejen til det Sted, hvor den dyrkede Jord holder op.

Udfor denne Kyststrækning fredes ligeledes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere fra Krankstub-Vejen til Ismose-Vejen.

Udfor denne Kyststrækning fredes 255 Alen (160 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Klinten udfor Niels Jakobsens Gaard (Præstegaardslodden).

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XVIII. Fejø Kommune.

Kyststrækningen fra Andemosevejen til Briets-Vejen og videre om Skovnæbbet til Skellet mellem Gaardejer Jens Frandsens og Hans P. Pedersens Ejendomme.

Udfor denne Kyststrækning fredes 637 Alen (400 Meter), dog udfor Skovnæbbet 956 Alen (600 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen fra Telegrafkablet paa Vestkysten til Ole Olsens Bygninger, hvor der er anbragt en Pæl, derfra i lige Linie til Anløbsbroen paa Skalø og videre til Øens nordligste Punkt, hvor Kysten drejer mod Øst.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen fra det nordlige Sømærke paa Skalø til Pladsen, hvor det sydlige Sømærke har været anbragt.

Udfor denne Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Vejrøs Kyst fra Redodden Nord og Øst om Øen til Bræddebroen paa Øens Sydkyst.

Udfor denne Kyststrækning fredes 255 Alen (160 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Krystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XIX. Østofte-Bandholm Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem den saakaldte Sandlod og Gaardejer Rasmus Jensens Ejendom i Rersnæs mod Vest til Skellet mellem Østofte-Bandholm og Stokkemarke Kommuner.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

Nr. 18. Bek. af 6. Marts om Kystfredning i Maribo Amtsraadskreds.

Nr. 18. 6te Marts.

XX. Stokkemarke Kommune.

Kyststrækningen fra Havnen ved Blands mod Vest til Skellet mellem Stokkemarke og Birket Kommuner.

Udfor denne Kyststrækning fredes 96 Alen (60 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXI. Birket Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem Stokkemarke og Birket Kommuner mod Vest til Ravnsby Bakke.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXII. Horslunde—Nordlunde Kommune.

Kyststrækningen fra et Punkt 96 Alen (60 Meter) Vest for Ravnsholt Strandvej mod Vest til Skellet mellem Horslunde—Nordlunde og Utterslev Kommuner.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen rundt Raagøs og Raagø Kalvs Kyster.

Udfor denne Kyststrækning fredes 255 Alen (160 Meter) fra daglig Vande. Fra sidstnævnte fredede Sted forbydes det alene at borttage Sten.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXIII. Utterslev Kommune.

Kyststrækningen fra et Punkt 96 Alen (60 Meter) Øst for Kastager Strandvej mod Vest til et Punkt 32 Alen (20 Meter) Vest for Kastager Nors Udløb i Stranden.

Udfor denne Kyststrækning fredes 96 Alen (60 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXIV. Sandby Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem Købeløv og Sandby Kommuner mod Syd til den sydligste Spids af Pynten ved Stensgaard.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere den vestligste og nordvestligste Kyst af Vendsholm.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Vejløs Vestkyst fra den sydligste til den nordligste Spids af Øen.

Udfor denne Kyststrækning fredes 96 Alen (60 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Enehøjes Vestkyst fra den sydlige til den nordlige Spids af Øen.

Udfor denne Kyststrækning fredes 96 Alen (60 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug. Nr. 18. 6te Marts.

XXV. Nykøbing Købstads Kommune.

Kyststrækningen fra Jærnbanebroen mod Syd til Skellet mellem Nykøbing og Væggerløse Kommuner.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande, dog intetsteds længere ud end til Sejlløbet.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXVI. Væggerløse Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem Nykøbing og Væggerløse Kommuner mod Syd til et Punkt 319 Alen (200 Meter) Nord for Bruserup Strandvej.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXVII. Skelby—Gedesby Kommune.

Kyststrækningen fra et Punkt ca. 319 Alen (200 Meter) Syd for Stavreby Strandvej til et Punkt 797 Alen (500 Meter) Syd for det Sted, hvor Korsager-Vejen naar Stranden.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere fra et Punkt 319 Alen (200 Meter) Nord for Hovedrenden langs Falsters Syd- og Østkyst til Statsdigets Begyndelse.

Udfor denne Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

Med Hensyn til Fredningen af Forstranden udfor Gjedser Fyretablissement henvises til en anden Bekendtgørelse af Dags Dato.

XXVIII. Idestrup Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem Elkenøre og Ulslev Byer til Grænsen mellem Idestrup og Sdr. Kirkeby—Sdr. Alslev Kommuner.

Udfor denne Kyststrækning fredes 1020 Alen (640 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage Grus saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug og Sten til Sikring af Kyststrækningen, derimod ikke til andet Brug.

I Henhold til samme Lovs § 1 b tillades det endvidere Idestrup Kommune af de Materialier, som Forbudet omfatter, til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje at borttage Grus og Sand, derimod ikke Sten og Ler, ud for Kyststrækningen fra Ulslev nordre Strandvej mod Syd saa langt som Kommunen i sin Tid har købt Strandret (ud for 3 Huslodder), dog ikke ud over 797 Alen (500 Meter).

Nr. 18. 6te Marts

XXIX. Sdr. Kirkeby—Sdr. Alslev Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem Idestrup og Sdr. Kirkeby—Sdr. Alslev Kommuner til Skellet mellem Gaardejerne Ludvig Hansens og Reinhold Bjerregaards Ejendomme.

Udfor denne Kyststrækning fredes 1020 Alen (640 Meter) fra daglig Vande.

Paa denne Strækning forbydes det dog alene at borttage Sten.

Endvidere fra Skellet mellem Ludvig Hansens og Reinhold Bjerregaards Ejendomme til Grænsen mellem Sdr. Kirkeby—Sdr. Alslev og Karleby—Horreby—Nr. Ørslev Kommuner.

Udfor denne Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

Fra alle de fredede Kyststrækninger i Kommunen tillades det i Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, som Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug, undtagen fra Kyststrækningen ud for det Sted, hvor der tidligere har været en Dæmning ved Sølyst.

XXX. Karleby—Horreby—Nr. Ørslev Kommune.

Hele Kyststrækningen med Undtagelse af 1020 Alen (640 Meter), 510 Alen (320 Meter) paa hver Side af Tunnerup Strandvej.

Udfor denne Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXXI. Horbeløv Kommune.

Hele Kyststrækningen.

Udfor denne fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug; dog gælder denne Tilladelse for Kyststrækningen fra Bregninge Strandvej til Pomle Nakke kun Ler, Sand og Grus, hvorimod Sten kun maa tages til bedre Sikring af Kyststrækningen, ikke til andet Brug.

XXXII. Aastrup Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem Horbelev og Aastrup Kommuner til Grønsunds Færgegaard og videre omkring den nordøstlige Del af Falster, saalangt Diget naar.

Udfor denne Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande, undtagen ud for Kyststrækningen langs Vejdæmningen fra Næsgaard til Grønsunds Færge, hvor der kun fredes 191 Alen (120 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXXIII. Stubbekøbing Kommune.

Kyststrækningen fra Stubbekøbing Havn mod Vest til Skellet mellem Stubbekøbing og Torkildstrup-Lillebrænde Kommuner.

Udfor denne Kyststrækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug. Nr. 18. 6te Marts.

XXXIV. Nr. Vedby—Nr. Alslev Kommune.

Kyststrækningen fra Færgebroen ved Gaabense til Skaane-Holm.

Udfor denne Kyststrækning fredes 319 Alen (200 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen udenom Skaane-Holm og Dyrefoden, saaledes at Fredningen omfatter Vandet mellem disse Øer og Landet; fra Skaane-Holm fredes 319 Alen (200 Meter) fra daglig Vande, fra Dyrefoden 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande. Ret Syd for den vestlige Ende af Dyrefoden anbringes paa Fastlandet en Pæl; fra denne og til et Punkt paa Kysten udfor Afdelingspæl Nr. 99 fredes 1020 Alen (640 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXXV. Vaalse Kommune.

Kyststrækningen fra Egemose-Grøften til Pynten ved Højen.

Udfor denne Strækning fredes 1020 Alen (640 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen fra ovennævnte Pynt til Skellet mellem Orenæs og Valdnæs.

Udfor denne Strækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen fra Flynderdøjls-Grøften omkring Korsnebbe til Barkhuset ved Skovridergaarden.

Udfor denne Strækning fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

Udfor Suderøen fredes 510 Alen (320 Meter) fra daglig Vande.

Endvidere Kyststrækningen fra Barkhuset ved Skovridergaarden til Egense Strandvej.

Udfor denne Strækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXXVI. Kippinge—Brarup Kommune.

Kyststrækningen langs Alstrup Klint fra dennes nordlige til dens sydlige Ende; endvidere Kyststrækningen fra Skellet mellem Vilhelmsdals og Stamhuset Vennerslunds Jorder til Skellet mellem Kippinge—Brarup og Stadager—Nr. Kirkeby Kommuner.

Udfor disse Kyststrækninger fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

XXXVII. Stadager—Nr. Kirkeby Kommune.

Hele Kyststrækningen.

Udfor denne Strækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

Nr. 18. Bek. af 6. Marts om Kystfredning i Maribo Amtsraadskreds.

Nr. 18. 6te Marts.

XXXVIII. Ønslev—Eskildstrup Kommune.

Kyststrækningen fra Skellet mellem Stadager—Nr. Kirkeby og Ønslev—Eskildstrup Kommuner til Pandebjerg Udskibningsbro.

Udfor denne Kyststrækning fredes 159 Alen (100 Meter) fra daglig Vande.

I Henhold til Lov om Kystfredning af 18de Maj 1906 § 1 a tillades det Ejerne (Brugerne) af de fredede Kyststrækninger at borttage de Materialier, Forbudet omfatter, saavel til bedre Sikring af Kyststrækningen som til deres eget private Brug.

De ommeldte Forbud omfatte tillige de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred, hvor særlige Undtagelser ikke ere gjorte.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade, som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til ovennævnte Lov af 18de Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 6te Marts 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 52.
1ste
April.

§ 4.

De direkte Skatter føres til Indtægt med nedenstaaende 15,161,000 Kr.

	Kr.
1. Ejendomsskyld i Henhold til Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903	5,372,000.
2. Indkomst- og Formueskat i Henhold til Lov Nr. 104 af 15. Maj 1903	9,486,000.
3. Landskat af det tiendeydende Hartkorn og det matrikulerede Tiende-hartkorn i Henhold til Forordning af 24. Juni 1840.....	240,000.
4. Rangskat efter Fradrag af Oppebørselsudgifter.....	63,000.
I alt direkte Skatter...	15,161,000.

Bekendtgørelse

Nr. 19.
27de
Februar.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Bygningsreglement for Brøndbyøster- og vester Kommune under Kjøbenhavns Amt.

I Henhold til Lov af 11te Februar 1876 angaaende Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter, jfr. Lov af 5te December 1894 angaaende yderligere Regler for Tilvejebringelsen af saadanne Reglementer og af Bygningsvedtægter for Købstæderne, stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Brøndbyernes Kommune vedtagne Bygningsreglement for Brøndbyøster- og vester Kommune under Kjøbenhavns Amt.

§ 1.

Reglementet gælder for Brøndbyernes Kommune.

§ 2.

Gadernes og Vejenes Navne bestemmes af Sogneraadet efter Bygningskommissionens Indstilling. Paa samme Maade kan Beslutning fattes om Husenes Numerering og om Gade- og Vejnavnes samt Husnumres Anbringelse paa de paagældende Huse paa Kommunens Regning.

§ 3.

Ingen Gade eller Vej maa anlægges med en mindre Bredde end 20 Alen. Paa Grunde, der ikke ligge ved en af Sogneraadet godkendt offentlig eller privat Gade eller Vej, maa Bygninger først paabegyndes, naar derfra er anlagt en Vej af tilstrækkelig Bredde og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig eller privat Gade eller Vej. Naar der tales om, at Gader og Veje anlægges, forstaas herved, at Vejen makadamiseres med et 4 Tommer eller 6 Tommer tykt Paklag af større Sten og et 4 Tommer tykt Lag af Skærver, der dækkes med Grus og tromles. Bredden og Tykkelsen af Vejbanen godkendes af Bygningskommissionen. Vejbanen forsynes med Afløb fra begge Sider samt Fortov med Kantsten ved den Side, hvor der bygges, eventuelt begge Sider. Hvad der skal anses som en allerede anlagt Gade eller Vej, afgøres i hvert enkelt Tilfælde af Bygningskommissionen.

§ 4.

Fremspring paa Bygninger mod Gaden eller Vejen i dennes Niveau, saa som Trapper, Kældernedgange etc., maa anbringes indtil $^1/_2$ Alen frem foran Byggelinien. Fremspring paa Bygninger over Gadens eller Vejens Niveau, saasom Karnapper og udbuede Vinduer, maa ikke anbringes lavere end $3^1/_2$ Alen over Jordlinien.

Nr. 19. 27de Februar.

§ 5.

Det til et Vaaningshus hørende ubebyggede Areal maa i intet Tilfælde være mindre end det bebyggede. Enhver Gaard, ud til hvilken der anbringes Vinduer fra Værelser eller Køkkener, og som til alle Sider er eller ved Tilbygning, være sig af Ejeren eller Naboerne, kan blive indesluttet af Bygninger, skal i det mindste indeholde 100 □ Alen ubebygget Areal og maa ikke i nogen Retning have en mindre Udstrækning end 4 Alen.

I Bygninger, som indrettes til Beboelse i flere end 2 Etager, blive de Arealer, som i Følge foranstaaende Forskrift skulle være ubebyggede, at forøge med $^1/_4$ for enhver Etage, som Bygningen indeholder mere end foranført. Hvor ved nuværende Bygninger det ubebyggede Areal eller Gaardspladsen allerede er indskrænket til et mindre Areal end anført, maa Bygningen hverken ved Paabygning eller Ombygning forhøjes, ejheller maa det ubebyggede Areal formindskes undtagen i det Tilfælde, hvor en Del af samme fordres afgivet til det offentlige. Ingen Del af det Areal, som i Følge foranstaaende skal lades ubebygget, maa anvendes til underjordiske Anlæg. Hertil henregnes underjordiske Bygningsanlæg, som strække sig ind under en Ejendoms ellers ubebyggede Grund.

Udstykning af Ejendomme, hvorved der vilde fremkomme Forhold, som ere i Strid hermed, maa ikke finde Sted.

§ 6.

Intet Vindue, der vender ud imod anden Mands Grund, maa anbringes nærmere denne end 4 Alen.

§ 7.

Der maa ingen Bygning opføres, førend Kloakforholdene er tilbørlig ordnede; med mindre Ejendommens Areal er mindst 1 Tdr. Land. Grunden under Beboelseshuse, som herefter opføres, skal behørig drænes inden Opførelsen.

§ 8.

Kældere maa ikke benyttes til Beboelse, med mindre deres Lofter ligger mindst 2 Alen over den Kælderen omgivende Jordoverflade, hvorhos Højden fra Gulv til Loft skal være mindst $3^1/_2$ Alen. Grunden maa derhos være tørlagt ved Dræning, og Kælderne iøvrigt være forsvarligt indrettede.

Intet Værelse i Beboelseslejligheden maa være under 15 □ Alen i Fladeindhold, og Højden fra Gulv til Loft skal mindst være 4 Alen.

§ 9.

I Beboelsesbygningers af Grundmur opførte Mure, saavel Ydermure som Skillevægge, skal der i Stueetagens Gulvhøjde, som bør være mindst 6 Tommer over Jordoverfladen, anbringes et Lag af Tjærepap, Skifer eller andet for Fugtigheden uigennemtrængeligt Materiale.

Skillerummene i en Bygning skulle enten være af Grundmur, Mur og Bindingsværk, Planker eller dobbelte Bræder.

Anvendes Planker eller dobbelte Bræder til Skillerum, skulle de mindst være 2 Tommer tykke og udenfor denne Tykkelse have Kalkpuds paa begge Sider. Skillerum, der fra neden af staar over hverandre gennem flere Etager, kunne af Bygningskommissionen fordres opførte af Grundmur, i øverste Etage $^1/_2$ Sten tyk, saaledes at denne Murtykkelse for hver Etage nedad forøges med $^1/_4$ Sten. I Tagetagen kan anvendes Brædeskillerum. Skillerum, der ikke adskille Beboelsesrum, kunne udføres som enkelte Brædevægge uden Kalkpuds eller af Lægter. Trappeskillerum skulle være af Grundmur.

§ 10.

I Bygninger, der opføres af Grundmur, skulle Ydermurene i Bygningens Længderetning, hvori Bjælkernes Ender optages, og hvori Bygningens Vinduer og Døre som Regel anbringes, saavel til Gade eller Vej som til Gaarden, have mindst følgende Murtykkelser: i øverste Etage 1 Sten og i enhver nedenfor liggende Etage et Tillæg af $^1/_2$ Sten. I disse Mure kunne Vinduer anbringes med 1 Stens Brystblendinger. Vinduesaabningernes Bredde i udvendigt Maal maa tilsammen ikke overstige $^2/_3$ af Bygningens Længde.

Murtykkelsen i Endemurene, de saakaldte Gavle, skal vare mindst 1 Sten over Tagbjælkelaget, samt i den øverste Etage, og de andre Etager mindst $1^1/_2$ Sten, dog kunne Blendinger anbringes af 1 Stens Mur, men de maa ikke være over $3^1/_2$ Alen brede og Pillerne mellem dem maa være mindst 17 Tommer brede og forbundne med Buer.

Hvor Mur opføres som hul, regnes det tomme Mellemrum ikke med til Murtykkelsen. Med Hensyn til de i dette Reglement fastsatte Murtykkelser er en Mursten regnet at have en Længde af $8^1/_2$ Tomme.

§ 11.

Højden indtil Tagbjælkelaget af en Bygning, der opføres mod en Gade eller Vej, maa ikke overstige $2^1/_2$ Gange Bygningernes Afstand fra Gadens eller Vejens Midtlinie.

§ 12.

I enhver ny Bygning, der foruden Kælder har mere end een til Beboelse indrettet Etage, og hvis bebyggede Grundflade udgør over 300 Kvadratalen, skal der anbringes 2 Trapper, hvis Bredde mellem Vangerne skal være for den ene mindst 1 Alen 9 Tommer, og for den anden mindst 1 Alen 3 Tommer, og skal den Gang, der forbinder den større Trappe med Gade, Vej eller Gaard, have en Bredde af mindst 2 Alen.

Disse Trapper skulle indrettes saaledes, at der i hver Etage er Forbindelse imellem dem. Anbringes Trapperne ved Siden af hinanden, skulle de adskilles ved en Mur af 1 Stens Tykkelse.

§ 13.

Bjælkerne i en Bygning skulle have et Tværsnit af mindst 6 Tommer i Kvadrat, naar Afstanden mellem Understøttelserne ikke er over 5 Alen. For hver halve Alen denne Afstand tiltager, skal der lægges $^1/_4$ Tomme til Siden i Bjælkernes kvadratiske Tværsnit.

Man kan ogsaa vælge rektangulære Tværsnit i Stedet for kvadratiske, naar Bredden deri er mindst halv saa stor som Højden, og Tværsnittet i det mindste har vundet halv saa meget i Højde, som det har tabt i Bredde.

To Bjælkers Middelafstand maa ikke være over $1^1/_2$ Alen fra Midte til Midte, og Afstanden intet Sted over $1^2/_3$ Alen, og i det mindste $^1/_4$ af Bjælkernes Antal maa forsynes med et forsvarligt Anker i begge Ender, saaledes at disse Ankeres Afstand ikke overstiger 6 Alen, hvilken Afstand ogsaa maa iagttages ved Endegavlenes Tilslutning med Anker til Bjælker.

I Bjælkelag under enhver Beboelseslejlighed skal der i 3 Tommers Afstand fra Overkanten af Bjælkerne anbringes et Indskud af Bræder, der maa have mindst 1 Tommes Tykkelse og overalt slutte tæt sammen; paa dette Indskud skal der anbringes et mindst 2 Tommer tykt Lag faststampet Ler eller et andet af Bygningsinspektøren (se § 18) godkendt Materiale.

Nr. 19. 27de Februar.

Saafremt Ler benyttes, skal der til dettes Bearbejdelse anvendes det mindst mulige Kvantum Vand, og der skal, forinden Lerlaget dækkes af Gulvbræderne, sørges for, at det faar Tid til at udtørres, ved at Lerlaget anbringes straks, efter at Bygningen er kommen under Tag, og ved at Gulvbræderne paalægges saa sent som muligt. Hvor Bjælkerne er smallere end 7 Tommer, skal Indskudsdækket hvile paa Lægter, fastgjorte til Bjælkens Sider. Gulvbræderne skulle være pløjede og i færdig Skikkelse have en Tykkelse af mindst $1^1/_4$ Tomme.

§ 14.

Naar et Tag dækkes med sædvanlige Tagsten, Tegl eller Skifer, maa Tagværkets Tømmer ikke have en ringere Gennemsnitsflade end 5 Tommer i Kvadrat, dog dette kun, naar Afstanden mellem Understøttelsespunkterne ikke er over 5 Alen.

To Tagspærs Afstand maa ikke være over $1^1/_2$ Alen fra Midte til Midte. Paa større Afstande beregnes Tykkelsen paa samme Maade som ved Bjælkerne, kun at Afstanden maales for de skraatstaaende Stykkers Vedkommende ikke paa Stykket selv, men paa den horizontale Projektion. Med Hensyn til de i Reglementet anførte Tømmerdimensioner regnes Maalene saaledes, som de gaa i Handel og Vandel.

§ 15.

Enhver saavel ældre som ny Bygning skal, naar Tagdryppet falder paa Gade eller Fortov, være forsynet med Tagrender med Nedløbsrør.

Enhver ny Bygning skal saavel til Gaden eller Vejen som til Gaarden forsynes med Tagrender med Nedløbsrør.

§ 16.

Alle større Fabriks- og Værkstedsbygninger og andre lignende Bygninger skal foruden at være de i nærværende Reglement fastsatte almindelige Regler underkastede opføres efter saadanne specielle Bestemmelser, som Bygningskommissionen i ethvert enkelt Tilfælde anser fornødne.

Ligeledes kan Bygningskommissionen ved Opførelse af Bygninger, der ere bestemte til paa een Gang at optage et stort Antal Mennesker, stille saadanne Krav til Bygningernes Beskaffenhed og Indretning, som den finder fornødent til Sikring imod Fare.

§ 17.

Alt Byggearbejde skal udføres saa forsvarligt, at der ikke derved beredes Fare for Arbejderne eller Beboerne.

§ 18.

Bygningskommissionen for Brøndbyernes Kommune bestaar af:

a. 1 af Amtet paa 3 Aar blandt Beboerne valgt Medlem,

b. 2 af Sogneraadet blandt Beboerne paa 3 Aar valgte Medlemmer, og

c. en Bygningsinspektør, udnævnt af Amtet, paa Forslag første Gang af Sogneraadet, senere af Bygningskommissionen. Denne kan efter Bygningskommissionens og Sogneraadets Indstilling afskediges med et halvt Aars Varsel.

Bygningsinspektøren oppebærer de i § 21 nævnte Gebyrer.

Af de under *a* og *b* nævnte Medlemmer, afgaar hvert Aar eet; de to første Aar bestemmes det ved Lodtrækning, hvilke der skulle afgaa. De afgaaende Medlemmer kunne genvælges og ere pligtige til at modtage Genvalg, med mindre de i 3 Aar uafbrudt have været Medlemmer af Kommissionen; i saa Fald ere de ikke

pligtige at tage imod Genvalg før efter 3 Aars Forløb. Kommissionen vælger selv af sin Midte hvert Aar i December Maaned en Formand, hvis Stemme i Tilfælde af Stemmelighed er afgørende; ethvert Medlem er pligtigt at modtage Valg som Formand. Nr. 19. 27de Februar.

Politimesteren kan saa ofte, han ønsker det, deltage i Kommissionens Forhandlinger, dog uden Stemmeret.

§ 19.

Bygningsinspektøren har under Bygningskommissionens Overtilsyn i Overensstemmelse med de Regler, som blive ham foreskrevne i en af Kommissionen udfærdiget og af Amtet approberet Instruktion, at vaage over, at de i dette Reglement givne Bestemmelser opfyldes. Han er derhos Kommissionens forretningsførende Medlem og forbereder som saadan det fornødne til Sagernes Behandling i Kommissionen. Alle de i dette Bygningsreglement til Bygningsinspektørens Afgørelse henlagte Spørgsmaal kunne af den, der er misfornøjet med Afgørelsen, indbringes for Bygningskommissionen.

§ 20.

Den, der vil opføre en ny Bygning eller vil foretage en saadan Til- eller Ombygning, at det bebyggede Areal forøges, eller en Etage paabygges eller en Kælder anbringes, eller en Ydermur nedtages og genopføres, skal derom gøre Anmeldelse til Bygningsinspektøren og samtidig indgive et Grundrids med paategnet Maalestok. Disse Grundrids forvares af Inspektøren, ordnede efter Matrikuls- eller Husnummer og paategnede Dato. Saa snart Anmeldelsen og Grundridset er modtaget, syner Bygningsinspektøren Byggestedet. Naar Planerne til Byggeforetagendet ere fundne tilbørlige, og mulig forefundne Mangler ere afhjulpne, giver Inspektøren Tilladelse til Arbejdets Udførelse. Naar Arbejdet er udført, gør den byggende derom Anmeldelse til Bygningsinspektøren, der syner det byggede. Naar dette er fundet tilbørligt, og muligt forefundne Mangler afhjulpne, giver han Tilladelse til, at det byggede tages i Brug.

§ 21.

For de Bygningsforandringer, der ikke falder ind under Bygningsreglementets Bestemmelser, vil der ikke være at betale noget Gebyr. Derimod fastsættes Gebyrerne for de øvrige Forretninger, som forefalde i Anledning af Bygningssager efter nærværende Reglement saaledes:

Ved Forandringer af en Etages Indre eller Udførelsen af lignende Bygningsarbejder, som falde ind under dette Reglement, erlægges 4 Kr.

Ved Opførelsen af nye Bygninger eller Paabygning af ældre erlægges for hver Etage, hvis Grundplan ikke er over 100 □ Alen, 8 Kr.

For en lignende Bygning eller Etage over 100 □ Alen og ikke over 200 □ Alen erlægges 12 Kr.

For en lignende Bygning eller Etage over 200 □ Alen og ikke over 300 □ Alen erlægges 16 Kr., og saaledes fremdeles 4 Kr. for hver 100 □ Alen eller Dele deraf, hvormed en Bygning eller Etage forøges.

Af Stalde eller Udhuse, hvori der ikke findes Skorsten eller Ildsted, betales kun Halvdelen af ovennævnte Gebyrer.

§ 22.

For saa vidt Bestemmelserne i den ved Justitsministeriets Bekendtgørelse af 13de Januar 1887 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kommunen er strengere angaaende

Nr. 19. 27de Februar.

de i nærværende Reglement omhandlede Forhold end Bygningsreglementet, følges Sundhedsvedtægten.

Finder Bygningskommissionen, at der ved et Byggeforetagende handles mod nogen Forskrift, der indeholdes enten i nærværende Reglement, Kommunens Sundhedsvedtægt eller i den almindelige Bygningslovgivning for Landet, gør den Bygherren opmærksom derpaa. Hvis saadan Paamindelse ikke uopholdelig tages til Følge, anmelder den Sagen til Politimesteren.

§ 23.

Undladelser af at gøre Anmeldelse efter § 20 straffes med Bøder fra 4 til 40 Kr. Samme Bøder er den ifalden, der tager det byggede i Brug, uden at den i § 20 omhandlede Tilladelse er ham meddelt.

For andre Overtrædelser af dette Reglements Bestemmelser, anses den eller de Haandværkere, som have besørget det paagældende Arbejde udført, med Bøder fra 10 til 100 Kr,

Kan eller vil den byggende ikke opgive disse, anses han selv med samme Straf. Derhos skal Bygherren ved Dommen under en daglig Mulkt tilpligtes til inden en af Retten bestemt Frist at foranstalte den ulovlig opførte Bygning nedreven, eller den lovstridige Indretning borttaget eller tilbørlig forandret, medmindre han herfor fritages af Justitsministeriet efter derom indgivet Andragende.

§ 24.

Sager angaaende Overtrædelser af dette Reglement behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Kommunens Kasse, der afholder de nødvendige Udgifter ved Bygningskommissionens Forretningsførelse, til Protokoller, Skrivematerialier og Porto.

§ 25.

Bygningskommissionens Afgørelser kunne indankes for Amtet.

For saa vidt Hensynet til den offentlige Sikkerhed tilsteder det, og de stedlige Forhold gøre det nødvendigt, kan der efter Bygningskommissionens Indstilling meddeles Fritagelse for nærværende Reglements Bestemmelser. Saadanne Fritagelser meddeles af Amtmanden.

§ 26.

De forannævnte Bestemmelser komme ikke til Anvendelse paa Bygninger, der ere bestemte til Avlsbrug eller Gartnerdrift, derunder henregnet dertil hørende Beboelseshus, naar det ikke er beregnet til Udleje, dog maa ingen Skorsten til Gartnerdrift være lavere end 12 Alen fra Jordoverfladen at regne.

§ 27.

Reglementet træder i Kraft en Maaned efter den Dag, da det Nummer af Lovtidende er udkommet, hvori Reglementet er optaget.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 27de Februar 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen.
Fm.

Nr. 19. Bek. af 27. Febr. om et Bygningsregl. f. Brøndbyøster- og vester Kommune.

Kundgørelse

Nr. 20.
5te
Marts.

angaaende

Stadfæstelse paa et Tillæg til Statuter for Kreditforeningen for industrielle Ejendomme.

Tillæg

til de under 29de April 1898 og 29de Marts 1900 stadfæstede Statuter for Kreditforeningen for industrielle Ejendomme.

1

§ 17 affattes saaledes: 3die og 4de Punktum i Paragraffens første Stykke udgaar og i Stedet for sættes: Dernæst beregnes et ordinært Bidrag til Reserve- og Amortisationsfondet (§§ 28 og 29), hvilket Bidrag mindst maa udgøre $^1/_2$ pCt. af Hovedstolen, og hvis Størrelse fastsættes af Indenrigsministeriet efter Direktionens og Kontrolkomiteens Indstilling forud for hvert Regnskabsaar. Resten af Ydelsen afskrives efter Indfrielse af modsvarende Obligationsgæld (§ 34) paa Laanets Restgæld som Afdrag paa denne.

2

§ 19 affattes saaledes:

Skulde en Afdelings Reserve- og Amortisationsfond nogen Sinde udgøre mindre end 3 pCt. af Obligationsgælden, skal den i § 17 anførte Bestanddel af Medlemmernes Ydelser, der paa det paagældende Tidspunkt anvendes til Afskrivning, efter nedenstaaende Regler anvendes til at bringe Fondet op til hin Størrelse. Omsætningen fra ordinære Afdrag til Reservefondsindskud skal foretages og paalignes i Forhold til Medlemmernes Hovedstole, og Procenttallet maa ikke overstige $^1/_2$ pr. Termin. Saafremt Fondets Beholdning ikke ved denne Forholdsregel i Løbet af 3 Terminer bringes op til den anførte Størrelse, ere Medlemmerne derhos pligtige til efter 3 Maaneders Varsel gennem Bekendtgørelse i Berlingske Tidende, samtidig med og ud over de halvaarlige Ydelser, at udrede saadanne ekstraordinære Indskud, som ved nøjagtig Paaligning i Forhold til Laanenes Hovedstole maatte udfordres til at bringe Fondet op til den anførte Beholdning.

Dog kan saadan Omsætning fra Afdrag til Indskud og Opkrævning af ekstraordinære Indskud i de første fire Aar, efter at en ny Afdeling er aabnet, undlades, saafremt Fondets Beholdning ikke udgør under 1 pCt. og i de følgende fire Aar under $1^1/_2$ pCt. af Obligationsgælden.

Nr. 20. 5te Marts.

3.

Til § 23 føjes:

Frivillige eller af Direktionen forlangte Afdrag afskrives paa Laanets Restgæld, enten uden Forandring i Hovedstolen som Norm for de halvaarlige Ydelser, eller efter Direktionens Bevilling saaledes, at Hovedstolen nedskrives med et saadant Beløb, at Talforholdet mellem den nye Restgæld og det omskrevne Hovedstolsbeløb er det samme som Forholdet mellem Hovedstol og Restgæld forinden Afdragets Erlæggelse, saa at Laanets Amortisationstid ikke forlænges. Saadan partiel Indfrielse kan kun finde Sted med Afdrag af saadan Størrelse, at den omskrevne Hovedstol bliver et Multiplum af 100.

De i § 17 omhandlede ordinære Afdrag kunne ingen Sinde komme i Betragtning til Omskrivning af Hovedstolen.

4.

§ 28 sidste Stykke affattes saaledes:

De enkelte Medlemmers Andele i Reserve- og Amortisationsfondets Beholdning beregnes i Forhold til de erlagte Medlemspræstationer (ordinære og ekstraordinære Bidrag og Indskud).

5.

§ 29 sidste Stykke udgaar og i Stedet for indsættes:

De Medlemspræstationer, for hvilke der paa den i denne Paragraf angivne Maade er ydet Fyldestgørelse, kunne ikke tages i Betragtning ved senere Andelsberegninger.

6.

I § 34 anden Linie indskydes efter . . . men: „saavel et Beløb der svarer til Medlemmernes halvaarlige Kapitalafdrag (§ 17) i hver halvaars Termin som“ o. s. v.

Foranstaaende af Generalforsamlingen i Kreditforeningen for industrielle Ejendomme den 26de November f. A. vedtagne Tillæg stadfæstes herved i Henhold til Lov Nr. 62 af 23de April 1897 og Lov Nr. 244 af 13de December 1907.

Indenrigsministeriet, den 5te Marts 1909.

P. M. V.

A. Krieger.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 21.
17de
Marts.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nørre Sundby Købstad.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter meddeler Justitsministeriet herved indtil videre Stadfæstelse paa følgende af Byraadet for Nørre Sundby Købstad vedtagne Tillæg til den under 9de Oktober 1908 stadfæstede Sundhedsvedtægt for bemeldte Købstad.

§ 1.

Alt til Forhandling i Butik, paa Torv eller ved Ombæring i Husene bestemt fersk Kød og Slagteaffald af Heste, Hornkvæg, Kalve, Faar, Lam, Geder og Svin er, inden det udbydes til Salg som Menneskeføde i Nørre Sundby Købstad, herunder indbefattet saavel By- som Markjorder, undergivet Kontrol af en af Byraadet efter Indstilling af Sundhedskommissionen antagen Dyrlæge, der har at undersøge, om det er tjenligt til Salg, og i saa Fald at forsyne det med et Stempel, som angiver dets Beskaffenhed.

Fra denne Kontrol er dog i Henhold til Lov om indenrigs Kødkontrol af 6te April 1906 §§ 1, 2 og 5 undtaget Kød og Slagteaffald af Dyr, slagtede dels i en anden Kommune, hvor der i Henhold til Sundhedsvedtægt er enten Slagtetvang paa offentlig Slagtehus eller kommunal Kødkontrol, men ikke offentlig Slagtehus og Slagtetvang, og der henført til 1ste Klasse, dels paa et af Landbrugsministeren i Overensstemmelse med de gældende Regler for Udførselskontrol godkendt Eksportslagteri og der undersøgt og fundet egnet til Udførsel i fersk Tilstand.

§ 2.

Kontrollen udøves, for saa vidt angaar alle de i § 1 nævnte Dyr, der slagtes i Kommunen, ved at Dyrene synes paa Slagtestedet saa vel i levende Live som umiddelbart efter Slagtningen af Dyrlægen efter Anmeldelse til denne.

Anmeldelse skal ske senest Kl. 8 Aften Dagen forud om, hvilke Dyr der skal slagtes næste Dag, og hvor Slagtestedet er.

Mellem Kl. 7—9 Formiddag i Sommerhalvaaret (Maj—September) og Kl. 8—10 i Vinterhalvaaret (Oktober—April) paa Slagtedagen, maa Dyrene, bestemte til Slagtning, være til Stede paa Slagtestedet og vil da blive synede i Live af Dyrlægen.

Slagtetiden for Byens Slagtere bør i Reglen være i Sommerhalvaaret fra Kl. 2—7 Eftermiddag, og Vinterhalvaaret fra Kl. 1—6 Eftermiddag.

Nr. 21. 17de Marts. Ved Syningen af det levende Dyr opgiver Slagteren for Dyrlægen, til hvilken Tid samme Dag han er færdig med hele Slagtningen, og Dyrlægen skal da inden 4 Timer efter den opgivne Tid indfinde sig paa Slagtestedet for at syne Kødet. Hoved, Hjærte, Lever, Lunge, Milt og Nyre skal vedhænge i naturlig Forbindelse med Kroppen, samtlige andre Indvolde tilligemed Tunge og Yver skal være til Stede. Lymfekirtlerne maa ikke være fjernede eller beskadigede.

Fra Kl. 7 Aften – 7 Morgen og paa Søn- og Helligdage er Dyrlægen ikke pligtig til at foretage noget Eftersyn.

Naar det til Syning i levende Live bestemte Dyr er eller i den nærmeste Tid forud har været sygt, skal dette uden særlig Opfordring meddeles Dyrlægen, hvem der derhos skal gives enhver nærmere Oplysning i saa Henseende.

Slagteren skal afgive den nødvendige Hjælp for Dyrlægen og rette sig efter de Anvisninger, Dyrlægen giver med Hensyn til Beskæring af Kødet, og maa navnlig ikke hindre Dyrlægen i at foretage de Indsnit i Kirtlerne og Kødet, han finder nødvendige.

Saafremt Slagteren inden Udløbet af de ovennævnte 4 Timer foretager noget, hvorved Undersøgelsen af det slagtede Kreatur vanskeliggøres, kan Dyrlægen alene af den Grund nægte at forsyne Kødet med Stempel.

Hvor Dyrlægen iøvrigt skønner det nødvendigt, er han berettiget til at udsætte Stemplingen, eventuelt til næste Dag.

Fra Paabudet om foregaaende Syning undtages Dyr, der nødslagtes. Derimod skal Dyret hurtigst mulig efter Slagtningen synes af en autoriseret Dyrlæge, fra hvem der skal foreligge Attest, indeholdende fyldestgørende Oplysninger om Sygdommens eller Ulykkestilfældets Natur og Dyrets Tilstand, og saafremt der er anvendt Medicin, da hvilken og i hvor stor Mængde. Saadant Kød stemples som indført Kød.

De Slagtere, der bo i umiddelbar Nærhed af Kommunen, kunne erholde Syn paa samme Maade som Kommunens Slagtere, naar de herom kunne enes med den kontrolerende Dyrlæge.

Dette Kød kan dog ikke erholde Udførselsstempel, men stemples som indført Kød eller med et af Byraadet fastsat særligt Stempel.

§ 3.

Kød af de i § 1 nævnte Dyr, som indføres i fersk Tilstand, maa ikke forhandles, førend det er kontroleret paa Torvet eller i et dertil af Sundhedskommissionen autoriseret Lokale om Lørdagen, i Sommerhalvaaret Kl. 7—8 og i Vinterhalvaaret Kl. 8—$9^1/_2$ Formiddag.

Kødejeren er pligtig til at anbringe Kødet paa den af Kontrollen angivne Plads og atter at fjerne det, naar Kontrollen forlanger det.

Angaaende Kontrollen med det Kød, der undtagelsesvis maatte tilføres andre Dage, har Ejeren passende Tid forud at sende Bud til Dyrlægen, og denne vil da syne Kødet samme Sted og til samme Tid som ovenfor nævnt.

Paa andre Dage end Torvedagene, for Tiden Onsdag og Lørdag, og hver søgne Dag i de to sidste Uger af Aaret, maa der ikke falbydes Kød paa Torvet.

Ved Besigtigelsen skal hele Dyrekroppen fremstilles; for stort Kvæg og Hestes Vedkommende kan dog Kroppen være delt i Fjerdedele, hvorimod Kalve, Faar, Lam, Geder og Svin kun maa være delt i halve Kroppe.

Hjerte, Lunge, Lever, Milt og Nyre samt Yver skal vedhænge i naturlig Forbindelse med Kroppen. Hoved, Tunge og for Hundyrs Vedkommende Børen

Nr. 52.
1ste
April.

§ 5.

De indirekte Afgifter føres til Indtægt med nedenstaaende 64,306,100 Kr.

		Kr.	Kr.
1.	Bruttoindtægten af Stempelpapirsindtægterne, anslaas til	.....	5,000,000.
2.	Afgift af Arv i Henhold til Forordningerne af 12. September 1792 og 8. Februar 1810 og Lov af 19. Februar 1861, jfr. Lov af 16. Februar 1866 § 15, samt Lov Nr. 136 af 27. Maj 1908 anslaas til	.....	2,300,000.
3.	Afgift af overdragne Ejendomme i Henhold til Forordningen af 8. Februar 1810, jfr. Lov angaaende en Forandring og til Dels en Forhøjelse i Henseende til de ved Forordningerne af 12. September 1792 og 8. Februar 1810 paabudne Afgifter af Arv m. m. af 19. Februar 1861 § 4 og Lov af 16. Februar 1866 § 15, anslaas til	.....	1,300,000.
4.	a. Retssportler, anslaas til	3,060,000.	
	b. Departementssportler og desl.	167,500.	
	c. Afgift i Henhold til Patentlov af 13. April 1894 (jfr. Udgiften § 19 A. II. G.)	242,000.	
	d. Afgifter m. v. i Henhold til Lov Nr. 52 om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890 jfr. Lov Nr. 170 af 19. December 1898 og Lov Nr. 107 om Beskyttelse af Mønstre af 1. April 1905 (jfr. Udgiften § 19 C. II. C.)	22,200.	
	e. Afgifter i Henhold til Lov af 30. Marts 1895 om Beskatning af Spil ved Væddeløb m. m.	96,000.	
	f. Betaling for Optagelse af Kundgørelser i Statstidende samt for Abonnement paa Tidenden (jfr. Udgiften § 19 A. III. Q.)	65,400.	
			3,653,100.
5.	Told, Brændevinsbrændingsafgift m. v., Ølskat, Afgift af indenlandsk Tilvirkning af Roesukker samt Stempelafgift af Spillekort, Pakhusleje, Leje af Frilager, Kendelser af handelsrejsende, Skibsmaalingsafgift, Konsulatafgift og andre Indtægter, nemlig:		
	a. Indførselstold	38,176,000.	
	b. 1. Brændevinsbrændingsafgift ..... Kr. 2,822,000.		
	2. Tillægsafgift til do. ..... 2,475,000.		
		5,297,000.	
	c. Ølskat	6,277,000.	
	d. Afgift af indenlandsk Tilvirkning af Roesukker	3,030,000.	
	At overføre...	52,780,000.	12,253,100.

skal medfølge For Hornkvæg og Svins Vedkommende skal Kroset med deri værende Kirtler ogsaa medfølge. Nr. 21. 17de Marts.

Ere nogle af de forannævnte Organer med disses Kirtler eller Dele af disse eller Kødet borttagne, eller der er gjort Indsnit i Kirtlerne, kan Dyrlægen alene af den Grund nægte at stemple Kroppen.

Med de Hestekroppe, som indføres i Kommunen til Salg til Menneskeføde, maa altid, for saa vidt Synet ikke er foretaget af den kontrolerende Dyrlæge, medfølge en Attest fra en Dyrlæge om Dyrets Sundhedstilstand umiddelbart før Slagtningen, bl. a. om Temperaturen.

Ved Ulykkestilfælde og under lignende Omstændigheder, der gør Slagtningen uopsættelig, kan Stemplingen af Hestekød dog ske uden Attest, naar der forelægges den kontrolerende Dyrlæge fyldestgørende Oplysninger om Dyrets Sundhedstilstand førend den Begivenhed, der gav Anledning til Nedslagningen.

Har det Dyr, hvis Kød forelægges til Kontrol, været sygt ved Slagtningen eller i den nærmeste Tid forud, se Bekendtgørelse af 23de November 1908, paahviler det Fremstilleren af Kødet uden særlig Opfordring at meddele Dyrlægen enhver nærmere Oplysning i saa Henseende, og har Dyret været under Dyrlægebehandling, skal Attest fra Dyrlægen om Dyrets Tilstand fremlægges. Dersom Sygdommen har været i et enkelt Organ, skal dette altid medfølge.

Efter Overenskomst med Dyrlægen kan Eftersyn foretages paa Slagtestedet, selvfølgelig dog med Iagttagelse af de samme Regler, der gælde for Kontrollen paa Torvet.

§ 4.

Kontrollen forsyner alt Kød, der er funden tjenlig til Menneskeføde, med tydelige Stempler i saa stort et Antal, som Dyrlægen anser for nødvendigt. Disse Stempler maa vedkommende Slagter eller Forhandler ikke bortskære eller under nogen som helst Form fjerne.

Alle Dyr, der ere synede paa Slagtestedet saavel i levende Live som umiddelbart efter Slagtningen, erholde, naar de iøvrigt opfylde Betingelserne for 1ste Klasses Kød i Følge den til enhver Tid af Landbrugsministeriet autoriserede Vejledning ved Bedømmelsen af Kød, og de af samme Ministerium til enhver Tid autoriserede Undersøgelsesregler for Kødkontrol et cirkelrundt blaat Stempel, mindst 2 Tommer (5 cm) i Tværmaal, indeholdende med mindst $^1/_2$ Tomme (13 mm) høje Bogstaver Mærket **N. Sby. K.** og derunder et romersk **I** af tilsvarende Størrelse.

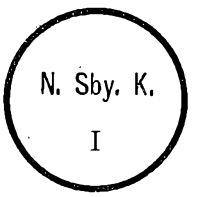

Dette Stempel kaldes 1ste Klasses Stempel, og Kød, mærket hermed, maa indføres til Forhandling til Menneskeføde i enhver Kommune i Landet, dog imod Indførselafgift, se Lov om indenrigs Kødkontrol § 2.

Nr. 21. Bek. af 17. Marts om et Till. t. Sundhedsvedt. f. Nørre Sundby.

Nr. 21. 17de Marts. 2den Klasses Varer, som kun bør nydes i stærkt kogt eller stegt Tilstand, stemples med sort firkantet Stempel mærket **N Sby K 2.**

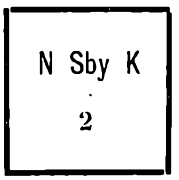

Indført Kød og hvad dermed stilles i Klasse (jfr. de i § 2 indeholdte Regler om Nødslagtning og om Kød af Dyr, der ere synede udenfor Sundhedsvedtægtens Omraade) forsynes, naar det ved Undersøgelsen viser sig ubetinget tjenligt til Menneskeføde, med et blaat trekantet Stempel, indeholdende **T K** (Torve-Kontrol) **I.**

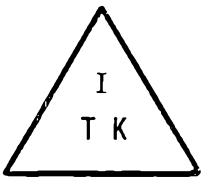

Opfylder dette Kød ikke Betingelserne for 1ste Klasse i Følge „Vejledning ved Bedømmelse af Kød med senere Bestemmelser" og „Undersøgelsesregler for Kødkontrol", men er dog, naar det koges eller steges godt, tjentligt til Menneskeføde, forsynes det med et sort, firkantet Stempel, mærket **T K 2.**

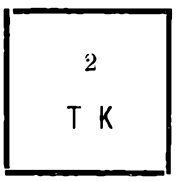

Kød, Organer eller Dele af saadanne, der er uskikket til Menneskeføde, tilbageholdes af Kontrollen, uden at Ejeren kan forlange nogen Erstatning herfor, og gøres paa Ejerens Bekostning ubrugeligt ved Overhældning med Stenolie, Indgnidning med Kønrøg eller lignende og besørges derefter, ligeledes paa Ejerens Bekostning, nedgravet eller uskadeliggjort paa anden Maade efter Politiets Anordning.

§ 5.

Svinekød — saavel i fersk som saltet eller røget Tilstand — maa ikke forhandles her i Staden, forinden det er godtgjort at være fundet frit for Trikinose enten ved Attest fra en af Landbrugsministeriet autoriseret Dyrlæge i Følge en paa Grundlag af Sundhedsvedtægtsbestemmelse andet Steds foretagen Undersøgelse eller ogsaa ved Trikinundersøgelse af den her i Staden tilsynsførende Dyrlæge.

Ved Trikinundersøgelse her maa Anmeldelse ske og Varerne bringes til den tilsynsførende Dyrlæge, som, hvis Kødet findes trikinfrit, derefter, snarest ske kan,

forsyner det med et cirkelrundt Stempel, indeholdende Bogstaverne **T. U.**, med blaa Nr. 21.
Sværte, naar det er ferske Varer; ved saltede og røgede Varer indbrændes det samme 17de Marts.
Mærke, eller ogsaa vedhæftes en Plombe, mærket **T. U.**

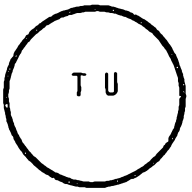

Ved Svin, slagtede paa Aalborg Amts Andels-Svineslagteri, der ønskes indført i Kommuner med paabudt Trikinundersøgelse, foretages Undersøgelsen af den af Landbrugsministeriet paa Slagteriet ansatte kontrolerende Dyrlæge efter de almindelig gældende Bestemmelser for Trikinundersøgelse.

§ 6.

Kroppe af selvdøde Dyr og Fostre maa under ingen Omstændigheder fremstilles for Kontrollen.

Kød til Forhandling eller Forarbejdelse, herunder Afkogning, maa ikke indføres i Kommunen i Sommerhalvaaret fra Kl. 9 Aften til 6 Morgen og i Vinterhalvaaret fra Kl. 7 Aften til 7 Morgen.

§ 7.

I Kommunen maa kun indføres Blod, Indmad, Tarme og andet Slagteaffald samt Pølser og andre Levnedsmidler, der ere tilberedte af stærkt sønderdelt Kød, Blod, Indmad eller andre mindre Dele af de i § 1 nævnte Dyr, naar de opfylde Betingelserne efter §§ 1, 2, 5 og 6 i Lov om indenrigs Kødkontrol; undtaget er dog Kødekstrakt og Konserves.

Det kan dog af Sundhedskommissionen tillades, at de ovennævnte Varer indføres andet Steds fra, for saa vidt Kontrollen paa det paagældende Sted efter Sundhedskommissionens Skøn er betryggende. Indførsel af saltede og røgede Næringsprodukter af Kød og Flæsk kan gøres afhængig af, at Forhandlerne til enhver Tid paa Forlangende tilvejebringer antagelige Oplysninger om, at Kødet paa Produktionsstedet paa fyldestgørende Maade er undersøgt og fundet sundt.

§ 8.

Til Servering for Gæster paa offentlige Beværtningssteder og Gæstgiverier og til Tilberedelse af Pølser, Fars eller lignende sønderdelte Fødemidler, der er bestemt til Forhandling, maa kun anvendes 1ste Klasses Kød.

I Udsalgs-, Opbevarings- eller Tilvirkningslokaler, hvor der tilberedes Pølser eller lignende sønderdelte Næringsmidler, maa Kød eller Flæsk af 2den Klasse ikke findes.

§ 9.

For saa vidt Adkomst til Indførsel andet Steds af Affald til Forhandling til Menneskeføde ønskes med Hjemmel i Lov 6te April 1906, maa Affaldet føres i plom-

Nr. 21. 17de Marts. berede Kasser, Tønder, Baller eller Kurve, og Emballagen forsynes med det i § 4 foreskrevne 1ste Klasses Stempel, hvorhos hver Sending maa ledsages af fyldestgørende Dyrlægeattest, som Modtageren paa Forlangende kan forevise, se Bekendtgørelse af 28de November 1906.

§ 10.

Ved Kassation af en Kødkrop eller Dele deraf til en Værdi af over 5 Kr. kan Kødejeren forlange Overskøn. Han maa da straks efter Kassationen meddele Dyrlægen dette og skal derpaa inden 24 Timer derefter indgive skriftlig Begæring til Sundhedskommissionen, der ved Formanden og mindst 2 Medlemmer træffer endelig Afgørelse, der skal foreligge inden 24 Timer efter Klagens Indgivelse til Sundhedskommissionens Formand. Saavel Sundhedskommissionen som Klageren har Ret til at tilkalde sagkyndig Bistand, saa vidt muligt en ved offentlig Kødkontrol ansat Dyrlæge. Afgørelsen træffes alene af Kommissionens Medlemmer.

De herved foranledigede Udgifter afholdes af Klageren, for saa vidt Afgørelsen gaar ham imod; i modsat Fald af Kommunekassen. Klageren maa derfor deponere 20 Kr. hos Sundhedskommissionen samtidig med, at Begæring om Overskøn indgives. Indtil Overskønnet har fundet Sted, maa ingen Organer eller Dele af Dyret fjernes. Er den kontrolerende Dyrlæge Medlem af Sundhedskommissionen, fratræder han denne, naar hans Skøn over Kød indankes for Kommissionen, efter at han for denne har begrundet sit Skøn.

§ 11.

De Ejendomme indenfor Sundhedskommissionens Omraade, hvori der drives Slagteri eller Pølsefabrikation, skulle i det hele holdes renlige.

Selve Slagteriet skal være godt ventileret; jævnlig — mindst 1 Gang aarlig — skal det hvidtes, og Træværket males eller tjæres. Gulvet skal være af et for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale med tilstrækkelig Afløb for Blod og Spildevand. Findes Kloakledning i den tilstødende Gade, skal Afløbet ske i lukkede Ledninger lige fra Slagteriet; ellers til en i passende Afstand fra Slagteriet indrettet lukket Beholder, der jævnlig tømmes.

Der skal være indlagt Vand i Lokalet med Slange til Udskylning, og Gulvet skal forsvarlig efterskylles, hver Gang Slagteriet er brugt.

Til Ophængning af Kødet maa kun bruges galvaniserede Jærnkroge.

Ny indrettede Slagtehuse til erhvervsmæssig Slagteri skal godkendes af Sundhedskommissionen, inden de benyttes.

§ 12.

Samtlige Udsalgssteder, hvor der forhandles fersk Kød af de i § 1 nævnte Dyr, indrettes efter Sundhedskommissionens Forskrifter og maa ikke tages i Brug, forinden Sundhedskommissionen har godkendt, at disse ere efterkomne.

Udsalgsstederne skulle fyldestgøre følgende Fordringer:

a. Gulvet skal være af et for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale og med tilstrækkelig Afløb for Spildevandet lige til Kloak.
b. Lokalets Højde skal være mindst 4 Alen (2 m 5 dm 1 cm) med gibset Loft og med Vægge, der enten ere beklædte med glasserede Fliser eller fint pudsede i Cement eller lignende uigennemtrængeligt Materiale.
c. Der skal være indlagt Vand i Lokalet med Slange til Udskylning, og Lokalet maa være godt ventileret.

d. Diske og Borde, bestemte til Henlæggelse af Kød, skulle være forsynede med Skifer-, Marmor- eller Zinkplader. Nr. 21. 17de Marts.

e. Til Ophængning af Kødet maa kun anvendes galvaniserede Jærnkroge. Kødet skal hænge frit og maa ikke berøre Væggen.

§ 13.

Pølsemagerier eller lignende Anlæg til Tilberedelse af Levnedsmidler af stærkt sønderdelt Kød skulle indrettes efter Sundhedskommissionens Forskrifter og maa ikke tages i Brug, forinden Sundhedskommissionen har godkendt, at disse ere efterkomne.

For disse Anlæg gælde de i § 12 a—c nævnte Bestemmelser, og deres Drift er underkastet Sundhedskommissionens særlige Tilsyn, hvorhos Kommissionens yderligere Forskrifter med Hensyn til Indretning og Renlighed ville være at tage til Følge.

De i Pølsemagerier arbejdende Personer skulle holde deres Hænder og Arme saa rene, som det er foreneligt med deres Arbejde der, lige som de skulle være iført Overtræk (Forklæder, Bluser) af Vaskestof, og disse holdes saa rene, som Arbejdet tillader. Tuberkuløse Personer eller Personer med Saar paa Hænder eller Arme maa ikke være beskæftigede i Pølsemagerier. Der maa i Lokalerne ikke findes anden Forurening, end hvad Arbejdet medfører.

Hvis Sundhedskommissionen anser det for nødvendigt, kan den for Udsalgssteder af Pølser og slige Næringsmidler træffe lignende Bestemmelser som i § 12 fastsat.

§ 14.

Afvigelser fra Bestemmelserne i §§ 11 og 12 kunne af Sundhedskommissionen tillades for bestaaende Lokalers Vedkommende, dog kun for et Tidsrum af 5 Aar efter denne Vedtægts Ikrafttræden.

§ 15.

Dyrlægen anskaffer og vedligeholder Stempler, Stempelpuder og Stempelfarve samt fører en af Sundhedskommissionen autoriseret Journal, hvori anføres Aarsag til Kassation eller 2den Klasses Stempling.

§ 16.

Dyrlægen lønnes med den Betaling, som Ejerne af de slagtede Kreaturer have at erlægge efter en af Byraadet vedtagen Takst for hvert Dyr. Betalingen, der ogsaa erlægges for Kød, der kasseres, udredes straks ved hver Undersøgelse i aftalte Penge.

§ 17.

Betalingen for Undersøgelse af Kød, saavel af Dyr, der ere synede i Live, som af Dyr, der ikkun synes i slagtet Tilstand, er:

for en Hest	2	Kr. 50	Ø.
- stort Kvæg	1	- 75	-
- en So og de Svin, der er over 200 Pd.	1	- 25	-
- Svin under 200 Pd.	1	- »	-
- en Fedekalv under 160 Pd.		- 75	-
- en Spædekalv under 60 Pd.		- 35	-
- Faar, Lam og Geder		- 35	-

Nr. 21. Bek. af 17. Marts om et Till. t. Sundhedsvedt. f. Nørre Sundby.

Nr. 21. 17de Marts.

For Trikinundersøgelse betales:

for et Svin	- 60 Ø.
- Skinker og andre mindre Stykker	- 30 -

§ 18.

Den kontrolerende Dyrlæge har uhindret Adgang til Slagterier, Udsalgssteder af Kød og Kødvarer og Steder, hvor Pølser og Fars tilberedes til Forhandling.

§ 19.

Et Særtryk af Vedtægtens Bestemmelser om Kødkontrol skal paa Forlangende og uden Udgift meddeles enhver Slagter.

§ 20.

Metermaalet bliver først at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Meterloven er gennemført.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab, idet der iøvrigt henvises til en Bekendtgørelse af D. D. i Lovtidende A., ved hvilken Købstadens Kødkontrol er anerkendt i Overensstemmelse med § 2 jfr. derhos § 7 i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol.

Justitsministeriet, den 17de Marts 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 22.
1ste
Marts.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Bygningsvedtægt for Nykjøbing paa Falster Købstad.

I Henhold til § 40 i Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858, jfr. Lov af 5te December 1894 om yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne, stadfæstes herved følgende af Byraadet for Nykjøbing paa Falster Købstad stadfæstede Bygningsvedtægt for bemeldte Købstad.

I. Vedtægtens Virkekreds.

§ 1.

Denne Vedtægt gælder for den Del af Nykjøbing Falster Købstads Bygrunde og Markjorder, for hvilken den til enhver Tid gældende Bygningslov for Købstæderne i Henhold til Justitsministeriets Bestemmelse har Gyldighed.

§ 2.

De i nærværende Vedtægt indeholdte Forskrifter om Indretningen af Bygninger eller sammes enkelte Dele eller Tilbehør skulle, hvor Vedtægten ikke udtrykkelig bestemmer, at de skulle anvendes paa ældre Bygninger eller sammes forskellige Dele eller Tilbehør, ikkun bringes i Anvendelse ved nye Bygningers Opførelse, samt ved en efter Bygningskommissionens Skøn væsenlig Ombygning af eller Tilbygning til ældre Bygninger, for saa vidt de efter samme Myndigheds Skøn derpaa ere anvendelige. Udstykning af Ejendomme, hvorved der vilde fremkomme Forhold, der ere i Strid med denne Vedtægt, maa ikke finde Sted.

II. Byggerettens Omfang.

Forhold til Nabogrund.

§ 3.

Naar en Ejer enten vil nedrive en Bygning, der støder op til Andenmands Grund eller Bygning, eller vil opføre en ny Bygning ind mod Nabogrunden, har han mindst 14 Dage forud derom skriftligt at underrette Naboen. Denne er da pligtig til med den nedenfor angivne Begrænsning at træffe de Foranstaltninger, som ere nødvendige til at afværge den af den tilstødende Ejendoms Nedrivelse eller Opførelse

Nr. 22. 1ste Marts. flydende Fare for hans Ejendom, men kan, naar de enten aldeles ikke eller ikke uden uforholdsmæssig Bekostning kunne ske paa selve denne, fordre dem foretagne fra den tilstødende Ejendom under Udførelsen af de der paatænkte Bygningsanlæg, dog paa hans egen Bekostning. Kræve saadanne Foranstaltninger horisontale Afstivninger mod Trediemands Ejendom, som kunne finde Sted uden nogen Ulempe for denne, er Ejeren af denne pligtig til at finde sig i saadanne. Kunne Parterne ikke derom i Mindelighed enes, har Bygningsinspektøren at bestemme, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes, herunder indenfor hvilken Tidsfrist paagældende Arbejde skal udføres, hvorved det bør iagttages, at den Ejer, paa hvis Grund Naboen vil udføre deslige Bygningsforetagender, som lidt som muligt derved hindres i sine egne Bygningsanlæg. Vil den byggende udgrave sin Grund i større Dybde end 2 Alen 10 Tommer (1,51 m) under Gadens Niveau, er han — for saa vidt Bygningsinspektøren (eventuelt Bygningskommissionen) anser en saadan Foranstaltning nødvendig — pligtig til i fornøden Dybde paa en forsvarlig Maade og paa sin egen Bekostning at undermure Naboens tilgrænsende Mur og derhos paa sin egen Grund at træffe de yderligere Foranstaltninger, som udkræves for at betrygge Naboen. Alle deraf opstaaende Spørgsmaal blive ligeledes at afgøre af Bygningsinspektøren.

§ 4.

Ved ældre Bygninger kan der i en Mur eller et Tag, der vender mod en Nabogrund og ikke er i en Afstand af 2 Alen (1,25 m) fra samme, ikke anbringes andre Lys- eller Luftaabninger end saadanne, som ikke ere over 110 □ Tommer (750 cm²) og ere anbragte med mindst 3 Alen 4 Tommers (1,99 m) Mellemrum, som ikke maa være til at aabne eller tilstede Udsigt til Naboens Ejendom, og hvorved der ikke kan erhverves nogen Lysningsret. Saadanne Lysaabninger forsynes med fast indmuret raat hamret Glas af mindst $^1/_2$ Tomme (13 mm.s) Tykkelse. Alle herom opstaaende Spørgsmaal blive at afgøre af Bygningsinspektøren, hvis Tilladelse udkræves til Anbringelse af denne Art Aabninger i slige Mure.

Forholdet til Gader og Veje.

§ 5.

Naar det af Byraadet fordres, skulle ubebyggede Pladser eller ubebyggede Dele af en Ejendom efter Byraadets nærmere Bestemmelse hegnes mod Gade, Vej eller Torv med Plankeværk eller Stakit, sidstnævnte med højst $2^1/_4$ Tomme (0,06 m.s) Mellemrum mellem Tremmerne; dog kan Ejeren, hvis han foretrækker det, benytte Grundmur som Hegn. Højden af det anvendte Hegn maa ikke være under 2 Alen (1,25 m) — for Plankeværkets Vedkommende dog ikke under 3 Alen 4 Tommer (1,99 m) — og ikke over 5 Alen 14 Tommer (3,50 m), efter Ejerens Valg.

§ 6.

Ingen Bygning maa paabegyndes, forinden Stadsingeniøren paa Basis af til ham in duplo fra den Byggende indgivne Skitser over Vandafledningsforholdene har meddelt Bestemmelse om, i hvilken Højde den skal lægges, og de paagældende Byraadsudvalg har godkendt den Maade, paa hvilken Vej-, Vandforsynings- og Vandafledningsforholdene ere ordnede. Nye Bygninger maa ikke opføres paa en Grund, forinden der til samme og udfor den tilsigtede Bebyggelse er anlagt Veje af tilstrækkelig Bredde, der i hensigtsmæssig Retning føre til en af Byraadet anerkendt Vej eller Gade. Bebyggede Dele af en Ejendom maa ikke særskilt matrikuleres, forinden saa-

danne Veje ere anlagte. Ingen ny Gade maa have mindre Bredde end 18 Alen 8 Tommer(11,50 m). Nye Hovedgader skulle være mindst 25 Alen 12 Tommer (16,00 m) brede. Før en ny Gade anlægges, skal Byraadet have anerkendt, at den er udlagt i en hensigtsmæssig Retning og Niveau, og, naar den støder til en offentlig Gade eller Vej, have bestemt, hvorledes der skal forholdes med Forbindelsen til samme. Ved Bedømmelsen af den hensigtsmæssige Retning skal der ikke blot tages Hensyn til Gadens Beliggenhed paa selve det paagældende Grundstykke, men ogsaa til det hele System af Gader, der efter Forholdene paa vedkommende Sted vil være det hensigtsmæssigste. Naar Bygninger agtes opførte ved en ikke eller kun til Dels bebygget Vej eller Gade, kan Byraadet forlange, at de skulle holdes i indtil 9 Alen 4 Tommer (5,75 m) og i Hovedgader indtil 12 Alen 18 Tommer (8,00 m) Afstand fra Vejens Midtlinie. Fordres saadant, er den byggende beføjet til at bygge til den Højde, hvortil den forlangte Gadebredde efter § 11 vilde berettige ham. Benyttes denne Ret, kan det Areal, som ligger mellem den ældre Vejlinie og den nye Byggelinie, til enhver Tid fordres udlagt til Vejens Udvidelse uden Erstatning.

Naar der anmeldes en Bygning til Opførelse paa en Grund, som agtes udparcelleret, skal der med Anmeldelsen følge en Plan over Anlæg af Veje til Godkendelse af Byraadet.

§ 7.

Hjørnebygninger eller Hjørnegrunde skulle have brudt Hjørne af i det mindste 4 Alens (2,51 m.) Bredde med lige store Vinkler mod Gade- eller Vejlinierne; andre Former af Hjørner ere dog tilladte, naar man ikke derved kommer udenfor den ovenfor betegnede Linie; udenfor denne Linie kan man dog anvende Fremspring af Sokler, Søjler og lignende dekorative Bygningsformer, der i § 8 ere tilladte udenfor Gade- eller Vejlinien.

Hvor de lokale Forhold ikke fordre Iagttagelse af foranstaaende Bestemmelser, eller Stilen i Bygningens Ydre taler derfor, kan Bygningskommissionen dispensere derfra.

§ 8.

Der maa hverken gives Nedgange fra Gade eller Vej til Kældere eller udvendige Opgange større Fremspring fra Gadelinien end 17 Tommer (0,44 m). Afstanden mellem Fortovets Yderkant og saadanne Op- eller Nedgange til Gaden skal være mindst 2 Alen 6 Tommer (1,41 m). Udvendige Trapper maa ikke have længere Fremspring fra Huslinien end 18 Tommer (0,47 m), og da kun under Forudsætning af, at Passagen paa Fortovet ud for Nedgangen eller Trappen er mindst $1^1/_2$ Alen (0,94 m) bred. Trapperne skulle derhos have afrundede Hjørner. Nedgange skulle forsynes med forsvarligt Rækværk af Jærn eller andet Metal uden fremspringende Spidser og skarpe Kanter. Rækværket maa ikke have mere end 2 Tommer (0,05 m.s) større Fremspring fra Gadelinien end Trappen og skal være af mindst 1 Alen 6 Tommer (0,78 m.s) Højde. Saadanne Op- og Nedgange maa lige saa lidt som Kældervindueskarme enten anbringes fra nyt eller forandres uden Bygningskommissionens Tilladelse; de nuværende Op- og Nedgange, som have et større Fremspring end det, den her angivne Forskrift tillader, skulle i Tilfælde af Fortovets Omlæggelse forandres i Overensstemmelse med denne Forskrift, hvorfra Byraadet dog kan fritage, naar det ikke kan ske uden en væsentlig Bygningsforandring. Det er tilladt at føre Kældervinduer ned under Fortovet, naar de omgives med en muret Lyskasse, hvis Vægges Overside skal ligge i Plan med Fortovet. Lyskasser med et Fremspring af indtil 17 Tommer (0,44 m), maa anbringes i Fortove og skal dækkes i dettes Plan med Jærnrist eller Prismelysrist.

Nr. 22. 1ste Marts. For saa vidt Afstanden fra Lyskassens Forkant til Fortovets Yderkant er mindre end 2 Alen 6 Tommer (1,41 m), skal Lyskassen dækkes med Prismeglas. Lyskasserne skulle drænes samt forsynes med et efter Bygningsinspektørens Skøn forsvarligt og for Passagen tilstrækkeligt Værn. Bestemmelserne om Værn for Kældernedgange og Lyskasser skulle ogsaa gælde for gamle Bygninger og maa være efterkomne inden et Aar, regnet fra den Dag, Vedtægten træder i Kraft. Opadgaaende Trapper, som springe frem i Gaden, skulle være tilgængelige forfra og, for saa vidt de ikke have Rækværk, tillige fra begge Sider. Hjørnerne af Trinene skulle være afrundede.

Karnapper, udbuede Vinduer eller lignende Dele af Bygningen kunne, hvor arkitektoniske Hensyn tale derfor, med Bygningskommissionens Tilladelse anbringes udenfor Gade- eller Vejlinien ud over Fortovet, naar de ere over 4 Alen 19 Tommer (3,00 m) over Gade- eller Vejhøjden og mindst 3 Alen 4 Tommer (1,00 m) fra Naboens Grund.

Fremspring som Gesimser, Baand og lignende samt aabne Altaner tillades, naar de ere anbragte i en Højde af mindst 4 Alen (2,51 m) over Gaden eller Vejen.

Andre Udladninger, der ere Dele af Bygningens arkitektoniske Dekoration, saa som Sokler, der ikke ere over 2 Alen 9 Tommer (1,49 m) høje, Piller, Pilastre, Søjler og lignende, er det tilladt at give indtil $3^1/_4$ Tomme (0,08 m.s) Fremspring. Bygningskommissionen kan tilstede Fremspring, der gaa $3^1/_4$ Tomme (0,08 m) ud over den fastsatte Grænse. Videregaaende Udladninger kunne tilstaas af Bygningskommissionen med Byraadets Samtykke, naar kunstneriske Hensyn maatte tale herfor, dog ikke i større Udstrækning, end at Bredden af de Fremspring, der gaa ud over 12 Tommer (0,31 m), tilsammen ikke udgøre mere end $^1/_3$ af hele Bygningens Façade. Alle Fremspring af over 12 Tommer (0,31 m) maa være mindst $1^1/_2$ Gang dens Fremspring fjernede fra Nabogrunden.

Porte og Døre maa ikke indrettes til at aabnes mod Gaden eller Vejen; det samme gælder Skodder og Vinduer, hvis Underkant ikke er holdt i en Højde af mindst 3 Alen 14 Tommer (2,25 m) over Fortovet, med mindre de, naar de ere aabnede, efterlade en Passage af mindst 2 Alen 6 Tommer (1,41 m) mellem Vinduesrammens Forkant og Fortovets Yderkant.

Fra Forbudet i denne Paragraf kan Bygningskommissionen undtage større offentlige Bygninger, naar Byraadets Samtykke erholdes dertil.

§ 9.

Ved Opførelse af nye Bygninger i Stedet for afbrændte eller nedrevne saavel som ved Forandring af ældre Ejendomme er Bygningskommissionen under Forbehold af Byraadets Sanktion berettiget til at fordre, at de nuværende Indkørsler, hvor de stedlige Forhold udkræve det, forblive til Adgang for Sprøjter i Ildebrandstilfælde. Indkørsler kunne fordres ved Bebyggelse af hidtil ubebyggede Grunde, der have en Dybde af over 40 Alen (25,10 m). I de under denne Paragraf faldende Tilfælde tilkommer der Ejeren Erstatning af Kommunen efter uvillige af Retten udmeldte Mænds Skøn.

§ 10.

De allerede anlagte Gader og Veje af mindre Bredde end 15 Alen 22 Tommer (9,99 m) bør efterhaanden, saavidt gørligt, søges udvidede til denne Bredde, hvorfor det ogsaa ved ethvert nyt Byggeforetagende efter Omstændighederne vil kunne forlanges, at der skal være en Afstand af indtil 7 Alen 23 Tommer (4,99 m) fra Bygningens Gadelinie til Gadens eller Vejens Midte. Hvor saadant fordres, er den byggende berettiget til at bygge indtil den Bygningshøjde, der svarer til den af Byraadet

Nr. 52. 1ste April.

	Kr.	Kr.
Overført...	52,780,000.	12,253,100.
e. 1. Stempelafgift af Spillekort ..... Kr. 106,000.		
2. Pakhusleje ..... 80,000.		
3. Leje af Frilagere ..... 98,000.		
4. Kendelser af handelsrejsende..... 178,000.		
5. Skibsmaalingsafgift ..... 7,000.		
6. Konsulatafgift..... 205,000.		
7. Andre Indtægter ..... 60,000.		
	734,000.	
hvorfra drages:	53,514,000.	
Godtgørelser af enhver Art, herunder Godtgørelser for Indførselstolden af anvendte Materialier og anskaffet Driftsmateriel til Jernbane- og Havneanlæg	1,461,000.	
		52,053,000.
I alt Indtægt af indirekte Afgifter...	.....	64,306,100.

fordrede Gade- eller Vejbredde, imod at han forpligter sig til at afstaa det til hans Byggegrund svarende Areal imellem den ældre Vejlinie og den nye Byggelinie til Gadens eller Vejens Udvidelse uden Erstatning. Vilde Afstaaelsen bevirke, at en Ejendom derved vilde faa mindre ubebygget Grund, end de ved Bygningernes Opførelse gældende Regler hjemlede, eller at de i denne Vedtægts § 15 fastsatte Afstandsbestemmelser ikke kunde overholdes, skal Ejeren være berettiget til at forlange Ejendommen overtagen af Kommunen imod Erstatning af dennes Kasse efter uvillige, af Retten udmeldte Mænds Skøn, saafremt Bygningskommissionen ikke er villig til at regne med det afstaaede Areal som en Del af det Areal, der efter § 15 skal holdes ubebygget. Nr. 22. 1ste Marts.

De private tilhørende Grunde og Bygninger, hvis Afstaaelse helt eller delvis findes nødvendig til Anlæg af nye Gader og Veje eller Udvidelse af ældre, eller til Anlæget af Kloakker eller i andre almennyttige Øjemed, skulle, naar Byraadet derpaa gør Fordring, afstaas mod Erstatning af Kommunens Kasse efter uvillige Mænds Skøn.

Byraadet kan derhos stille et lignende Forlangende med Hensyn til Grunde og Bygninger, der vel ikke skulle inddrages under de paagældende Gader og Veje eller benyttes som anført, men dog ere saaledes beliggende, at det maa anses for at være af væsenlig Betydning at have Raadighed over dem for at kunne sikre en tilfredsstillende Ordning af Bebyggelsesforholdene ved eller mellem de Gader eller Veje, om hvis Anlæg eller Udvidelse der er Spørgsmaal.

Naar Byraadet gør Fordring paa Afstaaelse af en saadan Del af en Ejendom, at denne derved vilde faa mindre ubebygget Grund, end de ved Bygningernes Opførelse gældende Regler hjemlede, staar det Ejeren frit for at forlange Ejendommen overtagen af Kommunen.

Spørgsmaalet om Berettigelsen af den fremsatte Fordring om Grundens Afstaaelse kan af vedkommende indstilles til Justitsministeriets Afgørelse.

Hvor der skal afsættes ny Gadelinie, sker dette af Byraadets Vejudvalg og Bygningskommissionen i Forening.

Bygningernes Højde og Tagformer.

§ 11.

Ingen Bygnings Højde maa være større end $^5/_4$ af Bredden af den Gade eller Vej, hvortil Bygningens Forhus vender ud; hertil maa mod Gaden eller Vejen føjes indtil 23 Tommer ($0{,}_{60}$ m) over Tagbjælkens Overside til Anbringelse af Gesims, hvilket Tillæg med Bygningskommissionens Tilladelse kan forøges indtil 2 Alen ($1{,}_{25}$ m), naar Bygningens Ydre og de stedlige Forhold tale derfor. Dog tør ingen Bygningshøjde overskride 25 Alen ($15{,}_{69}$ m), heri medregnet det nævnte Tillæg til Gesims, men ikke Tillægget efter § 13.

Kviste til Varers Ophejsning, der ikke have mere end den dertil fornødne Størrelse, maa overalt opføres over den fastsatte Højde. Bygningskommissionen kan tillade, at Trappehus opføres over den fastsatte Højde, ligesom den, hvor Gade- eller Vejbredden er 15 Alen 22 Tommer ($9{,}_{99}$ m) eller derover, kan indrømme den samme Tilladelse for Taarnpartier samt for Kvist- og Gavlpartier, naar arkitektoniske Hensyn tale derfor.

Ingen Bygning maa opføres med mere end 5 Beboelsesetager; som Etage medregnes enhver Kælder med selvstændig Beboelseslejlighed og enhver selvstændig Loftslejlighed.

Nr. 22. Bek. af 1. Marts om en Bygningsvedtægt for Nykjøbing p. F.

Nr. 22. 1ste Marts.

§ 12.

Bygningshøjden er, foruden det i § 11 nævnte Tillæg til Anbringelse af Gesims, Afstanden imellem Oversiden af øverste Bjælkelag og det Punkt i Fortovets indre Kant, der ligger ud fra Midten af Bygningen. Igennem dette Punkt lægges et horisontalt Plan, hvorfra Højden af enhver Bygning paa hele Grunden regnes. Gade- og Vejbredden ud for en Bygning maales efter den Linie, som, dragen fra Midten af Façadelinien, danner samme Vinkel med Gadens eller Vejens to Sider paa samme Sted. Ved Hjørnebygninger og andre Bygninger, som have Façade til flere end een Gade eller Vej, kan den byggende enten give hver Façade den Højde, som svarer til vedkommende Gade- eller Vejbredde, eller give Façaderne ens Højde, og i saa Fald tages den Gade eller Vej, hvortil de have den længste Side, og naar de have en lige lang Façade ud til flere Gader eller Veje, Gennemsnittet af disses Bredde til Udgangspunkt efter Reglerne i denne Paragrafs første og andet Punktum, dog saaledes, at Højden afsættes paa Hjørnet.

Sidegaders eller Sidevejes Indmunding i en Gade gør ingen Forandring i Bestemmelsen af de lige over for liggende Bygningers Højde.

Hvorledes en Vejs Bredde skal maales afgøres, i Tilfælde af Meningsforskellighed derom imellem Bygningskommissionen og den byggende, af Byraadet.

§ 13.

Intet Tag eller nogen Del af samme maa danne en større Vinkel med Horisontalplanet end 50 Grader. Andre Tagformer ere dog tilladte, naar man ved deres Anvendelse holder sig inden for det Bygningsprofil, der er givet ved §§ 11 til 13.

Rygningen af Halvtage maa i intet Tilfælde ligge mere end 7 Alen 23 Tommer ($4{,}_{99}$ m) over Tagbjælkens Overkant.

Naar der gives et Tag en mindre Højde end foran angivet, kunne de i § 11 fastsatte Bygningshøjder forøges med Halvdelen af den Størrelse, som Tagrygningen derved kommer til at ligge lavere.

§ 14.

Med Hensyn til de i Slutningen af § 8 omhandlede Bygninger kan Bygningskommissionen tillade Afvigelser fra Bestemmelserne i §§ 11—13. Ligeledes kan Bygningskommissionen tilstede, at der afviges fra Bestemmelserne i § 13 for andre Bygninger, naar en særegen Stil eller andre Omstændigheder gøre saadant ønskeligt, dog at Tagrygningen ikke derved kommer højere end ved en Bygning med normal Højde og 50 Graders Tag.

Tvangsforholdet mellem bebygget og ubebygget Areal.

§ 15.

a. Det til et Beboelseshus hørende ubebyggede Areal maa i intet Tilfælde være mindre end det bebyggede og enhver Gaard, ud til hvilken der anbringes Vinduer fra Værelser eller Køkkener, og som til alle Sider er eller ved Tilbygning, være sig af Ejeren eller Naboerne, kan blive indesluttet af Bygninger, skal i det mindste indeholde 102 Kvadratalen ($40{,}_2$ m^2) ubebygget Areal og maa ikke i nogen Retning have en mindre Udstrækning end 4 Alen ($2{,}_{50}$ m). I Bygninger, som indrettes til Beboelse i flere end 2 Etager, bliver de Arealer, som i Følge foranstaaende Forskrift skulle være ubebyggede, at forøge med $^1/_6$ for hver Etage, som Bygningen indeholder mer end foranført. Hvor ved nuværende Bygninger det ubebyggede Areal eller Gardspladsen allerede er indskrænket til et mindre Areal end anført, maa Byg-

ningen ikke forhøjes — hverken ved Paabygning eller Ombygning — ej heller det ubebyggede Areal formindskes, undtagen i det Tilfælde, hvor en Del af samme (efter Bygningslovens § 2) afgives til det offentlige. Nr. 22. 1ste Marts.

b. Det Areal, som efter Bygningslovens § 21 skal være ubebygget Gaardsplads til en Ejendom, kan dog af Bygningskommissionen tillades anvendt til Kælderrum paa de af Kommissionen nærmere fastsatte Betingelser, hvorved i alt Fald bliver at iagttage:

1. Rummet overdækkes saaledes, at det med Hensyn til Styrke, Brandsikkerhed, Betryggelse for den daglige Færdsel og Vandtæthed anses for fyldestgørende af Bygningskommissionen. Denne Overdækning maa ikke komme højere end Gaardens Overflade, og der skal være tilfredsstillende Afløb fra den til Gadens eller Vejens Vandløb.
2. De indvundne Rum maa ikke benyttes til Opbevaring af Genstande, der udvikle ilde Lugt eller Luftarter, der ere skadelige for Sundheden.

Udgravninger i Gaardsrummet som Gange eller lignende, der ikke overdækkes paa den foranførte Maade, skulle enten være aabne, og da omgivne med betryggende Rækværk, eller være dækkede paa forsvarlig Maade med Jærnriste, hvorhos Bunden i saadanne Udgravninger skal belægges med et vandtæt Materiale og holdes tør ved Dræning eller paa anden Maade.

c. Imellem tvende til samme Ejendom hørende Bygninger skal der ud for Vinduer fra Værelse, Værksted eller Køkken være en Afstand til den modstaaende Bygning af mindst 3 Alen 4 Tommer ($1{,}_{99}$ m) med et Tillæg af $^1/_5$ af den laveste af de to Bygningers Højde, dog ingen Sinde under 4 Alen ($2{,}_{51}$ m), og imellem saadanne Vinduer og Nabogrunde skal der mindst være en Afstand af 3 Alen 4 Tommer ($1{,}_{99}$ m) med Tillæg af $^1/_4$ af Bygningens Højde. Dog kan Bygningskommissionen, hvor Forholdene tale derfor, tillade, at der anbringes Vinduer imod et ubebygget Areal af mindre Tvermaal, naar dog Afstanden fra Nabogrunden bliver mindst 4 Alen ($2{,}_{50}$ m).

d. Forhøjelse af en til en Ejendom hørende Bygning kan kun finde Sted, for saa vidt den paagældende Bygning i den Skikkelse, den vil faa ved Forhøjelsen, efter ovenstaaende Regler vilde have kunnet opføres som Nybygning, og hvor det ubebyggede Areal allerede er mindre end det efter Litra a. tilstedelige, maa ingen Forhøjelse af nogen til Ejendommen hørende Bygning finde Sted.

III. Konstruktive Bestemmelser.

Almindelige Bestemmelser.

§ 16.

Ved Byggeforetagender ud til offentlig Gade, Vej eller Plads skal der forinden Arbejdet paabegyndes, gøres Anmeldelse til Bygningsinspektøren, som foranlediger, at der af Politiet paabydes Anbringelse Anbringelse af Plankeværk eller lignende samt træffes de af Hensyn til den offentlige Færdsel fornødne Foranstaltninger, alt overensstemmende med Politivedtægtens Bestemmelser.

Ethvert Bygningsarbejde skal udføres paa forsvarlig Maade, og dertil maa kun anvendes gode Materialer. Stilladser, Afstivninger og lignende skulle have tilstrækkelig Styrke og være forsvarlig indrettede med fornødne Rækværker og Fodbrædter samt anbringes og benyttes af duelige og paalidelige Folk (jfr. iøvrigt Politivedtægtens §§ 23—24); de skulle, for saa vidt de vende ud mod offentlig Gade, Plads eller Vej,

Nr. 22. 1ste Marts. straks efter Afbenyttelsen nedtages. Paa Byggepladsen opføres, naar Politiet skønner det fornødent, lukkede Skure for Arbejderne og til Opbevaring af Værktøj samt Pissoir og Retirader for Arbejderne.

Indkørselen til og Kørebanen paa Byggepladsen skulle stedse holdes i forsvarlig Stand.

Med Hensyn til de i denne Vedtægt fastsatte Forskrifter for Udførelsen af Murværk og Tømmerværk forudsætte disse for det førstes Vedkommende, at det udføres af helbrændte Mursten i Kalkmørtel eller Cement, og at Murstenenes Dimensioner er mindst 8 Tommer $9^1/_2$ Linie × 4 Tommer $2^1/_2$ Linie × 2 Tommer $1^1/_2$ Linie ($0{,}_{23} \times 0{,}_{11} \times 0{,}_{055}$ m) (Normalmursten), samt for det sidstes Vedkommende, at der til Tømmerværket benyttes sædvanligt godt Naaletræ, hvilket imidlertid ikke udelukker Brugen af andre Materialer, saasom Granit, Sandsten, Kalksten, Beton, Støbejærn, Smedejærn, Eg og lignende (jfr. § 45).

§ 17.

Naar Beskaffenheden af den Grund, hvorpaa et Hus, indrettet til Beboelse, skal opføres, giver Bygningsinspektøren Anledning dertil, skal han indhente Sundhedskommissionens Erklæring om den, og i Henhold til denne Erklæring stille sine Fordringer med Hensyn til Grundens Forbedring.

Grundens Dækning mod Fugtighed og Uddunstning, Yder- og Indermure.

§ 18.

Enhver ny Bygning skal opføres paa et Fundament, som af Bygningsinspektøren erkendes for forsvarligt for denne Bygning.

I enhver ny Bygnings Fundamentmure skal der paa det Sted, hvor disse træde frit frem over Jorden, anbringes et Lag af Asfalt, Skifer i Cement eller andet for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale.

Hvor der er Kælder, bliver det nævnte Lag at anbringe i alle Mure i en Afstand af 2—4 Tommer ($0{,}_{05}$—$0{,}_{10}$ m) over Kældergulvet og for Ydermurens Vedkommende tillige i en Afstand af 2—4 Tommer ($0{,}_{05}$—$0{,}_{10}$ m) over det Jordsmon, der angiver Bygningen. Murværket mellem de to isolerende Lag i Ydermuren skal beskyttes mod Fugtighedens Indtrængen fra Siden paa den Maade, som Bygningskommissionen maatte foreskrive. Ved Opførelse af en Bygning, der indrettes til Beboelse, skal det nederste Gulv gøres uigennemtrængeligt for Uddunstninger og saavidt muligt ogsaa for Fugtighed ved Beton, Asfalt eller paa anden af Bygningsinspektøren godkendt Maade. Dette kan dog bortfalde for Kælderum, der ikke indrettes til Beboelse, naar de overhvælves paa en af Bygningskommissionen som forsvarlig anerkendt Maade, som kan hindre Opstigning i Bygningerne af Uddunstninger fra Grunden, og saaledes, at der ikke findes nogen direkte Forbindelse mellem Kælderrum og nogen af de ovenfor liggende Etager.

§ 19.

Alle udvendige Mure paa større eller mindre Bygninger skulle opføres af Grundmur (dog med de i Slutningen af nærværende Paragraf og i § 47 nævnte Undtagelser) efter følgende Regler:

a. Ydermurerne i Bygningens Længderetning, hvori Bjælkernes Ender optages, og hvori Bygningens Vinduer og Døre i Reglen anbringes, de saakaldte Formure, skulle saavel til Gade eller Vej som til Gaard mindst have følgende Murtykkelse:

For 1 Etages Bygninger 1 Stens Mur eller 2 halve Stens Mur med Aabning imellem, forbunden med hinanden med Sten eller Traad.

For Bygninger med flere Etager skulle de 2 øverste Etager have en Murtykkelse af $1^1/_2$ Sten, de derefter følgende 2 Etager 2 Sten, og i de derefter følgende Etager forøges Murtykkelsen med $^1/_2$ Sten for hver Etage. Som Etage betragtes enhver Kælder og enhver med grundmuret Kvist forsynet Lejlighed.

b. I disse Formure tillades i alle Etager med Undtagelse af Kælderen 1 Stens Brystningsmur under Vinduerne. Vinduesaabningernes Bredde i udvendigt Maal maa tilsammen ikke overstige $^2/_3$ af Bygningens Længde, og enhver Pille skal være mindst 2 Sten bred. Bygningsinspektøren kan dog dispensere herfra, i hvilket Tilfælde Anmeldelsen dog skal ledsages af en Beregning over hver enkelt Pilles Belastning, samt, hvor Jærn- eller andre Konstruktioner anvendes, af en Beregning over, hvad disse skulle bære, samt over de Dimensioner, der agtes benyttede. Som Grundlag herfor maa benyttes de af Kjøbenhavns Bygningskommission anerkendte Tabeller.

c. Murtykkelsen i Ydermure, der ikke ere Formure, i Ende- og Bagmure, de saakaldte Gavle, skal være mindst 1 Sten i den Del, der er over det øverste Bjælkelag samt gennem den øverste Etage. Bagmurens Tykkelse skal i de to derefter følgende Etager være mindst $1^1/_2$ Sten uden Blændinger og i øvrigt mindst 2 Sten med Blændinger med $1^1/_2$ Stens Mur. Endemurens Tykkelse skal derimod i de næste 2 Etager være mindst $1^1/_2$ Sten med Blændinger med 1 Stens Mur og iøvrigt mindst 2 Sten med Blændinger med $1^1/_2$ Stens Mur.

Kælderen anses i fornævnte Henseende som en Etage, naar den er 2 Alen ($1{,}_{25}$ m) over Jordsmonnet. Pillerne maa ikke have under 18 Tommer ($0{,}_{47}$ ms) Bredde og skulle forbindes med Buer. Bredden af Blændingerne maa ikke være over $3^1/_2$ Alen ($2{,}_{19}$ m).

d. Enhver Façade, fritstaaende Gavl eller Bagmur skal være udrappet og afskuret eller pudset eller fuget.

e. Ved Endemure af ringe Udstrækning og ved Mure om Trappehuse, saa vel som naar nye Etager paaføres ældre Bygninger, kan Bygningskommissionen tillade Afvigelse fra den under c. angivne Regel, ligesom den, naar Omstændighederne tale derfor kan tillade Vinduer i Gavle, naar disse ikke ere de i § 21 omhandlede Brandmure.

Jærn- og Jærnbetonkonstruktioner ere tilladte efter de til enhver Tid af Bygningskommissionen godkendte Normer.

Bygningskommissionen kan derhos tillade Benyttelsen af Bindingsværk ved 1 Etages Bygninger, ved 1 Etages Paabygning paa ældre Bygninger, samt i øverste Etage af fritliggende Villaer med en Afstand af 3 Alen 4 Tommer ($1{,}_{99}$ m) fra Nabogrunden. Bygningskommissionen kan derhos, hvor Stilen fordrer det, tillade Anvendelse af Bindingsværk til Bygningens Façade.

Udhuse, Stalde, lukkede Skure og deslige kan opføres af hvilket som helst Materiale, naar de foruden at være forsynede med brandfrit Tag, ere fjernede 10 Alen ($6{,}_{27}$ m) fra anden Mands Grund, ikke er over 6 Alen ($3{,}_{76}$ m) til Taget, og de derhos ikke indeholde noget Ildsted. Aabne Skure, som hvile paa Træpiller, og Latrinhuse, der ikke er over 4 Alen 18 Tommer ($2{,}_{98}$ m) høje, skal dog ikke være underkastede ovennævnte Indskrænkninger.

Skillevægge.

§ 20.

Skillevæggene i en Bygning skulle være enten af Grundmur, mindst $^1/_2$ Sten tyk, Mur eller Bindingsværk, mindst $^1/_2$ Sten tyk, Cocolith, Gibsplader eller af Planker

Nr. 22. 1ste Marts. eller dobbelte Bræder. Udføres de af andre Materialier, skulle de approberes af Bygningsinspektøren. Anvendes Planker eller dobbelte Bræder til Skillevægge, skulle disse være mindst 2 Tommer (0,05 m) tykke og foruden denne Tykkelse have Kalkpuds paa begge Sider.

Hovedskillevægge (Skillevægge, der tjene til Understøttelse for Bjælkelagene) skulle være af Grundmur og i den øverste Etage være af 1/2 Stens Tykkelse, i de to næste Etager mindst 3/4 Sten og i de øvrige Etager mindst 1 Sten. Dog skal saadant Skillerum, naar Etagehøjden er 6 Alen (3,76 m), altid være mindst 3/4 Sten. Bygningskommissionen kan dog tillade andre Konstruktioner af lignende Styrke og Bæreevne.

Alle Skillevægge, der ikke tjene til Understøttelse for Bjælkelagene, kan i de 3 øverste Etager være 1/2 Sten, i de øvrige 3/4 Sten.

Skillevæggene om de i § 33 nævnte Trapper skulle være af Grundmur.

Grundmurede Skillevægge maa ikke afbrydes af Bjælker eller Murlægter, men skulle gaa frit igennem Bjælkelagene og deres Sider støttes af Bjælkerne.

Skillevæggene mellem Rum, hvoraf intet kan henføres under Beboelsesrum, kunne udføres som enkelte Brædevægge, uden Kalkpuds eller af Lægter; det samme gælder om Spisekammer-Skillevægge, naar de ere i mindst 1 Alen 14 Tommer (0,99 ms) Afstand fra Ildstedet. Hule Brædeskillevægge ere altid forbudte.

Brandmure.

§ 21.

Ingen Bygning, der ikke ligger fjernet mindst 2 Alen (1,25 m) fra Nabogrunden, maa mod denne vende Tagflade, men skal have Brandmur med følgende Egenskaber:

a. Den skal have mindst den Tykkelse, der er fastsat i § 19 for Ydermure, der ikke er Formure.

b. Den skal overalt række 6 Tommer (0,15 m) op over Taget.

c. Deri maa Træværk ikke lægges dybere end Murens halve Tykkelse, dog at det er tilstrækkeligt, at der er 1 Stens Afstand fra Murens Yderside og for Dragere og Bjælker 1/2 Sten.

d. Aabninger maa kun anbringes deri efter særlig Tilladelse af Bygningsinspektøren og kun saadanne, som ikke er over 110 Kv.-Tommer (750 cm²), og ere anbragte med mindst 3 Alen 4 Tommer (1,99 ms) Mellemrum samt i øvrigt indrettede paa den i § 4 nærmere angivne Maade.

§ 22.

En Brandmur kan være fælles for to til hinanden stødende Ejendomme, naar den, foruden at opfylde de i § 21 fastsatte Betingelser, er forsvarligt forbunden med begge Bygninger, er mindst af den Murtykkelsa, som i § 19 er fastsat for Ende- og Bagmure, og naar der ved tinglæst Deklaration er erhvervet Sikkerhed for, at den ikke kan borttages af nogen af Ejerne, saa længe en af Bygningerne endnu staar. Naar begge Ejendomme opføres samtidig, kan Murtykkelsen, hvor Brandgavlen er fælles, være 1 Sten i Tag og de to øverste Etager og 1 1/2 Sten i de underliggende Etager. Træværk i den ene Bygning maa ikke komme Træværk i den anden nærmere end 4 1/2 Tomme (0,11 m). Naar sammenstødende Bygninger i forskellige Ejendomme ønskes satte i midlertidig Forbindelse med hinanden, kan Bygningskommissionen give Tilladelse til, at der i de mellemliggende Brandmure anbringes Jærnkarm med Jærndør eller Trædøre med Jærnbeklædning til begge Sider, som slutte tæt i Karmen og

have en Afstand af mindst en Murstens Længde fra hinanden. Saadan Tilladelse kan kun gives paa bestemt Aaremaal og Deklaration, herom vil være at tinglæse paa begge Ejendommenes Folio. Nr. 22. 1ste Marts.

Tagdækning, Tagkviste og andre ydre Bygningsdele.

§ 23.

Tage maa kun dækkes med brandsikkert Materiale.

§ 24.

Tagkviste maa ikke have mere end 2 Alen 13 Tommer ($1{,}_{60}$ m) Højde i Falsen, og udvendig maalt maa de ikke have en større Bredde en 2 Alen 17 Tommer ($1{,}_{70}$ m) og en større Højde end 3 Alen 12 Tommer ($2{,}_{20}$ m). Afstanden fra Indersiden af Husets Gavl til nærmeste Tagkvist maa ikke være mindre end Halvdelen af dens Bredde, Flunkerne skulle være af uantændeligt Materiale eller beklædte med saadant.

Altaner, udvendige Beklædninger, Gesimser, Render, Svaler samt Trappetrin, som ligge udenfor Huset, maa ikke udføres af Træ, medmindre den paagældende Genstand er fjernet 10 Alen ($6{,}_{27}$ m) fra fremmed Grund. Dog kan Bygningskommissionen indrømme Undtagelser herfra, navnlig naar Bygningens Stil i Forbindelse med en fri Beliggenhed giver Anledning dertil, samt for ikke over 3 Alen 4 Tommer ($1{,}_{99}$ m) høje udvendige Trapper ud imod Gaardspladsen.

Udvendige Pakhusluger skulle indrettes saaledes, at de ikke kunne løftes af Stablerne, og naar Bygningskommissionen finder, at de stedlige Forhold gøre det ønskeligt, kan den fordre, at saadanne Luger gøres brandsikre.

§ 25.

Ingen Bygning, der vender mod Gade eller Andenmands Grund, maa stryges med hvid Farve. Stødt Glas maa aldeles ikke bruges ved Bygningers Afpudsning.

Bjælkelag og Tagværkets Tømmer.

§ 26.

Bjælkernes Dimensioner fastsættes ved en indbyrdes Afstand af 1 Alen 10 Tommer ($0{,}_{89}$ m) fra Midte til Midte efter følgende Regler:

Bjælkerne i en Bygning skulle have et Tværmaal af mindst 6 Tommer svensk Maal ($0{,}_{15}$ m) i Kvadrat, naar Afstanden mellem Understøtningerne ikke er over 4 Alen 19 Tommer ($3{,}_{00}$ m). (Er Afstanden større end 3 m., skulle Bjælkerne have et Tværsnit af mindst 4 L. + 3 cm, hvor L. er Bjælkens Spændvidde udtrykt i Meter). Er Afstanden større end 4 Alen 19 Tommer, skulle Bjælkerne have et Tværsnit af mindst L. + 1" svensk Maal, hvor L. er Spændvidden udtrykt i Alen.

Man kan ogsaa vælge andre rektangulære Tværsnit end kvadratiske, naar Bredden deri er mindst halv saa stor som Højden, og Tværsnittet i det mindste har vundet halvt saa meget i Højde, som det har mistet i Bredde. Hvor Tømmeret er saa lidt skarpkantet, at et Tværsnit paa Midten af Længden ikke er firkantet, skal der i Stedet for det manglende Træ gives et passende Tillæg i Tykkelsen af Tømmeret.

For almindelig Behugning af Bjælkerne er omstaaende Tabels Angivelse Handelsmaalet d. v. s. Tømmerets Dimensioner i ubearbejdet Stand:

Nr. 22. 1ste Marts.

Afstanden mellem Bjælkerne fra Midte til Midte er $0,_{9}$ m.

3 m	$3,_{5}$ m	4 m	$4,_{5}$ m	5 m	$5,_{5}$ m	6 m	$6,_{5}$ m	7 m
15 cm ×15 cm	17 cm ×17 cm	19 cm ×19 cm	21 cm ×21 cm	23 cm ×23 cm	25 cm ×25 cm	27 cm ×27 cm	29 cm ×29 cm	31 cm ×31 cm
9 cm ×18 cm	10 cm ×20 cm	11 cm ×23 cm	13 cm ×25 cm	14 cm ×28 cm	15 cm ×30 cm	16 cm ×32 cm	17 cm ×35 cm	18 cm ×37 cm

Afstanden mellem Bjælkerne fra Midte til Midte er 3 Fod.

$4^{1}/_{2}$ Alen	5 Alen	6 Alen	7 Alen	8 Alen	9 Alen	10 Alen	11 Alen	12 Alen
6"×6"*)	6"×6"	7"×7"	8"×8"	9"×9"	10"×10"	11"×11"	12"×12"	13"×13"
4"×7"	4"×7"	5"×8"	5"×10"	5"×11"	6"×12"	7"×13"	—	—

Dersom Afstanden mellem Bjælkerne formindskes, kan deres Bredde formindskes i samme Forhold.

Bjælkernes Middelafstand maa ikke være over 1 Alen 10 Tommer ($0,_{90}$ m) fra Midte til Midte, og Afstanden maa intet Sted være over 1 Alen 14 Tommer ($0,_{99}$ m). Et tilstrækkelig stærkt og forsvarligt fastgjort Anker skal anbringes i saa mange af Bjælkerne, at Afstanden mellem disse med Ankere saaledes forsynede Bjælker ikke overstiger 4 Alen 19 Tommer ($3,_{00}$ m), hvilken Afstand ogsaa skal iagttages ved Gavlens Tilslutning med Ankere til Bjælkerne. Ankeret skal være mindst saa langt, som den Mur er tyk, hvori det anbringes.

§ 27.

Staalbjælker til Bjælkelag maa benyttes, naar de i Dimensioner svare til Spændvidden. Ved Beregningen, som maa vedlægges Anmeldelsen, benyttes de i § 19 nævnte Tabeller. Hvor fritliggende Staaldragere anvendes, skal disse udmures og omgives med Puds eller pudses med Rabitzværk.

Jærn- og Jærnbetonkonstruktioner ere tilladte efter de til enhver Tid af Bygningskommissionen godkendte Normer.

§ 28.

I Bjælkelag, over eller under hvilke der findes Beboelsesrum, skal der i 3 Tommers ($0,_{08}$ m) Afstand fra Oversiden af Bjælken anbringes et Indskud af Bræder, der maa have mindst 1 Tommes ($0,_{025}$ m) Tykkelse og overalt slutte tæt sammen; paa dette Indskudsdække skal der anbringes et mindst 3 Tommer ($0,_{08}$ m) tykt, faststampet Lerlag, saa lidt fugtigt som muligt, eller andet af Bygningsinspektøren godkendt Materiale. Hvor Bjælkerne ere smallere end 7 Tommer ($0,_{18}$ m), skal Ind-

*) Svensk Maal.

skudsdækket hvile paa Lægter, fastgjort til Bjælkernes Sider. Indskudsdækket skal af Hensyn til Bygningsarbejdernes Sikkerhed lægges umiddelbart efter, at Bjælkelaget er lagt op, med mindre dette straks fuldstændig afdækkes paa forsvarlig Maade med mindst 1 Tomme (0,025 m) tykke Bræder. Gulvbræder skulle være pløjede og i færdig Tilstand have en Tykkelse af mindst $1^1/_8$ Tomme (0,03 m). Nr. 22. 1ste Marts.

Naar der over og under et Bjælkelag for en Del findes Rum, der ikke have Ildsteder eller ere indrettede til at opvarmes, og som ikke staa i Forbindelse med Beboelsesrum, kan Bygningsinspektøren indrømme en saa stor Indskrænkning i Anbringelse af Indskudsdække, som han efter Omstændighederne finder tilstedelig.

§ 29.

Naar et Tag dækkes med sædvanlige Tagsten, maa Tagværkets Tømmer, som ikke maa have større Afstand end Bjælkerne, ikke have et mindre Tværsnit end 5×5 Tommer (0,13 × 0,13 m) Handelsmaal, og dette kun, naar Afstanden imellem Understøttelsespunkterne ikke er over 4 Alen (2,50 m). For større Afstande følges samme Regel som for Bjælkerne; Afstanden maales paa det vandrette Plan.

Beboelsesrum.

§ 30.

Ved Anvendelse af denne Vedtægt behandles som Beboelsesrum ethvert Rum, der er forsynet med Ildsted eller indrettet til at opvarmes.

Intet Beboelsesrum maa have Gulv, der ligger lavere end 2 Alen 10 Tommer (1,51 m) over dagligt Vande.

Alle Beboelses- samt Værksteds- eller Forretningsrum skulle have en Højde mellem Gulv og Loft af mindst 4 Alen (2,50 m). Tagkamre med skraa Sider, der benyttes til Sove- eller Opholdsrum, skulle i mindst Halvdelen af Gulvfladen have en Højde af 3 Alen 14 Tommer (2,25 m). Ethvert Beboelsesrum skal have en Gulvflade af mindst 20 □ Alen (7,9 m²) og være forsynet med Vinduer til at aabne til det fri.

Der skal ved Sundhedsvedtægt gives de fornødne Bestemmelser om Forbud imod og Straf for at benytte til stadigt Natteophold for Mennesker Rum, der ikke lovligt ere indrettede som Beboelsesrum.

§ 31.

Beboelsesrum i Kældere maa for Fremtiden kun indrettes enten i Forhuse alene eller i Forhuse og tilstødende Sidehuse, for saa vidt de i disse benyttede Rum danne een Lejlighed med Kælderværelserne i Forhuset.

Til Indrettelse af saadanne Kældere udkræves dog, at Gaden eller Vejen er mindst 15 Alen 22 Tommer (9,99 m) bred, at Gaardsrummet opfylder de i § 15 givne Bestemmelser, og at Grundvandet erholder et efter Stadsingeniørens Skøn fyldestgørende Afløb, hvorhos Kælderne skulle have mindst 2 Alen (1,25 m) af deres Højde over Fortovet og være forsynede paa forsvarlig Maade med Vinduer og Brædegulv.

Bygningskommissionen skal dog kunne tillade, at Indretninger til Opvarmning og Kogning anbringes foruden i Vaskekældere ogsaa i andre Kældere, naar de:

1. have mindst 3 Alen 14 Tommer (2,25 m) indre Højde, hvoraf mindst 2 Alen (1,25 m) over Jorden;

2. ere forsynede paa forsvarlig Maade med Vinduer og Gulv;

3. med Hensyn til Væggenes Indretning fyldestgøre de ovenfor givne Forskrifter, samt paa Vilkaar:

Nr. 22. 1ste Marts.

4. at der, naar Bygningskommissionen ikke frafalder Fordringen herom, udstedes og behørig tinglæses en Deklaration om, at Rummet ikke benyttes enten som Beværtningslokale eller til Natteophold for Mennesker, og at Tilladelsen i Overtrædelsestilfælde skal være forbrudt.

I ældre Bygninger kan Bygningskommissionen dog tillade Indretninger til Opvarmning og Kogning i Kælderrum, selv om den første Betingelse ikke er fuldt til Stede, naar særlige Omstændigheder forekomme den at tale derfor.

Indretninger til Centralvarme ere undtagne fra denne §'s Regler.

§ 32.

Beboelsesrum maa ikke indrettes paa Loftet i Bygninger med over 19 Alen 22 Tommer (12,50 ms) Bygningshøjde og ved mindre Bygningshøjde kun, naar der indenfor Spærene anbringes Forskalling og Pudsning eller Paneling, og der er sørget paa forsvarlig Maade for at tilvejebringe fornødent Lys og Luft.

Trapper, Gange, Passager.

§ 33.

I enhver Bygning, der foruden Tagrummet — for saa vidt Indretning af dette til Beboelse er udelukket — har 2 til Beboelse, Fabrik eller Værksted indrettede Etager, skal der anbringes 2 Trapper, hvoraf den ene skal være mindst 1 Alen 9 Tommer (0,86 m) og den anden mindst 1 Alen 3 Tommer (0,70 m) mellem Vangerne; naar Bygningens Grundflade er over 305 Kvadratalen (120 m²), skal Trappernes Bredde mellem Vangerne dog være 1 Alen 14 Tommer (0,99 m) og 1 Alen 7 Tommer (0,81 m). I Bygninger, i hvilke det er tilstrækkeligt at anbringe een Trappe, skal denne være mindst 1 Alen 7 Tommer (0,81 m) mellem Vangerne. Omgangen ved en Trappe skal være lige saa bred som denne. Trapperne skulle ligge inde i Bygningen.

Naar der i en Bygning enten i Henhold til foranstaaende eller i Henhold til Bygningslovens § 14 skal anbringes 2 Trapper, skulle disse Trapper være adskilte ved en Grundmur, der kun i nederste Etage maa have Dør eller andre Aabninger ud mod nogen af Trapperne. Er Trappernes indbyrdes Afstand over 6 Alen (3,76 m), kan der dog anbringes en selvlukkende Dør. Der skal være direkte Adgang til begge Trapper fra alle Beboelseslejlighederne. Naar en Bygning ved Brandmur adskilles i flere Dele, skulle disse med Hensyn til Trapper betragtes som særlige Bygninger. Trapperne skulle forsynes med Rækværk og i det hele være saaledes indrettede, at det ikke er forbundet med Fare at passere dem, hvorhos Lys og Luft skal have direkte Adgang. I en Hovedtrappe maa intet Trappetrin have mindre Grund end $7^3/_4$ Tomme (0,20 m) og større Stigning end $7^1/_2$ Tomme (0,19 m). Ved Køkkentrapper kan Grunden dog indskrænkes til 6 Tommer (0,15 m) og Stigningen forhøjes til 8 Tommer (0,20 m). Grunden maales paa Midten af Trinet.

Gange skulle have mindst samme Bredde som Trapper.

Fra det til en Ejendom hørende Gaardsrum skal der være en lige og fri Passage af mindst 3 Alen 14 Tommer (2,25 ms) Højde og 2 Alen (1,25 ms) Bredde til Gaden eller Vejen. Trapperækværket kan ved Klodstrinet springe indtil 12 Tommer (0,31 m) frem i Passagen.

Lofter.

§ 34.

Lofter maa ikke være af Lærred med eller uden Papir, udspændt imellem Bjælkerne. I Beboelsesrum, hvor Højden til Loftet er under 4 Alen 19 Tommer (3,00 m), skulle Lofterne gibses eller beklædes med andet uantændeligt Materiale,

Nr. 52.
1ste
April.

§ 6.

Statsbanernes Overskud beregnes til nedenstaaende 3,546,658 Kr. 80 Ø.;
Postvæsenets Overskud beregnes til nedenstaaende 664,345 Kr. 71 Ø.;
Telegrafvæsenets Overskud beregnes til nedenstaaende 279,758 Kr.

		Kr.	Kr.
I. Statsbanerne:			
A. Indtægt.			
1. Personbefordring		20,400,000.	
2. Gods- og Kreaturbefordring		20,500,000.	
3. Postbefordring		1,400,000.	
4. Forskellige og tilfældige Indtægter		750,000.	
5. Afkortninger i Lønninger til Pensionering		680,000.	
I alt Indtægt			43,730,000.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
B. Udgift.			
1. Generaldirektionen:			
1. Lønninger:	Kr.		
Generaldirektøren	12,000.		
4 Direktører	36,800.		
Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	326,684.		
		375,484.	
2. Andre Udgifter		106,900.	
			482,384.
2. Trafikafdelingen:			
A. Almindelige Udgifter og Stationstjenesten:			
1. Lønninger:	Kr.		
Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	6,626,341.		
2. Andre Udgifter	3,121,700.		
		9,748,041.	
B. Togtjenesten:			
1. Lønninger:	Kr.		
Tjenstemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	1,857,552.		
2. Andre Udgifter	1,439,500.		
		3,297,052.	
At overføre		13,045,093.	482,384.

Skorstensrør og Ventilationsrør. Nr. 22. 1ste Marts.

§ 35.

Røgen fra Kakkelovne og Kaminer saa vel som fra andre Ildsteder skal afledes i Skorstensrør, der kunne renses af Skorstensfejeren enten derved, at han passerer dem, eller ved særegne Apparater. I begge Tilfælde gælde for Skorstensrøret følgende Bestemmelser:

1. Enhver snæver Skorsten skal overalt være opmuret i Kalk og med helbrændte Sten og mindst $^1/_2$ Stens Tykkelse og skal enten funderes fra Grunden eller hvile paa Grundmur, som Bygningsinspektøren anser for stærk nok til at bære den.

2. Skorstenens indvendige Side skal overalt paa Vejen gennem Bygningen være fjærnet mindst 9 Tommer ($0{,}_{23}$ m) fra alt Træværk undtagen synlige Gulvbræder. Anbringelse paa Skorstenen af Betræk paa Blændlister, Panel eller anden Beklædning med Undtagelse af Fodbrædt, er forbudt.

3. Naar Skorstenen trækkes i skraa Retning, skulle dens lodrette Sider enten hvile paa en Mur eller være understøttede af en Stol, forsynet med en tør Mursten paa Fladen mellem Stolen og Skorstenen; dog maa den skraa Retning ikke danne en mindre Vinkel end 45 Grader med Horisonten, og Skorstenen maa ikke trækkes frem over Trapper. De Hjørner, som opstaa, naar Skorstenen forandrer Retning, skulle indvendig afrundes saa meget, som Rensningen gør det fornødent.

4. Skorstenen skal forsynes med de for Rensningen fornødne Sideaabninger, der paa forsvarlig Maade forsynes med selvlukkende Rensedøre af Metal.

5. Skorstenen skal føres mindst 1 Alen 7 Tommer ($0{,}_{81}$ m) ud over Tagets Ryg. Dog kan Bygningsinspektøren tilstede Afvigelser herfra, naar Skorstenen udmunder i Tagfladen.

6. Snævre Skorstene skulle have et Rektangel som Gennemsnit. Gennemsnittet, der ikke maa være mindre end 9 Tommer ($0{,}_{23}$ m) i den kvadratiske Side, skal helt igennem være det samme. Naar Gennemsnittet er større end 9 Tommer ($0{,}_{23}$ m) i Kvadrat, er Ejeren pligtig til for egen Regning at anskaffe, vedligeholde og opbevare de til enhver Tid af Brandvæsenet for saadanne Skorstenes Rensning foreskrevne Apparater til Skorstensfejernes Afbenyttelse.

7. For ethvert Rør, der indledes i en saadan snæver Skorsten, skal en Jærnbøsning med en indvendig fremspringende Rand indmures saaledes, at Randen forhindrer Enden af Røret fra at trænge ind i Skorstenen.

8. De maa kun indsættes i Bygninger, som ere teglhængte eller belagte med Skifer eller andet ikke ildfængende Materiale og ere fjernede mindst 19 Alen 22 Tommer ($12{,}_{50}$ m) fra enhver om end til samme Ejendom hørende Bygning med Straatag eller andet letfængeligt Tag.

9. Naar Tagdækningen er lagt paa Bræder, skal enhver Skorsten opføres fra 1 Alen ($0{,}_{62}$ cm) under Tagets Underside af 1 Stens Mur i Vangerne.

Skorstensrør, der renses ved Gennemgang af Skorstensfejeren, skulle have et Gennemsnit af mindst 18 Tommer ($0{,}_{47}$ m) i Kvadrat.

§ 36.

Til et Rør, hvis Gennemsnit er 9 Tommer ($0{,}_{23}$ cm) i Kvadrat, maa der ikke anbringes mere end 3 Ildsteder i hver Etage, og aldrig mere end 9 i det hele. De herved fastsatte Forhold mellem Rørenes Lysning og Ildstedernes Antal bevares ogsaa ved Anvendelsen af Rør med en Lysning større end 9 Tommer ($0{,}_{23}$ m). Kælder og Loftsrum anses i foranførte Henseender som Etager.

Nr. 22. Bek. af 1. Marts om en Bygningsvedtægt for Nykjøbing p. F.

Nr. 22. 1ste Marts. Naar Forholdet imellem Rørenes Lysning og Ildstedernes Antal ikke er mindst $1^1/_2$ Gang saa stort som ovenfor fastsat, skal der tilvejebringes særlige Ventilationsindretninger i saadant Omfang, som Bygningsinspektøren anser for tilstrækkeligt, dog at vedkommende Bygherre kan vælge, hvilken Art af Ventilationsindretninger han vil benytte. For Ventilationskanaler gælde Bestemmelserne om Skorstenrørs Opførelse.

§ 37.

Enhver Skorsten, der er bestemt til at bortføre en saa stor Røgmasse, at den efter Bygningskommissionens Skøn antages at ville blive til Besvær for de omboende, saafremt den ikke gøres tilstrækkelig høj, skal opføres til mindst 31 Alen 21 Tommer ($20{,}_{00}$ m) og efter Bygningskommissionens Bestemmelse indtil 47 Alen 19 Tommer ($30{,}_{00}$ m) over Jordoverfladen.

Det overlades til Bygningskommissionen at bestemme, hvorvidt de i § 35 omhandlede Rør maa anvendes til Røgafledning for større Ildsteder eller om dertil skal anvendes Rør af en stærkere Konstruktion.

Naar en Skorsten befindes at udsende Røgmasser, der ere til Besvær for de omboende, skal Sundhedskommissionen paalægge Bygningens Ejer inden en bestemt Frist at afhjælpe Mangelen. For de Anlæg, som bestaa paa den Tid, nærværende Bestemmelse træder i Kraft, kan Dispensation fra de strenge Fordringer, som ellers vilde være at stille, indrømmes af Justitsministeriet efter Indstilling af Sundhedskommissionen, saafremt særdeles Omstændigheder tale derfor.

Ildsteder, Komfurer, Kakkelovne og Kaminer m. m.

§ 38.

Omkring aabne Ildsteder skulle Væggene være mindst 1 Sten tykke. Skorstensankere skulle være af Jærn, og Trædøre maa ikke anbringes foran Ildsteder. Gulvet foran aabne Ildsteder skal i en Afstand af mindst 19 Tommer ($0{,}_{50}$ cm) være dækket med uantændeligt Materiale.

§ 39.

Med Hensyn til Jærnovne, Kakkelovne, Komfurer og Kaminer gælde følgende Regler:

1. Jærnovne og Jærnrør fra alle Slags Ovne skulle have en Afstand af 8 Tommer ($0{,}_{20}$ m), Kakkelovne af Porcellæn, Ler, Murværk og lignende Materiale en Afstand af 4 Tommer ($0{,}_{10}$ m) fra Bygningens Træværk.

2. Jærnovne skulle staa paa en Fod af Mur eller Jærn; er der Rist i Ovnens Bundflade, skal der være Askeskuffe i Foden, og denne skal da være udmuret samt staa paa en Jærnplade, der gaar lidt frem for Foden.

3. Gulvet skal være belagt med uantændeligt Materiale foran Komfurer, Kaminer samt Kakkelovnsdøre i en Afstand af mindst 12 Tommer ($0{,}_{31}$ m). Belægningen maa tillige gaa 6 Tommer ($0{,}_{15}$ m) til hver Side.

4. Rørene fra dem skulle føres ind i murede Rør uden paa Vejen at passere enten Bjælkelag eller Rum, som paa Grund af deres Beliggenhed eller Bestemmelse udelukke et stadigt Tilsyn med Rørene. Naar Rørene føres igennem Skillevægge, der ikke ere af Grundmur, skal Skillevæggen uden om Røret indtil en Afstand af 8 Tommer ($0{,}_{20}$ m) fra dette være udmuret.

5. De skulle forsynes med en tætsluttende Dør eller en anden Indretning, hvorved Lufttrækket igennem dem kan standses. Dog er Anbringelsen af Spjæld i Rør fra Kakkelovne til Skorstene forbudt.

Nr. 22. Bek. af 1. Marts om en Bygningsvedtægt for Nykjøbing p. F.

6. Komfurer kunne sættes paa Bjælkelagene, dog kun naar deres Bund er fjernet mindst $4^1/_4$ Tommer ($0{,}_{11}$ m) fra Gulvet, og dette er gjort uantændeligt under dem. Nr. 22. 1ste Marts.

7. Hvor Rør fra Centralvarmeanlæg gaa gennem Træværk, skal der i dette udskæres 2 Tommer ($0{,}_{05}$ m) udenom Røret, som derefter isoleres med Gibs, Cementmørtel eller andet brandfrit Stof. Hvor Rørene føres gennem Murværk, dækkes de med Rabitz eller andet uantændeligt Materiale, for saa vidt de ikke isoleres paa betryggende Maade.

Alle mere sammensatte Indretninger til Bygningers Opvarmning saavel som til deres Ventilation skulle være underkastede Bygningskommissionens Bestemmelse om, hvorledes de skulle være indrettede. Begæring om saadanne Indretningers Anbringelse skal ledsages af Tegning over Anlægget.

Tagrender, Køkkenvaske og Vandafledning.

§ 40.

Enhver saa vel ny som ældre Bygning skal til offentlig Gade eller Vej være forsynet med Tagrender med Rør, førende til Terrænets Vandafløb.

Enhver Ejendom, ogsaa de nuværende, skal være forsynet med Brolægning, Asfalt eller lignende i en Bredde af mindst 1 Alen 14 Tommer ($0{,}_{99}$ m) omkring de til Ejendommen hørende Bygninger. Spildevandet saavel som Regnvandet fra Bygningerne skal der gives tilstrækkeligt Afløb. Hvor Bygningerne ligge i Have eller ved grusbelagt Fortov, kan der dispenseres fra disse Bestemmelser, naar Vandet ledes bort gennem underjordiske Afløb paa en Maade, der godkendes af Bygningsinspektøren. Kloakbrønde, der skulle ligge udenfor Bygningen, skulle være fuldstændig vandtætte, enten af Støbejærn eller brændt glasseret Ler eller af Beton; for cylindriske og kegleformede Betonbrønde skal Godstykkelsen være $^1/_{12}$ af største Diameter, dog ikke under 2 Tommer ($0{,}_{05}$ m); for pyramidestubformede (populært kaldede firkantede) Betonbrønde skal Godstykkelsen være ($^1/_4$ × største Sidelinie × største Sidelinie, hvor Sidelinien eller Godstykkelsen angives i Meter, dog ikke under 5 cm) $^1/_{12}$ × største Sidelinie × største Sidelinie, hvor Sidelinien og Godstykkelsen angives i Fod, dog ikke under 2 Tommer.

Kloakbrønde skal være forsynede med tætsluttende Dæksler og Vandlaas, der lukker med mindst $2^3/_4$ Tommer ($0{,}_{07}$ m). Kloakledninger skulle bestaa af saltglasserede Rør. Igennem Bygninger skal Rørene, naar de ikke anbringes mindst 12 Tommer ($0{,}_{31}$ m) under Kældergulvet, være af sammenstøbte asfalterede Jærnrør.

Hvor Kloakledninger ledes gennem selve Huset, skal Ledningen være et Rør af Metal. Dette finder dog ikke Anvendelse paa Ledninger igennem aabne Porte.

§ 41.

Nye Køkkenvadske og Køkkenrender skulle være af Sten eller Metal og maa i nye Bygninger ikke ligge paa aaben Gang. Køkkenrender skulle foroven være aabne og udmunde i det fri, og der skal ved Renden eller Vadsken træffes saadanne Foranstaltninger, som efter Bygningsinspektørens Skøn paa en betryggende Maade kunne hindre Luftens Tilbagegang.

Vandklosetter, Latriner og Badeværelser.

§ 42.

I enhver Ejendom skal være de fornødne Latriner. Disse maa — Vandklosetter undtagen — ikke anbringes under Beboelseslejligheder og Trapper og skulle

Nr. 22. 1ste Marts. med Hensyn til Antal og Indretning være i Overensstemmelse med de Forskrifter, som Sundhedsvedtægten bestemmer eller Sundhedskommissionen maatte finde nødvendigt at give.

§ 43.

Gulvet i ethvert til Badeværelse indrettet Rum skal være uigennemtrængeligt for Fugtighed og forsynet med tilbørligt Afløb. Væggene skulle i mindst 2 Alen (1,25 m.) Højde være glittede, oliemalede eller beklædte med Fliser eller lignende Materiale. Fra Badeovnen, for saa vidt den opvarmes med Gas eller Petroleum, skal der være direkte Aftræk til fri Luft.

Vejrmøller.

§ 44.

Vejrmøller maa ikke opføres nærmere ved Gade, Vej, andre Bygninger eller anden Mands Grund end 47 Alen 19 Tommer (30,00 m). Er Vejrmøllen dækket med antændeligt Materiale, maa der paa den Grund, paa hvilken Møllen ligger, ikke opføres nogen anden Bygning indenfor 47 Alen 19 Tommer (30,00 ms) Afstand fra Møllen, hvilken Indskrænkning vedbliver at hvile paa Grunden, selv om den bliver delt mellem flere Ejere. Ovenstaaende Bestemmelser finde dog ikke Anvendelse paa Møllehuset, naar dette ikke er indrettet til flere en én Familie. Stubmøller og lignende lavtstaaende Møller skulle være omgivne af Stakit eller andet forsvarligt Hegn uden om Vingeslaget.

Indretninger og Forhold, der kræve Bygningsmyndighedernes særlige Godkendelse.

§ 45.

Til at bruge Materialier, der ligge udenfor Forudsætningerne i denne Vedtægt, og Konstruktioner, der afvige fra de i Vedtægten foreskrevne, kan Bygningsinspektøren ikke nægte at meddele Tilladelse, naar de ikke i Styrke eller Brandsikkerhed eller i anden Henseende staa tilbage for de Materialier og Konstruktioner, som denne Vedtægt hjemler. Naar Bygningsinspektøren afslaar Begæringer i denne Henseende eller knytter Betingelser til Tilladelsen, er han pligtig paa Forlangende at afgive sine Grunde dertil, hvilket saa vidt muligt skal ske under en saadan Form, at derved erholdes en Vejledning for lignende fremtidige Tilfælde.

§ 46.

Bagerier, Bryggerier, Brænderier, Maltkøller, Tørrestuer til Næringsbrug, Pakhuse og Laboratorier, alle større Fabriks- og Værkstedsbygninger samt Lokaler, hvis Højde er over 6 Alen 9 Tommer (4,00 m), skulle, foruden at være de iøvrigt i denne Vedtægt fastsatte almindelige Regler underkastede, opføres efter saadanne særlige Bestemmelser, som Bygningsinspektøren i hvert Tilfælde anser fornødne.

Ved Opførelsen af nye Bagerovne og Ombygning af ældre skal særlig iagttages, at Skorstenen har en forholdsmæssig Vidde og er ført lodret op igennem Bygningerne.

Dampkedler af en saadan Størrelse og Beskaffenhed, at de i Følge Lovgivningen ere offentlig Tilsyn underkastede, maa ikke anbringes i Beboelseshuse.

Kirker, Teatre, Udstillings- og Forlystelseslokaler, Hoteller og i det hele Bygninger, der ere beregnede paa at samle mange Mennesker, skulle opføres efter Bygningskommissionens Bestemmelser.

Lempelser for Bygningsforetagender paa de af Byens Markjorder, der ikke ere inddragne under denne Vedtægt. Nr. 22. 1ste Marts.

§ 47.

Bygningskommissionen kan med Hensyn til Bygninger, der udenfor Bygrænsen opføres i Landbrugsøjemed, indrømme saadanne Afvigelser fra nærværende Vedtægts Bestemmelser, som ikke stride imod de for Bygningens Opførelse paa Landet i Lovgivningen indeholdte Regler.

IV. Forretningsgangen i Bygningssager.

Bygningsmyndighederne.

§ 48.

Nykøbing F. Bygningskommission bestaar af Politimesteren som Formand, Bygningsinspektøren, Stadsingeniøren, Brandinspektøren, 2 Medlemmer af Byraadet, valgte af dette, samt 2 Medlemmer udenfor Byraadet, ligeledes valgte af dette, alle for et Tidsrum af 4 Aar.

Mindst 2 af disse skulle være bygningskyndige.

Bygningsinspektøren, der vælges af Byraadet med Justitsministeriets Approbation, har under Kommissionens Overtilsyn i Overensstemmelse med de Regler, som blive ham foreskrevne i en af Kommissionen udfærdiget og af Justitsministeriet approberet Instruks, at vaage over de befalede Bygningsreglers Iagttagelse og Bygningslovgivningens Overholdelse i det hele. Han er Bygningskommissionens forretningsførende Medlem og forbereder som saadan det fornødne til Sagernes Behandling i Kommissionen.

Bygningsinspektørens Løn fastsættes af Byraadet.

§ 49.

Alle de i denne Vedtægt til Bygningsinspektørens Afgørelse henlagte Spørgsmaal kunne af den, der er misfornøjet med Afgørelsen, indbringes for Bygningskommissionen; ligeledes kunne Bygningskommissionens og de af Byraadet i Henhold til §§ 5, 6, og 12 samt de i Henhold til Sundhedskommissionens Erklæring trufne Afgørelser indbringes for Justitsministeren.

Ligeledes skal det være Justitsministeren forbeholdt i særlige Tilfælde efter Indstilling af Byraadet samt efter at have modtaget Bygningskommissionens Betænkning at indrømme Afvigelser fra de foregaaende Bestemmelser, naar Vedtægtens Forskrifter i enkelte særegne Tilfælde ikke passende kunne anvendes, eller naar særdeles vægtige Grunde tale for en Afvigelse fra dens Bestemmelser, og Øjemedet med disse ligefuldt kan opnaas.

Anmeldelse af Bygningsforetagender.

§ 50.

Ingen ny Bygning maa opføres eller nogen under denne Vedtægts Bestemmelser faldende Forandring af Bygninger foretages, forinden Bygningsinspektørens Tilladelse er erhvervet. Begæring herom indgives af den, der vil lade Bygningsarbejdet udføre, eller paa hans Vegne af en Bygningskommissionen bekendt vederhæftig Mand, til Bygningsinspektøren.

Anmeldelsen skal være skriftlig, ledsaget af Genpart samt to Eksemplarer af:

Nr. 22. 1ste Marts.

1. Tegning med indskrevne Maal efter Maalestok af mindst 1 : 100, der tydelig angiver det paatænkte Arbejdes Beskaffenhed i alle de Retninger, i hvilke der kan blive Spørgsmaal om at prøve dets Lovlighed.

2. Forklaring over det tilsigtede Arbejde, særlig af den Maade, hvorpaa Funderingen agtes udført.

3. Kortet over Ejendommen. Kortet skal angive Ejendommens Matr.-Nr. samt Arealet af alle ældre og nye paatænkte Bygninger. Bygningsinspektøren kan dispensere fra denne Bestemmelse.

4. Detailtegninger af særlige Konstruktioner, ledsagede af alle de Oplysninger, der behøves til en sikker Forstaaelse af samme.

5. Endvidere skal Anmeldelsen være ledsaget af Façadetegning.

Samtlige Tegninger og Planer skulle være underskrevne af den, der bærer Ansvaret for deres Udførelse.

Agtes Arbejdet paabegyndt straks efter Approbationen, skal dette udtrykkelig bemærkes i Anmeldelsen. I modsat Fald bliver en ny Anmeldelse at gøre til Bygningsinspektøren, 2 Dage før Arbejdet paabegyndes. Standser Arbejdet aldeles i 2 Maaneder, skal der ligeledes ske Anmeldelse til denne 2 Dage, forinden det atter paabegyndes. Forinden det udførte Bygningsarbejde tages i Brug, skal den byggende erhverve Bygningsinspektørens Attest om, at det er udført i Overensstemmelse med Bygningsvedtægten, og hvad Beboelseslejligheder angaar, at de ere saaledes udtørrede, at de uden Skade for Sundheden kunne tages i Brug. Ingen ny opført Bygning maa beboes, før den har henstaaet en passende Tid, efter at den er kommen under Tag, og Distriktslægen paa Sundhedskommissionens Vegne har udstedt Attest om, at Ejendommen er beboelig.

Bygningsinspektøren er berettiget til, inden han udsteder den nævnte Attest, at kræve godtgjort ved Attester fra Skorstensfejeren, at Skorstenene ere eftersete.

Ved Attestens Udstedelse skal det derhos paases, at det til Bygningen hørende Fortov er udført paa en forsvarlig Maade.

Forinden en Attest kan erholdes for hele Byggearbejdets Vedkommende, kan Bygningsinspektøren, naar han har forsikret sig om, at en særskilt Del af dette er udført efter den approberede Plan, at ingen af denne Vedtægts Bestemmelser derved ere tilsidesatte, og at Beboelseslejlighederne i denne Del af Bygningen ere tilstrækkelig udtørrede, meddele en foreløbig Tilladelse til at tage en saadan Del af det udførte i Brug.

I Anledning af Byggeforetagender erlægges følgende Afgifter, der indgaa i Kommunens Kasse:

a. For Forandring af en Bygnings Indre eller Udførelsen af mindre Bygningsarbejder, saa som Anbringelse af nye eller Forandring af ældre Skorstene, Kakkelovne, Komfurer, Tagkviste, Butiksvinduer, Flytning og Anbringelse af Latrinindretninger, Døre, Skillevægge og lignende Arbejder, erlægges 1 Kr. Betalingen bliver den samme, om ogsaa flere af disse Arbejder udføres i samme Bygning, naar det sker samtidigt.

b. For Opførelse af en 1 Etages Bygning eller for Paaførelse af en Etage paa en Bygning erlægges 4 Øre pr. □ Alen (10 Øre pr. m²) Grundflade.

For Opførelse af en 2 Etages Bygning eller Paaførelse af 2 Etager paa en Bygning erlægges 6 Øre pr. □ Alen (15 Øre pr. m²) Grundflade eller Dele deraf.

For hver Etage ud over 2 betales 4 Øre pr. □ Alen (10 Øre pr. m²) Grundflade eller Dele deraf.

Tagetagen regnes for en Etage, saafremt den er indrettet til Beboelse med Køkken. Kælderen regnes altid for en Etage, undtagen naar den udelukkende er indrettet til Brændsels- og Viktualierum.

Nr. 22. Bek. af 1. Marts om en Bygningsvedtægt for Nykjøbing p. F.

For Opførelse af Udhuse, Træskure og Lysthuse erlægges 3 Kr., saafremt deres Fladeindhold er mindre end 76 □ Alen (30 m²), i modsat Fald betales efter ovennævnte Regler. For aabne Lysthuse under 25 □ Alen (10 m²) Fladeindhold betales dog intet. Nr. 22. 1ste Marts.

Forannævnte Gebyrer erlægges ved Bygningsattestens Udstedelse.

Er en Bygningstilladelse ikke benyttet inden et Aars Forløb efter Anmeldelsesdatoen, er den bortfalden.

§ 51.

Kommer Bygningsinskektøren til Kundskab om, at noget under denne Vedtægts Bestemmelser hørende Arbejde er begyndt, uden at Planen er approberet, skal han straks give Bygherren, Bygmesteren eller, hvis ingen af disse ere til Stede, de paa Byggestedet beskæftigede Arbejdere skriftligt Paalæg om at standse dermed, indtil Planen er approberet. Ligeledes kan han, hvor der under et Byggearbejde bruges Stilladser, Afstivninger eller lignende (jfr. § 16), som skønnes utilstrækkelig stærke eller uforsvarligt anbragte, straks ved skriftligt Paalæg standse Arbejdet, indtil Manglerne i saa Henseende ere afhjulpne. Til Paalægets Gennemførelse kan han fordre Politiets Bistand. For at undersøge, om det ikke approberede Arbejde er udført i Overenstemmelse med denne Vedtægts Regler, er han berettiget til at forlange opbrudt eller borttaget, hvad der er til Hinder for Undersøgelsen. Om denne Undersøgelse ligesom om alt det forefaldne skal han snarest muligt indsende Beretning til Bygningskommissionen.

Ansvar for Overtrædelser.

§ 52.

Forsømmer nogen at gøre de i § 50 befalede Anmeldelser, eller paabegynder nogen et Byggearbejde, inden Planen er approberet, skal han derfor bøde fra 10 til 200 Kr. Den, der uden at have erhvervet enten den i § 50 ommeldte Attest eller den i samme Paragraf omtalte foreløbige skriftlige Tilladelse, tager en Bygning i Brug til Beboelse, bøder derfor fra 25 til 400 Kr., hvorhos Bygningen, naar Sundhedskommissionen finder det fornødent, skal ryddeliggøres af Politiet. Den, der ulovligt tager en Bygning i Brug uden dog at benytte den til Beboelse, bøder fra 10 til 200 Kr.

§ 53.

Andre Overtrædelser af denne Vedtægt end de i forrige Paragraf omhandlede anses med Bøder fra 25 til 1,000 Kr. Bestaar Overtrædelsen i uforsvarlig Udførelse af et Arbejde, paahviler Strafansvaret den, som har forestaaet Udførelsen, eller den, som har udført det, eller begge tilsammen. Kan den byggende ikke opgive nogen, hvem Strafansvaret efter foranstaaende Bestemmelse kan komme til at paahvile, drages han selv til Ansvar. Det skal ved Dommen paalægges Ejeren at rette det lovstridige ved enten at borttage eller forandre det lovstridigt udførte inden en vis bestemt Tid under Tvang af en tilstrækkelig daglig Mulkt, med mindre Justitsministeren meddeler Samtykke til, at Paastanden i saa Henseende frafaldes mod, at Sagen paa anden Maade afgøres.

§ 54.

Sager angaaende Overtrædelse af denne Vedtægt behandles som offentlige Politisager. Afgørelse af Sagen uden formelig Dom kan ikke finde Sted uden Sam-

Nr. 22. 1ste Marts

tykke af henholdsvis Byraadet og Bygningskommissionen, for saa vidt Sagen er rejst efter Begæring af nogen af disse Myndigheder.

Alle Bøder efter denne Vedtægt tilfalde og indbetales i Kommunens Kasse, der har at afholde alle Udgifter ved Bygningssagers Behandling.

Vedtægtens Træden i Kraft.

§ 55.

For saa vidt Approbation maatte være meddelt paa paatænkte Bygningsforetagender eller Gadeanlæg, der staa i Strid med de foranstaaende Bestemmelser, taber saadan Approbation sin Gyldighed, hvis Byggeforetagendet eller Gadeanlæget ikke paabegyndes, inden Vedtægten træder i Kraft.

Denne Vedtægts § 6 gælder for alle Nykjøbing F. Købstads Markjorder.

§ 56.

Denne Vedtægt træder i Kraft 2 Maaneder efter dens Indrykkelse i Lovtidende, dog at Metermaal først bliver at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Lov Nr. 124 af 4de Maj 1907 er gennemført.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 1ste Marts 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 23.
16de
April.

om

en af Indenrigsministeriet stadfæstet Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Frederiksund Vandværk.

I Henhold til Lov Nr. 14 af 28de Januar 1876 angaaende Tilvejebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vandværker stadfæstes herved følgende, af Byraadet i Frederiksund for Indenrigsministeriet forelagte Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Købstadens Vandværk:

§ 1.

Det er bortset fra Ildebrandstilfælde ikke tilladt nogen, der ikke har Vandledning indlagt i sin Ejendom, at benytte Vand fra Vandværkets Ledninger og Beholdere, og ingen maa undtagen i Ildebrandstilfælde lade andre benytte Vand fra sine Ledninger eller selv benytte det til andet Brug eller i større Mængde, end de til enhver Tid gældende Bestemmelser eller særlig Overenskomst med Vandværksudvalget hjemle.

§ 2.

Vandværksbestyreren, Vandværksudvalget og de, som af dette dertil ere bemyndigede, og behørigt legitimere sig, have til enhver Tid uhindret Adgang til de Steder i en Ejendom, hvor der findes Vandledninger, og enhver, til hvis Forbrug Vand er indlagt i en Ejendom, er pligtig til paa Anfordring saavidt muligt at meddele Tilsynet al Oplysning, som forlanges til Bestemmelse af Vandforbrugets Størrelse.

§ 3.

Intet Arbejde ved Vandledninger maa udføres uden Vandværksudvalgets forud erhvervede Samtykke eller af andre end de af Byraadet i Henhold til Lov af 23de Januar 1903 autoriserede Vandmestre.

§ 4.

Overtrædelse af foranstaaende Bestemmelser straffes med Bøder indtil 50 Kr., alt for saa vidt vedkommende ikke ifølge Lovgivningen er ifalden højere Straf.

Nr. 23. 16de April.

§ 5.

Den, der ved ikke at aflukke en Hane eller ved anden uforsvarlig Adfærd, enten det sker af Forsæt eller Skjødesløshed, bevirker at Vandledningerne forstyrres, eller at Vand fra Vandværket utilbørlig spildes, straffes med Bøder indtil 40 Kr.

Sagerne behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Kæmnerkassen.

Indenrigsministeriet, den 16de April 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 52. 1ste April.			Kr.	Kr.
		Overført...	13,045,093.	482,384.
	C. Skibstjenesten:			
	1. Lønninger:	Kr.		
	Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	543,479.		
	Honorarer til Søofficerer, der fungere som Skibsførere	8,100.		
		551,579.		
	2. Andre Udgifter	300,700.		
			852,279.	
				13,897,372.
	3. Baneafdelingen:			
	A. Almindelige Udgifter:			
	1. Lønninger:	Kr.		
	Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	948,257.		
	2. Andre Udgifter	148,700.		
			1,096,957.	
	B. Banernes Vedligeholdelse		4,127,800.	
	C. Banernes Bevogtning		873,100.	
	D. Telegraf- og Signaltjenesten		364,000.	
				6,461,857.
	4. Maskinafdelingen:			
	A. Almindelige Udgifter og Værkstederne:			
	1. Lønninger:	Kr.		
	Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	256,692.		
	2. Andre Udgifter	909,400.		
			1,166,092.	
	B. Driftsmateriellets Vedligeholdelse:	Kr.		
	1. Lokomotiver og Tendere	1,363,200.		
	2. Vogne	1,684,500.		
	3. Skibe og Færger	720,000.		
			3,767,700.	
	C. Lokomotivtjeneste og Vognopsyn:			
	1. Lønninger:	Kr.		
	a. Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	2,285,139.		
	b. Tjenestemænd i Gruppe B.	1,048,000.		
		3,333,139.		
	2. Andre Udgifter	5,051,500.		
			8,384,639.	
		At overføre...	13,318,431.	20,841,613.

Bekendtgørelse

Nr. 24.
1ste
Februar.

om

Forandring i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Svendborg Amt.

Efter at Svendborg Amtsraad med Ministeriets Approbation har anlagt en Landevej paa Taasinge fra Galgehuset gennem Melby og Gjesinge til Skovballe, har Ministeriet under D. D. bifaldet, af den nævnte Vej herefter optages i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Svendborg Amt saaledes:

Vej Nr. 29. Vejen fra Vej Nr. 19 til Skovballe.

Hvilket i Henhold til § 2 i Lov af 21de Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. v. samt under Henvisning til Ministeriets Bekendtgørelse af 3die December 1897 herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 1ste Februar 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

B. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Nr. 25.
15de
Marts.

Kundgørelse

angaaende

Stadfæstelse paa et Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne.

Tillæg

til de under 19de December 1891, 22de Marts og 11te November 1893, 9de Juli 1895, 22de December 1896, 16de December 1898, 15de Juli 1899, 16de Maj 1902, 2den Februar og 5te April 1904, 2den Januar 1906, 4de Januar 1907, 13de Januar og 23de Juli 1908 stadfæstede Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne.

„De Medlemmer, der indtræder i Foreningen, efter at Reservefondens 2den Afdeling er sluttet, erlægger ved Laanets Udbetaling 2 pCt. af dettes Hovedstol til Foreningens Reserve- og Administrationsfond. For saa vidt det ønskes af Laantageren, kan dog Erlæggelsen af dette Bidrag ske med $^1/_4$ ved Laanets Stiftelse og med $^1/_4$ i hver af de paafølgende 3 Terminer, imod at der i Panteobligationen gives samme Sikkerhed for Restbeløbet heraf som for Kapital, Renter og øvrige Ydelser. Udtræder en Interessent af Foreningen, forinden han har betalt hele det ved Optagelsen fastsatte Indskud, maa han samtidig med Udtrædelsen indbetale den resterende Del af Indskudet.

Samtidig med, at 2den Hovedafdeling af 4 pCt. Kasseobligationer sluttes, afsluttes tillige Reserve- og Administrationsfondens 2den Afdeling (Afdeling B.) og der oprettes en 3die Afdeling af Fonden bestaaende af Bidragene m. v. fra de efter nævnte Tidspunkt indtrædende Laantagere. Fordelingen af Administrationsudgifterne mellem Rerserve- og Administrationsfondens Afdelinger bestemmes efter Bestyrelsens Indstilling af Repræsentantskabet i det aarlige Regnskab.

I Henseende til Udstedelsen af Kasseobligationer bliver Foreningen fremdeles at betragte som en Enhed, saa at der overensstemmende med Statuternes § 2 paahviler samtlige Foreningens Medlemmer solidarisk Ansvarlighed over for Obligationsejerne.

For saa vidt et Medlem af en ældre Afdeling indfrier det i hans Ejendom indestaaende Laan og samtidig optager et nyt Laan i samme Ejendom, nedsættes for den Dels Vedkommende af det nye Laan, der ikke overstiger det ældre Laans Restbeløb, Reservefondsbidraget af 2 pCt. til $^1/_2$ pCt., medens $1^1/_2$ pCt. af det ældre Laans Restbeløb bliver at overføre fra den ældre til den nye Reservefondsafdeling.

Overstiger det nye Laan ikke det ældre Laans oprindelige Størrelse, erholder Laantageren ingen Godtgørelse for den over hans Ejendom i nævnte Anledning optagne Vurderingsforretning."

Foranstaaende af Generalforsamlingen i Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne den 24de Oktober f. A. vedtagne Tillæg stadfæstes herved i Henhold til Loven af 28de Maj 1880. Nr. 25. 15de Marts.

Hvilket i Overensstemmelse med nævnte Lovs § 6 herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 15de Marts 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 26.
5te
April.

Bekendtgørelse

om

Opløsning af Kallundborg-Refsnæs Bjærgelav, hvis Vedtægter af Justitsministeriet ere stadfæstede ved Bekendtgørelse Nr. 28 af 19de Maj 1906.

At Kallundborg-Refsnæs Bjærgelav, hvis Vedtægter ere stadfæstede af Justitsministeriet ved Bekendtgørelse Nr. 28 af 19de Maj 1906, er opløst i Henhold til nævnte Vedtægters § 29, 1ste Stykke, bringes herved til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 5te April 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 27.
22de
April.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Esbjerg Kjøbstad.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter meddeler Justitsministeriet herved indtil videre Stadfæstelse paa følgende af Byraadet for Esbjerg Købstad vedtagne Regler med Hensyn til den derværende Kødkontrol:

§ 1.

Slagtning af Hornkvæg, Heste, Kalve, Faar, Lam, Geder og Svin, som ere bestemte til Forhandling, maa ikke foregaa paa andre Steder i Byen og paa dens Grund end i det offentlige Slagtehus.

Undtaget herfra ere:

a. Slagtning af de forannævnte Dyr paa Grund af pludselig indtraadt Sygdom eller Ulykkestilfælde. Kødet af saadanne Dyr maa dog ikke benyttes til Menneskeføde, med mindre det og samtlige dertil hørende Indvolde umiddelbart efter Slagtningen er bleven besigtiget i det offentlige Slagtehus, og Kødet fundet tjenligt til Menneskeføde. Ejeren er pligtig at give Kontrollen alle ønskede Oplysninger om Uheldets Beskaffenhed. Findes de givne Oplysninger tilfredsstillende, stemples Kroppen med Stemplet for indført Kød.

b. Slagtning paa de af Landbrugsministeriet anerkendte Eksportslagterier.

Forinden Slagtningen i det offentlige Slagtehus finder Sted, skal ethvert Dyr synes i levende Live, og de større Dyr (Hornkvæg og Heste) samt mindre Dyr, ved hvilke noget sygeligt iagttages, skulle underkastes et nøjere veterinært Eftersyn.

Samtlige godkendte Kroppe skulle forsynes med de ved kgl. Anordning af 5. November f. A. fastsatte Mærker eller Mærkesedler efter nedenstaaende Regler. Alle Mærker anbringes i tydelige og kraftige Aftryk med de af Landbrugsministeriet autoriserede Farver.

Nr. 27. 22de April. 1) Til Svin af 1ste Klasse A anvendes nedenstaaende Mærke (Lurmærke) i rød Farve forsynet med Slagteriets Nummer:

Det anbringes mindst paa 3 Steder paa hver halve Krop samt 1 Sted paa hvert halve Hoved.

Dyrlægen er forpligtet til desuden at anbringe Mærket i saa mange Aftryk, som det ønskes.

2) Til Svin af 1ste Klasse B samt til 1ste Klasse af Heste, Hornkvæg, Faar og Geder anvendes nedenstaaende Mærke i blaa Farve, forsynet med Slagteriets Nummer:

Mærket anbringes paa mindst 3 Steder paa hver halve Krop og 1 Sted paa hvert halve Hoved, dog kan Stempling af Hoveder af Spædekalve, Lam og Geder undlades.

Dyrlægen er forpligtet til desuden at anbringe Mærket i saa mange Aftryk, som maatte ønskes.

3) Til 2den Klasse af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin anvendes nedenstaaende Mærke i sort Farve, forsynet med Slagteriets Nummer:

Nr. 27. Bek. af 22. April om et Till. t. Sundhedsvedt. f. Esbjerg Købstad.

Det anbringes paa 16 Steder paa hver halve Heste- og Oksekrop, 5 Steder paa hver halve Kalve-, Faare-, Gede- og Svinekrop samt et Sted paa hvert halve Hoved, og flere Steder, om det ønskes. Nr. 27. 22de April.

4) Til Tunger, Hjærter og Levere af 1ste Klasse hidrørende fra Heste og Hornkvæg anvendes ovenstaaende Mærke for Kød af 1ste Klasse.

Andet Slagteaffald stemples ikke.

Til Slagteaffald herunder Hoveder -- med Undtagelse af Blod, Mave, Tarme og Fedt — af Svin af 1ste Klasse A anvendes paa Emballagen nedenstaaende Lurmærkeseddel, forsynet med Slagteriets Nummer:

Dato.

(Navn.)
Dyrlæge, autoriseret i Henhold til Lov af 27. Maj 1908.

Til Slagteaffald herunder Hoveder af Svin af 1ste Klasse B samt til Slagteaffald, herunder Hoveder af 1ste Klasse af Heste, Hornkvæg, Faar og Geder, med Undtagelse af Tunger, Hjærter, Levere af Heste og Hornkvæg og af Blod, Maver, Tarme, Fedt og Talg, anvendes paa Emballagen nedenstaaende Mærkeseddel, forsynet med Slagteriets Nummer:

Dato.

(Navn.)
Dyrlæge, autoriseret i Henhold til Lov af 27. Maj 1908.

De nævnte Mærkesedler dateres, forsynes med Dyrlægens Underskrift og anbringes paa en saadan Maade, at man uden Vanskelighed kan se dem. Sedlen fastgøres paa Emballagen ved Hjælp af en Snor, der forsynes med en af Landbrugs-

Nr. 27. Bek af 22. April om et Till. t. Sundhedsvedt. f. Esbjerg Købstad.

Nr. 27. 22de April. ministeriet udleveret Plombe, der egenhændig af Dyrlægen eller hans Medhjælper sammenklemmes med en af Landbrugsministeriet udleveret Plombetang, paa en saadan Maade, at det derved er umuliggjort at komme til Indholdet uden at beskadige Plomberingen.

Kød af Orner stemples tillige med et særligt Stempel, indeholdende Ordet „Orne".

Afgifterne for Benyttelsen af det offentlige Slagtehus ere:

For stort Kvæg	pr. Stk.	Kr.	3,50
For Heste	—	-	3,50
For Svin	—	-	2,00
For en Kalv (slagtet Vægt under 160 Pd.) (80 kg.)	—	-	1,50
For en Kalv (slagtet Vægt under 65 Pd.) (32,5 kg)	—	-	0,50
For Faar, Lam og Geder	—	-	0,60

For Svinene gælder, at de tillige skulle undersøges for Trikinose, før de maa afstemples, og herfor betales en yderligere Afgift af 50 Øre pr. Svin.

§ 2.

Kød og Affald af de i § 1 nævnte Dyr, som er kontrolleret andetsteds, og som i Følge Lov om indenrigs Kødkontrol af 6te April 1906 kan indføres til Forhandling her i Kommunen, maa kun indføres paa de af Justitsministeriet foreskrevne Betingelser.

§ 3.

Kød af de i § 1 nævnte Dyr, hvis Indførsel ikke har Hjemmel i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelser af 26de og 28de November 1906, men som er bestemt til Forhandling eller til Forarbejdelse, herunder til Afkogning, maa ikke indføres i Byen eller paa dens Grund ved Nattetid; de nærmere Klokkeslet fastsættes af Sundhedskommissionen. Saadant Kød, som indføres i fersk Tilstand, maa ikke forhandles her i Kommunen, forinden det er besigtiget i det herværende offentlige Slagtehus og her fundet tjenligt til Menneskeføde. Findes Kødet ubetinget egnet hertil, forsynes det med et trekantet blaat Stempel, hvori staar Bogstaverne E. S. og imellem disse et 1 Tal, og under dette staar Ordet: Indført, hvilket betyder 1. Kl.s indført Kød. Kød, der er af væsentlig ringere Næringsværdi, eller som kun bør nydes i stærkt kogt eller stegt Tilstand, forsynes med et firkantet sort Stempel med Bogstaverne E. S. og imellem disse et 2 Tal, og under dette Ordet: Indført, hvilket betyder 2. Kl.s indført Kød. Undersøgelsen skal for Svins Vedkommende tillige omfatte Trikineftersyn. For denne Kontrol erlægges samme Afgift som for Benyttelsen af Slagtehuset.

Ved Besigtigelsen skal hele Dyrekroppen fremstilles; for stort Kvæg og Hestes Vedkommende kan dog Kroppen være delt i Fjerdedele, hvorimod Kalve, Faar, Lam, Geder og Svin skulle fremstilles i hele Kroppe.

Lunger, Hjerte, Lever, Milt, Nyrer, Yver og Bør skulle være i naturlig Forbindelse med Kroppen, medens Hoved, Tunge og Tarme — samt for Hornkvægs og Svins Vedkommende tillige Krøset — skulle medfølge. Hos Faar, Lam og Geder skal Hovedet dog være i naturlig Forbindelse med Kroppen, og Hestehovederne skulle være delte paa langs. Ingen af Lymfekirtlerne maa være fjernede, og der maa ikke være gjort Indsnit hverken i disse eller i Organerne.

Heste, der tilføres Kontrollen, skulle altid være undersøgte i levende Live af en autoriseret Dyrlæge, fra hvem der skal foreligge Attest om Dyrets Tilstand umid-

delbart før Dræbningen, som Dyrlægen skal have overværet. I Attesten anføres Hestens Lød, og Dyret mærkes saaledes, at det uden Vanskelighed lader sig identificere med Attesten. Nr. 27. 22de April.

Tilføres der Kontrollen Kød af Dyr, der umiddelbart før Slagtningen have lidt af en eller anden Sygdom, skal der fra en autoriseret Dyrlæge foreligge Attest med fyldestgørende Oplysninger om Sygdommens Natur og Dyrets Tilstand umiddelbart før Dræbningen, som skal være foregaaet i Overværelse af en Dyrlæge. I Attesten skal angives Puls, Temperatur samt hvilke Medikamenter der eventuelt have været anvendte. Ejeren skal — samtidig med Kroppens Fremstilling — uopfordret meddele Kontrollen, at Dyret er slagtet i syg Tilstand.

Hvis fornøden Besigtigelse ikke kan finde Sted, fordi de ovennævnte Organer ikke ere til Stede, eller fordi de i dette Afsnit fastsatte Betingelser iøvrigt ikke ere til Stede, uden at Kontrollen dog tør erklære Kødet for uskikket til Menneskeføde, afvises Kødet.

Kontrollens Skøn kan paaklages paa samme Maade som i § 8 bestemt.

Selvdøde Dyr og Fostre maa ikke indføres i Kommunen. Skulde Kontrollen paa en eller anden Maade blive ført bag Lyset, formindsker dette dog ikke Ejerens Ansvar.

Det er forbudt at falbyde oppustet Kød her i Byen.

Naar ustemplet Kød, der er bestemt til Afkogning eller deslige her i Kommunen eller til Forhandling i en anden Kommune, indføres her uden at blive kontrolleret, skal der straks afgives Anmeldelse herom til Politiet.

§ 4.

Svinekød, hvad enten det indføres i fersk, saltet eller i røget Tilstand, maa ikke forhandles her i Byen, forinden det paa det herværende offentlige Slagtehus er bleven underkastet en Undersøgelse for Trikiner og befundet fri herfor, medmindre det ved fyldestgørende Attest fra en af Landbrugsministeriet autoriseret Dyrlæge godtgøres, at det andetsteds har været underkastet saadan Undersøgelse paa Grundlag af Sundhedsvedtægts-Bestemmelser.

For saadan Undersøgelse betales følgende Afgift: 50 Øre for et Svin, 25 Øre for en Flæskeside, 20 Øre for en Skinke og 15 Øre for mindre Stykker.

Indført Svinekød vil, naar ingen Trikiner ere paaviste deri, blive forsynet med et af Byraadet vedtaget Brændestempel.

§ 5.

Forhandling af Kød af de i § 1 nævnte Dyr, der indføres i saltet eller røget Tilstand, bortset fra Kød, som indføres med Hjemmel i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelser af 26de og 28de November s. A. kan af Sundhedskommissionen gøres afhængig af, at Forhandleren til enhver Tid paa Forlangende tilvejebringer fyldestgørende Oplysning om, at Kødet før Røgningen eller Saltningen paa fyldestgørende Maade er undersøgt og fundet sundt.

Paa Hoteller og andre offentlige Beværtningssteder samt i Bespisningsanstalter af lignende Karakter maa kun anvendes kontrolleret Kød med 1ste Klasses Stempel.

§ 6.

Til Fremstilling her i Kommunen af Pølser eller lignende sønderdelte Fødemidler, ogsaa Rullepølser, der ønskes forhandlede, maa kun benyttes de i §§ 1 og 2

Nr. 27. 22de April. i ovennævnte Lov af 6te April 1906 omhandlede 1ste Klasses Varer, der for Svinekødets Vedkommende skulle være undersøgt for Trikiner, eller Kød, der er stemplet med 1ste Klasse ved den herværende Kontrol, ligesom der i Tilvirkningslokalerne kun maa findes saadant Kød. Til Fremstilling af Pølser maa ikke anvendes Koyvere og lignende, og ingen Pølser maa indeholde over 3 pCt. Melstof.

Enhver Pølse skal være forsynet med en Plombe i hver Ende, indeholdende Mærket „Esbjerg Slagtehus" paa den ene Side og „Trikinfri" paa den anden Side. Med Hensyn til de saakaldte bayerske Pølser og dertil svarende Smaapølser gennemføres sidstnævnte Fordring kun saaledes, at Plomben, naar indtil 12 Pølser enten fremstilles uden Overskæring imellem dem af den til Fremstillingen benyttede Tarm eller sammenhæftes ved en gennem dem dragen Snor, skal være anbragt for hver Ende af henholdsvis Tarmen eller Snoren. For med Hjemmel i § 6 i Lov af 6te April 1906 at kunne udføre Pølser skulle disse føres i plomberede Kasser, Tønder, Baller eller Kurve og være ledsagede af Dyrlægeattest, gaaende ud paa, at Varens Fremstilling fyldestgør Fordringerne i nævnte Lovs § 6, 1ste Stykke.

Pølser og andre sønderdelte eller tilberedte Kødvarer kunne kun indføres til Forhandling her i Kommunen fra de Tilvirkningssteder, som dertil ere anerkendte af Ministeriet og paa de af dette foreskrevne Betingelser.

Sundhedskommissionen kan dog give Tilladelse til Indførsel af Blod, Indmad og andet Slagteaffald samt Pølser og andre sønderdelte eller tilberedte Kødvarer fra andre Steder end de af Ministeriet godkendte, saafremt den finder, at Kontrollen paa Tilvirkningsstedet er fuldt ud betryggende. For Pølsefabrikers Vedkommende kan Tilladelsen kun gives til saadanne, der udelukkende anvende 1ste Klasses Kød, som for Svinekødets Vedkommende skal være undersøgt for Trikinose.

Forhandling af de i Henhold til foranstaaende indførte Varer staar aaben for enhver efter Næringsloven dertil berettiget Handlende, som forud giver fornøden Anmeldelse herom til Sundhedskommissionen. Denne er berettiget til at forbyde Udsalg fra saadanne Lokaler, som af sanitære Grunde skønnes at være aldeles uskikkede til dette Øjemed.

Indføres de her nævnte Varer, uden at Betingelserne ere iagttagne eller uden Sundhedskommissionens Tilladelse, kunne de tilintetgøres ved Kommissionens Foranstaltning, og dette skal altid ske, saafremt Varerne findes uskikkede til Menneskeføde.

§ 7.

Den Slagter eller Handlende, i hvis Besiddelse der findes Kød af de i denne Vedtægt ommeldte Dyr eller deraf tilberedte Næringsmidler, bestemte til Forhandling eller Tilvirkning til Forhandling, — hvad enten det findes i Udsalgs-, Opbevarings- eller Tilvirkningslokaler, — uden at Forskrifterne i dette Tillæg ere iagttagne, ifalder Straf som for Overtrædelse af Sundhedsvedtægten. Kødet eller Næringsmidlerne behandles derhos, hvis de findes uskikkede til Menneskeføde, efter Reglerne i efterfølgende § 8.

§ 8.

Det Kød af samtlige fornævnte Dyr, der af Kontrollen findes ikke at kunne nydes uden Skade for Sundheden, er til Disposition for Kommunen, og det bliver at tilintetgøre eller uskadeliggøre, uden at der af Ejeren kan forlanges nogen Erstatning for det.

Findes Kød, der ikke kan forsynes med 1ste eller 2den Klasses Stempel, dog at være af en saadan Beskaffenhed, at det efter en i Slagtehuset foranstaltet stærk

		Kr. Ø.	Kr.
Overført...		13,318,431.	20,841,613.
D. Skibsmaskintjenesten:			
1. Lønninger:	Kr.		
a. Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	476,967.		
b. Tjenestemænd i Gruppe B.	1,000.		
	477,967.		
2. Andre Udgifter.....	1,067,100.		
		1,545,067.	
5. Regnskabsafdelingen:			14,863,498.
1. Lønninger:	Kr.		
a. Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	425,736.		
b. Tjenestemænd i Gruppe B.	19,000.		
		444,736.	
2. Andre Udgifter		59,500.	
			504,236.
6. Fællesudgifter ved Driften:			
1. Lønninger:	Kr.		
Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—23de Lønningsklasse)	257,900.		
2. Andre Udgifter	1,150,230.		
		.....	1,408,130.
Hvad der spares paa Lønninger under et af de foranstaaende Afsnit, kan anvendes paa tilsvarende Poster under et af de andre Afsnit.			
7. Pensioner, Understøttelser, Ventepenge og deslige:			
A. Pensioner m. m.:	Kr.		
1. Pensioner til fhv. ansatte	750,400.		
2. Enkepensioner og Børneunderstøttelser	350,000.		
Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til efter nærmere Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde at tilstaa Enker efter fast ansatte ved Statsbanerne, der omkomme under Udførelsen af Tjeneste ved Statsbanerne, en Pension af indtil $^2/_3$ af Mandens sidste Lønningsindtægt, dog ikke udover 1,000 Kr.			
3. Tilbagebetaling af Pensionsbidrag....	5,000.		
4. Ventepenge	3,000.		
		1,108,400.	
B. Understøttelser til fhv. ansatte og disses efterladte:			
1. Understøttelser, i sin Tid tilstaaede af Indenrigsministeriet.....	Kr. Ø. 6,500.		
At overføre...	6,500.	1,108,400.	37,617,477.

Kogning kan udleveres som tjenligt til Menneskeføde, kan saadan Kogning efter Kontrollens Anvisning foretages i Slagtehuset og Ejeren faa Kødet udleveret imod et Gebyr for Kogningen, der nærmere fastsættes i det af Byraadet derom udfærdigede Regulativ. Nr. 27. 22de April.

Kontrollens Skøn, hvorefter Kødet kasseres som ubrugeligt til Menneskeføde, kan i Løbet af 12 Timer efter dets Afgivelse indankes for Sundhedskommissionen, hvis Kendelse afgives inden 24 Timer efter Klagens Indlevering til Kommissionens Formand. Saavel Sundhedskommissionen som Klageren har Ret til at forlange tilkaldt veterinærkyndig Bistand. Hvis Kommissionens Kendelse stadfæster Kontrollens Afgørelse, er Klageren pligtig at betale Omkostningerne, hvorfor han samtidig med Klagen maa deponere et Beløb af 30 Kr. til Sikkerhed herfor. I modsat Fald afholdes Udgifterne af Kommunens Kasse.

Saafremt den kontrollerende Dyrlæge er Medlem af Sundhedskommissionen, maa han i de her omhandlede Tilfælde vige sit Sæde.

§ 9.

Samtlige Udsalgssteder, hvor der forhandles fersk Kød af de i § 1 nævnte Dyr, indrettes efter Kommissionens Forskrifter og maa ikke tages i Brug, forinden disse ere efterkomne. Uden Kommissionens særlige Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde maa der fra Udsalgssteder for fersk Kød ikke finde Udsalg Sted af andre Varer end dette og deraf tilberedte Levnedsmidler.

Udsalgsstederne skulle mindst fyldestgøre følgende Fordringer:

a. Gulvet skal være af et for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale og med tilstrækkeligt Afløb for Spildevandet.
b. Lokalets Højde skal være mindst 4 Alen ($2_{,51}$ m) med gibset Loft og med Vægge, der enten ere beklædte med glasserede Fliser eller fint pudsede i Cement eller lignende uigennemtrængeligt Materiale.
c. Der skal være indlagt Vand i Lokalet, og dette, der maa være godt ventileret, skal ved faste Skillerum uden Dør, Vinduer eller anden Aabning være adskilt fra ethvert Lokale, der benyttes til Udsalg af andre Genstande.
d. Diske og Borde, bestemte til Henlæggelse af Kødet, skulle være forsynede med Skifer-, Marmor- eller Zinkplade.
e. Til Ophængning af Kødet maa kun bruges forzinkede Kroge.

§ 10.

Ved al Forhandling af Kød maa der til Indpakning nærmest Varerne kun anvendes hvidt Papir. Avismakulatur eller beskrevet Papir maa kun anvendes udenom den første Indpakning.

§ 11.

Pølsefabriker eller lignende Anlæg til Tilberedelse af Levnedsmidler af stærkt sønderdelt Kød skulle indrettes efter Sundhedskommissionens Forskrifter og maa ikke tages i Brug, forinden disse ere efterkomne.

For disse Anlæg gælde de samme Bestemmelser som under § 9 Litr. a—e fastsat, og deres Drift er underkastet Sundhedskommissionens særlige Tilsyn, hvorhos Kommissionens yderligere Forskrifter i Henseende til Indretning og Renlighed ville være at tage til Følge.

Nr. 27. Bek. af 22. April om et Till. t. Sundhedsvedt. f. Esbjerg Købstad.

Nr. 27. 22de April.

Hvis Sundhedskommissionen anser det for nødvendigt, kan den for Udsalgsteder af Pølser og lignende Næringsmidler træffe lignende Bestemmelser som i § 9 fastsat.

§ 12.

Sundhedskommissionens Medlemmer eller dens Befuldmægtigede skulle til enhver Tid kunne forlange Adgang til de Lokaler, hvor Pølser eller lignende Næringsmidler tilvirkes til Forhandling eller udsælges, og de ere berettigede til at underkaste saavel Tilvirkningsmaaden som Materialierne og de færdige Levnedsmidler den Undersøgelse, som de finder nødvendig.

For Materialer og Levnedsmidler, som ødelægges ved Undersøgelsen, eller som findes uskikket til Menneskeføde og derfor kasseres, gives ingen Erstatning.

Naar Medlemmer af Sundhedskommissionen eller dennes Befuldmægtigede kræver Adgang til saadanne Lokaler for at foretage en Undersøgelse, skulle de paa Forlangende kunne forevise et af Sundhedskommissionens Formand udstedt skriftligt Bevis for at være berettiget dertil.

§ 13.

Overtrædelse af Bestemmelserne i dette Tillæg straffes som Overtrædelse af Sundhedsvedtægten.

§ 14.

Metermaalet bliver først at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Meterloven er gennemført.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab, idet der iøvrigt henvises til en Bekendtgørelse af D. D. i Lovtidende A, ved hvilken Købstadens Kødkontrol er anerkendt i Overensstemmelse med § 1, jfr. derhos § 7, i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks ved dens Indrykkelse i Lovtidende og fra samme Tidspunkt ophæves det under 18de Oktober 1902 stadfæstede Tillæg til Sundhedsvedtægten.

Justitsministeriet, den 22de April 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 28.
1ste
April.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Esbjerg Købstad.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter meddeles herved Stadfæstelse paa følgende af Byraadet for Esbjerg Købstad vedtagne Ændring af sidste Punktum i 1ste Stykke i § 9 i det under 10de Juni 1903 stadfæstede Tillæg til Sundhedsvedtægt for bemeldte Købstad:

„Tømning og Bortkørsel sker ved Kommunens Foranstaltning, og den Betaling, som Grundejerne skulle yde herfor, erlægges til Kommunen kvartalsvis forud, senest den 8de Dag i hvert Kvartal efter en af Byraadet fastsat Takst.

I større Forretningslokaler, Hoteller, Restaurationer og lignende fastsættes Antallet af Skarnkasser i hvert enkelt Tilfælde af Byraadet efter Sundhedskommissionens Indstilling."

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 1ste April 1909.

Svend Høgsbro.

A. Tang,
Fm.

Nr. 29.
24de
April.

Bekendtgørelse

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udfor Fyret ved Kjels Nor.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udfor Fyret ved Kjels Nor indenfor et Omraade, der ligger mellem en Linie, der i Retningen S. 85° Ø. træffer Kysten 500 Alen (314 Meter) N. for Fyrtaarnet, og en Linie, der i Retningen S. 5° Ø. træffer Kysten 500 Alen (314 Meter) S. for Fyrtaarnet, samt en Linie 500 Alen (314 Meter) fra Kysten, parallel med denne.

De to førstnævnte Linier betegnes med Baaker, oprejste paa Kysten, og Afstanden, 500 Alen (314 Meter) fra Kysten, angives ved Tavler, hvorpaa Afstanden, 500 Alen (314 Meter) er paamaalet.

Baakerne bestaa af en Pæl, paa hvis Top der er anbragt Trekanter, paa de indre Baaker med Spidsen nedad, og paa de ydre med Spidsen opad.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 24de April 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Bekendtgørelse

Nr. 30.
24de
April.

om

Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds.

I Henhold til de Kendelser, der er afsagte af den af Landbrugsministeriet i Henhold til Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 for Svendborg Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission angaaende Kystfredning i nævnte Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder, fastsættes herved følgende Fredningsbestemmelser:

I. Flødstrup—Ullerslev Kommune.

a. Udfor Kysten af Risinge Hovedgaard fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Kyststrækningen udfor Matr. Nr. 1 a og 1 c af Risinge Hovedgaard:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

b. Udfor Kysten af Dinestrupgaard fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Endvidere tillades det udfor nævnte Kyststrækning med Undtagelse af en Strækning af 400 Alen (251 Meter) regnet mod Nord fra Skellet mellem Matr. Nr. 1 og 2 a af Dinestrupgaard at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

II. Aunslev—Bovense Kommune.

a. Udfor de nordligste 300 Alen (188 Meter) af Matr. Nr. 6 e af Bovense Bys nordre Del ved Flødstrup Sognegrænse fredes Forstranden.

b. Udfor Kyststrækningen fra det sydlige Skel for Matr. Nr. 20 b af Bovense Bys nordre Del til et Punkt, der ligger 50 Alen (31 Meter) nord for Grænsen mellem Matr. Nr. 11 c og 27 b af Bovense By, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

c. Udfor Matr. Nr. 2 a af Lysemosegaard fredes Forstranden.

Nr. 30. 24de April.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

d. Udfor de sydligste 100 Alen (63 Meter) af Matr. Nr. 10 e af Bovense Bys sydlige Del fredes Forstranden. De derpaa mod Nord følgende 200 Alen (126 Meter) fredes ikke. Derimod fredes Forstranden udfor Resten af nævnte Matr. Nr. 10 e samt Matr. Nr. 10 c.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

e. Udfor de nordligste 500 Alen (314 Meter) af Strandskovgaard fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

f. Udfor Strandskovgaards øvrige Kyststrækning fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

g. Udfor Skalkendrup Bys Kyststrækning fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Kyststrækningen udfor Matr. Nr. 13 af Skalkendrup,

at Ejeren (Brugeren) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til sit eget private Brug eller til bedre Sikring af sin fredede Kyststrækning.

Endvidere tillades det paa Kyststrækningen udfor Matr. Nr. 1 a af Skalkendrup:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endelig tillades det for hele Kyststrækningens Vedkommende at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

h. Udfor Kyststrækningen fra Grænsen mellem Skalkendrup By og Nordenhuse til Skellet mellem Matr. Nr. 8 og 12 a af Nordenhuse fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Endvidere tillades det udfor nævnte Kyststrækning at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

i. Udfor den øvrige Kyststrækning af Nordenhuse fredes Forstranden.

Dog tillades det for nævnte Kyststræknings Vedkommende:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt Nr. 30. 24de April.

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det udfor nævnte Kyststrækning at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

k. Udfor Matr. Nr. 11 a, 11 g og 11 h af Aunslev By fredes Forstranden.

Dog tillades det for nævnte Kyststrækning Vedkommende:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

l. Udfor Juelsberg Hovedgaards Jorder paa Strækningen fra et Punkt, der ligger ret ud for den nordlige Ende af Stationsbygningen paa Knudshoved, rundt om Knudshoved Mole og Fyr og indtil et Punkt, der ligger 500 Alen (314 Meter) Vest for Knaldstationen, fredes Forstranden.

m. Udfor Kyststrækningen fra sidstnævnte Punkt til et Punkt, der ligger udfor Slipshavns Batteris østlige Side, fredes Forstranden.

Dog tillades det udfor den halve Længde af denne Strækning, regnet mod Øst fra Batteriet, at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

III. Nyborg Købstads Kommune.

Udfor Kysten af Matr. Nr. 1 aa af Nyborg Købstads Markjorder fra et Punkt ret ud for Teglværksskovens nordligste Grænse til et Punkt, der ligger udfor den sydlige Ende af det saakaldte „Fiskeri", fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

IV. Vinding Kommune.

a. Udfor Landevejsdæmningen, der fører over Holckenhavn Fjord, fredes Forstranden.

b. Udfor Kalkovnsklinterne ved Holckenhavn Hovedgaard indtil Husene i Noret fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

c. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt, der ligger 400 Alen (251 Meter) norden for Broen i Kajberg Skov, til nævnte Bro fredes Forstranden.

d. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt, der ligger 300 Alen (188 Meter) Syd for Kajberg Skov, til Frørup Sognegrænse fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

V. Frørup Kommune.

a. Udfor Parcellerne af den tidligere Fælleslod Matr. Nr. 62 af Taarup By samt udfor Kyststrækningen fra Grænsen mellem Matr. Nr. 18 og 19 af Taarup By til Skellet mellem Taarup og Kongenshøj Jorder fredes Forstranden.

Nr. 30. Bek. af 24. April om Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds.

Nr. 30. 24de April.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

b. Udfor Kongenshøj Jorder fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Strækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

c. Udfor Kyststrækningen fra Grænsen mellem Kongenshøj og Lundsgaards Ejerlaugs Jorder til Skellet mellem Matr. Nr. 1 f og 1 k af Lundsgaard fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

VI. Hesselager Kommune.

a. Udfor Øen „Vresen" med Tamodden fredes Forstranden.

b. Udfor Øen „Langesand" fredes Forstranden.

Dog tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

c. Udfor Kyststrækningen fra Frørup Sognegrænse til Skellet mellem Matr. Nr. 6 og 7 af Revsøre fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttager Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

d. Udfor Kyststrækningen fra Grænsen mellem Matr. Nr. 20 a og 41 af Hesselager til et Punkt ret ud for Skellet mellem Matr. Nr. 17 c og 17 a sammesteds fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, samt

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn. Nr. 30. 24de April.

e. Udfor Kyststrækningen fra Grænsen mellem Matr. Nr. 5 b og 6 b af Hesselager til Skellet mellem Matr. Nr. 14 b og 83 sammesteds fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

VII. Oure—Vejstrup Kommune.

a. Udfor Lundeborg Bys Kyststrækning fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Kyststrækningen fra Hesselager Hovedgaards Jorder til Grænsen mellem Matr. Nr. 3 a og 10 b af Lundeborg:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Endvidere tillades det udfor sidstnævnte Strækning at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

b. Udfor Oure Bys Kyststrækning fra Skellet mellem Matr. Nr. 16 f og 63 af Oure By til Grænsen mellem Matr. Nr. 11 b og 23 c sammesteds fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Endvidere tillades det paa Strækningen fra Skellet mellem Matr. Nr. 12 f og 57 af Oure til Grænsen mellem Matr. Nr. 11 b og 23 c sammesteds at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

c. Udfor Kyststrækningen fra den sydlige Baake ved Elsehoved Fyr til et Punkt, der ligger 200 Alen (126 Meter) Vest for den nævnte Baake fredes Forstranden.

Med Hensyn til Kystfredningen udfor Elsehoved Fyr henvises til en anden Bekendtgørelse af Dags Dato.

d. Udfor Vejstrup Sogns Kyst med Undtagelse af Strækningen udfor Matr. Nr. 10 b og 10 c af Vejstrup fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Strækning at tage Sand og Grus fra Forstranden.

Endvidere tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttager Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

VIII. Skaarup Kommune.

a. Udfor Kysten fra Sognets nordlige Grænse til Skellet mellem Matr. Nr. 40 b og 26 b af Østeraaby fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Strækning at tage Sand og Grus fra Forstranden.

Endvidere tillades det paa nævnte Strækning:

at Ejerne (Brugerne) borttager Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

Nr. 30. 24de April.

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

b. Udfor Kysten fra Skellet mellem Matr. Nr. 40 b og 26 b af Østeraaby til Grænsen mellem Matr. Nr. 7 d og 2 af Skaarupøre fredes Forstranden.

Dog tillades det udfor Strækningen fra „Skibevejen" til Matr. Nr. 3 g af Skaarupøre at tage Sand og Grus fra Forstranden udenfor en Afstand af 20 Alen ($12^1/_2$ Meter) fra daglig Vandstands Linien, og udfor Strækningen fra det østlige Skel paa Matr. Nr. 3 g af Skaarupøre til Matr. Nr. 2 af Skaarupøre at tage Sand og Grus fra Forstranden udenfor en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra daglig Vandstands Linien.

IX. Egense Kommune.

a. Udfor Kysten fra det Sted paa den sydlige Kyst af Matr. Nr. 27 af Egense By, hvor en Rende har sit Udløb i Stranden, til Skellet mod Lehnskov Hovedgaard fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Strækning at tage Sand og Grus fra Forstranden.

Endvidere tillades det paa nævnte Kyststrækning:
at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

b. Udfor Kysten af Lehnskov Hovedgaard fra Skellet mod Egense By og til det Punkt, hvor Strandvejen drejer mod Nord op gennem Skoven, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Strækning at tage Sand og Grus fra Forstranden.

Endvidere tillades det paa nævnte Kyststrækning:
at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

c. Udfor Lehnskov Hovedgaards øvrige Kyst fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:
at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

X. Østerskjerninge—Hundstrup Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra Grænsen mellem Lehnskov Hovedgaard og Ballen By til Skellet mellem Matr. Nr. 1 b og 11 af Ballen By fredes Forstranden.

Nr. 52. 1ste April.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Overført...	6,500.	1,108,400.	37,617,477.
2. Ekstraordinære paa Finansloven bevilgede Understøttelser	7,986. 69		
3. Ekstraordinære Børneunderstøttelser..	9,000.		
		23,486. 69	
C. Tilskud til Statsbanernes Sygekasser		80,000.	
			1,211,886. 69
8. Udgifter til Fornyelse af Anlæg og Materiel:			
A. Mindre Udvidelser og Anskaffelser		450,000.	
B. Forstærkning af Overbygningen paa den jydske Østbane		325,000.	
C. Forstærkning af Overbygningen paa den jydske Midt- og Nordøstbane		150,000.	
Til A.—C.: Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til efter Reglerne i Lov Nr. 57 af 12. April 1889 for Statsbanerne at erhverve de i Anledning af vedkommende Udvidelser m. v. fornødne Arealer.			
D. Foranstaltninger paa Aarhus Statsbanestation i Anledning af Landsudstillingen i 1909.....		70,000.	
E. Udrangering af Driftsmateriel:	Kr.		
Det udrangerede Materiels Værdi.....	285,000.		
÷ det ved Udrangeringen indvundne Nettoudbytte	35,000.		
		250,000.	
			1,245,000.
I alt Udgift...		....	40,074,363. 69
Den beregnede Indtægt er...		.....	43,730,000.
Overskud...		.....	3,655,636. 31

Herefter vil ikke kunne uddeles lovbestemt Udbytteandel, idet Statsbanernes Anlægskapital pr. 1. April 1909 antages at ville udgøre ca. 230,000,000 Kr.

C. Forpagtningsafgifter.

1. Forpagtningsafgift af Statsbaner under Privatdrift:			
a. Afgift af Ringe—Faaborg Banen		24,534.	
b. — - Ringe—Nyborg —		30,971. 72	
			55,505. 72
2. Forpagtningsafgifter af Privatbaner under Statsdrift:			3,711,142. 03
a. Afgift af Falsterbanen.....		120,000.	
b. — - Viborg—Aalestrup Banen		19,920.	
c. — - Sorø—Vedde Banen		24,563. 23	
			164,483. 23
I alt Overskud...		.....	3,546,658. 80

der føres til Indtægt under § 3 Nr. 3.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XI. Vesterskjerninge—Ulbølle Kommune.

a. Udfor Kysten af Vesterskjerninge By og Sogn, dog med Undtagelse af Strækningen fra Østerskjerninge til Grænsen mellem Mtr. Nr. 73 c og 53 af Vesterskjerninge By (ved Byvejen), fredes Forstranden.

Dog tillades det udfor Mtr. Nr. 56 af Vesterskjerninge at tage Sand og Grus fra Forstranden.

b. Udfor Ulbølle Bys hele Kyststrækning fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Endvidere tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

XII. Vesteraaby—Aastrup Kommune.

a. Udfor Kysten ved Nakkebølle Hovedgaard fra det nordlige Skel for Sanatoriets Grund til Aastrup Jorder fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

b. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Nakkebølle Hovedgaard og Matr. Nr. 55 af Aastrup By til Skellet mellem Matr. Nr. 60 og 25 af Aastrup samt udfor Matr. Nr. 32 af Aastrup By fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

c. Udfor Øen „Store Svelmø"s vestlige og sydlige Kyst, saa langt som Klinterne strække sig, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XIII. Diernisse Kommune.

a. Udfor Matr. Nr. 14 a og 6 g af Katterø By samt udfor Matr. Nr. 4 a sammesteds, saa langt Klinterne strækker sig paa dette sidste Matr. Nr., fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

b. Udfor Matr. Nr. 18 d af Diernisse By, saa langt som Stendosseringen naar, og endvidere 200 Alen (126 Meter) nordvest for denne, fredes Forstanden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XIV. Horne Kommune.

a. Udfor Dyreborg Kyststrækning, dog med Undtagelse af Strækningen fra Grænsen mellem Matr. Nr. 7 a af Bjerne og Mtr. Nr. 1 a af Dyreborg til Skellet mellem Mtr. Nr. 1 a og 10 af Dyreborg, fredes Forstranden.

Nr. 30. 24de April.

Dog tillades det Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

b. Udfor Bjerne Bys Kyststrækning fra Grænsen mod Dyreborg til et Punkt, der ligger 100 Alen (63 Meter) Syd for Vaskeriejer Heckschers Ejendom Matr. Nr. 16 av af Bjerne, fredes Forstranden.

Dog tillades det Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

c. Udfor Kyststrækningen fra det Stenhegn paa den sydøstlige Side af Matr. Nr. 17 a af Bjerne, hvor Grænsen dannes mellem Sylt og Agerjord, til et Punkt udfor „Kabelhøj", langs de høje Klinter, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Strækningen fra „Kabelhøj" og 300 Alen (188 Meter) mod Sydøst at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

d. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Matr. Nr. 15 og 17 b af Bjerne By til Skellet mellem Matr. Nr. 1 b og 14 b sammesteds, Vejen ved Sinebjerg, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, samt

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

e. Udfor Horne Bys sydlige Kyst med Undtagelse af Strækningen fra Skellet mellem Matr. Mr. 27 a og 34 a af Horne By til et Punkt, der ligger 250 Alen (157 Meter) nordøst for Grænsen mellem Matr. Nr. 45 a og 46 af Horne By, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger samt

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

f. Udfor Bøiden Bys Kyststrækning fra Grænsen mellem Horne og Bøiden Byer (mod Syd) rundt om Sønderhjørne til Skellet mellem Matr. Nr. 1 og 18 af Bøiden fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Kyststrækningen fra Grænsen mellem Horne og Bøiden Byer (mod Syd) til Dyndkrogvejen Ejerne (Brugerne) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, ligesom det tillades Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

Endvidere tillades det paa Kyststrækningen fra Dyndkrogvejen til det Sted paa Matr. Nr. 1 a af Bøiden, hvor Drejet ender og det høje Land begynder, Ejerne (Brugerne) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, ligesom det tillades Kommunerne fra bemeldte Kyststrækning at afhente de ommeldte Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje.

XV. Svanninge Kommune.

a. Udfor Matr. Nr. 4 og 7 af Falsled By fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

b. Udfor Øen Illums sydlige Kyst, fra Øens vestlige Pynt til det Sted paa Mtr. Nr. 2, hvor et Stengærde danner Grænsen mellem Sylt og Ager, fredes Forstranden. Nr. 30. 24de April.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

c. Udfor hele Øen Vigøs Kyst fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XVI. Jordløse—Haastrup Kommune.

Udfor Matr. Nr. 45 af Jordløse By samt udfor Kysten fra Skellet mellem Damsbo Hovedgaards Jorder og Jordløse By til et Punkt, der ligger 200 Alen (126 Meter) norden for den saakaldte „Grønhøj", fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XVII. Lyø Kommune.

a. Udfor Kysten af Lyø fra et Punkt, der ligger 300 Alen (188 Meter) nordlig for Grænsen mellem Matr. Nr. 41 og 1 k (nordvestre Lod) rundt om Øens Sydvestside indtil Matr. Nr. 16 a, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

b. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Matr. Nr. 1 k (nordvestre Lod) og Matr. Nr. 16 a rundt om Øens Sydside indtil Grænsen mellem Matr. Nr. 25 og 4 g fredes Forstranden.

Dog tillades det udfor Matr. Nr. 14, 13 a, 13 b og 1 k (sydlige Lod) at tage Sand paa Forstranden til Kommunens eller Brugernes private Brug.

Endvidere tillades det Brugerne af Matr. Nr. 10 a og 11 at tage Sten fra deres Strandbred til bedre Sikring af deres Kyster.

XVIII. Faaborg Landsogns Kommune.

Udfor den sydlige Kyst af Øen Bjørnø fra Øens yderste sydøstlige Pynt til ret ud for Grænsen mellem Matr. Nr. 1 a og 2 fredes Forstranden.

Dog tillades det Brugeren af Matr. Nr. 8 fra Strandbredden at tage Sten til bedre Sikring af Kysten og Brugerne af Matr. Nr. 2 og 3 a at hente Sand og Grus fra den udfor liggende tørre Strandbred til eget Brug.

Nr. 30. Bek. af 24. April om Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds.

Nr. 30. 24de April.

XIX. Avernakø Kommune.

a. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Matr. Nr. 8 a og 13 af Korshavn i Retning mod Øst, Syd og Vest omkring Øen indtil Drejet mellem Korshavn og Avernakø (herunder henregnes de to fra Øens Østside udgaaende Rev) fredes Forstranden.

Dog tillades det udfor Husmændene Rasmus Hansen Munks og Hans Hansens (Skrædders) Jorder paa Korshavns nordøstlige Side at borttage Sand fra Forstranden.

b. Udfor Drejet mellem Korshavn og Avernakø fredes Forstranden.

c. Udfor den sydlige Kyst af Avernakø fra Drejet mellem Korshavn og Avernakø og forbi „Ankerhoved", saalangt som Klinten strækker sig, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Kyststrækningen fra Drejet indtil 100 Alen (63 Meter) ind paa Hovedparcellen af Mtr. Nr. 3 a af Munkø:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, samt

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje.

d. Udfor Kysten fra et Punkt ved Stranden, der ligger 600 Alen (377 Meter) nordvest for Skellet mellem Avernakø og Munkø Byer, indtil Drejet mellem Korshavn og Avernakø, fredes Forstranden.

Dog tillades det udfor Matr. Nr. 2 a af Munkø, at Ejeren og Bymændene maa borttage Grus fra Forstranden i en Strækning af 200 Alen (126 Meter) mod Øst, regnet fra Skellet mellem Mtr. Nr. 2 a og 5 d af Munkø.

Endvidere tillades det i en Strækning af 100 Alen (63 Meter) paa hver Side af Skellet mellem Mtr. Nr. 5 d og 6 a paa Øens Nordkyst:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Strandbredden til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, samt

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje.

XX. Drejø Kommune.

a. Udfor Kysten af Øen Drejø fra Grænsen mellem Mtr. Nr. 24 a og 39 a Syd om Øen til Grænsen mellem Matr. Nr. 9 a og 10, fra Grænsen mellem Matr. Nr 3 a og 5 a rundt om Øens vestlige Pynt indtil Grænsen mellem Matr. Nr. 27 a og 38 a samt udfor hele Udlodden til Matr. Nr. 20 fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejeren af Udlodden af Matr. Nr. 20 at tage Sten fra Forstranden udfor Lodden til yderligere Sikring af Kysten.

Endvidere tillades det Beboerne at borttage Sand og Grus paa Forstranden udfor alle de fredede Kyststrækninger, samt endvidere enhver udfor sin Ejendom at tage Sten fra den tørre Strandbred til at beskytte Dæmningerne med.

b. Udfor Kysten af Øen Birkholm fredes Forstranden.

Dog tillades det Beboerne at tage Ler, Sand og Grus fra Forstranden saa nær Kysten som 50 Alen ($31^1/_2$ Meter) fra daglig Vandstands Linien.

Endvidere tillades det paa hele Kyststrækningen:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

c. Udfor Kysten af Øerne Hjortø, Danmark, Vibeholm og Hjelmshoved samt udfor den sydlige Kyst af Øen Odden paa den Strækning af 600 Alen (377 Meter), hvor der findes Klinter, fredes Forstranden.

Dog tillades det Beboerne at tage Ler, Sand og Grus fra Forstranden, dog ikke nærmere end 50 Alen ($31^1/_2$ Meter) fra Kysten.

Endvidere tillades det paa de fredede Kyststrækninger:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

d. Udfor Kysten af Øen Skarø (med Undtagelse af Strækningen fra den sydlige Pynt af Matr. Nr. 13 b langs Øens sydlige Grænse indtil Skellet mellem Matr. Nr 22 i og 16 samt den østlige Kyststrækning af Matr. Nr. 23 o og Revet paa dette Matrikuls Nummer) fredes Forstranden.

Dog tillades det paa den fredede Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

XXI. Bregninge Kommune (paa Taasinge).

Udfor Kysten fra Skellet mellem Matr. Nr. 68 a og 69 a af Nyby rundt om Troense og Valdemars Slot indtil Grænsen mellem Landet og Bregninge Sogne ved Lunkebugten fredes Forstanden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

XXII. Landet Kommune.

a. Udfor Sognets Kyst mod Lunkebugten fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

Nr. 30. 24de April.

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

b. Udfor Dæmningen mod „Vejlen“ (mod Vest) fredes Forstranden.

c. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Vornæs Skov og Matr. Nr. 36 af Strammelse indtil Grænsen mellem Matr. Nr. 25 og 23 af Strammelse fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning Ejerne (Brugerne) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XXIII. Bjerreby Kommune.

a. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Bjerreby og Landet Sogne (ved Lunkebugten) indtil Skellet mellem Matr. Nr. 47 a af Bjerreby og 10 af Vemmenæs fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:
at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

b. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Matr. Nr. 18 a og 19 a af Vemmenæs rundt om „Stenodden“ til det sydlige Skel af Fredskoven „Hegnet“, Matr. Nr. 43 sammesteds, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:
at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det udfor Strækningen fra Nordsiden af Matr. Nr. 28 af Vemmenæs indtil Sydsiden af „Hegnet“, Matr. Nr. 43 sammesteds, at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

c. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Matr. Nr. 5 a og 17 af Stjovl til Grænsen mellem Stjovl og Vaarø Jorder fredes Forstranden.

Dog tillades det udfor nævnte Kyststrækning at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

d. Udfor Dæmningen mod den saakaldte Vejle fredes Forstranden.

XXIV. Thurø Kommune.

a. Udfor Kysten af Thurø fra den nordøstlige Pynt af Øen, „Øgavlen“, paa Matr. Nr. 21 a indtil det søndre Skel paa Matr. Nr. 84 fredes Forstranden.

b. Udfor Kysten fra det søndre Skel paa Matr. Nr. 84 indtil det søndre Skel paa Matr. Nr. 15 a fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:
at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

Nr. 30. Bek. af 24. April om Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds.

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

c. Udfor Kysten fra den sydlige Grænse af Matr. Nr. 15 a indtil Matr. Nr. 79 b „Revet" fredes Forstranden.

d. Udfor Kysten fra Matr. Nr. 79 b rundt om „Grasten" indtil Matr. Nr. 19 a fredes Forstranden.

Dog tillades det paa denne Strækning, at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

e. Udfor Kysten fra Matr. Nr. 47 b „Gambøt" indtil Pynten ved Matr. Nr. 83 fredes Forstranden.

XXV. Snøde—Stoense—Hou Kommune.

a. Udfor Snøde Sogns vestlige Kyst med Undtagelse af de sydligste 300 Alen (188 Meter) af Matr. Nr. 1 a af Ennebølle ved Bødstrup Sognegrænse fredes Forstranden.

Dog tillades det paa hele den nævnte Kyststrækning, at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækning.

Endvidere tillades det udfor Matr. Nr. 6 a og 10 d af Ennebølle at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

b. Udfor Stoense Sogns Vestkyst fra det tidligere Skel mellem Matr. Nr. 21 a og 22 a af Stoense indtil et Punkt, der ligger 300 Alen (188 Meter) nordlig for Skellet mellem Matr. Nr. 25 og 5 a af Stoense, fredes Forstranden. Udfor Strækningen fra et Punkt, der ligger 400 Alen (252 Meter) Syd for Grænsen mellem Matr. Nr. 8 a og 30 b af Stoense, til et Punkt, der ligger 300 Alen (188 Meter) Syd for Grænsen mellem Matr. Nr. 9 a og 9 e af Stoense, samt endvidere fra et Punkt, som ligger 200 Alen (126 Meter) Nord for sidstnævnte Grænse, indtil Grænsen mod Hou Sogn, fredes Forstranden.

Paa de 2 sidstnævnte Kyststrækninger tillades det dog Ejerne (Brugerne) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Endvidere tillades det udfor Matr. Nr. 30 b af Stoense at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

c. Udfor Hou Sogns Kyst fra Grænsen mellem Stoense og Hou Sogne indtil Grænsen mellem Matr. Nr. 6 b og 8 a af Hou Ejerlaug med Undtagelse af en Strækning, der begynder 200 Alen (126 Meter) Nord for Lohals Havn og ender 300 Alen (188 Meter) Syd for Skellet mellem Matr. Nr. 3 a og 21 af Skiften Ejerlaug, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Strandbredden udfor Matr. Nr. 1 a af Nygaard samt i en Strækning af 400 Alen (251 Meter) udfor Matr. Nr. 21 af Skiften, regnet fra Skellet mellem Skiften og Snøde Præstegaard, at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Endvidere tillades det udfor Parcellerne af Snøde Præstegaard at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

d. Udfor Hou Sogns øvrige Kyststrækning, med Undtagelse af Øen „Smørstak", fredes Forstranden. Dog gives der følgende Indrømmelser:

Nr. 30. 24de April.

1. Paa Strandbredden fra Skellet mellem Matr. Nr. 6 b og 8 a af Hou Ejerlaug til Grænsen mellem Matr. Nr. 12 d og 31 a sammesteds, fra Skellet mellem Matr. Nr. 1 og 26 b af Hou indtil Grænsen mellem Matr. Nr. 4 a og 28 a af Hou, paa en Strækning af 50 Alen ($31^1/_2$ Meter) Nord og 100 Alen (63 Meter) Syd for Skellet mellem Matr. Nr. 14 og 9 af Hou samt udfor Matr. Nr. 27 a af Hou, Matr. Nr. 1 a af Snøde Præstegaard og udfor Ejerlaugene „Skiften" og „Østrehuse" indtil Snøde Sogn, tillades det, at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.
2. Paa Kyststrækningen fra Grænsen mellem Matr. Nr. 4 b og 28 b af Hou indtil Skellet mellem den vestlige Lod af Matr. Nr. 29 a og Matr. Nr. 25 af Hou tillades det:
   at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
   at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
   at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
   at der maa opsamles Kugleflint.
3. Udfor sidstnævnte Kyststrækning tillades det endvidere at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

e. Udfor Snøde Sogns østlige Side fredes Forstranden.

Dog tillades det udfor Matr. Nr. 21 a, 8 b og 8 a af Store Snøde samt udfor Kysten fra Grænsen mellem Matr. Nr. 30 b og 58 e sammesteds til Skellet mod Bødstrup Sogn at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

Endvidere tillades det paa Strandbredden fra Hou Sogn til Grænsen mellem Matr. Nr. 8 a og 30 b af Store Snøde, udfor Matr. Nr. 58 e, 12 a, 13 a og 14 sammesteds samt fra Grænsen mellem Matr. Nr. 1 a og 61 l af Store Snøde til Bødstrup Sogneskel, at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XXVI. Bødstrup Kommune.

a. Udfor Øerne Siø, Skovø, Store og Lille Fugleø fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne (Brugerne) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Strandbredden til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

b. Udfor Matr. Nr. 6 af Helletofte, udfor Kysten fra Grænsen mellem Emmerbølle og Egelykke Hovedgaards Jorder til Vejen mellem Matr. Nr. 32 og 11 i af Fæbæk, samt udfor Kysten fra Skellet mellem Matr. Nr. 11 a og 13 a af Fæbæk til et Punkt, der ligger 200 Alen (126 Meter) Syd for Skellet mod Snøde Sogn, fredes Forstranden.

Dog tillades paa nævnte Strækninger, at Ejerne (Brugerne) fra Strandbredden borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

c. Udfor Kysten fra Vejen mellem Matr. Nr. 7 a og 7 b af Emmerbølle til den sydlige Grænse af Egelykke Hovedgaard fredes Forstranden.

d. Udfor hele den østlige Kyst af Bødstrup Sogn, med Undtagelse af en Strækning fra et Punkt 200 Alen (126 Meter) Syd for Grænsen mellem Matr. Nr. 3 og 12 af Lejbølle indtil Strandvejen mellem Matr. Nr. 3 og 10 a sammesteds fredes Forstranden.

Nr. 30. Bek. af 24. April om Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds.

Dog tillades det paa Strækningen fra Snøde Sogn til fornævnte Punkt paa Matr. Nr. 3 af Lejbølle, at Ejerne (Brugerne) fra Strandbredden maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til eget Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger. Nr. 30. 24de April.

Ligeledes tillades det paa Strækningen fra Matr. Nr. 3 af Lejbølle indtil Tranekjær Sogn at tage Materialier til Istandsættelse af Dæmningerne.

XXVII. Tranekjær—Tullebølle Kommune.

a. Udfor Klausebølle Jorder fredes Forstranden.

Dog tillades det, at Ejerne (Brugerne) paa nævnte Kyststrækning borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

b. Udfor hele Tranekjær Sogns Vestkyst med Undtagelse af en Strækning paa 100 Alen (63 Meter) fra Matr. Nr. 10 a af Strandby mod Syd ind paa Matr. Nr. 3 d sammesteds fredes Forstranden.

Dog gives der følgende Indrømmelser:

1. Det tillades udfor Matr. Nr. 1 b af Pæregaard Hovedgaard og i en Strækning af 400 Alen (251 Meter), regnet fra Strandbyvejen mod Nord, udfor Matr. Nr. 3 a Strandby, udfor Matr. Nr. 10 a af Strandby samt udfor Matr. Nr. 1 e og 1 f af Korsebølle Hovedgaard at borttage Sand og Grus fra Forstranden.
2. Udfor Matr. Nr. 10 e af Strandby tillades det at tage Materialier til Vedligeholdelse af Dæmningen paa dette Matr. Nr.
3. Paa Kyststrækningen fra Matr. Nr. 1 b af Pæregaard til Strandbyvejen samt paa Kysten udfor Matr. Nr. 1 d og 1 c af Tranekjær Hovedgaard og Matr. Nr. 1 k af Korsebølle Hovedgaard tillades det Ejerne (Brugerne) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

c. Udfor Tranekjær Sogns Østkyst fra Grænsen mellem Tranekjær og Bødstrup Sogne indtil Skellet mellem Matr. Nr. 35 n og 35 g af Botofte fredes Forstranden.

Dog tillades det fra Strandbredden at tage Materialier til Udbedring af Dæmningen.

d. Udfor Kysten fra den nordre Grænse af Matr. Nr. 9 af Botofte til det nordre Skel af Matr. Nr. 1 a af Botofte fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Kysten udfor Matr. Nr. 8 b og 5 a af Botofte, at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækning.

e. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Matr. Nr. 2 a og 3 a af Botofte indtil Sogneskellet mod Tullebølle fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Kysten fra det nordre Skel af Matr. Nr. 10 b af Botofte til Tullebølle Sognegrænse, at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækning.

f. Udfor Tullebølle Sogns Østkyst fra Tranekjær Sogneskel til Longelse Sogneskel fredes Forstranden.

Dog gives der følgende Indrømmelser:

1. Det tillades paa Kyststrækningerne fra Tranekjær Sogn til Grænsen mellem Matr. Nr. 27 og 8 a af Stengade, fra Grænsen mellem Matr. Nr. 3 c og 4 a af Lykkeby til Skellet mellem Matr. Nr. 8 og 9 a sammesteds, samt udfor Matr. Nr. 2 c af Lykkeby og Matr. Nr. 2 d af Skebjerg Ejerne (Brugerne) at bort-

Nr. 30. 24de April.

tage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

2. Udfor den nordre Del af Matr. Nr. 8 a af Stengade indtil Strandvejen, udfor Strækningen fra Grænsen mellem Matr. Nr. 8 og 9 a af Lykkeby til Grænsen mellem Matr. Nr. 1 a og 2 c af Lykkeby, samt udfor Strækningen fra Sydsiden af Matr. Nr. 2 d af Skebjerg til Grænsen mellem Matr. Nr. 3 b og 5 b af Skebjerg tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.
3. Paa de under 2 nævnte Kyststrækninger tillades det derhos:
   at Ejerne (Brugerne) borttager Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
   at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
   at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
   at der maa opsamles Kugleflint.

XXVIII. Longelse—Fuglsbølle Kommune.

a. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Møllegaard Hovedgaard og Sønder Longelse By til den nordre Grænse for den nordre Lod af Matr. Nr. 3 a af Sønder Longelse fredes Forstranden.

Dog tillades det at borttage Sand fra Forstranden.

b. Udfor Matr. Nr. 9 af Sønder Longelse fredes Forstranden.

Dog tillades det at borttage Grus fra Forstranden.

Endvidere tillades det Ejeren (Brugeren) fra nævnte Kyststrækning at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til sit eget private Brug eller til bedre Sikring af den fredede Kyststrækning.

c. Udfor den østlige Kyst af Fuglsbølle By og Sogn fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

XXIX. Simmerbølle Kommune.

Udfor hele Kyststrækningen fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Strækningen fra Grænsen mellem Matr. Nr. 14 b og 3 a af Rifbjerg til Sognets nordlige Grænse at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

XXX. Rudkøbing Købstads Kommune.

Udfor hele Købstadens Kyststrækning fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Strækningen fra Skrøbeløv Sogneskel til et Punkt, der ligger 300 Alen (188 Meter) sydlig for Købstadens Bygrund, at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

XXXI. Skrøbeløv Kommune.

a. Udfor Matr. Nr. 7 a af Kragholm By fredes Forstranden.

Dog tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

Endvidere tillades det paa den nævnte Kyststrækning:

			Kr. Ø.	Kr.
II. Postvæsenet:				
Indtægter:				
1. Porto og Gebyrer af Breve, Penge og Pakker			14,100,000.	
2. Porto af de med Posterne forsendte Tidender og Tidsskrifter			1,030,000.	
3. Fragt af Rejsende og Rejsegods med Personposterne.			16,500.	
4. Afgift og Indtægt af Færgesteder samt Bropenge ved Kallehave-Koster Færgeanlæg			10,500.	
5. Bøder			1,000.	
6. Renter af og Afdrag paa Aktiver:	Kr.			
a. Renter	7,400.			
b. Afdrag	13,000.			
			20,400.	
7. Lejeindtægt af faste Ejendomme og Lokaler			43,859.	
8. For solgte Postfrimærkekonvolutter og Frimærkeomslag til Tryksagsforsendelser			11,000.	
9. For solgte betalbare Blanketter samt Postkvitteringsbøger			125,000.	
10. 5 pCt. Lønningsafdrag til Pensionering af Landpostbude			150,000.	
11. Tilfældige Indtægter			4,000.	
		Summa Indtægt...		15,512,259.
Heraf afholdes forlods følgende				
Udgifter:				
A. Lønninger, Kontorhold m. m.:				
1. 23de—15de Lønningsklasse:		Kr. Ø.		
a. Lønninger		669,570.		
b. Alderstillæg	Kr. Ø. 168,059. 50			
Fradrag i Henhold til Lov Nr. 113 af 27. Maj 1908 § 1	17,397.			
		150,662. 50		
c. Personlige Tillæg		4,100.		
d. Kontorhold til Overpostinspektørerne samt for Postmesterembederne i 23de—15de Lønningsklasse (Aarhus og de bevægelige Postkontorer undtagne)		152,567. 50		
e. Kontorholdstillæg		23,807.		
f. Kontorholdsudgifter:				
1. Overpostmesterembedet i Kjøbenhavn	Kr. 145,500.			
2. Aarhus Postkontor	17,200.			
3. De bevægelige Postkontorer	99,000.			
		261,700.		
			1,262,407.	
		At overføre...	1,262,407.	15,512,259.

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, Nr. 30. 24de April.

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

b. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Kragholms Jorder og Faarevejle Hovedgaards Jorder indtil den sydøstlige Pynt af „Flindsø" fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne (Brugerne) fra den nævnte Kyststrækning at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

c. Udfor Dæmningen mod det „blinde Nor" og 100 Alen (63 Meter) til hver Side af denne Dæmning, udfor den sydlige Kyst af Halvøen „Lille Hestehave", hvor der findes Klinter, samt udfor Kysten af Matr. Nr. 1 k, alt af Faarevejle Hovedgaard (Henninge Dæmning) og en Strækning af 200 Alen (126 Meter) Syd for nævnte Matr. Nr. 1 k fredes Forstranden.

d. Udfor de sydligste 200 Alen (126 Meter) af Matr. Nr. 13 af Henninge By, grænsende til Henninge Dæmning, fredes Forstranden.

XXXII. Lindelse Kommune.

a. Udfor Illebølle Bys Kyst fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne (Brugerne) at tage Sten, Ler, Sand og Grus fra den nævnte Kyststrækning til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Endvidere tillades det at borttage Sand paa Forstranden.

b. Udfor Vindeby Bys Kyst fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne (Brugerne) at tage Sten, Ler, Sand og Grus fra den nævnte Kyststrækning til deres private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, hvorhos det paa Strækningen fra Grænsen mellem Matr. Nr. 3 og 22 af Vindeby til Hennetved Bys Jorder tillades Kommunerne at afhente Sand og Grus til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje.

Endvidere tillades det at borttage Sand fra Forstranden.

c. Udfor Hennetved Bys Kyst fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne (Brugerne) fra nævnte Kyststrækning at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, hvorhos det tillades Kommunerne at afhente Sand og Grus til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje.

Endvidere tillades det at borttage Sand fra Forstranden.

d. Udfor Herslev Bys Kyst fra den nordvestlige Pynt af Matr. Nr. 2 a af Herslev indtil den sydvestlige Pynt af Matr. Nr. 1 sammesteds fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne (Brugerne) fra den nævnte Kyststrækning at tage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XXXIII. Humble Kommune.

a. Udfor hele Sognets Østkyst fredes Forstranden.

Dog tillades det paa denne Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, samt

Nr. 30. Bek. af 24. April om Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds.

Nr. 30. 24de April.

at Kommunerne afhente Sand og Grus til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje.

Endvidere tillades det at borttage Sand fra Forstranden.

b. Udfor Ristinge Bys Kyst fra et Punkt ret ud for Skellet mellem Matr. Nr. 25 a og 4 af Ristinge til Revet „Halen", fra Skellet mellem Matr. Nr. 6 a og 31 h af Ristinge til et Punkt 300 Alen (188 Meter) forbi Ristinge Bro, fra det Punkt, hvor Dæmningen udfor „det blinde Nor" begynder, til Grænsen mellem Humble og Helsned Jorder samt omkring Øen „Storeholm", Matr. Nr. 35 af Ristinge, fredes Forstranden.

c. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Humble og Helsned Byer til et Punkt, der ligger 800 Alen (502 Meter) Nord for Grænsen mellem Matr. Nr. 15 a og 9 a af Helsned By, fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne (Brugerne) af Matr. Nr. 1 a, 3, 4, 5 a, 8 d og 9 af Helsned at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Strandbredden til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

d. Udfor Kysten fra den sydlige Spids af Matr. Nr. 56 i af Kædeby By til den nordlige Pynt af Matr. Nr. 12 b af Kædeby fredes Forstranden.

Dog tillades det paa denne Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det udfor Matr. Nr. 15 a og 36 a af Kædeby at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

XXXIV. Tryggeløv-Fodslette Kommune.

a. Udfor Fodslette Sogns hele Kyststrækning fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Strækningen fra et Punkt, der ligger 400 Alen (251 Meter) norden for Fredskoven Æskebjerg Have indtil Grænsen mod Tryggeløv Sogn at tage Sand og Grus fra Forstranden.

Endvidere tillades det Ejerne (Brugerne) at borttage Sten og Ler til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Endvidere tillades det paa Strækningen fra fornævnte Punkt indtil Humble Sogn, at Ejeren maa tage Materialier fra Forstranden og fra Strandbredden til Istandsættelse af Dæmningen.

b. Udfor Tryggeløv Sogns hele østlige Kyststrækning fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Strækningen fra Fodslette Sogn til Grænsen mellem Matr. Nr. 22 al og 22 f af Tryggeløv at tage Sand og Grus fra Forstranden.

Endvidere tillades det paa Kyststrækningen udfor Matr. Nr. 22 f af Tryggeløv, at Ejeren (Brugeren) maa tage Sten, Ler, Sand og Grus til sit eget private Brug eller til bedre Sikring af sin fredede Kyststrækning.

Endelig tillades det paa hele Kyststrækningen fra Fodslette Sogn til Magleby Sogn, at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

c. Udfor Tryggeløv Sogns hele vestlige Kyst fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunen maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje, Nr. 30. 24de April.

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

XXXV. Magleby Kommune.

a. Udfor Nordenbro Kyststrækning mod Øst fredes Forstranden.

Dog gives der følgende Indrømmelser:

1. Fra Tryggeløv Sognegrænse til Grænsen mellem Matr. Nr. 32 f og 32 a af Nordenbro tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.
2. Fra Grænsen mellem Matr. Nr. 32 a og 32 h af Nordenbro indtil det nordlige Skel for Matr. Nr. 1 k sammesteds tillades det Ejerne (Brugerne) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Strandbredden til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.
3. Udfor Matr. Nr. 32 h af Nordenbro og udfor Matr. Nr. 122 a sammesteds tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.
4. Fra Grænsen mellem Matr. Nr. 1 k af Nordenbro og Matr. Nr. 1 a sammesteds gives der i en Strækning af 600 Alen (377 Meter) Ret til at tage Sand og Grus fra Forstranden.

   Saa langt som Dæmningen rækker, tillades det at tage Materialier fra Strandbredden til Dæmningens Vedligeholdelse.
5. Fra Dæmningens Sydspids til Brolykke Hovedgaards Grænse tillades det Ejerne (Brugerne) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Strandbredden til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

b. Udfor Brolykke Hovedgaard fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

c. Udfor Søndenbro Kyststrækning, regnet til Grænsen af Søgaard Hovedgaard, fredes Forstranden.

Dog gives der følgende Indrømmelser:

1. Paa Kyststrækningerne fra Brolykke Hovedgaard til Skellet mellem Matr. Nr. 14 f og 23 af Søndenbro og fra den sydlige Grænse af Matr. Nr. 23 af Søndenbro til den nordlige Baake ved „Kjels Nors“ Fyr tillades det:

   at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.
2. Udfor Matr. Nr. 23 af Søndenbro tillades det:

   at Ejeren (Brugeren) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til sit eget private Brug eller til bedre Sikring af sin fredede Kyststrækning samt

   at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje.
3. Udfor Matr. Nr. 15 a, 22 c og 23 af Søndenbro tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden, dog ikke nærmere Strandbredden end 50 Alen (31 Meter).
4. Paa Strækningen fra et Punkt, der ligger 1000 Alen (628 Meter) ind paa Matr. Nr. 16 a af Søndenbro, regnet fra Grænsen mellem Matr. Nr. 16 a og 20 e sammesteds, og til et Punkt, der ligger 75 Alen (47 Meter) sydvest for det Sted, hvor østre Gulstavs Skovs sydligste Hjørne rører ved Strand-

Nr. 30. 24de April.

bredden, samt paa Strækningen fra et Punkt, der ligger 175 Alen (110 Meter) øst for Pynten af Gulstav Klint, og til en lille Rende, der er drænet i Bunden, og som ligger 250 Alen (157 Meter) sydøst for en større Rende inderst i Bugten mellem Dovns Klint og Gulstav Klint, tillades det:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

5. Udfor Resten af Matr. Nr. 20 e af Søndenbro samt udfor Matr. Nr. 1 g sammesteds (Vester-Gulstav Skov) tillades det:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til eget Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

d. Udfor Søgaard Hovedgaard fredes Forstranden.

Dog tillades det:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til eget Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn samt

at der maa opsamles Kugleflint.

e. Udfor Bagenkop By fra den nordvestlige Grænse af Søgaard Hovedgaard indtil Skellet mellem den sydlige Lod af Matr. Nr. 3 a og Matr. Nr. 7 a af Bagenkop samt fra Skellet mellem den nordlige Lod af Matr. Nr. 3 a og Matr. Nr. 22 b af Bagenkop til Grænsen mod Nordenbro By fredes Forstranden.

Dog gøres der følgende Indrømmelser:

1. Udfor Matr Nr. 22 b af Bagenkop By tillades det Ejeren (Brugeren) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til hans eget private Brug eller til bedre Sikring af hans fredede Kyststrækning,

2. Paa Strækningen fra Bagenkop Havn til Grænsen mod Nordenbro By tillades det:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

3. Fra Grænsen mellem Matr. Nr. 40 b og 34 d af Bagenkop indtil Skellet mod Nordenbro By tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

Paa alle de under a—e nævnte Strækninger fra Tryggeløv Sognegrænse tillades det, selv hvor det ikke alt er sagt, Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn. Herfra undtages dog Strækningen mellem de 2 Baaker.

Med Hensyn til Fredning af Forstranden udfor Fyret ved Kjels Nor henvises til en anden Bekendtgørelse af D. D.

f. Udfor Nordenbro Kyststrækning mod Vest fredes Forstranden.

Dog gøres der følgende Indrømmelser:

1. Paa Strækningen fra Bagenkop Bys nordlige Grænse til Skellet mellem Matr. Nr. 22 b og 23 b af Nordenbro By samt udfor Noret paa Matr. Nr. 23 a af Nordenbro tilladles det:
   at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
   at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
   at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
   at der maa opsamles Kugleflint.
2. Udfor Strækningen fra Bagenkop Bys nordlige Grænse til Skellet mellem Matr. Nr. 22 b og 23 b af Nordenbro By tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.
3. Paa Strækningerne fra Grænsen mellem Matr. Nr. 23 a og 23 e af Nordenbro By indtil Grænsen mellem Matr. Nr. 21 b og 21 d sammesteds samt fra Grænsen mellem Matr. Nr. 21 a og 24 a af Nordenbro By til Tryggelev Sognegrænse tillades det:
   at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

XXXVI. Strynø Kommune.

Udfor Kysten af Øen Strynø fra et Punkt, der ligger 300 Alen (188 Meter) norden for Dampskibsbroen, rundt om Øens Sydspids til Møllen paa Øens vestlige Side, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Strækning at borttage Sand fra Forstranden.

Endvidere tillades det paa nævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

XXXVII. Marstal Handelsplads Kommune.

Udfor Kyststrækningen ved Marstal Handelsplads samt udfor Molen Øst for Havnen fredes Forstranden.

XXXVIII. Marstal Landsogns Kommune.

a. Udfor Kysten fra den sydlige Grænse af Marstal Handelsplads indtil det første Markskel Vest for Strandvejen „Eghovedvejen“ (herunder indbefattet Matr. Nr. 240 Revet „Erikshale“) fredes Forstranden.

Dog tillades det paa denne Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

Nr. 30. 24de April.

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det at tage Sand og Grus fra Forstranden udfor Matr. Nr. 204 af Gudsgave.

b. Udfor Kysten fra fornævnte Markskel Vest for „Eghovedvejen" til den vestlige Grænse af Fælleslodden „Lisbeth Kær" fredes Forstranden.

Dog tillades det paa denne Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) maa borttage Sten, Ler, Sand og Grus til eget Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækning,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

c. Udfor Kysten fra den vestlige Grænse af Fælleslodden „Lisbeth Kær" til den østlige Grænse af Matr. Nr. 182 af Gudsgave fredes Forstranden.

Dog tillades det paa denne Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

d. Udfor Kysten fra den østlige Grænse af Matr. Nr. 182 af Gudsgave til et Punkt, der ligger 300 Alen (188 Meter) Øst for Sognegrænsen, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa denne Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, samt

at der opsamles Kugleflint.

e. Udfor de vestligste 300 Alen (188 Meter) af Sognets sydlige Kystgrænse indtil Sognegrænsen mod Rise Sogn fredes Forstranden.

Dog tillades det paa denne Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, samt

at der opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det at tage Sand og Grus fra Forstranden.

f. Udfor Sognets nordlige og østlige Kyst fra Grænsen mod Rise Sogn til et Punkt, der ligger 900 Alen (565 Meter) sydvest for Kragnæs Hoved (herunder indbefattet Øen „Nørreholm"), samt fra Skellet mellem Matr. Nr. 3 k og 4 f til Grænsen mod Marstal Handelsplads fredes Forstranden.

XXXIX. Rise Kommune.

a. Udfor den nordvestlige Kyst ved Stokkeby Nor fra Tranderup Sogn til Ærøskøbing Jorder fredes Forstranden.

Dog tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden udfor en Strækning af 300 Alen (188 Meter) regnet fra Grænsen mellem Stokkeby og Ærøskøbing Jorder.

b. Udfor hele Rise Sogns sydlige Kyst fredes Forstranden.

1. Dog tillades det paa Kyststrækningen fra Grænsen mellem Marstal Landsogn og Rise Sogne til et Punkt, der ligger udfor Mærkesten Nr. 24 paa Landevejen Marstal—Ærøskøbing:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det udfor nævnte Kyststrækning at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

2. Paa Kyststrækningen fra Mærkesten Nr. 24 til Mærkesten Nr. 28 paa Landevejen Marstal—Ærøskøbing tillades det at opsamle Kugleflint.
3. Paa Kyststrækningen fra Mærkesten Nr. 28 paa Landevejen Marstal—Ærøskøbing til et Punkt, der ligger 600 Alen (377 Meter) sydvest for den nordøstlige Grænse af Matr. Nr. 63 af Graasten, samt paa Kyststrækningen fra Grænsen mellem Albert Jørgensen Madsens og Jens Lauritsen Rasmussens Jorder af Dunkjær til Skellet mellem Hans Pedersen Hansens og Niels Hansen Eriksens Jorder af Store Rise tillades det:
   at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
   at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
   at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyner sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
   at der maa opsamles Kugleflint.
4. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Matr. Nr. 18 a og 18 b af Olde til Skellet mellem Matr. Nr. 16 b og 19 af Olde tillades det at borttage Sand og Grus fra Forstranden.

XL. Ærøskøbing Købstads Kommune.

a. Udfor Kyststrækningerne fra Grænsen mellem Rise og Ærøskøbing Kommuner (mod Nord) til Skellet mellem Matr. Nr. 101 og 157 af Ærøskøbing Markjorder, fra Grænsen mellem Matr. Nr. 157 og 128 af Ærøskøbing Markjorder og rundt om Urehoved tilbage til Skellet mellem Matr. Nr. 128 og 127 sammesteds, samt fra den nordlige Side af den fælles Vanding til Købstadens Grunde og over disse med Havneanlægget og den stensatte Dossering samt videre over Købstadens Jorder til Rise Sogneskel fredes Forstranden.

Paa Strækningen fra Skellet mellem Matr. Nr. 69 d og 99 af Ærøskøbing Markjorder til Grænsen mellem Matr. Nr. 101 og 157 sammesteds tillades det:
   at Ejerne (Brugerne) borttager Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
   at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
   at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
   at der maa opsamles Kugleflint.

b. Udfor Øen Dejrø, saalangt Klinterne strække sig, fredes Forstranden.

XLI. Tranderup Kommune.

a. Udfor Tranderup Sogns sydlige Kyst fredes Forstranden.
   1. Dog tillades det paa Kyststrækningen fra Bækken paa Matr. Nr. 17 c Tranderup By til et Punkt, der ligger 90 Alen (56 Meter) vesten for Grænsen mellem den vestlige Lod af Matr. Nr. 12 og Matr. Nr. 18 a af Tranderup By, paa Kysten udfor Matr. Nr. 16 af Tranderup By samt paa Kysten udfor Matr. Nr. 5 af Vuderup By i en Strækning af 105 Alen (66 Meter) i denne

Nr. 30. 24de April.

Ejendoms østlige Side, at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

2. Paa Kysten udfor Matr. Nr. 1 a af Vuderup tillades det:
   at Ejeren (Brugeren) borttager Sten, Ler, Sand og Grus til sit eget private Brug eller til bedre Sikring af sin fredede Kyststrækning,
   at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
   at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
   at der maa opsamles Kugleflint.
3. Paa Kyststrækningen fra Bækken paa Matr. Nr. 17 c af Tranderup By til Grænsen mellem den vestlige Lod af Matr. Nr. 12 og Matr. Nr. 19 af Tranderup By tillades det Kommunerne at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje, dog at disse Materialier ikke fjernes i en Bredde af 15 Alen ($9^1/_2$ Meter) regnet fra Klintens Fod.

b. Udfor Tranderup Sogns nordlige Kyst fra Grænsen mod Bregninge Kommune til det Punkt paa Matr. Nr. 72 a af Tranderup By, hvor Klinterne ophøre, fredes Forstranden.

Dog tillades det paa nævnte Kyststrækning:
   at Ejerne (Brugerne) borttager Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget pripate Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
   at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
   at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
   at der maa opsamles Kugleflint.

c. Udfor Tranderup Sogns nordlige Kyst fra et Punkt 200 Alen (126 Meter) sydøst for C. C. Clausens Ejendom ind paa A. C. Petersens Grund til Rise Sogneskel fredes Forstranden.

Dog tillades det paa Kyststrækningen fra sidstnævnte Punkt paa A. C. Petersens Ejendom indtil Dæmningen ved Stokkeby Nor:
   at Ejerne (Brugerne) borttager Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,
   at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
   at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt
   at der maa opsamles Kugleflint.

XLII. Bregninge Kommune (paa Ærø).

a. Udfor Bregninge Kommunes hele sydlige Kyststrækning fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne (Brugerne) at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Strandbredden til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger paa følgende Strækninger:

1. Fra Tranderup Sognegrænse til Skellet mellem Matr. Nr. 28 og den vestlige Lod af Matr. Nr. 14 af Østerbregninge,
2. Fra Grænsen mellem den vestlige Lod af Matr. Nr. 14 og Matr. Nr. 29 af Østerbregninge til Skellet mellem Matr. Nr. 15 c og 12 d af Vesterbregninge,

3. Fra Grænsen mellem den mellemste Lod af Matr. Nr. 9 og Matr. Nr. 11 a af Vesterbregninge til Skellet mellem Matr. Nr. 8 a og 9 a af Leby, samt Nr. 30. 24de April.
4. Fra Lebykobbel Jorder til Grænsen mellem Matr. Nr. 2 a og den nordre Lod af Matr. Nr. 6 a af Leby.

Endvidere tillades det Kommunerne at afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje paa følgende Strækninger:

1. Fra Tranderup Sognegrænse til Skellet mellem den sydøstlige Lod af Matr. Nr. 8 og Matr. Nr. 9 af Østerbregninge,
2. Fra Grænsen mellem Matr. Nr. 8 a og den nordre Lod af Matr. Nr. 14 af Vesterbregninge til Skellet mellem Matr. Nr. 8 a og 9 a af Leby, samt
3. Udfor Matr. Nr. 1 a af Leby.

Dog maa udfor Matr. Nr. 8 a af Vesterbregninge Materialier ikke borttages fra Strandbredden i en Bredde af 10 Alen (6 Meter) fra Klintens Fod.

b. Udfor Bregninge Kommunes nordre Kyststrækning fredes Forstranden.

Dog tillades det at borttage Sand fra Forstranden paa Strækningen fra den vestlige Grænse af den sydlige Lod af Matr. Nr. 16 af Skovby til Tranderup Sognegrænse.

Paa hele Kyststrækningen tillades det:

at Ejerne (Brugerne) borttager Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Endvidere tillades det Ejerne af Matr. Nr. 57, 58, 59 og 60 af Skovby at flytte Stenene i Forstranden for at danne Høfder af dem.

XLIII. Søby Kommune.

a. Udfor Kysten af Lebykobbel fredes Forstranden.

Det tillades Lodsejerne at tage Sand fra Strandbredden til eget Brug.

b. Udfor Søby By, Søbygaard og Haven Byer fredes Forstranden efter følgende Regler:

1. Fra Sogneskellet mod Syd til Grænsen mellem Søbygaard (Hvidsø) og Matr. Nr. 117 a af Søby fredes Forstranden.

Dog tillades det Lodsejerne at afhente Sand fra Forstranden i Strækningen fra Stendosseringen mod Hvidsø til Matr. Nr. 117 a af Søby.

2. Udfor Kysten fra Matr. Nr. 117 a indtil „Fiskerhuset", der er beliggende udfor Midten af Matr. Nr. 117 t af Søby, fredes Forstranden.
3. Udfor Kysten fra Grænsen mellem Matr. Nr. 7 og 10 a af Søby rundt om Skjoldnæs indtil den under Haven By hørende Fælleslod „Næbbet" Matr. Nr. 24 fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne af de nærmest Søby By liggende Lodder af Matr. Nr. 1 d, 3 a og 4 af Haven By at tage Sand til eget Brug fra Strandbredden udfor de nævnte Matrikuls Numre ved søndre Strand.

4. Udfor Kysten fra Grænsen mellem de to Lodder af Matr. Nr. 6 og 7 (de 2 Lodder, der ligge Nord for Teglværket og nærmest dette i Retning mod Haven By) til Søby Havn fredes Forstranden.

Dog tillades det Ejerne (Brugerne) fra nævnte Strækning at borttage Sten, Ler, Sand og Grus til eget Brug eller for at anvende det til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækning.

Nr. 30. Bek. af 24. April om Kystfredning i Svendborg Amtsraadskreds.

Nr. 30. 24de April.

5. Udfor Søby Havn og i en Strækning af 100 Alen (63 Meter) Øst for denne fredes Forstranden.
6. Udfor Kysten fra et Punkt, der ligger 150 Alen (94 Meter) Vest for Grænsen mellem den søndre Lod af Matr. Nr. 5 a og Matr. Nr. 81 af Søby til Sognegrænsen mod Syd mellem Søby og Bregninge Sogne fredes Forstranden.

Dog tillades det paa sidstnævnte Kyststrækning:

at Ejerne (Brugerne) borttage Sten, Ler, Sand og Grus til deres eget private Brug eller til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger,

at Kommunerne maa afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,

at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, samt

at der maa opsamles Kugleflint.

Hvor Forstranden ifølge foranstaaende er fredet, gælder Fredningen i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstands Linien, og Forbudet omfatter, hvor særlig Undtagelse ikke er gjort, tillige de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade, som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til § 5 i nævnte Lov af 18de Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 24de April 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 52. 1ste April.

			Kr. Ø.	Kr. Ø.
		Overført...	1,262,407.	15,512,259.
2.	13de Lønningsklasse (Postekspedienter):	Kr.		
	a. Lønninger	975,870.		
	b. Alderstillæg ..... Kr. Ø. 408,769.			
	Fradrag i Henhold til Lov Nr. 113 af 27. Maj 1908 § 1 582. 80			
		408,186. 20		
	c. Personlige Tillæg	1,100.		
	d. Rejsepenge til Ekspedienter	130,000.		
			1,515,156. 20	
3.	12te Lønningsklasse: Kr.			
	a. Medhjælpere: Lønninger.... 365,132.			
	Fradrag i Henhold til Lov Nr. 113 af 27. Maj 1908 § 1.... 8,814.			
		356,318.		
	b. Elever	80,000.		
			436,318.	
4.	7de, 5te, 2den og 1ste Lønningsklasse (Postbudformænd og Kontorpakmestre, Overpostbude og Overpakmestre, Postpakmestre og Postkonduktører samt Postbude):			
	a. Lønninger	Kr. 2,183,010.		
	b. Alderstillæg ..... Kr. 430,342.			
	Fradrag i Henhold til Lov Nr. 113 af 27. Maj 1908 § 1 43,791.			
		386,551.		
	c. Personlige Tillæg	258.		
	d. Rejsepenge til Overpakmestre og Pakmestre	90,000.		
	e. Rejsepenge til Postkonduktører	3,500.		
			2,663,319.	
5.	Lønninger til Postekspeditører udenfor Lønningsklasserne.....		104,000.	
6.	Lønninger til Brevsamlere.....		330,000.	
7.	Til Ekstraudgifter i Sygdoms- og andre Tilfælde		380,000.	
8.	Dagpenge og Befordringsomkostninger til Overpostinspektørerne, Postinspektørerne samt til Funktionærer ved de faste og bevægelige Posthuse m. fl.....		32,000.	
B.	Posternes Befordring:			
1.	Posternes Befordring over Land og de mindre Sundsteder:			
	a. Stationsposternes kontraktmæssige Befordring.....	Kr. 224,300.		
	b. Postbefordring paa Jernbaner	1,510,000.		
	At overføre...	1,734,300.	6,723,200. 20	15,512,259.

Bekendtgørelse

Nr. 31.
12te
Maj.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Instruks for Bygningsinspektøren i Nykjøbing Falster Købstad.

I Henhold til § 35 i Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 stadfæstes herved følgende af Byraadet for Nykjøbing Falster Købstad vedtagne Instruks for den i bemeldte Købstad ansatte Bygningsinspektør.

§ 1.

Ethvert Bygningsarbejde, hvad enten dette bestaar i nye Bygningers Opførelse eller Forandringer af ældre Bygninger eller af Skorstene, Ildsteder, Køller, Skillerum, Trapper, Vinduer eller Døre, skal, forinden samme paabegyndes, skriftlig anmeldes for Bygningsinspektøren, saaledes som det nærmere er angivet i Bygningsvedtægtens § 50.

De saaledes modtagne Anmeldelser, som skulle afgives, ledsagede af Genpart, blive under Dag og Datum kortelig at indføre i Bygningsinspektørens dertil af Bygningskommisionens Formand autoriserede Protokol.

Senest 3 Dage efter Anmeldelsens Modtagelse skal Bygningsinspektøren paa selve Stedet anstille Undersøgelse om alle Omstændigheder, som kunne komme i Betragtning ved Bedømmelsen af Byggeforetagendets Lovmæssighed.

For saa vidt det derved eller af Anmeldelsen erfares, at Bygningsarbejdet falder ind under de Bestemmelser, som indeholdes i Bygningslovens §§ 4—7, § 8 med Undtagelse af Bestemmelsen om Vinduer eller andre Aabninger i Brandgavle, § 9, 1ste og 2det Afsnit, §§ 10—15, §§ 17—19, §§ 22—31 og 34, eller under Bestemmelserne i den approberede Bygningsvedtægt, med Undtagelse af de Bestemmelser, som udfordre Bygningskommisionens eller Byraadets Medvirkning, afgør han inden 4 Dage efter Anmeldelsens Modtagelse Sagen ved at paategne skriftlig Besked paa det ene Eksemplar af de modtagne Anmeldelser (med Angivelse af de Forskrifter, som Lovgivningen fordrer, eller som han til Opfyldelse af disse anser det nødvendigt at meddele den byggende til Iagttagelse som Betingelse eller Regel for Arbejdets Udførelse). Den saaledes meddelte Besked indføres derhos i Protokollen.

§ 2.

For saa vidt der derimod i Følge Anmeldelsen eller efter den af Bygningsinspektøren anstillede Undersøgelse med Hensyn til Bygningsforetagendet bliver Spørgsmaal om Anvendelsen af Bygningslovens § 2, § 3, § 8, for saa vidt angaar Bestem-

Nr. 31. 12te Maj. melsen om Vinduer eller andre Aabninger i Brandgavle, § 9, 3die og 4de Afsnit, §§ 16, 20, 21 eller i det Hele nogen af de Bestemmelser i Bygningsloven saavel som i Vedtægten, der udfordre Bygningskommisionens eller Byraadets Medvirkning, tilstiller Bygningsinspektøren inden 8 Dage efter Modtagelsen Anmeldelsen med Bilag til Bygningskommisionens Formand, hvorom gøres Bemærkning i Bygningsinspektørens Protokol, og bliver Bygningssagen da paa sædvanlig Maade at behandle af Bygningskommisionen.

Den samme Fremgangsmaade har Bygningsinspektøren at følge i Tvivlstilfælde. De saaledes af Bygningsinspektøren eller af Bygningskommisionen meddelte Byggetilladelser tilstilles ikke Bygherren direkte, men afleveres til Kæmnerkontoret, hvor de ville være at indløse mod den befalede Afgift (se Bygningsvedtægtens § 50), forinden der kan gøres Brug af den.

Samtidig tilstiller Bygningsinspektøren:

1. Vedkommende en Meddelelse om, at Approbationen er til Indløsning.
2. Kæmnerkontoret Indtægtsbilag med Angivelse af de Kendelser, der ville være at erlægge for Byggetilladelsen.

§ 3.

Naar der saaledes enten af Bygningsinspektøren eller af Bygningskommisionen er meddelt Approbation paa Byggeforetagendet, har Bygningsinspektøren under dets Udførelse at føre nøje Tilsyn med, at de givne Forskrifter følges, og at Bygningslovgivningens Bestemmelser fuldstændig iagttages, derunder indbefattet Bygningernes rette Beliggenhed til den fastsatte Gadelinie.

Finder Bygningsinspektøren noget Arbejde udført eller paabegyndt, som er i Strid med Lovgivningen eller de givne Forskrifter, skal han straks give Vedkommende Paalæg om at forandre det.

Efterkommes dette ikke, og den byggende ikke inden 24 Timer, efter at Paalægget er givet, fordrer dette underkastet Bygningskommisionens Bestemmelse, anmelder Bygningsinspektøren saadant for Politimesteren, for at denne kan træffe de fornødne Foranstaltninger til, at Lovens Bestemmelser kunne blive opfyldte og vedkommende draget til Ansvar.

§ 4.

Kommer Bygningsinspektøren til Kundskab om, at et anmeldelsespligtigt Bygningsforetagende er paabegyndt, uden at der derom er sket Anmeldelse, eller forinden Approbation er meddelt, skal han straks give Bygherren eller Bygmesteren, eller hvis ingen af disse er til Stede, de paa Byggestedet beskæftigede Arbejdere, skriftlig eller i Vidners Paahør mundtligt Paalæg om at standse med Arbejdet, indtil behørig Anmeldelse er sket og Planen approberet.

Til Paalægets Gennemførelse kan han fordre Politiets Bistand. Derefter skal han uden Ophold undersøge, om det uanmeldte Arbejde er udført i Overensstemmelse med de i Bygningsloven og Bygningsvedtægten fastsatte Regler, i hvilket Øjemed han er berettiget til at forlange opbrudt eller borttaget, hvad der er til Hinder for Undersøgelsen, hvorefter han om det forefaldne indsender Meddelelse til Bygningskommisionen. Lige Meddelelse indsender Bygningsinspektøren ogsaa angaaende de af ham i Medhold af Bygningslovens § 34 paa Bygningskommisionens Vegne trufne Foranstaltninger.

Nr. 31. Bek. af 12. Maj om en Instruks for Bygningsinspektøren i Nykjøbing Falster Købstad.

Nr. 31. 12te Maj.

§ 5.

Saa snart et Bygniugsforetagende, som har været Bygningsinspektørens Tilsyn undergivet, er tilendebragt, skal det anmeldes for ham, og naar han har fundet det overensstemmende med de givne Forskrifter, udfærdiger han derom den i Bygningslovens § 33, jfr. Bygningsvedtægtens § 50 foreskrevne Attest om, at Bygningsarbejdet er udført i Overensstemmelse med Bygningslovgivningen.

For saa vidt det drejer sig om en ny Bygning, der tages i Brug til Beboelse eller andet stadigt Ophold, skal Attesten efter Bygningsinspektørens Foranstaltning tillige undertegnes af Distriktslægen, som paa Sundhedskommisionens Vegne attesterer, at Bygningen er behørigt udtørret og Sundhedsvedtægtens Forskrifter iagttagne. Attest i Henhold til ovenstaaende udleveres vedkommende efter at være indført i Bygningsinspektørens Protokol.

§ 6.

Bygningsinspektøren har som Medlem af Bygningskommisionen og dennes Forretningsfører at sørge for, at de Bygningssager, der forelægges Kommisionen, og som han foredrager i Møderne, ere behørig forberedte. Han tilfører Kommisionens Beslutninger i dens Forhandlingsprotokol, som underskrives af tilstedeværende Medlemmer. Han har derhos at sørge for, at de Meddelelser, som udfærdiges af Kommisionen, ske overensstemmende med de tagne Beslutninger, samt at de meddeles de vedkommende senest 2 Dage efter, at Bestemmelsen er tagen.

Meddelelser fra Bygningskommissionen underskrives af Formanden paa Kommissionens Vegne. For saa vidt der fremkommer Besværinger over Bygningsinspektørens Virksomhed, fratræder han Møderne efter at have afgivet sin Erklæring. Ligesom han ikke deltager i Afstemningen ved saadanne Lejligheder, saaledes maa han heller ikke overvære denne.

§ 7.

Det paahviler Bygningsinspektøren endvidere:

1) efter Bygningskommissionens nærmere Anvisning at føre en Protokol over alle saadanne Deklarationer, der maatte vedrøre Bygningsvæsenet;
2) aarlig i April Maaned at give en Beretning til Bygningskommissionen og Byraadet om, hvad der i Aarets Løb er forefaldet af Vigtighed under hans Omraade, og navnlig om hvilke Nybygninger og større Byggeforetagender, der ere fremkomne. Beretningen skal indeholde en Fortegnelse over de i Aarets Løb udfærdigede Byggetilladelser og de derfor beregnede Afgifter saavel som over udstedte Byggeattester.
3) paa Forlangende at bistaa Sundhedskommisionen ved Undersøgelse af, hvorvidt en Bygning er tjenlig til Beboelse.

§ 8.

Den af Bygningsinspektøren førte Protokol, som betales af Kæmnerkassen og indrettes efter Bygningskommisionens Forskrift, skal stedse holdes à jour og fremlægges i Bygningskommisionens Møder samt forevises for Bygningskommisionens Formand, saa ofte denne forlanger det.

§ 9.

Bygningsinspektøren, der ansættes og (med $^1/_4$ Aars gensidigt Varsel) afskediges af Byraadet under Justitsministeriets Approbation, maa ikke mere end 2 Døgn være

Nr. 31. 12te Maj. fraværende herfra Staden uden at have meldt sin Fraværelse for Bygningskommisionens Formand og erholdt en anden af Kommisionens Medlemmer konstitueret til at varetage hans Forretninger.

Bygningsinspektøren skal saavidt muligt være at træffe paa sit Kontor hver Søgnedag til en nærmere af Bygningskommisionen efter Forhandling med Bygningsinspektøren fastsat Tid.

Bygningsinspektøren lønnes af Kommunens Kasse efter Byraadets nærmere Bestemmelse.

Kontorholdsvederlag bevilges ham ved Kommunens Aarsoverslag. Det er ham forbudt af private at modtage noget Vederlag for de af ham som Bygningsinspektør udførte Forretninger. Uden Bygningskommisionens Tilladelse maa han ikke paatage sig noget som helst privat Arbejde, der kan regnes henhørende under hans Kontrolvirksomhed.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 12te Maj 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 32.
24de
April.

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udfor Elsehoved Fyr.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udfor Elsehoved Fyr indtil en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten, og over en Strækning langs Kysten, der nord for Fyret begrænses af en Linie, der betegnes ved to Baaker, anbragte paa Land 170 Alen (107 Meter) fra Fyret, og mod Syd af to andre Baaker 200 Alen (126 Meter) fra Fyret.

Baakerne bestaa af Pæle, paa hvis Top der er anbragt Trekanter, paa de indre Baaker med Spidsen nedad og paa de ydre med Spidsen opad. Endvidere er der udfor Fyret anbragt en Tavle, hvorpaa der med 18" høje Tal og Bogstaver er paamalet „500 Alen" (314 Meter).

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 24de April 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 33.
13de
Maj.

Kundgørelse

angaaende

Stadfæstelse paa et Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne.

Tillæg

til de under 19de December 1891, 22de Marts og 11te November 1893, 9de Juli 1895, 22de December 1896, 16de December 1898, 15de Juli 1899, 16de Maj 1902, 2den Februar og 5te April 1904, 2den Januar 1906, 4de Januar 1907, 13de Januar og 23de Juli 1908 samt 17de Marts 1909 stadfæstede Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne.

I Statuternes § 3 udgaa Ordene: „eller ere aarlige uopsigelige Afgifter", og i Stedet derfor tilføjes: „Arvefæsteafgifter og andre uopsigelige Grundbyrder, som uden særlig Vedtagelse overgaa fra Ejer til Ejer, og hvis Afgiftsbeløb enten ere forudbestemte eller fastsættes ved Kapitelstakst eller anden offentlig Medvirkning, betragtes ikke som Prioriteter, men som offentlige Afgifter, der tages i Betragtning ved Vurderingen dog kun, naar Panteretten for Afgiften er begrænset til højst 3 Aars Restancer (jfr. § 18)".

Til § 7 litr. c føjes: „saavidt mulig med Angivelse af Forsikringens Alder;"
Til § 7 litr. e føjes: „samt Attest om den senest ansatte Ejendomsskyldværdi for Ejendommen, for saa vidt særskilt Ansættelse har fundet Sted;"
§ 7 litr. g ændres til at lyde saaledes: „Kort over Ejendommens Tilliggende, udfærdiget af en Landinspektør eller af Matrikulskontoret; for Ejendomme, fremkomne ved Udstykning siden 1ste Januar 1907, det oprindelige Parcelkort eller en Kopi deraf; hvor Forveksling med Naboparceller kan befrygtes, bør Kortet være forsynet med fornødne Identitetsbetegnelser."

I § 18 tilføjes efter 2det Punktum:

„Ved Ejendommens Beskrivelse bør Vurderingsmændene tillige særlig angive Størrelsen af Ejendomsskyldværdien (eventuelt tillige Grundværdien særskilt) efter sidste Ansættelse, samt Bygningsforsikringens, eventuelt Bygningernes Alder, alt saavidt disse Tal lade sig oplyse. Vurderingsmændene bør derhos særlig angive Ejendommens nuværende Jordværdi (Grundværdi) o: til hvilken Pris et lignende, men ubebygget Jordstykke for Tiden maa antages at kunne erhverves paa samme Sted eller Egn. Den eventuelt paa Ejendommen hvilende Arvefæsteafgift eller anden Grund-

byrde (jfr. § 3) bør anføres med sit aarlige Beløb (Rekognitioner ved Ejerskifte beregnes med $^1/_{10}$) og sammen med de øvrige Udgifter fradrages, forinden noget Indtægtsoverskud opgjøres (jfr. § 3)". Nr. 33. 13de Maj.

I § 33 bortfalder sidste Punktum.

Til § 64 føjes følgende:

„Saafremt Repræsentanten finder det fornødent ved Eftersynet af de i en Kommune værende Panter, da er Vurderingsmanden pligtig at yde sin Medvirken, for hvilken der (af det Repræsentanten tilkommende Vederlag for Panteeftersyn) tilkommer ham et Vederlag af 50 Øre pr. besigtiget Pant, saafremt der ikke findes over 20 Panter i Kommunen; findes der over 20 Panter, men ikke over 50, udbetales der 35 Øre pr. Pant, og findes der over 50 Panter, udbetales der 25 Øre pr. Pant".

ad Statuternes Tillæg XII.

Sidste Stykke udgaar og i Stedet indsættes:

„Naar en Repræsentant ophører at være Medlem af Foreningen og ikke inden en Frist af $^1/_2$ Aar atter er bleven Medlem, fungerer Suppleanten i den tilbageværende Del af Regnskabsaaret. Skulde Suppleanten paa tilsvarende Maade ophøre at være Medlem, udskrives nye Valg saavel af Repræsentant som af Suppleant".

Foranstaaende af Generalforsamlingen i Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne den 24de Oktober f. A. vedtagne Tillæg stadfæstet herved i Henhold til Loven af 28de Maj 1880.

Hvilket i Overensstemmelse med nævnte Lovs § 6 herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 13de Maj 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 34.
27de
Maj.

Bekendtgørelse

om

Forandring i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Thisted Amt.

Efter Indstilling fra Thisted Amtsraad foretager Ministeriet herved følgende Forandringer i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Thisted Amt, nemlig:

Vej Nr. 1 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Thisted ved Vegendal til Hjørring Amts Grænse ved Aalegaard.
Vej Nr. 4 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Thisted ved Hillerslevvejen til Vesterhavet ved Klitmøller.
Vej Nr. 6 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Thisted ved Grønland til Vorupør.
Vej Nr. 7 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Thisted ved Dragsbæk til Oddesund.
Vej Nr. 8 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Vej Nr. 7 ved Silstrup om ad Vildsund til Korsvejen i Sundby samt Adgangsvejen til Dampfærgelejet.
Vej Nr. 9 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Korsvejen i Sundby til Stenbjerg.
Vej Nr. 14 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Nykjøbing ved Nørremølle til Vildsunds Færgegaard med Adgangsvejen til Dampfærgelejet.
Vej Nr. 16 udgaar af Vejfortegnelsen.
Vej Nr. 17 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Nykjøbing ved Fruerled til Næssund.
Landevejsgaderne i Thisted og Nykjøbing udgaa af Fortegnelsen.

Hvilket i Henhold til Lov af 21de Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. m. samt i Forbindelse med Ministeriets Bekendtgørelse af 16de Marts 1898 herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 27de Maj 1909.

Jensen-Sønderup.

G. Giødesen.

Nr. 35.
28de
Maj.

Bekendtgørelse

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Vesteraaby-Aastrup Kommune under Svendborg Amt.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Vesteraaby-Aastrup Kommune vedtagne Ændring i § 9 i det under 15de Februar 1901 stadfæstede Tillæg til Sundhedsvedtægten for bemeldte Kommune af 18de Juni 1885:

§ 9 i Tillægget til Sundhedsvedtægten affattes saaledes:

For Kontrollen erholder Dyrlægen en Betaling af Slagteren for hvert Dyr eller Dele af et saadant, og for Aastrup Sogns Vedkommende tillige en Befordringsgodtgørelse af 20 Øre pr. løbende Kilometer.

For Undersøgelse af:

En Heste- eller Oksekrop	1 Kr.	„ Øre.
Et Svin eller Gris.....	„ —	50 —
Et Faar, Lam eller Kalv	„ —	35 —

Betalingen, som ogsaa erlægges for Kød, der kasseres, udredes straks ved hver Undersøgelse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 28de Maj 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 36.
29de
Maj.

Bekendtgørelse

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nykøbing Købstad paa Mors og en Del af Nykøbing Landsogn.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Byraadet for Nykøbing Købstad paa Mors vedtagne Tillæg til § 15 i den under 13de Juni 1892 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Nykøbing Købstad og en Del af Nykøbing Landsogn.

Der gives § 15 følgende Tilføjelse:

De i denne § givne Bestemmelser ere dog ikke til Hinder for Benyttelsen af egentlige Vandklosetter, naar disse ere indrettede i Overensstemmelse med de derom givne Forskrifter i Byens Regulativ for Bortførelse af Spildevand m. m.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 29de Maj 1909.

Svend Høgsbro.

A. Tang,
Fm.

	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52. 1ste April.
Overført...	1,734,300.	6,723,200. 20	15,512,259.
c. Befordring over Færge- og Sundsteder .	15,200.		
d. Lokalbefordring	392,000.		
e. Ekstraordinær Postbefordring.....	9,000.		
f. Bivogne til Posterne	7,200.		
g. Landpostbefordring	3,550,000.		
h. Postbefordring med private Entrepriser.	169,200.		
i. Belysning	500.		
k. Andre Udgifter ved Befordringen	6,000.		
		5,883,400.	
2. a. Postbefordring med Statsbanernes Dampskibe og Dampfærger	Kr. 155,000.		
b. Til en Søpost mellem København og Bornholm.....	85,100.		
c. Til Postforbindelsen mellem København, Færøerne og Island	80,000.		
d. Bidrag til den storhertugelige Mecklenburg-Schwerinske Regering for Vedligeholdelsen af Dampfærgeforbindelsen mellem Gjedser og Warnemünde	72,000.		
		392,100.	
C. Postvæsenets Ejendomme, Lokaler og Forretningsmateriel m. m. samt Forbedring, Istandsættelse og Vedligeholdelse af Færgesteder med tilhørende Inventarium og Færgerekvisitter:			
1. Postvæsenets Ejendomme og Lokaler		471,513. 09	
2. Postvæsenets Forretningsmateriel m. m.		1,167,000.	
3. Forbedring, Istandsættelse og Vedligeholdelse af Færgesteder med tilhørende Inventarium og Færgerekvisitter		13,160.	
D. Andre aarlige Udgifter.....		120,150.	
E. Til Udlaan i Postbygninger samt til Hjælp ved Anskaffelse af Befordrings- og Transportmidler m. m.....		30,000.	
F. Understøttelser:	Kr.		
a. Almindelige Understøttelser	38,000.		
b. Ekstraordinære Understøttelser	4,390.		
		42,390.	
G. Uforudsete og overordentlige Udgifter.....		5,000.	
			14,847,913. 29
Altsaa Overskud af Postvæsenet..		....	664,345. 71

Nr. 37.
1ste
Juni.

Bekendtgørelse

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt for Toreby Kommune under Maribo Amt.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Toreby Kommune vedtagne Sundhedsvedtægt for bemeldte Kommune.

§ 1.

Ved Siden af de offentlig Sundhedsautoriteter paahviler det lokale Tilsyn med Kommunens Sundhedspleje en Sundhedskommission, som skal vaage over denne Sundhedsvedtægts Overholdelse og Gennemførelse. Kommissionen bestaar af 5 Medlemmer, valgte af Sogneraadet for 3 Aar. Af de første Gang valgte Medlemmer afgaa dog de 2 efter Udløbet af de første 2 Aar. Hvem der skal afgaa, bestemmes ved Lodtrækning.

Kommissionen vælger selv sin Formand, som sammenkalder Kommissionen saa ofte, han finder Anledning dertil, dog mindst 3 Gange om Aaret i Marts, Juni og Oktober, eller naar 3 af Medlemmerne eller de offentlige Sundhedsautoriteter forlanger det; han bestemmer Tid og Sted for Møderne, leder disse og fører Protokollen. Politimesteren og Distriktslægen kunne deltage i Forhandlingen, dog uden Stemmeret. Kommissionens Formand skal efter Udgangen af hvert Kalenderaar tilstille Sogneraadet en Afskrift af Forhandlingsprotokollen for det forløbne Aars Vedkommende eller fremlægge Protokollen i Sogneraadets første Møde i det nye Aar. Udgifter til Skrivematerialer, Protokoller og andre nødvendige Rekvisitter udredes af Kommunekassen.

§ 2.

Kommissionen har Adgang til at undersøge eller ved sine enkelte Medlemmer lade undersøge alle de Forhold, som omhandles i denne Vedtægt, saavel i offentlig som privat Ejendom. Kommissionens enkelte Medlemmer skulle, naar de forlanger Adgang til en privat Ejendom, være forsynede med en af Kommissionens Formand udfærdiget Legitimation.

§ 3.

Foranstaltninger, som ville medføre Udgifter for Kommunen, kunne kun udføres med Sogneraadets Billigelse af Udgifterne.

Nr. 37. 1ste Juni.

§ 4.

I Tilfælde af Epidemi i Kommunen eller under grundet Frygt for, at en saadan kunde opstaa, kan Sundhedskommissionen paabyde hyppig Desinficering, Rensning og Udskylning af Latriner, Afløb fra Vaske, Stalde, Gaardsrum og lignende Steder og foreskrive de nærmere Regler for Desinficeringens Udførelse.

De fornødne Desinfektionsmidler udleveres til alle for Kommunens Regning, dog kun for saa vidt Desinfektionen ikke beordres og udføres for offentlig Regning af Epidemikommissionen.

§ 5.

Om de offentlige Vandsteder og Brønde skal der fredes, og enhver Forurening af samme, saasom ved Afløb fra Møddinger, Stalde og lignende Steder eller ved Henkasten af Aadsler o. s. v., er forbudt.

§ 6.

Ved enhver Bygning skal der findes de fornødne Afløbsrender for Regnvand, Spildevand og deslige. Disse skulle være i uhindret Forbindelse med fornødent Afløb, saaledes at Afløbsvandet ikke siver i Jorden i en efter Sundhedskommissionens Skøn for Sundheden farlig Nærhed af beboede Bygninger, men derimod behørigt bortledes. Afløbsrender skulle jævnlig og tilbørlig renses, og kan Sundhedskommissionen, hvis den finder det nødvendigt, forlange dem rørlagte eller brolagte i Bunden.

§ 7.

Brønde til Husbrug skulle ligge i en Afstand af mindst 6 Alen fra Mødding, Latrin og Svinesti, medmindre de ere stensatte eller cementerede i 4 Alens Dybde, da i saa Tilfælde 3 Alens Afstand vil være tilstrækkelig. De skulle holdes fri for overjordisk urent Tilløb og deres Omgivelser skulle derfor i 2 á 3 Alens Omkreds ligge mindst 6 Tommer højere end Jordsmonnets øvrige Overflade og være brolagte med Fald ud efter fra Brønden. Lukkede Brønde med Pumperedskaber skulle have et Rør til Fornyelse af Luften i Brønden. Naar Kommissionen finder det nødvendigt, og Sogneraadet giver sit Samtykke dertil, skal Brøndvandet delvis eller i hele Byen undersøges for Kommunens Regning. Viser Brøndvandet sig ved en saadan Undersøgelse at kunne være skadeligt for Sundheden, kan det paalægges Ejeren uopholdelig at træffe de nødvendige Foranstaltninger til Manglernes Afhjælpning, ligesom Vandets Benyttelse midlertidig eller for bestandig kan forbydes. Paabyder Kommissionen Brøndens Tilkastning eller forbyder dens Brug for bestandig, kan Vedkommende indanke denne Beslutning for Amtet.

Nye Brønde skulle sættes af Cementstøbning eller af Mursten, murede i samt berappede udvendig med Cement i en Dybde, der bestemmes af Sundhedskommissionen, dog ikke under 2 Alen fra Jordsmonnets Overflade.

§ 8.

Ved Opførelse af Gaarde og Huse bør Møddingen anbringes uden for det egentlige Gaardsrum i en efter Sundhedskommissionens Skøn passende Afstand fra Vaaningshus, Brønd og offentlig Vej, og det samme bør tilstræbes ved ældre Gaarde og Huse, saa vidt de lokale Forhold tillade det. Ligger Møddingen nærmere end 30 Alen ved anden Mands beboede Hus, skal den have en Dybde af mindst 1 Alen og være brolagt i Bunden, men den maa ikke ligge nærmere end 10 Alen ved anden

Mands Have eller offentlig Vej, medmindre Sundhedskommissionen skønner det ugørligt at lægge den andetsteds. Nr. 37. 1ste Juni.

Aadsler, dyrisk Affald fra Slagterier og andet stinkende Affald samt Latringødning maa ikke henkastes paa Møddinger, men skal nedgraves der eller i Marken eller forsvarlig dækkes med Jord eller Tørvesmuld. Foraarsager saadant alligevel Ulempe, kan Sundhedskommissionen paabyde de nødvendige Foranstaltninger. Spildevand fra Gaarde og Huse maa ikke ledes til offentlig Vej eller Gade, og end mindre maa Afløb hertil finde Sted fra Stald, Mødding eller Svinesti. Spild af Gødning under Kørsel paa offentlig Vej er vedkommende pligtig til at bortføre straks eller i alt Fald inden en af Sundhedskommissionen given Frist.

§ 9.

Ved enhver Ejendom skal være de fornødne Latriner, som skal være saaledes indrettede, at de paa forsvarlig Maade kan renses. Hvor beboede Huse ligge tæt op til hinanden, skulle Latrinernes Beholdere være forsvarlig tætte Kasser eller Tønder paa Betongulv eller Gruber, murede i Cement, dersom det efter Sundhedskommissionens Skøn findes fornødent. Latriner maa hverken i gamle eller nye Huse være ud til offentlig Vej eller Gade, ligesom de skulle være fjernede saa langt, som det efter Sundhedskommissionens Skøn gøres fornødent, fra Beboelseshuse, Sove- og Spisekamre og fra Rum, hvori der opbevares Mælk.

§ 10.

Kød af syge eller selvdøde Kreaturer maa ikke forhandles til Menneskeføde, medmindre der fra en autoriseret Dyrlæge foreligger Attest, som bevidner Kødets Uskadelighed. Sundhedskommissionen har overhovedet Ret til at føre Tilsyn med, at der ikke falbydes Næringsmidler, der ere fordærvede eller skadelige for Sundheden, og den kan paa Kommunens Regning, for saa vidt fornødent gøres, i Tvivlstilfælde lade dem undersøge af sagkyndige.

§ 11.

Næringsbrug, som efter Sundhedskommissionens Skøn kunne blive farlige for Sundheden, saasom Slagterier, Bagerier, Mejerier, Kødudsalg og Fabrikker, som enten ved selve Fabrikationen eller ved Affaldsstoffer og Afløb kunne forvolde Ulempe for de omboendes Sundhed, skulle med Hensyn til Drift og Lokaliteter være de Forskrifter undergivne, som Kommissionen maatte anse for fornødent at foreskrive.

§ 12.

Nye til Beboelse indrettede Huse maa ikke opføres paa sumpet Grund, uden at Grundvandet efter Sundhedskommissionens Skøn tilbørlig afledes. De skulle opføres paa fast Fundament, mindst 6 Tommer over det omgivende Jordsmon. Ingen nye Bygninger maa tages i Brug til Beboelse, forinden Sundhedskommissionen har afgivet skriftlig Erklæring om, at de ere behørigt indrettede og udførede.

Til Anlæg af Andels- og Fællesmejerier skal Sundhedskommissionens Samtykke indhentes, og denne har at paase, at der paa Anlægsstedet er godt og rigeligt Vand, samt at Afløb ordnes paa forsvarlig Maade, saa at der i hygiejnisk Henseende intet er at erindre.

Nr. 37. Bek. af 1. Juni om en Sundhedsvedtægt for Toreby Kommune.

Nr. 37. 1ste Juni.

§ 13.

Kaserner for fremmede Arbejdere, Lejeboliger eller deres enkelte Rum maa ikke overfyldes med saa mange Beboere, at det kan blive til Skade for den almindelige Sundhed, eller smitsomme Sygdomme deraf kunne befrygtes at opstaa. Udlejede Lejligheder maa fyldestgøre de nødvendige Fordringer til at kunne holdes tætte og tørre; de skulle være tilstrækkelig forsynede med Vinduer, der kunne aabnes og lukkes forsvarligt, hvorhos mindst et Værelse skal være forsynet med Brædegulv og Kakkelovn. Beboerne af Arbejdskaserner skulle have bekvem Adgang til godt Drikkevand, og der bør ved Gaardspladsen forefindes en Mødding af passende Størrelse og indrettet som paabudt i Vedtægtens § 8, sidste Stykke.

Sundhedskommissionen skal føre flittigt Tilsyn med Lejeboliger og Kaserner og afgøre det fornødne med Hensyn til de forefundne Mangler. Den er berettiget til helt eller delvis at forbyde Beboelsen af Lejligheder, der ere saa slet indrettede, at de maa anses for farlige for Sundheden. Forbudet skal være begrundet, og inden en Maaned efter Forbudets Udstedelse skal Boligen være rømmet, dog at det staar Ejeren frit for inden 14 Dage efter Forbudets Udstedelse at indanke Sagen for Amtet.

§ 14.

Sundhedskommissionen fører Tilsyn med, at ethvert Lokale, der benyttes til offentlig eller privat Skole, opfylder Bestemmelserne i Lov af 8de Marts 1856, jfr. Kirke- og Undervisningsministeriets Cirkulære Nr. 154 af 26de Juni 1905. Enhver, der holder privat Skole eller Børneasyl for 10 Børn eller derover, skal derom gøre Anmeldelse til Kommissionen.

§ 15.

Naar nogen overtræder denne Vedtægt eller undlader inden en forelagt Frist at efterkomme de af Sundhedskommissionen i Medfør af Vedtægten givne Paalæg, kan han tiltales og straffes i Henhold til Lov af 12te Januar 1858 med Bøder, og bliver de ved Loven hjemlede almindelige Tvangsmidler ved Dommen at bringe til Anvendelse. Foretrækker Sundhedskommissionen efter Omstændighederne at lade det Foretagende, som udgør Genstanden for det overtraadte Paalæg, udføre for vedkommendes Regning, er Sundhedskommissionen bemyndiget dertil, og Omkostningerne ved Udførelsen, der foreløbig afholdes af Kommunens Kasse, kunne derefter hos vedkommende inddrives ved Udpantning.

Denne Vedtægt træder i Kraft 4 Uger efter dens Indrykkelse i Lovtidende.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 1ste Juni 1909.

Svend Høgsbro.

V. Giese,
fg. Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 38.
1ste
Juni.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Silkeborg Købstad.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved indtil videre følgende af Byraadet for Silkeborg Købstad vedtagne Tillæg til den under 7de November 1887 stadfæstede Sundhedsvedtægt for bemeldte Købstad med senere Tillæg af 24de August 1899.

§ 1.

Undersøgelsen af Svin omfatter ogsaa Undersøgelse for Trikiner. Undersøgelsen foretages i Overensstemmelse med de af Landbrugsministeriet godkendte Undersøgelsesregler af 1908.

§ 2.

Svinekød eller Flæsk i fersk, saltet eller røget Tilstand maa, med de i § 7 i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol nævnte Undtagelser, kun forhandles eller indføres til Forhandling til Menneskeføde i Kommunen, naar det er undersøgt for Trikiner paa en af Sundhedskommissionen godkendt Maade.

§ 3.

For Trikinundersøgelsen betales 50 Øre for et helt, 25 Øre for et halvt Svin og 15 Øre pr. Stykke af mindre Dele.

Tiden for Undersøgelsen bestemmes af Byraadet.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 1ste Juni 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen.
Fm.

Nr. 39.
7de
Juni.

Bekendtgørelse

om

nogle af Justitsministeriet stadfæstede Ændringer i det under 2den November 1907 stadfæstede Tillæg til Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Ændringer i det under 2den November 1907 stadfæstede Tillæg til den under 15de Juni 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn med Tillæg af 24de Juli 1888, 22de Februar og 12te Marts samt 7de Maj 1896, 28de Maj og 9de Juli 1898, 24de December 1900, 21de December 1901, 3die Maj 1904, 6te Marts og 16de August 1905, 17de og 18de August samt 24de September 1906, 9de Februar, 21de Marts og 12te Juni samt 2den November 1907, 3die Februar og 13de Maj samt 29de Juni 1908:

Efter Ordene „har fundet Sted" i § 1, 3die Stykke tilføjes: „eller som i over 1 Aar ikke have været benyttede til Beværternæring".

1ste Linie i § 1, 4de Stykke affattes saaledes: „Skal et Lokale, der benyttes til eller for ikke over 1 Aar tilbage har været benyttet til Beværternæring, overgaa til en ny . . .".

1ste Punktum i § 2 b affattes saaledes: „I alle Beværtningslokaler skulle Væggene i mindst 3 Alens Højde være til at afvaske".

Som 3die Punktum i § 2 b tilføjes: „Lofter, der ikke kunne afvaskes, skulle hvidtes mindst 1 Gang aarlig".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 7de Juni 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 40.
9de
Juni.

om

Kystfredning i Holbæk Amtsraadskreds.

I Henhold til de Kendelser, der ere afsagte af den af Landbrugsministeriet i Medfør af Lov Nr. 149 af 18. Maj 1906 for Holbæk Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission angaaende Kystfredning i nævnte Amtraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder, fastsættes herved følgende Fredningsbestemmelser:

I. Udby Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra et Punkt 500 Alen (314 Meter) sydligere end Skovfogedhuset i Hønsehalsskoven og Nord paa uden om „Svolsbjerg" og derefter Vest paa til den saakaldte „Kisserup Færge" forbydes det at borttage *Sten* fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

II. Egebjerg Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra Kongsøre Næb og Nord paa til Strandhusene forbydes det at borttage *Sten* fra Forstranden i en Afstand af 150 Alen (94 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

III. Rørvig Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra Matr. Nr. 34 af Nakke By uden om det saakaldte Skrædderbjerget—Nakkehoved og videre Nord paa til Grænsen mellem Nakke Bys og Rørvig Bys Jorder forbydes det at borttage *Sten* i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Nr. 40. 9de Juni.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

b. Udfor Kyststrækningen fra Korshage og Vest paa til Kabelhuset udfor Amtsplantagen forbydes det at borttage Sten, Grus og Sand i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med de ommeldte Materialier til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

c. Udfor Øen Hesseløs hele Kyststrækning forbydes det at borttage Sten og Grus i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Øens Ejer at forsyne sig med Sten og Grus til eget Brug udfor det saakaldte „Flaskerev".

IV. Højby Kommune.

a. Udfor en Strækning af 200 Alen (126 Meter) paa begge Sider af Anløbsbroen i Nyrup Bugt forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

b. Udfor Matr. Nr. 5 m og Matr. Nr. 8 a af Lumbsaas By forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

c. Udfor Matr. Nr. 4 a, 9, 8, 7 a og 7 b af Ebberlykke By forbydes det at borttage Sten, Ler, Grus og Sand fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

V. Odden Kommune.

Udfor hele Kyststrækningen fra Højby Sogneskel paa Oddens Nordside og Vest paa uden om „Gniben" og videre langs Sydsiden til Byen Øster Vangs Jorder forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn. Denne Undtagelse gælder dog ikke med Hensyn til Kyststrækningen paa det saakaldte „Vestre Lyng"s Nordside.

Med Hensyn til Fredningen af Forstranden udfor Fyret og Redningsbaaken paa Sjællands Rev henvises til en anden Bekendtgørelse af D. D.

VI. Faarevejle Kommune.

Udfor hele Kyststrækningen fra Høve Skov og Vest paa uden om Ordrup Næs og videre Syd paa til Matr. Nr. 34 af Adelersborg Bjerge By forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn. Nr. 40. 9de Juni.

VII. Følleslev-Særslev Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra den saakaldte Egemarksbro og Vest paa til Havnsø Havn forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra daglig Vandstandslinie.
b. Udfor en Strækning af 500 Alen (314 Meter) til begge Sider af det saakaldte „Stold" paa Vestre Lyng forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra daglig Vandstandslinie.
c. Udfor hele Kysten paa Øen Nekselø forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 50 Alen ($31^1/_2$ Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det paa sidstnævnte Strækning Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

VIII. Bregninge-Bjergsted Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra den saakaldte „Vestre Lyng" paa Østsiden af Allehave Bys Jorder og Nord paa uden om Pynten til den paa Vestsiden af Allehave Bys Jorder stødende Dæmning forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 150 Alen (94 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

IX. Raklev Kommune.

Udfor Kyststrækningen fra Landvandskanalens Udløb ved Saltbæk og Vest paa til Sogneskellet samt udfor Kyststrækningen fra Skellet mellem Refsnæs og Raklev Sogne og Øst paa til Kalundborg Bys Jorder forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

X. Refsnæs Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra Sogneskellet paa Nordsiden og Vest paa til Aastrup Banke forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Nr. 40. Bek. af 9. Juni om Kystfredning i Holbæk Amtsraadskreds.

Nr. 40. 9de Juni.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

b. Udfor Kyststrækningen fra Aastrup Banke og Vest paa udenom Fyrvæsenets Grund og derefter Øst paa til „Helvedes Klint" forbydes det at borttage Sten, Ler, Grus og Sand fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

c. Udfor Kyststrækningen fra „Helvedes Klint" og Øst paa til Sogneskellet forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

XI. Aarby Kommune.

Udfor hele Kyststrækningen fra Kalundborg Lyng og Vest paa udenom Vestspidsen af Halvøen Asnæs og videre Øst paa til Skellet for Grevskabet Lerchenborgs Jorder forbydes det at borttage Sten, Grus og Sand fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Fredningen omfatter tillige den tilsvarende Strækning af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred, dog med følgende Undtagelser:

1. Det tillades saavel Kommunen som Ejeren eller Brugerne af Lerchenborgs Gods' Jorder fra den aabne Strandbred at borttage saadanne Materialier, som maa anses for nødvendige til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige og private Veje.
2. Det tillades Ejeren eller eventuelt Brugerne af Grevskabet Lerchenborgs Gods' Jorder at borttage Sten til eget Brug paa Kyststrækningen udfor den saakaldte „Randemosemark" paa den søndre Strand, endvidere paa en Strækning af 500 Alen (314 Meter) fra Forskoven og Øst paa, ligeledes paa den søndre Strandbred samt paa Strækningen fra det saakaldte „Grevens Badehus" til „Skibbroen" paa den nordre Strandbred.
3. Endelig tillades det Ejeren eller eventuelt Brugerne af Grevskabet Lerchenborgs Gods' Jorder at forsyne sig til eget Brug med det nødvendige Grus og Sand paa Strækningen fra „Skibbroen" til Morten Petersens Enkes Hus.

XII. Svallerup Kommue.

Udfor Matr.-Nr. 15 og 16 af Bjerge By forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

XIII. Helsinge Drøsselbjerg Kommune.

a. Udfor hele Kyststrækningen paa Øen Musholm samt den saakaldte „Nordgang" forbydes det at borttage Sten, Ler, Grus og Sand fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

b. Udfor Kyststrækningen paa Rersø fra Telegrafhuset paa Sydsiden og Vest paa udenom den sydvestlige Pynt og derefter Nord paa udenom den nordvestlige Pynt og videre til det saakaldte „Skiften" forbydes det at borttage Sten, Ler, Grus og

Nr. 52. 1ste April.

		Kr.	Kr.
III. Telegrafvæsenet:			
Indtægt:			
1. Telegramgebyrer:			
a. For indenrigske Telegrammer	620,000 Kr.		
b. For mellemrigske —	800,000 —		
c. For gennemrigske —	270,000 —		
		1,690,000.	
2. Telefongebyrer		800,000.	
3. Andre Indtægter		141,835.	
			2,631,835.
Udgift:			
a. Lønninger		1,765,402.	
b. Andre Udgifter.....		586,675.	
			2,352,077.
Altsaa Overskud...		.....	279,758.

Sand fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

c. Udfor Kyststrækningen fra Mullerup Havn og Syd paa til Sogneskellet forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

XIV. Koldby Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra Kommunens østlige Grænse og Vest paa udenom Visborg Fyr til „Grydenæsodde" forbydes det at borttage Sten, Ler, Grus og Sand fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstandslinie. Dog tillades det paa nævnte Strækning at opsamle Kugleflint.

b. Udfor Kyststrækningen fra „Grydenæsodde" til Koldby Kaas forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

Endvidere tillades det paa nævnte Kyststrækning at opsamle Kugleflint, ligesom det tillades saavel Kommunen som Private at borttage det nødvendige Vejmateriale.

c. Udfor Kyststrækningen fra Koldby Kaas og Nord paa til Sognegrænsen forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 150 Alen (94 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

Endvidere tillades det paa nævnte Kyststrækning at opsamle Kugleflint ligesom det tillades saavel Kommunen som Private at borttage det nødvendige Vejmateriale.

XV. Onsbjerg Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra Selvig Havn og til „Ladhøj" forbydes det at borttage Sten, Grus og Sand fra Forstranden i en Afstand af 150 Alen (94 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

b. Udfor Kysten af Øen Kyholm, Nordsiden undtagen, forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

XVI. Nordby Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra Maarup Havn Vest paa udenom Asmindeøre Hage og videre Nord paa forbi Kelsøre Hage til det nordre Kabelhus forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende

Nr. 40. 9de Juni.

Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

Endvidere tillades det paa nævnte Strækning at opsamle Kugleflint. Endelig tillades det Lodsejerne eller Brugerne at lade borttage det saakaldte „Ral" paa Strækningen fra „Asmindeøre Hage" til Matr.-Nr. 48 a. af Nordby Bys Jorder.

b. Udfor Kyststrækningen fra Mosegaardens Jorder og videre Syd paa til Ejendommen „Sølyst" forbydes det at borttage Sten, Ler, Grus og Sand fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

c. Udfor Matr.-Nr. 13 a., 13 e., 13 b. og 13 c. af Nordby Bys Jorder forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

XVII. Besser Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra Besser Revs Nordspids og Syd paa langs Kysten til Staalhøj Hage forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det saavel Kommunen som Private at borttage det nødvendige Materiale til Anlæg og Vedligeholdelse af Veje, ligesom det tillades Fiskere at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

b. Udfor Kyststrækningen fra Staalhøj Hage og Syd paa til udfor Besser Kirke forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 250 Alen (157 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

c. Udfor Kyststrækningen fra udfor Besser Kirke og Syd paa forbi Langemarks Jorder forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det saavel Kommunen som Private at borttage det nødvendige Materiale til Anlæg og Vedligeholdelse af Veje, ligesom det er tilladt Fiskere at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

XVIII. Tranebjerg Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen fra Ballen Havn og Syd paa til Sildekaaes Hage forbydes det at borttage Sten i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

b. Udfor Kyststrækningen fra Sildekaaes Hage til Vorris Hage forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 150 Alen (94 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Paa de under a og b nævnte Kyststrækninger tillades det saavel Kommunen som Private at forsyne sig med det nødvendige Materiale til Anlæg og Vedligeholdelse af Veje, ligesom det tillades Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten, samt Fiskere at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn. Endelig tillades det paa de nævnte Strækninger at opsamle Kugleflint.

c. Udfor Kyststrækningen fra Vorris Hage til Ljushage forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det paa nævnte Strækning Lodsejerne at forsyne sig med Brosten og „Ral" til deres eget Brug.

Nr. 40. Bek. af 9. Juni om Kystfredning i Holbæk Amtsraadskreds.

d. Udfor Kyststrækningen fra Ljushage til Sognegrænsen mod Vest forbydes det at borttage Sten, Ler, Grus og Sand fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

e. Udfor hele Kyststrækningen paa Øen Vejrø forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 150 Alen (94 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

XIX. Sejerø Kommune.

Udfor hele Kyststrækningen paa Sejerø med Undtagelse af Fyrvæsenets Grund forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 250 Alen (157 Meter) fra daglig Vandstandslinie.

Dog tillades det Lodsejerne, enhver for sin Ejendoms Vedkommende, at forsyne sig med Brosten til deres eget Brug, ligesom det tillades de omboende Fiskere paa den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

Med Hensyn til Fredningen af Forstranden udfor Sejerø Fyretablissement henvises til en anden Bekendtgørelse af D. D.

Hvor Forstranden ifølge foranstaaende er fredet, gælder Fredningen, forsaavidt Undtagelser ikke maatte være gjort, tillige de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1,500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade, som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til § 5 i nævnte Lov af 18. Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 9de Juni 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 41.
9de Juni.

Bekendtgørelse

om

en af Justitsministeriet godkendt Udvidelse af Omraadet for Bygningsloven for Købstæderne af 30te December 1858 for Korsør Købstads Vedkommende.

I Henhold til § 1 i Bygningsloven for Købstæderne af 30te December 1858 har Justitsministeriet D. D. i Overensstemmelse med Korsør Byraads derom fremsatte Indstilling godkendt, at Omraadet for nævnte Bygningslov for bemeldte Købstads Vedkommende udvides til at gælde for den Del af Købstadens Markjorder, der ligger Syd for det nordre Skel af Matr. Nr. 15 a, 16 a, 17 a og b, 18 a og b, 19 a og b, 20 a og b, 21 a og b samt 84 a ud til Store Bælt, dog at der gives de Ejere af Bygninger, der ere opførte paa Terrænet mellem den hidtidige og fremtidige Grænse for Bygningslovens Omraade, hvis Ejendomme ikke ere tækkede med uantændeligt Materiale, en Frist af 5 Aar til Forandring af Tagene.

Justitsministeriet, den 9de Juni 1909.

Svend Høgsbro.

Svenning Rytter.
Ass.

Bekendtgørelse

Nr. 42.
9de
Juni.

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten fra Grunden udenfor Sejrø Fyretablissement.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten i mindre end 12 Fods ($3_{,766}$ Meters) Vanddybde udenfor Sejrø Fyretablissements Strand.

I hver af Grænselinierne paa Stranden er der opstillet 2 Stager, hvorpaa er anbragt triangulære Figurer af Lægter, som holdte over ét antyde Grænselinierne ude i Farvandet, mellem hvilke, rundt Øens N. V. Pynt, Borttagelsen af Sten er forbudt.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 9de Juni 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 43.
9de
Juni.

Bekendtgørelse

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten m. m. fra Grunden udenfor Fyret og Redningsbaaken paa Sjællands Rev.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved indenfor en Afstand af 500 Alen (314 Meter) i alle Retninger fra Fyret og Redningsbaaken paa Sjællands Rev at borttage Sten, Ler, Grus og Sand.

Paa Redningsbaaken og paa Fyrets Gasbeholder er der paa fire Steder med 8 Streger (90°) Mellemrum paamalet et Tal, der angiver Grænserne for det fredede Areal.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 9de Juni 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Kundgørelse

Nr. 44.
19de
Juni.

angaaende

Stadfæstelse paa et Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn.

Tillæg

til de under 19de Maj 1882, 9de Juni 1883, 7de Juni 1884, 11te Juni 1887, 25de Maj 1888, 22de Juli 1893, 4de Juni 1895, 3die Juni og 30te November 1896, 17de Maj 1999, 30te Juni 1900, 18de Juni 1904, 13de Februar og 30te Juli 1907 samt 25de Juni 1908 stadfæstede Statuter for Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn.

ad Statuttillæg IV af 25de Maj 1888 Post III.

Bestemmelsen affattes saaledes:

„Naar et Medlem ikke inden Udgangen af Forfaldsmaaneden har betalt den forfaldne halvaarlige Ydelse, skal han i Morarente af samme betale 5 pCt. p. a. fra Forfaldsdagen, indtil Betaling sker".

Foranstaaende af Generalforsamlingen i Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn den 7de d. M. vedtagne Statuttillæg stadfæstes herved i Henhold til Lov Nr. 31 af 17de Marts 1882.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 19de Juni 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 45.
23de
Juni.

Bekendtgørelse

om

en af Justitsministeriet stadfæstet ændret Affattelse af Tillæg af 3die Februar 1908 til Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne ændrede Affattelse af Tillæg af 3die Februar 1908 til den under 15de Juni 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn med Tillæg af 24de Juli 1888, 22de Februar og 12te Marts samt 7de Maj 1896, 28de Maj og 9de Juli 1898, 24de December 1900, 21de December 1901, 3die Maj 1904, 6te Marts og 16de August 1905, 17de og 18de August samt 24de September 1906, 9de Februar, 21de Marts og 12te Juni samt 2den November 1907, 3die Februar og 13de Maj samt 29de Juni 1908 og 7de Juni 1909:

„Blandede Detailforretninger, i hvilke der den 1ste Maj 1904 forhandledes Mælk og Fløde sammen med andre Varer end de ovenfor nævnte, kan Sundhedskommissionen for den daværende Indehavers og eventuelt hans Enkes Levetid tillade fortsatte paa lignende Maade som da, dog kun for saa vidt Forretningen drives paa samme Sted som ved Tilladelsens Meddelelse (eller i umiddelbar Nærhed deraf) og med Udelukkelse af saadanne Varesorter, som efter Sundhedskommissionens Skøn under ingen Omstændigheder bør forhandles sammen med Mælk".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 23de Juni 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 46.
29de
Juni.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Grenaa Købstad.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Byraadet for Grenaa Købstad vedtagne Tillæg til den under 4de September 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for bemeldte Købstad med senere Tillæg af 28de Februar og 19de December 1894.

§ 1.

Kød af Heste, stort Kvæg, Kalve, Faar, Lam, Geder og Svin maa ikke i fersk Tilstand forhandles til Menneskeføde i Kommunen, ej heller bruges til Tilberedning af Fars, Pølser og lignende til Forhandling bestemte Fødemidler, forinden det er godkendt som tjenligt hertil af en af Kommunen antagen Dyrlæge og af denne forsynet med et Mærke, som angiver Kødets Brugbarhed. Dog undtages herfra Kød og Kødvarer, som i Henhold til bestaaende Love er fritaget for Efterkontrol.

Al Slagtning af ovennævnte Dyr, med Undtagelse af den, der sker paa et af Landbrugsministeriet godkendt Eksportslagteri, eller som foretages af en Ejer til egen Husholdning, falder ind under Sundhedsvedtægtens Bestemmelser. Som egen Husholdning bliver ikke at regne Slagteres, Kødhandleres, Høkeres, Pølsemageres og Beværteres.

§ 2.

Den kontrolerende Dyrlæge har Ret til at syne de til Slagtning bestemte Kreaturer forinden Nedslagtningen.

Besigtigelse af slagtede Dyr er Dyrlægen pligtig at foretage med 8 Timers Varsel.

Begæring om Syn af slagtede Dyr er han ikke pligtig at modtage i Tiden fra Kl. 9 Aften til 7 Morgen, ligesom dette Tidsrum ikke medregnes i den fornævnte 8 Timers Frist.

Naar Nødslagtning af Dyr har fundet Sted i eller udenfor Kommunen, skal der fra Dyrlægen foreligge Attest, indeholdende fyldestgørende Oplysninger om Sygdommens eller Ulykkestilfældets Natur og Dyrets Tilstand ved Nødslagtningen, og saafremt der er anvendt Medicin, da hvilken og i hvor stor Mængde. Saadant Kød kan ikke faa det i § 7 omhandlede kvadratiske Stempel.

Nr. 46. 29de Juni.

§ 3.

Dyrlægen skal være til Stede ved Undersøgelse af indført Kød i det dertil bestemte Lokale Onsdag og Lørdag Morgen fra Kl. 7 til 8 i Tidsrummet fra 1ste April til 1ste Oktober og fra Kl. 8 til 9 den øvrige Tid af Aaret.

§ 4.

Paa Helligdage foretages ikke Kødkontrol, men følger der 2 eller 3 Helligdage efter hverandre, kan der forlanges Undersøgelse og Stempling paa Slagtestederne indenfor Kommunen paa 2den og 3die Helligdag indtil Kl. 9 Formiddag med forudgaaende Dags Varsel.

§ 5.

Ved Undersøgelsen skal hele Dyrekroppen fremstilles i afhudet Tilstand. Heste og stort Kvæg kan for indført Køds Vedkommende være delt i Fjerdedele; de øvrige Dyr fremstilles udelte.

Synet paa Slagtestedet: Hoved, Hjerte, Lever, Lunger og Nyrer maa ved Synet vedhænge i naturlig Forbindelse med Kroppen; samtlige Indvolde samt Tunge og Yver skulle være til Stede, og Lymfekirtlerne maa ikke være fjernede.

Synet paa Kontrolstationen: Hoved, Hjerte, Lever, Lunger, Mellemgulv, Nyrer og Yver samt Milten hos Drøvtyggere skal vedhænge i naturlig Forbindelse med Kroppen og ligeledes Flommerne hos Heste og Svin. Børen skal vedhænge eller, saafremt den indeholder Fostre, medfølge. Endvidere skal medfølge vedlagt Tarme og Krøs, Milt af Heste og Svin samt Tunge af Heste og stort Kvæg.

Den, der fremstiller Kødet til Kontrolering, er pligtig til at give alle af Dyrlægen afkrævede Oplysninger om det tilførte Kød og det Dyr, hvorfra det stammer.

Kød af Heste slagtede udenfor Kommunen maa ikke tilføres denne til Forhandling som Menneskeføde, medmindre Hesten før Slagtningen er undersøgt af en Dyrlæge og Attest fra denne foreligger om Dyrets Tilstand — bl. a. om Temperaturen — inden Slagtningen.

Den Dyrlæge, der undersøger Hesten i levende Tilstand, skal forsyne en af Hovene med et indbrændt Mærke, der skal anføres i Attesten, og den mærkede Hov skal være i naturlig Forbindelse med Kroppen, naar Kødet fremstilles for Kontrollen.

Kroppe af selvdøde Dyr samt Fostre og oppustet Kød maa ikke fremstilles for Kontrollen.

Den, der indfører Kødet i Kontrollokalet, er pligtig til om fornødent at yde Bistand ved Kødets Undersøgelse.

Ved Dyrlægens Eftersyn paa Slagtestederne skulle samtlige Indvolde være samlede for sig, til Stempling har fundet Sted, idet der iøvrigt skal forholdes med Organerne som ovenfor anført. Alle slagtede Dyr skulle være opbrystede og afhudede inden Undersøgelsen. Kødkroppen maa ikke uden Tilladelse af den kontrolerende Dyrlæge fjernes fra Slagtehuset, forinden Undersøgelsen har fundet Sted.

Ejeren eller dennes Folk ere pligtige til at „rygge“ Kødkroppe paa Dyrlægens Forlangende, ligesom til paa dennes Opfordring og Anvisning at udhugge eller udrense syge Dele o. s. v.

Hvor Dyrlægen skønner det nødvendigt, er han berettiget til at udsætte Stemplingen, indtil Kødet er afkølet og stivnet, eventuelt til næste Dag.

§ 6.

Mangler der ved Undersøgelsen noget af de i § 5 nævnte Organer eller Dele deraf, eller af Kødet eller dets Lymfekirtler, eller er der gjort Indsnit i Organer

§ 7.

Overskuddet af Klasselotteriet

beregnes til Indtægt med ..... 1,555,000 Kr.

§ 8.

Adskillige Indtægter beregnes med nedenstaaende 2,721,032 Kr. 33 Ø.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
1.	Rente af Kassebeholdningen			1,008,000.
2.	Indtægter af samtlige overtagne Bispetiender:	Kr. Ø.	Kr. Ø.	
	1. Tiender	134,583. 44		
	2. Udbytte af en Bankaktie	360.		
	3. Rente af Indskrivningsbevis paa 200 Kr.	7.		
	4. Andre Indtægter	4,298. 89		
			139,249. 33	
	Udgifter:			
	1. Skatter og Afgifter	10,839. 04		
	2. Refusioner	1,416. 41		
	3. I Anledning af Kirkerne	6,420.		
	4. Til Tiendens Opkrævning og Salg, Regnskabsføring, Porto m. m.	3,230.		
	5. Revisionen	400.		
	6. Uforudsete Udgifter	400.		
			22,705. 45	
			Overskud ...	116,543. 88
3.	Halvandenskillingsafgiften af det kongetiendeydende Hartkorn, anslaas til			7,000.
4.	Afgifter i Henhold til Næringsloven af 29. December 1857 § 72, jfr. Lov af 2. Juli 1870 §§ 3 og 5			174,700.
5.	Karantæneindtægter			500.
6.	Afhændelser ved Hæren og Søværnet			34,755.
7.	Lejeafgift under de militære Ministerier			12,700.
	Herunder Lejeafgift af de Statskassen tilhørende Arealer i Valby og Vigerslev, der ere overgaaede til Krigsministeriets Bestyrelse.			
			At overføre ...	1,354,198. 88

eller Kirtler, eller Organerne af de slagtede Kroppe ere sammenblandede, saa de ikke kunne henføres til den Krop, hvortil de høre, medfører dette, at der ikke maa gives vedkommende Krop 1ste Klasses Stempel; Dyrlægen kan da efter Forholdenes Natur nægte at stemple, give 2den Klasses Stempel eller helt kassere. Nr. 46. 29de Juni.

§ 7.

Til Mærkning af Kødet anvendes følgende Stempling: For sundt Kød, slagtet og synet paa Slagtestederne i Kommunen, et firkantet kvadratisk blaat Stempel, hvis Sider er $1^1/_2$ Tomme (4 cm), indeholdende Bogstavet **K** samt et romersk **I**-Tal. For indført sundt Kød et trekantet blaat Stempel med Side 2 Tommer (5 cm), indeholdende Bogstavet **K** og et romersk **I**-Tal. For Kød, der kun bør nydes i stærkt kogt eller stegt Tilstand, et firkantet, kvadratisk, sort Stempel, hvis Sider er $1^1/_2$ Tomme (4 cm), indeholdende Bogstavet **K** og et romersk **2**-Tal. Bogstaverne og Tallene i alle Mærkerne skulle være $^1/_2$ Tomme (13 mm) høje. Paa hver slagtet Dyrekrop anbringes saa mange Stempelmærker, som Dyrlægen anser for nødvendigt efter Dyrets Størrelse. Det mindste Antal vil være for Heste og Oksekroppe 26, for Svin 14, for Fedekalve 8, for Spædekalve, Faar, Lam og Geder 4. Dog kan Dyrlægen paa Ejerens Forlangende anbringe endnu flere Stempelmærker paa Dyrekroppen.

Som Regel skal hver Halvdel af Kroppen mærkes paa følgende Steder:

1. Heste og stort Kvæg:
   Halsstykke, Kamstykke, Bov, Mellembryst, Tyndbryst, Mellemreb, Højreb, Tyndsteg, Tyksteg, Halestykke, Yderlaar, Inderlaar, Slag.
2. Svin:
   Siden af Hovedet, Bov, Bryst, Bugflæsk, Skinken og 2 Steder af Karbonaden.
3. Fedekalve:
   Bov, Bryst, Ryg, Underlaar.
4. Spædekalve, Faar, Lam, Geder:
   Bryst og Underlaar.

Hoveder af Heste, stort Kvæg og Svin paasættes et Stempelmærke paa hver Side, Lunger af de anførte Dyr 2 Stempelmærker, Lever og Hjerte af de anførte Dyr 1 Stempelmærke og Tunger af Heste og stort Kvæg 1 Stempelmærke.

§ 8.

Kødkroppe, Organer eller Dele af disse, der ikke ere fundne tjenlige til Menneskeføde, skulle kasseres ved Kontrollens Foranstaltning ved Sønderdeling og Overhældning med Petroleum, Kreolinopløsning eller lignende, samt ved Nedgravning eller Opbrændning paa Kommunens Bekostning, og foranstaltes dette af Dyrlægen for følgende Betaling:

2 Kr. for større Dyr (Heste og Kreaturer), 1 Kr. for mindre Dyr og 50 Øre for Organer af Dyr, hvor Kroppen ikke kasseres.

Kunne de kasserede Dele anvendes i teknisk Øjemed, kan den kontrolerende Dyrlæge tillade saadan Anvendelse under de betryggende Forsigtighedsregler, som Sundhedskommissionen foreskriver.

§ 9.

Dyrlægens Skøn om Kødets Beskaffenhed ,kan i Løbet af 18 Timer indankes for Sundhedskommissionen, hvis Skøn afgives inden 24 Timer.

Saafremt Dyrlægen er Medlem af Sundhedskommissionen, maa han i Tilfælde af Overskøn vige sit Sæde, efter at han for Kommissionen har begrundet sit Skøn.

Nr. 46. 29de Juni. Sundhedskommissionen saavel som Klageren har Ret til at tilkalde en anden Dyrlæge, saa vidt muligt ansat ved offentlig Kødkontrol, til at afgive sagkyndigt Raad. Udgifterne herved afholdes af Klageren, hvis Overskønnet gaar ham imod, ellers af Kommunen. Indtil Overskønnet har fundet Sted, maa intet Organ eller Dele af Dyret fjernes fra Stedet.

§ 10.

Kontrollen udføres i nøje Overensstemmelse med de af Landbrugsministeriet godkendte Regler (Vejledning ved Bedømmelse af Kød m. v.)

§ 11.

For Kontrollen betales af Ejeren eller den, der indfører det slagtede Kreatur, efter en af Kommunen vedtagen og af Justitsministeriet godkendt Takst. Ligeledes bestemmer Kommunen med Justitsministeriets Billigelse Taksten for et særligt Tilsyn med Pølsefabrikation.

Betalingen, der tilfalder den kontrolerende Dyrlæge, erlægges forud for Undersøgelsen og selv om Varen, der fremstilles, bliver kasseret.

Betalingen fastsættes saaledes: For 1 Hest 1 Kr. foruden 1 Kr. for Undersøgelse i levende Live, for Kreaturer 1 Kr., for Grise 50 Øre, for 1 Kalv 35 Øre, for et Faar, Lam eller Ged 25 Øre. Ved Havnen erlægges endvidere 1 Kr. for hver Tur foruden ovennævnte Betaling.

Anskaffelse til Kontrollen af Kemikalier, Instrumenter og andet nødvendigt Inventar samt dettes Vedligeholdelse paahviler Kommunen.

§ 12.

Dyrlægen kan kun afskediges med en Opsigelsesfrist af 3 Maaneder. Han fører 2 af Sundhedskommissionen autoriserede Protokoller over de ved den samlede Kontrol forefaldende Forretninger, og er pligtig til paa Forlangende at indsende Indberetning herom til Sundhedskommissionen.

§ 13.

Kød og andre Næringsprodukter af de i § 1 nævnte Dyr maa ikke forhandles efter at være kommen i en ved Syn og Lugt kendelig Forraadnelsestilstand.

§ 14.

Paa Hoteller, offentlige Beværtningssteder, Pensionater m. m. samt til Fabrikation af Pølser, Fars og lignende Levnedsmidler, som ere tilberedte af stærkt sønderdelt Kød, Indmad eller Blod, og som er bestemte til Forhandling, maa kun anvendes Kød, der er stemplet med blaat Stempelmærke. Blod skal hidrøre fra Dyr, der er slagtede i Kommunen, og hvis Kød er forsynet med blaat Stempelmærke.

Indførsel af saltede og røgede Kødvarer af de i § 1 nævnte Dyr skal, naar Indførselen ikke er hjemlet ved Lov 6te April 1906, anmeldes til Sundhedskommissionen, som kan lade de paagældende Varer undersøge.

Fabrikation af Pølser i Kommunen er undergivet Sundhedskommissionens Kontrol, og denne kan paabyde, at de i Kommunen tilberedte Pølser forsynes med Plombe, mærket paa den ene Side med samme Bogstav som paa Kontrolstemplet.

Pølser maa med de i § 6 i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol nævnte Undtagelser ikke indføres til Forhandling.

§ 15.

Ingen Slagtning af de i § 1 nævnte Dyr maa foregaa paa andre Steder i Kommunen end i Lokaler, hvis Indretning er godkendt af Sundhedskommissionen, og som ere underkastede samme Tilsyn og Forskrifter, Nødslagtning undtaget, se § 2.

Udsalgssteder for fersk Kød, Pølsefabriker og Lokaler, hvori Kødpølser og lignende Næringsmidler tilvirkes, opbevares og forhandles, maa kun indrettes i Overensstemmelse med Sundhedskommissionens Forskrifter og ikke tages i Brug, forinden Sundhedskommissionen har godkendt, at disse ere opfyldte. De skulle mindst fyldestgøre følgende Fordringer: at have 4 Alens (2,51 m) Højde fra Gulv til Loft, at de ere forsynede med et for Fugtighed uigennemtrængeligt Gulv med behørigt Vandafløb, at Loftet er gibset og Væggene beklædte med glasserede Fliser eller pudsede med Cement, at Lokalet er godt ventileret og forsynet med Vand til Udskylning. Tillige skulle de ved faste Skillevægge uden Døre, Vinduer eller anden Aabning være adskilte fra ethvert Lokale, der benyttes til Udsalg af andre Genstande eller til Sovested. Det forbydes at have *almindelig* Indgang til Beboelseslejligheden gennem Udsalgslokalet. Saavel fra Bestemmelserne om Lokalets Loftshøjde som fra Bestemmelsen om Indgangen, kan Sundhedskommissionen dispensere for de nuværende Lokalers Vedkommende. Disken i Udsalgslokalet for fersk Kød maa være forsynet med Marmorplade eller Træplade beklædt med sammenloddede jævne og tætte Zinkplader eller andet Materiale, der er godkendt af Sundhedskommissionen. Kødkrogene maa være forniklede eller galvaniserede. Alle i Lokalet benyttede Redskaber maa strengt renholdes, hvorunder ogsaa hører, at alle Kødkroge tilbørlig renses ved at afbørstes med hed Sodalud. I Kødudsalg maa der ikke finde Udsalg af andre Varer Sted end Kød af de i § 1 nævnte Dyr og deraf tilberedte Levnedsmidler. Den kontrolerende Dyrlæge samt Sundhedskommissionen have uhindret Adgang til alle de ovenfor nævnte Lokaler. Saavel Dyrlægen som Sundhedskommissionen er pligtig til at anmelde de mod Vedtægten stridende Forhold.

§ 16.

Naar der til Transport af Kød og Kødvarer benyttes Vogne, skulle disse være rene og lukkede eller tildækkede ved en Presenning eller lignende. Under Transporten maa Dele af Kød ikke hænge ud af Vognen, og Personer maa ikke sidde paa Kødet. Kød, som bæres paa Trug eller i aabne Kar, skal være tildækket med rent Klæde. Ophængning af Kødkroppe eller Kødstykker af de i § 1 nævnte Slagtedyr udenfor Slagte eller Udsalgslokaler forbydes. Renlighed med Hensyn til Klædedragt og Person skal iagttages af enhver, der beskæftiger sig med Slagtning, Forarbejdelse, Salg eller Transport af Kødvarer. Slagtekniven maa ikke tages i Munden, urene Knive ikke stikkes i Kødet, og Kød eller Indvolde af syge Dyr maa ikke bringes i Berøring med sunde Kødvarer.

Efter Slagtningen skal Slagteren sørge for nøjagtig Rensning af de under Slagtningen benyttede Redskaber ved Anbringelse af Økse, Knive, Staal, Sav, Brysttræer og Klude i koghedt Vand, ligesom han omhyggelig skal rense sine Arme og Hænder med Neglebørste, Sæbe og varmt Vand. Dette gælder særlig for Slagtning af syge Dyr.

Personer, der lide af smitsomme Sygdomme, af vædskende Saar, eller som have urene eller af Medicin lugtende Forbindinger paa Arme eller Hænder, maa ikke beskæftiges ved Slagtning, Forarbejdelse, Salg eller Transport af Kødvarer.

Nr. 46. Bek. af 29. Juni om Tillæg til Sundhedsvedtægten for Grenaa Købstad.

Nr. 46. 29de Juni.

§ 17.

Et Eksemplar af nærværende Bestemmelser skal paa Forlangende udleveres enhver af Byens Slagtere og Forhandlere i Kommunen af de i Bestemmelserne omhandlede Varer. Ligeledes udleveres en trykt Forklaring om de brugte Stemplers Betydning, og en saadan skal findes ophængt i ethvert Kødudsalg.

§ 18.

Metermaalet bliver først at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Meterloven er gennemført.

§ 19.

Overtrædelse af nærværende Tillæg straffes som Overtrædelse af Sundhedsvedtægten.

§ 20.

De tidligere under 28de Februar og 19de December 1894 stadfæstede Tillæg til Sundhedsvedtægten ophæves.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 29de Juni 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 47.
30te
Juni.

om

Kystfredning i Aalborg Amtsraadskreds.

I Henhold til Kendelse, afsagt af den af Landbrugsministeriet i Henhold til Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 for Aalborg Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission angaaende Kystfredning i nævnte Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder, fastsættes herved følgende Fredningsbestemmelser:

I. Strandby Kommune.

Fra det søndre Skel af den søndre Parcel af Matr. Nr. 6 a. af Ærtebølle til det nordre Skel af den nordre Parcel af Matr. Nr. 3 a. sammesteds forbydes det indenfor en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra den ved daglig Vandstand beskyllede Linie samt fra den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred at borttage Sten, Ler, Sand og Grus. Dog tillades det Lodsejerne at borttage Sten fra én Del af den fredede Strækning for at anvende dem til Sikring af en anden Del af den fredede Strækning.

II. Bjørnsholm—Malle Kommune.

Fra det sydlige Skel af Matr. Nr. 18 c. af Næsby til det nordre Skel af Matr. Nr. 7 g. sammesteds forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus indenfor en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra den ved daglig Vandstand beskyllede Linie samt fra den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

Paa Øen Livø forbydes det fra det sydligste Punkt af Højlandet langs Vestkysten til det nordligste Punkt af Øen at borttage Sten, Ler, Sand og Grus indenfor en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra den ved daglig Vandstand beskyllede Linie samt fra den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Nr. 47. 30te Juni.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til § 5 i Lov af 18de Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 30te Juni 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Bekendtgørelse

Nr. 48.
2den
Juli.

om

Kystfredning i Hjørring Amtsraadskreds.

I Henhold til de Kendelser, der ere afsagte af den af Landbrugsministeriet i Medfør af Lov Nr. 149 af 18. Maj 1906 for Hjørring Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission angaaende Kystfredning i nævnte Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder fastsættes herved følgende Fredningsbestemmelser:

I. Elling Sogn.

Udfor den ca. 150 Alen (95 Meter) lange Kyststrækning, som er beliggende udfor Matr.-Nr. 12 af Strandby, Elling Sogn, umiddelbart Syd for Udløbet af Roholm Aa, forbydes det at borttage Sten, Ler og Grus fra Forstranden indenfor en Afstand af 150 Alen (95 Meter) fra Kystlinien.

II. Frederikshavn Købstads Kommune.

a. Udfor Kyststrækningen langs Frederikshavns Markjorder Nord for Frederikshavn By, nemlig dels langs den ca. 1,100 Alen (691 Meter) lange Strækning udfor Matr.-Nr. 55 af Købstadens Markjorder, dels langs den ca. 3,200 Alen (2,010 Meter) lange Strækning fra Nordgrænsen for Matr.-Nr. 56 sammesteds til Nordgrænsen for Frederikshavns Bygrund, forbydes det at borttage Sten, Ler og Grus fra Forstranden indenfor en Afstand af 600 Alen (377 Meter) fra Kystlinien. De 3 Smaaøer, „Rønnerne“ kaldet, af hvilke den ene ligger udfor Matr.-Nr. 55, de to andre udfor Matr.-Nr. 56, i mindre Afstand end 600 Alen (377 Meter) falde ind under foranstaaende Forbud.

b. Udfor en 500 Alen (314 Meter) lang Strækning af Øen Degets Østkyst, hvilken Strækning sydlige Endepunkt er beliggende 200 Alen (126 Meter) Syd for det østlige Hjørne af den paa Deget beliggende Skanse, forbydes det at borttage Sten, Ler og Grus fra Forstranden indenfor en Afstand af 600 Alen (377 Meter) fra Kystlinien.

c. Udfor den ca. 1,270 Alen (798 Meter) lange Kyststrækning af Frederikshavns Købstads Bygrund, som er beliggende mellem Bygrundens sydlige Grænse ved Baaderbæk og Skellet mellem Matr.-Nr. 434 a og Matr.-Nr. 1 z af Bygrundene, forbydes det at borttage Sten, Ler og Grus fra Forstranden indenfor en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kystlinien.

Nr. 48. 2den Juli. Dog tillades det for de under a—c nævnte Strækningers Vedkommende, at Ejerne maa borttage de Materialier, som Fredningen omfatter, til deres eget private Brug

III. Flade—Gærum Kommune.

a) Udfor den Del af Flade Sogns Kyst, som er beliggende Nord for Frederikshavn, nemlig den ca. 100 Alen (63 Meter) lange Strækning mellem Matr.-Nr. 55 og Matr.-Nr. 56 af Frederikshavns Markjorder, forbydes det at borttage Sten, Ler og Grus fra Forstranden indenfor en Afstand af 600 Alen (377 Meter) fra Kystlinien.

b) Udfor hele Flade Sogns ca. 5,900 Alen (3,705 Meter) lange Kyststrækning Syd for Frederikshavn, nemlig fra Skellet ved Baaderbæk mellem Frederikshavns Bygrunde og Flade Sogn og til Skellet mellem Flade og Understed Sogne, forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden indenfor en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kystlinien.

Dog tillades det Ejerne at borttage de Materialier, som Fredningen omfatter, til deres eget private Brug.

IV. Læsø Kommune.

Udfor den ca. 1,100 Alen (691 Meter) lange Kyststrækning, som er beliggende mellem Vesterø Havns nye østre Mole og Østgrænsen for Matr.-Nr. 180 a af Læsø Vesterø Sogn, forbydes det at borttage Sten og Grus fra Forstranden indenfor en Afstand af 125 Alen (79 Meter) fra Kystlinien.

V. Hirtsholmenes Kommune.

Udfor den beboede Ø Hirtsholmens Kyst forbydes det at borttage Sten, Ler og Grus fra Forstranden indenfor en Afstand af 150 Alen (95 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Ejerne at borttage de Materialier, som Fredningen omfatter, til deres eget private Brug.

VI. Understed—Karup Kommune.

Udfor den ca. 1,600 Alen (1,005 Meter) lange Kyststrækning fra Skellet mellem Flade og Understed Sogne og til Skellet mellem Matr.-Nr. 28 a og 27 a af Understed Sogns nordøstlige Del, forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden indenfor en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kystlinien.

Dog tillades det Ejerne at borttage de Materialier, som Fredningen omfatter, til deres eget private Brug.

VII. Horne—Asdal Kommune.

Udfor den ca. 3,000 Alen (1,884 Meter) lange Kyststrækning, som er beliggende mellem Vestsiden af Statens Mole ved Lilleheden og Skellet mellem Matr.-Nr. 3 b og Matr.-Nr. 4 e af Horne og Terp i Horne Sogn, forbydes det at borttage Sten af over 4 Tommers Størrelse fra Forstranden indenfor en Afstand af 150 Alen (95 Meter) fra Kystlinien.

Dog tillades det Ejerne paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred at borttage de Materialier, som Forbudet omfatter, til deres eget private Brug, ligesom det tillades Fiskere dersteds at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

Endelig bemærkes det, at den fornævnte Fredning ikke skal være til Hinder for, at der paa den østligste, ca. 2,150 Alen (1,350 Meter) lange Del af den fredede Kyststrækning, nemlig paa Strækningen mellem Molens Vestside og Skellet mellem Matr.-Nr. 19 d og Hirtshals Fyrs Grund Matr.-Nr. 20 d af Horne og Terp, Horne Sogn,

tages Sten dels til Brug ved Vedligeholdelsen af den bestaaende Mole ved Lilleheden, dels for at forbedre Besejlingsforholdene ved samme. Nr. 48. 2den Juli.

Hvor Forstranden ifølge foranstaaende er fredet, gælder Fredningen, for saa vidt Undtagelser ikke maatte være gjort, tillige de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade, som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til § 5 i nævnte Lov af 18. Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet den 2den Juli 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 49.
5te
Juli.

Bekendtgørelse

om

Ændringer i Tarifen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.

I Henhold til Lov 23de April 1870 § 2 har Justitsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Repræsentantskabet for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger vedtagne Ændringer i den under 29de Juli 1899 udfærdigede Tarif for Brandforsikringen.

§ 4 ændres saaledes:

Kontingentsatserne for 3die Klasse A. 24,001—40,000 Kr., 2den og 3die Risiko henholdsvis 40 og 42 Øre pr. 100 Kr. ændres fra 1ste Oktober d. A. til henholdsvis 44 og 46 Øre.

og for 3die Klasse B. over 40,000 Kr., 2den og 3die Risiko ændres 64 Øre til 70 Øre.

§ 9 ændres saaledes:

I Stykket: „Det Overskud . . . . . o. s. v.", ændres i Linie 3 og 5 „50 %" til „80 %".

I Stykket: „For saa vidt Underskudets Procenttal o. s. v." tilføjes: „dog foretages ingen Ekstraopkrævning, naar Underskudet ikke andrager over 3 % af Grundpræmien".

Disse Ændringer vedrørende § 9 gælde fra 1ste April d. A.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 5te Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Ø.
	Overført...	1,354,198.	88
8.	Netto-Indtægt af de til Retsbetjent- og Magistratsembeder tidligere henlagte Embedsjorder, paa hvilke Lov Nr. 44 af 1. April 1889 er bragt til Anvendelse	23,413.	80
9.	Netto-Indtægt af den det nedlagte Raadmandsembede i Roskilde tillagte Jord- og Arvefæsteafgift samt af det det nedlagte Raadmandsembede i Helsingør tillagte Fiskestade	1,743.	10
10.	Midlertidig Afgift af Brugerne af Femsølyng Mose under 1ste Københavns Skovdistrikt	150.	
11.	a. Tiendeoppebørsler efter Lov Nr. 102 af 8. Maj 1894 § 3 — Kr. Ø. 464. 39		
	b. Halvaarlige Ydelser efter samme Lovs § 10, 1ste Stk., til Forrentning og Afdragning af tilstaaede Tiendelaan 24,034. 98		
		24,499.	37
12.	Tilfældige Indtægter	400,000.	
13.	Indtægten af Færøerne: — Kr. Ø. — Kr. Ø.		
	a. 1. Visse Landskylds-Indtægter 17,542. 50		
	2. Uvisse Indtægter 8,000.		
	25,542. 50		
	b. Indførsels-Afgift af Spirituosa 40,000.		
	c. Retssportler 3,500.		
		69,042.	50
14.	Statens Andel af Nationalbankens aarlige Overskud (anslaaet)	800,000.	
15.	Assistenshusets Overskud	47,019.	68
16.	Søkvæsthusets Overskud	965.	
	I alt...	2,721,032.	33

Bekendtgørelse

Nr. 50.
10de
Juli.

om

Ændringer i Vedtægten for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.

I Henhold til Lov af 23de April 1870 § 2 har Justitsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Repræsentantskabet for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger vedtagne Ændringer i §§ 20, 49, 59, 94, 108 og 121 i den under 10de Juni 1871 stadfæstede Vedtægt for Brandforsikringen, saaledes som denne er forandret i Følge Ministeriets Bekendtgørelser af 7de Juni 1873, 30te Juni 1874, 10de Juni 1875, 23de Juni 1876, 29de Juni 1877, 12te Juli 1878, 12te Juni 1879, 30te Juni 1883, 9de Juni 1884, 21de Juli 1888, 13de Juli 1889, 8de Juli 1890, 17de Juli 1893, 3die Juli 1894, 12te Juli 1897, 29de Juli 1899, 7de Juli 1900, 5te Juli 1901, 5te Juli 1902, 5te August 1903, 18de Juli 1904, 16de Juli 1906, 11te Juli 1907, 2den April 1908 og 15de Juli 1908.

§ 20 ændres saaledes:

I 2det Stykke ændres i 9de Linie Ordet: „Kirkestævne" til: „Plakatopslag paa dertil egnede Steder i Sognevurderingskredsen".

Til § 49 føjes et nyt Stykke saalydende:

„Naar Erstatningsbeløbet skønnes at andrage mindre end 400 Kr., og Branddirektøren efter Samraad med Sognevurderingsmændene finder det formaalstjenligt, kan Vurderingen dog afholdes af Sognevurderingsformanden i Forening med en af de andre Vurderingsmænd under Formandens Ledelse."

I § 59, 2det Stykke, 1ste Linie ændres: „200 Kr." til „400 Kr."

I § 94 tilføjes et nyt Stykke saalydende:

„Repræsentantskabet kan med enstemmig Beslutning forøge Antallet af sine Medlemmer med 1 Æresmedlem, der dog ikke er stemmeberettiget."

I § 108, 2det Stykke, 3die og 4de Linie ændres Ordene: „besørge de stedlige Forretninger, som efter Vedtægten paahviler Foreningens Repræsentanter" til „varetage det Repræsentanterne paahvilende Hverv", og i 5te Linie tilføjes efter Ordet „Tilsynsraadet": „efter Samraad med Amtsraadskredsens andre Repræsentanter".

Nr. 50. 10de Juli.

I § 121 tilføjes efter 1ste Stykke et nyt 2det Stykke saalydende:

„Tilsynsraadet vælger til Opfyldelse af Bestemmelserne i Vedtægtens § 119 af sin Midte et Udvalg paa 3 Medlemmer, hvoraf de 2 skal repræsentere Landbrugsforsikringerne og den 3die Kjøbenhavns Forstæder og Frederiksberg. Raadet afgør for Udvalgets Funktionstid, hvilket af de 2 førstnævnte Medlemmer der skal være dets Formand, og denne fungerer ikke alene som kontrollerende paa Tilsynsraadets Vegne, men ogsaa som landbrugskyndig Raadgiver for Direktionen.

Udvalgets Funktionstid er den samme som Tilsynsraadets".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 10de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen.
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 51.
17de
Juli.

om

Tillæg til den af Justitsministeriet under 7de August 1901 stadfæstede Tarif for Købstædernes almindelige Brandforsikring.

I Henhold til Lov af 14de Maj 1870 § 2, jfr. § 4, har Justitsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Repræsentantskabet for Købstædernes almindelige Brandforsikring vedtagne Tillæg til den under 7de August 1901 stadfæstede Tarif for bemeldte Brandforsikring:

I § 1 af den af Justitsministeriet under 7de August 1901 stadfæstede Tarif for Købstædernes almindelige Brandforsikring opføres:

	a.	b.	c.
Under 3die Klasse:			
„Bygninger til mindre, haandværksmæssige Bedrifter, hvortil der som Drivkraft alene benyttes elektrisk Motor.....	12.	14.	16.
Under 4de Klasse:			
Biografteatre, naar de ikke ere indrettede eller betjente paa en af Brandforsikringen godkendt Maade.....	18.	26.	30.“

Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1ste Oktober 1909.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 17de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Trolle.
Fm.

Nr. 52.
19de
Juli.

Bekendtgørelse

om

en af Justitsministeriet godkendt Udvidelse af Omraadet for Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 for Hillerød Købstads Vedkommende.

I Henhold til § 1 i Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858 har Justitsministeriet D. D. i Overensstemmelse med en af Byraadet for Hillerød Købstad derom fremsat Indstilling godkendt, at Omraadet for nævnte Bygningslov for Hillerød Købstads Vedkommende udvides til at omfatte samtlige i Øjeblikket under Hillerød Købstad hørende Ejendomme, som i Matrikulen ere betegnede som Købstadens Markjorder, dog saaledes, at der gives Ejerne af Bygninger i det mellem den hidtidige og den fremtidige Byggelinie liggende Terræn en Frist af 10 Aar til Fjernelse af Tage, der ere tækkede med Tagpap eller andet ikke ildfast Materiale, med Adgang for Bygningskommissionen til for hvert enkelt Tilfælde, hvor Betænkelighed i saa Henseende ikke gør sig gældende, at forlænge denne Frist med indtil 10 Aar, samt saaledes, at den i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 16de April 1898 § 1, foreskrevne Afstand fra brandfarlige Bygninger bliver at iagttage overfor de forhaandenværende Bygninger med brandfarligt Tag.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 19de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Trolle.
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 53.
27de
Juli.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til den under 15de Juni 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavns Kommune.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Ændring i den under 15de Juni 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn med Tillæg af 24de Juli 1888, 22de Februar 1896, 12te Marts s. A., 7de Maj s. A., 27de Maj 1898, 9de Juli s. A., 21de Februar 1901, 3die Maj 1904, 16de August 1905, 17de og 18de August samt 24de September 1906, 9de Februar, 21de Marts, 12te Juni og 2den November 1907 samt 13de Maj og 29de Juni f. A.:

I § 32 i Tillæget af 13de Maj 1908 tilføjes efter 1ste Punktum i 3die Stykke som nyt Punktum:

„Dog kan Stempling af Hoveder af Spædekalve, Faar, Lam og Geder undlades."

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 27de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen.
Fm.

Nr. 54.
27de
Juli.

Bekendtgørelse

om

Kystfredning i Roskilde Amtsraadskreds.

I Henhold til de Kendelser, der ere afsagte af den af Landbrugsministeriet i Medfør af Lov Nr. 149 af 18. Maj 1906 for Roskilde Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission angaaende Kystfredning i nævnte Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder, fastsættes herved følgende Fredningsbestemmelser:

I. Køge Købstad.

a. Udfor Kyststrækningen fra Køge Havns nordre Molehoved indtil Svineslagteriets nordre Skel forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kyststrækningen fra Svineslagteriets nordre Skel indtil Skellet mellem Matr. Nr. 11 og Matr. Nr. 12 af Købstadens Grunde forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

II. Solrød Sogn.

Udfor Sognets hele Kyststrækning forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 1000 Alen (628 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage Sand til deres eget private Brug.

III. Karlstrup Sogn.

Udfor Sognets hele Kyststrækning forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 1000 Alen (628 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage Sand og Grus til deres eget private Brug.

IV. Karlslunde Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen fra Sognets søndre Grænse indtil ca. 200 Alen (126 Meter) Nord for Aaen ved Klintegaard forbydes det at borttage Sten, Ler og Grus fra

Forstranden i en Afstand af 1000 Alen (628 Meter) fra Kysten. Dog tillades det Nr. 54. 27de Juli.
Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage Grus og Smaasten til deres eget private Brug, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

b. Udfor Sognets øvrige Kyststrækning forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 1000 Alen (628 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage Sand til deres eget private Brug, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

V. Greve Sogn.

Udfor Sognets hele Kyststrækning forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 1000 Alen (628 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage Sand til deres eget private Brug, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

VI. Kildebrønde Sogn.

Udfor den sydligste Del af Sognets Kyststrækning fra Sognets søndre Grænse til det nordøstre Skel for Matr. Nr. 11 c af Hundige By forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 1000 Alen (628 Meter) fra Kysten. Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage Sand til deres eget private Brug, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

VII. Jyllinge Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen mellem Værebro Aa og Pynten Vest for Toftegaard, ca. 500 Alen (314 Meter) Nord for Skellet mellem Mtr. Nr. 5a og 4a af Jyllinge By, forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kyststrækningen mellem den foran under a. nævnte Pynt og Sognets sydvestlige Pynt paa Matr. Nr. 20 af Jyllinge By forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten. Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage Sten for at anvende dem til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

c. Udfor Kysten af Jyllinge Holmene forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

For samtlige de under a—c nævnte Kyststrækningers Vedkommende tillades det Fiskere at tage Sten til deres Garn fra den nøgne Strandbred.

VIII. Gundsømagle Sogn.

Udfor Kyststrækningen fra et Punkt ca. 400 Alen (251 Meter) Syd for Skellet mellem Matr. Nr. 15 b og Matr. Nr. 3 a af Gundsømagle By og til Sogneskellet mod Syd forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejeren fra den nøgne Strandbred at borttage Sten til hans eget private Brug eller for at anvende dem til bedre Sikring af hans fredede Kyststrækning, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

Nr. 54. 27de Juli.

IX. Kirkerup Sogn.

Udfor Sognets mod Vest vendende Kyststrækning fra Skellet mellem Matr. Nr. 4 og Matr. Nr. 3 af Gjerdrup By og Syd efter til Pynten ved Agernakke og derfra videre mod Øst indtil 200 Alen (126 Meter) fra samme forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Paa Strækningen fra Skellet mellem Matr. Nr. 4 og Matr. Nr. 3 af Gjerdrup By indtil et Punkt beliggende 400 Alen (251 Meter) Nord for Pynten ved Agernakke finder den for Forstranden gældende Fredningsbestemmelse ikke Anvendelse paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

X. Aagerup Sogn.

Udfor den fra Sognets Kyst i Fjorden mod Vest udskydende Tange, der ender i Højdedraget Bolund, forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

XI. Himmelev Sogn.

a. Udfor den ca. 1000 Alen (628 Meter) lange Kyststrækning mellem Risøs nordvestlige og dens sydligste Pynt forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kyststrækningen fra det vestlige Hjørne af Mærkesholme udfor Vejen, der fører mod Syd til Strandgaard, indtil et Punkt 200 Alen (126 Meter) Nord for det udfor nævnte Gaard beliggende Baadeleje, forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

c. Udfor Kyststrækningen fra sidstnævnte Punkt indtil Sydpynten af Sønderø, Syd for Ydinggaard, forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten. Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage de Materialier, som Fredningen omfatter, til deres eget private Brug eller for at anvende dem til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, ligesom det tillades, at Kommunen dersteds afhenter Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af Sognets offentlige Veje, samt at Fiskere dersteds tage Sten til deres Garn.

d. Udfor Kyststrækningen fra Skellet mellem Matr. Nr. 7 og Matr. Nr. 5 af Himmelev By indtil 300 Alen (188 Meter) Nord for Sognets søndre Grænse forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

e. Udfor Kysten af Øen Elleore forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Fiskere fra den nøgne Strandbred at tage Sten til deres Garn.

f. Udfor Kysten af Øen Svineholm forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Fiskere fra den nøgne Strandbred at tage Sten til deres Garn.

XII. Roskilde Købstad.

Udfor Købstadens Kyststrækning forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

XIII. St. Jørgensbjerg Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen fra Skellet umiddelbart Vest for Roskilde Havn og til det vestre Hegn for Kirkegaarden ved St. Hans Hospital forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

b. Udfor efternævnte Kyststrækninger forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten:

1. en Strækning af 500 Alens (314 Meters) Længde ved den østligste Pynt af Parcelgaardens Jorder, nemlig 300 Alen (188 Meter) Nord for Pynten og 200 Alen (126 Meter) Syd for samme,
2. en Strækning af 400 Alen (251 Meter) fra den nordøstligste Pynt af nævnte Ejendoms Jorder mod Syd,
3. den 800 Alen (502 Meter) lange Strækning af nævnte Ejendoms mod Nordvest vendende Kyststrækning samt en 200 Alen (126 Meter) lang Strækning Øst for denne og en 300 Alen (188 Meter) lang Strækning Syd for samme,
4. Kyststrækningen ved Næsset Nord for Boserup Skov i en Længde af 400 Alen (251 Meter) fra Næssets nordlige Pynt mod Sydøst og i en Længde af 800 Alen (502 Meter) fra samme Pynt mod Sydvest,
5. Kyststrækningen fra Anlægsbroen ved Kattinge i en Længde af 300 Alen (188 Meter) mod Nordøst og videre mod Øst i en Længde af 700 Alen (439 Meter).

For samtlige de under a. og b. nævnte Kyststrækningers Vedkommende tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage Sand og Grus til deres eget private Brug, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

XIV. Herslev Sogn.

a. Udfor Sydkysten af Bogenæs, mellem et Punkt Sydøst for Bogenæs Gaard, beliggende i Flugt med det østre Hegn af Gaardens Have, og den sydøstlige Pynt af Askehoved, forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kysten af Hestholmene forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Fiskere fra den nøgne Strandbred at tage Sten til deres Garn.

c. Udfor den sydlige, ca. 1,500 Alen (942 Meter) lange Del af Bogenæs østre Kyst forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

d. Udfor den nordlige og nordøstlige Kyst af Bogenæs, mellem Egehoved og det fra den nordvestlige Pynt af Bogenæs udskydende Rev, forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejeren fra den nøgne Strandbred at borttage Sten til hans eget private Brug eller for at anvende dem til bedre Sikring af hans fredede Kyststrækning, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

e. Udfor den vestlige Kyst af Bogenæs, mellem det ovenfor under d. nævnte Rev og det søndre Skel af Matr. Nr. 2 af Ødegaards Jorder udfor Kongehøj, forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten. Dog tillades det Lodsejeren fra den nøgne Strandbred

Nr. 54. 27de Juli.

at borttage de nævnte Materialier til hans eget private Brug eller for at anvende dem til bedre Sikring af hans fredede Kyststrækning, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

f. Udfor den mod Vest vendende Kyststrækning af Matr. Nr. 12 og Matr. Nr. 11 a af Herslev By forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at tage de nævnte Materialier til deres eget private Brug eller for at anvende dem til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

g. Udfor Kysten af de i Fjordbredningen Vest for Bogenæs liggende Øer Store Hyldeholm (Langholm) og Lille Hyldeholm forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Fiskere fra den nøgne Strandbred at tage Sten til deres Garn.

XV. Lyngby Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen fra 200 Alen (126 Meter) Nord for Øreholm Pynt og til 100 Alen (63 Meter) Vest for samme forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

b. Udfor de nordligste 200 Alen (126 Meter) af Matr. Nr. 4 af Lyngby samt udfor Matr. Nr. 6 sammesteds forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

XVI. Sæby Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen fra Pynten ved Matr. Nr. 24 af Sæby By Nordefter indtil ca. 200 Alen (126 Meter) Nord for Skellet mellem Matr. Nr. 24 og Matr. Nr. 23 af Sæby By forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

b. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt 200 Alen (126 Meter) Syd for Skellet mellem Matr. Nr. 22 og Matr. Nr. 61 af Sæby By til Skellet mellem Matr. Nr. 61 og 60 sammesteds forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

XVII. Gjershøj Sogn.

Udfor Kyststrækningen fra Anlægsbroen ved Gjershøj og ca. 300 Alen (188 Meter) mod Syd forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

XVIII. Sonnerup Sogn.

Udfor Kyststrækningen fra Skellet mellem Matr. Nr. 9 og 27 af Ordrup By til Skellet mod Ry Sogn forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

Nr. 54. Bek. af 27. Juli om Kystfredning i Roskilde Amtsraadskreds.

§ 9.

Som Indtægt ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld beregnes nedenstaaende 1,985,783 Kr. 80 Ø.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
I. Af Aktiverne tilskydes:		
1. Afdrag paa udestaaende, blandt de almindelige Aktiver optagne Fordringer	307,700.	
2. De Summer, der ved Salg af Domæneejendomme m. v. antages kontant at ville indkomme	2,000.	
3. De Summer, som antages kontant at ville indkomme ved muligt Salg af: Det kongelige Hømagasin, Civiletatens Materialgaard, Fæstningens Materialgaard og andre Ejendomme, anslaas til	20,000.	
Justitsministeriet bemyndiges til at eftergive Færøernes Amtskommune den Statskassen tilfaldende Andel, stor 1,487 Kr. 50 Ø., af Købesummen for et af Amtskommunen til Udvidelse af Tuberkulosehospitalet i Hoydal købt Areal af Fæstegaarden Husegaards Hauge, imod at Amtskommunen betaler Kongsbonde Just Jacobsen og hans eventuelle Enke, saalænge de besidde østre Husegaards Fæste, 4 pCt. af den paa dette Fæste faldende Andel i Købesummen, stor 425 Kr., samt 212 Kr. 50 Ø. een Gang for alle som Andel af Erstatningen for Vinterfredning.		
4. Af det i Henhold til § 2 i Lov af 6. Juli 1867 om Afløsning af de ved Demarkationslinien om København paalagte Indskrænkninger m. m. Statskassen tilflydende Vederlag antages kontant at ville indkomme	2,000.	
5. Afdrag paa Forskud: Kr. Ø.		
a. Lønningsforskud ..... 117,200.		
b. Afdrag paa Statskassens Tilgodehavende i Henhold til Lov af 8. Maj		
At overføre... 117,200.	331,700.	

XIX. Ry Sogn.

Nr. 54. 27de Juli.

a. Udfor Kyststrækningen fra Sognets søndre Skel og til Langtved Færgebro forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten. Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at borttage Sand og Grus til deres eget private Brug samt at tage saavel disse Materialier som Sten for at anvende dem til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

b. Udfor Kyststrækningen fra 200 Alen (126 Meter) Nord for Skellet mellem Matr. Nr. 7 b af Langtved og Matr. Nr. 1 af Bramsnæs til 200 Alen (126 Meter) Syd for nævnte Skel forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

c. Ud for den øvrige Kyststrækning Nord for Langtved Bro, imellem denne og Nordpynten af Bramsnæs, samt ud for Kysten af Bramsnæs Nord fra indtil Næssets sydøstlige Pynt forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at tage Sand og Grus til deres eget private Brug samt at tage saavel disse Materialier som Sten for at anvende dem til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

d. Udfor Kysten fra Skellet mellem Matr. Nr. 1 (Krabbeslund) og Matr. Nr. 16 a af Eiby By til Skellet mellem Matr. Nr. 25 b og 29 a af Eiby forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

e. Udfor Kyststrækningen fra Skellet mellem Matr. Nr. 25 b og 29 a af Eiby til Sognets nordre Grænse forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at tage Grus og Singels til deres eget private Brug samt til at tage saavel disse Materialier som Sten for at anvende dem til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger. Endvidere tillades det Kommunen fra den nøgne Strandbred at afhente Grus og Singels til Anlæg og Vedligeholdelse af Sognets offentlige Veje, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

XX. Hyllinge Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen mellem Sognets søndre Skel og dets nordvestlige Pynt ved Mundingen af Vellerup Vig forbydes det at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at tage Sand, Grus og Singels til deres eget private Brug samt at tage saavel disse Materialier som Sten for at anvende dem til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger. Endvidere tillades det Kommunen fra den nøgne Strandbred at tage Grus og Singels til Anlæg og Vedligeholdelse af Sognets offentlige Veje, ligesom det tillades Fiskere dersteds at tage Sten til deres Garn.

b. Udfor Kyststrækningen langs Vellerup Vig forbydes det at borttage Sten fra Forstranden i en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten. Dog tillades det Lodsejerne fra den nøgne Strandbred at tage Sten for at anvende dem til bedre Sikring af deres fredede Kyststrækninger.

Nr. 54. 27de Juli. Hvor Forstranden ifølge foranstaaende er fredet, gælder Fredningen, for saa vidt Undtagelser ikke maatte være gjort, tillige de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade, som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til § 5 i nævnte Lov af 18. Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 27. Juli 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Bekendtgørelse

Nr. 55.
10de
Juli.

om

Ændringer i det af Justitsministeriet under 12te Juli 1878 stadfæstede Gebyrregulativ for visse Forretninger ved den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.

Følgende af Repræsentantskabet for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger vedtagne Tilføjelse til § 1 og Ændringer i §§ 20 og 21 i det af Justitsministeriet under 12te Juli 1878 stadfæstede Gebyrregulativ for visse Forretninger ved bemeldte Brandforsikring stadfæstes herved:

I § 1 tilføjes som nyt Stykke:

„For nye Forsikringer tilkommer der Formanden $^1/_2$ Gang mere i Gebyr end fornævnte 1 og 2 Kr. Ved nye Forsikringer forstaas nye Ejendomme — derimod ikke nye Bygninger ved allerede forsikrede Ejendomme — samt Steder, der overføres fra andre Bygningsbrandforsikringer".

§ 20 ændres saaledes:

„For saa vidt den Gebyrindtægt, der efter foranstaaende Regler tilfalder Branddirektoraterne for Kjøbenhavns Nørre- og Østerbro, paa Frederiksberg, for Kjøbenhavns Vesterbro og Amager og for Kjøbenhavns Amts nordre Birk, i noget Regnskabsaar maatte overstige for Frederiksberg Branddirektorats Vedkommende 4,500 Kr. og for de tre andre Branddirektoraters Vedkommende 3,500 Kr., bliver $^3/_4$ af det overskydende at indbetale i Foreningens Kasse.

Hvis i noget Aar den Branddirektørerne i de nævnte Branddirektorater herefter tilfaldende Gebyrindtægt ikke naar de nævnte Maksimumsbeløb 4,500 Kr. og 3,500 Kr., tilsvares det manglende af Foreningens Kasse.

Ved Ledighed i Frederiksberg Branddirektorat nedsættes Maksimum for den Branddirektøren tilkommende Gebyrindtægt til 3,500 Kr. aarlig med Tillæg af $^1/_4$ af det overskydende Gebyrbeløb".

§ 21, 2det Stykke, ændres saaledes:

„For en Attest angaaende Forsikringer, der overgaar fra andre Forsikringsforeninger med uforandret Forsikringssum, tilkommer der vedkommende Vurderings-

Nr. 55. 10de Juli. mand det samme Gebyr som Beskrivelsesgebyret for nye Forsikringer, jfr. § 1. Branddirektøren tilkommer der sædvanligt Indtegningsgebyr, jfr. § 7.

Saadanne Attester, der kunne udstedes af enhver af Vurderingsmændene, udfærdiges paa dertil bestemte Blanketter".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 10de Juli 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen.
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 56.
31te
Juli.

om

Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udfor Særbæk Dampskibsbro og omkring den derudfor liggende Røn i Begtrup Vig.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udfor Særbæk Dampskibsbro og omkring den derudfor liggende Røn i Begtrup Vig indenfor et Omraade, der ligger imellem:

en Linie, der angives ved, at 2 Baaker, der ere oprejste paa Draget c. 600 Alen (c. 377 Meter) Nord for Dragsmur, holdes overet,

en Linie, der angives ved, at 2 Baaker, der ere oprejste paa Molslandet paa den lave Forstrand under Skrænten, Vest for Rønnen, holdes overet.

Baakerne ere malede røde og hvide i afvekslende horizontale Striber. Paa hver af de bageste er anbragt en Ballon, og paa hver af de forreste et Tværbrædt.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 31te Juli 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 57.
4de
August.

Bekendtgørelse

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten fra Grunden udfor Nakkehoved Fyretablissement.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten i mindre end 12 Fods ($3_{,766}$ Meter) Vanddybde udfor Nakkehoved Fyretablissements Strand.

Grænserne for denne ere betegnede ved to i hver Grænselinie paa Stranden opstillede Stager, hvorpaa der er anbragt triangulære Figurer af Lægter, og som, holdte over et, antyde de Linier i Farvandet, mellem hvilke Borttagelsen af Sten forbydes.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 4de August 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Bekendtgørelse

Nr. 58.
4de
August.

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Grunden udenfor Spodsbjerg Fyretablissement.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten, Ler, Sand og Grus i mindre end 15 Fods (4,7 Meters) Vanddybde udenfor Spodsbjerg Fyretablissements Grund.

Grænserne for det fredede Areal ere betegnede ved tvende i hver Grænselinie paa Stranden opstillede Stager, hvorpaa er anbragt triangulære Figurer af Lægter, og som holdte over et antyde de Linier i Farvandet, mellem hvilke Borttagelsen af Sten m. v. forbydes.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 4de August 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 59.
4de
August.

Bekendtgørelse

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Grundene udfor Fyret paa Kronborgpynten.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Grundene udfor Fyret paa Kronborgpynten indtil en Afstand af 1,000 Alen (628 Meter) fra Land og indenfor et Omraade, hvis Grænser ud i Farvandet betegnes ved tvende Sæt Baaker henholdsvis Nord for og Syd for Fyrtaarnet. Det første Sæt er anbragt saaledes, at den ene Baake nærmest Stranden staar i Skellet mellem Helsingør Kommunes og Kronborg Fæstnings Grund, den anden et Stykke længere tilbage, saaledes at Baakelinien bliver vinkelret paa Kystens Retning og danner den nordlige Grænse af det fredede Areal. Det andet Sæt Baaker er anbragt i Retningen retvisende Syd for Fyret, saaledes at det fredede Areals Grænse mod Syd betegnes ved, at disse sidste Baaker ses overét. Baakerne bestaar af en Midterpæl med en ligesidet Tremmetrekant paa Toppen. Bagbaakens Top er ca. 10 Fod ($3_{,139}$ Meter) højere end Forbaaken, og Trekanten paa Bagbaaken vender Spidsen nedad, paa Forbaaken opad.

Paa Kysten er der anbragt Tavler, hvorpaa Afstanden 1,000 Alen er paamalet.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 4de August 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Bekendtgørelse

Nr. 60.
4de
August.

om

Kystfredning i Frederiksborg Amtsraadskreds.

Ifølge de Kendelser, der ere afsagte af den af Landbrugsministeriet i Henhold til Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 for Frederiksborg Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission, er der truffet følgende Bestemmelser angaaende Kystfredning i nævnte Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder:

I. Ourø Kommune.

Borttagelse af Sten, Grus, Sand og Ler forbydes paa en ca. 700 Alen (439 Meter) lang Strækning fra Øens sydvestlige Spids mod Nord indtil Skellet mellem Matr. Nr. 1 b (Anneksgaarden) og Matr. Nr. 1 f samt rundt om Øerne Lindholm og Langøerne, overalt til en Afstand af 150 Alen (94 Meter) fra Kysten.

Det tillades dog Ejeren af Anneksgaarden at benytte Stenene paa selve Øen Ourø til bedre Sikring af den fredede Kyststrækning.

Ved Øens nordøstlige Spids forbydes Borttagelse af Sten, Grus, Sand og Ler paa en 1400 Alen (879 Meter) lang Strækning af Matr. Nr. 11, regnet fra den nordligste Pynt mod Vest, til en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten.

Paa de fredede Strækninger tillades det Ejerne at tage Grus og Sand til eget Brug, og det tillades Fiskere at tage Sten til Garn.

II. Ferslev—Vellerup Kommune.

Paa Strækningen fra Semmerset Skovens sydlige Kant til Sogneskellet mod Kyndby Sogn samt ved de tre udenfor liggende Langøer forbydes Borttagelse af Sten indtil en Afstand af 150 Alen (94 Meter) fra daglig Vandstands Linie.

III. Skuldelev—Selsø Kommune.

Ved Øen Eskildsø og ved den lige overfor liggende Østskov forbydes Borttagelse af Sten til en Afstand af 150 Alen (94 Meter) for den Del af Eskildsø, der ligger Nord for en Linie, trukket i Øst og Vest gennem den sydligste Bygning af Avlsgaarden, og til en Afstand af 100 Alen (63 Meter) for den Syd for denne Linie liggende Del af Eskildsø samt for hele Kysten langs Østskoven.

Nr. 60. 4de August.

IV. Gjerløv—Draaby Kommune.

Det forbydes at borttage Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten paa Strækningen fra det sydlige Skel af Matr. Nr. 10 a, Skaaninggaarden, til det sydlige Skel af Matr. Nr. 2 a, Bakkegaarden.

Herfra til et Punkt paa Kysten 100 Alen (63 Meter) fra den sydlige Ende af Kulhusbroens vestlige Stensætning forbydes Borttagelsen af Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten.

Paa de fredede Strækninger tillades det dog Ejerne at tage Ral, Grus og Sand til deres eget private Brug, ligesom der gives Fiskere Tilladelse til at tage Sten til deres Garn.

Paa Kysten mod Roskilde Fjord forbydes det udfor Kignæsgaarden, Matr. Nr. 9 c, 9 g og 9 a af Neder Draaby, at borttage Sten til en Afstand fra Kysten af 400 Alen (251 Meter).

V. Frederikssund Købstad.

Det forbydes at borttage Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Land paa Strækningen fra den østre Ende af den Dæmning, der fører over til Sydenden af Kalvøen, og vest om Kalvøen indtil Havnen, samt til en Afstand af 50 Alen (31 Meter) fra Land paa Strækningen fra Havnen indtil det nordlige Skel af Matr. Nr. 57 ved Baadebyggeriet.

Det tillades dog Ejerne at tage Grus og Sand til eget Brug.

VI. Udesundby Landdistrikt.

Det forbydes at borttage Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Land paa Strækningen fra et Punkt 250 Alen (157 Meter) Nord for det sydlige Skel af Matr. Nr. 29 rundt om Pynten paa Matr. Nr. 15 a indtil et Punkt 300 Alen (188 Meter) mod Øst maalt fra Pynten.

Det tillades dog Ejerne at tage Ral, Grus og Sand til deres eget private Brug.

VII. Græse og Sigerslevvester Kommune.

Det forbydes at borttage Sten indtil en Afstand af 300 Alen (188 Meter) saavel fra den egentlige Kyst som fra daglig Vandstandslinie paa den udenfor liggende Stenø.

VIII. Ølsted Sogn.

Det forbydes at borttage Sten, Grus og Sand til en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Land paa Kyststrækningen fra Kærdal Kilde (udfor Avedgaard) til Sognets nordlige Skel.

Det tillades dog Ejerne at tage Grus og Sand til deres eget private Brug.

IX. Kregome—Vinderød Kommune.

Det forbydes at borttage Sten, Grus og Sand til en Afstand fra Kysten af 300 Alen (188 Meter).

Det tillades dog Ejerne at tage Grus og Sand til eget Brug.

X. Vejby—Tibirke Kommune.

Det forbydes at borttage Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten paa Strækningen fra et Punkt 300 Alen (188 Meter) Vest for

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	117,200.	331,700.	
	1894 hos vedkommende Kommuner, hidrørende fra Anlægget af Jernbanelinierne: Ringe—Nyborg og Slagelse—Værslev og i Henhold til Lov Nr. 92 af 27. April 1900 hos vedkommende Kommuner hidrørende fra Anlægget af Jernbanelinierne: Holstebro — Herning, Viborg—Herning og Langaa—Silkeborg	50,040. 31		
	c. Afdrag paa Statskassens Tilgodehavende hos Københavns Kommune i Henhold til den ved Lov af 8. Maj 1894 godkendte Overenskomst betræffende forskellige Forhold vedrørende en Omordning af Banegaardsforholdene ved København	33,333. 33		
			200,573. 64	
	6. De Summer, som antages kontant at ville indkomme ved muligt Salg af Obligationer, sikrede ved 1ste Prioritets Panteret i Husmandsbrug for rentebærende Laan i Henhold til Lov Nr. 101 af 22. April 1904 om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere		1,440,000.	
				1,972,273. 64
	II. Indbetalinger af Kautionssummer, anslaas til		.....	10,000.
	III. Afdrag paa Bestillingsmænds Lønninger til deres Alderdomsforsørgelse med paaløbende Renter, anslaas til ...		.....	3,510. 16
		I alt...	.....	1,985,783. 80

Af de aldeles usikre Fordringer, væsentligst hidrørende fra personlige Krav, som efter Panternes Salg, Fallitboers Slutning eller paa lignende Maade ere blevne tilbage hos Statskassens Skyldnere, og som vel ere førte til Afgang paa Aktiverne, men dog ere blevne henstaaende inden Linien, kunne saadanne Poster efterhaanden afskrives, som, om de end ikke ere forældede, have henstaaet i hin Egenskab i over 20 Aar, naar de Oplysninger, som om Skyldnerne erhverves, udvise, at der ingen Udsigt er til i Fremtiden at erholde noget af Tilgodehavendet, hvorhos der ogsaa inden de 20 Aars Forløb kan afsluttes endelige Foreninger med saadanne Skyldnere om deres Gælds Afgørelse mod en bestemt Affindelsessums Erlæggelse, begge Dele mod behørig regnskabsmæssig Forklaring ved Statsregnskabets Aflæggelse.

Skellet mellem Tidsvilde Hegn og Tidsvilde Fiskerleje indtil den Vej, der fra Entreprenør A. Petersens Gaard, Matr. Nr. 9 c i Vejby Sogn, fører ud til Stranden. Nr. 60. 4de August.

Det tillades dog Fiskere at tage Sten til Garn, og det tillades Ejerne at tage Grus og Sand til eget Brug samt at anvende tilstedeværende Stenmateriale til saadanne Værker, som tilsigte en bedre Beskyttelse af deres egen Kyststrækning. Endvidere tillades det, at der fra Strandbredden (udfor Hanebjerg) paa Matr. Nr. 7 h, 7 k og 18 e af Vejby afhentes Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af Sognets offentlige Veje.

XI. Thorup Sogn.

Paa Kysten mod Syd forbydes Borttagelse af Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten paa Strækningen udfor Store Carlsminde fra Matr. Nr. 30 i Øst til Matr. 11 b i Vest, begge inclusive.

Fra Matr. Nr. 33 b af Kikhavn (Nord for Hundested Havn) rundt om Spodsbjerg Pynt til Matr. Nr. 28 af Kikhavn (paa den nordlige Kyst) forbydes Borttagelse af Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten, og herfra indtil Skellet mellem Thorup og Melby Sogne forbydes Borttagelse af de nævnte Materialier til en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Paa de ovenfor nævnte fredede Strækninger af Kysten i Thorup Sogn tillades det Fiskere at tage Sten til deres Garn, og det tillades Ejerne paa deres egen Ejendom at tage Ral, Grus og Sand til eget Brug samt at anvende saavel disse Materialier som ogsaa større Sten til bedre Sikring af deres egen Kyststrækning.

Med Hensyn til Fredningen af Grunden udfor Spodsbjerg Fyretablissement henvises til en anden Bekendtgørelse af Dags Dato.

XII. Søborg—Gilleleje Kommune samt Græsted Sogn.

Det forbydes at borttage Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten fra Søborg Sogns vestlige Skel rundt om Gilbjerg Hoved indtil det østlige Skel for Marinemaler Arnesens Ejendom Matr. Nr. 3 dt og 3 dz.

De samme Materialier forbydes det at borttage paa Strækningen fra Gilleleje Havn indtil det vestlige Skel for den til Nakkehoved Fyretablissement hørende Lod, samt udfor Matr. Nr. 2 og de vestligste 100 Alen (63 Meter) af Matr. Nr. 3 af Nakkehoved, samt endelig udfor en 1000 Alen (628 Meter) lang Strækning udfor Munkerup, nemlig fra Midten af Matr. Nr. 10 b i Vest til Skellet mellem Matr. Nr. 5 a og 1 a i Øst.

Paa de fredede Strækninger tillades det Fiskere at tage Sten til deres Garn, ligesom det tillades Ejerne (Brugerne) at tage Grus og Sand til deres eget private Brug.

Angaaende Fredningen af Forstranden udfor Nakkehoved Fyretablissement henvises til en anden Bekendtgørelse af Dags Dato.

XIII. Asminderød Sogn.

Det forbydes at borttage Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten paa Sognets hele Kyststrækning. Fiskere maa dog tage Sten til deres Garn, og det tillades Ejerne at tage Grus og Sand til deres eget private Brug.

XIV. Hørsholm Sogn.

Det forbydes at borttage Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand af 600 Alen (377 Meter) fra Kysten paa Strækningen fra det nordlige Sogneskel indtil udfor Rungsted Kro og til en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten paa Strækningen fra Rungsted Kro til Amtets sydlige Grænse ved Smidstrup.

Nr. 60. 4de August. Det tillades dog Fiskere at tage Sten til deres Garn og det tillades Ejerne at tage Grus og Sand til deres eget private Brug.

XV. Snodstrup Sogn.

Det forbydes at borttage Sten til en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra Kysten udfor Matr. Nr. 5 a af Lille Rørbæk og fra Dagligvandslinien paa den udenfor liggende Holm samt fra Kysten udfor Matr. Nr. 4 a af Lille Rørbæk og endvidere til en Afstand af 100 Alen (63 Meter) fra Kysten udfor Matr. Nr. 3 e ligeledes af Lille Rørbæk.

XVI. Blidstrup Sogn.

Det forbydes at borttage Sten, Grus og Sand indtil en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Kysten paa Strækningen fra Sogneskellet mellem Blidstrup Sogn og Vejby Sogn indtil et Punkt udfor Vejen mellem Matr. Nr. 12 ag og 12 s af Hesselbjerg.

Det tillades dog Ejerne (Brugerne) at tage Ral, Grus og Sand til deres eget private Brug.

Paa Strækningen fra Matr. Nr. 44 g til Matr. Nr. 45 c af Udsholt, begge inclusive, forbydes Borttagelsen af Sten, Grus og Sand indtil en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten.

Det tillades dog Ejerne (Brugerne) at tage Grus og Sand til eget Brug. Paa de fredede Strækninger tillades det endvidere Fiskere at tage Sten til deres Garn.

XVII. Tikøb—Hornbæk—Hellebæk Kommune.

Det forbydes at borttage Sten, Grus, Sand og Ler paa Strækningen fra Sogneskellet mellem Esbønderup og Hornbæk indtil Matr. Nr. 27 cq af Horneby (ved den 3die Tangvej) samt paa Strækningen fra Hornbæk Havn mod Øst indtil Hornbæk Plantages østlige Ende ved Ellekilde til en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten, og paa Strækningen fra Ellekilde til Skellet for Helsingør Købstads Overdrev ved den vestlige Ende af Teglstrup Hegn til en Afstand af 500 Alen (314 Meter) fra Kysten.

Paa de ovennævnte fredede Strækninger tillades det Fiskere at tage Sten til deres Garn, og det tillades Ejerne (Brugerne) at tage Grus og Sand til deres eget private Brug samt at anvende det paa Strandbredden værende Stenmateriale til bedre Sikring af deres egen Kyststrækning.

Det tillades endvidere Statsskovvæsenet fra Strandbredden udfor Hornbæk Plantage at tage de til Vedligeholdelse af Vejene i Plantagen fornødne Stenmaterialier, idet det forudsættes, at de bestaaende Høfdeanlæg vedligeholdes.

Paa Tikøb Sogns Kyststrækning Syd for Helsingør forbydes det at borttage Sten, Grus, Sand og Ler indtil en Afstand af 400 Alen (251 Meter) fra Kysten. Det tillades dog Fiskere at tage Sten til deres Garn, og det tillades Ejerne (Brugerne) af de til Kysten stødende Lodder at tage Grus og Sand til deres eget private Brug.

XVIII. Helsingør Købstad, Overdrev og Markjorder.

Det forbydes at borttage Sten, Grus, Sand og Ler udfor Teglstrup Hegn, en Strækning af ca. 1500 Alen (942 Meter), til en Afstand af 700 Alen (439 Meter) fra Kysten og paa Strækningen fra Teglstrup Hegns østlige Skel til Skellet mellem Grønnehave og Kronborg Fæstnings Terrain til en Afstand af 900 Alen (565 Meter) fra Kysten. Herfra undtages en 400 Alen (251 Meter) lang Strækning omkring det Sted

paa Grønnehave, hvor de dansk-svenske Telegraf- og Telefonkabler ere landede, for hvilken Strækning der er truffet særlige Bestemmelser ved Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 4de Februar 1908. Nr. 60. 4de August.

Paa de fredede Strækninger tillades det Ejerne (Brugerne) at tage Grus og Sand til deres eget private Brug, ligesom det tillades dem at benytte det tilstedeværende Stenmateriale til bedre Sikring af deres egen Kyststrækning.

Endvidere skal Forbudet mod Borttagelsen af Sten, Grus, Sand og Ler udfor Helsingør Kommunes Ejendom „Grønnehave", Matr. Nr. 23 a, ikke omfatte den for Græsvækst blottede Del af Strandbredden, dog paa Betingelse af, at Helsingør Kommune holder denne Kyststrækning behørig beskyttet mod Bortskæring ved Anlæg af Høfder eller andre Kystsikringsværker.

Fra Matr. Nr. 81 e af Helsingør Købstads Markjorder Syd for Kronborg til Skellet mod Tikøb Sogn forbydes Borttagelsen af Sten, Grus, Sand og Ler til en Afstand fra Kysten af 400 Alen (251 Meter). Det tillades dog Fiskere at tage Sten til deres Garn, og det tillades Ejerne (Brugerne) at tage Grus og Sand til deres eget private Brug samt at anvende det paa Strandbredden værende Stenmateriale til bedre Sikring af deres egen Kyststrækning.

Angaaende Fredningen af Forstranden udfor Fyret paa Kronborgpynten henvises til en anden Bekendtgørelse af Dags Dato.

De ommeldte Forbud omfatte tillige, forsaavidt Undtagelse ikke maatte være gjort, de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade, som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til § 5 i Lov af 18de Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 4de August 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 60. Bek. af 4. Aug. om Kystfredning i Frederiksborg Amtsraadskreds.

Nr. 61.
5te
August.

Bekendtgørelse

om

en Udvidelse af Omraadet for det af Justitsministeriet under 17de April 1885 stadfæstede Bygningsreglement med Tillæg af 15de Februar 1906 for en Del af St. Jørgensbjerg Sogn under Kjøbenhavns Amt.

I Henhold til Lov af 11te Februar 1876 angaaende Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter, jfr. Lov af 5te December 1894 angaaende yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæder § 1, bestemmes herved i Overensstemmelse med Vedtagelse af Sogneraadet for St. Jørgensbjerg Sogn under Kjøbenhavns Amt, at Omraadet for det af Justitsministeriet under 17de April 1885 stadfæstede Bygningsreglement med Tillæg af 15de Februar 1906 for en Del af bemeldte Sogn ændres derhen, at Reglementet foruden for det øvrige i dettes § 1 og Tillæget af 15de Februar 1906 nævnte Omraade tillige gælder for Hedegaardene Nord for Banelinien, Ladegaardshusene samt Haraldsborg Mølles Jorder (Matr.-Nr. 22 af Klostermarken).

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 5te August 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 62.
11te
August.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Bygningsreglement for Farum Kommune under Frederiksborg Amt.

I Henhold til Lov af 11. Februar 1876 om Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter, jfr. Lov af 5. December 1894 om yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne, stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Farum Kommune vedtagne Bygningsreglement for bemeldte Kommune.

§ 1.

Dette Reglement gælder for Farum By og nærmeste Omgivelser indenfor følgende Grænser: Skellet mellem Stavnsholts og Farumgaards Jorder, Stavnsholtvejen (Bivej Nr. 4), Indkørselsvejen til Gaarden Matr. Nr. 18 af Farum, Bybæksrenden, Jernbanelinien til dennes Skæring med Farum Gydevej (Vejen fra Farum By til Farum Overdrev), derfra en ret Linie til Gedevasevejens (Bivej Nr. 1) første Delingspunkt, endvidere denne Vej, Vejen til Præstemosen, dennes Udløb og endelig Farum- og Furesøen med mellemløbende Aa.

§ 2.

Til at vaage over, at de i dette Reglement givne Bestemmelser overholdes, oprettes en Bygningskommission, bestaaende af 3 Medlemmer, der vælges af Sogneraadet blandt Distriktets Beboere for 3 Kalenderaar. Hvert Aar afgaar et Medlem, de to første Gange efter Lodtrækning. Genvalg kan finde Sted.

Kommissionen vælger sin Formand blandt sine Medlemmer.

§ 3.

Ingen ny Gade eller Vej, der tjener som Adgang for flere Ejendomme, maa anlægges med en mindre Bredde end 20 Alen ($12{,}_5$ m.), deri indbefattet et mindst 3 Alen (2 m.) bredt Fortov paa hver Side af Vejen. Dog kan Bygningskommissionen med Sogneraadets Samtykke meddele Lempelser med Hensyn til Vejens Bredde, naar den ikke kan antages at ville blive en almindelig Færdselsaare.

De i denne Paragraf omhandlede Gaders og Vejes Navne bestemmes af Sogneraadet.

Nr. 62. 11te August.

§ 4.

Enhver, der vil opføre en ny Bygning eller foretage en saadan Til- eller Ombygning, at det bebyggede Areal forøges eller en Etage paabygges eller en Kælder anbringes eller en Ydermur nedtages eller opføres, skal derom gøre skriftlig Anmeldelse til Kommissionens Formand, ledsaget af de fornødne Tegninger. Naar Kommissionen derefter har synet Byggestedet, hvilket skal ske senest 5 Dage efter Anmeldelsen, og godkendt dette og Tegningen, gives der skriftlig Tilladelse til Arbejdets Udførelse. Naar dette er fuldført, anmeldes det for Bygningskommissionen, der tager Syn over Bygningen og, saafremt Arbejdet er udført forsvarligt og overensstemmende med de godkendte Planer, giver skriftlig Tilladelse til, at Bygningen tages i Brug.

§ 5.

For de Forretninger, der foretages i Anledning af dette Reglement, skal der erlægges følgende Gebyr: Ved Opførelse af en ny Bygning, Paabygning eller Tilbygning til en ældre, erlægges der for hver Etage 4 Kr. for hver 100 □ Al. (40 kv. m.) eller Dele deraf, som Arbejdet omfatter.

Som gebyrpligtig Etage betragtes enhver Kælder, hvis Loft ligger mindst $1^1/_2$ Al. (1 m.) over Jordsmonnet, og enhver Tagetage, hvori indrettes særlig Beboelse.

Gebyret betales til Bygningskommissionens Formand, naar han udfærdiger Byggetilladelsen, og tilfalder Kommunekassen.

§ 6.

Ingen ny Bygning maa paabegyndes, før Sundhedskommissionen har erklæret, at der paa dens Grund forefindes tilstrækkeligt og for Sundheden uskadeligt Vand, eller at Brugen af saadant paa anden Maade er sikret, at Afløb af Spilde- og Overfladevand er ordnet paa betryggende Maade, og at Grunden ved Dræning eller paa anden Maade er tilstrækkelig tørlagt.

§ 7.

Ingen Bygnings Højde maa være større end Bredden af den Vej eller Gade, hvortil den vender ud, med Tillæg af en Fjerdedel, Højden maalt fra Jordsmon eller Fortov til Overkanten af Bjælkelaget, hvorfra Taget bliver at regne. Ved Bygninger, der ikke ligge umiddelbart ud mod Vejen, bliver det mellemliggende bebyggede eller ubebyggede Rum at tillægge Vejens Bredde ved Bestemmelsen af Højden, hvortil der maa bygges. I intet Tilfælde maa dog Bygningens Højde overstige 25 Alen (16 m.) til Bjælkernes Overkant.

Hjørnebygninger umiddelbart imod Vej eller Fortov skulle have afbrudte Hjørner af mindst 3 Alens (2 m.) Bredde med lige store Vinkler mod Sidefladerne; Hjørnerne kunne dog ogsaa afrundes, i hvilket Fald Buen ikke maa springe over 12 Tommer (0,30 m.) frem over den foran bestemte Linie. Skulde særlige Forhold tale derfor, kan Bygningskommissionen meddele Dispensation fra Bestemmelsen om afbrudte Hjørner.

§ 8.

Nedgang fra Gade eller Vej til Kældere eller udvendige Opgange maa ikke gives større Fremspring end 18 Tom. (0,5 m.) og dette kun, hvor der dog bliver 2 Al. ($1_{,25}$ m) tilbage mellem Fortovets Yderkant og Op- eller Nedgangen.

Fremspringende Trapper skulle have afrundede Hjørner og udvendige Kældernedgange forsynes med forsvarligt Gelænder af Jern eller andet Metal.

Porte, Døre, Skodder og Vinduer, hvis Underkant ikke er mindst $3^1/_4$ Al. (2 m) over Gade eller Vej, maa ikke indrettes til at aabne udad over Gade eller Vej. Lyskasser til Kældervinduer skulle være forsynede med forsvarlig Rist eller Gelænder og maa ikke have større Fremspring fra Huslinien end foran foreskrevet for Trapper og Kældernedgange. Nr. 62. 11te August.

Karnapper og andre Fremspring maa ikke anbringes ud over Gade eller Vej i mindre Højde end $3^1/_2$ Al. ($2{,}_2$ m).

§ 9.

Enhver Bygnings Fundament skal være forsvarligt i Forhold til dens Størrelse, Beskaffenhed og Bestemmelse og skal staa paa fast Grund, for Ydermures vedkommende mindst $^3/_4$ Al. ($0{,}_5$ m) for 1-Etages og 1 Al. ($0{,}_{65}$ m) for 2- og 3-Etages Bygninger under Jordlinien og for Skillemures vedkommende mindst $^1/_2$ Al. ($0{,}_{30}$ m) under samme Linie.

Fundamentets Tykkelse skal for Ydermurenes vedkommende i 12 Tommers ($0{,}_{30}$ m) og for Skillemurenes i 9 Tommers ($0{,}_{25}$ m) Højde være mindst $4^1/_2$ Tomme ($0{,}_{12}$ m) mere end de Mures, der skulle opføres derpaa.

Blandingsforholdet for Betonfundamenter maa ikke gaa under 1—4—10.

I Frostvejr maa Støbning af Betonfundamenter ikke finde Sted, og ved indtrædende Frostvejr skal det allerede støbte tildækkes.

§ 10.

I Beboelseshuse skulle alle udvendige Mure, i andre Bygninger alle Mure, der vende ud mod Gade eller Vej eller ere anden Mands Grund nærmere end 10 Alen ($6{,}_{25}$ m), være af Grundmur. Dog kunne Bygninger paa 1-Etage eller en Etages Paabygning paa ældre Bygninger udføres af Mur- og Bindingsværk.

Udhuse, Stalde, lukkede Skure og deslige kunne opføres af hvilketsomhelst Materiale, naar de, foruden at være forsynede med brandfrit Tag, ere fjernede 10 Alen ($6{,}_{25}$ m) fra anden Mands Grund, ikke ere over 6 Al. (4 m) til Taget og de derhos ikke indeholde noget Ildsted. Aabne Skure, som hvile paa Træpiller, Latrinbygninger, der ikke ere over $4^1/_2$ Alen (3 m) høje, skulle dog ikke være underkastede ovennævnte Indskrænkninger.

Enhver ny Gavl, der adskiller Bygningen fra Naboejendommen, skal være en Brandgavl.

En Brandgavl skal være af Grundmur af mindst 1 Stens Tykkelse og række mindst 6 Tom. ($0{,}_{15}$ m) over Taget. Ingen Trædrager eller andet Træværk maa ligge dybere ind i en Brandgavl end dennes halve Tykkelse, og maa der i samme ikke anbringes Vinduer eller andre Aabninger uden Bygningskommissionens Samtykke.

I grundmurede Bygninger skulle Ydermurene have en Tykkelse af mindst 1 Sten, i Bygninger paa flere Etager af 1 Sten i øverste Etage og for hver af de underliggende Etager $^1/_2$ Sten mere. Bruges hul Mur, regnes det hule Rum ikke med til Murtykkelsen, og i saadanne Mure skal der i mindst hvert fjerde Skifte anbringes Bindere af galvaniseret Hegntraad af Tykkelse mindst som Nr. 6 og med indbyrdes Afstand i Skiftet af højst 1 Alen ($0{,}_{60}$ m).

Hovedskillerum eller saadanne Skillerum, som strække sig lodret gennem flere Etager, skulle i Kælderen eller under Stueetagens Gulv være af 1 Stens Grundmur, men kunne i de øvre Etager være $^1/_2$ Stens Mur eller Mur- og Bindingsværk. Andre Skillerum kunne opføres af $^1/_2$ Stens Mur eller Mur- og Bindingsværk eller, forsaavidt de ikke have Støtte fra neden af, af 2 Lag Brædder 1 Tom. ($0{,}_{025}$ m) tykke, som kalkpudses.

Nr. 62. Bek. af 11. Aug. om et Bygningsreglement for Farum Kommune.

Nr. 62. 11te August.

I alle Murene skal i Stueetagens Gulvhøjde, som altid skal være mindst 6 Tom. (0,15 m) over Jordsmonnet, anbringes et Lag af Tjærepap, Skifer eller andet for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale.

I Henseende til ovenstaaende Regler for Murtykkelsen regnes Kælderen for en Etage, naar den er 2 Alen (1,25 m) høj over Jordsmonnet.

§ 11.

Bjælkerne i Beboelseshuse skulle have et Tværsnit af mindst 6 Tom. (0,15 m) i Kvadrat, naar Afstanden mellem Støttepunkterne ikke er over 5 Alen (3,15 m). For hver Fod (0,30 m), denne Afstand forøges, tillægges 1/4 Tom. (0,5 cm) i det kvadratiske Tværsnit. Bruges et rektangulært Tværsnit, maa der tillægges mindst halvt saa meget i Højden som der tabes i Bredden, og bør Bredden altid være mindst halv saa stor som Højden. Afstanden mellem Bjælkerne i et almindelig 1-Etages Hus uden Beboelse paa Loftet maa ikke være over 2 Alen (1,25 m) maalt fra Midte til Midte, og mindst hver 3die Bjælke skal være gennemgaaende og forsynet med Muranker i begge Ender. I Bygninger med 2 Beboelseslejligheder over hinanden maa Bjælkernes Afstand ikke være over 1 1/2 Alen (1 m) fra Midte til Midte.

I saadanne Bygninger skal der mellem de over hinanden beliggende Lejligheder anbringes Indskud af Brædder af mindst 1 Tommes (2,5 cm) Tykkelse og tæt sammensluttende. Hvor Bjælkerne ere smallere end 7 Tom. (0,18 m), maa dette Indskud hvile paa Lægter, fastgjorte til Bjælkernes Sider, i Bjælker af 7 Tommers (0,18 m) Tykkelse eller derover kan det indskydes i Not. Det dækkes med et mindst 2 Tom. (5 cm) tykt Lag Ler, til hvis Bearbejdelse der bruges det mindst mulige Kvantum Vand, og som skal være udtørret, inden det dækkes af Gulvbrædderne.

Tagværkets Tømmer maa ikke have en ringere Gennemsnitsflade end 5 Tom. (0,13 m) i Kvadrat og dette kun, naar Afstanden mellem Understøttelsespunkterne ikke er over 6 Alen (3,75 m). For større Afstande følges samme Regel som for Bjælkerne.

Afstanden maales paa det vandrette Plan.

Dækkes Taget med Skifer, Cement- eller Teglsten, skal Afstanden mellem Spærene være højst 1 1/2 Alen (1 m) fra Midte til Midte. Til lettere Tage kan Afstanden være indtil 2 Alen (1,25 m).

§ 12.

Alle Tage skulle tækkes med uantændeligt Materiale; dog kunne allerede tilstedeværende Bygninger med Straa- eller Spaantage fremdeles vedligeholdes med saadanne. Ligeledes kunne de til et Landbrug hørende Avlsbygninger tækkes med Straa, for saa vidt de ligge i den i Brandloven fordrede Afstand fra andre Bygninger.

Bygningskommisionen kan give Tilladelse til Anvendelse af Tagpap og Tagfilt, naar den erkender det Materiale, der benyttes, som forsvarligt, og bifalder Maaden, hvorpaa det oplægges.

Tagkviste maa ikke have mere end 2 Alen 15 Tom.s (1,65 m) Højde i Falsen og 2 3/4 Alens (1,75 m) Bredde udvendig. Afstanden mellem 2 Kviste maa ikke være mindre end den bredeste af disse, og Afstanden fra Indersiden af Husets Gavl til nærmeste Tagkvist maa ikke være mindre end Halvdelen af Kvistens Bredde. Tagkviste skulle derhos dækkes med uantændeligt Materiale og deres Sider behandles paa samme Maade eller udmures.

Indenfor en Afstand af 5 Alen (3,15 m) fra anden Mands Grund skal det være forbudt at anvende Træ eller andet brændbart Materiale til Tagrender, Gesimser, Altaner, Verandaer, udvendige Trapper, Spir, Forsiringer og overhovedet til nogen

Bygningsdel af eller Tilføjning til Bygningen, der ligger udenfor Ydermuren. Ældre Bygninger skulle i Tilfælde af Ombygning bringes i Overensstemmelse med disse Regler. Udvendige Trapper, der kun føre til Stueetagen, kan Bygningskommissionen dog tillade udførte af Træ. Enhver ny Bygning, som ikke ligger mindst 1 Alen (0,65 m) fra Fortov, Vej eller Nabogrnnd, skal mod disse forsynes med Tagrender med Nedløbsrør. Nr. 62. 11te August.

§ 13.

Enhver ny Beboelseslejlighed skal have en Højde fra Gulv til Loft af mindst 4 Alen (2,5 m).

Paa Loftet maa ikke indrettes Beboelseslejlighed, medmindre der findes Panel mod Tagskraaningen samt Vinduer, der kunne give fornøden Lysning og Luft i Værelserne.

§ 14.

I enhver ny Bygning, der foruden Kælderen har flere end en til Beboelse indrettet Etage, skal der anbringes to Trapper, hvis Bredde mellem Vangerne skal være for den ene mindst 1 Alen 9 Tom. (0,85 m), for den anden 1 Alen 3 Tom. (0,70 m), og skal den Gang, der forbinder den største af dem med Vej, Gade eller Gaard, have en Bredde af mindst 2 Alen (1,25 m).

Mellem Trapperne skal der i hver Etage være Forbindelse; de skulle forsynes med Rækværk og have fornødent Lys og Luft. Anbringes de umiddelbart ved Siden af hinanden, skulle de adskilles ved et grundmuret Skillerum af mindst 1 Stens Tykkelse.

Naar en Bygning med Brandmur adskilles i flere Dele, betragtes enhver af disse i denne Henseende som særskilt Bygning.

§ 15.

Vinduer fra Værelser eller Køkken, som vende ud mod andre Bygninger eller mod Nabogrund, skal være fjernet mindst 4 Alen (2,5 m) fra disse.

§ 16.

Ved Opførelse af Bygninger, der ere bestemte til paa en Gang at optage et større Antal Mennesker, kan Bygningskommissionen stille saadanne Krav til Bygningens Beskaffenhed og Indretning, som findes fornødne til Sikring mod Fare.

§ 17.

Alt Bygningsarbejde skal udføres saa forsvarligt, at der ikke derved beredes Fare for Arbejdere eller Beboere.

§ 18.

Forsømmer nogen at gøre den i § 4 omtalte Anmeldelse eller tager en Bygning i Brug, forinden Tilladelse er givet, eller overtræder et af Bygningskommissionen nedlagt Forbud, skal han bøde fra 5—50 Kroner. For andre Overtrædelser af dette Reglement anses den eller de Haandværkere, som har besørget Arbejdet udført, med Bøder fra 10—200 Kroner. Kan eller vil den byggende ikke opgive Navnet paa disse, anses han med samme Straf. Han skal derhos være forpligtet til under en daglig Mulkt inden en af Retten bestemt Frist at foranstalte den ulovligt opførte Bygning

Nr. 62. 11te August. nedrevet eller den lovstridige Indretning borttaget eller tilbørligt forandret, medmindre Justitsministeriet meddeler Samtykke til, at Sagen kan frafaldes, imod at den paa anden Maade afgøres efter et af den skyldige tilbudt Forlig.

Alle Bøder tilfalde Farum Sogns Hjælpekasse.

Sager angaaende Overtrædelser af dette Reglement behandles som offentlige Politisager.

§ 19.

Bygningskommissionens Bestemmelser kunne indbringes til Amtets Afgørelse, og er dette bemyndiget til, naar vægtige Grunde tale derfor, efter at Sogneraadets Erklæring er indhentet, at tillade Afvigelser fra dette Reglements Bestemmelser.

§ 20.

Bestemmelserne i Brandpolitiloven angaaende Bygninger paa Landet ere fremdeles gældende.

§ 21.

Metermaalene blive først at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Meterloven er traadt i Kraft.

§ 22.

Dette Reglement træder i Kraft en Maaned efter den Dag, da det Nummer af Lovtidende, hvori Reglementet kundgøres, udgaar.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 11te August 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Kapitel II.

§ 10.

I Finansaaret fra den 1. April 1909 til den 31. Marts 1910 bevilges til Udgift en Sum af 102,256,832 Kr. 70 Ø. til de i §§ 11—27 nævnte Udgifter.

§ 11.

Til Hans Majestæt Kongens Civilliste opføres 1,000,000 Kr.

§ 12.

Til det kongelige Huses Apanager bevilges 155,200 Kr.

§ 13.

Til Udgifter ved Rigsdagen bevilges 800,000 Kr.

§ 14.

Til Statsraadet bevilges nedenstaaende 145,860 Kr.

	Kr.	Kr.
A. Ministrenes Lønninger m. m.		120,000.
B. Statsraadssekretariatet:	Kr.	
1. Lønninger	9,000	
2. Medhjælp	1,000	
3. Almindelige Udgifter (til Konseilspræsidentens Raadighed).	4,700	
4. Ministerielle og Kontorudgifter	2,000	
5. Ekstraordinær Understøttelse	160	
		16,860.
C. Honorarer m. m. til 2 Direktører eller Kommitterede i Krigsministeriet og Marineministeriet		9,000.
		145,860.

Bekendtgørelse

Nr. 63.
11te
August.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til den under 17de Juli 1907 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Gedser Stationsby i Skelby-Gedesby Kommune under Maribo Amt.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Skelby-Gedesby Kommune vedtagne Tillæg til den under den 17de Juli 1907 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Gedser Stationsby i bemeldte Kommune.

Skønner Sundhedskommissionen, at de aabne Grøfter eller lukkede Kloakledninger, der modtager Spildevand fra flere Ejendomme, er ufyldestgørende, eller at der i det hele savnes betryggende Afløb, kan der af Sogneraadet efter Sundhedskommissionens Indstilling paabydes Anlæg af Fællesledninger i saa stor en Udstrækning, som nødvendigt findes, naar det forinden ved Kendelse af Vandsynsmændene eller Landvæsenskommissionen er afgjort, at Anlægget skal fremmes. Saafremt mindelig Forening ikke opnaas med vedkommende Grundejere, bliver Bekostningerne ved de af Sundhedskommissionen foreslaaede Arbejder forskudsvis at afholde af Kommunekassen, og det afgøres ved Kendelse af de i Lov Nr. 63 af 28de Maj 1880, jfr. Lov Nr. 128 af 19de April 1907, omhandlede Vandsynsmænd, eventuelt af Landvæsenskommissionen, efter hvilke Regler, og af hvem de paagældende Udgifter endelig skal udredes.

Paa samme Maade kan der, naar Sundhedskommissionen skønner, at Spildevandet fra Enkeltledninger eller Fællesledninger ikke bortledes paa naturlig Maade ved Afløb til Stranden, af Sogneraadet efter Sundhedskommissionens Indstilling paabydes kunstig Bortledning af Vandet ved Anlæg af septic tanks, Vindmotor eller paa anden hensigtsmæssig Maade, under Forudsætning af, at Projektet forinden er godkendt ved Kendelse af Vandsynsmændene eller Landvæsenskommissionen. Med Hensyn til Udredelsen af Omkostningerne ved saadant Anlæg forholdes der paa samme Maade som foran bestemt for Anlæg af Fællesledninger.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 11te August 1909.

Svend Høgsbro.

V. Giese,
fg. Fm.

Nr. 64.
20de
August.

Bekendtgørelse

om

en Ændring i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Maribo Amt.

I Anledning af, at Nakskov Byraad fra den 1ste Oktober 1909 at regne med Ministeriets Tilladelse overtager Vedligeholdelsen af en c. 390 Favne lang Strækning af Maribo Amts Landevej Nr. 20, en c. 390 Favne lang Strækning af samme Amts Landevej Nr. 22 og en c. 83 Favne lang Strækning af samme Amts Landevej Nr. 24, foretager Ministeriet herved nedennævnte Forandringer i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Maribo Amt, nemlig:

Følgende i Fortegnelsen opførte Landeveje betegnes fremtidig saaledes:

Nr. 20. „Vejen fra Skellet mellem Nakskov By og Landsogn gennem Horslunde By til Bivejene Nr. 3 og Nr. 4 i Horslunde-Nordlunde Kommune".

Nr. 22. „Vejen fra Skellet mellem Nakskov By og Branderslev Sogn til Taars Færgebro".

Nr. 24. „Vejen fra Skellet mellem Nakskov By og Landsogn til Vej Nr. 16 ved Sædinge".

Hvilket herved i Henhold til § 2 i Lov af 21 Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. v. samt i Forbindelse med Ministeriets Bekendtgørelse af 28de November 1907 bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 20de August 1909.

Th. Larsen.

G. Giødesen.

Bekendtgørelse

Nr. 65.
14de
August.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt for Lundby Kommune under Præstø Amt.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Lundby Kommune den 26de f. M. vedtagne Sundhedsvedtægt for bemeldte Kommune.

§ 1.

Det stedlige Tilsyn med Kommunens Sundhedsvæsen, særlig Overholdelsen af nærværende Vedtægt, varetages af en af Sogneraadet udnævnt Sundhedskommission bestaaende af 5 Medlemmer, valgte blandt de til Deltagelse i kommunale Valg berettigede Beboere.

Valget gælder for 4 Aar, dog saaledes, at første Gang afgaar 2 Medlemmer efter Lodtrækning efter 2 Aars Forløb, og senere afgaar efter Tur hvert andet Aar skiftevis 3 og 2 Medlemmer.

Personer, der er over 60 Aar gamle, er fritagne for Valg, ligesom afgaaende Medlemmer af Kommissionen kunne fordre sig fritagne for Genvalg i et lige saa langt Tidsrum som det, hvori de har fungeret. Iøvrigt er enhver valgberettiget Beboer i Kommunen pligtig at modtage Valg til Kommissionen, medmindre Sogneraadet maatte fritage Vedkommende.

Sogneraadet kan afskedige Medlemmer af Kommissionen forinden Funktionstidens Udløb, men saadan Beslutning kan af Vedkommende indankes for Amtsraadet. I Tilfælde af Paaanke fungerer det paagældende Medlem fremdeles, indtil Amtsraadets Kendelse er falden.

Afgaar noget Medlem før Valgperiodens Udløb, vælger Sogneraadet i det første derpaa følgende Møde et nyt Medlem for den tilbagestaaende Del af Valgperioden.

Kommissionen vælger selv sin Formand, der bestemmer Tid og Sted for Mødernes Afholdelse og sammenkalder Medlemmerne saa ofte, han dertil finder Anledning, eller naar mindst 2 Medlemmer forlange det. Kommissionen skal dog samles mindst 2 Gange aarlig, hvoraf den ene Gang i Sommerhalvaaret.

Kommissionens Beslutninger tages ved almindelig Stemmeflerhed; er Stemmerne lige, gør Formandens Stemme Udslaget. Kommissionen er beslutningsdygtig, naar mindst 2 Medlemmer foruden Formanden er tilstede.

B. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Nr. 65. 14de August.

Tid og Sted for Kommissionens Møder meddeles hver Gang i betimelig Tid Politimesteren og Distriktslægen, der er berettigede til at deltage i Møderne, dog uden Stemmeret.

Formanden besørger Korrespondancen, fører Forhandlingsprotokollen og tilstiller hvert Aars 1ste April Sogneraadet en bekræftnt Udskrift af, hvad der er tilført Protokollen i det sidst forløbne Aar, regnet fra 1ste April til 31te Marts.

Iøvrigt fordeler Kommissionen selv Arbejdet mellem sine Medlemmer.

Forhandlingsprotokollen anskaffes for Kommunekassens Regning, og iøvrigt vil Kommissionens Udgifter til Protokoller, Porto og Skrivematerialier etc. blive Formanden refunderede af Kommunens Kasse, dog vil der for større eller ekstraordinære Udgifters Vedkommende forud være at indhente Approbation af Sogneraadet.

§ 2.

Sundhedskommissionen har Adgang til at undersøge alle de Forhold, som omhandles i denne Vedtægt, saavel paa offentlige som private Ejendomme.

§ 3.

Naar en Foranstaltning, som Sundhedskommissionen mener bør træffes af Sundhedshensyn, vil medføre Udgift for Kommunen, har den forud at erhverve Sogneraadets Tilladelse til saadan Udgifts Afholdelse.

§ 4.

Om alle offentlige Vandsteder og Brønde skal der fredes, og enhver Forurening af samme saasom ved Afløb fra Møddinger, Stalde og lignende eller ved Henkasten af Aadsler er forbudt.

§ 5.

Ved enhver Bygning skal være fornødent Afløb for Regnvand, Spildevand og deslige i uhindret Forbindelse med andet Afløb, saaledes at Afløbsvandet ikke siver i Jorden i en efter Sundhedskommissionens Skøn for Sundheden farlig Nærhed af beboede Bygninger. Afløbsrenderne skal holdes tilbørlig rensede og, om Kommissionen skønner det nødvendigt, være rørlagte eller brolagte i Bunden.

Finder Sundhedskommissionen Anlæg af Fælledledninger nødvendigt, kan den med Sogneraadets Samtykke paabyde Anlæg af saadanne i saa stor Udstrækning, som den skønner fornødent, saaledes at Omkostningerne, saafremt mindelig Forening ikke opnaas med alle Vedkommende, forskudsvis afholdes af Kommunens Kasse, hvorefter Spørgsmaalet om, efter hvilke Regler og af hvem Udgifterne endelig skal udredes, afgøres ved Kendelse af de i Lov 28de Maj 1880, jfr. Lov Nr. 128 af 19de April 1907, ommeldte Vandsynsmænd, eventuelt af Landvæsenskommissionen.

De fornødne nærmere Bestemmelser med Hensyn til private Stikledningers Tilslutning til Hoved-Kloakledninger træffes af Sogneraadet.

§ 6.

Brønde til Husbrug skal ligge i en Afstand af mindst 6 Alen fra Møddinger, Latriner og Stalde eller Svinestier, medmindre de er cementerede i mindst 4 Alens Dybde, i hvilket Tilfælde 3 Alens Afstand er tilstrækkelig.

Brøndene skal holdes fri for overjordiske Tilløb, i hvilket Øjemed Jordsmonnet i en efter Sundhedskommissionens Skøn passende Omkreds af fra 1 til 3 Alen skal være højnet og brolagt. Nr. 65. 14de August.

Naar Kommissionen skønner det nødvendigt, kan den med Sogneraadets Samtykke forlange, at Brøndvandet paa mistænkelige Steder undersøges for Kommunens Regning. Viser en saadan Undersøgelse, at Vandet efter Sundhedspolitiets — Politimesteren og Distrikslægen — Skøn er sundhedsfarligt, kan Kommissionen paalægge Ejeren uopholdelig at søge Manglerne afhjulpne, ligesom Vandets Benyttelse til Husbrug midlertidig eller for bestandig kan forbydes. Paabyder Kommissionen Brøndens Tilkastning, eller forbydes dens Brug for bestandig, kan Vedkommende indanke Kommissionens Beslutning for Amtet.

Nye Brønde skal sættes af Cement- eller Murstensmaterialier og mures i Cement i en Dybde af mindst 2 Alen under Jordoverfladen.

§ 7.

Nærmere end 10 Alen fra Andenmands beboede Hus maa Møddinger, Svinestier eller Latriner ikke være anbragte, medmindre Sundhedskommissionen skønner det ugørligt for vedkommende Ejer eller Bruger at anbringe dem i saa stor Afstand.

§ 8.

Ved enhver Ejendom skal være fornødent Latrinhus, indrettet saaledes, at det kan renses paa forsvarlig Maade. Hvor beboede Huse ligger i Række umiddelbart op til hinanden, skal Beholderne være Tønder, Kasser eller dækkede Gruber.

Ved Opførelsen af nye Bygninger eller Ombygning af ældre Bygninger maa Latrinhuse ikke anbringes til Gaden eller offentlig Vej, men skal lægges i en efter Sundhedskommissionens Skøn passende Afstand fra samme saavel som fra Beboelsesrum, Spisekamre og Rum, hvori der opbevares Mælk.

§ 9.

Damme, Kær og Vandløb i eller ved Landsbyer skal holdes forsvarligt oprensede og iøvrigt oprenses, saa ofte Sundhedskommissionen skønner det nødvendigt. Afløbsrender og Grøfter, saavel private som offentlige, skal have tilstrækkelig Fald og Vidde, samt hvor det efter Sundhedskommissionens Skøn findes nødvendigt, tilstrækkelig haard Bund af Brolægning eller deslige, samt holdes rene.

Det optagne Dynd maa ikke blive henliggende paa Stedet, men skal snarest muligt fjernes.

§ 10.

Aadsler, dyrisk Affald fra Slagtning samt Fisk og Menneskeekskrementer maa ikke henkastes paa Møddinger eller andre Steder, men skal nedgraves eller forsvarlig tildækkes med Jord, Tørvesmuld, Sand eller desl.

Udbreder Latriner, Svinestier, Gødningsvand eller Affald fra Husholdning, Mejeri og Slagteri eller andre Virksomheder Stank, eller foraarsager de anden Ulempe, kan Kommissionen foreskrive vedkommende Ejer eller Bruger de fornødne forebyggende Foranstaltninger, saasom Nedgravning, Udskyldning og lignende.

§ 11.

Med Hensyn til Forhandling af Kød og Slagteaffald gælder Reglerne i §§ 3 og 4 i Lov Nr. 245 af 27de Maj 1908, hvorefter Kød og Slagteaffald af selvdøde

Nr. 65. 14de August

Kreaturer ikke til Menneskeføde maa falbydes, afhændes eller udføres, ejheller af syge Kreaturer, medmindre der foreligger en af en autoriseret Dyrlæge udstedt Attest om dets Uskadelighed.

Sundhedskommissionen har overhovedet Ret til at føre Tilsyn med, at der ikke falbydes Næringsmidler, der er fordærvede eller skadelige for Sundheden, og den kan for Kommunens Regning, for saa vidt fornødent gøres, lade dem undersøge af Sagkyndige.

§ 12.

Slagterier, Mejerier, Bagerier og andre Næringsbrug, der kunne blive skadelige for de Omboendes Sundhed, eller hvori der fremstilles Produkter eller drives en Virksomhed, der kan blive sundhedsfarlig for Arbejderne derved eller for Forbrugere af Produkter derfra, staa under Kommissionens særlige Tilsyn og med særligt Hensyn til de for saadanne Virksomheder gældende Lovbestemmelser, jfr. Lov Nr. 71 af 11te April 1901 og Lov Nr. 171 af 6te April 1906.

§ 13.

Sundhedskommissionen fører Tilsyn med ethvert Lokale, der benyttes til privat Skole, og kan med Hensyn hertil paabyde, at de Fordringer, som Lov om Borger- og Almueskolevæsenet af 8de Marts 1856 og Kirke- og Undervisningsministeriets Cirkulære af 26de Juni 1905 stiller i Henseende til Ventilation og Rumfang af Luft for hver Elev saavel som med Hensyn til Renholdelse ogsaa overholdes for de private Skolers Vedkommende.

Enhver, der holder privat Skole eller Børneasyl, er pligtig at gøre Anmeldelse derom til Sundhedskommissionen.

§ 14.

Lejeboliger eller disses enkelte Rum maa ikke overfyldes med saa mange Beboere, at Fare for den almindelige Sundhed derved kan befrygtes. Udlejede Lejligheder maa fyldestgøre de nødvendige Fordringer til at kunne holdes tætte og tørre, navnlig at de er forsynede med Vinduer, der kan aabnes udad og lukkes forsvarligt, at de kan opvarmes om Vinteren, og at alle Opholdsværelserne er forsynede med Brædde- eller Murstensgulve.

Med Hensyn til nye Lejligheder gælder i sidstnævnte Henseende Bestemmelsen i § 15.

Sundhedskommissionen skal føre flittigt Tilsyn med Lejeboliger og afgør — eventuelt efter at have forelagt Sagen for Sundhedspolitiet — det fornødne med Hensyn til forefundne Mangler.

Benyttelse til Beboelse af Boliger, der er saa slet indrettede, at de maa anses for farlige for Sundheden, kan Kommissionen helt eller delvis forbyde, men et saadant Forbud skal skriftlig tilkendegives Ejeren og være motiveret, og skal denne da være berettiget til inden Udløbet af 14 Dage efter Forbudets Modtagelse at indanke Sundhedskommissionens Kendelse for Amtraadet, hvis Afgørelse saavel af Kommissionen som af Ejeren da atter inden 14 Dage derefter kan paaankes til Justitsministeriet. Stadfæstes Forbudet, skal Boligen være rømmet inden Udløbet af 6 Maaneder, efter at den endelige Afgørelse er meddelt Ejeren eller dennes Repræsentant.

Nr. 65. 14de August.

§ 15.

Nye Beboelsesbygninger, som herefter opføres, herunder ogsaa Bygninger, der er bestemte til Udleje, skal opføres paa fast Fundament, og er Grunden sumpet, skal Grundvandet være tilbørlig afledet. Der maa ikke indrettes Alkovesenge, og samtlige Beboelsesrum skal være forsynede med Bræddegulve, der saa vidt muligt skal ligge mindst 6″ (ca. 16 cm) over Jordoverfladen.

Ingen nyopført Beboelsesbygning maa tages i Brug, forinden Sundhedskommissionen har erklæret den for tilbørlig indrettet og udtørret.

§ 16.

Intet Fælles- eller Andelsmejeri maa oprettes uden Samtykke af Sundhedskommissionen, der vil have at paase, at der paa Anlægsstedet er godt og rigeligt Vand, samt at Afløbsforholdene er ordnede paa forsvarlig og betryggende Maade.

§ 17.

Anlæg af nye Kirkegaarde maa kun finde Sted under Sundhedskommissionens Tilsyn.

§ 18.

I Tilfælde af Epidemier i Kommunen eller under grundet Frygt for, at saadan kan opstaa, udvides Sundhedskommissionens Myndighed saa vidt fornødent gøres, for at den kan være i Stand til at yde Epidemikommissionen (Lov Nr. 43 af 31te Marts 1900) effektiv Støtte i dens Virksomhed, og Kommissionen har da særlig Pligt til at føre hyppigt og omhyggeligt Tilsyn og til i fornødent Omfang at paabyde Desinfektion, Rensning og Udskyldning af Latriner, Afløb fra Vaske, Stalde, Pissoirer o. s. v. saavel som at paabyde alt Affald fra Slagterier, Svinestald, Mejerier og andre Bedrifter, som kan anses sundhedsfarlige, udkørt og uskadeliggjort.

Desinfektionsmidler vil i saadanne Tilfælde kunne udleveres paa Kommunekassens Regning.

§ 19.

Med Hensyn til Huse og Gaarde, der er beliggende 200 Alen eller derover fra andet beboet Sted, kan Sundhedskommissionen efter eget Skøn tilstede Lempelser i denne Vedtægts Anvendelse.

§ 20.

Naar nogen overtræder denne Vedtægt eller undlader inden Udløbet af en forelagt Frist at efterkomme de af Sundhedskommissionen i Medfør af Vedtægten givne Paalæg, kan Vedkommende tiltales og straffes i Henhold til Lov af 12te Januar 1858 § 2 med Bøder under de ved Loven hjemlede Tvangsmidler. Sagerne behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Politikassen.

Foretrækker Sundhedskommissionen efter Omstændighederne at lade det Foretagende, som udgør Genstanden for det overtraadte Paalæg, udføre for Vedkommendes Regning, er den bemyndiget hertil, og Omkostningerne ved Udførelsen, hvilke paa Kommissionens Indstilling kunne forventes forskudsvis afholdte af Kommunens Kasse, kunne derefter inddrives ved Udpantning.

Nr. 65. Bek. af 14. Aug. om en Sundhedsvedtægt for Lundby Kommune.

Nr. 65. 14de August.

§ 21.

Foranstaaende Vedtægt træder i Kraft en Maaned efter dens Kundgørelse i Lovtidende. Samtidig ophæves for Lundby Kommunes Vedkommende den under 12te December 1891 (Lovtidende 1891 Nr. 180) stadfæstede Sundhedsvedtægt for den daværende Hammer-Lundby Kommune.

Vedtægtens Stadfæstelse bekendtgøres for Kommunens Beboere, og trykte Eksemplarer bliver at uddele efter Sogneraadets Skøn.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 14de August 1909.

Svend Høgsbro.

V. Giese,
fg. Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 66.
2den
Septbr.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt for Næstved Købstad.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Byraadet for Næstved Købstad vedtagne Sundhedsvedtægt for bemeldte Købstad.

I. Sundhedsvedtægtens Omraade og Gennemførelse.

§ 1.

Nærværende Sundhedsvedtægt gælder saavidt Næstved Købstads Jurisdiktion strækker sig.

For Markjordernes Vedkommende er Sundhedskommissionen dog bemyndiget til at tilstaa saadanne Lempelser i Vedtægtens Bestemmelser, som tilsiges af de lokale Forhold.

§ 2.

Tilsynet med denne Sundhedsvedtægts Gennemførelse og Overholdelse føres af en Sundhedskommission, bestaaende af Politimesteren som Formand, Distriktslægen og 3 af Byraadet inden eller udenfor samme paa 4 Aar valgte Medlemmer, af hvilke mindst det ene skal være Læge.

Sundhedskommissionen holder Møde, saa ofte Formanden anser det fornødent eller naar 2 af dets Medlemmer fremsætte Ønske derom, og er beslutningsdygtigt, naar Formanden og mindst 2 Medlemmer er til Stede. Over Forhandlingerne føres en Protokol.

I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget.

Skulde Formanden anse en af Kommissionen tagen Beslutning for lovstridig eller særlig uheldig, kan han foreløbig sætte den ud af Kraft imod straks at forelægge Sagen for Sagen for Justitsministeriet til Afgørelse.

§ 3.

Sundhedskommissionen og dens enkelte Medlemmer eller Tilforordnede have Adgang til at undersøge de Forhold, der i denne Vedtægt omhandles, saavel paa privat som paa offentlig Grund. Dog kan Undersøgelse i private Beboelseslejligheder ved Kommissionens valgte Medlemmer kun finde Sted efter skriftlig Bemyndigelse af Kommissionen eller dens Formand.

Nr. 66. 2den Septbr.

§ 4.

Sundhedskommissionen kan, naar nogen undlader at efterkomme de ham af Sundhedskommissionen i Medfør af Bestemmelser i Lovgivningen eller denne Vedtægt givne Paalæg, lade de paagældende Arbejder og Foranstaltninger udføre for hans Regning, samt lade de dermed forbundne Udgifter inddrive ved Udpantning, efter at disse foreløbig ere afholdte af Kommunens Kasse.

Skulde de af Sundhedskommissionen i enkelte Tilfælde i Henhold til denne Vedtægt paabudte Foranstaltninger medføre større Udgift end vedkommende Grundejer skønnes, uden alt for føleligt Tryk straks at kunne bære, kan Byraadet paa Ejerens Begæring og efter Indstilling af Sundhedskommissionen lade Arbejdet udføre ved offentlig Foranstaltning saaledes at Udgifterne af Ejeren efter Byraadets Bestemmelse afdrages i et Tidsrum af indtil 10 Aar og forrentes med 4 pCt. p. a., hvorhos Kæmnerkassen sikres ved Obligation med Pant i Ejendommen.

§ 5.

Naar særegne Omstændigheder, navnlig betydelige Epidemier i selve Byen eller i farlig Nærhed af denne, gøre overordentlige Foranstaltninger nødvendige, kan Sundhedskommissionen gennem Byraadet foranledige sig forøget ved indtil 3 af eller udenfor dets Midte valgte Medlemmer.

Sundhedskommissionen kan endvidere hos Byraadet begære et passende Antal af Byens Indvaanere udnævnte til at være den behjælpelig med Gennemførelsen af dens Foranstaltninger.

Undskyldningsgrunde for ikke at modtage Ombudene efter denne § eller efter § 2 afgøres af Byraadet.

Naar Sundhedskommissionens ordinære Medlemmer finde de ekstraordinært forordnedes Bistand overflødig bortfalder disses Virksomhed.

II. Vandforsyning.

§ 6.

Omsorgen for Kommunens offentlige Vandforsyning henhører under Byraadet.

§ 7.

Sundhedskommissionen bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der i Byen findes tilstrækkeligt og for Sundheden uskadeligt Vand.

Dette gælder saavel med Hensyn til Vandværket som med Hensyn til Byens offentlige og private Brønde.

§ 8.

Alle Brønde skulle være forsynede med forsvarlig Dæksel og Pumperedskab samt med et særligt Rør til Brøndens Forsyning med frisk Luft. Brønddækket skal være hævet mindst 15 cm. over Jordoverfladen og denne med passende Fald brolægges eller betonneres indtil mindst 1 m. uden for den gravede Brønds Omkreds. Brønden skal holdes fri for alt urent over- eller underjordisk Tilløb, saasom fra Latriner, Møddinger, Pissoirer, Svinestier, Mejerier, Rendestene o. lign., jfr. Kapitel V.

Brønde til Husbrug maa ikke anbringes i nærmere Afstand end 20 m. fra Kirkegaarde. Imellem Brønde og Kloaker eller aabne Rendestene skal der være en Afstand af mindst 2 m.

Naar en ny Brønd graves, skulle dens ydre Sidevægge sættes af helbrændte Mursten eller andet af Sundhedskommissionen godkendt Materiale og indvendigt berap-

Nr. 52.
1ste
April.

§ 15.

Til Forrentning af og Omkostninger ved Statsgælden bevilges nedenstaaende 8,340,658 Kr. 58 Ø.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
A. Den indenlandske Gæld:		
1. Renter	3,081,381. 58	
2. Omkostninger	5,000.	
3. Danmarks Del af den almindelige Enkekasses Underskud	10,080.	
		3,096,461. 58
B. Den udenlandske Gæld:		
1. Renter	5,229,197.	
2. Omkostninger	15,000.	
		5,244,197.
		8,340,658. 58

pes med Cement samt omgives med Blaaler eller andet fedt Ler, faststampet op imod Brøndens Sider, af mindst 30 cm. Tykkelse til en Dybde af 2 m. Nr. 66. 2den Septbr.

I Stedet for Ler kan anvendes Cementpudsning i 3 cm. Tykkelse.

§ 9.

Naar nye Brønde agtes gravede skal forud gøres Anmeldelse til Sundhedskommissionen, og ingen Brønd maa for Fremtiden tages i Brug forinden Sundhedskommissionen har givet Tilladelse til dens Benyttelse.

§ 10.

Dersom en af Sundhedskommissionen foranstaltet Undersøgelse godtgør, at Vandets Beskaffenhed i Brønde er farligt for Sundheden, har Kommissionen Ret til at forbyde og ved passende Foranstaltninger at forhindre Brugen, indtil det fornødne til Vandets Forbedring er foretaget. Skulde det vise sig, at Vandet ikke ved nogen Foranstaltning kan forbedres, er Sundhedskommissionen berettiget til at forlange Brønden kastet til.

Hvor Forholdene gør det nødvendigt og muligt, har Sundhedskommissionen Ret til at forlange Vand indlagt fra Byens Vandværk paa Ejerens Bekostning.

§ 11.

Beskadigelse eller Forurening af alt til den offentlige og private Vandforsyning henhørende forbydes og straffes som anden Overtrædelse af denne Vedtægt.

§ 12.

Indenfor en vis af Sundhedskommissionen i ethvert enkelt Tilfælde bestemt Afstand fra offentlige og private Vandværker og Brønde maa ikke oplægges Renovationsstoffer, hvorved Vandet kan blive forurenet, saasom Fejeskarn, Gødning, Fiskeaffald, Slagteriaffald, gamle Klude og Ben o. lign.

III. Afløbets Ordning.

§ 13.

Som offentlige Afløbsrender skulle i Næstved anses og behandles:

I. Samtlige Tversluser over Gaderne og Afløb fra offentlige Pissoirer.

II. Byens Kloaker.

Som private anses alle øvrige Afløbsrender, Gaderendestenene derunder indbefattede, disse sidste navnligen for saa vidt Renholdelsen angaar.

Samtlige Afløbsrender skulle, hvad enten de gaa over privat eller offentlig Grund, være Sundhedskommissionens Kontrol undergivne.

§ 14.

Samtlige offentlige og private Afløbsrender, herunder indbefattet Afløbsgrøfter, skulle indrettes saaledes, at de have regelmæssigt og tilstrækkeligt Fald, et passende Tværsnit og fast Bund. Med Hensyn til dette sidste kan Sundhedskommissionen give Dispensation vedrørende visse Grøfter, naar Omstændighederne tale derfor. Hvor der ikke kan tilvejebringes et efter Sundhedskommissionens Skøn tilstrækkeligt Fald eller hvor Forholdene iøvrigt udkræve det, skal Afløbet ledes gennem Rørledninger.

§ 15.

Alle private Afløbsrender, saavel i og ved Gaarde og Haver som paa Marker, skulle være satte i Forbindelse med de almindelige Afløb og ved Udløbet fra de Paa-

Nr. 66. 2den Septbr. gældendes Ejendomme være forsynede med en forsvarlig Rist og Vandlaas. Dette gælder følgelig ogsaa alt Afløb til Aaen. Saafremt Rørledninger benyttes til Afløb igennem Bygninger, skulle de bestaa af Jernrør.

Fra en Ejendom eller et industrielt Anlæg, hvorfra meget urent Vand udledes, kan dette paa Ejerens Bekostning fordres afledet paa den Maade, som Sundhedskommissionen maatte finde Anledning til nærmere at foreskrive, derunder navnlig igennem septic Tank, hvor Forholdene tillade saadant.

§ 16.

Ejere af Grunde, der støde til Gader eller Veje, hvor Kommunen anlægger eller har anlagt Kloak, ere pligtige til, inden en Tidsfrist, der fastsættes af Sundhedskommissionen, at lade Afløbet fra Grunden lede til den offentlige Kloak, der er anlagt eller samtidigt anlægges i Gaden eller Vejen, gennem en underjordisk Ledning, der forbindes med Gadens eller Vejens Kloak og hvori de forskellige Tilløb paa Grunden tilledes.

§ 17.

Samtlige Afløbsrender og Grøfter skulle af de vedkommende besørges rensede og udskyllede saa ofte det af Sundhedskommissionen findes nødvendigt efter Aarstids- og Sundhedsforhold.

De fra Afløbsrender, Rensebrønde og lignende optagne Urenligheder skulle fjernes uden Ophold og paa hensigtsmæssig Maade.

§ 18.

Gaardspladser, Porte og Pissoirer skulle fejes og skylles i Sommerhalvaaret mindst 2 Gange ugentlig, i Vinterhalvaaret mindst 1 Gang ugentlig og iøvrigt saa ofte, at de efter Sundhedskommissionens Skøn ere fri for Lugt.

Pissoirer maa ikke findes anbragt paa Steder, hvorfra Uddunstningerne kunne genere Ejendommens eller Naboejendommens Beboere.

Gaardspladserne skulle være saaledes indrettede at Vandet faar et tilstrækkeligt Afløb.

Enhver Grundejer er forpligtet til at drage Omsorg for at ikke Uhumskheder, af hvad Navn nævnes kan, trænge fra hans Ejendom ind paa anden Mands Grund, samt til paa egen Bekostning, at afhjælpe saadanne Mangler efter Sundhedskommissionens Anvisning.

Hvor der allerede findes Sumpe i Gaarde eller Haver skulle de saavidt muligt erstattes med et behørigt Afløb paa Ejerens Bekostning. De forhaanden værende Sumpe skulle paa Sundhedskommissionens Forlangende mures i Cement og forsynes med tætsluttende Laag med Stinkrør efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse. De skulle oprenses efter Sundhedskommissionens Bestemmelse.

Udpumpning af ildelugtende Grundvand fra Kældere, maa, naar det ikke paa Grund af Regnskyl maatte anses for uopsætteligt, i Tidsrummet fra 1ste Maj til 15de September kun foretages inden Kl. 6 Morgen og i den øvrige Del af Aaret ikkun inden Kl. 8 om Morgenen, samt hele Aaret ikke førend Kl. 11 Aften.

§ 19.

Ethvert Hotel, Gæstgivergaard, Beværtningslokale, Logihus saavel som de Købmandsgaarde, hvor Landboere søge hen med deres Køretøjer, skulle være forsynede med Pissoirer anbragte efter Sundhedskommissionens Skøn, og Afløbene fra Pissoirerne

skulle i den med Kloakledninger forsynede Del af Byen føres til en Kloak og ellers til Møddinger eller til en cementeret Grube med Tørvesmuld uden Tilløb af Overfladevand. Pissoirerne skulle have betondækket eller asfalteret Gulv, og Væggene skulle i passende Højde være beklædte med Skifferplader eller galvaniserede Metalplader eller være glatpudsede i Cement. De skulle holdes rene og fri for Lugt og udskylles som i § 18 bestemt. Hvor Sundhedskommissionen finder det nødvendigt kan den paabyde Pissoiret forsynet med stedserindende Vand fra Byens Vandværk. Nr. 66. 2den Septbr.

§ 20.

Vaske- og Afløbskummer skulle være af eller beklædte med Metal eller Sten og ved Udløbet forsynes med Rist. Afløbsrør fra Vaskekumme m. m. skulle være af Metal eller Sten og altid være aabne saavel i den øverste Ende som ogsaa ved hvert Udløb, hvis flere Etager benytte samme Afløbsrør.

Til Gennemførelse heraf kan Sundhedskommissionen tilstaa Henstand i $^1/_2$ Aar.

IV. Den offentlige Renlighed.

§ 21.

Med Hensyn til den offentlige Renlighed henvises til Politivedtægtens Bestemmelser desangaaende.

§ 22.

Vandløb og Vandhuller særlig saadanne, hvor Vandet er stillestaaende, skulle renses saa ofte og i det Omfang Sundhedskommissionen finder det nødvendigt.

§ 23.

Sundhedskommissionen kan i den varme Aarstid eller under Omstændigheder, der gør det tilraadeligt, at der træffes ekstraordinære Foranstaltninger, anordne hyppigere Gadefejning og Udskylning af Rendestene end i Politivedtægten bestemt.

§ 24.

Hvor Sundhedskommissionen efter Forholdene finder saadant nødvendigt, skal den være bemyndiget til at paabyde, at Gaardspladser tørlægges, gruses, eller, om fornødent, i større eller mindre Udstrækning brolægges eller, for saa vidt angaar Ejendomme med indskrænket Gaardsplads, til hvilken flere Familier have Adgang, belægges med Cementbeton eller Asfalt. Ved Opførelse af nye Ejendomme af den nævnte Art eller ved Ombygning af saadanne ældre Ejendomme skal saadant Krav stilles.

Saalangt Vandværkets Omraade strækker sig kan Sundhedskommissionen fordre, at der i Ejendomme, indrettede til Beboelse af flere Familier, i Gaarden skal anbringes en Vandhane.

V. Latriner og Møddinger.

§ 25.

Ved ethvert Vaaningshus skal der findes et efter Beboernes Mængde, eventuelt af Sundhedskommissionen fastsat, passende Antal Latriner, derunder særlige Latrintønder til Udtømning af Natpotter og Klosetspande, samt Pissoirer, saafremt saadant

Nr. 66. 2den Septbr.

findes nødvendigt. Latrinerne maa ikke anbringes i eller under Beboelseslejligheder eller Trapper, skulle ligge mindst 2 m fra Post og Brønd og ligesaa langt fra Vaaningshuse og være indrettede saaledes at de ikke kunne forurene Husets Grund eller den omgivende Luft. Ved Nybygninger skal der, for saa vidt den med Bygningslovgivningen stemmende Byggeplan efter Sundhedskommissionens Skøn tillader det, iagttages en Afstand af mindst 3 m.

Sundhedskommissionen kan, hvor Forholdene anbefale det, dispensere fra Afstandsbestemmelserne indenfor de af Bygningslovene dragne Grænser.

§ 26.

Alle Latriner, der i Fremtiden opføres eller ombygges, skulle indrettes efter Tøndesystemet. Tønderne, der maa være transportable og forsynede med Hanke, skulle være aldeles tætte, af Metal eller Træ, i sidste Fald indvendig og udvendig begede. Sædet skal være forsynet med Laag. Sædet og Forstykket skulle være til at tage bort, naar Tønden, som skal naa umiddelbart op under Sædet, flyttes ud og ind.

Gulvet i Latrinet skal være fast og tæt cementeret og maa ikke ligge lavere end Jordens Overflade. Latrinerne skulle være godt ventilerede og maa ikke have Afløb.

Til Fjernelse af Uddunstningerne anbringes i Latrinhuset en Skorsten eller et Rør af et efter Sundhedskommissionens Skøn passende Omfang. Røret skal forneden udmunde under Sædet, og, saafremt Latrinhuset ikke er fjernet mindst 4 m fra beboede Bygninger, fra hvilke der vender Vinduer ud mod samme, skal det udmunde over Vinduerne. Sundhedskommissionen kan dispensere fra denne Bestemmelse.

Latrintønder til Udtømning af Natpotter etc. skulle være forsynede med Laag og maa kun anbringes i lukkede Skure med Betongulv.

Hvor Latrinerne ikke ere indrettede efter Tøndesystemet, skal de indrettes derefter inden $^1/_4$ Aars Forløb fra denne Vedtægts Ikrafttræden; dog kan Sundhedskommissionen, hvor Omstændighederne tale derfor, forlænge Fristen.

Naar Forholdene maatte muliggøre Indførelse af Vandklosetter, maa saadanne ikke indrettes uden Sundhedskommissionens Tilladelse og nærmere Forskrifter.

§ 27.

Latrinerne skulle holdes behørig rensede og maa ikke overfyldes. De skulle tømmes fuldstændig mindst 1 Gang ugentlig og iøvrigt saa ofte Sundhedskommissionen foreskriver det. Deres Indhold maa ikke spildes i Gaarde eller andetsteds.

Ekskrementer maa paa Bygrundene ikke henkastes paa eller nedgraves i Gaardens Mødding, men skal udføres direkte fra Latrinerne til Vognene, der skulle være forsvarlig tætte og lukkede og hvis Indretning iøvrigt skal godkendes af Sundhedskommissionen. Udførslen maa kun ske imellem Kl. 12 Aften og 5 Morgen.

Vognene maa efter endt Brug kun henstilles paa de af Sundhedskommissionen tilladte Steder.

§ 28.

Renovationspladser maa ikke indrettes uden Sundhedskommissionens Tilladelse og skulle være fjernede i en efter Kommissionens Skøn passende Afstand fra Alfarvej. De maa ikke have Afløb og skulle være forsvarlig indhegnede. Deres Forhold kontrolleres af Sundhedskommissionen, der navnlig kan paabyde Iblanding med Tørvejord, Kalk eller lignende Stoffer til Dæmpning af Lugten saavel som Forholdsregler til Forhindring af at det Renovationen iblandede Papir af Vinden føres bort.

§ 29.

Klosetter maa ikke have Afløb igennem Etagerne og skulle være saaledes indrettede at Ekskrementernes faste og flydende Dele adskilles. Beholderne skulle være af Porcellæn, Fajance eller Metal. Rummet skal have tilstrækkelig Ventilation til Ejendommens Skorsten eller det Fri, i hvilket sidste Tilfælde Reglen i § 26, 3die Stykke om Stinkrør fra Latrinhuse iagttages. De skulle tømmes mindst 1 Gang om Ugen.

§ 30.

Under Epidemier i Byen eller Fare for saadanne kan Sundhedskommissionen give særlige Forskrifter for hele Latrinvæsenet og navnlig bestemme, at Latrinerne skulle desinficeres daglig af Vedkommende, der faar de paagældende Stoffer leverede paa Kommunens Regning.

§ 31.

Hvis Grunden under Vaaningshuse eller Luften i disse, Brønde eller de dertil førende Ledninger, forurenes af Latriner eller Møddingssteder paa Naboejendommen eller en anden nærliggende Ejendom, skal dennes Ejer være pligtig til inden en af Sundhedskommissionen given Frist at afhjælpe dette paa en betryggende og af Sundhedskommissionen bifaldet Maade.

§ 32.

Møddinger, hvorved forstaas Ansamlinger af urene, Luften fordærvende Stoffer, Skarn, Affald, Kreaturgødning, maa paa Bygrundene ikke forefindes i Gaardsrum af under 60 Kvadratmeters Størrelse og skulle være fjernede mindst 3 m. fra Vaaningshuse, Opbevaringssteder for Fødemidler og Brønde. Ligge de nærmere end 2 m fra offentlig Gade eller Vej, skulle de være adskilte fra denne ved en 2 m høj Mur af 1 Stens Tykkelse.

De skulle være indrettede i let tilgængelige Gruber af højst 1,^{25} m. Dybde, hvis Bund og Sider ere forsvarlig tætte, enten af mindst 15 cm. tykt Beton eller murede i Cement af helbrændte Mursten eller af tildannede Sten og uden at noget Afløb kan finde Sted. De skulle endvidere være forsynede med en ophøjet muret og cementafpudset Kant og Grubens Omkreds skal i en Bredde af mindst 1 m. være brolagt eller betondækket. Gruberne skulle være dækkede af et tætsluttende Laag med behørigt højt Lufttræk. Med Hensyn til Størrelse, Udførsel m. m. underkastes Møddingerne Sundhedskommissionens Tilsyn og de Forskrifter, som efter Omstændighederne anses fornødne, men de skulle dog under alle Omstændigheder tømmes fuldstændigt mindst 1 Gang hver 14de Dag i Sommerhalvaaret og mindst 1 Gang om Maaneden i Vinterhalvaaret. Tømning og Udførsel skal være tilendebragt inden Kl. 9 Form. i Sommerhalvaaret og inden Kl. 11 Form. i Vinterhalvaaret.

Ved Politiets Foranstaltning kan der finde Eftersyn Sted af Møddingsstederne, som i den Anledning paa Ejernes Bekostning kunne fordres tømte og underkastede en Tæthedsprøve, dog ej oftere end 2 Gange aarlig.

Flydende Gødning maa kun udføres i Tønder eller i tætte tildækkede Vogne.

Aadsler maa ikke nedkastes i Møddinger, men skulle nedgraves i tilstrækkelig Dybde og i passende Afstand fra Vaaningshuse og Brønde.

Sundhedskommissionen kan i enkelte Tilfælde dispensere fra Bestemmelserne i denne Paragraf.

§ 33.

I enhver Ejendom paa Bygrundene, hvor der ikke findes Møddingssted, skal der paa passende Sted anbringes af Sundhedskommissionen godkendte Beholdere af

Nr. 66. 2den Septbr. Metal med Laag til Opsamling af Fejeskarn, Køkkenaffald og lignende, eller faste Skarnkasser, der dog ikke maa anbringes i Ejendomme uden Port og ikke uden Sundhedskommissionens i ethvert enkelt Tilfælde givne Tilladelse. De skulle som Regel være murede af Sten i Cement paa alle Sider af 1 Stens Tykkelse eller støbte af Cementbeton i samme Tykkelse. Afløb fra Skarnkasserne maa ikke finde Sted. Deres Omkreds i 65 cm. Bredde skal være belagt med Cementbeton. De skulle have et skraat og tætsluttende Dæksel. Sundhedskommissionen bestemmer hvilken Størrelse de maa have.

§ 34.

Skarnbeholdere og Skarnkasser maa ikke overfyldes og skulle tømmes fuldstændigt mindst 1 Gang ugentlig.

Beholderne skulle af Renovationsfolkene bæres ud til Vognene og tømmes direkte i disse, og de skulle være af en af Sundhedskommissionen anerkendt transportabel Konstruktion, fra hvilke Bestemmelser Sundhedskommissionen dog kan dispensere.

Det er forbudt at henlægge Skarn ect. udenfor de bestemte Opsamlingssteder.

§ 35.

Møddinger paa Markjorderne ere Sundhedskommissionens Tilsyn og Bestemmelser undergivne saavel med Hensyn til deres Størrelse som Indretning og Udkørsel, der stedse skal fuldstændigt iværksættes mindst 2 Gange aarligt, og saaledes at Sundhedskommissionen skal være bemyndiget til at fordre saadanne Møddinger fjernede, som maatte findes at ligge i for stor Nærhed af Boliger, eller Veje eller Gangstier.

For saa vidt Møddinger af Fejeskarn og lignende Affald ikke straks efter Udførelsen spredes paa Marken og nedgraves eller nedpløjes, skulle de dækkes med Jord eller lignende saa at Omgivelserne ikke forulempes af Møddingernes Indhold.

Indeholder Møddingerne paa Markjorderne Latringødning skulle de, for saa vidt Sundhedskommissionen anser det for nødvendigt, dækkes med et tilstrækkeligt Lag Jord.

Sundhedskommissionen skal med Hensyn til Møddinger paa Markjorderne dog have Bemyndigelse til i enkelte Tilfælde at forbyde Nedkuling af Latrinindhold i disse, ligesom Sundhedskommissionen ogsaa skal være bemyndiget til at forbyde Nedkuling af Latrinindhold i Haver og paa Marker og at kræve Latrinindholdet udført ligesom paa Bygrundene

Sundhedskommissionen skal for Markjordernes Vedkommende ligeledes have Bemyndigelse til i enkelte Tilfælde at fordre Anbringelse af Skarnbeholdere eller Skarnkasser, med hvilke da forholdes som paa Bygrundene.

VI. Husdyrhold.

§ 36.

Svinehold maa for Fremtiden ikke indrettes paa Bygrundene. Hvor det findes — være sig paa Bygrundene eller Markjorderne — tilstedes det kun paa Betingelse af, at Vedkommende er underkastet Sundhedskommissionens Forskrifter med Hensyn til Svinenes Antal, Svinestiens Anbringelse, Indretning og Udrensning, samt Svinefødens Opsamling og Opbevaring. Under særlige Forhold kan Sundhedskommissionen ganske forbyde et Svinehold.

Svinestier skulle have rigeligt Fald og være fjernede mindst 5 m. fra Brønd, Gade, Beboelseslejlighed, Bagerier og andre Oplagssteder for Fødemidler.

§ 37.

Saavel paa Bygrundene som paa Markjorderne maa Opsamling af Svineføde kun finde Sted i Beholdere, som ere fuldstændig vandtætte og forsynede med Laag. Deres Indhold skal i den egentlige By bortføres mindst 2 Gange ugentlig eller oftere, om Sundhedskommissionen paabyder det. Under særlige Forhold kan Sundhedskommissionen forbyde al Opsamling af Svineføde.

§ 38.

Huse og Gaarde for Smaakreaturer, Kaniner, Fjerkræ og lignende maa ikke anbringes saa nær ved Beboelseslejligheder, Forraadskamre eller Brønde, at de efter Sundhedskommissionens Skøn kunne medføre Ulemper for disse. De skulde altid holdes tilbørligt rene og kunne under Epidemier, eller hvor Sundhedskommissionen finder Forholdene særlig uheldige, helt forbydes.

§ 39.

Kreatur- og Hestestalde maa ikke anbringes under Beboelseshuse eller i Kældere. Gulvet skal ligge noget højere end Gaardsrummets Overflade og være forsvarligt brolagt. Den Del af samme, som optager Urinen, skal være vandtæt og være forsynet med tilbørligt Afløb til et behørigt indrettet Møddingssted. Udførslen af Gødning maa ikkun finde Sted inden Middag Kl. 12. Den skal ske i tætte Vogne og, ligesom Kreatur- og Hesteholdet i det Hele, være underkastet Sundhedskommissionens Tilsyn og Forskrifter. Staldene skulle være lyse og luftige samt holdes forsvarligt rene.

Sundhedskommissionen kan med Hensyn til bestaaende Stalde tilstaa Lempelser.

VII. De for de omboende skadelige, besværlige og sundhedsfarlige Næringsbrug.

§ 40.

Følgende for de Omboendes Sundhed skadelige Næringsbrug, nemlig: Udsmeltning af raa Talg, Slagteri og Tarmrensning, Garveri, Skindtilberedning og Skindtørring samt Fisketørring, Pergament-, Tarmstrenge- og Limfabrikation, Benkogeri, Benbrænderi, Trankogeri, Stivelsefabrikation og Kradsuldsfabrikation maa ikke for Fremtiden drives paa andre Steder end af Sundhedskommissionen tilladt.

Dette gælder endvidere Fabriker for Tilvirkning af Cicorie og Kaffesurrogater, mineralske Syrer, Salte og andre Præparater, Maler-, Farve-, Gødnings- og andre Stoffer, for saa vidt deres Tilvirkning og Bearbejdelse medfører Udvikling af sundhedsfarlige Luftarter eller betydelig Stank.

§ 41.

De i § 40 givne Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse paa de Personer, som allerede har erhvervet sig Berettigelse til at udøve et af de nævnte i Drift værende Næringsbrug paa et Sted, hvor det efter de nævnte Bestemmelser nu ikke kunde anlægges, hvorimod de med Hensyn til dettes Drift i det Hele maa underkaste sig Sundhedskommissionens Forskrifter, ligesom de ikke maa flytte Næringsbruget uden Sundhedskommissionens Samtykke.

§ 42.

Næringsbrug, som kunne blive skadelige for Omboendes Sundhed, saasom Fiskebløderi, Røgeri og Salteri, Korntørring ved Hjælp af Ovne, Lysestøberi, Sæbesyderi, Tilberedning af Belysningsgas og andre Gasarter, Kaffe- og Maltbrænderier, Fedt-

Nr. 66. 2den Septbr.

smelteri, Blanksværtefabrikation, samt Teglbrænderier og Kalkbrænderier maa ikke anlægges uden Sundhedskommissionens Tilladelse og som Regel ikke i en Afstand af under 12 m. fra Naboejendom eller offentlig Gade, Vej eller Plads, hvorhos de i Henseende til Anlægsplan, Drift og Afsondring fra omliggende bebyggede Grunde skulle være de Forskrifter undergivne, som Sundhedskommissionen anser nødvendige.

Ingen Udvidelse eller Flytning af bestaaende Næringsbrug af ovennævnte Art maa finde Sted uden Sundhedskommissionens Samtykke.

Den, der for Sundhedskommissionen kan godtgøre, at han er i Stand til at drive noget af de i § 40 nævnte Næringsbrug paa en saadan Maade, at de skadelige Følger forebygges, skal have Adgang til at behandles efter Bestemmelserne i denne Paragraf (§ 42).

Naar større Oplag af ildelugtende Varer ønskes anbragte, skal i hvert enkelt Tilfælde Sundhedskommissionens Samtykke erhverves med Hensyn til Oplagsstedets Indretning og Afsondring fra omliggende Grunde og offentlig Gade, Vej og Plads.

Skulde allerede bestaaende Oplag af Varer ved Forraadnelse eller paa anden Maade blive sundhedsfarlige, kan Sundhedskommissionen paabyde saadanne Foranstaltninger, at disse Ulemper kunne undgaas.

Skulde andre Næringsveje end de ovenfor nævnte medføre sundhedsfarlige Ulemper, skal Sundhedskommissionen med Byraadets Samtykke være bemyndiget til at forlange saadanne Foranstaltninger trufne, der kunne forebygge disse Ulemper.

For saa vidt der til de i Medfør af de hidtil gældende Regler meddelte Tilladelser til Anlæget af noget af de i denne Paragraf eller § 40 nævnte Næringsbrug har været knyttet Betingelser, Forbehold eller en Tilsynsret med Driften, forblive saadanne Bestemmelser i Kraft.

§ 43.

Alle Fabriker og industrielle Anlæg samt alle Oplag af ildelugtende Genstande skulle være indrettede og drives paa en Maade, der saa lidt som muligt forulemper de Omboende eller Publikum, og Sundhedskommissionen skal være bemyndiget til at give de til Efterkommelse heraf fornødne Forbud eller Paalæg.

§ 44.

Fra de i §§ 40 og 42 omhandlede Næringsbrug skal Afløbet føres gennem lukkede Ledninger til offentlig Kloak.

Ildelugtende Afløb fra Næringsbrug maa ikke ledes i Rendestenene eller Vejgrøfter.

Affald fra de i §§ 40 og 42 nævnte Virksomheder skal, for saa vidt det findes skadeligt for Sundheden, opbevares i lukkede Beholdere, som skulle tømmes og udføres saa ofte Sundhedskommissionen anser det for nødvendigt og mindst 2 Gange ugentlig.

Handel med Klude, Ben, kunstig Gødning, Guano og deslige skal være enhver Forskrift undergiven, som Sundhedskommissionen maatte anse fornøden, og maa navnlig ikke drives, eller Oplag deraf haves, paa noget Sted, som ikke af Sundhedskommissionen findes passende. Ligeledes skulle Skibe med lignende Stoffer (Guano, Ben, Klude o. s. v.) af Sundhedskommissionen foranlediges henvist til en saadan Afstand, at Luften i Byen ikke forurenes.

§ 45.

Naar en Skorsten findes at udsende Røgmasser, der ere til Besvær for de Omboende, skal Sundhedskommissionen paalægge Bygningens Ejer eller Bruger inden en bestemt Frist at afhjælpe Manglen.

Nr. 66. Bek. af 2. Sept. om Sundhedsvedtægt for Næstved Købstad.

Saafremt Ulempen hidrører fra, at der anvendes Brændselsmateriale af usædvanlig Beskaffenhed, saasom Affald fra Savskærerier og deslige, kan Sundhedskommissionen forbyde dette. Nr. 66. 2den Septbr.

Aabne permanente Ildsteder paa Værkstedspladser maa kun indrettes med Sundhedskommissionens Tilladelse.

Udladningsrør fra Petroleums- eller lignende Motorer i Bygninger skulle føres til en Skorsten og Spildevandsafløbet til Kloakledning.

VIII. Tilsyn med Næringsmidler, disses Tilberedning og dertil hørende Lokaler.

A. Mejerier, Mælkeudsalg m. m.

§ 46.

Al Mælk, der forhandles i Byen, saavel som de Forretninger, hvor Mælk, der er bestemt til Forhandling her i Byen, opbevares, forhandles og behandles, er Sundhedskommissionens Tilsyn underkastet, og de Paalæg, denne i Overensstemmelse med nærværende Vedtægt giver, skulle uvægerlig følges. Mejerier og Etablissementer til Forhandling af Mælk eller Tilvirkning af Mælkeprodukter maa ikke indrettes eller tages i Brug, før Sundhedskommissionen har godkendt Valget af Pladsen og Planen for Anlægget.

Ligeledes maa i Fremtiden ethvert Lokale, bestemt til Forhandling af Mælk, først tages i Brug, naar det er godkendt af Sundhedskommissionen.

§ 47.

Ingen maa uden forudgaaende Anmeldelse til Sundhedskommissionen indføre til Forhandling eller forhandle Mælk her i Byen. Flytning af Forretningen samt Oprettelse af Filialudsalgssteder her i Byen skal ligeledes forud anmeldes.

§ 48.

Ejere af Malkekøer i Næstved ere pligtige til straks for Sundhedskommissionen at anmelde, naar der i Besætningen forekommer Tilfælde af smitsomme Sygdomme, derunder Tuberkulose. Forøvrigt skulle de nøje overholde de af Sundhedskommissionen i Medfør af Sundhedsvedtægten udfærdigede Forskrifter for Koholderi.

§ 49.

Mælk maa uden Sundhedskommissionens Tilladelse ikke forhandles under andre Benævnelser end: sød, skummet og halvskummet Mælk, Fløde, Kærnemælk og Valle.

Som sød Mælk maa kun indføres til Forhandling og forhandles Mælk, der ikke er berøvet nogen af sine naturlige Bestanddele, og hvis Fedtindhold ikke maa være under 3 pCt.

Halvskummet Mælk skal have et Fedtindhold af mindst 1,20 pCt.

Fløde maa, foruden som Piskefløde, ikkun falbydes i to Kvaliteter, nemlig som Fløde af 1ste Klasse med et Indhold af mindst 18 pCt. Mælkefedt og som Fløde af 2den Klasse med et Indhold af mindst 13 pCt. Mælkefedt.

Nr. 66. Bek. af 2. Sept. om Sundhedsvedtægt for Næstved Købstad.

Nr. 66. 2den Septbr.

§ 50.

Betegnes Mælk som pasteuriseret Mælk, skal den have været opvarmet til mindst 85° C. og umiddelbart derefter afkølet ved Svaleapparat til 8° C. eller derunder. Iøvrigt maa Salg af Mælk, der har været behandlet ved Opvarmning eller Tilsætning af Stoffer, ikke finde Sted uden Sundhedskommissionens Godkendelse af Behandlingsmaaden.

Beholdere, hvori Mælk sendes eller forhandles, skulle før Paafyldningen enten steriliseres eller renses med stærk Sodaopløsning eller Kalkvand.

§ 51.

Mælk af andre Dyr end Køer skal være betegnet som saadan ved Salget.

§ 52.

Al Mælk skal være siet gennem en tæt Si umiddelbart efter Malkningen og iøvrigt behandles med Omhu og Renlighed; Ansvaret herfor paahviler vedkommende Mælkeproducent eller, for saa vidt Ansvaret ikke kan gøres gældende mod denne, vedkommende Leverandør eller Forhandler.

Alle Genstande og Redskaber, med hvilke Mælken kommer i Berøring, skulle holdes tilbørligt rene.

§ 53.

Det er forbudt at forhandle Mælk:

som i Farve, Lugt, Smag eller Udseende afviger fra det almindelige;

som stammer fra Køer, der i Løbet af de sidste 6 Dage have kælvet;

som stammer fra Køer, der lide af klinisk paaviselig Tuberkulose, Miltbrand, Miltbrandsemfysem, Hydrofobi, Gulsot, Yverbetændelse, Pyhæmi og Septikhæmi, Børbetændelse, Forgiftninger, Mund- og Klovsyge, Kopper i højere Grad, stærkere Diarrhoe, tilbageholdt Efterbyrd eller andre af Feber ledsagede Sygdomme, samt fra saadanne, der behandles indvendig eller udvendig med Lægemidler, der ved at gaa over i Mælken kan paavirke dens Beskaffenhed i skadelig Retning;

som er blandet med Vand eller Is eller med Konserveringsmidler som Borsyre (Aseptin), Salicylsyre, Formalin eller lignende Midler, eller i hvilken der overhovedet kan paavises fremmede Stoffer, som af Sundhedskommissionen anses som skadelige for Sundheden; eller

som indeholder Smuds eller Urenlighed af en eller anden Art.

Mælk, som efter 2 Timers Henstand afsætter et synligt Bundfald, vil blive betragtet som utilladeligt forurenet.

Sundhedskommissionen kan til enhver Tid forlange opgivet, hvorfra Mælken, der forhandles i Næstved, hidrører, og kan, naar der dertil findes Anledning, af vedkommende Forhandler forlange tilstillet, indtil 2 Gange maanedlig, Dyrlægeattest om vedkommende Besætnings Sundhedstilstand, Røgt og Fodring, affattet efter almindelige af Sundhedskommissionen opstillede Regler.

§ 54.

I Udsalgene (saavel i Butikker som i Vogne) maa Mælk kun opbevares i og udsælges fra lukkede Beholdere, i Vognudsalg forsynede med Hane til Aftapning. Beholderne maa ikke være af Træ eller et for Fugtighed gennemtrængeligt Materiale, eller af Stof, som ved kemisk Indvirkning, ved Forraadnelse eller paa anden Maade kan give Mælken uren eller giftig Tilsætning.

Nr. 52.
1ste
April.

§ 16.

Til det almindelige Pensionsvæsen og til Pensioneringen af de militære Underklasser samt til Invalideforsørgelsen bevilges nedenstaaende 4,891,100 Kr.

		Kr.
I.	Det almindelige Pensionsvæsen:	
	A. Til Pensioner til Embedsmænd og Embedsmænds efterladte anslaas	2,550,000.
	B. Til aarlige Understøttelser fra det forrige Statssekretariat for Naadessager anslaas	200.
	Af det bevilgede Beløb maa ingen ny Understøttelse gives og ingen Forhøjelse af de tidligere finde Sted. Enhver Understøttelse ophører med Trangen dertil.	
	C. Understøttelser i Henhold til Lov af 22. November 1859 § 2 til forskellige private	500.
	D. Til Udbetalinger til Alderdomsforsørgelse i Henhold til Lov af 2. Juli 1880 om Lønninger ved Toldvæsenet med flere Love anslaas	3,000.
	E. Livrente i Henhold til Lov Nr. 119 af 22. November 1901, jfr. Lov Nr. 90 af 14. Juni 1881, til en forhenværende Statsrevisor.	2,400.
	F. Til Pensioner og Understøttelser m. m. for Grænsegendarmeriets Underklasser anslaas	7,500.
	G. Til Pensioner for civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. ved Hæren og Søværnet anslaas	60,000.
		2,623,600.
II.	Til Pensioner og Understøttelser til de militære Underklasser anslaas	781,500.
III.	Den militære Invalideforsørgelse:	
	1. Til Forsørgelser i Henhold til de almindelige Invalidelove anslaas — Kr. 663,200.	
	2. Forsørgelser i Henhold til de ekstraordinære Invalidelove — 116,200.	
	3. Tillæg i Analogi af de almindelige Invalidelove, som Finansministeren kan udbetale til Invalider og Enker, hvis Forsørgelse i Henhold til Fredstraktaten af 30. Oktober 1864 ikke udredes af Statskassen — 5,600.	
	4. Andre Udgifter — 1,000.	
		786,000.
IV.	Til livsvarige aarlige Hædersgaver til Deltagere i Kampene for Fædrelandet i Aarene 1848—50	700,000.
	I alt...	4,891,100.

I Udsalgene skal enhver Mælkebeholder være forsynet med nøjagtig Betegnelse af, hvilken Mælkesort den indeholder, Bogstaverne skulle være mindst 1 Tomme høje og Beholderne opstillede saaledes, at de derpaa anbragte Betegnelser ere synlige for Publikum. Nr. 66. 2den Septbr.

Sælges Mælk paa Flasker, maa disse kun sælges i uaabnet Tilstand og skulle derfor fra Mejeriet være forsynede med et Mærke, Segl eller Plombe til Betryggelse for, at Flaskerne efter Tillukningen ikke have været aabnede.

Hvor Mælken af Sælgerne udbringes fra Udsalgsstederne (ogsaa Vognene), skal dette ske i Beholdere, forsynede med Laag. Transportbeholdere skulle være forsynede med tætsluttende Laag, der skal være fæstet til Beholderen med Kæde.

Alle ved Mælkens Forhandling benyttede Maal skulle være forsynede med Haandtag, saa at enhver Berøring af Mælken med Hænderne ved Udmaalingen undgaas.

Maalene maa paa Vognene ikke anbringes uden paa disse og skulle i Udsalgene være anbragte paa et iøjnefaldende Sted, i renlige Omgivelser. Beholdere, hvori Mælk forsendes, opbevares eller hvorfra den forhandles, maa ikke anvendes til andet Brug.

Til Tætning af Laagene maa ikke anvendes Papir, blyholdig Guttaperka eller andet urenligt eller skadeligt Stof. Gaze eller Lærred maa kun benyttes een Gang.

Mælk maa ikke transporteres paa Vogne sammen med Køkkenaffald eller lignende, og sammen med Bærmetønde kun, naar Tønden er omhyggelig rengjort, og Mælken henstaar i et overdækket fra Tønden vel adskilt Rum.

§ 55.

Vogne, som benyttes til Gadesalg af Mælk, skulle være lukkede. Over hver Aftapningshane skal med tydelige Bogstaver (se § 54 Stk. 2) staa angivet, hvilken Slags Mælk der aftappes gennem den.

Paa enhver Mælkevogn skal Sælgerens (Forretningens) Navn og Hjemsted være tydeligt angivet.

Vognene skulle saavel ud- som indvendig holdes tilbørligt rene. Maling og Lakering skal være vel vedligeholdt.

§ 56.

1) Lokaler her i Byen, i hvilke Mælk, der er bestemt til Forhandling, opbevares, behandles eller sælges, skulle daglig udluftes og omhyggelig renses.

2) Tør Fejning i Lokalerne maa ikke finde Sted.

3) Gulvet skal være af Fliser eller lignende eller belagt med et for Fugtighed uigennemtrængeligt Stof.

4) Hvor Vægge og Loft ikke ere udførte af Marmor eller andre Stenarter, Glas eller lignende, eller oliemalede, skulle de hvidtes eller kalkfarves mindst 2 Gange aarlig. Hvor Vægge og Loft kunne vaskes, skal dette finde Sted mindst 4 Gange aarlig.

5) I Lokalet skal findes mindst een Vandspyttebakke samt en paa et iøjnefaldende Sted anbragt Plakat indeholdende Forbud mod Tobaksrygning og Hundes Medtagelse i Lokalet.

6) Sammen med Mælk maa ikke forhandles andre Varer end: Brød, Kager, Mel, Gryn, Smør, Margarine, Fedt, Æg, Sodavand og Øl paa Flasker samt Sukkervarer paa lufttæt lukkede Beholdere.

7) Rulleforretning, Vaskeri eller anden lignende Virksomhed maa ikke drives i samme Lokale, hvor Mælk forhandles.

8) Lokalet maa ikke benyttes til Beboelse eller Natteophold, ej heller staa i direkte Forbindelse med Lokaler, der benyttes til Beboelse, med mindre der mellem

Nr. 66. 2den Septbr.

disse og Mælkelokalet findes en tætsluttende Dør, der ikke maa holdes aaben. Kældere, der ikke have Afløb til Kloak, maa ikke benyttes til Opbevaring, Behandling eller Forhandling af Mælk.

9) De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser gælde dog ikke for saadanne Lokaler, hvor Mælk udelukkende forhandles og opbevares aftappet paa lufttæt lukkede Beholdere, og hvor ingen Aftapning eller Omhældning af Mælken finder Sted.

§ 57.

Naar en Person, der beskæftiges ved Malkning, Mælkens Forhandling eller Behandling, eller bebor en i Forbindelse med et Mælkeudsalg staaende Lejlighed, faar Sygdomstegn, der kunne tyde paa alvorlig akut, smitsom Febersygdom (herunder Tyfus, Skarlagensfeber, Difteritis, Rygmarvshjærnebetændelse, Rosen, Kolerine), eller paa alvorlig kronisk Sygdom, som kan tilføre Mælken Sygdomsstoffer (herunder Lungetuberkulose), skal der straks tilkaldes Læge og Sygdomstilfældet snarest anmeldes for Sundhedskommissionen, der da kan forlange den syge fjernet fra vedkommende Lokale.

Personer, der lide af udbredte eller smitsomme Hudsygdomme eller have større, urene Saar eller Forbindinger paa Hænder eller Ansigt, samt Personer, der staa i Forbindelse med syge, som lide af alvorlig akut, smitsom Febersygdom, maa ikke beskæftiges med Malkning, Behandling eller Forhandling af Mælk. Renlighed med Klædedragt og Person skal iagttages af enhver, der beskæftiges i Mælkeforretninger eller ved Salg af Mælk.

§ 58.

For Overtrædelse af de Bestemmelser, som angaa personlige Forhold, er foruden vedkommende Person ogsaa Forretningens Indehaver og efter Omstændighederne tillige vedkommende Mælkeleverandør, Mælkeproducent eller Mælkekusk ansvarlig, naar den stedfundne Overtrædelse kan lægges dem til Last.

For saa vidt Mælken ikke forhandles i lukkede, med en Leverandørs Segl eller Plombe forsynede Beholdere, er Forhandleren ansvarlig for, at den Mælk, han sælger, svarer til den Betegnelse, hvorunder den sælges.

§ 59.

Et Eksemplar af disse Bestemmelser, som kan faas paa Politistationen, skal være ophængt paa et iøjnefaldende Sted i ethvert Mælkeudsalg og følge med hver Mælkevogn.

§ 60.

Samtlige Bestemmelser under A. (Mejerier, Mælkeudsalg m. m.) træde i Kraft $^1/_2$ Aar efter Vedtægtens Stadfæstelse. Herfra undtages § 56, Nr. 3, 4 og 6, der for allerede bestaaende Mælkeudsalg først træde i Kraft fra 1ste Januar 1911.

B. Bagerier, Brødudsalg m. m.

1. Almindelige Bestemmelser.

§ 61.

Bagerier, hvorved i denne Vedtægt ogsaa forstaas Konditorier, Kagebagerier, Bisquitfabriker og deslige, saavel som Udsalgssteder for Brød eller Kager, staa under

Sundhedskommissionens Tilsyn og skulle være undergivne de særegne Forskrifter, denne maatte give med Hensyn til Orden og Renlighed. Nr. 66. 2den Septbr.

§ 62.

I Bagerier og Udsalgssteder for Brød og Kager skal der iagttages Renlighed saavel med Hensyn til Lokaler, Gaardspladser og Redskaber som med Hensyn til de der beskæftigede Personer og deres Paaklædning samt Varernes Tilvirkning og Behandling.

§ 63.

Personer, der lider af smitsom eller modbydelig Hudsygdom eller af væskende Saar eller som have urene eller medikamentelle Forbindinger paa Arme eller Hænder, maa ikke arbejde i Bagerier eller være beskæftigede med Salg eller Transport af Brød.

Det samme gælder Personer, der lide af smitsomme Sygdomme, medmindre de præstere Lægeattest for, at Fare for Overføring af Smitte gennem Brødet er udelukket.

§ 64.

For Overtrædelse af de Bestemmelser, der angaa Personer, er, foruden vedkommende Person, ogsaa Bageriets eller Forretningens Indehaver ansvarlig, naar han har været vidende om den stedfundne Overtrædelse og ikke forsøgt at forhindre den.

2. Bagerier.

Lokalet.

§ 65.

Intet Bageri maa for Fremtiden indrettes forinden Planen til det er godkendt af Sundhedskommissionen. Det paases herved at følgende Bestemmelser iagttages:

Der skal være tilstrækkelig Adgang for Lys og Luft.

Højden mellem Gulv og Loft maa ikke være under $2{,}_{80}$ m.

De egentlige Arbejdsrum skulle indeholde mindst $12{,}_{35}$ m^3 for hver beskæftiget Arbejder.

Væggene i disse Rum skulle være beklædte med glaserede Fliser eller andet glat Materiale, der taaler Afvaskning.

Lofterne skulle spartles og males med Emaillefarve.

Til Gulv maa kun bruges Fliser eller klinkbrændte Mursten eller andet af Sundhedskommissionen godkendt Materiale.

Alle Hjørner og Kroge skulle være afrundede.

Indvendige Døre og Dørindfatninger skulle være glatte.

Stikkerne skulle være transportable, saa de let kunne nedtages og rengøres.

Bordene skulle være transportable eller fritstaaende og maa ikke indeholde Skabe.

Fyrstedet skal ligge udenfor de egentlige Arbejdslokaler. Oplag for Brændsel maa ikke findes i direkte Forbindelse med disse.

Til Belysning i Bagerier maa kun bruges Gas eller elektrisk Lys.

I Bagerier, hvor flere ere beskæftigede, skal der indrettes særskilte Vaske- og Omklædningsrum uden for det Lokale hvor Tilberedning af Dejg, Bagning eller Opbevaring af Brød finder Sted.

Bagerier maa ikke uden Sundhedskommissionens Tilladelse indrettes i Kældere

Nr. 66. 2den Septbr.

§ 66.

Intet Bageri maa underkastes nogen Forandring forinden Planen hertil er godkendt af Sundhedskommissionen, og naar et ældre Bageri skal undergaa en større Ombygning eller skifter Indehaver, kommer Reglerne i foranstaaende Paragraf til Anvendelse.

I alle Bagerier skulle Gulvene, hvor ikke Sundhedskommissionen tillader Afvigelser, være af et for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale.

Kommissionen kan, naar den anser det for nødvendigt, forlange Gulvet omlagt.

Naar Kommissionen tillader Gulve af Brædder, skulle disse være oliede eller oliemalede.

Lofterne og Væggene, der ikke maa bestaa af upudsede Brædder, skulle være fri for Ujævnheder og Sprækker og kunne fordres ferniserede eller rørede og pudsede.

Der skal være rigeligt Vand til Stede og godt Afløb for Spildevandet, ligesom der i Lokalet eller i umiddelbar Forbindelse dermed skal indrettes særskilt Vaskekumme med Afløb til Afbenyttelse under Arbejdet.

§ 67.

Arbejdslokalerne skulle dagligt gøres grundigt rene.

Hvor Vægge eller Lofter ere kalkpudsede, skulle de hvidtes mindst 2 Gange om Aaret, og hvor de ere indrettede til Afvaskning (ferniserede, malede eller lignende) skal Afvaskning foregaa en Gang om Maaneden.

De i Bageriet benyttede Redskaber og Inventariegenstande skulle daglig grundigt rengøres.

Afløbskummer i Bagerilokalerne samt Kloakbrønde i Gaarden skulle renses og udskylles behørigt.

Faste Vandbeholdere i Lokalerne skulle være dækkede med et tætsluttende Laag.

Der skal i Arbejdslokalerne være anbragt af Sundhedskommissionen godkendte Spyttebakker i passende Antal, stedse med Vand i.

§ 68.

Ingen maa have Sovested i de til Bageri benyttede Lokaler, ligesom Soverum ikke maa have Forbindelse med disse Lokaler ved Dør, Vindue eller paa anden Maade, eller benyttes til Opbevaringssted for de til Bagningen hørende Varer eller Redskaber. Der skal findes en Seng til hver Arbejder, til hvem Soverum er anvist.

§ 69.

Tørring eller Desinfektion af Sengklæder, Gangklæder eller lignende maa ikke finde Sted i Bagerierne.

§ 70.

Lokalerne skulle saa vidt muligt holdes fri for Rotter, Mus og andet Utøj, til hvis Fordrivelse der dog ikke maa anvendes for Mennesker og Husdyr giftige Stoffer.

Smaakreaturer (Kaniner, Fjerkræ og lignende) maa ikke findes i Ejendommen.

Driften.

§ 71.

Under Arbejdet i Bagerier skulle Arbejderne være iført rent Tøj af et Stof, som let kan vaskes, samt være forsynede med Lommetørklæder.

Før Arbejdets Begyndelse og saa ofte Renlighedshensyn kræve det, f. Eks. efter Benyttelse af Pissoir og Retirade, skulle de vaske Hænderne. Nr. 66. 2den Septbr.

Det er i Arbejdslokalerne kun tilladt at spytte i de der anbragte Spyttebakker.

Brugen af Tobak i Arbejdslokalerne er forbudt.

Dejg maa kun ältes med Hænderne eller med Maskine.

§ 72.

De i Bagerierne benyttede Raastoffer skulle opbevares i renlige, luftige Rum i Beholdere, som skulle holdes tilbørligt lukkede.

Raastofferne skulle være af en saadan Beskaffenhed, at deres Anvendelse ikke kan medføre nogen Fare for Sundheden, og for saa vidt de ikke tilfredsstille denne Fordring, skulle de ved Sundhedskommissionens Foranstaltning og paa Vedkommendes Bekostning tilintetgøres eller paa anden Maade uskadeliggøres.

Mineralske Olier maa ikke benyttes ved Bagning af Brød eller Kager.

Hverken Raamaterialerne eller det færdige Produkt maa henstilles i Porte eller paa Trapper eller Gange, som ere til fælles Benyttelse for Husets Beboere, eller i Nærheden af Latriner og Pissoirer. Henstillen i Gaarde er kun tilladt paa en saadan Maade, at Varen er beskyttet imod Forurening.

Brød og Kager maa af Sælgeren kun transporteres i lukkede Vogne eller tildækkede Beholdere og skal i det Hele behandles med saa stor Renlighed som muligt.

3. Udsalgssteder m. m.

§ 73.

Tryk- og Skriftmakulatur maa ikke anvendes til Indpakning af Brød eller Kager.

I ethvert Lokale, hvor Brød eller Kager forhandles, skal der paa et iøjnefaldende Sted være ophængt en trykt Plakat med følgende Paaskrift: Publikum anmodes om ikke at berøre de udstillede Brød eller Kager.

Ekspedienterne maa iagttage hensynsfuld Renlighed ved Indpakningen og f. Eks. ikke puste Poserne op eller væde Fingrene i Munden.

§ 74.

Sundhedskommissionen kan forbyde Forhandling af Brød og Kager i Lokaler, som maa anses uskikkede dertil, eller hvor der findes Varer, der kunne have en skadelig Indvirkning paa Bageriprodukterne.

C. Næringsmidler i Almindelighed.

§ 75.

Sundhedskommissionen er bemyndiget til at forbyde Udsalg af Næringsmidler paa saadanne Steder, som maa anses for absolut uskikkede dertil.

Tilbørlig Renlighed skal iagttages i Udsalgsstederne, saavel i Husene som paa Torvene.

§ 76.

Sundhedskommissionen fører desuden Tilsyn med, at der overhovedet ikke sælges Spise- og Drikkevarer, der ere skadelige for Sundheden, og foranstalter i dette Øjemed jævnlig Undersøgelse, dels af de paa Torve og Gader eller i private Udsalg

Nr. 66. 2den Septbr.

falbudte Spise- og Drikkevarer, dels af de paagældende Handlendes eller Næringsbrugeres Oplagssteder.

Forefindes saadanne skadelige Næringsmidler, skulle de tilintetgøres eller gøres uskadelige for Helbreden efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse og paa Vedkommendes Bekostning.

Lignende Forholdsregler kunne anvendes overfor Fødemidler, hvis Tilvirkning staar i Strid med Sundhedsvedtægtens Forskrifter.

I intet af disse Tilfælde har Ejeren Krav paa Erstatning.

§ 77.

Naar Vedkommende tre Gange har erlagt Bøde for Overtrædelse af Bestemmelserne i § 76, kan Sundhedskommissionen forbyde ham at have Udsalg af den paagældende Art af Næringsmidler.

Sundhedskommissionen er berettiget til at offentliggøre Navnene paa dem, som gentagne Gange have gjort sig skyldige i grove Overtrædelser af Bestemmelserne i dette Afsnit.

IX. Boliger i Almindelighed, Logishuse og Lejeboliger for Fattige.

§ 78.

Sundhedskommissionen kan forbyde Brugen af Lejeboliger eller Dele heraf, naar de maa anses for paa Grund af Usundhed at være uskikkede til Beboelse.

Et saadant Forbud meddeles saavel Ejeren som Brugeren skriftligt og ledsaget af Grunde.

Inden 3 Maaneder fra Forbudets Dato skulle vedkommende Lokaler rømmes, og de maa ikke atter tages i Brug, førend de ere satte i beboelig Stand og Sundhedskommissionen har givet sin Tilladelse til deres Benyttelse.

Ovennævnte Tidsfrist kan dog indskrænkes, naar særlige Omstændigheder maatte gøre det nødvendigt.

De ved industrielle Anlæg eller Udsalg for Personalet indrettede Opholds- eller Sovestuer ere Sundhedskommissionens Tilsyn underkastede.

§ 79.

Det er forbudt til Beboelse at anvende Rum, der ikke fyldestgøre de i Bygningslovgivningen til enhver Tid indeholdte Fordringer til Beboelsesrum.

§ 80.

Sundhedskommissionen kan forbyde Anvendelsen af Lokaler til Værtshushold eller en lignende Bedrift, naar de mangle tilbørligt Lys eller Luft eller i andre Henseender frembyde Forhold, som kunne blive skadelige for Sundheden. Beværtningslokaler maa ikke benyttes til Natteophold.

Værtshuse og faste Udskænkningssteder maa fremtidig kun indrettes i Lokaler, som forud ere godkendte af Sundhedskommissionen.

§ 81.

Et særligt Tilsyn i Overensstemmelse med de i de følgende Paragraffer givne Bestemmelser skal føres med saadanne Boliger, hvor et større Antal Personer af den fattigere Klasse logerer eller bor til Leje.

Naar en Bolig erholder en saadan Karakter, at den hjemfalder til særligt Tilsyn, tager Sundhedskommissionen derom Beslutning, hvilket tilkendegives Ejeren skriftligt. Nr. 66. 2den Septbr.

§ 82.

En saadan Bolig maa ikke overfyldes med Logerende. Sundhedskommissionen afgør det fornødne i saa Henseende.

§ 83.

Lejlighederne i saadanne Huse bør i alt Fald være forsynede med Bræddegulv og iøvrigt fyldestgøre de nødvendige Fordringer til, at de kunne holdes tætte og tørre, at de ere tilstrækkelig forsynede med Vinduer, der kunne aabnes og lukkes forsvarligt, og at de kunne opvarmes om Vinteren.

For saa vidt de ere kalkede, bør de hvidtes mindst een Gang om Aaret.

I Ejendommen skal der være indlagt Vand fra Byens Vandværk, og hver Etage eller hver med egen Trappe forsynet Afdeling af denne over Stueetagen skal være forsynet med en Vandhane.

Endvidere skal Sundhedskommissionen være bemyndiget til med Hensyn til saadanne Boligers Latrinindretninger, Brolægningen paa Gaardspladserne, Overholdelse af Renlighed i disse og i selve Husene, Afløbets Ordning, Anbringelse af Pissoirer og alle andre sanitære Forhold, at træffe enhver Bestemmelse, som efter Omstændighederne maatte vise sig nødvendig.

§ 84.

Enhver i Logihusene eller Lejeboligerne for den fattige Klasse værende Beboelseslejlighed bør, foruden at have tilstrækkeligt Lys, indeholde mindst $9_{/30}$ m^3 Rum for hver deri boende Person.

Sundhedskommissionen kan helt eller delvis forbyde Beboelse af slige Lejeboliger, naar de ere saa slet indrettede eller afgive saa liden Plads, at de maa anses for særlig skadelige for Beboernes Sundhed.

Et saadant Forbud meddeles skriftligt og ledsaget af Grunde til Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Ejendommen.

Boligen skal efter Omstændighederne rømmes straks eller inden en af Kommissionen fastsat Tid. Først naar de paapegede Mangler ere afhjulpne, vil Sundhedskommissionen kunne hæve det nedlagte Forud.

X. Fattighuse, Hospitaler og Sygehuse.

§ 85.

Intet Fattighus eller Sygehus eller anden lignende offentlig Stiftelse maa opføres, ombygges eller indrettes, forinden Plan og Tegning have været Sundhedskommissionen forelagt til Prøvelse og Erklæring i hygiejnisk Henseende.

Bestemmelserne i denne Paragraf gælde ogsaa for Pleje- og Rekonvalescenthjem, private Sygehuse eller Klinikker, hvor Patienterne have Ophold.

Alle saadanne Stiftelser ere i hygiejnisk Henseende Sundhedskommissionens Tilsyn undergivne.

Nr. 66. Bek. af 2. Sept. om Sundhedsvedtægt for Næstved Købstad.

Nr. 66. 2den Septbr.

XI. Skoler og Børneasyler.

§ 86.

Ethvert Lokale, der benyttes til offentligt eller privat Skolebrug eller til Børneasyl, skal mindst opfylde de Fordringer, der ere stillede i Lovene om Borger- og Almueskolevæsenet, navnlig med Hensyn til Kubikmeter Rum for hvert Barn, Brædde-gulv, Ventiler, Vinduer til at aabne og Trækruder m. v., ligesom Lokalerne skulle holdes tilbørlig opvarmede.

Enhver privat Skole, Asyl eller Børnehave skal anmeldes til Sundhedskommissionen ligesom ogsaa Flytning af en saadan Anstalt.

XII. Begravelsesvæsenet.

§ 87.

Ved ældre Kirkegaardes Udvidelse og ved nye Kirkegaardes Anlæg skal Sundhedskommissionens Betænkning indhentes, lige som denne overhovedet fører det hygiejniske Tilsyn med Kirkegaardene.

§ 88.

Det paahviler Ejerne af Kirkegaardene at sørge for, at disses Grundvand saa vidt fornødent ved passende og tilstrækkelige Foranstaltninger bortledes.

Kirkegaardene bør forsynes med tilstrækkelig Beplantning.

§ 89.

Enhver Grav skal være saa dyb, at der i det mindste bliver $1{,}_{25}$ m Jord over Kisten regnet fra det omgivende Jordsmon.

§ 90.

Indretningen af Ligkapeller og Ligstuer ved Sygehuse skal være underkastet Sundhedskommissionens Afgørelse og deres Benyttelse og Desinfektion være underlagt dens Tilsyn.

§ 91.

Opgravning af Lig, som kun maa foretages med Politiets Samtykke, sker efter Sundhedskommissionens Anvisning jfr. Regulativ af 16de Juli 1906 om Behandling af Lig.

§ 92.

Forinden en nedlagt Kirkegaard kan tages i Brug i andet Øjemed, bliver Sundhedskommissionens Erklæring at indhente.

XIII. Byens Udvidelse og Bebyggelse.

§ 93.

Forinden et hidtil ubebygget Terræn indtages til Bebyggelse, skal de paagældende Grundes Beskaffenhed underkastes Sundhedskommissionens Bedømmelse med Hensyn til den offentlige Sundheds Fordringer.

Ere saadanne Grunde opstaaede ved Opfyldning, eller ere de af fugtig Beskaf- Nr. 66.
fenhed, skal deres Bebyggelse betinges af, at eventuelle for Sundheden skadelige 2den Septbr.
Indværkninger ophæves ved hensigtssvarende Forholdsregler, der i ethvert enkelt Tilfælde foreskrives af Sundhedskommissionen.

Naar Bygninger anmeldes til Opførelse paa saadanne Grunde, har Bygningskommissionen at melde det til Sundhedskommissionen, forinden der gives Tilladelse til Bygningens Opførelse.

§ 94.

Med Hensyn til Opførelse af Bygninger, indrettede til Beboelse, og med Hensyn til Indretning til Beboelse af ældre Bygninger paa Grunde, der tidligere have været benyttede til Kirkegaarde, eller som ligge indenfor en Afstand af 20 m fra i Brug værende Kirkegaarde, ere vedkommende Ejere underkastede de Bestemmelser, som af Sundhedskommissionen foreskrives til Forebyggelse af de for Sundheden skadelige Indvirkninger af Kirkegaardens Grundvand.

Paa de Jordlodder, som omgive de nuværende og nye Kirkegaarde, maa der ikke graves Brønde, forinden Sundhedskommissionens Tilladelse for hvert enkelt Tilfælde er indhentet.

§ 95.

Enhver Grund, der er bestemt til Byggegrund, maa kun fyldes med Stoffer, der ere uskadelige for Sundheden, saasom Jord, Grus, Sand, Murbrokker og deslige.

Naar det ved Udgravning til Bebyggelse viser sig, at Grunden er opfyldt med Stoffer, der kunne blive skadelige for Sundheden, kan Sundhedskommissionen fordre disse udgravede i den Udstrækning, som det findes nødvendigt eller, hvis den finder en saadan Foranstaltning tilstrækkelig, paabyde, at der anbringes en fuldstændig Isolation over hele Grunden.

§ 96.

Ingen nyopført, til Ophold for Mennesker bestemt Bygning, Tilbygning til eller Paabygning paa ældre Bygning maa tages i Brug efter sin Bestemmelse, uden at den af Sundhedskommisionen er befundet tilbørlig udtørret, og Indflytning i egentlige Beboelseslejligheder maa under ingen Omstændigheder finde Sted inden 6 Maaneder efter, at Bygningen er kommen under Tag, hvilket Tidsrum dog af Sundhedskommissionen undtagelsesvis kan forkortes, naar Bygningen er kommen under Tag i Tiden mellem 15de April og 1ste Juni.

Naar ved Ombygning af saadanne Bygninger nye Ydermure ere opførte, skal ligeledes Sundhedskommissionens Tilladelse erhverves, forinden Bygningen tages i Brug.

Begæring herom skal være ledsaget af Attest fra Bygningskommissionen om, naar Bygningen er kommen under Tag, om den er færdig, og at Arbejdet er udført i Overensstemmelse med Lovgivningens Forskrifter.

§ 97.

Ingen mod Gaden eller anden Mands Grund vendende Bygningsside maa have hvid eller hvidlig Farve. Klager i saa Henseende afgøres af Sundhedskommissionen.

Nr. 66. Bek. af 2. Sept. om Sundhedsvedtægt for Næstved Købstad.

Nr. 66. 2den Septbr.

XIV. Afvigelser fra Vedtægten, Paatale, Straf m. m.

§ 98.

Begæringer om Afvigelser afgøres af Justitsministeriet efter Indstilling af Byraadet.

Anker over de af Sundhedskommissionen trufne Bestemmelser kunne, ledsagede af Byraadets Erklæring, indbringes for Justitsministeriet.

§ 99.

I Følge Lov af 12te Januar 1858 straffes Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser med Bøder af indtil 400 Kr.

Sagerne behandles som offentlige Politisager og Bøderne tilfalde Politikassen.

I Sager, der anlægges mod Nogen for ikke at have rettet sig efter de ham i Henhold til Vedtægten givne Paalæg eller Forbud, blive de ved Loven hjemlede almindelige Tvangsmidler ved Dommen at bringe i Anvendelse.

Denne Vedtægt træder i Kraft 3 Maaneder efter, at den er optaget i Lovtidende, og samtidig bortfalder den hidtil gældende Vedtægt af 30te December 1880 med Tillæg af 5te November 1888.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 2den September 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Nr. 52.
1ste
April.

§ 17.

Til Udenrigsministeriet bevilges nedenstaaende 990,325 Kr.

		Kr.	Kr.
A. Ministeriets Embedsmænd m. fl.:			
1. Lønninger:	Kr.		
a. Til Ministeriets Embedsmænd	38,100.		
derunder 2,000 Kr. som Repræsentationstillæg til 2 Departementschefer og 600 Kr. som Ekspeditionssekretærhonorar til 1 Fuldmægtig.			
b. Til Ministeriets Bestillingsmænd	23,225.		
derunder 600 Kr. som Honorar til den Assistent, der fungerer som Sekretær for Udenrigsministeren.			
c. Til Medhjælp og Honorering af særlige Hverv	5,100.		
derunder Honorar for Redaktion af Meddelelser fra Udenrigsministeriet 2,000 Kr., for Bogføring 1,000 Kr., for Postens Afsendelse 600 Kr., for Tilsyn med og Pasning af Ministeriets Service 400 Kr.		66,425.	
2. Ministerielle og Kontorudgifter		31,000.	
3. Stipendier til Assistenternes videre Uddannelse i Udlandet		5,000.	
4. Understøttelseskassen		1,200.	
			103,625.
B. Gesandtskaberne:	Kr.		
1. a. Løn til 9 Missionschefer (8 overordentlige Gesandter og befuldmægtigede Ministre og 1 Chargé d'affaires)	102,000.		
b. Opholdspenge til samme	188,000.		
c. Gesandten i Paris Godtgørelse for Repræsentation i Madrid	6,000.		
d. Gesandten i Wien Godtgørelse for Repræsentation i Rom	6,000.	302,000.	
2. a. Løn til 7 Legationssekretærer	21,000.		
b. Opholdspenge til 6 af disse i Udlandet.	41,000.		
c. Løn 3,000 Kr. og Opholdspenge 7,500 Kr. til en Legationssekretær i St. Petersborg indtil Gesandtskifte finder Sted.....	10,500.	72,500.	
3. Aarlig Bevilling i 3 Aar til 2 Handelsattacheer		28,000.	
At overføre..		402,500.	103,625.

Bekendtgørelse

Nr. 67.
6te
Septbr.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Bygningsreglement for Værløse Kommune under Kjøbenhavns Amt.

I Henhold til Lov af 11te Februar 1876 om Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter, jfr. Lov af 5te December 1894 om yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne, stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Værløse Kommune vedtagne Bygningsreglement for bemeldte Kommune:

§ 1.

Dette Reglement gælder for hele Sognet, men undtaget derfra er enhver Bygning, hvortil der er knyttet Landbrug, det vil sige Gaarde og Boelssteder, men ikke Gartnerier.

§ 2.

Til at vaage over, at Reglementets Bestemmelser overholdes, vælger Sogneraadet en Kommission paa 3 Medlemmer blandt Sognets Beboere, hvoraf mindst ét skal være en bygningskyndig Haandværker eller lignende, og ét vælges blandt Sogneraadets Medlemmer. Valget gælder for 3 Aar. Første Gang Valg foretages, træder de valgte straks i Funktion, men Funktionstiden regnes fra den paafølgende 1ste Januar. Efter 1 Aar afgaar et Medlem ved Lodtrækning, og efter 2 Aar et andet ligeledes ved Lodtrækning og derefter fremdeles 1 Medlem hvert Aar efter Udløbet af hans Funktionstid. Genvalg kan finde Sted.

Kommissionen vælger selv sin Formand.

Supleringsvalg gælder for Resten af den Tid, hvori den afgaaede skulde have fungeret.

§ 3.

Forinden Anlæget af en ny Gade eller Vej, der er bestemt til Adgangsvej for flere Ejendomme, paabegyndes, skal vedkommende Ejer indsende Plan og Nivellement i 3 Eksemplarer samt Beskrivelse over samme til Sogneraadet, der tager Beslutning om, hvorvidt Planen samt Gadens eller Vejens Retning kan godkendes. Ved Bedømmelsen af denne tages ikke alene Hensyn til Gadens eller Vejens Beliggenhed paa selve Grundstykket, men ogsaa til hele det System af Gader eller Veje, der efter Forholdene paa vedkommende Sted vil være det hensigtsmæssigste. Saafremt Gaden eller Vejen udmunder i en offentlig Vej, bestemmer Sogneraadet, hvorledes der skal forholdes med Tilslutningen til denne.

Nr. 67. 6te Septbr.

Paa en Grund, der ikke ligger ved en af Sogneraadet godkendt offentlig eller privat Gade eller Vej, maa Bygninger først paabegyndes, naar derfra er udlagt en Vej af tilstrækkelig Bredde og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vej. Den Del af Ejendommen, paa hvilken der findes Bygninger, maa, naar den ikke ligger ved en af Sogneraadet godkendt offentlig eller privat Gade eller Vej, ikke særskilt matrikuleres, forinden der til Parcellen er udlagt en Vej af tilstrækkelig Bredde og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vej.

Saafremt Vejanlægget ikke er udført senest to Aar, efter at Approbationen er givet, bortfalder denne og maa søges paany.

Ingen ny Gade eller Vej maa anlægges med en Bredde af mindre end 16 Alen (10 m), Grøfterne indbefattede; dog kan Sogneraadet, for saa vidt alt bestaaende Bygninger gør det nødvendigt, eller Vejen kun fører til enkelte Bygninger og ikke vil kunne antages at blive Kommunikationsvej, tilstede Undtagelse fra denne Bestemmelse.

Ingen Bygning ved de i denne Paragraf omhandlede Veje maa tages i Brug, forinden Vejene er anlagte.

Gader og Veje anlægges ved Makadamisering med et 4 Tommer (10 cm) tykt Paklag af større Sten og et 4 Tommer (10 cm) tykt Lag af Skærver, der dækkes med et 2 Tommer (5 cm) tykt Lag Grus og tromles. Bredden og Tykkelsen af Vejbanen godkendes af Sogneraadet. Vejbanen forsynes med Afløb samt Fortov ved den Side, hvor der bygges.

§ 4.

Ingen udvendig Kældernedgang eller Trappe maa have større Fremspring fra Gadelinien end 18 Tommer (50 cm), hvorhos der skal gives fremspringende Trapper afrundede Hjørner.

Paa begge Sider af saadanne udvendige Kældernedgange skal anbringes et forsvarligt Gelænder af Jærn eller andet Metal.

Porte, Døre og Vinduer maa kun indrettes til at aabnes udad, naar de selv efter at være aabnede lader en Passage af $1^1/_2$ Alen (1 m) fri paa Fortovet, eller naar Vinduerne er anbragte i en Højde af mindst $3^1/_2$ Alen (2 m).

§ 5.

Ingen ny Bygning maa paabegyndes før Bygningskommissionen skønner, at Afløbet af Spilde- og Overfladevand er reguleret, samt at Grunden enten ved Dræning eller paa anden Maade er tilstrækkelig tørlagt.

Bygningskommissionen maa ved ethvert under dens Tilsyn hørende Byggeforetagende, med Hensyn til hvilket der paa nogen Maade kan være Spørgsmaal om Anvendelse af Forskrifterne i Sundhedsvedtægten, først indhente Erklæring fra Sundhedskommissionen, inden den tilsteder, at en saadan Bygning benyttes til Beboelse.

§ 6.

Alle udvendige Mure, som vende ud mod Gade eller Vej, eller som er nærmere ved anden Mands Grund end 10 Alen (6 m), skal herefter opføres af Grundmur; dog maa Bygninger paa én Etage eller én Etages Paabygning paa Bygninger opførte inden nærværende Reglements Ikrafttræden udføres af Mur- og Bindingsværk.

Enhver ny Gavl, der adskiller Bygningen fra Naboejendommen, skal være en Brandgavl. En Brandgavl skal være af Grundmur af mindst 1 Stens Tykkelse og række 6 Tommer (15 cm) over Taget. Ingen Drager eller andet Træværk maa ligge dybere ind i en Brandgavl end Murens halve Tykkelse, og der maa i samme kun anbringes Vinduer eller andre Aabninger, naar Bygningskommissionen dertil meddeler Tilladelse. Nr. 67. 6te Septbr.

Bygninger, der opføres af Grundmur, skulle, naar de kun ere én Etage høje, have en Murtykkelse af mindst 1 Sten. I grundmurede Bygninger paa flere Etager skal den øverste Etage have en Murtykkelse af mindst 1 Sten, og for hver af de nedenfor liggende Etager forøges Murtykkelsen med mindst $^1/_2$ Sten. En Kælder, der er 2 Alen ($1^1/_2$ m) høj over Jordsmonnet, regnes for en Etage.

Med Hensyn til de fastsatte Murtykkelser er en Mursten regnet at have en Længde af $8^1/_2$ Tomme (22 cm).

Udhuse, Stalde og deslige kunne opføres af hvilket som helst Materiale, naar de foruden at være forsynede med brandfrit Tag, ere fjernede 10 Alen (6 m) fra anden Mands Grund, ikke er over 6 Alen (4 m) til Taget og derhos ikke indeholde noget Ildsted. Smaa lukkede Skure af ikke over 80 □ Alen (30 □ m), som intet Ildsted indeholder, aabne Skure, som hviler paa Træpiller, samt Latrinhuse, der ikke ere over $4^1/_2$ Alen (3 m) høje, skulle være forsynede med brandfrit Tag, men iøvrigt ikke være underkastede nævnte Indskrænkninger.

§ 7.

Enhver Bygnings Fundament skal være forsvarligt i Forhold til dens Størrelse og Bestemmelse; Sokkelen o: Underbygningen til Gulvet maa ikke være under 6 Tommer (15 cm) høj, og mellem Sokkelen og Muren skal der anbringes et Isoleringslag af Asfalt, Tjærepap, Glas eller andet for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale.

§ 8.

Hovedskillerum eller saadanne Skillerum, som strække sig lodret gennem flere Etager i en Bygning, skulle i Kælderen eller under Stueetagens Gulv være af 1 Stens Grundmur.

Andre Skillerum, der ikke have Støtte fra neden af, kunne være af dobbelte Bræder eller Planker med Kalkpuds mindst 2 Tommer (5 cm) tykke. Skillerum, der ikke adskille Beboelsesrum, kunne være enkelte Brædevægge uden Kalkpuds.

§ 9.

Ethvert Bygningsarbejde skal udføres paa forsvarlig Maade af gode, paalidelige Materialier. Raa Sten og Ler maa kun benyttes med Bygningskommissionens Tilladelse. Hvor særegne, ikke i det foregaaende og i § 10 omhandlede Konstruktioner agtes anvendt, eller andre Materialier agtes brugt, skal Bygningskommissionens Approbation herpaa forud indhentes, hvilken den dog er pligtig at give, naar deslige Konstruktioner saavel med Hensyn til Styrke og Brandsikkerhed som og i sanitær Henseende ikke staar tilbage for den i nærværende Reglement iøvrigt omhandlede Byggemaade.

§ 10.

Bjælkerne i en Bygning skulle have et Tværsnit af mindst 6 Tommer (15 cm) i Kvadrat, naar Afstanden mellem Understøttelsespunkterne ikke er over 5 Alen (3 m).

Nr. 67. 6te Septbr. For hver 12 Tommer (30 cm) denne Afstand forøges, tillægges $^1/_3$ Tomme (1 cm) i det kvadratiske Tværsnit.

Vælges et rektangulært Tværsnit, maa der tillægges saa meget i Højden, at Tværsnittet i det mindste vinder halvt saa meget i Højde, som det har tabt i Bredde, dog at Bredden af Bjælken bør være mindst halv saa stor som Højden.

Afstanden mellem Bjælkerne maa ikke være over 2 Alen (1 m 25 cm) fra Midte til Midte, og mindst $^1/_3$ af Bjælkernes Antal maa være gennemgaaende og forsynede med forsvarlige Murankere i begge Ender. Tagværkets Tømmer maa ikke have ringere Gennemsnitsflade end $4^1/_2$ Tomme (12 cm) og dette kun, naar Afstanden mellem Understøttelsespunkterne ikke er over 5 Alen (3 m 15 cm); dog er det tilladt til Spærene at anvende Tømmer af 4 × 5 Tommer (10 × 13 cm), naar Afstanden mellem Spærene ikke er over 2 Alen (1 m 25 cm) fra Midte til Midte; for større Afstande beregnes Tykkelserne efter Reglerne for Bjælker, kun at de omtalte Afstande altid maales i den horizontale Projektion.

§ 11.

Intet Tag eller nogen Del af samme maa danne større Vinkel med Horizontalplanen end 50 Grader. Rygningen af Halvtaget maa i intet Tilfælde ligge mere end 8 Alen over Façadehøjden.

Tagkviste maa ikke have mere end 2 Alen 15 Tommers (1 m 65 cm) Højde i Falsen og $2^3/_4$ Alen (1 m 75 cm) Breddemaal udvendig.

Afstanden mellem 2 Kviste maa ikke være mindre end den bredeste af disse, og Afstanden fra Indersiden af Husets Gavl til nærmeste Tagkvist maa ikke være mindre end Halvdelen af Kvistens Bredde. Tagkviste skulle derhos tækkes med uantændeligt Materiale og deres Sider behandles paa lignende Maade eller udmures.

§ 12.

Alle Tage skulle herefter tækkes med uantændeligt Materiale. Den byggende underkaster sig Bygningskommissionens Skøn saavel angaaende Forsvarligheden af det Materiale, der benyttes, som af Maaden, hvorpaa det oplægges.

§ 13.

Intet Rum maa benyttes til Beboelse, Værksted eller Køkken, medmindre sammes Højde er 2 Alen ($2^1/_4$ m) mellem Gulv og Gibsloft, og det har uhindret og rigelig Adgang til Lys og Luft. Intet Loft i Nybygninger maa bestaa af Papir eller Lærred udspændt mellem Bjælkerne. I Kældere maa der ikke indrettes Beboelsesrum, medmindre der er skaffet tilbørligt Afløb for Grundvandet, og Kælderen i det mindste har 2 Alen ($1^1/_4$ m) Højde over Jordsmonnet og er saaledes indrettet, at Lys og Luft har tilbørlig Adgang.

Gulvet i Stueetagen skal ligge mindst 6 Tommer (15 cm) over Midten af Vejlinien ud for Bygningen.

Ingen Svinesti, Heste- eller Kreaturstald maa anlægges under Beboelseslejligheder eller i noget Rum, hvis Gulv er under Gaardens, Gadens eller Vejens Niveau, ligesom der skal være sørget for en fuldstændig Afledning saavel af Urinen som af den daarlige Luft, saaledes at de omboende ikke besværes deraf.

Møddingsgruber, som i Fremtiden indrettes til Optagelse af Gødning, skal være fjernede mindst 3 Alen (2 m) fra Port eller Brønd og være forfærdigede af Materialer, der er uigennemtrængelige for Urin.

Nr. 67. 6te Septbr.

§ 14.

I en Bygning i hvilken der indrettes Beboelsesrum i mere end to Etagers Højde, Kælderen ikke regnet for en Etage, skal der anbringes to Trapper saaledes beliggende, at der er uhindret Adgang til hver af dem fra alle Beboelseslejligheder, og saafremt de ligger op til hinanden, skal de være adskilte med en Mur.

Trappernes Bredde skal for den enes Vedkommende være mindst 1 Alen 9 Tommer (90 cm), og for den andens mindst 1 Alen 3 Tommer (70 cm) mellem Vangerne, hvorhos de skal forsynes med Rækværk og have uhindret Adgang for Lys og Luft.

§ 15.

Skorstensrør, der tjener til Afledning af Røg fra Kakkelovne, Komfurer og andre Ildsteder, skal, naar de ved Rensningen maa passeres af Skorstensfejeren, være overalt af mindst $^1/_2$ Stens Grundmur og have et indvendigt Gennemsnit af 18 Tommer (50 cm) i Kvadrat eller være 16×20 Tommer (40×60 cm), naar et rektangulært Gennemsnit foretrækkes, samt være forsynede med en i enhver Henseende forsvarlig Rensedør af samme Lysning.

Naar Skorstensrøret passerer gennem Bjælkelag og Forskalling, skal dets indvendige Side holdes mindst $8^1/_2$ Tommer (22 cm) fjernet fra alt Tømmerværk, ligesom et saadant Rør ikke maa paneles, forskalles eller gives Betræk paa Blindlister. Røret maa enten være opført paa Grunden eller hvile paa en Hvælving eller en Jernkonstruktion mellem to Grundmure, og i intet Tilfælde hvile paa Bjælkerne.

Naar en Grundmur af Bygningskommissionen findes stærk nok dertil, kan det være tilladt at udkroge et saadant Rør fra denne.

Naar et Skorstensrør trækkes i skraa Retning, skal den inderste skraa Side understøttes af en Stol forsynet med en tør Mursten paa Fladen mellem Stolen og Skorstensrøret; den skraa Retning maa dog ikke danne en mindre Vinkel end 45 Grader med Horizontalplanet.

Alle Skorstensrør skulle føres mindst 1 Alen 12 Tommer (1 m) over Tagets Ryg. Skorstenspiber kunne ogsaa støbes af Cement under de i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 23de Oktober 1905 fastsatte Betingelser.

I Bygninger med ildfast Tag eller Spaan er det dog ogsaa tilladt at bruge snævre Skorstene med en kvadratisk Lysning, hvis Side er 9 Tommer (25 cm), som dog overalt skal være mindst af $^1/_2$ Stens Tykkelse.

Saadanne snævre Skorstene maa dog kun bruges til Afledning af Røg fra Kaminer og Ildsteder med lukket Indfyring, ligesom en saadan Skorsten tæt ved Bunden skal være forsynet med Rensedør af Jern i Jernramme med Fals; lignende Rensedøre skulle anbringes andre Steder paa Skorstenen, hvor det findes fornødent. Iøvrigt vil være at forholde efter Bekendtgørelse Nr. 70 af 16de April 1898 § 11.

§ 16.

Skorstene fra større Ildsteder i Brænderier, Bryggerier eller Fabriker, hvis Røgføring er saa stor, at Bygningskommissionen antager, at den kan være til Ulempe for Omgivelserne, skulle opføres i saadanne Højder og Dimensioner, som Bygningskommissionen maatte finde Anledning til at fordre, dog kan ingen Skorsten forlanges forhøjet over 35 Alen (22 m).

§ 17.

Det til Vaaningshus hørende ubebyggede Areal maa i intet Tilfælde være mindre end det bebyggede, og ingen Gaard, hvortil der vender Vinduer fra Værelse

Nr. 67. 6te Septbr. eller Køkken, og som til alle Sider er eller ved Tilbygninger, være sig fra Ejerens eller Naboernes Side, kan blive indesluttet af Bygninger, maa være under 100 □ Alen (40 □ m) stor, eller i nogen Retning have mindre Udstrækning end 4 Alen ($2^1/_2$ m).

I Bygninger, som er indrettede til Beboelse i flere end to Etager, bliver det foreskrevne ubebyggede Areal at forøge med $^1/_4$ for hver yderligere tilkommende Etage. Det Areal, som efter nærværende Paragraf skal være ubebygget, kan dog af Bygningskommissionen tillades anvendt til Kælderrum paa de af Kommissionen nærmere fastsatte Betingelser, hvorved i alt Fald bliver at iagttage:

1) Rummet overdækkes paa en Maade, der med Hensyn til Styrke, Brandsikkerhed, Betryggelse for den daglige Færdsel og Vandtæthed anses for fyldestgørende af Bygningskommissionen. Overfladen af denne Overdækning maa ikke komme højere end Gaardens Overflade, og der skal være tilfredsstillende Afløb fra den til Gadens eller Vejens Vandafløb.

2) De indvundne Rum maa ikke benyttes til Opbevaring af Genstande, der udvikle ilde Lugt eller Luftarter, der ere skadelige for Sundheden.

§ 18.

Enhver Bygning, der fremtidig opføres, skal, hvor Tagdryppet falder paa Gade eller Fortov, forsynes med Tagrender med nedløbende Rør.

§ 19.

Bryggerier, Brænderier, alle større Fabriks- og Værkstedsbygninger maa, foruden at være de foran fastsatte almindelige Regler underkastede, opføres efter saadanne specielle Bestemmelser, som Bygningskommissionen i ethvert enkelt Tilfælde anser fornødne; det samme gælder Forsamlingshuse og lignende Bygninger.

§ 20.

Ingen ny Bygning maa opføres eller nogen Til- eller Ombygning af en Bygning, saavel som nogen Bygningsforandring, Pladsforandring af Ovne, Komfurer og deslige i en ældre Bygning, foretages, forinden saadant er anmeldt for Bygningskommissionen, og dens Tilladelse dertil er erhvervet. Anmeldelse om Opførelse af nye Bygninger og af Tilbygninger, samt om Ombygning af ældre Bygninger, der dermed kan stilles i Klasse, skal ledsages af behørig Tegning, Plan af Byggegrundens Størrelse og Form, Bygningens Beliggenhed paa den, tydelig Angivelse af tilsigtede Forandringer og behørig skriftlig Forklaring af det paagældende Arbejde.

§ 21.

Agtes Arbejdet paabegyndt straks efter Approbationen, skal dette udtrykkelig bemærkes i Anmeldelsen; i modsat Fald bliver ny Anmeldelse at gøre 2 Dage, før Arbejdet paabegyndes. Standser Arbejdet i 2 Maaneder, skal der ligeledes ske ny Anmeldelse, før det atter paabegyndes. Naar Arbejdet er færdigt og med Hensyn til dets Bestemmelse tilstrækkelig udtørret, skal den byggende, forinden han kan tage det udførte Bygningsarbejde i Brug, erhverve Bygningskommissionens Attest om, at det er udført i Overensstemmelse med dette Reglement mod Erlæggelse af den nedenfor fastsatte Betaling.

Nr. 67. Bek. af 6. Septbr. om Bygningsregldment for Værløse Kommune.

§ 22. Nr. 67. 6te Septbr.

For de Forretninger, som forefalde i Anledning af dette Reglement, erlægges følgende Gebyrer:

For Tilladelsen til Opførelse af en 1 Etages Bygning eller til Opførelse af en 1 Etages Tilbygning erlægges:

Naar Grundplanen ikke er over	50 □ Alen (	20 □ m).....	3 Kr.
— — er fra	50—150 □ Alen (20—	60 □ m).....	5 —
— — er fra	150—200 □ Alen (60—	80 □ m).....	6 —
— — er fra	200—300 □ Alen (80—120	□ m).....	10 —
— — er over	300 □ Alen (	120 □ m).....	15 —

og for hver Etage, der kommer til, erlægges endvidere 10 Kr. Som gebyrpligtig Etage betragtes:

1. Enhver Kælder, hvis Loft ligger mindst $1^1/_2$ Alen (1 m) over Jordsmonnet.
2. Enhver Tagetage, hvori der er indrettet særlig Beboelse.

Ved Paaførelse af en Kvist beregnes Gebyret kun efter Kvistens Kvadratindhold.

For Opførelse af Udhuse erlægges 2 Kr. for hver 100 □ Alen (40 □ m) eller Dele deraf.

For enhver anden Bygningssag — Kakkelovnes og Komfurers Anbringelse dog undtagne — erlægges 2 Kr.

Denne Betaling erlægges til Kommunekassen, forinden Attest om Arbejdets Udførelse udleveres af Bygningskommissionens Formand.

§ 23.

Forsømmer nogen at gøre den i § 20 befalede Anmeldelse om Opførelse af nye Bygninger eller Til- og Ombygninger o. s. v., skal han derfor bøde fra 2 til 40 Kr. Lige Straf skal den være undergivet, som tager en Bygning i Brug eller benytter et udført Bygningsarbejde uden forinden at have erhvervet den i saa Henseende fornødne Attest eller overtræder et af Bygningskommissionen nedlagt Forbud.

For andre Overtrædelser af dette Reglement anses den eller de Haandværkere, som har besørget Arbejdet udført, med Bøder fra 10 til 200 Kr. Kan eller vil den byggende ikke opgive disse, anses han med samme Straf. Den byggende er derhos forpligtet til at rette det lovstridige ved enten at borttage eller forandre Arbejdet inden en vis bestemt Tid under Tvang af en tilstrækkelig stor Dagmulkt, indtil Paabudet efterkommes, medmindre Sagen med Justitsministeriets Samtykke kan frafaldes, imod at den paa anden Maade afgøres efter et af den skyldige tilbudt Forlig.

Sager angaaende Forseelser mod dette Reglement behandles som offentlige Politisager.

§ 24.

Gebyrer og Bøder efter nærværende Reglement tilfalder Kommunekassen, som deraf udreder Udgifter til Protokoller, Papir, Porto o. s. v.

Bygningskommissionens Formand tillægges der som saadan intet Honorar, men der kan ansættes en særlig Bygningsinspektør til at føre Tilsyn med dette Reglements Overholdelse. En saadan Inspektør kan der da af Kommunens Kasse tillægges et fast aarligt Honorar. Stillingen som Bygningskommissionens Formand og som Bygningsinspektør kan indtil videre forenes i samme Person.

§ 25.

Dette Reglement træder i Kraft en Maaned efter den Dag, det Numer af Lovtidende, hvori Reglementet bekendtgøres, udgaar; dog skal det ikke være anvende-

Nr. 67. 6te Septbr.

ligt paa Byggeforetagender, der inden den Tid er paabegyndte, for saa vidt de uafbrudt fortsættes, og Anmeldelse derhos er sket for Bygningskommissionen 8 Dage efter dette Reglements Ikrafttræden.

§ 26.

Foruden de Dispensationer fra nærværende Reglement, som kan meddeles af Bygningskommissionen, skal det være Amtet forbeholdt, efter at Bygningskommissionen desangaaende har afgivet Betænkning, at indrømme ogsaa andre Afvigelser fra samme, naar Reglementets Forskrifter i enkelte særlige Tilfælde ikke passende kan anvendes eller vægtige Grunde taler for en Afvigelse fra Reglementets Bestemmelser.

§ 27.

De i dette Reglement indeholdte Forskrifter skulle bringes til Udførelse ikke blot ved nye Bygningers Opførelse, men ogsaa ved Ombygning eller Tilbygning af ældre Bygninger, for saa vidt de derpaa er anvendelige. Alle derom opstaaede Spørgsmaal afgøres af Bygningskommissionen, og for saa vidt den byggende ikke dermed er tilfreds, af Amtet.

§ 28.

Dette Reglement træder i Stedet for Bygningsbestemmelserne i Brandpolitiloven, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 16de April 1898. Kapitel 1, dog med Undtagelse af nævnte Bekendtgørelses §§ 4—7, 9, 10 og 12—16, hvorhos de i nævnte Bekendtgørelse af 16de April 1898 indeholdte Forskrifter om Afstand fra brandfarlige Bygninger og om disses Beskaffenhed vedbliver at gælde i Forhold til allerede tilstedeværende Bygninger af saadan Art. Bygningskommissionen fører Tilsyn med Overholdelsen af de herefter gældende Bestemmelser i Bekendtgørelse af 16de April 1898.

§ 29.

Metermaalet vil blive at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Loven er gennemført.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 6te September 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 68.
28de
Septbr.

om

et Reglement for Overholdelse af Orden ved Anløbsbroerne ved Fursund og Branden i Fursund.

Under Dags Dato har Ministeriet for offentlige Arbejder i Medfør af Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. v. stadfæstet følgende Reglement for Overholdelse af Orden ved Anløbsbroerne ved Fur og Branden i Fursund.

§ 1.

Tilsynet med Broerne føres af de ved Anløbsbroerne ansatte Bromænd. Disse anvise de Fartøjer, som ville benytte Broerne til Losning eller Ladning, Plads og kunne forlange ved eller udfor Broerne liggende Fartøjer fjernede, naar dette anses for fornødent; i Vægrinstilfælde ere Bromændene berettigede til at lade Forhalingen udføre for vedkommendes Regning. Enhver Bruger af Anløbsbroerne har at rette sig efter de Anvisninger, der gives af Bromændene.

Intet Fartøj maa uden Færgeribestyrerens Tilladelse lægge til ved de for Færgen bestemte Slæbesteder, og Fartøjet maa paa Færgeribestyrerens Forlangende straks forhale fra Slæbestederne, saa at Færgeritrafikken kan foregaa uhindret.

§ 2.

Beskadiger nogen en af Anløbsbroerne eller noget til disse hørende Inventarium, er han pligtig at erstatte den paaførte Skade.

§ 3.

Med Hensyn til Stedet hvor og Maaden, hvorpaa Genstande eller Varer skulle oplægges paa Brohovederne eller de til Broerne hørende Arealer, har vedkommende at rette sig efter den paagældende Bromands Anvisninger. Om det forlanges, skal det oplagte bortskaffes eller flyttes inden en af den paagældende Bromand fastsat Frist; efterkommes et i denne Henseende givet Tilhold ikke, er Bromanden berettiget til at lade det henlagte fjerne paa Modtagerens Bekostning.

Oplossede Varer eller Genstande kunne ikke henligge frit længere end 24 Timer paa de til Anløbsbroerne hørende Arealer. Efter denne Tidsfrist erlægges en af Bestyrelsen nærmere fastsat Afgift, der betales inden det oplossedes Bortfjernelse (jfr. Brotaksten).

Nr. 68. 28de Septbr.

§ 4.

Besætningerne paa de ved Anløbsbroerne liggende Fartøjer er forpligtede til at udvise den størst mulige Forsigtighed i Omgang med Ild og Lys; ethvert Fartøj, der er ladet med let antændelige Sager, eksplosive eller brandfarlige Stoffer, skal under Losningen og Ladningen anvises en saavidt muligt isoleret, sikker Plads ved den paagældende Anløbsbro. Fartøjet maa kun henligge ved Anløbsbroen, saalænge Losning eller Ladning finder Sted.

§ 5.

Skibs- eller Baadføreren er ansvarlig for al den Skade, som hans Fartøj eller Mandskab maatte anrette paa Anløbsbroerne m. m. Beskadigelserne skulle udbedres paa vedkommendes Regning, dog at Bestyrelsen eventuelt kan holde sig skadesløs i selve Fartøjet med Tilbehør.

§ 6.

Kørsel paa Forbindelses- og Anløbsbroerne er i Almindelighed ikkun tilladt for Postvogne, Køretøjer, der skulle indskibes i eller udskibes fra Færgen eller andre ved Anløbsbroerne liggende Fartøjer, samt Køretøjer, der befordre Varer, Gods eller Kreaturer, som ind- eller udskibes ved Anløbsbroerne. Andre Køretøjer maa ikkun med Tilladelse af Bromanden køre ud paa Forbindelses- eller Anløbsbroerne.

Enhver, der færdes paa Anløbsbroerne og Dæmningerne, skal rette sig efter Bromandens Anvisninger.

§ 7.

Overtrædelse af foranstaaende Forskrifter straffes, for saa vidt ikke Lovgivningens almindelige Regler medføre højere Straf, med Bøder indtil 50 Kroner, der tilfalde Brokasserne; i Mangel af Betaling bliver Bøderne at afsone efter Lovgivningens almindelige Regler. Naa der for Overtrædelse af dette Reglement er paadraget Bødestraf eller Erstatningsansvar, er Bestyrelsen berettiget til at bestemme og affordre vedkommende de Beløb, som skulle erlægges, men ere de paagældende ikke tilfredse med Bestyrelsens Afgørelse, afgøres Sagen ved Rettergang.

Alle Sager angaaende Overtrædelse af dette Reglement blive at behandle som offentlige Politisager.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 28de September 1909.

Th. Larsen.

R. Howard Grøn.

		Kr.	Kr.	Nr. 52. 1ste April.
	Overført...	402,500.	103,625.	
	Kr.			
4. a. Løn til 2 Kancellister	3,000.			
b. Opholdspenge til samme	5,600.			
c. Honorar til 2 Vicekonsuler for samtidig at fungere som Gesandtskabskancellister	3,000.			
		11,600.		
5. Kontorudgifter, derunder Skriver- og Budhjælp, Aviser, Bøger, Porto, Telegrammer, Telefon, Tjenesterejser m. v. (Lov Nr. 123 om Diplomat- og Konsulatvæsen af 27. Maj 1908 § 35) anslaas til 15,800 Kr., hvoraf ventelig 500 Kr. ville blive dækkede ved Statskassen tilfaldende Gebyrer. Resten anslaas til		15,300.		
6. Fremmede Gesandtskaber for Varetagelse af danske Interesser, derunder 5,000 Kr. til det svenske Gesandtskab i Konstantinopel		7,000.		
			436,400.	
C. Konsulaterne:				
1. Konsulaternes Tjenesteudgifter, Kontorudgifter, Aviser, Bøger, Porto, Telegrammer, Telefon, Tjenesterejser, Understøttelser m. v. (Lov om Diplomat- og Konsulatvæsen § 35) anslaas til 45,000 Kr., hvoraf ventelig 10,000 Kr. vil blive dækket ved Statskassen tilfaldende Gebyrer. Resten anslaas til.		35,000.		
2. Lønninger, Godtgørelser og Honorarer til Konsuler.. nemlig:		340,000.		
a. Kontorholdstilskud og andre Godtgørelser til Valgkonsuler i Henhold til Lov Nr. 123 om Diplomat- og Konsulatvæsen af 27. Maj 1908 § 21 og 4de midlertidige Bestemmelse Heraf kan udredes til Kontorhold for Valgkonsulen i London 12,000 Kr., foruden det til Ansættelse af en Industrikonsulent foreløbig for 3 Aar bevilgede Beløb 2,500 Kr.	Kr. 74,000.			
b. Løn til 4 Generalkonsuler, 4 Konsuler og 8 Vicekonsuler..	Kr. 80,000.			
Opholdspenge til 4 Generalkonsuler, 4 Konsuler og 7 Vicekonsuler	114,000.			
Kontorhold til samme	60,000.			
	254,000.			
c. Godtgørelse til lønnede Konsuler i Henhold til Lov Nr. 123 om Diplomat- og Konsulatvæsen af 27. Maj 1908 Kapitel III. undtagen § 35 anslaaede til	8,800.			
d. Honorarer	3,200.			
	340,000.			
			375,000.	
At overføre...		... .	915,025.	

Bekendtgørelse

Nr. 69.
8de
Septbr.

om

et Reglement for Overholdelse af Orden m. v. i Odden Havn.

Under D. D. har Ministeriet for offentlige Arbejder i Medfør af Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. v. stadfæstet følgende Reglement for Overholdelse af Orden m. v. i Odden Havn.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Føreren af ethvert Havnen anløbende Fartøj har at gøre sig selv saavel som det til Fartøjet hørende Mandskab bekendt med Bestemmelserne i dette Reglement, som findes henlagt til Gennemsyn hos Havnefogden.

§ 2.

Overholdelse af Orden i Havnen og paa dens Grund paases af Havnefogden.

§ 3.

Ethvert Fartøj, der ligger for Anker i Farvandet foran Havnen, kan af Havnefogden forlanges fjernet, naar det efter sammes Skøn ligger til Hinder for Passagen til og fra Havnen. Vægrer vedkommende sig ved at flytte Fartøjet, eller foretages Flytningen ikke inden en af Havnefogden fastsat Frist, er samme berettiget til for vedkommendes Regning at foranledige Flytningen foretagen.

I Farvandet foran Havnen maa der ikke drives Fiskeri, naar der derved efter Havnefogdens Skøn voldes Ulemper for Havnens Besejling. I de forskellige Dele af selve Havnen maa der under ingen Omstændigheder uden særlig Tilladelse udøves Fiskeri.

§ 4.

Til Vejledning for Indsejlingen om Natten tjener det paa nordre Moles Havnehoved anbragte Fyr.

§ 5.

Naar et Fartøj indkommer i Havnen, har Føreren uopholdelig at henvende sig til Havnefogden for at faa anvist Plads til at henlægge sit Fartøj. Herfra maa han ikke senere forhale uden Tilladelse af Havnefogden, lige som han er pligtig til at udføre saadan Forhaling efter dennes Anvisning, om det findes fornødent.

Nr. 69. 8de Septbr.

§ 6.

Intet Fartøj maa fortøjes ved Afvisermærkerne eller Bolværkerne, men kun ved de dertil bestemte Fortøjningsapparater og efter Havnefogdens Anvisning. Til Fortøjninger maa ikke benyttes Jernkættinger, medmindre de ere forsynede med Klædning paa de Steder, hvor de hvile paa Tømmerværket.

Fortøjningerne maa ikke uden Havnefogdens Tilladelse anbringes paa saadan Maade, at Passagen gennem Havnen eller Adgangen til Liggepladserne spærres, og Fortøjningerne skal i hvert Fald, naar det forlanges, slækkes for andre Fartøjer.

§ 7.

Naar det efter Havnefogdens Skøn kan befrygtes, at et Fartøj under Forhalingen vil komme paa Grund, maa det ikke forhales, forinden det er blevet lettet saa meget, som efter Havnefogdens Skøn maatte være fornødent.

Kommer et Fartøj paa Grund et Sted, hvor det efter Havnefogdens Formening er til Hinder for andre Fartøjers Bevægelse, skal det snarest muligt fjernes derfra, og Skibsføreren er pligtig til at træffe de Foranstaltninger, som Havnefogden maatte anse fornødne til Opnaaelsen heraf.

§ 8.

Naar en Skibsfører ikke efterkommer de i Reglementet indeholdte Bestemmelser eller de af Havnefogden givne Paalæg saa hurtigt, som det af denne skønnes nødvendigt, skal Havnefogden være berettiget til at træffe de fornødne Foranstaltninger til, at saadant sker. For Beskadigelser, som derved maatte tilføjes Fartøjet med Tilbehør, skal dets Fører eller Ejer ikke kunne fordre Erstatning. Foruden at erlægge en efter Omstændighederne afpasset Bøde, jfr. § 20, skal Fartøjets Fører eller Ejer derhos være pligtig at erstatte de Udgifter, som de ommeldte Foranstaltninger have medført.

Naar Skibsføreren ikke er om Bord, er det tilstrækkeligt, at Paalæg om Fartøjets Forhaling, Fortøjning eller deslige bliver givet Styrmanden eller i dennes Fraværelse en af det øvrige Mandskab.

Forlades Fartøjet af hele Besætningen, skal Skibsføreren være pligtig at navngive for Havnefogden en i Havnens Nærhed boende paalidelig Mand, som skal føre Tilsyn med Fartøjet, og til hvem saadanne Paalæg kan gives, med samme Virkning, som om de var givne til ham selv.

§ 9.

Skibsføreren er ansvarlig for den Skade, som han, hans Mandskab eller Fartøj maatte anrette paa Havneværkerne eller Havnens Ejendele, og skal erstatte de med Skadens Istandsættelse forbundne Omkostninger.

Erstatningens Størrelse fastsættes enten ved mindelig Overenskomst eller, saafremt ingen Overenskomst kan opnaas, ved Skøn af uvillige Mænd, som udmeldes af Retten. Udgiften ved Skønnet udredes af Skibsføreren, men hvis Overskøn finder Sted, afholdes Udgiften ved dette af den, det gaar imod. Erstatning for saadan Skade kan, om fornødent, søges i selve Fartøjet med Tilbehør.

§ 10.

Efter Haanden som der bliver Plads ledig, vil Fartøjerne paa Forlangende faa anvist Losse- eller Ladeplads i den Orden, hvori de ankomme og anmeldes hos

Havnefogden. For Fartøjer, som ere i regelmæssig Passager- eller Fragtfart, er Havnefogden dog berettiget til at holde Losse- eller Ladeplads aabent et Døgn før den Tid, de i Følge Fartplanen kunne ventes at ankomme. Nr. 69. 8de Septbr.

Naar et Fartøj har erholdt anvist en Plads til Losning eller Ladning, skal det senest efter 24 Timers Forløb begynde dette Arbejde og derefter, for saa vidt Vejrliget tillader det, uafbrudt fortsætte samme, da Fartøjet i modsat Fald paa Havnefogdens Forlangende skal hales bort for at give Plads for andre.

Selv om Arbejdet er begyndt i rette Tid og uafbrudt fortsat, skal Fartøjet, naar Havnefogden finder saadant fornødent, dog hales bort til et andet Sted, men har da fortrinsvis Ret til at forlange et saadant anvist, hvor Losningen eller Ladningen kan fortsættes.

Saafremt et Fartøj ikke er færdigt med at losse eller lade efter Forløbet af 6 Arbejdsdage, maa det, naar saadant forlanges, for andre Fartøjers Skyld vige den det indrømmede Losse- eller Ladeplads. Mandskaberne paa de Fartøjer, som saaledes skal forhale, skal være hinanden behjælpelige med dette Arbejde.

Bliver det nødvendigt, at flere Fartøjer maa ligge ved Siden af hverandre, skal de, som ligger Bolværket nærmest, finde sig i, at der over deres Dæk paa Planker losses eller lades fra eller til de udenfor liggende Fartøjer ligesom ogsaa disses Mandskab stedse skal have fri og uhindret Gang over de førstnævntes Dæk, som om Natten skal oplyses med Lanterner.

Alle Hyttefade skal være forsynede med Numer og Ejerens Navn, og de maa kun henligge i Havnen paa de af Havnefogden nærmere anviste Steder. Saa snart et Hyttefad er tømt, skal det uopholdelig trækkes paa Land og oplægges paa et nærmere anvist Sted.

Hyttefade, der ikke er mærkede, vil blive konfiskerede til Fordel for Havnekassen.

§ 11.

Intet Fartøj maa indtage eller udlosse Ballast uden forud at have anmeldt dette for Havnefogden, der bestemmer Fartøjets Plads dertil.

Ethvert Fartøj, som losser eller lader Ballast, Kul, Kalk, Sten, Sand eller deslige, skal have forsvarlige og tætte Presenninger udspændte mellem Kajen og Fartøjet for at forhindre, at noget falder i Vandet. Efter Udlosningen eller Indladningen skal Skibsdækket tilbørlig renses, forinden det spules.

Ballast, Aske, Gødning og andre Urenligheder maa ikke udkastes i Havnen, men skal føres i Land til dertil anviste Steder.

§ 12.

Fartøjer, der ikke er i Fart, maa ikke uden Havnebestyrelseus udtrykkelige Tilladelse, og da kun paa det af Havnefogden anviste Sted, blive liggende i Havnen. Overtrædes denne Forskrift, bortskaffes Fartøjet uopholdelig efter Havnebestyrelsens Foranstaltning paa Ejerens Bekostning.

Heller ikke maa Trælast og Tømmer, der er indbugseret i Havnen, henligge længere, end det af Havnefogden tillades.

Strander eller synker et Fartøj paa et Sted, hvor det er til Hinder for Havnens Benyttelse, og vedkommende Fører eller Ejer ikke borttager det inden en af Havnefogden fastsat Frist, foranstalter Havnebestyrelsen Optagelsen og er berettiget til at erholde Udgifterne erstattede af Fartøjet eller dets Ejer.

Nr. 69. Bek. af 8. Sept. om et Reglement for Overholdelse af Orden m. v. i Odden Havn.

Nr. 69. 8de Septbr.

§ 13.

Naar et Fartøjs Kabys, Ovne, Lanterner og Lamper af Havnefogden er befundne i god og forsvarlig Stand, tillades det at have Ild og Lys i disse, saafremt et tilbørligt Tilsyn stedse er til Stede.

Det er forbeholdt Havnefogden under særlige Omstændigheder, navnlig naar let fængelig Ladning haves om Bord, og naar Havnen er opfyldt af Fartøjer, at indskrænke fornævnte almindelige Tilladelse.

Al Opfyring under Dampkedler anmeldes for Havnefogden.

§ 14.

Tjære, Beg, Fernis, Olie og andre let antændelige Genstande maa under ingen Omstændigheder koges om Bord og i Land kun paa det af Havnefogden anviste Sted.

§ 15.

Skydning fra de i Havnen liggende Fartøjer eller paa Havnens Terræn er ikke tilladt.

§ 16.

Nye Fartøjer maa ikke bygges paa Havnens Pladser, ældre ej kølhales, kalfatres, eller paa anden Maade repareres uden Havnebestyrelsens Tilladelse og under de nærmere Betingelser, som denne maatte fastsætte.

§ 17.

For Benyttelse af Havnens Pladser til Oplægning af Gods og Varer erlægges Pladsleje efter den til enhver Tid gældende Takst.

Med Hensyn til Stedet hvor, og Maaden hvorpaa Godset skal oplægges, har vedkommende, for saa vidt angaar de aabne Oplagspladser, at rette sig efter de Forskrifter, Havnefogden maatte give. Det oplagte Gods, som henligger for vedkommendes egen Risiko, maa ikke uden Havnefogdens Samtykke borttages fra Havnens Terræn, førend Pladslejen er betalt.

Om forlanges skal det oplagte bortskaffes eller flyttes til et andet anvist Sted inden en af Havnefogden fastsat Frist. Efterkommes ikke et i denne Henseende givet Tilhold, eller henlægges Gods paa Havnepladsen uden Tilladelse, er Havnefogden berettiget til at lade det fjerne paa vedkommende Ejers eller Kommissionærs Bekostning.

§ 18.

Intet Fartøj maa forlade Havnen, forinden Berigtigelse af de anordnede Havnepenge af Skib og Ladning samt af Pladsleje og øvrige Afgifter har fundet Sted.

Overtrædelse heraf saavel som urigtig Angivelse af Skib eller Ladning til Skade for Havnekassen straffes med Bøde efter nedenstaaende § 20, hvorhos de takstmæssige Afgifter blive at erlægge.

§ 19.

Ingen uvedkommende maa opholde sig paa Havnens Grund til Hinder for Losning eller Ladning eller for Arbejder, som der foretages. Enhver uvedkommende er derfor pligtig til paa Havnefogdens Anmodning straks at forføje sig bort.

Overhovedet har enhver, som befinder sig i Havnen eller paa dens Grund, uvægerlig at rette sig efter de Anvisninger, som maatte blive givne af Havnefogden.

Finder nogen Grund til Klage over Havnefogden, har han at forebringe Sagen for Havnebestyrelsen, men et af Havnefogden givet Paabud skal i hvert Fald efterkommes. Nr. 69. 8de Septbr.

Viser nogen sig opsætsig mod Havnefogden eller fornærmer ham under Udførelsen af Embedsforretninger eller i Anledning af samme, bliver han at anse med den i Lovgivningen for deslige Forseelser hjemlede Straf.

Det paaligger Havnefogden at behandle enhver med Høflighed.

Havnefogden er pligtig til paa Forlangende at legitimere sig ved Fremvisning af et Skilt, der har Indskrift: „Havnefoged".

§ 20.

Overtrædelser af ovenstaaende Forskrifter blive at anse med Bøder paa indtil 400 Kr., for saa vidt de ikke i Følge Lovgivningens Bestemmelser medføre større Straf.

Den, som ikke kan betale de skyldige Bøder, har at afsone samme efter Lovgivningens almindelige Regler.

Alle Bøder, som hidrøre fra Overtrædelser af dette Reglement, tilfalde Havnekassen.

§ 21.

I alle Tilfælde, hvor der for Overtrædelse af dette Reglements Bestemmelser ikke er Tale om større Straf end Bøde, er det Havnebestyrelsen tilladt at bestemme og affordre vedkommende denne, men for saa vidt de paagældende ikke finde sig tilfredse ved Havnebestyrelsens Kendelse, afgøres Sagen ved Dom.

Alle Sager i Anledning af dette Reglement blive, naar der ikke er Spørgsmaal om større Straf end Bøde, at behandle som offentlige Politisager.

§ 22.

Det tilstedes ingen, som i Følge dette Reglement har paadraget sig Straf eller Erstatningspligt, at rejse bort, forinden han har rettet for sig eller stillet saadan Sikkerhed, som af Havnebestyrelsen anses for tilstrækkelig. Om fornødent skal Havnebestyrelsen være berettiget til at holde sig skadesløs i selve Fartøjet med Tilbehør.

Særlige Bestemmelser.

§ 23.

I Havnen maa der ikke uden Havnebestyrelsens særlige Tilladelse finde Indladning eller Udlosning Sted af større Partier (over 16 Td.) Stenolie eller lignende brandfarlige Vædsker, saasom Benzin, Nafta, Terpentin, Parafinolie, Tjære og Fuselolier, Petroleumsæter og Petroleumsaffald.

Skibe, der føre saadan Last, skal forud hos Havnebestyrelsen have indhentet den fornødne Tilladelse til at løbe ind i Havnen.

Til Indladning og Udlosning af mindre Partier (indtil 16 Td.) Stenolie eller lignende brandfarlige Vædsker kræves ingen særlig Tilladelse, men de nedenfor under §§ 24—30 nævnte Sikkerhedsforanstaltninger, der gælde for alle Skibe med saadan Last om Bord, blive at iagttage.

Nr. 69. 8de Septbr.

§ 24.

Skibet skal føre et rødt Flag paa den forreste Mast, og Kættingen eller Fortøjningen skal altid være klar til at kastes los. Skibet maa, saalænge de nævnte Vædsker er om Bord, ikke henligge uden sin fulde Besætning. De Beholdere, der indeholde de brandfarlige Vædsker, maa ikke aabnes om Bord af andre end Toldvæsenet.

§ 25.

Ladningen udlosses hurtigst ske kan og bortføres fra Havnens Territorium eller til en af Havnefogden anvist Plads paa dette for om fornødent at oplægges under Brandvæsenets Tilsyn.

Fartøjer, der ligge under Indladning, skal, saasnart denne er fuldført, forlade Havnen.

§ 26.

Stenolie og lignende brandfarlige Vædsker maa ikke blive henstaaende paa Dækket, og naar Losningen eller Ladningen afbrydes, skal Lastlugerne lægges over, dog saaledes, at der haves fri Luftstrømning fra Lasten.

§ 27.

Naar Havnefogden paa Grund af indtrædende Omstændigheder maatte skønne det forbundet med Fare at fortsætte Losningen eller Ladningen, er han berettiget til at afbryde samme og træffe saadanne Foranstaltninger, som efter Omstændighederne skønnes nødvendige.

§ 28.

Havnefogden er berettiget til, saalænge noget at Ladningen findes om Bord, at anbringe Brandvagt i Skibet paa dettes Bekostning.

§ 29.

Al Brug af Ild og Lys samt Tobaksrygning om Bord i Skibet er forbudt. Afvigelser herfra kunne dog af Havnebestyrelsen indrømmes for Dampskibes Vedkommende.

§ 30.

Ved Udlosningen, Indladningen og Transporten af Ladningen skal de Bestemmelser følges, som foreskrives af Brandvæsenet og Toldvæsenet.

§ 31.

Skibe, som have Krudt og andre Sprængstoffer om Bord som Ladning, tilstedes der ikke Adgang til Havnen. Ej heller maa saadanne Stoffer indlades i noget i Havnen liggende Skib.

§ 32.

Losning af Krudt eller andre Sprængstoffer til Havnen fra Skibe, der ligger udenfor denne, maa kun finde Sted efter forud indhentet Tilladelse fra Havnebestyrelsen, der i ethvert enkelt Tilfælde foreskriver de Forholdsregler, der ville være at iagttage. Saalænge noget af Ladningen findes om Bord, skal Skibet føre et rødt Flag til Advarsel for andre Fartøjer.

Nr. 69. Bek. af 8. Sept. om et Reglement for Overholdelse af Orden m. v. i Odden Havn.

Nr. 69.
8de Septbr.

§ 33.

Krudt eller andre Sprængstoffer maa i Fartøjer haves til eget Brug i mindre Partier, naar de er forsvarligt indelukkede og opbevarede i dertil bestemte sikre Rum, hvorom Havnefogden kan forvisse sig.

§ 34.

De foranførte Forskrifter om Stenolie og lignende brandfarlige Væsker finde ikke Anvendelse, naar disse Væsker alene skal benyttes af Skibet selv til Motordrift eller deslige.

§ 35.

Overtrædelser af de i dette Afsnit givne særlige Bestemmelser straffes med Bøder af 10 Kr. til 400 Kr., der tilfalde Havnekassen.

Med Hensyn til Bødernes Indfordring, Sagens Behandling m. v. forholdes iøvrigt efter de i §§ 20—22 givne Bestemmelser.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 8de September 1909.

Th. Larsen.

P. Nørgaard.
Fm.

Nr. 70.
11te
Oktbr.

Kundgørelse

angaaende

Stadfæstelse paa et Tillæg til Statutter for den nye Kreditforening for Købstadgrundejere i Nørrejylland.

Tillæg VIII

til de under 19de November 1895 stadfæstede reviderede Statutter for den nye Kreditforening for Købstadgrundejere i Nørrejylland.

Statutternes § 37, Litr. g, affattes saaledes:

Valget foretages paa vedkommende Bys Raadhus eller paa andet passende Sted i den første Halvdel af August Maaned i det Aar, den hidtil værende Repræsentants Valgtid udløber.

Det skal foregaa paa samme Dag i de forskellige Byer efter Repræsentantskabets Formands Bestemmelse.

Valget foregaar offentligt og tillyses ved en Bekendtgørelse fra den fungerende Repræsentant i vedkommende Bys Dagblade med mindst 8 Dages Varsel.

Foruden den fratrædende Repræsentant kunne kun de komme paa Valg, hvis Kandidatur af mindst 5 i paagældende By stemmeberettigede Personer er anmeldt for Repræsentantskabets Formand inden den forudgaaende 1ste August. I Indvarslingen til Valget skal saavel den fratrædende Repræsentant — for saa vidt han ønsker Genvalg — som de anmeldte Kandidaters Navne opgives.

Har Repræsentantskabets Formand ikke modtaget nogen saadan Anmeldelse, afgive de i Valghandlingen deltagende Vælgere kun Stemme for eller imod Repræsentantens Genvalg.

Genvælges Repræsentanten ikke, bliver efter Indvarsling paa sædvanlig Maade nyt Valg at afholde senest 3 Uger efter første Valg. Den eller de, som ønske at komme paa Valg ved dette Valg, maa inden 8 Dage efter den første Valghandling gøre en efter foranstaaende Bestemmelser behørig Anmeldelse derom til Repræsentantskabets Formand.

Er ingen saadan Anmeldelse modtagen inden nævnte Frists Udløb, ophæves Virkningen af den ved den foregaaende Valghandling skete Afstemning, og Repræsentanten betragtes da som genvalgt.

Paa samme Maade forholdes, hvis Repræsentanten ikke vil modtage Valg, og kun en enkelt Anmeldelse er modtagen.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 11te Oktober 1909.

P. M. V.

A. Krieger.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 71.
4de
Oktober.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Bygningsreglement for Marstal Landsogns Kommune under Svendborg Amt.

I Henhold til Lov af 11te Februar 1876 om Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter, jfr. Lov af 5te December 1894 om yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne, stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Marstal Landsogns Kommune vedtagne Bygningsreglement for bemeldte Kommune.

§ 1.

Reglementet gælder for Marstal Landsogns Kommune.

§ 2.

Enhver ny Gade eller Vej, der maa anses for en Hovedfærdselslinie, skal have en Bredde af mindst 16 Alen (10 m 4 cm). Andre nye Veje skal være mindst 12 Alen (7 m 53 cm) brede; dog kan Bygningskommissionen tilstede en mindre Bredde, for saa vidt alt opførte Bygninger maatte gøre det nødvendigt, eller Vejen ikke med Rimelighed kan ventes at blive Samfærdselsvej. Naar Bygninger agtes opførte ved alt bestaaende Veje, skal de ved Hovedfærdselsveje lægges i en Afstand af mindst 8 Alen (5 m 2 cm) fra Vejens Midte og ved andre Forbindelsesveje i en saadan Afstand fra disses Midte, som Bygningskommissionen maatte bestemme, dog ikke over 6 Alen (3 m 76 cm).

Saafremt Sogneraadet maatte forlange ældre Veje udvidede, er vedkommende Ejere pligtige at afstaa den hertil fornødne Grund mod Erstatning efter de for saadan Afstaaelse gældende Regler i Henhold til Bygningsloven for Frederiksberg af 19de April 1890 § 13, 2det—3dje Punktum.

Som Hovedfærdselsveje anses Møllevejen, Ommelsvejen og Kragnæsvejen i hele sin Længde. Sogneraadet bestemmer hvilke andre Veje der skal anses for Hovedfærdselsveje, dog kan den trufne Bestemmelse indankes for Amtet og Justitsministeriet.

§ 3.

Enhver ny til Beboelse indrettet Bygning skal opføres paa et Fundament, som er forsvarligt i Forhold til Bygningens Størrelse og Bestemmelse samt til Beskaffenheden saavel af selve Bygningen som af Jordsmonnet.

B. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Nr. 71. 4de Oktober.

§ 4.

Ved nye Bygninger eller ved saadan Ombygning af ældre, hvis Façade ligger ud til en Færdselsvej, som dermed skal sættes i Klasse, maa Nedgang fra Gade eller Vej til Kældere eller videre Opgange ikke have større Fremspring fra Gadelinien end 18″ (47 cm). Trapperne skal derhos gives afrundede Hjørner. De nuværende Kældernedgange og udvendige Trapper maa ikke forstørres, medmindre Fortovets Omlægning skulde ved Terrænets Forhøjelse eller Sænkning gøre dette nødvendigt, og skal borttages eller indskrænkes, naar Sogneraadet finder dem farlige for den almindelige Færdsel, dog mod Erstatning efter uvillige Mænds Skøn. Spørgsmaalet om Borttagelsens eller Indskrænkningens Nødvendighed kan altid begæres indstillet til Justitsministeriets Afgørelse.

§ 5.

Ligesom Karnapper og udbuede Vinduer for Fremtiden ikke maa anbringes ud over Gaden, saaledes skal dette ogsaa gælde om andre Fremspring paa Bygninger, der ikke er anbragt i en Højde af mindst 3½ Alen (2 m 19 cm) fra Fortovet. Porte, Døre eller Vinduer maa kun indrettes til at aabnes udad, naar de, selv efter at være aabnede, ikke gaar længere ud end 18″ (47 cm), eller naar Vinduerne ere anbragte i en Højde af 3½ Alen (2 m 19 cm) over Fortovet eller de, selv efter at være aabnede, lade en Passage af 1½ Alen (94 cm) fri paa Fortovet.

§ 6.

Ved grundmurede Bygninger skal Ydermurene, hvori Bjælkernes Ender optages, være mindst 1 Sten i øverste Etage, og for hver nedenfor værende Etage skal Murtykkelsen forøges med ½ Sten. Endemure eller Gavle, som ikke tjener til Understøttelse for Bjælkerne, kan have en Murtykkelse af 1 Stens Mur med Hulhed i de 2 øverste Etager og 1½ Stens fuld Mur i de nedenfor værende Etager. Skillerum, som fra neden staar over hverandre gennem flere Etager og danner Understøttelse for Bjælkerne, skal i de to øverste Etager være af mindst ½ Stens Grundmur og i de nedenfor værende Etager 1 Sten. Som en Etage betragtes enhver Kælder, der er 2 Alen høj over Jordsmonnet, og enhver med grundmuret Kvist forsynet Taglejlighed. Dog kan Tillæget i Murtykkelsen kun fordres for den Del af Muren, som er under Kvisten.

En Murstens Længde regnes til 8½″ (22 cm). Hule Mure skal i Hjørner, ud for Skillerum samt ved Vindues- og Døraabninger have faste Bindere af Mursten i en hel Stens Bredde paa hver Side af Hjørnet eller Aabningerne, og iøvrigt have Bindere for hver 18″ (47 cm) af Mursten eller galvaniseret Jerntraad Nr. 6.

Ved saadanne Mure regnes det hule Mellemrum ikke til Murtykkelsen.

§ 7.

Enhver ny Gavl, der adskiller en Bygning fra Naboejendommen, skal være en Brandgavl. En Brandgavl skal være af Grundmur af mindst 1 Stens Tykkelse og, naar Afstanden til den nærmeste Bygning ikke er større end 5 Alen (3 m 13 cm) række 6″ (16 cm) op over Taget. Ingen Drager eller andet Træværk maa lægges dybere ind i en Brandgavl end Murens halve Tykkelse, og maa der i samme kun anbringes Vinduer eller andre Aabninger, naar Bygningskommissionen dertil meddeler Tilladelse. I en Bygnings Ydermure maa der kun anbringes Vinduer, naar de er fjernede mindst 1 Alen (63 cm) fra Naboejendommens Skel.

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.
	Overført...	.....	915,025.
	D. Andre Udgifter:		
	1. Pressen m. m.	6,000.	
	2. Livsvarige Understøttelser	6,470.	
	3. Hjemsendelse af Søfolk i Henhold til Søloven eller international Forpligtelse anslaas til	15,000.	
	4. Udstyring, Rejser samt overordentlige Missioner og Repræsentationsudlæg anslaas til	13,600.	
	5. Uforudsete mindre Udgifter, anslaas til	500.	
	6. Ministeriets Bygning: Prioritetsrenter, Skatter og Afgifter, anslaas til	13,300.	
	7. Udgivelse af danske Traktater fra 1880	3,000.	
	8. Bidrag til internationale Bureauer anslaas til	2,430.	
	nemlig: Kr.		
	a. Voldgiftsbureauet i Haag ..... 1,000.		
	b. Fredsbureauet i Bern ..... 500.		
	c. Bureauet i Bryssel, oprettet i Henhold til Generalakten af 2. Juli 1890 (Forhindring af Slavehandel) ..... 200.		
	d. Den interparlamentariske Union ..... 730.		
	2,430.		
	9. Til Fremme af dansk Kultur blandt Landsmænd i de oversøiske Lande	15,000.	75,300.
	I alt Udgift for Udenrigsministeriet...	.....	990,325.

§ 8.

Ingen Bygning maa deles i flere særskilte Ejendomme, medmindre disse adskilles ved en Brandgavl. En Brandgavl kan være fælles for 2 til hinanden stødende Ejendomme, naar den foruden at opfylde de i § 7 fastsatte Betingelser er forsvarlig forbunden med begge Bygninger, og der ved tinglæste Deklarationer er erhvervet Sikkerhed for, at den ikke kan borttages af nogen af Ejerne, saalænge en af Bygningerne endnu staar.

Naar sammenstødende Bygninger ønskes satte i en midlertidig Forbindelse med hverandre, kan Bygningskommissionen give Tilladelse dertil. Er Bygningerne adskilte ved Brandgavl, skal i saa Fald deri anbringes Jernkarm med Jerndøre eller jernbeslaaede Trædøre, der er godkendte af Bygningskommssionen, til begge Sider, som maa slutte tæt i Karmen og have mindst en Afstand af 9″ (23 cm) fra hinanden.

Ved Omdannelsen af 2 eller flere Bygninger til een kan de Brandgavle, der adskiller disse, af Bygningskommissionen tillades borttagne.

§ 9.

Ingen Bygning, som vender umiddelbart ud mod Gade eller Vej, maa gives en større Højde end Gadens Bredde med Tillæg af en Fjerdedel, Højden maalt paa Midten af Bygningen fra Fortovet indtil Overkanten af Bjælkelaget, hvorfra Taget bliver at regne (jfr. dog § 10). Ved Bygninger, der ikke vender umiddelbart ud mod Gaden, bliver det mellemliggende, bebyggede eller ubebyggede Rum at tillægge Gadens Bredde ved Bestemmelsen af den forholdsmæssige Højde, hvortil der kan bygges.

Ingen Bygning maa have en større Højde til Bjælkernes Overkant end 25 Alen (15 m 69 cm), selv om den opføres paa Torve og aabne Pladser eller i Gader af over 20 Alens (12 m 55 cm) Bredde (jfr. dog § 10). Kviste til Varers Ophejsning, der kun har den dertil fornødne Størrelse, maa dog overalt opføres over den normerede Højde.

Gadebredden udfor en Bygning maales efter den Linie, som, dragen fra Midten af Bygningen, danner samme Vinkel med Gadens to Sider paa dette Sted. Ved Hjørnebygninger regnes Højden efter den Gades Bredde, hvortil de har den længste Side, og naar de har en lige lang Façade ud til 2 Gader af forskellig Bredde, beregnes Højden efter den bredeste af disse.

Den Omstændighed, at en Gade støder lodret mod en Bygning, berettiger ikke til at opføre denne højere end ellers efter Bredden af den Gade, hvori den ligger.

§ 10.

Intet Tag eller nogen Del af samme maa danne en større Vinkel med Horisontalplanen end 50 Grader. Dog er Mansardtage tilladte efter Bygningskommissionens nærmere Godkendelse. Rygningen af Halvtage maa i intet Tilfælde ligge mere end 8 Alen (5 m) over Façadehøjden.

Naar et Tag gives en mindre Rejsning end det i Følge denne Paragraf maa have, kan de i § 9 fastsatte Bygningshøjder forøges med Halvdelen af den Størrelse, som Tagrygningen derved kommer til at ligge lavere.

§ 11.

I enhver ny Bygning, der foruden Kælder har mere end een til Beboelse indrettet Etage, og hvis bebyggede Grundflade udgør over 300 Kvadratalen (127 m²), skal anbringes 2 Trapper, hvis Bredde mellem Vangerne skal være for den ene mindst 1 Alen

Nr. 71. 4de Oktober. 9″ (85 cm), og for den anden mindst 1 Alen 3″ (70 cm), og skal den Gang, der forbinder den større Trappe med Gade eller Gaard, have en Bredde af mindst 2 Alen (1 m 25 cm). Disse Trapper skal indrettes saaledes, at der i hver Etage er Forbindelse imellem dem.

§ 12.

Lofter maa ikke bestaa af Papir eller Lærred udspændt under eller imellem Bjælkerne.

§ 13.

Ved ny Bygningers Opførelse er den byggende pligtig at underkaste sig de Regler, som Vandledningens hensigtssvarende Anbringelse gør fornøden.

Ingen ny Bygning maa paabegyndes, forinden Bygningskommissionen har erklæret, at Vandløbet er reguleret, og at der, hvor det behøves, er udlagt en Vej eller Gade af tilstrækkelig Bredde og i en ikke blot med Hensyn til den omspurgte Bygning, men ogsaa med Hensyn til det hele bestaaende eller vedtagne System af Gader og Veje, hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vej, samt foreskrevet, hvorledes der skal forholdes med Overkørslen til denne Vej.

§ 14.

Det til et Vaaningshus hørende ubebyggede Areal maa i intet Tilfælde være mindre end det bebyggede, og enhver Gaard, ud til hvilken der anbringes Vinduer fra Værelser eller Køkkener, og som til alle Sider er eller ved Tilbygning, være sig af Ejeren eller Naboerne, kan blive indesluttet af Bygninger, skal i det mindste indeholde 100 □ Alen ($39{,}_4\,m^2$) ubebygget Areal og maa ikke i nogen Retning have en mindre Udstrækning end 4 Alen (2 m 50 cm). I Bygninger, som indrettes til Beboelse i flere end 2 Etager, bliver de Arealer, som i Følge foranstaaende Forskrift skal være ubebyggede, at forøge med $^1/_6$ for hver Etage, som Bygningen indeholder mere end foranført. Hvor ved nuværende Bygninger det ubebyggede Areal eller Gaardspladsen allerede er indskrænket til et mindre Areal end anført, maa Bygningen ikke forhøjes — hverken ved Paabygning eller Ombygning — ej heller det ubebyggede Areal formindskes undtagen i det Tilfælde, hvor en Del af samme (efter § 2) overgives til det offentlige.

Ingen Del af det Areal, der i Følge Reglementets Bestemmelser skal være ubebygget, maa benyttes til underjordiske Anlæg; dog kan det af Bygningskommissionen tillades anvendt til Kælderrum paa de af Kommissionen nærmere fastsatte Betingelser, hvorved i alt Fald bliver at iagttage:

1. Rummet overdækkes paa en Maade, der med Hensyn til Styrke, Brandsikkerhed, Betryggelse for den daglige Færdsel og Vandtæthed anses for fyldestgørende af Kommissionen. Overfladen af denne Overdækning maa ikke komme højere end Gaardens Overflade, og der skal være tilfredsstillende Afløb fra den til Gadens Vandafløb.

2. De indvundne Rum maa ikke benyttes til Opbevaring af Genstande, der udvikler ilde Lugt eller Luftarter, der er skadelige for Sundheden.

§ 15.

Enhver Bygning, som fremtidig opføres, skal, naar Tagdryppet falder paa Vej, Gade eller iøvrigt udenfor Ejerens egen Grund, forsynes med Tagrender og Nedløbsrør.

Rendesten eller Afløb gennem Bygninger skal dannes af lukkede, tæt sluttende Rør af Metal eller glasseret Ler, medmindre Ledningen føres gennem aabne Porte.

§ 16.

Ingen til Beboelse eller andet stadige Ophold, bestemt Kælder, maa anbringes, forinden der er sørget for, at Grundvandet erholder tilbørligt Afløb. Enhver saadan Kælder skal i det mindste have 2 Alens (1 m 25 cm) Højde over Jordsmonnet, og indrettes saaledes, at Lys og Luft erholder tilbørlig Adgang til samme.

§ 17.

Beboelseslejligheder maa ikke indrettes paa Loftet, medmindre der findes Panel mod Tagskraaningen og Vinduer, der kan give tilstrækkelig Lysning og Luft i Lokalet.

§ 18.

Ingen Svinestier, Kostald o. l. maa anlægges under Beboelseslejligheder.

§ 19.

Ingen Beboelseslejlighed maa være under 3½ Alens (2 m 19 cm) Højde, denne regnet fra Guld til Loft.

§ 20.

Stødt Glas maa aldeles ikke bruges ved Bygningens Afpudsning.

§ 21.

Alle større Ildsteder, saasom i Brænderier, Bryggerier, Sæbesyderier og Fabriker, skal, for saa vidt deres Røgmasse er saa stor, at den af Bygningskommissionen antages at ville blive til Besvær for de tilgrænsende Ejendomme, have Skorsten af en Højde af mindst 35 Alen (22 m) over Jordfladen, hvorhos Skorstenen bør gives en forholdsmæssig Vidde og Murtykkelse samt opføres lodret uden at trækkes i Vinkel paa Stol.

§ 22.

Ved Opførelse af nye eller Nedbrydning eller Hovedreparation af ældre Bygninger, som er beliggende ved Gade eller offentlig Vej, skal træffes de Foranstaltninger, som af Politiet findes nødvendige til Forebyggelse af Ulempe for forbipasserende.

Naar der til et Bygningsarbejdes Udførelse udfordres Stilladser, Løbebroer, Afstivninger m. m., skal disse have tilstrækkelig Styrke, anbringes rettelig samt benyttes af duelige og paalidelige Folk. Anbringes der ved Opførelsen af en ny Bygning ikke straks Indskud i Bjælkelagene, skal disse dækkes med solide Bræder i en saadan Udstrækning, som Forholdene efter Bygningskommissionens Skøn paabyde, og navnlig skal Trapperne og andre aabne Rum tilbørlig overdækkes eller indhegnes.

§ 23.

De i nærværende Reglement indeholdte Forskrifter skal bringes til Udførelse ikke blot ved nye Bygningers Opførelse, men ogsaa ved Ombygning af eller Tilbygning til ældre Bygninger, for saa vidt de derpaa er anvendelige.

Alle herom opstaaende Spørgsmaal afgøres af Bygningskommissionen og, for saa vidt den byggende ikke dermed er tilfreds, af Justitsministeriet.

Nr. 71. 4de Oktober.

§ 24.

Til at paase Gennemførelsen af dette Reglement vælges en Bygningskommission, bestaaende af 5 af Sogneraadet for 4 Aar valgte Medlemmer. Bygningskommissionen vælger selv ved hvert Aars Begyndelse en Formand, og denne er Bygningskommissionens Forretningsfører. Kommissionen er beslutningsdygtig, naar Formanden og 2 Medlemmer er til Stede.

De valgte Medlemmer afgaar skiftevis aarlig ved Lodtrækning, første Gang med 2 Medlemmer.

Bygningskommissionen skal bestaa af 2 af Sogneraadets Midte og 3 udenfor Sogneraadet; af de 3 valgte udenfor Sogneraadet skal om muligt mindst en være Murer og en Snedker eller Hustømrer.

§ 25.

Enhver, som vil opføre en ny Bygning eller vil foretage en saadan Tilbygning eller Ombygning, paa hvilken nærværende Reglement er anvendeligt, skal herom gøre Anmeldelse til Bygningskommissionens Formand og vedlægge de fornødne Tegninger. Naar Kommissionen derefter har synet Byggestedet, og godkendt Planerne, giver den Tilladelse til Arbejdets Udførelse.

Naar Arbejdet er færdigt, skal den byggende, forinden Bygningen tages i Brug, erhverve Bygningskommissionens Attest om, at det er udført i Overensstemmelse med Reglementet.

§ 26.

Bygningskommissionen skal nærmest vaage over, at de i nærværende Reglement givne særlige Bestemmelser opfyldes. Skulde den imidlertid i Tilfælde, for hvilke der ikke indeholdes bestemte Regler i Reglementet, finde, at der ved nogen Bygning — navnlig saadanne, som er bestemte til i store Rum at samle en betydelig Menneskemasse — bruges en uforsvarlig Byggemaade eller upaalidelige Materialier, eller skulde den navnlig i Bygninger, som efter deres Bestemmelse forudsætter en stærk Anvendelse af Ild, støde paa nogen Indretning, som den finder aabenbar brandfarlig, da skal den derom advare den paagældende. Hvis denne da ikke selv retter den paaankede Fejl, skal Bygningskommissionen gøre skriftlig Indsigelse mod Arbejdets Fortsættelse, ledsaget af en muligst nøje Betegnelse af, hvori Udsættelsen bestaar, og bliver det da den byggendes Sag, hvis han ikke vil underkaste sig den stillede Fordring, at indbringe Sagen til Justitsministeriets Afgørelse.

§ 27.

Forsømmer nogen at gøre den i § 24 befalede Anmeldelse om Opførelsen af nye eller Forandring af ældre Bygninger, skal han derfor bøde fra 4 til 50 Kr. Lige Straf skal den være undergiven, som tager en Bygning i Brug eller benytter et udført Arbejde uden forinden at have tilvejebragt den i saa Henseende befalede Attest, eller som overtræder et af Bygningskommissionen overensstemmende med § 25 nedlagt Forbud.

For andre Overtrædelser af dette Reglements Bestemmelser anses den eller de Haandværkere, som har besørget Arbejdet udført, med Bøder fra 10 til 200 Kr. Kan eller vil den byggende ikke opgive disse, anses han selv med samme Straf. Ejeren skal derhos tilpligtes at rette det lovstridige ved enten at borttage eller forandre Arbejdet inden en vis bestemt Tid under Tvang af en tilstrækkelig daglig Mulkt, indtil det efterkommes, medmindre Justitsministeriet meddeler Samtykke til, at Sagen kan frafaldes mod, at den paa anden Maade afgøres efter et af den skyldige tilbudt Forlig.

§ 28.

Sager angaaende Forseelser mod dette Reglement behandles som offentlige Politisager, og Bøder, som derefter ikendes, tilfalder Kommunekassen.

§ 29.

Hvor enkelte af dette Reglements Bestemmelser efter de bestaaende Forhold ikke passende kan anvendes, kan Amtet efter Bygningskommissionens og Sogneraadets Erklæring tillade Afvigelser.

For Bygninger, som er bestemt til Landbrug og til Funktionærer ved Skovene, kan Bygningskommissionen tilstaa saadanne Lempelser, som Forholdene maatte tilsige.

§ 30.

Bygningsbestemmelserne i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 16de April 1898, Kap. 1, er fremdeles gældende, for saa vidt de ikke kommer i Strid med nærværende Reglement.

§ 31.

Dette Reglement træder i Kraft en Maaned efter den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, hvori Reglementet bekendtgøres, udgaar; dog skal det ikke være anvendeligt paa Byggeforetagender, der inden den Tid er paabegyndte, for saa vidt de uafbrudt fortsættes, og Anmeldelse om dem derhos er sket for Bygningskommissionen inden 8 Dage efter dette Reglements Ikrafttræden.

§ 32.

Metermaalet bliver først at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Meterloven er gennemført.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 4de Oktober 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 72.
19de
Oktober.

Bekendtgørelse

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Roskilde Købstad.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved indtil videre følgende af Byraadet for Roskilde Købstad vedtagne Tillæg til den under 24de Januar 1894 stadfæstede Sundhedsvedtægt for bemeldte Købstad, hvilket træder i Stedet for det under 17de Juli 1907 stadfæstede Tillæg, i Henhold til hvilket Købstadens Kødkontrol anerkendtes i Overenstemmelse med § 2, jfr. delvis § 7 i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol.

§ 1.

Kød af Slagtedyr, derunder Hornkvæg, Faar, Geder, Svin og Heste maa i fersk Tilstand ikke udbydes eller ombæres til Salg som Menneskeføde indenfor Købstadens Jurisdiktion, ej heller bruges til Tilberedning af Fars, Pølser og lignende til Forhandling bestemte Fødemidler, forinden det er godkendt som tjenligt hertil af en af Byraadet antagen Dyrlæge og af denne forsynet med et Stempel, som angiver Kødets Beskaffenhed.

Undersøgelsen af Svinekød omfatter tillige Trikinundersøgelse, og hvis Ejeren ønsker det, forsynes Kødet med et særligt Stempel, der angiver, at det er trikinfrit.

Paa Hoteller og Restaurationer indenfor Købstadens Jurisdiktion, maa kun benyttes 1ste Klasses (blaastemplet) Kød, der for Svinekøds Vedkommende skal have staaet for Trikinprøven.

Til Pølser og andet fintdelt Kød maa ligeledes kun benyttes 1ste Klasses (blaastemplet) Kød og Flæsk, der for Svinekøds Vedkommende skal have staaet for Trikinprøven. Dyrlægen fører Kontrol med Tilvirkningen og har til enhver Tid Adgang til de Lokaler, hvor denne foregaar; han paaser, at Lokalerne ere renlige og velholdte, og at de, der arbejde i disse, ere renligt paaklædte. De færdigt lavede Pølser forsynes i hver Ende med en af Dyrlægen godkendt Plombe.

Handel med indenlandsk, andet Steds fra indførte, ferske, saltede, røgede eller paa anden Maade tilberedte Næringsprodukter af Kød og Flæsk, med Blod, Indmad og andet Slagteriaffald af de ovennævnte Dyr eller deraf tilberedte Næringsmidler, samt med Pølser af enhver Art, maa kun finde Sted, naar det for Sundhedskommissionen godtgøres, at der paa Produktionsstedet føres betryggende Kontrol og Tilsyn med Tilvirkningen.

Det i foregaaende Stykke fastsatte gælder dog ikke for hermetisk henkogte Sager eller Kødekstrakt. Nr. 72. 19de Oktober.

Naar Slagteaffald med Hjemmel i § 2 i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol agtes indført til andre Kommuner, maa det for at kunne kræves indført andetsteds føres i plomberede Kasser, Tønder, Baller eller Kurve, og Emballagen forsynes med det nedenfor i § 5 for Kød foreskrevne Stempel, og hver Sending maa være ledsaget af fyldestgørende, af Dyrlægen udstedt Attest, som Modtageren paa Forlangende kan forevise.

Med Hensyn til Kød, Kødaffald og Pølser, der indføres til Roskilde med Hjemmel i ovennævnte Lov af 6te April 1906, gælde de i denne Lov, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelser af 26de og 28de November 1906 indeholdte Regler.

§ 2.

For at foretage Besigtigelse af indført Kød skal Dyrlægen være til Stede paa Byens Kødkontrolstation paa Torvedagen, for Tiden Lørdag, samt paa Novembermarkedsdagen, i Tidsrummet fra 1ste April til 1ste Oktober imellem Kl. 7 og 8 Formiddag og den øvrige Del af Aaret imellem Kl. 8 og 9 Formiddag samt endvidere hver Søgnedag Kl. $9^1/_2$ til $10^1/_2$ Formiddag (Torvedagen og Novembermarkedsdagen undtagen) og Kl. $4^1/_2$ til $5^1/_2$ Eftermiddag.

Slagtere, som bo indenfor Købstadens Jurisdiktion, jfr. derhos § 4, skulle hver Dag i Tiden fra 1ste April til 1ste Oktober Kl. 7—8 Formiddag, og den øvrige Del af Aaret Kl. 8—9 Formiddag, paa Dyrlægens Bopæl anmelde, hvilke Dyr de ville slagte samme Dags Eftermiddag, og hver Dag før Kl. 6 Eftermiddag, hvilke Dyr de ville slagte næste Dags Formiddag.

Slagtere, der bo (have Slagtested) indenfor Jurisdiktionen, jfr. derhos § 4, kunne kun paa selve Slagtestedet faa undersøgt de Kreaturer, de selv slagte, og ere her pligtige til selv eller ved deres Folk at yde Dyrlægen den til Undersøgelsen fornødne Bistand. Bliver det paa Grund af pludselig indtraadt Sygdom eller Ulykkestilfælde nødvendigt at foretage Slagtning, inden Dyrlægen kan komme til Stede, maa Kødet af de paagældende Dyr ikke forhandles til Menneskeføde, medmindre det og samtlige dertil hørende Indvolde umiddelbart efter Slagtningen er blevet synet af en autoriseret Dyrlæge og Kødet fundet tjenligt til Menneskeføde. I saadanne Tilfælde skal der foreligge en Attest fra den benyttede Dyrlæge med fyldestgørende Oplysning om Dyrets Tilstand. Slagteren er derhos pligtig at give Kontrollen alle ønskede Oplysninger om Uheldets Beskaffenhed. Findes de givne Oplysninger tilfredsstillende, stemples Kødet med Stemplet for indført Kød.

§ 3.

Saafremt Slagteren inden Dyrlægens Undersøgelse af det slagtede Kreatur fjerner Indvoldene eller nogen Del deraf eller foretager noget, hvorved Undersøgelsen vanskeliggøres, kan Dyrlægen alene af den Grund forsyne Kødet med det trekantede Farve-Stempel, som betegner den mindre betryggende Undersøgelse.

§ 4.

Dyrlægen er ikke pligtig til at møde paa Slagtestedet, naar dette ligger udenfor Købstadens Jurisdiktion, men i saa Tilfælde, saavel som naar Kødet indføres til Salg fra Landet, foretages Synet paa Kødkontrolstationen. Dog kunne ogsaa Slagtere, som bo (have Slagtested) udenfor Købstadens Jurisdiktion, faa Synet og Stemplingen udført

Nr. 72. 19de Oktober. paa Slagtestedet mod at gøre Anmeldelse, som ommeldt i § 2, men Kødet kan da ikke faa Udførselsstempel, men stemples efter § 5, 2det Stykke, eller med et af Byraadet fastsat, særligt Stempel.

I saadanne Tilfælde maa der — dog ikke af Slagtere, som bo (have Slagtested) i St. Jørgensbjerg Sogn, umiddelbart udenfor Købstadens Jurisdiktion, og som have fast Udsalgssted i Roskilde By — i Befordringsgodtgørelse betales Dyrlægen 20 Øre pr. Kilometer efter den Vejlængde han maa tilbagelægge, dog ikke under 2 Kr. for et Besøg.

§ 5.

1ste Klasses Varer, synede paa Slagtestedet, stemples med et cirkelrundt, blaat Stempel, ca. $2^1/_2$ Tomme i Tværmaal, indeholdende med ca. $^3/_4$ Tomme høje Bogstaver Mærket **Rosk. K.** og derunder et romersk **I** af tilsvarende Størrelse (Udførselsmærke). 2den Klasses Varer, som kun bør nydes i stærkt kogt eller stegt Tilstand, stemples med sort firkantet Stempel, mærket **Rosk. K. 2.**

Alt Kød, som alene er synet af Dyrlægen paa Kødkontrolstationen, skal stemples som ovennævnt, men med henholdsvis blaat trekantet Stempel, mærket **T. K.** (Torve-Kontrol) og sort trekantet Stempel, mærket **T. K.**, hvilke Stempler altsaa betegne den mindre betryggende Undersøgelse.

Ustemplede Varer maa ikke forefindes i Udsalgsstederne, i Husene eller paa Torvet.

§ 6.

Kød, som ikke er tjenligt til Menneskeføde, gøres paa Ejerens Bekostning ubrugeligt ved Overhældning med Stenolie eller paa anden Maade og besørges derefter, ligeledes paa Ejerens Bekostning, nedgravet eller uskadeliggjort paa et dertil af Sundhedskommissionen anvist Sted.

Kunne de kasserede Dele anvendes i teknisk Øjemed, kan den kontrollerende Dyrlæge tillade saadan Anvendelse under de betryggende Forsigtighedsregler, som Sundhedskommissionen foreskriver.

§ 7.

Dyrlægens Skøn om Kødets Beskaffenhed kan i Løbet af 24 Timer fra dets Afgivelse indankes for Sundhedskommissionen, hvis Afgørelse skal foreligge inden 24 Timer, efter at Indankningen, der skal ske skriftlig og være ledsaget af et Depositum af 20 Kroner til Sikkerhed for Omkostningerne, er meddelt den. Saafremt den kontrolerende Dyrlæge er Medlem af Sundhedskommissionen, maa han i Tilfælde af saadan Indankning fratræde sit Sæde, efter at han for Kommissionen har begrundet sit Skøn. Saavel Kommissionen som Klageren kan tilkalde anden sagkyndig Bistand. De herved foranledigede Udgifter afholdes af Klageren, for saa vidt Afgørelsen gaar denne imod, og ellers af Kæmnerkassen. Indtil Overskøn har fundet Sted, maa ingen Organer af Dyret fjernes fra Stedet uden Dyrlægens Tilladelse.

Dyrlægens Undersøgelse sker efter de samme Regler som ved Kjøbenhavns offentlige Slagtehuse og iøvrigt i Overensstemmelse med de for Kødundersøgelse til enhver Tid gældende Regler (for Tiden Vejledning af 1902, autoriseret af Landbrugsministeriet til Brug ved Bedømmelse af Kød i Henhold til Lov af 24de April 1903). Kontrollens Udøvelse undergives det Tilsyn, som Landbrugsministeriet bestemmer.

§ 8.

Paa enhver slagtet Krop anbringes saa mange Stempler, som Dyrlægen anser for passende efter Dyrets Størrelse.

Nr. 72. Bek. af 19. Okt. om et Tillæg til Sundhedsvedtægten for Roskilde Købstad.

Dyrlægen skal, for saa vidt Syning paa Slagtestederne angaar, syne Kreaturerne saavel i levende Live som umiddelbart efter Slagtningen, medens Hoved, Hjerte, Lever, Lunger og Nyrer endnu vedhænge i naturlig Forbindelse med Kroppen, samtlige Indvolde samt Tunge og Yver ere til Stede og Lymfekirtlerne ikke fjernede. Nr. 72. 19de Oktober.

§ 9.

Af slagtede Dyr, som indføres til Undersøgelse, skal hele Kroppen tilføres Kontrollen. Heste og stort Kvæg kan deles i $^4/_4$, medens Svin, Kalve og Lam skulle indbringes udelte.

Hjerte, Lunger og Lever skulle vedhænge i naturlig Forbindelse med Kroppen, medens Hoved, Tunge, Milt og Nyrer, samt hos Hundyr Bør og Yver, skulle medfølge til Undersøgelse. Hestehovederne skulle være delte paa langs, medens ved Svin Hovederne ikke maa være afskaarne, og Lymfekirtlerne maa i intet Tilfælde være fjernede, ligesom der ikke heller maa være gjort Indsnit i disse. Med hver Hestekrop skal følge Attest fra en autoriseret Dyrlæge om, at han har synet Dyret umiddelbart før Slagtningen og fundet det sundt. Med ethvert Dyr, som er slagtet paa Grund af Sygdom, skal følge Dyrlægeattest, der angiver, hvilken Sygdom Dyret har lidt af og hvilke Medikamenter, der ere blevne anvendte.

§ 10.

Svinekød, som indføres i røget eller saltet Tilstand, maa ikke, medmindre det er indført fra andre Kommuner med Hjemmel i § 7 i Lov om indenrigs Kødkontrol af 6te April 1906, findes i Forhandleres Udsalgslokaler eller paa anden Maade falbydes eller forhandles indenfor Købstadens Jurisdiktion, forinden det ved Kommunens Kødkontrol er underkastet en Undersøgelse med Hensyn til Trikiner og befundet trikinfrit.

Efter Undersøgelsen forsynes Kødet i Tilfælde af, at der ikke er fundet Trikiner deri, med et særligt, af Byraadet bestemt Mærke; i modsat Fald kasseres det som utjenligt til Menneskeføde, og der forholdes med det som med andet af Kødkontrollen kasseret Kød.

§ 11.

Kommunen oppebærer alle Indtægter og afholder alle Udgifter ved Kontrollen, derunder den ved samme nødvendige haandværksmæssige Medhjælp, jfr. dog § 2, sidste Stykke, første Punktum.

Byraadet ansætter til at udføre Kontrollen en Dyrlæge, der, hvis han efter Veterinærinspektørens Skøn ikke kan overkomme Kontrollen alene, skal være forpligtet til paa egen Bekostning at antage en af Landbrugsministeriet og af Byraadet godkendt Dyrlæge som Assistent.

Der tillægges den kontrolerende Dyrlæge fast aarlig Løn af Kommunen, hvilken Løn stadfæstes af Landbrugsministeriet, og hverken han eller hans Assistent skulle være berettigede til at drive privat Dyrlægepraksis.

For Kontrollen med Kreaturer, der slagtes her i Kommunen, jfr. § 4, og for Undersøgelsen af Kød af andet Steds slagtede Kreaturer erlægges følgende Betaling:

For Undersøgelse af

a. en Hestekrop	2 Kr.	» Ø.
b. en Oksekrop	2 -	» -
c. et Svin	1 -	» -

(hvoraf 50 Øre regnes for Trikinundersøgelsen)

Nr. 72. Bek. af 19. Okt. om et Tillæg til Sundhedsvedtægten for Roskilde Købstad.

Nr. 72. 19de Oktober.

d. en Fedekalv under 100 Kilogram.....	»	-	50 -
e. en Spædekalv under 30 Kilogram.....	»	-	25 -
f. et Faar	»	-	25 -
g. et Lam	»	-	25 -

For Undersøgelse med Hensyn til Trikiner af Svinekød, der indføres i røget eller saltet Tilstand, betales 15 Øre for hvert Stykke, der forlanges undersøgt.

Betalingen erlægges ogsaa for Kød, der kasseres.

For Kontrollen, der udføres i Slagterierne her i Byen og hos de Slagtere i St. Jørgensbjerg Sogn, der have fast Udsalgssted her i Byen, erlægges Betalingen efter Regning, der udfærdiges af den kontrolerende Dyrlæge og opkræves gennem Kæmnerkontoret. For Kontrollen med indført Kød, hvilket alt undersøges paa Kontrolstationen, jfr. dog § 4, erlægges Betalingen straks ved Undersøgelsen kontant til Dyrlægen.

§ 12.

Et Eksemplar af dette Tillæg skal paa Forlangende og uden Udgift meddeles enhver Slagter.

Ligeledes uddeles en trykt Forklaring om de brugte Stemplers Betydning, og en saadan skal ophænges i ethvert Kødudsalg, altsaa ogsaa paa de paa Torvet anbragte Slagterborde.

§ 13.

Overtrædelse af dette Tillæg straffes og paatales som i Sundhedsvedtægten (§ 78) fastsat.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks ved dens Indrykkelse i Lovtidende.

Justitsministeriet, den 19de Oktober 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst

Nr. 52.
1ste
April.

§ 18.

Til Landbrugsministeriet bevilges nedenstaaende 4,343,130 Kr. 64 Ø.

I. Bestyrelsen:	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Ministeriets Embedsmænd m. fl.:			
1. Lønninger:			
a. Til Ministeriets Embedsmænd samt de i Landvæsenskontoret og Domæneekspeditionskontoret ansatte Bestillingsmænd ..	76,558. 32		
Antallet af Fuldmægtigembeder under Landbrugsministeriet forøges med 1.			
b. Ekspeditionssekretærhonorarer.....	3,000.		
c. Ministeriets Medhjælpssum	1,500.		
		81,058. 32	
2. Ministerielle og Kontorudgifter:			
a. Til Kontorhold	18,000.		
b. Til almindelige Udgifter	5,500.		
herunder 600 Kr. som Honorar til den tjenestegørende Ministersekretær.			
		23,500.	
3. Ministeriets Understøttelseskasse:			
a. Almindelige Understøttelser anslaas til..	28,000.		
b. Ekstraordinære Understøttelser	18,299.		
		46,299.	
4. Til Bestridelse af Udgifter ved Rejser i Udlandet for Funktionærer, ansatte under Landbrugsministeriet ...		1,500.	
			152,357. 32
II. Foranstaltninger, vedrørende Landbrug, Fiskeri og Matrikulsvæsen:			
A. Landvæsenet:			
1. a. Landvæsenets Fremme i Almindelighed		8,000.	
b. Tilskud til de samvirkende danske Landboforeninger til Undersøgelser og Foranstaltninger af landøkonomisk Interesse og til samlede Provins-Mejeriudstillinger		10,500.	
c. Til det kongelige danske Landhusholdningsselskab.		8,200.	
d. Tilskud til Jydsk Husmandsforening		12,000.	
e. Til Forsøgsostninger og Konkurrence mellem hele Osteproduktioner.....		2,500.	
f. Til Fremme af Malkearbejdet.....		7,000.	
g. Til statistiske Arbejder vedrørende Mejeribruget.		10,000.	
At overføre...		58,200.	152,357. 32

Bekendtgørelse

Nr. 73.
12te
Oktober.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Bygningsvedtægt for Aarhus Købstad.

I Henhold til § 40 i Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858, jfr. Lov af 5te December 1894 om yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne, stadfæstes herved følgende af Byraadet for Aarhus Købstad vedtagne Bygningsvedtægt for bemeldte Købstad.

§ 1.

Bygningsloven for Købstæderne af 30te December 1858 og denne Vedtægt gælder for hele Aarhus Købstads Grund.

Herfra undtages dog dels, i Henhold til allerhøjeste Resolution af 7de December 1898 om Indlemmelse af Arealer i Viby Sogn under Aarhus Købstad, det saakaldte Kunstvej-Distrikt, for saa vidt angaar de inden 1ste Januar 1899 opførte Bygninger, med Hensyn til hvilke der indrømmes en Frist af 15 Aar fra Indlemmelsen at regne med Gennemførelsen af Bygningslovgivningens Forskrifter, dels de til Avls- og Havebrug hørende Bygninger, derunder indbefattet Beboelseslejligheder, paa hvilke Brandpolitiloven af 2den Marts 1861 jfr. Lov af 6te April 1898 og Bekendtgørelse af 16de s. M. fremdeles finder Anvendelse.

§ 2.

(B. L. § 33).

Ingen ny Bygning maa opføres eller nogen under Bygningsloven eller denne Vedtægts Bestemmelser faldende Forandring foretages, forinden Bygningsinspektørens, eventuelt Bygningskommissionens, Tilladelse er erhvervet. Det paahviler den eller de Haandværkere, som paatage sig Arbejdets Udførelse, at forvisse sig om, at saadan Tilladelse foreligger. Begæring herom indgives af den, der vil lade Bygningsarbejdet udføre, eller paa hans Vegne af en Bygningskommissionen bekendt vederhæftig Mand.

Anmeldelsen skal være skriftlig og være ledsaget af Genpart samt to Eksemplarer af:

a) Grundrids og Snit med indskrevne Maal efter Maalestok af mindst 1 : 100, der tydelig angiver det paatænkte Arbejdes Beskaffenhed i alle de Retninger, i hvilke der kan blive Spørgsmaal om at prøve dets Lovlighed, samt Façadetegninger, der blandt andet viser, hvilke Materialer der agtes anvendt ved Bygningens Opførelse, og, hvis det af Bygningskommissionen fordres, Detailtegninger af Façaden efter Maalestok mindst 1 : 25.

Nr. 73. 12te Oktober.

b) Plan, der viser Byggegrundens Størrelse og Form, Afløbets Ordning, Bygningernes Beliggenhed paa Grunden og Nabogrundene og Attest fra Udvalget for Hovedvandløbene om, at der fra dets Side ikke er noget at erindre med Hensyn til Vandafløbet.

c) Detailtegninger af særlige Konstruktioner, ledsagede af alle de Oplysninger, der behøves til en sikker Forstaaelse af samme, samt Beregninger af de bærende Dele, Drager, Søjler o. s. v.

Den, der bærer Ansvaret for Arbejdets Udførelse, underskriver samtlige Planer og Tegninger og er ansvarlig for Beregningernes Rigtighed.

Matrikulskort med Maalestok og Arealberegning forevises.

Den approberede Tegning maa altid være til Stede paa Arbejdspladsen under Arbejdets Udførelse.

Saafremt Arbejdet ikke agtes paabegyndt straks efter Approbationen, skal det udtrykkelig bemærkes i Anmeldelsen, og det skal i saa Fald senere med 2 Dages Varsel anmeldes for Bygningsinspektøren, naar Arbejdet agtes paabegyndt; det samme gælder, naar Arbejdet efter at være paabegyndt standser i 2 Maaneder.

Er et approberet Arbejde ikke paabegyndt 12 Maaneder efter Approbationen, skal ny Anmeldelse indgives.

Kommer Bygningsinspektøren til Kundskab om, at et anmeldelsespligtigt Byggeforetagende er paabegyndt, uden at Tegningerne ere approberede, skal han straks give Bygherren, Bygmesteren eller, saafremt ingen af disse ere til Stede, de paa Byggestedet beskæftigede Arbejdere skriftligt eller i Vidners Paahør mundtligt Paalæg om at standse Arbejdet, indtil Tegningerne er approberede. Til Paalægets Gennemførelse kan han fordre Politiets Bistand. For at det kan undersøges, om det ikke approberede Arbejde er udført i Overensstemmelse med Bygningslovens og denne Vedtægts Regler, kan det, som er til Hinder for Undersøgelsen, forlanges opbrudt eller borttaget paa den byggendes Bekostning.

§ 3.
(B. L. § 2).

Ingen ny Gade maa have mindre Bredde end 30 Al. (19 m); dog kan Byraadet tillade, at Bredden formindskes til 20 Al. (13 m), naar der mellem Gaden og Bygningerne ved den kommer til at ligge et ubebygget Areal af en saadan Bredde, at der derved senere kan gives Gaden en Bredde af 30 Al. (19 m). Naar dette besluttes, skal den nævnte ubebyggede Grund afstaas uden Erstatning, og den anses ikke som indbefattet i det Areal, der efter Bygningslovens § 21 skal holdes ubebygget.

Ingen ny Bygning maa paabegyndes ved en ikke eller kun til Dels bebygget privat Gade eller Vej, forinden Bredden, Højden og Retningslinien af denne Gade eller Vej er godkendt af Byraadet og afsat paa Stedet af Stadsingeniøren, ligesom Afløbsforholdene maa være approberede af Byraadet. For saa vidt Byraadets Godkendelse af en Gadeplan er ældre end 2 Aar, er Godkendelsen at betragte som bortfalden for saa vidt angaar de Gader, der endnu ikke ere anlagte. Det kan af Byraadet forlanges, at Bygningerne skulle holdes i indtil 15 Al. ($9{,}_5$ m) Afstand fra Vejens Midtlinie. Fordres saadant, er den byggende beføjet til at bygge til den Højde, hvortil den forlangte Gadebredde efter denne Vedtægts § 17 vilde berettige ham. Benyttes denne Ret, kan det Areal, som ligger mellem den ældre Vejlinie og den ny Byggelinie, til enhver Tid fordres udlagt til Vejens Udvidelse uden Erstatning.

Paa en Grund, der ikke ligger ved en af Byraadet godkendt offentlig eller privat

Gade eller Vej, maa Bygninger først paabegyndes, naar derfra er udlagt en Vej af tilstrækkelig Bredde og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vej. Nr. 73. 12te Oktober.

Den Del af en Ejendom, paa hvilken der findes Bygninger, maa, naar den ikke ligger ved en af Byraadet godkendt offentlig eller privat Gade eller Vej, ikke særskilt matrikuleres, forinden der til Parcellen er udlagt en Vej af tilstrækkelig Bredde og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vej. Byraadet bestemmer i de nævnte Tilfælde, naar og hvorledes Vejen skal anlægges, samt hvorledes der skal forholdes med Overkørsler til samme.

Naar der anmeldes en Bygning til Opførelse paa en Grund, som agtes udparcelleret, skal der med Anmeldelsen til Godkendelse af Byraadet følge en Plan over Anlæg af Veje paa Parcellen samt en Plan over Afløbsforholdenes Ordning.

Forinden Arbejdet ved Bygningen paabegyndes, skal Grunden, for saa vidt Bygningsinspektøren finder det nødvendigt, drænes. Dræningsplanen skal approberes af Brolægningsudvalget. Bestemmelse angaaende Dræning skal skriftlig meddeles den, der leder Bygningens Opførelse, senest 2 Dage efter, at han har anmeldt for Bygningsinspektøren, at Grunden er udgravet. Under Arbejdets Udførelse skal Grunden holdes fri for Vand.

§ 4.

For efterhaanden at udvide de tilstedeværende Gader og Veje af mindre Bredde end 20 Al. (13 m) til mindst denne Bredde, kan det fordres, at der ved ethvert Byggeforetagende ved en saadan Gade eller Vej stedse bliver en Afstand af mindst 10 Al. ($6{,}_5$ m) imellem Bygningen og Gadens eller Vejens Midtlinie, og naar den paagældende Gade eller Vej betragtes som Hovedfærdselslinie, kan Byraadet fordre den udvidet til 30 Al. (19 m) og som Følge deraf ogsaa fordre 15 Al. ($9{,}_5$ m) Afstand mellem Bygningen og Gadens eller Vejens Midtlinie. Hvor saadant fordres, er den byggende berettiget til at bygge indtil den Bygningshøjde, der svarer til den af Byraadet fordrede Gade- eller Vejbredde, imod at han forpligter sig til uden Erstatning at afstaa det til hans Byggegrund svarende, imellem den ældre Vejlinie og den nye Byggelinie beliggende Areal til Gadens eller Vejens Udvidelse, og dette Areal kan da medregnes til hans ubebyggede Areal. Saafremt den byggende ikke benytter Retten til at bygge højere, kommer Bestemmelserne i Bygningslovens § 2 om Erstatning for Afstaaelse af Grund til Gadeudvidelse m. m. til Anvendelse.

§ 5.
(B. L. § 2).

Grunde og Bygninger, der tilhøre private, og hvis Afstaaelse findes nødvendig til Anlæg af nye Gader og Veje eller til Udvidelse af ældre eller til Anlæget af Kloaker eller i andre almennyttige Øjemed, skulle, naar Byraadet derpaa gør Fordring, afstaas mod Erstatning af Købstadens Kasse efter uvillige Mænds Skøn, dog at det, naar Byraadet gør Fordring paa Afstaaelse af en saadan Del af en Ejendom, at denne derved vilde faa mindre ubebygget Grund, end Loven ved Bygningernes Opførelse hjemlede, staar Ejeren frit for at forlange Ejendommen overtagen af Kommunen. Spørgsmaalet om Afstaaelsens Nødvendighed kan af vedkommende indstilles til Justitsministeriets Afgørelse.

§ 6.

Naar en Bygning ikke opføres i Gadelinien, kan Bygningskommissionen bestemme, at der i Gadelinien anbringes Jærnstakit eller Mur.

Nr. 73. Bek. af 12. Oktbr. om stadf. Bygningsvedtægt for Aarhus Købstad.

Nr. 73. 12te Oktober.

Bygninger, som lægges Byggelinien nærmere end 10 Al. (6 m), skulle opføres med Façaden parellel med Gaden, medmindre Byraadet maatte finde Anledning til at tillade Afvigelse fra denne Bestemmelse.

Stalde maa ikke opføres med Vinduer eller direkte Udgang til offentlig Gade eller Vej.

Ubebyggede Pladser skulle mod Gade, Vej eller offentlig Plads hegnes med Grundmur, Plankeværk eller Stakitværk, og Hegnet vedligeholdes, for saa vidt og paa saadan Maade, som Bygningskommissionen bestemmer.

§ 7.

Gaardspladser skal kloakeres ud til Gadens Kloak eller til den i umiddelbar Nærhed beliggende offentlige Kloak efter Brolægningsudvalgets Bestemmelse. Nedløb for Spilde- og Overfladevand mod Gaden skal føres til Gadens Kloak, alt i Overensstemmelse med det til enhver Tid gældende Spildevandsregulativ.

Spildevand fra Bygninger, som vender mod Have eller andet ubrolagt Terræn, skal i lukkede Ledninger af de i forannævnte Regulativ fastsatte Dimensioner føres til Gadens Kloak.

Stueetagens Gulv skal ligge mindst 6″ (16 cm) over Fortovet. I Bygninger med Port skal dennes Kørebane have mindst 3″ (8 cm) Fald til Fortovet eller Gaarden.

I Bygninger med Gadedør skal dennes Tærskel ligge mindst 6″ (16 cm) over Fortovet.

§ 8.

Ved Opførelsen af nye Bygninger i Stedet for afbrændte eller nedrevne saavel som ved Forandring af ældre Ejendomme er Bygningskommissionen berettiget til at fordre, at de nuværende Indkørsler, hvor de stedlige Forhold kræve det, forblive. Indkørsler kunne fordres ved Bebyggelse af hidtil ubebyggede Grunde, der har en Dybde af over 40 Al. (25 m).

Baghuse til Beboelse maa kun opføres, naar der fra Gaden er uhindret Adgang for Sprøjter og Redningsstiger.

§ 9.

Ethvert Bygningsarbejde skal udføres paa forsvarlig Maade og af forsvarlige Materialer. Alle Materialer, der kasseres af Bygningsinspektøren, skal uopholdelig fjernes fra Byggepladsen. Til at bruge Materialer, der ligger udenfor Forudsætningerne i denne Vedtægt, og Konstruktioner, der afvige fra de i Vedtægten foreskrevne, kan Bygningskommissionen ikke nægte at meddele Tilladelse, naar de ikke i Styrke eller Brandsikkerhed eller i anden Henseende staar tilbage for de Materialer og Konstruktioner, som denne Vedtægt hjemler. Naar Bygningskommissionen afslaar Begæringer i denne Henseende eller knytter Betingelser til Tilladelsen, er den pligtig paa Forlangende at angive sine Grunde dertil, hvilket saa vidt muligt skal ske under en saadan Form, at derved erholdes en Vejledning for lignende fremtidige Tilfælde.

Stilladser, Afstivninger og lignende skal have tilstrækkelig Styrke samt anbringes og benyttes af duelige og paalidelige Folk. Forinden Afstivninger anbringes, skal Meddelelse ledsaget af en Skitse og Beregning fremsendes til Bygningsinspektøren, for saa vidt det skønnes nødvendigt. Indkørselen til og Kørebanen paa Byggepladsen skulle stedse holdes i forsvarlig Stand. Hvor Byggepladsen ikke er fast, skal saavel

Indkørselen som Kørebanen farbargøres ved Plankebelægning eller paa anden efter Bygningsinspektørens Skøn forsvarlig Maade. Nr. 73. 12te Oktober.

Hvor foranstaaende ikke overholdes, kan Bygningsinspektøren ved skriftligt eller i Vidners Paahør mundtligt Paalæg til Bygherren, Bygmesteren eller i deres Fraværelse de paa Byggestedet beskæftigede Arbejdere standse Arbejdet, indtil Manglerne ere afhjulpne. Til Paalægets Gennemførelse kan han fordre Politiets Hjælp.

§ 10.

Enhver ny Bygning skal opføres paa et Fundament, som er forsvarligt i Forhold til Bygningens Størrelse, Beskaffenhed og Bestemmelse. Til Fundamentmure skal anvendes enten Beton eller Murværk. Benyttes Mur, skal denne opføres af Kampesten eller haardbrændte Sten formuret i Mørtel bestaaende af halv Kalk- og halv Cementmørtel.

Bygherren skal sætte Bygningsinspektøren i Stand til at undersøge Byggegrundens Beskaffenhed, og Fundamenteringen maa ikke paabegyndes, forinden Grunden af ham er godkendt. Naar Byggegrundens Beskaffenhed kræver, at der skal pilloteres, maa Bygherren ikke paabegynde Pilloteringen, før der i Bygningsinspektørens eller dennes Assistents Nærværelse er nedrammet Prøvepæle. De med disse Undersøgelser forbundne Udgifter afholdes af Bygherren.

I enhver ny Bygnings Mure skal der paa det Sted, hvor disse træder frit frem over Jorden, anbringes et Isoleringslag af Asfalt, Skifer i Cement eller andet af Bygningskommissionen en Gang for alle godkendt Materiale. Hvor der er Kælder, bliver det nævnte Lag at anvende i alle Mure i en Afstand af et à to Skifter over Kælderens Gulv, og i Ydermurene og andre Mure, op til hvilke Jorden ligger, skal endvidere anbringes et Isoleringslag i en Afstand af et à to Skifter over Jordsmonnet. Murværket imellem de to isolerende Lag skal beskyttes mod Fugtighedens Indtrængen fra Siden ved Asfaltering eller paa anden lige saa betryggende Maade. Jorden maa ikke tilkastes, før Bygningsinspektøren eller dennes Assistent har godkendt Beskyttelsen. Ved Opførelsen af en Bygning, som agtes indrettet til Beboelse, Forretningslokale eller Værksted, skal det underste Gulv gøres uigennemtrængeligt for Uddunstninger og Fugt ved Cement, Asfalt eller andet af Bygningskommissionen godkendt Materiale.

§ 11.

(B. L. § 4).

Det i Bygningslovens § 4 nævnte Fremspring af Kældernedgange og udvendige Trapper maa kun finde Sted, naar der bliver mindst 2 Al. ($1{,}_{25}$ m) tilbage mellem Fortovets Yderkant og Nedgangen eller Trappen. Kældernedgange fra Gaden skal paa begge Sider forsynes med forsvarligt Gitter af mindst 1 Al. 9″ (80 cm) Højde. Kældere, hvis Loft ikke ligger 1 Al. 12″ (1 m) over Fortovet, hvor dette støder til Bygningen, maa ikke have Nedgang fra Gaden. Det er tilladt at føre Kældervinduerne ned under Fortovet, naar de omgives med en muret, med Afløb forsynet Lyskasse, hvis Vægges Overside skal ligge i Plan med Fortovet. Lyskassernes Aabning maa ikke springe længere frem, end at der bliver mindst 2 Al. ($1{,}_{25}$ m) tilbage mellem Fortovets og Lyskassens Yderkanter og i intet Tilfælde mere end 18″ (50 cm), regnet fra Bygningens Façadelinie. Den Del af Lyskassen, som springer frem i Gaden, skal i Plan med Fortovet lukkes med Rist, tæt fastsiddende Dække af Prismeglas, tykt Monierglas eller lignende, tilstrækkeligt stærkt til den Færdsel, som efter Lyskassens Beliggenhed kan blive ført

Nr. 73. 12te Oktober.

over den. Hvor Aabningen fortsætter udækket ind i Bygningen, eller hvor den udækkede Aabning udelukkende findes indenfor denne, samt hvor Kælder og Stue ved Gennembrydning af Etageadskillelsen indenfor Ruden staar i direkte Forbindelse, skal der anbringes et efter Bygningskommissionens Skøn forsvarligt Værn for Vinduet, samt — i Højde med Gaden — en Kant af 1″ (2,5 cm) Højde, og Afstanden mellem Glasset og Ristens Kant maa ikke være større end 3″ (8 cm).

Eksisterende Lyskasser, Op- og Nedgange, der ikke tilfredsstiller denne Vedtægts Bestemmelser, skal i Tilfælde af, at Fortovet omlægges, forandres i Overensstemmelse med disse. Herfra kan dog Byraadet fritage, naar det ikke kan ske uden en væsentlig Bygningsændring.

Bøjler, der anbringes foran Vinduer, maa ikke springe frem for Sokkellinien og i intet Tilfælde mere end 4″ (10 cm) frem for Gadelinien.

Trapper, som springer frem i Gaden eller Vejen, skulle være af brandfrit Materiale samt være tilgængelige saavel fra Siderne som forfra og have afrundede Hjørner paa alle Trin; dog kan Bygningskommissionen tillade Afvigelser herfra, naar arkitektoniske Hensyn taler derfor.

Udvendige Trapper maa ikke have større Stigning end Grund, og Stigningen maa ikke være over 8″ (21 cm).

§ 12.

(B. L. § 6 og § 7).

Med de i denne § nævnte Undtagelser skal alle udvendige Mure opføres af Grundmur efter følgende Regler:

a) Ydermurene i Bygningens Længderetning, hvori Bjælkernes Ender optages, og hvori Bygningens Vinduer og Døre i Reglen anbringes, skal saavel til Gade eller Vej som til Gaard mindst have følgende Murtykkelse: I de to øverste Etager 1½ Sten; enhver nedenfor liggende Etage gives der et Tillæg af ½ Sten; Kælderen anses i denne Henseende som en Etage. Naar en Etage er over 6 Al. 9″ (4 m) fra Gulv til Gulv, skal Murtykkelsen i denne og den nærmest nedenfor værende Etage gøres mindst ½ Sten større, end her er paabudt. Det kan tillades at opføre Formuren i Sidehuse, der ikke er over 4¾ Al. (3 m) dybe — udvendigt Maal —, paa samme Maade som Bagmuren opføres, jfr. denne § c, 3die Stykke.

b) I disse Formure tillades i alle Etager med Undtagelse af Kælderen, at Muren under Vindueskarmen kun har 1 Stens Tykkelse.

Pillernes samlede Bredde skal i Ydermuren tilsammen være mindst ⅓ af Murens Længde, og enhver Pille skal være mindst 2½ Sten bred. En smallere Pille kan undtagelsesvis tillades af Bygningskommissionen, naar Pillens Tværsnit ikke formindskes derved. Formindskelse af Pillens Tværsnit kan tillades af Bygningskommissionen, naar der ved Hjælp af Jærn eller paa anden, af Bygningskommissionen bifaldet, Maade gives Pillen fornøden Bæreevne; dog skal alle bærende Jærndele isoleres forsvarligt paa en af Bygningskommissionen godkendt Maade. Bygningskommissionen kan tillade en mindre samlet Pillebredde end ovenfor anført, naar der fremlægges Beregning, der viser, at ingen Pille faar en større Belastning, end den i Følge sin Beskaffenhed kan bære.

c) I Gavle og Bagmure skal Murtykkelsen over det øverste Bjælkelag være mindst 1 Sten i en Højde af indtil 6 Al. 9″ (4 m) over Bjælkelaget. Opføres Muren til større Højde over Bjælkelaget end 6 Al. 9″ (4 m), skal den og Tagværket paa forsvarlig Maade støttes til en Tømmerstol, eller Murtykkelsen forøges til 1½ Sten.

Nr. 73. Bek. af 12. Oktbr. om stadf. Bygningsvedtægt for Aarhus Købstad.

I de to Etager nærmest under det øverste Bjælkelag skal Gavlmure være mindst 1½ Sten med Blændinger eller hul Mur af 2 halve Sten med ½ Stens Mellemrum og højst 3 Al. 6″ (2 m) mellem Pillerne; i de to næste Etager 1½ Sten uden Blændinger og iøvrigt mindst 2 Sten med Blændinger.

Bagmure skal i de to Etager nærmest under øverste Bjælkelag have en Tykkelse af mindst 1½ Sten uden Blændinger og i alle de andre Etager mindst 2 Sten med Blændinger. Blændinger maa saavel i Gavle som i Bagmure ikke have større Dybde end ½ Sten.

Kældere anses i fornævnte Henseende som en Etage.

Pillerne mellem Blændingerne saavel som i den hule Mur maa ikke have under 2 Stens Bredde og skal forbindes med en Bue, der ikke maa være mindre end 1 Sten; Bredden af Blændingerne maa ikke være over 3 Al. 12″ (2,25 m).

d) Enhver Façade, fritstaaende Gavl eller Bagmur skal være berappet og afskuret, pudset eller fuget. Naar den er synlig fra Gaden, skal Tegning af den forelægges Bygningskommissionen til Godkendelse.

e) For Udhuses, Staldes og Skures Vedkommende samt med Hensyn til Endemure af ringe Udstrækning og Mure om Trapper og Klosetrum kan Bygningskommissionen fritage for foranstaaende Bestemmelser, for saa vidt ikke Forskrifterne i Bygningslovens § 6 derved overskrides. Bygningskommissionen kan tillade, at følgende Bygninger opføres af udmuret Jærn- eller Træbindingsværk:

1) Bygninger til industrielt Øjemed uden Beboelse, Stalde o. l., naar deres Højde ikke overskrider 10 Al. (6 m), maalt til Tagunderkanten.

2) Villaer, der ikke ere indrettede til mere end 1 Lejlighed, Lysthuse, Verandaer, Vinterhaver, Skure, Retirader o. l.

Træbindingsværk maa dog kun anvendes, naar de paagældende Bygninger er fjernede mindst 10 Al. (6 m) fra anden Mands Grund.

Bygningskommissionen kan tillade, at fritliggende een-Etages Beboelseshuse med en Grundflade af indtil 300 □ Al. (120 m²) i Stueetagen opføres af to halve Stens Mur med mindst 3″ (8 cm) Mellemrum og med een Stens muret Forbindelse langs Vinduer og Døre; disse Mure skal forbindes med mindst ti stærke galvaniserede Staaltraadsbindere for hver 10 □ Fod (1 m²). Foroven skal den hule Mur i de Mure, hvorpaa Bjælkerne hvile, lukkes med mindst to Skifter under Bjælkelagets Murlægte.

Naar der paa en saadan Bygning opføres en muret Kvist (Frontespice), skal Murværket i Stueetagen under denne være 1½ Stens kompakt Mur, medens den murede Kvist kan være hul Mur opført som ovenfor angivet.

Bygningskommissionen kan tillade mindre Istandsættelser af Bindingsværk paa Steder, hvor dette ikke fra nyt maa anvendes.

§ 13.

(B. L. § 9).

Naar en Bygning deles i 2 særskilte Ejendomme, eller naar to sammenstødende Bygninger opføres samtidigt, kan Brandgavlen mellem disse Ejendomme, ogsaa naar Bygningen er højere end 1 Etage, med Bygningskommissionens Tilladelse opføres af 1 Stens Mur, dog saaledes, at, naar der gaar Ender af Bjælker eller Dragere ind i Gavlen, maa Træværk, henhørende til den ene Bygning, være mindst 1 Sten fra Træværk, henhørende til den anden. Naar sammenstødende Bygninger ønskes satte i midlertidig Forbindelse med hinanden, kan Bygningskommissionen give Tilladelse hertil. Er Bygningerne adskilte ved Brandgavl, skal i saa Fald deri anbringes Jærndøre, som fore-

Nr. 73. 12te Oktober. skrevet i Bygningslovens § 9, eller anden brandsikker Dør, der er selvlukkende og anbringes i Jærnkarm, men denne Tilladelse maa kun gives paa Tid, og maa derom og dens Begrænsning udstedes og tinglæses en Deklaration.

Maskiner og dertil hørende Axellejer maa ikke fastgøres i Fællesgavle.

§ 14.

(B. L. § 3 og § 5).

Hjørnebygninger eller Hjørnegrunde skal have brudt Hjørne af i det mindste 4 Al. ($2,_5$ m) Bredde med lige store Vinkler med de vedtagne Byggelinier; andre Former af Hjørner ere tilladte, naar man ikke derved kommer udenfor den ovenfor betegnede Linie; udenfor denne Linie kan man dog anvende det Fremspring af Sokler, Søjler og lignende dekorative Bygningsformer, der nedenfor er tilladt udenfor den vedtagne Byggelinie. Hvor stedlige Forhold eller Bygningens Stil taler derfor, kan Bygningskommissionen fritage for Forpligtelsen til at have brudte Hjørner.

Karnapper og aabne Altaner, udbuede Vinduer og lignende Dele af Bygninger kunne med Bygningskommissionens Tilladelse anbringes udenfor den vedtagne Byggelinie udover Fortovet, naar de er 6 Al. ($3,_{75}$ m) over dette og mindst 3 Al. (2 m) fra Naboens Grund. Der maa kun gives dem et Fremspring af 1 Al. 6″ (80 cm) udvendig maalt.

Fremspring som Gesimser, Baand og lignende kan Bygningskommissionen tillade, naar de er anbragte i en Højde af mindst 3 Al. 16″ ($2,_3$ m) fra Gaden eller Vejen.

Andre Udladninger, saasom Sokler, der ikke ere over 2 Al. 12″ ($1,_6$ m) høje, Piller, Pilastre, Søjler og lignende, er det tilladt at give et Fremspring af højst 1 Sten udenfor den vedtagne Byggelinie under Forudsætning af, at der bliver mindst 2 Al. ($1,_{25}$ m) tilbage til Fortovets Yderkant, hvorhos fremspringende Dele paa disse Udladninger med deres Profil ved Hjørnerne skal føres ind til den tilbageliggende Mur (forkrøbbes).

Bygningskommissionen kan tilstede Fremspring paa ½ Sten udover de her fastsatte Grænser. Videre gaaende Udladninger kunne tilstaas af Bygningskommissionen med Byraadets Samtykke, dog ikke i større Udstrækning, end at Bredden af de Fremspring, der gaar ud over 12″ (30 cm), tilsammen ikke udgør mere end $^1/_3$ af hele Bygningens Façade. Alle Fremspring af over 12″ (30 cm) maa være mindst 1½ Gang af Fremspringet fjernede fra Nabogrunden.

Porte og Døre maa ikke indrettes til at aabne udad over Gaden eller Vejen eller udenfor den vedtagne Byggelinie. Det samme gælder om Skodder og Vinduer, hvis Underkant ikke er holdt i en Højde af mindst 3 Al. 16″ ($2,_3$ m) fra Gaden eller Vejen; dog kan Bygningskommissionen tillade Undtagelser fra dette Forbud, naar der træffes andre for en uhindret Passage betryggende Foranstaltninger.

Fra Forbudet i denne Paragraf kan Bygningskommissionen undtage offentlige Bygninger.

§ 15.

Skillevæggene i en Bygning skal med de i denne § fastsatte Undtagelser være enten af Grundmur, mindst ½ Sten tyk, eller af andet brandsikkert Materiale.

Skillevægge, der fra neden staar over hverandre igennem flere Etager og danner et Underlag for Bjælkerne, hvorfra disses Spændvidde regnes, skal være af Grundmur, i de to øverste Etager mindst ¾ Sten, og i derunder liggende mindst 1 Sten. Mansardetager regnes i denne Henseende for en Etage.

Nr. 73. Bek. af 12. Oktbr. om stadf. Bygningsvedtægt for Aarhus Købstad.

Naar en Bygning foruden Kælderen har fire Etager og derover, skal Hoveds-killerummet have en Tykkelse af mindst 1½ Sten i Kælderen.

Alle murede, ikke bærende Skillevægge, der har en Højde af mellem 5 Al. 12″ og 6 Al. 18″ (3,5 og 4,25 m), skal være af mindst ¾ Sten; derudover mindst 1 Sten.

Skillevægge om Trapper skal være af Grundmur, ved Hovedtrappen i de to øverste Etager ½ Sten og i de underliggende Etager mindst ¾ Sten tykke (medmindre Etagehøjden fordrer større Murtykkelse).

Grundmurede Skillevægge maa ikke afbrydes af Bjælker eller Murlægter, men skulle gaa frit gennem Bjælkelagene og deres Sider støttes af Bjælkerne.

Skillevægge, der er fjernede mindst 12″ (30 cm) fra Kakkelovn eller Kakkelovnsrør, maa opføres af Planker eller dobbelte Bræder med Kalkpuds paa begge Sider og skal være mindst 2″ (5 cm) tykke.

Skillevægge mellem Rum, hvoraf intet kan henføres under Beboelsesrum, og som ikke have Ildsted, kunne udføres som enkelte Bræddevægge uden Kalkpuds eller af Lægter; det samme gælder om Spisekammer-Skillevægge, naar de er i mindst 18″ (50 cm) Afstand fra Ildstedet.

§ 16.

I Frostvejr maa Betonstøbning ikke finde Sted, og naar Temperaturen er under ÷ 2° Reaumur, maa intet Murværk opføres.

Alt Murværk, der ved Benyttelse af daarlige Materialer eller ved Optøning er bragt kendelig ud af den lodrette Linie, paabydes nedbrudt.

§ 17.

(B. L. § 10).

Ingen Bygning maa være højere end 5/4 af Bredden af den Gade eller Vej, hvortil Bygningens Forhus vender ud; hertil maa mod Gaden eller Vejen føjes indtil 1 Al. (65 cm) over Tagbjælkens Overkant til Anbringelse af Gesims, hvilket Tillæg med Bygningskommissionens Tilladelse kan forøges indtil 2 Al. (1,25 m), naar Bygningens Ydre og de stedlige Forhold tale derfor. Dog maa ingen Bygningshøjde overskride 27 Al. 12″ (17,25 m) (se § 34), heri medregnet det nævnte Tillæg til Gesims, men ikke Tillægget efter Bygningslovens § 11, 2det Stykke, ligesom ingen Bygning maa opføres med mere end 5 Beboelsesetager. Som Etage regnes saavel Kvistetage med selvstændig Beboelseslejlighed som Kælder, hvori er indrettet Butik, Udsalgssted, andre Forretningslokaler — derunder større Værksteder — eller selvstændig Beboelseslejlighed.

§ 18.

Bygningskommissionen kan tillade, at Trappehuse opføres over den fastsatte Højde. Hvor Gade- eller Vejbredden er 20 Al. (13 m) eller derover, kan Bygningskommissionen indrømme den samme Tilladelse for Taarnpartier samt for Kvist- og Gavlpartier.

§ 19.

(B. L. § 11).

Intet Tag eller nogen Del af samme maa danne en større Vinkel med Horisontalplanen end 50 Grader. Andre Tagformer kan dog tillades af Bygningskommissionen, naar der ikke derved gives Tagryggen større Højde end fastsat ved Bygningslovens

Nr. 73. 12te Oktober. § 11, jfr. denne Vedtægts §§ 17, 18 og 19, 1ste Punktum. Halvtage maa i intet Tilfælde være højere end 8 Al. (5 m) over Tagbjælkens Overkant, og Højden af andre Tage maa ikke overstige 12 Al. ($7,_5$ m).

Mansardtage maa ikke danne større Vinkel med Horisontalplanen end 70°, og hvor disse Tage anvendes, skal Gesimsudladningen godkendes af Bygningskommissionen.

§ 20.

Med Hensyn til offentlige Bygninger kan Byraadet efter forud indhentet Erklæring fra Bygningskommissionen fritage for Bestemmelserne i §§ 17—19.

§ 21.

Naar en Bygning vender Tagfladen mod Nabogrunden, skal Murfladen være fjernet mindst 2 Al. ($1,_{25}$ m) fra Skellet, og Gesimsen maa ikke have større Udladning end ½ Sten. Fremspringende Trægesimser eller Tage, hvis Træværk ikke er beskyttet ved brandsikkert Materiale, skal være fjernede mindst 10 Al. (6 m) fra Skellet.

En Mur, der vender mod Naboejendommen og ikke er i en Afstand af 2 Al. ($1,_{25}$ m) fra denne, skal mindst være af den i § 12 c for Gavle og Bagmure bestemte Tykkelse.

I en Mur, der vender mod en Naboejendom og ikke er i en Afstand af 1 Al. (65 cm) fra samme, maa der ikke uden Naboens Samtykke eller anden særlig Adkomst anbringes andre Lys- eller Luftaabninger end saadanne, som ikke er over 12″ (32 cm) i Firkant og er anbragte med mindst 2 Al. ($1,_{25}$ m) Mellemrum. Lysaabningerne skal være lukkede med faste indsat, tykt, mat Glas, og Luftaabningerne skal lukkes saaledes, at man gennem dem ikke kan overse Nabogrunden, og anbringes 3 Al. (2 m) over Gulvet. Til Anbringelse af denne Art Aabninger i slige Mure udkræves dog Bygningskommissionens Tilladelse. Det er en Selvfølge, at der ikke ved denne berøves Naboen Ret til at bygge umiddelbart paa Grænsen af sin Ejendom.

§ 22.

Bjælkerne i en Bygning, der indrettes til Beboelse, maa ikke have en større Afstand fra Midte til Midte end $3,_2$ Fod (1 m), og naar denne Afstand er til Stede, skal de have mindst de paa nedenstaaende Skema angivne Dimensioner.

Fritliggende i Fod	$6,_4$	$7,_2$	$8,_0$	$8,_8$	$9,_6$	$10,_4$	$11,_2$	12
Fritliggende i Meter	2	$2,_{25}$	$2,_{50}$	$2,_{75}$	3	$3,_{25}$	$3,_{50}$	$3,_{75}$
Dimensioner i Tommer	5″ / 5″		5″ / 6″	6″ / 6″		6″ / 7″	7″ / 7″	
	$3\frac{1}{2}$″ / 6″	3″ / 7″	$3\frac{1}{2}$″ / 7″	$3\frac{1}{2}$″ / 8″	4″ / 8″	$4\frac{1}{2}$″ / 8″	$4\frac{1}{2}$″ / 9″	5″ / 9″

Nr. 73. Bek. af 12. Oktbr. om stadf. Bygningsvedtægt for Aarhus Købstad.

Nr. 52. 1ste April.

	Kr.	Kr. Ø.
Overført...	58,200.	152,357. 32
h. Til Afholdelse af lokale Smørudstillinger.....	4,000.	
i. Tilskud til Lønning af en Assistent i Kontrolfyring i Mejerier.....	1,000.	
k. Understøttelse til Moseselskabet til Fremme af dets Formaal.....	8,000.	
l. Understøttelse til Dansk Mejeristforening til Forsøg paa Osteproduktionens Omraade.....	2,500.	
m. De samvirkende danske Landboforeninger til plantepatologiske Undersøgelser og Forsøg m. m.....	9,000.	
n. Understøttelse til Selskabet for Silkeavl og Morbærbuskdyrkning i Danmark til Fremme af sammes Formaal..... Heraf ekstraordinært 1,000 Kr.	2,000.	
o. Tilskud til Dækning af de samvirkende danske Landboforeningers almindelige Udgifter.....	12,500.	
p. Tilskud til Dækning af Husmandsforeningernes almindelige Udgifter.....	5,000.	
q. Tilskud til Fællesudvalget for Moseundersøgelser..	2,500.	
		104,700.
2. a. Til Ansættelse af Landbrugskonsulenter Kr. 55,170. Ekstraordinært..... 2,500.	57,670.	
b. Til Afholdelse af landøkonomiske Foredrag i Landboforeningerne og Husmandsforeningerne.....	8,000.	
c. Til Understøttelser til Rejser i landøkonomiske Øjemed	9,000.	
d. Til Understøttelse af Mejersker og Mejerister for at skaffe dem en videregaaende Uddannelse i deres Fag	20,000.	
e. Til Varetagelse af det danske Landbrugs Interesser i Udlandet, anslaas.....	30,000.	
f. Til Uddannelse af Kvinder, der maatte ønske som Lærerinder at forestaa Husholdningskursus.....	4,000.	
		128,670.
3. Til Planteavlens Fremme:		
a. Til Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur og den dertil knyttede Konsulentvirksomhed.....	178,828.	
b. Til andre Foranstaltninger anslaas.....	100,000.	
c. Honorar til en Konsulent i Plantesygdomme.....	2,000.	
		280,828.
4. Udgifter til Frøkontrollen og til Analyser af mere almindelig Betydning for Frøhandelen og Frøavlen....	20,550.	
Heri fragaar Indtægten af udførte Analyser, der anslaas til.....	13,000.	
Til Udgift for Statskassen...	.....	7,550.
5. Til Landbrugsministeriets Konsulent i Agrikulturkemi	.....	2,000.
At overføre...	.....	676,105. 32

Fritliggende i Fod	12,8	13,6	14,4	15,2	16,0	17,0	17,9	18,8
Fritliggende i Meter	4	4,25	4,50	4,75	5	5,30	5,60	5,90
Dimensioner i Tommer	7″ / 8″	8″ / 8″		8″ / 9″	9″ / 9″		9″ / 10″	10″ / 10″
	4½″ / 10″	5″ / 10″	5½″ / 10″	5½″ / 11″	6″ / 11″	5½″ / 12″	6″ / 12″	

De anførte Maal paa Tømmerets Tværsnit er dets almindelige Betegnelse som Handelsvare uden Hensyn til det Svind, en almindelig Bearbejdelse medfører. Hvis Afstanden mellem Bjælkerne gøres mindre, kan deres Dimensioner nedsættes i Forhold hertil, naar Bygningsinspektørens Approbation indhentes. For større Fritliggender end ovenfor anført skal Bjælkernes Dimensioner bestemmes ved Beregning.

Mindst hver tredje Bjælke skal være gennemgaaende, eller ogsaa skal — hvis det paa Grund af en Bygnings Dybde er umuligt eller meget vanskeligt at skaffe gennemgaaende Bjælker — Delene af hver tredje Bjælke samles paa en saadan Maade, at Bjælken kan yde tilstrækkelig Modstand mod Strækning og Sammentrykning.

Gavlbjælkerne samt de Bjælker, der skal være gennemgaaende, skal i hver Ende forsynes med et tilstrækkelig stærkt Anker, og saadanne Ankere anbringes ligeledes med 4 Al. 12″ (3 m) indbyrdes Afstand paa Gavlbjælkerne.

Bjælkehovederne skal beklædes med Tagpap eller andet for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale.

§ 23.

I Bjælkelag, over eller under hvilke der findes Beboelsesrum, skal der i 3″ (7 cm) Afstand fra Overkant af Bjælken anbringes et Indskud af Bræder, der maa have mindst 1″ (25 mm) Tykkelse og overalt slutte tæt sammen; paa dette Indskud skal der anbringes et mindst 2″ (5 cm) tykt Lag af faststampet Ler, ubrændte Sten overgydt med Kalkmørtel, eller andet af Bygningskommissionen godkendt Materiale. Hvor Bjælkerne er smallere end 7″ (18 cm), skal Indskudsdækket hvile paa Lægter, fastgjorte til Bjælkernes Sider. Bjælkelag over eller under Beboelsesrum eller Værksteder skal forskalles og pudses eller beklædes med høvlede og pløjede Bræder. Gulvbræderne skal være pløjede og i færdig Tilstand have en Tykkelse af mindst 1⅛″ (29 mm). Naar der anvendes særlig stærkt Materiale, eller naar Afstanden mellem Bjælkerne formindskes, kan Bygningskommissionen indrømme Anvendelse af Bræder af mindre Tykkelse.

§ 24.

Afstanden fra Midte til Midte af Spærene paa en Bygning maa ikke overstige 3,2 Fod (1 m), og naar denne Afstand er til Stede, skal de have de paa nedenstaaende Skema angivne Dimensioner.

Afstanden maales paa den vandrette Projektion af Tagfladen, og de anførte Maal paa Træet er dettes Betegnelse som Handelsvare, uden Hensyn til det Svind, som en almindelig Bearbejdelse medfører. Sættes Spærene tættere sammen end 3,2′

Nr. 73. 12te Oktober.

Fritliggende i Fod		6,4	7,2	8,0	8,8	9,6	10,4	11,2	12	12,8
Fritliggende i Meter		2	2,25	2,50	2,75	3	3,25	3,50	3,75	4
Dimensioner i Tømmer naar der tækkes med	Tegl eller Skifer		4″ / 5″	5″ / 5″		5″ / 6″		6″ / 6″		6″ / 7″
		3″ / 5″	2½″ / 6″	3½″ / 6″	3″ / 7″	3½″ / 7″	4″ / 7″	3½″ / 8″	4″ / 8″	4½″ / 8″
	Tag-pap		4″ / 4″		4″ / 5″		5″ / 5″		5″ / 6″	
		2″ / 5″	2½″ / 5″	3″ / 5″	2½″ / 6″	3″ / 6″	3½″ / 6″	3″ / 7″	3½″ / 7″	4″ / 7″

(1 m), fra Midte til Midte, kan Dimensionerne nedsættes i Forhold hertil efter Approbation af Bygningsinspektøren. For større Fritliggender end anført i Skemaet, og for Tage, dækket med andet Materiale end deri anført, maa fremsendes Beregning til Approbation af Bygningsinspektøren.

§ 25.

Tagkviste maa paa ældre Bygninger kun anbringes med Bygningskommissionens Tilladelse. Kvistenes Højde i Vinduesrammens Fals maa ikke være højere end 2 Al. 15″ (1,65 m), og de maa ikke have større Højde end 3 Al. 12″ (2,2 m). Afstanden mellem 2 Kviste maa ikke være mindre end Halvdelen af Bredden af den bredeste af dem, og Afstanden fra Indersiden af Husets Gavl til nærmeste Tagkvist skal altid være mindst 3 Fod (1 m). Bredden af en Kvist eller flere Kvistes sammenlagte Bredde maa ikke udgøre mere end Halvdelen af Bygningens Façadelængde. Flunkerne skal være af uantændeligt Materiale eller udvendigt beklædte med saadant.

Altaner, udvendige Beklædninger, Render, Svaler samt Trappetrin, som ligge udenfor Huset, maa ikke udføres af Træ, medmindre den paagældende Genstand er fjernet 10 Al. (6 m) fra fremmed Grund. Dog kan Bygningskommissionen indrømme Undtagelse herfra, navnlig naar en fri Beliggenhed giver Anledning hertil. Udvendige Pakhusluger skal indrettes saaledes, at de ikke kan løftes af Stablerne, og naar Bygningskommissionen finder, at de stedlige Forhold gør det ønskeligt, kan den fordre, at saadanne Luger gøres brandsikre.

§ 26.

(B. L. § 14).

I en Bygning, i hvilken der indrettes Beboelsesrum i mere end 2 Etagers Højde, og hvis bebyggede Grundflade udgør indtil 300 □ Al. (120 m), skal der anbringes to Trapper, hvoraf den ene skal være mindst 1 Al. 6″ (80 cm) og den anden 1 Al. (65 cm) mellem Vangerne. (Med Hensyn til Bygninger med en Grundflade af over 300 □ Al.

(120 m²), jfr. Byggelovens § 14). I Beboelsesbygninger, i hvilke det er tilstrækkeligt at anbringe een Trappe, skal denne være mindst 1′ 6″ (80 cm) mellem Vangerne. Dette gælder ogsaa for Fabrikslokaler og Værksteder. Nr. 73. 12te Oktober.

Naar der i en Bygning enten i Henhold til foranstaaende eller i Henhold til Bygningslovens § 14 skal anbringes to Trapper, skal disse Trapper være adskilte ved en Grundmur, der ikke maa have Døre eller andre Aabninger ud mod nogen af Trapperne. Der skal være fri og uhindret Adgang til begge Trapper fra hver Beboelseslejlighed, uden at det er nødvendigt at passere en anden Beboelseslejlighed for at komme til en af Trapperne. Naar en saadan Bygning ved Brandmur adskilles i flere Dele, skal enhver af disse forsynes med to saadanne Trapper. Trapperne skal forsynes med behørigt Rækværk, have en Lysaabning mellem Forvangernes udvendige Sider af mindst 6″ (15 cm) og i det hele være saaledes indrettede, at det ikke er forbundet med Fare at passere dem, hvorhos de ikke maa mangle fornødent Lys og Luft. Intet Trin i den bredeste af disse Trapper maa have mindre Grund end Stigning, og denne maa ikke være over 8″ (21 cm); Stigningen i den anden maa ikke være større end 8½″ (22 cm) og Grunden ikke mindre end 6″ (16 cm). I begge Arter af Trapper maales paa Midten af Trinnet.

Med Hensyn til Forholdet mellem Grund og Stigning gælder, naar der i en Bygning kun skal være een Trappe, de samme Regler, som ere gældende for den bredeste, og, naar der i en Bygning anbringes Trapper udover de i Bygningslovens § 14 og denne § 1ste Stykke forlangte, de samme Regler, som er gældende for den smalleste af de foran nævnte Trapper. Udvendige Trapper, der kun maa anbringes med Bygningskommissionens Tilladelse, skal udføres af uforbrændeligt Materiale.

Trappeomgangen skal have samme Bredde som Trappen. Naar begge Trapper føre til en fælles Gang i nederste Etage, hertil henregnet Kælderen, skal der imellem dem være en Afstand af mindst 7 Al. (4,5 m), hvorhos der i Gangen mellem Trapperne skal være en selvlukkende Dør.

Imellem det til en Ejendom hørende Gaardsrum og Gaden eller Vejen skal der være en let og fri Forbindelse, der paa intet Sted maa have mindre Bredde end 2 Al. (1,25 m). Med Bygningskommissionens Tilladelse kan denne Forbindelse dog ved Hovedtrappen indsnævres til 1 Al. 12″ (1 m).

For saa vidt Forbindelsen mellem Gade og Gaard føres igennem Bygningen, skal de omgivende Skillerum være brandfri.

§ 27.
(B. L. § 15).

Til et Skorstensrør, hvis Gennemsnit er 9″ (23 cm) i Kvadrat, maa der ikke anbringes mere end ni Ildsteder; skal der mellem disse være mere end tre Komfurer, maa Bygningskommissionens Tilladelse dertil indhentes. De herved fastsatte Forhold mellem Rørenes Lysning og Ildstedernes Antal bevares ogsaa ved Anvendelsen af Rør med en Lysning, der er større end 9″ (23 cm) i Kvadrat. Skorstenene skal berappes indvendig og pudses eller berappes udvendig.

§ 28.
(B. L. § 16).

En Skorsten maa ikke benyttes til Næringsbrug uden Bygningskommissionens Tilladelse; ligeledes kræves Bygningskommissionens Tilladelse til Skorstenens Benyttelse, naar Næringsbruget udvides eller efter at have været nedlagt atter agtes genoptaget.

Nr. 73. 12te Oktober.

Skorstene fra Bagerovne, Smedier og andre Ildsteder, der giver megen Røg, skal stedse opføres efter Bygningskommissionens Anvisning.

Naar Røgmassen fra en Skorsten af Bygningskommissionen antages i særlig Grad at ville forulempe de omboende, kan Kommissionen fordre, at Skorstenen opføres til en Højde af mellem 35 og 50 Al. (22 og 32 m) over Jordoverfladen. Dette gælder ogsaa Skorstene, som er bestemte til at bortføre Petroleums- eller andre Dampe.

Med Hensyn til Indretningen af de saakaldte snævre Skorstene henvises til Justitsministeriets Bekendtgørelse af 4de Juli 1902.

Ventilationskanaler skal være brandfri. Em maa ikke ledes i Røgrøret.

Naar der indrettes Luftklosetter i Beboelsesbygninger, skal hvert af disse forsynes med Luftrør af brandfrit Materiale af mindst 3″ (75 mm) Diameter, som skal udgaa umiddelbart neden under Sædet og udmunde over Taget. Ved Nybygninger og ved Ombygninger, der medføre en Omlægning af Kloaken, skal denne indrettes til at kunne modtage Afløb fra W. C.

§ 29.
(B. L. § 17).

Med Hensyn til Jærnovne, Kakkelovne, Komfurer og Kaminer gælder, ved Siden af de i Lov om Brandvæsenet i Købstæderne med Undtagelse af København af 21de Marts 1873 § 11 indeholdte, følgende Regler:

Rørene fra dem maa ikke passere Bjælkelag eller føres gennem Rum, som paa Grund af deres Beliggenhed eller Bestemmelse udelukke et stadigt Tilsyn med Rørene.

Ovnene skal forsynes med en tætsluttende Dør eller anden Indretning, hvorved Lufttrækket igennem dem kan standses; dog er Anbringelsen af Spjæld i Rør fra Kakkelovne til Skorstene forbudt.

Komfurer kan sættes paa Bjælkelagene, naar der gives dem et Underlag af to i Forbandt murede Skifter Mursten, derover en Jernplade under alle Kanaler, og oven paa Pladen et Skifte Mursten eller et Underlag af lige saa betryggende Beskaffenhed.

Fritstaaende Komfurer og Grubekedler med Bund kan ligeledes anbringes paa Bjælkelagene, naar deres Bund er fjernet mindst ½ Sten fra Gulvet, og dette er gjort uantændeligt under den paa en af Bygningsinspektøren godkendt Maade.

Borde eller lignende, hvorpaa der anbringes Gaskogeapparater, skal beklædes med uantændeligt Materiale.

§ 30.

For saa vidt der i en Bygning tænkes anbragt andre Indretninger til Bygningens Opvarmning eller til dens Ventilation end Kakkelovne, skal der forevises Attest fra Fabriksinspektøren eller en anden af Bygningskommissionens Formand godkendt uvillig sagkyndig for, at de Kedler, der benyttes dertil, ikke er underkastede det offentliges Tilsyn med Dampkedler.

Forinden Anlægget tages i Brug, skal der forevises Attest fra samme Myndighed for, at Anlægget maa benyttes.

Skorstene, der optage Røgmassen fra Varmeapparater, skal i nederste Etage være af 1 Stens Murtykkelse.

§ 31.
(B. L. § 34).

Bagerier, Bryggerier, Brænderier, Maltkøller, Tørrestuer til Næringsbrug, Pakhuse og Laboratorier, alle større Fabriks- og Værkstedsbygninger, samt Lokaler, hvis

Nr. 73. 12te Oktober.

Højde er over 6 Al. 9″ (4 m), skal, foruden at være de iøvrigt i Bygningsloven og denne Vedtægt fastsatte almindelige Regler underkastede, opføres efter saadanne særlige Bestemmelser, som Bygningskommissionen anser fornødne.

Dampkedler af en saadan Størrelse og Beskaffenhed, at de i Følge Lovgivningen er offentligt Tilsyn underkastede, maa ikke anbringes i Vaaningshuse.

Naar foranførte Næringsbrug anlægges i Lokaler, hvorover der findes Beboelseslejligheder, skal Lofterne bestaa af Hvælvinger, murede mellem Jærnbjælker eller støbte af Beton eller andet brandfrit Materiale.

Hestestalde, der indrettes under Beboelseslejligheder, skal forsynes med Lofter af samme Art.

Konstruktionen af disse Lofter skal i hvert enkelt Tilfælde forelægges Bygningskommissionen til Godkendelse.

§ 32.
(B. L. § 34).

Kirker, Teatre, Udstillings- og Forlystelseslokaler og i det Hele Bygninger, der er beregnede paa i større Rum at samle mange Mennesker, skal opføres overensstemmende med Bygningskommissionens særlige Bestemmelser. Det samme gælder Skoler, Hoteller, Kaserner, Fængsler og Hospitaler.

§ 33.
(B. L. § 23).

Enhver saavel ny som ældre Bygning skal baade til Gade eller Vej og Gaardsplads være forsynet med Tagrender med Rør, førende til Kloak eller til Terrænets Vandafløb efter Brolægningsudvalgets Bestemmelse.

Nye Bygninger med Skifer- eller Metaltage, der have et saadant Fald, at Sneskred kan foranlediges, skal tæt ved Tagrenden mod Gaden eller Vejen paa Steder, hvor der ved Sneskred kan foranlediges Fare, forsynes med Jærngitre.

§ 34.
(B. L. § 25).

Beboelsesrum, hvortil henregnes ethvert Rum, der er forsynet med Ildsted eller indrettet til at opvarmes, maa ikke indrettes paa Loftet i Bygninger med over 25 Al. 12″ (16 m) Bygningshøjde og ved mindre Bygningshøjde kun, for saa vidt Tagskraaningen er forsynet med pløjet Indskud mellem Spærene og indenfor disse med Forskalling og Pudsning eller Paneling, og der er sørget for paa forsvarlig Maade at tilvejebringe fornødent Lys og Luft.

Ethvert Rum, der indrettes til Beboelse, skal have mindst 4 Al. ($2{,}_5$ m) Højde regnet fra Gulv til Loft, dette gælder dog kun for Etagerne, ikke for Loftet, og være forsynet med Vinduer til at aabne ud til det fri. Vinduernes oplukkelige Areal skal være mindst $^1/_{12}$ af Gulvarealet.

Gulvfladen i Beboelsesrum skal være mindst 15 □ Al. (6 m²).

§ 35.
(B. L. § 24).

Beboelseslejligheder og Beværtninger maa for Fremtiden ikke indrettes i Kælderetagen.

Fordring om tilstrækkeligt Lys kan gøres gældende for de nuværende Beboelseskældere i Tilfælde af Ombygning eller Vinduernes Fornyelse.

Nr. 73. Bek. af 12. Oktbr. om stadf. Bygningsvedtægt for Aarhus Købstad.

Nr. 73. 12te Oktober.

§ 36.

Det Areal, som efter Bygningslovens § 21 skal være ubebygget Gaardsplads til en Ejendom, kan af Bygningskommissionen tillades anvendt til Kælderrum paa de af Kommissionen nærmere fastsatte Betingelser, hvorved i alt Fald bliver at iagttage:

1. Rummet overdækkes paa en Maade, der med Hensyn til Styrke, Brandsikkerhed, Betryggelse for den daglige Færdsel og Vandtæthed af Bygningskommissionen anses for fyldestgørende, Overfladen af denne Overdækning maa ikke komme højere end Gaardens Overflade, og der skal være tilfredsstillende Afløb fra den til Gadens eller Vejens Vandafløb.
2. De indvundne Rum maa ikke benyttes til Opbevaring af Genstande, der udvikle ilde Lugt eller Luftarter, der er skadelige for Sundheden eller brandfarlige. Disse Rum skal være tilstrækkelig oplyste og ventilerede.

§ 37.

Udgravninger i Gaardsrummet, som Gange eller lignende, der ikke overdækkes paa den i § 36 nævnte Maade, skal enten være aabne og da omgives med betryggende Rækværk eller være dækkede paa forsvarlig Maade med Jærnriste, hvorhos Bunden i saadanne Udgravninger skal belægges med et vandtæt Materiale og holdes tør ved Dræning eller paa anden Maade, overensstemmende med det til enhver Tid gældende Spildevandsregulativ.

§ 38.

(B. L. § 27).

Private Latriner og Pissoirer maa ikke lægges paa en fra Gade eller Vej synlig Plads.

Lægges Latriner i Ejendomsskellet, skal de have 27″ (75 cm) dybe Fundamenter og i Skellet være opførte af 1 Stens Mur indtil 18″ (50 cm) over Gulvet.

Lægges Pissoirer i Ejendomsskellet, skal de i en Højde af 2 Al. ($1_{,25}$ m) være forsynede med $^1/_3$″ (1 cm) tykke Skiferplader eller andet lige saa isolerende Materiale.

§ 39.

De i nærværende Vedtægt indeholdte Forskrifter skulle bringes til Udførelse ikke blot ved nye Bygningers Opførelse, men ogsaa ved væsentlige Forandringer eller Tilbygninger til ældre Bygninger, for saa vidt de er anvendelige derpaa. Alle herom opstaaende Spørgsmaal afgøres af Bygningskommissionen.

§ 40.

Naar en Ejer enten vil nedrive en Bygning, der støder op til Andenmands Grund eller Bygning, eller vil opføre en ny Bygning ind mod Nabogrunden, har han mindst fjorten Dage forud derom skriftligt at underrette Naboen.

De Foranstaltninger og Byggeforetagender, som paa Grund af den paagældende Bygnings Nedrivning eller Opførelse maa anses nødvendige til Sikring af Naboejendommens Bygning eller Grund, skal den byggende være pligtig at iværksætte paa egen Bekostning. For saa vidt disse Foranstaltninger eller Byggeforetagender hensigtsmæssigst kan foretages paa Naboens Ejendom, kan Naboen ikke modsætte sig dette og ikke formene den byggende den fornødne Adgang til Naboejendommen.

Naar en Skorsten paa Naboejendommen er saaledes beliggende i eller ved Skellet mellem de to Ejendomme og af en saadan Højde, at de paatænkte Bygningsanlæg, naar de bringes til Udførelse, vil hindre eller forulempe dens Benyttelse, kan

Naboen fordre, at de til den fornødne Forhøjelse af Skorstenen sigtende Arbejder udføres samtidig i Forbindelse med Bygningsanlægene, imod at de dermed forbundne Udgifter afholdes af ham. Nr. 73. 12te Oktober.

Kræver de Foranstaltninger, som saaledes maa træffes, horisontale Afstivninger mod Tredjemands Ejendom, er Ejeren af denne pligtig til at finde sig i saadanne, imod at den Skade, der derved forvoldes, erstattes ham af den byggende.

I Tilfælde af Uenighed mellem Parterne har Bygningsinspektøren og — hvis nogen af Parterne ikke er tilfreds med hans Afgørelse — Bygningskommissionen at bestemme, hvorledes der i de her ommeldte Henseender skal forholdes, og at fastsætte de eventuelle Omkostningers Beløb.

Den byggende er pligtig at erstatte Kommunen al den Skade, der ved hans Byggeforetagende er paaført dens Veje eller Ledninger.

§ 41.

Forsømmer nogen at gøre den i Bygningslovens § 33, jfr. denne Vedtægts § 2, befalede Anmeldelse om Opførelse af nye eller Forandring af ældre Bygninger, eller paabegyndes Byggearbejder, inden Planen er approberet, skal han derfor bøde fra 10 til 200 Kr. Den, der uden at have erhvervet den i nævnte Lovs § 33 ommeldte Attest tager en Bygning i Brug til Beboelse, bøder derfor fra 40 til 400 Kr., hvorhos Bygningen, naar Sundhedskommissionen finder det fornødent, skal ryddeliggøres af Politiet. Hvis den ulovlig benyttede Bygningsdel ikke er forsynet med Indretning til Opvarmning, bødes fra 10 til 200 Kr.

Andre Overtrædelser af Bygningsloven eller denne Vedtægt end de foran omhandlede anses med Bøder fra 10 til 400 Kr. Bestaar Overtrædelsen i uforsvarlig Udførelse af et Arbejde, paahviler Strafansvaret den, som har forestaaet Udførelsen, eller den, som har udført det, eller begge tilsammen. Kan den byggende ikke opgive nogen, hvem Strafansvaret efter foranstaaende Bestemmelse kan komme til at paahvile, drages han selv til Ansvar. Det skal ved Dommen paalægges Ejeren at rette det lovstridige ved enten at borttage eller forandre det lovstridig udførte inden en vis bestemt Tid under Tvang af en tilstrækkelig daglig Mulkt, medmindre Justitsministeren meddeler Samtykke til, at Paastanden i saa Henseende frafaldes, mod at Sagen paa anden Maade afgøres.

Sager angaaende Overtrædelse af Bygningsloven eller Bygningsvedtægten behandles som offentlige Politisager. Afgørelse af Sagen uden formelig Dom kan ikke finde Sted uden Samtykke af henholdsvis Byraadet og Bygningskommissionen, for saa vidt Sagen er rejst efter Begæring af nogen af disse Myndigheder.

§ 42.

Om Tilladelse til Afvigelse fra Vedtægtens Bestemmelser maa der ansøges som bestemt i Bygningslovens § 39, 2det Stykke.

De i nærværende Vedtægt anførte Metermaal bliver at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Lov af 4de Maj 1907 er gennemført, for saa vidt angaar fremtidige Indretninger.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 12te Oktober 1909.

Svend Høgsbro.

Manicus-Hansen.
Fm.

Nr. 74.
1ste
Novbr.

Bekendtgørelse

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til den under 6te Maj 1901 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Aarhus Kommune.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Byraadet for Aarhus Købstads Kommune vedtagne Tillæg til den under 6te Maj 1901 stadfæstede Sundhedsvedtægt for bemeldte Kommune:

§ 1.

Alle Lokaler, hvori drives nogen Art af Beværternæring, ere undergivne Sundhedskommissionens Tilsyn.

Intet Lokale maa herefter tages i Brug til saadan Næring, forinden det er godkendt af Sundhedskommissionen i Henhold til denne Vedtægts Bestemmelser.

Denne Regel gælder ogsaa overfor Lokaler, der tidligere have været benyttede til saadan Næring, naar der er forløbet 1 Aar siden denne Benyttelse.

§ 2.

De Fordringer, der maa fyldestgøres af Lokaler, der skulle godkendes efter § 1, ere følgende:

a) I enhver Beværtning skal der være et for alle Gæster tilgængeligt Gæstelokale. hvis Størrelse skal være mindst 300 Kvadratfod. I dette Lokale maa spanske Vægge eller lignende Skillerum kun anbringes vinkelret paa Lokalets Vægge og saaledes, at de ikke berøve det nogen Tilgang af Lys eller Luft; de maa ikke have nogen større Højde over Gulvet end 3 Alen, og der skal stedse i Lokalets Midte blive et sammenhængende Rum af mindst 250 Kvadratfods Størrelse, frit for alle Adskillelser. Dele af Lokalet, som udskilles paa nævnte Maade, maa ikke dækkes af Portierer eller lignende.

Intet Lokale, der benyttes som Gæstelokale, maa have et mindre Gulvareal end 100 Kvadratfod.

Loftshøjden i samtlige Gæstelokaler skal være mindst 9 Fod.

I hvert enkelt Gæstelokale skal Vinduernes udækkede Glasflade være mindst $^1/_{10}$ af Lokalets Gulvareal, og mindst $^1/_5$ af den saaledes foreskrevne Glasflade skal være til at aabne til det fri. Hvor dette paa Grund af Vinduernes Beskaffenhed ikke er muligt, skal der i det paagældende Lokale anbringes mekanisk Ventilator.

b) I alle Beværtningslokaler skal Gulvet være af eller beklædt med et for Fugtighed uigennemtrængeligt Stof. Væggene skulle være oliemalede eller beklædte

med Stof, som kan vaskes. Hvor Lofterne ikke ere beklædte med et for Fugtighed uigennemtrængeligt Stof, skulle de hvidtes 2 Gange aarlig og i det Hele holdes rene. Nr. 74. 1ste Novbr.

c) Beværtningslokaler i Bygninger maa ikke indrettes i Kældere og kun i Forhuse alene eller i Forhuse og dermed sammenbyggede Side- eller Baghuse, saafremt samtlige Beværtningslokaler udgøre en samlet Lejlighed.

d) De til Beværtningslokaler hørende Økonomirum saasom Køkkener, Opvaskerum og andre Rum, der indrettes til Opvarmning og Kogning, skulle have en Loftshøjde af mindst 4 Alen og fyldestgøre de i foranstaaende Post a. 4de Stykke samt for Køkkeners Vedkommende tillige 2det Stykke stillede Fordringer. For saa vidt de findes i Kælderetager, skulle de fyldestgøre de Fordringer, som Bygningsvedtægten stiller til Beboelseskældere.

e) Latriner og Pissoirer i umiddelbar Forbindelse med Beværtningslokaler skulle være adskilte fra disse ved et Forrum med selvlukkende Døre; de skulle have direkte Adgang til Lys og Luft ved Vinduer, der ere til at aabne, og skulle iøvrigt indrettes efter Sundhedskommissionens Forskrifter.

§ 3.

Saafremt Lokaler, der inden denne Vedtægts Ikrafttræden med lovlig Adkomst ere tagne i Brug til Beværtningsdrift, vise sig at frembyde mangelfulde Forhold med Hensyn til tilbørlig Adgang for Lys og Luft eller i det Hele med Hensyn til Sundhed og Renlighed, kan Sundhedskommissionen forlange foretaget Forbedringer af saadanne Forhold, og saafremt de ikke lade sig fyldestgørende udføre, forbyde Brugen af Lokalerne til Beværtningsdrift.

Naar 10 Aar ere forløbne fra denne Vedtægts Ikrafttræden, komme dens foranstaaende Bestemmelser ogsaa til Anvendelse paa Lokaler, der lovlig ere tagne i Brug til Beværtningsdrift inden dens Ikrafttræden.

§ 4.

Beværtningslokaler med tilhørende Økonomirum, Latriner og Pissoirer skulle holdes tilbørlig rene.

§ 5.

Beværtningslokaler maa ikke benyttes til Soverum.

Disse Bestemmelser træde fra den 1ste December 1909 i Stedet for § 71 i Aarhus Sundhedsvedtægt af 1901.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 1ste November 1909.

C. Th. Zahle.

A. Tang.
Fm.

Nr. 75.
3die
Novbr.

Bekendtgørelse

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Nysted Købstad.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Byraadet for Nysted Købstad vedtagne Tillæg til den under 27de August 1898 stadfæstede Sundhedsvedtægt for bemeldte Købstad.

I § 36, 2det Punktum, udgaar Ordene: „Dyrlægen skal møde paa disse efter 12 Timers forudgaaet Varsel"; i Stedet derfor sættes: „se § 38."

I Stedet for § 38 1ste Punktum sættes:

„Saafremt Byens Slagtere ønsker Kød stemplet udenfor Kontroldagene, er vedkommende Slagter pligtig at give Dyrlægen Underretning derom inden Kl. 8 Aftenen forud i Sommermaanederne, og inden Kl. 6 Aftenen forud i Vintermaanederne, og Dyrlægen er da pligtig at stemple Kødet paa Slagtestederne inden Kl. $7^1/_2$ næste Dags Formiddag i Sommermaanederne, og inden Kl. $8^1/_2$ næste Dags Formiddag i Vintermaanederne".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 3die November 1909.

C. Th. Zahle.

Rønnenkamp-Holst.

		Kr.	Kr.
	Overført...	.....	676,105. 32
6. a. Til Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder og Rejseunderstøttelser til Husmænd	Kr. 90,000.		
b. Til Medhjælp ved Ordningen og Ledelsen af Præmiering af Huslodder og af Husmænds Rejser samt Tilskud til Dækning af Udgifter ved Trykning af Beretninger m. v. anslaas	10,000.		
c. Til Dækning af Udgifter ved Husmænds Befordring paa Jernbane anslaas ..... Landbrugsministeren bemyndiges til af det under denne Konto bevilgede Beløb at afholde Udgifter ved Husmænds Befordring saavel paa Statsbaner som paa private Baner.	10,000.		
		110,000.	
d. Til Fremme af Spadekultur og Havebrug paa Huslodder		3,000.	
e. Til Udgifter i Henhold til Lov af 8. Maj 1908 om Statstilskud til Landbrugskursus anslaas		72,000.	
			185,000.
7. Til Afholdelse af Prøver med Landbrugsredskaber og Maskiner		.....	5,000.
8. Til Skovplantningens Fremme:			
a. Til det danske Hedeselskab:			
1. Til Fremme af Selskabets almindelige Formaal	Kr. 70,000.		
2. Til Smaaplantninger og Hegn	80,000.		
3. Til Mose- og Engkultur	22,500.		
4. Tilskud til Bestridelse af Selskabets Administrationsudgifter, indtil ..... Heraf ekstraordinært 2,100 Kr. som Tilskud til forhenværende Direktør ved Hedeselskabet Borchs Pension.	8,100.		
5. Til Indkøb af nye Plantagearealer... Heraf ekstraordinært 18,000 Kr. som Tilskud til Tilvejebringelse af et nyt Plantningscentrum.	20,000.		
6. Bidrag til Kulturarbejder i Selskabets egne Plantager	40,000.		
7. Til Kanal- og Vandstandsreguleringsarbejder	13,500.		
		254,100.	
b. Tilskud til Plantager, der staa under Hedeselskabets Tilsyn og have overtaget Fredskovsforpligtelse		75,000.	
c. Tilskud til Varde Plantage		1,000.	
	At overføre...	330,100.	866,105. 32

Bekendtgørelse

Nr. 76.
21de
Oktober.

om

Kystfredning i Assens Amtsraadskreds.

Ifølge de Kendelser, der ere afsagte af den af Landbrugsministeriet i Henhold til § 2 i Lov Nr. 149 af 18. Maj 1906 for Assens Amtsraadskreds nedsatte Kystkommission angaaende Kystfredning i nævnte Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder, er Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden forbudt paa nedennævnte Steder i en Afstand af 300 Alen (188 Meter) fra daglig Vandstandslinie. Dog tillades det, hvor Undtagelse ikke maatte være gjort, Ejerne (Brugerne) at borttage de Materialier, som Forbudet omfatter, til deres eget private Brug samt til Sikring af den fredede Kyst.

I. Helnæs Sogn.

a. Udfor Sognets Østkyst mod Helnæs Bugten fra den sydlige Grænse af Matr.-Nr. 35 a af Helnæs til Sydgrænsen af Matr.-Nr. 32 e sammesteds.
b. Udfor Kyststrækningen fra den østlige Grænse for Matr.-Nr. 16 a af Helnæs paa Sognets sydøstlige Kyst rundt Syd- og Vestkysten indtil Sognegrænsen paa „Langøret".

Den Ejerne (Brugerne) indrømmede Tilladelse til at borttage de Materialier, som Forbudet omfatter, gælder for „Langøret"s Vedkommende kun, for saa vidt Materialierne anvendes til Sikring af Vejen sammesteds.

II. Dreslette Sogn.

Udfor Kyststrækningen langs Vestsiden af Agernæs fra et Punkt beliggende ved Sognegrænsen paa „Langøret" til et Punkt beliggende ved „Vejledsgrave" paa Matr.-Nr. 1 af Agernæs samt udfor „Langøret"s østlige Kyst mod Helnæs Bugten.

Den Ejerne (Brugerne) indrømmede Tilladelse til at borttage de af Forbudet omfattede Materialier gælder for „Langøret"s Vedkommende kun, for saa vidt Materialierne anvendes til yderligere Sikring af Vejen paa „Langøret".

B. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Nr. 76. 21de Oktober.

III. Sønderby Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt beliggende ca. 500 Alen (314 Meter) Vest for det østlige Skel paa Matr.-Nr. 14 af Sønderby indtil et Punkt beliggende 125 Alen (78 Meter) Øst for det vestlige Skel paa Matr.-Nr. 23 b sammesteds.

b. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt beliggende 270 Alen (169 Meter) Vest for det østlige Skel paa Matr.-Nr. 30 af Sønderby til et Punkt paa Matr.-Nr. 28 a sammesteds ca. 200 Alen (126 Meter) Syd for Sogneskellet ved Kjærum Sogn.

Paa en Strækning af 300 Alen (188 Meter) Syd for den nordlige Fredningsgrænse for Matr.-Nr. 28 af Sønderby er det tilladt Kommunen at borttage de af Forbudet omfattede Materialier fra den nøgne og udyrkede Strandbred.

IV. Kærum Sogn.

Udfor Kyststrækningen af Øen Thorø fra et Punkt ved Tornodde paa Øens Sydspids langs Vestkysten til Vestspidsen af Vesterodde.

V. Assens Købstad.

a. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt beliggende ca. 300 Alen (188 Meter) Syd for Skellet mellem Matr.-Nr. 69 cc og 89 a af Assens Købstads Markjorder paa det saakaldte Næs indtil Isolationshuset.

b. Udfor Kyststrækningen fra det sydlige Skel af Assens Præstegaards Mark Nord for Byen indtil Kommunens Grænse mod Gamtofte Sogn.

VI. Gamtofte Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen fra Sognegrænsen ved Assens Mark til et Punkt paa Matr.-Nr. 6 b af Aborg (Mariendals nordlige Grænse).

b. Udfor Kyststrækningen fra den sydlige Grænse af Matr.-Nr. 6 b af Aborg til et Punkt ved det nordligste Hus ved Aborg Minde.

VII. Baagø Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen paa Baagø fra et Punkt beliggende ca. 100 Alen (63 Meter) Øst for Fyret paa Matr.-Nr. 30 af Baagø indtil et Punkt beliggende paa Matr.-Nr. 6 a af Baagø ved Møllemadsbækkens Udløb paa Øens Vestkyst.

b. Udfor Kyststrækningen paa Baagø fra et Punkt beliggende ca. 500 Alen (314 Meter) Nord for Klintende Landingssted paa Matr.-Nr. 10 b af Baagø til et Punkt paa Øens sydlige Side beliggende ca. 200 Alen (126 Meter) Vest for Klintende Landingssted paa Matr.-Nr. 12 a af Baagø.

c. Udfor Kyststrækningen af Øen Bastholm fra et Punkt beliggende ca. 30 Alen (19 Meter) Vest for Lerklinten paa Øens Nordkyst til et Punkt beliggende ca. 30 Alen (19 Meter) Syd for Øens nordvestlige Pynt.

Nr. 76. 21de Oktober.

VIII. Husby Sogn.

a. Udfor Kyststrækningen fra Skellet mellem Sønder Aaby og Wedellsborg Hovedgaards Mark til et Punkt beliggende ved Tybrind Vig i Højde med Kongeskovens nordvestlige Hjørne paa Matr.-Nr. 1 h af Wedellsborg.
b. Udfor Kyststrækningen af Øen Brandsø fra et Punkt paa Øens Nordvestkyst ved Rørhushagen (gl. Mærkepæl Nr. 6) langs Nord-, Øst- og Sydkysten til et Punkt paa Vestkysten ved gl. Mærkepæl Nr. 8.

IX. Føns og Ørslev Sogne.

a. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt beliggende paa Tybrind Mark (ved Stænget ved Grevinde Skoven) til Skellet mellem Matr.-Nr. 14 a og 15 af Rud, Føns By og Sogn.
b. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt paa Matr.-Nr. 13 af Rud, Føns By og Sogn, Vest for Dæmningen (ved Tornebusken), til Skellet mellem Matr.-Nr. 14 a og 16 sammesteds.
c. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt beliggende 50 Alen (31 Meter) Øst for Hegnet mellem Markerne Simonlange og Babbel, Matr.-Nr. 1 aa af Sparretorn, Øst for Gaarden, indtil et Punkt beliggende 100 Alen (63 Meter) Øst for Hegnet mellem Sparretorns Marker, Svinekrogen og Stabbelskrog Matr.-Nr. 1 aa, Vest for Gaarden.
d. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt beliggende 300 Alen (188 Meter) Vest for Skellet mellem Sparretorns Marker, Stabbelskrog og Sønder Skrædermark, Matr.-Nr. 1 aa af Sparretorn til Skellet mellem Matr.-Nr. 1 Aa og 1 D af Sparretorn Mark.
e. Udfor Kyststrækningen fra Skellet mellem Sparretorns Enghave og Tønnes Mark Matr.-Nr. 1 aa og 20 af Fønsskov til et Punkt beliggende ca. 200 Alen (126 Meter) Nord for Skellet mellem Tønnes Mark og Engen Matr.-Nr. 18 og 19 af Fønsskov.

X. Kauslunde Sogn.

Udfor Kyststrækningen fra Sognets Grænse mod Middelfart Købstad til et Punkt beliggende paa lille Voldbjergs østlige Side (Skellet mellem Sølyst og Kathrinelysts Jorder).

XI. Middelfart Landsogn.

Udfor følgende Kyststrækninger:
a. Fra Landsognets Grænse mod Middelfart Købstadkommune forbi Kongebro, Galsklint og Skansen, langs Vestkysten ved Fænø Sund til Sognegrænsen ved Teglgaard.
b. Øen Fænøs Kyst:
   1. fra et Punkt ved Sølyst (Badehotellet) mod Nord forbi Slusen til et Punkt paa Matr.-Nr. 7 a af Fænø beliggende ca. 150 Alen (94 Meter) Nord for den saakaldte Hans Christians Landingsplads paa Vestkysten,
   2. fra et Punkt beliggende 50 Alen (31 Meter) Øst for gl. Mærkepæl Nr. 10 til et Punkt ved gl. Mærkepæl Nr. 9 paa den sydlige Kyst,
   3. fra Kajshoved langs Lænkevig til Sølyst (Badehotellet).

Nr. 76. 21de Oktober.

c. Fænø Kalv:

1. Fra et Punkt paa det nordøstlige Hjørne ved gl. Mærkepæl Nr. 2 langs Nord- og Vestkysten til et Punkt ca. 30 Alen (19 Meter) Syd for gl. Mærkepæl Nr. 4.
2. Sydkysten i en Udstrækning af 75 Alen (47 Meter) paa hver Side af gl. Mærkepæl Nr. 6.

Paa nedennævnte Strækninger af de fredede Kyster tillades det at bortfjærne Sand, der ophobes paa Kysten og foraarsager Opstemning af Vandløb:

5 Alen (3,14 Meter) umiddelbart sydøst for Kongebroen,

5 Alen (3,14 Meter) til hver Side af Udløbet fra Mosen mellem Stenodden og Vosnæsbatteri,

5 Alen (3,14 Meter) til hver Side af Udløbet fra Mosen mellem Vosnæsbatteri og „Munken",

5 Alen (3,14 Meter) til hver Side af Udløbet fra Mosen mellem „Munken" og Galsklint samt

5 Alen (3,14 Meter) til hver Side af Udløbet fra Galsklintmosen.

XII. Middelfart Købstad.

a. Udfor Kyststrækningen fra Kommunens Grænse mod Vejlby Sogn til Grænsen mod Middelfart Landsogn ved Grimmerhus.

b. Udfor Kyststrækningen fra et Punkt paa Matr.-Nr. 28 d af Middelfart Købstads Markjorder ved den østlige Grænse af Sindssygeanstaltens Grund indtil Kommunens Grænse mod Kauslunde Sogn.

XIII. Vejlby Sogn.

Udfor følgende Kyststrækninger:

a. Fra Middelfart Sognegrænse til et Punkt paa Matr.-Nr. 4 b af Staurby beliggende i den sydlige Side af Staurby Skov.

b. Fra et Punkt paa Matr.-Nr. 2 e af Strib ca. 150 Alen (94 Meter) Nord for Rudbæks Mølle til et Punkt paa nævnte Matr.-Nr. 2 e ved Tangmosens sydlige Grænse.

c. Fra Bækkens Udløb paa Matr.-Nr. 2 e af Strib til den gamle Færgebro.

d. Fra et Punkt beliggende 100 Alen (63 Meter) Vest for Skellet mellem Matr.-Nr. 1 a af Strib og 76 af Røjle til Skellet mellem Gaardmand Rasmus Hansens Mark, Matr.-Nr. 26 a af Røjle, Røjle Skov og Provsteskovlunds Mark, Matr.-Nr. 12 c af Thaarup.

e. Fra et Punkt beliggende paa Matr.-Nr. 7 b, Røjle Skov, hvor Vejen fører til Stranden, indtil et Punkt beliggende 100 Alen (63 Meter) Syd for Skellet mellem Matr.-Nr. 7 c og 7 b af Vejlby Skov.

XIV. Asperup og Roerslev Sogne.

Udfor Kyststrækningen fra Aglby Aa til et Punkt paa Matr.-Nr. 26 Baaring Skov, ca. 300 Alen (188 Meter) Øst for Vejen fra Badehotellet til Stranden.

XV. Brænderup Sogn.

Nr. 76. 21de Oktober.

Udfor Kyststrækningen fra et Punkt paa Matr.-Nr. 2 g af Brod ca. 150 Alen (94 Meter) Øst for Vejen, der fører fra Brod til Stranden, indtil et Punkt paa Matr.-Nr. 16 sammesteds ved Klintens Ophør ved Engen ved Skælbæk.

De ommeldte Forbud omfatte, for saa vidt Undtagelser ikke maatte være gjorte, tillige de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred. Dog tillades det Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred at forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn.

Afmærkningen af de fredede Strækninger er foretaget paa følgende Maade:

Paa ethvert Sted, hvor en fredet Kyststrækning begynder eller ender, er der opsat en Pæl, paa hvis Topende der er anbragt en Plade, som peger ind imod den fredlyste Kyststrækning. Paa Pladen er angivet Størrelsen af den Afstand fra Kysten, indenfor hvilken Borttagelse af Materialier er forbudt.

Er en fredet Kyststrækning af større Længde, er der mellem Endepælene med en indbyrdes Afstand af højst 1500 Alen opsat Pæle, paa hvis Topende der ligeledes er anbragt en Plade, som angiver det fredede Bælte udfor Kysten. Pladen er i disse Tilfælde anbragt tværsover Pælen, saaledes at den viser til begge Sider.

Afmærkningspæle er endvidere anbragte paa ethvert Sted af en fredet Kyststrækning, der danner Skel mellem Fredningsbælter af forskellig Udstrækning. Paa disse Pæle er der anbragt 2 Plader, den ene over den anden, hver pegende mod sin Del af den fredede Kyststrækning. Den Plade, som viser mod den Side, hvor Fredningsafstanden er af størst Udstrækning, er anbragt øverst paa Pælen.

Hvilket i Henhold til § 5 i Lov af 18. Maj 1906 herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 21. Oktober 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 77.
11te
Novbr.

Bekendtgørelse

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til den under 30te April 1895 stadfæstede Sundhedsvedtægt for en Del af Budolfi Landsogns Kommune under Aalborg Amt.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Budolfi Landsogns Kommune under Aalborg Amt vedtagne Tillæg til den under 30te April 1895 stadfæstede Sundhedsvedtægt for en Del af bemeldte Kommune.

§ 1.

De for det nævnte Distrikt fastsatte Grænser ændres saaledes, at det mod Nord og Øst begrænses af Limfjorden og Aalborg Bys Jorder, mod Syd af Møllebakken, mod Sydvest og Vest af en Linie fra Møllebakken langs Vejen til Gregers Gregersens Grusgrav og Nørholmsvejen og videre langs Vejen, der fører over Mølholms Bro til Mølholm Teglværk i lige Linie til Limfjorden.

§ 2.

Fabriker eller saadanne Værk- og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade, er Sundhedskommissionens Tilsyn undergiven. Forinden saadanne Lokaler tages i Brug, skal de være synede og af Kommissionen fundne at fyldestgøre Sundhedsvedtægtens Bestemmelser.

§ 3.

Næringsbrug, som ere eller kunne blive skadelige for omboendes eller de dermed beskæftigede Arbejderes Sundhed, maa ikke anlægges uden Sundhedskommissionens Tilladelse og som Regel ikke i en Afstand af under 20 Alen fra offentlig Gade, Vej eller Plads, hvorhos de i Henseende til Anlægsplan, Drift og Afsondring fra omliggende bebyggede Grunde skal være de Forskrifter undergivne, som Sundhedskommissionen anser nødvendige.

Ingen Udvidelse eller Flytning af bestaaende Næringsbrug af ovennævnte Art maa finde Sted uden Sundhedskommissionens Samtykke.

Til saadanne Næringsbrug henregnes:

Udsmeltning af raa Talg, Slagteri og Tarmrensning, Garveri, Skindtilberedning og Skindtørring samt Fisketørring, Pergament-, Tarmstrenge- og Limfabrikation, Benkogeri, Benbrænderi, Trankogeri, Stivelsefabrikation og Kradsuldsfabrikation, Fiskebløderi, Røgeri og Salteri, Korntørring ved Hjælp af Ovne, Lysestøberi, Sæbesyderi,

Tilberedning af Belysningsgas og andre Gasarter, Kaffe- og Maltbrænderi, Fedtsmelteri, Blanksværtefabrikation, samt Cementfabrikation, Teglbrænderier og Kalkbrænderier; endvidere Fabriker for Tilvirkning af Cikorie og andre Kaffesurogater, mineralske Syrer, Salte og andre Præparater, Male-, Farve-, Gødnings- og andre Stoffer, for saa vidt deres Tilvirkning og Bearbejdelse medfører Udvikling af sundhedsfarlige Luftarter eller betydelig Stank. Nr. 77. 11te Novbr.

§ 4.

Skulde andre Næringsbrug end de ovenfor nævnte medføre sundhedsfarlige Ulemper, skal Sundhedskommissionen med Sogneraadets Samtykke være bemyndiget til at forlange saadanne Foranstaltninger trufne, der kunne forebygge disse Ulemper.

§ 5.

Alle Fabriker og industrielle Anlæg samt alle Oplag af ildelugtende Genstande skal være indrettede og drives paa en Maade, der saa lidt som muligt forulemper de omboende eller Publikum, og Sundhedskommissionen skal være bemyndiget til at give de til Efterkommelse heraf fornødne Forbud eller Paalæg.

Ildelugtende Afløb fra Næringsbrug maa ikke ledes i Rendestene eller Vejgrøfter.

§ 6.

Naar større Oplag af ildelugtende Varer ønskes anbragte, skal i hvert enkelt Tilfælde Sundhedskommissionens Samtykke erhverves med Hensyn til Oplagsstedets Indretning og Afsondring fra offentlig Gade, Vej og Plads.

Skulde allereds bestaaende Oplag af Varer ved Forraadnelse eller paa anden Maade blive sundhedsfarlige, kan Sundhedskommissionen paabyde saadanne Foranstaltninger, at disse Ulemper kunne undgaas.

§ 7.

Naar en Skorsten findes at udsende Røgmasser, der ere til Besvær for de omboende, skal Sundhedskommissionen paalægge Bygningens Ejer eller Bruger inden en bestemt Frist at afhjælpe Manglen.

Saafremt Ulempen hidrører fra, at der anvendes Brændselsmateriale af usædvanlig Art, saasom Affald fra Savskærerier eller deslige, kan Sundhedskommissionen forbyde dette.

Udladningsrør fra Petroleums- eller lignende Motorer skulle føres til en Skorsten.

§ 8.

Saafremt Sundhedskommissionen i Henhold til disse Bestemmelser skulde forbyde Brugen af Lokaler, der ere indrettede til Fabriks- eller Næringsbrug, eller nægte sit Samtykke til Anlæg, Udvidelse eller Flytning af noget Næringsbrug, skal Sundhedskommissionen give vedkommende skriftlig Meddelelse herom, ledsaget af Begrundelse, og han kan da indanke Sagen til Amtets, eventuelt Ministeriets, Afgørelse inden 14 Dage efter Udstedelse af denne Meddelelse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 11te November 1909.

C. Th. Zhale.

A. Tang,
Fm.

Nr. 77. Bek. af 11. Novbr. om Tillæg til Sundhedsvedt. f. en Del af Budolfi Landsogn.

Nr. 78.
17de
Novbr.

Bekendtgørelse

om

Forandring i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Svendborg Amt.

Efter Indstilling fra Amtmanden over Svendborg Amt foretager Ministeriet herved følgende Forandringer i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Svendborg Amt, nemlig:

Vej Nr. 1 betegnes fremtidig saaledes: Vejen fra Nyborg til Knudshoved og Slipshavn,

Vej Nr. 11 betegnes fremtidig saaledes: Vejen fra Odense Amtsraadskreds's Grænse ved Aarslev Mark til Svendborg,

Vej Nr. 19 betegnes fremtidig saaledes: Vejen fra Svendborg til Vemmenæs paa Taasinge,

Landevejsgaderne i Nyborg betegnes fremtidig saaledes:

Havnegade til Rampen ved Viadukten over Jernbanen, Adelgade, Kongegade, Korsgade, Torvet inklusive Møllebroen, Stendamsgade, Gaden udenfor Landporten (Lindealléen) inklusive selve Landporten, og Vestergade.

Hvilket herved i Henhold til Lov af 21de Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. m. samt i Forbindelse med Ministeriets Bekendtgørelse af 1ste Februar d. A. herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 17de November 1909.

J. J. Jensen.

G. Giødesen.

Bekendtgørelse

Nr. 79.
18de
Novbr.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt for Stenstrup Kommune under Svendborg Amt.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Stenstrup Kommune vedtagne Sundhedsvedtægt for bemeldte Kommune.

§ 1.

Ved Siden af de offentlige Sundhedsautoriteter paahviler det lokale Tilsyn med Sognets Sundhedspleje en Sundhedskommission bestaaende af 5 Medlemmer, der vælges af Sogneraadet blandt de valgberettigede Beboere i Sognet. Kommissionen vælges for et Tidsrum af 4 Aar, af de første Gang valgte Medlemmer afgaar 1 efter Udløbet af hvert af de første 3 Aar; hvem der saaledes skal afgaa, bestemmes ved Lodtrækning.

Sundhedskommissionen har at vaage over Sundhedsvedtægtens Overholdelse og Gennemførelse. Kommissionen vælger en Formand af sin Midte for hvert Aar. Formanden sammenkalder Kommissionen, saa ofte han dertil finder Anledning, eller 2 af Kommissionens Medlemmer ønske det; han bestemmer Tiden og Stedet for Mødernes Afholdelse; han fører Protokollen i Møderne, besørger Kommissionens Korrespondance og paaser, at de tagne Beslutninger udføres.

Det paaligger Kommissionens Medlemmer, hver for sit Distrikts Vedkommende, at foranstalte [de tagne Bestemmelser udførte. Saavel Politimesteren som Distriktslægen og den i Sognet antagne Læge, kunne, saa ofte de ønske det, deltage i Kommissionens Forhandlinger, dog uden Stemmeret. De skulle derfor i betimelig Tid underrettes om Tid og Sted for hvert Mødes Afholdelse samt om Forhandlingsgenstandene.

§ 2.

Naar nogen undlader inden en forelagt Frist at efterkomme de ham af Sundhedskommissionen i Medfør af Bestemmelserne i Lovgivningen eller denne Vedtægt givne Paalæg, kan han tiltales og straffes i Henhold til Lov af 12te Januar 1858 § 2 med Bøder indtil 400 Kr., der tilfalder Politikassen, og blive de ved Loven hjemlede almindelige Tvangsmidler ved Dommen at bringe til Anvendelse.

Foretrækker Sundhedskommissionen efter Omstændighederne at lade det paagældende Foretagende, som udgør Genstanden for det overtraadte Paalæg, udføre for den Vedkommendes Regning, da er Sundhedskommissionen bemyndiget hertil, og Omkostningerne ved den paagældende Foranstaltnings Udførelse, der foreløbig afholdes af Kommunens Kasse, kunne derefter hos Vedkommende inddrives ved Udpantning.

B. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Nr. 79. 18de Novbr.

§ 3.

Naar en Foranstaltning, som efter Sundhedskommissionens Formening for Sundhedsplejens Skyld bør træffes, vil medføre Udgift for Kommunen, bør Kommissionen forud at erhverve Sogneraadets Billigelse af en saadan Udgifts Afholdelse.

Nægter Sogneraadet den fornødne Bevilling til en saadan Foranstaltning, kan Sundhedskommissionen forebringe Spørgsmaalet for Amtsraadet overensstemmende med Lov af 6te Juli 1867.

§ 4.

Om alle offentlige Vandløb og Brønde, for saa vidt saadanne have Betydning for Sundhedsforholdene, skal der fredes. Enhver Urengørelse af samme, saa som ved Afløb fra Møddinger, Stalde eller lignende Steder, ved Henkasten af Aadsler osv. skal være forbudt.

§ 5.

Møddinger skulle anbringes i Afstand af mindst 6 Alen og Svinestier og Latriner af mindst 10 Alen fra Brønde.

Alle Brønde skulle holdes fri for overjordisk Tilløb; hvor dette ikke overholdes, og hvor en Brønds Vand efter anstillet Undersøgelse af Sundhedspolitiet erklæres for usundt, er Sundhedskommissionen forpligtet til at forlange samme Brønd nedlagt.

Brøndens nærmeste Omgivelser skulle i 3 Alens Afstand fra Brønden være noget højere end Jordsmonnets øvrige Overflade og være brolagte med Fald udefter fra Brønden. Lukkede Brønde med Pumperedskab skulle være forsynede med Ventilationsrør.

Nye Brønde skulle sættes af Mursten og enten omgives af et $^3/_4$ Alen tykt Lag af Blaaler eller mures i Cement i mindst 3 Alens Dybde fra Jordsmonnets Overflade.

§ 6.

Ved enhver Bygning skal der være fornødent Afløb for Spildevand og Regnvand saaledes. at det ikke kan sive i Jorden i en efter Kommissionens Skøn betænkelig Nærhed af beboede Bygninger. Afløbsrenderne skulle holdes behørigt rene og kunne, naar Kommissionen finder det nødvendigt, forlanges rørlagte eller brolagte i Bunden. Ved Anlæg af Andels- og Fællesmejerier skal Kommissionen paase, at der paa Anlægsstedet kan skaffes godt og rigeligt Vand, og at Afløbsforholdene kunne ordnes paa betryggende Maade.

§ 7.

Afløb fra Møddinger til Vej, Vandløb, Damme, Kær eller Grøfter maa ikke finde Sted.

§ 8.

Fisk, Latrinskarn og forøvrigt alt stinkende Affald fra Husholdning, Gaard eller Have, maa ikke henkastes paa Møddingen, men skal enten nedgraves i denne eller i Jorden. Aadsler og dyrisk Affald fra Slagtning skal nedgraves i Jorden eller opbevares i lukkede Beholdere. Saadanne Beholdere maa først tømmes efter Solens Nedgang og ikke efter Kl. 5 om Morgenen i Sommerhalvaaret og ikke efter Kl. 7 om Morgenen i Vinterhalvaaret.

§ 9.

Sundhedskommissionen er bemyndiget til at foreskrive det fornødne med Hensyn til Bortskaffelse af Affald fra Slagterier, Mejerier eller fra andre Virksomheder,

Nr. 52. 1ste April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	330,100.	866,105. 32
d.	Tilskud til Træplantningens Fremme i Hjørring Amt, mod at Amtsrepartitionsfonden yder et lignende Tilskud	1,200.	
e.	Til Træplantningens Fremme i Jylland ved Uddeling af Træplanter mod nedsat Betaling, anslaas	1,100.	
f.	Til Udgifter ved Tilsynet med de private Skove og Anvendelsen af den til Skov indtagne Bondejord, anslaas	4,000.	336,400.
9.	Tilsyn med det danske Hedeselskabs Virksomhed	.....	4,000.
10.	Til Havedyrkningens Fremme	.....	50,100.
11.	Veterinær- og Landbohøjskolen:		
a.	Lønninger til Direktøren, de fast ansatte Lærere og Docenter:		
	Honorar til Direktøren (Kr. Ø. 4,000.)		
	heraf ekstraordinært 2,000 Kr.		
	Lønninger til de fast ansatte Lærere (Kr. Ø. 114,316. 67)		
	Konsulenthonorar til Professor Boas (2,000.)	116,316. 67	
	Honorar til Docenterne (13,000.)		
	Heri fragaar:		
	Skolens Andel i Hundeskatten (400.)	12,600.	
		132,916. 67	
b.	Udgifter ved Tilsynsmændenes Møder	1,000.	
c.	Til Medhjælp ved Undervisningen	41,070.	
d.	Til Medhjælp ved Administrationen:		
	En Inspektør og Kasserer (Kr. 3,400.)		
	En Bogholder (2,650.)		
	Til Kontorhold og Sekretærforretninger (Kr. 5,000.)		
	Til Medhjælp ved Biblioteket (2,400.)	7,400.	
		13,450.	
e.	Til Biblioteket, Samlingerne og de praktiske Øvelser (52,262.)		
	Ekstraordinært (2,830.)	55,092.	
	Heri fragaar:		
	Indtægter ved Salg fra Haverne og Marken, anslaaede til	1,300.	
		53,792.	
f.	Tilskud til Stipendiefonden	15,000.	
	At overføre...	257,228. 67	1,256,605. 32

naar saadant Affald er særdeles stinkende eller maatte frembyde Betænkelighed for Sundhedsforholdene, samt med Hensyn til Afløb fra Stalde, særlig Svinestalde, Mejerier o. l. Nr. 79. 18de Novbr.

§ 10.

Ingen Lejebolig maa overfyldes med saa mange i samme boende Individer, at Fare for den almindelige Sundhed ved Udvikling af epidemiske Sygdomme derved kan befrygtes. Sundhedskommissionen afgør det fornødne i saa Henseende.

Endvidere er Sundhedskommissionen bemyndiget til delvis eller helt at forbyde Beboelsen af Lejligheder, der er saa slet og usselt indrettede, at de maa anses farlige for Sundheden. Forbudet skal tilkendegives Ejeren skriftligt og være motiveret. Inden en Maaned efter dets Udstedelse skal Boligen være rømmet overensstemmende med Forbudet. Det skal dog staa Ejeren frit for inden 8 Dage efter Forbudets Udstedelse at indanke Sagen for Amtet, eventuelt Justitsministeriet.

§ 11.

Sager angaaende Forseelser mod nærværende Vedtægt behandles som offentlige Politisager.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 18de November 1909.

C. Th. Zahle.

V. Giese.
fg. Fm.

Nr. 79. Bek. af 18. Nov. om stadf. Sundhe svedt. for Stenstrup Kommune.

Nr. 80.
27de
Novbr.

Bekendtgørelse

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Ændring i den under 13de Maj 1908 stadfæstede Bygningsvedtægt for Ringsted Købstad.

I Henhold til § 40 i Bygningslov for Købstæderne af 30te December 1858, jfr. Lov af 5te December 1894 om yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne, stadfæstes herved følgende af Byraadet for Ringsted Købstad vedtagne Ændring i den under 13de Maj 1908 stadfæstede Bygningsvedtægt for bemeldte Købstad:

§ 41 2det Stykke affattes saaledes:

„Angaaende Tidspunktet for at tage nye Bygninger i Brug henvises til Købstadens Sundhedsvedtægt".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 27de November 1909.

C. Th. Zahle.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 81.
20de
Novbr.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Ændring i Sundhedsvedtægten for Ringsted Købstad.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Byraadet for Ringsted Købstad vedtagne Ændring i den af Justitsministeriet under 29de Juli 1884 stadfæstede Sundhedsvedtægt for bemeldte Købstad med Tillæg af 31te Juli 1890 og Ændring af 5te Januar 1904:

Købstadens Bebyggelse.

Ingen nyopført, til Ophold for Mennesker bestemt Bygning, Tilbygning ved eller Paabygning paa ældre Bygninger maa tages i Brug efter dens Bestemmelse, inden den af Sundhedskommissionen er befunden behørig udtørret, og Indflytning i egentlige Beboelseslejligheder maa under ingen Omstændigheder finde Sted tidligere end 3 Maaneder, efter at Bygningen er kommen under Tag, for saa vidt saadant er sket i Tiden fra 1ste April til 31te Juli, og 4 Maaneder, for saa vidt det er sket i den øvrige Del af Aaret.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 20de November 1909.

C. Th. Zahle.

V. Giese,
fung. Fm.

B. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

Nr. 82.
23de
Novbr.

Bekendtgørelse

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Struer Kommune.

I Henhold til Lov af 28. Marts 1868 ang. Forandringer i Loven af 12. Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter, meddeler Justitsministeriet herved indtil videre Stadfæstelse paa følgende af Sogneraadet for Struer Kommune vedtagne Regler med Hensyn til den derværende Kødkontrol.

A.

1. Slagtning af stort Kvæg, Heste, Kalve, Faar, Lam, Geder og Svin, som ere bestemte til Forhandling, maa indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade ikke foregaa paa andre Steder end i det offentlige Slagtehus og til de Tider, som Kommunalbestyrelsen og Sundhedskommissionen fastsætter, og som bekendtgøres ved Opslag paa Slagtehuset. Slagtningen skal foregaa i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler, som nærmere kunne suppleres ved et af Sogneraadet for Benyttelsen af Struer offentlige Slagtehus udfærdiget Reglement.

Undtaget herfra er:

a. Slagtning af de nævnte Dyr paa Grund af pludselig indtraadt Sygdom eller Ulykkestilfælde. Kødet af saadanne Dyr maa ikke forhandles til Menneskeføde uden at være underkastet nedennævnte Regler for Kødkontrol. Findes det herefter tilfredsstillende, stemples Kroppen med Stemplet for indført Kød.
b. Fabrikmæssig Slagtning af fornævnte Dyr i de af Landbrugsministeriet anerkendte Eksportslagterier.

2. Ethvert Dyr, som indføres til Slagtning i Byens offentlige Slagtehus, skal synes før Slagtningen paa Foranstaltning af Slagtehusets Dyrlæge. — Hos større Dyr skal Temperaturen maales.

3. I saadanne Tilfælde, hvor et Dyr lider af en forbigaaende sygelig Tilstand, kan Dyrlægen forlange en passende Observationstid.

4. Ethvert Dyr, der lider af Sygdom, betydelig Afmagring, udvendig Beskadigelse eller lignende, slagtes paa den kontrollerende Dyrlæges Foranstaltning og efter hans Forskrifter.

Opnaar Kødet 1ste eller 2den Klasses Stempel, udleveres det til Ejeren, i modsat Fald bliver det efter Dyrlægens Bestemmelse enten steriliseret ved Dampkogning i Slagtehuset, eller destrueres i den samme Steds anbragte Destruktionskedel.

Ejeren kan ikke fordre Erstatning for kasseret Kød, eller forlange det udleveret.

Det steriliserede Kød sælges ved Slagtehusets Foranstaltning til en af Slagtehusudvalget og Slagtehusinspektøren i hvert enkelt Tilfælde fastsat Pris, og i det ved Salget indkomne Beløb, der tilfalder Ejeren, fradrages 5 Kr. pr. Krop for Steriliseringen. Nr. 82. 23de Novbr.

5. Den veterinære Undersøgelse efter Slagtningen skal omfatte Beskaffenheden af Kødet, de store Krophuler (Mund, Bryst, Bug og Bækkenhuler) og disses Indvolde, men fortrinsvis Tunge, Hjerte, Lunge, Lever, Milt og Nyrer og for Hundyrs Vedkommende Yver og Bør.

Hos Heste skal Undersøgelsen tillige omfatte Hovedhulerne, hvorfor Hovedet maa adskilles og Næseskillevæggene udskæres før Undersøgelsen.

Sønderdelingen paahviler det Kødejeren at udføre.

Intet slagtet Dyr eller Dele af samme maa bortføres fra Slagtehuset, før Kødet er synet og stemplet med Slagtehusets Stempel. Det er Ejerens Sag, forinden Kødet bortføres fra Slagtehuset, at forvisse sig om, at det er forsynet med behørigt Stempel.

Hvis noget af de til Kontrollen fordrede Organer eller Dele af Kødet under Slagtningen, og før Dyrlægens Undersøgelse er tilendebragt, ere blevne fjernede, maa Dyrlægen alene af denne Grund ikke give Kødet af det paagældende Dyr mere end 2den Klasses Stempel.

Anm.: Dyrlægen foretager Bedømmelsen af Kødet efter de Anvisninger, som ere givne i »Vejledning ved Bedømmelsen af Kød, udarbejdet paa Foranledning af Kødkontrollørforeningen af danske Dyrlæger«.

6. Stemplingen af Kødet foretages hver Dag efter Kommunalbestyrelsens og Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse.

I saadanne Tilfælde, hvor det er nødvendigt for Bedømmelsen, er Dyrlægen berettiget til at udsætte Stemplingen, indtil Kødet er afkølet og stivnet.

7. Saa længe Undersøgelsen ikke har fundet Sted, maa hverken Hovedet med de i Kæbehulen liggende Kirtler, Tungen eller noget indvendigt Organ, saasom Lungerne, Hjertet, Leveren, Nyrerne, Yveret og Børen fjernes eller sammenblandes med andre Organer, og Slagterne eller deres Folk ere forpligtede til at lægge disse Dele af hver enkelt Dyr saaledes til Rette, at de tilstede en let Besigtigelse.

Oppustning af slagtede Dyrs Kød, navnlig Kalves og Lams, saavel med Blæsebælg som med Munden, er strengt forbudt.

8. Er Slagteren vidende om, at et Dyr eller Dele af dette er sygt eller mistænkeligt, har han straks at gøre Anmeldelse derom til Opsynsmanden eller Dyrlægen.

9. Alt Kød, der slagtes paa og udgaar til Forhandling fra det offentlige Slagtehus, bliver at forsyne med et Farvestempel, der anbringes i saa stort Antal, som Dyrlægen finder passende.

For stort Kvægs Vedkommende vil Tunge, Lunge, Hjerte og Lever altid blive at forsyne hermed.

Saafremt Kød af Dyr, der ere slagtede i det offentlige Slagtehus, ifølge Undersøgelsen anses som ubetinget tjenligt til Menneskeføde og derfor henføres til 1ste Klasse, vil det være at stemple med et ovalt blaat Stempel 2½ Tomme (6 cm.) bredt og 1½ Tomme (3 cm.) højt og indeholdende Bogstaverne **Stru S-H** med ½ Tomme (13 mm) høje Bogstaver og derunder et romersk **I-Tal** af tilsvarende Højde.

For indført Kød bestemmer Sogneraadet et Stempel, der skal være væsentligt forskelligt fra forommeldte, og som for 2den Klasses Kød skal være af sort Farve.

Nr. 82. Bek. af 23. Nov. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Struer Kommune.

Nr. 82. 23de Novbr.

Ligeledes bestemmer Sogneraadet et Stempel for det Kød, som efter Kontrollens Skøn kun kan nydes i stærkt kogt eller stegt Tilstand, og som derfor henføres til 2den Klasse, hvilket ligeledes skal være af sort Farve.

Disse Stempler maa vedkommende Slagter eller Forhandlere af Kød ikke bortskære eller under nogen som helst Form fjerne.

Findes Kødet ikke at kunne faa 1ste eller 2den Klasses Stempel, behandles det i Overensstemmelse med Pkt. 4.

Det samme gælder Organer, Talg, Fedt, m. m., der kasseres.

For Svins Vedkommende omfatter Undersøgelsen ikke, om Kødet er trikinfrit.

Naar Dyrlægen kasserer Kød eller stempler det 2den Klasse, er han paa Forlangende pligtig uden Betaling at give Kødejeren en skriftlig Begrundelse af det afgivne Skøn.

Saa længe Struer offentlige Slagtehus tillige er Eksportslagteri, gælder følgende Bestemmelser om Stemplingen i Stedet for de foranstaaende Regler herom.

Samtlige godkendte Kroppe skulle forsynes med de ved kgl. Anordning af 5. November f. A. fastsatte Mærker eller Mærkesedler efter nedenstaaende Regler.

Alle Mærker anbringes i tydelige og kraftige Aftryk med de af Landbrugsministeriet autoriserede Farver.

1) Til Svin af 1ste Klasse A anvendes nedenstaaende Mærke (Lurmærke) i rød Farve forsynet med Slagteriets Nummer:

Det anbringes mindst paa 3 Steder paa hver halve Krop samt 1 Sted paa hvert halve Hoved.

Dyrlægen er forpligtet til desuden at anbringe Mærket i saa mange Aftryk, som det ønskes.

2) Til Svin af 1ste Klasse B samt til 1ste Klasse af Heste, Hornkvæg, Faar og Geder anvendes nedenstaaende Mærke i blaa Farve, forsynet med Slagteriets Nummer:

Mærket anbringes paa mindst 3 Steder paa hver halve Krop og 1 Sted paa hvert halve Hoved, dog kan Stempling af Hoveder af Spædekalve, Lam og Geder undlades. Nr. 82. 23de Novbr.

Dyrlægen er forpligtet til desuden at anbringe Mærket i saa mange Aftryk, som maatte ønskes.

3) Til 2den Klasse af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin anvendes nedenstaaende Mærke i sort Farve, forsynet med Slagteriets Nummer:

Det anbringes paa 16 Steder paa hver halve Heste- og Oksekrop, 5 Steder paa hver halve Kalve-, Faar-, Gede- og Svinekrop samt et Sted paa hvert halve Hoved, og flere Steder, om det ønskes.

4) Til Tunger, Hjerter og Levere af 1ste Klasse hidrørende fra Heste og Hornkvæg anvendes ovenstaaende Mærke for Kød af 1ste Klasse.

Andet Slagteaffald stemples ikke.

Til Slagteaffald herunder Hoveder — med Undtagelse af Blod, Mave, Tarme og Fedt — af Svin af 1ste Klasse A anvendes paa Emballagen nedenstaaende Lurmærkeseddel, forsynet med Slagteriets Nummer:

Dato (Navn)
Dyrlæge, autoriseret i Henhold til Lov af 27. Maj 1908.

Til Slagteaffald, herunder Hoveder af Svin af 1ste Klasse B samt til Slagteaffald, herunder Hoveder af 1ste Klasse af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder, med Undtagelse af Tunger, Hjærter, Levere af Heste og Hornkvæg og af Blod, Maver, Tarme, Fedt og

Nr. 82. 23de Novbr. Talg, anvendes paa Emballagen nedenstaaende Mærkeseddel, forsynet med Slagteriets Nummer:

Dato (Navn)
Dyrlæge, autoriseret i Henhold til Lov af 27. Maj 1908.

De nævnte Mærkesedler dateres, forsynes med Dyrlægens Underskrift og anbringes paa en saadan Maade, at man uden Vanskelighed kan se dem. Sedlen fastgøres paa Emballagen ved Hjælp af en Snor, der forsynes med en af Landbrugsministeriet udleveret Plombe, der egenhændig af Dyrlægen eller hans Medhjælper sammenklemmes med en af Landbrugsministeriet udleveret Plombetang paa en saadan Maade, at det derved er umuliggjort at komme til Indholdet uden at beskadige Plomberingen.

10. Udførsel af Affald i Overensstemmelse med Lov af 6. April 1906 skal finde Sted i plomberede Kasser, Tønder eller Kurve, og Emballagen være forsynet med det i Vedtægten for Kød foreskrevne Stempel, hvorhos hver Sending skal være ledsaget af fyldestgørende Dyrlægeattest.

11. Afgiften for Slagtning og Stempling af Kødet er følgende:

For 1 Okse	4	Kr. 00	Øre	
— 1 Hest	4	— 00	—	
— 1 Svin	1	— 50	—	
— 1 Fedekalv	1	— 50	—	(slagtet Vægt under 160 ℔ [80 Kg]).
— 1 Spædekalv	0	— 65	—	(slagtet Vægt under 65 ℔ [32,5 Kg])
— Faar og Lam	0	— 65	—	

heri indbefattet Betaling for Benyttelse af Skoldehuset.

B.

1. Kød af de i Afsnit A § 1 ommeldte Dyr, hvis Indførsel ikke har Hjemmel i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelser af 28. November 1906 og 22. Maj 1909, men som er bestemt til Forhandling eller Forarbejdelse, herunder til Afkogning, maa i fersk (ikke gennemsaltet) Tilstand ikke udbydes eller ombæres til Salg, forinden det er godkendt som tjenligt til Menneskeføde af den af Kommunalbestyrelsen antagne kontrollerende Dyrlæge og af denne forsynet med et Stempel, som angiver Kødets Beskaffenhed.

Forhandling af andet Steds fra indførte Næringsprodukter af Kød og Flæsk samt Pølser af enhver Art kan af Sundhedskommissionen gøres afhængig af, at Forhand-

lerne til enhver Tid paa Forlangende tilvejebringer antagelige Oplysninger om, at Kødet paa Produktionsstedet er undersøgt paa fyldestgørende Maade og fundet sundt. Nr. 82. 23de Novbr.

Naar Kød af de i Afsnit A § 1 nævnte Dyr indføres med Hjemmel i Lov af 6. April 1906 §§ 1 og 2, jfr. § 5, bliver der at forholde i Overensstemmelse med de i de nævnte Bekendtgørelser af 28. Novbr. 1906 og 22. Maj 1909 indeholdte nærmere Regler.

Indførselsafgifterne blive i de af Lovens § 2, sidste Stykke, jfr. § 5, ommeldte Tilfælde at beregne i Forhold til de foran under A § 11 nævnte Afgifter.

2. Kontrollen med indført Kød finder Sted paa det offentlige Slagtehus, Tirsdag og Fredag i Tiden fra Kl. 7—8½ Formiddag, i hvilket Tidsrum den kontrollerende Dyrlæge skal være til Stede. Herom skal der ske Bekendtgørelse ved Opslag fra Slagtehuset.

Naar Tidspunktet for Kontrollen forandres, bekendtgøres dette forinden ved Avertissement i de lokale Blade, der benyttes af Kommunen til Avertering.

For denne Kontrol erlægges samme Afgift som for Benyttelsen af Slagtehuset. Kontrolstemplerne maa være væsentlig forskellige fra de i det offentlige Slagtehus benyttede.

3. Efter Kødets Beskaffenhed gives et trekantet blaat Stempel med Mærket I og »**indført**«, og et firkantet med Mærket II og »**indført**«.

Førstnævnte Betegnelse anvendes paa indført Kød, som er sundt, medens sidstnævnte Betegnelse anvendes paa indført Kød, som kun bør spises i stærkt kogt eller stegt Tilstand, og Kød, som erholder denne Betegnelse, maa ikke benyttes til Fabrikation af Pølser eller Tilberedning af lignende sønderdelte Fødemidler, der ere bestemte til Forhandling.

4. Kød til Forhandling maa med de af ovennævnte Lovbestemmelse flydende Undtagelser kun indføres, naar hele Kroppen fremstilles til Kontrollering. For stort Kvægs og Hestes Vedkommende kan Kroppen dog være firdelt. Kalve, Lam, Faar, Geder og Svin maa kun deles i 2 Halvdele paa langs.

Med Hestekød, der tilføres Kontrollen, skal alle Hovene følge i deres naturlige Forbindelse, og ligeledes skal følge en af en Dyrlæge udstedt Attest om, at Dyret er synet umiddelbart forinden Slagtningen og fundet at være sundt. Attesten skal tillige angive Dyrets Lød, Temperatur og Puls.

Lunge, Hjerte, Lever, Milt, Nyrer og for Hundyrs Vedkommende Yver og Bör skulle være vedhængende i deres naturlige Forbindelse. Hoved Tunge og Tarme — samt for Hestes, Hornkvægs og Svins Vedkommende — tillige Krøset, skulle altid medfølge.

5. Paa hver slagtet Krop anbringes saa mange Stempler, som Dyrlægen anser for passende efter Dyrets Størrelse.

Biprodukter af Slagtedyr forsynes ligeledes med de fornødne Stempler.

6. Indført Kød eller deslige, som hverken kan opnaa 1ste eller 2den Klasses Stempel, behandles i Overensstemmelse med Bestemmelserne i A § 4.

C.

1. Efter at Slagtehusets Dyrlæge har afgivet sit Skøn, er enhver Kødejer berettiget til at appellere dennes Dom til Byens Sundhedskommission, dog skal denne

Nr. 82. 23de Novbr. Appel foretages inden Forløbet af 24 Timer og skriftlig anmeldes paa Slagtehusets Kontor. Sundhedskommissionen skal da tilkalde sagkyndig Bistand, om muligt en Kødkontrollør fra en anden By, og denne træffer i Forening med to af Sundhedskommissionens Medlemmer den endelige Afgørelse.

Sker Appellen ikke inden ovennævnte Tid, fjernes Kødet fra Slagtehuset og behandles efter de i Afsnit A § 4 givne Forskrifter.

Gaar Sundhedskommissionens Afgørelse Kødejeren imod, betaler han de med Overskønnet forbundne Udgifter, i hvilket Øjemed han forud deponerer 20 Kroner paa Slagtehusets Kontor.

Disse indbetales samtidig med Klagens Indgivelse.

Indtil Overskøn har fundet Sted, maa ikke nogen Del af Kødet eller noget Organ af Dyret fjernes fra Kontrolstedet.

Sundhedskommissionens Afgørelse skal foreligge inden 24 Timer efter Indanknningen. Saafremt Dyrlægen er Medlem af Sundhedskommissionen, maa han i Tilfælde af Overskøn vige sit Sæde, efter at han for Kommissionen har begrundet sit Skøn.

2. Et Udtog af Sundhedsvedtægten indeholdende nærværende Paragraf, skal paa Forlangende og uden Udgift meddeles enhver Slagter og Forhandler i Kommunen af de i Vedtægten omhandlede Varer.

Ligeledes uddeles en trykt Forklaring om de brugte Stemplers Betydning og en saadan skal ophænges i ethvert Kødudsalg, altsaa ogsaa i de paa Torvet anbragte Slagteboder.

3. De i denne Paragraf anførte metriske Maal og Vægtbetegnelser bliver først at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Lov af 4. Maj 1907 er gennemført.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab, idet der iøvrigt henvises til en Bekendtgørelse af D. D. i Lovtidende A., ved hvilken Kommunens Kødkontrol er anerkendt i Overensstemmelse med § 1 i Lov af 6. April 1906 om indenrigs Kødkontrol. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks ved dens Indrykkelse i i Lovtidende, og fra samme Tidspunkt ophæves § 35 i den under 28. August 1897 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Struer Kommune.

Justitsministeriet, den 23de November 1909.

C. Th. Zahle.

Rønnenkamp-Holst.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
	Overført...	257,228. 67	1,256,605. 32	
g. Til Forsøg paa Mejeriv æsenets Omraade, til Driften af det landøkonomiske Forsøgslaboratorium og de der udførte Forsøg samt til Vedligeholdelse af Laboratoriets Bygninger, til Skatter m. v.....	Kr. 90,000.			
Ekstraordinært.....	9,000.			
		99,000.		
h. Udgifter ved Bygninger og Veje	34,100.			
Ekstraordinært.....	6,550.			
		40,650.		
i. Til Folkehold.....		22,751. 24		
k. Til Hestehold, Vognleje og Inventarium.....		3,400.		
l. Adskillige Udgifter.....		1,000.		
m. Til Driften af Højskolens Serumlaboratorium, Honorar til Forstanderen samt Lønninger til den faste Medhjælp.....		27,900.		
n. Til Rejseudgifter for Lærere til Dyrskuer m. m...		1,300.		
	Kr. Ø.			
o. Kuranstalternes og Smediens Underskud	7,755. 52			
Tilskud til en Kvægklinik og til udvidet Drift af Klinikken for mindre Husdyr (Fjerkræklinik).....	7,365.			
		15,120. 52		
Kr. Ø.				
Indtægten af Smedien, anslaaet til 9,393. 07				
— af Kuranstalterne, anslaaet til 74,160. 08				
	83,553. 15			
Udgiften ved Smedien, anslaaet til 10,762. 84				
— ved Kuranstalterne, anslaaet til 80,545. 83				
	91,308. 67			
Underskud...	7,755. 52			
Statens Bidrag til Veterinær- og Landbohøjskolen udgør altsaa		.....	468,350. 43	
12. Til Understøttelse for Dyrlæger, som ønske at deltage i de ved Veterinær- og Landbohøjskolen oprettede Fortsættelseskursus for Dyrlæger		.....	1,600.	
13. Til Husdyravlens Fremme:				
a. Til Udgifter i Henhold til Loven af 23. Maj 1902:	Kr.			
1. Til Præmiering ved Skuer, anslaas ..	310,000.			
2. Til Avlsforeninger, anslaas.....	400,000.			
3. Til andre Foranstaltninger vedrørende Husdyravl og Husdyrbrug, anslaas ...	285,000.			
At overføre...	995,000.	.....	1,726,555. 75	

Bekendtgørelse

Nr. 83.
26de
Novbr.

om

Forandring i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Skanderborg Amtsraadskreds.

Efter Indstilling af Skanderborg Amtsraad foretager Ministeriet herved følgende Forandringer i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Skanderborg Amtsraadskreds, nemlig:

Vej Nr. 3 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Horsens ved Fælledvejen til Bymarkens Grænse og fra Tamdrup Sogneskel til Silkeborg ved Skellet mellem Byens Landdistrikt og Byens Markjorder med Adgangsvejen til Brædstrup Station.

Vej Nr. 6 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Skanderborg til Horsens ved Tugthusvejen.

Vej Nr. 9 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Skanderborg til Ry Stationsby.

Vej Nr. 10 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Aarhus Amtsraadskreds' Grænse ved Beringbro til Skanderborg.

Vej Nr. 11 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Skanderborg (ved Landevejsgadens Ophør) over Viadukten ved Skanderborg Jærnbanestation til Vej Nr. 14 syd for Laasby med Sidevej til Vej Nr. 12.

Vej Nr. 12 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Vej Nr. 10 langs Skanderborg Jærnbanestation til Vej Nr. 9 (ved „Korsvej").

Vej Nr. 15 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Vej Nr. 14 syd for Laasby til Viborg Amts Grænse nord for Hammel.

Vej Nr. 17 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Viborg Amts Grænse ved Gjelbro til Vej Nr. 16 øst for Kongens Bro.

Vej Nr. 18 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Vej Nr. 6 ved Egebjerg til Vorvad Bro inklusive med Adgangsvejen til Østbirk Station.

Vej Nr. 20 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Vej Nr. 9 (ved „Korsvej") over Fuldbro Mølle til Hem.

Nr. 83. 20de Novbr.

Vej Nr. 22 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Vej Nr. 3 ved Rodelund syd for Silkeborg over Løve til Vej Nr. 5 nord for Nørre Snede med Adgangsvejen til Bryrup Station.

Vej Nr. 23 betegnes fremtidig saaledes:
Vejen fra Viborg Amts Grænse ved Lysbro til Silkeborg ved Ørnsøvejen.

Hvilket i Henhold til § 2 i Lov af 21de Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. m. samt i Forbindelse med Ministeriets Bekendtgørelse af 17de Maj 1907 herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 26de November 1909.

J. J. Jensen.

G. Giødesen.

Bekendtgørelse

Nr. 84.
26de
Novbr.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til den under 19. November 1897 stadfæstede Sundhedsvedtægt for en Del af Herning Kommune under Ringkjøbing Amt.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Herning Kommune vedtagne Tillæg til den under 19de November 1897 stadfæstede Sundhedsvedtægt for en Del af bemeldte Kommune:

I. Sundhedsvedtægtens Omraade.

§ 1.

Sundhedsvedtægten gælder for den Del af Herning Sogn, der ligger indenfor en Linie, der tager sit Udgangspunkt fra Nordsiden af Ringkjøbing Chausse 100 Al. vest for Vestsiden af den gamle Landevej (Bivej Nr. 6) og derfra føres i 100 Al. Afstand langs Vest- og Nordsiden af sidstnævnte Vej til et Punkt, der ligger 100 Al. Nord for denne Vej i Forlængelsen af en Linie parallel med Østsiden af Sjællandsgadens Forlængelse i 100 Al. Afstand Øst for samme, derfra i den nævnte parallelle Linie indtil Skellet mellem Herningsholm og Laulund Ejerlaug, og langs dette til Holtbjergs vestre Skel, derefter langs dette til Knudemose Landgrøfts Nordside, derefter langs denne mod Vest til Moseanlægets nordøstre Hjørne, derfra i Syd langs Anlægets Østside og videre i Vest langs Anlægets Sydside. Fra Anlægets sydvestlige Hjørne følger Grænsen en ret Linie forbi det nordvestre Hjørne af Vogterhus Nr. 42 ved Herning—Skjernbanen til et Punkt 100 Al. vest for den gl. Landevej (Bivej Nr. 6), derfra gaar Linien stadig 100 Al. vest for sidstnævnte Vej til Udgangspunktet.

§ 2.

Sundhedskommissionen bestaar af 7 Medlemmer, hvoraf de 3 skal være Medlemmer af Sogneraadet valgte for Funktionstid, de 4 vælges af Sogneraadet udenfor dette med samme Valgperiode som Sogneraadets Medlemmer; mindst en af Byens Læger skal — saafremt den valgte dertil maatte være villig — være Medlem af Sundhedskommissionen. Det paaligger Kommissionen at sørge for denne Vedtægts Overholdelse. Kommissionen vælger af sin Midte en Formand. Denne sammenkalder Kommissionen, saa ofte han dertil finder Anledning, eller naar to andre Medlemmer forlanger det. Beslutningen tages ved Majoritet af de ved Mødet tilstedeværende Medlemmer. I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget. Over Forhandlingerne føres af Formanden

Nr. 84. 26de Novbr. en Protokol, der anskaffes og autoriseres af Sogneraadet. Kommissionens Udgifter til Skrivematerialier, Protokoller og øvrige nødvendige Rekvisiter, udredes af Kommunens Kasse efter Anvisning af Sogneraadet.

II. Boliger.

§ 3.

Sundhedskommissionen er berettiget til delvis eller helt at forbyde Beboelsen af Boliger, der er saa slet indrettede, byggede eller vedligeholdte, at de maa anses for farlige for Sundheden.

Forbudet skal tilkendegives Ejeren skriftligt og være motiveret..

Inden en Maaned efter dets Udstedelse skal Boligen være rømmet i Overensstemmelse med Forbudet.

Ansvaret for, at Lejligheden rømmes inden den givne Frists Udløb, paahviler baade Lejlighedens Ejer og Lejer.

Om en Beboelseslejlighed er overbefolket, afgøres af Sundhedskommissionen.

III. Mælkeudsalg.

§ 4.

Enhver, som til Forhandling indfører, eller som forhandler Mælk i Herning indenfor Sundhedsvedtægtens Omraade, eller som i Herning holder Malkekøer, hvis Mælk agtes solgt dersteds, skal forud anmelde dette for Sundhedskommissionen.

§ 5.

Som sød Mælk maa kun forhandles Mælk, som ikke er berøvet nogen af sine naturlige Bestanddele.

Som sød Mælk maa ikke forhandles skummet Mælk, der er blandet med Fløde eller andre Fedtstoffer.

Som skummet Mælk maa kun forhandles Mælk, der er berøvet en større eller mindre Del af sit naturlige Fedtindhold.

Fløde kan forhandles, foruden som Piskefløde, i 2 Kvaliteter, nemlig som Fløde af 1ste Klasse med et Indhold af mindst 18 pCt. Mælkefedt og som Fløde af 2den Klasse med et Indhold af mindst 13 pCt. Mælkefedt. Med andre Betegnelser og andet Fedtindhold maa ingen Vare forhandles som Fløde.

Hverken til Fløde, sød eller skummet Mælk eller Kærnemælk maa der tilsættes noget fremmed Stof, hverken i Konserverings- eller andet Øjemed. Pasteuriseret eller steriliseret Mælk maa kun forhandles i hele, lufttæt lukkede, steriliserede Beholdere af ufarvet Glas, paa hvilket Pasteuriseringens eller Steriliseringens Dato skal være tydelig angivet.

Enhver Pasteuriserings- eller Steriliseringsforretning skal være Sundhedskommissionens Kontrol undergivet, saavel med Hensyn til de til Pasteurisering eller Sterilisering benyttede Apparater, som med Hensyn til Forretningens Drift, Flaskernes Rensning m. m. Forretningens Ejer, Bestyrer og Forhandler bærer hver for sig Ansvar for Mælkens Kvalitet og Behandling.

De for pasteuriseret og steriliseret Mælk foreskrevne særlige Bestemmelser gælder ogsaa for pasteuriseret og steriliseret Fløde.

For saa vidt Mælken ikke forhandles i lukkede med Leverandørens Segl eller Plombe forsynede Beholdere, er Forhandleren ansvarlig for, at den Mælk, han sælger, svarer til den Betegnelse, hvorunder den sælges. Nr. 84. 26de Novbr.

Al Mælk skal være siet gennem en tæt Si umiddelbart efter Malkningen og iøvrigt behandles med Omhu og Renlighed, ligesom alle Genstande og Redskaber, med hvilke Mælken under Behandlingen kommer i Berøring, skal holdes tilbørlig rene.

Ansvaret herfor paahviler vedkommende Producent eller, for saa vidt Ansvaret ikke kan gøres gældende mod denne, vedkommende Leverandør eller Forhandler.

Det er forbudt at indføre til Forhandling, eller forhandle Mælk:

1) som er blaa, rød eller gulfarvet, bitter, salt eller ildelugtende, slimet, blodblandet, coagelblandet eller sammenløbet;
2) som stammer fra Køer, som lider af klinisk paaviselig Tuberkulose, Miltbrand, Miltbrandemfysem, Vandskræk, Kopper i høj Grad, Gulsot, stærkere Diarhoe, Yverbetændelse, Blodforgiftning, Børbetændelse, Forgiftninger, Mund- og Klovsyge eller andre af Feber ledsagede Sygdomme;
3) Raamælk, d. v. s. Mælk af Køer i de første 3 Dage efter Kælvningen. Denne Mælk maa dog kun forhandles under Benævnelsen Raamælk, men ikke sammenblandet med anden Mælk;
4) som overhovedet er af saadan Beskaffenhed, at den maa antages at medføre Fare for Forbrugernes Sundhed.
5) som er behandlet paa en saadan Maade, at der er tilført Mælken Smuds eller Urenlighed.

Mælk, som efter 2 Timers Henstand afsætter et synligt Bundfald, vil blive betragtet som utilladelig urent.

§ 6.

Enhver Mælkebeholder, fra hvilken der udmaales Mælk, skal være forsynet med nøjagtig paaloddet eller paamalet Fortegnelse af, hvilken Mælkeart der indeholdes i Beholderen, og saaledes at den under Forhandlingen er let synlig for Køberne. Paa lukkede Mælkevogne skal denne Betegnelse anbringes saavel paa Beholderen som paa Vognens Sider, umiddelbart over Aftapningshanen.

Til Transport, Opbevaring og Forhandling af Mælk maa ikke benyttes Beholdere eller Maal af ufortinnet Kobber, Messing eller Zink, ej heller rustne Beholdere eller Maal med blyholdig, sprukken eller sønderloddet Emailering eller Beholdere af Ler og lignende med revnet, beskadiget Glasur eller overhovedet Beholdere af en saadan Beskaffenhed, at de kan afgive Bestanddele til Mælken eller paavirke dennes Sammensætning.

Transportbeholderne skal være forsynede med tætsluttende Laag.

Alle Beholdere og større Maal skal have en saa stor Aabning, at en Haand kan føres ind for at rense den.

Alle benyttede Maal skal være forsynede med passende Haandtag, saa at enhver Berøring af Mælken med Hænderne ved Udmaalingen kan undgaas. Mælkebeholderne maa ikke benyttes til Transport eller Opbevaring af noget som helst andet end Mælk. Det er forbudt at transportere Mælk eller Beholdere, bestemte til Mælk, sammen med Gødning eller i urene Gødningsvogne.

§ 7.

De Lokaler, i hvilke Mælken opbevares til Forhandling eller forhandles, skal daglig udluftes og omhyggelig udrenses.

Nr. 84. 26de Novbr

Lokalerne skal være lyse, godt ventilerede, med tæt Loft; Gulv og Vægge af en saadan Beskaffenhed, at en hyppig forsvarlig Rensning let lader sig iværksætte efter Sundhedskommissionens Skøn.

Sammen med Mælk maa ikke forhandles andre Varer end Brød, Kager, Mel, Smør, Margarine og Æg, ej heller maa Rulleforretning eller Vaskeri drives i samme Lokale, i hvilket Mælk forhandles.

Lokalet maa ikke benyttes til Beboelse eller Natteophold og ikke staa i direkte Forbindelse med Soveværelser og kun med andre Værelser, der benyttes til Beboelse, naar der mellem disse og Mælkelokalet findes en tætsluttende, selvtillukkende Dør, der ikke maa holdes aaben.

§ 8.

Naar nogen Person, der beskæftiges med Malkning, Mælkens Behandling eller Forhandling, eller bebor en i Forbindelse med et Mælkeudsalg staaende Lejlighed, faar Sygdomstegn, der kan tyde paa alvorlig smitsom Febersygdom eller alvorlig kronisk smitsom Sygdom, derunder Lungebetændelse, Lungetuberkulose, Syfilis og andet, skal der straks tilkaldes en Læge og, for saa vidt denne konstaterer, at Sygdomstilfældet hører ind under ovennævnte Sygdomsgrupper, skal dette snarest anmeldes for Sundhedskommissionen, der da kan forlange den Syge fjernet fra vedkommende Lokale og Beskæftigelser. Ingen Person, der lider af udbredt og smitsom Hudsygdom, eller som har større, urene Saar eller Forbinding paa Hænder eller Ansigt, ej heller Personer, som staar i Forbindelse med Syge, der lider af alvorlig akut eller kronisk, smitsom Sygdom, maa beskæftiges med Malkning eller Behandling eller Forhandling af Mælk.

Renlighed ved Klædedragt og Person skal iagttages af enhver, der beskæftiges i Mælkeforretninger eller ved Salg af Mælk. Ejere af Malkekøer i Herning Sogn, hvis Mælk forhandles i Herning, skal være pligtige til straks at anmelde for Sundhedskommissionen, naar der i Besætningen forefalder Tilfælde af smitsom Sygdom, derunder Tuberkulose.

Opstaar smitsom Sygdom i en Besætning udenfor Herning Sogn, er Forhandleren af Mælk fra denne pligtig til, saa snart han faar saadant at vide, at ophøre med Forhandling af Mælk fra dette Produktionssted og at anmelde Sygdomstilfældet for Sundhedskommissionen.

Et Eksemplar af nærværende Tillæg skal findes ophængt paa et iøjnefaldende Sted i ethvert Mælkeudsalg.

Disse Eksemplarer udleveres gratis ved Henvendelse paa Kommunekontoret.

§ 9.

Som nyt Afsnit til § 21 i Sundhedsvedtægten af 19de November 1897 tilføjes:

Vandklosetter maa kun indrettes efter indhentet Tilladelse af Sogneraadet efter Sundhedskommissionens Indstilling og efter det af Sogneraadet vedtagne Regulativ.

Intet Vandkloset maa have direkte Afløb i nogen Kloak, der tilhører Kommunen, eller som staar i Forbindelse med Kommunens Kloaker. Afløbet fra Vandklosetterne skal føres til en Septic Tank, som skal indrettes overensstemmende med det af Sogneraadet vedtagne Regulativ.

§ 10.

Klage over de af Sundhedskommissionen, saavel i Medfør af nærværende Tillæg som af den under 19de November 1897 stadfæstede Sundhedsvedtægt med tilhørende

Tillæg af 29de August 1900, trufne Bestemmelser, kan inden 8 Dage, efter at Sogneraadet har afgivet Erklæring over Sagen, indankes for Justitsministeriet. Nr. 84. 26de Novbr.

§ 11.

Som Følge af Bestemmelserne i nærværende Tillæg ophæves §§ 2 og 38 i den af Justitsministeriet under 19de November 1897 stadfæstede Sundhedsvedtægt samt § 7 i det ligeledes af Justitsministeriet under 29de August 1900 stadfæstede Tillæg til nævnte Sundhedsvedtægt for en Del af Herning Kommune.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 26. November 1909.

C. Th. Zahle.

A. Tang.
Fm.

Nr. 85.
29de
Novbr.

Kundgørelse

angaaende

Stadfæstelse paa Tillæg til Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland.

Tillæg

til de under 31te Oktober 1905, 6te December 1906 samt 6te Januar og 23de Juli 1908 stadfæstede, reviderede Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland.

„Har imidlertid Fonden i nogen Reservefondsafdeling en saa stor Beholdning, at den, foruden at eje 5 pCt. af den Afdelingen paahvilende Gæld, kan afstaa $1^1/_2$ pCt. af det ved Udtrædelsen indfriede Laans Hovedstol, godtgøres et saadant Beløb, og udbetales Godtgørelsen til den, der indfrier Laanet".

Foranstaaende, af Generalforsamlingen i Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland den 30te September d. A. vedtagne Tillæg stadfæstes herved i Henhold til Lovene af 28de Maj 1880, 12te Maj 1882, 21de Marts 1902, 4de Marts 1904 og 8de Maj 1908.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 29de November 1909.

P. Munch.

H. Andersen.

Kundgørelse

Nr. 86.
26de
Novbr.

angaaende

Stadfæstelse paa et Tillæg til Statuter for Kreditkassen for Landejendomme i Østifterne.

Tillæg

til de under 14de Februar og 5te November 1906 stadfæstede reviderede Statuter for Kreditkassen for Landejendomme i Østifterne:

„Den til et Laan hørende Andel i Reserve- og Administrationsfonden følger og forbliver ved Laanet og Pantet, til fuldstændig Indfrielse har fundet Sted. Indfries Laanet, udbetales Andelen — overensstemmende med Statuternes Bestemmelser — til den, der indfrier dette."

Foranstaaende af Generalforsamlingen i Kreditkassen for Landejendomme i Østifterne den 30te f. M. vedtagne Tillæg stadfæstes herved i Henhold til Lov af 9de Februar 1866.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 26de November 1909.

P. Munch.

H. Andersen.

Nr. 87.
9de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til den under 23de December 1908 stadfæstede Vedtægt for Byen Thorshavns kommunale Styrelse.

I Henhold til § 46, 1ste Stykke i Lov Nr. 126 af 27de Maj 1908 om Byen Thorshavns kommunale Styrelse stadfæstes herved følgende af Thorshavns Kommunalbestyrelse vedtagne Tillæg til den under 23de December 1908 stadfæstede Kommunalvedtægt for bemeldte By:

§ 1.

§ 29, sidste Stykke affattes saaledes:

Hans Løn, der vil være at fastsætte i Aarsbudgettet, kan indtil videre gaa op til 1500 Kr".

§ 2.

I § 31, 3die Stykke, 1ste Punktum udgaar Ordene „med Undtagelse af Byraadssekretæren".

§ 3.

Nærværende Tillæg vil være at betragte som gældende fra 1ste Oktober d. A.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 9de December 1909.

C. Th. Zahle.

A. Tang.
Fm.

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.	Kr. Ø.
	Overført...	995,000.	.....	1,726,555. 75
	4. Til Udgivelse og Trykning af Statsdyrskuekommissionens Beretning, anslaas	8,500.		
	5. Til Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til Formændene for Hingste- og Tyreskuekommissionerne, Dommerne ved Statsskuerne og de tilsynshavende ved Landboforeningernes Dyrskuer, samt andre ved Hingste- og Tyreskuerne samt ved Dyrskuerne foranledigede Udgifter, anslaas.....	30,000.		
			1,033,500.	
	b. Til Danmarks Biavlerforening.....		3,000.	
	c. Til Fjerkræavlens Fremme.....		12,000.	
	d. Til Udgifter i Henhold til § 1 i Lov af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin (Tuberkulinprøver paa Hornkvæg).....		100,000.	
	e. Til Foreningen for Kaninavlens Fremme i Danmark		1,500.	
			.....	1,150,000.
	14. Til Sandflugtens Dæmpning:			
	a. Til Bestridelse af Udgifterne til Klitinspektøren og hans Assistent samt til Overklitfogderne i Hjørring, Thisted, Ringkøbing og Ribe Amter		14,000.	
	b. Statskassens Andel i Udgifterne til Sandflugtsarbejderne i disse Amter.....		22,000.	
	c. Til Træplantning i disse Amter	Kr. 358,150.		
	Heri fragaar Indtægten af Plantagerne, der anslaas til.....	40,850.		
	Til Udgift for Statskassen...		317,300.	
	d. Til ekstraordinære Dæmpningsarbejder i de vestjydske Amter og paa Anholt.....		6,500.	
	e. Til Vedligeholdelse af Sikringsarbejderne udfor Højen eller Gammel Skagen og paa Oksby Sønderstrand og paa Stranden mellem Kandestederne og Skiverne samt af Høfderne ved Liveraaens Udløb og til Fortsættelse af Sikringsarbejderne udfor Ho-Oksby og Aal Sogne		3,000.	
				362,800.
	15. Til Veterinærvæsenet:	Kr.		
	a. Honorar til Veterinærfysikus	2,000.		
	Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til samme, anslaas til.....	500.		
	Medhjælp til samme	2,500.		
			5,000.	
	b. Udgifter til det veterinære Sundhedsraad.....		5,000.	
	At overføre...		10,000.	3,239,355. 75

Bekendtgørelse

Nr. 88.
10de
Decbr.

om

Stadfæstelse paa Vedtægter for Laaneforeninger for Fiskere.

I Henhold til § 4 i Lov Nr. 102 af 30te April d. A. om Fiskerilaan er der i September Maaned d. A. meddelt Stadfæstelse paa Vedtægter for „Jegindø Laaneforening for Fiskere“ samt i November Maaned d. A. paa Vedtægter for „Nykjøbing F. Laaneforening for Fiskere“.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 10de December 1909.

Poul Christensen.

L. P. Larsen.
Fm.

Nr. 89.
16de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

en af Justitsministeriet godkendt Udvidelse af Omraadet for Bygningsloven for Købstæderne af 30te December 1858 for Nysted Købstads Vedkommende.

I Henhold til § 1 i Bygningsloven for Købstæderne af 30te December 1858 har Justitsministeriet under D. D. i Overensstemmelse med en af Byraadet for Nysted Købstad derom fremsat Indstilling godkendt, at Omraadet for nævnte Bygningslov for Nysted Købstads Vedkommende udvides til at omfatte Matr.-Nr. 66, 53, 39, 30, 25, 20 og 74 b af Købstadens Markjorder samt de Vest for de nævnte Ejendomme beliggende Matr.-Numre af Markjorderne, saaledes at Bygningsloven fremtidig gælder for samtlige Bygninger, der opføres saavel paa Bygrundene som paa den nævnte Del af Markjorderne.

Dog gives der Ejerne af saadanne mellem den hidtidige og den fremtidige Grænse for Bygningslovens Omraade beliggende Bygninger, der ikke er tækkede med uantændeligt Materiale, eller som er opførte med Gavle af brandbart Materiale, en Frist af henholdsvis 5 og 10 Aar til Forandring af de paagældende Tage og Gavle, dog med Adgang for de nævnte Grundejere til efter de fornævnte Fristers Udløb i et Tidsrum af 20 Aar fra Indlemmelsens Iværksættelse at regne at bibeholde de nu opførte Tage og Gavle, saafremt de i Lov om Brandpolitiet paa Landet af 2den Marts 1861, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 16de April 1898, indeholdte Afstandsbestemmelser ikke derved overskrides.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 16de December 1909.

C. Th. Zahle.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 90.
10de
Decbr.

angaaende

Forbud mod Borttagelse af Sten, Ler, Sand og Grus udfor den Staten tilhørende Grund paa Albuen.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 149 af 18de Maj 1906 om Kystfredning forbydes det herved at borttage Sten, Ler, Sand og Grus indenfor en Afstand af 200 Alen (126 Meter) fra Land paa den indvendige Side af den Staten tilhørende Grund paa Albuen, for saa vidt denne Kyststrækning ikke alt er fredet ved Landbrugsministeriets Bekendtgørelse om Kystfredning i Maribo Amtsraadskreds af 6te Marts 1909.

Afmærkningen af den i Henhold til nærværende Bekendtgørelse fredede Kyststrækning er foretaget i Overensstemmelse med de i Ministeriets nysnævnte Bekendtgørelse af 6te Marts 1909 givne Forskrifter.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Landbrugsministeriet, den 10de December 1909.

Poul Christensen.

H. Gram.

Nr. 91.
22de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

Forandring i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Ribe Amt.

Efter en derom fra Overvejinspektøren fremkommet, af Ribe Amtsraad tiltraadt Indstilling foretager Ministeriet herved følgende Ændringer i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Ribe Amt:

Nedenstaaende Landeveje opføres fremtidig saaledes:

Vej Nr. 18: Vejen fra Vej Nr. 3, hvor den støder sammen med Vej Nr. 6, over Skads, gennem Esbjerg til Exnersgade i Esbjerg.

Vej Nr. 21: Vejen fra Vej Nr. 3, Nord for Ribe, over Kalvslund, Bobøl og Folding Bro, til Vejle Amts Grænse ved Trudsbro, med Sideveje: fra Kalvslund til den slesvigske Grænse, og fra Foldingbro Kro til den slesvigske Grænse ved Broen over Kongeaa.

Hvilket i Henhold til § 2 i Lov af 21de Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. v. samt under Henvisning til Bekendtgørelse herfra af 22de April 1908 bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 22de December 1909.

J. J. Jensen.

G. Giødesen.

Bekendtgørelse

Nr. 92.
29de
Decbr.

om

Ændring i det af Ministeriet for offentlige Arbejder under 15de Marts 1902 stadfæstede Tillæg til Reglement for Vedligeholdelse af Orden i Stege Havn.

Under D. D. har Ministeriet foretaget følgende Ændring i det under 15de Marts 1902 stadfæstede Tillæg til Reglement for Vedligeholdelse af Orden i Stege Havn:

„150 Alen" rettes til „100 Meter".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 29de December 1909.

J. J. Jensen.

Colding.
Fm.

Nr. 93.
29de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

et Reglement for Overholdelse af Orden i Havnen ved Kallehave Færgegaard.

Under Dags Dato har Ministeriet for offentlige Arbejder i Medfør af Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. v. stadfæstet følgende Reglement for Overholdelse af Orden i Havnen ved Kallehave Færgegaard.

§ 1.

Enhver i Havnen eller ved Broen ankommende Skipper skal uopholdelig melde sig hos Havnefogden og henlægge sit Fartøj paa det Sted, som anvises af denne.

§ 2.

Intet Fartøj maa fortøjes ved Bolværkerne, Brohamrene eller Vaterlisterne, men kun ved de dertil bestemte Fortøjningspæle og Ringe, og til Befæstelse maa ikke benyttes Jærnkættinger, medmindre de er forsynede med Klædning paa de Steder, hvor de hviler paa Pælene eller Bolværkerne. Fortøjningen skal derhos ske paa en saadan Maade, at de dertil benyttede Landtove osv. ej mere end absolut fornødent hindre Passagen paa Molerne eller Skibsbroen. Alle Fartøjer, som lægge til umiddelbart ved Bolværkerne, skal være forsynede med Friholter. Farvandet og Havnebassinet maa ikke uden Havnefogdens Tilladelse spærres med Trosser eller Kættinger, og disse skal, naar det forlanges, slækkes for andre Fartøjer.

§ 3.

Naar et Fartøj har faaet anvist en Plads til Losning eller Ladning, skal det inden 24 Timer begynde dette Arbejde og senere, for saa vidt Vejret tillader det, uafbrudt fortsætte samme, da Fartøjet i modsat Fald paa Havnefogdens Forlangende skal hales bort for at give Plads for andre. I Vægringstilfælde er Havnefogden berettiget til at lade forhale for vedkommendes Regning. Selv om Arbejdet er begyndt inden den bestemte Tid og uafbrudt fortsat, skal imidlertid Fartøjet, naar Havnefogden eller et af Havnebestyrelsens Medlemmer finder saadant fornødent, desuagtet hales bort til et andet Sted, men har da fortrinsvis Ret til at forlange et saadant anvist, hvor Losningen eller Ladningen kan fortsættes.

Er Losning eller Ladning — for saa vidt Vejret maatte have tilstedet det — ikke tilendebragt inden Forløbet af 8 Dage, skal Fartøjet, naar saadant forlanges, for andre Fartøjers Skyld vige den det indrømmede Losse- og Ladeplads; efterkommes

saadant Forlangende ikke straks, udføres Arbejdet paa Skipperens Bekostning. De Fartøjer, som skal forhales, skal ved dette Arbejde være hinanden behjælpelig med deres Mandskab. Nr. 93. 29de Decbr.

§ 4.

Vægtige Genstande, som losses eller indlades, maa ikke henligge paa Skibsbroen tæt ved Bolværket eller paa Molerne, men kunde efter Havnefogdens Anvisning henlægges paa Havnepladsen mod, at der herfor erlægges den Betaling, som den herfor gældende Takst bestemmer. Det paa Havnepladsen oplagte Gods maa ikke uden Havnefogdens Samtykke borttages, forinden Pladslejen er betalt.

Ejheller maa paa Broen henstaa Trillebør, Ballast eller andre til Fiskeriet hørende Genstande i længere Tid end fornødent for at kunde bringes til og fra Borde.

§ 5.

Ny Fartøjer maa ej bygges paa Havnens Plads, gamle ej opsættes, rengøres, kalfatres eller paa anden Maade repareres uden Havnefogdens Tilladelse og kun efter hans Paavisning af Plads, hvorfor betales den Leje, som den derfor gældende Takst bestemmer.

§ 6.

Ingen maa handle skødesløst om Bord i Havnen med Ild eller Lys; naar intet Mandskab er om Bord, skal Ild og Lys være forsvarligt slukket. Fartøjer, der have Tjære, Beg, Olie, Petroleum eller andre let antændelige Genstande om Bord, maa ingen Sinde i Havnen have Ild eller Lys, medmindre Føreren paa Grund af Kvantumets Lidenhed dertil kan erholde Havnefogdens specielle Tilladelse. Petroleum i Tønder maa ingen Sinde henligge paa Havnepladsen Natten over.

§ 7.

Ballast, Sand, Sten og deslige maa ej udkastes af Fartøjerne paa noget andet Sted end det, som anvises af Havnefogden. Ingen Urenligheder af hvilken som helst Art, ej heller død eller kasseret Fisk eller Fiskeaffald maa udkastes i Havnen eller paa Skibsbroen, og Fartøjer, som indlade eller losse Kul, Kalk, Ballast, Sten, Sand eller lignende Genstande, skulde benytte forsvarlige Presenninger, der anbringes saaledes, at intet spildes over Bord. Naar nogen af de nævnte Genstande er losset eller ladet, skal Fartøjets Dæk tilbørlig renses, forinden det spules.

Ingen Ballast maa tages paa Havnens Bund, medmindre Havnefogden dertil giver Tilladelse.

§ 8.

Gamle aftaklede Fartøjer, der oplægges, maa ikke uden Havnebestyrelsens udtrykkelige Tilladelse, og da paa et af dette nærmere paavist Sted, blive liggende i Havnen eller ved Broen. Overtrædes denne Forskrift, da bortskaffes Fartøjet uopholdeligt efter Havnebestyrelsens Foranstaltning og paa Ejerens Bekostning.

Strander eller synker et Fartøj paa et Sted, hvor det er til Hinder for Havnens Benyttelse, og det ikke af Vedkommende borttages inden en af Havnebestyrelsen fastsat Frist, foranstalter dette Optagelsen og er berettiget til at erholde Udgifterne derved erstattede af Fartøjets Ejer eller til i fornødent Fald derfor at gøre sig betalt i selve Fartøjet.

Nr. 93. Bek. af 29. Dec. om Overholdelse af Orden i Havnen ved Kallehave.

Nr. 93. 29de Decbr.

§ 9.

Fartøjets Fører er ansvarlig for al den Skade, af hvad Navn nævnes kan, som han eller hans Fartøj eller hans Mandskab maatte anrette paa Havnen, dens Moler, Bolværker eller andre til den hørende Indretninger eller paa Havnen tilhørende Redskaber, enten som Følge af Overtrædelse af nærværende Reglement eller som Følge af Mangel paa almindelig Agtpaagivenhed.

§ 10.

Uden Havneudvalgets Tilladelse maa ingen Badning eller Skydning i Havnen eller paa dennes Grund finde Sted.

§ 11.

Ingen uvedkommende maa opholde sig paa Skibsbroen eller Havnepladsen til Hinder for den Losning eller Ladning, som der foregaar, eller de Arbejder, som foretages der. Enhver uvedkommende er derfor forpligtet til paa Havnefogdens Anmodning straks at forføje sig bort.

Overhovedet har enhver, som befinder sig paa Havnens Grund, at rette sig efter Havnefogdens Anvisninger. Tror nogen sig forurettet herved, har han at foredrage Sagen for Havnebestyrelsen, men imidlertid at efterkomme Paabudet.

§ 12.

Overtrædelse af dette Reglements Bestemmelser straffes med Bøder fra 2 til 50 Kr. Bøderne tilfalder Havnekassen, og Sager i Anledning af saadan Overtrædelse behandles som offentlige Politisager. I alle Tilfælde, hvor der er Tale om Bøder eller Erstatning efter dette Reglement, er det Havnebestyrelsen tilladt at bestemme og affordre vedkommende de Pengebeløb, der skal erlægges; er vedkommende ikke dermed tilfreds, afgøres Sagen ved Dom, og for det Beløb, Havnekassen maatte faa til gode, er Havnebestyrelsen berettiget til at holde sig skadesløs i selve det paagældende Fartøj med Tilbehør.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 29de December 1909.

J. J. Jensen.

R. Howard Grøn.

Bekendtgørelse

Nr. 94.
29de
Decbr.

om

Anerkendelse af den paa Esbjerg Svineslagteri indførte Trikinundersøgelse.

I Forbindelse med Justitsministeriets Bekendtgørelse af 22de April d. A. angaaende Stadfæstelse af et Tillæg til Sundhedsvedtægten for Esbjerg Købstad, hvorved bl. a. den i Esbjerg Købstad indførte Trikinundersøgelse anerkendtes i Overensstemmelse med § 7, sidste Punktum, i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol, bekendtgøres det herved, at Landbrugsministeriet indtil videre i Medfør af samme Lovbestemmelse har meddelt Anerkendelse af den paa Esbjerg Svineslagteri indførte Trikinundersøgelse, saa at de saaledes undersøgte Varer kan forhandles og indføres til Forhandling til Menneskeføde i de i bemeldte Lovs § 7 i Begyndelsen omhandlede Kommuner uden i disse at underkastes saadan Undersøgelse, naar Varerne er ledsagede med Dyrlægeattest for, at Trikinundersøgelse paa Grundlag af ovenstaaende Sundhedsvedtægt er foretaget paa ovennævnte Slagteri.

Endvidere godkender Justitsministeriet i Tilslutning til Bekendtgørelse Nr. 10 af 23de Januar 1907 om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser, at Esbjerg Svineslagteri, der i bemeldte Bekendtgørelse af 23de Januar 1907 er anerkendt som berettiget til Indførsel af Pølser, fremtidig indtil videre er berettiget til at optage Tilføjelsen „**Trikinfri**“ paa de paa Pølserne anbragte Plomber.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 29de December 1909.

C. Th. Zahle.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 95.
30te
Decbr.

Bekendtgørelse

om

Ændring i det under 12te August 1882 stadfæstede Reglement for Overholdelse af Orden i Præstø Havn samt i Sejlløbet i Præstø Fjord med Tilføjelse af 8de Juli 1905.

Under D. D. har Ministeriet i Henhold til Lov af 30te Januar 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelse af Havne m. v. foretaget følgende Ændringer i det under 12te August 1882 stadfæstede Reglement for Overholdelse af Orden i Præstø Havn samt i Sejlløbet i Præstø Fjord med Tilføjelse af 8de Juli 1905:

I § 13. I. ændres „20 Favne“ til „40 Meter“, og
i § 13. II. ændres „50 Alen“ til „35 Meter“.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 30te December 1908.

J. J. Jensen.

R. Howard Grøn.

	Kr.	Kr.
Overført...	10,000.	3,239,355. 75
c. Til Lønning af Dyrlæger i de Egne, som hertil ere mest trængende, mod at Kommunerne hertil yde et lignende Bidrag	6,700.	
Heraf 250 Kr. som 5te og sidste Del af en 5-aarig Bevilling til en Dyrlæge i Faaborg pr. Varde, samt 250 Kr. som 3die Del af en 5-aarig Bevilling til en Dyrlæge i Grindsted By, 250 Kr. som 2den Del af en 5-aarig Bevilling til en Dyrlæge i Andsager By og 250 Kr. som 1ste Del af en 5-aarig Bevilling til en Dyrlæge i Skagen Købstad.		
d. Udgifter i Henhold til Lov af 14. April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, anslaas til .	100,000.	
e. Til Understøttelse til Udgivelsen af „Maanedsskrift for Dyrlæger“.....	400.	
f. Udgifter, vedrørende Indførsel af Husdyr og Udførsel af disse og fersk Kød:		
1. Vedligeholdelse af Statens Kreaturstalde og Slagteriet i Esbjerg..... Kr. 6,000.		
2. Andre Udgifter, anslaas til..... 30,000.		
36,000.		
Heri fragaar: Lejeindtægt af Bygningerne, anslaas til 4,000.		
Til Udgift for Statskassen...	32,000.	
g. Til Erstatning i Henhold til § 5 i Lov af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin (Yvertuberkulose), anslaas .	60,000.	
h. Til Gennemførelse af den i § 8 i Lov af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin paabudte Kontrol, anslaas	10,000.	
i. Til Dyrlægehjælp paa Øen Thunø	100.	
k. Livsvarig Hædersgave til Dyrlæge Jørgen Jørgensen Schmidt af Kolding	2,000.	
		221,200.
16. Til Smør- og Margarinekontrollen:		
a. Lønninger til Inspektørerne.....	11,100.	
b. Lønninger til 3 Assistenter hos Inspektørerne.....	5,100.	
c. Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til Inspektørerne og Assistenterne, anslaas til	13,000.	
d. Andre Udgifter ved Kontrollen, anslaas til	16,000.	
		45,200.
17. a. Til Udgifter i Henhold til Lov af 7. April 1899 om Foranstaltninger mod Oldenborrer, anslaas....	10,000.	
b. Ekstraordinært: Understøttelse til Professor, Dr. phil. V. Bergsøe i Anledning af hans Virksomhed for Udryddelsen af Oldenborrer	1,000.	
		11,000.
At overføre...	.....	3,516,755. 75

Bekendtgørelse

Nr. 96.
23de
Decbr.

om

et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til det under 12te Juli 1897 stadfæstede Bygningsreglement for Ruds-Vedby Kommune under Holbæk Amt.

I Henhold til Lov af 11te Februar 1876 om Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter, jfr. Lov af 5te December 1894 om yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne, stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Ruds-Vedby Kommune vedtagne Tillæg til det under 12te Juli 1897 stadfæstede Bygningsreglement for bemeldte Kommune.

§ 10 affattes saaledes:

Murtykkelsen i grundmurede Beboelsesbygninger paa et Stokværk skal saavel i For- og Bagmure som i Gavlmure være mindst 1 hel Sten eller 2 halve med Hulhed mellem, forbundne med Bindere af Sten eller galvaniseret Jerntraad. I Bygninger paa flere Stokværk skal Murtykkelsen i øverste Stokværk være som foran anført og i de øvrige Stokværk mindst $^1/_2$ Sten mere end i det nærmest overliggende Stokværk.

Som et Stokværk regnes ikke murede Kviste, men derimod enhver Kælder, som er $1,_5$ Meter høj over Jordsmonnet. 1 Mursten regnes til 230×110 mm.

Justitsministeriet, den 23de December 1909.

C. Th. Zahle.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 97.
28de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

en af Indenrigsministeriet stadfæstet Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Ebeltoft Vandværk.

I Henhold til Lov Nr. 14 af 28de Januar 1876 angaaende Tilvejebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vandværker, stadfæstes herved følgende, af Byraadet i Ebeltoft for Indenrigsministeriet forelagte Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Købstadens Vandværk:

§ 1.

Ingen, som har Vandindlæg i sin Ejendom eller Lejlighed, maa, Ildebrandstilfælde undtaget, lade andre benytte Vand fra Vandværket eller selv benytte det til andet Brug eller i større Omfang, end Overenskomsten med Vandværket hjemler ham Ret til. Det er forbudt uden dertil erhvervet Tilladelse fra Vandværksudvalget at foretage nogen som helst Forandring ved en Vandledning. Den, der forser sig herimod, straffes med Bøder fra 5 til 100 Kr.

§ 2.

Den, der ved ikke at aflukke en Hane, ved mangelfuld Vedligeholdelse af Ledninger eller Haner eller ved anden utilbørlig Adfærd, hvad enten det sker med Forsæt eller af Skødesløshed, bevirker, at Vand fra Vandværket gaar til Spilde, anses med Bøder fra 10 til 40 Kr.

Enhver, der formener Vandværksudvalget eller dem, som af dette dertil er bemyndiget og behørigt legitimerer sig, Adgang til noget som helst Sted i en Ejendom, hvorhen Vandindlægget er forgrenet, eller forhindrer dem i at undersøge Vandindlægget, anses med Bøder indtil 100 Kr., for saa vidt det udviste Forhold ikke efter den almindelige Lovgivning medfører større Straffeansvar.

Enhver, til hvis Forbrug Vand er indlagt i en Ejendom, er under lignende Bødestraf forpligtet til at meddele Vandværksudvalget al den Oplysning, som dette maatte forlange for at komme til Kundskab om Vandforbrugets Omfang.

§ 3.

Ikkun i Ildebrandstilfælde maa nogen, som ikke har Vandindlæg, uden Tilladelse fra Vandværksudvalget benytte Vand fra Vandværkets Ledninger eller Reservoirer.

I Overtrædelsestilfælde anvendes Bøder fra 4 til 200 Kr.

§ 4.

Sager om Overtrædelser af denne Vedtægt bliver at behandle som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Ebeltoft Kommunes Kasse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 28de December 1909.

P. Munch.

H. Andersen.

Bekendtgørelse

Nr. 98.
29de
Decbr.

om

en af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt for Grejs-Sindbjerg Kommune under Vejle Amt.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Sogneraadet for Grejs-Sindbjerg Kommune vedtagne Sundhedsvedtægt for bemeldte Kommune.

§ 1.

Det stedlige Tilsyn med Kommunens Sundhedspleje, særlig Overholdelsen af nærværende Vedtægt, overtages af en Sundhedskommission, bestaaende af 5 Medlemmer, som udnævnes af Sogneraadet blandt Kommunens Beboere for 4 Aar ad Gangen, dog saaledes at 2 af de første Gang udnævnte Medlemmer skulle fratræde efter 2 Aars Forløb; det afgøres ved Lodtrækning, hvilke af de første Gang valgte Medlemmer, der saaledes skulle afgaa. Kommissionen vælger selv sin Formand.

Uden Sogneraadets Samtykke ere kun de, der ere over 60 Aar eller i det mindste 4 Aar have været Medlemmer af Sundkedskommissionen, fritagne for Udnævnelse. Sogneraadet kan afskedige et Medlem af Sundhedskommissionen, dog staar det den afskedigede frit for at forelægge Sagen for Amtsraadet. Udfyldningsvalg gælder, indtil nyt Valg foretages.

Formanden sammenkalder Kommissionen, saa ofte han dertil finder Anledning, eller naar 2 af Kommissionens Medlemmer forlange det, dog mindst 2 Gange aarlig, hvoraf den ene skal være i Sommerhalvaaret. Formanden fører Protokollen i Møderne, besørger Kommissionens Korrespondance og paaser, at tagne Beslutninger udføres.

Saavel Politimesteren som Distriktslægen og den af Kommunen eventuelt antagne Læge kunne deltage i Kommissionens Forhandlinger, dog uden Stemmeret; de skulle derfor i betimelig Tid underrettes om Tid og Sted for Mødets Afholdelse og Forhandlingsgenstandene.

Sundhedskommissionens Formand skal efter Udgangen af hvert Kalenderaar tilstille Sogneraadet en Afskrift af Forhandlingsprotokollen for det forløbne Aars Vedkommende eller fremlægge selve Protokollen i Sogneraadets første Møde hvert Aar. Kommissionens Udgifter til Skrivematerialier, Protokoller og øvrige nødvendige Rekvisitter udredes af Kommunens Kasse.

§ 2.

Sundhedskommissionen har Adgang til at undersøge alle de Forhold, som i denne Vedtægt omhandles saavel paa offentlige som paa private Ejendomme.

Nr. 98. 29de Decbr.

§ 3.

Foranstaltninger, som medfører Udgift for Kommunen, kunne kun udføres med Sogneraadets Billigelse af Udgifterne. Saafremt Sogneraadet nægter Bevillingen, og de paagældende Foranstaltninger findes at være paatrængende nødvendige, kan Kommissionen indanke Sagen til Amtsraadets Afgørelse.

§ 4.

Om alle offentlige Vandsteder og Brønde skal der fredes; enhver Urengørelse af offentlige og private Brønde og Vandsteder, saasom ved Afløb fra Møddinger, Stalde og lignende Steder, eller ved Henkastning af Aadsler eller lignende skal være forbudt.

§ 5.

Møddinger, Svinestier og Latriner skulle være anbragte i en Afstand af mindst 6 Alen (4 Meter) fra Brønde. Alle Brønde skulle holdes fri for overjordisk Tilløb. Hvor dette ikke overholdes, og hvor en Brønds Vand efter anstillet Undersøgelse af Sundhedspolitiet, Politimesteren og Distriktslægen, erklæres usundt, er Sundhedskommissionen forpligtet til midlertidig eller for bestandig at forbyde Brugen af Brønden. Brønde skulle have et fast Dæksel eller et tæt Rækværk af 1½ Alens (1Meters) Højde. Brøndenes nærmeste Omgivelser skulle i en Omkreds fra Brønden, der af Sundhedskommissionen fastsættes fra 1—3 Alen (1—2 Meter), være noget højere end Jordsmonnets øvrige Overflade og være brolagt.

Nærmere end 10 Alen (6½ Meter) fra anden Mands beboede Hus maa Møddinger, Svinestier og Latriner ikke være anbragte, med mindre Sundhedskommissionen skønner det ugørlig for vedkommende Ejer eller Bruger at anbringe dem i saa stor Afstand. Nye Brønde skulle sættes af Kampe- eller Mursten og omgives af et forsvarlig Lag Blaaler eller opmures i Cementmørtel eller sættes med vandtæt sammenføjede Cementbrøndringe fra Overkanten til en Dybde af 6 Alen (4 Meter).

§ 6.

Aadsler, dyrisk Affald fra Slagtning samt Fisk og Latringødning maa ikke henkastes paa Møddinger, men skulle nedgraves eller forsvarlig tildækkes med Jord, Tørvesmuld, Sand eller lignende. Udbreder Latriner, Svinestier eller Affald fra Husholdning, Mejeri, Gaard eller Have, Stank eller foraarsager andre Ulemper, kan Kommissionen foreskrive vedkommende Ejer eller Bruger de fornødne forebyggende Foranstaltninger (Nedgravning, Udskylning, Opsamling af Gødningens flydende Bestanddele og lignende). Ved enhver ny Beboelsesbygning, der opføres, skal der findes de nødvendige Latriner, som skulle indrettes saaledes, at de let kunne tømmes og renses, hvilket jævnlig bør ske. Latriner skulle være forsynede med stærke og tætte Tønder eller Kasser, der anbringes paa cementeret Underlag.

§ 7.

Damme, Kær og Vandløb i og ved Landsbyer skulle forsvarlig oprenses, saa ofte det efter Sundhedskommissionens Skøn gøres fornødent. Det optagne Dynd maa ikke henligge, men skal uden Ophold bringes paa Marken. Spildevand fra Husholdninger, Mejerier samt Afløb fra Latriner, Møddinger og Stalde maa ikke sive i Jorden i Nærheden af beboede Huse og forurene Jordbunden under og om disse. Afløbsrender og Afløbs-

grøfter saavel private som offentlige skulle have tilstrækkelig Fald og Vidde, samt hvor det efter Sundhedskommissionens Skøn findes nødvendigt, tilstrækkelig haard Bund af Brolægning eller deslige samt holdes rene. Nr. 98. 29de Decbr.

§ 8.

Sundhedskommissionen har Ret til at føre Tilsyn med, at der ikke falbydes Næringsmidler, som ere fordærvede eller skadelige for Sundheden, og kan i Tvivlstilfælde med Sogneraadets Samtykke lade dem underkaste sagkyndig Undersøgelse.

§ 9.

Bestemmelserne i Lov af 8de Marts 1856 § 2 om passende Ventilation af Skolestuer og om det fornødne Rumfang af Luft for hver Elev ere ogsaa anvendelige paa de private Skoler, som maatte blive oprettede i Kommunen.

§ 10.

Lejeboliger maa ikke overfyldes med saa mange Beboere, at Fare for den almindelige Sundhed ved Udvikling af epidemiske Sygdomme derved kan befrygtes. Udlejede Lejligheder maa fyldestgøre de nødvendige Fordringer til, at de kunne holdes tætte og tørre, navnlig at de er forsynede med Vinduer, der kunne aabnes og lukkes forsvarligt, at de kunne opvarmes om Vinteren, og at alle Opholdsværelser i nye Bygninger ere forsynede med Bræddegulv eller Murstensgulv, som saa vidt muligt skal ligge 6 Tommer ($^1/_4$ Meter) over Jordsmonnet. I nye Lejeboliger maa ikke indrettes Alkovesenge, og hvor saadanne forefindes i ældre Boliger, maa disse ikke tillige benyttes til Opbevaringssted for Fødemidler.

Ingen nye Bygninger maa tages i Brug til udlejet Beboelse, forinden de af Sundhedskommissionen ere erklærede for at være behørigt indrettede og udtørrede.

Sundhedskommissionen skal føre flittigt Tilsyn med Lejeboliger og afgør eventuelt, efter at have forelagt Sagen for Sundhedspolitiet, det fornødne med Hensyn til forefundne Mangler. Beboelsen af Lejeboliger, der ere saa slet og usselt indrettede, at de maa anses farlige for Sundheden, kan Kommissionen helt eller delvis forbyde; men et saadant Forbud skal tilkendegives Ejeren skriftlig og være motiveret. Inden 1—2 Maaneder efter Forbudets Udstedelse kan Boligen forlanges rømmet overensstemmende med Forbudet, dog at det staar Ejeren frit for inden 8 Dage efter Forbudets Forkyndelse for ham at indanke Sagen for Amtet, eventuelt Justitsministeriet.

§ 11.

Forinden nye Fælles- og Andelsmejerier opføres, skal vedkommende, som agter at opføre et saadant, indhente Sundhedskommissionens Tilladelse, for at denne kan paase, at Mejeriet kommer til at ligge paa et Sted, hvorfra der kan blive behørigt Afløb for Spildevandet uden Ulempe for omboende. Ved Fælles- og Andelsmejerier bør der stadig føres Tilsyn med, at Afløbs- og Grundforholdene i og om Mejeriet ere saaledes beskafne, at Smitte ikke derfra kan fremavles. Sundhedskommissionen er berettiget til naar som helst at foretage Eftersyn af Mejerier. Slagterier og andre Næringsbrug, der kunne blive farlige for Sundheden, ere stillede under Sundkedskommissionens særlige Tilsyn med Hensyn til Driften.

Nr. 98. Bek. af 29. Dec. om Sundhedsvedtægt for Grejs-Sindbjerg Kommune.

Nr. 98. 29de Decbr.

§ 12.

Med Hensyn til Huse og Gaarde, som ere beliggende 200 Alen (126 Meter) eller derover fra andet beboet Sted, kan der gives Lempelser efter Sundhedskommissionens Skøn.

§ 13.

Naar nogen overtræder denne Vedtægt, eller undlader inden en forelagt Frist at efterkomme de af Sundhedskommissionen i Medfør af denne Vedtægt givne Paalæg, kan han tiltales og straffes i Henhold til Lov af 12te Januar 1858 § 2 med Bøder, og blive de ved Loven hjemlede almindelige Tvangsmidler ved Dommen at bringe til Anvendelse. Saadanne Sager behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Jurisdiktionens Politikasse.

Foretrækker Kommissionen efter Omstændighederne at lade det Foretagende, som udgør Genstanden for det overtraadte Paalæg, udføre for vedkommendes Regning, er den bemyndiget hertil, og Omkostninger ved Udførelsen, der med Sogneraadets Samtykke foreløbig afholdes af Kommunekassen, kunne derefter hos vedkommende inddrives ved Udpantning.

§ 14.

Foranstaaende Vedtægt træder i Kraft en Maaned efter dens Stadfæstelse af Ministeriet, og Bekendtgørelse om dens Udstedelse læses ved Kirkestævne, ligesom den i trykte Eksemplarer bliver at omdele efter Sogneraadets Skøn.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 29de December 1909.

C. Th. Zahle.

A. Tang,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 99.
22de
April.

om

Forandring i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Ribe Amt.

Efter at Ribe Amtsraad med Ministeriets Approbation har anlagt en Landevej fra Korsvejen syd for Donslund vest om Heinsvig til Varde-Vejle Landevej i Grindsted By samt fra Heinsvig Kirke i Vest til førstnævnte Vej, har Ministeriet under D. D. bifaldet, at Vej Nr. 20 og 23 i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Ribe Amt herefter opføres saaledes:

Vej Nr. 20: Vejen fra Vej Nr. 21 ved Kongsbjerggaard over Kragelund og Heinsvig til Vej Nr. 23,

Vej Nr. 23: Vejen fra Vej Nr. 6 vest for Holsted Bro over Donslund til Vej Nr. 15 øst for Grinsted By.

Hvilket i Henhold til § 2 i Lov af 21de Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. v. samt under Henvisning til Bekendtgørelse af 6te Oktober 1905 herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 22de April 1908.

Svend Høgsbro.

R. Howard Grøn.

Nr. 100.
27de
Maj.

Bekendtgørelse

om

forskellige Forandringer i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Frederiksborg Amt.

Da Frederiksborg Amtsraad, efter at Frederiksværk Kommune i Henhold til Lov Nr. 35 af 5te Marts 1907 er bleven oprettet til Købstad, har anholdt om, at Landevej Nr. 3 maa blive delt paa nærmere angivet Maade, foretager Ministeriet herved følgende Forandringer i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i bemeldte Amt:

Landevej Nr. 3 udgaar. I Stedet opføres:

„Vej Nr. 3 a. Vejen fra Helsingør ved Aldershvile til Frederiksværk Købstads Bygrunde".

„Vej Nr. 3 b. Vejen fra Vej Nr. 3 a til Lynæs".

Landevej Nr. 16 benævnes saaledes:

„Vejen fra Hillerød til Frederiksværk Købstads Bygrunde".

Imellem Landevejsgaderne opføres:

„Frederiksværk.

Den gennem Byen førende Gade fra det østlige Skel af Matr.-Nr. 49 til den nordlige Side af Matr.-Nr. 85 ved Vejen til Birkedommerboligen",

Hvilket herved i Henhold til § 2 i Lov af 21de Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. v. samt i Forbindelse med Ministeriets Bekendtgørelse af 12te Maj 1899 bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 27de Maj 1908.

Svend Høgsbro.

R. Howard Grøn.

Bekendtgørelse

Nr. 101.
2den
Oktober.

om

Forandring i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Vejle Amt.

I Anledning af, at Ministeriet efter Indstilling fra Vejle Amtsraad har tilladt, at henholdsvis:

et Vejstykke, der fører fra Landevej Nr. 15 ved Hjortsballe Kro til Give Jærnbanestation.

Bivejsstrækningen Agtrup-Sønder Stenderup i Forlængelse af Landevej Nr. 5 og

en gennem Dele af Tyrsted, Skjold og Glud Sogne førende Vej fra Landevej Nr. 21 i Sejet til Vejknækket ved det sydvestre Hjørne af Matr.-Nr. 61 syd for Glud By i Forlængelse af Landevej Nr. 21.

optages blandt Landevejene i Vejle Amt, vil de nedenfor angivne Landeveje i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Amtet for Fremtiden være at betegne saaledes:

Landevej Nr. 5 Vejen fra Kolding igennem Agstrup til Sønder Stenderup.

Landevej Nr. 21 Vejen fra Vej Nr. 20 paa Dagnæs Mark gennem Sejet og Brund til Glud.

hvorhos som ny Vej optages:

Landevej Nr. 26 Vejen fra Vej Nr. 15 ved Hjortsballe Kro til Give Jærnbanestation.

Hvilket herved i Henhold til § 2 i Lov af 21de Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. m. samt i Forbindelse med Ministeriets Bekendtgørelse af 19de November 1906 bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 2den Oktober 1908.

Jensen Sønderup.

R. Howard Grøn.

Nr. 52. 1ste April.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Overført...	.....	3,516,755. 75
18. a. Tilskud til Lettelse af Mergeltransport.....	130,000.	
b. Tilskud til Lettelse af Transport af Gødningskalk under særlige Forhold.....	20,000.	
		150,000.
19. Adskillige Udgifter:		
a. Udgifter ved Afløsning af Gaardmandshoveri og lignende Pligtarbejde, af Husmænds Pligtarbejde og Jagtretten, ved Afhændelse af visse Stiftelsers Bøndergods samt ved Forandring i Udredelsen af Tiendeafgiften for Føl, Kalve, Lam og Bisværme samt Smaaredsel m. m. ifølge de tvende Love af 4. Juli 1850 og Lovene af 25. Marts 1851, 24. April 1860 samt 19. Februar 1861	400.	
b. Dagpenge og Rejseomkostninger til det tekniske Medlem af Overlandvæsenskommissionerne	600.	
c. Udgifter ved Jordboniteringsforretninger, afholdte paa Begæring af Landbrugsministeriet i Henhold til Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning af 6. April 1906 § 25, 3die sidste Stk., anslaas til...	600.	
d. Udgifter ved Tilsyn med landøkonomiske Forskudsforeninger, jfr. Lov Nr. 65 af 26. Marts 1898 § 6	3,000.	
e. Udgifter i Anledning af Lov af 22. April 1904 om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere, anslaas til	35,000.	
f. Til Udgifter i Anledning af Lov af 18. Maj 1906 om Kystfredning anslaas	10,000.	
		49,600.
20. Til Bestridelse af Udgifter i Anledning af Lov af 30. Marts 1906 om Handel med samt Ind- og Udførsel af Landbrugsprodukter, anslaas.....	.....	15,000.
21. Understøttelse til Selskabet „Hedebruget". Til Fremme af Hedernes Opdyrkning	.....	43,884.
22. Til Udgifter i Henhold til Lov af 8. Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest	.....	10,000.
B. Fiskeri:		
1. Til Fiskeri i Almindelighed:	Kr.	
a. Til Fremme af Saltvandsfiskeri	10,000.	
b. Til Fremme af Ferskvandsfiskeri.....	5,000.	
	15,000.	
At overføre...	15,000.	3,785,239. 75

Tillæg

til

Lovtidenden for 1909

indeholdende

islandske og vestindiske Love og Anordninger.

Kronologisk Register

til

Tillæg til Lovtidenden for 1909

indeholdende

islandske og vestindiske Love og Anordninger.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	12. Jan.	Allerh. Reskript om Altingets Aabning	1.
2	12. Jan.	Tillægsbev. for St. Croix	2.
3	30. Jan.	Kundg. ang. Stadfæstelse paa Forandringer i Statuter for Islands Bank	3.
4	5. Marts	Tillægsbev. for St. Thomas og St. Jan	4.
5	5. Marts	Andg. ang. nogle Bestemmelser om Tvangsauktion i Vestindien	5.
6	31. Marts	Lov om foreløbig Forhøjelse af Indførselsafgift paa Island	7.
7	1. April	Allerh. Reskript om Altingets Forlængelse og Slutning	9.
8	30. April	Budget for St. Thomas og St. Jan	10.
9	1. Maj	Allerh. Kundg. ang. Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	18.
10	12. Maj	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	19.
11	27. Maj	Tillægsbev. for St. Croix	20.
12	3. Juni	Andg. hvorved Beskyttelse i Henhold til Varemærkelov gøres anvendlig overfor britiske Kolonier	21.
13	11. Juni	Andg. for St. Croix om Foranstaltninger imod Sygdomme hos Bomuldsplanten	22.
14	11. Juni	Budget for St. Croix	24.
15	9. Juli	Lov om Godkendelse af Landsregnskabet	28.
16	9. Juli	Lov om Tillægsbevilling 1906—07	30.
17	9. Juli	Lov om Tillægsbevilling 1908—09	34.
18	9. Juli	Finanslov 1910—11	38.
19	9. Juli	Lov om Oprettelse af en Landsbank	70.
20	9. Juli	Lov om Bemyndigelse for Landsbanken til Udstedelse af en 3die Serie Bankobligationer	72.
21	9. Juli	Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Køb af Landsbankens Bankobligationer	75.
22	9. Juli	Lov om Ændring i Valglov til Altinget	76.
23	9. Juli	Lov om Forandring i Lov om statistiske Tabeller	78.
24	9. Juli	Lov om Alderdomsunderstøttelse	80.
25	9. Juli	Lov om Understøttelseskasse for Børnelærere	84
26	9. Juli	Lov om Ændring i Lov om et Lærerseminarium i Reykjavik	86.
27	9. Juli	Lov om Realskolen i Akureyri	87.
28	9. Juli	Lov om Vragning af Fisk	89.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
29	9. Juli	Lov om Ændring i Lov om Vedtægt angaaende Fuglefangst i Vestmannøerne	92.
30	9. Juli	Lov om Tillæg til Lov om Fiskeri fra aabne Baade	93.
31	9. Juli	Lov om Vedtægter angaaende Kornforraadshuse til Kreaturfoder	94.
32	9. Juli	Lov om Ændring i Lov om Forbud mod Indførsel af Kreaturer	96.
33	9. Juli	Lov om Tillæg til Lov om Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender	97.
34	9. Juli	Lov om Oprettelse af Brandkorps i Havnefjord	100.
35	9. Juli	Lov om Henlæggelse af Jorden Naust under Købstaden Akureyri	101.
36	9. Juli	Lov om Salg af Jorden Kjarni	102.
37	9. Juli	Lov om Udvidelse af Handelsgrunden i Købstaden Isafjord	103.
38	9. Juli	Lov om Hjemmel til Ekspropriation for Isafjord Købstad	104.
39	9. Juli	Lov om særskilt Tingsogn i Keflavik Rep	105.
40	11. Juli	Allerh. Kundg. ang. Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	106.
41	23. Juli	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	107.
42	30. Juli	Lov om Oprettelse af et Universitet	108.
43	30. Juli	Lov om Lønninger for Universitetslærere	114.
44	30. Juli	Lov om Forandring i Lov om Børns Undervisning af 1907	116.
45	30. Juli	Lov om Ordinationsbiskopper	118.
46	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om Sognepræsters Lønning	119.
47	30. Juli	Lov om Sogneydelser	120.
48	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om Forvaltning af Kirkens Indtægter	124.
49	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om Kundgørelse for Indgaaelse af borgerligt Ægteskab	125.
50	30. Juli	Lov om Tiilæg til Lov af 22de November 1907	126.
51	30. Juli	Lov om Forbud mod Indførelse af spirituøse Drikke	127.
52	30. Juli	Lov om Handelsbetjentes Læretid	132.
53	30. Juli	Lov om Handelsbøger	135.
54	30. Juli	Lov om Autorisation af Handelssteder	138.
55	30. Juli	Lov om Autorisation af Dalvik	139.
56	30. Juli	Lov om Ændring i Love angaaende Valgret i Købstæders Anliggender	140.
57	30. Juli	Lov om Bjærgværker	142.
58	30. Juli	Lov om Behandling af Skove og Krat	150.
59	30. Juli	Lov om Hegn	152.
60	30. Juli	Lov om Forsikring for Søfolk	155.
61	30, Juli	Lov om Oprettelse af en Forsikringsforening for Fiskefartøjer	158.
62	30. Juli	Lov om Vedtægter angaaende Fredning af Foreller	162.
63	30. Juli	Lov vedrørende Fiskere med Bundslæbevaad	164.
64	30. Juli	Lov om Ændring i Lov om spedalske	165.
65	30. Juli	Lov vedrørende Lægedistrikterne	166.
66	30. Juli	Lov vedrørende Lægedistrikterne	167.
67	30. Juli	Lov vedrørende Lægedistrikterne	168.
68	10. Sept.	Andg. ang. Forstrækninger af Immigrationsfonden til Sukkerrørsdyrkningen paa St. Croix	169.
69	10. Sept.	Tillægsbev. for St. Croix	171.
70	30. Sept.	Andg. om Næringsdrift paa St. Thomas og St. Jan	172.
71	30. Sept.	Andg. ang. Butiksskat paa St. Thomas	178.
72	20. Okt.	Reglm. for Landsbankens Hypotekafdeling	179.
73	3. Nov.	Bek. om Kirkeafgift i Hof Sogn	185.
74	3. Nov.	Bek. om Kirkeafgift i Stadastadur Sogn	186.

Lovenes og Anordningernes Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
75	17. Nov.	Allerh. Kundg. om Overdragelse af Regeringens Førelse til Tronfølgeren	187.
76	19. Nov.	Tillægsbev. for St. Croix	188.
77	19. Nov.	Andg. om Lukning af Butikker paa St. Croix paa Kongens Fødselsdag	189.
78	19. Nov.	Andg. om Salg af Spirituosa paa St. Croix og St. Jan	190.
79	22. Nov.	Bek. ang. Postudveksling mellem Danmark og de dansk vestindiske Øer	194.
80	7. Dec.	Allerh. Kundg. om Kongens Hjemkomst	195.
81	14. Dec.	Bek. om Konvention mellem Danmark og de forenede meksikanske Stater angaaende Udveksling af Postpakker imellem de dansk vestindiske Øer og Meksiko	196.
82	27. Dec.	Bek. om Anvendelse af metrisk System	212.

Allerhøjeste Reskript

Nr. 1.
12te
Januar.

om

Altingets Aabning.

Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Vor synderlige Gunst!

Vi ville herved have Dig som Vor Minister for Vort Land Island bemyndiget til i Vort Navn at aabne Altingets forestaaende ordentlige Samling Mandagen den 15. Februar næstkommende.

Hermed sker Vor Vilje.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 12. Januar 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Os elskelig
Herr Hannes Hafstein, Kommandør af 1ste Grad af Dannebrog og Dannebrogsmand, Vor Minister for Island.

Nr. 2.
12te
Januar.

Tillægsbevilling

til

Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Croix har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Tillægsbevilling til Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909:

Under Post XV. Bygningsudgifter bevilges:

Til Istandsættelse af Værft, Baadehus og Kran i Frederiksted ..... Fr. 1,200

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Kundgørelse

Nr. 3.
30te
Januar.

angaaende

Stadfæstelse paa Forandring i Statuter for Islands Bank af 25. November 1903.

Paa Islands Banks ekstraordinære Generalforsamling den 7. Marts f. A. blev lovmæssig vedtaget følgende Ændring i Bankens Statuter:

I § 4. Paragrafens første Stykke affattes saaledes: „Bankens nuværende Aktiekapital af 3 Millioner Kroner forøges til 5 Millioner Kroner".

Foranstaaende Statutforandring stadfæstes herved i Henhold til Lov af 22. Novbr. 1907 og § 35 i Bankens Statuter af 23. Novbr. 1903.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Islands Ministerium, den 30. Januar 1909.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 4.
5te
Marts.

Tillægsbevilling

til

Budgettet for Kommunen St. Thomas og St. Jan for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Tillægsbevilling til Budgettet for Kommunen St. Thomas og St. Jan for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909:

Under Udgiftspost VIII. „Sundhedsvæsenet" Nr. 6 Litra h. bevilges:

Til Ekstraanskaffelser til Inventariet for Kommunehospitalet og for dets Økonomiafdeling henholdsvis Fr. 1,000 og Fr. 400 ialt..... Fr. 1,400. 00

Under Udgiftspost XIV. „Understøttelser" bevilges:

Understøttelse til afskediget Politibetjent paa St. Jan, Francis Alexander Thomas à Fr. 600 aarlig eller fra 1ste Februar 1909 for indeværende Regnskabsaar..... Fr. 100. 00

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...		15,000.	3,785,239.	75	
2. Udgifter i Anledning af Lov af 4. Maj 1907 om Saltvandsfiskeri.	Kr.	Kr. Ø.			
a. 1. Lønning til Fiskeriinspektøren	4,000.				
2. Kontorholdsgodtgørelse til samme	3,500.				
3. Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til samme, anslaas til.	1,200.	8,700.			
b. Lønning til 2 Fiskerikontrolører		4,883. 33			
c. Lønning til 5 Fiskeriassistenter		8,066. 66			
d. Lønning til 13 Fiskeribetjente		10,400.			
e. Lønning til 2 Maskinmestre, 16 Rorsbetjente, 6 Medhjælpere og 4 Drenge		24,720.			
f. Anskaffelse af Uniformsgenstande til Fiskeriassistenter, Fiskeribetjente, Maskinmestre og Mandskab paa Kontrolfartøjerne		2,305.			
g. Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til Kontrolpersonalet, anslaas til		32,200.			
h. Udgifter til Kontrolfartøjerne og deres almindelige Vedligeholdelse samt andre Udgifter ved Kontrollen, anslaas til ... heraf ekstraordinært 1,800 Kr.		33,800.			
i. Lønning til Fiskerifogder, anslaas til		3,200.			
k. Udgifter ved Aalegaardsnævnet:	Kr.				
1. Honorar til Overnævnet	1,000.				
2. Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til Nævnet og Overnævnet, anslaas til	2,000.	3,000.			
l. Indplantning af Fiskeyngel, indtil		25,000.			
m. Andre Udgifter, anslaas til		6,500.			
			162,774.	99	
3. Udgifter i Anledning af Lov af 4. Maj 1907 om Ferskvandsfiskeri:		Kr.			
a. Lønning til den tilsynsførende		3,200.			
b. Kontorholdsgodtgørelse til samme		1,500.			
c. Diæter og Befordringsgodtgørelse til samme, anslaas til		1,000.			
d. Lønning, Diæter og Befordringsgodtgørelse til Medhjælpere ved Tilsynet		1,880.			
e. Andre Udgifter, anslaas til		1,000.			
			8,580.		
4. Tilskud til „Forsikringen af danske Sejlfartøjer til Fiskeribrug“			30,000.		
5. Til Tilsyn med Fiskerierne i Farvandene inden for Skagen, Limfjorden undtagen			55,000.		
At overføre...			271,354.	99	3,785,239. 75

Anordning

Nr. 5.
5te
Marts.

angaaende

nogle Bestemmelser om Tvangsauktion.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Croix og Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan have vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Anordning:

§ 1.

Naar en fast Ejendom efter forudgaaet Eksekution, Udpantning eller som Følge af Skiftebehandling stilles til Bortsalg ved Tvangsauktion, afholdes i Fremtiden som Regel kun een Auktion.

Denne tillyses ved, at en af Auktionsforvalteren udstedt Auktionsplakat 3 Gange indrykkes i den til offentlige Bekendtgørelser paa Stedet bestemte Avis med et Varsel af mindst 14 Dage fra den første Indrykkelse at regne.

§ 2.

Dog kan Skyldneren saavel som enhver af dem, hvis Rettighed over Ejendommen ved Tvangssalg vil bringes til at ophøre, for saa vidt der ved første Auktion intet Bud sker, eller han ikke i Følge det skete Bud vil faa fuld Dækning for sit Krav, fordre en anden Auktion afholdt, naar han straks paa Auktionsstedet erklærer saadant, imod at han stiller Sikkerhed for Betalingen af de af den ny Auktion flydende Omkostninger, for saa vidt disse ikke maatte blive dækkede ved et højere Bud.

Flere Auktioner afholdes ikke, medmindre alle vedkommende ere enige i, at flere Auktioner forsøges, hvilken Enighed antages at være til Stede, naar en enkelt vedkommende fremsætter saadan Begæring og ingen af de øvrige derimod gør nogen Indsigelse. Den, som er højstbydende ved første Auktion, er, dog ikke i længere Tid end seks Uger, bunden ved sit Bud for det Tilfælde, at der ikke ved 2den Auktion skulde ske ligesaa højt eller højere Bud, eller det skete Bud paa Grund af manglende Sikkerhedsstillelse ej kan antages. Gives der ved 2den Auktion hverken Hammerslag til ham eller til nogen anden, er den højstbydende ved 1ste Auktion løst fra sit Bud, og Forpligtelsen til at vedstaa Budet paahviler heller ikke den eller de højstbydende ved 2den Auktion.

§ 3.

Naar en 2den Auktion skal finde Sted, maa herom udgaa ny Bekendtgørelse med 14 Dages Varsel, der i det mindste indrykkes en Gang i det i § 1 nævnte offentlige Blad.

Det skal i Bekendtgørelsen udtrykkelig bemærkes, at det er 2den og sidste Auktion.

Nr. 5. 5te Marts.

§ 4.

Den i Medfør af denne Anordning stedfundne Bekendtgørelse af Tvangsauktion træder i Stedet for den i Plakat 22de April 1817 § 3 paabudte.

§ 5.

I Honorar til Auktionsrekvirentens juridiske Konsulent kan der i det højeste paalægges Køberen at betale for samtlige i Forbindelse med Auktionen staaende Forretninger 1 pCt. af Købesummen, naar denne overstiger 20,000 Fr. og, hvis den er lavere, kun Honorarer fra 50 til 200 Fr. foruden Rejseomkostninger.

For saa vidt nogen af de øvrige mødende har Krav paa Honorar, bestemmes dette ikke procentvis i Forhold til Købesummen eller Størrelsen af den Fordring, som de skulle værne om, men i Forhold til Ulejligheden ved Mødet og Sagens Beskaffenhed i det hele, ligeledes med Tillæg af Rejseomkostninger.

Tvistes der om Størrelsen af et fordret Honorar, afgør Auktionsforvalteren, hvis Overenskomst ikke kan opnaas ved hans Mægling, Spørgsmaalet ved Kendelse.

§ 6.

Denne Anordning træder i Kraft 3 Maaneder efter at have erholdt kongelig Stadfæstelse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Lov

om

foreløbig Forhøjelse af Indførselsafgift.

Nr. 6.
31te
Marts.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Indtil en Omordning af Landets Skattevæsen har fundet Sted, skal Indførselsafgift erlægges med følgende Beløb:

1.	af al Slags Øl	Kr. 0,10 for hver Pot.
2.	af al Slags Brændevin, Rom, Cognac, Whisky, Arrak og andre Drikkevarer af samme Slags med 8° Styrke eller derunder	— 1,00 - — —
	over 8° og indtil 12° Styrke	— 1,50 - — —
	over 12° og indtil 16° Styrke	— 2,00 - — —
	Af 16° Spiritus, som indføres til Brændsel eller i industrielle Øjemed, erlægges ingen Afgift, naar den under Øvrighedens Opsyn er gjort udrikkelig.	
3.	af Rødvin og hvide Bordvine af samme Slags (ikke musserende), saavel som Kirkevin	— 0,50 - — —
4.	af alle andre spirituøse Drikkevarer, derunder Bitterkompositioner, som ere bestemte til at nydes ublandede, samt af sur Saft	— 1,00 - — —
5.	af Bittervædsker (Bitteressents, Elixir og lignende) eller mindre Beholdere. Efter samme Forhold erlægges Afgiften, hvis Varen indføres i større Beholdere. Saafremt de under Nr. 2, 3 og 4 anførte Drikkevarer, indføres i Beholdere, som rumme mindre end en Pot, erlægges den samme Afgift for hver 3 Pægle, som for hver Pot i større Beholdere.	— 1,00 - — Pægl
6.	af al Tobak, være sig Røgtobak, Skraatobak, Snustobak eller uforarbejdet Tobak	— 1,00 af hvert Pund.
7.	af Cigarer og Cigaretter	— 2,60 - — —

Cigaretter fortoldes iberegnet Papiret og de Æsker eller Daaser, hvori de forhandles.

Tobaksblade, som indføres under Øvrighedens Opsyn og benyttes udelukkende til Badning af Faar, ere undtagne for Indførselsafgift.

Nr. 6. 31te Marts.

8.	af ubrændt Kaffe og Kaffesurrogater af enhver Slags..	13	Øre	af	hvert	Pund.
9.	af brændt Kaffe	18	—	-	—	—
10.	af Sukker og Sirup	$6^1/_2$	—	-	—	—
11.	af The.....	50	—	-	—	—
12.	af Chokolade	25	—	-	—	—
13.	af Kakaopulver	13	—	-	—	—
14.	af alle Sorter Brystsukker og Konfekt	40	—	-	—	—

§ 2.

Ved nærværende Lov ophæves § 1, 1—14 i Toldlov for Island af 8. November 1901 og § 1 i Lov af 31. Juli 1907 om Forlængelse af Gyldigheden af Lov om Forhøjelsesafgift af 29. Juli 1905 samt Nedsættelse af en Kommission mellem Altingssamlingerne.

§ 3.

Denne Lov træder straks i Kraft. Af de ovennævnte Varer, hvorpaa Indførselsafgift er forhøjet eller hvoraf ny Afgift skal svares og som indføres til Landet fra 12. Marts 1909 indtil Loven træder i Kraft, skal der erlægges en Ekstraafgift svarende til Forhøjelsen eller den ny Afgift.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 31. Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 31. Marts 1909.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Allerhøjeste Reskript

Nr. 7.
1ste
April.

om

Altingets Forlængelse og Slutning.

Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Vor synderlige Gunst!

Vi ville herved have Dig som Vor Minister for Vort Land Island bemyndiget til i Vort Navn at meddele Samtykke til, at det nu samværende Alting forbliver sammen saa længe det findes fornødent, dog ikke mere end 4 Uger ud over den i § 3 i Forfatningslov af 3. Oktober 1903 om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Januar 1874 hjemlede ordentlige Samlingstid af 8 Uger,

samt bemyndiget til i Vort Navn at slutte bemeldte Alting ved Udløbet af den lovhjemlede ordentlige Samlingstid eller i Løbet af fornævnte Tidsrum af 4 Uger derefter, naar Tingets Samværen ikke længer findes fornøden.

Hermed sker Vor Vilje.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 1. April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Til Os elskelig
Herr Björn Jónsson, Ridder af Dannebrog,
Vor Minister for Island.

Nr. 8.
30te
April.

Budget

for

Kommunen St. Thomas og St. Jan for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt; Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Budget for Kommunen St. Thomas og St. Jan for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910:

	Indtægter.	Fr.	Fr.	Fr.
A.	*Direkte Skatter:*			
	1. Grund- og Bygningsskat	51,500.		
	2. Husskat	28,000.		
	3. Næringsskatter	37,000.		
	4. Lygteskat	15,000.		
	5. Heste-, Vogn- og Baadeskat	8,500.		
			140,000.	
B.	*Indirekte Afgifter:*			
	1. Told paa St. Thomas	175,000.		
	2. Told paa St. Jan	»		
	3. Andel i Havnekassens Overskud	49,400.		
	4. Gebyrer ved Toldvæsenet	100.		
	5. Auktionssalær og Auktionsafgifter	1,000.		
	6. Afgift af Ejendomsoverdragelser uden Auktion	800.		
	7. Afgift af Arv	1,700.		
	8. Retssportler og Politigebyrer	25,000.		
	9. Stempelafgift	4,000.		
	10. Bestallingsgebyrer	200.		
	11. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve etc.	12,000.		
	At overføre...	269,200.	140,000.	

Nr. 8. Budget af 30. April for St. Thomas og St. Jan Kommune for 1909—1910.

	Fr.	Fr.	Fr.
Overført...	269,200.	140,000.	
12. Postintrader	55,000.		
13. Andel i Afgiften fra det danske Kolonial-lotteri	»		
14. Rombodafgift	7,300.		
		331,500.	
C. *Adskillige Indtægter*	.....	12,000.	
I alt Indtægt...	.....	.....	483,500.

Reservefonden.	Fr.	Fr.	Fr.
1. Renter af Fondens Beholdning til 1. April 1910.	.....	3,500.	
2. Tilskud fra Kolonialkassen for Finansaaret 1909—1910	.....	25,000.	
der overføres til Fondens Kapitalkonto.			28,500.
I alt...	.....	.....	28,500.

Udgifter.	Fr.	Fr.	Fr.
I. Udgifter ved Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan:			
1. Assistenten, Lønning	.....	3,500.	
2. Budløn	.....	990.	
3. Skrivematerialier, Trykningsomkostninger og uforudsete Udgifter (deri indbefattet Belysning og Is) anslaaede	.....	2,500.	
4. Indretning af Kommunens Ejendom i Krystalgade til Brug for Kolonialraadets Udvalgs Møder, Møblering af Værelser etc.	.....	1,300.	
5. Til lønnet Assistance for Kommunaludvalget, indtil	.....	1,000.	
			9,290.
II. Rets- og Politivæsenet:			
1. Underdommeren, Skriveren og Politimesteren paa St. Thomas, Lønning	12,000.		
Alderstillæg	750.		
Politimesteren, Rejseomkostninger indtil	1,500.		
		14,250.	
2. Retsfuldmægtigen (Politiassistenten):			
Lønning	6,500.		
Alderstillæg	1,000.		
Hestehold	750.		
		8,250.	
3. Kontorhold:			
1 Kontorist à Fr. 375 mdl.	4,500.		
1 — - - 300 —	3,600.		
At overføre...	8,100.	22,500.	9,290.

Nr. 8. Budget af 30. April for St. Thomas og St. Jan Kommune for 1909—1910.

Nr. 8. 30te April.

		Fr.	Fr.	Fr.
	Overført...	8,100.	22,500.	9,290.
	1 Kontorist à Fr. 250 mdl.	3,000.		
	1 — - - 200 —	2,400.		
	1 — - - 125 —	1,500.		
	Personligt Tillæg til 1 Kontorist.....	528.		
			15,528.	
4.	Et Kontorbud (Klokkeringer)	.....	960.	
5.	Kontorrekvisitter og Inventarium indtil.	.....	2,400.	
6.	Forskellige Udgifter saasom Rengøring, Belysning etc. indtil	.....	1,500.	
7.	Overbetjenten Lønning à Fr. 333. 33 mdl.	4,000.		
	2 Betjente: — - - 250. 00 —	6,000.		
	2 — : — - - 225. 00 —	5,400.		
	2 — : — - - 200. 00 —	4,800.		
	2 — : — - - 175. 00 —	4,200.		
			24,400.	
8.	Uniformer til 5 Kontorister, Overbetjenten og 8 Betjente	.....	2,000.	
9.	Medicin til Kontorister, Bud og Betjente og Hospitalsophold for Kontorister og Betjente	.....	1,450.	
10.	Hestehold til Betjente, indtil	.....	1,000.	
11.	Landfogden paa St. Jan, Lønning Fr. 10,000, hvoraf dog kun vil blive forbrugt	7,500.		
	Alderstillæg	1,500.		
	Til Hestehold og Kontorrekvisitter	1,000.		
			10,000.	
12.	Til 2 Politibetjente i St. Jan, Lønninger	3,500.		
	Uniformer	250.		
			3,750.	
13.	Salærer og Rejseomkostninger til Sagførere i offentlige Sager og for Oversættelser i saadanne, anslaaet.....	.....	500.	
				85,988.
III.	*Toldvæsenet:*			
1.	Vederlag til Postmesteren for Varetagelsen af Toldintendantforretningerne	.....	2,000.	
2.	Til Kontorhold og Rekvisitter m. m. efter specificerede Regninger indtil	.....	6,000.	
				8,000.
IV.	*Postvæsenet:*			
1.	Lønning til Postmesteren paa St. Thomas	.....	10,000.	
2.	To Assistenter, 1 à Fr. 4200 og 1 à Fr. 3000	7,200.		
	To Postbude à Fr. 1,800	3,600.		
	En Kårl	900.		
	At overføre...	11,700.	10,000.	103,278.

		Fr.	Fr.	Fr.
	Overført...	11,700.	10,000.	103,278.
	Anskaffelse og Vedligeholdelse af Kontorrekvisitter og Inventariesager samt til uforudsete Udgifter	3,050.		
			14,750.	
3.	Lønning til Fuldmægtigen i Postkontoret		6,000.	
4.	Lønning til Postmesteren paa St. Jan		150.	
5.	Betaling for Søtransport og Transit, anslaaet.....		9,400.	
6.	Leje af en Postbaad imellem St. Thomas og St. Jan		1,000.	
7.	Leje af en Sejlskonnert til Post- og Transportfartøj imellem de dansk vestindiske Øer Fr. 8,000, deraf Halvdelen		4,000.	
				45,300.
V.	*Telegrafvæsenet:*			
	Tilskud til „The West-India & Panama Telegraph Co. Limited.“.....		15,000.	
				15,000.
VI.	*Brandvæsenet:*			
1.	Brandmajoren, Lønning		1,600.	
2.	Adjutanten hos samme, Lønning.....		800.	
3.	Uniformer til ulønnede Officerer.....		600.	
4.	Lønning til fast Mandskab ved Sprøjterne og til to Trommeslagere....		7,440.	
5.	For Tilsyn med Sprøjterne:			
	Opsynsmanden ved Hoveddepotet	1,620.		
	Tilsyn med Sprøjterne ved Casimirtorvet	300.		
			1,920.	
6.	Andre Udgifter:			
	Til Vedligeholdelse af Inventariet ...	1,250.		
	Til Anskaffelse af Uniformer og Hjelme	1,350.		
			2,600.	
				14,960.
VII.	*Gader og offentlige Veje:*			
1.	Renholdelse af St. Thomæ Bys Gader		13,900.	
2.	Reparation af Gader og Pladser m. m..		9,800.	
3.	Lønning Fr. 3,000, Hestehold Fr. 750, Hospitalsophold og Medicin Fr. 50 for Gadebetjenten		3,800.	
4.	Reparation af Landevejene paa St. Thomas		5,000.	
5.	Reparation af Landevejene paa St. Jan.		2,000.	
6.	Gadebelysning.....		22,100.	
				56,600.
VIII.	*Undervisningsvæsenet:*			
1.	Lønning til en Assistent for Skoledirektøren, St. Thomæ Andel	750.		
	At overføre...	750.		235,138.

Nr. 8. Budget af 30. April for St. Thomas og St. Jan Kommune for 1909—1910.

Nr. 8.
30te
April.

	Fr.	Fr.	Fr.
Overført...	750.		235,138.
2. Lønning og Alderstillæg til Lærerne ved Kommuneskolerne i St. Thomæ By foruden eventuelt yderligere Alderstillæg.	14,940.		
3. For Timelærere ved Kommuneskolerne..	6,440.		
4. Andre Udgifter vedrørende Kommuneskolerne:			
Inventarium, Skolebøger, Materialer til Haandarbejder ved Kommuneskolerne i St. Thomæ By ... .Fr. 2,000.00			
Eksamenspræmier .....Fr. 300.00			
Til et Skolebud ....Fr. 1,500.00			
Til Kontorrekvisitter, Trykningsudgifter samt til Kontorhjælp ved Affattelsen af Lister over skolepligtige Børn .....Fr. 500.00			
Til Rengøring ..... .Fr. 600.00			
Til Flytning og Istandsættelse af den zoologiske Samling....Fr. 200.00			
	5,100.		
		27,230.	
5. Understøttelse til private Elementærskoler m. m.	.....	4,250.	
6. Undervisningsvæsenet i Landskolerne paa St. Thomas og St. Jan:			
a. Lønninger til Lærerne ved St. Thomæ Landskoler	3,445.		
b. Lærerhjælp og Undervisning i Haandarbejde ved St. Thomæ Landskoler..	480.		
c. Lønninger til Lærerne ved St. Jans Landskoler.....	2,595.		
d. Undervisning i Haandarbejde ved St. Jans Landskoler	360.		
e. Skolebøger, Eksamenspræmier m. m.	400.		
f. Leje af Skolebygninger, Rejseomkostninger og andre ubestemte Udgifter .	1,370.		
		8,650.	
7. Gratiale til Lærerne ved Landskolerne .	.....	600.	
			40,730.
IX. Sundhedsvæsenet:			
1. Landfysikus for St. Thomas og St. Jan for Lægetilsyn med Kommunehospitalet og for offentlige Lægeforretninger....	.....	3,000.	
2. Til Besørgelse af Kommunelægeforretningerne.....	.....	6,000.	
At overføre...		9,000.	275,868.

Nr. 52. 1ste April.

			Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...		271,354. 99	3,785,239. 75
6.	Til Præmier for Drab af Sælhunde og Aalekrager anslaas		4,000.	
7.	Til Driften af dansk biologisk Station		30,098.	
8.	Til Dansk Fiskeriforening		20,400.	
9.	Understøttelse til Skibbygmester E. C. Benzon af Nykøbing paa Falster		1,000.	
10.	Til Bemanding og Drift af Redningsdamperen „Vestkysten“		55,985.	
	Heraf ekstraordinært 27,000 Kr.			
11.	Til Bemanding og Drift af Redningsdamperen „Vesterhavet“		38,612.	
12.	Til Varetagelse af det danske Fiskeris Interesser i Udlandet, anslaas		10,000.	
13.	Til Tilsyn med Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaa m. m.		8,799. 98	
14.	Til Pasning og Vedligeholdelse af forskellige Ledefyr for Fiskere, anslaas		2,900.	
15.	Tilskud til Fiskerskoler:	Kr.		
	a. Til Fiskerskipperskolen i Frederikshavn	2,000.		
	b. Til Fiskerskolen i Vallekilde	1,200.		
	c. Til Fiskerskolen i Esbjerg	1,000.		
	d. Til Fiskerskipperskolen i Grenaa	700.		
			4,900.	
16.	Tilskud til Driften af Udklækningsanstalten „Frøjk“		3,000.	
17.	Til Rejseunderstøttelser til Fiskere		5,000.	
	Heraf ekstraordinært 1,000 Kr.			
18.	Til Vedligeholdelse og Tilsyn med Faresignalstationer for Fiskere, indtil		2,000.	
19.	Tilskud til Pasning af Faresignalstationer for Fiskere		3,000.	
20.	Til Indsamling og Bearbejdelse af statistiske Oplysninger om Fiskeriet i Danmark		6,000.	
				467,049. 97
C.	Matrikulsvæsenet:			
1. a.	Lønninger til de i Matrikulskontoret ansatte Bestillingsmænd	Kr. Ø. 71,333. 31		
	b. Honorarer til 5 Overrevisorer	2,500.		
	c. Til Medhjælp	8,000.		
			81,833. 31	
2. a.	Til Arbejder vedrørende Matrikulens Vedligeholdelse	Kr. 16,000.		
	b. Til Arbejder foranledigede ved indkomne Begæringer om Genparter af Matrikulens Dokumenter, anslaas	11,300.		
	At overføre. .	27,300.	81,833. 31	4,252,289. 72

	Fr.	Fr.	Fr.
Overført...		9,000.	275,868.
3. Til Udgifter ved Kommunelægens Besøg paa St. Jan, anslaaet	.....	1,000.	
4. For veterinært Tilsyn med indførte Kreaturer	.....	2,000.	
5. 2 Jordemødre paa St. Thomas, Lønning	3,200.		
1 Jordemoder paa St. Jan, Lønning og Befordringsgodtgørelse	1,500.		
		4,700.	
6. Betaling til Jordemødrene for Tilsyn med fattige Barselkvinder	.....	2,000.	
7. Udgifter til St. Thomæ Kommunehospital:			
a. Lønninger	15,060.		
b. Forplejning af Syge og Tyende .....Fr. 22,000.00			
Forplejning af sindssyge og spedalske paa Asylet ved Richmond 1,000.00			
	23,000.		
c. Medicin til Hospitalet 6,500.00			
do. til Patienterne paa Richmond 700.00			
	7,200.		
d. Forplejning til og Understøttelse af fattige syge uden for Hospitalet ..	8,000.		
e. Ligkister og Grave	1,500.		
f. Inventarium og Skrivematerialier ...	4,000.		
g. Til Opførelse af et Plankeværk omkring Kommunehospitalet	2,300.		
h. Til Omdannelse af og Forbedring i Hospitalets Operationsstue.....	2,400.		
	63,460.		
med Fradrag af forventet Indtægt fra betalende Patienter	15,000.		
		48,460.	
8. Til Hospitalslægen for Undersøgelser af veneriske Patienter, anslaaet.....	.....	200.	
9. Betaling for Ligsynsforretninger, anslaaet	.....	500.	
			67,860.
X. Fattigvæsenet:			
1. Til Understøttelse af fattige i St. Thomas.	.....	17,500.	
2. Til Medicin for fattige, anslaaet	.....	2,500.	
3. Udgifter til Begravelse af fattige, anslaaet	.....	1,500.	
4. Til Understøttelse af fattige paa St. Jan	.....	2,000.	
At overføre...		23,500.	343,728.

Nr. 8. 30te April		Fr.	Fr.	Fr.
	Overført...		23,500.	343,728.
	5. Til Bortsendelse af fattige, der ikke ere hjemmehørende her, og til uforudsete Udgifter	.....	500.	
				24,000.
	XI. Fængselsvæsenet:			
	1. Lønning og Uniform til en Arrestforvarer		2,543.	
	2. Lønninger til 2 Opsynsmænd à Fr. 125.00 maanedlig	.....	3,000.	
	3. Til Arrestanters og Straffefangers Forplejning, anslaaet	.....	6,000.	
	4. Andre Udgifter.....	.....	1,500.	
	5. Medicin til og Hospitalsophold for Arrestforvarer og Fanger	.....	1,000.	
				14,043.
	XII. Forskellige Udgifter:			
	1. Leje af Told- og Postkontor.....	.....	2,100.	
	2. Tilsyn med Jordklosetter i offentlige Bygninger	.....	2,280.	
	3. Udgifter ved de offentlige Grunde og Anlæg anslaaet	.....	1,000.	
	4. Graverens Lønning	.....	750.	
	5. De almindelige Kirkegaardes Vedligeholdelse m. m.	.....	1,500.	
	6. Tilskud til Understøttelse af et civilt Musikkorps, indtil.....	.....	4,000.	
				11,630.
	XIII. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter;			
	I. Honorar for bygningskyndigt Tilsyn med Kommunens Bygninger.....	.....	4,000.	
	II. Vedligeholdelse af de offentlige Bygninger:			
	1. Politistationen i Fortet.....	3,000.		
	2. Politistationen paa Casimirtorvet.....	100.		
	3. De to Landskoler	400.		
	4. De tre Kommuneskoler.....	1,000.		
	5. Kommunehospitalet og Fattighuset	5,000.		
	6. Epidemihospitalet	300.		
	7. Sprøjtehuset.....	200.		
	8. De offentlige Priveter	200.		
	9. Fiskeboderne.....	100.		
	10. Torvehallen	200.		
	11. Rets- og Arrestlhuset i Cruzbay	1,000.		
	12. Uforudsete Udgifter og mulige Overskridelser af Overslaget	1,000.		
			12,500.	
	III. Ubestemte Udgifter.....	.....	15,000.	
				31,500.
	At overføre...			424,901.

Nr. 8. Budget af 30. April for St. Thomas og St. Jan Kommune for 1909—1910.

		Fr.	Fr.	Bit.	Fr.	Bit.
	Overført...				424,901.	
XIV.	*Pensioner.*					
	1. Fhv. Politimester Fischer	.....	6,166.	67½		
	2. Fhv. Toldintendant H. R. Anthon	.....	8,238.	90		
	3. Enken efter afg. Landfoged Schellerup	.....	883.	32½		
	4. Fhv. Byfoged H. Hansen	.....	4,055.	05		
	5. Fhv. Overdommer H. A. Jürs, St. Thomæ Andel	.....	4,397.	22½		
					23,741.	17½
XV.	*Understøttelser:*					
	1. Enken efter afd. Kolonialraadsassistent O. Hansen	.....	450.			
	2. Fhv. Gadebetjent E. B. Rasmussen	.....	750.			
	3. Enken efter afd. Kammerraad, Toldfuldmægtig Gjellerup	.....	520.	82½		
	4. Fhv. Lærerinde, Frk. Louise Wiewall	.....	900.			
	5. Fhv. Lærerinde Fru C. L. Howard	.....	900.			
	6. Fhv. Fuldmægtig paa Toldkammeret, Colberg	.....	1,125.			
	7. Fhv. Politibetjent Ebbesen	.....	900.			
	8. Fhv. Bud i Toldkammeret J. de Windt	.....	480.			
	9. Fhv. Politibetjent Johansen	.....	1,000.			
	10. Fhv. Politibetjent Jensen	.....	1,000.			
	11. Fhv. Politibetjent Thomas	.....	600.			
					8,625.	82½
XVI.	*Tilskud til Reservefonden*	.....	.....		25,000.	
	I alt Udgift...	.....	.....		482,268.	00

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Nr. 9.
1ste
Maj.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11. Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 1ste Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 10.
12te
Maj.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark. de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 1ste d. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 12te Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 11.
27de
Maj.

Tillægsbevilling

til

Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Croix har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Tillægsbevilling til Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909:

	Fr.	Bit.
Under Post III. Rets- og Politivæsenet, bevilges:		
1. Til Kontorhold ved Underdommer-, Skriver- og Politimester Embedet i Christiansteds Jurisdiktion, efter specificerede Regninger, ekstraordinært indtil	300.	00
Under Post X. Sundhedsvæsenet, bevilges:		
Til Forøgelse af Inventarium i Anledning af Opførelsen af en ny Sindssygeanstalt ved Richmond	1,710.	00
Under Post XV. Bygningsudgifter, bevilges:		
Til Opførelse af en Sindssygeanstalt ved Richmond	41,700.	00
Under Post XVI. Ubestemte Udgifter, bevilges:		
Til Refusion af Indførselstold erlagt:		
a. Af et Harmonium til det lutherske Menighedshus i Frederiksted	62.	50
b. Af et Harmonium til The Bible Home and Foreign Missionary Society	16.	25
c. Af Stole til do.	38.	25
d. Af Gaver til Børnehjemmene i Christiansted og Frederiksted og af en Vogn til førstnævnte Hjem	170.	05
e. Af Inventar m. m. til Børnehjemmet „Ebenezer“ i Frederiksted	205.	65
f. Af Inventarium m. v. til „St. Croix højere Skole“.	297.	35

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 27de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Nr. 12.
3die
Juni.

Anordning

hvorved

den i Loven af 13de Novbr. 1903 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til forskellige britiske Kolonier.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At da der er sikret dem, som i Island drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjærgværk, Handel eller anden Næring samme Adgang til Beskyttelse for Varemærker i de britiske Kolonier: Canada, Australien, New Zealand, Kap, Natal, Bahamaøerne, Barbados, Ceylon, Grenada, Hongkong, Jamaica, Malta, Saint-Vincent, Trinidad og Leeward Islands som disses egne Undersaatter, saa ville Vi i Henhold til den Bemyndigelse, som dertil er givet ved Lov om Varemærker af 13de Novbr. 1903 § 15 herved have anordnet, at den Beskyttelse for Varemærker, som nysnævnte Lov hjemler, skal ogsaa blive dem til Del, der i de fornævnte britiske Kolonier drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjærgværk, Handel eller anden Næring, under samme Betingelser som i Anordning af 20de Juli 1907 ere fastsatte i Forhold til Storbritannien og Irland.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 3die Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Nr. 12. Anordning af 3. Juni, hvorved den i Loven af 13. Novbr. 1903 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til forskellige britiske Kolonier.

Nr. 13.
11te
Juni.

Anordning

for

St. Croix om Foranstaltninger mod Sygdomme hos Bomuldsplanten.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Croix har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Anordning:

§ 1.

Ethvert Areal, som anvendes til Dyrkning af Bomuld, skal, saafremt dette ikke forinden maatte være gjort, ryddes for alle paa samme værende Bomuldsplanter ved Oprykning og Opbrænding af disse een Gang aarlig i Løbet af et samlet Tidsrum af 4 Uger, hvis Begyndelse fastsættes for hvert Aar af den i § 3 nævnte Kommission.

Rydningsfristen er een og den samme for alle Bomuldsdyrkere.

Forpligtelsen til at lade Rydningen foretage paahviler Bomuldsdyrkeren.

§ 2.

Plantning af Bomuld maa ikke finde Sted førend 4 Uger ere forløbne efter Udløbet af den i Medfør af § 1 foreskrevne Frist.

§ 3.

Kolonialraadet vælger i sit første ordinære Møde i hvert Kalenderaar 4 Bomuldsdyrkere, der med en af Guvernementet udnævnt Formand udgøre en Kommission, som for det paagældende Aar træffer de i § 1 nævnte Foranstaltninger og i det hele paaser, at Forskrifterne i §§ 1 og 2 efterleves.

Enhver Bomuldsdyrker er pligtig til at modtage det paa ham faldne Valg.

§ 4.

Findes noget Areal ikke ryddet inden Udløbet af den i Medfør af § 1 foreskrevne Frist, foranstalter Kommissionen det i saa Henseende fornødne Arbejde udført for vedkommende Ejers eller Brugers Regning.

Udgiften hertil udredes forskudsvis af Kolonialkassen og kan inddrives ved Udpantning.

§ 5.

Kommissionen og de af denne bemyndigede Personer have fri og uhindret Adgang til ethvert Terrain for at føre det fornødne Tilsyn og udføre de i § 4 nævnte Foranstaltninger.

§ 6.

Overtrædelse af Forskriften i § 2 straffes med Bøder fra 50 til 1,000 Fr.

Den, som lægger Hindringer i Vejen for den Kommissionen og de af denne bemyndigede Personer hjemlede Adgang, anses med Bøder fra 100—2,000 Fr, for saa vidt hans Forhold ikke efter den almindelige Lovgivning maatte medføre strengere Straf.

Sagerne behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Kolonialkassen.

§ 7.

Denne Anordning, som vil være at forelægge Kolonialraadet til Revision inden Udgangen af Aaret 1911, træder i Kraft den 1ste Januar 1910, og fra samme Dato ophæves Anordning af 1ste April 1908 for St. Croix om Foranstaltninger mod Sygdomme hos Bomuldsplanten.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Nr. 14. 11te Juni.

		Fr.	Fr.	Fr.
	Overført...	.....	.....	241,680.
VI.	*Post- og Telegrafvæsenet:*			
	Tilskud til The West India & Panama Telegraph Company	.....	5,000.	
	Andre Udgifter	.....	24,100.	
				29,100.
VII.	*Milice- og Brandvæsenet:*			
	Hestehold for Brandmajorerne à Fr. 960 ...	.....	1,920.	
	Anskaffelse af nyt Inventarium	.....	525.	
	Tilsyn med Sprøjterne og andre Udgifter ...	.....	1,540.	
	Løn til faste Brandfolk	.....	375.	
	Til Ordenskorpset	.....	1,200.	
				5,560.
VIII.	*Vejvæsenet, Gader m. m.:*			
	Lønning til Formanden i Vejkommissionen .	.....	1,500.	
	Vederlag til Vejinspektørerne	.....	2,400.	
	Reparationer af Gader, Brønde og Broer i Byerne	.....	2,575.	
	Gaders og offentlige Pladsers Belysning	.....	1,500.	
	Betaling for Grusgrave	.....	400.	
				8,375.
IX.	*Undervisningsvæsenet.*			
	Lønning til Lærerne ved Byskolerne	.....	19,620.	
	Lønning til Lærerne ved Landskolerne	.....	17,220.	
	Andre Udgifter	.....	8,880.	
	Lønning til en Assistent for Skoledirektøren, St. Croix Andel.....	.....	750.	
	Leje af Skolelokale paa „Friedensfeld“	.....	1,080.	
	Tilskud til St. Croix højere Skole indtil....	.....	15,000.	
	Til et Kursus i dansk for Lærerne.....	.....	2,000.	
	Til Hjælp ved F. C. Mc. Farlanes Uddannelse som Lærer	.....	500.	
				65,050.
X.	*Sundhedsvæsenet:*			
	Lønning til Landfysikus og 2 offentlige Læger	.....	10,440.	
	Lønning til en Dyrlæge	.....	3,300.	
	Kommunehospitalerne	.....	117,680.	
	Karantænevæsenet	.....	500.	
	Rejsegodtgørelse for Jordemødre	.....	2,280.	
	Tilskud til Børnehjem	.....	2,500.	
	Godtgørelse til Hospitalslægerne for Undersøgelser efter Anordning af 6te Juli 1906.	.....	600.	
	Lønning og Husleje til Jordemødre	.....	12,960.	
				150,260.
	At overføre...	.....	.....	500,025.

	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	27,300.	81,833. 31	4,252,289. 72	
c. Ekstraordinært: Til Bestridelse af Udgifter ved Berigtigelse af Matrikulskortene og Skyldsætningsforholdene i Anledning af Forandring af Kystlinien.....	2,000.			
		29,300.		
3. Til ekstraordinære Udgifter.....		20,000.		
		131,133. 31		
De Indtægter, der ville tilfalde Statskassen for udfærdigede Genparter af Matrikulens Dokumenter, anslaas til		40,292. 39		
Statskassens Tilskud anslaas saaledes til...		.....	90,840. 92	
I alt Udgift for Landbrugsministeriet...		.....	4,343,130. 64	

	Fr.	Fr. Bit.	Fr. Bit.
Overført...	.....	.....	500,025.
XI. Fattigvæsenet:			
Pengeunderstøttelser	.....	47,500.	
Medicin	.....	2,000.	
Begravelsesudgifter.....	.....	7,000.	
Lægetilsyn med fattige paa Landet.....	.....	2,000.	
			58,500.
XII. Fængselsvæsenet:			
Lønninger til Opsynet	.....	16,560.	
Tyendehold	.....	2,220.	
Forplejning	.....	15,000.	
Forskellige mindre Udgifter	.....	7,900.	
			41,680.
XIII. Bidrag til Rombodfondet	.....	.....	7,200.
XIV. Forskellige Udgifter.....	.....	.....	11,180.
XV. Bygningsudgifter:			
Lønning til Bygningsinspektøren	2,500.		
Rejseomkostninger	960.		
Tillæg	540.		
		4,000.	
Andre Udgifter.....	.....	18,200.	
			22,200.
XVI. Ubestemte Udgifter	.....	.....	10,000.
XVII. Pensioner	.....	.....	19,436. 65
I alt Udgift...	.....	.....	670,221. 65

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 15.
9de
Juli.

Lov

om

Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1906 og 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:.

	Bevilling.		Regnskab.	
I. Indtægt.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods	86,000.	„	109,236.	31
2. Bygningsafgift	20,000.	„	23,453.	25
3. Indkomstskat	32,000.	„	47,579.	87
4. Sportler	76,000.	„	115,134.	86
5. Afgift af Arv	6,000.	„	7,334.	69
6. Fyrafgift	20,000.	„	34,472.	95
7. Gebyrer for Bevillinger	7,600.	„	11,514.	97
8. Udførselsafgift af Fisk og Tran m. v. med Fradrag af 2% for Oppebørselen	130,000.	„	324,806.	32
9. Indførselsafgift af Spirituosa med Fradrag af 2% for Oppebørselen	286,000.	„	427,707.	64
10. Indførselsafgift af Tobak, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	286,000.	„	303,246.	95
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	624,000.	„	800,754.	94
12. Indførselsafgift af The, Chokolade og Brystsukker med Fradrag af 2% for Oppebørselen	20,800.	„	37,332.	43
13. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikke	36,000.	„	31,000.	„
14. Indtægter af Postvæsenet	80,000.	„	197,346.	43
15. Indtægter af Telegraf- og Telefonvæsenet	22,500.	„	55,092.	43
16. Indtægt af Fangernes Arbejde i Strafanstalten i Reykjavik	1,200.	„	965.	53
17. Mulkter for Overtrædelse af Fiskerilovgivningen	„	„	98,290.	31
18. Tilfældige Indtægter	10,000.	„	7,154.	74
19. Afgifter af Landskassens Jordegods med Fradrag af Administrationssalær, Salærer til Præster m. m.	46,000.	„	53,855.	77
20. Indtægter af Kirker	130.	„	189.	36
21. Indtægt af Dobbeltspatminen i Helgustadafjæld	4,000.	„	4,160.	71
22. Indtægt af Svovlminerne	1,980.	„	„	„
23. Indtægt af Eldey	2,000.	„	1,500.	„
24. Renter af Reservefondens Kapitaler	79,000.	„	85,639.	51
Afdrag paa Laan: Bevilling Kr. 89,036. 12 Regnskab – 132,906. 83				
25. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken	15,000.		15,000.	„
26. Renter af Kapitaler indestaaende i Banker	19,000.	„	27,304.	92
27. Landskassens Andel af Islands Banks Overskud	„	„	14,321.	„
At overføre...	1,911,210.	„	2,834,395.	89

		Bevilling. Kr. Ø.	Regnskab. Kr. Ø.
	Overført...	1,911,210. „	2,834,395. 89
28.	Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Febr. 1880	4,000. „	6,549. 67
29.	Tilbagebetaling af Gageforskud til Embedsmænd	1,200. „	2,415. 62
30.	Tilbagebetaling af andre forskudsvis udredede Summer	4,000. „	37,043. 39
31.	Tilskud fra Statskassen	120,000. „	120,000.
32.	Underskud	„ „	111,832. 49
	Ialt...	2,040,410. „	3,112,237. 06

II. Udgift.

1.	Udgifter til Regeringen	96,000. „	99,144. 39
2.	Til Altinget og til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskabet	41,600. „	63,453. 60
3.	Til Justits- og Politivæsenet m. m.:		
	A. Justits- og Politivæsenet	180,330. „	173,728. 66
	B. Forskellige Udgifter	23,350. „	39,835. 17
4.	Til Lægevæsenet	240,956. 64	241,386. 01
5.	Til Samfærdselsvæsenet:		
	A. Postvæsenet	159,200. „	189,127. 21
	B. Vejvæsenet	184,900. „	220,257. 97
	C. Dampskibsfarten	117,100. „	111,100. „
	D. Telegrafforbindelsen	444,888. 53	476,067. 19
	E. Fyrvæsenet	35,532. „	31,580. 92
6.	Til Kirke- og Undervisningsvæsenet:		
	A. Gejstligheden	54,400. „	54,733. 92
	B. Undervisningsvæsenet	253,296. „	242,814. 84
7.	Videnskab og Litteratur	99,060. „	94,406. 38
8.	Til praktiske Formaal	340,020. „	367,420. 27
9.	Til Udredelse af Gageforskud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud	5,200. „	28,484. 28
10.	Til Pensioner og Understøttelser	108,900. „	119,737. 55
11.	Til uforudsete Udgifter	3,000. „	25,872. 97
12.	Udbetalinger ifølge Tillægsbevillingslove og nye Love	„ „	533,085. 73
	Ialt...	2,387,733. 17	3,112,237. 06

Reservefondens Aktiver beløb den 31. December 1907... Kr. 1,210,428. 32
Landskassens Indtægtsrestancer s. D. — 77,400. 42
Landskassens Kassebeholdning s. D. — 340,068. 29
I Landsbanken paa Kontokurant s. D. Kr. 328,000. 00
I Islands Bank - — - - - — 153,381. 00

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 16.
9de
Juli.

Lov

om

Tillægsbevilling for Aarene 1906 og 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1906 og 1907 og Tillægsbevillingslov af 16. Novbr. 1907 for Aarene 1906 og 1907 opførte Udgifter bevilges 278,655 Kr. 13 Øre til de i efterfølgende §§ 2—11 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 8 opførte Udgifter bevilges:

Til Post	5.	Til Assistenter og Kontorhold	Kr. 1,345. 39
—	6.	Til Vedligeholdelse af Ministeriumsbygningen	— 1,917. 99
			Kr. 3,263. 38

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 10 opførte Udgifter bevilges:

Til B. Forskellige Udgifter.

Til Post	1. b.	Trykning og Papir til Regeringstidende	Kr. 5,658. 66
—	1. c.	Trykning og Papir til statistiske Meddelelser samt for Extraarbejde	— 1,142. 46
—	1. d.	Forsendelsesudgifter	— 872. 45
—	1. e.	Til Udgivelse af Register til Regeringstidende..	— 799. 20
—	3.	Til Anskaffelse af 3 kemiske Brandsprøjter	— 500. 93
			Kr. 8,973. 70

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 til Samfærdselsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Til A. Til Postvæsenet.

Til Post	1. b. 1.	Til Postexpeditører uden for Reykjavik	Kr.	368. »	
—	1. C.	Til Brevsamlere	—	603. »	
—	2.	Til Posternes Befordring	—	9,013. 25	
—	4. d.	Tryksager	—	12,547. 17	
	e.	Til Rekvisitter	—	4,063. 50	
	f.	Udbringelse af Breve i Reykjavik	—	400. »	
	h.	Tilfældige Udgifter	—	514. 55	
	i.	Bygnings- og Inventarieudgifter	—	2,462. 36	
					Kr. 29,971. 83

Til B. Til Vejvæsenet.

Til Post	1. b.	Ingeniørens Rejseomkostninger	Kr.	616. 19	
—	3.	Til Tilførselsveje	—	30,305. 72	
—	6.	Til Redskaber og Værktøj	—	9,758. 22	
		Resterende Omkostninger ved Broen over Lagarfljot	—	3,425. 75	
		Til Opførelse af Bro over Hvitaa og over Tungufljot	—	10,089. 09	
					Kr. 54,194. 97

Til D. Til Telegrafer og Telefoner.

Til Post	2.—3.	Til Landliniens Anlæg og Telefonforbindelsen mellem Seydisfjord over Akureyri til Reykjavik	Kr.	67,527. 57	
		Til Opmaaling af Landlinien og Anbringelse af Kilometer-mærker	—	1,733. 46	
—	5.	Til Landliniens Drift	—	3,772. 30	
					Kr. 73,033. 33

Til E. Til Fyrvæsenet.

Til Post	d. 7.	Til Opførelse af Bolig til Fyrpasseren ved Skagataafyret	Kr.	388. 45	
—	m.	Til Opførelse af et Fyr paa Vestmannøerne	—	363. 25	
					Kr. 751. 70
					Kr. 157,951. 83

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 13 til Kirke- og Undervisningsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Nr. 16. 9de Juli.

Til Post B. III. c. 3. Til Istandsættelse af den højere Almenskoles Bygning	Kr.	17,777. 69
— B. V. b. Forskellige Udgifter ved Navigationsskolen	—	149. 59
Til samme Post jfr. Tillægsbevillingslov 16. Novbr. 1907 for Aarene 1906 og 1907, til Udvidelse og Forbedring af Skolebygningens Kælder	Kr.	366. 07
	Kr.	18,293. 35

§ 6.

Som Tillæg til de i Finanslovens § 15 til praktiske Formaal opførte Udgifter bevilges:

Til Post 2. Ingeniørens Rejseomkostninger	Kr.	178. 95
— 6. Til Udryddelse af Faareskab	—	52,389. »
Leje af Gullfoss fra 1. Septbr.—31. Decbr. 1907	—	100. »
	Kr.	52,667. 95

§ 7.

Som Tillæg til de i Finanslovens § 18 omhandlede Udgifter bevilges:

1. Til en Guldkrans til Kong Christian den Niendes Baare og andre Udgifter i Anledning af Kongens Død	Kr.	2,694. 15
2. Omkostninger ved Kommissionen til Behandling af kirkelige Forhold	—	778. 79
3. Til Indkøb af et Guldur med Inskription som Præmie for Bjærgning af en Skibsbesætning	—	225. »
4. Understøttelse til Sigurdur Pjetursson til at gøre sig bekendt med Opsyn med Straffefanger i Udlandet	—	500. »
5. Til Anskaffelse af Uniform til Opsynsmanden ved Straffeanstalten	—	102. 25
6. Til Anskaffelsen af et Mikroskop til Dyrlægen	—	300. »
	Kr.	4,600. 19

§ 8.

Som Tillæg til den paa Tillægsbevillingslov 20. Oktbr. 1905 for Aarene 1904 og 1905 bevilgede Understøttelse til Pastor Gisli Skulason til en Udenlandsrejse til at lære at undervise Døvstumme bevilges 400 Kr.

§ 9.

Som Tillæg til de paa Tillægsbevillingslov 16. Novbr. 1907 for Aarene 1906 og 1907 bevilgede Beløb, bevilges:

1. Til Driften af Sindssygeanstalten paa Kleppur 1907	Kr.	2,800. »
2. Til Opførelse af en Bygning for Landskassens Redskaber og Værktøj	—	639. 72
	Kr.	3,439. 72

§ 10.

Som Tillæg til det til Opførelsen af Sindssygeanstalten paa Kleppur bevilgede Beløb, jfr. Lov. Nr. 33, 20. Oktbr. 1905, bevilges 9,285 Kr. 01 Øre.

§ 11.

Som Tillæg til Landskassens Udgifter i Aarene 1906 og 1907 bevilges:

1. Som Værdi af 2 Huse paa Thingvellir, opførte i Anledning af Kongens og Rigsdagsmændenes Besøg ..... Kr. 15,000. »
2. Det til Indkøb af 2 Vogne til Kongens Brug anvendte Beløb ... — 4,780. «

Kr.... 19,780. »

Regeringen bemyndiges til at sælge ovennævnte Huse for det Beløb, hvortil de ansættes af 2 af Retten udmeldte Mænd.

Regnskabsansvaret for Skaftafell Syssels Mandtalsbogregnskab for Aaret 1906 til Beløb 312 Kr. 65 Øre frafaldes.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 17.
9de
Juli.

Lov

om

Tillægsbevilling for Aarene 1908 og 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1908 og 1909 opførte Udgifter bevilges 137,815 Kr. 10 Øre til de i de efterfølgende §§ 2—7 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 til Lægevæsenet opførte Udgifter bevilges efter Post 10. 1.:

Til Fuldførelse af Karantænebygningen paa Seydisfjord (heraf 1,168 Kr. 69 Øre genbevilgede)	Kr.	2,295. 00
Rejseunderstøttelse til Læge Sæmundur Bjarnhjedinsson til at deltage i Møde i Bergen for Læger for Spedalske	—	600. 00
Til Opførelse af en Kostald, Hølade og Samlingshus for Gødning paa Sindssygeanstalten Kleppur indtil	—	1,800. 00
	Kr.	4,695. 00

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 13 til Samfærdselsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Til A. 4.	Til et indmuret Pengeskab i Posthusbygningen indtil ..	Kr.	800. 00
Til B. II.	Til Reykjadalvejen med Bro over Laxaa	—	10,000. 00
	Til Fuldendelse af Fagradal Tilførselsvej	—	11,500. 00
	Til nødvendig Forbedring af Holtavej, Ørebakkes Tilførselsvej og Øfjordsvej m. m.	—	15,000. 00
	Til Beskyttelse af Ørebakkesvej ned ad Breidemyri imod Oversvømmelse, imod det Tilskud andet Steds fra, som behøves til Fuldførelsen af Arbejdet	—	1,600. 00
	Til Udbedring af ufarbare Strækninger paa Grimsnes Tilførselsvej paa begge Sider af Sogs-Broen	—	10,000. 00
Til B. III.	Til Broanlæg over Grisholsaa	—	2,000. 00
	Til Broen over Jökulsaa paa Dal ved Hakonarstadir (heraf Kr. 0,79 genbevilgede)	—	258. 93
Til C. 2. c.	Tillæg til Bevillingen for 1909 til Baadsfart fra Langanes til Hornafjord	—	4,000. 00
	Overføres...	Kr.	55,158. 93

	Overført...	Kr. 55,158. 93	
	Paa den Betingelse, at Baaden foretager en Rejse sønden om Landet helt til Reykjavik og en anden Rejse til Vestmannøerne og anløber Vik paa begge Rejser frem og tilbage.		
Til D. II. 6.	Imod at der i Stedet for en paatænkt 3,3 m/m Kobbertraad fra Reykjavik til Selfoss, og en 4 m/m Jerntraad derfra til Östre-Gardsauki anvendes en 4,5 m/m Jerntraad hele Vejen, maa 10,000 Kr. trækkes fra det Tilskud, der i Finansloven forlanges fra Arnes- og Rangarvallasysler til denne Linie. Tilskudet fra Arnessyssel skal benyttes til Sidelinjen fra Selfoss ned til Ørebakke og Stokksøre..		
	Til Telefon-Anlæg fra Isafjord til Hnifsdalur og Bolungarvik ..... Kr. 8,000. 00		
	Heraf ventes tilskudt fra paagældende Egne — 2,000. 00		
		Kr.	6,000. 00
Til D.	føjes 2 nye Poster:		
	1. Af Omkostningerne ved Linien fra Kalastadakot til Akranes	—	7,400. 00
	Bevilges paa Betingelse af, at Borgarfjordsyssel og Myrasyssel erlægge tilsammen 5,400 Kr. til denne Linie og til Linien fra Grund eller Varmalæk til Borgarnes, hvorefter det særlige Tilskud, som i Finansloven betinges til Borgarneslinien, bortfalder.		
	2. Det Beløb, som er sparet af de i Finansloven § 13. D II. 1., 2., 4., 5., 7., 8., 9. og 10. opførte Summer maa anvendes til Erhvervelse for Landskassen af Privatlinierne fra Seydisfjord og Egilsstadir til Eskifjord og Nordfjord, saaledes at vedkommende Sysselkommuner, foruden de til Eskifjordlinien tilskudte 4,000 Kr. paatage sig 5,000 Kr. af det Linierne paahvilende Laan til Landskassen. Yderligere maa anvendes indtil	—	6,000. 00
	Ved Anlæget af Telefonstationer til Brug for Almenheden paa forannævnte Ruter, tages der Forbehold om, at Repskommunerne besørge og bekoste Driften efter de Regler, som nu gælde om Anlæg af sædvanlige Landliniestationer og som nærmere fastsættes af Regeringen.		
Til E. 1.	Til Anlæg af et mindre Hjælpefyr til Reykjanesfyret..	—	2,500. 00
2.	Til Anlæg af et foreløbigt Fyr paa Öndverdarnes.....	—	3,500. 00
3.	Til Udgifter ved Driften af Fyret paa Siglunes i Efteraaret 1908 og Aaret 1909	—	1,400. 00
4.	Til Istandsættelse af Fyret paa Ellidaö.....	—	700. 00
5.	Til Genopførelse af Indsejlingsvarden paa Grimsö i Steingrimsfjord.....	—	300. 00
		Kr.	82,958. 93

Nr. 17. 9de Juli.

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 14 til Kirke og Undervisningsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Til A. b. 4.	Forhøjes med	Kr.	500. 00
Til B. III.	Til Lovskolen:		
	Til Ekstraundervisning	—	400. 00
	b. 4. Til Indkøb af Bøger	—	800. 00
	b. 6. Andre Udgifter	—	400. 00
Til B. V.	Til Realskolen paa Akureyri:		
	1. Til Istandsættelse af Skolebygningen 1908	—	850. 00
	2. Til Istandsættelse af Inventarium og Nyanskaffelser s. A. (deri Baderekvisiter)	—	1,250. 00
	3. Til Opførelse af et Gymnastikhus indtil	—	2,000. 00
	4. Til Lamper og Belysningsapparater indtil	—	800. 00
	5. Til Kathedre for Lærerne m. m. indtil	—	500. 00
	6. Til Timeundervisning indtil	—	500. 00
Til B. VII. f.	Tillæg til Stipendier ved Lærerseminariet	—	900. 00
	Til Udbedring af Skolens Grund	—	1,000. 00
	Til Oprettelse af en Øvelses-Klasse ved Lærerseminariet, og til Undervisning i Klassen	—	500. 00
	Til Jonas Jonsson fra Hrifla for at fuldende sin Læreruddannelse i England	—	500. 00
		Kr.	10,900. 00

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 15 til videnskabelige og literære Formaal opførte Udgifter bevilges:

	Til Portner ved Bibliotheksbygningen (det sidste Aar)	Kr.	600. 00
	Til Kortæsker (Card Cabinet) det sidste Aar	—	720. 00
Til 7.	Til Undersøgelser og Forberedelse af Fortidsminders Registrering i Overensstemmelse med Lov af 16. Novbr. 1907 efter indgiven Regning indtil	—	500. 00
	Til Assistance for Opsynet med Oldsagssamlingen (det sidste Aar)	—	500. 00
Til 38.	For Vejrtelegrammer paa Stationerne paa Husavik, Faskrudsfjord, Keflavik, Gerdar, Isafjord, Flatöre, Thingöre, Bildudal og Patriksfjord; fra 1. Novbr. 1908 til 31. Decbr. 1909	—	2,800. 00
		Kr.	5,120. 00

§ 6.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 16 til praktiske Formaal opførte Udgifter bevilges:

Til 7.	Til Opførelse af en Kostald paa Hallormsstad og Istandsættelse af Gaarden Ormstaðirs Bygninger	Kr.	1,200. 00
Til 8.	1. Til Anlæg af en Vej langs med et Sandflugtsareal ved Reykir paa Skeid 1908	—	541. 17
	2. Til Anlæg af en Vej øst for samme Sandflugtsareal i Sommeren 1909 imod at det manglende tilskydes andet Steds fra	—	2,000. 00
	Overføres	Kr.	3,741. 17

Nr. 52.
1ste
April.

§ 19 A.

Til Indenrigsministeriet bevilges nedenstaaende 10,787,008 Kr. 42 Ø.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
I. Bestyrelsen:			
A. Ministeriets Embeds- og Bestillingsmænd m. fl.:			
1. a. Lønninger:	Kr. Ø.		
1. Ministeriets 1ste Departement	42,058. 34		
2. Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet	82,805. 33		
		124,863. 67	
b. Medhjælp:			
1. Ministeriets 1ste Departement	3,260.		
2. Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet	10,000.		
		13,260.	
c. Honorarer for Ekspeditionssekretærer:			
1. Ministeriets 1ste Departement	1,800.		
2. Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet	2,400.		
		4,200.	
2. Ministerielle og Kontorudgifter:			
a. Kontorhold:			
1. Ministeriets 1ste Departement	31,000.		
2. Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet	50,000.		
		81,000.	
b. Almindelige Udgifter:			
1. Ministeriets 1ste Departement	4,600.		
Herunder 600 Kr. som Honorar til den tjenestegørende Ministersekretær.			
2. Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet	7,000.		
		11,600.	
3. Ministeriets Understøttelseskasse:			
a. Almindelige Understøttelser.....	5,000.		
b. Ekstraordinære Understøttelser	9,070.		
		14,070.	
			248,993. 67
B. Overøvrighedspersoner:			
1. Lønninger.....		151,856.	
2. Huslejegodtgørelser		11,800.	
3. Kontorholdsgodtgørelser.....		109,594.	
			273,250.
C. Forskellige Magistratspersoner:			
1. Lønninger.....		29,139.	
2. Kontorholdsgodtgørelse		17,917.	
			47,056.
At overføre...		.....	569,299. 67

	Overført...	Kr.	3,741. 17
Efter 16.	Til Haandværkerforeningen paa Seydisfjord til en Aftenskole	—	300. 00
	21 a. Godtgørelse til to Sildevragere, den ene paa Siglufjord, den anden paa Akureyri, Kr. 600. 00 til hver....	—	1,200. 00
	21 b. Rejseunderstøttelse til de samme Mænd for at gøre sig bekendt med Sildetilvirkning.....	—	800. 00
	Til Forretnings-Konsulenter udenlands	—	10,000. 00
Til 24.	Tillæg til en Anlægsbrygge for større Skibe i Stykkisholm ..	—	5,000. 00
	Til Opmaaling af Indsejlingen paa Gilsfjord indtil	—	10,000. 00
Efter 31.	1. Til Hallgrimur Benediktsson, Johannes Josefsson o. fl. til Opvisning af islandsk Brydning ved de olympiske Lege i London i Sommeren 1908	—	2,000. 00
	2. Til Tomas Tomasson for Leje af Guldfos 1908 og 1909..	—	600. 00
		Kr.	33,641. 17

§ 7.

Som Tillæg til de i Finanslovens § 18 bevilgede Udgifter bevilges: Til Pastor Einar Thordarson Kr. 500. 00.

§ 8.

Det resterende Beløb af Sønderamtets Repartitionsfonds Obligation til Reservefondet til Broanlæget over Ølfusaa skal bortfalde tillige med Renter fra 6. Septbr. 1907.

Af Reservefondet maa udlaanes til Øster-Hunavatnssyssels Sysselforstanderskab indtil Kr. 8,000. 00 til Udbedring af Bryggen paa Blönduós, som tilbagebetales med 6 pCt. i 28 Aar.

Regeringen bemyndiges til at laane af Reservefondet til Bygningsfondet Kr. 10,400 til Dækning af de af Aktieselskabet »Völundur« udredte Omkostninger ved Varmeledningerne i Bibliotheks-Bygningen.

Regeringen bemyndiges til for Byggefondets Regning at købe forhenværende Minister H. Hafsteins Ejendom i Tjarnargata til Minister-Bolig for Vurderingssummen Kr. 52,400, at overtage den Ejendommen paahvilende Pantegæld, ialt Kr. 25,000, og at bevilge Byggefondet et Laan af Reservefondet, til Betaling af de overskydende Kr. 27,400.

Til Budarep i Faskrudsfjord maa der bevilges et Laan paa Kr. 4,000 til Telefonanlæg paa de samme Vilkaar, paa hvilke Laan til Telefonanlæg ydes til Sysselkommunerne efter § 21 i den nugældende Finanslov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 18.
9de
Juli.

Finanslov

for

Aarene 1910 og 1911.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Indtægt.

§ 1.

I Aarene 1910 og 1911 beregnes som Indtægt for Island 2,930,530 Kr., hidrørende fra de i §§ 2—6 nævnte Indtægter.

§ 2.

Efternævnte Skatter og Afgifter føres til Indtægt med 2,638,000 Kr.:

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods	50,000.	50,000.	100,000.
2. Bygningsafgift	12,000.	12,000.	24,000.
3. Indkomstskat	23,000.	23,000.	46,000.
4. Sportler	50,000.	50,000.	100,000.
5. Afgift af Arv	3,000.	3,000.	6,000.
6. Fyrafgift	20,000.	20,000.	40,000.
7. Gebyrer for Bevillinger	5,000.	5,000.	10,000.
8. Udførselsafgift	120,000.	120,000.	240,000.
9. Indførselsafgift af Spirituosa	280,000.	280,000.	560,000.
10. Indførselsafgift af Tobak	180,000.	180,000.	360,000.
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker	350,000.	350,000.	700,000.
12. Anden Indførselsafgift	25,000.	25,000.	50,000.
13. Afgift af indenlandsk Cigarfabrikation samt Tillavning af Bitter	»	»	»
14. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikke	12,500.	12,500.	25,000.
Overføres...	1,130,500.	1,130,500.	2,261,000.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	1,130,500.	1,130,500.	2,261,000.
15. Indtægter af Postvæsenet	80,000.	80,000.	160,000.
16. Indtægter af Telegraf- og Telefonvæsenet .	75,000.	80,000.	155,000.
17. Indtægt af Islands Bank	13,000.	13,000.	26,000.
18. Tilfældige Indtægter	18,000.	18,000.	36,000.
I alt...	1,316,500.	1,321,500.	2,638,000.

Summerne under 8—13 ere førte til Indtægt med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen.

§ 3.

Indtægter af det Landskassen tilhørende Jordegods m. m. anslaas til 45,330 Kr.

	Kr.	1910.	1911.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
1. Afgifter af Landskassens Jordegods, i alt	35,000.			
med Fradrag af Administrationssalær, Salærer til Præster, Understøttelse til Forbedringer af Bygninger m. m.....	14,000.			
		21,000.	21,000.	42,000.
2. Indtægter af Kirker.....		65.	65.	130.
3. Indtægt af Dobbeltspathminen i Helgustadafjall		1,600.	1,600.	3,200.
I alt...		22,665.	22,665.	45,330.

§ 4.

Indtægter vedkommende Reservefonden anslaas til 118,000 Kr.:

	Kr.	Ø.	1910.	1911.	Tilsammen.
			Kr.	Kr.	Kr.
1. Renter af Reservefondens Kapitaler			44,000.	43,000.	87,000.
Afdrag paa Laan:					
i Aaret 1910...	30,025.	05			
i — 1911...	32,187.	55			
	62,212.	60			
2. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken			7,500.	7,500.	15,000.
3. Renter af Kapitaler indestaaende i Banker og af Hypotekbankobligationer			8,000.	8,000.	16,000.
I alt...			59,500.	58,500.	118,000.

Nr. 18. 9de Juli.

§ 5.

Forskellige Indbetalinger og Refusioner beregnes til 9,200 Kr.:

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880	2,000.	2,000.	4,000.
2. Tilbagebetaling af Gageforskud til Embedsmænd	600.	600.	1,200.
3. Tilbagebetaling af andre forskudsvis udredede Summer	2,000.	2,000.	4,000.
I alt...	4,600.	4,600.	9,200.

Præsten til Stadastadur Præstekald bemyndiges til efter Regeringens nærmere Bestemmelse at anvende Indbetalingen fra Kaldet 300 Kr. hvert af Aarene, til Opbjælpning af Præstekaldets Kirkejorder.

§ 6.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Af Statskassen indbetales	60,000.	60,000.	120,000.

Andet Afsnit.

Udgift.

§ 7.

I Aarene 1910 og 1911 bevilges til Udgift 2,994,440 Kr. 33 Ø. ifølge de i §§ 8—19 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 8.

Betaling af Renter og Afdrag af Landskassens Laan af Statskassen 53,333 Kr. 33 Ø. det første Aar, 52,000 Kr. det sidste Aar, i alt 105,333 Kr. 33 Ø.

§ 9.

Udgifter til Regeringen andrage 100,000 Kr.:

		1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Ministeren:				
a. Lønning	8,000.			
b. Til Repræsentation	2,000.			
c. For Afsavn af Embedsbolig	2,000.			
		12,000.	12,000.	24,000.
Overføres...		12,000.	12,000.	24,000.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	12,000.	12,000.	24,000.
2. Omkostninger ved Ministerens Rejser til Danmark	2,000.	2,000.	4,000.
3. Landssekretærens Lønning	6,000.	6,000.	12,000.
4. Lønning til 3 Kontorchefer	10,500.	10,500.	21,000.
5. Til Assistenter og Kontorhold	16,000.	16,000.	32,000.
6. Til Landsbanken som Vederlag for Udførelse af Landfogdens Forretninger	2,500.	2,500.	5,000.
7. Til Vedligeholdelse af Ministeriumsbygningen	1,000.	1,000.	2,000.
I alt...	50,000.	50,000.	100,000.

§ 10.

Til Altinget bevilges 60,000 Kr. Til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskaberne bevilges 1,600 Kr., i alt 61,600 Kr.

§ 11.

Udgifter til Justits- og Politivæsenet m. m. bevilges med 217,930 Kr.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
A.			
Justits- og Politivæsenet:			
1. Lønninger:			
a. Til Dommere og Sysselmænd	67,300.	67,300.	
b. Til Repstyrere	8,000.	8,000.	
2. Kontorholdsgodtgørelse til Byfogden i Reykjavik	1,400.	1,400.	
3. Til Strafanstalten i Reykjavik:			
	1910. Kr.	1911. Kr.	
a. Opsynsmandens Lønning	1,230.	1,230.	
b. Honorar til Domkirkepræsten	100.	100.	
c. Honorar til Lægen	60.	60.	
d. Forskellige Udgifter	2,825.	2,825.	
		4,215.	4,215.	
4. Til Fængslernes Vedligeholdelse	300.	300.	
5. Andre Udgifter:			
a. Honorar til 2 konstituerede Sagførere ved Landsoverretten	Kr. 1,600.		
Overføres...	1,600.	81,215.	81,215.

Nr. 18. 9de Juli.

	Kr.	1910. Kr.	1910. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	1,600.	81,215.	81,215.	
b. Løn til Overrettens Bud.....	50.			
c. Til Ildebrændsel til Overrettens Lokaler	50.			
d. Til Vedligeholdelse af Overrettens Lokaler m. m.....	50.			
e. Omkostninger ved kriminelle Sagers og Politisagers Udførelse..	3,000			
f. Omkostninger ved beneficerede Sagers Udførelse	300.			
g. Til Udgifter ved Forligsvæsenet	50.			
		5,100.	5,100.	
		86,315.	86,315.	
				172,630.

B.

Forskellige Udgifter:

	Kr.			
1. Til Udgivelse af Regeringstidenden og statistiske Meddelelser:				
a. Honorar for Udgivelsen m. v...	450.			
b. Trykning og Papir til Regeringstidende (50 Ark), indtil 32 Kr. pr. Ark	2,600.			
c. Til Trykning og Papir til statistiske Meddelelser, samt for Ekstraarbejde.....	3,600.			
d. Til Forsendelsesudgifter	1,000.			
		7,650.	7,650.	
2. Godtgørelse til Embedsmænd for Porto af tjenstlige Forsendelser og for tjenstlige Telegrammer og Telefonsamtaler.....		8,000.	8,000.	
3. Brandforsikringskontingent for nogle offentlige Bygninger.....		1,000.	1,000.	
4. Til Udgifter ved Embedsinspektionsrejser..		1,000.	1,000.	
5. Til sagkyndig Assistance ved Revision af Skibsmaalinger.....		300.	300.	
6. Til Udgifter ved Tilsyn fra Land med fremmedes Fiskerier.....		500.	500.	
7. Til Politiassistance i Sildefiskeri-Tiden....		1,000.	1,000.	
8. Udgifter til Overskattekommissioner og for Vurderinger til Skat af Huse		200.	200.	
9. Udgifter i Henhold til Fattiglov af 10. November 1905 §§ 77 og 78		3,000.	3,000.	
		22,650.	22,650.	
				45,300.
I alt...		.....	.....	217 930.

§ 12.

Udgifter til Lægevæsenet bevilges med 298,050 Kr.:

		1910.	1911.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
1.	Lønninger	75,200.	75,200.	150,400.
2.	Understøttelse til Beboerne i Øræfi til at hente Læge. Understøttelsen udbetales til Repsforstanderskabet i Hofsrep.	150.	150.	300.
3. a.	Understøttelse til Øjenlæge Bjørn Olafsson i Reykjavik med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægeskolen Vejledning i Behandlingen af Øjensygdomme og holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig	2,000.	2,000.	
b.	Understøttelse til samme til at gøre Lægebesøg paa Kystfartskibenes vigtigste Anløbssteder Landet rundt paa Betingelse af, at han paa hver Rundrejse, efter Samraad med Ministeriet, i det mindste opholder sig en halv Maaned paa et af de mest befolkede Anløbssteder, efter Regning hvert af Aarene indtil 300 Kr.	300.	300.	4,600.
4.	Understøttelse til Tandlæge Vilh. Bernhøft i Reykjavik med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægeskolen Vejledning i Tandlægekunsten samt at holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig	1,000.	1,000.	2,000.
5.	Hospitalet for Spedalske	30,875.	30,875.	61,750.
6.	Sindsygehospitalet paa Kleppur	17,600.	17,600.	35,200.
7.	Til Driften af Sanatoriet det sidste Aar	»	10,000.	10,000.
8.	Udgifter til Vakcinationsvæsenet	1,000.	1,000.	2,000.
9.	Andre Udgifter:			
		Kr.		
a.	Tilskud til Sygehuse og Sygeasyler. Deraf til Sygehuset paa Patriksfjord 300 Kr. aarlig.	3,000.		
b.	Til Sygehuset paa Akureyri til Istandsættelse det første Aar paa Betingelse af, at Akureyri Købstad og Øfjord Syssel fuldstændig overtager Sygehusets Vedligeholdelse for Fremtiden.	2,000.		
c.	Til Jordemødres Oplæring	2,000.		
d.	Til Anskaffelse af Instrumenter til Distriktsjordemødre	400.		
	Overføres...	7,400.	128,125.	138,125.	266,250.

Nr. 18. 9de Juli.

	Kr.	1910. Kr.	1911. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	7,400.	128,125.	138,125.	266,250.
e. Udgifter i Henhold til § 13 i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31te Januar 1896	4,000.			
f. Udgifter i Henhold til § 25 i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island af 6te November 1902 ..	1,000.			
g. Til Indkøb af en Desinfektions-Ovn for Karantænehuset paa Akureyri, det første Aar	600.			
h. Understøttelse til Sygeasyler til at have uddannede Sygeplejersker, indtil 200 Kr. til hvert ...	600.			
i. Understøttelse til Opførelse af Sygeasyler ved de faste Lægeboliger indtil en Trediedel af Bygningsomkostningerne, dog aldrig mere end 1,000 Kr. for hver 1,000 Indbyggere i Distriktet, og paa den Betingelse at Ministeriet efter Indhentning af Landfysikus' Erklæring approberer Tegningen til Huset, og mod at vedkommende Sysselforstanderskab overtager Asylet til Ejendom og Drift	3,000.			
j. Understøttelser til Distriktslæger til Udenlandsrejser til videre Uddannelse som Læge; Ministeriet bevilger disse Understøttelser efter Landfysikus' Indstilling; der maa ikke bevilges mere end 120 Kr. for hver Maaneds Ophold i Udlandet.....	600.			
		17,200.	14,600.	31,800.
I alt...		145,325.	152,725.	298,050.

§ 13.

Til Samfærdselsvæsenet bevilges 987,227 Kr.

		1910.	1911.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
A.				
Til Udgifter ved Postvæsenet:				
1. Lønninger:	Kr.			
a. Til Postmesteren	4,000.			
b. 1. Til 3 Postekspedienter i Reykjavik. Deraf 500 Kr. som personligt Tillæg til nuværende første Ekspedient.	4,900.			
2. Til Postekspeditører udenfor Reykjavik	19,000.			
c. Til Brevsamlere	8,000.	35,900.	35,900.	
2. Posternes Befordring. Deraf indtil 12,000 Kr. for hvert af Aarene til Befordring af Postforsendelser af al Slags (derunder Pakkepostsager, Pengebreve og anbefalede Breve) med Skibe uden fast Tilskud, der gaa mellem Island og Udlandet og mellem islandske Havne indbyrdes, forsikre dem og besørge deres Aflevering paa vedkommende Havn, paa Vilkaar at Skibene følge en fast forud bekendtgjort Fartplan.		54,000.	54,000.	
3. Andre Udgifter:				
a. Kontorholdsgodtgørelse til Postmesteren ifølge Regning indtil. Posthuset skal være aabent 9 Timer paa alle Hverdage, og 1 Time paa Søn- og Helligdage.	Kr. 5,000.			
b. Andre Udgifter	7,300.	12,300.	12,300.	
		102,200	102,200.	204,400
B.				
Til Vejvæsenet:				
I. Bestyrelse og Forberedelse af Vejanlæg:				
	1910. 1911.			
1. Til Landets Ingeniør:	Kr. Kr.			
a. Lønning	3,000. 3,000.			
b. Rejseomkostninger og Diæter	500. 500			
Overføres...	3,500. 3,500.	.....	.....	204,400.

Nr. 18. 9de Juli.

	1910.	1911.	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	3,500.	3,500.	.....	.....	204,400.
2. a. Lønning til Medhjælper	2,000.	2,000.			
b. Personligt Tillæg til den nuværende Medhjælper	700.	700.			
3. Til Kontorhold.....	500.	500.			
4. Til Opmaaling af Veje og sagkyndig Assistance ...	1,500.	1,500.			
5. Til Opsyn med Vejenes Vedligeholdelse	»	200.			
			8,200.	8,400.	
II. Til Tilførselsveje:					
1. Borgarfjord Tilførselsvej	30,000.	»			
2. Hunavatns Tilførselsvej .	4,500.				
3. Reykjadals Tilførselsvej .	10,000.	»			
4. Fagradals Tilførselsvej.	3,000.	3,000.			
5. Holta Tilførselsvej	5,000.	»			
6. Grimsnes Tilførselsvej ..	10,000.	»			
7. til Vedligeholdelse af Tilførselsveje.....	7,000.	7,000.			
			69,500.	10,000.	
III. Til Hovedveje:					
1. Mosfellssveitvej.....	6,000.	6,000.			
2. Stykkisholmsvej	6,000.	6,000.			
3. Holtavörduhedevej til Broanlæg	»	16,000.			
4. Lagarfljotsbrovej	4,000.	»			
5. Skaftaahraunvej	6,000.	6,000.			
6. Til Broanlæg paa Laxaa i Hornafjord	10,000.	»			
7. Fra Ljarskogar til Svinadal.....	1,000.	»			
8. Til Udbedring og Forlængelse fra Hrutafjord til Gilsfjardarbotn	3,000.	»			
9. Til andre Vejforbedringer og Vedligeholdelse.....	15,000.	10,000.			
			51,000.	44,000.	
IV. Til Fjældveje			5,000.	5,000.	
V. Til Redskaber			2,000.	2,000.	
VI. Til Opretholdelse af en Trækfærge paa Hjeradsvötn			300.	300.	
VII. Til Opretholdelse af en Trækfærge paa Lagarfljot			300.	300.	
VIII. Til Hvammstangi Vej (forbi Muli)			5,000.	»	
Overføres...			141,300.	70,000.	204,400.

		Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52. 1ste April.
Overført...		.....	569,299. 67
D. Til Bestridelse af Udgifter ved Rejser i Udlandet for Funktionærer, ansatte under Indenrigsministeriet, anslaas		.....	1,500.
II. Foranstaltninger, vedrørende Industri, Haandværk m. m.:			
A. Industri og Haandværk:			
1. Til Fremme af Industri og Haandværk i Almindelighed:	Kr.		
a. Det tekniske Selskabs Skole i København	91,000.		
b. De tekniske Provinsskoler:			
1. Tilskud til Skolernes almindelige Drift	225,000.		
2. Tilskud til Skoler med forøget Undervisning af mere almendannende Art, indtil	15,000.		
c. Til unge uformuende Haandværkeres Ophold ved og Uddannelse paa tekniske Skoler	50,000.		
d. Til Understøttelser til Rejser i Udlandet for ubemidlede Haandværkere og ligestillede	25,000.		
e. Til Studierejser i Indland og Udland for Haandværksmestre, industridrivende og andre dermed ligestillede.....	25,000.		
f. Andre Understøttelser	3,000.		
g. Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk til Tilvejebringelse og Offentliggørelse af Oplysninger om industrielle Forhold i Udlandet.....	3,000.		
h. Samme til Vandreudstillinger og stedlige Udstillinger af Haandværks- og Industrigenstande m. m.	16,000.		
i. Samme til dens Virksomhed i Almindelighed	5,000.		
k. Bidrag til de Massmannske Søndagsskoler	500.		
l. Tilskud til Foredragsforeninger af næringsdrivende eller Arbejdere i Provinserne til Afholdelse af offentlige Foredrag af fagligt, teknisk eller alment belærende Indhold.....	12,500.		
m. Udgifter vedrørende de af Stats-Laanefondens Midler bevilgede rentebærende Udlaan til Haandværkere og smaa industridrivende til Anskaffelse af Motorer og Værktøjsmaskiner (jfr. § 27 III)....	2,000.		
At overføre...	473,000.	.....	570,799. 67

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	141,300.	70,000.	204,400.
IX. Til Kørevej fra Dalvik opad Svarfadardal betinget af, at mindst et Beløb af 4,000 Kr. tilskydes andet Steds fra	2,000.	»	
X. Til Breddalsvej	2,000.	»	
XI. Til Sysselvejen fra Havnefjord til Keflavik. Bevillingerne under VIII, X og XI ere betingede af, at mindst ligesaastore Beløb tilskydes til disse Vejanlæg andet Steds fra.	7,500.	7,500.	
XII. Til Vejanlæg i Fljotshlid..... Betinget af 3,000 Kr. Tilskud fra Fljotshlid Rep, og det manglende andet Steds fra.	2,000.	»	
XIII. Til Bro over Sandaa i Thistilfjord	10,000.	»	
XIV. Til Gardar Gislason til Indkjøb af en Automobilvogn og til regelmæssige Automobilture paa Kørevejene ud fra Reykjavik, i Særdeleshed paa Tilførselsvejen østpaa... Bevillingen skal refunderes, i Fald de Betingelser ikke opfyldes, som nærmere blive bestemte i en Kontrakt med Ministeriet om Vognfarten.	4,000.	»	
	168,800.	77,500.	
C.			246,300.
1. Til Dampskibsfart indtil..... Regeringen bemyndiges til at afslutte Kontrakt om Dampskibsfarten, der gælder for de næste 2 Aar, paa Betingelse af: At Kystrejserne og Rejserne mellem Island og Udlandet ikke blive færre, eller mindre bekvemme, end de Rejser, som Det forenede Dampskibsselskab nu tilbyder efter Fartplanerne over Rejserne paa Altingsdokument Nr. 679. At Skibene ikke blive ringere, end de i Dokumentet nævnte, og at et af dem har et godt Kølerum for Kød og Fisketransport, og foretager 9 Rejser, omtrent paa de der nævnte Tidspunkter. At Færøerne ikke anløbes oftere end efter Det forenede Dampskibsselskabs nugældende Fartplan. At Fragttaksterne ikke bliver højere end de nu er, og Passagefragt heller ikke, undtagen mellem Landene paa det hurtigste af Skibene.	60,000.	60,000.	
Overføres...	60,000.	60,000.	450,700.

Nr. 18. 9de Juli.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	60,000.	60,000.	450,700.
At indtil 25 Studenter og indtil 50 ubemidlede Haandværkere og Almuesmænd aarlig faar den Begunstigelse med Hensyn til Passage mellem Island og København, at de kunne rejse paa 2den Plads frem og tilbage for samme Betaling, som er sædvanlig for den ene Rejse, imod at de fremvise en Attest fra Chefen for Islands Ministeriums Kontor i København eller fra Sysselmanden eller Byfogden i vedkommende Syssel eller Købstad, og endvidere paa Betingelse, at der befordres Indvandrere (Immigranter) til Island for samme Betaling, som der hidtil er forlangt for Udvandrere (Emigranter) fra Island mellem Island og Skotland. Endvidere bemyndiges Regeringen til at afslutte en Kontrakt om Dampskibsfarten, der gælder for et Tidsrum af indtil 10 Aar, med det samme aarlige Tilskud, hvis en Del hensigtsmæssige Rejser opnaas derved, hvis Kølerum opnaas i mindst to af de mellemrigs gaaende Skibe, og hvis i det mindste et af Skibene foretager nogle Rejser aarlig mellem Hamborg, Leith og Island.			
2. Til Damp- og Motorbaadsfart, indtil.	39,000.	39,000.	
	99,000.	99,000.	198,000.
D. Til Telegrafer og Telefoner.			
I. Til det store Nordiske Telegrafselskab kontraktmæssigt Tilskud i 20 Aar fra den 25de August 1906 at regne	35,000.	35,000.	
II. Til nye Landlinie Anlæg m. m.:			
1. Siglufjord Telefonlinien fra Vatnsleysa ..... 35,000. hvoraf ventes tilskudt fra vedkommende Herreder ..... 10,000. — 25,000.			
Overføres... 25,000.	35,000.	35,000.	648,700.

	1910. Kr.	1911. Kr.	1910. Kr.	1911. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	25,000.	»	35,000.	35,000.	648,700.
2. Ophængning af en Telefontraad: Kr.					
a. Mellem Reykjavik og Nordtunga..... 29,000.					
b. Mellem Akureyri og Vellir. 12,000.	41,000.	»			
3. Til Undersøgelse af nye Linieruter, nødvendige Udvidelser og Forbedringer, deriblandt til Forøgelse af Abonnentlinier paa Akureyri, Seydisfjord og Isafjord og til Opprettelse af nye Stationer ..	7,000.	7,000.			
			73,000.	7,000.	
Indretningen af offentlige Telefonstationer paa fornævnte Telefonlinier skal altid være betinget af, at hvert Rep for sit Distrikt paatager sig og bekoster Driften efter de Regler, som nu gælde med Hensyn til Anlæg af de sædvanlige Landtelegrafstationer efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.					
III. Til Landliniens Drift:					
1. Løn til Telegrafdirektøren	5,000.	5,000.			
2. Telegrafstationen i Reykjavik samt Driftens Hovedkontor	10,000.	10,000.			
3. Telegrafstationen i Akureyri tilligemed den lokale Forbindelse.....	6,700.	6,700.			
4. Telegrafstationen i Seydisfjord tilligemed den lokale Forbindelse	8,150.	8,150.			
5. Telegrafstation i Isafjord tilligemed lokal Forbindelse.....	5,450.	5,450.			
6. Station i Bordeyri.....	2,550.	2,550.			
Overføres...	37,850.	37,850.	108,000.	42,000.	648,700.

Nr. 18. 9de Juli.	1910. Kr.	1911. Kr.	1910. Kr.	1911. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	37,850.	37,850.	108,000.	42,000.	648,700.
7. Til Opsynsstationer og andre Telefonstationer..	1,400.	1,400.			
			39,250.	39,250.	
IV. Blanketter, Trykningsomkostninger, Skrivematerialer m. m.....			4,000.	4,000.	
V. Rejseomkostninger i Anledning af Driften.			1,500.	1,500.	
VI. Landliniens Vedligeholdelse			8,000.	8,000.	
VII. Tilskud til det internationale Bureau i Bern			400.	400.	
			161,150.	95,150.	256,300.
E.					
Til Fyrvæsenet:					
I. Til Inspektion af Fyrene:	Kr.	Kr.			
a. Lønning.....	700.	700.			
b. Til Inspektionsrejser efter Regning indtil.....	500.	500.			
			1,200.	1,200.	
II. Fyret paa Skipaskagi			300.	300.	
III. Fyret paa Ellidaø			400.	400.	
IV. Fyret paa Arnarnes:		Kr.			
1. Til Fyrpasseren.....		500.			
2. Til Anskaffelse af Olie		200.			
3. Til Stenkul.....		100.			
4. Forskellige Udgifter		260.			
			1,060.	1,060.	
V. Fyret paa Siglunes:					
1. Til Fyrpasseren		600.			
2. Til Olie.....		250.			
3. Til Stenkul.....		50.			
4. Forskellige Udgifter		150.			
			1,050.	1,050.	
VI. Til Opførelse af et Fyr paa Rifstangi tilligemed Fyrpasserbolig og til Indkøb af Grund			»	25,000.	
VII. Til Opsættelse af en automatisk Fyrlygte paa Langanes			3,500.	»	
VIII. Dalatangi Fyr:		Kr.			
1. Til Fyrpasseren.....		400.			
2. Til Anskaffelse af Olie		250.			
3. Stenkul		100.			
4. Forskellige Udgifter		250.			
			1,000.	1,000.	
Overføres...			8,510.	30,010.	905,000.

		1910.	1911.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
Overført. .		8,510.	30,010.	905,000.
IX. a. Til Opførelse af et Fyr paa Dyrholaey tilligemed Fyrpasserbolig og til Indkøb af Grunde under Bygningerne		25,000.	»	
b. Til Fyrets Drift 1911		»	1,000.	
X. Fyret paa Vestmannøerne:	Kr.			
1. Til Fyrpasseren	700.			
2. Til Olie	200.			
3. Til Stenkul	100.			
4. Forskellige Udgifter	175.			
5. Fyrvogterbolig 1910	2,000.			
		3,175.	1,175.	
XI. Fyret paa Reykjanes:				
1. Lønning til Fyrmesteren	1,500.			
2. Til Anskaffelse af Olie	500.			
3. Til Stenkul	100.			
4. Forskellige Udgifter	875.			
5. Til Forbedring af Landingsstedet ved Kistur 1910	2,000.			
		4,975.	2,975.	
XII. Til Skagataa Fyr:				
1. Til Fyrpasseren	600.			
2. Til Anskaffelse af Olie	200.			
3. Til Vedligeholdelse af Bygning og Apparater m. m.	300.			
4. Til Stenkul	100.			
5. Forskellige Udgifter	116.			
		1,316.	1,316.	
XIII. Varden paa Gerdatangi		100.	100.	
XIV. Havnefjord Fyrene:	Kr.			
1. Til Fyrpasseren	400.			
2. Til Olie	125.			
3. Til Stenkul	50.			
4. Forskellige Udgifter	100.			
		675.	»	
XV. Til Grotta Fyr:				
1. Til Fyrpasseren	500.			
2. Til Anskaffelse af Olie	150.			
3. Til Stenkul	60.			
4. Forskellige Udgifter	240.			
		950.	950.	
		44,701.	37,526.	82,227.
I alt...		.....	.....	987,227.

§ 14.

Til Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges 502,040 Kr.:

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
A.			
Til Gejstligheden: Kr.			
a. 1. Lønning til Biskoppen ..... 5,000.			
2. Kontorhold ..... 1,000.	6,000.	6,000.	
b. Andre Udgifter:			
1. Tilskud til Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880 § 1	6,500.	6,500.	
2. Til midlertidig Forbedring af Præstekald. Ministeren uddeler Understøttelsen efter Biskoppens Indstilling.	5,000.	5,000.	
3. Til nogle Præstekald i forrige Holar Stift.....	600.	600.	
4. Tilskud til fattige Emeritpræsters og Præsteenkers Pension	4,000.	4,000.	
5. Bidrag til Præstelønningsfonden	24,000.	24,000.	
	46,100.	46,100.	92,200.
B.			
Til Undervisningsvæsenet:			
I. Pastoralseminariet:			
a. Lønninger.....	9,200.	9,200.	
b. Andre Udgifter: 1910. Kr. 1911. Kr.			
1. Huslejeunderstøttelse til Eleverne indtil 80 Kr. til hver ..... 960. 960.			
2. Stipendieunderstøttelse 1,000. 1,000. Understøttelsen til hver Studerende maa ikke overstige 250 Kr. for Skoleaaret. Husleje- og Stipendieunderstøttelserne maa kun bevilges til flittige, ordentlige og ubemidlede Studenter, hvorhos under iøvrigt lige Forhold udenbys Studenter gaa forud for indenbys Studenter.			
3. Til Timeundervisning 100. 100.			
Overføres... 2,060. 2,060.	9,200.	9,200.	92,200.

	1910. Kr.	1911. Kr.	1910. Kr.	1911. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	2,060.	2,060.	9,200.	9,200.	92,200.
4. Til Indkøb af Bøger	300.	300.			
5. Til Brændsel og Belysning	150.	150.			
6. Til Inspektion	100.	100.			
7. Forskellige Udgifter.	250.	250.			
8. Til Udgivelsen af Lærebøger til Brug for Seminariet, 25 Kr. pr. Ark, indtil	250.	250.			
			3,110.	3,110.	
			12,310.	12,310.	24,620.
II. Lægeskolen:					
a. Lønninger			3,200.	3,200.	
b. Andre Udgifter:		Kr.			
1. Huslejeunderstøttelse til Studerende, indtil 80 Kr. til hver		1,200.			
2. Stipendier		1,600.			
Understøttelsen til hver Studerende maa ikke overstige 250 Kr. for Skoleaaret.					
Husleje og Stipendieunderstøttelser bevilges efter de samme Regler som ved Pastoralseminariet.					
3. Til Brændsel, Belysning og Rengøring		550.			
4. Til Indkøb af Bøger, Instrumenter og Undervisningsmateriel		700.			
5. Rejseunderstøttelse til Lægekandidater		300.			
6. Honorar for Timeundervisning i Kemi		400.			
7. Honorar til Sindssygelæge Thordur Sveinsson for Undervisning i Retsmedicin		300.			
8. Til Forbindsager og andre Udgifter ved en gratis Klinik, indtil		200.			
9. Forskellige Udgifter.....		200.			
			5,450.	5,450.	
c. Til Leje af et Hus til Lægeskolen.....			1,000.	1,000.	
			9,650.	9,650.	19,300.
Overføres...			.....	.....	136,120.

Nr. 18. 9de Juli.			1910.	1911.	Tilsammen.
			Kr.	Kr.	Kr.
	Overført...		....	.....	136,120.
III. Lovskolen.	1910. Kr.	1911. Kr.			
a. Lønninger	6,800.	6,800.			
b. Til Ekstraundervisning .	1,600.	1,600.			
c. Andre Udgifter:					
1. Huslejeunderstøttelse til Studenter indtil 80 Kr. til hver	960.	960.			
2. Stipendier..... Husleje- og Stipendieunderstøttelse bevilges paa samme Vilkaar som ved Præsteskolen.	1,200.	1,200.			
3. Til Brændsel, Belysning og Rengøring ..	250.	250.			
4. Til Indkøb af Bøger.	500.	500.			
5. Til Husleje.....	500.	500.			
6. Forskellige Udgifter .	200.	200.			
7. Til Udgivelse af Lærebøger	500.	500.			
			12,510.	12,510.	25,020.
IV. Den højere Almenskole:					
a. Lønninger.....			19,200.	19,200.	
b. Til Medhjælp:		Kr.			
Til Sanglæreren		600.			
Til Gymnastiklæreren		700.			
Til Portneren		1,000.			
Til Overopsyn med Skolebygningen og Skolens Inventarium		200.			
			2,500.	2,500.	
c. Andre Udgifter:	1910. Kr.	1911. Kr.			
1. Til Skolens Bogsamling.....	400.	400.			
2. Til Brændsel og Belysning.....	1,400.	1,400.			
3. Til Bygnings- og Inventarieudgifter.....	1,400.	1,400.			
4. Lønning til en fast Timelærer.....	1,600.	1,600.			
5. Til anden Timeundervisning og Eksamenscensur	1,200.	1,200.			
Overføres...	6,000.	6,000.	21,700.	21,700.	161,140.

			1910.	1911.	Tilsammen.
			Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	6,000.	6,000.	21,700.	21,700.	161,140.
6. Huslejeunderstøttelse til 36 Alumner, 20 Kr. til hver	720.	720.			
7. Stipendieunderstøttelser	2,000.	2,000.			
Understøttelsen til hver Studerende maa ikke overstige 200 Kr. for Skoleaaret. Husleje- og Stipendieunderstøttelserne maa kun gives haabefulde, ordentlige og ubemidlede Disciple, hvorhos under iøvrigt lige Forhold udenbys Disciple gaa forud for indenbys Disciple.					
8. Lægehonorar	100.	100.			
9. Forskellige Udgifter.	1,000.	1,000.			
10. Til videnskabelige Apparater ved Undervisningen	450.	450.			
11. Til Udgivelse af Lærebøger til Brug for Skolen, indtil 45 Kr. pr. Ark	1,000.	1,000.			
12. Til Apparater til Brug ved Undervisningen i Gymnastik	100.	100.			
13. Til Præmiebøger....	300.	300.			
			11,670.	11,670.	
			33,370.	33,370.	
V. Realskolen paa Akureyri:					66,740.
a. Lønninger			6,600.	6,600.	
b. Andre Udgifter:	1910.	1911.			
1. Til Indkøb af Bøger og Undervisningsapparater.....	Kr. 600.	Kr. 600.			
2. Til Brændsel og Belysning.....	600.	600.			
3. Til Time- og Ekstraundervisning.....	2,500.	2,500.			
Overføres...	3,700.	3,700.	6,600.	6,600.	227,880.

Nr. 18. 9de Juli.			1910.	1911.	Tilsammen.
			Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	3,700.	3,700.	6,600.	6,600.	227,880.
4. Stipendier til Eleverne	800.	800.			
5. Forskellige Udgifter deriblandt Portnerlønning	1,400.	1,400.			
			5,900.	5,900.	
			12,500.	12,500.	
VI. Til Lærerseminariet:					25,000.
a. Lønninger	6,600.	6,600.			
b. Andre Udgifter:					
1. Til Timeundervisning	1,000.	1,000.			
2. Til Brændsel og Belysning.....	800.	800.			
3. Til Indkøb af Bøger og Apparater.....	300.	300.			
4. Stipendier til Elever.	1,500.	1,500.			
5. Forskellige Udgifter.	1,000.	1,000.			
6. Til Øvelsesklasse....	1,000.	1,000.			
			12,200.	12,200.	
					24,400.
VII. Navigationsskolen:					
a. Lønninger.....			3,200.	3,200.	
b. Andre Udgifter:					
1. Til Timeundervisning	1,000.	1,000.			
2. Til Indkøb af Apparater m. m.....	400.	400.			
3. Til Brændsel og Belysning.....	400.	400.			
4. Forskellige Udgifter.	600.	600.			
			2,400.	2,400.	
			5,600.	5,600.	
VIII. Til anden Undervisning:					11,200.
a. Til Kvindeskoler:					
1. Til Kvindeskolen i Reykjavik ..... Understøttelsen bevilges paa den Betingelse, at Reykjavik Købstad bevilger Skolen i det mindste 500 Kr. hvert af Aarene, og at mindst 25 Piger fra Landet kan faa Logi i Skolebygningen.	4,500.	4,500.			
2. Til samme Skole 40 Kr.					
Overføres...	4,500.	4,500.	.....	.....	288,480.

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	473,000.	.....	570,799. 67
	n. Understøttelse til Mekaniker C. C. Mortensen af Nørresundby	1,000.	474,000.	
	2. Udgifter ved Tilsyn med den tekniske Undervisning...		6,000.	
	3. Til Husflidens Fremme.....		40,000.	
	4. Bidrag til Foreningen til Lærlinges Uddannelse i Industri og Haandværk.....		2,000.	
	5. Bidrag til uformuende Skomagersvendes Uddannelse i en Fagskole i København ..... Deraf 500 Kr. til hele og halve Fripladser.		2,500.	
	6. Bidrag til den danske Urmagerskole i København		2,000.	
	7. Tilskud til Driften af et af Garverforeningen i Danmark oprettet Faglaboratorium i København		2,000.	
	8. Bidrag til Fagskolen for Boghaandværk		4,000.	
	9. Til Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder i København		10,000.	
	10. a. Bidrag til det af Industriforeningen i København udgivne Tidsskrift for Industri.	Kr. 2,000.		
	b. Bidrag til det af Teknisk Forening og Elektroteknisk Forening udgivne Tidsskrift	3,000.	5,000.	
	11. Til Haandværkssvendes Rejseforeninger..		6,000.	
	12. Tilskud til Driften af det danske Kunstindustrimuseum, 7de Del af et tiaarigt Bidrag paa 10,000 Kr. aarlig, forhøjet ekstraordinært for 3 Aar med 5,000 Kr. aarligt		15,000.	
	13. Tilskud til Glarmestrenes Fagskole i København		500.	
	14. Tilskud til dansk Kvindesamfunds Fagskole for Syersker, indtil..		1,000.	
	15. Tilskud til „Dansk Kunstflidsforening“, indtil		1,000.	
	16. Understøttelse til forhenværende Forstander for Svendborg tekniske Skole, Kancelliraad S. J. Grønvald....		400.	
	17. Ekstraordinært: Bidrag til Indretning af et maskinelt og elektroteknisk Laboratorium til Brug for Odense tekniske Skoles „Maskinbygnings-Teknikum“, 2den Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 26,250 Kr.....		13,125.	
	18. Tilskud ti de under „De danske Provinsers Barber- og Frisørforening“ hørende Fagskoler for Lærlinge og Svende, indtil		500.	
	19. Ekstraordinært: Bidrag til Udvidelse af den Vejle tekniske Selskab tilhørende Skolebygning		14,300.	
	20. Ekstraordinært: Bidrag til den tekniske Skoles Bygning i Bjerringbro		4,700.	604,025.
	B. Spare- og Laanekasser:			
	1. Til Tilsyn med Spare- og Laanekasser:	Kr.		
	a. Lønning til Sparekasseinspektøren	4,000.		
	At overføre...	4,000.	.....	1,174,824. 67

	1910. Kr.	1911. Kr.	1910. Kr.	1911. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	4,500.	4,500.	.....	.....	288,480.
for hver Elev, som nyder Undervisning hele Aaret indtil	2,000.	2,000.			
3. Understøttelse til Piger fra Landet ved samme Skole	300.	300.			
4. Til samme Skole til Indkøb af Inventar, Sengeklæder og Køkkenredskaber, f. A. indtil	2,000.				
5. Til Kvindeskolen i Blønduos	3,500.	3,500.			
6. Til samme Skole 50 Kr. til hver Elev, som nyder Undervisning hele Skoleaaret, indtil	2,000.	2,000.			
			14,300.	12,300.	
b. 1. Til Børneskoler			24,000.	24,000.	
Deraf til Børneskoler i Købstæderne 7,000 Kr.					
Beløbet tilstaas efter særligt Hensyn til Undervisningstidens Længde og Elevernes Antal samt paa Betingelse af, at Skolen tillige oppebærer et andet lige saa stort Tilskud andetsteds fra, samt har de nødvendigste Undervisningsapparater.					
2. Til Omgangsskoler, indtil 200 Kr. til hver og til Omgangslærere, hvor Omgangsskoler ikke ere paabudte ved Lov, indtil 100 Kr. til hver			15,000.	15,000.	
Denne Understøttelse bortgives imod at Skolerne faar af Repskassen eller andet Steds fra mindst lige saa stort Tilskud som Understøttelsen af Landskassen, samt har de nødvendigste Undervisningsapparater.					
3. Understøttelse til Opførelse af Børneskoler paa Landet, indtil Trediedelen af Byggeomkostningerne paa den Betingelse, at Ministeriet approberer Tegning af Huset			20,000.	20,000.	
4. Til fortsat Kursus for Lærere			2,500.	2,500.	
5. a. Lønning til Inspektøren for Undervisningsvæsenet			3,000.	3,000.	
Overføres....			78,800.	76,800.	288,480.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	78.800.	76,800.	288,480.
b. Til Inspektionsrejser ifølge Regning	600.	600.	
c. Til Assistance ved Affattelsen af Beretninger efter Regninger.....	200.	200.	
c. Til Ynglingeskoler paa Landet, dog ikke over 1,000 Kr. til hver, indtil..... Understøttelsen betinges af, at et mindst halvt saa stort Beløb anvendes til Undervisningen af Kommunens Kasse eller andet Steds fra. De nærmere Betingelser for Understøttelsen fastsættes af Ministeriet.	5,000.	5,000.	
d. Til Ynglingsskole i Forbindelse med Børneskolen paa Isafjord ..... Understøttelsen bevilges paa de samme Vilkaar som den foregaaende Bevilling.	2,500.	2,500.	
e. Til Real- og Almueskolen i Flensborg .	7,000.	7,000.	
f. Til Reparation af den gamle Skolebygning i Flensborg i det f. A.	500.	»	
g. Til Organisten ved Reykjavik Domkirke.	100.	100.	
h. Til en Lærer i Orgelspil og Sang i Reykjavik	400.	400.	
i. Til Udarbejdelse og Udgivelse af Lærebøger for Almuen.....	800.	800.	
k. Udgifter til døvstummes Undervisning m.v.	6,500.	6,500.	
l. Til to blinde Børns Undervisning i Danmark	600.	600.	
m. Til Erlend Pall Jonsson..... .	300.	»	
n. Til Folkehøjskolen i Hvitarbakki i Borgarfjorden..... ..... Kr. 1,500. Til samme Skole: 30 Kr. for hver Elev, som er paa Skolen i det mindste 6 Maaneder, indtil 600.	2,100.	2,100.	
o. Understøttelse til Ingibjørg Gudbrandsdatter, Lærerinde i Gymnastik, til at undervise udenbys Piger uden Vederlag baade mundtlig og praktisk, for at de kan undervise i Gymnastik.....	480.	480.	
	105,880.	103,080.	208,960.
IX. Til Undervisning i Svømning:			
a. I Reykjavik ..... Understøttelsen er betinget af, at Undervisningen meddeles i det mindste i 2 Maaneder om Foraaret og 1 Maaned	300.	300.	
Overføres...	300.	300.	497,440.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	300.	300.	497,440.
om Efteraaret, samt at Latinskolens og Navigationsskolens Elever nyde fri Undervisning.			
b. Til Svømmeundervisning andet Steds..	1,000.	1,000.	
Understøttelsen under b. tilstaas Byraad og Sysselforstanderskaber paa Betingelse, at der andetsteds fra bidrages til Undervisningen i Svømning med mindst samme Beløb som Understøttelsen af Landskassen.			
	1,300.	1,300.	
			2,600.
X. Understøttelse til Stefan Eiriksson til at meddele Undervisning i Træskærerkunst i Reykjavik	1,000.	1,000.	2,000.
I alt...	.....	.....	502,040.

§ 15.

Til videnskabelige og literære Formaal bevilges 145,320 Kr.:

	1910.	1911.	1910.	1911.	Tilsammen.
			Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Landsbiblioteket:	1910. Kr.	1911. Kr.			
a. Bibliotekarens Lønning.	3,000.	3,000.			
b. Til 1. Assistent.....	1,500.	1,500.			
c. Til 2. Assistent.....	1,000.	1,000.			
d. Til Indkøb af Bøger og Haandskrifter	6,000.	6,000.			
e. Til Indbinding af Bøger	1,400.	1,400.			
f. Til Indretning af en Pladekatalog (efter Regning).	1,500.	1,500.			
g. Til Afskrivning (efter Regning).....	800.	800.			
h. Til Trykning af Tillægskatalog	200.	200.			
i. Præmie for Samlingens Forsikring mod Brandfare	360.	360.			
			15,760.	15,760.	
		Overføres...	15,760.	15,760.	

Nr. 18. 9de Juli.		1910.	1911.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
	Overført...	15,760.	15,760.	.....
	1910. 1911.			
2. Til Landsarkivet:	Kr. Kr.			
a. Lønning af Arkivar....	1,800. 1,800.			
b. Til Indbinding samt Indpakning af Dokumenter og til Assistance	1,600. 1,600.			
c. Til Anskaffelse og Afskrivning af vigtige Dokumenter og Bøger til Arkivet	600. 600.			
d. Til Udgivelse af Katalog over Arkivet.....	250. 250.			
		4,250.	4,250.	
3. Til Oldsagssamlingen:				
a. Inspektørens Lønning ..	1,800. 1,800.			
b. Til Medhjælp efter Regning indtil	800. 800.			
c. Til Anskaffelse af Oldsager og til Inventarium indtil	1,000. 1,000.			
Samlingen skal holdes aaben 2 Timer daglig fra 15. Juni til 15. Sept., den øvrige Del af Aaret 6 Timer ugentlig efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.				
d. Til Undersøgelse og Forberedelse af Oldsagers Registrering indtil	1,000. 1,000.			
e. Til Skabe og Inventarium	1,000. »			
		5,600.	4,600.	
4. Til det naturvidenskabelige Selskab.....		800.	800.	
Deraf til Inspektion ved den naturvidenskabelige Samling 200 Kr. aarlig.				
Understøttelsen bevilges paa den Betingelse, at Samlingen af Naturgenstande er Landets Ejendom og staar aaben for Publikum til bestemte Tider, i det mindste en Gang om Ugen.				
5. Til Biblioteksbygningen:	1910. 1911.			
a. Til Brændsel, Inventar m. m.	Kr. Kr. 2,200. 2.200.			
b. Til Portner.....	1,400. 1,400.			
		3,600.	3,600.	
	Overføres...	30,010.	29,010.	.....

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	30,010.	29,010.	.....
6. Til Biblioteker i Købstæderne..... Disse Beløb bevilges paa de Betingelser, at vedkommende By- eller Syssel-Kommuner bidrage med mindst ligesaa store Beløb.	2,000.	2,000.	
7. Til Biblioteket paa Isafjord til Indkøb af Bøger i det f. A.....	2,000.	»	
8. Til Biblioteket paa Akureyri til Indkøb af Bøger i det f. A.....	1,000.	»	
9. Til Syssel-Biblioteker og Læsesale i Handelspladserne imod et mindst lige saa stort Bidrag fra Sysselkasse eller Bykasse, indtil.. Der tilsendes Regeringen Beretninger om Bogsamlingernes Indretning, økonomiske Status og Bogindkøb.	1,500.	1,500.	
10. Til det islandske literære Selskabs Afdeling i Reykjavik..... 500 Kr. af denne Understøttelse bevilges paa Betingelse af, at Selskabet aarlig udgiver 24 Ark af Diplomatarium Islandicum, eller hvad hertil svarer af Register til samme.	2,000.	2,000.	
11. Til Folkevennernes Selskab	750.	750.	
12. Til Selskabet for Oldtidslevninger ..... Udbetales kun, for saa vidt Selskabets Aarbog udkommer begge Aarene.	400.	400.	
13. Til Historisk Selskab til Udgivelse af Kildeskrifter vedrørende Islands Historie, 30 Kr. pr. Ark indtil	750.	750.	
14. Til Udgivelsen af et udførligt Skrift om Islands folkeretlige Stilling indtil.....	2,500.	»	
15. Til Arbejde ved en Tekstudgave af Diplomatarium Islandicum paa Betingelse, at hvert Bind, efter at det er udkommet, snarest muligt ledsages af et Register af samme Slags som Registret til 1ste Bind..	800,	800.	
16. Rejseunderstøttelse til Lærer Larus Bjarnason for at studere et Aar ved Statens Lærer-Højskole i København	500.	»	
17. Til Cand. mag. Sigfus Blöndal til Udarbejdelse af en islandsk-dansk Ordbog ..... Understøttelsen udbetales paa den Betingelse, at han giver en aarlig Beretning om Arbejdets Fremgang.	300.	300.	
18. Til Brynjolfur Jonsson til Forarbejder til et Katalog over Oldtidslevninger	400.	400.	
Overføres...	44,910.	37,910.	.....

Nr. 18. 9de Juli.		1910.	1911.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
	Overført...	44,910.	37,910.	.....
19.	Til Digteren Einar Hjörleifsson	1,200.	1,200.	
20.	Til Digteren Thorsteinn Erlingsson.....	1,200.	1,200.	
21.	Til Pastor Valdemar Briem.....	800.	800.	
22.	Understøttelse til Digteren Gudmundur Magnusson	800.	800.	
23.	Til Digteren Gudmundur Gudmundsson...	400.	400.	
24.	Til Digteren Gudmundur Fridjonsson.....	400.	400.	
25.	Til Magnus Einarsson til at give Sangundervisning i Akureyri	300.	300.	
26.	Til Sigfus Einarsson til Udvikling og Udbredelse af Kendskab til Musik og Sang her i Landet	1,200.	1,200.	
27.	Til Studenterforeningens Almueoplysning..	500.	500.	
28.	Til Nordlandets Afholdsforening til Udbredelse og Udvikling af Afholdssagen.....	300.	300.	
29.	Til Good-Templarernes Storloge i Island til Udvikling af Afholdssagen ..... Disse 3 sidstnævnte Foreninger har til Ministeriet at afgive Beretning om, hvortil Understøttelsen er anvendt.	2,000.	2,000.	
30.	Til Udgivelse af Landsoverrettens Domssamling, indtil 15 Kr. pr. Ark	150.	150.	
31.	Til Reykjavik Skuespillerselskab, indtil.... Understøttelsen bevilges paa Betingelse, at der af Reykjavik Kommunes Kasse tilstaas Selskabet i det mindste halvt saa stort et Beløb, som Understøttelsen af Landskassen.	1,000.	1,000.	
32.	Til Cand. mag. Bogi Melsted til Udarbejdelse af en Islands Historie	1,000.	»	
33.	Understøttelse til Redaktør Jon Olafsson til at samle Materiale til og forberede Trykningen af en islandsk Ordbog med islandske Kommentarer 60 Kr. for det, som svarer til et trykt Ark, indtil.....	1,500.	1,500.	
34.	Til Jon Ofeigsson til Udarbejdelsen af en Tysk-Islandsk Ordbog ..... Understøttelsen udbetales med 50 Kr. for hvert trykt Ark eller tilsvarende Manuskript efter 2 af Regeringen udpegede Mænds Skøn.	1,000.	1,000.	
35.	Understøttelse til Historikeren Jon Jonsson til at undersøge og skrive om Islands Historie	1,000.	1,000.	
	Overføres...	59,660.	51,660.	.....

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	59,660.	51,660.	.....
36. Til Sighvatur Gr. Borgfirdingur til at gennemgaa Dokumenter i Samlingerne i Reykjavik	200.	»	
37. Til mag. art. August Bjarnason til Udgivelse af filosofiske Foredrag, 50 Kr. pr. Ark, indtil	600.	600.	
38. Understøttelse til Udgivelsen af en populær Lovsamling (Fortsættelse) 20 Kr. pr. Ark, imod at Fortsættelsen ikke bliver solgt forholdsvis dyrere end de (4) udkomne Bind, i det f. A. indtil.....	800.	»	
39. Til Adjunkt Bjarni Sæmundsson til Fiskeriundersøgelser	600.	600.	
40. Til Opmaalinger af Island	5,000.	5,000.	
41. Til Dr. Helgi Pjetursson til geologiske Undersøgelser.....	2,000.	1,000.	
42. Til Gudm. G. Bardarson til en Udenlandsrejse for at studere Geologi	1,000.	»	
43. Til Cand. phil. Olafur Thorsteinsson for at fuldføre sine Studeringer paa den polytekniske Læreanstalt i København.....	500.	500.	
44. Til Helgi Jonsson til Moseundersøgelser og botaniske Studier	1,500.	1,500.	
45. Til seismologiske Undersøgelser	300.	300.	
46. Til indenlandske Vejrtelegrammer	4,800.	4,800.	
47. Til Billedhugger Einar Jonsson	1,200.	1,200.	
I alt...	78,160.	67,160.	145,320.

§ 16.

Til praktiske Formaal bevilges 439,520 Kr.

	1910.	1911.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Bondeskolen paa Holar:			
a. Lønninger.....	2,700.	2,700.	
b. Hjælpelærer.....	1,000.	1,000.	
c. Andre Udgifter: 1910. 1911.			
1. Til praktisk Under- Kr. Kr.			
visning..... 1,000. 1,000.			
Overføres... 1,000. 1,000.	3,700.	3,700.	.....

Nr. 18. 9de Juli.

	1910. Kr.	1911. Kr.	1910. Kr.	1911. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	1,000.	1,000.	3,700.	3,700.	.....
2. Til Undervisningsapparater	500.	500			
3. Til Brændsel og Belysning.....	600.	600.			
4. Understøttelser til Elever	400.	400.			
5. Forskellige Udgifter.	600.	600.			
6. Til Opførelse af et Skolehus	18,500.				
			21,600.	3,100.	
2. Til Bondeskolen paa Hvanneyri:					
a. Lønninger.....			2,700.	2,700.	
b. Hjælpelærer			1,000.	1,000.	
c. Andre Udgifter:					
1. Til praktisk Undervisning	1,000.	1,000.			
2. Til Undervisningsapparater.....	500.	500.			
3. Til Brændsel og Belysning	400.	400.			
4. Understøttelser til Elever.....	400.	400.			
5. Forskellige Udgifter.	600.	600.			
6. Til Opførelse af et Skolehus af Beton ..	46,000.	»			
			48,900.	2,900.	
3. Til Torfi Bjarnason til praktisk Landbrugsundervisning.....			1,500.	1,500.	
4. Til Skolen paa Eidar:	1910.	1911.			
a. Understøttelse til Bygningsarbejde	Kr. 20,000.	Kr. »			
b. Til praktisk Landbrugsundervisning	1,500.	1,500.			
			21,500.	1,500.	
5. Til Jonina Sigurdsdatter til at holde en Kogeskole.....			1,000.	1,000.	
6. Til Landbrugsselskaber.....			22,000.	22,000.	
7. a. Til Islands Landbrugsselskab. Heraf til Undervisning i Behandling af Mælk 3,000 Kr. hvert af Aarene			54,000.	54,000.	
b. Til nærmere forberedende Undersøgelser og Opmaalinger med Hensyn til Overrisling fra Thjorsaa og Hvitaa over Skeid og Floi			4,000.	»	
Overføres...			181,900.	93,400.	.....

		1910.	1911.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
	Overført...	181,900.	93,400.	.....
8.	Forstmesterens Lønning	3,000.	3,000.	
9.	Til Skovplantning.....	10,500.	10,500.	
10.	Til Islands Ynglinge-Selskab til legemlige Idrætsøvelser og til Skovplantning.....	1,000.	1,000.	
11.	Til Sandflugtens Dæmpning.....	4,000.	4,000.	
12.	Understøttelser til Fællesmejerier. Understøttelsen ydes ifølge de i Lov Nr. 49 af 10. Novbr. 1905 indeholdte Regler	14,000.	12,000.	
13.	Til en Ingeniør som Konsulent for Regeringen og Kommunalbestyrelser: 1910. Kr. 1911. Kr.			
	a. Lønning ..... 3,000. 3,000.			
	b. Rejseomkostninger ifølge Regning ..... 500. 500.			
		3,500.	3,500.	
14.	a. Lønning til 2 Dyrlæger	2,400.	2,400.	
	b. Personligt Tillæg til den nuværende Dyrlæge i Reykjavik	400.	400.	
15.	Understøttelse til Holmgeir Jensson til at praktisere som Dyrlæge i Vestamtet.....	300.	300.	
16.	Understøttelse til en Dyrlægestuderende...	600.	600.	
17.	Til Haandværkerforeningen i Reykjavik til under Regeringens Overtilsyn at drive en teknisk Skole i Reykjavik.....	5,000.	5,000.	
18.	Til Haandværkerforeningen paa Akureyri til at drive en Haandværkerskole sammesteds.	1,000.	1,000.	
19.	Til Haandværkerforeningen paa Isafjord til Aftenskole	600.	600.	
20.	Til Haandværkerforeningen i Seydisfjord til Aftenskole	300.	300.	
21.	Til Understøttelse for dygtige Haandværkere til Uddannelse i deres Haandværk i Udlandet	2,000.	2,000.	
22.	Til Købmands- og Handelsforeningerne i Reykjavik til sammesteds at holde en Skole for Handelsmænd	5,000.	5,000.	
23.	Til Forretnings-Konsulenter indtil	12,000.	12,000.	
24.	Til en bygningskyndig Mand som Konsulent i Kirke- og Børneskole-Bygningssager	1,600.	1,600.	
25.	Til samme efter Regning for Eftersyn af Præstegaardsbygninger indtil.....	400.	400.	
26.	a. Lønning til 2 Vragerformænd ved Fiskeeksporten, den ene i Reykjavik og den anden i Isafjord 1910 Kr. 2,000. 1911 Kr. 2,000.			
	Overføres... 2,000. 2,000.	249,500.	159,000.	.....

Nr. 18. 9de Juli.			1910.	1911.	Tilsammen.
			Kr.	Kr.	Kr.
	Overført...	2,000. 2,000.	249,500.	159,000.	.....
	b. Til Thorstein Gudmundsson, Lønningstillæg	400. 400.	2,400.	2,400.	
27.	Lønning til 2 Sildevragerformænd, den ene paa Akureyri, den anden paa Siglufjord ..		1,200.	1,200.	
28.	Lønning til Registrator for Varemærker ..		360.	360.	
29.	Til kemisk Laboratorium i Reykjavik:				
	a. Løn til Forstander foruden 25 pCt. af Laboratoriets Brutto-Indtægter		2,000.	2,000.	
	b. Til Husleje..		700.	700.	
	c. Til Belysning, Brændsel og Rengøring .		500.	500.	
30.	Til Islands Fiskerifond		6,000.	6,000.	
	Hvis der stiftes et Rederselskab omfattende alle eller de fleste indenlandske Rederier for Sildefangst, skal dets Betænkning indhentes om Fordelingen af de til Sildefangstens Fremme bestemte Midler af Fiskerifonden.				
31.	Til Haandværkerforeningen i Reykjavik til en Industriudstilling indtil.....		»	2,000.	
	Paa den Betingelse at lige saa stort Beløb tilskydes andetsteds fra til Udstillingen.				
32.	Leje af Guldfoss		300.	300.	
33.	Understøttelse til Bonden paa Tvisker paa Breidamerkursand til at forblive bosat paa Stedet, og yde Rejsende Husly, Forplejning og vejlede dem		300.	300.	
34.	Understøttelse til Holasogns Menighed til Bekostning af et Betongjærde om Holar Kirkegaard det f. A.....		500.	»	
35.	Til Handelsstedet Bolungarviks Landingskasse		1,000.	»	
	I alt...		264,760.	174,760.	439,520.

§ 17.

Til Udredelse af Gageforskud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud bevilges 5,200 Kr.

§ 18.

Til Pensioner og Understøttelser m. m. bevilges 126,220 Kr.; deraf til Enkefru Jakobine Thomsen 300 Kr.; til Enkefru Anna Johnsen 150 Kr.; til Præsteenke Ragn-

	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	4,000.	.....	1,174,824. 67
b. Til Medhjælp	2,000.		
c. Dagpenge og Befordringsudgifter	1,500.		
d. Til Godtgørelse for Portoudgifter efter Regning	250.		
e. Tilskud til Centralforeningen af jydske Sognesparekasser samt Centralforeningen for Østifternes Sognesparekasser til Udredelse af Løn og Befordringsgodtgørelse til regnskabskyndige Tilsynsmænd ved de under Foreningerne hørende Sparekasser	2,500.		
		10,250.	
2. Tilskud til Centralforeninger af Tyendespareforeninger i en eller flere Landsdele til Udredelse af Omkostninger ved Arbejde for Oprettelsen af nye Tyendespareforeninger samt til Fordeling mellem bestaaende Tyendespareforeninger som Bidrag til Dækning af disses Udgifter til Drift og Administration..... .		8,000.	
			18,250.
C. Tilskud til „Dansk Vind-Elektricitets-Selskab“:			
a. Til Hjælp til Bestridelse af Udgifterne ved de af Selskabet afholdte Kursus for Ejere og Passere af mindre Elektricitetsværker og til Uddannelse af landlige Elektrikere		1,000.	
b. Til Formanden for Selskabets Forretningsudvalg, Højskoleforstander J. Appel, som Vederlag for Ledelsen af Virksomheden paa Forsøgsmøllen ved Askov .		500.	
			1,500.
D. Udgifter i Henhold til Patentloven af 13. April 1894 (jfr. Indtægt § 5, 4. c.)	Kr.		
1. a. Honorar til Kommissionens Medlemmer.	23,000.		
b. Bistand af tilkaldte sagkyndige.....	1,000.		
		24,000.	
2. Medhjælp		43,340.	
3. Kontorholdsgodtgørelse		16,660.	
4. Bekendtgørelser i Statstidende og Udgivelse af Dansk Patenttidende		58,000.	
5. Honorarer til Medlemmerne af de i Henhold til Patentlovens § 19 nedsatte særlige Kommissioner og øvrige Udgifter ved disse, anslaas til		3,800.	
			145,800.
E. Udgifter til Kreditforeningerne af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet:			
a. Til Refusion af Taksationsomkostningerne ved de af Foreningerne bevilgede Laan, jfr. Lov Nr. 65 af 28. Maj 1880 § 2 b.....		80,700.	
At overføre...		80,700.	1,340,374. 67

heidur Jonsdatter som Tillæg til hendes Enkepension af Vestmannø Præstekald 105 Kr. 40 Ø.; til Enkefru Torfhildur Holm 360 Kr.; til Marie Kathrine Jonsson 300 Kr.; til Professor, Dr. phil. Th. Thoroddsen 2,000 Kr.; til Pastor Matthias Jochumsson 2,000 Kr.; til Pastor Hjørleifur Einarsson 500 Kr.; til Pastor Einar Thordarson 500 Kr.; til Navigationsskoleforstander M. Bjarnasons Enke, Bjørg Jonsdatter 300 Kr.; til Enkefru Valgerdur Thorsteinsdatter 250 Kr.; til Enken Solveig Thorkelsdatter (saa længe hendes Børn ere umyndige) 200 Kr.; til Lægeenke Magnea Asgeirsson 200 Kr.; til Fru Elinborg Fridriksdatter 600 Kr.; til Fru Sigridur Thorkelsdatter 200 Kr.; til Ragnhildur Bjørnsdatter, Enke efter Digteren Pall Olafsson 300 Kr.; til Postfører Sumarlidi 200 Kr.; til Postfører Hannes 200 Kr.; til Postfører Gisli Eiriksson 200 Kr.; til Postfører Johann Jonsson 200 Kr.; til Postfører Egil Gunnlaugsson 100 Kr.; til Postfører Bødvar Jonsson 100 Kr.; til Børnelærer Tomas Davidsson 200 Kr.; — for alles vedkommende aarlig.

§ 19.

Til uforudsete Udgifter bevilges 6,000 Kr.

Af denne Konto maa ikke udredes Omkostninger ved Embedsmænds eller Kandidaters Rejse hertil fra Udlandet for at overtage Embeder i Landet.

§ 20.

Underskudet, der foreløbig anslaas til 69,910 Kr. 33 Ø., udredes af Reservefonden.

§ 21.

Saafremt de af Altinget i 1909 vedtagne Love, der medføre Indtægt eller Udgift for Landskassen, erholde Stadfæstelse, forandres de paa Indtægts- og Udgiftssiden opførte Beløb i Overensstemmelse med disse Love.

Alle de Bevillinger, der ikke ere fastsatte i andre Love end Finansloven, Anordninger, kongelige Resolutioner eller andre i Henhold til Forfatningslovens § 25 gyldige Bestemmelser, gælde kun for Finansperioden.

§ 22.

1. Af Reservefonden kan anvendes indtil 10,000 Kr. til Laan til Oprettelse af Mejerier. Disse Laan bevilges efter Anbefaling af Islands Landbrugsselskab og imod Kaution af Repskommuner, Sysselkommuner eller Amtskommuner. De forrentes med 4 pCt. aarlig, afdrages ikke i de første 3 Aar og tilbagebetales derefter med lige store Afdrag i 15 Aar.

2. Til Næs-Rep utan Ennis kan bevilges et Laan af Reservefonden, stort 8,500 Kr. imod Repsforstanderskabets og Snæfellsnes- og Hnappadals Sysselforstanderskabs Garanti til at omdanne Krossavik ved Hjallasand til Leje for Motorbaade. Laanet forrentes med 4½ pCt. og tilbagebetales med lige store Afdrag i 25 Aar.

3. Til Sønderlandets Slagteriselskab kan ydes et Laan af 45,000 Kr. af Reservefonden imod lige saa stor Grundkapital (Aktiekapital) og imod Garantier fra Sysselforstanderskaberne for Vester-Skaftafells, Rangarvalla, Arnes, Kjosar, Borgarfjords

Nr. 18. 9de Juli. og Myra Sysseler, og 4½ pCt. Rente og lige Afbetalinger i 15 Aar. Sysselkommunerne skal tage Sikkerhed for deres Garanti i Selskabets faste og andre Ejendomme.

4. Til andre Slagteriselskaber kan ydes Laan af Reservefonden 25,000 Kr. imod vedkommende Sysselforstanderskabers Garanti og iøvrigt paa samme Vilkaar.

5. Til Akureyris Uldvarefabrik kan ydes et Laan af Reservefonden indtil 60,000 Kr. imod Byraadets og Øfjords Sysselforstanderskabs Garanti og imod 4½ pCt. Rente, uden Afbetaling i de første 5 Aar, men derefter med lige Afbetalinger i 15 Aar.

6. Med Arnes Sysselforstanderskabs Samtykke kan Afbetalingen af et i Finansloven 1904 og 1905 bevilget Laan, stort 20,000 Kr., til Erlendur Thordarson, Guðmundur Jonsson og Guðni Jonsson til en Uldvarefabrik ved Reykjafoss i Ölfus, udsættes i 3 Aar.

7. Til Vestmannø Ishusselskab kan af Reservefonden bevilges et Laan indtil 20,000 Kr. imod Vestmannø Sysselkommunes Garanti og imod 4½ pCt. Rente med lige Tilbagebetaling i 15 Aar.

8. Til Selskabet for Oprettelsen af Sanatorium kan ydes Garanti for Optagelsen af et Laan af 150,000 Kr. til Oprettelsen af et Sanatorium paa Vifilsstadir til Modtagelsen af 50 Patienter.

9. Et Laan af indtil 6,000 Kr. kan ydes til Islands Kirkefond af Reservefonden, hvis det skulde vise sig nødvendigt til at iværksætte Genopførelsen af 2 i den sidste Vinter af Stormen ødelagte Kirker i Arnessyssel.

10. Til Sysselmand Bjørgvin Vigfusson i Rangarvallasyssel kan der af Reservefonden ydes et Laan, stort 6,000 Kr. til Opførelsen af en Embedsbolig, imod Pant i en fast Ejendom, eller en anden af Regeringen godkendt Sikkerhed. Laanet forrentes med 4½ pCt. og tilbagebetales med lige Afbetalinger i 25 Aar.

Laanet betinges af, at Embedsboligen er heldigt beliggende for Sysselet, og at hele Kapitalen forfalder, hvis Laantageren eller hans Bo ikke kan enes med hans Eftermand i Embedet om Salget af Hus og Jord.

11. Til Havnefjord Købstad kan der ydes et Laan af Reservefonden til Vandledning i Købstaden, stort 30,000 Kr., som forrentes med 4½ pCt. og tilbagebetales med lige Afdrag i 30 Aar.

12. Af Reservefonden kan der disponeres over indtil 20,000 Kr. aarlig til Laan til Bønder og Selskaber for Fælles-Indhegninger til Opkøb af Indhegningsmateriale fra Udlandet imod Sysselforstanderskabernes Garanti. Laanene forrentes med 4 pCt., og ere, for saa vidt de ydes til Fællesindhegninger, eller Lejlændinge paa Gaarde i privat Eje, uden Afbetaling i de 2 første Aar, men afbetales derefter med lige Afdrag i 20 Aar. Lejlændinge paa Landskassens Jordegods og Kirkejorde erholde disse Laan imod 6 pCt. aarlig til Forrentning og Afbetaling i 28 Aar. Laanene bevilges efter Indstillinger fra Islands Landbrugsselskab.

13. Af Reservefonden kan der anvendes indtil 5,000 Kr. hvert Aar til Bevilling af Laan til Tomthusmænd udenfor Købstæder til Jorddyrkning og Forbedring af Bygninger. — Laanene tilstaas alene imod Kaution af Sysselkommuner efter Indstilling fra Repsforstanderskaber og ikke mere end 400 Kr. til hver Tomthusmnd. Disse Laan forrentes med 4 pCt., afdrages ikke i de første 4 Aar og tilbagebetales derefter med lige Afbetalinger i 20 Aar.

14. Til Sysselkommuner, som yde fastsatte Tilskud til Telefonlinier i Finansperioden, kan der ydes til dette Øjemed Laan af Landskassen, som forrentes med 4 pCt. p. a. og afdrages i Løbet af 18 Aar. Til saadanne Laan kan anvendes indtil 40,000 Kr.

15. Til Sysselkommuner kan af Landskassen ydes Laan af indtil 10,000 Kr. hvert af Aarene til Opførelse af Kornmagasiner til Kreaturfoder paa saadanne Steder,

som er udsatte for Skibsfartens Stansning ved Ishindringer. Disse Laan forrentes med 4 pCt. p. a. og afbetales i Løbet af 15 Aar.

16. Imod Sysselforstanderskabernes Garanti kan der til Repskommunerne ydes Laan af Reservefonden indtil 30,000 Kr. hvert af Aarene til Opførelse af Børneskoler, hvor disse ifølge Loven om Børns Undervisning nødvendigvis maa opføres.

17. Til Fabrikejer Johannes J. Reykdal i Havnefjord kan der af Reservefonden ydes et Laan af indtil 5,000 Kr. til Genopførelse af hans Træskærefabrik med Gulv og Vægge af Beton. Laanet ydes efter Ombygningen mod Pant i fast Ejendom, eller en anden af Regeringen godkendt Sikkerhed, forrentes med 4½ pCt. og afbetales med lige Afdrag i 15 Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe.
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 19.
9de
Juli.

Lov

om

Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18. Septbr. 1885 m. m.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Landsbankens Bestyrelse bestaar af 2 Bankdirektører, der ansættes af Ministeren, og to kontrollerende Direktører, en valgt af hver af Altingets Afdelinger for 4 Aar ad Gangen efter de hidtil gældende Regler. Ministeren kan suspendere den ene eller begge af Bankdirektørerne, naar han finder det paatrængende nødvendigt, samt i Tilfælde af særdeles vægtige Omstændigheder afskedige dem, idet han skriftlig skal meddele dem Grundene dertil.

I Tilfælde af en Bankdirektørs Forfald eller Vakance i Bankdirektørposterne, drager Ministeren Omsorg for disses midlertidige Varetagelse ved Konstitution.

§ 2.

Bankens Hjemsted er Reykjavik, hvor Bankdirektørerne skulle være bosatte.

§ 3.

Bankdirektørerne besørge Bankens daglige Forretningsførelse under de kontrollerende Direktørers Medvirkning.

De nærmere Bestemmelser om Bankdirektørernes indbyrdes Forhold og Forholdet mellem Bankdirektørerne og de kontrollerende Direktører fastsættes ved et af Ministeren udstedt Reglement.

§ 4.

Bankens Bogholder og Kasserer ansættes og afskediges af Ministeren efter Indstilling af Bankbestyrelsen. De øvrige Funktionærer ansættes og afskediges af Bankbestyrelsen. Denne fastsætter deres Forretningstid m. v. — Ved Udstedelse og Transport af Veksler og andre Pengedokumenter og skriftlige Forpligtelser meddeles den Banken forbindende Underskrift af Bankdirektørerne.

Kvitteringer fra Banken maa for at være fuldgyldige være underskrevne af Kassereren og af Bogholderen forsynede med Paategning om at være noterede. Uden begge Bankdirektørers Samtykke maa Bankens Kasserer ikke foretage Pengeudbetalinger af Banken af den Art, hvortil Bankbestyrelsens Samtykke udkræves.

I Tilfælde af den ene Bankdirektørs Forfald underskriver en af de kontrollerende Direktører i hans Sted. I Tilfælde af Uenighed mellem Bankdirektørerne om en Banken vedrørende Sag afgøres denne ved den først valgte kontrollerende Direktørs Stemme.

§ 5.

Hver af Bankdirektørerne lønnes med 6,000 Kr., og hver af de kontrollerende Direktører med 1,000 Kr. aarlig. Bogholderen har en aarlig Løn af 3,500 Kr. og Kassereren 2,400 Kr. foruden $^1/_5$ p. m. af alle til og ud af Bankens Kasse betalte Penge og Banksedler, indtil 2,600 Kr. Den nuværende Kasserer beholder dog sine nuhavende Lønningsvilkaar. Kassereren har at stille en passende af Ministeren bestemt Kaution. — Bankdirektørerne maa ikke indehave noget Embede eller drive andet Erhverv.

Hvis den nuværende administrerende Direktør træder ud af Bankens Direktion erholder han en aarlig Livrente af 4,000 Kr.

§ 6.

Bankens Bestyrelse er til enhver Tid pligtig til at meddele Ministeren alle de Oplysninger angaaende Bankens Forhold, som han finder fornødne. Ministeren kan derhos til enhver Tid lade Bankens samtlige Forhold efterse.

§ 7.

Hverken Bankdirektørerne eller Bankens Funktionærer maa staa i noget Gældsforhold til Banken, være sig som Skyldnere eller Kautionister for andre.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910, hvorhos IV. Afsnit i Lov 18. Septbr. 1885 om Oprettelsen af en Landsbank samt Lov Nr. 24, 2. Oktbr. 1891 om Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank og Lov Nr. 37, 23. Oktbr. 1903 om Forandring i Lov Nr. 24 af 2. Oktbr. 1891 § 1 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 20.
9de
Juli.

Lov

om

Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en tredje Serie Bankobligationer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Landsbankens Hypotekafdeling bemyndiges til at udstede Bankobligationer til et Beløb af indtil 3 Millioner Kroner, som Tillæg til det Beløb af Bankobligationer, som den nu kan udstede i Henhold til Lov 12te Januar 1900 om Oprettelsen af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik og Lov om Tillæg til samme af 25de September 1902, samt Lov 20de Oktober 1905 om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer.

§ 2.

Om de Bankobligationer, der blive udstedte i Henhold til nærværende Lov og som blive at benævne 3dje Serie af Obligationerne, gælde alle de samme Regler, som ere fastsatte ved den nævnte Lov 12te Januar 1900, jfr. den ligeledes nævnte Lov 25de Septbr. 1902 og Lov 20de Oktbr. 1905, for saa vidt afvigende Regler ikke indeholdes i nærværende Lovs følgende Paragrafer.

§ 3.

Garantifonden for Bankobligationernes 3dje Serie, som tilskydes af Landsbanken, skal aldrig udgøre mindre end $^1/_6$ af de til enhver Tid udstedte og ikke indløste Bankobligationers Beløb. Garantifonden skal anbringes med Halvdelen i Statsobligationer og med Halvdelen i de af Hypotekafdelingen i Henhold til Lov 12te Januar 1900 og Lov 25de Septbr. 1902 samt Lov 20de Oktbr. 1905 udstedte Bankobligationer, og dens Størrelse beregnes efter Obligationernes Kurs. Garantifonden forbliver i Regeringens Værge, men Landsbanken oppebærer Renterne af samme.

§ 4.

Bankobligationerne underskrives af Islands Minister og Landsbankens Bestyrelse.

§ 5.

Hypotekafdelingen kan yde Laan til By-, Syssel- og Repskommuner paa Betingelse af, at Laanene ere approberede af Islands Ministerium og sikrede i By-, Syssel- og Repskommunens Ejendele og Indtægter.

§ 6.

Naar Hypotekafdelingen modtager Jordejendomme til Pant, kan de Huse, som følge med Jorden, vurderes sammen med denne, uden at de behøve at være brandt forsikrede, saafremt deres Værdi udgør mindre end ¼ af Jordejendommens Vurderingssum. Alle andre Bygninger skulle vurderes særskilt og være brandforsikrede, saafremder skal tages Hensyn til deres Værdi ved Bevilling af Laan mod Pant i Ejendommen, jfr. fornævnte Lov 12te Januar 1900 § 7.

§ 7.

Naar Bankbestyrelsen paa Laantagerens Forlangende og i Henhold til nævnte Lov 12te Januar 1900 § 9, uden Godtgørelse skal besørge Bankobligationer omsatte i rede Penge, har den Hjemmel til at sælge dem til den højeste Pris, som de kan udbringes til, eller overtage dem efter Kurs.

§ 8.

Bankbestyrelsen er berettiget til at anse et af Hypotekafdelingen bevilget Laan eller den tilbageværende Rest af samme forfalden til Udbetaling uden Opsigelse, naar Skyldneren undlader at holde Bygninger tilbørlig brandforsikrede, for saa vidt det er betinget, at de skulle være forsikrede, jfr. nævnte Lov 12te Januar 1900 § 10 og § 7.

§ 9.

Overensstemmende med nysnævnte Lovs § 11 skulle Hypotekafdelingens Debitorer erlægge Renter, Afdrag og Bidrag til Administrationen og Reservefonden med et samlet Beløb, der er lige stort i hver Betalingstermin. Bidraget til Administrationen og Reservefonden er ½ Procent aarlig af Laanets inden hver Termin tilbageværende Beløb, og Afdraget maa ikke være mindre, end at Laanet, naar Pantet er Jordejendom, er tilbagebetalt i Løbet af 50 Aar, naar det er Sten- eller Betonbygning i Løbet af 35 Aar, naar det er Træbygning i Løbet af 25 Aar, og naar Pantet er Jordbygning i Løbet af 15 Aar. Er Laanet et By-, Syssel- eller Repskommunelaan, skal dette være tilbagebetalt i Løbet af højst 40 Aar.

§ 10.

Bankbestyrelsen kan, naar en Bankobligation, der i Hypotekafdelingens Bøger er noteret paa Navn, bortkommer, ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i Københavnn, med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændehaveren af Obligationen. Hvis ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Bankbestyrelsen meddele den, paa hvis Navn den er noteret, ny Bankobligation til samme Beløb som den bortkomne, uden at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Tiltale mod Banken.

Med Hensyn til Mortifikation af andre Bankobligationer forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 11.

Der skal holdes et særskilt Regnskab for Bankobligationernes 3dje Serie, og til Sikkerhed for samme skal der være en særskilt Reservefond, hvortil Hypotekafdelingens Overskud i Henhold til nærværende Lov henlægges. Til Bogholderi, Regnskabsførelse og andre hermed i Forbindelse staaende Udgifter kan der anvendes indtil 2,000 Kr.

Nr. 20. Lov af 9. Juli om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en tredje Serie Bankobligationer.

Nr. 20. 9de Juli.

§ 12.

Nærværende Lovs Bestemmelser berøre i ingen Henseende de Bankobligationer, der ere udstedte i Henhold til de fornævnte Love af 12te Januar 1900, 25de Septbr. 1902 og 20. Oktbr. 1905.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 21.
9de
Juli.

om

Bemyndigelse for Regeringen til Køb af Landsbankens Bankobligationer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til paa Landskassens Vegne at afkøbe Landsbanken Bankobligationer til et Beløb af indtil 2 Mill. Kr.

§ 2.

Endvidere bemyndiges Regeringen til paa Landskassens Vegne at optage Laan indtil 2 Mill. Kr., der forrentes med ikke over 4½ pCt. og afdrages i Løbet af 30 Aar. Laanet skal anvendes til Køb af Bankobligationer ifølge § 1, hvis Indkøbspris skal rette sig efter Laanevilkaarene.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft samme Dag som den stadfæstes.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 22.
9de
Juli.

Lov

om

Forandring i Lov af 3. Oktbr. 1903 om Valgene til Altinget.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

De i Lov om Valgene til Altinget af 3. Oktbr. 1903 § 12 omhandlede Tillægsvalglister skulle affattes i Maj Maaned, saaledes at de er fuldt færdige den 15. Maj, hvilken Dag de skulle fremlægges til Eftersyn paa samme Steder som Hovedvalglisterne og ligge fremme de følgende 7 Dage. Paa Tillægslisterne blive at opføre dem som ikke have Valgret paa den Dag (den 1. Juli) da Valglisterne blive gældende, men som ventes i Løbet af det Aar, for hvilke Valglisterne skal gælde, at ville opfylde de til Valgret fornødne Betingelser, samt dem om hvem det ved Valglisternes Affattelse ikke vidstes, at de vilde opfylde disse Betingelser inden 1. Juli. Endvidere opføres paa Tillægslisten de Vælgere, som ere blevne udeladte af Hovedlisterne, og af en eller anden Grund ikke i rette Tid har kunnet fremkomme med Anke mod Valglisterne.

§ 2.

De overfor Tillægslisterne fremsatte Klager og Indvendinger skal behandles paa samme Maade som overfor Hovedlisterne, dog saaledes at alle Tidsfrister forkortes med en Tredjedel, og at Duplikat af Tillægslisten tilstilles Overvalgbestyrelsens Formand inden den 1. Juli.

§ 3.

Den i Valglovens § 21 for Overvalgbestyrelsen bestemte Frist til Fuldfærdigelse af Stemmesedler fastsættes til 10 Dage.

§ 4.

I Tilfælde af at en Valgkandidat dør, inden Valg foretages, og efter Anmeldelsesfristens Udløb, eller i Løbet af 3 Døgn forinden, kan en anden stille sig til Valg til Altinget inden 8 Dage, hvis over Halvdelen af den afdødes Stillere slutter sig til hans Kandidatur. Hvis Udsættelse af Valget behøves af disse Grunde skal Ministeriet anordne nyt Valg paa den i Valglovens § 54 foreskrevne Maade.

§ 5.

De almindelige ordinære Valg til Altinget, som i Henhold til Valglovens § 25 skal afholdes den 10. September, afholdes herefter den første Vinterdag.

Nr. 52. 1ste April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	80,700.	1,340,374. 67
b.	Til Lønning og Dagpenge til de af Indenrigsministeren udnævnte Revisorer, jfr. Lov Nr. 52 af 30. Marts 1892 § 2..	3,500.	
			84,200.
F.	Udgifter i Henhold til Lov om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed af 11. April 1901 og Lov vedrørende Anvendelse af udenlandske Arbejdere til Arbejde i visse Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed af 21. August 1908.		
1.	Arbejds- og Fabriktilsynet:	Kr. Ø.	
a.	Lønninger	75,416. 69	
b.	Honorar for Assistance ved Ledelsen af Tilsynet	1,200.	
c.	Kontorhold ..... Udgifter til Porto godtgøres efter Regning.	6,030.	
d.	Dagpenge og Befordringsudgifter, anslaas til	25,000.	
e.	Andre Udgifter, derunder til lægelig Bistand, Prøveapparaters Anskaffelse, Vedligeholdelse, Opbevaring og Transport samt Tryksager, anslaas til.....	10,000.	
f.	Til Kontorholdsgodtgørelse for 19 Inspektører under Tilsynet, 200 Kr. til hver	3,800.	
g.	Til midlertidigt Lønningstillæg til Inspektører, Tilsyns-Assistenter, Bogholderen, Sekretæren og den tekniske Ekspeditionsfuldmægtig under Arbejds- og Fabriktilsynet, i alt	11,200.	
		132,646. 69	
	Indtægten	28,000.	
			104,646. 69
2.	Arbejdsraadet:		
a.	Vederlag til Raadets Medlemmer.....	7,100.	
b.	Medhjælp, Husleje, Brændsel og Belysning, Tryksager, Porto, Kontorsager, Betjening m. v., anslaas til	6,000.	
			13,100.
3.	Det offentliges Tilsyn med Anvendelse af udenlandske Arbejdere til Arbejde i visse Virksomheder. Udgiften herved anslaas til		5,000.
			122,746. 69
	III. Andre Udgifter:		
A.	Til forskellige offentlige Stiftelser.....	.....	3,088.
B.	Godtgørelse for ordinær Indkvartering:		
1.	Til Godtgørelse for Finansaaret 1909—10 anslaas ...	428,677. 81	
	At overføre...	428,677. 81	1,550,409. 36

§ 6.

Ifald en Vælger fremfører for Valgbestyrelsen, at han ikke er i Stand til at foretage Afstemningen paa den foreskrevne Maade og anfører særlige Grunde derfor, der godkendes af Valgbestyrelsen, skal det af Vælgerne dertil udvalgte Medlem af Valgbestyrelsen yde ham Bistand ved Stemmegivningen i Stemmerummet. Herom sker der Tilførsel i Valgprotokollen med Anførelse af Grundene.

§ 7.

Hvis et Medlems Valg kendes ugyldigt ifølge Forfatningslovens § 29, jfr. Valglovens §§ 41 og 48, skal Ministeriet anordne et nyt Valg saa hurtigt som muligt.

§ 8.

I Tilfælde af at Valg ikke kan foregaa i en Rep paa den bestemte Dag paa Grund af Uvejr eller af anden uafværgelig Aarsag, skal Undervalgbestyrelsen sammenkalde Valgmøde paany paa den i Valglovens § 51 andet Led foreskrevne Maade.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 23.
9de
Juli.

Lov

om

Forandring i og Tillæg til Lov Nr. 29 af 8. Novbr. 1895 og Lov Nr. 20 af 30. Oktbr. 1903 om statistiske Tabeller.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Forstandere for faste Handeler, Spekulanthandlere, derunder Opkøbere af Heste og Faar, Forstandere for Forbrugs- og Fællesindkøbsforeninger, samt andre, der købe Varer fra Udlandet, eller som selv sælge eller besørge Salg af Varer til Udlandet, ere pligtige til for vedkommende Myndigheder saa nøjagtig som mulig at opgive, hvilke Varesorter og hvor meget af hver Sort de have ført eller ladet føre til eller fra Landet. Desuden ere de pligtige til at opgive indførte Varers Indkøbspris med Tillæg af Transportomkostninger her til Landet, og indenlandske Varers Indkøbspris, samt oplyse, fra hvilket Land Varerne ere indkøbte, alt i Henhold til de af Ministeriet udgivne Skemaer og Instrukser.

§ 2.

Skibsekspeditører, der modtage Manifester fra Udlandet, Købmænd, Fællesindkøbs- og Forbrugsforeninger, samt andre, der modtage Manifester eller i Stedet derfor Konnossementer for indførte Varer, der ikke modtages af Skibsekspeditører, ere pligtige til fra Begyndelsen af Aaret 1909 til Politimesteren at aflevere bekræftet Uddrag af de paagældende Manifester eller de i Stedet for dem trædende Konnossementer for indførte Varer, indeholdende Opgivelse af Modtagerens Navn, Navnet paa det Skib, med hvilket Varerne ere indførte, samt alle de paa Manifestet opførte Varers Stykketal, Art, Vægt eller Kubikmaal.

Bemeldte Uddrag af Manifester eller Konnossementer skal indleveres til Politimesteren saa snart ske kan og senest ved Aarets Udgang. Overtrædelser heraf straffes med Bøder paa indtil 500 Kr.

§ 3.

Medfører et Skib, der indfører Varer til flere end en Havn, kun et Manifest, skal den, der sidst modtager Varer fra Skibet, indlevere til Politimesteren Uddraget af Skibets Manifest.

§ 4.

Endvidere ere Forstandere for faste Handeler, Fællesindkøbs- og Forbrugsforeninger, industrielle Foretagender, samt andre, der i større eller mindre Udstrækning drive Handel mod Kredit, pligtige til at meddele Ministeriet paalidelige Oplysninger om deres indenlandske Kunders, undtagen Bankers, samlede Gæld og Tilgodehavende den 31. December hvert Aar.

Ministeriet drager Omsorg for, at disse Opgivelser trykkes sammen med andre statistiske Tabeller, og skal de være saaledes affattede, at der kun kan ses, hvor meget den samlede Gæld og Tilgodehavende i hver enkelt Købstad og Handelsplads udgør, uden at noget Handelsfirmas Navn bliver nævnt.

§ 5.

Ministeriet drager Omsorg for, at der aarlig affattes en Oversigt, der skal følge med de statistiske Tabeller, specificeret efter Handelspladser og taget under et, over de indførte Vares Stykketal, Art, Vægt eller Kubikmaal.

§ 6.

Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 7.

Ved denne Lov ophæves § 5 i Lov Nr. 29 af 28. Novbr. 1895 om statistiske Tabeller.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 23. Lov af 9. Juli om Forandring i og Tillæg til Lov Nr. 29 af 8. Novbr. 1895 og Lov Nr. 20 af 30. Oktbr. 1903 om statistiske Tabeller.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 24.
9de
Juli.

Lov

om

almindelig Alderdomsunderstøttelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I hver Købstad og hver Rep i Landet skal der oprettes en Understøttelseskasse for aldrende Folk. Den Understøttelseskasse for Almuesfolk, der findes i Købstaden eller Reppen, tilfalder denne Kasse.

Til disse Kasser yder Landskassen et aarligt Tilskud, der fastsættes til 50 Øre for hver til Kassen afgiftspligtig det paagældende Aar.

§ 2.

Afgiftspligtig til Alderdomsunderstøttelseskassen er enhver Mand og Kvinde, der har fyldt det 18de Aar og ikke er over 60 Aar, med Undtagelse af efternævnte Personer:

a. De, som nyde Fattigunderstøttelse.
b. De Personer, hvem Forsørgelse af en eller flere Trængende paahviler, samt de, der formedelst Sygdom eller af andre uforskyldte Grunde ikke kunne fortjene Løn, saafremt begge disse Klasser Mennesker efter Repforstanderskabets Mening paa Grund af Fattigdom er ude af Stand til at erlægge Afgiften og ikke betale Ekstrabidrag til Kommunen.
c. De, som afsone Strafarbejde.
d. De, som have erhvervet sig en Livrente efter 60 Aars Alder af mindst 150 Kr. aarlig.

§ 3.

Enhver afgiftspligtig Mandsperson betaler til Understøttelseskassen 1 Kr. 50 Øre aarlig, og en Kvinde 75 Øre.

§ 4.

Kendelsen for Bevilling til at være Løsemand i Henhold til Lov Nr. 3 af 2. Febr. 1894 § 1 om Forandring i Forordning om Løsemænd og Husmænd i Island af 26. Maj 1863 samt om Tillæg til samme tilfalder Alderdomsunderstøttelseskassen.

§ 5.

Repsforstanderskaberne have inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned at affatte en Fortegnelse over alle til Understøttelseskassen afgiftspligtige Personer i Reppen. I Købstæderne affatte 3 Mænd, som Byraadet vælger dertil af sin Midte, disse

Fortegnelser. Paa Fortegnelsen skal alle de opføres, der have Hjemsted i Købstaden eller Reppen den 1. Januar. Er der Tvivl om en Persons Hjemsted, skal Vedkommende optages i Fortegnelsen i den Købstad eller Rep, hvori han opholder sig ved Nytaar. Alle de, der have fyldt 18 Aar den 1. Januar, og ligeledes de, der ikke have fyldt 60 Aar den samme Dag, skulle opføres paa Fortegnelsen. Fortegnelsen skal udfærdiges paa et af Ministeriet affattet Skema.

Politimesteren i Reykjavik og enhver Præst, hver for sit Præstekald, er pligtig til at tilstille dem, der skulle affatte disse Fortegnelser de i denne Henseende nødvendige Oplysninger af Folketællingslisterne i Reykjavik og andre Steder af vedkommende Sjæleregister.

§ 6.

Foruden at de afgiftspligtige skal betale Afgiften til Alderdomsunderstøttelseskassen hver for sig, ere de ogsaa pligtige til at erlægge Afgiften for andre i følgende Tilfælde:

a. Gifte Mænd erlægge Afgiften for deres Hustruer saalænge Ægteskabet ikke lovlig er ophævet og begge Ægtefællerne opholde sig i samme Kommune.
b. Forældre og Plejeforældre erlægge Afgiften for deres Børn og Plejebørn, som tjene hos dem, blive forsørgede af dem, eller hvis Uddannelse de bekoste.
c. Husbonden erlægger Afgiften for sit Tyende og andet Tjenestefolk.
d. Haandværkere skal udrede Afgiften for deres Arbejdere (Lærlinge og Svende).
e. Købmænd, Faktorer og andre Arbejdsgivere udrede Understøttelsesafgiften for dem, der have fast Tjeneste hos dem, saafremt de sidstnævnte ikke selv holder Dug og Disk.
f. Enhver Husfader erlægger Afgiften for de Løsemænd og Løsekoner, hos hvem de have deres Hjem det sidste Tjenesteaar, samt for de Husmænd, som ikke have Beboelse for sig selv.

Naar disse Personer efter Repsforstanderskabets eller Byraadets Skøn befindes fuldstændig uformuende, bortfalder deres Forpligtelse til at udrede Understøttelsesafgift for andre, medens Ydelsespligten i saa Tilfælde overgaar paa disse. De som erlægge Afgiften til Understøttelseskassen for andre, have Ret til at debitere den afgiftspligtige for Beløbet samt til at tilbageholde Afgiften i deres Løn.

§ 7.

De over til Alderdomsunderstøttelseskasserne afgiftspligtige Personer affattede Fortegnelser skulle henligge til almindeligt Eftersyn fra 1. til 7. Februar hvert Aar paa et bekvemt Sted i Reppen eller Købstaden. Det skal bekendtgøres med en Uges Varsel, paa hvilket Sted Fortegnelserne fremlægges.

§ 8.

Den, som mener at nogen er ulovlig opført paa Fortegnelsen eller ulovlig udeladt, kan inden 15. Februar fremsætte sine Anker eller Forlangender for vedkommende Repsforstanderskab eller Byraad, der afgiver Kendelse over Sagen inden 14 Dage derefter. Denne Kendelse kan inden 15. Marts forebringes vedkommende Sysselmand til endelig Afgørelse. Fortegnelserne skulle inden 15. April indsendes til vedkommende Sysselmand eller Byfoged.

Naar en og samme Person har været opført paa Fortegnelserne i to forskellige Kommuner, har vedkommende Ret til at faa Afgiften refunderet af Understøttelses-

Nr. 24. 9de Juli. kassen i den Kommune, hvor han ikke havde fast Bopæl den 1. Januar, hvilket han bør bevise for vedkommende Sysselmand eller Byfoged inden det paagældende Aars Udgang.

§ 9.

For Købstædernes Vedkommende skal Byfogderne og for Reppernes Vedkommende Sysselmændene indkræve Afgiften paa Mandtalstingene, og derefter indsætte den til Forrentning i Islands Sparebanks Hovedafdeling; for deres Ulejlighed oppebære de 2 pCt. af den indkrævede Afgift.

§ 10.

For Købstæderne skulle Byfogederne og for Repperne Sysselmændene føre Kassens Regnskaber samt opbevare deres Papirer. Kassernes Regnskaber for hvert Aar skulle inden Udgangen af næstpaafølgende Januar Maaned tilstilles vedkommende Byraad eller Sysselforstanderskab, der vælger to Mænd til at revidere dem, hvorefter Byraadet eller Sysselforstanderskabet deciderer dem. I Købstæderne tilstiller Byraadet Ministeriet en aarlig Beretning om Alderdomsunderstøttelseskassernes Status, og en tilsvarende Beretning bliver af Sysselforstanderskaberne at tilstille Ministeriet. I Regeringstidenden skal der aarlig optages en Beretning om Understøttelseskassernes Status for hver enkelt Købstad og Syssel.

§ 11.

For Afgiften til Understøttelseskassen kan Udpantning finde Sted overensstemmende med Lov af 16. Decbr. 1885 om Udpantning uden forudgaaende Dom eller Forlig, hvorhos disse Afgifter ere ligestillede med Skatter og Afgifter til Landskassen i de afgiftspligtiges Døds- eller Konkursboer.

§ 12.

I hver Købstad og hver Rep skal der sædvanlig hvert Aar, hvis Ansøgning fremkommer fra værdige Trængende, fordeles $^2/_3$ af de Afgifter, der det paagældende Aar skal erlægges til Alderdomsunderstøttelseskassen i vedkommende Købstad eller Rep, Aarets halve Tilskud fra Landskassen, samt Halvdelen af de for det sidste Aar indvundne Renter af Kassens Kapitaler.

§ 13.

Inden Udgangen af hvert Aars Juli Maaned har vedkommende Sysselmand at underrette Repsforstanderskaberne om, hvor meget der samme Aar bliver at fordele af Understøttelseskassen, og tilsvarende Forpligtelse paahviler Byfogederne overfor Byraadene, hvorefter Repsforstanderskaberne og Byraadene bekendtgør det i Reppen eller Købstaden paa sædvanlig Maade inden Udgangen af August Maaned.

§ 14.

Den Understøttelse, der aarlig skal fordeles, tildeles af Repsforstanderskaberne og Byraadene aldrende trængende, der have fyldt deres 60 Aar og have hjemme i Reppen eller Købstaden, uden Hensyn til hvor de ere forsørgelsesberettigede, for saa vidt Ansøgeren har Forsørgelsesret her i Landet og ikke i de 5 sidste Aar har modtaget Fattighjælp. Dog er Kommunalbestyrelsen bemyndiget til at tildele en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke Alderdomsunderstøttelse, om end hendes Mand har modtaget Fattighjælp medens de boede sammen, og skøndt der ikke er hengaaet 5 Aar siden han modtog Fattighjælpen. Under ganske særlige Omstændigheder har Repsforstander-

skabet Hjemmel til at yde den heromhandlede Understøttelse til fattige Folk med svagelig Helbred, uagtet de ikke har opnaaet 60 Aars Alderen. Nr. 24. 9de Juli.

Understøttelse til Lægehjælp, Medicin, Hospitalsunderhold, Bandage og deslige, anses ikke for Fattighjælp ved Spørgsmaalet om Erholdelsen af Alderdomsunderstøttelse.

Ved Understøttelsens Tildeling skal navnlig ses hen til vedkommendes Trang samt til, om han er en ædruelig og hæderlig Person.

§ 15.

De, der ønske Understøttelse af Alderdomsunderstøttelseskassen, skal inden Udgangen af September Maaned hvert Aar, indsende en skriftlig Ansøgning om Understøttelse til vedkommende Byraad eller Repsforstanderskab; Ansøgningen skal indeholde de til Bedømmelsen af vedkommende Ansøgers Adgang til Understøttelsen nødvendige Oplysninger. Med Ansøgningen skal følge en Attest fra en vederhæftig og god Mand om, at de i Ansøgningen indeholdte Oplysninger ere rigtige.

§ 16.

Understøttelsen tildeles inden Udgangen af Oktober Maaned. Understøttelsen gives for et Aar ad Gangen, og maa ikke udgøre mindre end 20 Kr. og ikke overstige 200 Kr.

Regeringen fastsætter de nærmere Regler om Understøttelsens Fordeling.

§ 17.

Hvis ingen Ansøgning om Understøttelse af Alderdomsunderstøttelseskassen fremkommer til vedkommende Byraad eller Repsforstanderskab eller det af andre gyldige Grunde ikke findes rigtigt at uddele hele det i § 11 omhandlede Beløb, bliver Resten at henlægge til Kassens Fond.

§ 18.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910, og bliver der at opkræve Afgiften til Alderdomsunderstøttelseskasserne i Henhold til den for første Gang paa Mandtalstingene i Aaret 1910.

§ 19.

Lov af 11. Juli 1890 om Understøttelseskasser for Almuesfolk og Lov af 18. Decbr. 1897 indeholdende Forandring i Lov om Understøttelseskasser for Almuesfolk ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe.
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 25.
9de
Juli.

Lov

om

en Understøttelseskasse for Børnelærere.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

For Landets Børnelærere skal der oprettes en Understøttelseskasse. Dens Grundfond er 5,000 Kroner, som tilskydes af Landskassen.

§ 2.

Enhver Lærer, som antages i Henhold til Lov af 22. Novbr. 1907 om Børns Undervisning, erlægger til Kassen aarlig 1 pCt. af sin Lærerlønning, hvis den ikke overstiger 500 Kr., 1½ pCt., hvis den overstiger 500 Kr. indtil 1,000 Kr. og 2 pCt., hvis den overstiger 1,000 Kr.

§ 3.

Af Landskassen ydes der aarlig til Understøttelseskassen et Tilskud af 1,000 Kr.

§ 4.

Understøttelseskassen bestyres under Regeringens Overtilsyn af et 3 Mands Udvalg, bestaaende af Inspektøren for Undervisningsvæsenet, Lærerseminariets Forstander og et tredje af Ministeriet udnævnt Medlem.

§ 5.

Kun den Lærer, som er trængende, kan erholde Understøttelse af Kassen. Han skal endvidere have virket som Børnelærer i det mindste i 10 Aar og have været bidragydende til Kassen i det mindste i 3 Aar, med mindre han har maattet opgive sin Lærergerning paa Grund af Svagelighed.

§ 6.

Indtil Kassen har naaet en Størrelse af 20,000 Kroner, skal alene Renteindtægten anvendes til Understøttelser, men derefter tre Fjerdedele af Kassens aarlige Indtægter; det øvrige lægges til Kapitalen, ligeledes de Gaver, som maatte tilfalde Kassen, medmindre anderledes bestemmes af Giveren.

§ 7.

Nærmere Bestemmelser angaaende Kassens Virksomhed, Opkrævning, Uddeling af Understøttelser og Regnskabsvæsen fastsætter Ministeriet efter derom at have indhentet Bestyrelsens Erklæring.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 26.
9de
Juli.

Lov

om

Forandring i § 3 i Lov Nr. 63 af 22. Novbr. 1907 om et Lærerseminarium i Reykjavik.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 3.

Skoleaaret i Lærerseminariet begynder den første Vinterdag og slutter den sidste Vinterdag.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Heri afgaar: Overført...	428,677. 81	1,550,409. 36	
a. som ikke kommende til Udbetaling i Finans- Kr. Ø. aaret 1909—10 et Beløb, som anslaas til 10,000.			
b. Indkvarteringsfondens Renter 24,478. 75			
	34,478. 75		
	394,199. 06		
2. Til Godtgørelse for tidligere Aar, som først kommer til Udbetaling i Finansaaret 1909—10, anslaas	10,000.		
		404,199. 06	
C. Befordringsudgifter, anslaas til	.....	3,800.	
D. Som Tilskud til Obbekær Kommune til Dækning af dens Udgifter ved Fællesskabet med det tidligere til det slesvigske Sogn Hygum hørende Distrikt Vesterenge anslaas	.....	1,700.	
E. Til Skytteforeninger:			
1. Til Anskaffelse af Præmie- og Øvelsesrifler.....	9,000.		
2. Til Anskaffelse af Ammunition til Bagladerifler.....	60,000.		
3. Til Gymnastik.....	25,000.		
4. Til Delingsførerkursus i Gymnastik.....	10,000.		
		104,000.	
F. Til Afholdssagens Fremme:			
1. Til Totalafholdsforeninger	24,000.		
2. Til Redningshjem, en 1-aarig Bevilling: Kr.			
a. „Enkrateia" ved København ..... 4,000.			
b. „Godthaab" ved Holstebro..... 2,000.			
c. „Solhjem" ved Haslev, tidligere i Gentofte Sogn ..... 1,000.			
d. „Stormly" ved Odense ..... 1,000.			
e. „Concordiahjemmet" i Nærum, tidligere ved Fakse Ladeplads ..... 1,000.			
f. „Kjærshovedgaard" ved Bording Station 1,000.			
	10,000.		
		34,000.	
G. Til Danmarks Andel i Udgifterne ved Driften af:			
a. Det internationale Bureau for Unionen til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret, anslaas	1,100.		
b. Det af „Den internationale Forening for lovordnet Arbejderbeskyttelse" oprettede Centralbureau i Basel	500.		
		1,600.	
H. Udgifter i Henhold til Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 samt Lov Nr. 58 om Alderdomsunderstøttelse af 13. Marts 1908 § 7 anslaas til:			
1. I Henhold til Fattiglovens § 23 og Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 § 7, jfr. Lov Nr. 37 af 9. Marts 1872 om Udstedelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser og Lov Nr. 104 af 24. Juli 1880: Kr.			
a. Fattighjælp..... 102,000.			
b. Alderdomsunderstøttelse ..... 2,000.			
	104,000.		
At overføre...	104,000.	2,099,708. 42	

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 27.
9de
Juli.

om

Realskolen i Akureyri.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

De Fag, hvori der skal undervises i Skolen ere: Islandsk, Dansk, Engelsk, Historie og Geografi, navnlig Islands Historie og Geografi tillige med en Oversigt over Landets Forfatnings- og Forvaltningsret, Regning, Geometri og Landmaaling, Naturhistorie, derunder indbefattet Grundtrækkene af Antropologi og Hygiejne; endvidere Grundtrækkene af Fysik, Kemi, Tegning, Sang, Sløjd og Gymnastik.

§ 2.

Skolens Lærerpersonale bestaar af 4 Lærere, hvoraf den ene er Skolens Forstander. Han fører Hovedtilsyn med Skolens Lærere, Elever, Bygninger og Inventar samt andre Ejendele. Der tillægges ham en aarlig Lønning af 3,000 Kr. foruden fri Bolig i Skolebygningen, samt Lys og Varme. Første og anden Lærer lønnes med 2,000 Kr. hver, og tredje Lærer med 1,600 Kr. aarlig.

§ 3.

Skolen har indtil 50 Alumnepladser. De Elever, der erholde en Alumneplads, skulle i Begyndelsen af hvert Skoleaar erlægge 6 Kr. i en Skolefond, medens de øvrige Elever erlægge 1 Kr. aarlig. Skolefonden skal anvendes til Støtte og Udvikling for Skolen i Henhold til en af Ministeriet efter Skoleforstanderens Indstilling affattet Fundats.

Nr. 27. 9de Juli.

§ 4.

Overtilsynet med Skolen udøves af Regeringen, der udfærdiger et Reglement for samme. Lønning og andre Udgifter til Skolen udredes af Landskassen.

§ 5.

Ved denne Lov ophæves Lov Nr. 38 af 10. Novbr. 1903 om en Realskole i Akureyri.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 28.
9de
Juli.

om

Vragning af Fisk.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Al Klipfisk, som udføres herfra Landet og hvis Bestemmelsessted er Spanien eller Italien, hvad enten den udføres direkte dertil eller over andre Lande, skal af Vragere under Vragerformænds Opsyn vurderes og klassificeres efter Kvalitet. Vragerformændene skal ogsaa have Opsyn med dens Udskibning, Stuvning og Behandling i Fragtskibene og udstede Befalinger desangaaende, hvilke de paagældende er pligtige at adlyde. Med hver Fiskeladning skal der følge en Vragerformands Attest, der paategnes Konnossementerne.

Nærmere Regler om Vragningen og Varens Behandling baade ved Udskibningen og i Fragtskibene fastsættes i et af Ministeriet udstedt Arbejdsregulativ for Vragerformændene og Vragerne.

§ 2.

Ministeren beskikker Vragerformændene, der skal have erhvervet sig Kendskab til Vragning af Fisk og Fiskens Tilvirkning og Behandling, enten ved Beskæftigelse som Vragere eller paa anden Maade.

De skal underskrive en Edsformular, om at de vil rette sig efter de Bestemmelser, der er givne angaaende deres Virksomhed, og med Flid og Nidkærhed opfylde de Pligter, der paahviler dem i deres Bestilling.

§ 3.

Følgende Vragerformænd skal straks ansættes og deres Lønninger udredes af Landskassen:

1. Vragerformanden i Reykjavik, hvis Distrikt skal omfatte Strækningen fra Thjorsaa vest til Öndverdarnæs; hans Lønning er 2,000 Kr. om Aaret. Han er tillige Ministeriets Konsulent i Sager angaaende Vragning og Tilvirkning af Fisk.

Nr. 28. 9de Juli.

2. Vragerformanden i Isafjord, hvis Distrikt skal omfatte Strækningen fra Öndverdarnæs til Reykjarfjord i Strandasyssel; hans Lønning er 1,800 Kr. om Aaret.

3. Vragerformanden i Akureyri, hvis Distrikt skal omfatte Strækningen fra og med Reykjarfjord øst til Langanæs; hans Lønning er 1,600 Kr. om Aaret.

4. Vragerformanden i Seydisfjord, hvis Distrikt skal omfatte Strækningen fra Langanæs syd til Hornafjord, denne Fjord indbefattet; hans Lønning er 1,600 Kr. om Aaret.

5. Vragerformanden i Vestmanøerne, hvis Distrikt skal omfatte Vestmanøerne og Vik i Myrdal; hans Lønning er 800 Kr. om Aaret.

Antallet af Vragerformænd kan forøges ved Bevilling paa Finansloven, i hvilket Tilfælde den nødvendige Forandring i deres Distrikter bestemmes ved kongelig Resolution.

§ 4.

Paa hvert Fiskeeksportsted beskikker Politimesteren efter Vragerformandens Indstilling saa mange Vragere som denne anser nødvendigt. De skal, forinden de begynder deres Virksomhed, underskrive en af Ministeriet foreskreven Edsformular.

§ 5.

Naar Vragerformænd rejser ud af den Jurisdiktion, i hvilken de har Bopæl, for at foretage Vragning af Klipfisk til Eksport, skal Eksportørerne betale dem 2 Kr. i Diæter for hver Dag, de nødvendigvis som Følge deraf maa være borte fra deres Hjem, samt Rejseomkostninger, begge Dele ifølge Regning, som Ministeriet deciderer, hvis de paagældende ikke kan blive enige. Foretages der paa den samme Rejse Vragning af Fisk for flere Eksportører, skal disse Omkostninger forholdsvis fordeles mellem dem.

Vragernes Løn for deres Arbejde ved Vragningen betaler Klipfiskens Eksportører saaledes som nærmere bestemmes i Arbejdsregulativerne for Vragerne.

§ 6.

Hverken Vragerformændene eller Vragerne maa under nogen Omstændigheder modtage nogen som helst Godtgørelse af de Personer, for hvilke Vragningen udføres, af Fragtbaadens Fører eller andre, der har noget med Baaden at gøre, undtagen den Betaling, som er foreskrevet i denne Lov eller i deres Arbejdsregulativer.

Heller ikke maa de staa i Tjeneste hos Købmænd eller andre, der lader udføre Vragning af Fisk til Eksport.

§ 7.

Foruden deres Virksomhed ved Vragning af Klipfisk til Eksport, skal Vragerformændene være pligtige til i Samraad med Ministeriet at rejse om i deres Distrikter for at vejlede Folk med Hensyn til Behandlingen af Fisk og føre Tilsyn med den. Paa disse Rejser faar de Rejseomkostninger betalte af Landskassen ifølge Regning, som Ministeriet godkender. Udfører de tillige Vragning paa disse Rejser, betales en forholdsmæssig Del af Rejseomkostningerne af de Eksportører, for hvilke Vragningen er bleven udført.

§ 8.

Den, der udfører eller foranstalter udført Klipfisk til Spanien eller Italien uden at lade dem vrage eller fremskaffe en Vragerattest i Henhold til denne Lov, maa bøde 100—3,000 Kr. til Landskassen.

Sager i Anledning af disse Overtrædelser behandles som offentlige Politisager.

§ 9.

Vragerformænd og Vragere straffes for Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser i Henhold til den almindelige Straffelov.

§ 10

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 29.
9de
Juli.

Lov

om

Forandring i § 2 i Lov af 13. April 1894 om Vedtægt angaaende Fuglefangst i Vestmannøerne.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Stedet for § 2, første Led, i Lov Nr. 13, af 13. April 1894 om Vedtægt angaaende Fuglefangst i Vestmannøerne, sættes et nyt Led, saalydende:

Naar Sysselforstanderskabet finder det nødvendigt, at der oprettes en Vedtægt for Sysselet angaaende Fuglefangst, har det at indkalde et almindeligt Møde, som bør bekendtgøres med tilstrækkeligt Varsel. Stemmeret paa Mødet have alle de Indvaanere i Sysselet, der have Brugen af en Jord eller Dele deraf.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 30.
9de
Juli.

Lov

om

Tillæg til Lov Nr. 28 af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, samt Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905 om Tillæg til nævnte Lov.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov Nr. 28 af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905 om Tillæg til nævnte Lov, samt de i Henhold til nævnte Love udfærdigede Vedtægter, skal ogsaa omfatte de Motorbaade med Dæk paa indtil 15 Tons, som drive Fiskeri ved Vestmannøerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 30. Lov af 9. Juli om Tillæg til Lov Nr. 28 af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, samt Lov Nr. 53 af 10 Novbr. 1905 om Tillæg til nævnte Lov.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 31.
9de
Juli.

Lov

om

Vedtægter angaaende Kornforraadshuse til Kreaturfoder.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til for en eller flere Repper at affatte Vedtægter angaaende Kornforraadshuse til Kreaturfoder.

§ 2.

Naar et Sysselforstanderskab finder det nødvendigt, eller der fra et eller flere af Sysselets Repsforstanderskaber fremsættes Ønske om Oprettelse af en for Sysselet eller en Del af samme gældende Vedtægt, har det med tilstrækkeligt Varsel at indkalde et Møde i det Distrikt, for hvilket Vedtægten paatænkes at skulle gælde. Stemmeret paa dette Møde have alle, som have Bopæl i Distriktet samt Valgret til Altinget. Sysselforstanderskabet bestemmer Mødestedet, medens dets Formand, eller den, som Sysselforstanderskabet dertil har valgt, bestemmer Dagen for Mødet og leder Forhandlingerne. Han skal paase Valglisternes Tilstedeværelse paa Mødet.

§ 3.

Paa det i § 2 omhandlede Møde fremsætter Formanden et i Forvejen af Sysselforstanderskabet godkendt Forslag til Vedtægt. Naar Forsamlingen vedtager Forslaget uforandret med $^2/_3$ af de afgivne Stemmer, har Sysselmanden at indsende det til Ministeriet til Stadfæstelse og Autorisation. Paa samme Maade forholdes med Forslaget, selv om Forsamlingen deri foretager Forandringer, hvis de ere blevne vedtagne med $^2/_3$ af de afgivne Stemmer og Sysselforstanderskabet godkender dem. Opnaar de af Forsamlingen vedtagne Ændringsforslag ikke Sysselforstanderskabets Godkendelse, bliver et nyt Møde at indkalde. Vedtages da Forslaget uforandret af Forsamlingen med $^2/_3$ af de afgivne Stemmer, forholdes der med det paa den ovenfor angivne Maade.

Et Forslag til Vedtægt, der paa det til Forslagets Vedtagelse indvarslede Møde ikke har opnaaet $^2/_3$ af de afgivne Stemmer, betragtes som bortfaldet og kan ikke paany genoptages af Sysselforstanderskabet førend paa dets næste ordinære Møde.

§ 4.

Bliver en paa den foreskrevne Maade affattet Vedtægt indsendt til Ministeriet til Stadfæstelse og finder dette Vedtægten stridende mod Lovenes Grundsætninger eller Enkeltmands Ret, tilbagesendes den med Tilkendegivelse af Grundene for Ministeriets Afslag. I modsat Fald stadfæster Ministeriet Vedtægten, foranstalter den bekendtgjort samt bestemmer, hvornaar den skal træde i Kraft, fra hvilket Tidspunkt den da er bindende for alle Indbyggere i vedkommende Distrikt. Til Forandring af en af Ministeriet stadfæstet Vedtægt udkræves det samme som til Oprettelse af en Vedtægt.

§ 5.

Enhver Vedtægt skal indeholde Forskrifter angaaende Kornforraadshusets Bestyrelse. Ligeledes skal den indeholde Bestemmelser angaaende Tilskud til samme, Udlaan af Korn, dettes Tilbagebetaling, Kornforraadets Fornyelse samt Forraadshusets Vedligeholdelse. Vedtægten skal endvidere indeholde Forskrifter angaaende det til dens Overholdelse nødvendige Tilsyn samt Afholdelsen af Omkostningerne ved Kornforraadshuset.

§ 6.

Kornforraadshusets Bestyrelse skal aarlig forinden Afholdelsen af det ordinære Møde indsende til Sysselforstanderskabet Beretning om Kornforraadshusets Udlaan samt dets Aarsregnskab.

§ 7.

Alle Bidrag til Kornforraadshuset samt dets udestaaende Fordringer kunne inddrives ved Udpantning i Henhold til Lov af 16. Decbr. 1885.

§ 8.

For Overtrædelser af en stadfæstet Vedtægt kan der fastsættes Bøder af 2—20 Kr., der tilfalder Kornforraadshuset.

§ 9.

Sager i Anledning af Overtrædelse af Vedtægterne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 32.
9de
Juli.

Lov

om

Forandring i Lov Nr. 56 af 10. Novbr. 1905 om Forbud mod Indførsel af Kreaturer fra Udlandet.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1, første Stykke, skal lyde saaledes:

Det forbydes Alle og Enhver til Island at indføre Faar, Hornkvæg, Heste, Svin, Geder og Hunde fra Udlandet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 52. 1ste April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	104,000.	2,099,708. 42
2.	I Henhold til Fattiglovens § 27, 2det Stykke, og § 64	2,000.	
3.	I Henhold til Fattiglovens § 27, 3die og 4de Stykke, jfr. Lov Nr. 117 af 27. Maj 1908 om Ændringer i Fattiglovens §§ 27 og 61	5,000.	
			111,000.
I.	Tilskud til Kommunerne i Henhold til § 10 i Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet, nemlig Halvdelen af Kommunernes Udgifter, der anslaas til		4,150,000.
K.	Udgift i Henhold til Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 og Lov om Tilsyn med Begravelseskasser af 1. April 1905:		
1.	Tilskud til de anerkendte Sygekasser	2,000,000.	
2.	Lønning til Sygekasseinspektøren	4,000.	
3.	Dagpenge og Befordringsudgifter til samme, anslaas til	1,000.	
4.	a. Medhjælp og Kontorhold, anslaas til... Kr. 11,500.		
	b. Skemaer og andre Tryksager til Udsendelse til Sygekasserne og Begravelseskasserne, anslaas til ... 1,500.		
	c. Porto, anslaas til ... 1,200.	14,200.	
5.	Dagpenge og Godtgørelse for Befordring til Medlemmerne af det i Sygekasselovens § 24 omhandlede Nævn, anslaas til	800.	
6.	Ekstraordinært. Udgifter i Anledning af Flytning og Udvidelse af Inspektoratets Kontor	900.	
			2,020,900.
L.	Til Arbejderforsikringsraadet:		
a. 1.	Lønning til Kontorchefen under Arbejderforsikringsraadet ... Kr. 4,000.		
2.	Lønning til en Fuldmægtig under Raadet ... Kr. 3,000. samt som Ekspeditionssekretærtillæg til samme ... 600.	3,600.	
3.	Lønning til en Fuldmægtig ... 2,400.	10,000.	
b.	Vederlag til Raadets Medlemmer for Virksomhed ved Ordningen af de ifølge Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 opstaaede Forhold	10,000.	
c. 1.	Medhjælp, derunder Lægehjælp, samt Rejseudgifter og Diæter, anslaas til ... Kr. 10,800.		
2.	Husleje, Brændsel og Belysning, Tryksager, Porto, Kontorsager, Betjening samt Lægebetaling ved Ulykkestilfælde, anslaas til 12,800.	23,600.	
	At overføre...	43,600.	8,381,608. 42

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 33.
9de
Juli.

om

Tillæg til Lov af 22. Novbr. 1907 om Bestyrelsen af Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

De i Henhold til Lov om Bestyrelsen af Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender af 22. Novbr. 1907 §§ 15 og 16 til at tage Sæde i Bygningskommissionen eller Havnekommissionen for Købstaden udenfor Byraadet valgte Kommissionsmedlemmer ere pligtige at modtage Valg; dog gælde de samme Vægringsgrunde og den samme Begrænsning med Hensyn til Funktionstiden for dem som for Byraadsmedlemmer i Henhold til nævnte Lov.

§ 2.

Ved en af Byraadet affattet og af Ministeriet stadfæstet Bygningsvedtægt for Købstaden, kan det overdrages Bygningskommissionen at bestyre Købstadens Bygningsvæsen under Byraadets Overbestyrelse. I Bygningsvedtægten kan de efter Lovgivningen til enhver Tid om Købstadens Bygningsvæsen gældende Bestemmelser fuldstændiggøres, Bøder fastsættes for Overtrædelser af samme og Regler gives om Betaling af de af Bygningsvedtægtens Bestemmelser følgende Omkostninger; deri kan der ogsaa fastsættes et passende Gebyr for de af Byraadet eller Bygningskommissionen tilstaaede Bevillinger. Saafremt der i Henhold til Bygningsvedtægten ansættes en Bygningsinspektør, kan der for de af ham som saadan for private efter deres Anmodning udførte Arbejder fastsættes en passende Betaling. Betalingen for Bevillinger og for Arbejder for private kan inddrives ved Udpantning og tilfalder Bykassen. Hvis en Grundejer mener sig forurettet ved Byraadets eller Bygningskommissionens Afgørelse af en Bygningsvæsenet tilhørende Sag, kan han forelægge samme for Ministeriet til Afgørelse.

§ 3.

For at Købstaden i Fremtiden kan blive bygget efter en bestemt Plan, paahviler det Byraadet eller Bygningskommissionen i Henhold til Bygningsvedtægten at fastsætte, hvor fri Pladser og Gader skulle anlægges; i Henhold hertil skal Byraadet efter nærmere Bestemmelse udfærdige en Oversigt over de hidtil bebyggede Grunde; over disse saavelsom over de Grunde, der fremtidig bebygges, bør føres en særskilt, paa Bykassens Bekostning anskaffet Protokol.

Nr. 33. 9de Juli.

§ 4.

Enhver, som agter at opføre en Bygning eller ved ældre Bygninger at gøre Forandringer eller at foretage nogen Indretning paa sin Grund, skal inden Arbejdet paabegyndes indhente Byraadets eller Bygningskommissionens skriftlige Bestemmelser i Henhold til Bygningsvedtægten om og efter hvilke Forskrifter han maa bygge; disse Regler skulle meddeles i tilbørlig Tid efter at de blev forlangte, i Henhold til nærmere Bestemmelse i Købstadens Bygningsvedtægt.

Den, som begynder paa bemeldte Bygningsarbejder eller Indretninger forinden Tilladelse til Opførelsen er indhentet, eller overtræder de en saadan Tilladelse ledsagende Forskrifter, anses med 4—100 Kroners Bøde til Bykassen. Hvis en Mester forestaar Arbejdet, anses han med samme Bøde; Bygherren maa derhos taale, at Bygningen eller Indretningen, saavidt de ikke ere indrettede efter de givne Forskrifter eller efter de Forskrifter som Byraadet eller Bygningskommissionen i Henhold til Bygningsvedtægten finder burde være iagttagne, for hans Regning nedrives.

Hvis Politimesteren bringer i Erfaring, at der begyndes paa et Bygningsarbejde eller Indretning, hvortil Samtykke behøves, uden at samme er indhentet, skal han straks forbyde Arbejdernes Fortsættelse, indtil Samtykket foreligger.

§ 5.

Naar det til større Betryggelse mod Ildsvaade eller for at skaffe en bekvemmere Færdsel gennem Købstaden af Byraadet anses nødvendigt at anlægge Gade eller give samme større Bredde eller forandre dens Retning eller at rykke et Hus ind, da skal enhver, der ejer en ubebygget til Gaden stødende Grund, være pligtig til at afstaa saa meget af sin Grund til Gaden, som anses fornødent til at give denne den behørige Bredde, ligesom ogsaa Ejeren af Bygningen ved Ombygning skal være pligtig til at indrykke den efter Behov; dog skal de have Godtgørelse herfor af Bykassen; Byraadet skal, efter derom indhentet Udtalelse fra Bygningskommissionen, fastsætte Godtgørelsen i Forhold til hele Byggepladsens Størrelse og Værdi og den Forringelse, den ved Afstaaelsen og Indrykkelsen vil lide. Er vedkommende Grundejer eller Husejer misfornøjet med den fastsatte Godtgørelse, kan Spørgsmaalet forelægges Ministeriet til Afgørelse.

§ 6.

Ved et af Ministeriet efter Forslag af Byraadet udstedt Havnereglement for Købstaden kan det overdrages Havnekommissionen at bestyre Købstadens Havnevæsen under Byraadets Overbestyrelse. I Havnereglementet kan der sættes Bestemmelser om Politiopsyn i Havnen samt om Benyttelse af samme med tilhørende Indretninger; deri kan der ogsaa fastsættes Afgifter til Havnekassen for Brug af Havnen og Havneindretninger og Bøder for Overtrædelser af indtil 400 Kr., der tilfalde samme Kasse.

§ 7.

Hvis Byraadet bestemmer sig til ved underjordiske Rør at anlægge Vandledning saavel til Havnefjord som i selve Byen, skulle Grundejere paa de Steder, hvor efter Byraadets Bestemmelse Vandledningen skal føres, være pligtige til at afstaa tilstrækkeligt Vand af de paa deres Grund værende Kildevæld, Aaer og Brønde, dog saaledes, at de ikke derved kommer til at mangle tilstrækkeligt Vand til eget Hjemmebrug. Desuden ere de pligtige til at afstaa Grund samt Afbenyttelse af samme til alle Foretagender, der behøves til Indsamling af Vand og dets videre Ledning, derunder Borttagelse af Sten og Grus og Skæring af Græstørv, samt at finde sig i alle de af Vandledningen føl-

gende Indskrænkninger af Ejendomsretten, Ulemper og Begrænsninger i Brugsretten, alt mod fuld Erstatning. Erstatning for Grundforandringer paa uopdyrket Jord betales dog kun, naar det maa antages, at Ejeren lider Skade derved. Kan Byraadet ikke enes med Jord- eller Grundejeren om Erstatningsbeløbet eller om Iværksættelsen af nogen af de foran førte Foranstaltninger, skal Ekspropriation finde Sted. Udenfor Havnefjords Jurisdiktion skal denne foretages af en af tre Medlemmer bestaaende Kommission, der afgør, hvad der skal ekspropieres samt bestemmer Erstatningen derfor. Af Kommissionen udnævnes et Medlem af Byraadet, et af Grundejeren samt det tredje af Ministeriet. Hvis Grundejeren ikke udnævner nogen, skal en Mand udmeldes af Retten ved hans Værneting. Inden Havnefjords Jurisdiktion skal Ekspropriationen foretages af to retslig udmeldte upartiske Mænd, der ikke maa have Sæde i Byraadet. Havnefjords Bykasse betaler alle Vurderingsomkostninger.

§ 8.

I et af Byraadet udfærdiget og Ministeriet stadfæstet Reglement kan der fastsættes Bestemmelser om Vandets Benyttelse, Behandling af Vandrør samt andet vedrørende Vandledningen, som maatte anses nødvendigt. I Reglementet kan der fastsættes Bøder af indtil 100 Kr. for Overtrædelser af samme.

Naar Vandledningen er anlagt, kan der i Henhold til et af Byraadet udfærdiget og af Ministeriet stadfæstet Takstregulativ, paalignes Vandforbrugere en almindelig Afgift til Bykassen for Vandets Benyttelse og skal denne kunne inddrives ved Udpantning.

Paa de Strækninger i Købstadens Jurisdiktion, hvor Byraadet har anlagt Vandledninger til Afbenyttelse, har Byen Eneret til Salg af Drikkevand.

§ 9.

Sager i Anledning af de i § 4 omhandlede Overtrædelser samt Overtrædelse af de i Henhold til denne Lov fastsatte Vedtægter og Reglementer behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 34.
9de
Juli.

Lov

om

Oprettelse af et Brandkorps i Havnefjord.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Havnefjord skal der oprettes et Brandkorps.

§ 2.

Alle de af Byens Indvaanere, som dertil findes skikkede, ere pligtige til at møde fire Gange aarlig for at øve sig i Brugen af Sprøjter og andre Slukningsredskaber efter nærmere Bestemmelse af Byraadet eller den af Byraadet beskikkede Anfører for Brandkorpset. I Ildebrandstilfælde ere alle arbejdsføre Mandspersoner i Byen pligtige til at indfinde sig ved Brandstedet. De ere pligtige til at adlyde de af Brandkorpsets Anfører eller af hans Medhjælpere udstedte Befalinger, der sigte til Bjærgning, Ildens Slukning eller Begrænsning, eller til Forhindring af dens videre Udbredelse.

Byraadet affatter et Regulativ for Brandkorpset, hvilket Regulativ approberes af Ministeriet. For Overtrædelse af Regulativets Bestemmelser kan der fastsættes Bøder indtil 50 Kroner, der tilflyde Havnefjords Kommunekasse.

§ 3.

Sager i Anledning af Overtrædelser af det i § 2 omhandlede Regulativ behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 35. 9de Juli.

om

Henlæggelse af Jorden Naust i Hrafnagilsrep i Øfjord Syssel under Købstaden Akureyris Jurisdiktion og Kommune.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Jorden Naust i Hrafnagils Rep henlægges fra 6. Juni 1909 under Købstaden Akureyris Jurisdiktion og Kommune.

§ 2.

Fra samme Tidspunkt erlægger Købstaden Akureyri til Hrafnagils Rep aarlig i næste 25 Aar 65 Kr.

§ 3.

Iøvrigt overtager Hrafnagils Rep alle de Forpligtelser og Byrder, Fattigbyrde derunder indbefattet, der hidrører fra eller baseres paa, at Naust tidligere henlaa under Hrafnagils Rep; dog skal de Personer være forsørgelsesberettigede i Akureyri Købstad, der opholde sig paa Naust paa den Tid, da denne Ordning træder i Kraft, og som derefter ved uafbrudt Ophold erhverve sig Forsørgelsesret sammesteds.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 35. Lov af 9. Juli om Henlæggelse af Jorden Naust i Hrafnagilsrep i Øfjord Syssel under Købstaden Akureyris Jurisdiktion og Kommune.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 36.
9de
Juli.

Lov

om

Salg af den Landskassen tilhørende Jord Kjarni i Hrafnagilsrep i Øfjord Syssel.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Islands Minister bemyndiges til at afhænde til Akureyri Købstad den Landskassen tilhørende Jord Kjarni i Hrafnagilsrep i Øfjord Syssel for en Købesum af Kr. 10,000.00.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 37.
9de
Juli.

om

Udvidelse af Handelsgrunden i Købstaden Isafjord.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Bygninger til Handelsbrug maa opføres indenfor Købstaden Isafjords hele Omraade (Jorden Eyri med Hjalejet Stekkjanes).

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 38.
9de
Juli.

Lov

om

Hjemmel for Isafjord Købstads Byraad til Ekspropriation af Grund til Skolebygning.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Der gives Isafjord Købstads Byraad Hjemmel til at lade foretage Ekspropriation af Grund til en Børneskolebygning og andre i Forbindelse med Skolen staaende nødvendige Bygninger og Pladser.

§ 2.

Ekspropriationen skal foretages af to retslig udmeldte, uvillige Mænd, der ikke har Sæde i Byraadet. Isafjords Bykasse erlægger alle Vurderingsomkostningerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 39.
9de
Juli.

om

et særskilt Tingsogn i Keflavik Rep.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Keflavik Rep inden Gullbringa Syssel skal herefter være et særskilt Tingsogn med Tingsted i Keflavik.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 9. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Nr. 40.
11te
Juli.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Charlottenlund, den 11te Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført..	43,600.	8,381,608. 42	
d. Den ifølge Lov Nr. 71 af 3. April 1900 § 5 Nr. 5 oprettede særlige Afdeling af Raadet: Kr.			
1. Vederlag til Medlemmer af Afdelingen. 1,200.			
2. Medhjælp samt Rejseudgifter og Diæter, anslaas til ..... 600.			
	1,800.		
e. Til den ifølge Lov Nr. 54 af 1. April 1905 oprettede Afdeling for Søfolk: Kr.			
1. Vederlag til Medlemmer af Afdelingen.. 2,000.			
2. Medhjælp samt Rejseudgifter og Diæter anslaas til..... 1,500.			
	3,500.		
f. Til den ifølge Lov Nr. 151 af 27. Maj 1908 oprettede Afdeling for Landarbejdere m. v. anslaas.....	30,000.		
Herunder beregnes Lønning til et Embede som Fuldmægtig, der oprettes fra 1. April 1909 at regne, jfr. Lov. Nr. 53 af 9. Marts 1906 og Lov Nr. 74 af 1. April 1908.		78,900.	
M. Tilskud til Ulykkesforsikringsforeningen for danske Fiskere, anslaas til.....	.....	40,000.	
N. Tilskud til Danske Skibsrederes gensidige Forsikringsforening for Søfolk anslaas til	.....	50,000.	
O. Ekstraordinært: Tilskud af Statskassen til de med Sygekasser forbundne Begravelseskassers Genforsikringsforening, femte Del af et 5-aarigt Bidrag	.....	5,000.	
P. Tilskud til Kommunerne i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903:			
1. I Henhold til Lovens § 31	1,500,000.		
2. I Henhold til Lovens § 37 til Færø Amtskommune..	3,000.		
		1,503,000.	
Q. Udgift ved Udgivelsen af Statstidende:			
1. Tidendens Sætning og Trykning med Tillæg af Papir samt Korrekturlæsning m. v.	47,500.		
2. Leje af Kontorlokale og Arkiv, Varme indbefattet ..	1,600.		
3. Lønninger	7,500.		
4. Porto for Forsendelse af Frieksemplarer.....	6,500.		
5. Belysning af Kontorlokale samt Kontorrekvisitter, Porto m. v...	2,000.		
		65,100.	
R. Udgifter i Henhold til Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 om Hjælpekasser.....	.....	250,000.	
At overføre ..	.....	10,373,608. 42	

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 41.
23de
Juli.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 11te d. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet i Vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn, den 23de Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 42.
30te
Juli.

Lov

om

Oprettelsen af et Universitet.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Universitetets Bestyrelse.

§ 1.

I Reykjavik skal der oprettes et Universitet, som benævnes »Islands Universitet«.

§ 2.

Universitetet omfatter foreløbig følgende fire Fakulteter:

det theologiske Fakultet,
det juridiske Fakultet,
det medicinske Fakultet og
det filosofiske Fakultet.

De tre førstnævnte træde i Stedet for de nuværende højere Undervisningsanstalter: Islands Pastoralseminarium, Lovskolen og Lægeskolen. Ved det fjerde Fakultet doceres Filosofi, islandsk Filologi, Islands Historie og islandsk Litteraturhistorie i ældre og nyere Tid.

§ 3.

Rektor og det akademiske Kollegium leder Universitetets Virksomhed.

Det akademiske Kollegium træffer Afgørelse i de Sager, som vedrøre Universitetets Virksomhed, i Henhold til et af Kongen stadfæstet Reglement, og forbereder de Sager, som skulle forelægges Kongen, Lovgivningsmyndigheden eller Ministeriet, og som angaa Universitetet. Det skal til enhver Tid gaa Ministeriet tilhaande med de fornødne Oplysninger angaaende alle Universitetet særlig vedrørende Forhold.

§ 4.

Rektor vælges for et Aar ad Gangen af et almindeligt Universitetslærermøde.

Valgbare ere Professorerne alene, hvorimod Valgret tilkommer samtlige Lærere ved Universitetet.

Til Valg af Rektor udkræves Flertallet af de afgivne Stemmer, og at to Tredjedele af de valgberettigede Lærere have deltaget i Stemmegivningen.

Valg af Rektor finder Sted i Slutningen af hvert Universitetsaar.

Saafremt ingen har opnaaet over Halvdelen af Stemmerne, skal der foretages Omvalg mellem de to eller flere, som har opnaaet højeste Stemmetal, hvorefter den erklæres valgt, som da opnaar de fleste Stemmer. Ere Stemmerne lige, afgøres Valget ved Lodtrækning.

Rektor kan genvælges men er ikke pligtig at modtage Genvalg før efter et Aars Forløb fra hans Afgang som Rektor.

Udfaldet af Rektorvalget skal indberettes til Ministeriet.

Saafremt Rektor fratræder sin Stilling inden Udløbet af sin Tjenestetid, skal den af Universitetets Dekaner, som er ældst i Anciennitet, varetage hans Forretninger indtil en ny Rektor kan overtage dem.

Rektor overtager sine Funktioner ved Undervisningsaarets Begyndelse.

§ 5.

Det akademiske Kollegium bestaar af Rektor som Formand og af Dekanerne for de fire Fakulteter; det vælger selv sin Næstformand blandt sine Medlemmer.

Det akademiske Kollegium holder Møder, naar saadant gøres fornødent. Saafremt to Medlemmer begære Afholdelse af et Møde, er Rektor pligtig at sammenkalde et saadant og ligeledes, naar en Tredjedel af Lærerne begære Møde afholdt; i sidstnævnte Tilfælde have de, fra hvem Begæringen om Mødet er fremkommen, Ret til at have ligesaa mange Repræsentanter paa Mødet som Antallet af Kollegiets Medlemmer, hvilke Repræsentanter tage Del i Forhandlingerne men have ikke Stemmeret.

§ 6.

Kollegiet fastsætter nærmere Regler for sit og Rektors Forretningsomraade, hvilke Regler erholde Gyldighed, naar de stadfæstes af Ministeriet.

II. Universitetslærere og Fakulteter.

§ 7.

Universitetets Lærere ere Professorer, Docenter og Ekstralærere. Ekstralærere ere de Lærere, der tillige beklæde andre Embeder eller have en anden Hovedbeskæftigelse.

Kongen udnævner Professorerne, hvorimod Ministeren beskikker Docenter og Ekstralærere, for saa vidt en særlig Beskikkelse til Lærervirksomheden for de sidstnævntes Vedkommende bliver udfærdiget.

Forinden en Lærer ansættes ved Universitetet, indhentes stedse vedkommende Fakultets Erklæring om vedkommende.

§ 8.

Hvert Fakultet vælger blandt sine Medlemmer en Dekan, som tillige er selvvalgt Medlem af det akademiske Kollegium.

En Dekan vælges for et Aar ad Gangen. En Dekan kan genvælges, men han kan undslaa sig for Genvalg i Løbet af et Aar efter hans sidste Dekanat.

En Dekan kan kun vælges blandt Professorerne ved det paagældende Fakultet. Valgret tilkommer derimod alle Fakultetets Lærere.

§ 9.

Hvert Fakultet holder Møder, naar saadant gøres fornødent. Dekanen indvarsler Møderne, hvori alle Fakultetets Lærere deltage som stemmeberettigede.

Rektor er berettiget til at deltage i Sagernes Behandling i alle Fakulteter, men han har kun Stemmeret i sit eget Fakultet.

Nr. 42. 30te Juli.

§ 10.

Hvert Fakultet affatter sin Læse- og Undervisningsplan, hvori der gives en udførlig Forklaring om Fordringerne til Embedseksamen og den af Lærerne trufne Ordning af Undervisningen.

§ 11.

Dekanerne paase, at der i betimelig Tid foreligge udførlige Fortegnelser over samtlige Forelæsninger og Øvelser, som skulle holdes ved hvert Fakultet i det kommende Semester. Forinden disse Programmer udgives i Trykken, undersøger Rektor, hvorvidt de stemme overens med Fakulteternes Læseplaner.

§ 12.

Ministeriet ansætter ved Universitetet en Sekretær, som skal varetage Regnskabsførelsen over de Fonds, som Universitetet kommer til at besidde, og fører Tilsyn med Universitetets Bygninger og Inventarium. Han besørger de fornødne Anskaffelser og Istandsættelser og modtager Studenternes Immatrikulations- og Eksamensgebyrer.

III. Undervisningen og Studenterne.

§ 13.

Universitetets Undervisningsaar inddeles i to Semestre: fra 1. Oktober til 15. Februar og fra 15. Februar til 30. Juni.

§ 14.

Forelæsningerne ere offentlige. Eksaminatorier og Øvelser ere alene for Studenterne.

Samtlige Forelæsninger, Øvelser og Eksaminer holdes saa vidt muligt paa selve Universitetet.

§ 15.

Enhver Universitetslærer er berettiget til at holde Forelæsninger paa Universitetet over selvvalgte Æmner, for saa vidt saadant ikke kolliderer med den obligatoriske Undervisning; om at saadanne Forelæsninger agtes holdte, gives der forinden Rektor Underretning.

§ 16.

Alle lovbefalede Universitetseksaminer, lige saa vel Forberedelses- som fuldstændige Eksaminer, holdes i Semestrets sidste Maaned.

Hvert Fakultet tager Bestemmelse om, hvorvidt Undervisningen ved samme skal fortsættes under Eksamen eller ikke.

§ 17.

Enhver Mand eller Kvinde, som har bestaaet Studentereksamen ved den højere Almenskole eller en anden med den ligestillet lærd Skole og har et uplettet Rygte, er berettiget til at blive immatrikuleret som akademisk Borger imod Erlæggelsen af Immatrikulationsgebyr til Universitetet.

Den samme Ret kan Kollegiet indrømme Udlændinge som fyldestgøre foranførte Betingelser.

Enhver, som ønsker at blive immatrikuleret, skal inden det første Semesters Begyndelse anmelde dette for Universitetssekretæren, som modtager Immatrikulationsgebyret.

Immatrikulationsgebyret er 15 Kr.

§ 18.

Rektor overrækker de immatrikulerede Studenter deres akademiske Borgerbrev.

§ 19.

Den immatrikulerede Student melder sig umiddelbart efter Immatrikulationen til Dekanen ved det Fakultet, hvorunder han vil studere, hvorefter Dekanen indfører hans Navn, paa en Fortegnelse over de til vedkommende Fakultet hørende Studenter.

Saafremt en Student gaar over til et andet Studium, skal han anmelde dette for Dekanen ved det Fakultet, som han tidligere hørte under, samtidig med at han lader sig indskrive paa ny i det Fakultet, hvorunder han fremtidig vil drive sine Studier.

I hvert Undervisningsaars Begyndelse skulle samtlige Studenter ved Universitetet skrive deres Navn, Bolig og Studium i en dertil indrettet Protokol, som opbevares i Universitetets Bureau.

§ 20.

Studenterne kunne underkaste sig Embedseksamen, naar de finde for godt, saafremt de have bestaaet de lovbefalede Forberedelseseksaminer, deriblandt den filosofisk-propædevtiske Prøve.

Den filosofisk- propædevtiske Prøve kan enhver Student underkaste sig efter tvende Semestres Studium ved Universitetet, men den skal være absolveret i det mindste to Semestre førend han underkaster sig Embedseksamen.

§ 21.

De, som ville underkaste sig Embedseksamen, skulle have anmeldt dette for Universitetssekretæren i det mindste 3 Uger inden Eksamens Begyndelse. Samtidig med Anmeldelsen have de at erlægge 20 Kr. til Universitetsfonden, hvilket Beløb oppebæres af Universitetssekretæren.

Opgiver en Student at underkaste sig Eksamen efter at have indmeldt sig dertil, har han Krav paa at faa Eksamensgebyret tilbagebetalt, saafremt han har anmeldt sin Tilbagetræden for Sekretæren forinden Eksamens Begyndelse.

Saafremt derimod en Student forlader Embedseksamen, faar han ikke Eksamensgebyret refunderet.

§ 22.

Studenter, som have forladt en begyndt Embedseksamen, kunne ikke indstille sig paany til Eksamen førend efter et Aars Forløb, med mindre særlige Grunde tale derfor.

En Student, der er faldet igennem til Embedseksamen, kan det ikke tilstedes at underkaste sig Eksamen paany førend efter et Aar.

Ønsker en Student, som har bestaaet Embedseksamen, at underkaste sig Eksamen paany, for at opnaa en højere Eksamenskarakter, er han berettiget hertil, men dog først efter et Aar.

En Student har at erlægge Eksamensgebyr hver Gang, han indskriver sig til Eksamen.

Nr. 42. 30te Juli.

§ 23.

De Studerende ere pligtige at vise en sømmelig Opførsel baade paa Universitetet og udenfor samme.

Saafremt en Studerende forser sig imod Universitetets Reglementer, kan Universitetskommissionen diktere ham en Straf. Straffen kan enten bestaa i en Paamindelse eller Tab af Stipendium, Relegation for kortere eller længere Tid eller for bestandig.

§ 24.

Bliver en Student ved Dom funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, bliver han at relegere.

Om Relegationen skal ufortøvet indberettes til Ministeriet.

§ 25.

Enhver Øvrighedsperson, som har stillet en Student under Tiltale for en Forbrydelse, skal ufortøvet underrette Universitetets Rektor derom, og ligeledes, naar der er retslig indledt Undersøgelse imod en Student for en Forbrydelse.

§ 26.

Universitetets Forhold til immatrikulerede Studenter er først da hævet, naar en Student har helt opgivet Studeringerne og underrettet Universitetssekretæren derom, eller ikke har besøgt Universitetet i fire paa hinanden følgende Semestre.

§ 27.

Universitetslærerne forestaa alle Eksaminer, men hvert Fakultet bestemmer Ordningen af Eksaminerne ved samme.

Samtlige Eksaminer ere offentlige.

§ 28.

Embedseksaminer og de Forberedelseseksaminer, som have Betydning for de fuldstændige Eksaminer, skulle stedse overværes af tvende Censorer, af hvilke den ene ikke maa være ansat ved Universitetet.

Ministeriet beskikker de Censorer, som ikke ere Universitetslærere, efter vedkommende Fakultets Indstilling; Censorerne skulle varetage dette Hverv i 6 Aar.

§ 29.

Efter endt Embedseksamen meddeles der dem, som have bestaaet, et Testimonium som Kandidater imod et Gebyr af 25 Kroner, som tilfalder Universitetsfonden.

IV. Doktorer.

§ 30.

De enkelte Fakulteter ere berettigede til at meddele Doktorgraden, enten som en Æresbevisning eller efter en forudgaaet særlig Prøve.

Kollegiet fastsætter Regler om Prøver for Doktorer.

§ 31.

Som Regel skal enhver, som ønsker at opnaa Doktorgraden, have bestaaet en Embedseksamen. Sin Ansøgning herom maa han bilægge med en videnskabelig Afhandling om et bestemt Æmne. Ansøgningen skal være rettet til det akademiske Kollegium, som afgiver den til vedkommende Fakultet til Betænkning og Erklæring.

Saafremt Afhandlingen findes at fyldestgøre de Fordringer, som bør stilles til saadanne videnskabelige Afhandlinger, lader Ansøgeren den trykke, og forsvarer den derefter offentlig paa Universitetet den Dag, som Fakultetet dertil bestemmer.

Saafremt Ansøgeren bestaar Prøven, give Rektor og Dekanus ham et Diplom som Doktor.

For Diplomet erlægger Doktoren 100 Kr., som tilfalde Universitetsfonden.

§ 32.

Den, som har opnaaet Doktorgraden, er berettiget til at holde Forelæsninger i sin Videnskab efter derom at have underrettet Kollegiet.

Findes nogen at misbruge denne Ret, kan Kollegiet fratage ham den.

§ 33.

Universitetet begynder sin Virksomhed, naar der paa Finansloven bevilges Midler dertil, og samtidig ophæves efterfølgende Love og Lovbestemmelser:

Kgl. Resolution af 21. Maj 1847 angaaende Præsteskolens Oprettelse; Lov Nr. 5 af 11. Februar 1876, om Oprettelse af en Lægeskole i Reykjavik, med Undtagelse af § 4; Lov Nr. 31 af 8. Nov. 1883, med Undtagelse af Bestemmelsen i § 1 om Landfysikus, Lønning; § 5 i Lov Nr. 23 af 9. Dec. 1889; Lov Nr. 3 af 4. Marts 1904, om Oprettelsen af en Lovskole, og Lov Nr. 37 af 16. Nov. 1907, jfr. Lov Nr. 38 af s. D., dog med Forbehold af en Ekstraprøve for Kandidater, der have absolveret juridisk Embedseksamen ved Københavns Universitet efter 1. Oktober 1911. Endvidere ophæves alle saadanne Bestemmelser, som maatte findes at være stridende mod denne Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 43.
30te
Juli.

Lov

om

Lønninger for Universitetslærere.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Islands Universitet omfatter 4 Fakulteter: Det theologiske Fakultet, det juridiske Fakultet, det medicinske Fakultet og det filosofiske Fakultet.

Det theologiske Fakultet bestaar af 2 Professorer og 1 Docent.

Det juridiske Fakultet bestaar af 3 Professorer.

Det medicinske Fukaltet bestaar af 2 Professorer og 6 Ekstralærere. Ekstralærerne ere: Distriktslægen i Reykjavik, Spedalskhedslægen, Sindssygelægen, Landskemikeren, samt den Øjenlæge og den Tandlæge, som oppebærer Honorarer af Landskassen. Ekstralærerne ere pligtige til at undervise ved Universitetet paa de samme Vilkaar, som de har undervist ved Lægeskolen. Foruden den ommeldte Undervisning kan der antages en Læge til at meddele Undervisning i Behandlingen af Øre- Næse- og Halssygdomme imod et Honorar af 1,000 Kr. aarlig.

Det filosofiske Fakultet bestaar af 2 Professorer og 1 Docent. Den ene Professor meddeler Undervisning i Filosofi, den anden i islandsk Filologi og Kulturhistorie. Docenten underviser i islandsk Historie iøvrigt.

§ 2.

Professorerne lønnes med en aarlig Begyndelsesgage af 3,000 Kr., hvorhos der efter hver 3 Aars Forløb tilstaas dem et aarligt Lønningstillæg af 200 Kr., indtil 4,800 Kr.

Docenterne lønnes med 2,800 Kr. aarlig.

De Lærere, som oppebar en højere Lønning medens de varetog Undervisning ved Embedsskolerne, skulle dog ikke lide nogen Afkortning, men oppebære paa den anden Side efter voksende Anciennitet nysnævnte Lønningsforhøjelse.

Lærernes Lønning udredes af Landskassen.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft, naar Universitetet begynder sin Virksomhed, samtidig ophæves følgende Lovbestemmelser: Kgl. Res. 21. Maj 1847 angaaende Præsteskolens Oprettelse, Lov Nr. 5 af 11. Febr. 1876 om Oprettelsen af en Lægeskole i Reykjavik; Lov Nr. 31 af 8. Novbr. 1883, med Undtagelse af Bestemmelsen i § 1 om Landfysikus Lønning; § 5 i Lov Nr. 23 af 9. Decbr. 1889, Lov Nr. 3 af 4. Marts 1904 om Oprettelsen af en Lovskole i Island, samt Lov Nr. 37 af 16. Novbr. 1907, jfr. Lov Nr. 38 af s. D., dog med Forbehold af en nærmere bestemt Ekstraprøve for Kandidater, der afsolvere juridisk Embedseksamen ved Københavns Universitet efter 1. Oktober 1911. Endelig træde alle andre Lovbestemmelser, som maatte stride imod den nye Lov, ud af Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 44.
30te
Juli.

Lov

om

Forandring i Lov om Børns Undervisning af 22. Novbr. 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ministeriet bemyndiges til at meddele en af private oprettet Skole, der følger et af Overbestyrelsen for Undervisningssager stadfæstet Reglement, offentlig Anerkendelse.

§ 2.

Disse Skoler staa under Ministeriets Overtilsyn, men vedkommende Skole- og Undervisningskommissioner skulle føre Tilsyn med deres sanitære Forhold samt paase, at de for Undervisningen fastsatte Regler efterkommes.

§ 3.

Børn i Skolealderen, der gaa paa disse Skoler, behøve ikke at indhente Tilladelse dertil hos vedkommende Skole- eller Undervisningskommission. Dog skal Skolens Bestyrer i Begyndelsen af hvert Skoleaar tilstille Skole- eller Undervisningskommissionen en Fortegnelse over de Børn, der i dette Skoleaar vil gaa i Skolen. Disse Skoler have ikke Krav paa Understøttelse af Landskassen.

§ 4.

Den i Lov om Børns Undervisning af 22. November 1907 § 15 fastsatte Frist forlænges med 2 Aar, til 1. Januar 1912.

§ 5.

Naar en Børneskolebygning bliver opført, forstørret eller genopført til Brug efter Lov om Børns Undervisning af 22. November 1907, har vedkommende Bybe-

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
	Overført...			10,373,608.	42
S.	Til det ved Lov om Livsforsikringsvirksomhed af 29. Marts 1904 oprettede Forsikringsraad:				
a.	1. Lønning til Raadets Formand	8,500.			
	2. Vederlag til Raadets øvrige Medlemmer	9,000.			
	3. Vederlag for Udførelsen af Sekretærforretningerne ved Raadet	2,400.			
	4. Vederlag til de af Raadet udnævnte Tillidsmænd (Lov af 29. Marts 1904 § 20), anslaas til	2,700.			
			22,600.		
b.	1. Medhjælp, anslaas til	7,500.			
	2. Husleje, Brændsel og Belysning, Tryksager, Bøger, Tidsskrifter, Avertissementer, Porto, Kontorsager, Betjening, Rejser m. m., anslaas til	8,000.			
			15,500.		
			38,100.		
	Indtægten i Henhold til Lovens § 55 anslaas til		35,000.		3,100.
T.	Udgift i Henhold til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser af 9. April 1907:				
	1. Tilskud til anerkendte Arbejdsløshedskasser, anslaas til		400,000.		
	2. Honorar til Arbejdsløshedsinspektøren		3,000.		
		Kr.			
	3. a. Medhjælp og Kontorhold	5,800.			
	b. Skemaer og andre Tryksager til Udsendelse til Arbejdsløshedskasserne anslaas til	500.			
			6,300.		
	4. Dagpenge og Godtgørelse for Befordring til Medlemmerne af det i Arbejdsløshedskasselovens § 18 omhandlede Nævn anslaas til		500.		
	5. Ekstraordinært: Udgifter i Anledning af Flytning af Inspektoratets Kontor		500.		
					410,300.
	IV. Kolonierne i Grønland:				
	Indtægten af Kolonierne, hvis Overskud opføres blandt de almindelige Statsaktiver, anslaas saaledes:				
A.	Foretagender, Handelen uvedkommende:				
	1. Afgift af Kryolit, brudt og afskibet fra Bruddet ved Ivigtut (Koncession af 18. Juli 1900)	Kr. 85,000.	Kr.		
	2. Minedrift i Grønland (Koncession af 29. Juni 1904) ...	1,000.			
			86,000.		
	At overføre...		86,000.		10,787,008. 42

styrelse eller Repsforstanderskab at forestaa Bygningens Opførelse efter en af Overbestyrelsen for Undervisningssager approberet Tegning og Beskrivelse, hvorpaa Bygningen bliver at afhænde til Skolekommissionen. Hvis en Skolebygning ikke bliver opført efter den af Overbestyrelsen for Undervisningssager approberede Tegning og Beskrivelse, kan Skolekommissionen forlange, at Mangelen afhjælpes inden Kommissionen overtager Bygningen.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1909.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 45.
30te
Juli.

Lov

om

Ordinationsbiskopper.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Foruden Landets Biskop skal der beskikkes 2 Ordinationsbiskopper (officiales) her i Landet, den ene for det gamle Skalholtsbispedømme og den anden for det gamle Holarbispedømme.

§ 2.

Ordinationsbiskopperne beskikkes af Kongen efter Indstilling af Gejstligheden i hvert af de gamle Bispedømmer. De skal modtage Bispeordination. Til Bestridelse af Omkostninger ved Ordinationen erholder de hver for sig af Landskassen 500 Kr.

§ 3.

Den ene af Ordinationsbiskopperne ordinerer Landets Biskop, naar Forholdene medføre, at Ordinationen ikke kan foretages af den fratrædende Biskop. I Biskoppens Forfald kan de ogsaa ordinere Præster, hver inden sit Omraade.

For biskoppelige Embedshandlinger, som de foretager i Biskoppens Forfald, oppebærer de Betaling af Landskassen efter Regning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 46.
30te
Juli.

Lov

om

Forandring i § 26, 1ste Stykke, i Lov Nr. 46 af 16. Novbr. 1907 om Sognepræsters Lønning.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 26, 1ste Stykke, i Lov Nr. 46 af 16de Novbr. 1907, om Sognepræsters Lønning, skal lyde saaledes:

Denne Lov træder i Kraft den 6te Juni 1908, saaledes at enhver, der fra den Tid eller senere bliver beskikket til et Præstekald, erholder Lønning ifølge denne Lov.

I de Præstekald, hvor ingen Forandringer finder Sted i Sogneordningen i Henhold til Loven om Præstekalds Ordning, kan Præsterne vælge imellem, om de vil modtage Lønning ifølge de ældre Regler eller ifølge denne Lov. Samme Ret tilkommer Præster i de Præstekald, hvor den lovbestemte Forandring straks kan iværksættes, og Præsten accepterer denne. Endvidere tilkommer denne Ret Præster, der har fyldt deres 60 Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 47.
30te
Juli.

Lov

om

Sogneydelser.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Om Afgifter til Præster.

§ 1.

Præstetiende af fast Ejendom og Løsegods. Offer, Løsemandsafgift, Lammefoder og Dagsværk ophæves fra Fardag 1909.

§ 2.

Enhver Person over 15 Aar, Mand eller Kvinde, uden Hensyn til Stilling skal yde aarlig 1 Kr. 50 Øre til Præstelønningsfonden.

Herfra undtages alle dem, som tilhøre et udenfor Folkekirken staaende Kirkesamfund, hvis Præst eller Forstander er autoriseret af Kongen, saafremt de Ydelser til Præst og Kirke, som aarlig erlægges af Menigheden, andrager mindst 2 Kr. 25 Øre for hvert Menighedsmedlem over 15 Aar.

§ 3.

Forfaldsdagen for denne Afgift er den 31. December hvert Aar for det løbende Fardagsaar. Afgiften erlægges i Penge. Sogneudvalget indkræver Afgiften første Gang for Aaret 1909. Som Incassationssalær erholder det 6 pCt. af Beløbet.

§ 4.

Sogneudvalget aflægger aarlig Regnskab for Præsteafgiften efter et af Ministeriet i Samraad med Biskoppen affattet Skema. Inden Udgangen af Februar tilstiller Sogneudvalgets Formand Provsten Regnskabet med tilhørende Bilag og det Beløb i Penge, som skulde indkræves, eller Sognepræstens Kvittering for det Beløb, som Sogneudvalget

har betalt ham ifølge Provstens Anvisning. Provsten kan under en daglig Mulkt af 1 Kr. for hvert Medlem af Sogneudvalget tilholde dette at aflægge Regnskab til rette Tid.

II. Om Afgifter til Kirken.

§ 5.

Kirketiende af fast Ejendom og Løsegods, Kirkeafgift af Huse, Lysetold, Løsemandsafgift, Betaling af Gravsted, Sognebeboernes Pligtarbejde til Opførelse af Kirker bortfalder fra Fardag 1909.

§ 6.

I de Sogne, hvor Menigheden har overtaget Kirkens Tilsyn og Værgemaal, ophæves fra samme Tid Paaligning af Omkostninger ved Sang i Kirken i Henhold til Lov 22. Maj 1890 om Bestyrelsen af Menighedsanliggender, Paaligning af Omkostninger til Kirkegaarde i Henhold til Lov 8. November 1901 om Kirkegaarde og deres Vedligeholdelse, Paaligning af Omkostninger ved Præsters Valg i Henhold til Lov 16. November 1907 om Besættelse af Præsteembeder, og Paaligning af Betaling til Menighedsrepræsentanter i Henhold til Lov 16. November 1907 om Ordningen af Sogneudvalg og Herredsudvalg.

Alle de her omhandlede Omkostninger udredes af Sognekirkens Kasse. Hvis de paahvile flere Kirker eller Sogne i Fællesskab, fordeles de paa disse efter de ydelsespligtige Menighedsmedlemmers Antal i hvert Kirkesogn.

I de Sogne, hvor Menigheden ikke har Tilsyn med Kirken og dens Værgemaal, skal alle de i denne Paragraf omhandlede Omkostninger paalignes saaledes, at lige Afgift ydes af hvert til Kirken ydelsespligtigt Medlem af Menigheden.

§ 7.

Enhver Person over 15 Aar, Mand eller Kvinde, uden Hensyn til Stilling, skal aarlig betale en Afgift af 75 Øre til den Kirke, som han hører til.

Herfra undtages alle dem, som tilhøre et udenfor Folkekirken staaende Kirkesamfund, hvis Præst eller Forstander er autoriseret af Kongen, saafremt de Ydelser til Præst og Kirke, som aarlig erlægges af Menigheden, andrager mindst 2 Kr. 25 Øre for hvert Menighedsmedlem over 15 Aar.

I Tilfælde af, at Menigheden har Tilsyn med Kirken og dens Værgemaal, kan Sogneudvalget med et lovligt Menighedsmødes Samtykke og et Herredsmødes Godkendelse forhøje eller nedsætte Kirkeafgiften for et Aar ad Gangen eller paa et bestemt Aaremaal.

Dersom den lovbefalede Kirkeafgift med den af Sogneudvalget bestemte og af Menighedsmøde og Herredsmøde stadfæstede Forhøjelse ikke viser sig tilstrækkelig til Bestridelse af Kirkens nødvendige Udgifter, er Sogneudvalget bemyndiget til at paaligne det manglende Beløb paa alle ydelsespligtige Menighedsmedlemmer efter Formue og Lejlighed.

§ 8.

I de Sogne, hvor Menigheden ikke har overtaget Kirkens Tilsyn og Værgemaal, bemyndiges Ministeriet til at bestemme Kirkeafgiften saaledes, at den, i Forhold til

Nr. 47. 30te Juli. alle Menighedsmedlemmers Antal, der have opnaaet 15 Aars Alderen den 1. Januar 1909, andrager et lige saa stort Beløb, som Kirkens samlede Sogneindtægter gennemsnitlig har andraget i 10-Aaret 1899—1909. Dog gælder denne Bestemmelse kun for saa vidt, som Kirkeværgen eller Menigheden har forlangt det, og den nye Ordning har i betydelig Grad enten formindsket eller forøget Kirkens Indtægter.

Bekendtgørelse om den saaledes bestemte Kirkeafgift i hvert Sogn skal indrykkes i Regeringstidendens Afdeling A.

§ 9.

Kirkeafgiften forfalder til Betaling hvert Aars 31. December for det løbende Fardagsaar. Den erlægges i Penge og indkræves for første Gang i Aaret 1909. I de Sogne, hvor Menigheden har Kirkens Tilsyn og Værgemaal, opkræves Afgiften af Sogneudvalget, som i Incassationsgebyr oppebærer 6 pCt. af Beløbet. Den i § 7 sidste Led hjemlede Ekstrapaaligning kan Sogneudvalget foretage paa hvilken Tid af Aaret den vil; disse Bidrags Forfaldsdag er 6 Uger efter Paaligningens Bekendtgørelse. I andre Sogne betales denne Afgift til Kirkeværgen; han kan dog overdrage Sogneudvalget Incassationen mod 6 pCt. i Incassationssalær.

III. Almindelige Bestemmelser.

§ 10.

Sogneafgift til Præst og Kirke og den paalignede Afgift til Menighedsbrug skal enhver Husbond betale for dem, som have deres lovlige Hjem hos ham, men han har Ret til Refusion hos dem, som han ikke ifølge Loven skal forsørge. I Tilfælde af, at Husbonden ifølge Sogneudvalgets Skøn er aldeles uden Midler, kan Udvalget indkræve Afgiften af selve Yderen. For Fattiglemmer kan Husbonden kræve Refusion af Fattigkassen.

§ 11.

Sognepræsten eller de som skulle foretage Mandtal ere forpligtede til uden Vederlag at overlade Sogneudvalget Oplysninger om Mandtallet i Menigheden til Afbenyttelse ved Sogneafgiftens Beregning og Opkrævning. De afgiftspligtiges Alderstermin ifølge denne Lov skal bestemmes efter det sidste Nytaar før Forfaldsdagen.

§ 12.

De Præster, der oppebære Lønning ifølge ældre Bestemmelser end Lov af 16. November 1907 om Sognepræsters Lønning, skal erholde et saadant Tillæg af Præstelønningsfonden, at deres Lønning bliver lige med Sogneindtægterne regnet gennemsnitlig i de sidste 5 Aar fra 1904—1909 med Fradrag af 6 pCt. i Incassationsgebyr.

§ 13.

Ved denne Lov ophæves:

Reglement af 17. Juli 1782 om Præsters og Kirkers Indkomster,

Lov 27. Februar 1878 om Kirketiende i Reykjavik Købstads Jurisdiktion,

Lov 19. September 1879 om Kirkeafgift af Huse samt Lov 2. Oktober 1891 om Forandring af denne Lov,

Lov 3. April 1900 om Ydelse af Dagsværk, Offer, Lammefoder og Løsemandsafgift til Præsten, og Lysetold og Løsemandsafgift til Kirken,

Lov 16. November 1907 om Sognepræsters Lønning §§ 12—17,

§ 5 i Lov 16. November 1907 om Kirkers Tilsyn og Værgemaal.

Endvidere ophæves alle de i ældre Love indeholdte Bestemmelser, som stride imod denne Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 48.
30te
Juli.

Lov

om

Forandring i Lov af 22. Maj 1890 om Indkrævning og Forvaltning af Kirkers Indtægter.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Menigheden i Mødruvalla Klaustur Sogn fritages for den i Lov af 22. Maj 1890 om Indkrævning og Forvaltning af Kirkers Indtægter foreskrevne Indsættelse af Kirkens Portion i det almindelige Kirkefond, indtil Mødruvalla Klaustur Kirke bliver genopført.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 49.
30te
Juli.

om

Forandring i de i Lov af 19. Febr. 1886 fastsatte Bestemmelser om Kundgørelse før Indgaaelse af borgerligt Ægteskab.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Fritagelse for den i Lov af 19. Febr. 1886 angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken, §§ 3 og 4 paabudne Ægteskabs Kundgørelse kan gives ved kongelig Bevilling, for hvilken Betaling bliver at erlægge efter de nu eller i Fremtiden gældende Regler for samme Slags Bevillinger til Brudefolk inden Folkekirken (jfr. Lov af 22. Septbr. 1899).

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 50.
30te
Juli.

Lov

om

Tillæg til Lov Nr. 80 af 22. Novbr. 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Til hvert af Amtsbibliotekerne i Nord-, Øst- og Vestfjerdingerne samt til Biblioteket i Isafjord Købstad skal der afgives et Eksemplar af de Pjeser, Bøger og Tidsskrifter (Aviser), der ere 2 Ark eller derover, og ere trykte i Bogtrykkerier her i Landet; disse Eksemplarer tilligemed en Fortegnelse derover bliver at tilstille Politimesteren i den Jurisdiktion, hvorunder Bogtrykkeriet hører, ved hvert Aars Slutning, hvorefter Politimesteren besørger Tryksagerne tilstillede de paagældende Biblioteker, naar et Aar er gaaet fra Udgivelsesaaret. Herfra ere dog undtagne alle Tryksager, der ikke ere bestemte til Forhandling.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

		Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
	Overført...	86,000.	.....	10,787,008. 42	
B. Den kgl. grønlandske Handel:					
1. a. Udbytte ved Salg af de hjemsendte grønlandske Produkter	Kr. 667,722.				
b. Værdien af det med disse Produkter hjemsendte Fadeværk m. m.	53,902.				
	721,624.				
2. Leje af Lofter i Direktoratets Pakhuse	1,400.				
3. Renter, erlagte af Købere af grønlandske Produkter	803.				
4. Refusioner for Udleveringer i Grønland af de derværende Beholdninger, Mellemregningsposter m. m.....	273,998.				
5. Kulbrydningen i Grønland (Kulbrudet ved Umanak)....	22,500.				
6. Indbetalinger her til Udbetaling i Grønland	6,201.				
7. Andre Indtægter	3,930.				
		1,030,456.			
	Tilsammen Indtægt...	1,116,456.			
Udgiften anslaas saaledes:					
A. Administrationen vedkommende:					
1. Bestyrelsesudgifter her og i Grønland	Kr. Ø. 33,516.				
2. Udgifter til Lægevæsenet og Fødselshjælpen i Grønland ..	79,968.				
3. Udgifter til Pensioner.....	5,711. 52				
4. Udgifter til Understøttelser ..	500.				
5. Ekstraordinære Udgifter.....	1,500.				
6. Til geologiske og geografiske Undersøgelser i Grønland ...	15,000.				
7. Til Koloniernes Deltagelse i Landsudstillingen i Aarhus i 1909.....	2,000.				
8. Til Foretagelse af Opmaalinger m. v. ved Grønlands Vestkyst anslaas	3,000.				
	141,195. 52				
B. Den kgl. grønlandske Handel:					
1. Udgifter til Koloniernes Forsyning	523,700.				
	At overføre... 664,895. 52	1,116,456.	....	10,787,008. 42	

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 51.
30te
Juli.

om

Forbud mod Indførsel af spirituøse Drikke.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Spirituøse Drikke maa kun indføres til Island til de i § 2 anførte Anvendelser, og skal da de i denne Lov paabudte Regler iagttages. Til spirituøse Drikke henregnes efter denne Lov alle saadanne, der indeholde mere end 2¼ pCt. Alkohol i Rumfang. Pulvere, Kager og andet, hvori der findes Stoffer, som ere opløselige i Vædske og indeholder nævnte Kvantum Alkohol, behandles som spirituøse Drikke.

§ 2.

Bestyrere eller Ejere af industrielle Foretagender, kemiske Laboratorier, naturvidenskabelige Samlinger eller andre lignende Foretagender, er berettigede til at indføre fra Udlandet Alkohol eller andre Spirituosa til industrielle Formaal og til praktisk Brug i Foretagendet. Ligeledes er det tilladt at indføre Sprit, som anvendes til Brændsel. Apotekere og Læger ere endvidere berettigede til at indføre Alkohol, Spiritus og andre Spirituosa, som de ifølge den almindelige Farmakopé ere pligtige til at have paa Lager til Medicinbrug. Endvidere er det Homøopater tilladt at indføre fra Udlandet homøopatiske Lægemidler indeholdende Alkohol, hvis vedkommende Politimester og Sognepræst anbefale Rekvisitionen. Endelig skal det være Folkekirkens Provster og andre Trossamfunds Forstandere tilladt at indføre fra Udlandet den til Sakramenternes Uddeling fornødne Kirkevin, selv om den indeholder mere end 2¼ pCt. Alkohol.

§ 3.

Alle i Henhold til nærværende Lov fra Udlandet indførte Spirituosa skal først føres i Land i Reykjavik. Der skal Regeringen ansætte en særlig Tilsynsførende med Indkøb af Spirituosa, som skal kontrollere og føre Tilsyn med alt Indkøb af Spirituosa i Henhold til de nærmere Bestemmelser i denne Lov. Den Tilsynsførende oppebærer en Lønning af 600 Kroner om Aaret, der udredes af Landskassen. Desuden erholder han Huslejegodtgørelse for Opbevaring af Spirituosa og Arbejdsløn til nødvendig Medhjælp samt Portogodtgørelse. Endvidere faar han Godtgørelse for Betaling af de Stoffer, der behøves til at gøre Spirituosa udrikkelige.

§ 4.

Den der ifølge denne Lov har Tilladelse til at indføre Spirituosa fra Udlandet og vil gøre Brug af denne sin Beføjelse, skal betimelig underrette den Tilsynsførende for

Nr. 51. 30te Juli. Indkøb af Spirituosa om, hvilke Arter og Kvanta af Spirituosa han skal have, og fra hvilket Handelshus, samt med hvilken Skibslejlighed. Tillige skal han opgive til hvilken Brug han agter at benytte vedkommende Spirituosa. Rekvisitionen skal være ledsaget af Betaling for Fragten til Reykjavik og for Oplosning sammesteds. Den Tilsynsførende tilstiller derpaa det Handelshus eller den Vinhandler, som Rekvisitionen er stilet til, denne med Anmodning om at faa den paagældende Spirituosa tilsendt sig. Naar Sendelsen fremkommer fra Udlandet, skal den Tilsynsførende ved en Undersøgelse forvisse sig om, at Spirituosasendingen ikke er anderledes eller større end begæret. Bestaar Forsendelsen af andet eller mere end Rekvisitionen lød paa, skal den Tilsynsførende straks tilbagesende til Afsenderen, hvad der ikke stemmer med Rekvisitionen eller er sendt for meget, og er vedkommende Skibsfører eller Reder forpligtet til at modtage disse Varer uden Betaling for Fragten. Derpaa skal han ifølge Landets kemiske Konsulents Vejledning, som denne er pligtig at yde, blande den Spirituosa, som er bestemt til industriel Brug eller til Brændsel med saadanne Stoffer, som gør dem uskikkede til Drik, uden at de dog bliver gjort ubrugelige til den bestemte Anvendelse. Dernæst forsyner den Tilsynsførende vedkommende Spirituosa med sit Embedssegl og underretter Ejeren om Varens Tilstedeværelse, hvorefter Ejeren kan lade samme afhente mod Betaling af de med Blandingen forbundne Omkostninger.

Hvis den som har bestilt Spirituosa, lader hengaa 12 Maaneder fra den Tilsynsførendes Anmeldelse af disses Ankomst, uden at han afhenter dem eller begærer dem tilbagesendte til Sælgeren paa hans Bekostning, bliver den paagældende Spirituosa tilligemed Emballagen Landskassens Ejendom. Alle de med Indførelsen forbundne urefunderede Omkostninger kan inddrives ved Udpantning ifølge Lov af 16. December 1885 hos den, der har bestilt den paagældende Spirituosa.

Den Tilsynsførende har intet Ansvar for Betaling af det for indførte Spirituosa skyldige Beløb.

§ 5.

Enhver Skibsfører, som kommer fra Udlandet, er pligtig til ved Skibspapirernes Forevisning at underrette Politimesteren om, hvorvidt han indfører for andre nogen Spirituosa, og i saa Fald hvor meget. Han skal endvidere meddele, om og hvor meget Spirituosa han har med til Skibsbrug. Saa længe han ligger i Havn eller befinder sig paa Islands Territorium, har han ikke Lov til at udskænke eller sælge eller paa anden Maade overlade, eller tillade nogen af Skibsmandskabet at overlade noget af den til Skibsbrug bestemte Spiritus til andre end dem, som ere mønstrede paa Skibet.

Hvis Skibsføreren overtræder disse Bestemmelser, ifalder han Ansvar ifølge denne Lov.

Hvis en Skibsfører medfører Spirituosa fra Udlandet, som ikke er bestemt til Skibsbrug og heller ikke er destineret til den Tilsynsførende for Alkoholindkøb, skal Politimesteren paa den første Havn, som Skibet anløber, forsyne de Spirituosa indeholdende Beholdere med sit Embedssegl, hvorefter Skibsføreren har Ansvar for, at Seglene forbliver ubrudte eller Beholderne forblive urørte, indtil Skibet endelig forlader Landet, og skal Politimesteren forvisse sig om førend Skibet afgaar fra sidste Havn, at Seglene ere ubrudte og Beholderne uberørte.

§ 6.

Hvis et Skib, som medfører Spirituosa til eller fra den Tilsynsførende for Alkoholindkøb, forliser her ved Landet, skal Repstyreren i Politimesterens Forfald straks tage Spirituosabeholderne i sin Varetægt og paase, at de ikke blive aabnede. Han under-

retter straks Politimesteren herom, hvorpaa denne forsegler Beholderne med sit Embedssegl og lader dem opbevare paa et sikkert Sted. Disse Spirituosa maa Politimesteren ikke sælge eller paa anden Maade overdrage til andre, men han skal ved første Lejlighed underrette rette Ejer om Bjærgningen. Vælger denne inden 12 Maaneder at faa sig tilsendt de paagældende Spirituosa, skal dette ske; i modsat Fald bliver den Landskassens Ejendom. Hvis der er Tale om Skibsproviant, skal der forholdes med Spirituosaens Behandling og med Underretning til Skibsejeren som foreskrevet efter foranstaaende Bestemmelser, medmindre den er bleven gjort udrikkelig under Politimesterens Tilsyn, eller Ejeren har ladet den udføre her fra Landet inden 12 Maaneder.

Hvis Ejeren af det strandede Gods er ubekendt, bliver Spirituosaen Landskassens Ejendom, saafremt Ejeren ikke melder sig inden Udløbet af den lovbestemte Bekendtgørelsesfrist.

§ 7.

Spirituøse Drikke maa ikke føres omkring i Landet, medmindre de enten er forsynede med Embedssegl af den med Indkøb af Spirituosa Tilsynsførende i Henhold til denne Lovs § 4, eller de henhøre til de i §§ 6 og 11 omhandlede Drikke og behandles ifølge de sammesteds foreskrevne Regler, herfra dog undtaget Medicin fra et Apotek eller Læge.

§ 8.

Det er forbudt enhver, som i Henhold til denne Lov er berettiget til Indførsel af Spirituosa, at udskænke, bortgive, sælge eller overlade samme til andre, medmindre den i Forvejen er gjort udrikkelig.

Dog er Apotekere og Distriktslæger berettigede til at sælge til andre spirituøse Drikke efter Recept fra en autoriseret Læge, men dog ikke oftere end en Gang efter samme Recept. Med Hensyn til Salg af de Lægemidler, som indeholde Alkohol, fastsætter Landfysikus Bestemmelser til Betryggelse for, at spirituøse Medicinalvarer ikke anvendes til Nydelse men alene som Lægemidler.

§ 9.

Udskænkere og Handlende, som har Ret til at sælge Spirituosa her i Landet i Henhold til Lov Nr. 26 af 11. Novbr 1899 om Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikke, har efter den 1. Januar 1915 ikke Ret til her i Landet at bortsælge, bortgive, udskænke eller overlade til andre noget som helst af den Spirituosabeholdning, som de til den Tid sidder inde med. Politimestrene er pligtige til hver i sin Jurisdiktion straks at undersøge Beholdningen af Spirituosa og forsegle samme. Inden 12 Maaneders Forløb skal Ejerne være pligtige til at eksportere Beholdningen eller lade samme eksportere her fra Landet, og bør Politimestrene have nøje Opsyn med, at dette sker. Al Spirituosa, som derefter ikke er udført, bliver Landskassens Ejendom.

Fra den Dag, da denne Lov erholder Stadfæstelse, maa ingen Bevilling til Salg eller Udskænkning af spirituøse Drikke gives her i Landet, og ingen ældre Bevilling fornyes.

§ 10.

Samtidig med Ikrafttrædelsen af Bestemmelsen i § 1 om Forbud mod Indførsel af Spirituosa her til Landet, skal Politimestrene undersøge Beholdningen af Spirituosa hos dem, som har Bevilling til Salg eller Udskænkning af Spiritus. Tillige skal de affatte en nøjagtig Fortegnelse over de Varer, der er i Behold og forsyne alle Spirituosabeholdere med et tydeligt Mærke paa den Maade, som af Ministeriet nærmere bestemmes.

Nr. 51. 30te Juli.

Saadan Undersøgelse af Spirituosabeholdningen skal gentages med et Mellemrum af 6 Maaneder, saa længe Handlende og Udskænkere beholder Tilladelse til Salg her i Landet, idet samtidig Mærkerne udslettes paa de Beholdere, der tømmes.

§ 11.

Private, som den 1. Januar 1915 maatte være i Besiddelse af Spirituosa, er ikke pligtige at udføre disse fra Landet, men de er pligtige til paa Ære og Samvittighed at afgive til Politimesteren en Erklæring om, af hvilken Art og hvor stor Beholdning de have. En saadan Erklæring skal derpaa afgives ved hvert Aarsskifte med Angivelse af den urørte Beholdnings Art og Størrelse, indtil Beholdningen er opbrugt.

Den heromhandlede Spirituosa maa aldrig flyttes fra Ejerens Hjem, medmindre denne selv flytter eller den i Forvejen er gjort udrikkelig.

§ 12.

Hvis nogen mistænkes for ulovlig Indførsel, eller ulovlig Handel eller Udskænkning af Spirituosa, kan der ifølge Retskendelse foretages Husundersøgelse hos ham, hvis dette anses for nødvendigt til Sagens Oplysning.

Oplyses det ved Husundersøgelsen, at Spirituosa forefindes hos den Mand, hos hvem Undersøgelsen foretages, er han pligtig til at forklare, hvorfra han har faaet den paagældende Spirituosa. Hvis han ikke afgiver Forklaring herom, anses han som skyldig i Overtrædelse af § 1.

§ 13.

Træffes en Mand i beruset Tilstand, kan han føres for Retten, hvor han er pligtig at forklare, hvorledes han er blevet beruset og hvorledes og hos hvem han har faaet Spiritus.

§ 14.

Overtrædelser af denne Lovs § 1 straffes første Gang med Bøder fra 200—1,000 Kr.

Overtrædelser for anden Gang straffes med Bøder fra 500—2,000 Kr. Overtrædes Bestemmelserne i nævnte Paragraf oftere, straffes det med Bøder fra 1,000—5,000 Kr.

Ifalder Skibsføreren en Bøde, kan den inddrives ved Udlæg i hans Skib.

Den ulovlig indførte Spiritus tilfalder i alle Tilfælde Landskassen.

§ 15.

Hvis en Skibsfører overbevises om at have givet Politimesteren urigtig Oplysning om den Spiritusbeholdning, som han medfører, straffes han med Bøder fra 200—1,000 Kr., for saa vidt han ikke i Medfør af Loven ifalder en højere Straf. Eksekution af Bøderne kan foretages i hans Skib.

Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser angaaende Forbud mod at udskænke, bortgive, sælge eller paa anden Maade overlade Spirituosa til andre, medfører Straf af Bøder fra 50—500 Kr., medmindre en højere Straf ifølge Loven skal paalægges. I Gentagelsestilfælde medfører Overtrædelsen Bøder fra 100—1,000 Kr.

Samme Straf bliver ligeledes at anvende, hvis en Apoteker udleverer Spirituosa uden skriftlig Recept, eller oftere end en Gang efter samme Recept.

§ 16.

Overtrædelse af denne Lovs § 7 straffes med Bøder fra 50—1,000 Kr. Den indførte Spiritus tilligemed Beholderne tilfalder Landskassen.

§ 17.

Findes en Læge skyldig i at have udleveret Recept paa Spirituosa i den Hensigt, at samme bliver anderledes benyttet end som Lægemiddel, anses han første Gang med Bøde fra 100—1,000 Kr., i Gentagelsestilfælde fordobles Bøden. Gør Lægen sig skyldig i Overtrædelsen oftere end to Gange, kan Tilladelse til Lægevirksomhed fratages ham for en Tid, eller i graverende Tilfælde for bestandig.

§ 18.

Alle Bøder ifølge denne Lov tilfalde Landskassen.

§ 19.

Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 20.

Der paalægges Kommunalbestyrelser og Politimestre en særlig Pligt til at paase denne Lovs Overholdelse.

§ 21.

Denne Lov skal trykkes paa Islandsk, Dansk, Tysk, Engelsk og Fransk i saa mange Eksemplarer, som behøves til Uddeling til danske Konsuler i andre Lande.

§ 22.

Ved denne Lov ophæves de Bestemmelser i Lov Nr. 26 af 11. Novbr. 1899 samt andre Lovbestemmelser, der strider mod denne Lov.

§ 23.

For saa vidt ikke anderledes i denne Lov er bestemt, træder den i Kraft den 1. Januar 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 52.
30te
Juli.

Lov

om

Handelsbetjentes Læretid.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar Købmænd, Brugsforeningsbestyrere eller andre, der i Købstæder drive eller forestaa Handel, antage nogen, der er under 18 Aar, til Handelslære, skulle de sørge for, at der oprettes skriftlig Lærekontrakt og skal vedkommende Politimester forsyne den med Paategning om, at den er affattet overensstemmende med nærværende Lovs Forskrifter. Efterkommes disse Bestemmelser ikke, er Kontrakten ugyldig. Ministeriet besørger Blanketter til saadanne Kontrakter affattede, hvilke uden Betaling udleveres til Politimestrene.

§ 2.

Ingen Dreng eller Pige under 12 Aar kan antages til Lære.

§ 3.

Kontrakten skal indeholde Bestemmelse om Læretidens Varighed. Den maa i intet Tilfælde overstige 5 Aar, Prøvetiden (jfr. § 5) iberegnet.

§ 4.

Det skal i Kontrakten nøjagtig bestemmes, af hvilken Beskaffenhed Lærlingens Løn skal være;denne skal enten bestaa af Føde,Husly, Beklædning ogVask eller af maanedlig Løn, der delvis eller helt udredes i Penge. Findes der en Handelsskole paa det Sted, hvor Lærlingen er antagen, skal der ogsaa ydes Lærlingen fri Undervisning i Skolen samt tilstrækkelig Tid til at tage Del i Undervisningen.

§ 5.

De to første Maaneder af Læretiden skal anses som en gensidig Prøvetid, i hvilken saavel Handelsforstanderen som Lærlingen, hvis han i Løbet af denne Tid har naaet 16 Aars Alderen, og ellers hans Forældre eller Værge, uden Angivelse af nogen Grund kunne forlange Kontrakten hævet. I saa Fald er ingen af Parterne berettiget til Erstatning hos den anden, medmindre udtrykkelig Bestemmelse derom er indført i Kontrakten.

§ 6.

Lærlingen skal vise sin Husbond Troskab, Lydighed og Tjenstvillighed samt være ham til den størst mulige Nytte. Hvis Lærlingen gør sig skyldig i nogen Uredelighed, kan han bortvises.

§ 7.

For Lærlinge under 18 Aar maa Arbejdstiden ikke overstige 12 Timer daglig, heri beregnet Læretid og 2 Timer til Hvile- og Spisetid. En Handelsforstander maa ikke uden tvingende Nødvendighed paalægge Lærlingen noget Arbejde i Tiden mellem Kl. 9 Aften og Kl. 6 Morgen.

§ 8.

Paa Folkekirkens Søn- og Helligdage maa Lærlingen ikke af Handelsforstanderen, uden tvingende Nødvendighed, eller medmindre Beholdning af Lageret optages, anvendes til noget Arbejde. Lærlingen skal have 10 Dages Sommerferie.

§ 9.

Handelsforstanderen skal i Læretiden vaage over Lærlingens Opførsel og sædelige Forhold og, saavidt det staar til ham, værne Lærlingen mod umoralsk Paavirkning. Han maa ikke anvende Lærlingen til noget andet Arbejde end det, der henhører til Faget. Blandt andet skal han sørge for at Lærlingen erholder nogen praktisk Øvelse i Kontorarbejde. Naar Læretiden er udløben, har Lærlingen Ret til hos Handelsforstanderen at erholde Bevis for at Undervisningen er sluttet og Attest om sin Opførsel og Dygtighed

§ 10.

Naar en Lærling bliver syg, uden at han selv er Skyld i det ved utilbørlig Opførsel, skal Handelsforstanderen udbetale ham Lønnen for 6 Uger fra det Tidspunkt, da han blev syg, samt desuden Omkostninger ved Hospitalsophold for et lige saa langt Tidsrum. Disse Bestemmelser kunne ikke forandres ved nogen Overenskomst mellem Parterne.

§ 11.

Lærlingekontrakten bortfalder:

1) Naar Handelen ophæves eller dens Indehaver kommer under Konkurs.
2) Naar Handelsforstanderen dør, hvis Lærlingen ønsker Kontrakten hævet (efter Omstændighederne med Værgens Samtykke).

§ 12.

Tvistigheder mellem Kontrahenterne vedrørende Lærlingekontrakten skulle afgøres ved Voldgift. Voldgiftsretten bestaar af 2 Købmænd eller Handelsbestyrere, som Handelsforstanderen vælger, samt 2 af Lærlingen valgte Handelsbetjente, men vedkommende Byfoged er Voldgiftsrettens selvskrevne Formand. Nægter en af Parterne at deltage i Valget af Voldgiftsmænd, har den anden Part Ret til at vælge alle 4. Den, der ønsker Voldgift afholdt, skal enten skriftlig eller mundtlig henvende sig til Formanden, som med en Frist af ikke over 8 Dage tilsiger Parterne til at give Møde tillige med Voldgiftsmændene. Paa Mødet skal Sagen endelig afgøres ved Stemmeflerhed, dog kan der

Nr. 52. 30te Juli. under særlige Omstændigheder tilstaas Parterne en Gang indtil 8 Dages Udsættelse. Voldgiftsafgørelsen er endelig forbindende for Parterne. Hvis nogen af Voldgiftsmændene udebliver, skal Sagen afgøres af de mødende Voldgiftsmænd.

Ved Voldgiftsafgørelsen kan Kontrakten ophæves, ligesom der kan tilkendes den skadelidende Part Erstatning.

§ 13.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr. og Sager i Anledning af disse behandles som offentlige Politisager.

§ 14.

Ved denne Lov ophæves Lov Nr. 15 af 16. Septbr. 1893 om Lærlingeforholdet, for saa vidt angaar Handelslærlinge og Handelsforstandere i Købstæder.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Handelsbøger.

Nr. 53.
30te
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved »Købmænd« forstaas i denne Lov enhver, der driver Handel som Erhverv, hvad enten det er i Henhold til Borgerskab, Bevilling til Landhandel, speciel Bevilling eller anden Adkomst til Handelsdrift, der udstedes ifølge den nugældende eller fremtidige Lovgivning. Endvidere indbefattes enhver, der drive Fabriksvirksomhed som Erhverv. Under Betegnelsen omfattes saavel Interessentskaber som enkelte Personer, alle juridiske Personer, der drive Erhverv ved Omsætning eller Produktion af Varer, dog ikke dem, der drive Produktionsvirksomhed ved Landbrug eller Fiskeri eller dem, der kun sælge de af dem forarbejdede Husflidsprodukter.

§ 2.

Kødmænd og andre, der drive Omsætningsvirksomhed ifølge § 1, ere pligtige til daglig at indføre i en Kladde al deres Handelsomsætning samtidig med, at den finder Sted, undtagen den der foregaar mod kontant Betaling. I denne Bog indføres Navnene paa dem, der ved Salg (Debiteren) eller Køb (Krediteren) have afhændet og modtaget Varer, endvidere Navnene paa dem, paa hvis Regning Varen er bleven udtaget eller indsat, samt Varens Pris.

Hver Gang, der foregaar en Handelsomsætning, som skal bogføres, skal der gives den paagældende Kunde en Udskrift af Kladden angaaende Handelsomsætningen.

§ 3.

Desuden skulle de i § 2 omhandlede Personer føre en Kassebog, Hovedbog (Konto Kurant, Ledger) samt Kopibog. I Kassebogen indføres Handelsvirksomhedens samtlige Ind- og Udbetalinger. I Hovedbogen indføres i Kroner og Ører Summen af de hver Gang ifølge Kladden udleverede eller indsatte Varer. Kopibogen skal indeholde Genparter af de Handelsvirksomheden vedrørende, til Pesoner i Udlandet, Købmænd her i Landet eller andre der drive Handelsvirksomhed, oversendte Breve.

§ 4.

Den, som udraderer eller paa anden Maade forsætlig gør ulæseligt, hvad der en Gang èr indført i en Handelsbog, eller skriver over det allerede skrevne, saaledes at

Nr. 53. 30te Juli. det først skrevne bliver ulæseligt, selv om der kun har foreligget en Fejlskrift af Uagtsomhed, straffes med Bøder eller efter Omstændighederne med Fængsel. Hvis det bliver nødvendigt at rette det en Gang skrevne, skal det rettes enten ved en anden Indførsel, ved hvilken der trækkes fra, hvad der før blev indført for meget, eller det manglende tilføjes, eller ved at overstrege det urigtig indførte, uden at det overstregede bliver ulæseligt, saaledes at Rettelsen skrives mellem Linierne eller paa Marginen, som det bedst passer.

§ 5.

Enhver, som er pligtig til at f re de lovbefalede Bøger, skal en Gang hvert Aar og hver enkelt paa den samme Tid affatte en Oversigt over sin Status og indføre den i en dertil bestemt autoriseret Bog eller i sin Hovedbog, hvis den er autoriseret

§ 6.

Det staar enhver frit for at bestemme, hvilke flere Bøger han vil føre, samt hvorledes hans Bogholderi skal fordeles. Men enhver, hvem denne Lov ifølge § 2 omfatter, er pligtig til at føre ogsaa disse Bøger saa tydeligt, at Handelens eller Industrivirksomhedens Tilstand samt Virksomhedens økonomiske Forhold og Driftsherrens Status fremgaar af dem.

§ 7.

Forfalskning af Handelsbøger straffes med Fængsel paa Vand og Brød eller Forbedringshusarbejde i indtil to Aar.

§ 8.

Bliver en Gæld inden 1 Aar fra dens Stiftelsestid indkrævet, skal det der er blevet indført i en lovbefalet Kladde, hvis denne er bleven ført paa en god og ordentlig Maade, jfr. § 2, og der ikke foreligge Omstændigheder, der gøre Bogførselen mistænkelig, have den Beviskraft, at hvad der er blevet indført i den, skal anses for rigtigt, hvis Modparten ikke med sin Ed benægter det indførtes Rigtighed. Hvis Modparten er død eller ude af Stand til at aflægge Eden, eller paa Grund af daarlig Hukommelse eller lignende ikke trøster sig til at aflægge den, kan det for saa vidt der ikke foreligge særlige Omstændigheder, der gøre det betænkeligt, ved Dom tilstedes Handelens Indehaver eller Forstander med sin Ed eller ved Ed af den Person, der i Bogen har indført det omtvistede, at bevise Rigtigheden af sit Anbringende.

Efter Udløbet af det ovenfor nævnte Tidsrum mister en autoriseret Bog sin ved denne Lovhjemmel særlige Beviskraft, dog gælder dette kun overfor de Kunder, der ikke selv ere Købmænd, som ere pligtige til at føre Handelsbøger; i Forholdet mellem Handelsvirksomheder eller Købmænd indbyrdes bevare Bøgerne, uden Hensyn til den ovenfor nævnte Tidsfrist, deres fulde Beviskraft.

Ere begge Parter Købmænd og ere deres Indførelser i Bøgerne angaaende det samme Emne ikke overensstemmende med hinanden, kan der ikke tillægges nogen af de paagældende Indførsler en særlig Beviskraft.

§ 9.

Den Købmand, der vil gøre Brug af sin Bogs Beviskraft, skal for Dommeren fremlægge Bogen eller en af notarius publicus bekræftet Udskrift af den (eller det af

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	664,895. 52	1,116,456.	.....	10,787,008. 42
	2. Udbetalinger her af Penge, indbetalt ved Handelens Kasser i Grønland	2,000.			
	3. Udgifter her ved Kystbesejlingen i Grønland.....	25,000.			
	4. Kulbrydningen i Grønland (Kulbrudet ved Umanak)	20,000.			
	5. Pladsudgifter i København ..	40,851. 92			
	6. Udgifter ved Koloniernes Besejling.....	223,764.			
	7. Bestyrelsesudgifter her og i Grønland	129,445.			
	8. Udgifter til Pensioner.....	21,402. 42			
	9. Udgifter til Understøttelser..	15,829. 17			
	10. Ekstraordinære Udgifter.....	1,500.			
	11. Afgift til de offentlige grønlandske Kasser.....	40,609.			
	12. Renter til de grønlandske Sparekasser og Enkeforsørgelseskassen samt til de offentlige grønlandske Kasser	21,791.			
	Tilsammen Udgift...		1,207,088. 03		
	Anslaaet *Underskud* for Finansaaret 1909—10 som opføres under § 3 Nr. 2.		90,632. 03		
	I alt Udgift for Indenrigsministeriet...			.....	10,787,008. 42

denne, der vedrører Sagen). Benyttes en Udskrift, skal den ledsages af en af Notarius publicus udfærdiget Attest om at Bogen, efter dens Udseende at dømme, er ført paa en lovlig og ordentlig Maade.

§ 10.

Forordning af 13. Juni 1787, Kap. II, §§ 17 og 18 om Handelsbøger ophæves.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe.
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 54.
30te
Juli.

Lov

om

Autorisation af Handelssteder.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Følgende Steder skal der være autoriserede Handelssteder:
Ved Skaptaros i Vester Skaptafell Syssel.
Ved Kudaos i samme Syssel.
Ved Klettsvik i Nes Rep indenfor Enni.
Paa Skarfstadanes ved Hvammsfjord i Dala Syssel og
Paa Hjallanes, beliggende i Gaarden Stadarfells Jord i samme Syssel.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft, naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrundene i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. Novbr. 1905, samt offentliggjort disse i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 55.
30te
Juli.

Lov

om

Autorisation af Dalvik.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Dalvik ved Øfjord skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft, naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. Novbr. 1905 samt offentliggjort disse i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 56.
30te
Juli.

Lov

om

Forandring af Love angaaende Valgret og Valgbarhed i Købstæders og Repskommuners Anliggender.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Valgberettigede i Købstæders og Repskommuners Anliggender ere alle Købstadens og Reppens Indvaanere, Mænd og Kvinder, hvilken Stilling de end indtage, saafremt de paa den Tid, da Valget foregaar, have opnaaet 25 Aars Alderen, have haft fast Hjem i Købstaden eller Reppen i det næst forudgaaende Aar, have et uplettet Rygte, ere raadige over deres Formue, ikke staa i Gæld for modtaget Fattigunderstøttelse og svare Skat til By- eller Repskassen.

En Vælgers Hustru er valgberettiget, selv om hun paa Grund af Ægteskabet ikke er raadig over sin Formue og ikke svarer særlig Skat til By- eller Repskassen, hvis hun iøvrigt opfylder de angivne Betingelser for Valgret.

§ 2.

Valgbar er enhver valgberettiget Person, der ikke staar i personligt Tjenesteforhold. Dog kan Ægtefæller aldrig paa samme Tid have Sæde i et Byraad eller Repsforstanderskab, heller ikke Forældre og Børn, eller Bedsteforældre og deres Børnebørn.

Kvinder kan altid undslaa sig for at modtage Valg.

§ 3.

Ved nærværende Lov ophæves § 4 i Lov Nr. 22 af 8. Oktober 1883, § 5 i Lov Nr. 23 af 8. Oktober 1883, § 5 i Lov Nr. 15 af 8. Maj 1894, § 8 i Lov Nr. 43 af 10. Novbr. 1905, § 3 i Lov Nr. 86 af 22. Novbr. 1907, § 5 i Lov Nr. 75 af 22. Novbr. 1907 samt alle andre Lovbestemmelser, der stride imod nærværende Lov.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 57.
30te
Juli.

Lov

om

Bjergværker.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Afsnit.

Om Eftersøgning efter Metaller.

§ 1.

Enhver er berettiget til overensstemmende med efterfølgende Bestemmelser at søge efter Metaller og Ertser paa Grunde eller Arealer, der fuldt ud tilhøre Landskassen eller Lenskirkejorderne, samt paa Almindinger, Ødemarker og Fjeldgræsgange, der ikke henhøre til privates eller Kommuners til Dyrhed ansatte Ejendomme. Det samme gælder med Hensyn til de Landskasse- og Lenskirkejorder, der afhændes efter denne Lovs Ikrafttræden, samt de i Henhold til Lov Nr. 31 af 20. Oktober 1905 om Salg af Landskassens Jorder og Lov af 16. November 1907 om Salg af Kirkejorder allerede afhændede Jorder.

§ 2.

Den, der ønsker at søge efter Metaller, maa dertil have et Eftersøgningsbevis og forevise dette for Brugeren af Jorden, inden han begynder paa Eftersøgningen. Inden denne begyndes, har han desuden at stille den i Beviset bestemte Sikkerhed for Skade, der maatte foraarsages ved Eftersøgningen. Dog kan Eftersøgeren af Metaller undgaa at stille denne Sikkerhed, hvis han afgiver skriftlig Erklæring om, at han ikke vil foretage nogen Oprodning af Jord paa Hjemmemarker eller Køkkenhaver, hvor han agter at søge efter Metaller, i hvilket Tilfælde der i Beviset skal indsættes en Klausul om at han ikke har Ret til at foretage en Eftersøgning af denne Art paa Hjemmemarker eller Køkkenhaver, medmindre der stilles Sikkerhed. En større Sikkerhed end 200 Kr. kan dog ikke kræves.

Politimesteren udsteder Eftersøgningsbeviset og meddeler det kun til saadanne Personer, som ere ham personlig bekendte eller legitimere sig ved to gode Mænds Attest.

Beviset gælder for 2 Aar fra Udstedelsesdagen og ikkun i Udstederens Jurisdiktion.

Bevis til Eftersøgning af Metaller paa Almindinge og andre Grundstrækninger, der ikke ere ansatte til Dyrhed, meddeles ogsaa af den nærmest boende Politimester, der i Beviset fastsætter Omraadet for Eftersøgningen.

Udlændinge samt Indlændinge, der opholde sig for længere Tid i Udlandet, skulle samtidig med Ansøgningen om Eftersøgningsbevis og Anmeldelse om Metalfund, skriftlig for Politimesteren opgive, hvem der er deres Befuldmægtigede her i Landet. I modsatFald kan hverken Eftersøgningsbevis udstedes eller Anmeldelse om Metalfund tages i Betragtning.

For Eftersøgningsbevis erlægges 2 Kr. til Landskassen.

§ 3.

Eftersøgning maa ikke uden Brugerens Samtykke finde Sted paa Hjemmemarker eller anden dyrket Grund eller paa Steder, som ere beliggende i mindre end 130 Meters Afstand fra Vaaningshuse, Udhuse eller andre Indretninger saasom Broer. Paa Alfarvej maa Eftersøgning af Metaller paa Jordens Overflade ikke finde Sted, ligesom ingen Udgravning af Metaller maa foretages paa Kirkegaarde eller Begravelsespladser.

Hvis Eftersøgning af Metaller finder Sted med andre Redskaber end Hakker, Skovle eller lignende Redskaber i mindre end 200 Meters Afstand fra en anden Mands Vaaningshus eller en Alfarvej, skal Eftersøgeren være pligtig til, under en passende Bøde af indtil 50 Kr., at advare Husets Beboere, inden han foretager Sprængning af Stene samt stille Vogtere paa Vejen for at advare Vejfarende. Forsømmes saadant skal han foruden Bøden erstatte den Skade, der maatte foraarsages ved Forsømmelsen.

§ 4.

Den, der ved Eftersøgning af Metaller graver en Grube, skal, hvad enten det er paa hans egen eller fremmed Grund, opsætte og vedligeholde et forsvarligt Hegn om Gruben, saafremt den er bleven saa dyb, at Husdyr kunne komme til Skade i den. Naar en Grube opgives, skal den, som gravede den, enten fylde den eller sætte et forsvarligt Hegn omkring den. Forsømmelse heraf straffes med en Bøde af indtil 50 Kr., hvorhos den foraarsagede Skade skal erstattes.

§ 5.

Den, som hindrer nogen i en lovlig Eftersøgning af Metaller, straffes med Bøder fra 5—50 Kr. og erstatter desuden Eftersøgeren al den Skade, som bevislig derved er paaført ham.

§ 6.

Finder Eftersøgeren af Metaller Tegn til, at saadanne ere til Stede, skal han saafremt han vil nyde sit Fund fremfor andre, i to Eksemplarer sende en skriftlig Anmeldelse om sit Fund til Politimesteren. I Anmeldelsen skal Stedet og Arten af Metallet nøjagtig betegnes og 2 Vidner opgives, der kunne paavise samme. Politimesteren forsyner Anmeldelsen med en Paategning om Datum og Klokkeslet for Modtagelsen, og har en anden Mand i de næstforegaaende 2 Aar indsendt paa lovlig Maade en Anmeldelse om et Metalfund paa den samme Strækning, skal Politimesteren give Anmeldelsen en Paategning derom. Det ene Eksemplar af Anmeldelsen tilbageleveres straks til Anmelderen imod et Gebyr af 1 Kr. til Landskassen, det andet har Politimesteren at indføre ordret i Mineprotokollen tillige med sine Anmærkninger.

Nr. 57. 30te Juli.

Finderen har derefter at sørge for, at det forkyndes for Brugeren inden 8 Uger i Overværelse af 2 Vidner, at Anmeldelse om Metalfund har fundet Sted.

Anmeldelse om Metalfund skal anses for gyldig, selv om Finderen ikke har faaet Eftersøgningsbevis førend Anmeldelse fandt Sted, hvis han ifølge denne Lov har Ret til at erholde det paagældende Bevis.

2. Afsnit.

Om Bevilling til Metaludgravning.

§ 7.

Metaludgravning paa de i § 1 omhandlede Landstrækninger er tilladt med Hensyn til alle Metaller og Ertser.

§ 8.

Vil den, der et Sted har fundet Tegn til Metaller, foretage Metaludgravning paa Stedet, skal han inden 2 Aar fra Anmeldelsen om Fundet (jfr. § 6) sende en skriftlig Ansøgning om Metaludgravningsbevilling til Politimesteren. I Ansøgningen bør angives hvilke Metaller Ansøgeren agter at grave efter.

Fra den Tid, da Anmeldelsen om Fundet fandt Sted ifølge § 6 og til Udgangen af disse 2 Aar kan et senere Metalfund ikke berøve Finderen Retten til den ham ved nærværende Lovs 3dje Afsnit hjemlede Udmaaling.

Forsømmer han derimod at indsende bemeldte Ansøgning inden disse 2 Aar, er enhver berettiget til at gøre sig Metalfundet nyttigt som om han var Finder.

Politimesteren giver Ansøgningen om Tilladelse til Metaludgravning Paategning om Dag og Klokkeslet for dens Modtagelse og udsteder derefter Bevilling til Metaludgravning, hvori angives Metalgraverens Navn, Hjemsted og Stilling, samt paa hvilken Jord eller paa hvilket Sted Metalfindestedet er beliggende.

Bevilling til Metaludgravning kan ikke nægtes nogen, som har anmeldt Metalfund; men hvis det hænder, at flere end en Bevilling bliver udstedt for samme Metalfindested, skal den første Finder have Fortrinet, saafremt han har iagttaget denne Lovs Bestemmelser.

Bevilling til Metaludgravning skal indføres ordret i Mineprotokollen.

§ 9.

Naar nogen vil optage Arbejde paa saadanne Metaleftersøgningssteder eller Gruber, hvor Finderetten er bleven fri for alle, eller vil gøre Forsøg paa at udvinde Metaller af det opgravede eller andet Affald fra eller ved Miner, som ere opgivne, bør Anmeldelse herom ske paa samme Maade som foreskrevet om Anmeldelse om nye Metalfund. Inden 12 Maaneder fra Anmeldelsen skal Anmelderen, under Fortabelse af Retten, erhverve Bevilling til Metaludgravning hos Politimesteren.

§ 10.

For Bevilling til Metaludgravning erlægges et Gebyr af 25 Kr. til Landskassen Hvis den, der har erhvervet Bevilling til Metaludgravning, erhverver flere end en Ud maaling i det paagældende Distrikt, har han for hver senere Udmaaling kun at betale den i § 17 fastsatte Lejeafgift til Landskassen.

3. Afsnit.

Om Udmaaling af Mineærealet samt om Skakter.

§ 11.

Enhver, som har faaet Bevilling til Metaludgravning paa et Metalfindested (§ 8), har Krav paa at faa udmaalt et Mineareal samt, enten i eller udenfor Minedistriktet, tilstrækkelig Grund til Opførelse af Bygninger for Minearbejdere, Mineprodukter, Maskiner og det fra Minen opgravede.

Den, som har faaet udmaalt et Mineareal overensstemmende med Forskrifterne i dette Afsnit, har Eneret til Minedrift paa samme.

Den, der først har anmeldt Metalfund, og som ifølge denne Lov har Ret til at erholde Udmaaling, kan fordre Udmaalinger paa 2 Arealer (Minearealer), i det samme Minedistrikt (enten Metalaare eller Metallag), foruden Grund til Bygninger for Arbejdere, Mineprodukter, Maskiner samt til det fra Gruben opgravede.

Den som senere anmelder Metalfund paa det samme Sted, og som har Ret til at faa Udmaaling, kan ikke faa mere end et Mineareal.

§ 12.

Udmaaling skal begæres hos Politimesteren, der foranstalter Forretningen foretaget og indfører den i Mineprotokollen, af hvilken bekræftet Udskrift udleveres til Rekvirenten. Denne forsyner Politimesteren med de nødvendige Redskaber samt yder ham den fornødne Bistand.

§ 13.

Et Mineareal skal være af 100,000 Kvadratmeters Størrelse. Forefindes Metallet i Lag, skal Arealet være en ligesidet, retvinklet Firkant, men forefindes det i en eller flere Aarer, skal Rekvirenten selv bestemme Minearealets Retning samt Forholdet mellem dets Længde og Bredde, men denne maa dog ikke være mindre end 100 Meter.

Arealets Grænser regnes lodret nedad.

§ 14.

Stedet for Metalfundet skal være indenfor Udmaalingens Grænser, men for øvrigt kan Udmaalingen gives i hvilken som helst Retning, Rekvirenten ønsker, for saa vidt saadant ikke ifølge denne Lov kommer i Strid med andres Rettigheder.

§ 15.

Senest inden 6 Maaneder efter at Udmaaling er begæret, skal Politimesteren iværksætte den, for saa vidt der ikke foreligge uovervindelige Hindringer.

§ 16.

Politimesteren bestemmer Dagen for Udmaalingens Udførelse samt meddeler Rekvirenten det med tilstrækkeligt Varsel, for at denne eller hans Repræsentant kan være til Stede; ligeledes skal Politimesteren ved anbefalet Brev sende Meddelelse om Forretningen til dem, der have Raadighed over Grunden, og til dem, der have Ret til Metaludgravning eller som have anmeldt et Metalfund paa det samme Sted, samt til Repræsentanterne for dem, der skulle have saadanne her i Landet (§ 2).

Nr. 57. 30te Juli.

§ 17.

For Udmaalingen af hvert Mineareal, af 100,000 Kvadratmeters Størrelse, betales 40 Kr. til Politimesteren samt desuden Diæter og Rejseudgifter overensstemmende med Lov Nr. 2 af 2. Februar 1894 §§ 4 og 6.

Endvidere har Indehaveren af en Mine til Jordejeren (Landskassen eller Kirken) at betale en aarlig Lejesum af 50 Kr. for hvert Mineareal samt 10 Kr. til Brugeren. Desuden skal Indehaveren af Minen til Brugeren betale Grundafgifter af Hus og Bygninger paa Minestedet, 5 Øre for hver Kvadratmeter af den Grund hvorpaa der er opført Huse.

§ 18.

Inden 2 Aar efter at Udmaaling har fundet Sted, skal Indehaveren af Minen have paabegyndt en regelmæssig Minedrift, hvis Minen er beliggende i mindre end 10 Kilometers Afstand fra saadant Sted ved Havet, hvor Metallet kan indskibes i Dæksfartøjer, men inden 3 Aar hvis Minen er beliggende i 20 Kilometers Afstand fra en saadan Havneplads og saa fremdeles, saaledes at Fristen forlænges med et Aar for hver 10 Kilometer Vejlængden forøges, dog ikke ud over 8 Aar. Efter Udløbet af dette Tidsrum mister Indehaveren af Minen sin Ret, medmindre han aarlig anvender i det mindste 150 Kr. til Undersøgelse af Minen eller betaler aarlig 100 Kr. til Landskassen foruden de i § 17, 2det Stykke, fastsatte Udgifter.

Hvis en regelmæssig Minedrift ikke er paabegyndt inden Udløbet af 8 Aar, efter at den skulde begynde, eller en Minedrift i et Tidsrum af 8 Aar efter at en regelmæssig Minedrift var paabegyndt har været standset, har Indehaveren af Minen fuldstændig fortabt sin Ret til Minedriften.

Vejlængden skal beregnes efter Afstanden fra Gruben til Havnepladsen langs de sædvanlig benyttede Veje, hvis saadanne forefindes, i modsat Fald beregnes den korteste Vej til Havnepladsen, hvor der er mindst Vanskeligheder ved Transporten.

Opstaar der Tvistigheder om Vejlængden, kan Politimesteren lade den opmaale paa Bekostning af Indehaveren af Minen.

§ 19.

Hvis flere Personer, der hver især have faaet Udmaalinger, danne et Interessentskab, ere de ikke pligtige til for Minedriftens Skyld at have flere end en Skakt paa det fælles Areal.

4. Afsnit.

Om Veje, Brugen af Vand samt Anlæg af Brygger.

§ 20.

Enhver, der har faaet et Mineareal udmaalt, har Ret til at anlægge Veje over den paagældende Jords Grund til Transport til og fra Minen i hvilken Retning det behøves, samt opføre Dæmninger. Disse Veje og Dæmninger maa dog ikke føre igennem Hjemmemarker eller Køkkenhaver, medmindre Brugeren af Jorden indvilger deri; hvis en Vej eller Dæmning skal opføres paa en Jords Udmarker, kan Politimesteren fordre en passende Sikkerhedsstillelse for fuldstændig Erstatning af den Jordforringelse, der maatte foraarsages ved Opførelsen af Vejen eller Dæmningen.

Nr. 52.
1ste
April.

§ 19 B.

Til Ministeriet for offentlige Arbejder bevilges nedenstaaende 1,294,233 Kr. 44 Ø.

			Kr. Ø.	Kr. Ø.
I. Bestyrelsen:				
A. Ministeriets Embedsmænd m. fl.:				
1. a. Lønninger til Ministeriets Embeds- og Bestillingsmænd	Kr. Ø. 50,449. 99			
b. Ekspeditionssekretærhonorarer	1,200.			
c. Medhjælp	4,700.		56,349. 99	
2. Ministerielle og Kontorudgifter:				
a. Til Kontorhold	10,000.			
b. Til almindelige Udgifter	2,000.		12,000.	
3. Ministeriets Understøttelseskasse:				
a. Almindelige Understøttelser	18,500.			
b. Ekstraordinære Understøttelser	44,941. 31		63,441. 31	
B. Til Bestridelse af Udgifter ved Rejser i Udlandet for Funktionærer, ansatte under Ministeriet for offentlige Arbejder			3,500.	
				135,291. 30
II. Offentlige Arbejder:				
A. Vejvæsenet:				
Til Bestridelse af Ministeriets Tilsyn med Landevejene			.....	8,000.
B. Jernbanevæsenet:				
1. Til de kongelige Kommissarier ved Statens m. fl. Jernbaner m. v.			38,915.	
2. Til Undersøgelser og Udarbejdelse af Planer m. v. vedrørende Jernbaneanlæg			10,000.	
				48,915.
C. Vandbygningsvæsenet:				
1. Bestyrelsen:		Kr. Ø.		
a. Lønninger m. v.		65,449. 99		
b. Dagpenge og Befordringsudgifter	Kr. 4,400.			
Af de kommunale Havne m. fl. antages at ville blive tilbagebetalt	900.			
		3,500.	68,949. 99	
		At overføre...	68,949. 99	192,206. 30

§ 21.

Indehaveren af en Mine har Ret til Benyttelse af det til Minedriften fornødne Vand, dog saaledes, at han i ingen Henseende, hvis Minen ligger paa en bebygget Jord, forringer Brugerens til Overrisling eller til Husholdning bestemte Vand uden hans Samtykke.

Endvidere har Indehaveren af en Mine Ret til Benyttelse af Vand og Vandkraft til Maskindrift eller Udvaskning af Metaller ved Mineanlæget, for saa vidt det ikke forinden er taget i Brug til Driften af andre industrielle Anlæg.

Er der kun begrænset Vandmængde paa selve Minearealet eller i dets Nærhed, har den, der først har anmeldt Metalfund, Fortrinsret til Benyttelse af det fornødne Vand og Vandkraft.

§ 22.

Paa den Jord, beliggende ved Havet, hvor der forefindes en Mine, har Indehaveren af Minen Ret til Opførelse af Brygge eller Dok for at lette Skibes Ladning eller Losning, dog saaledes at Ederfuglevarp eller Laksefiskeri paa vedkommende Jord ikke lider nogen Skade derved.

§ 23.

Hvis en Mine, uden nogen Skyld fra Driftsherrens Side, beskadiges af Vand fra en anden Mine, er sidstnævnte Mines Indehaver pligtig til at øse sin Mine læns; i modsat Fald har han forbrudt sin Ret til Minedriften, dog gælder dette ikke for den, der først har anmeldt Metalfund i det paagældende Distrikt.

§ 24.

Den i § 18, sidste Stykke, ommeldte Fristbevilling til Minedrift bortfalder, hvis en Mine foraarsager Tilstrømning af Vand til en tilstødende Mine, medmindre den Driftsherre, der forulempes af Vandets Tilstrømning, undlader Paatale, eller der raades Bod derpaa. Disse Bestemmelser gælde dog ikke for den, der først har anmeldt Metalfund paa det paagældende Sted.

5. Afsnit.

Om Miners Drift og Opsynet dermed.

§ 25.

Islands Ministerium bemyndiges til at udstede et Reglement om Driften af Miner; Reglementet skal blandt andet indeholde Bestemmelser, sigtende til at beskytte Minearbejdernes Liv og Sundhed, til at Minerne blive udgravede paa en betryggende Maade, at udmaalte Minedistrikter blive tydelig afmærkede, og om Vandafløb fra Minen; ligeledes skal det indeholde Bestemmelser om Tilsyn hermed fra Myndighedernes Side.

For Overtrædelse af Reglementets Bestemmelser kan der fastsættes Bøder indtil 1,000 Kr., medmindre der ifølge andre Love er fastsat en større Straf.

§ 26.

Ved enhver Mine skal der føres en Protokol, i hvilken indføres Oversigt over Driften hver Maaned. Der skal ogsaa indføres en Beretning om, hvad der indtræffer eller er blevet iagttaget vedrørende Gruben eller Metalaarerne og som findes ejendommeligt eller betydningsfuldt. Udskrift af denne Protokol skal aarlig indsendes til Ministeriet.

Nr. 57. 30te Juli. Ministeriet har Ret til at forlange, at den Minedrivende lader optage et nøjagtigt Situationskort over Minen, hvis den er dybere end 10 Meter, og at dette Kort kompletteres efter som Minen udvides.

6. Afsnit.

Om Nedlæggelse af Miner.

§ 27.

Naar en Mine nedlægges, har den, der har opgivet Minen, Ret til at benytte det opgravede, selv om en anden begynder at drive Minen, hvis han inden 12 Maaneders Forløb fra Minens Nedlæggelse paabegynder Udnyttelsen af det opgravede.

§ 28.

Den, der vil opgive Driften af en Mine, skal 2 Maaneder forinden under en Bøde af 30 Kr. gøre Anmeldelse derom til Politimesteren, samt om hvorvidt han vil benytte det opgravede. Samtidig skal han indsende det over Minen optagne Kort. Disse Anmeldelser skulle indføres i Mineprotokollen.

§ 29.

Er Driften af en Mine opgivet eller Retten til at fortsætte Driften af den bortfalden, maa den fratrædende ikke beskadige eller borttage noget, der er blevet opført til Sikring af Minen eller Minegangene. Han skal lukke Minen paa en betryggende Maade, saa at hverken Mennesker eller Husdyr kunne komme til Skade.

Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Paragraf straffes med Bøder af indtil 1,000 Kr.

7. Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 30.

For Værdiforringelse af Jorder foraarsaget ved Eftersøgning af Metaller og Minedrift, skal i Mangel af anden Overenskomst mellem Parterne betales fuld Erstatning efter tre af Retten udnævnte uvillige Mænds Skøn. Eftersøgeren af Metaller eller Mineejeren udreder Erstatningen, der tilfalder Jordejeren og skal denne erstatte Brugeren den ham eventuelt paaførte Skade.

§ 31

Foruden den i denne Lov omhandlede Mineprotokol skal Politimesteren føre et Mineregister, i hvilket hvert enkelt Minedistrikt har sit særlige Folium, og bør alt det, der i nogen Henseende medfører Hæftelser paa Retten til Minedrift indføres i det paagældende Minedistrikts Folium, tillige med en Henvisning til den i Mineprotokollen indførte Forretning.

I Henhold til disse Protokoller skal Politimesteren, mod Betaling af 1 Kr. til Landskassen, udstede Mineprotokolattester til enhver, der begærer det.

§ 32.

Ministeriet autoriserer Politimesterens Mineprotokoller.

§ 33.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov samt af de i § 25 omhandlede Reglementer behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Landskassen.

§ 34.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da den offentliggøres i Regeringstidenden, fra hvilket Tidspunkt Lov Nr. 61 af 22. November 1907 om Bjergværker ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 58.
30te
Juli.

Lov

om

Behandling af Skove og Krat samt Fredning af Lyng m. m.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Skove og Krat er Hugst af Træer eller Ris ikke tilladt, medmindre den foregaar ved Udtynding eller Gennemhugning. Ingen Steder maa der hugges rent af, medmindre Jorden optages til Dyrkning. Oprykning af Birkebuske eller Birkerødder i Skov eller Krat maa ikke finde Sted. Uden Forstmesterens eller Skovfogders Tilladelse maa Lyng, Melbærris, Revling, Blaabærris eller Marehalm heller ikke oprykkes. Mos maa ikke oprives, undtagen paa skov- og kratfri Mosegrund. Endvidere er det Forstmesteren og Skovfogderne tilladt at forbyde Oprykning af Dværgbirk og Pil paa de Strækninger, hvor saadant maa antages at kunne foraarsage Muldjordens Bortblæsning eller betydelige Beskadigelser.

§ 2.

Nærmere Regler angaaende Behandling af Skov og Krat fastsættes af Ministeriet efter Indstilling fra Forstmesteren og uddeles blandt Beboerne af de Egne, hvor der findes Skov eller Krat.

§ 3.

Forstmesteren eller Skovfogederne paa hans Foranstaltning skal hvert Aar besøge de Egne, hvor der er Skov eller Krat af nogen Betydning, for i Henhold til de i § 2 ommeldte Regler at give Forskrifter med Hensyn til Hugsten. De skulle ogsaa vejlede Brugeren af Skov eller Krat med Hensyn til Udførelsen af de af dem givne Forskrifter, hvorhos Brugeren ikke kan undslaa sig for at ledsage dem i Skoven eller Krattet. Ejeren eller Brugeren er endvidere pligtig til uden Vederlag at levere Arbejdskraft til Prøvehugst paa en Parcel af indtil 100 Kvadratfavnes Størrelse.

§ 4.

Ejeren og Brugeren af Skove og Krat kan ikke forbyde Forstmesteren, Skovfogeder, Repstyrere eller andre, hvem Tilsynet maatte blive overdraget, Færdsel paa deres Grund, hvad enten denne er indhegnet eller ikke.

§ 5.

Regeringen kan, hvis Penge bevilges dertil af Landskassen, efter Forstmesterens Indstilling indtage til Fredning Krat- og Skovstrækninger af indtil 10 Dagslætters Stør-

relse, tilhørende private Ejendomme, hvilken Strækning da skal indhegnes. Paa disse Strækninger maa der da ikke hugges, undtagen paa Forstmesterens eller Skovfogedernes Foranstaltning.

Saafremt Ejeren eller Brugeren kræver Erstatning for Afsavn af Strækningen, kan en saadan tilstaas ham efter uvillige Mænds Skøn.

§ 6.

Paa Forstmesterens eller Skovfogedernes Forlangende ere Repstyrerne pligtige til at ledsage dem paa deres Inspektionsrejser i den paagældende Rep for at blive bekendte med de af dem givne Forskrifter angaaende Behandlingen af Skov og Krat, med hvilken Repstyrerne har Opsyn. Paa disse Rejser erholde Repstyrerne 4 Kr. i Dagpenge, der udredes af Landskassen.

§ 7.

Ejere og Brugere af Jorder, paa hvilke der findes Skov eller Krat, skulle sørge for, at Faar saa lidt som muligt græsser i samme, særlig naar der ligger Sne og om Foraaret. Man skal paase, at Geder ikke græsse i Skov eller Krat paa nogen Tid af Aaret. Forstmesteren og Skovfogderne skulle paa deres Inspektionsrejser føre særligt Tilsyn med, hvorvidt Skov eller Krat bliver beskadiget paa Grund af Græsning, og i Fald der nogensteds er Fare for større Beskadigelser eller Ødelæggelser af den Grund, skal Forstmesteren indgive Beretning derom til Ministeriet, for at dette kan sørge for de nødvendige Lovgivningsforanstaltninger mod Ødelæggelsen.

§ 8.

Repstyrerne skulle indenfor hver Rep og Skovfogderne indenfor deres Distrikter føre Tilsyn med, hvorvidt de om Behandlingen af Skov og Krat givne Bestemmelser og Forskrifter overholdes, samt hvorvidt Fredningsbestemmelserne i denne Lovs § 11 overtrædes. Naar de bliver bekendt med en saadan Overtrædelse, skal de uopholdelig indgive Beretning derom til Forstmesteren, der indbringer Sagen for Ministeriet, som derefter træffer Besemmelse om, hvad der videre skal foretages i Sagen.

§ 9.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder af fra 5—100 Kr., der tilfalder Landskassen. Sager i Anledning deraf behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 59.
(30te
Juli.

Lov
om
Hegn.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Hegn, hvortil der ydes Laan af Landskassen eller Tilskud af det offentlige, skulle i det mindste have en Højde af 42 Tommer.

En Traadindhegning paa flad Mark er ikke lovgyldig, medmindre den har 5 Rækker Traade. Som Underlag for Traadhegnet kan der opføres en Vold af 2—3 Fods Højde, ovenpaa hvilken der da skal opstilles 3 Rækker Traade, hvis Underlaget er af 2 Fods Højde, men 2 Rækker Traade, hvis det er 3 Fod højt.

§ 2.

Stolper, hvortil Traaden er fastgjort, nedrammes med 2½ Favns Mellemrum, hvad enten Hegnet staar paa flad Mark eller der som Underlag under Traadhegnet er opført en Vold i Henhold til § 1.

Hegn, hvortil der af Landskassen ydes Laan, skal iøvrigt opføres efter et af Regeringen fastsat Regulativ.

§ 3

Naar nogen, være sig Enkeltmand eller Forening, ønsker at opføre et Hegn og ansøger om Laan dertil af Landskassen, skal Ansøgningen være ledsaget af en Redegørelse for det paatænkte Hegns Længde og Beskaffenhed samt Overslag over Omkostningerne. Hvis den hvert Aar til Indhegningerne bestemte Sum ikke strækker til for at tilfredsstille alle Andragere, skulle de som ikke komme i Betragtning den Gang, under forøvrigt lige Omstændigheder komme først i Betragtning næste Aar.

§ 4.

Hegn, hvortil Laan ydes af Landskassen, skal være færdig inden to Aar efter at Laanet var ydet. Reppens Vurderingsmænd skulle optage Synsforretning over Hegnet og sende Ministeriet Attest om, at det er opført i Overensstemmelse med Bestemmelserne i §§ 1 og 2 samt de i § 2 omhandlede Regulativer. Omkostningerne ved Synsforretningen udredes af Laantageren. — Hvis Hegnet ikke inden to Aars Forløb er færdigt, forfalder hele Laanet til Betaling med 6 % Rente.

§ 5.

Enhver, være sig Enkeltmand eller Foreninger, der af Landskassen har erholdt Laan til Opførelse af Hegn, er pligtig til at vedligeholde, reparere og fornye dem efter Behov. Syn af de enkelte Jorders Hegn, hvortil Laan ydes af Landskassen, skal finde Sted, naar Brugeren fratræder, og skal de afleveres i lovgyldig Stand eller med fuld Aabod.

§ 6.

Lægges en Jord øde, saa at Indhegningen ikke mere er til Nytte, kan Jordejeren eller Opsidderen befries for Forpligtelsen til at vedligeholde den, men han maa da fuldt ud betale, hvad der staar tilbage af Laanet af Landskassen.

§ 7.

Hegn maa ikke opføres nærmere en Alfarvej end i mindst 1 Alens Afstand fra Vejkanten. Pigtraadshegn maa ikke opføres nærmere Alfarvej end i mindst 6 Alens Afstand fra Vejkanten. Pigtraad maa ikke benyttes til Traaer langs private Veje og Ridestier til Gaard og Hus, medmindre der som Underlag under Traadhegnet er opført en Vold af 3 Fods Højde.

§ 8.

Paa ethvert Hegn, der gaar tværsover en Vej, skal der være fornødne Ledaabninger, saaledes indrettede, at de kunne skydes op og lukkes. Passerer en Rejsende et Led paa Indhegningen, er han pligtig at lukke det efter sig. Overtrædelser heraf samt forsætlige Beskadigelser af Hegn og Led paadrager Bøder og Skadeserstatning.

§ 9.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til for større eller mindre Omraader indenfor Sysselet at affatte Vedtægter angaaende Anvendelse af Pigtraad, fælles Hegn til Værn mod Kreaturer, Hegnenes Indretning og Vedligeholdelse samt Græsningen indenfor samme.

§ 10.

Finder Sysselforstanderskabet det fornødent at oprette en Vedtægt i Henhold til § 9, har det eller dets Formand at indkalde et Møde i det Distrikt, for hvilket Vedtægten paatænkes at skulle gælde. Sysselforstanderskabet bestemmer Mødestedet; Formanden eller den, som Sysselforstanderskabet vælger dertil, bestemmer Dagen for Mødet og leder Forhandlingerne.

§ 11

Paa det i § 10 omhandlede Møde forelægger Formanden et af Sysselforstanderskabet vedtaget Forslag til en Vedtægt. Naar Forsamlingen har vedtaget Forslaget i uforandret Skikkelse med $^2/_3$ af de i Vedtægten interesserede Tilstedeværendes Stemmer, har Sysselmanden at indsende det til Ministeriet til Stadfæstelse og Autorisation. Paa samme Maade forholdes der med Forslaget, selv om Forsamlingen deri foretager Forandringer, for saa vidt de ere blevne vedtagne med $^2/_3$ af de afgivne Stemmer og tiltrædes af Sysselforstanderskabet. Finder Sysselforstanderskabet de af Forsamlingen vedtagne Ændringsforslag uantagelige, bliver et nyt Møde at indkalde. Vedtages da Forslaget uforandret af Forsamlingen med $^2/_3$ af de afgivne Stemmer, forholdes der med det paa den ovenfor angivne Maade.

§ 12.

Repsforstanderskaberne bemyndiges til for større eller mindre Omraader indenfor Reppen at affatte Vedtægter angaaende det i § 9 omhandlede Æmne. Vedtægternes hele Behandling foregaar dog paa den i §§ 10 og 11 omhandlede Maade, dog saaledes at Repsforstanderskabet i enhver Henseende træder i Stedet for Sysselforstanderskabet og Repsforstanderskabets Formand i Stedet for Sysselforstanderskabets Formand.

Nr. 59. 30te Juli.

§ 13.

Finder Ministeriet, at en paa den foreskrevne Maade vedtaget og til Stadfæstelse indsendt Vedtægt kommer i Strid med Lovenes Grundsætninger eller Enkeltmands Ret, tilbagesendes den ledsaget af Tilkendegivelse af Grundene for Ministeriets Afslag.

I modsat Fald stadfæster Ministeriet Vedtægten, foranstalter den bekendtgjort, samt bestemmer, naar den skal træde i Kraft, hvorefter den er bindende for alle, som bo inden det Landomraade, for hvilket den skal gælde.

§ 14.

Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder fra 5—100 Kr., der tilfalder Sysselkassen. Ligeledes kan der for Overtrædelse af Vedtægter, oprettede ifølge denne Lov, fastsættes Bøder fra 2—20 Kr., der tilfalde henholdsvis Sysselkassen eller Repskassen, efter som Overtrædelsen gælder Sysselvedtægt eller Repsvedtægt.

§ 15.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov samt af de i Henhold til den oprettede Vedtægter behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Forsikring for Søfolk.

Nr. 60.
30te
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det skal for Fremtiden være Pligt af livsforsikre indenlandske Søfolk, der ere mønstrede paa islandske Skibe, saavel til Fiskeri som til indenlandsk Fart og Mellemlandsfart.

Endvidere er det Pligt at livsforsikre indenlandske Søfolk, der drive Fiskeri mindst en Fiskesæson om Aaret paa Motorbaade og fireaarers eller større Robaade.

§ 2.

Ved Paamønstring paa Dæksfartøjer skal Mønstringsbestyreren paa en særlig Fortegnelse opføre Navn, Hjemsted, Alder og Stilling for alle de Søfolk, som omfattes af Bestemmelserne i § 1, hvad enten de ere paamønstrede som Matroser, Styrmænd eller Skibsførere.

Naar Føreren af en Motorbaad eller Robaad (jfr. § 1) har forhyret Baadfolkene, skal han ufortøvet tilstille Repstyreren eller Byfogden paa det Sted, hvorfra Baaden gaar, Fortegnelse over Mandskabets Navne, Hjemsted og Alder, ledsaget af det Præmiebeløb, der skal erlægges ifølge § 3, hvorefter Repstyreren til vedkommende Sysselmand som Mønstringsbestyrer fremsender Fortegnelsen og Præmiebeløbet. Saavel denne som den i nærværende Paragrafs første Stykke ommeldte Fortegnelse skal Mønstringsbestyreren sende til den i nærværende Lovs § 4 omhandlede Forsikringsbestyrelse.

§ 3.

Enhver efter denne Lov forsikret Sømand er pligtig til at indbetale til det nedenfor nævnte Forsikringsfond en Præmie, der andrager 18 Øre for hver Uge, for hvilken han er mønstret eller forhyret, saaledes at Præmien beregnes fra Paamønstringsdagen eller den Dag, da han tiltraadte Pladsen. Rederen erlægger en Tredjedel imod hele Skibsmandskabets Præmiebeløb.

Rederen af et Dæksfartøj erlægger denne Præmie til Mønstringsbestyreren for sig selv og sine Søfolk, imod Refusion af deres Hyre eller Andel i Udbyttet; Præmien opkræves af Mønstringsbestyreren. Præmien erlægges ved Paamønstringen og kan inddrives ved Udpantning. — Føreren af en Motorbaad eller Robaad erlægger Præmien for Rederen og Mandskabet til Repstyreren eller Byfogden (jfr. § 2), imod Refusion

Nr. 60. 30te Juli. af Baadens Fangst eller Baadfolkenes Andel i Udbyttet. Dette Præmiebeløb kan ogsaa inddrives ved Udpantning. Mønstringsbestyreren indbetaler Præmiebeløbet til Forsikringsfondet inden Udgangen af hvert Aars December Maaned efter Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen af Præmier af Dæksfartøjer og 4 pCt. af Præmier af Motorbaade og Robaade, af hvilket sidste Beløb Halvdelen tilfalder den Repstyrer, som har varetaget Indfordringen.

§ 4.

Forsikringsfondet bestyres af 3 Personer under Regeringens Overtilsyn. Regeringen udnævner et Medlem af Selskabets Bestyrelse, Landets talrigste Rederiforening vælger det andet og den talrigste Matrosforening det tredje. Hvert Aar fratræder et af Bestyrelsens Medlemmer, første Gang efter Lodtrækning, hvorpaa en anden vælges eller beskikkes i hans Sted; den udtraadte kan dog genvælges paa ny. Naar et Bestyrelsesmedlem dør eller af andre Grunde fratræder i Tiden mellem Valg, ansætter Regeringen foreløbig en anden i hans Sted, indtil et nyt Medlem kan blive lovlig beskikket. Regeringen kan ogsaa suspendere et Bestyrelsesmedlem, og træffer da samtidig Foranstaltning til, at et nyt Medlem kommer i hans Sted. Som Godtgørelse for Ulejlighed og til Omkostninger maa der med Regeringens Samtykke anvendes indtil 400 Kr. aarlig af Forsikringsfondet.

§ 5.

Hvis en Sømand drukner eller omkommer ved et Ulykkestilfælde paa et Fartøj i det Tidsrum, for hvilket han betaler Forsikringspræmie ifølge § 3, skal der af Forsikringsfondet udbetales til hans efterladte paarørende, Enke, Børn, Forældre eller Søskende 100 Kr. aarlig i de næste 4 Aar.

Findes ingen saadanne paarørende, tilfalder Beløbet Forsikringsfondet, medmindre anderledes er bestemt i et lovgyldigt Testamente.

§ 6.

Ingen Kreditor i et Døds- eller Konkursbo maa i nogen Maade angribe den ved nærværende Lov hjemlede Understøttelse.

§ 7.

Hvis Forsikringsfondet ikke skulde være tilstrækkeligt til at afholde de efter § 5 forefaldende Aarsudgifter, tilskyder Landskassen det manglende imod Refusion senere, naar Fondets Tilstand forbedres. Landskassens Tilskud maa dog aldrig overstige 15,000 Kr.

§ 8.

Det ved nærværende Lov oprettede Fond overtager det ved Lov Nr. 40 af 10. November 1903 oprettede Forsikringsfonds Ejendele og Forpligtelser. For øvrigt ophæves nævnte Lov

§ 9.

Regeringen fastsætter, efter indhentet Indstilling fra den i § 4 omhandlede Bestyrelse, de til Gennemførelse af denne Lov fornødne nærmere Regler.

Nr. 52. 1ste April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	68,949. 99	192,206. 30
2.	Bidrag til Lønning af Havnekaptajnen i København .	3,400.	
3.	Bidrag til Folkehold ved Københavns Havn	3,400.	
4.	Opmudring i Limfjorden:		
	a. Lønninger ..... 24,002.		
	b. Andre Udgifter ..... 51,500.		
		75,502.	
5.	Driften af Sandpumpeskibet „Thyborøn“:		
	a. Lønninger 24,039. 33		
	b. Andre Udgifter ..... 85,000.		
		109,039. 33	
6.	Driften af Dampbaaden „Prøven“:		
	a. Lønninger 12,129. 33		
	b. Andre Udgifter ..... 13,500.		
		25,629. 33	
7.	Driften af Sandpumpeskibet „Nymindegab“ med Tilbehør:		
	a. Lønninger ..... 15,720.		
	b. Andre Udgifter ..... 36,800.		
		52,520.	
8.	Driften af Uddybningsdamperen „Sandormen“:		
	a. Lønninger 14,630. 83		
	b. Andre Udgifter ..... 19,600.		
		34,230. 83	
9.	Driften af Sandpumpeskibet „Sandsugeren“:		
	a. Lønninger 14,986. 66		
	b. Andre Udgifter ..... 31,000.		
		45,986. 66	
10.	Driften af Sandpumpeskibet til Graadybsbarren:		
	a. Lønninger ..... 18,500.		
	b. Andre Udgifter ..... 60,000.		
		78,500.	
11.	Vedligeholdelse af Dæmningen ved Udløbet fra Ringkøbing Fjord	700.	
12.	Tilskud til Driften af den i Frederikshavn hjemmehørende Bugserdamper „Ekspres“	1,200.	
13.	Til Aalborg Havn som Vederlag for Vedligeholdelse af Sejlløbet over Hals Barre	25,000.	
14.	Ekstraordinære Undersøgelser og Arbejder.....	7,000.	
15.	Almindelige og uforudsete Udgifter.....	3,000.	
			534,058. 14
D.	Statshavnene m. m.		
1.	Helsingør Havn:		
	a. Lønninger ..... 7,719.		
	b. Andre Udgifter ..... 28,500.		
		36,219.	
2.	Frederikshavns Havn:		
	a. Lønninger ..... 11,468.		
	b. Andre Udgifter ..... 57,100.		
		68,568.	
	At overføre...	104,787.	726,264. 44

§ 10.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 5 til 100 Kr., hvoraf Halvdelen tilfalder Forsikringsfondet og den anden Halvdel den Kommunes Kasse, i hvilken Forseelsen er begaaet.

Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1910

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 61.
30te
Juli.

Lov

om

Oprettelse af en Forsikringsforening for Fiskefartøjer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Skib forstaas i denne Lov alle Skibe og Baade, saavel store som smaa.

§ 2.

Ved Regeringens Foranstaltning oprettes under Navnet Islands Samforsikring for Fiskefartøjer — i det følgende benævnet Samforsikringen — et gensidigt Selskab, der overtager:

a. Genforsikring af indtil $^2/_5$ af Kaskoværdien for islandske Forsikringsforeninger for Baade og Skibe, der deltage i Risikoen med mindst $^2/_5$ og forlange Selvrisiko af mindst $^1/_5$ af Skibenes Værdi;
b. direkte Forsikring af indtil $^8/_{10}$ af Kaskoværdien for Baade og Skibe, som Regel dog kun naar disse ikke kunne optages i en af de Forsikringsforeninger, for hvilke Selskabet genforsikrer;
c. Interesseforsikring af Fangst, Redskaber og Udrustning mod Totalforlis.

Kun Skibe og Baade bestemte til Fiskeri under Island eller til Virksomhed i Islandsfiskeriets Tjeneste eller til Transportvirksomhed under Island kunne forsikres i Selskabet.

§ 3.

Landskassen indestaar med et Beløb af indtil 200,000 Kr. for, at Selskabet opfylder sine Forpligtelser. Kan Selskabet ikke af egne Midler betale en pligtig Skadeserstatning, tilskydes det manglende af Landskassen, dog aldrig mere end det fornævnte Beløb.

Hvis Selskabet til Udbetaling af Erstatninger har maattet gøre Brug af Landskassens Garanti, skal det modtagne med Tillæg af $4^1/_2$ pCt. aarlig Rente tilbagebetales efterhaanden som Selskabets Status tillader det. Naar det saaledes modtagne Beløb med paaløbne Renter overstiger 20,000 Kr., skal der paalægges de forsikrede Ekstrapræmie, saaledes at det overskydende Beløb med Iagttagelse af den nedenfor i § 6 fastsatte Grænse for Ekstrapræmiens Størrelse kan være Landskassen tilbagebetalt senest i Løbet af 10 Aar. Af Landskassens Garantisum kan der straks udbetales

Samforsikringen indtil Kr. 20,000 til Driftskapital, hvoraf svares $4^1/_2$ pCt. aarlig Rente. Tilbagebetaling af dette Beløb finder Sted af Selskabets Overskud, efter at der er henlagt 20,000 Kr. til en fast Reservefond, dog saaledes at dette Beløb ikke angribes.

§ 4.

Islands Ministerium godkender Statuter, Klassifikations-, Præmie- og Policebetingelser og kontrollerer i det hele Selskabets Virksomhed, saa længe Landskassens Garanti er gældende.

For at Selskabet kan overtage den i § 2 a. nævnte Genforsikring for en indenlandsk Forsikringsforening udkræves, at dennes Vedtægter er godkendte af Ministeriet; til saadan Godkendelse skal i hvert Fald udkræves:

at Grundlaget for Foreningens Virksomhed skønnes at være betryggende,

at Medlemmerne er gensidigt ansvarlige for Foreningens Forpligtelser, medmindre der ved Aktiekapital eller Garantikapital haves Sikkerhed for Opfyldelsen af Forpligtelserne.

§ 5.

Uden Genforsikring maa Selskabet ikke paatage sig højere Forsikring end 15,000 Kr. paa enkelt Køl og 5,000 Kr. i Henhold til § 2 c. paa enkelt Skib.

§ 6.

Interessenterne — saavel de direkte forsikrede som Forsikringsforeningerne — ere gensidigt ansvarlige for de Samforsikringen paahvilende Forpligtelser, enhver dog kun med de til Forsikring indtegnede Ejendele og saaledes, at Ansvaret bestemmes i Forhold til den Del af de indtegnede Værdier, der er forsikret hos Samforsikringen uden af denne paany at være afgiven til Reassurandører.

Ansvaret kan kun gøres gældende hos Interessenterne ved Opkrævning af Ekstrapræmier; disse maa ikke i noget Aar overstige Halvdelen af den betingede aarlige Præmie for de Værdier, som Samforsikringen har beholdt for egen Regning.

Naar en Interessent udtræder af Samforsikringen, maa han betale sin Andel i dens ved Udtrædelsestiden paahvilende Forpligtelser, saafremt disse ikke kunne fyldestgøres af Samforsikringens Formue.

§ 7.

De nærmere Regler om Erstatningsbetalingen blive at fastsætte i Statuterne. Saa længe Landskassens Garanti vedvarer, skulle disse dog i hvert Fald indeholde følgende Bestemmelser:

a. Skade til Beløb af mindre end 2 pCt. af Forsikringsværdien erstattes ikke, medmindre det drejer sig om Skade paa over 300 Kr. paa enkelt Fartøj eller der foreligger et Offer fra den forsikrede for at undgaa større Skade eller for at bjærge andre i Samforsikringen indtegnede Værdier. I Erstatningen skal der altid afkortes 2 pCt. af Forsikringsværdien, dog ikke over 300 Kr.

b. Bevises det, at Skibsføreren ved Forsæt eller grov Forsømmelighed har foraarsaget Skaden, kan der afkortes indtil 20 pCt. af Erstatningssummen. Dobbeltforsikring i svigagtig Hensigt, forsætlig Skadetilføjelse eller grov Forsømmelighed fra den forsikredes Side frier Samforsikringen for ethvert Ansvar. Dog skal Selskabet — med Regres til den skyldige — i alle Tilfælde erstatte, hvad der behøves til Dækning af Laan af offentlige Midler, herunder af islandske Banker og Sparekasser, med Pant i Skibet eller Baaden indtil $^3/_5$ af Forsikringsværdien.

Nr. 61. 30te Juli.

§ 8.

Selskabet erstatter alt Tab og Skade, der forvoldes ved Søen, Storm eller andet Uvejr, Grundstødning, Skibbrud, Kuldsejling, Paasejling, Ild eller andre Uheld.

§ 9.

Angaaende alle Skader, der fordres erstattede i Henhold til nærværende Lov, skal der afholdes retsligt Søforhør, til hvilket der saavidt muligt gives Samforsikringens Hovedbestyrelse tilstrækkeligt Varsel.

§ 10.

Naar forsikrede Ejendele ere pantsatte, omfatter Panteretten ogsaa Forsikringssummen.

§ 11.

Forsikringspræmien hviler paa Skibet med Fortrinsret i 2 Aar fremfor Pantebehæftelser.

Præmier og Vurderingsgebyrer kunne inddrives ved Udpantning.

Naar det er anmeldt for Selskabet, at der i et forsikret Fartøj indestaar Laan af offentlige Midler, herunder af islandske Banker og Sparekasser, skal Skibet ikke kunne udslettes af Forsikringen paa Grund af manglende Præmiebetaling, forinden der er givet Panthaveren et passende Varsel til at berigtige Præmiebetalingen. Imod at denne Regel optages i vedkommende Selskabs Statuter, skal de i nærværende Paragrafs 1ste og 2det Stykke nævnte Begunstigelser ved Bekendtgørelse af Islands Ministerium kunne indrømmes Selskaber, for hvilke Samforsikringen genforsikrer.

§ 12.

Alle i Selskabet indtegnede Skibe og Baade ere forpligtede til i Nødstilfælde at yde hinanden Hjælp, ligesom denne skal ydes andre Selskabers Skibe, med hvilke der i saa Henseende er sluttet gensidig Overenskomst. — Vederlaget for saadan Hjælp kan ikke fordres efter almindelige Bjergningsregler, men fastsættes under passende Hensyn til de med Hjælpen forbundne Udgifter og Tab af Samforsikringens Bestyrelse eller efter vedkommendes Begæring ved Voldgift.

Der skal i Nødstilfælde vises en af Samforsikringsbestyrelsen anordnet Stander, og Hjælp maa ikke modtages af andre, naar eget Selskabs Hjælp kan erholdes.

Selskabets Bestyrelse.

§ 13.

Selskabet skal have Hjemsted og Værneting i Reykjavik og ledes af en Bestyrelse paa 3 Medlemmer, nemlig en af Ministeriet for 5 Aar ad Gangen ansat Forretningsfører og 2 kontrollerende Medlemmer, af hvilke den ene indtil videre vælges af Ministeriet, den anden af de indenlandske Forsikringsforeninger, med hvilke Selskabet samvirker; ændrede Regler om Valg af de kontrollerende Medlemmer kunne dog fastsættes i de i § 14 nævnte Statuter.

De kontrollerende Bestyrelsesmedlemmer, hvis Valg gælder for 3 Aar ad Gangen, skulle være bosatte i eller i Nærheden af Reykjavik og erholde et af Ministeriet fastsat mindre Honorar, der — ligesom Forretningsførerens Løn — udredes af Selskabet.

Bestyrelsen skal senest en Maaned efter hvert Kvartals Udløb tilstille Ministeriet en summarisk Oversigt over Virksomheden, ligesom Aarsregnskabet forsynet med en Revisors Paategning indsendes til Ministeriet inden 3 Maaneder efter Forsikringsaarets Udløb.

Ministeriet kan til enhver Tid lade foretage Undersøgelse af Selskabets Forhold og om fornødent sætte det under Kontrolbestyrelse.

Nærmere Regler om Bestyrelsen blive iøvrigt at fastsætte i Selskabets Statuter.

Som Bidrag til Selskabets Etablerings- og Administrationsudgifter udredes der i de første 5 Aar et Tilskud af Landskassen af 5000 Kr. aarlig.

§ 14.

Naar Selskabet har naaet et saadant Omfang, at Aarspræmierne for egen Regning andrage over 35,000 Kr. og Selskabets Reservefond derhos overstiger 50,000 Kr., skal Ministeriet derhos udarbejde nye Statuter, hvorefter der gives Interessenterne en videregaaende Indflydelse paa Selskabets Forhold gennem et Aarsmøde af deres Repræsentanter eller et fast Repræsentantskab.

§ 15.

I Tilfælde af Selskabets Opløsning tilfalder dets Overskud Islands Fiskerifond.

§ 16.

Tvistigheder mellem Selskabet og de med dette samarbejdende islandske Forsikringsforeninger eller de direkte Interessenter afgøres, naar Tvisten ikke drejer sig om over 1000 Kr., af en Voldgift, hvortil hver af Parterne vælger et Medlem, medens Ministeriet til Voldgiftsrettens Formand beskikker et Medlem af Landsoverretten.

Voldgiftsretten holdes i Reykjavik og Forretningsgangen bestemmes af Formanden.

De nærmere Regler om Voldgiftsretten fastsættes iøvrigt i Selskabets Statuter.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 62.
30te
Juli.

Lov

om

Vedtægter angaaende Fredning af Foreller samt om Regler for Fiskeri i Indsøer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til at affatte Vedtægter angaaende Fredning af Foreller og om Regler for Fiskeri i Indsøer paa den Maade og under de Betingelser, som nærværende Lov foreskriver.

§ 2.

Naar 3 eller flere have Ret til Forellefangst i samme Indsø, kan Flertallet fordre, at Sysselforstanderskabet foranstalter tilvejebragt en saadan Vedtægt som i § 1 omhandlet. Stemmeret har enhver, der er i Besiddelse af Fiskeret indenfor det Omraade, for hvilket Vedtægten skal gælde. Dog træder Jordejerens Stemme, hvis han giver Møde, i Stedet for Brugerens.

§ 3.

Naar en Vedtægt begæres oprettet ifølge § 2, skal Sysselforstanderskabet i dets næst paafølgende Møde tage et Forslag til Vedtægten under Behandling og give det en efter dets Skøn passende Affattelse. Derefter indkalder Sysselforstanderskabets Formand med tilstrækkeligt Varsel alle med Hensyn til Vedtægten stemmeberettigede Personer til et Møde paa et af Sysselforstanderskabet fastsat Sted. Forhandlingerne ledes af Sysselforstanderskabets Formand eller efter hans Bestemmelse af en anden.

§ 4.

Paa det til Vedtægtens Vedtagelse indvarslede Møde fremsætter dettes Leder Forslag til Vedtægten i den af Sysselforstanderskabet vedtagne Form. Vedtager Forsamlingen Forslaget uden Forandringer i Realiteten med $^3/_5$ af de afgivne Stemmer, indsender Sysselforstanderskabet det til Ministeriet til Stadfæstelse og Autorisation. Paa samme Maade forholdes der med Forslaget, selv om Forsamlingen deri foretager Realitetsændringer, for saa vidt de tiltrædes af Sysselforstanderskabet. Tiltræder Sysselforstanderskabet derimod ikke de af Forsamlingen vedtagne Ændringsforslag, bliver et nyt Møde at indkalde. Vedtager Forsamlingen da Forslaget uforandret i Realiteten med $^3/_5$ af de afgivne Stemmer, forholdes der med det paa den ovenfor angivne Maade. I modsat Fald er Forslaget bortfaldet. Et bortfaldet Vedtægtsforslag eller forkastede Ændringsforslag maa ikke genoptages forinden Sysselforstanderskabets næste ordinære Møde.

§ 5.

Finder Ministeriet, at en paa den ovenfor angivne Maade affattet og til Stadfæstelse indsendt Vedtægt kommer i Strid med Lovene, Lovenes Grundsætninger eller Enkeltmands Ret, tilbagesendes den uden Stadfæstelse med Tilkendegivelse af Grundene til Regeringens Afslag. I modsat Fald stadfæster Ministeriet Vedtægten, foranstalter den bekendtgjort, samt bestemmer, naar den skal træde i Kraft, hvorefter den er forbindende for alle dem, der drive Forellefiskeri indenfor det Omraade, for hvilket den gælder.

6.

Med Forandring eller Ophævelse af en autoriseret Vedtægt angaaende Fredning af Foreller forholdes i alle Maader som fastsat med Hensyn til dens Oprettelse.

§ 7.

I de omhandlede Vedtægter kan der indsættes Bestemmelser om Fredning af legende Foreller og Legepladser (Ynglepladser) gældende for en bestemt Tid af Aaret efter de forskellige stedlige Forhold, endvidere om Fredning af ufuldvoksne Foreller samt om Beskaffenheden og Brugen af Garn og andre Fangstredskaber. Der kan ligeledes fastsættes Bøder af indtil 100 Kr. for Overtrædelser af Vedtægten. Enhver Vedtægt skal indeholde Bestemmelser om det til dens Overholdelse nødvendige Tilsyn samt angaaende Afholdelsen af Omkostningerne dermed

§ 8.

Overtrædelser af Vedtægterne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 63.
30te
Juli.

Lov

om

Dispensation fra Lov Nr. 18. af 8. Juli 1902 om Forandring af Lov 6. April 1898 om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regeringen er bemyndiget til, naar særlige Omstændigheder tale derfor, at give de som indenlandsk Ejendom indregistrerede Skibe Dispensation for et Aar ad Gangen fra Lov Nr. 18 af 8. Juli 1902, 2det Stykke, om Forandring af Lov 6. April 1898 om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad. Disse Skibe ere pligtige til at vise et særskilt og tydeligt Signal i Overensstemmelse med Regeringens nærmere Bestemmelser.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 64.
30te
Juli.

Forandring i Lov Nr. 3 af 4. Febr. 1898 om spedalskes Afsondring og Indlæggelse paa offentlig Hospital.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle spedalske, der lider af lepra tuberosa eller lepra mixta, ville være at indlægge paa Hospitalet for spedalske saa snart Pladsen tillader.

Spedalske, der lider af lepra anæsthetica, ville ogsaa være at indlægge paa Spedalskhedshospitalet, naar Distriktslægen paa Grund af Saar eller anden Sygdom finder det nødvendigt.

Spedalske Fattiglemmer, der ikke ere indlagte paa Hospitalet, ville være at anbringe saaledes, at der saa vidt muligt haves Sikkerhed for Efterlevelse af de i Lov Nr. 3 af 4. Febr. 1898 § 4 indeholdte Forskrifter.

Børn af spedalske Forældre, der modtage Hjælp af Fattigvæsenet, skulle altid anbringes til Opfostring i andre Hjem.

Uden Lægens Samtykke maa Kommunalbestyrelsen ikke anbringe Fattiglemme i Hjem, hvor der i Forvejen forefindes spedalske.

§ 2.

Alle Udgifter ved de spedalskes Ophold paa Spedalskhedshospitalet saavel som ved Indsendelsen til Hospitalet udredes af Landskassen.

§ 3.

Ved denne Lov ophæves §§ 7, 8 og 10 i Lov Nr. 3 af 4. Febr. 1898.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 65.
30te
Juli.

Lov

om

Forandring i Lov Nr. 34 af 16. Novbr. 1907 om Omordning af Lægedistrikterne i Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Stranda Lægedistrikt deles i to Lægedistrikter:

Reykjarfjord Distrikt: Arnesrep og den nordligere Del af Kaldrananesrep til Bjarnarnes. Lægens Bopæl i Reykjarfjord.

Holmavik Distrikt: Den sydligste Del af Kaldrananesrep fra Bjarnarnes, Hrofbergsrep, Kirkjubolsrep, Fellsrep og Ospakseyrarrep. Lægens Bopæl i Holmavik.

Denne Omordning træder i Kraft, naar en Læge bliver beskikket i Reykjarfjord Distrikt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
	Overført...	104,787.	726,264. 44	
3. Esbjerg Havn:	Kr. Ø.			
a. Lønninger	14,579. 82			
b. Andre Udgifter	193,700.			
		208,279. 82		
4. Gudenaa med tilhørende Trækkevej		5,190.		
5. Frederik den Syvendes Kanal:	Kr.			
a. Lønninger	4,824.			
b. Andre Udgifter	14,500.			
		19,324.		
6. Rørvig Landingsbro		300.		
7. Hirtshals Anlægsmole		1,200.		
8. Anholt Fiskerihavn:	Kr.			
a. Lønninger	5,312.			
b. Andre Udgifter	13,000.			
		18,312.		
9. Gilleleje Havnemole		5,500.		
10. Skagen Fiskerihavn:	Kr.			
a. Lønninger	4,848.			
b. Andre Udgifter	15,300.			
		20,148.		
11. Statens Opmudringsmateriel:				
a. Lønninger	42,607.			
b. Vedligeholdelse	38,000.			
		80,607.		
12. Kontorudgifter ved Statshavnene		1,062.		
	Kr. Ø.	464,709. 82		
Indtægten af Statshavnene anslaas til	496,207. 63			
Tilskud fra forskellige Kommuner til Udgifter ved Gudenaa i Henhold til Lov af 30. Januar 1861	396. 67			
		496,604. 30		
altsaa Overskud...		31,894. 48		

der opføres under § 3 Nr. 4.

E. De kongelige Bygninger samt Amtmandsboligerne:

1. Til Bygningstilsyn:			
Lønninger og Kontorholdsudgifter samt Konduktørhold	Kr. 24,000.		
Dagpenge og Befordringsudgifter	12,300.		
		36,300.	
2. Vedligeholdelse		56,585.	
3. Hovedistandsættelses- og ekstraordinære Arbejder		51,478.	
4. Uforudsete Bygningsarbejder		10,000.	
Af denne Sum kan ikke afholdes nogen Udgift til Vedligeholdelse.			
At overføre...		154,363.	726,264. 44

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 66.
30te
Juli.

om

Forandring i Lov Nr. 34 af 16. Novbr. 1907 om Omordning af Lægedistrikterne i Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Thingøre Læge-Distrikt i Vest-Isafjord Syssel skal deles i to Lægedistrikter:

Thingøre Distrikt: Audkularep, Thingørerep og Myrarep med Undtagelse af Ingjaldssand. Lægens Bopæl i Thingøre.

Flatøre Distrikt: Ingjaldssand i Myrarep, Mosvallarep og Suderørerep. Lægens Bopæl i Flatøre.

Denne Forandring kommer til Udførelse, naar en særskilt Læge bliver beskikket i Flatøre Distrikt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 67.
30te
Juli.

Lov

om

Forandring i Lov Nr. 34 af 16. Novbr. 1907 om Omordning af Lægedistrikterne i Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Isafjord Lægedistrikt skal deles i to Lægedistrikter:

Isafjord Distrikt: Holsrep, Eyrarrep, Isafjord Købstad, Sudavikrep samt Vigur i Øgurrep. Lægens Bopæl i Isafjord Købstad.

Nauteyrar Distrikt: Snæfjallarep, Nauteyrarrep, Reykjarfjordrep og Øgurrep med Undtagelse af Vigur. Lægens Bopæl paa Langadalsstrand.

Denne Lov kommer ikke til Anvendelse førend en særskilt Læge bliver beskikket i Nauteyrar Distrikt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.

Anordning

Nr. 68.
10de
Septbr.

angaaende

Forstrækninger af Immigrationsfondet til Vedligeholdelse af Sukkerrørsdyrkningen paa St. Croix.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Croix har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Anordning:

§ 1.

Guvernementet for de dansk vestindiske Øer bemyndiges til i Tidsrummet fra 1ste August til 31te Oktober 1909 at anvende indtil 30,000 Fr. af St. Croix Immigrationsfonds Midler til at yde Jordejere paa St. Croix Forstrækninger til Vedligeholdelse af Sukkerrørsdyrkningen mod den ved Plakat af 14de Maj 1823, jfr. Anordningerne af 21de Juni 1849 og 16de Februar 1878, hjemlede Fortrinsret i Høsten. Forstrækningernes Størstebeløb fastsættes i hvert enkelt Tilfælde i Forhold til Størrelsen af det rørbærende Areal og maa ikke overstige 25 Fr. pr. acre.

Er Arealet under 10 acres, kan ingen Forstrækning tilstaas.

§ 2.

De ydede Forstrækninger forrentes med 4 pCt. p. a. og tilbagebetales skadesløst saaledes:

a) for saa vidt angaar Plantager, der levere deres Høst til Fælles-Sukkerkogerier, med en saadan Andel af hver Betaling for leverede Sukkerrør, som Guvernementet maatte bestemme,
b) for saa vidt angaar andre Plantager, med 3 lige store Afbetalinger, forfaldne henholdsvis 15de April, 15de Maj og 15de Juni 1910.

Saafremt Forstrækningens fulde Beløb med Renter ikke skulde være tilbagebetalt senest den 15de Juni 1910, forhøjes Renten fra nævnte Dato at regne til 6 pCt. p. a.

§ 3.

Laantageren er forpligtet til at underkaste sig det Tilsyn med Ejendommens Drift og med Sukkermarkernes Tilstand, som Guvernementet anser for nødvendigt.

§ 4.

Laantageren er forpligtet til ikke uden Guvernementets Samtykke at raade over nogen Del af Høsten, før Forstrækningens fulde Beløb med Renter er betalt, hvorhos han underkaster sig saadanne Indskrænkninger, som Guvernementet skønner nødvendige, derunder ogsaa Forbudet mod Sukkerets Udførsel gennem Toldkamrene.

Den 16de December 1909.

Nr. 68. 10de Septbr.

§ 5.

Det er en Betingelse, at Forstrækningerne udelukkende anvendes til Sukkerrørsdyrkningens Fremme.

Saafremt en Laantager ikke skulde opfylde denne Betingelse, forfalder den ham tilstaaede Forstrækning straks til Betaling, og han vil ikke mere komme i Betragtning ved Tilstaaelse af yderligere Forstrækninger.

Det samme gælder, saafremt nogen Laantager skulde raade over noget af sin Høst uden at have opfyldt sin Forpligtelse overfor Immigrationsfondet.

§ 6.

Guvernementet bemyndiges endvidere til i Tidsrummet fra 1ste November 1909 til 31te Marts 1910 yderligere at anvende indtil 50,000 Fr. af Immigrationsfondets Midler i samme Øjemed, mod samme Sikkerhed og paa samme nærmere Betingelser, som angivet ovenfor, dog saaledes at Forstrækningens Størstebeløb i hvert enkelt Tilfælde fastsættes i Forhold til Størrelsen af det Areal, som er i Planterør paa vedkommende Ejendom, og som er saa fremmeligt, at det med Sikkerhed kan forudses, at det vil give Høst i 1910.

Forstrækningens Størstebeløb maa ikke overstige Halvdelen af den anslaaede Værdi af den Høst, som med Rimelighed kan ventes af det nævnte Areal, og maa under ingen Omstændigheder overstige 125 Fr. pr. acre.

Er Arealet under 5 acres, kan ingen Forstrækning gives.

§ 7.

Forstrækninger efter § 1 og § 6 kunne ikke ydes saadanne Personer, som ikke fuldtud have tilbagebetalt tidligere Forstrækninger modtagne af Immigrationsfondet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10de September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 69.
10de
Septbr.

Tillægsbevilling

til

Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Croix har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Tillægsbevilling til Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910:

Under Post XIV. Forskellige Udgifter. 1. Forskellige Understøttelser og Pengehjælp bevilges:

Til forhenværende offentlig Dyrlæge paa St. Croix L. Hansen..... Fr. 555. 55

Under Post XV. Bygningsudgifter bevilges:

Til Vandklosetter ved Peters Farm Hospital..... Fr. 4,000.

Under Post XVI. Ubestemte Udgifter, bevilges:

Til Hjælp ved Arrestforvarer H. T. Hansens Operation for Blindtarmsbetændelse..... Fr. 1,250.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10de September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 70.
30te
Septbr.

Anordning

om

Næringsdrift paa St. Thomas og St. Jan.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Anordning:

Kapitel 1.

§ 1.

Efternævnte Næringsveje skulle i Almindelighed være forbeholdte dem, som have udtaget Borgerskab (eller Næringsbevis) derpaa:

1. Købmandshandel, Bankforretning, Slagteri, Bageri, dreven i større Omfang, Pantelaanervirksomhed, Skibsrederi, saafremt vedkommende ikke er Købmand, Næringsvej som Skibsfører, Bygningsentreprenør eller Civilingeniør.

   Med Hensyn til de Næringsbrug, hvis Udøvelse er betinget af særegne Bevillinger, saasom Gæstgiveri, Værtshushold, Apotekernæring og Bogtrykkeri, ville de vedkommende, forinden Bevilling kan udfærdiges, have at udtage Borgerskab eller Næringsbevis paa Næringen, dog at Købmænd ikke skulle udtage nyt Borgerskab for at opnaa Bevilling til Udsalg af Vin og Spirituosa.
2. Fabriksdrift, hvad enten Driften ledes af Ejeren selv eller af en Forpagter, Bestyrer eller Forvalter.
3. Haandværk, naar der benyttes Medhjælp fra andre end Haandværkerens egen Familie.
4. Saadan Næring, der ved Beslutning fattet af vedkommende Kolonialraad og Guvernøren i Forening erklæres for at være bunden Næring.

§ 2.

For at opnaa Borgerskab eller Næringsbevis udkræves:

1. at den paagældende er fyldmyndig,
2. at hans Bo ikke er under Fallitbehandling,
3. at han ikke ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, uden at have faaet Æresoprejsning,
4. at han, saafremt han ikke har Indfødsret, oplyser, at han i de to forudgaaende Aar har opholdt sig og ernæret sig redelig paa de dansk vestindiske Øer.

Denne sidste Regel er imidlertid ikke anvendelig, hvor traktatmæssige Bestemmelser give et fremmed Lands Undersaatter samme Adgang til at nedsætte sig og drive Næring, som tilkommer danske indfødte.

Hvor Borgerkorps, Brandkorps eller deslige er organiseret, maa den paagældende godtgøre, at han har opfyldt de ham i den Anledning paahvilende Pligter.

Det er en Selvfølge, at de særlige Forskrifter, som iøvrigt gælde enkelte Næringsbrug, blive at iagttage ved Meddelelse af Borgerskab paa disse.

Den, som ønsker Borgerskab paa nogen bunden Næring, har at indlevere sin til Guvernementet stilede Begæring derom med Oplysning om Nationalitet, Alder og Fødested til Politimesteren, der vil have at indsende Andragendet ledsaget af sin Erklæring til Guvernementet. For saa vidt Udøvelsen af vedkommende Næringsvej er betinget af Duelighedsprøve, maa Bevis paa dennes Aflæggelse vedlægges.

Forinden Borgerbrevets Udfærdigelse maa den derfor foreskrevne Afgift være erlagt.

Om udfærdigede Borgerbreve meddeler Guvernementet straks vedkommende Politimester Underretning, for at fornøden Notering i Politiets Protokoller kan blive foretagen.

§ 3.

Borgerskab kan meddeles Aktieselskaber, der ere hjemmehørende paa St. Thomas og St. Jan. Deres Vedtægter skulle forelægges Guvernementet til Godkendelse, naar Borgerskab begæres.

Drives bunden Næring af flere i Interessentskab, skal enhver af Interessenterne udtage Borgerskab. Dog skal, naar flere ere Samejere af Fabrik eller Skib, kun een af Samejerne udtage Borgerskab.

§ 4.

Udtaget Borgerskab berettiger kun den vedkommende til at drive Næring fra eet Udsalgssted. Agtes samme Næring dreven fra mere end eet Udsalgssted, skal fuld Afgift for Borgerskab erlægges for hvert Udsalgssted, dog saaledes, at nyt Borgerbrev ikke vil være at udfærdige, men kun Attest om Afgiftens Erlæggelse.

Begærer nogen Borgerskab paa flere forskellige Næringer, erlægges for Borgerbrevet kun fuldt Gebyr med Hensyn til een Næringsvej, og da, om de ere forskelligt ansatte, for den højst ansatte, og halvt Gebyr for hver af de andre. Denne Regel gælder ogsaa, naar nogen begærer sit Borgerskab udvidet til flere Næringsveje, eller naar nogen vil opgive sin Næringsadkomst imod at udtage en ny paa en anden Næringsvej, i hvilke Tilfælde de tidligere erlagte Gebyrer ville være at regne til Afdrag i det samlede Beløb.

§ 5.

Enker, forladte, fraskilte og separerede Hustruer samt ugifte, fuldmyndige Kvinder skulle have samme Adgang til Næringsdrift som Mandspersoner, naar de fyldestgøre de i § 2 Nr. 2 – 4 fastsatte Betingelser. I Stedet for Borgerbrev meddeles der dem et Næringsbevis. Ogsaa kunne Bevillinger meddeles til Kvinder i samme Omfang som til Mænd. Enken har Ret til at fortsætte Mandens Næringsvej, indtil hun indgaar nyt Ægteskab. Samme Ret tilkommer Hustruen, hvis Mand er bortrømt.

At forfærdige Modepynt, Klædningsstykker for Personer af Kvindekønnet og for Drengebørn under 10 Aar, at sy Linnedsyning og deslige, skal for Kvinder anses for fri Næring.

§ 6.

Næringsbevis kan derhos under særlige Omstændigheder tilstaas fremmede Aktieselskaber og andre fremmede, der agte at drive bunden Næring, men endnu ikke opfylde Betingelserne i § 2 Nr. 4, saaledes at de derved opnaa samme Adkomst til at drive Næring som ved at udtage Borgerbrev.

Næringsbevis som Skibsejer eller Fabriksejer kan gives til fraværende Ejere.

Nr. 70. 30te Septbr.

Kapitel II.

§ 7.

Handel maa med de i denne Anordning nærmere fastsatte Undtagelser kun drives i Byen.

Under Købmandshandel indbefattes al Slags Handel i stort og smaat. Dog kan en Købmand ikke forhandle de Medicinalvarer, som i Følge gældende Bestemmelser ere forbeholdte Apotekerne.

Angaaende Salg og Udskænkning af Vin og Spirituosa komme de ved særskilt Anordning derom givne Regler til Anvendelse.

Apotekere skulle udtage Borgerskab som Købmænd.

Borgerskab paa Slagteri giver Ret til Forhandling af fersk Kød af Hornkvæg, Svin, Faar, Vildt og Skildpadder.

Skibsrederi anses som indbefattet under Borgerskab paa Købmandshandel, men er iøvrigt Genstand for særligt Borgerskab, jfr. § 1 Nr. 1.

§ 8.

Guvernementet kan meddele Bevilling til Smaahandel med Høkervarer, uden Udtagelse af Borgerbrev, til Mandspersoner og ugifte Kvinder over 25 Aar, samt til Enker, fraskilte og forladte Hustruer.

Saadan Bevilling giver Ret til Smaahandel med Høkervarer, der ere tilvirkede eller frembragte paa Stedet eller indkøbte hos en Indehaver af Købmandsborgerskab paa St. Thomas og St. Jan.

§ 9.

Handel med Manufaktur- og Kramvarer ved omvankende Sælgere maa kun finde Sted i Byen og paa St. Jan og skal være betinget af Sælgepas, udstedt af vedkommende Politimester. I Afgift af hvert saadant Sælgepas erlægges 5 Francs, naar det udtages for 1 Maaned, og 40 Francs, naar det udtages for 1 Aar, hvilke Afgifter tilfalde Kolonialkassen. Sælgepasset skal udtages af en Indehaver af Købmandsborgerskab paa Stedet og kan kun benyttes af den Sælger, paa hvis Navn det lyder, hvorved bemærkes, at kun Personer, der ere over 35 Aar gamle, eller som ved Legemssvaghed ere uskikkede til andet Arbejde, kunne benyttes som omvankende Sælgere.

§ 10.

Borgerskab eller Bevilling udkræves ikke til at drive Smaahandel i egen Bolig i Byen med Brød, Frugt, Grøntsager, Kager, Syltetøj, tilberedte Levnedsmidler, ikkealkoholholdige Drikke, Æg, Mælk, Brænde og Trækul samt Frembringelser af egen Husflid.

Paa de dertil bestemte Torvepladser kunne derhos de ovennævnte Genstande samt Smaakreaturer, fersk Smør og fersk Fisk falholdes, under Iagttagelse af de i Helligdagsanordninger og Politivedtægter eller paa anden Maade om Torvehandel givne Forskrifter.

Med Brænde, Kul, Græs, frisk Frugt, Grøntsager, Sukkerrør eller Sukkerrørstoppe, som indføres til Byen fra Landet, skal stedse forefindes Følgeseddel fra vedkommende Landejendomsbesidder eller Forvalter.

I Byen er det endvidere tilladt om Søgnedagene at ombære til Salg: hjemmebagt Brød og Kager, Fjerkræ, Fisk, Æg, Grøntsager, Frugter, Trækul og Mælk.

Kapitel III.

§ 11.

Vil nogen drive flere end eet Haandværk, bliver der at forholde efter denne Anordnings § 4, dog med de nedenanførte Undtagelser.

Udtaget Borgerbrev berettiger den vedkommende til at drive sit Haandværk i hvilket som helst Omfang og at benytte Medhjælpere ligesom til at antage Lærlinge, dette sidste dog kun under Betingelse af, at han har fast Bopæl og holder Værksted, saafremt Haandværkets Beskaffenhed i Almindelighed forudsætter dette.

Borgerskab som Snedker eller Tømrermester eller Hjulmand skal medføre Berettigelse for den vedkommende til at udføre hvilket som helst Arbejde, der henhører under noget af disse tre Haandværk. Borgerskab som Smed, Guldsmed, Kobbersmed eller Blikkenslager skal berettige til at udføre hvilke som helst Metalarbejder. Det samme gælder med Hensyn til andre hinanden nærberørende Haandværk.

Borgerskab paa Sadelmager- og Malerhaandværk skal kunne udtages under eet uden forhøjet Afgift, naar vedkommende forud har godtgjort sin Duelighed ved særskilte Prøvearbejder, og hvert af disse Haandværk skal anses for at omfatte Tapetseren.

Det skal ikke anses som uberettiget Haandværksdrift, naar en Haandværksmester selv udfører eller i eget Værksted eller paa egen Arbejdsplads benytter Medhjælpere til at udføre saadanne Dele af sit Arbejde, som ellers kunde anses som vedkommende et andet Haandværk.

Den, som efter erhvervet Borgerskab har nedsat sig som Haandværker paa St. Croix, skal være berettiget til ogsaa at udøve sit Haandværk paa de andre Øer uden der at udtage Borgerskab, saalænge han ikke tager fast Bopæl sammesteds.

En Borgers Enke, som i Henhold til denne Anordnings § 5 vil fortsætte hans Næringsvej, maa dertil benytte en Person, som har aflagt den i efterfølgende § omhandlede Duelighedsprøve.

§ 12.

Enhver, som for egen Regning vil drive noget Haandværk, er forpligtet til efter foregaaende Anmeldelse for Stedets Politimester at forfærdige eller udføre et til Haandværket hørende Arbejde, som er skikket til at godtgøre hans Duelighed i samme, men som iøvrigt vælges af ham selv. Dog undtages herfra de, som godtgøre at have udført vedkommende Haandværk i Moderlandet.

Saadant Prøvearbejde bliver at udføre under behørig Kontrol efter Politimesterens Bestemmelse og, naar færdigt, at forevise for en Kommission bestaaende af Politimesteren og to af denne tiltagne Borgere eller andre kyndige Mænd. Dersom denne Kommission finder Arbejdet forsvarligt, udsteder den Attest derom, men saafremt den finder, at det udførte Prøvearbejde ikke godtgør, at vedkommende er i Besiddelse af den Duelighed, som bør fordres af en Haandværksmester, kan han ikke inden et halvt Aars Forløb stedes til ny Prøve. Der er intet til Hinder for, at nogen aflægger saadan Duelighedsprøve i forskellige Haandværk.

Der tilkommer hver af Mændene for deres Ulejlighed Fr. 5 samt, saafremt Arbejdet maa synes udenfor Byen, tillige Befordringsomkostninger, som blive forud at erlægge til Politimesteren af den, som melder sig til Forfærdigelse af Prøvearbejde.

Den, som har erhvervet Attest om aflagt Duelighedsprøve, er berettiget til at arbejde i sit Haandværk for egen Regning og til derved at benytte Medhjælp af Hustru og Børn. De i foregaaende § indeholdte Bestemmelser om de Arbejder, der maa udføres af de der nævnte Haandværkere, skulle ogsaa gælde for den, der har aflagt Duelighedsprøve som saadan. Derimod maa han ikke benytte andre Medhjælpere eller antage Lærlinge uden først at have udtaget Borgerbrev.

Nr. 70. 30te Septbr.

§ 13.

Ingen Haandværkslærling maa antages uden efter skriftlig Kontrakt mellem Haandværksmesteren og Lærlingens Forældre eller Værge, hvilken Kontrakt foruden de vedkommendes Navn og Bopæl og Lærlingens Alder bør indeholde:

1. Det Haandværk, hvori Lærlingen skal oplæres.
2. Læretiden, som ordentligvis ikke bør være kortere end 3 Aar, og som i ethvert Tilfælde ikke bør afsluttes før med Lærlingens fyldte 18de Aar.
3. Bestemmelse om Lærlingens Underhold og Opholdssted i Læretiden, og hvad ellers for ham betinges.
4. Saafremt saadant vedtages, den Betaling, som skal erlægges til Mesteren for Lærlingens Oplærelse, og omvendt den Erstatning, som Mesteren skal erlægge for Misligholdelse af Kontrakten. Kontrakterne blive at vedgaa for Politimesteren, der har at paase det fornødne i Overensstemmelse med ovenstaaende, og ville være at notere i en dertil bestemt Protokol. Saafremt det af vedkommende begæres, kan saadan Kontrakt ogsaa affattes til Politijournalen, hvoraf i saa Fald en Udskrift bliver at meddele vedkommende uden Betaling.

   Overenskomst om Ophævelse af en indgaaet Lærekontrakt skal ske til Politijournalen.

   Enhver vedkommende kan paastaa Lærekontrakten ophævet paa Grund af væsentlig Misligholdelse fra den anden Parts Side eller saadanne Omstændigheder, som gøre dens Fortsættelse umulig eller uhensigtsmæssig. Misligholdelse af Kontrakten eller andet urigtigt Forhold fra Mesterens Side imod Lærlingen bør i Reglen anses med Mulkt, hvad enten saadant Forhold findes at burde medføre Kontraktens Ophævelse eller ej.

   Ved Notering af Lærekontrakten betales i Politigebyr 1 Franc.

§ 14.

Ret til Salg af Gedekød skal være betinget af Udtagelse af Sælgepas, der udstedes af vedkommende Politimester. For et saadant Sælgepas erlægges 5 Francs, naar det udtages for 1 Maaned, og 40 Francs, naar det udtages for 1 Aar, hvilke Afgifter tilfalde Kolonialkassen.

Kapitel IV.

§ 15.

Overtrædelser af denne Anordnings Bestemmelser straffes, saafremt ikke højere Straf efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser er forskyldt, med Bøder fra Francs 5 til Francs 500. Ved ulovlig Omløben med Varer blive disse desforuden at konfiskere til Fordel for Kolonialkassen.

Politiet er forpligtet til at paase, at intet uberettiget Næringsbrug drives; men desforuden staar det enhver næringsdrivende frit for at optræde som Klager over uhjemlet Udøvelse af hans Næringsdrift.

Sager om Overtrædelse af denne Anordning behandles politiretsvis.

§ 16.

Den, som ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal tillige have sin ved Borgerskab eller Næringsbevis erhvervede Ret forbrudt.

Nr. 52. 1ste April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	154,363.	726,264. 44
	Kr.		
5. Lønninger	21,586.		
Lønningstillæg	818.		
		22,404.	
6. Skatter		37,895.	
7. Rengøring		19,340.	
8. Brandvæsen		23,036.	
9. Belysning		6,880.	
10. Opvarmning		21,246.	
11. Andre Udgifter		149,456.	
		434,620.	
Naar herfra drages Indtægten af forskellige under Ministeriet for offentlige Arbejder hørende Bygninger		11,648.	
bliver til Udgift for Statskassen...		.....	422,972.
F. Udgifter til Statsinventariekommissionen		.....	6,560.
G. De kongelige Haver:			
	Kr.		
1. Lønninger	26,904.		
Dagpenge og Befordringsudgifter	1,000.		
Understøttelser til de ved Rosenborg Driveri- og Blomsterhaver ansatte Funktionærer	4,407.		
		32,311.	
2. Ordinære Vedligeholdelsesudgifter:			
a. Rosenborg Lysthave	10,240.		
b. Frederiksberg Have og Søndermarken	20,497.		
c. Fredensborg Lysthave	10,685.		
d. Frederiksborg Slots Havevæsen	7,270.		
e. Sorgenfri Slots Havevæsen	3,681.		
		52,373.	
3. Ekstraordinære Arbejder		13,479.	
4. Til Indlemmelse af Blomster- og Driverihaverne ved Rosenborg Slot under Rosenborg Have (1ste Bidrag) under Forudsætning af, at Københavns Kommune hertil yder et tilsvarende Beløb.		21,250.	
5. Til midlertidig Drift af Rosenborg Slots Driveri- og Blomsterhaver i April Maaned 1909		1,500.	
		120,913.	
Naar herfra drages Indtægten...		15,829.	
bliver til Udgift for Statskassen...		.....	105,084.
Ministeriet for offentlige Arbejder bemyndiges til at eftergive Aktieselskabet „Den zoologiske Have ved København" den Lejeafgift af 1,500 Kr., som i Finansaaret skulde have været erlagt af Selskabet for det samme overladte Areal ved Frederiksberg Have, under Forudsætning af, at Haven bestyres i Overensstemmelse med de Grundsætninger, som Selskabet oprindelig har angivet for dens Styrelse.			
At overføre...		.....	1,260,880. 44

§ 17.

Den, der har udtaget Borgerskab som Detailhandler efter den hidtil gældende Anordning, har Ret til herefter at drive Købmandshandel uden at udtage nyt Borgerskab.

Kapitel V.

§ 18.

For Borgerskab erlægges følgende Afgifter til Kolonialkassen:

Som Købmand, Indehaver af Bankvirksomhed	Fr. 400.
Som Slagter, Bager, Gæstgiver, Værtshusholder eller Pantelaaner	- 330.
Som Skibsreder, Bygningsentreprenør, Civilingeniør, Ejer, Forpagter eller Bestyrer af en Fabrik	- 275.
Som Haandværker	- 165.
Som Skibsfører eller Bogtrykker	- 220.
For Høkerbevilling betales	- 115.

For Næringsbeviser betales samme Afgifter som for Borgerbreve.

Borgerskab og Næringsbeviser stemples til Takst 25 Francs.

I de Tilfælde, hvor der til Udøvelse af en Virksomhed udkræves ikke alene Borgerskab, men ogsaa en særlig Bevilling, ville desforuden de for saadanne Bevillinger foreskrevne Afgifter være at erlægge.

Naar Kolonialraadet i Forening med Guvernementet bestemmer, at en Næring, der hidtil har været fri, for Fremtiden skal være bunden, fastsættes samtidig Afgiften for Erhvervelse af Borgerskab paa denne Næring.

§ 19.

Anordningen om Næringsdrift i de dansk vestindiske Besiddelser af 6te September 1853 og alle andre om Næringsdrift dersteds udstedte Anordninger eller administrative Bestemmelser, forsaavidt de ere i Strid med nærværende Anordning, ophæves.

§ 20.

Denne Anordning træder i Kraft 3 Maaneder efter at have erholdt kgl. Stadfæstelse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 71.
30te
Septbr.

Anordning

angaaende

Butiks- og Lygteskatten paa St. Thomas.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Anordning:

§ 1.

Butiks- eller Næringsskatten efter Anordning 22de Februar 1855 og senere Anordninger samt den med $^1/_4$ af denne Skat erlagte Andel af Lygteskatten skal for Fremtiden svares:

a. af enhver Person, der i Kommunen driver eller deltager i Driften af Handels-, Haandværks- eller Fabriksnæring eller anden Næring, hvortil benyttes Værksted, Fabrik, Forretningslokale, eller Oplagsplads — uden Hensyn til, om han er bosat i Kommunen eller andetsteds.

b. af ethvert Interessentskab, Aktieselskab eller andet Selskab med begrænset Ansvar — hvad enten det har Hjemsted i Kommunen eller andetsteds — som har eget Værksted, Fabrik, Udsalgslokale, Forretningslokale, Arbejdsplads, Dok, Oplagsplads, eller Prøvelager i Kommunen, eller som der har særskilt Bestyrelse eller befuldmægtiget Agent.

For de under b. nævnte Skattepligtige, der paa Pladser udenfor St. Thomas drive Forretning gennem særskilte Bestyrelser eller Agenter, bliver kun den Indtægt at tage i Betragtning som hidrører fra Virksomheden paa St. Thomas.

Kreditforeninger, Kreditkasser samt Spare- og Laanekasser, saafremt de ikke tillige drive Vekselomsætning eller anden Bankvirksomhed, eller Deltagelse i deres Udbytte er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, ere fritagne for Næringsskat.

§ 2.

Denne Anordning træder i Kraft med Hensyn til de Skatter der opkræves for 2det Halvaar 1909.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te September 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 72.
20de
Oktober.

Reglement

for

Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

§ 1.

Hypotekafdelingens Bestemmelse er at aabne Adgang til Laan mod Pant i fast Ejendom for et længere Tidsrum og med billige Rentevilkaar, samt mod Sikkerhed i By-, Syssel- og Repskommuners Ejendele og Indtægter.

§ 2.

Hypotekafdelingens Garantifond tilskydes af Landsbanken og skal aldrig udgøre mindre end $^1/_6$ af de til enhver Tid udstedte og ikke indløste Bankobligationers Beløb. Garantifonden skal anbringes med Halvdelen i Statsobligationer og med Halvdelen i Bankobligationer udstedte i Henhold til Lov 12. Januar 1900, Lov 25. Septbr. 1902 og Lov 20. Oktbr. 1905, og dens Størrelse beregnes efter deres Kurs. Garantifondet forbliver i Regeringens Værge, men Landsbanken oppebærer Renterne af samme.

§ 3.

Det Overskud, som Hypotekafdelingens aarlige Opgørelse maatte udvise, henlægges til Reservefonden. Udviser Opgørelsen Tab for Afdelingen, dækkes dette af Reservefonden. Dennes Midler maa kun anbringes i solide og let realisable Pengeeffekter.

§ 4.

Hypotekafdelingen udsteder Obligationer, der lyde paa Ihændehaveren (Bankobligationer), men kunne noteres paa Navn hos Afdelingen; Obligationerne blive at benævne 3. Serie af Hypotekafdelingens Bankobligationer. Deres samlede Beløb maa ikke overstige 3 Millioner Kroner, og iøvrigt er deres Beløb afhængigt af den i § 2 omhandlede Garantifond; ej heller maa der til nogen Tid cirkulere et større Beløb af Bankobligationer end det Beløb af Panteobligationer, som Hypotekafdelingen ejer.

§ 5.

Bankobligationerne skulle lyde paa gangbar Mønt og affattes efter den af Regeringen anordnede Formular med saavel islandsk som dansk Tekst, samt underskrives af Ministeren og Landsbankens Bestyrelse. I Bankobligationerne optages et Uddrag af nærværende Reglement i saavel islandsk som dansk Tekst. De udfærdiges i Summer paa 1,000 Kr., 500 Kr. og 100 Kr., hver af disse Størrelser med sit særlige Litra, og hver Obligation forsynes med Løbenummer. Med Obligationerne udleveres Talons med

Nr. 72. 20de Oktober. Renteanvisninger for mindst 20 Aar, og naar den sidste er forfalden og indleveret, erholdes ny Talon og Renteanvisninger imod den ældre Talons Tilbagelevering.

§ 6.

Af Bankobligationerne svares i aarlig Rente 4½ pCt., der erlægges i to Terminer, den 2. Januar og 1. Juli med Halvdelen i hver Termin mod Aflevering af den tilsvarende Renteanvisning. Forfaldne Renteanvisninger indfries ved Landsbanken i Reykjavik og ved de Banker i Udlandet, som Bankbestyrelsen bestemmer og bekendtgør med 3 Maaneders Varsel i de i § 16 nævnte Aviser. De skulle derhos til Betaling af Skatter og andre Afgifter til Landskassen modtages af dennes Oppebørselsbetjente, der ogsaa skulle indløse dem, for saa vidt de have Penge mellem Hænder, som skulle indbetales i Landskassen.

§ 7.

Hypotekafdelingens Midler udlaanes imod Pant i Jordejendomme og i Husejendomme i Købstæder og Handelssteder med tilhørende Grund, imod Pant i Huse dog kun, for saa vidt de ere brandforsikrede i en af Bankbestyrelsen som betryggende anerkendt Brandforsikring. Udlaan maa kun finde Sted paa 1ste Prioritet. Den udlaante Sum maa ikke overstige Halvdelen af den faste Ejendoms Vurderingsværdi. Naar Hypotekafdelingen modtager Jordejendomme til Pant, kan Jordens Bygninger vurderes under eet med Ejendommen, og uden at de behøve at være brandforsikrede, saafremt deres Værdi ikke overskrider ¼ Del af Jordens Vurderingssum. Alle andre Bygninger skulle vurderes særskilt og være brandforsikrede, hvis deres Værdi skal tages i Betragtning ved Udlaan mod Pant i Ejendommen.

§ 8.

De Ejendomme, som Hypotekafdelingen modtager som Pant, skulle paa Laantagerens Bekostning vurderes af 2 uvillige af Retten eller vedkommende Politimester udmeldte Mænd, der ere i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab. Dog kan Landsbankens Bestyrelse, naar den af særlige Grunde finder Anledning dertil, selv udnævne Vurderingsmændene. Ejendommene bør ansættes til den Værdi, som de efter Vurderingsmændenes bedste Skønnende have i Handel og Vandel, og vurderes med de paa samme hvilende Byrder af Skatter og Afgifter. I Forretningerne bør Ejendommene fuldstændig og nøjagtig beskrives. Er det en Jordejendom, bør dens Dyrhed, Antallet af de faste Kvilder, Størrelsen af de jorddrotlige Afgifter, dens mulige Herligheder samt de den paahvilende Servituter anføres. Endvidere skal det fornødne angives angaaende Jordens hele Beskaffenhed og Kulturtilstand, de til Jorden hørende Bygningers Vedligeholdelsestilstand, og de andre særegne Omstændigheder, som maa have Indflydelse paa dens Værdi, saasom om den er udsat for Beskadigelse ved Oversvømmelser, Jordskred, Sandflugt og deslige. Ved Vurderingen af Husejendomme bør hver enkelt Bygning nøjagtig beskrives med Angivelse af dens Dimensioner, Antallet af de i samme indrettede Værelser, dens mur- og nagelfaste Appertinentier, saasom Kakkelovne, Komfurer m. v., det Materiale, hvoraf Bygningerne ere opførte og saa vidt muligt dettes Kvalitet, samt endvidere Bygningernes Alder og Vedligeholdelsestilstand. Endelig bør Forretningen indeholde Oplysning om den Husejendommen følgende Grunds Størrelse og Beskaffenhed.

Er Ejendommen af den nuværende Ejer erhvervet ved Køb, bør Salgsprisen angives.

§ 9.

Naar Bankens Bestyrelse finder Anledning dertil, kan den forlange, at Sysselforstanderskaberne skulle afgive deres Erklæring om Værdien af Ejendomme indenfor

Nr. 72. Reglement af 20. Oktbr. for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Sysselkom unen, saavel som at Byfogder og Repstyrere for en passende af Regeringen fastsat Godtgørelse, der betales af Hypotekafdelingen, skulle føre Opsyn med de i vedkommende Købstad eller Rep beliggende til Afdelingen pantsatte Ejendomme.

§ 10.

De Laan, som Hypotekafdelingen bevilger, og som skulle være delelige med 100, kan den efter eget Valg udbetale enten i rede Penge eller i Bankobligationer efter disses paalydende Beløb, men i sidste Fald har Laantageren Ret til at forlange, at Bankbestyrelsen uden Godtgørelse, men imod Erstatning af udlagte Omkostninger besørger Obligationerne omsatte i rede Penge. Hypotekafdelingen kan da sælge Obligationerne til den højeste Pris, som de kan udbringes til, eller overtage dem efter Kurs.

§ 11.

For at Laan kan erholdes i Hypotekafdelingen, er det en Betingelse, at der tilvejebringes:

a. En Vurderingsforretning som i § 8 anført.
b. En Attest fra vedkommende Embedsmand overensstemmende med Skøde- og Panteprotokollerne om, hvorvidt nogen Pantebehæftelse eller anden Ejendomsindskrænkning hviler paa Ejendommen, samt hvilke disse ere, saa at det ses, at de ikke ere til Hinder for, at Hypotekafdelingen erholder 1ste Prioritet i Ejendommen.
c. En Attest fra vedkommende Embedsmand overensstemmende med hans Embedsbøger om, at den paagældende har tinglæst Adkomst til Ejendommen, eller hvis dette ikke er muligt, da hans Bevidnelse af, at Ejendommen vitterlig er den paagældendes Ejendom.
d. For saa vidt der er Tale om Laan til Kommuner, skal vedkommende Øvrigheders Samtykke til Laanets Optagelse præsteres, samt en Beretning om Kommunens Status.

§ 12.

De af Hypotekafdelingen tilstaaede Laan ere uopsigelige fra Afdelingens Side, saalænge vedkommende Laantager i enhver Henseende nøjagtigt opfylder de indgaaede Forpligtelser. Betales derimod ikke de pligtige Terminsydelser til rette Forfaldsdag, eller forringes Pantet saaledes, at det ikke længer afgiver statutmæssig Sikkerhed, eller undlader Skyldneren at holde brandforsikrede de Bygninger (jfr. § 7), hvis Brandforsikring er bleven betinget, eller paadrages Pantet Restancer af Skatter eller Afgifter, der ere fortrinsberettigede i Ejendommen forud for Afdelingens Fordring, er Bankbestyrelsen berettiget til at anse den tilbageværende Rest af Laanet for straks forfalden til Udbetaling uden Opsigelse.

§ 13.

Naar en til Hypotekafdelingen pantsat Ejendom skifter Ejer, er Hypotekafdelingen berettiget til helt eller delvis at forlange Laanet tilbagebetalt.

Saafremt den nye Ejer ønsker at indtræde i Laanet, bør han uopholdelig indberette Ejerskiftet til Bankbestyrelsen og derefter inden 1 Aar indsende en Attest fra vedkommende Sysselmand eller Byfoged om, at han er blevet Ejer af Pantet, samt en i Vitterlighedsvidners Overværelse underskreven Erklæring om, at han overtager Laanet med alle de dertil knyttede Forpligtelser. I modsat Fald er Laanet straks forfaldet til Betaling uden videre Opsigelse.

§ 14.

Hypotekafdelingens Debitorer skulle den 1. Oktober aarlig erlægge Renter, Afdrag og Bidrag til Administrationen og Reservefonden med et samlet Beløb, der er

Nr. 72. 20de Oktober

lige stort i hver Betalingstermin. Ethvert Laan, som stiftes udenfor bemeldte Betalingstermin, betragtes som stiftet i den næstforudgaaende Termin, men i den næstpaafølgende Betalingstermin godtgøres Laantageren Rente og Bidrag til Administrationen og Reservefonden for Tidsrummet fra den førstnævnte Termin til Laanets Udbetalingsdag. Bidraget til Administrationen og Reservefonden er ½ pCt. aarlig af Laanets inden hver Termin tilbageværende Beløb. Renten er 4½ pCt. aarlig af den til enhver Tid skyldige Kapital, og Afdraget maa ikke være mindre end at Laanet, naar Pantet er en Jordejendom, er tilbagebetalt i Løbet af 50 Aar, naar det er Sten- eller Betonbygning i Løbet af 35 Aar, naar det er Træbygning i Løbet af 25 Aar og naar Pantet er Jordbygning i Løbet af 15 Aar. Er Laanet et By-, Syssel- eller Repskommunelaan, skal dette være tilbagebetalt i Løbet af højst 40 Aar.

I den fastsatte Betalingstermin kan enhver Laantager uden forudgaaet Opsigelse gøre ekstraordinære Afdrag, der dog skulle være delelige med 100, eller helt tilbagebetale Laanet. Saadan Betaling er han berettiget til at erlægge i Afdelingens Bankobligationer efter paalydende Værdi. Disse Betalinger betragtes som lovlige, hvis de indkomme til Hypotekafdelingen inden den 15. Oktober.

§ 15.

Enhver Debitor, som ikke inden 1. November har betalt den i den nærmest foregaaende Termin forfaldne aarlige Ydelse, skal i Forhalingsrente erlægge 1 pCt. af bemeldte Ydelse pr. Maaned fra Forfaldsdagen til Betalingsdagen, beregnet for hver paabegyndt Maaned.

§ 16.

De i hver Betalingstermin kontant indgaaede Afdrag og Tilbagebetalinger anvendes til Indløsning af de af Hypotekafdelingen udstedte Obligationer efter Lodtrækning under Kontrol af Notarius publicus og i Overværelse af tvende henholdsvis af Ministeren og Bankbestyrelsen hertil valgte Mænd. Efter Lodtrækning bekendtgøres med 9 Maaneders Varsel Numrene paa de udtrukne Obligationer, samt i hvilken Termin de ville blive udbetalte. Bekendtgørelsen indrykkes 3 Gange i den til offentlige Bekendtgørelser for Island autoriserede Avis og i Statstidenden i København samt i andre Skrifter og Aviser, som Bankbestyrelsen maatte bestemme. Ogsaa i større Omfang har Hypotekafdelingen Ret til paa foranførte Maade og med foranførte Varsel at indløse Bankobligationer.

§ 17.

Ihændehaverne eller Ejerne af de udtrukne Obligationer kunne imod at aflevere disse med tilhørende Renteanvisninger faa Kapitalen udbetalt i den fastsatte Udbetalingstermin, efter hvilken ingen Rente svares af Kapitalen. Udbetalingen sker paa de foran i § 6 ommeldte Steder.

§ 18.

De til Udbetaling forfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke hæves inden 20 Aar efter Forfaldstiden, hjemfalde til Hypotekafdelingens Reservefond.

Bankbestyrelsen kan, naar en Bankobligation, der i Hypotekafdelingens Bøger er noteret paa Navn, bortkommer, ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i København, med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændehaveren af Obligationen. Hvis ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Bankbestyrelsen meddele den, paa hvis Navn den er noteret, ny Bankobligation til samme Beløb som den bortkomne, uden

at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Tiltale mod Banken. Nr. 72. 20de Oktober.

Med Hensyn til Mortifikation af andre Bankobligationer samt Renteanvisninger forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 19.

De ifølge Lodtrækningen indfriede eller ved Indbetaling af Laan eller Afdrag paa samme benyttede Obligationer maa ingen Sinde igen sættes i Omløb, men skulle tilligemed Renteanvisninger og Talons straks paa en saadan Maade annuleres, at de derved gøres ugyldige, og henlægges i Hypotekafdelingens Kasse, indtil de tilligemed de i Regnskabsaaret indløste Renteanvisninger inden Udgangen af det paafølgende Regnskabsaar i Overværelse af Revisorerne opbrændes.

§ 20.

Naar et Pant maa overtages af Hypotekafdelingen, og det ikke inden et halvt Aar efter Overtagelsen er solgt, skal der i den første derefter indtræffende aarlige Betalingstermin inddrages og annuleres et Beløb af de af Hypotekafdelingen udstedte Bankobligationer, der svarer til en Trediedel af den paa Pantet hvilende Gæld til Hypotekafdelingen, og i hver af de to første derpaa følgende halvaarlige Terminer et lignende Beløb. Den overtagne Ejendom tilhører derefter Reservefonden.

§ 21.

Hypotekafdelingen bestyres af Landsbankens Bestyrelse. De i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18. September 1885 §§ 13, 14, 18—24, 26—28 og 30, 1. Stykke, samt Lov om Forandring i nysnævnte Lov af 12. Januar 1900 § 3, jfr. dog Lov Nr. 27 af 20. Oktober 1905 § 3 og Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909, om særlige Begunstigelser for Banken, Bankens Bestyrelse, Regnskabsaflæggelse og Revision fastsatte Bestemmelser ere ogsaa anvendelige paa Hypotekafdelingen, dens Bestyrelse og Regnskabsaflæggelse.

§ 22.

Landsbankens Revisorer have at føre nøje Tilsyn med, at Hypotekafdelingen bestyres i Overensstemmelse med de for samme gældende Regler og skulle som Følge heraf særlig iagttage følgende: De skulle føre Tilsyn med, at der ingen Sinde er Bankobligationer i Omløb til et større Beløb end det efter § 4 tilladte; de skulle gennemgaa enhver Laanesag for at paase, at de for Udlaan gældende Bestemmelser ere overholdte; de skulle føre stadigt Tilsyn med, at de i § 19 omhandlede Obligationer ere saaledes annulerede, at hverken Obligationen eller nogen af de til Obligationen hørende Rentekupons paa ny kunne sættes i Omløb; de skulle endelig mindst en Gang aarlig forsikre sig om, at Kassebeholdning saavel som Beholdning af Panteobligationer m. m. er til Stede.

§ 23.

Der skal holdes et særskilt Regnskab for Bankobligationernes 3. Serie, og til Sikkerhed for samme skal der være en særskilt Reservefond, hvortil Hypotekafdelingens Overskud i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909 henlægges. Til Bogholderi, Regnskabsførelse og andre hermed i Forbindelse staaende Udgifter kan der aarlig anvendes indtil 2,000 Kr.

§ 24.

Hypotekafdelingen paatager sig at udgive Bankobligationer af 3. Serie den 20. Oktbr. 1909.

Nr. 72. Reglement af 20. Oktbr. for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Nr. 72. 20de Oktober.

§ 2

Nærværende Reglements Bestemmelser vedrøre ikke i nogen Henseende hverken de under 15. Juni 1900, 21. April 1903, 5. Juli 1905 og 1. April 1906 stadfæstede Reglementer for Landsbankens Hypotekafdeling eller de i Henhold til disse udstedte Bankobligationer.

Bestyrelsen for Landsbanken i Reykjavik, den 10. Septbr. 1909.

Tr. Gunnarsson. **Eirikur Briem.** **Kristjan Jonsson.**

Foranstaaende Reglement stadfæstes herved i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1909.

Björn Jónsson.

Jon Hermannsson.

Nr. 72. Reglement af 20. Oktbr. for Landsbankens Hypotekafdeling angaaende Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer i Henhold til Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909.

Bekendtgørelse

Nr. 73.
3die
Novbr.

om

Kirkeafgift i Hof Sogn i Norder Muli Provsti.

Regeringen har i Henhold til Lov Nr. 40 af 30. Juli d. A. om Sogneydelser bestemt, at Kirkeafgiften i Hof Sogn i Vopnafjord fremtidig fra Fardag 1909 at regne skal udgøre 1 Kr. 17 Øre for hver afgiftspligtig Sognebeboer.

Hvilket herved bekendtgøres.

Islands Ministerium, den 3. November 1909.

Björn Jonsson.

Eggert Briem.

Nr. 74.
3die
Novbr.

Bekendtgørelse

om

Kirkeafgift i Stadastadur Sogn i Snæfellsnes Provsti.

Regeringen har i Henhold til Lov Nr. 40 af 30. Juli d. A. om Sogneydelser bestemt, at Kirkeafgiften i Stadastadur Sogn i Snæfellsnes Provsti fremtidig fra Fardag 1909 at regne skal udgøre 95 Øre for hver afgiftspligtig Sognebeboer.

Hvilket herved bekendtgøres.

Islands Ministerium, den 3. November 1909.

Björn Jónsson.

Eggert Briem.

	Kr.	Kr.
Overført ..	.....	1,260,880. 44
H. 1. Til Danmarks Andel i Udgifterne ved Driften af de internationale Jernbanekongressers staaende Kommission i Bryssel for Regnskabsaaret til 15. April 1910, 500 Frcs., anslaas til.....	365.	
2. Til Danmarks Andel i Udgifterne ved de internationale Skibsfartskongressers staaende Kommission i Bryssel, 1,000 Frcs., anslaas til	730.	
3. Bidrag til en dansk Lokalkomité for „International electrotechnical commission for the standardisation of nomenclature and ratings of electrical apparatus and machinery“	2,000.	
		3,095.
I. Bidrag til Driften af Signalstationerne paa Skagen, Hirtshals, Hanstholm, Hammershus og Fornæs samt ved Helsingør.....	.....	7,600.
K. Udgifter vedrørende Rigsdagsbygningen.....	.....	5,658.
L. Elektricitetskommissionen:		
a. Vederlag til Raadets Medlemmer.....	7,000.	
b. Kontorudgifter, Medhjælp samt Rejseudgifter og Diæter anslaas til	10,000.	
		17,000.
I alt Udgift for Ministeriet for offentlige Arbejder...	.....	1,294,233. 44

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 75.
17de
Novbr.

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 17de November 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

C. Th. Zahle.

Nr. 76.
19de
Novbr.

Tillægsbevilling

til

Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Croix har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Tillægsbevilling til Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910.

Under Post VIII. Vejvæsenet, Gader m. m.
2. Til Gaders og offentlige Pladsers Belysning bevilges:
Til Gadebelysning i Frederiksted ..... Fr. 500

Under Post XIV. Forskellige Udgifter.
2. Andre forskellige aarlige Udgifter bevilges:
Til Vagtmanden paa Kirkegaarden i Christiansted ..... Fr. 30

Under Post XVI. Ubestemte Udgifter bevilges:
Til Arbejdsløn til Regulering og Rengøring af Kirkegaarden ved Christiansted Fr. 250

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de November 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,
Kronprins.

(L. S.)

Edvard Brandes.

Anordning

Nr. 77.
19de
Novbr.

om

at Forretningslokaler paa St. Croix skulle holdes lukkede paa Hans Majestæt Kongens Fødselsdag.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Croix har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Anordning:

De om Lukningen af Forretningslokaler paa St. Croix paa Søn- og Helligdage givne Bestemmelser skulle ogsaa gælde for Hans Majestæt Kongens Fødselsdag og skulle iagttages fra Middagen Kl. 12 den paagældende Dag.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de November 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,
Kronprins.

(L. S.)

Edvard Brandes.

Nr. 78.
19de
Novbr.

Anordning

om

Udsalg og Udskænkning af Vin og Spirituosa paa St. Thomas og St. Jan.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Anordning:

Kapitel I.

Om Berettigelsen til at udsælge og udskænke Vin og Spirituosa.

§ 1.

Udsalg af al Slags Vin samt af Kognak, Genever, Rom, Whisky eller andre destillerede Spirituosa saavel som af alkoholholdige Likører maa ikke finde Sted uden dertil fra Guvernementet erhvervet Bevilling.

§ 2.

Enhver, der har Borgerbrev eller Næringsbevis paa Købmandshandel, har Adgang til den i § 1 omhandlede Bevilling, der meddeles for et Aar ad Gangen, mod Betaling af den foreskrevne Afgift.

§ 3.

Udskænkning for Betaling af de i § 1 nævnte Drikkevarer maa kun foretages af Gæstgivere og Værtshusholdere.

§ 4.

Bevilling til Værtshushold berettiger til at beværte siddende Gæster og til for dem at udskænke Drikkevarer, derunder de i § 1 omhandlede. Ved Udtagelse af en særlig Udsalgsbevilling opnaar Værtshusholderen tillige Berettigelse til fra Udskænkningsstedet at udsælge de i § 1 nævnte Spirituosa.

Bevilling til Gæstgiveri berettiger tillige til at have liggende Gæster.

At beværte ved sluttet Bord og sende tillavet Mad ud af Huset anses som fri Næring. Ligeledes staar det enhver frit for at udleje Værelser ugevis eller for længere Tid samt til de saaledes indlogerede at levere Spise- og Drikkevarer, derunder dog ikke de i § 1 omhandlede Drikkevarer. Dog skal Guvernementet have Ret til at tilstaa Indehavere af Pensionater, der ere i Virksomhed ved denne Anordnings Ikrafttræden, Ret til at udleje Værelser ogsaa for kortere Tid end en Uge.

§ 5.

Bevilling til Værtshushold kan kun meddeles til 30 Personer ad Gangen i Byen Charlotte Amalie.

Under særlige Omstændigheder kan Bevilling til Værtshushold og til Gæstgiveri udstedes for Landdistriktet paa St. Thomas og for St. Jan.

§ 6.

Bevilling til Værtshushold, derunder ogsaa Udsalgsbevilling for Værtshusholdere, og Gæstgiveri meddeles af Guvernementet efter Anbefaling af Politimesteren. Bevillingen gives for et Aar, men kan derefter fornyes. Bevillingshaveren maa have udtaget Borgerskab som Værtshusholder eller Gæstgiver.

§ 7.

Andragende om en Bevillings Fornyelse maa med Politimesterens Anbefaling indgives senest en Uge forinden Bevillingens Udløb.

§ 8.

Bevillingen giver kun Ret til at holde eet Værtshus eller eet Gæstgiveri og skal indeholde Angivelse af det Sted, hvor Næringen skal drives.

Som Regel bør det ikke tillades at holde Værtshus i Byen Charlotte Amalies Hovedgade.

§ 9.

Bevillingen gælder kun for den Person, hvem den er meddelt, og kan ikke benyttes af nogen anden. Dog skal Bevillingshaverens Enke, saalænge hun forbliver ugift, være berettiget til indtil Bevillingens Udløb at fortsætte Forretningen og til, hvor ikke særlige Grunde tale derimod, at faa Bevillingen fornyet uden Udtagelse af Næringsbevis.

§ 10.

Under Fraværelse fra Øen, der dog ikke maa vare over 1 Aar, med mindre særlig Tilladelse dertil indhentes hos Guvernementet, kan Bevillingshaveren lade sit Værtshus eller Gæstgiveri bestyre ved en anden, af Politimesteren godkendt Person.

§ 11.

Værtshuse maa ikke aabnes før Kl. 6 om Morgenen og skulle lukkes inden Kl. 10 om Aftenen, dog under Iagttagelse af Helligdagsanordningens Forskrifter om Aabningstiden paa Søn- og Helligdage.

§ 12.

Værtshusholdere og Gæstgivere maa ikke tillade nogen at hendrive Tiden i Værtshuset eller Gæstgiveriet med Hasardspil.

De ere forpligtede til at paase Ordens Overholdelse, og bør, naar dette ikke er dem muligt, snarest begære Hjælp fra Politiet.

§ 13.

Drikkevarer, hvori der findes for Sundheden farlige Tilsætninger, maa hverken sælges eller udskænkes; heller ikke maa Rom, som er blandet med Alkohol, sælges eller udskænkes.

Nr. 78.
19de
Novbr.

Kapitel II.

Om Overtrædelse og Paatale.

§ 14.

Uberettiget Udsalg eller Udskænkning af de i § 1 nævnte Drikkevarer straffes med Bøder fra 50 til 500 Frcs.

§ 15.

Overtrædelse af de med Hensyn til Værtshusholdere og Gæstgivere givne særlige Bestemmelser straffes med Bøder indtil 250 Frcs.

§ 16.

Politiet har at paase, at nærværende Anordning ikke overtrædes. Enhver Anmelder af saadanne Overtrædelser er berettiget til Halvdelen af den for Overtrædelsen ikendte Bøde. Det skal derhos staa enhver til Udsalg eller Udskænkning af de i § 1 nævnte Drikkevarer berettiget frit for at paatale uberettiget Udsalg eller Udskænkning deraf.

§ 17.

Sager angaaende Overtrædelse af denne Anordning behandles ved Politiretten.

Kapitel III.

Om Afgiften.

§ 18.

Bevilling til Udsalg af de i § 1 nævnte Drikkevarer og Bevilling til Værtshushold eller Gæstgiveri betales med 100 Frcs. Desuden betales der af hver af disse Bevillinger en aarlig Afgift:

a. Af Købmænds Bevilling til Udsalg 400 Frcs.
b. Af Gæstgiver- og Værtshusholderbevilling 150 Frcs.
c. Af Værtshusholderes Bevilling til Udsalg foruden Afgiften som Værtsholder 450 Frcs.

Afgiften erlægges forud med $^1/_4$ den 1ste Januar, den 1ste April, den 1ste Juli og den 1ste Oktober, første Gang med en efter Bevillingens Udstedelsesdatum beregnet forholdsmæssig Del af Kvartalsafgiften.

Er Afgiften ikke erlagt inden 8 Dage efter Forfaldsdagen, ophører Retten til Udsalg eller Udskænkning.

Om udfærdigede Bevillinger meddeler Guvernementet straks Politimesteren Underretning, for at fornøden Notering i Politiets Protokoller kan blive foretagen.

§ 19.

Af de aarlige Afgifter fra de her omhandlede Bevillinger tilfalder $^1/_5$ Enkefonden, medens Resten af Afgiften saavel som de for Overtrædelse af denne Anordning ikendte Bøder tilfalder Kolonialkassen, dog med Fradrag af den Angiveren tilkommende Halvdel.

Kapitel IV.

Om Anordningens Ikrafttræden og Ophævelse af ældre Bestemmelser.

§ 20.

De ved nærværende Anordnings Ikrafttræden etablerede Rombodholdere og Værtshusholdere kunne fortsætte deres Næring i samme Omfang som hidtil mod Erlæggelse af de hidtil for den foreskrevne Afgifter indtil Udløbet af det Aar, for hvilket Bevillingen er udstedt. Ønske de derefter at fortsætte Næringen, maa Bevilling søges paa Udsalg af Vin og Spirituosa eller Værtshushold efter nærværende Anordning, hvilken Bevilling da skal kunne gives dem uden Udtagelse af nyt Borgerbrev og uden Hensyn til, om derved den i § 5 foreskrevne Grænse for Værtshusholderbevillingernes Antal overskrides.

§ 21.

Denne Anordning, der ophæver alle hidtil om Udsalg og Udskænkning af Vin og Spirituosa paa St. Thomas og St. Jan gældende Bestemmelser, træder i Kraft 3 Maaneder efter at have faaet kongelig Stadfæstelse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de November 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,

Kronprins.

(L. S.)

Edvard Brandes.

Nr. 79.
22de
Novbr.

Bekendtgørelse

angaaende

Postudvekslingen mellem Kongeriget Danmark og de dansk vestindiske Øer.

Tillæg

til de under 18de Juli 1907 mellem undertegnede Ministerier vedtagne „Bestemmelser angaaende Postudvekslingen mellem Kongeriget Danmark og de dansk vestindiske Øer."

Fra den 1ste Januar 1910 andrager Portoen:

for almindelige	frigjorte	Breve	fra	Kongeriget	.....	10 Øre pr. 20 Gram.
-	—	—	—	- Dansk Vestindien	.....	25 Bit for de første 20 Gram og 15 Bit for hver overskydende 20 Gram eller Del deraf.
-	—	ufrigjorte	—	- Kongeriget	.....	25 Bit pr. 20 Gram.
-	—	—	—	- Dansk Vestindien	.....	40 Øre for de første 20 Gram og 20 Øre for hver overskydende 20 Gram eller Del deraf.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Finansministeriet og Indenrigsministeriet, den 22de November 1909.

Edvard Brandes. ***P. Munch.***

K. Esbensen,
Fm.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 80.
7de
Decbr.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 17de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 7. December 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

C. Th. Zahle.

Nr. 81.
14de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

en Konvention imellem Kongeriget Danmark og de forenede meksikanske Stater om direkte Udveksling af Postpakker imellem de dansk-vestindiske Øer og Meksiko.

Under 26de Maj 1909 er der imellem Kongeriget Danmark og de forenede meksikanske Stater vedtagen følgende Konvention om direkte Udveksling af Postpakker imellem de dansk-vestindiske Øer og Meksiko.

Konvention

imellem

Kongeriget Danmark og de forenede meksikanske Stater om direkte Udveksling af Postpakker imellem de dansk-vestindiske Øer og Meksiko.

For at forbedre Postordningen mellem de dansk-vestindiske Øer og de Forenede Meksikanske Stater ere undertegnede

HEINRICH L. WIECHERS, Ridder af Dannebrog, Kongen af Danmarks Konsul i Meksiko, og

Ingeniør NORBERTO DOMINGUEZ, General-Post-Direktør for Republiken Meksiko

behørigt befuldmægtigede komne overens om følgende Artikler:

Artikel I.

1. Pakker uden angiven Værdi og uden Postopkrævning kunne under Benævnelsen „Postpakker" befordres fra de dansk-vestindiske Øer til de Forenede Meksikanske Stater og omvendt til en Maksimumsvægt af 5 Kilogram.

2. Varer og andre til Postbesørgelse egnede Genstande skulle befordres i de Sække, Kasser eller Kurve, der udveksles i Overensstemmelse med denne Konvention, dog med den Begrænsning, at ingen Pakke maa overstige ovenanførte Vægt eller overskride følgende Størrelser: 60 Centimeter i Længden og 120 Centimeter i Omfang, maalt om Bredden.

3. I Postpakker, der udveksles i Henhold til nærværende Konvention, maa ikke indlægges Breve, Brevkort eller i øvrigt nogensomhelst skriftlig Korrespondance.

4. Emballeringen af Postpakkerne skal være foretaget saaledes, at deres Indhold let kan undersøges af Post- og Toldvæsenets Funktionærer.

Nr. 52.
1ste
April.

§ 19 C.

Til Ministeriet for Handel og Søfart bevilges nedenstaaende 461,880 Kr. 33 Ø.

		Kr.	Kr. Ø.
I. Bestyrelsen:			
1. Ministeriets Embedsmænd m. fl.:	Kr.		
a. Lønninger	28,025.		
b. Medhjælp, anslaas til	4,000.		
c. Honorar til Ekspeditionssekretæren	600.		
		32,625.	
2. Ministerielle og Kontorudgifter:			
a. Kontorhold, anslaas til	32,000.		
b. Almindelige Udgifter, herunder 600 Kr. som Honorar til den tjenstgørende Ministersekretær	5,600.		
		37,600.	
3. Ministeriets Understøttelseskasse: Almindelige Understøttelser		1,600.	
4. Til Bestridelse af Udgifter ved Rejser i Udlandet, foretagne af Funktionærer, ansatte under Ministeriet for Handel og Søfart, anslaas		2,000.	
			73,825.
II. Foranstaltninger vedrørende Handel og Søvæsen m. m.:			
A. Handel:			
1. Tilskud til Handelsskoler:	Kr.		
a. Niels Brocks Handelshøjskole i København til Fripladser, fortrinsvis til Elever fra Provinserne	6,000.		
b. Andre Handelsskoler	60,200.		
c. Til Understøttelse af ubemidlede Elever paa Handels-Dagskoler	6,000.		
d. Til Rejseunderstøttelser for Lærere ved Handelsskoler	1,500.		
e. Til Organisationer indenfor Handelsstanden til Afholdelse af offentlige Foredrag af fagligt eller alment belærende Indhold	2,500.		
		76,200.	
	At overføre...	76,200.	73,825.

Convención

entre

los Estados Unidos Mexicanos y el reino de Dinamarca concerniente al cambio directo de bultos postales entre México y las Antillas Danesas.

Con el objeto de adoptar mejores arreglos postales entre los Estados Unidos Mexicanos y las Antillas Danesas, los infrascritos

Ingeniero NORBERTO DOMINGUEZ, Director General de Correos de la República Mexicana, y

HEINRICH L. WIECHERS, Caballero de la Orden del Danebrog, Consul del Reino de Dinamarca en México,

debidamente autorizados, han convenido en los siguientes artículos:

Artículo I.

1. Los bultos sin asegurar y sin que se cobre el valor de su contenido á la entrega, podrán ser despachados, bajo la denominación de bultos postales, de los Estados Unidos Mexicanos á las Antillas Danesas y viceversa, con un peso hasta de 5 kilogramos.

2. Se admitirán en las valijas, cajas ó canastos que se cambien conforme á esta Convención, mercancías y objetos transmisibles por el Correo, con la sola limitación de que ningún bulto exceda del peso indicado antes, ni de las dimensiones siguientes: máximum de longitud, 60 centímetros, y máximum de perímetro, 120 centímetros.

3. No podrán ser admitidas en los bultos postales que se cambien en virtud de la presente Convención, las cartas, tarjetas postales y toda correspondencia escrita, de cualquiera naturaleza que sea.

4. El empaque de los bultos postales se hará de manera que su contenido pueda ser fácilmente examinado por los empleados de Correos y por los de las Aduanas.

Nr. 81. 14de Decbr.

Af Hensyn til Opkrævningen af Indførselstolden skulle alle Varepakker, som modtages i det ene Land, afsendte fra det andet, undersøges ved nærmere angivne Udvekslingskontorer, der fastsætte de Afgifter, der skulle betales, og derefter befordre Pakkerne til deres Bestemmelsessted ad den korteste Route og under Iagttagelse af vedkommende Lands Love og Bestemmelser.

5. Gjenstande, der i Henhold til Verdenspostkonventionen ere udelukkede fra Postbesørgelse, maa under ingen Betingelse modtages; ligeledes maa de ikke sendes fra det ene Land til det andet.

Artikel II.

1. Breve eller private Meddelelser maa ikke ledsage, være skrevne paa eller indlagte i nogen Pakke.

2. Findes saadanne Breve eller Meddelelser, ville de, saafremt de kunne udsondres, blive overgivne til Brevposten; hvis ikke, vil hele Pakkens Befordring blive nægtet. Saafremt et Brev fejlagtig skulde blive befordret, skal Bestemmelseslandet opkræve dobbelt Porto overensstemmende med Verdenspostkonventionen.

3. Ingen Pakker maa indeholde mindre Pakker bestemte til Udlevering efter en anden Adresse end Postpakkens egen. Dersom saadanne indlagte Pakker opdages, skulle de forsendes enkeltvis med Beregning af ny Porto for hver enkelt Pakke.

Artikel III.

Fuldstændig Forudbetaling af Portoen for Postpakker er obligatorisk.

Artikel IV.

1. Den Porto, der paa de dansk-vestindiske Øer opkræves for Postpakker til de Forenede Meksikanske Stater, fastsættes til 2 Francs pr. Pakke.

2. Den Porto, der i de Forenede Meksikanske Stater opkræves for Postpakker til de dansk-vestindiske Øer, fastsættes til 80 Centavos.

3. I Bestemmelseslandet kan der for Udbringningen og Toldbehandlingen opkræves et Gebyr, der dog i alt ikke maa overstige 25 Bit, henholdsvis 5 Centavos pr. Pakke.

Artikel V.

Postbestyrelserne for de dansk-vestindiske Øer og for de Forenede Meksikanske Stater fastsætte ved gensidig Overenskomst Betingelserne, under hvilke der gennem de Udvekslingskontorer, der udpeges som saadanne, i Transit kan befordres Pakker afsendte fra eller adresserede til Tredieland.

Artikel VI.

For Eftersendelse af Postpakker indenfor et af Landene eller fra det ene Land til det andet, som Følge af Adressatens Flytning, saavel som for Tilbagesendelse af uanbringelige Postpakker beregnes de i Artikel IV fastsatte Takster paa ny. De opkræves hos Adressaterne eller Afsenderne.

En cuanto al cobro de los derechos de importación, todos los bultos de mercancías que se reciban en un país, procedentes del otro, serán examinados en las Oficinas de cambio que se designen y cotizados en ellas los derechos que deban pagar, mandándose, en seguida, á su destino por la vía más breve, y sujetos en su transmisión, á las leyes y disposiciones de cada país, respectivamente.

5. Por ningún título se admitirán los artículos prohibidos por la Convención de la Unión Postal Universal; y, por lo mismo, no se dará curso á aquellos artículos de un país á otro.

Artículo II.

1. Ninguna carta ó communicación que tenga el carácter de correspondencia particular, podrá acompañarse al bulto, ya sea que esté escrita sobre él ó incluida en el mismo.

2. Si alguna se encontrare, se pondrá en el Correo si pudiere separarse, ó si esto no fuere posible, se desechará el bulto entero. Si, sin embargo, alguna carta fuere inadvertidamente enviada, el país del destino cobrará doble porte por ella, conforme á la Convención de la Unión Postal Universal.

3. Ningún bulto podrá contener bultos más pequeños y con direcciones diferentes de la que aparezca en la envoltura principal. Si tales bultos ó paquetes se encontraren, se enviarán separadamente, cobrándose por cada uno de ellos nuevo y distinto porte.

Artículo III.

El pago previo y completo del porte de los bultos es obligatorio.

Artículo IV.

1. El porte que se cobrará en México sobre bultos para las Antillas Danesas, será ochenta centavos por cada uno de ellos.

2. El porte que se cobrará en las Antillas Danesas sobre bultos para México, será dos francos por cada uno de ellos.

3. La Oficina de Correos del país de destino podrá, á su juicio, cobrar al destinatario, por la entrega de cada bulto y para el cumplimiento de formalidades aduanales, una cuota que no exceda de 5 centavos ó 25 bit.

Artículo V.

Las Administraciones Postales de los Estados Unidos Mexicanos y de las Antillas Danesas, fijarán, de común acuerdo, las condiciones bajo las cuales puede verificarse el cambio entre las oficinas que señalen al efecto, de bultos postales que procedan de países extranjeros ó sean dirigidos á ellos y se despachen con el carácter de tránsito.

Artículo VI.

El cambio de dirección de los bultos postales dentro de un país ó de un país al otro, ya sea á consecuencia del cambio de domicilio de las personas á quienes se dirijan, ó ya por la devolución de los bultos postales no entregados, da lugar á un recargo suplementario de las cuotas fijadas por el artículo IV, contra las personas á quienes se dirijan ó contra los remitentes.

Nr. 81. 14de Decbr.

Artikel VII.

Naar Afsenderen ved Indleveringen af en Pakke forlanger et Bevis for, at den er bleven afgiven til Postbesørgelse, skal det gives ham paa en Blanket som vedføjede Formular Nr. 1.

Artikel VIII.

Pakkerne kunne anbefales overensstemmende med hvert Lands herom gældende Bestemmelser.

Artikel IX.

1. Kan en Pakke ikke udleveres til den Person, til hvem den er adresseret, eller nægter denne at modtage Forsendelsen, skal den efter 30 Dages Forløb, regnet fra Ankomstdagen til Bestemmelsesstedet, tilbagesendes — uden Beregning af Tillægsporto — direkte til det Kontor, der har sendt den; og det Land, hvorfra den er kommen, kan hos Afsenderen opkræve et Beløb lig det, der blev erlagt ved Pakkens oprindelige Afgivelse til Postbesørgelse.

2. Genstande, der ere udsatte for at beskadiges eller fordærves, kunne dog straks, uden forudgaaende Varsel eller retslig Formalitet, sælges til Fordel for Afsender eller Adressat, efter de i vedkommende Land herom gældende Love og Bestemmelser.

3. Pakker, som tilbagesendes til Afsenderen, skulle i Kortet indføres med Tilføjelsen „uanbringelig“ i Anmærkningsrubriken.

Artikel X.

Ingen af de kontraherende Landes Postbestyrelser vil være ansvarlig for Tab eller Beskadigelse af en Postpakke, og Skadeserstatning kan følgelig hverken af Afsenderen eller Adressaten forlanges i noget af de tvende Lande.

Artikel XI.

Da de dansk-vestindiske Øer have indført Systemet „Værdipakker“, ville — saafremt de Forenede Meksikanske Stater senere skulde tillade saadanne Pakker i den i Henhold til nærværende Konvention stedfindende Udveksling — Postbestyrelserne for begge Lande have at fastsætte de Vilkaar, som Afsenderne maa underkaste sig med Hensyn til Befordringen af Pakker med angiven Værdi.

Artikel XII.

Porto, Anbefalings- og Udleveringsgebyr for Pakkerne tilkomme med det fulde Beløb det Land, hvori de opkræves; følgelig vil denne Konvention ikke give Anledning til nogen særskilt Afregning mellem de tvende Lande.

Artikel XIII.

1. Pakkerne skulle betragtes som en Bestanddel af de Poster (Poser, Sække, Kasser eller Kurve), der udveksles mellem de dansk-vestindiske Øer og de Forenede

Artículo VII.

Cuando el remitente, al depositar un bulto en el Correo, solicite constancia de que ha sido recibido en la oficina, se le expedirá con arreglo al modelo anexo núm 1 a.

Artículo VIII.

Los bultos podrán ser certificados con arreglo á las disposiciones de cada país respectivamente.

Artículo IX.

1. Cuando un bulto no pueda ser entregado á la persona á quien se dirige, ó ésta rehusare recibirlo, se devolverá, recíprocamente, sin recargo y directamente á la Oficina que lo despachó, á la expiración de 30 días, contados desde su recibo por la Oficina de destino, y el país de orígen, puede cobrar al remitente, por la devolución del bulto, una suma igual al porte que causó, cuando se depositó por primera vez en el Correo.

2. Los artículos expuestos á deteriorarse ó corromperse, podrán, sin embargo, venderse inmediatamente, sin previo aviso ó formalidad judicial, á beneficio del remitente ó del destinatario, con arreglo á las leyes y disposiciones de cada país, respectivamente.

3. Los bultos que tengan que devolverse al remitente, se anotarán en la hoja de envio con las palabras adicionales „No entregado", que se escribirán en la columna de observaciones.

Artículo X.

El Departamento de Correos de cada uno de los países contratantes no será responsable por la pérdida ó avería que sufra cualquier bulto, y no podrá reclamarse, por lo mismo, indemnización alguna por quien lo envíe, ni por la persona á quien vaya dirigido en cualquiera de los dos países.

Artículo XI.

Estando adoptado en las Antillas Danesas el sistema de seguros, si en los Estados Unidos Mexicanos se admitiere también más adelante para los bultos que se cambien en virtud de esta Convención, las Administraciones de ambos países fijarán los requisitos á que los remitentes deban sujetarse para el envío de bultos con declaración de valor.

Artículo XII.

Cada país aprovechará para sí la suma total de portes, de derechos de certificación y de entrega; en consecuencia, esta Convención no da motivo á cuentas entre los dos países.

Artículo XIII.

1. Los bultos se considerarán como parte componente de las valijas, sacos, cajas ó canastos, cambiados entre los Estados Unidos Mexicanos y las Antillas

Nr. 81. 14de Decbr. Meksikanske Stater, og skulle af Afsendelseslandet, paa dettes Bekostning og paa den Maade, dette bestemmer, befordres til Bestemmelseslandets Udvekslingskontorer.

2. Pakkerne skulle efter Afsendelsespostkontorets Valg forsendes i særlig dertil bestemte Poser eller Sække eller i Kasser eller Kurve mærkede med Ordet „Postpakker", behørig forseglede med Lak eller paa anden Maade, efter herom gensidig truffen Overenskomst. Hvert Land skal med første Post sende de tomme Poser, Sække, Kasser eller Kurve tilbage til det andet Land, under Iagttagelse af de Regler, hvorom begge ere blevne enige.

3. Endskøndt Postpakkerne ville blive forsendte paa foranførte Maade mellem Udvekslingskontorerne, skulle de dog være omhyggelig indpakkede og lukkede paa en Maade, der sikrer deres Indhold passende Beskyttelse, og ingen Postpakke maa modtages til Befordring, som ikke frembyder foranførte Sikkerhed og Beskyttelse. For anbefalede Pakkers Vedkommende skulle alle de nødvendige, ved den internationale Postpakkekonvention stillede Betingelser vedrørende saadanne Pakker, opfyldes.

Artikel XIV.

1. De kontraherende Lande skulle gensidig angive de Kontorer og Steder, der kunne deltage i den internationale Udveksling af Postpakker; de skulle give Regler for Befordringsmaaden af bemeldte Pakker og fastsætte alle andre Enkeltheder, som ere nødvendige for at sikre Udførelsen af nærværende Konvention.

2. Postbestyrelsen for de dansk-vestindiske Øer og Generalpostdirektøren for de Forenede Meksikanske Stater kunne paa Grund af den ved Forsendelsen forbundne Usikkerhed eller af andre Grunde i Forening for enkelte forud opgivne Postkontorer i hvert Land, vedtage at gøre Undtagelse fra den ved denne Konvention paabudte Modtagelse eller Befordring af Pakker indeholdende Handelsvarer; tillige kunne de i Forening give Regler for Modtagelsen til Postbefordring af nogle af de Genstande, hvis Transport er forbudt ved den internationale Postpakkekonvention eller ved de i de vedkommende Lande gældende Love.

Artikel XV.

1. Afsenderne skulle for hver Pakke udfærdige en Tolddeklaration, der affattes i Overensstemmelse med vedføjede Formular Nr. 2.

2. Afsendelsesposthusene skulle fremsende Pakkerne til Bestemmelseslandets Udvekslingskontorer, ledsagede af et Karte overensstemmende med vedføjede Formular Nr. 3.

Artikel XVI.

Fejlsendte Pakker skulle — saa vidt det er muligt — befordres til deres Bestemmelsessted ad den mest direkte Vej, som staar til Raadighed for det Kontor, der opdager Fejlen.

Danesas, y serán despachados por el país de orígen á las Oficinas de cambio del país de destino á su costa y por los medios que él provea. Nr. 81. 14de Decbr.

2. Los bultos postales se enviarán á voluntad de la Oficina que los despache, en sacos ó valijas preparados especialmente para el objeto, ó en cajas ó canastos, marcándolos siempre con esta frase: „Bultos postales", y deberán cerrarse de una manera segura, con lacre ó de otro modo, según se disponga mutuamente por los reglamentos que se acordaren. Cada país devolverá por el correo inmediato al de su recibo, las valijas, sacos, cajas ó canastos vacíos que reciba del otro; pero sujetos á los reglamentos que se acordaren entre ambos.

3. Aunque los bultos postales serán transmitidos en la forma designada de una á otra Oficina de cambio, deberán ser, sin embargo, cuidadosamente empacados y cerrados de manera que presten una protección adecuada á su contenido, y no se admitirá para su transmisión ningún bulto que no reuna las condiciones de seguridad y protección expresadas. Cuando se trate de bultos postales certificados, se llenarán todos los requisitos exigidos por la Convención de la Unión Postal Universal para las piezas certificadas.

Artículo XIV.

1. Los países contratantes indicarán las Oficinas y localidades que admiten el cambio internacional de bultos postales, reglamentarán el sistema de transmisión, de dichos bultos y dictarán todas las demás medidas de orden y detalle que sean necesarias para asegurar la ejecución de la presente Convención.

2. El Director General de Correos de los Estados Unidos Mexicanos y el Administrador General de Correos de las Antillas Danesas, podrán, en virtud de mutuo convenio, exceptuar, por motivo de inseguridad ó por otras causas, á ciertas Oficinas de correos de cada país ya designadas antes para este servicio, del recibo ó despacho de bultos de mercancías estipulado por esta Convención; y podrán, por mutuo consentimiento imponer condiciones para la admisión en las valijas de alguno de los objetos prohibidos por la Convención de la Unión Postal Universal y por las leyes interiores vigentes en cada país, respectivamente.

Artículo XV.

1. Los remitentes están en la obligación de acompañar á cada bulto una declaración aduanera, que formarán con sujeción al modelo núm. 2 a.

2. Las Oficinas de orígen, al remitir cada bulto á las de cambio en el país del destino, lo harán con una nota conforme al modelo núm. 3.

Artículo XVI.

Los bultos, aunque estén mal dirigidos, se enviarán á su destino, si esto es practicable, por la ruta más directa de que disponga la Oficina que advierta el error en la dirección. En caso contrario, si fuere preciso hacer devolución de ellos á la

Nr. 81. 14de Decbr.

Skulde det derimod blive nødvendigt at tilbagesende Pakkerne, ville de være undergivne Tillægsporto i Overensttemmelse med Reglerne i denne Konventions Artikel VI., hvorhos Aarsagen til Tilbagesendelsen vil være at angive ved en med vedkommende Postkontors Segl forsynet Meddelelse, der anbringes paa Pakkens Omslag.

Artikel XVII.

Hvert Lands indre Lovgivning skal være Rettesnor i ethvert Tilfælde, for hvilket der ikke er givet Bestemmelser i nærværende Konvention.

Artikel XVIII.

1. Udvekslingen af Postpakker i Henhold til nærværende Konvention skal foregaa gennem det meksikanske Postkontor i Veracruz og gennem det dansk-vestindiske Postkontor paa St. Thomas i Overensstemmelse med de nærmere Forskrifter om Udveksling, der ved fælles Overenskomst maatte blive givne og som maatte anses for nødvendige for Pakkernes Forsendelse og Sikkerhed, for Overholdelsen af Toldlovene og af Hensyn til de offentlige Sundhedsforskrifter.

2. Postbestyrelsen for de dansk-vestindiske Øer og Generalpostdirektøren for de Forenede Meksikanske Stater kunne hver for sig nedlægge en eller flere af de opregnede Udvekslingskontorer og oprette nye, naar der mindst 30 Dage i Forvejen er givet Meddelelse til den anden Part om de Forandringer, de have foretaget i Henhold til denne Bemyndigelse.

Artikel XIX.

Nærværende Konvention skal træde i Kraft fra den Dato, som Postbestyrelsen for de dansk-vestindiske Øer og i Meksiko blive enige om, og skal forblive i Kraft indtil 2 Maaneder efter, at en af de kontraherende Parter har meddelt den anden sit Ønske om at hæve den.

De kontraherende Parter forbeholde sig Ret til ved gensidig Overenskomst at indføre Ændringer i nærværende Konvention, forudsat dog, at disse ikke stride mod dens Aand, samt at Ændringerne ere af utvivlsom Nytte eller gennem Erfaringen viser sig at være det.

Udfærdiget in duplo og underskrevet i Meksiko den 26. Maj 1909.

H. L. Wiechers. ***N. Dominguez.***

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab, idet det tilføjes, at denne Konventions Ikraftræden af Guvernementet for de dansk vestindiske Øer, hvem den meksikanske Postbestyrelse har overladt Fastsættelsen heraf, er bestemt til 1ste Oktober d. A.

Finansministeriet den 14de December 1909.

Edvard Brandes.

K. Esbensen.
Fm.

Oficina de procedencia, causarán el recargo correspondiente, con arreglo á lo dispuesto en el artículo VI de esta Convención, y el hecho que origine la devolución se comprobará por medio de una nota impresa por un sello de la Oficina que devuelve, sobre la envoltura del bulto. Nr. 81. 14de Decbr.

Artículo XVII.

La legislación local de cada uno de los países contratantes será aplicable en todo aquello que no esté previsto por las estipulaciones contenidas en la presente Convención.

Artículo XVIII.

1. El cambio de bultos postales conforme á esta Convención se efectuará por la Oficina de correos mexicana de Veracruz; y por la Oficina de correos de las Antillas Danesas de St. Thomas, de acuerdo con los reglamentos relativos á los detalles de cambio que, por mutuo convenio, se determinen y se consideren esenciales á la seguridad y expedición en el envío de los bultos, y á la protección de los derechos aduaneros y de la salubridad pública.

2 La Dirección General de Correos de los Estados Unidos Mexicanos y la Administración General de Correos de las Antillas Danesas podrán, respectivamente, suprimir alguna ó algunas de las Oficinas de cambio designadas para cada país y establecer nuevas Oficinas para el cambio de bultos postales, dándose reciprocamente aviso, con anticipación de treinta días, de las modificaciones que hicieren en virtud de esta facultad.

Artículo XIX.

La presente Convención comenzará á regir en la fecha que se conviniere mutuamente entre la Dirección de Correos de México y la Administración General de Correos de las Antillas Danesas; permanecerá en vigor hasta doce meses después de que alguna de las Partes contratantes haya notificado á la otra su intención de terminarla.

Las Partes contratantes se reservan la facultad de hacer, de común acuerdo, en la presente Convención, las modificaciones que no estén en contradicción con su espíritu, y cuya otilidad sea notoria y estuviere demostrada por la experiencia.

Hecho por duplicado y firmado en la cindad de México, el 26 de mayo de 1909.

N. Dominguez. ***H. L. Wiechers.***

Nr. 81. 14de Decbr. **Bilag til foranstaaende Konvention.**

Formular Nr. 1.

Gratis.

Nr.

Franko: Bit.

Postbevis for en Postpakke.

Til

St. Thomas Postkontor, den 190

		Kr.	Kr.
Overført...		76,200.	73,825.
2. Rejseunderstøttelser for unge Handelsmænd til Erhvervelse af Kundskaber og Forbindelser saavel i Europa som særlig paa oversøiske Pladser, 5te Del af en 5-aarig Bevilling paa 20,000 Kr. aarlig		20,000.	
			96,200.
B. Søvæsenet:			
I. Navigationsvæsenet:	Kr. Ø.		
a. Rejseunderstøttelser m. v.	2,500.		
b. Lønning og Vederlag til Eksamenskommissionen, Rejseudgifter for samme m. m., anslaas til	18,000.		
c. Tilskud til de godkendte Navigationsskoler	25,500.		
d. Understøttelse af værdige og trængende Elever	40,000.		
e. Til Anskaffelse af Modeller, Instrumenter og andre Undervisningsapparater m. m.	3,000.		
f. Understøttelse til fhv. Navigationsskolelærere	7,200.		
g. Ekstraordinært: Til Anskaffelse af Lærebøger	2,000.		
		98,200.	
II. Eksaminer for Maskinister:			
a. Vederlag til Eksamenskommissionen og øvrige Udgifter ved Eksaminers Afholdelse (anslaaet)	14,900.		
b. Til Fremme af Maskinisters Undervisning	8,500.		
c. Understøttelser til uformuende Maskinister, som have bestaaet eller forberede sig til 1ste eller 2den Afdeling af Maskinisteksamen	35,000.		
d. Understøttelser til uformuende Maskinpassere (anslaaet)	1,500.		
e. Til Anskaffelse af Modeller, Instrumenter og andre Undervisningsapparater m. m.	2,400.		
		62,300.	
III. Skoleskibet for vordende Sømænd „Georg Stage“		15,000.	
IV. Andre Udgifter:	Kr. Ø.		
a. Udgifter i Henhold til Lov Nr. 72 af 12. April 1892 § 12 og Lov Nr. 40 af 25. Marts 1892 § 19, anslaas til	3,800.		
At overføre...	3,800.	175,500.	170,025.

Modelo Núm. 1 (a).

Bultos postales.

Hoy se ha recibido en esta Oficina un bulto con la siguiente dirección.

Sello de la Oficina.

Este certificado se da para informar al remitente de un bulto, del envío del mismo, y no indica responsabilidad ninguna respecto de tal bulto por parte del Servicio Postal mexicano.

Formular Nr. 2.

Pakkepost mellem de dansk-vestindiske Øer og de Forenede Meksikanske Stater.

Stemplings-datum

Formular for Toldangivelse.

Stedet, til hvilket Pakken er adresseret

Beskrivelse af Pakken: (Om Kasse, Kurv, Sæk, etc.)	Pakkens Indhold.	Værdi	pCt.	Det samlede Told-beløb.
		$		$
	Ialt...	$		$

Datum for Pakkens Indlevering til Postbesørgelse: , 190 ;

Afsenderens Underskrift og Adresse

Modelo Núm. 2 (a).

Fórmula de Declaración aduanera.

Sello con la fecha.	*Bultos postales entre México y las Antillas Danesas.*		Lugar adonde se dirige el bulto.	
Descripción del bulto. Dígase si es caja, canasto, saco, etc.	Contenido.	Valor.	Tanto por-ciento.	Total de los derechos aduaneros.
	Total...			

Fecha en que se deposita

190 .

Firma y dirección del remitente

Nr. 81. 14de Decbr.

Formular Nr. 3.

Pakkepost fra de dansk-vestindiske Øer til de Forenede Meksikanske Stater.

Stemplingsdatum i de dansk-vestindiske Øers Postkontor

Pakkepostfortegnelse Nr. .....

den ..... 190 .

per Dampskib .

* Ark Nr. .....

Stemplingsdatum i det meksikanske Postkontor

Løbe-Nr.	Pakkens Afsendelsessted	Adressatens Navn	Pakkens Adresse	Angivet Indhold	Angivet Værdi $	Angivet Værdi c	Forud erlagte Gebyrer	Anmærkning
				Ialt...$				

Dersom mere end 1 Ark behøves til Pakkefortegnelsen, vil det være tilstrækkeligt, at de nedenanførte Angivelser opføres paa Fortegnelsens sidste Ark.

* Det samlede Antal Pakker til de Forenede Meksikanske Stater .....

* Antallet af Kasser eller andre Gemmer for Pakkerne

* Postens samlede Vægt

* Fradragen Vægt for Postens Emballage

* Pakkernes Netto-Vægt .

Afsendelseskontorets Chefs Underskrift

Modtagelseskontorets Chefs Underskrift

Modelo Núm. 3 (a)

Nr. 81.
14de
Decbr.

Bultos de México á las Antillas Danesas.

Sello de fechas de la Oficina de Correos de México

Lista de paquete núm.....

fechada .....190 .

Por.....

Sello de fechas de la Oficina de Correos de las Antillas Danesas

Hoja núm.....

Número de entrada	Orígen del bulto	Nombre de la persona á quien se dirige	Dirección	Observaciones

Cuando se necesite más de una hoja para anotar los bultos enviados por el Correo, bastará anotar los datos expresados en la última hoja de la lista de bultos.

* Número total de bultos enviados à las Antillas Danesas .....

* Número de sacos que forman la valija

* Peso total del envío ..... gr.

* Deducido el peso de los sacos..... —

* Peso neto de los bultos ..... —

Firma del empleado que hizo el despacho en la Oficina de Correos de México

.....

Firma del empleado que recibe en la Oficina de Correos de las Antillas Danesas

.....

Nr. 82.
27de
Decbr.

Bekendtgørelse

om

Anvendelse af metrisk System for Maal og Vægt.

Hans Majestæt Kongen har paa Ministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling ved allerhøjeste Resolution af Dags Dato bestemt, at Lov Nr. 33 af 16. November 1907 om metrisk System for Maal og Vægt træder i Kraft 1. Januar 1910.

Hvilket herved bringes til almindeligt Kundskab.

Islands Ministerium, den 27. December 1909.

Björn Jonsson.

Jon Hermannsson.

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.	Kr. Ø.
	Overført...	3,800.	175,500.	170,025.
	b. 1. Til Mønstringsbestyreren i København for Udførelsen af de i Lov Nr. 67 af 12. April 1892 om Forhyringsagenter m. m. ommeldte Forretninger for Københavns Vedkommende: Kr. Kr.			
	Honorar 1,616			
	Kontorholdsvederlag 7,475			
	9,091			
	2. Vederlag i Henhold til Lov Nr. 67 af 12. April 1892 § 9 til forskellige Mønstringsbestyrere udenfor Københavns 2,261			
	3. Andre Udgifter vedrørende Forhyringsvæsenet, anslaas til 200			
		11,552.		
	c. Tilskud til Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart til Fremme af dens Virksomhed, indtil.....	2,000.		
	d. Til Trykning og Indbinding af den i Sølovens § 35 ommeldte Skibsdagbog og Maskindagbog, anslaas.....	3,000.		
	e. Udgifter i Henhold til Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m., anslaas til....	11,000.		
	f. Understøttelse til Søfolk, der søge Undervisning udenfor Navigationsskoler	4,000.		
	g. Til en ny Udgave af „Officiel Fortegnelse over danske Krigs- og Handelsskibe, som ere tildelte Kendingssignaler", den Ministeriet for Handel og Søfart paahvilende Andel	3,500.		
			38,852.	
	V. 3. Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet:	Kr. Ø.		
	a. Lønninger til Embedsmændene..	14,400.		
	b. Alderstillæg	1,783. 33		
	c. Kontorhold.....	10,520.		
	d. Registreringskontorerne.....	10,200.		
	e. Udgifter ved Registrerings- og Skibsmaalingsvæsenet, herunder			
	At overføre...	36,903. 33	214,352.	170,025.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52. 1ste April.
Overført...	36,903. 33	214,352	170,025.
Udgifter ved Indregistreringen m. m. af Fiskerfartøjer og Stenfiskerfartøjer	20,600.		
		57,503. 33	
			271,855. 33
C. Til Kontoret for Indregistrering af Varemærker og Mønstre (jfr. Indtægt § 5, 4. d.):			
a. Honorar til Registrator		3,000.	
b. Kontorholdsgodtgørelse		4,800.	
c. Sagkyndig Bistand		350.	
d. Bekendtgørelser i Statstidende og Udgivelse af Registreringstidenden		2,750.	
			10,900.
D. Til Danmarks Andel i Udgifterne ved Driften af Det internationale Bureau for Maal og Vægt for Aaret 1910, anslaas		.....	400.
E. Til Afholdelse af Udgifterne ved en offentlig Eksamen for vordende Translatører, anslaas		.....	3,000.
F. Til Udgivelse af Samling af Anmeldelser til Handelsregistrene:			
1. Honorar til Udgiveren		1,200.	
Til Trykning, Papir og Hæftning m. m., anslaas.		2,100.	
		3,300.	
Herfra gaar den efter Fradrag af Postafgift og Provision til Hovedkommissionæren fremkommende Indtægt for Abonnement og Salg af enkelte Nummere, der anslaas til		600.	
Udgiften for Statskassen anslaas herefter til...		.....	2,700.
G. Udgifter i Anledning af Undersøgelser paa Laboratorier af Prøver af Gødnings- og Foderstoffer samt Indankning af Laboratoriernes Kendelser for den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole i Henhold til Lov Nr. 64 af 26. Marts 1898, anslaas til		.....	3,000.
			461,880. 33

Nr. 52.
1ste
April.

§ 20.

Til Justitsministeriet bevilges nedenstaaende 8,039,390 Kr. 44 Ø.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
I. Ministeriets Embedsmænd m. fl.:				
A. Lønninger:				
1. a. til Embedsmændene	35,000.			
Antallet af Fuldmægtigembeder forøges med to.				
Ekstraordinært Tillæg	1,000.			
b. Honorarer til 5 Ekspeditionssekretærer.....	3,000.			
c. til det øvrige Personale.....	62,891. 62			
		101,891. 62		
2. Til Medhjælp		8,300.		
3. a. Til Bestyrelse af Fængselsvæsenet.....	Kr. 6,500.			
Ekstraordinært Tillæg	700.			
b. Til Honorar for teknisk Medhjælp ved Tilsynet med samt til Bistand ved Udførelsen af Rejser til Arresthuse og Tvangsarbejdsanstalter	2,000.			
c. Til Udgivelse af den aarlige Beretning om Straffeanstalterne	1,200.			
		10,400.		
			120,591. 62	
B. Ministerielle og Kontorudgifter, herunder midlertidig Udgift til Erstatningslokaler i Anledning af Ekspeditionskontorernes Udvidelse			20,000.	
C. Til Udgivelse af Lovtidenden og Ministerialtidenden:		Kr.		
1. Honorar til Udgiveren og til en Assistent .		2,200.		
2. Til Trykning, Papir og Falsning m. m., anslaas:	Kr.			
a. For Lovtidenden.....	16,700.			
b. For Ministerialtidenden.....	18,400.			
c. Ekstraarbejde	200.			
		35,300.		
At overføre...		37,500.	140,591. 62	

	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Overført...	37,500.	140,591. 62	
3. Postafgift for begge Tidender anslaas til..	1,800.		
	39,300.		
Herfra drages Indtægten, der anslaas til:			
a. For Abonnement paa begge Tidender..... Kr. 5,400.			
b. For den særlige Forhandling 900.			
	6,300.		
Udgiften for Statskassen anslaas herefter til ...		33,000.	
Betalingen kan for sluttede Aargange af Lovtidenden, for saa vidt Forraad haves, nedsættes til Abonnementspris, dels for de Studenter, hvem der tildeles Bogunderstøttelse af de forskellige dertil anvendte Midler, dels for andre Studenter, der ere i Besiddelse af de sædvanlige Legatkvalifikationer.			
D. Ministeriets Understøttelseskasse:	Kr. Ø.		
1. Almindelige Understøttelser.....	1,200.		
2. Ekstraordinære Understøttelser.....	46,536. 97		
Dette Beløb bortfalder, efterhaanden som de Personer, der for Tiden oppebære de herunder indbefattede Understøttelser, ophøre at have Krav paa disse. Paa Understøttelserne til de i Anledning af Nedlæggelsen af Mandsfængslet paa Kristianshavn og Straffeanstalten i Viborg afskedigede Funktionærer anvendes Bestemmelserne i § 9 i Pensionsloven af 24. Februar 1858.			
		47,736. 97	
			221,328. 59
II. Justits- og Politiværesenet:			
A. Højesteret:	Kr. Ø.	Kr. Ø.	
1. Lønninger.....	102,833. 33		
Tillæg efter Lov af 26. Marts 1870 § 9	1,176.		
Midlertidig Lønforhøjelse....	22,898. 40		
		126,907. 73	
2. Til Medhjælp	12,197. 25		
Ekstraordinært Tillæg	900.		
		13,097. 25	
3. Til Trykning af Advokaternes Ekstrakter i de Sager, der procederes mundtlig		19,000.	
4. Tilskud til Udgivelse af Højesteretstidenden		1,200.	
Heraf ekstraordinært 600 Kr. som 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 600 Kr. aarlig.			
5. Til Vagthold ved Højesteret.....		300.	
6. Leje af Højesterets Lokale.....		12,000.	
		172,504. 98	
At overføre...		172,504. 98	221,328. 59

Nr. 52. 1ste April.

			Kr. Ø.	Kr. Ø.
		Overført...	172,504. 98	221,328. 59
B. Landsover- samt Hof- og Stadsretten:	Kr. Ø.	Kr. Ø.		
1. Lønninger	155,110. 66			
Tillæg efter Lov af 26. Marts 1870 § 9	17,216.			
Midlertidig Lønforhøjelse....	37,196.			
		209,522. 66		
2. Til Medhjælp	150,130. 31			
Ekstraordinært Tillæg	7,600.			
		157,730. 31		
3. Til Leje af Kontorlokaler for Auktionsdirektøren i København og for Notarius publicus sammesteds samt til Leje af et for Skiftekommissionens Assistancekontor erhvervet Opbevaringsrum ..	Kr. 4,620. 200.	4,820.		
			372,072. 97	
C. Landsoverretten i Viborg:	Kr. Ø.	Kr. Ø.		
1. Lønninger	39,033. 32			
Tillæg efter Lov af 26. Marts 1870 § 9	4,320.			
Midlertidig Lønforhøjelse	9,680.			
		53,033. 32		
2. Til Medhjælp.....	7,155.			
Ekstraordinært Tillæg.....	600.			
		7,755.		
3. Leje af Rettens Lokale		400.		
			61,188. 32	
D. Kriminal- og Politiretten i København:	Kr. Ø.	Kr. Ø.		
1. Lønninger.....	82,077. 32			
Tillæg efter Lov af 26. Marts 1870 § 9	9,928.			
Midlertidig Lønforhøjelse	21,236. 80			
		113,242. 12		
2. Til Medhjælp.....	57,733. 33			
Ekstraordinært Tillæg	3,300.			
		61,033. 33		
3. Retsvidneløn		9,000.		
			183,275. 45	
E. Sø- og Handelsretten i København:	Kr. Ø.	Kr. Ø.		
1. Lønninger.....	12,378. 33			
Tillæg efter Lov af 26. Marts 1870 § 9	1,160.			
Midlertidig Lønforhøjelse	3,009. 60			
		16,547. 93		
2. Til Medhjælp:	Kr. Ø.			
Ved den dømmende Ret.....	19,752. 33			
At overføre...	19,752. 33	16,547. 93	789,041. 72	221,328. 59

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
Overført...	19,752. 33	16,547. 93	789,041. 72	221,328. 59 1ste April.
Til Udførelse af de ved Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs m. v. § 149 Retten paalagte Forretninger	4,000.			
Til Honorar for Kassererforretningerne ved Rettens Skifteretsafdelinger	1,000.			
	24,752. 33			
Ekstraordinært Tillæg	1,400.			
		26,152. 33		
3. Leje af Rettens Lokale		7,640.		
4. Til Opvarmning af Rettens Lokale		1,000.		
			51,340. 26	
F. Retsbetjente med fast Lønning:		Kr. Ø.		
1. Lønninger		664,278. 39		
2. Kontorholdsgodtgørelser		606,375. 40		
			1,270,653. 79	
G. Adskillige Embedsmænd ved Justits- og Politivæsenet:	Kr.	Kr.		
1. Lønninger	14,200.			
Tillæg til Vicepolitidirektørens Løn efter Lov af 26. Marts 1870 § 9	432.			
		14,632.		
2. Tilskud til Retsbetjente og andre		2,140.		
	Kr.	Kr.		
3. Kystpolitiet	4,340.			
Ekstraordinært Tillæg	300.			
	4,640.			
Tillæg efter Lov af 26. Marts 1870 § 9	862.			
		5,502.		
4. Honorar til Censor ved Privatteatrene ..		7,000.		
De Afgifter og Honorarer, som Censor hidtil har oppebaaret fra Teatre og Variétéer som Vederlag for sin Virksomhed, ville fra 1. April 1909 indgaa i Statskassen og blive tagne til Indtægt paa Konto § 8, 12. (Tilfældige Indtægter).				
			29,274.	
H. Forskellige Udgifter ved Retterne:				
a. Til Brændsel til Højesteret, Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Viborg Landsoverret samt Kriminal- og Politiretten		Kr. 7,500.		
b. Til Vedligeholdelse og Drift af det gl. Raad- og Domhus:	Kr.			
1. Vedligeholdelse (anslaaet) ..	5,000.			
At overføre...	5,000.	7,500.	2,140,309. 77	221,328. 59

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	5,000.	7,500.	2,140,309. 77	221,328. 59
	2. Skatter og Assurance	2,200.			
	3. Rengøring	600.			
	4. Belysning.....	1,300.			
	5. Inventariet	1,600.			
			10,700.	18,200.	
	I. Straffeanstalterne:				
	1. Bestyrelse:	Kr. Ø.	Kr. Ø.		
	a. Lønninger..... Ministeren bemyndiges til at beregne Viceinspektør ved Vridsløselille Straffeanstalt F. Aude Hansens Anciennetet fra 1. September 1903 i Stedet for fra 1. November 1906.	277,243. 34			
	b. Honorarer m. m.....	28,856.			
	c. Andre Udgifter	31,825.			
			337,924. 34		
	2. Fangeunderhold:				
	a. Forplejning	129,600.			
	b. Beklædning	25,200.			
	c. Husning.....	5,500.			
	d. Opvarmning	24,620.			
	e. Belysning.....	27,700.			
	f. Personrenlighed	8,600.			
	g. Husrenlighed.....	3,100.			
			224,320.		
	3. Bygningsvæsen		55,942.		
	4. Forskelligt		29,327.		
	5. Arbejdsvirksomhed:	Kr.			
	a. Til Indkøb af Raastoffer...	11,000.			
	b. Til Arbejdsredskabers Vedligeholdelse	2,000.			
	c. Arbejdsomkostninger.....	7,200.			
	d. De Overarbejdspenge, som ville være at udbetale, anslaas til ..... Kr. 20,000. De Overarbejdspenge, som indbetales i Statskassen, anslaas til .. Kr. 16,000.	4,000.			
	At overføre...	24,200.	647,513. 34	2,158,509. 77	221,328. 59

	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
Overført...	24,200.	647,513. 34	2,158,509. 77	221,328. 59 1ste April.
e. Renter af Fangernes Overarbejdspenge, som udbetales til Fangerne sammen med Kapitalbeløbene	800.			
		25,000.		
		672,513. 34		
Indtægterne ved Straffeanstalterne anslaas saaledes:	Kr.			
A. Ved Arbejde for privat Regning	59,800.			
B. Ved Arbejde for offentlig Regning	16,500.			
C. Forskellige Indtægter	7,876.			
		84,176.		
Statskassens Tilskud anslaas altsaa til...			588,337. 34	
K. Udgifter ved Arbejde under Fængsel paa sædvanlig Fangekost			8,000.	
L. Udgift til Statsfangernes Underhold anslaas til			1,000.	
M. Tilskud til Københavns Kommune ifølge Lov af 11. Februar 1863 angaaende Omordningen af Københavns Politi m. v. § 17			76,000.	
N. Tilskud til Københavns Politi i almindeligt Politiøjemed:				
a. Til Udgivelsen af Bladet „Politiefterretninger“	Kr. 4,400.			
b. Udgifter til Lønninger og Kontorhold til Centralbureauet for Forbryderes Identificering	7,300.			
			11,700.	
O. Tilskud til Udgivelsen af et Tidsskrift for Fængselsvæsen			1,000.	
P. 1. Udgifter i Anledning af Loven af 12. April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Maskiner: Halvdelen af den de kommunale Tilsynsmænd tilkommende Betaling	Kr. 14,000.			
2. Udgifter i Anledning af Loven af 1. April 1896 om Maskinpasning m. m., jfr. Lov af 16. December 1904.	5,250.			
			19,250.	
Q. Udgifter i Anledning af tilkendte Erstatninger for uforskyldt Varetægtsfængsel			6,000.	
R. Til Udgifter ved Undersøgelse af Levnedsmidler anslaas:	Kr.			
a. Vederlag til private Laboratorier...	10,000.			
b. Udgifter ved Prøvernes Udtagelse og Indsendelse	5,000.			
			15,000.	
At overføre...			2,884,797. 11	221,328. 59

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	2,884,797. 11	221,328. 59
S.	a. Honorar for Foretagelsen af Kasseundersøgelser hos Retsbetjente samt for Undersøgelser, sigtende til at paase Skifternes behørige Fremme ..... Kr. 3,000.		
	b. Befordringsudgifter og Dagpenge i samme Anledning, anslaas til ..... 1,500.	4,500.	
T.	Dagpenge og Rejseomkostninger til Søretsmedlemmer udenfor København	5,000.	
U.	Udgifter ifølge Strandingsloven	500.	
V.	Udgifter ved Registrering af Ægtepagter: Kr.		
	a. Honorar til Registrator..... 1,000.		
	b. Til Bekendtgørelser, Porto, Kontorrekvisitter m.m. 1,000.	2,000.	
X.	Udgifter ved Loven om Tvangsakkord udenfor Konkurs: Kr.		
	a. Honorar til Akkordrettens Formand ..... 1,200.		
	b. Kontorudgifter ved Retten ..... 1,200.	2,400.	
Y.	Udgifter til Statsforsorgen for forbryderske og forsømte Børn og unge Personer:		
	1. Betaling for Børn i Opdragelsesanstalter, Børnehjem og Plejehjem m. m. ..... Kr. 105,500.		
	2. Overværgeraadet:		
	a. Honorarer til Overinspektøren for Opdragelsesanstalterne og Raadets øvrige Medlemmer..... Kr. 7,000.		
	b. Rejseudgifter..... 1,500.		
	c. Husleje m. m..... 3,000.		
	d. Medhjælp og Kontorudgifter..... 24,000. 35,500.		
	3. Værgeraadenes Kontorholdsudgifter, Befordringsudgifter og Dagpenge..... 25,000.		
	4. Driften af to Statsanstalter..... 33,400.		
	5. Tilskud til forskellige Opdragelsesanstalter.. 93,845.	293,245.	
Z.	Andre Udgifter ved Justits- og Politiværsenet	9,000.	3,201,442. 11
	III. Udskrivning til Land- og Søkrigstjenesten: Kr.		
A.	Lønninger ..... 25,200.		
	Tillæg efter Lov af 26. Marts 1870 § 9 ..... 2,544.	27,744.	
B.	Godtgørelse for Kontorhold og Rejseudgifter..... Heraf midlertidig Forhøjelse 500 Kr.	39,845.	
C.	Befordringsudgifter.....	15,000.	
	At overføre...	82,589	3,422 770. 70

	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	82,589.		3,422,770.	70	
D. De i Lov af 4. Marts 1857 omhandlede Udgifter.....	16,000.				
E. Rejsepenge til Lægdsrullemandskabet og Indrejsepenge til det befarne Mandskab, anslaas til	130,000.				
F. Godtgørelse til Mønstringsbestyrerne udenfor København efter Lov af 26. Februar 1872 § 15	4,000.				
G. Vederlag til Lægdsmændene	100,000.				
H. Andre Udgifter ved Udskrivningsvæsenet.....	25,000.				
			357,589.		

IV. Medicinalvæsenet:

	Kr.	Kr.	Kr.	Ø.
A. 1. a. Tilskud til Statskontoret for Sundhedsvæsenet	13,330.			
b. Til Udgivelse af Sundhedsvæsenets Aarsberetninger.....	4,400.			
c. Honorar til en Medicinalrevisor	600.			
d. Til Opbevaring og Bearbejdelse af Materialet til Dødsaarsags- og Sygelighedsstatistikken, derunder Tuberkulosestatistikken.	1,700.			
e. Til aarlig Forsendelse af Aarsberetningen og „Medicinalberetningen for Kongeriget Danmark“ til samtlige Embedslæger.....	1,120.	21,150.		
2. a. Honorar til en Medhjælper ved Visitation af Apoteker	3,000.			
b. Dagpenge, Befordringsudgifter, Leje af Laboratorium og Undersøgelser af Præparater m. m.	4,000.	7,000.		
Derhos tillægges der Visitator, saalænge han udfører Revisionen af Apotekernes Aarsopgørelser, et Honorar af 800 Kr. aarlig, der afholdes af den ved Afgiften af personlige Apotekerbevillinger dannede Fond.				
B. Lønninger til Stifts- og Landfysici, Distriktslæger m. v.:				
1. Stifts- og Landfysici.	Kr.	Kr.		
a. Lønning	25,400.			
b. Kontorholdsvederlag	4,400.			
		29,800.		
2. Distriktslæger.	Kr.			
a. Lønning.....	98,534.			
b. Kontorholdsvederlag	19,800.			
		118,334.		
At overføre...		148,134.	28,150.	3,780,359. 70

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	148,134.	28,150.	3,780,359. 70
	3. Kokoppeindpodningsanstalten i København.			
		Kr.		
	a. Leje af Lokale.....	2,000.		
	b. Lønninger	6,200.		
	c. Den animalske Vakcineemulsions Produktion og Anstaltens øvrige Drift.....	3,000.		
		11,200.		
	4. Forskellige Tilskud	15,810.		
			175,144.	
	C. Sindsygeanstalterne:			
	1. Driften af de 4 Statsanstalter:	Kr. Ø.		
	a. Lønninger, Pensioner og Understøttelser	390,897. 73		
	b. Bespisning.....	806,047. 19		
	c. Brændsel.....	162,058. 80		
	d. Belysning	54,056. 66		
	e. Vask og Rengøring.....	24,979. 06		
	f. Inventarium	223,856. 89		
	g. Bygningsvæsen.....	136,661. 07		
	h. Patienters Arbejde.....	48,000.		
	i. Haven	10,770.		
	k. Medikamenter	24,500.		
	l. Kontorhold.....	7,109.		
	m. Kørsel samt Hestehold	9,298. 35		
	n. Skatter, Tiender m. m.....	9,005. 03		
	o. Vejes og Gaardes Vedligeholdelse.....	6,850.		
	p. Renovation.....	2,500.		
	q. Forskellige Udgifter.....	23,454. 20		
		1,940,043. 98		
	Indtægterne ved Sindssygeanstalterne anslaas saaledes:	Kr. Ø.		
	A. Betaling for Patienter....	670,760. 50		
	B. Forskellige Indtægter.....	28,518. 77		
		699,279. 27		
	Statskassens Tilskud anslaas altsaa til...	1,240,764. 71		
	Det tillades, at Frøken Thora Wegener af København indtil videre forbliver paa Sindsygeanstalten ved Vordingborg mod at betale den for Patienter fra Landsdele udenfor København normerede Pris.			
	2. Statskassens Godtgørelse til Staden København i Henhold til Lov af 7. Maj 1884 § 3 anslaas til	302,000.		
	At overføre...	1,542,764. 71	203,294.	3,780,359. 70

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
Overført ..	1,542,764. 71	203,294.	3,780,359. 70 1ste April.
3. Tilskud til Driften af kommunale Sindssygeanstalter	157,677. 50		
		1,700,442. 21	
D. Udgifter til Karantæneväesenet:			
1. Lønninger	Kr. 10,480.		
Personligt Tillæg	100.		
	10,580.		
2. Andre Udgifter	3,600.		
		14,180.	
Af denne Konto kan der ydes Lodser, foruden fri Forplejning, $1^1/_2$ Gang Etmaalspenge daglig for hvert Etmaal, de paa Grund af Karantæne eller almindeligt Eftersyn efter tilendebragt Lodsning maatte tilbringe om Bord eller i Land i Karantæneanstalten, samt endvidere en efter Omstændighederne læmpet Erstatning for Afsavn af deres Fartøj i Karantæne.			
E. Tilskud til Børnehospitalet		560.	
F. Til Uddannelse og Etablering af Sygeplejersker udenfor Hovedstaden og til denne Sags Fremme i Almindelighed		29,200.	
G. Udgifter i Anledning af Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme		650,000.	
H. Instituttet for Tilvejebringelse af antidifterisk Serum og den dertil knyttede bakteriologiske Diagnosestation:			
a. Seruminstituttet.	Kr. Kr.		
1. Lønninger	4,800.		
2. Til Medhjælp	10,360.		
3. Driftsudgifter	Kr. 40,000.		
Herfra drages Indtægten ved Salg af Serum, der, naar Prisen pr. Enkelt-Dosis foreløbig sættes til 25 Øre, anslaas til	2,000.		
	38,000.		
4. Til Vedligeholdelse af Instituttets Bygninger, Skatter m. m...	2,100.		
	55,260.		
b. Diagnosestationen.	Kr.		
1. Honorar til Stationens Leder	1,200.		
2. Driftsudgifter	1,200.		
	2,400.		
Udgiften for Statskassen anslaas herefter til...		57,660.	
I. I. Driftstilskud til Sygehuse for tuberkuløse ifølge Lov Nr. 70 af 14. April 1905 § 5.			
1. Til Kysthospitaler.....	Kr. Ø. 54,750.		
At overføre. .	54,750.	2,655,336. 21	3,780,359. 70

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	54,750.	2,655,336. 21	3,780,359. 70
	2. Til Kystsanatorier	41,391.		
	I Henhold til Lov Nr. 70 af 14. April 1905 § 2 anerkendes Sygeplejerske J. H. Vendelboes Sanatorium „Bakkely" paa Refsnæs som Kystsanatorium med Ret til Tilskud efter Lovens Regler under Forudsætning af, at Sanatoriet indrettes efter Planer, der approberes af Justitsministeriet.			
	3. Til Folkesanatorier	835,421. 25		
	4. Til Tuberkulosehospitaler.....	451,000. 50		
	Heraf midlertidigt 9,453 Kr. 50 Ø.			
	I Henhold til Lov Nr. 70 af 14. April 1905 § 1 anerkendes Tuberkulosehospitalet i Thisted som berettiget til Statstilskud efter Lovens Regler under Betingelse af, at Hospitalet indrettes i Overensstemmelse med Planer, der approberes af Justitsministeriet.			
	Under Forudsætning af, at Tuberkulosehospitalerne ved Holbæk og i Hobro opføres i Overensstemmelse med Planer, der approberes af Justitsministeriet, meddeles der dem Statsunderstøttelse i Medfør af Reglerne i Lov Nr. 70 af 14. April 1905.			
	Der meddeles Odense Tuberkulosehospital Statsanerkendelse i Medfør af Lov Nr. 70 af 14. April 1905 § 1 med Adgang til Driftstilskud efter Lovens Regler.			
	I Medfør af § 1 i Lov Nr. 70 af 14. April 1905 anerkendes Tuberkulosehospitalet i Løgstør som Tuberkulosehospital paa Vilkaar, at Planerne approberes af Justitsministeriet.			
	I Henhold til Lov Nr. 70 af 14. April 1905 § 1, jfr. § 4, anerkendes Tuberkuloseafdelingen ved Sygehuset i Nykøbing paa Mors som Tuberkulosehospital med Adgang til Driftstilskuddet efter Lovens Regler paa Vilkaar, at Anerkendelsen maa søges fornyet, dersom der indrettes andre lignende			
	At overføre...	1,382,562. 75	2,655,336. 21	3,780,359. 70

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	1,382,562. 75	2,655,336. 21	3,780,359. 70	
Afdelinger paa Øen, eller der bygges Tuberkulosehospital i Amtet foruden det altprojekterede Tuberkulosehospital i Thisted.				
5. Til Rekonvalescenthjem.....	3,942.			
	1,386,504. 75			
II. Til Udgifter til Kur og Pleje af militære, lidende af smittefarlig Tuberkulose (jfr. Lov Nr. 69 af 14. April 1905 § 12) anslaas	5,000.			
III. Til bakteriologiske Undersøgelser om Tilstedeværelse af Tuberkulose, jfr. Lov Nr. 69 af 14. April 1905 § 15 anslaas.....	16,000.			
IV. a) Til Justitsministeriets tilsynsførende med statsanerkendte Sygehuse og Plejehjem..... Kr. 3,600.				
b) Befordringsudgifter og Dagpenge anslaas til ..... 400.				
	4,000.			
		1,411,504. 75		
K. Udgifter ved den permanente Pharmacopoekommission .		450.		
L. Andre Udgifter i Anledning af Medicinalvæsenet.....		17,000.		
			4,084,290. 96	
M. Fonden for Afgifter af personlige Apotekerbevillinger:				
Indtægten af Afgifter anslaas for Finansaaret til.....	Kr. 58,990.			
Renteindtægten (anslaaet).....	13,510.			
	72,500.			
Udgiften:				
Honorar for Regnskabsførelsen og Bogholderiet..... Kr.	400.			
Vederlag for Revision af Indberetningerne fra Apotekerne (jfr. Anmærkningen til Konto IV. A. 2.)	800.			
	1,200.			
	71,300.			
V. Færøerne:				
A. Embeds- og Bestillingsmænd:	Kr.			
1. Lønninger	30,108.			
2. Kontorholdsgodtgørelser	9,600.			
		39,708.		
B. Erstatning for samtlige Tiender m. m. i Henhold til Lov Nr. 62 af 1. April 1908, Kapitel III.....		22,564.		
At overføre...		62,272.	7,864,650. 66	

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	62,272.	7,864,650. 66
C.	Godtgørelse i Henhold til Lov af 12. April 1892 for udførte Grundforbedringer m. v. paa Statens Fæstegods paa Færøerne	2,000.	
D.	Andre Udgifter Herunder Assurancepræmie for den Sorenskriveren tillagte Embedsbolig, hvis ydre Vedligeholdelse fremtidig vil være at bekoste af Statskassen.	3,567. 78	
E.	1. Tilskud til Færøernes gensidige Forsikringsforening for Sejlfartøjer til Fiskeribrug som 7de Bidrag af en 10-aarig Understøttelse (Kr. 2,000.) 2. Tilskud til Suderø Fiskeriforening som forhøjet 7de Bidrag af en 10-aarig Understøttelse (Kr. 1,500.) 3. Til Justitsministeriets Disposition til Udbetaling helt eller delvis til et eller flere Selskaber, der paatage sig Forsikring af paa Færøerne hjemmehørende Motorfartøjer, saavel Dæksfartøjer som Halvdæks- og aabne Baade (Kr. 4,500.)	8,000.	
F.	Uforudsete Udgifter	1,000.	
G.	4de Bidrag af en ny 5-aarig Bevilling af Tilskud til den lokale Dampskibsfart mellem Færøerne indbyrdes	11,000.	
H.	Til Tilsyn ved Fiskerierne ved Færøerne	63,000.	
I.	Tilskud til en praktiserende Læge i Thorshavn Lægedistrikt	1,200.	
K.	Tilskud til en praktiserende Læge paa Sandø	1,600.	
L.	Til Udgifter ved Tilsynet med Fartøjer, hvori der i Medfør af Lov Nr. 82 af 5. Maj 1905 er ydet Laan af Stats-Laanefonden	100.	
M.	Driftstilskud til Tuberkulosesygehuset ved Thorshavn for Finansaaret 1909—10	20,000.	
N.	Udgifter i Henhold til Lov for Færøerne Nr. 36 af 28. Februar 1908 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene	1,000.	
			174,739. 78
	I alt Udgift for Justitsministeriet...	.....	8,039,390. 44

§ 21.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges nedenstaaende 11,887,982 Kr. 92 Ø.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
I.	Ministeriets Embedsmænd og Bestillingsmænd m. fl.:		
A.	Lønninger:	Kr. Ø.	
	1. Lønninger ..... 90,467. 67 Antallet af Fuldmægtigembeder forøges med to.		
	2. Ekspeditionssekretærhonorarer ..... 1,200.		
	3. Til Medhjælp ..... 12,800.		
		104,467. 67	
B.	1. Ministerielle og Kontorudgifter ..... 15,100.		
	2. Til Afholdelse af de ved Oversyn og særlige Syn over Kirker og Præstegaarde i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 §§ 30 og 33 foranledigede Udgifter, som skulle afholdes af det offentlige ..... 400.		
	3. Til Afholdelse af de ved Lov om Kirkers Opvarmning af 9. Marts 1893 § 2, jfr. § 5, foranledigede Udgifter, som skulle dækkes af det offentlige (anslaas) ..... 2,500.		
	4. Til Afholdelse af Udgifterne ved forefaldende Berigtigelser af Konstateringen af de gejstlige Beneficiarier tilkommende Tiender .... 300.		
	5. Til Afholdelse af Udgifterne ved forstmæssige Syn over Præstegaardsskovene (anslaas) 2,000.		
	6. Til Afholdelse af Udgifterne til sagkyndig Vejledning ved Anbringelse af Orgler i Kirker (anslaas) ..... 500.		
		20,800.	
C.	Ministeriets Understøttelseskasse:	Kr. Ø.	
	1. Det faste Beløb ..... 15,856. Heraf ekstraordinært 3,272 Kr.		
	2. Midlertidigt Tillæg ..... 117,676. 13 Heraf 300 Kr. som 5te Del af en 5-aarig Understøttelse paa 300 Kr. aarlig.		
		133,532. 13	
			258,799. 80
	At overføre...	.....	258,799. 80

Nr. 52. 1ste April.			Kr. Ø.	Kr. Ø.
		Overført...	.....	258,799. 80
	II. Tilskud til kirkelige Øjemed:			
	A. I Almindelighed:			
	1. Biskopperne:	Kr. Ø.		
	a. Lønning	46,400.		
	b. Tillæg efter Lov af 26. Marts 1870 til Biskoppen over Lolland-Falsters Stift af 7,430 Kr. ..... Kr. 432.			
	Tillæg til Biskoppen over Aalborg Stift af 7,034 Kr. 432.			
	Tillæg til Biskoppen over Ribe Stift af 7,600 Kr.. 388.			
		1,252.		
	c. Vederlag for Kontorudgifter.....	13,450.		
	2. Refusioner og Godtgørelser til forskellige kirkelige Embeder:			
	til Kirkebetjenten ved Rødby Kirke	24. 66		
	3. a. Tillæg til utilstrækkelig lønnede eller selvstændig Indtægt savnende Embeder og Bestillinger	21,200.		
	Af de Midler, der ved Afdrag i Præstekalds Indtægter uden særlig angivet Øjemed midlertidig inddrages under Stiftsmidlerne, kan der dels ydes Tilskud til Præsteembeder, hvis Nettoindtægt er under 2,400 Kr., dels ydes Alderstillæg til Præster, der i mindst 10 Aar have beklædt Embeder i samme Lønningsklasse uden at have kunnet opnaa Befordring til en højere Lønningsklasse.			
	b. Midlertidige Tillæg til adskillige gejstlige Embeder i Horns Herred	4,834. 50		
	c. Tillæg til adskillige Sognekald i Ginding og Hammerum Herreder	11,921.		
	Heraf 900 Kr. til Befordringsgodtgørelse, nemlig 300 Kr. for Sognepræsten for Arnborg Menighed, 300 Kr. for Sognepræsten for Sunds Menighed og 300 Kr. for Sognepræsten for Timring Menighed.			
	Ved Embedsledighed i Gellerup Sognekald nedsættes Summen med 1,665 Kr.			
	Ved Embedsledighed i Vildbjerg Sognekald nedsættes Summen med 643 Kr.			
		At overføre...	39,082. 16	..... 258,799. 80

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52. 1ste April.
Overført...	99,082. 16	.....	258,799. 80
d. Tilskud til Sognekaldet for Eistrup Menighed i Aarhus Stift	1,760.		
e. Tilskud til Sognekaldet for Lindknud Menighed tilligemed en Del af Vorbasse Sogn i Ribe Stift.. ..... Heraf 300 Kr. til Befordringsgodtgørelse.	882.		
f. Tilskud til Sognekaldet for Engesvang Menighed i Aarhus Stift	1,950.		
g. Tilskud til Kaldskapellaniet for Ølgod og Strelluf Menigheder i Ribe Stift	500.		
h. Til Befordringsgodtgørelse for Sognepræsten i Raabjerg Menighed i Aalborg Stift i Anledning af Betjeningen af Kirken i Aalbæk	300.		
i. Tilskud til Lønning af Sognepræsten for Nørre-Vium og Herborg Menigheder i Ribe Stift .... Heraf 300 Kr. i Befordringsgodtgørelse.	1,900.		
4. Understøttelser til Kapellanhold	4,000.		
5. Godtgørelser til gejstlige Embedsmænd i Anledning af Skattevæsenets Omregulering	16,000.		
De af dette Beløb tilstaaede Godtgørelser inddrages ved Ledighed i de paagældende Embeder, for saa vidt der ikke herved kommer til at paahvile de paagældende Embeders Præstegaarde højere Skatter, end der paahvilede dem, før Loven af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld traadte i Kraft. De saaledes bortfaldne Skattegodtgørelser kunne anvendes som Tilskud til Alderstillæg til Præster som ovenfor under Nr. 3 a. anført.			
6. Midlertidigt Tilskud til den danske Forening til Evangeliets Forkyndelse for skandinaviske Søfolk i fremmede Havne.	6,000.		
7. Midlertidigt Tilskud til den danske Menighed i London	700.		
8. Midlertidigt Tilskud til den danske evangelisk-lutherske Kirke i Amerika, 2den Del af et nyt 3-aarigt Bidrag, hvoraf 1,000 Kr. ekstraordinært	4,500.		
9. Midlertidigt Tilskud til Frederiks Kirkes Drift indtil en almindelig Ordning af de københavnske Kirkers økonomiske Forhold	13,500.		
At overføre...	151,074. 16	.....	258,799. 80

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	151,074. 16	.....	258,799. 80
	10. Aarligt Tilskud til en ny Kirke i Skive Købstad, saa længe Enke efter Apoteker i Skive G. Norgaard Pethrea Magdalena, født Feller, lever	1,800.		
	11. Aarligt Tilskud til Tilvejebringelse af en Dampskibsforbindelse mellem Øerne Birkholm og Drejø under Fyns Stift	100.		
	12. Midlertidigt Tilskud til Christians Kirkes Drift indtil en almindelig Ordning af de kirkelige Forhold i København	680.		
	13. Lønning og Huslejegodtgørelse til 2 Præster for døvstumme	6,400.		
	14. Særlige Udgifter ved Præsteembederne for døvstumme (anslaas).....	2,000.		
	15. Tilskud til et Sognekald for Nøddebo Menighed i Sjællands Stift.....	1,200.		
	16. Aarligt Tilskud til Ribe Domkirkes Vedligeholdelse og Drift	2,000.		
	17. Erstatning til gejstlige Embedsmænd, der lide Tab ved Afgang i Tienden i Henhold til Frdn. af 8. Januar 1810 § 30, anslaas	300.		
	18. Aarligt Tilskud til Forøgelse af de gejstlige Embedskræfter i Vinding, Bryrup og Vrads Sogne	1,700.		
	19. Aarligt Tilskud i Anledning af Omlægningen mellem Sønder Omme-Houen samt Sønder Felding-Assing m. fl. Pastorater .	5,300.		
	20. Aarligt Tilskud til Delingen af Vesterbølle og Østerbølle Pastorat i Viborg Stift.... hvoraf 300 Kr. som Befordringsgodtgørelse for Sognepræsten for Østerbølle Menighed. Beløbet nedsættes ved Vakance i Vesterbølle Sognekald med 1,400 Kr.	2,500.		
	21. Aarligt Tilskud til et Kaldskapellani for Ho og Oksby Menigheder i Ribe Stift ..	1,000.		
	22. Aarligt Tilskud til en præsteviet Medhjælper for Sognepræsten for Kollerup og Hjortdals Menigheder i Aalborg Stift ... Heraf 300 Kr. i Huslejegodtgørelse med Forpligtelse for Medhjælperen til at tage Ophold i Fjerritslev.	900.		
	23. Aarligt Tilskud i Anledning af Delingen af Dejbjerg og Hanning Pastorat i Ribe Stift Heraf 300 Kr. i Befordringsgodtgørelse.	2,300.		
	At overføre...	179,254. 16	.....	258,799. 80

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52. 1ste April.
Overført...	179,254. 16	.....	258,799. 80
24. Aarligt Tilskud til Lønning af en Sognepræst for Borris og Gammelstrup Menigheder i Viborg Stift ..... hvoraf 300 Kr. som Befordringsgodtgørelse. Beløbet nedsættes efter Bortfald af det til Præsteboligens Opførelse optagne Embedslaan med 400 Kr.	1,300.		
25. Aarligt Tilskud til Lønningen af en Kaldskapellan paa Tyborøn.....	500.		
26. Aarligt Tilskud til en Kaldskapellan for Jetsmark og Hune Menigheder i Aalborg Stift	600.		
27. Aarligt Tilskud i Anledning af Adskillelsen af Vorbasse og Hejnsvig Pastorat i Ribe Stift..... Heraf 300 Kr. som Befordringsgodtgørelse.	2,300.		
28. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Frederiksværk, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 33,500 Kr.....	16,750.		
29. Aarligt Tilskud til en præsteviet Medhjælper i Frederiksværk	900.		
30. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Nivaa i Karlebo Sogn i Sjællands Stift.....	18,500.		
31. Tilskud til en Kirke i Melholt i Dronninglund Sogn i Aalborg Stift	18,500.		
32. Tilskud til en Kirke i Sindal Stationsby, Sindal Sogn, i Aalborg Stift.....	18,500.		
33. Tilskud til en fuldstændig Ombygning og Udvidelse af Skagens Kirke, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 33,500 Kr..	16,750.		
34. Tilskud til en ny Kirke i Harboøre i Ribe Stift	18,500.		
35. Tilskud til en Kirke i Skovlund i Ansager Sogn i Ribe Stift	18,500.		
36. Tilskud til Opførelsen af en Bolig for en Kaldskapellan for Ansager Sogn	8,000.		
37. Aarligt Tilskud til Lønningen af en Kaldskapellan for Ansager Sogn..... ..... hvoraf 200 Kr. som Befordringsgodtgørelse.	2,000.		
38. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Langelund i Ringgive Sogn i Ribe Stift.	18,500.		
39. Midlertidigt Tilskud til den danske evangelisk-lutherske Menighed i Tandil i Sydamerika, 1ste Del af et 5-aarigt Bidrag .	500.	339,854. 16	
At overføre...		339,854. 16	258,799. 80

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	339,854. 16	258,799. 80
	B. Det grønlandske Kirke- og Skolevæsen:		
	I. Det for 1908—1909 anslaaede Udgiftsbeløb	144,292. 71	484,146. 87
	II. For Finansaaret 1909—1910 beregnes følgende Udgifter:	Kr. Ø.	
	1. Lønning m. m. til Præster	43,225.	
	2. Lønningstillæg til en Provst	1,000.	
	3. Lønningstillæg til en Seminarieforstander...	500.	
	4. Lønning til en udsendt Seminarielærer.....	2,100.	
	5. Til Driften af Seminariet ved Godthaab, anslaas	6,500.	
	6. Til Lønning m. m. og Pensionering af Kateketer, anslaas ..... Der tilstaas Kateket Henrik Lund ved hans Forflyttelse fra Angmagssalik til Vestgrønland et personligt Tillæg paa 120 Kr. aarlig til den ham efter Regulativet tilkommende Løn.	33,000.	
	7. Til Præsternes Embedsrejser samt til Rejser til og fra Grønland, anslaas	7,000.	
	8. Til Udgifter ved Bygningerne, anslaas.....	10,000.	
	9. Til Anskaffelse af Kirke- og Skolerekvisitter, anslaas	4,000.	
	10. Til Brændsel til Kirker og Skoler, anslaas..	1,500.	
	11. Til Udgivelse af grønlandske Bøger, anslaas	5,000.	
	12. Til Fragt og Assurance, anslaas	10,000.	
	13. Til forskellige andre Udgifter, anslaas.....	6,400.	
	14. Ventepenge til hjemvendte Præster.....	3,082. 71	
	15. Til Lektor, Regnskabsfører, Revisor samt til Ekspeditionen af de det grønlandske Kirke- og Skolevæsen vedkommende Sager	3,600.	
	16. Pension til Missionær og Seminarieforstander N. E. Balles Enke ifølge Lov af 29. Novbr. 1901	1,000.	
	17. Til Oprettelse og Drift af Kateketskoler i Henhold til Lov Nr. 52 af 1. April 1905 § 8, anslaas.....	2,000.	
	18. Til Uddannelse paa det grønlandske Seminarium i København af indfødte grønlandske Præster anslaas	2,750.	
	19. Pension til entlediget Førstepræst Tob. Mørch	1,160.	
	I alt, anslaas...	143,817. 71	
	At overføre...	.....	742,946. 67

			Kr. Ø.	Kr. Ø.
		Overført...	.....	742,946. 67
III.	De det højere Undervisningsvæsen og Videnskabelighed vedkommende Udgifter, for saa vidt de afholdes af Statskassen:			
A. a.	Det kongelige Bibliotek:			
1.	Lønninger:	Kr. Ø. Kr. Ø.		
	a. Lønninger	63,116. 66		
	b. Til Medhjælp	8,880.		
2.	Til Indkøb og Indbinding af Bøger	60,000.		
3.	Til Kontorudgifter	22,470.		
4.	Til Honorar eller Forskud paa Honorar for Udgivelsen af en systematisk Katalog over den danske Litteratur fra den ældste Tid til 1830.....	400.		
5.	Til Aarsberetningen og Meddelelser	600.		
	Man kan paa denne Konto overføre fra et Finansaar til et andet som disponibel Beholdning, hvad der maatte blive sparet af det bevilgede Beløb.			
6.	Til Udgivelse af en Aarsfortegnelse over Tilvæksten i Statens større offentlige Biblioteker (anslaas)	5,000.		
7.	Dansk Folkemindesamling til Ordnings- og Konserveringsarbejder	500.		
		——— 160,966. 66		
b.	Statsbiblioteket i Aarhus:			
1.	Lønninger:			
	a. Til Overbiblioteka- ren og Biblioteka- ren.....	Kr. 7,800.		
	b. Til Medhjælp.....14,000.			
		——— 21,800.		
2.	Til Indkøb og Indbinding af Bøger.....	15,000.		
3.	Til Kontorudgifter	4,600.		
4.	Til Vedligeholdelse og Skatter hvoraf 1,087 Kr. ekstraordinært.	3,687.		
		——— 45,087.		
			206,053. 66	
		At overføre...	206,053. 66	742,946. 67

Nr. 52. 1ste April.					Kr. Ø.	Kr. Ø.
B. Rigsarkivet:				Overført...	206,053. 66	742,946. 67
a. Hovedarkivet:			Kr. Ø.			
1. Lønninger			58,016. 66			
2. Til Medhjælp			1,600.			
3. Til Udgivelse af Aktstykker og Materialier			4,200.			
4. Til Kontorudgifter			4,725.			
5. Til Køb af Arkivalier			300.			
b. Landsarkiverne i København, Odense og Viborg:						
1. Lønninger:	Kr. Ø.	Kr. Ø.				
Arkivet i København.	12,183. 33					
— i Odense	7,716. 67					
— i Viborg	10,766. 67					
		30,666. 67				
2. Til Kontorudgifter:	Kr.					
Arkivet i København.	2,815.					
— i Odense	1,000.					
— i Viborg	2,300.					
		6,115.				
deraf 800 Kr. som 2den Del af en ekstraordinær Bevilling paa i alt 1,600 Kr. til Arkivet i Viborg.						
3. Ekstraordinært til Udgifter ved de lokale Arkivers Aflevering, anslaas		2,500.				
4. Til Vedligeholdelse og Skatter af Arkivejendommene:	Kr.					
Arkivet i København.	1,955.					
— i Odense	980.					
— i Viborg	1,100.					
		4,035.				
			43,316. 67			
					112,158. 33	
C. Udgifter til Gradmaalingen, herunder ekstraordinært 2,720 Kr.					17,720.	
D. I. a. Lønning til Undervisningsinspektøren for de kommunale og private Mellem- og Realskoler			Kr. 6,000.			
Til Kontormedhjælp			500.			
Honorar til Medhjælperen for Undervisningsinspektøren			3,600.			
Til Kontormedhjælp			300.			
			10,400.			
b. Udgifter til Eksamenskommissionen for Afholdelsen af den almindelige Forberedelseseksamen, Mellemskole- og Realeksamen, anslaas			6,000.			
			At overføre... 16,400.		335,931. 99	742,946. 67

	Kr.	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
Overført...	16,400.	.....	335,931. 99	742,946. 67 1ste April.
c. Censurudgifter, Rejseomkostninger og Dagpenge, vedrørende Afholdelsen af de under b. nævnte Eksaminer, anslaas.....	13,000.			
d. Udgifter til Mellem- og Realskolelæreres Deltagelse i kortvarige pædagogiske Kursus ved Mellem- og Realskoler.....	600.			
e. Tilskud til Dækning af Udgifter ved Pigeskolens Faglærerindeeksamen ..	5,000.			
		35,000.		
II. Tilskud til kommunale og private Mellem- og Realskoler m. m.:				
a. Kommunale Mellem- og Realskoler	Kr. 62,200.			
b.				
Birkerød Kostskole og højere Almenskole, hvoraf 2,000 Kr. til Fripladser.....	Kr. 3,000.			
Ordrup højere Almenskole, hvoraf 1,000 Kr. til Fripladser	4,000.			
Frk. Zahles kvindelige Artiumskursus til Fripladser ..	1,000.			
Marselisborg Kostskole ...	4,000.			
Hesselager højere Almenskole.....	1,600.			
Rungsted Kostskole	2,000.			
Esbjerg højere Almenskole	4,000.			
Hellerup højere Almenskole	2,500.			
		22,100.		
c. Private Mellem- og Realskoler		135,000.		
d. Pensionskassen for de private Mellem- og Realskoler, indtil		25,000.		
e. Pensionskassen for de private fuldstændige højere Almenskoler, indtil.		25,000.		
f. Til Løntillæg til Lærere ved private Mellem- og Realskoler, som ere Medlemmer af den i ovenstaaende Litra d. omhandlede Pensionskasse		80,000.		
g. Til Understøttelser til afskedigede Bestyrere og Lærere ved private højere Almenskoler til Supplering af				
At overføre...		349,300. 35,000.	335,931. 99	742,946. 67

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	349,300.	35,000.	335,931. 99	742,946. 67
	den Pension, de ved deres Afsked have faaet som Medlemmer af en af de i ovennævnte Litra d. og e. omhandlede Pensionskasser, anslaaet ..	4,000.			
	Ministeren bemyndiges til af nærværende Konto at give Understøttelser af ovennævnte Art, hvilke ikke maa overstige 1,000 Kr., paa Betingelse af, at en Understøttelse af mindst samme Størrelse sikres vedkommende af den paagældende Skole, Kommunalbestyrelse eller anden stedlig offentlig Institution.				
	h. Private eller kommunale Mellem- og Realskolers Forsyning med fysiske Apparater og andre Læremidler m. m.	11,000.			
	Heraf 3,000 Kr. ekstraordinært.				
	Eftersyn og Supplering af disse Skolers Samlinger af de fornævnte Apparater samt til en Normalsamling	14,725.			
	i. Til Afholdelse af indenlandske Sprogkursus for Lærere og Lærerinder ved udenlandske Lærerkræfter	4,000.			
			383,025.		
			418,025.		
	Hvoraf Sorø Akademi udreder		130,825.		
			287,200.		
	III. Til praktisk Uddannelse af Lærere ved de højere Almenskoler:	Kr.			
	a. Honorar til en Docent i Pædagogik.	2,400.			
	b. Honorar til en Docent i Skolehygiejne	1,200.			
	c. Honorar til Lærere ved de praktiske Kursus anslaas	4,000.			
	d. Til Understøttelse af trængende Lærerkandidater	3,000.			
	e. Honorar til Lederen af det praktiske Kursus..	1,000.			
	f. Til Anskaffelse af Undervisningsmidler	200.			
			11,800.		
				299,000.	
	E. Til en Bibliotekar ved den Arnemagnæanske Haandskriftssamling			4,000.	
	At overføre...			638,931. 99	742,946. 67

	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	638,931.	99	742,946.	67	
F. Tilskud til Københavns Musikkonservatorium ..... hvorunder 6,000 Kr. til Fripladser.	10,000.				
G. Til en af Maleren Foss ledet Tegneskole.....	1,000.				
H. Til den kvindelige Læseforening.....	2,000.				
I. Tilskud til det kongelige danske Videnskabernes Selskab	1,500.				
K. Den Classenske Legatskole.	Kr.				
a. Godtgørelse for Skolelokale.....	6,000.				
b. Til fri Undervisning for Børn af Søværnets Underofficerer (anslaas).....	9,000.				
c. Tilskud til Lærerindelønninger	1,000.				
	16,000.				
L. Tilskud til Bureauet for den internationale Union til Værn for litterære og kunstneriske Værker m. m. (anslaas)	2,000.				
M. Aarligt Tilskud til Lønning af en skandinavisk Bibliotekar ved Bibliothèque St. Geneviève's skandinaviske Bogsamling i Paris	500.				
N. Til en Forstander for „Dansk Folkemindesamling“	2,000.				
O. Aarligt Tilskud til Færø Amts Bibliotek, under Forudsætning af, at der af Lagtinget bevilges et tilsvarende Beløb Heraf ekstraordinært 600 Kr. til Trykning af en Katalog paa Betingelse af, at Lagtinget hertil bevilger 300 Kr.	1,100.		675,031.	99	
IV. Tilskud til Folkeskolevæsenet og dermed beslægtede Institutter:					
A. 1. Tilskud til Folkeskolevæsenet:					
a. Tilskud til Lærerlønninger, jfr. Lov af 27. Maj 1908 § 5, anslaas.....	Kr. 3,600,000.				
b. Tilskud til Skolefondene til Forrentning og Afdrag af Byggelaan, jfr. Lov af 29. Marts 1904 § 33, 1ste Stykke, og Lov 27. Maj 1908 § 6, 1ste Stykke.....	200,000.				
Ministeren bemyndiges til af denne Sum at bevilge Tilskud dels til Opførelse og Indretning af lukkede Gymnastiklokaler ved Købstædernes Kommuneskoler, dels til Tilvejebringelse og Indretning af Sløjdlokaler og Idrætspladser ved Kommuneskoler i Købstæderne og paa Landet, alt efter de i Lov af 29. Marts 1904 § 33 nærmere fastsatte Regler.					
At overføre...	3,800,000.		.....		1,417,978. 66

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført ...	3,800,000.	...	1,417,978. 66
	c. Tilskud til Skolefondene til Understøttelse af trængende Kommuner til Opbjælpning af deres Skolevæsen og til Dækning af Skolefondenes Udgifter i Henhold til Lov af 8. Marts 1856 § 5 c. og d., jfr. Lov af 27. Maj 1908 § 6, 1ste Stykke	50,000.		
	d. Tilskud til Skolefondene til Dækning af Pensionsudgifter m. m., jfr. Lov af 29. Marts 1904 § 33, 2det Stykke, anslaas..	435,000.		
	e. Tilskud til Københavns Kommune til Dækning af Kommunens Udgifter til dens Skolevæsen	189,894.		
	f. Understøttelse til Privatskoler paa Landet, jfr. Lov af 27. Maj 1908 § 6, 2det Stykke, indtil	110,000.		
	2. Understøttelse til Privatskoler i Købstæderne, der opfylde de i Lov af 27. Maj 1908 § 6, 2det Stykke, for Statstilskud til private Skoler paa Landet krævede Betingelser, indtil ...	45,000.		
	3. Til Fremme af Aftenskoleundervisningen:			
	a. Paa Landet	32,000.		
	b. I Købstæderne, anslaas.....	4,000.		
	4. Til „Dansk Friskoleforening“ som Tilskud til „Understøttelseskassen for Lærere og Lærerinder i Friskolen“	4,000.		
			4,669,894.	
	B. 1. Seminariefonden og Seminarierne:			
	Indtægter:	Kr.		
	1. Indtægter af Fondens Gods i Viborg Stift	2,300.		
	2. Indtægter af de Fonden tilhørende 6 Kirker i Aalborg Stift	3,200.		
	3. Kendelser af Eleverne ved Seminarierne	8,000.		
	4. Kendelser af Eksaminander ved den afsluttende Prøve for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen	3,800.		
	5. Forskellige og ekstraordinære Indtægter	170.		
	I alt Indtægt...	17,470.		
	Udgifter:			
	1. Lønninger: Kr. Ø.	Kr. Ø.		
	a. For Forstandere og Førstelærere..... 19,110.			
	b. For de øvrige ved Seminarierne ansatte Lærere 57,826. 66			
		76,936. 66		
	At overføre...	76,936. 66	4,669,894.	1,417,978. 66

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	76,936. 66	4,669,894.	1,417,978. 66	
2. Honorarer	21,998.			
3. Pensioner	9,470. 41			
4. Kontor- og Revisionsudgifter	1,100.			
5. Biblioteket og videnskabelige Apparater	4,400.			
6. a. Hovedistandsættelsesarbejder Kr. 14,011.				
b. Vedligeholdelse af Bygninger 5,200.				
c. Vedligeholdelse af Inventariet 4,150.				
hvoraf ekstraordinært 1,500 Kr.	23,361.			
7. Brændsel og Belysning	5,650.			
8. Skatter og Afgifter, anslaas	780.			
9. Forskellige og ekstraordinære Udgifter	15,328.			
10. Udgifter ved de Seminariefonden tilhørende 6 Kirker i Aalborg Stift	19,124. 38			
11. a. Tilskud til Privatseminarierne i Henhold til Lov af 30. Marts 1894 § 10, anslaas	75,000.			
b. Til Tilsyn med Privatseminariernes fysiske og naturhistoriske Samlinger	800.			
c. Tilskud til Privatseminarierne til Undervisning i fremmede Sprog, anslaas	5,000.			
12. Understøttelser til trængende Elever ved Stats- og Privatseminarierne i Henhold til Lov af 30. Marts 1894 § 9 Kr. 60,000.				
Midlertidig Forhøjelse 60,000.	120,000.			
13. Til Afholdelsen af den afsluttende Prøve for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen, anslaas	37,000.			
14. Udgifter ved Forskoleseminariernes Optagelsesprøve, anslaas	1,400.			
15. Understøttelse til anerkendte Forskoleseminarier	16,000.			
16. Tilskud til Ringe Uddannelsesskole for Lærere og Lærerinder til Friskolen	2,500.			
I alt Udgift...	435,848. 45			
Indtægten er anslaaet til...	17,470.			
Altsaa Tilskud af Statskassen (anslaas)...		418,378. 45		
B. 2. Forskoleseminariet ved Vejle for Kvinder:	Kr.			
1. Lønninger	7,900.			
2. Honorarer	2,460.			
Heraf midlertidig 160 Kr.				
3. Understøttelse til trængende Elever	3,000.			
At overføre...	13,360.	5,088,272. 45	1,417,978. 66	

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	13,360.	5,088,272. 45	1,417,978. 66
	4. Bøger og Undervisningsapparater	600.		
	5. a. Hovedistandsættelser ..... Kr. 170.			
	b. Vedligeholdelse af Bygninger. 400.			
	c. Vedligeholdelse af Inventariet 500. deraf ekstraordinært 200 Kr.	1,070.		
	6. Brændsel og Belysning	500.		
	7. Skatter og Afgifter	82. 08		
	8. Forskellige og ekstraordinære Udgifter .	700.		
			16,312. 08	
	B. 3. Midlertidigt Tilskud til Uddannelse af Lærere og Lærerinder ved Vinterskoler og Biskoler i Vestjylland ..		4,500.	
	B. 4. Til Uddannelse af Haandgerningslærerinder i Folkeskolen, 4de Del af en ny 5aarig Bevilling		7,000.	
	B. 5. Til Uddannelse af Husholdningslærerinder til Husholdningsskoler og Folkeskoler		9,000.	
	B. 6. Til „Frøbelseminariet“		500.	
	C. 1. Det kongelige Døvstummeinstitut i København:			
	Indtægter:	Kr.		
	1. Renter af Instituttets Kapitaler	6,400.		
	2. Betaling for Elever	22,000.		
	I alt Indtægt...	28,400.		
	Udgifter:	Kr. Ø.		
	1. Lønninger	31,489.		
	2. Honorarer	7,752. 80		
	3. Pensioner.....	1,617. 50		
	4. Bøger og Undervisningsapparater ..... hvoraf ekstraordinært 300 Kr.	1,000.		
	5. Udgifter, Økonomien vedkommende:			
	a. Elevernes Bespisning, Beklædning, Vask og Sygepleje ... Kr. 27,600.			
	b. Bygningsvedligeholdelse .... 4,000.			
	c. Bygningens Renovation og Rengøringsapparater..... 1,200.			
	d. Inventariesager og deres Istandsættelse..... 1,600.			
	e. Brændsel og Belysning .... 4,200.	38,600.		
	6. Skatter og Afgifter	1,000.		
	7. Kasse- og Regnskabsvæsenet	700.		
	8. Renter af Instituttets Gæld til det Classenske Fideikommis	600.		
	At overføre ..	82,759. 30	5,125,584. 53	1,417,978. 66

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52. 1ste April.
Overført...	82,759. 30	5,125,584. 53	1,417,978. 66
9. Ekstraudgifter	3,000.		
10. Til konfirmerede Elevers Anbringelse i Haandværkslære	600.		
11. Til det af Pastor Dahlerup oprettede Institut ifølge afgangne Grosserer J. H. Lunds Testamente	224.		
12. Til Døvstummelæreres Uddannelse	160.		
Paa denne Konto kan det sparede Beløb overføres fra et Finansaar til et andet som disponibel Beholdning, ligesom Kontoen mod behørig Forklaring i Regnskabsoversigten kan overskrides med 160 Kr., der likvideres med mindst 80 Kr. aarlig.			
I alt Udgift...	86,743. 30		
Indtægten er anslaaet til...	28,400.		
Altsaa Tilskud af Statskassen (anslaas)...		58,343. 30	
C. 2. Det kongelige Døvstummeinstitut i Fredericia:			
Indtægter:	Kr.		
1. Betaling for Elever	37,000.		
Udgifter:	Kr.		
1. Lønninger	43,125.		
2. Honorarer	11,860.		
3. Pensioner	820.		
4. Bøger og Undervisningsapparater, hvoraf ekstraordinært 250 Kr.	1,450.		
5. Udgifter, Økonomien vedkommende:			
a. Elevernes Bespisning, Vask, Beklædning samt Sygepleje (Kr. 50,900.)			
b. Bygningsvedligeholdelse (Kr. 5,225.)			
c. Bygningens Renovation og Rengøringsapparater (Kr. 1,200.)			
d. Inventariesager og deres Istandsættelse (Kr. 1,400.)			
e. Brændsel og Belysning (Kr. 8,600.)	67,325.		
6. Kasse- og Regnskabsvæsenet	500.		
7. Skatter og Afgifter	780.		
8. Ekstraudgifter	3,500.		
9. Til konfirmerede Elevers Anbringelse i Haandværkslære	600.		
10. Aflæsningskursus for senere døvblevne	2,000.		
I alt Udgift...	131,960.		
Indtægten er anslaaet til...	37,000.		
Altsaa Tilskud af Statskassen (anslaas)...		94,960.	
At overføre...		5,278,887. 83	1,417,978. 66

Nr. 52. 1ste April.

			Kr. Ø.	Kr. Ø.
		Overført...	5,278,887. 83	1,417,978. 66

C. 3. Den kongelige Døvstummeskole i Fredericia:

Indtægter:		Kr.	
1. Betaling for Elever		20,000.	
Udgifter:		Kr.	
1. Lønninger		27,000.	
2. Honorarer		3,492.	
3. Bøger og Undervisningsapparater		800.	
4. Udgifter, Økonomien vedkommende:			
a. Elevernes Bespisning, Vask, Beklædning samt Sygepleje	Kr. 25,000.		
b. Bygningens Renovation og Rengøringsapparater	600.		
c. Inventariesager og deres Istandsættelse	800.		
d. Brændsel og Belysning	1,200.		
e. Leje af Skolebygningen m. m.	3,045.		
		30,645.	
5. Kasse- og Regnskabsvæsenet		500.	
6. Skatter og Afgifter		50.	
7. Ekstraudgifter		2,000.	
8. Til konfirmerede Elevers Anbringelse i Haandværkslære		400.	
I alt Udgift...		64,887.	
Indtægten er anslaaet til...		20,000.	
Altsaa Tilskud af Statskassen (anslaas)...			44,887.

C. 4. Den kongelige Døvstummeskole i Nyborg:

Indtægter:			Kr.	
1. Betaling for Elever			24,000.	
Udgifter:			Kr. Ø.	
1. Lønninger			27,700.	
2. Honorarer			8,557. 60	
hvoraf midlertidigt 1,562 Kr. 40 Ø.				
3. Bøger og Undervisningsapparater			1,000.	
4. Udgifter, Økonomien vedkommende:				
a. Elevernes Bespisning, Beklædning, Sygepleje og Vask	Kr. 32,325.			
b. Bygningens Vedligeholdelse	900.			
c. Bygningens Renholdelse, Rengøringsapparater, Renovation og Haveudgifter	1,300.			
At overføre...		34,525.	37,257. 60	5,323,774. 83	1,417,978. 66

	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	34,525.	37,257. 60	5,323,774. 83	1,417,978. 66	
d. Inventariesager og deres Vedligeholdelse samt Udgifter til Drengenes Haandgerningsskole	1,100.				
e. Brændsel og Belysning	3,000.				
		38,625.			
5. Kasse- og Regnskabsvæsenet.....		500.			
6. Skatter og Afgifter		600.			
7. Ekstraudgifter		2,540.			
8. Til konfirmerede Elevers Anbringelse ..		600.			
I alt Udgift...		80,122. 60			
Indtægten er anslaaet til...		24,000.			
Altsaa Tilskud af Statskassen (anslaas)...			56,122. 60		
C. 5. Fripladser eller Pladser for modereret Betaling i den af Frøken Therese Madsen forestaaede Døvstummeskole i København			1,000.		
C. 6. Honorar og Kontorholdsgodtgørelse til Direktøren for de kongelige Døvstummeinstitutter.....			2,500.		
C. 7. Tilskud til Foreningen til Gavn for døvstumme, oplærte efter Talemetoden.....			600.		
C. 8. Til O. A. Møllers Helbredelseskursus for Stammen og andre Talefejl.....			300.		
C. 9. Til døvstumme Pigers Uddannelse til og Anbringelse i praktisk Virksomhed.....			8,000.		
C. 10. Aarlig Understøttelse til Lærere og Funktionærer ved det nedlagte Kellerske Institut for uegentlig døvstumme			2,050.		
C. 11. Til Instituttet for talelidende ..... hvoraf midlertidigt 1,000 Kr.			11,600.		
C. 12. Tilskud til Tandlæge i Aarhus, Professor E. Warmings Klinik for ubemidlede Ganespaltepatienter i Jylland. 2den Del af en 3-aarig Bevilling paa 4,500 Kr. aarlig			4,500.		
C. 13. Rejseunderstøttelser til Abnormskolernes Lærere og Lærerinder			2,000.		
D. Det kongelige Blindeinstitut:					
Indtægter:		Kr.			
1. Kontingent af Elever.....		4,000.			
2. Ved Salg af Elevernes Arbejder.....		1,000.			
I alt Indtægt...		5,000.			
Udgifter:		Kr.			
1. Lønninger.....		37,025.			
2. Honorarer..... hvoraf ekstraordinært 200 Kr.		18,951.			
At overføre...		55,976.	5,412,447. 43	1,417,978. 66	

Nr. 52. 1ste April		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
	Overført...		55,976.		5,412,447. 43		1,417,978. 66
	3. Pensioner		4,306. 66				
	4. Bøger, Noder, Undervisningsapparater og Materiel		7,715.				
	hvoraf ekstraordinært 815 Kr.						
	5. Udgifter, Økonomien vedkommende:	Kr.					
	a. Bespisning, Beklædning og Vask til Elever samt Bespisning og Vask til Funktionærer og Tyende	40,000.					
	b. Sygepleje	3,000.					
	c. Bygningsvedligeholdelse	5,000.					
	d. Inventariets Vedligeholdelse	4,280.					
	hvoraf ekstraordinært 680 Kr.						
	e. Renovation og Rengøringsapparater	1,800.					
	f. Brændsel	4,500.					
	g. Belysning	2,400.					
			60,980.				
	6. Skatter og Afgifter		1,800.				
	7. Kontorhold for Bestyrelsen og Kontorrekvisitter		700.				
	8. Ekstraudgifter ved Instituttet		3,900.				
	9. Til Gavn for afgaaede Elever:						
	a. Til Tilvejebringelse af Musikalier i det Brailleske Nodesystem	Kr. 1,500.					
	b. Til fortsat musikalsk Uddannelse af musikalsk begavede blinde efter deres Afgang fra Instituttet	1,200.					
	c. Til Huslejehjælp for de under b. nævnte blinde	500.					
	d. Til Uddannelse af 2 af Instituttets forhenværende Elever i Massage m. m.	500.					
	e. Til videre Uddannelse af Haandværkselever	1,800.					
			5,500.				
	10. Forskolen:	Kr.					
	a. Honorarer	4,200.					
	b. 1. Bespisning, Beklædning og Vask til Elever samt Bespisning og Vask til Funktionærer og Tyende	Kr. 17,800.					
	2. Sygepleje	2,350.					
	3. Bygningsvedligeholdelse	2,000.					
	At overføre...	22,150.	4,200.	140,877. 66	5,412,447. 43		1,417,978. 66

	Kr.	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	22,150.	4,200.	140,877. 66	5,412,447. 43	1,417,978. 66	
4. Inventariets Vedligeholdelse	1,450.					
5. Renovation og Rengøringsapparater	600.					
6. Brændsel	3,000.					
7. Belysning	600.					
8. Skole- og Arbejdsrekvisitter	250.					
		28,050.				
c. Skatter og Afgifter		325.				
d. Ekstraudgifter		2,400.				
			34,975.			
I alt Udgift ...			175,852. 66			
Indtægten er anslaaet til...			5,000.			
Altsaa Tilskud af Statskassen (anslaas)...				170,852. 66		
E. Til Foreningen til at fremme blindes Selvvirksomhed...				10,000.		
F. a. Til Fripladser i Selskabet Kædens Asyl for blinde			Kr. 2,000.			
b. Tilskud til Selskabet Kædens Arbejds- og Forsørgelsesanstalt for blinde Kvinder			6,000.	8,000.		
G. a. Til uformuende aandssvages Undervisning og Forplejning i Anstalterne.....			Kr. 605,100.			
Ministeriet bemyndiges til, uanset Bestemmelsen i Lov Nr. 21 af 21. Februar 1902 § 11, 1ste Stykke, at tillade, at Betalingen for 100 af de paa hver af de to bestaaende Aandssvageanstalter optagne Alumner, for hvem der kun betales 400 Kr. aarlig, den 1. April 1908 forhøjes til 600 Kr. aarlig, og at Betalingen fremdeles hvert Aar forhøjes for yderligere 100 Alumner ved hver Anstalt til 600 Kr., indtil Kontingentet for alle Alumner er 600 Kr. aarlig.							
b. Til aandssvages Anbringelse i Familiepleje under Anstalternes Tilsyn			20,000.			
c. Andre Udgifter til Aandssvagevæsenet, anslaas			6,000.			
d. Til „Samfundet, der antager sig vanføre og lemlæstede“ og „Hjemmet for vanføre“ ...			98,000.	729,100.		
H. a. Vajsenhuset i København			2,600.			
b. Understøttelse til forskellige Børnehjem ...			52,400.			
At overføre...			55,000.	6,330,400. 09	1,417,978. 66	

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	55,000.	6,330,400. 09	1,417,978. 66
	c. Tilskud til Foreningen til Oprettelse af Landbrugskolonier for Børn	7,500.		
	d. Til de danske Plejehjemsforeninger.....	51,000.	113,500.	
I.	a. Honorar i Henhold til Lov af 29. Marts 1904 § 31 til Formanden for Censorerne ved den afsluttende Prøve for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen	3,000.		
	b. Honorar for Tilsyn med Sangundervisningen	2,400.		
	c. Honorar for Tilsyn med Gymnastikundervisningen..... ..... heraf ekstraordinært som 3die Del af en foreløbig for 3 Aar given Bevilling paa 6,000 Kr.	12,200.		
	d. Til Fremme af Indførelse af ordnede Lege for skolesøgende Børn. 1ste Del af en ny 3aarig Bevilling.....	12,000.		
	e. Til Foreningen til Skolehygiejnens Fremme	300.		
	f. Til Foreningen „Skolehaven“	2,200.	32,100.	
K.	a. Til Statens Lærerhøjskole..... heraf ekstraordinært 3,000 Kr. og ekstraordinært for 3 Aar (1ste Aar) 500 Kr.	146,600.		
	b. Til Tegnelærerkursus..... heraf 10,000 Kr. ekstraordinært for 5 Aar.	40,000.		
	c. Til korte Kursus i Gymnastik med Bifag.. heraf ekstraordinært 600 Kr. (til Gymnastiklærere ved højere Almenskoler) og 3,200 Kr. i 5 Aar (1ste Aar) til Instruktionskursus.	17,700.		
	d. Til Landbrugskursus for Folkeskolens Lærere	3,000.		
	e. Til Naturlærekursus paa Karise Højskole..	2,000.		
	f. Til Dansk Skoleforenings Kursus	3,000.		
	g. Friskoleforeningens Kursus	1,000.		
	h. Kursus paa Universitetet for ældre Højskolelærere.....	5,300.		
	i. Kursus paa Askov Højskole for yngre Højskolelærere.....	3,000.		
	k. Til Rejseunderstøttelser for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen.....	12,000.		
	l. Til Folkehøjskolers og tekniske Skolers Forsyning med Læremidler..... deraf 1,500 Kr. ekstraordinært for 3 Aar (1ste Aar) til Husholdningsskoler.	7,500.		
	At overføre...	241,100.	6,476,000. 09	1,417,978. 66

	Kr.	Kr. ø.	Kr. ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	241,100.	6,476,000. 09	1,417,978. 66	
m. Til Folkeskoler som Hjælp til Anskaffelse af Læremidler	5,000.			
n. Til Kursus for Religionslærere	600.			
		246,700.		
L. Til Understøttelse af bestaaende Fortsættelsesskoler paa Landet, der ikke drives af offentlig ansatte Lærere, kan uddeles		12,000.		
M. a. Tilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler i Henhold til Lov af 17. Januar 1908 anslaas	Kr. 150,000.			
Der tillægges Roskilde, Tommerup og Krabbesholm Højskoler samt Korinth Landbrugsskole Godkendelse som berettigede til Understøttelse i Henhold til Loven af 23. Maj 1902, jfr. Lov af 17. Januar 1908.				
b. Til den udvidede Folkehøjskole i Askov...	11,500.			
c. Til Ladelund og Dalum Landbrugsskoler til Mejeriundervisningens Fremme	6,000.			
d. Til Fagralid Højskole paa Bordø paa Færøerne: 1ste Del af en ny 2-aarig Bevilling paa 900 Kr. aarlig paa Betingelse af, at der for samme Tidsrum af de under Færøernes Lagting sorterende Midler ydes Skolen et aarligt Tilskud af mindst 300 Kr.	900.			
e. Til Elever ved Folkehøjskoler og Landbrugsskoler, indtil	253,200.			
Heraf 1,000 Kr. som Tilskud til Tune Landbrugsskole, 700 Kr. som Tilskud til Lyngby Landbrugsskole, 500 Kr. som Tilskud til Malling Landbrugsskole, 500 Kr. som Tilskud til Ødum Landbrugsskole og 500 Kr. som Tilskud til Høng Landbrugsskole, til Understøttelser for saadanne, som maatte ønske paa en af nævnte Skoler at gennemgaa et Kursus i Landbrug ud over 6 Maaneder.				
f. Til Understøttelse af trængende Elever ved anerkendte Husholdningsskoler	10,000.			
g. Til Højskoleforeningens Understøttelseskasse, indtil	10,000.			
h. Til Tilsyn med:				
1) Folkehøjskoler og Landbrugsskoler	9,000.			
2) Husholdningsskoler	2,000.			
i. Til Understøttelse af Underofficerer til Ophold paa Folkehøjskoler. Tredie Del af en 3-aarig Bevilling paa 10,000 Kr. aarlig	10,000.			
At overføre...	462,600.	6,734,700. 09	1,417,978. 66	

Nr. 52. 1ste April		Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	462,600.	6,734,700. 09	1,417,978. 66
	k. Til Understøttelse af trængende Elever ved Folkehøjskoler og Landbrugsskoler, der endnu ikke have opnaaet Godkendelse i Henhold til Lov af 23. Maj 1902	10,000.		
	l. Tilskud til Landbrugsskolen for døvstumme hvoraf 1,500 Kr. til Understøttelser til ubemidlede Elever.	4,000.		
			476,600.	
	N. a. Tilskud til cand. theol. J. Borups Læreanstalt	5,000.		
	b. Tilskud til Forhaabningsholms Højskole, efter de for Tilskud til anerkendte Højskoler i Henhold til Lov Nr. 88 af 23. Maj 1902 § 2 gældende Regler anslaas	4,000.	-	
			9,000.	
	O. Til dansk Skolemuseum i København ..... Heraf ekstraordinært 2,400 Kr.		12,800.	
	P. a. Udvalget for Folkeoplysnings Fremme til Udbredelse af dets Skrifter m. v.....	Kr. 20,000.	Kr.	
	Forhøjes ekstraordinært med ...	10,350.		
			30,350.	
	b. 1. Understøttelser til Folkebogsamlinger...		31,600.	
	2. Understøttelser til Bogsamlinger for Børn i Folkeskolen		11,000.	
	3. Understøttelser til Bogsamlinger for Lærere i Folkeskolen		7,000.	
			79,950.	
	Q. Tilskud til Færøernes Skolevæsen:		Kr.	
	1. Deputat til Skolevæsenet paa Færøerne ...		224.	
	2. Tilskud til Færøernes Mellem- og Realskole, anslaas		7,500.	
	3. Tilskud til Lønninger for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen paa Færøerne i Henhold til Lov af 7. Marts 1902:	Kr.		
	a. Til Begyndelseslønninger, anslaas	9,000.		
	b. Til Løntillæg, anslaas.....	8,000.		
			17,000.	
	4. a. Udgift i Henhold til Lov om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Folkeskolen paa Færøerne (anslaas)	Kr. 500.		
	b. Pensionstilskud til afdøde Andenlærer ved Thorshavns Realskole O. P. Effersøs Enke Margrethe, f. Djurhus	300.		
	c. Pensionstilskud til fhv. Førstelærer ved Thorshavn Realskole Louis Bergh.....	1,000.		
	At overføre...	1,800.	24,724.	7,313,050. 09	1,417,978. 66

	Kr.	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	1,800.	24,724.	7,313,050. 09	1,417,978. 66	
d. Pensionstilskud til fhv. Førstelærer ved Thorshavns Kommuneskole H. C. Petersen	200.				
e. Understøttelse til Haandgerningslærerinde Frk. Else Debes til en Uddannelsesrejse til København..	300.				
		2,300.			
5. Tilskud til Lærerskolen i Thorshavn, anslaas		3,100.			
6. Til Inspektion af de i Bygderne oprettede Skoler, anslaas		200.			
7. Til Fremme af Aftenskoleundervisning....		300.			
8. Tilskud til Undervisningens Fremme i Bygderne		4,000.			
			34,624.		
				7,347,674. 09	

V. Kunstanstalter og Samlinger:

A. Det kongelige Akademi for de skønne Kunster:

1. Akademiet:

Indtægter:	Kr.
1. Renter af Legaterne.....	1,400.
2. Renter af Kapitalformuen	2,786.
3. a. For Adgang til Akademiets Skoler og for Afgangsprøver	7,000.
b. For Adgang til og Eksamensbeviser fra den bygningstekniske Skole.....	5,300.
4. Adskillige Indtægter	40.
I alt Indtægt...	16,526.

Udgifter:	Kr.	Kr.
1. Lønninger:		
a. Pensionsberettigede Lønninger.....	16,400.	
b. Medhjælpssummen med senere Forhøjelser	39,650.	
Midlertidig Forhøjelse	1,400.	
		57,450.
2. Præmier og Medailler		3,000.
3. Kunstsager og Bøger		8,500.
4. Skoleraadets Udgifter..... deraf 500 Kr. midlertidig Forhøjelse.		24,050.
5. Brændsel og Belysning til Akademiet og Skolen		13,568.
6. Bygnings- og Haandværksregninger samt Skatter		3,600.
At overføre...		110,168. .... 8,765,652. 75

Nr. 52. 1ste April.

	Kr.	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Overført...	110,168.	.....	.....	8,765,652. 75
7. Godtgørelse for Professor- og Medlemsboliger samt 2 Huslejeunderstøttelser	9,000.			
8. Til Aarsfest, Livréer m. m.....	1,910.			
9. Ubestemte og adskillige Udgifter	2,220.			
10. Ekstraordinært som 2den Del af en 3-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig til Indkøb af Maler N. Fristrups Studier.....	1,000.			
11. Til en dansk Arkæologs Ophold ved det franske arkæologiske Institut i Athen..... ...	450.			
I alt Udgift...	124,748.			
Indtægten er anslaaet til...	16,526.			
Altsaa Statskassens Bidrag til Akademiet..		108,222.		
2. Stipendiefonden		16,000.		
			124,222.	
B. Kunstsamlingerne:				
a. De danske Kongers kronologiske Samling paa Rosenborg Slot:	Kr.	Kr.		
1. Lønning for Direktøren.....	400.			
2. Til Lønninger og Livrépenge for 2 Bude	1,680.			
3. Til Samlingens Vedligeholdelse og Forøgelse	2,000.			
		4,080.		
b. De øvrige Samlinger:				
1. Lønninger:	Kr. Kr.	Kr.		
a. Pensionsberettigede	9,500.			
hvoraf 1,500 Kr. som personligt Tillæg. Midlertidig Forhøjelse	7,900.			
	17,400.			
b. Medhjælpssummen ...	63,928.			
Heraf ekstraordinært 2,000 Kr.		81,328.		
2. Til de enkelte Samlingers Vedligeholdelse og Forøgelse.....		75,500.		
hvoraf ekstraordinært for i Aar 3,000 Kr. til Indkøb til den kongelige Kobberstiksamling og 5,000				
At overføre...		156,828.	4,080.	124,222. 8,765,652. 75

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52.
Overført...	156,828.	4,080.	124,222.	8,765,652. 75	1ste April.
Kr. til Anskaffelse af Afstøbninger til den kongelige Skulptursamling. Man kan paa denne Konto overføre fra et Finansaar til et andet som disponibel Beholdning indtil 5,000 Kr.					
3. Til Samlingernes Forevisning og Inventarium	26,721.				
Ekstraordinært til Nationalmuseets I. Afdeling	4,000.				
Ekstraordinært til Nationalmuseets II. Afdeling	1,000.				
4. Til Brændsel, Rengøring, Skatter og løbende Udgifter	27,260.				
5. Forskellige og tilfældige Udgifter, derunder overordentlige Tilskud til de enkelte Samlinger og for Danefæ	11,186. 50				
Man kan paa denne Konto overføre fra et Finansaar til et andet som disponibel Beholdning indtil 4,000 Kr. og mod behørig Forklaring i Regnskabsoversigten overskride Kontoen med et lige saa stort Beløb, som likvideres med mindst 1,000 Kr. aarlig.					
Af de under Konti 1. b.—5. opførte Summer kan der ikke udredes Honorarer til de af Konto 1. a. lønnede Embedsmænd; ej heller kan nogen Del af de under Konti 2.—5. bevilgede Summer anvendes til en Forøgelse af de Assistenterne tildelte Lønninger.		226,995. 50			
c. Tilskud til Aarhus, Odense, Aalborg, Randers, Ribe, Lolland-Falsters og Bornholms Kunstmuseer		19,000.			
d. Tilskud til Aarhus, Aalborg, Randers, Odense, Viborg, Ribe, Lolland-Falsters, Vendsyssels og Bornholms historiske Museer samt til Museet paa Koldinghus m. m.....		11,300.			
e. Tilskud til Afholdelsen af Kunstudstillinger i Provinsbyerne.....		5,000.			
			266,375. 50		
		At overføre...	390,597. 50	8,765,652. 75	

Nr. 52. 1ste April.			Kr. Ø.	Kr. Ø.
		Overført...	390,597. 50	8,765,652. 75
C. Det kongelige Teater og Kapel:				
A. Til Teaterbygningen:	Kr.	Kr.		
1. Kommuneafgifter (anslaas).....	8,000.			
2. Teaterbygningens Vedligeholdelse	10,000.			
		18,000.		
B. Til Driften:				
Fra 1. Juli 1909 til 30. Juni 1910	Kr.			
det faste Tilskud	125,000.			
Teaterbestyrelsens Lønning fra 1. April 1909 til 31. Marts 1910...	12,000.			
		137,000.		
			155,000.	
VI. Tilskud til Videnskab og Kunst i Almindelighed:				545,597. 50
A. Til videnskabelige Formaals Fremme samt til Understøttelse af Videnskabsmænd og Kunstnere:		Kr. Ø.		
1. Livsvarige Hædersgaver		10,000.		
2. Faste Understøttelser		79,466. 67		
3. Treaarige Understøttelser.....		6,500.		
4. Midlertidige Understøttelser:	Kr.			
a. Til Tidsskrifter og Selskaber...	41,800.			
b. Andre Understøttelser	23,800.			
Heraf ekstraordinært 800 Kr.		65,600.		
5. a. Rejseunderstøttelser til Videnskabsmænd og Kunstnere		18,500.		
b. Rejseunderstøttelser til Lærere og Lærerinder.....		13,000.		
Heraf 5,000 Kr. som 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 5,000 Kr. aarlig.				
		193,066. 67,		
som udredes af Sorø Akademi.				
B. Udgifter til videnskabelige Institutters og Kunstanstalters Bygninger, for saa vidt de afholdes af Statskassen:				
1. Til Hovedistandsættelser			3,705. 89	
2. Til Vedligeholdelse			22,870.	
Heraf ekstraordinært 3,495 Kr.				
3. Vedligeholdelsesudgifter og Skatter m. v., vedrørende Kunstudstillingsbygningen ved Charlottenborg Slot....			3,075.	
4. Til Vedligeholdelsesudgifter og Skatter m. v., vedrørende den af Universitetets kemiske Laboratorium tidligere benyttede Ejendom i Ny Vestergade, anslaas.....			2,180.	
				31,830. 89
VII. a. Tilskud til Frederiks Hospital			659,082. 44	
Herunder ekstraordinært til fri Kur og Pleje for Patienter udenfor København indtil 70,000 Kr.				
b. Tilskud til Rigshospitalets Drift			91,600.	
				750,682. 44
		At overføre ..	.....	10,093,763. 58

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
	Overført...	.....	10,093,763. 58	
VIII.	Tilskud til Fødsels- og Plejestiftelsen	.....	247,115. 49	
IX.	Tilskud til Universitetet.....	.....	743,018. 44	
X.	Tilskud til den polytekniske Læreanstalt.....	.....	329,355. 27	
XI.	Tilskud til Tandlægeskolen.....	.....	26,400.	
	Heraf ekstraordinært 7,000 Kr.			
XII.	Den farmaceutiske Læreanstalt:			
	Indtægter:			
	1. Rekognitioner af Apotekerprivilegier (anslaas) ..... Kr. 3,500.			
	2. Betaling for Afbenyttelse af Læreanstaltens Forelæsninger og Øvelser (anslaas) 15,300.			
	Det disponible Beløb af Eksamenskendelsen for den farmaceutiske Kandidateksamen bliver at oplægge til Dannelse af en Fond, om hvis Anvendelse nærmere Bestemmelse forbeholdes.			
	I alt Indtægt... 18,800.			
	Udgifter: Kr.			
	1. Lønninger ..... 31,700.			
	2. Laboratoriernes Drift og Samlingernes Vedligeholdelse..... ..... 12,360.			
	3. Brændsel og Belysning..... 2,800.			
	4. Skatter og Reparationer..... 2,420.			
	5. Kontorudgifter og Rengøring..... 2,480.			
	51,760.			
	Indtægten er anslaaet til... 18,800.			
	Til Dækning af Resten anslaas...	.....	32,960.	
XIII.	Til Anskaffelse af Skriv- og Trykpapir til Statstjenestens forskellige Brug anslaas..... 60,000 Kr., som forventes dækket ved Salget af Papir.			
	Under denne Konto kan anvendes et Beløb til Honorar for Revision af Regnskaberne angaaende Anskaffelsen og Forhandlingen af bemeldte Papir saavel som Regnskaberne angaaende Ministeriernes Udgifter til Tryksager.			
XIV.	Tilskud til Statens højere Almenskoler.....	.....	415,370. 14	
	I alt Udgift...	.....	11,887,982. 92	

Nr. 52.
1ste
April.

De under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Institutter med særlige Fonds.

1. Universitetet.

			Kr. Ø.
	Indtægt:		
1.	Jordebogs- og Tiendeindtægternes Overskud:		
	Indtægter:		
	a. Jordebogsafgifter (Arvefæste-, Fæste- og Forpagtningsafgifter)	Kr. Ø. 129,350. 14	
	b. Rekognitioner	3,000.	
	c. Indtægt af Fredskovene	800.	
	d. Tiendeindtægter	65,109. 83	
	e. Forskellige Indtægter	1,476. 98	
	Tilsammen Indtægt.	199,736. 95	
	Udgifter:		
	a. Kongelige Skatter og Afgifter, derunder indbefattet den tidligere Seminariefondsafgift. Kr. 7,950.		
	b. Bondefogedlønninger 288.		
	c. Andre Udgifter ved Godset og i Anledning af Tiendeopkrævningen 200.		
	d. Udgifter ved Universitetets 13 Landsbykirker udenfor de egentlige Bygningsudgifter 3,500.		
	e. Til Kirkernes Forskønnelse efter Konsistoriums Bestemmelse 1,200.		
	Tilsammen Udgift...	13,138.	
	Overskud...		186,598. 95
2.	Studieskat og Katedratikum		9,174. 43
3.	Indtægter af Almanakprivilegiet		78,090.
4.	Renter af nogle Legater		4,672. 26
5.	Jordskyldspenge		456. 21
6.	Overskud af Eksamens- og Immatrikulationsgebyrer samt Dekanatsindtægter		3,000.
7.	Afgiften for Bestyrelsen af Universitetets Legater		2,650.
8.	Bidrag til Kvæsturudgifter		2,960.
9.	Tilfældige Indtægter		50.
	Enhver Afgift af de af Konsistorium udfærdigede Kaldsbreve for Skolelærere bortfalder.		
10.	Renter af Tiendeafløsningssummer		15,200.
11.	Tilskud af Statskassen (anslaas)		743,018. 44
	I alt Indtægt...		1,045,870. 29

Kr. Ø. Nr. 52. 1ste April.

Udgift:

1. Lønninger og Honorarer:				
a. Efter Lov af 12. April 1892 § 5 til de normerede Professorer			Kr. Ø. 275,350.	
b. Efter Lov af 12. April 1892 §§ 2 og 6 med senere Forhøjelse til de ordinære Docenter under det lægevidenskabelige Fakultet			10,000.	
c. Efter Lov af 23. Maj 1902 §§ 1—3 (Universitetets Andel)		Kr. Ø. 11,000.		
Efter Lov af 12. April 1892 § 7		11,200.		
Efter Lov af 25. April 1907 § 1		17,300.		
			39,500.	
d. Efter Lov af 23. Maj 1902 § 4 Universitetets Andel af den deri anførte samlede Lønningssum for de ved Universitetskvæsturen og Sorø Akademis Kontor i Sorø ansatte Bestillingsmænd og Betjente med senere Forhøjelse		5,013. 34		
Efter Lov af 12. April 1892 § 8 Universitetets Andel af den deri anførte samlede Lønningssum, med senere Forhøjelser		114,928.		
hvoraf 600 Kr. som 4de Del af en 4-aarig Bevilling paa 600 Kr. aarlig og 600 Kr. som 3die Del af en 4-aarig Bevilling paa 600 Kr. aarlig, forhøjes yderligere med		4,780.		
Efter Lovene af 14. April 1893 § 2 og 25. April 1907 til Universitetsbiblioteket		25,933. 33		
forhøjes yderligere med		1,100.		
			151,754. 67	
e. Efter Lov af 12. April 1892 § 9 Universitetets Andel af den samlede Sum, 5,000 Kr., til Honorarer, med senere Forhøjelser			9,400.	
f. Efter Lov af 12. April 1892 § 10:				
Til de faste Censorer ved Universitetets Embedseksamina		Kr. 17,600.		
Forhøjet ved Finansloven for 1894—95 midlertidig med		3,600.		
Forhøjet ved Finansloven for 1906—07 midlertidig med		1,600.		
		22,800.		
Til Censorer ved Skoleembedseksamina og Tillægseksamen efter Anordn. af 25. Oktober 1883 (anslaaet)		5,000.		
			27,800.	
				513,804. 67
			At overføre...	513,804. 67

Nr. 52. 1ste April.

		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
	Overført...			513,804.	67
2.	19 Huslejeportioner, nemlig 18 Huslejeportioner à 1,200 Kr., hvoraf 5 Huslejeportioner som personligt Tillæg henholdsvis til Professorerne Vilh. Thomsen, Buhl, Bloch, Pontoppidan og Løffler og 1 ekstraordinær til Professoren i Anatomi som Vederlag for Inddragning af hans Embedsbolig, samt 1 Huslejeportion paa 400 Kr. til Professor Rostgardianus			22,000.	
3.	Til de med Universitetet forbundne videnskabelige Samlinger og Laboratorier, efter Fradrag af de under Udgiftspost 1. c. og d. optagne Lønninger, nemlig:				
a.	Biblioteket			20,438.	
	Heraf 1,900 Kr. som 5te Tilskud af en Bevilling, foreløbig for 5 Aar, til Udarbejdelsen af en alfabetisk Katalog og Fornyelse af Realkatalogen.				
b.	Den botaniske Have	Kr. 55,030.			
	Heraf 1,500 Kr. som Tilskud til plantefysiologiske Undersøgelser og 700 Kr. som midlertidigt Tilskud samt 1,000 Kr. som 3die Del af en 5-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig til Forhøjelse af det nævnte Tilskud til plantefysiologiske Undersøgelser.				
	Ekstraordinært	5,840.			
	Heraf 2,400 Kr. som 1ste Del af en 5-aarig Bevilling paa 2,400 Kr. aarlig til Ordningsarbejder ved Universitetets botaniske Museum.				
				60,870.	
c.	Det forenede grevelige Moltkeske, Universitetet tilhørende, zoologiske Museum og det kongelige naturhistoriske Museums zoologiske Afdeling			14,245.	
	Museumsraadet bemyndiges til paa denne Konto at overføre fra et Finansaar til et andet som disponibel Beholdning indtil 1,100 Kr. og til imod behørig Forklaring i Regnskabsoversigten at overskride Kontoen med et lige saa stort Beløb, som likvideres med mindst 275 Kr. aarlig.				
d.	Det mineralogisk-geognostiske Museum	Kr. 6,280.			
	Ekstraordinært	3,950.			
	som 2den Del af en Bevilling paa i alt 7,900 Kr., fordelt paa 2 Aar, til Anskaffelse af Skuffedarier og Glasskabe som Forøgelse af Museets Inventar.				
				10,230.	
e.	Universitetets kemiske Laboratorium	8,000.			
	Ekstraordinært	11,673.			
				19,673.	
f.	Det astronomiske Observatorium			3,257.	44
g.	Det fysiologiske Laboratorium			3,500.	
	At overføre...			132,213.	44
				535,804.	67

		Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52. 1ste April.
	Overført...	132,213. 44	535,804. 67
	Bestyreren bemyndiges til paa denne Konto at overføre fra et Finansaar til et andet som disponibel Beholdning indtil 200 Kr. og til mod behørig Forklaring i Regnskabsoversigten at overskride Kontoen med et lige saa stort Beløb, som likvideres med mindst 50 Kr. aarlig.		
h.	Det normal-anatomiske Museum	4,106. 14	
i.	Det patologisk-anatomiske Institut	3,626. 16	
	Heraf 600 Kr. som 4de Bidrag af et 4-aarigt Tilskud paa 600 Kr. aarlig til Rekonstruktion af Instituttets Museum og Studiesamlinger.		
k.	Den kirurgiske Instrument- og Bogsamling	1,000.	
l.	Det farmakologiske Institut	2,000.	
m.	Det statistiske Laboratorium	2,600.	
n.	Laboratoriet for medicinsk Bakteriologi	4,700.	
	Heraf 1,800 Kr. som 3die Del af et 4-aarigt Tilskud til Bestridelse af forøgede Udgifter ved Laboratoriet.		
o.	Det psykofysiske Laboratorium	600.	
p.	Det filologisk-historiske Laboratorium	3,500.	
q.	Det hygiejniske Laboratorium	1,500.	
r.	Til medico-fysiske Øvelser	5,150.	
s.	Det geografiske Laboratorium	300.	
t.	Laboratoriet for Histologi og Embryologi	1,500.	
u.	Det teologiske Laboratorium	1,400.	
v.	Det juridiske Laboratorium	4,500.	
y.	Det matematiske Laboratorium	400.	
z.	Samlingernes Offentlighed	2,100.	
			171,195. 74
4.	Særegne Udgifter til det lægevidenskabelige Fakultet	13,670.	
	Midlertidig til Kontorudgifter ved en Tumuskandidatordning	600.	
	Ekstraordinært	500.	
			14,770.
5. a.	Udgifter ved Konsistorium	6,230.	
b.	Til Professorernes Fritryk (anslaas)	2,500.	
	Heraf anvendes mindst Halvdelen fortrinsvis til Haandbøger ved Professorernes Forelæsninger, saaledes at, hvad der ikke af Beløbet benyttes i dette Øjemed, kan anvendes efter Kontoens almindelige Bestemmelse.		
			8,730.
6.	Pensioner og Understøttelser:		
a.	Pensioner til Universitetslærere og deres efterladte	43,631. 88	
b.	Pensioner til andre pensionsberettigede	600.	
c.	Understøttelser til Universitetets Bestillingsmænd og deres efterladte	6,235.	
			50,466. 88
7. a.	Til videnskabelige Formaals Fremme:		
	1. Til Ministeriets Disposition	25,800.	
	At overføre...	25,800.	780,967. 29

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.	Kr. Ø.
	Overført...	25,800.	.....	780,967. 29
	2. Ifølge særlig Bevilling til bestemte Personer eller Øjemed	57,200.		
	Professor extraordinarius i dansk Litteraturhistorie, Dr. phil. V. Andersen, har samme oprykkende Lønning som de normerede Professorer og Ret til Pension fra den 1. April 1908 at regne.			
	Professor extraordinarius, Dr. phil. Holger Pedersens Tjenestetid i Henseende til Lønning og Pension beregnes fra 1. April 1909, som om han var bleven ansat som Professor fra den 1. April 1900 at regne.		83,000.	
	b. Udgifter til den kliniske Undervisning ved Frederiks Hospital		2,100.	
	c. Til Professoren i Oftalmologi Godtgørelse for det til Undervisningen fornødne Lokale, videnskabelige Apparater og Hospital 3,000 Kr. og til Lønning af en klinisk Assistent under Professoratet i Oftalmologi 1,200 Kr.		4,200.	
	d: Til en Docent i islandsk Historie og Litteratur		3,500.	
	Heraf personligt Tillæg 500 Kr. for Dr. phil. V. Gudmundssen.			
	e. Til en Havstation for zoologiske og botaniske Studier		1,800.	
	f. Tilskud til Dronning Louises Børnehospital		2,000.	
	g. Bidrag til poliklinisk Undervisning i Fødselsvidenskab (anslaas)		350.	
	h. 1. Vederlag til en Assistent ved den otolaryngologiske Poliklinik ved det kongelige Frederiks Hospital.....	Kr. 1,000.		
	2. Ekstraordinært. Til Assistance timevis og for 1 Aar ved det kgl. Frederiks Hospitals otolaryngologiske Poliklinik.....	596.		
			1,596.	
	i. Midlertidigt Honorar til 4 Overlæger ved Københavns Kommunehospital for at holde Praktikantklinikker for de studerende paa de dem underlagte Hospitalsafdelinger		8,000.	
	k. Til en biologisk Station ved Furesøen som 4de Del af en 10-aarig Bevilling:	Kr.	Kr.	
	a. Honorar til Stationens Leder	2,500.		
	b. Til Stationens Drift og Vedligeholdelse	2,900.		
		5,400.		
	Ekstraordinært.....	300.		
			5,700.	
	l. Til Udgifter ved det psykiatriske Laboratorium paa Kommunehospitalet (hvoraf 1,200 Kr. til Lønning for en Assistent).....		2,000.	
		At overføre...	114,246.	780,967. 29

		Kr.	Kr.
	Overført...	114,246.	780,967. 29
m.	Til Kontorhold for Udvalget for folkelig Universitetsundervisning	1,650.	
n.	Til Udgifter ved det dermatologiske Laboratorium paa Kommunehospitalet	1,000.	
o.	Honorar til Professor i Retslægevidenskab, Dr. med. Knud Pontoppidan for Udførelsen af en Del af de retslægelige Forretninger i København 1,000 Kr. og til Vederlag til en Assistent ved Udførelsen af disse Forretninger 1,200 Kr. samt til de med Undersøgelserne og Obduktionerne forbundne Udgifter 600 Kr..	2,800.	
p.	Til en Docent i Hygiejne, som tillige er Bestyrer af det hygiejniske Laboratorium	2,400.	
q.	Midlertidig Understøttelse for Professor i romansk Sprog ogLitteratur,Dr.phil.Kr.Nyrop,til videnskabeligMedhjælp	1,800.	
r.	Til Overkirurg ved det kgl. Frederiks Hospital, Dr. med. Schaldemose som Professor ekstraordinarius i Kirurgi. Denne Professor har samme oprykkende Lønning som de normerede Professorer og Ret til Pension fra den 1. April 1908 at regne.	3,600.	
s.	Til Udgifter til Optagelse af Gymnastik som Fag ved Skoleembedseksamen, 1ste Del af en Bevilling paa 2,000 Kr. aarlig, foreløbig for 6 Aar	2,000.	
t.	Til Anskaffelse af dyrefysiologisk Undervisningsmateriel og af Apparater og Hjælpemidler til dyrefysiologiske Undersøgelser, ekstraordinært	4,000.	133,496.
8.	Kvæsturudgifter med Undtagelse af Lønninger		7,960.
9.	a. Egentlige Bygningsudgifter:		
	1. Vedligeholdelsesudgifter, derunder 800 Kr. i Vederlag for Afløsning af Pligtarbejde til Kirkerne	Kr. 35,160.	
	2. Hovedistandsættelser	59,283.	94,443.
	b. 1. Skatter og Afgifter m. v.	10,100.	
	2. Brændsel, Belysning og Inventarium	11,304.	
	3. Undervisningsmateriale	500.	
	4. Dekorationsarbejde	1,200.	23,104.
			117,547.
10.	Forskellige løbende og ekstraordinære Udgifter		4,300.
11.	Til Regnskabsoversigtens Trykning (anslaas)		500.
12.	Til Universitetets Repræsentation paa den 16de internationale medicinske Kongres i Budapest i Sommeren 1909		500.
13.	Til Universitetets og dets zoologiske Museums Repræsentation ved Mindefesten i Cambridge paa 100-Aarsdagen for Darwins Fødsel		600.
	I alt Udgift...		1,045,870. 29

Nr. 52. 1ste April.

II. Kommunitetet.

Indtægt:

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
1.	Jordebogs- og Tiendeindtægternes Overskud:		
	Indtægter:		
	a. Jordebogsafgifter (Arvefæsteafgifter)	36,294. 01	
	b. Tiendeindtægter	143,084. 83	
	c. Forskellige Indtægter, navnlig Rekognitioner	700.	
	Tilsammen Indtægt	180,078. 84	
	Udgifter:		
	a. Kongelige og kommunale Skatter og Afgifter samt den tidligere Seminariefondsafgift	11,960.	
	b. Bondefogedløn	76.	
	c. Andre Udgifter ved Godset og i Anledning af Tiendeopkrævningen	100.	
	d. Tienderefusioner	470. 55	
	Tilsammen Udgift	12,606. 55	
	Overskud		167,472. 29
2.	Renter af Kapitalformuen		262,450.

Ministeriet bemyndiges til at udlaane indtil 300,000 Kr. til Studenterforeningen i København mod 1. Prioritet i Foreningens nyopførte Ejendom og 3 pCt. aarlig Rente, dog saaledes, at Laanet er opsigeligt fra Studenterforeningens Side med $^1/_2$ Aars Varsel til en Termin og fra Kommunitetets Side med $^1/_4$ Aars Varsel til en Termin, og at den aarlige Rente, tidligst fra Udgangen af den første Marts Maaned efter Femaarsdagen for Indflytningen i den nye Ejendom, kan forhøjes efter en Ministeriet ved Finansloven dertil given Bemyndigelse.

I alt Indtægt		429,922. 29

Udgift:

		Kr.	Kr. Ø.
1.	Til direkte Understøttelse og Anvendelse for de studerende, deriblandt saadanne polytekniske Eksaminander, som med fortrinlig Flid og Dygtighed arbejde paa deres videnskabelige Uddannelse		157,100. 50
	De under denne Udgiftspost i Finansaaret 1889—90 tilkomne 25 nye Kommunitetsstipendier kunne ogsaa efter deres 5te Bortgivelse fremdeles indtil videre bibeholdes.		
2.	Andre Understøttelser:		
	a. Til Understøttelser for saadanne, der først i en fremrykket Alder have bestemt sig for Studeringer, og som ved en Forberedelses- eller Fageksamen have givet sikkert Haab om god Fremgang	7,500.	
	b. Til Understøttelser dels for studerende, — derunder Kvinder, — som ikke have Adgang til de egentlige Universitetsstipendier, dels for saadanne akademiske Borgere i de første Universitetsaar, som have nydt eller kunde have nydt Understøttelse af Konto a.	42,000.	
	At overføre	49,500.	157,100. 50

	Overført...	49,500.	157,100. 50
	c. Til mindre Understøttelser for fattige Studenter, navnlig fra de private Skoler, i de første akademiske Aar	17,000.	
	d. Til Anskaffelse af Bøger og andre for Universitetsstudiet nødvendige Apparater for trængende studerende	6,000.	
			72,500.
3.	Kommunitetsstipendiet til Præsterne ved Trinitatis Kirke		346. 66
4.	Lønninger og Emolumenter:		
	a. Efter Lov af 23. Maj 1902 §§ 1—3 (Kommunitetets Andel)	11,000.	
	b. Efter Lov af 23. Maj 1902 §§ 4 og 6 (Kommunitetets Andel) med senere Forhøjelse.. Kr. Ø. 5,973. 33		
	Efter Lov af 12. April 1892 § 8 Kommunitetets Andel i den deri anførte samlede Lønningssum, med senere Forhøjelser .. 10,520.		
		16,493. 33	
	c. Efter Lov af 12. April 1892 § 9 Kommunitetets Andel af den samlede Sum 5,000 Kr. til Honorarer, med senere Forhøjelser.	1,400.	
	d. Brændsel til Regensens Embedsmænd og Betjente samt til Læseindretningen, Stipendiebestyrelsens Kontor og Badekamret.....	1,370.	
			30,263. 33
5.	Pensioner og Understøttelser		1,815. 35
6.	Regensens Belysning og Rengøring		2,924.
7.	a. Egentlige Bygningsudgifter: Kr. Kr.		
	1. Aarlige Vedligeholdelsesarbejder..... 6,500.		
	2. Hovedistandsættelser..... 710.		
		7,210.	
	b. 1. Skatter og Afgifter ..... 1,880.		
	2. Inventarium m. v..... 880.		
		2,760.	
			9,970.
8.	Bidrag til Kvæsturudgifter		800.
9.	Tilskud til den akademiske Skytteforening..... Hvoraf 1,600 Kr. til Gymnastik.		2,000.
10.	Ekstraordinære Udgifter, hvorunder Rejseunderstøttelser efter Konsistoriums Indstilling og Ministeriets Approbation		12,000.
11.	Til Udgivelse af et Enkelthæfte af Aarbogen for Universitetet, Kommunitetet og den polytekniske Læreanstalt for det akademiske Aar 1907—1908 (anslaas)		4,350. 44
12.	Til Regnskabsoversigtens Trykning m. m. (anslaas).....		250.
13.	Til Bearbejdelse og Offentliggørelse af Ingolf-Ekspeditionens Resultater, 13de Bidrag (4de Del af en afsluttende Bevilling paa 70,000 Kr. i alt, fordelte paa 12 Aar).....		6,000.
14.	Professor, Dr. Georg Brandes til fri videnskabelig Virksomhed....		6,000.
	At overføre...		306,320. 28

Nr. 52. 1ste April.

		Kr. Ø.
	Overført...	306,320. 28
15.	Bidrag til „Akademisk Roklub“..... Bidraget bliver kun at udbetale i de Aar, i hvilke der finder en Match Sted imellem de skandinaviske akademiske Roklubber.	300.
16.	Medicinsk Forening til dens Studiesamling. 5te Del af en ny 5-aarig Bevilling paa 200 Kr. aarlig.....	200.
	I alt Udgift...	306,820. 28
	Den beregnede Indtægt er...	429,922. 29
	Altsaa forventet Overskud...	123,102. 01

III. Den polytekniske Læreanstalt.

Indtægt:

1.	Legatrenter til den fysiske Samling.....	510. 08
2.	Indtægt for Adgangskort til Læreanstaltens Forelæsninger, Øvelser og Eksaminer.....	48,000.
3.	Erstatning for Afbenyttelse af Lokaler..... Heraf tilfalder 1,500 Kr. „Hjælpeforeningen for polytekniske Eksaminander“.	1,551.
4.	Tilskud af Statskassen (anslaas).....	329,355. 27
	I alt Indtægt..	379,416. 35

Udgift:

		Kr.	Kr.
1.	Lønninger og Honorarer:		
	a. Lønninger ifølge Lov af 8. Maj 1894 § 1 med senere Forhøjelser	62,450.	
	forhøjes med Begyndelseslønningen for 1 fast ansat Lærer i Skibbygning	3,200.	
	samt med Alderstillæg til hver af de to Professorer i Elektroteknik, Absalon Larsen og William Rung, hvis Tjenestetid som Professorer i Elektroteknik i Henseende til Lønning og Pension beregnes, som om de vare blevne ansatte som Professorer fra den 1. April 1904 at regne.....	1,200.	
			66,850.
	b. Honorarer ifølge Lov af 8. Maj 1894 § 2 efter senere Forhøjelser og Nedsættelser	19,300.	
	nedsættes med.....	2,100.	
		17,200.	
	men forhøjes med	9,200.	
			26,400.
	c. Lønning ifølge Lov af 8. Maj 1894 § 4 med senere personligt Tillæg.....		3,600.
	At overføre...		96,850.

			Kr.	Kr.
		Overført...	96,850.	
d.	Lønninger ifølge Lov af 8. Maj 1894 § 5 med senere Forandringer og Forhøjelser..	Kr. 59,284.		
	nedsættes med.....	1,800.		
		57,484.		
	men forhøjes med	4,300.		
			61,784.	
e.	Honorarer til Censorer, ordentligvis udenfor Læreanstaltens Lærerpersonale (anslaas)		14,000.	
f.	Honorarer til Repetenter.....		3,800.	
g.	Honorar for Gennemsyn af Kursusarbejder		2,100.	
				178,534.
2.	Til Læreanstaltens Laboratorier og Samlinger m. m.:	Kr.	Kr.	
a.	Det kemiske Laboratorium ..... hvoraf 400 Kr. kunne anvendes til Laboratoriets Regnskabsføring m. m.	10,400.		
	Ekstraordinært	6,000.		
			16,400.	
b.	Det teknisk-kemiske Laboratorium		5,000.	
		Kr.		
c.	Det fysisk-kemiske Laboratorium	3,000.		
	Ekstraordinært	5,500.		
			8,500.	
d.	Det gæringsfysiologiske og landboteknisk-kemiske Laboratorium.....		5,000.	
e.	Det fysiske Institut:			
	1. Instrumentsamlingens Vedligeholdelse og Forøgelse	Kr. 4,800.		
	2. Det fysiske Laboratorium..... hvoraf 400 Kr. kunne anvendes til Laboratoriets Regnskabsføring. Ekstraordinært, 3die Del af en 5-aarig Bevilling paa 140,000 Kr.....	5,600. 30,000.		
			40,400.	
f.	Det elektrotekniske Laboratorium..... hvoraf 5,000 Kr. til Nyanskaffelser.		13,000.	
g.	Maskinlaboratoriet ..... hvoraf 5,000 Kr. til Nyanskaffelser.		13,000.	
h.	Den teknologiske Samling		2,800.	
i.	Til Undervisningen i Materiallære.....		2,000.	
k.	Tegnestuen.....		1,000.	
		Kr.		
l.	Biblioteket	1,800.		
	Ekstraordinært	1,500.		
			3,300.	
m.	Til Ekskursioner		4,000.	
		At overføre...	114,400.	178,534.

Nr. 52. 1ste April.

		Kr.	Kr. Ø.
	Overført...	114,400.	178,534.
	n. Til Landmaalingsøvelser, Instrumenters Anskaffelse, Vedligeholdelse og Transport.... Kr. 5,000.		
	Ekstraordinært ..... 2,750.	7,750.	
	o. Til Anskaffelse af Modeller, Apparater og store Tegninger til Brug ved Forelæsninger:		
	1. Til Modeller og Apparater til Brug ved Forelæsninger over Opvarmning og Ventilation 400.		
	Ekstraordinært ..... 1,000.		
	1,400.		
	2. Til Modeller og store Tegninger til Brug ved andre Forelæsninger ..... 800.	2,200.	
	p. Til Raadighed ved Undervisningen i Mikroskopi og Kulturforsøg	300.	
	q. Til Udgivelse af Forelæsninger eller Lærebøger	1,500.	126,150.
3.	Bygningsudgifter:		
	a. Aarlige Vedligeholdelsesudgifter	10,000.	
	b. Hovedistandsættelser	»	10,000.
4.	Vedligeholdelse af Kedelanlæget		1,200.
5.	Skatter og Afgifter		6,200.
		Kr.	
6.	Belysning, Brændsel, Rengøring og Inventarium	35,000.	
	Ekstraordinært	2,750.	37,750.
7.	Tryknings-, Kontor- og Eksamensudgifter	6,600.	
	hvoraf 600 Kr. kunne anvendes til Kassererforretninger og Regnskabsføring m. m.		
	Ekstraordinært	2,100.	8,700.
8.	Til Understøttelse af Eksaminander, som ikke ere Studenter, til Anskaffelse af Bøger, Tegnerekvisitter og deslige		3,000.
9.	Pensioner og aarlige Understøttelser		3,802. 35
10.	Til Regnskabsoversigtens Trykning m. m. (anslaas).....		80.
11.	Ekstraordinære Udgifter		1,500.
12.	Til Udarbejdelse af Planer over Læreanstaltens Bygninger med Indtegning af Vand-, Gas-, Elektricitets- og Varmeledninger		2,500.
	I alt Udgift...		379,416. 35

IV. Sorø Akademi.

Indtægt:

		Kr. Ø.	
1.	Jordebogs- og Tiendeindtægternes Overskud:		
	Indtægter:		
	a. Planmæssige Arvefæsteafgifter og andre faste Afgifter af alle de Ejendomme, som Akademiet har solgt til Arvefæste eller fuldkommen Ejendom.....	62,944. 56	
	At overføre...	62,944. 56	

	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
Overført...	62,944.	56		
b. Afgifter af de Akademiet endnu tilhørende Ejendomme, som enten ere bortfæstede, bortforpagtede eller bortlejede	21,253.	55		
c. Tiendeafgifter, for saa vidt de ikke ere indbefattede under a.	22,558.	38		
d. Rekognitioner og andre tilfældige Indtægter	500.			
Tilsammen Indtægt...	107,256.	49		
Udgifter:	Kr.	Ø.		
a. Lønninger	2,924.	58		
b. Pensioner og Understøttelser	2,480.			
c. Forskellige Refusioner	1,199.	08		
d. Kirkernes Udgifter uden for Bygningernes Vedligeholdelse	2,683.			
e. Brandsprøjternes Vedligeholdelse og Betjening	170.			
f. Bidrag til landøkonomiske Selskaber i Sorø Egnen	400.			
g. Renter af et i Mørup Hovedgaard indestaaende Fattiglegat	160.			
h. Skatter og Kommuneafgifter	4,895.			
i. Forskellige løbende Udgifter	1,000.			
k. Ekstraordinære Udgifter	1,000.			
Tilsammen Udgift...	16,911.	66		
Overskud...			90,344.	83
2. Renter:	Kr.			
a. Af Akademiets Kapitalformue	359,744.			
b. Af Sorø Kirkes Kapital	256.			
			360,000.	
3. Lejeindtægter af Købstadejendomme			3,640.	
4. Skovindtægternes Overskud			81,083.	58
5. Kontingenter for Alumner og Elever ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt (anslaas)			47,648.	
Som ekstraordinære Gratister kan optages 2 Elever, hvis Evner gøre det ønskeligt, at de erholde Adgang til en højere Uddannelse, men hvis Forældres Formuestilstand ellers vilde udelukke dem derfra.				
6. Ekstraordinære og tilfældige Indtægter			500.	
I alt Indtægt...			583,216.	41

Udgift:

	Kr.	Ø.		
1. a. Lønninger og Honorarer:				
1. Til Lærerpersonalet ifølge Lov af 8. Maj 1908 § 4...	77,191.	66		
Herunder for Rektor til Skriveri 600 Kr., hvoraf 400 Kr. til Skriverhjælp.				
2. Efter Lov af 23. Maj 1902 §§ 1—3	11,000.			
At overføre...	88,191.	66		

Nr. 52. 1ste April.

			Kr. Ø.	Kr. Ø.
		Overført...	88,191. 66	
	3. Efter Lov af 8. Maj 1908 §§ 5 og 6 ...	Kr. Ø. 3,540.		
	Bidrag til Kvæsturudgifter	880.		
			4,420.	
	4. Den samlede Lønningssum efter Lov af 23. Maj 1902 § 4 med senere Forhøjelser ..	5,013. 33		
	Efter Lov af 25. Marts 1871 § 11 med senere Forhøjelser	10,126.		
	forhøjes yderligere med	1,924.		
			17,063. 33	
	b. Til Timeundervisning		4,400.	
				114,074. 99
2.	a. Til Rejseudgifter for Forvalteren.....		1,000.	
	b. Til Porto og Kontorudgifter ved Kontorerne i Sorø ..		1,130.	
				2,130.
3.	Pensioner og aarlige Understøttelser			17,060. 45
4.	De med Økonomien forbundne Udgifter:		Kr. Ø.	
	a. Til Økonomen (anslaas)		40,654. 02	
	b. Til Oldfruen (anslaas)		6,928.	
				47,582. 02
5.	Godtgørelse for Brændselsudlevering til Stiftelsens Økonomi, dens Embedsmænd og Betjente			10,961.
			Kr.	
6.	a. Belysningsomkostninger og Gasforbrug (anslaas).....		4,750.	
	b. Til Vandforsyning (anslaas)		600.	
				5,350.
			Kr.	
7.	a. Til Biblioteket		1,600.	
	b. Til de andre videnskabelige Samlinger		1,500.	
	Ekstraordinært.....		3,937.	
	c. For at holde Samlingerne aabne for Publikum		150.	
				7,187.
8.	Skoleudgifter:			
	a. Til Programmer, Inventariets Vedligeholdelse, Undervisnings- og Musikapparater, Sløjd og Boldspil, Elevernes Morskabsbibliotek, Fester og Højtideligheder, Udgifter ved Rengøringsarbejder, der ikke paahvile Spiseværten, samt ved Tilberedelsen af varme Bade, til Blanksværte, Telefon m. m.	Kr. 7,627.	Kr.	
	Ekstraordinært.....	280.		
			7,907.	
	b. Udgifter ved Riffelskydningsøvelser		200.	
				8,107.
9.	Plantagehaven			8,400.
	heraf 1,000 Kr. som 2den Del af en ekstraordinær Bevilling af 3,000 Kr.			
			At overføre...	220,852. 46

		Kr.	Ø.
	Overført...	220,852.	46
10.	Bygningsudgifter:		
	a. Til aarlige Vedligeholdelsesarbejder, hvorunder indbefattet for Afløsning af Pligtarbejde til Kirkerne 710 Kr.	26,000.	
	b. Til Hovedistandsættelser	23,412.	
		49,412.	
11.	Sorø Kirkes Udgifter udenfor Bygningens almindelige Vedligeholdelse	810.	
	Til Kirkens Opvarmning	1,650.	
	Til Kirkens Renholdelse	500.	
	Til Kirkens Kor	600.	
	Ekstraordinært	800.	
		4,360.	
12.	Skatter, Kommuneafgifter samt Bidrag til Sorø Købstads Skolevæsen	2,000.	
13.	Til Holbergs Understøttelseslegat	1,600.	
14.	Forskellige løbende og ekstraordinære Udgifter	4,384.	
15.	Tilskud til Realskoler m. m.	130,825.	
16.	Til Videnskab og Kunst i Almindelighed	193,066.	67
17.	Til Regnskabsoversigtens Trykning m. m. (anslaas)	450.	
18.	Til Husholdningsskolen i Sorø	2,000.	
19.	Tilskud til Istandsættelsen af Tersløsegaard	5,000.	
20.	Tilskud til Istandsættelse af „Scavenius' Stiftelse“	4,700.	
	I alt Udgift...	618,650.	13
	Den beregnede Indtægt er...	583,216.	41
	Altsaa forventet Underskud...	35,433.	72

Sorø Akademis Skovvæsen.

Indtægt:

1.	Indtægt af Træmaterialier med Fradrag af Deputater, men med Tillæg af Salær	195,716.	31
2.	Refunderede Opskovnings- og Tilkørselspenge	1,066.	60
3.	Høslæt og Græsning med Fradrag af Deputater	4,129.	40
4.	Vildtbanens Indtægter	865.	
5.	Leje- og Forpagtningsindtægter	3,646.	
6.	Tilfældige Indtægter	200.	
7.	Værdi af Deputater	3,993.	53
8.	Renter af den ved Ekspropriation og Salg af Skovarealer indkomne Kapital	923.	80
	I alt Indtægt...	210,540.	64

Udgift:

1.	Lønninger	24,800.	
2.	Understøttelser, faste og ekstraordinære	6,000.	
	At overføre...	30,800.	

Nr. 52. 1ste April.

		Kr. Ø.
	Overført...	30,800.
3.	Bygningsudgifter	9,029.
4.	Opskovning og Tildannelse	34,930.
5.	Salgsudgifter	6,820.
6.	Kultur- og Skovforbedringsarbejder	25,280.
7.	Skatter og Kommuneafgifter	14,500.
8.	Jagtudgifter	400.
9.	Ekstraordinære Udgifter	3,300.
10.	Værdi af Deputater	3,993. 53
11.	Udgifter foranledigede ved Ekspropriation og Salg af Skovarealer	404. 53
	I alt Udgift...	129,457. 06
	Den beregnede Indtægt er...	210,540. 64
	Altsaa forventet Overskud...	81,083. 58

V. Statens højere Almenskoler.

Indtægt:

1. Jordebogsindtægter og Indtægter af Kirker og Præstekald, nemlig:

Indtægter:

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
a.	Arvefæste-, Fæste- og Forpagtningsafgifter i Korn og Penge		20,889. 82
b.	Tiendeindtægter		191,088. 99
c.	Indtægt af Kirker og Præstekald		11,330. 58
d.	Forskellige Indtægter, navnlig Jordskyld		349. 89
			223,659. 28

Udgifter:

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
a.	Tienderefusioner	1,154. 15	
b.	Skatter, for saa vidt de udredes af Skolevæsenet selv	14,000.	
c.	Udgifter ved Tiendeoverdragelser, Auktioner, for Kort og Beregninger m. m.	330.	
d.	Udgifter ved de 3 Skolevæsenet tilhørende Landsbykirker, derunder til Vedligeholdelse af deres Bygninger og af det med den ene af dem forbundne Degneenkesæde	2,100.	
			17,584. 15
	Overskud...		206,075. 13
	At overføre...		206,075. 13

			Kr. Ø. Nr. 52. 1ste April.
	Overført...		206,075. 13
2.	Renter af Skolernes og tilhørende Fonds rentebærende Formue ...		38,800.
		Kr.	
3.	a. Skolepenge, anslaas til.....	300,000.	
	Som ekstraordinære Gratister kunne optages indtil 24 Elever, hvis Evner gøre det ønskeligt, at de erholde Adgang til en højere Uddannelse, men hvis Forældres Formuestilstand ellers vilde udelukke dem derfra.		
	b. Bidrag fra Odense og Horsens Skolers Stipendieoverskudsfonds til Erstatning for Skolernes Tab ved Fripladser.....	3,960.	
			303,960.
4.	Indtægter af Hospitaler.....		81,539. 36
5.	Viborg Skole: Indtægter af Øen Læsø		1,422. 92
6.	Horsens Skole: Svanes Legat.....		1,880.
7.	Forskellige ubestemte og ekstraordinære Indtægter		1,000.
8.	Tilskud af Statskassen (anslaas)....		415,370. 14
	I alt Indtægt...		1,050,047. 55

Udgift:

1.	Til Kontrol ved Skolernes Undervisning og Eksamina:			
	a. 1. Undervisningsinspektøren for de fuldstændige højere Almenskoler	Kr. 6,000.	Kr.	
	2. Honorar til Medhjælp og Kontorassistance	2,500.		
			8,500.	
	b. Censurudgifter, Rejseomkostninger og Dagpenge, vedrørende Afholdelsen af Afgangseksamen for studerende, af den almindelige Forberedelseseksamen samt af Mellemskole- og Realeksamen ved Skolerne, anslaas.....		15,000.	
				23,500.
2.	Lønninger og Honorarer:			
	a. Lønninger i Henhold til Lov af 8. Maj 1908 og Lov af 13. November 1903		Kr. Ø. 638,750. 33	
	forhøjes med personligt Tillæg til Rektor ved Metropolitanskolen Rafn		400.	
	b. Efter Lov af 12. April 1892 § 3 til Inspektion og Tilsyn med Samlinger.....		10,040.	
	c. Efter Lov af 8. Maj 1908 § 3 til Pedellerne		14,433. 33	
	forhøjes med personligt Tillæg til Pedel ved Aarhus Katedralskole V. Madsen.....		200.	
				663,823. 66
3.	Til Lærere uden fast Ansættelse og til Timeundervisning anslaas..			77,000.
	At overføre...			764,323. 66

Nr. 52. 1ste April.

		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
	Overført...			764,323.	66
4. a.	Pensioner og Ventepenge	99,146.	89		
b.	Understøttelser for ikke pensionsberettigede	3,164.			
c.	Til Udbetaling til Alderdomsforsørgelse i Henhold til Lov af 12. April 1892 om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved de lærde Skoler § 8 og Lov af 8. Maj 1908 om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved Statens højere Almenskoler § 7	500.			
				102,810.	89
5.	Tilskud til Biblioteker og videnskabelige Apparater			19,880.	
	Heraf ekstraordinært 6,760 Kr., hvoraf 6,000 Kr. som 2den Del af en 3-aarig Bevilling paa i alt 18,000 Kr. til Anskaffelse af Apparater til Brug ved de fysiske Øvelser i Gymnasieklasserne.				
		Kr.	Kr.		
6. a. 1.	Til aarlige Vedligeholdelsesarbejder	11,425.			
2.	Til Hovedistandsættelser	14,060.			
			25,485.		
b.	Lejeudgifter for Skolelokaler		3,110.		
c.	Inventariets Vedligeholdelse		12,429.		
	Heraf ekstraordinært 3,505 Kr.				
d.	Godtgørelse til Lærere for Afsavn af Embedsbolig		3,900.		
				44,924.	
7.	Brændsels- og Belysningsfornødenheder, anslaas til			27,480.	
8.	Skatter og Afgifter (udenfor Jordebogsvæsenet)			3,000.	
9.	Regnskabsføringen			11,750.	
		Kr.			
10. a.	Bidrag til Fredericia kommunale højere Almenskole	8,000.			
b.	Nykøbing Katedralskoles Stipendiefond: 125 Tdr. Byg, beregnede å 9 Kr. 40 Ø	1,175.			
				9,175.	
11. a. 1.	Tilskud til Skolevæsenet i Slagelse og Kolding i Henhold til Lovene af 14. April 1852 § 3 og 10. April 1855 § 2	7,000.			
2.	Til Slagelse kommunale Mellem- og Realskole yderligere under Forudsætning af, at Kommunen tilskyder en lignende Sum, indtil	2,000.			
3.	Til Kolding kommunale højere Almenskole	6,000.			
			15,000.		
b.	Bidrag til Vejle kommunale højere Almenskole		5,000.		
c.	Bidrag til Helsingør kommunale højere Almenskole		3,000.		
				23,000.	
12.	Forskellige løbende og ekstraordinære Udgifter			28,404.	
	At overføre...			1,034,747.	55

	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	1,034,747. 55	
13. Til Undervisning af Statsskolernes Elever i Skydevaabens Brug (anslaas)	3,500.	
14. Til Udgivelse af et Dobbelthæfte af Meddelelser om det højere Skolevæsen for Skoleaaret 1908—09 (anslaas)	9,000.	
15. Til Regnskabsoversigtens Trykning m. m. (anslaas)	700.	
16. Til Indrettelsen og Driften af Elevbogsamlinger ved Statsskolerne	600.	
17. Ekstraordinært Tilskud til Aalborg højere Pigeskole	1,500.	
I alt Udgift...	1,050,047. 55	

Nr. 52.
1ste
April.

§ 22.

Til Krigsministeriet bevilges nedenstaaende 13,283,311 Kr. 50 Ø.

	Kr.	Kr. Ø.
A. Udgifter til Krigsministeriet:		
a. Lønninger m. v. til Krigsministeriets Personale.....	150,600.	
b. Kontorudgifter	15,100.	
c. Den militære Lov- og Reskriptsamling.....	1,000.	
d. Trykningsudgifter.....	34,000.	
		200,700.
Saafremt Posten som Direktør i Krigsministeriet maatte være ubesat, vil der af den paagældende Lønning kunne anvendes 800 Kr. aarlig som Honorar til den Departementschef, hvem det overdrages ved Siden af sin øvrige Tjeneste at overtage Ledelsen af de af Ministeriets Underafdelinger, der tidligere var umiddelbart underlagte Direktøren.		
B. Lønninger og andre Udbetalinger til Hærens Personale:		
a. Lønninger til Officerer	1,989,840.	
b. — - Embedsmænd af Auditørkorpset.....	28,500.	
c. — - do. og Reserveintendanter af Forplejningskorpset...	167,440.	
d. — - do. - Reservelæger af Lægekorpset.....	124,537.	
e. — - do. - Reservedyrlæger af Dyrlægekorpset.....	22,586.	
f. — - Officianter	58,767.	
g. — - forskellige Embeds- og Bestillingsmænd	3,930.	
h. — - Underofficerer	2,544,000.	
i. — - Haandværkere	138,000.	
k. — - Spillemænd.....	401,255.	
l. — - Underkorporaler	77,925.	
m. — - menige.....	2,332,995.	
n. — - de i Lov af $^{27}/_{5}$ 1908 om Forandring i forskellige Lønningsbestemmelser m. v. ved Hæren, § 8, omhandlede fast ansatte Funktionærer.....	76,120.	
o. Honorarer og Bestillingstillæg	96,392.	
p. Orlovspenge.....	64,000.	
q. Godtgørelser m. v.....	22,860.	
r. Personlige Tillæg	3,200.	
s. Lønning for frivillig Tjeneste	5,000.	
At overføre...	8,157,347.	200,700.

	Kr.	Kr.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	8,157,347.	200,700.	
Fragaar forventet Indtægt: Kr.			
ved afgivne Kvarterer i Hærens Bygninger. 77,000.			
- — — af Kommunerne ... 13,000.			
Kvartergodtgørelse fra Kommunerne ifølge Lov af 27/5 1908 § 14..... 109,000.			
paa Grund af Ledighed i de lovmæssige Rammer..... 96,000.			
	295,000.		
		7,862,347.	
C. Udgifter til udvidet Kostforplejning m. v.:			
a. Udvidet Kostforplejning m. v.	50,000.		
b. Understøttelser.....	330.		
		50,330.	
D. Udgifter til Sygevæsen:			
a. Sygepleje	247,000.		
b. Syges Behandling ved civile Læger (Specialister) og paa civile Sygehuse for visse Sygdomme (Sindssygeanstalter m. v.)	15,000.		
c. Desinfektion af Kaserne- og Sygehussager samt andre Desinfektionsforanstaltninger	7,800.		
d. Værnepligtiges Begravelse m. v.....	2,000.		
e. Forskellige Øjemed	5,300.		
		277,100.	
E. Udgifter til Beklædning og deslige:			
a. Bestyrelse m. v.....	21,954.		
b. Munderingssager	567,160.		
c. Bepakningssager.....	26,200.		
		615,314.	
F. Udgifter til Indkvartering m. v.:			
a. Bestyrelse m. v.....	19,055.		
b. Leje af Lokaler og Pladser m. v.	126,789.		
c. Renholdelse af Lokaler og Pladser m. v.	45,465.		
d. Opvarmning og Belysning	94,944.		
e. Anskaffelse, Vedligeholdelse og Renholdelse af Inventarium, Vadsk m. v.....	69,937.		
f. Forskellige Øjemed	17,743.		
		373,933.	
G. Udgifter til Undervisningsanstalter:			
a. Officerskolen	77,940.		
b. Skydeskolen.....	11,500.		
c. Gymnastikskolen	13,800.		
d. Ride- og Beslagskolen	9,700.		
e. Elevskolen	33,175.		
f. Afdelingernes Undervisningsanstalter m. v.....	47,210.		
g. Forskellige Øjemed	2,100.		
		195,425.	
At overføre...	.....	9,575,149.	

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.
	Overført...		9,575,149.
	H. Udgifter til Hestehold:	Kr.	
	a. Remontering	363,245.	
	Fragaar forventet Indtægt ved Salg af utjenstdygtige og døde Heste, ved Bøder for udstationerede Heste samt ved Erstatninger for Værdiforringelser af saadanne Heste	81,850.	
			281,395.
	b. Udstationering		203,200.
	c. Fourage		749,100.
	d. Kur og Beslag		74,800.
			1,308,495.
	I. Udgifter til Befordring, Dagpenge og Kantonnementstillæg m. v.:		
	a. Befordring		75,000.
	b. Dagpenge		101,600.
	c. Kantonnementstillæg m. v.		58,850.
	d. Flytningshjælp		38,000.
	e. Lejre m. v.		33,695.
	f. Godtgørelse efter Forordningen af $^{9}/_{5}$ 1806		23,900.
			331,045.
	K. Forskellige Udgifter:		
	a. Skrivematerialier m. v. ved Afdelinger og Stabe		30,000.
	b. Skrivematerialier m. v. ved Underafdelinger		12,600.
	c. Musikinstrumenter og Musikinventarium		7,440.
	d. Biblioteker og Samlinger m. v.		37,770.
	e. Generalstabens taktiske og statistiske Virksomhed m. v.		14,150.
	f. Officerers Uddannelse ved fremmede Hære		16,000.
	g. Repræsentation		7,200.
	h. Præsteoffer m. v.		7,600.
	i. Honorarer, Rejsehjælp og Understøttelser		15,450.
	k. Kjøbenhavns Sø- og Landbefæstning		33,555.
	l. Godtgørelse til Kjøbenhavns Politi for Tilsyn med den Del af de ældre Fæstningsværker, som ikke er afhændet til Kommunen		6,000.
	m. Præmier for Skydning		1,000.
	n. Telefontjenesten i Generalkommandobygningen i Citadellet Frederikshavn og paa Garnisonskommandantens Kontor i Kjøbenhavn		1,800.
	o. Kursus i Husflid for det tjenstgørende Mandskab		14,000.
	p. Fællesøvelser i Sang med det tjenstgørende Mandskab		2,000.
	q. Brevduevæsen		3,700.
			210,265.
	L. Udgifter til Krigsmateriel:		
	a. Anskaffelse og Istandsættelse af Geværer og andre Haandvaaben og Vedligeholdelse af de til Afdelingerne udleverede Armatursager samt til Cykler til Hærens Brug		113,500.
	At overføre...		113,500. 11,424,954.

	Kr.	Kr.
Overført...	113,500.	11,424,954.
b. Projektiler, Brandrør, Fængrør og Fyrværkerisager .	74,000.	
c. Krudtanskaffelser	85,000.	
d. Tøjhus- og Laboratoriesager m. v.	365,000.	
e. Fragt, Transport m. v.	14,375.	
f. Lejrmateriel m. v.	29,800.	
g. Skarpskydningsøvelser	18,500.	
h. Prøver og Forsøg samt Anskaffelse af Materiel af ny Konstruktion	60,000.	
i. Rideekvipager, Sele- og Sadeltøj samt Hesterekvisitter	65,000.	
k. Ammunition til Haandvaaben	203,000.	
l. Understøttelser	6,500.	
m. Ingeniørtroppernes Materiel	9,300.	
		1,043,975.
Krigsministeriet er bemyndiget til at afhænde de Bagladerifler af Model 1867, der ikke kan omdannes til nyere Model, og til at anvende det ved Salget indvundne Beløb til Tilvejebringelsen af tidssvarende Haandvaaben.		
M. Udgifter til Fæstnings- og Bygningsvæsen:		
a. Vedligeholdelse	441,781.	
b. Skatter og Afgifter	97,750.	
Heraf ekstraordinært for et Aar 200 Kr.		
c. Lejre	3,550.	
		543,081.
N. Udgifter til Bornholms Væbning		29,500.
O. Uforudsete og ubestemte Udgifter		24,600.
P. Udgifter til Generalstabens topografiske Afdeling:		
a. Lønninger m. v.	53,480.	
b. Betaling for udførte Arbejder	33,700.	
c. Forskellige Øjemed	45,415.	
d. Opmaaling	29,500.	
	162,095.	
Fragaar forventet Indtægt ved Salg af Kort m. v.	26,000.	
		136,095.
Q. Udgifter i særlige Anledninger		51,442. 50
Den herunder givne Bevilling til Vedligeholdelse af militære Gravsteder og Mindesmærker kan overskrides uden særlig Tillægsbevilling.		
R. Udgifter til Kjøbenhavns Væbning		18,164.
S. Udgifter til Overkrigsretten og andre Krigsretter m. v.		11,500.
I alt Udgift for Krigsministeriet...		13,283,311. 50

Nr. 52. 1ste April. Den større Udgift, som paa nogle af de foranførte Konti maatte blive nødvendig paa Grund af, at de virkelige Priser i Finansaaret overstiger de anslaaede, kan afholdes uden særlig Tillægsbevilling.

Krigsministeriet er bemyndiget til forsøgsvis i de 3 Finansaar fra $^{1}/_{4}$ 1908 til $^{31}/_{3}$ 1911 at anvende eventuelle Besparelser paa een eller flere af Konti F., G., K., L., M. og O. paa de øvrige af disse Konti samt til inden for hver enkelt af de nævnte Konti, der har Underkonti, at anvende Besparelser fra en Underkonto paa andre, naar den samlede Hovedsum af de nævnte Konti ikke overskrides.

Krigsministeriet er bemyndiget til at anvende det under sammes Bestyrelse staaende saakaldte „Legatkassens eget Fond“ til Bedste for Hærens Underofficersstand, særlig ved at støtte saadanne alt bestaaende private Understøttelseskasser, til hvilke Underofficerer og ligestillede af Hærens samtlige Vaaben og Afdelinger har Adgang.

§ 23.

Til Marineministeriet bevilges nedenstaaende 8,304,906 Kr. 37 Øre, hvoraf til Søværnet 5,964,213 Kr. 22 Øre og til andre under Marineministeriet henlagte Institutioner 2,340,693 Kr. 15 Øre.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
I. Søværnet.		
A. Udgifter til Marineministeriet:		
a. Lønninger og Tillæg til fast Personale	81,383. 34	
b. Medhjælp	1,500.	
c. Kontorudgifter m. m.	14,000.	
d. Efterretningsvæsenet	2,000.	
		98,883. 34
B. Lønninger og andre Udbetalinger til Flaadens Personale:		
a. Lønninger til Officerer	304,300.	
b. do. til Personalet ved Auditørkorpset	3,500.	
c. do. til do. ved Søværnets Intendantur.	24,240.	
d. do. til do. ved Lægekorpset	25,224.	
e. do. til Gejstligheden (Præsteoffer anslaaet)	4,790.	
f. do. til Artillerikorpset	227,460.	
g. do. til Matroskorpset	106,812.	
h. do. til Søminekorpset	53,700.	
i. do. til Maskinkorpset	288,014.	
k. Bestillingstillæg	13,400.	
De for Chefen for Kadetskolen, Direktøren for Søkortarkivet og Ekvipagemesteren i Henhold til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15. Maj 1868 § 18 opførte Bestillingstillæg af 800 Kr. til hver kunne udbetales til den nuværende Chef for Kadetskolen, den nuværende Direktør for Søkortarkivet og den nuværende Ekvipagemester, saalænge de ere ansatte i disse Stillinger, uanset at de have en højere Lønning end yngste Trediedel af Kommandørerne.		
l. Tjenestetids-, Hæderstegns- og Alderstillæg (anslaaet).	56,125. 68	
m. Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov af 9. Marts 1906	59,858.	
		1,167,423. 68
At overføre...		1,266,307. 02

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	.....	1,266,307. 02
	C. Lønninger og andre Udbetalinger til Orlogsværftets Personale:		
	a. Lønninger til Tøjhusafdelingen, Embedsmænd og Underofficerer.....	21,820.	
	b. Lønninger til Ekvipageafdelingen: Kr. Ø.		
	1. Embedsmænd ..... 4,000.		
	2. Underofficerer og Værftsarbejdsmænd.. 105,636.		
	3. Politipersonalet..... 52,164.		
		161,800.	
	c. Lønninger til Søminekorpsets Depot:		
	1. Embedsmænd ..... 14,600.		
	2. Ingeniørassistenter, Underofficerer og Arbejdere 40,538. 90		
		55,138. 90	
	d. Lønninger til Haandværkerkorpset:		
	1. Embedsmænd ..... 38,500.		
	2. Ingeniørassistenter, Underofficerer og Haandværkere..... 444,807. 80		
		483,307. 80	
	e. Lønninger og Tillæg til Kontorpersonalet.....	104,440.	
	f. Tjenestetids-, Hæderstegns- og Alderstillæg (anslaaet).	88,631. 33	
	g. Personlige Tillæg.....	7,700.	
	h. Tjenesteboliger.....	200.	
	i. Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov af 9. Marts 1906.....	15,000.	
			938,038. 03
	D. Lønninger m. m. til forskelligt andet fast Personale ved Søværnet.....	.....	8,200.
	E. Udgifter til Overkrigsretten.....	.....	8,000.
	F. Orlogsværftets Drift:		
	I. Til Bygning af nye Skibe med fast Inventarium, nemlig:		
	a. Færdiggørelse af Panserskibet „Peder Skram“ (N. B. Nr. 99)..... Kr. 919,500.		
	b. Paabegyndelse af Bygningen af et Mineskib (N. B. Nr. 101)..... 331,900.		
	Hvad der spares paa den ene af disse Underkonti, kan anvendes paa den anden.		
		1,251,400.	
	II. Vedligeholdelse af Flaadens Skibe med fast Inventarium og Fartøjer.....	782,370.	
	III. Forfærdigelse og Vedligeholdelse af Flaadens øvrige Inventarium samt Magasingenstande.....	159,100.	
	At overføre...	2,192,870.	2,220,545. 05

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
F.	Overført...	2,192,870.	2,220,545. 05	
IV.	Vedligeholdelse af Værftet med Bygninger og Inventarium	151,800.		
V.	Værksteds- og Driftsomkostninger	229,050.		
		Kr.		
VI.	A. Søartilleriet	85,130.		
	B. Sømine- og Torpedovæsenet	176,050.		
		261,180.		
VII.	Forskellige Udgifter.....	99,500.		
	Mulige Besparelser paa en Underkonto af Konti II.—VII. kunne anvendes paa en anden Underkonto, naar den samlede Hovedsum af de nævnte Konti ikke overskrides.			
VIII.	Uforudsete Udgifter.....	58,000.		
		2,992,400.		
	Heri er indbefattet, hvad der udbetales til det faste Mandskab for Ekstra- og Akkordarbejde, samt Lønning til det overtallige Mandskab.			
	Fragaar, hvad der foran er opført i Lønning til det faste Mandskab paa Konto C. b. 2., c. 2. og d. 2., tilsammen.	Kr. Ø. 590,982. 70		
	og den beregnede Værdi af Arbejde, ydet af Matros- og Maskinkorpset, hvis Lønning er opført foran paa Konto B. g. og Konto B. i., henholdsvis 6,000 Kr. og 62,200 Kr., tilsammen .	68,200.		
		659,182. 70		
			2,333,217. 30	
	Besparelserne ved Ledighed, Orlov, Forlov, Udkommando o. s. v. paa Lønning til Ekvipageafdelingens, Søminekorpsets Depots og Haandværkerkorpsets Underofficerer og disse Afdelingers Værftsarbejdsmænd og Haandværkere kunne anvendes til Lønninger til private Haandværkere og Arbejdsmænd m. fl. ved Orlogsværftet.			
	Marineministeriet bemyndiges til ved Anskaffelsen af Kanoner og Projektiler samt af Materialier til Forfærdigelse og Reparation af Maskiner, Kedler, Torpedoer og Udskydningsapparater at give som Andel i Betalingen henholdsvis kassable Kanoner og Kugler samt kassabelt Metalstøbegods og Metalaffald eller Salgssummen for nævnte Materiel m. v. indtil en Vægt, svarende til Vægten af den betingede Anskaffelse.			
	At overføre..	.....	4,553,762. 35	

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	.....	4,553,762. 35
	G. Udgifter til Indkvartering:		
	a. Nyboders Bestyrelse	2,300.	
	b. Nyboders Bygningers Vedligeholdelse, Istandsættelse, Brolægning, Renovation, Belysning o.s.v.. Kr. 85,000. Ekstraordinært ..... 6,000.	91,000.	
	c. Skatter af Nyboder (anslaaet)	8,400.	
			101,700.
	H. Udgifter til Sygevæsen:		
	a. Lønninger m. m.	650.	
	b. Sygepleje (anslaaet)	70,000.	
	c. Til en Sygestatistik.....	400.	
	d. — afdøde værnepligtiges Begravelse m. v. (anslaaet).	400.	
			71,450.
	I. Udgifter til Skoler:		
	a. Kadetskolen	46,800. 90	
	b. Maskinskolen	24,762. 50	
	c. Elevskolen.....	57,972. 92	
	d. Officersskolen	5,200.	
	e. Underofficersskolerne	3,500.	
	f. Reservekadetskolen	10,800.	
	g. Reserveelevskolerne	500.	
	h. Skole for Orlogsværftets Haandværkslærlinge (anslaaet).	2,000.	
	Mulige Besparelser paa en af ovennævnte Konti I. a.—h. kunne anvendes paa en anden af disse Konti, naar den samlede Hovedsum af de nævnte Konti ikke overskrides.		
			151,536. 32
	K. Udrustninger:		
	a. Øvelsesudrustninger.....	913,000.	
	Heraf udredes den udenrigske Porto af Postforsendelser til og fra Skibsbesætningerne.		
	b. Søtransporter (anslaaet).....	5,000.	
	c. Opmaalinger (militære)	22,000.	
	d. Hans Majestæt Kongens Dampskib...	30,000.	
	e. Sessionsudgifter (herunder Underholds- og Hjemrejsepenge) (anslaaet)	24,000.	
	f. Udgifter ved det værnepligtige Mandskabs Beklædning (anslaaet)	41,000.	
			1,035,000.
	L. Forskellige Udgifter:		
	a. Skatter og Afgifter (anslaaet)	9,000.	
	b. Til Officerer i fremmed Tjeneste og i Koffardifart m. m. samt til andre Rejser for Officerer m. fl. i forskelligt Øjemed.....	25,000.	
	Heraf kan til Rejseunderstøttelser anvendes indtil 2,000 Kr.		
	At overføre...	34,000.	5,913,448. 67

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
L.	Overført...	34,000.	5,913,448. 67	
	c. Nyboders Asyl	3,000.		
	d. Marinens Bibliotek	6,310.		
	e. Udrustningshjælp (anslaaet)	1,800.		
	f. Orlovspenge (anslaaet)	8,000.		
	g. Til teknisk Medhjælp ved Orlogsværftet	6,000.		
	h. — Repræsentationsudgifter	2,700.		
	i. — Vedligeholdelse og Opbevaring af Sømærker, bestemte til Flaadens Brug i Krigstid	4,000.		
	k. Andre Udgifter	26,033. 54		
	l. Uforudsete Udgifter	10,000.		
			101,843. 54	
M.	Opmudringsvæsenet		34,400.	
N.	Pensioner og Understøttelser:			
	a. Pensioner etc.	364. 43		
	b. Understøttelser: Kr. Ø.			
	ordinært 11,250.			
	ekstraordinært 52,127. 08			
		63,377. 08		
			63,741. 51	
O.	Søkortarkivet (militære Del)		8,500.	
			6,121,933. 72	
	Fragaar:			
	Afdrag og Leje for Boliger i Nyboder (anslaaet)	89,554.		
	Fra Søetatens særlige Fonds	23,166. 50		
	Paa Grund af Ledighed i de ved Loven af 28. Maj 1880 fastsatte Rammer (anslaaet)	45,000.		
			157,720. 50	
	Udgift for Søværnet...		5,964,213. 22	

Nr. 52. 1ste April.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
II.		
Andre under Marineministeriet henlagte Institutioner.		
A. Lodsvæsenet:		
a. Lønninger m. m.	44,300. 55	
b. Understøttelser til afgaaede Lodser m. fl.	16,877. 36	
c. Andre Udgifter, ordinære	68,450.	
d. — , ekstraordinære	85,870.	
e. Erstatning for Ophævelse af Lodstvang (anslaaet)	5,000.	
		220,497. 91
B. Fyrvæsenet:		
a. Lønninger m. m.	606,476. 27	
b. Understøttelser til afgaaede Fyrbetjente m. fl.	28,700.	
c. Olie og Brændsel m. m. (anslaaet)	143,164. 17	
d. Bygningsudgifter m. m., ordinære	224,114. 54	
e. — m. m., ekstraordinære	262,200.	
f. Dampskibshjælp (anslaaet)	6,000.	
		1,270,654. 98
C. Vagervæsenet:		
a. Lønninger m. m.	48,473. 36	
b. Understøttelser til afgaaede Vagerbetjente m. fl.	2,700.	
c. Andre Udgifter, ordinære	57,855.	
d. — , ekstraordinære	154,350.	
e. Afmærkning af de ved Lodserierne afprikkede Farvande (anslaaet)	21,812.	
		285,190. 36
D. Redningsvæsenet:		
a. Lønninger m. m.	127,420.	
b. Understøttelser	23,103. 57	
c. Andre Udgifter, ordinære	135,391.	
d. Uskadeliggørelse af Vrag paa Forstranden, der ere farlige for Rednings- og Fiskerbaade, (anslaaet)	8,000.	
		293,914. 57
E. Søkortarkivet (ikke-militære Del):		
a. Lønninger m. m.	4,000.	
b. Betaling for udførte Arbejder	23,070.	
c. Forskellige andre Udgifter	12,630.	
d. Tilfældige Opmaalingsudgifter	400.	
e. Udgivelse af officielle Efterretninger for søfarende	5,300.	
f. Forandringer og Tilføjelser til Farvandsbeskrivelser, Fyrliste m. m.	400.	
	45,800.	
Fragaar Indtægt ved Salg af Kort m. m. (anslaaet)	18,000.	
	27,800.	
At overføre...	27,800.	2,070,257. 82

	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
Overført...	27,800.	2,070,257. 82 1ste April.
Overskud paa den forventede Indtægt ved Kortsalg og mulige Besparelser paa de forskellige Konti kunne anvendes paa Konti b., c., d., e. og f.		
Ekstraordinært:		
I. Til Udgivelse af en ny (7de) Udgave af „Den danske Lods“ ..... Kr. 7,500.		
II. Til Udgivelse af en ny (6te) Udgave af „Den danske Havne-Lods“ ..... 3,400.		
III. Til Udgivelse af en ny Fortegnelse over Sømærker i de danske Farvande ..... 1,100.		
	12,000.	
		39,800.
F. Det meteorologiske Institut:		
a. Lønninger m. m.....	36,250.	
b. Andre Udgifter, ordinære	94,662.	
c. — , ekstraordinære.....	2,300.	
		133,212.
G. Hirsholmene.....	.....	2,700.
H. Forskellige Udgifter:		
a. Fjernelse af Vrag og andre Hindringer for Sejladsen (anslaaet)	15,000.	
b. Marineministeriets Signalstation i Helsingør	1,500.	
c. Almindelige Opmaalinger	20,000.	
d. Andre og uforudsete Udgifter (anslaaet)	1,000.	
e. Ekstraordinært: Til en ny Udgave af „Officiel Fortegnelse over Skibe, henhørende til den danske Krigs- og Handelsflaade, der ere tildelte Kendingssignaler“ (Marineministeriets Andel) samt til en livsvarig aarlig Hædersgave til Fru Mylius-Erichsen	5,000.	
		42,500.
I. Christiansø og dens Vedligeholdelse som Nødhavn:		
a. Lønninger m. m.....	8,460.	
b. Kost	963. 33	
c. Forskellige Udgifter	5,000.	
d. Ekstraordinært	1,800.	
Marineministeriet bemyndiges til, naar en af de normerede Lodspladser er ubesat, at anvende det paa Finansloven som Lønning, Kost o. l. til denne Lods opførte Beløb til Bestridelse af Udgifter ved eventuel nødvendig Assistance til Lodsning, Arbejder i Havnen m. m.		16,223. 33
At overføre...	.....	2,304,693. 15

Nr. 52. 1ste April.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Overført...	.....	2,304,693. 15
K. Til Bearbejdelse og Udgivelse af Danmark-Ekspeditionens Resultater (2den Udgift).....	.....	30,000.
L. Til yderligere Forsøg med den af Ingeniør H. C. Vogt opfundne Pendulpropeller.....	.....	6,000.
Udgift for andre under Marineministeriet henlagte Institutioner.....	.....	2,340,693. 15

Rekapitulation:	Kr. Ø.	Kr. Ø.
I. Søværnet	.....	5,964,213. 22
II. Andre under Marineministeriet henlagte Institutioner	.....	2,340,693. 15
I alt Udgift for Marineministeriet...	.....	8,304,906. 37

Den større Udgift, som paa nogle af de foranførte Konti maatte blive nødvendig paa Grund af, at de virkelige Priser i Finansaaret overstige de anslaaede, kan afholdes uden særlig Tillægsbevilling.

Marineministeriet bemyndiges til, saafremt det disponible Antal faste og værnepligtige Maskinunderofficerer tilsammen maatte vise sig utilstrækkeligt, som midlertidig Foranstaltning at maatte hverve det fornødne Antal private Maskinister til at forrette Tjeneste i Flaadens Skibe under Sommerudrustningerne, saaledes at Bekostningen ved denne Foranstaltnings Gennemførelse fordeles mellem vedkommende Underkonti paa Konti I. B. og K. med den Begrænsning, at de paa de nævnte Underkonti bevilgede Beløb ikke derved overskrides.

§ 24.

Til Finansministeriet bevilges nedenstaaende 6,121,744 Kr. 59 Ø.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
I.	Finansernes Centralbestyrelse:		
	1. Lønninger:	Kr. Ø.	
	a. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene	181,195. 92	
	b. Ekspeditionssekretærhonorarer	4,200.	
	c. Til Medhjælp	3,500.	
			188,895. 92
	2. Ministerielle og Kontorudgifter. Herunder 600 Kr. som Honorar til den tjenestegørende Ministersekretær.		30,750.
		Kr.	
	3. Ministeriets Understøttelseskasse	71,000.	
	Ekstraordinært	1,512.	
	Den tidligere Ejer af Nielsby Mølle F. F. P. Madsen og Hustru ved Tillægsbevillingsloven for 1904—05 tilstaaede Understøttelse af 500 Kr. aarlig forhøjes til 800 Kr. aarlig fra den 1. April 1909 at regne.		72,512.
II.	Generaltolddirektoratet:		292,157. 92
	1. Lønninger:	Kr. Ø.	
	a. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene	38,558. 33	
	b. Ekspeditionssekretærhonorarer	1,200.	
	c. Til Medhjælp	4,000.	
			43,758. 33
	2. Kontorhold og almindelige Udgifter		8,000.
			51,758. 33
III.	Skattedepartementet:		
	1. Lønninger:	Kr. Ø.	
	a. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene	46,775. 02	
	b. Ekspeditionssekretærhonorarer	1,200.	
	c. Til Medhjælp	10,000.	
			57,975. 02
	2. Kontorhold og almindelige Udgifter		5,500.
	3. Leje af Lokaler		1,400.
	4. Udgifter i Anledning af Revision af Fortegnelser over Vurdering til Ejendomsskyld m. m., hvortil anslaas		50,000.
	5. Til Skemaer i Henhold til Lov Nr. 136 af 27. Maj 1908 om Arveafgift anslaas		2,000.
			116,875. 02
	At overføre...		460,791. 27

Nr. 52. 1ste April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	.....	460,791. 27
IV.	Koloniernes Centralbestyrelse:	Kr. Ø.	
	1. a. Chefens Honorar	1,600.	
	b. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene	19,683. 33	
	c. Ekspeditionssekretærhonorar og Honorar til den vestindiske Pakhusforvalter	1,200.	
	d. Til Medhjælp.....	900.	
			23,383. 33
	2. Kontorhold og almindelige Udgifter		2,000.
			25,383. 33
V.	Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalideforsørgelsen:		
	1. Lønninger og Honorarer til Embeds- og Bestillingsmændene.....		29,450. 33
	2. Til Medhjælp.....		1,850.
	Herunder 600 Kr. til en Fuldmægtig som Kassekontrolør.		
	3. Kontorhold og almindelige Udgifter		3,600.
	4. Leje af Lokale til Kassererkontor.....		1,200.
			36,100. 33
VI.	Revisionen og Decisionen:		
	A. Første Revisionsdepartement:		
	1. Lønninger:	Kr. Ø.	
	a. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene 121,516. 61		
	b. Ekspeditionssekretærhonorarer	3,000.	
	c. Til Medhjælp.....	3,300.	
	Herunder et Honorar af 1,000 Kr. til en Embedsmand for Revisionen af Regnskaberne ved Kontoret for udenlandske Betalinger.		127,816. 61
	2. Kontorhold og almindelige Udgifter		3,770.
			131,586. 61
	B. Andet Revisionsdepartement:		
	I. Lønning til Departementschefen		6,500.
	II. Postafdelingen:		
	1. Lønninger og Honorarer:	Kr. Ø.	
	a. Til Embeds- og Bestillingsmændene	83,475. 06	
	b. Ekspeditionssekretærhonorarer .	1,200.	
	c. Til Medhjælp m. v.	5,800.	
	Herunder 400 Kr. til en Embedsmand for Tilsynet med Postvæsenets Overklassers gensidige Kautionsforening.	Kr.	
	2. a. Kontorhold.....	9,900.	
	At overføre...	9,900. 90,475. 06	6,500. 653,861. 54

		Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
VI.	Overført...	9,900.	90,475. 06	6,500.	653,861. 54 1ste April.
	b. Leje af Lokaler	10,400.			
	c. Andre Udgifter	8,000.			
			28,300.		
				118,775. 06	
	III. Toldafdelingen:				
	1. Lønninger og Honorarer:		Kr. Ø.		
	a. Til Embeds- og Bestillingsmændene		109,549. 98		
	b. Ekspeditionssekretærhonorarer		1,200.		
	c. Til Medhjælp m. v...		1,200.		
		Kr.			
	2. a. Kontorhold.....	6,200.			
	b. Andre Udgifter	14,400.			
			20,600.		
				132,549. 98	
	IV. Jernbane- og Telegrafafdelingen:				
	1. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene		Kr. 10,600.		
	2. Til Medhjælp og Kontorhold		2,600.		
	3. Leje af Lokaler indtil		1,000.		
	4. Flytningsomkostninger samt Anskaffelse af Inventarium, ekstraordinært.		1,800.		
				16,000.	
					273,825. 04
VII.	Statens statistiske Bureau:				
	1. Lønninger:		Kr. Ø.		
	a. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene		49,549. 99		
	b. Ekspeditionssekretærhonorar		600.		
		Kr.			
	c. 1. Til Medhjælp	1,300.			
	2. Til Honorarer for særlige Arbejder.....	22,480.			
	heraf ekstraordinært 4,400 Kr.				
			23,780.		
				73,929. 99	
	2. Kontorhold og almindelige Udgifter ..... heraf ekstraordinært 8,550 Kr.			46,250.	
	3. Leje af Lokaler			6,000.	
					126,179. 99
VIII.	Forskellige under Finansministeriet henhørende Institutioner:				
	A. Finanshovedkassen:				
	1. Lønninger:		Kr. Ø.		
	a. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene.....		48,824. 99		
	At overføre ..		48,824. 99	.....	1,053,866. 57

Nr. 52. 1ste April.			Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
VIII.		Overført...	48,824. 99	.....	1,053,866. 57
	b. Ekspeditionssekretærhonorarer		1,200.		
	c. Til Medhjælp.....		2,300.		
				52,324. 99	
	2. Kontorudgifter.....		.....	4,200.	
					56,524. 99
	B. Det direkte Skatteoppebørselsvæsen:				
	1. Amtstuerne:		Kr.		
	a. Lønninger og Alderstillæg til Amtsforvalterne		116,070.		
	b. Lønninger og Alderstillæg til 1ste Fuldmægtigene		53,545.		
	c. Kontorholdsgodtgørelse		51,300.		
	d. Leje af Lokaler for Københavns Amtstue		3,000.		
	e. Leje af Lokaler for Aarhus Amtstue		900.		
	f. Rejseudgifter og Dagpenge, hvortil anslaas		5,800.		
				230,615.	
	2. Udgifter i Anledning af Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld:				
	a. Overskyldraadet:	Kr.	Kr.		
	1. Honorarer, hvortil anslaas	10,750.			
	2. Medhjælp, hvortil anslaas	11,000.			
	3. Kontorholdsgodtgørelse, hvortil anslaas	2,000.			
	4. Leje af Lokaler, hvortil anslaas	2,400.			
	5. Dagpenge og Befordringsgodtgørelse, hvortil anslaas	3,000.			
			29,150.		
	b. Vurderingsformændene:	Kr.			
	1. Honorarer, hvortil anslaas	115,000.			
	2. Dagpenge og Befordringsgodtgørelse samt Godtgørelse for Udgifter til Skriveri og Brevforsendelse m.v., hvortil anslaas	110,000.			
			225,000.		
	c. Vurderingsmændene m. v.:	Kr.			
	1. Honorarer, hvortil anslaas	76,000.			
	At overføre...	76,000.	254,150.	230,615.	1,110,391. 56

		Kr.	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
VIII.	Overført...	76,000.	254,150.	230,615.	1,110,391. 56 1ste April.
	2. DagpengeogBefordringsgodtgørelse samt Godtgørelse for Udgifter til Skriveri og Brevforsendelse m. v., hvortil anslaas	102,000.			
			178,000.		
	Fra Kommunerne antages i Finansaaret 1909—10 at ville indgaa i Godtgørelse for Statskassens Udgifter i det foregaaende Finansaar til Vurderingsformænd og Vurderingsmænd m. v., ialt		185,000.		
				247,150.	
	3. Udgifter i Anledning af Paaligning og Opkrævning af Indkomst- og Formueskat:				
	a. Udgifter ved Skattens Paaligning:				
	1. Overskatteraadene:	Kr.	Kr.		
	aa. Honorarer	4,000.			
	bb. Medhjælp, hvortil anslaas	9,700.			
	cc. Dagpenge og Befordringsgodtgørelse samt Godtgørelse for Udgifter til Skriveri og Brevforsendelse m. v., hvortil anslaas...	9,700.			
			23,400.		
	I Godtgørelse fra Københavns og Frederiksberg Kommuner for Statskassens Udgifter i det foregaaende Finansaar til Overskatteraadene i København og Frederiksberg antages at ville indgaa		6,500.		
			16,900.		
	2. Skatteraadene:				
	aa. Honorarer, hvortil anslaas	Kr. 134,000.			
	bb. Dagpenge og Befordringsgodtgørelse samt Godtgørelse for Udgifter til Skriveri og Brevforsendelse m. v., hvortil anslaas	119,000.			
			253,000.		
	b. Skattens Opkrævning, hvortil anslaas		143,000.		
				412,900.	
	At overføre...			890,665.	1,110,391. 56

Nr. 52.
1ste April. VIII.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	890,665.	1,110,391. 56
4. Adskillige Udgifter, vedrørende det direkte Skatteoppebørselsvæsen, anslaas til	Kr. 22,900.		
Fra Amtstuerne antages i Finansaaret 1909—10 at ville indgaa ved Salg af Skattekvitteringsbøger.....	2,000.		
		20,900.	
			911,565.
C. Toldvæsenet:			
1. Vedkommende det almindelige Toldvæsen:	Kr. Ø.		
a. Lønninger.....	1,929,810.		
b. Alderstillæg.....	775,237.		
c. Personlige Tillæg	2,824. 67		
d. Uniformering	30,000.		
e. Kontorhold	44.000.		
f. Rejseomkostninger og Dagpenge à 10 Kr. til Overtoldinspektørerne .	5,000.		
g. Medhjælp.....	64,000.		
h. Ekstraordinær Forstærkning ved Opsynet m. v..	60,000.		
i. Bygningsudgifter	202,340.		
k. Øvrige Bestyrelsesudgifter.....	500,700.		
l. Godtgørelse i Anledning af Forordningen af 28. Maj 1825 § 8 og kongelig Resolution af 7. Juni 1856	2,670.		
		3,616,581. 67	
2. Grænsetoldvæsenet:			
a. Grænsegendarmeriet:			
1. Lønninger m. m.:	Kr. Ø.		
Til Officerer, Lønninger.....	6,200.		
— , Alderstillæg	500.		
Dagpenge og Befordringsomkostninger for Officererne	4,500.		
Til Mandskabet.....	145,730.		
2. Udrustningsomkostninger m. m.	18,435. 08		
3. Kontorudgifter og Justitsvæsen	1,600.		
4. Hestehold.....	11,550.		
5. Pensioner til Underklasserne..	150.		
6. Uforudsete Udgifter.....	1,000.		
	189,665. 08		
b. Uforudsete Udgifter og Udgifter een Gang for alle, herunder navnlig Bygningsudgifter ved Landtoldgrænsen.....	3,000.		
		192,665. 08	
			3,809,246. 75
	At overføre...	.....	5,831,203. 31

	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
Overført...	.....	5,831,203. 31 1ste April.
D. Stempelpapirforvalteren og Stempelpapirforhandlingen:		
1. Lønning til Forvalteren	4,800.	
2. Til Medhjælp	1,200.	
3. Kontorhold	950.	
4. Forhandlingsudgifter, anslaaede til	88,000.	
5. Omkostninger ved Stemplingen, derunder indbefattet Papiret m. v., anslaaede til	28,975.	
		123,925.
E. Mønten:		
1. Lønninger:		
a. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene	24,783. 33	
b. Til Medhjælp	400.	
c. Til Arbejdshjælp	2,500.	
2. Bygningsudgifter, Skatter m. m.	9,500.	
3. Andre Udgifter	2,655.	
		39,838. 33
F. 1. Kammeradvokaturen	5,200.	
2. Udgifter ved Processer, anlagte af eller mod Finansministeriet, anslaaede til	2,900.	
		8,100.
IX. Danmarks Andel i Udgifterne ved Driften af det internationale Toldtarifbureau i Bryssel	.....	1,342.
X. Christiansø:		
1. Alderdomsunderstøttelse	200.	
2. Fattighjælp	1,600.	
		1,800.
XI. De dansk vestindiske Øer:		
A. Indtægt:		
1. Indtægt i Henhold til Lov Nr. 109 af 6. April 1906 om et dansk Kolonialloteri — Fr. Bit. 368,000.		
2. Bidrag fra St. Croix Kommune til de almindelige Statsfornødenheder i Henhold til Kolonialloven Nr. 124 af 6. April 1906 § 53 — 75,000.		
3. Forskellige Indtægter — 850.		
Tilsammen Indtægt... 443,850.		
B. Udgift:		
1. Guvernementet: Fr. Fr. Bit.		
a. Lønninger m. m.. 85,250.		
b. Kontorhold ..... 26,580.		
111,830.		
At overføre... 111,830. 443,850.	.....	6,006,208. 64

Nr. 52. 1ste April.		Fr. Bit.	Fr. Bit.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	111,830.	443,850.	.....	6,006,208. 64
	2. Folkekirken: Fr.				
	a. Lønninger m. m. 42,790.				
	b. Bygningsudgifter 9,340.				
		52,130.			
	3. Gendarmerikorpset.....	313,836. 60			
	4. Skoledirektøren.....	13,500.			
	5. Bygningsvæsen	35,520.			
	6. Ubestemte Udgifter	12,000.			
	7. Pensioner og Understøttelser	65,500.			
	Tilsammen Udgift...		604,316. 60		
	Anslaaet Underskud...		160,466. 60	.....	115,535. 95
	I alt Udgift for Finansministeriet...			.....	6,121,744. 59

Den almindelige Enkekasse.

	Kr.	Kr. Ø.
1. Bestyrelsesomkostninger:		
a. Lønninger	1,600.	
b. Kontorudgifter	700.	
		2,300.
2. Pension		533. 33
3. Enkepensioner		13,000.
	I alt...	15,833. 33,

af hvilket Beløb, afrundet til 16,000 Kr., den paa Danmark faldende Andel, 63 pCt. eller 10,080 Kr., er ført til Udgift i § 15 under A. 3.

Nr. 52.
1ste
April.

Statsanstalten for Livsforsikring.

A. Driftsindtægterne for Aaret 1909 anslaas saaledes:

	Kr. Ø	Kr. Ø.
1. Policepenge	8,000.	
2. De lovbefalede Driftstillæg af Indskuddene	500,000.	
3. Renter af Driftsfonden	165,821. 76	
		673,821. 76

B. Driftsudgifter for 1909:

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
1. Pensionsberettigende Lønninger	101,999. 98	
Honorarer	5,300.	
Saa længe Kriminalretsassessor H. C. N. Giørtz beklæder Stillingen som honorarlønnet Direktør, skal fra 1. Januur 1909 at regne Bestemmelsen i Lov af 26. Marts 1870 § 5 ikke komme til Anvendelse med Hensyn til den ham ved Lov Nr. 81 af 7. April 1900 tillagte Lønning, derunder indbefattet Tantième.		
		107,299. 98
2. Kontorudgifter, Honorar for juridisk og teknisk Bistand, Budløn m. m., anslaas til		125,000.
3. Husleje anslaas til		27,500.
4. Henlæggelse til Pensionsfonden efter Lønningslovens § 8	Kr. Ø. 12,067. 11	
og efter dens § 10	2,918. 05	
		14,985. 16
		274,785. 14
	Forskel...	399,036. 62
	Kr. Ø.	
5. $^1/_{10}$ af denne Forskel fordeles i Henhold til Lønningslovens § 5 som Tantième		39,903. 66
6. Honorar til Læger, anslaas til		55,000.
7. Provision til Agenter efter Lov af 18. Juni 1870 § 15, anslaas til		75,000.
8. Tegnings- og Erhvervsprovision efter Lov af 1. April 1893 § 8, anslaas til		145,000.
9. Udgifter til rejsende Agenter		12,000.
10. Pensioner		960.
11. Til Afskrivning paa Anstaltens Ejendom som endelig Regulering anslaas		10,000.
		337,863. 66
	Overskuddet...	61,172. 96
henlægges til Driftsfonden, der den 1. Januar 1909 antages at være...		4,145,543. 95
altsaa den 31. December 1909...		4,206,716. 91

Nr. 52.
1ste
April.

§ 25.

Til Udgifter Island vedkommende bevilges 293,200 Kr.

		Kr.	Kr.
1. a.	Bidrag til Bestridelse af Islands særlige Udgifter i Henhold til Lov Nr. 1 af 2. Januar 1871 § 5, 1ste Stykke .	60,000.	
b.	Til det under Ministeriet for Island hørende Kontor i København	7,800.	
c.	Understøttelse	1,000.	
			68,800.
2.	Tilskud til Driften af et Telegrafkabel mellem Shetlandsøerne, Færøerne og Island		54,000.
3. a.	Til Dr. phil. Jon Thorkelsson til Udgivelse af Diplomatarium islandicum	Kr. 800.	
b.	Til mag. art. Bogi Th. Melsted til Udarbejdelse af en Islands Historie, 2den Del af en ny 5-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig	1,000.	
c.	Til Professor, Dr. phil. Thoroddsen til Bearbejdelse og Udgivelse af Resultaterne af de af ham foretagne geologisk-geografiske Undersøgelser paa Island, 5te Del af en ny 5-aarig Bevilling paa 1,500 Kr. aarlig	1,500.	
d.	Til mag. art. S. Bløndal til Udarbejdelse af en islandsk-dansk Ordbog, 2den Del af en ny 3-aarig Bevilling paa 800 Kr. aarlig	800.	
			4,100.
4.	Til Fortsættelse af den paabegyndte planmæssige topografisk-geografisk Opmaaling af Island vil der for Finansaaret 1909—10 ikke være at søge nogen Bevilling, da de for Finansaaret 1909—10 i dette Øjemed paaregnede Bidrag fra Statskassen og fra Island ere anvendte i Finansaaret 1908—09.		
5. a.	Til Tilsyn med Fiskerierne under Island ved Inspektionsskibet „Islands Falk“ i 12 Maaneder à 10,650 Kr. maanedlig	Kr. 127,800.	Kr.
	Fragaar forventet Bidrag fra Island, anslaaet til	10,000.	
			117,800.
b.	Til Fortsættelse af den paabegyndte Opmaaling og Undersøgelse i Fiskeriøjemed af islandske Farvande ..		46,500.
c.	Til Fortsættelse af Udgivelsen af Resultaterne af den islandske Søopmaalingsekspeditions Arbejder		2,000.
			166,300.
			293,200.

Nr. 52.
1ste
April.

§ 26.

Til andre og overordentlige Statsudgifter bevilges nedenstaaende 5,220,021 Kr. 47 Ø.

	Kr.	Kr.
I. Landbrugsministeriet vedkommende:		
1. a. Som Subvention til en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Parkeston ..... Kr. 120,000.		
b. Til Refusion af Bropenge i Anledning af den nævnte Dampskibsforbindelse, anslaas .... 170,000.	290,000.	
2. Udgifter til Uddannelse af Lærere ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole	4,000.	
3. Udgifter til Afholdelse af sammenhængende Rækker af Smørudstillinger	40,000.	
4. Bidrag til Udgivelse af en Lærebog i Opmaaling til Brug for de studerende ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole	3,800.	
5. a. Som Subvention til en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Grimsby samt Esbjerg og Newcastle ..... Kr. 60,000.		
b. Til Refusion af Bropenge i Anledning af denne Dampskibsforbindelse, anslaas ..... 50,000.	110,000.	
6. Tilskud til Dansk Landbrugsmuseum ..... heraf ekstraordinært 1,800 Kr.	7,800.	
7. Bidrag til det internationale Landbrugsinstitut i Rom .	5,000.	
8. Udgifter i Anledning af Lov af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tienden, anslaas til.	200,000.	
9. Tilskud til det danske Hedeselskab til Anskaffelse af transportable Mergelbanespor	60,000.	
10. Tilskud til Forrentning af Laan til Anlæg af Mergelbaner m. m. anslaas til ..... Laanene skulle afdrages i mindst 10 Aar, og Statens Bidrag udgør det Beløb, hvormed den for Laanene betingede Rente overstiger 3 pCt., dog ikke ud over 2 pCt. p. a.	5,500.	
11. Til Vedligeholdelse af Kystsikringen udfor Ellekilde tidligere Skovløberlod og Hornbæk Plantage.....	300.	
12. Til Drift af en Uddybningsmaskine ved Nissum Fjord .	1,000.	
13. Til Anlæg af en Udskibningsbro for Stenderup Skovdistrikt	6,000.	
14. Tilskud til Bortfjernelse af Sten ud for Landingspladsen ved Klitmøller.....	4,000.	
At overføre...	737,400.	

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.
	Overført...	737,400.	
15.	Til Iværksættelse af Forsøg med Anlæg af Læbælter paa Stranden ved Lønstrup som 1ste Del af en 3-aarig Bevilling paa i alt 1,000 Kr.	500.	
16.	Til Statsskovvæsenets Deltagelse i Landsudstillingen i Aarhus i 1909	2,000.	
17.	Tilskud til Fugleværneforeningen „Svalen“ til Afholdelse af Udgifterne ved Foreningens Deltagelse i Dyrebeskyttelseskongres i London 1909	500.	
18.	Til Drift af Fiskerhøjskolen i Kerteminde og til Understøttelse af Skolens Elever, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling	5,000.	
19.	Til Anskaffelse og Opstilling af 2de Pælefyr ved Indsejlingen til Ulfshaleløbet	600.	
20.	Til Erhvervelse af Matr.-Nr. 14 og 15 a af Hammershus Slotslyng	10,500.	
			756,500.
	II. A. Indenrigsministeriet vedkommende:		
1.	Til dansk Ingeniørforening som Bidrag til Udgifterne ved Driften af Prøveanstalten for mekanisk Undersøgelse af Bygningsmaterialier	6,500.	
2.	Til dansk Idrætsforbund	5,000.	
3.	Udgifter ved den i Henhold til Lov Nr. 50 af 27. Marts 1903 nedsatte Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, anslaas til	12,000.	
4.	Til Afholdelse af Udgifter ved Deltagelse i den interparlamentariske Konference i Aaret 1909	3,800.	
5.	Til det sociale Sekretariat og Bibliotek 1ste Del af et 3aarigt Tilskud	2,500.	
6.	Tilskud til „Dansk Kvindesamfund“s Vandrekursus i Husholdningslære, 2den Del af en treaarig Bevilling paa 4,000 Kr. aarlig, indtil	4,000.	
7.	Til Erstatning i Anledning af Portofriheds Ophør	20,000.	
8.	Til den af A. B. Christensen og M. Lublin bestyrede Læreanstalt for Elektroteknik (Fagskole for praktiske Elektroteknikere), som afsluttende Bevilling	3,000.	
9.	Til Ekspeditionssekretær under Arbejderforsikringsraadet cand. mag. V. L. Faber til Bestridelse af Udgifterne ved det af ham udgivne Tidsskrift for Arbejderforsikring, 3die Del af en 3aarig Bevilling	600.	
10.	Til den danske interparlamentariske Gruppe til Fremme af dens Formaal	3,000.	
	At overføre...	60,400.	756,500.

	Kr.	Kr.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	60,400.	756,500.	
11. Til Dansk Kvindesamfund til Oprettelse af Fripladser for ubemidlede Husmødre paa de af Samfundet oprettede Vandrekursus i Tilskæring og Kjolesyning indtil	1,000.		
12. a. Tilskud til Udgifter ved Driften af Fagskolen for Haandværkere og mindre industridrivende 3die Del af et 10-aarigt Bidrag ..... Kr. 25,000.			
b. Ekstraordinært: Tilskud til nævnte Fagskole til Bestridelse af Udgifter ved Afholdelse af Prøver for Eksplosionsmotorer 5,000.			
	30,000.		
13. Til Gymnastisk Selskab	2,500.		
14. Til Foretagelse af rationelle Fiskeriundersøgelser ved Grønlands Vestkyst, som 3die Del af en 3-aarig Bevilling	51,000.		
15. Udgift i Henhold til Lov Nr. 59 af 22. Marts 1907 om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 30,000 Kr. aarlig	30,000.		
16. Til Driften af en dansk arktisk Station i Grønland, 4de Del af en 5-aarig Bevilling paa i alt 49,000 Kr...	10,000.		
17. Tilskud til Driften af Københavns Tjenestepigeforenings Fagskole, 2den Del af en 3-aarig Bevilling paa indtil 2,000 Kr. aarlig, indtil	2,000.		
18. Tilskud til Udgifterne ved Afholdelsen af den internationale Kongres for Materialundersøgelser i København 1909	10,000.		
19. Tilskud til Dansk Forening for Arbejderbeskyttelse ...	1,000.		
20. Til Afholdelse af Udgifterne ved Kursus for Journalister som 2den Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 4,000 Kr.....	2,000.		
21. Tilskud til Udgifterne ved Afholdelsen af den internationale Kongres for offentlig Forsorg og privat Velgørenhed i København i 1910, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 15,000 Kr...	7,500.		
22. Tilskud til Afholdelse af en fransk Kunstindustriudstilling i København i Sommeren 1909.....	10,000.		
23. Til den danske Turistforening til Afholdelse af Udgifterne ved den internationale Turistforenings-Kongres i København i Juni 1909 m. v.	3,000.		
24. Til Selskabet „Hedebosyningens Fremme“ til Hjælp til Bestridelse af Udgifterne ved Fremstilling af forskellige Arbejder i Hedebosyning m. m. paa Landsudstillingen i Aarhus 1909	2,000.		
At overføre...	222,400.	756,500.	

Nr. 52. 1ste April.

		Kr.	Kr.
	Overført...	222,400.	756,500.
25.	Til Opførelse af en Amtmandsbolig i Hjørring ..... Kr. 65,000. hvori fragaar for Salg af den gamle Bolig og en Del af de til samme hørende Arealer 40,000.	25,000.	247,400.
	II. B. Ministeriet for offentlige Arbejder vedkommende:		
1.	Til Forrentning af Aktiekapitalen for den lolland-falsterske Jernbane, anslaas	100,000.	
2.	Til Forrentning af Aktiekapitalen for den østsjællandske Jernbane, anslaas	80,000.	
3.	Bidrag til „Det forenede Dampskibsselskab“ til en Udvidelse af Dampskibsforbindelsen mellem Kallundborg og Aarhus, anslaaet til	50,000.	
4.	Bidrag til „Det forenede Dampskibsselskab“ for at vedligeholde en daglig Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg.....	87,000.	
5.	Til Beskyttelsesarbejder paa Jyllands Vestkyst: Til Vedligeholdelse af Høfder og Diger samt til almindelige og uforudsete Udgifter.....	160,000.	
6.	Til Kystsikringsforanstaltninger ved Oksby, Blaavand og Vandflod	4,000.	
7.	Til Forhøjelse og Beplantning af de lavere Partier af Halvøen Skallingen.....	2,500.	
8.	Til Opførelse af to Høfder udfor Bovbjerg (Ferring By) (2det Bidrag).....	80,000.	
	Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges endvidere til at anvende den Del af det i Finansaaret 1908—09 til Opførelse af de nævnte Høfder bevilgede Beløb, som ikke maatte være kommen til Udbetaling i det paagældende Finansaar.		
9.	Tilskud til Anlæg af en Fiskerihavn ved Rødby, (Sylt-holm), (2det Bidrag) ..... under Forudsætning af, at der i det nævnte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	205,000.	
	Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges endvidere til at anvende den Del af det i Finansaaret 1908—09 til Havneanlægget bevilgede Beløb, som ikke maatte være kommen til Udbetaling i det paagældende Finansaar.		
	At overføre...	768,500.	1,003,900.

	Kr.	Kr.
Overført...	768,500.	1,003,900.
10. Tilskud til Foranstaltninger til Forebyggelse af Tilsanding ved Hornbæk Havn. Som 1ste Bidrag af en samlet Bevilling paa 26,000 Kr. ..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	13,000.	
11. Tilskud til Anlæg af en Læmole ved Baaring Vig .... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	13,500.	
12. Tilskud til Udbedring af Snekkersten Baadehavn ..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	6,000.	
13. Tilskud til Kystsikringsforanstaltninger paa Østsiden af Fanø .... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	3,000.	
14. Til Genopførelsen af Christiansborg Slot (4de Bidrag). Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges endvidere til at anvende den Del af det i Finansaaret 1908—09 til Genopførelsen af Christiansborg Slot bevilgede Beløb, som ikke maatte være kommen til Udbetaling i det paagældende Finansaar.	500,000.	
15. Bidrag til Færøernes Amtskommune til Vedligeholdelse og Drift af en Telefonforbindelse mellem Strømø, Sandø og Suderø	1,700.	
16. Tilskud til Istandsættelse af Skalø Havn.... ..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	500.	
17. a. Til Opførelse af et nyt Rigsarkiv samt til Tilvejebringelse af forøgede Lokaler paa Slotsholmen til Brug for Ministerierne m. v. (2det Bidrag) ..... Kr. 250,000.		
b. Til Anskaffelse af Inventar m. v. til Rigsarkivet (1ste Bidrag)..... 75,000.		
	325,000.	
18. Tilskud til Sikring af Kysten Vest for Fakse Havn.... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	9,000.	
19. Tilskud til Arbejder i Anledning af Digeanlægget Syd for Indløbet til Mariager Fjord.....	15,000.	
20. Tilskud til Forbedring af Besejlingsforholdene ved Melsted Havn..... ..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	6,500.	
At overføre...	1,661,700.	1,003,900.

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr.
	Overført...	1,661,700.	1,003,900.
21.	Tilskud til Udvidelse af Anlægsbroen ved Askø..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	7,000.	
22.	Til Tilvejebringelse af forøget Anlægsplads ved Broen ved Høfde Nr. 63 i Thyborøn Kanal.....	9,000.	1,677,700.
	II. C. Ministeriet for Handel og Søfart vedkommende:		
1.	Tilskud til „Foreningen for Oprettelse af skandinaviske Sømandshjem i fremmede Havne", 5te Del af et 5-aarigt Bidrag.....	1,000.	
2.	Udgifter ved Indførelsen af det metriske System for Maal og Vægt, jfr. Lov Nr. 124 af 4. Maj 1907, anslaas til.....	40,000.	
3.	Til Aktieselskabet „Den danske Handelsflaades Skoleskib for Befalingsmænd", som Driftstilskud.....	50,000.	
4.	Til Udgifter ved en Kommission, der agtes nedsat til Overvejelse af Spørgsmaalet om falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence, anslaas.....	8,000.	99.000.
	III. Justitsministeriet vedkommende:		
1.	Til Bestyrelsen for Opdragelsesanstalterne paa Flakkebjerg og Landerupgaard..... Kr. Ø. 4,000.		
	Ekstraordinært (2den Del af et 3-aarigt Tilskud)..... 19,400.		
	Til Opdragelsesanstalten paa Landerupgaard midlertidig..... 1,600.		
	Til Refusion efter Regning af Udgifterne ved Transportomkostninger for Elever, der ere deserterede fra Anstalten eller fra de Steder, hvor de ere anbragte, indtil..... 500.		
	Til Udredelse af Pension til en afgaaet Forstander og Hustru $^{11}/_{12}$ af 4,000 Kr..... 3,666. 66		
		29,166. 66	
	Udbetalingen af det til Landerupgaard særlig bevilgede Beløb betinges af, at Anstaltens Bestyrelse for Justitsministeriet godtgør, at Anstalten er indrettet til at optage et Antal af indtil 80 Elever hele Aaret igennem, og at der haves Sikkerhed for, at der fra private, Kommuner eller paa anden Maade i Aarets Løb vil tilflyde Anstalten det øvrige til dens Drift i udvidet Skikkelse nødvendige Beløb af 2,000 Kr.		
	At overføre...	29,166. 66	2,780,600.

		Kr.	Ø.	Kr.
	Overført...	29,166.	66	2,780,600.
2.	Tilskud til Fængselsselskaberne	10,000.		
3.	Tilskud til Kysthospitalet paa Refsnæs til fri Forplejning for fattige, kirtelsyge Børn..... Kr. 15,000. samt ekstraordinært ..... 10,000.	25,000.		
4.	Tilskud til Foreningen „Det røde Kors“	4,000.		
5.	Tilskud til „Studentersamfundets Retshjælp for ubemidlede“	1,000.		
6.	Honorar til Overlægen ved Kommunehospitalets 6te Afdeling for Foretagelse af lægevidenskabelige Skøn over tvivlsomme Sindstilstande efter Retternes Begæring ...	1,000.		
7.	Tilskud til Driften af det af „Frelsens Hær“ oprettede Redningshjem for faldne Kvinder, 4de Bidrag af en 5-aarig Bevilling	2,000.		
8.	Midlertidigt Tilskud til „Dansk Sygeplejeraad“	6,000.		
9.	Tilskud til Kristelig Forening til vildfarende Børns Redning	30,000.		
10.	Tilskud til den danske Afdeling af den internationale Forening af unge Pigers Veninder	400.		
11.	Tilskud til Aktieselskabet „Sanatorier for brystsyge“ til ubemidlede Patienters Ophold paa Vejlefjord Sanatorium	18,000.		
12.	Tilskud til Finsens medicinske Lysinstitut til Ydelse af hel eller delvis fri Kur til ubemidlede Patienter..... Kr. 30,000. Ekstraordinært..... 10,076.	40,076.		
13.	Tilskud til fri Behandling af ubemidlede Patienter med Rygradskrumninger	4,000.		
14.	Tilskud til Epileptikerhjemmet i Nyborg, foreløbig ..... Kr. 1,500. Ekstraordinært Tilskud ..... 9,000.	10,500.		
15.	Midlertidigt Tilskud til Selskabet „De Hjemløses Venner“..... 4,000. og ekstraordinært een Gang for alle ..... 25,000.	29,000.		
16.	Tilskud til Foreningen „Fængselshjælpen“	75,000.		
17.	Som Tilskud til Dækning af Udgifterne ved Foredrag, der efter nærmere Forhandling med Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse paatænkes afholdte angaaende hygiejniske Foranstaltninger mod Tuberkulose i de af denne Sygdom særlig hærgede Egne	2,000.		
18.	Som Erstatning til Helsingør Hospital for de af det tidligere oppebaarne Tavlepenge	4,520.		
	At overføre...	291,662.	66	2,780,600.

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr.
	Overført...	291,662. 66	2,780,600.
19.	Tilskud til „Foreningen til Værn for enligt stillede Kvinder", 5te Del af et 10-aarigt Tilskud	2,000.	
20.	Tilskud til „Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse"	7,000.	
21.	Tilskud til Poliklinikken i København for ubemidlede .	3,000.	
22.	Tilskud til Poliklinikken paa Frederiksberg for ubemidlede	1,000.	
23.	Tilskud til Opførelse og Udvidelse af Tuberkulosehospitaler	106,600.	
24.	Tilskud til Børnesanatoriet „Lillehjem"	500.	
25.	Tilskud til „Børnesagens Tidende" indtil	1,200.	
26.	Til en Bolig for 2 overordnede Betjente ved Horsens Straffeanstalt (3die Del af en 3aarig Bevilling)	9,000.	
27.	Tilskud til „Foreningen til Hjælp for ulykkeligt stillede Mødre"	6,000.	
28.	3die Del af en 3-aarig Bevilling til „Kvindemissionen" paa 4,000 Kr. aarlig	4,000.	
29.	Midlertidig Refusion til Københavns Magistrat af Pension til afskediget Politiinspektør K. S. Stephensen	2,420. 83	
30.	Som 3die Bidrag af et 3-aarigt Tilskud til „Kvindehjemmet i Læssøesgade"	3,000.	
31.	3die Del af et 3-aarigt Tilskud af i alt indtil 1,066 Kr. 67 Øre til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for den Del af Skovby Herred, der tidligere har hørt under det saakaldte Gyldenstens Birk	355. 56	
32.	Som 3die Bidrag af et 3-aarigt Tilskud til Aarhus Vandkuranstalt	1,000.	
33.	Som 3die Bidrag af et 3-aarigt Tilskud til Silkeborg Badesanatorium	5,000.	
34.	Som 3die Bidrag af et 3-aarigt Tilskud til Silkeborg Vandkuranstalt	3,000.	
35.	a. Til det af Fru Sira Lind grundede Optagelseshjem i København som 3die Del af en 3-aarig Bevilling Kr. 5,000 b. Ekstraordinært Tilskud een Gang for alle 1,000	6,000.	
36.	Som 3die Del af et 5aarigt Tilskud til Thorshavn Fiskeskipperskole for at sætte denne i Stand til at udvide sin Undervisning til ogsaa at omfatte Undervisning til Styrmandseksamen	2,000.	
37.	Som 3die Bidrag af et tiaarigt Tilskud til Drift af Planteskolen ved Thorshavn.....	500.	
38.	Til Skibsreder Jens Andreasen af Thorshavn ..... som 3die Del af et 3-aarigt Tilskud paa 10,000 Kr. til Foretagelse af Forsøg med Sildefiskeri ved Færøerne efter norsk Mønster.	1,000.	
	At overføre...	456,239. 05	2,780,600.

		Kr.	Ø.	Kr.
	Overført...	456,239.	05	2,780,600.
39.	Til fortsat Undersøgelse og Forsøg med Hensyn til Etablering af den saakaldte „Familieforplejning“ ved Middelfart Sindssygeanstalt	4,000.		
40.	Som 2den Del af et 3-aarigt Tilskud til Driften af „Hedehjemmet Lyng“ ..... Kr. 2,000. Ekstraordinært til Byggeforanstaltninger.... 4,000.	6,000.		
41.	Til den danske Komité til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel som 2den Del af et 3-aarigt Bidrag	1,400.		
42.	Som 2den Bidrag af et 5-aarigt Tilskud til ubemidlede Patienters helt eller delvis vederlagsfri Behandling ved den medico-pneumatiske Anstalt (Klokken) i København	2,000.		
43.	Som 2den Del af et 3-aarigt Tilskud til Driften af „Adserbølgaard“ Optagelseshjem.....	2,000.		
44.	Tilskud til Foreningen til Hjælp for enligtstillede nødlidende Kvinder med Børn.	5,000.		
45.	1ste Del af en 4-aarig Bevilling paa ialt 85,980 Kr. til Forbedring af de hygieiniske Forhold i Vridsløselille Straffeanstalt	28,585.		
46.	Til Fortsættelseskursus for Embedslæger	6,000.		
47.	Ekstraordinært Tilskud til Gjelsted Skolehjem til Opførelse af en Medhjælperbolig og en Udhusbygning m. m.	6,000.		
48.	Ekstraordinært Tilskud til Byggeforanstaltninger ved Opdragelsesanstalten „Godhavn“	32,000.		
49.	Ekstraordinært Tilskud til Byggeforanstaltninger m. m. ved Gunslev Pigehjem.	16,145.		
50.	Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for Idestrup Sogn under Maribo Amt.....	457.		
51.	Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for Arninge Sogn under Maribo Amt	272.	21	
52.	Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for Kappel og Vesterskov Sogne under Maribo Amt...	667.	37	
53.	Tilskud til Tilvejebringelse af et nyt Navneregister til Skøde- og Panteprotokollerne ved Lollands Nørre Herred under Maribo Amt	384.		
54.	Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for Højslev, Borris, Feldingbjerg, Fiskbæk og Dollerup Sogne under Viborg Amt	733.	34	
55.	Tilskud til Tilvejebringelse af Hjælperegistre for Farum, Lillerød, Tjæreby, Nøddebo, Gandløse, Lynge og Skævinge Sogne under Frederiksborg Amt.....	214.	67	
56.	Tilskud til Foreningen i Odense til Værn for enligt stillede Kvinder, 1ste Del af et 3-aarigt Tilskud	600.		
	At overføre...	568,697.	64	2,780.600.

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr.
	Overført...	568,697. 64	2,780,600.
	Udbetalingen af Beløbet betinges af, at Foreningens Bestyrelse for Justitsministeriet godtgør, at det Foreningen fra anden Side ydede Tilskud i det tilsvarende Regnskabsaar har udgjort mindst 600 Kr.		
57.	Første Del af et 3-aarigt Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for Kronborg østre Birk og Hellebæk Birk	1,207. 28	
58.	Tilskud til Opførelse af et Gymnastikhus ved „Kristelig Forening til vildfarende Børns Redning"s Optagelseshjem paa Ourø	3,000.	
59.	Tilskud til Tilvejebringelse af nye Real- og Navneregistre til Jerlev Herreds Skøde- og Panteprotokoller.	1,501. 33	
60.	Tilskud til Omskrivning af de 4 ældste Panteregistre for Fredericia Købstad	1,733. 33	
61.	a. Til Studierejser for Dommere i den kgl. Landsover- samt Hof- og Stadsret, den kgl. Viborgske Landsoverret samt Københavns Kriminal- og Politiret, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling..... 4,000 Kr.		
	b. Til Studierejser for Justitsministeriets Personale, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling . 1,500 —		
		5,500.	
62.	Ekstraordinært Tilskud til Handbjerg Pigehjem.....	2,800.	
63.	Til Betaling af Renter pr. December Termin 1908—Juni Termin 1910 af de Landbrugskandidat M. Winther-Lützen ydede Statslaan til Opførelse af Bygninger m. m. paa den ham tilhørende Ejendom i Frødum paa Sandø	222.	
64.	Udgifter til den i Henhold til Lov. Nr. 51 af 13. Marts 1908 nedsatte færøske Landbokommission	2,000.	
65.	Tilskud til forskellige Byggeforetagender ved Opdragelsesanstalten „Himmelbjerggaarden".....	3,246. 92	
66.	Indrettelse af brandfrit Rum i Embedsboligen for Embedet som Byfoged og Byskriver i Slagelse Købstad...	1,500.	
67.	Tilskud til Tilvejebringelse af et brandfrit Rum for Embedet som Herredsfoged og Skriver i Gjørding og Malt Herreder under Forudsætning af, at Boligens Indretning godkendes af Justitsministeriet.....	1,500.	
68.	Midlertidigt Tilskud til Overværgeraadet, Konstitution af Formand for Overværgeraadet i visse Sager ..... Kr. 2,400.		
	Anskaffelse i Anledning af Kontorlokalernes Udvidelse..... 2,400		
		4,800.	
	At overføre ..	597,708. 50	2,780,600.

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Overført...	597,708. 50	2,780,600.
69. Til Færøernes Deltagelse i Landsudstillingen i Aarhus i 1909 samt til Færingers Rejse til Udstillingen	5,000.	
70. Tilskud til Opførelse af en Sygeafdeling ved Epileptikerhjemmet i Nyborg	14,000.	
71. Yderligere Bidrag til Anlæg af Telefoner paa Færøerne	20,000.	
72. Tilskud til Indretning af et brandfrit Rum i Embedsboligen for Embedet som Herredsfoged og Skriver i Øster og Vester Han Herreder.....	1,500.	
73. Tilskud til Indretning af et brandfrit Rum i Embedsboligen for Embedet som Byfoged og Herredsfoged i Lemvig	1,500.	
74. Til Installering af elektrisk Belysning paa Kysthospitalet ved Juelsminde	8,000.	
75. Aarligt Tilskud til Foreningen „Boserup Minde“ til en Landkoloni (Rekonvalescenthjem).....	500.	
		648,208. 50
IV. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende:		
A. Kirkelige og dermed beslægtede Formaal:		
1. Til Undersøgelse og Istandsættelse m. m. af Kalkmalerier i Kirker og af kirkelige Inventariegenstande og Prydelser samt særlig mærkelige Gravstene og Gravmonumenter	10,500.	
2. Til Selskabet for Danmarks Kirkehistorie til Afholdelse af kirke- og kunsthistoriske Møder rundt om i Landet, 2den Del af et 3-aarigt Bidrag.....	1,500.	
3. Til Tilvejebringelse af Afskrifter af manglende eller ufuldstændige Ministerialbøger for Tiden efter 1814 (anslaas)	500.	
4. Til en Restaurering af Stege Kirke, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa i alt 90,000 Kr.....	30,000.	
5. Tilskud til forskellige større Arbejder ved Assens Kirke	8,000.	
B. Folkeskolevæsenet og dermed beslægtede Formaal:		
1. Til Forsøg med Indførelse af Undervisning i Sløjd i Skolerne	30,000.	
2. Til den danske Afdeling af den internationale permanente Kommission for legemlig Opdragelse	700.	
3. Til Pensionstillæg til Lærere og Lærerinder i Folkeskolen samt til Lærerenker i Henhold til Lov af 31. Januar 1902 § 1	80,000.	
4. Til Fremme af Undervisningen i Sundhedslære	5,000.	
At overføre...	166,200.	3,428,808. 50

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	166,200.	3,428,808. 50
5.	Understøttelse til Lærer M. J. Mathiassen i Mullerup til Indsamling og Uddeling af Undervisningsgenstande til Skoler, 3die Del af en 3-aarig Bevilling.....	500.	
6.	Blindeforeningen i Vejle, 1ste Del af en ny 3-aarig Bevilling paa i alt 1,500 Kr.....	500.	
7.	Blindehjemmet „Bethsaida“ paa Frederiksberg, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 500 Kr. aarlig	500.	
8.	Grenaaforeningen til Hjælp for legemlig og sjælelig abnorme, 2den Del af en 3-aarig Bevilling paa 500 Kr. aarlig	500.	
9.	Til danske Børnevenners Fællesrejse i Sommeren 1909	3,000.	
10.	Til Danmarks Deltagelse i den 3die internationale Kongres for Skolehygiejne i Paris 1910	5,000.	
11.	Til Udgivelse af en kronologisk Del af „Haandbog i Lovgivningen over den danske Folkeskole“, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig	1,000.	
12.	Til Nedsættelse af en Kommission angaaende Folkeskolens Tilsyn m. m.....	4,000.	
13.	Til en mindre Tilbygning til det kgl. Blindeinstitut i København	5,600.	
14.	Til Nyanskaffelse af Materiel i Anledning af Udvidelsen af det kgl. Blindeinstituts Forskole paa „Strandlyst“..	6,300.	
C.	*Kunstneriske og videnskabelige samt dermed beslægtede Formaal:*		
1.	Til Undersøgelse af samtlige Mindesmærker fra Fortiden og til disses Fredning ..... Kr. Ø. 12,000. Ekstraordinært som 1ste Del af en 5-aarig Bevilling paa 8,000 Kr. aarlig ..... 8,000.	20,000.	
2. a.	Til Udgifter ved Hammershus Slots Ruiner..... Kr. Ø. 1,200. Ekstraordinært som 2den Del af en 3-aarig Bevilling paa 12,560 Kr. . ..... 4,186. 67 — 5,386. 67		
b.	Til Udgifter ved Vordingborg Slots Ruiner ..... 1,000. Ekstraordinært som 2den Del af en 2-aarig Bevilling paa 8,000 Kr..... ..... 2,600. — 3,600.		
	At overføre... 8,986. 67	213,100.	3,428,808. 50

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø. Nr. 52.
Overført...	8,986. 67	213,100.	3,428,808. 50 1ste April.
c. Til Udgifter ved Koldinghus Slots Ruiner ..... Kr. 650.			
Ekstraordinært ..... 400.	1,050.		
d. Til Udgifter ved Mariager Kloster ..... Heraf ekstraordinært 225 Kr.	547.		
e. Til Udgifter ved Kalø Slots Ruiner, 4de Del af en 5-aarig Bevilling paa 4,000 Kr.	800.		
f. Til Udgifter foranledigede ved Undersøgelse og Udgravninger af Kalundborg Bybefæstning, 1ste Del af en 5-aarig Bevilling paa 20,000 Kr.	4,000.		
		15,383. 67	
3. Til dansk Folkemuseum		25,000.	
4. Til den zoologiske Have ved København som 2den Del af en ny 5-aarig Bevilling		20,000.	
5. Til ornitologiske Undersøgelser her i Landet		600.	
6. Til Kunstnernes Studieskole.....		3,000.	
7. Til geologiske Undersøgelser her i Landet.....		41,100.	
8. Til midlertidig Anbringelse i Kysthospitalet paa Refsnæs af Børn, der have henligget som Patienter i det kongelige Frederiks Hospital		10,000.	
9. Overbibliotekar Birket Smith for at forberede Udgivelsen af et dansk Forfatterleksikon for Aarene 1854—90, 1ste Del af en ny 3-aarig Bevilling		1,000.	
10. Til Museumsinspektør, cand. jur. E. F. S. Lund til Udarbejdelse af et beskrivende Katalog over malede Portrætter af danske, 5te Del af en 5-aarig Bevilling paa i alt 4,000 Kr.....		800.	
Til fortsat Anskaffelse af 150 Eksemplarer af det nævnte Værk, 2den Del af en ny 3-aarig Bevilling paa 5,000 Kr. aarlig		5,000.	
11. Tilskud til „Musikhistorisk Samling“, 1ste Del af en ny 5-aarig Bevilling paa 2,000 Kr. aarlig.....		2,000.	
Samme til Leje af Lokaler		1,000.	
12. Til Direktør for Nationalmuseets 1ste Afdeling, Dr. phil. S. Müller til fortsat Studium og Fremstilling af Landets ældste Bebyggelsesforhold og Kulturforhold, 1ste Del af en ny 3-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig.....		1,000.	
13. Tilskud til en folkelig Universitetsundervisning, særlig uden for København		8,000.	
14. Til Anskaffelse af et Antal Eksemplarer af et internationalt Katalog over videnskabelig Litteratur, 4de Del af en ny 5-aarig Bevilling paa i alt 10,000 Kr....		2,000.	
At overføre...		348,983. 67	3,428,808. 50

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	348,983. 67	3,428,808. 50
15.	Til Dr. phil. Aage Friis til Udarbejdelse af et historisk Værk om Andreas Peter Bernstorff og hans Kreds samt til Forstudier til en Skildring af Forholdet mellem Dansk og Tysk i det danske Monarki i Tiden fra 1750 til 1830, 3die Del af en ny 3-aarig Understøttelse paa 2,000 Kr. aarlig	2,000.	
16.	Til Museumsinspektør, Dr. phil. C. Jørgensen til Udarbejdelse og Udgivelse af en videnskabelig Beskrivelse af de antikke græske Mønter, 2den Del af en ny 3-aarig Bevilling paa 800 Kr. aarlig	800.	
17.	Kaptajn Daniel Bruun til fortsatte arkæologiske Undersøgelser af vore nordlige Bilande, 1ste Del af en ny 3-aarig Bevilling paa 2,000 Kr. aarlig.....	2,000.	
	Til Udarbejdelse af Kort og Tegninger vedrørende ovenanførte Undersøgelser, 1ste Del af en 3-aarig Bevilling paa 500 Kr. aarlig	500.	
18.	Foreningen af 3. December 1892 til fortsat Udgivelse af et Blad med Opmaalinger af gammel nordisk Arkitektur, 3die Del af en ny 3-aarig Bevilling paa 400 Kr. aarlig	400.	
19.	Til Prof., Dr. med. E. Ehlers til fortsatte Studier af den spedalske Sygdom, 3die Del af en afsluttende 3-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig..... ..	1,000.	
20.	Tilskud til Dansk Koncert-Forening. 3die Del af en ny 3-aarig Bevilling paa 5,000 Kr. aarlig	5,000.	
21.	Til Dr. phil. Jakob Jakobsen til Udgivelsen af „Etymologisk Ordbog over det nørröne Sprog paa Shetland". 1ste Del af en ny treaarig Bevilling paa 800 Kr. aarlig	800.	
22.	Til „Naturhistorisk Forening" til Udgivelse af en Række for det store Publikum beregnede Haandbøger i den danske Fauna. 1ste Del af en ny treaarig Bevilling paa 1,500 Kr. aarlig, hvoraf 500 Kr. som Honorar til Redaktøren	1,500.	
23.	Professor, Dr. phil. D. Andersen til fortsat Udgivelse af afdøde Professor, Dr. phil. S. Sørensens efterladte Værk „Index to the Names of the Mahabharata etc.". 1ste Del af en ny treaarig Bevilling paa 2,000 Kr. aarlig	2,000.	
24.	Til Professor, Dr. phil. M. C. Gertz til Bearbejdelse af de latinske Kildeskrifter til Danmarks Middelalders Historie. 4de Del af en femaarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig	1,000.	
25.	Til cand. jur. Fr. Dahl til Udgivelse af en kritisk og kommenteret Udgave af Anders Sandøe Ørsteds udvalgte Skrifter af retsvidenskabelig Natur, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig..	1,000.	
	At overføre...	366,983. 67	3,428,808. 50

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 52. 1ste April.
	Overført...	366,983. 67	3,428,808. 50	
26.	Til Sognepræst G. Howardy til Fremme af assyriske Studier og til Udgivelse af en assyrisk Ordbog, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 500 Kr. aarlig	500.		
27.	Til Dr. phil. Niels Nielsen til fortsatte Undersøgelser over specielle analytiske Funktioners Theori, 2die Del af en 3-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig.....	1,000.		
28.	Til cand. phil. Vilh. Ludvigsen til Udarbejdelsen af en Hollandsk-Dansk og Dansk-Hollandsk Ordbog, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig	1,000.		
29.	Tilskud til Palækoncerterne, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig	1,000.		
30.	Til cand. theol. Ditlef Nielsen til Udarbejdelse af en Haandbog over oldarabiske Indskrifter, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 500 Kr. aarlig	500.		
31.	Tilskud til „Musikforeningen“, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 2,000 Kr. aarlig.....	2,000.		
32.	Til cand. theol. Jens Kure til Studiet af russisk Sprog og Kultur, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 1,200 Kr. aarlig	1,200.		
33.	Tilskud til Foreningen „Bornholm“ under Forudsætning af, at der paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa i alt 50,000 Kr.	16,668.		
34.	Til Hovedistandsættelse af Ribe Stiftsmuseums Bygning og Installering af Varmeapparat i samme, 2den Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 15,000 Kr..... ..	7,500.		
35.	Til Cancerkomiteen til Fremme af dens Arbejde, som 2den Del af en 3-aarig Understøttelse paa 5,000 Kr. aarlig	5,000.		
36.	Til Astronomen, mag. scient. H. E. Lau til Gennemførelsen af den af ham paabegyndte Revision af Dobbeltstjernerne i W. Struwes Fortegnelse, 2den Del af en 3-aarig Understøttelse paa 1,000 Kr. aarlig.....	1,000.		
37.	Til Professor, Dr. phil. Finnur Jonsson til Udarbejdelsen af en ny Udgave af Sveinbjørn Egilssons latinske Ordbog over det oldnordiske poetiske Sprog, 2den Del af en 5-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig.....	1,000.		
38.	Til Pastor Uffe Birkedal til Gengivelse af fremmed Digtning paa Dansk, 3die Del af en 3-aarig Bevilling paa 500 Kr. aarlig	500.		
39.	Til Opførelse af en Bygning for Herning Museum, 2den Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 31,500 Kr.	15,750.		
40.	Til Erhvervelse af den af Oberstløjtnant J. C. W. Hirsch udarbejdede „Fortegnelse over den dansk-norske Hærs Officerer med flere fra 1648—1814“, 2den Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 10,000 Kr.....	5,000.		
	At overføre...	426,601. 67	3,428,808. 50	

Nr. 52. 1ste April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	426,601. 67	3,428,808. 50
41.	Til Erhvervelse af afdøde Biskop, Dr. theol. Fr. Nielsens Bogsamling, 2den Del af en 2-aarig Bevilling paa 15,000 Kr.	7,500.	
42.	Til Docent L. Feilberg til Udarbejdelse af en kort Fremstilling af de fysiske Levelove, 1ste Del af en 3-aarig Bevilling paa 400 Kr. aarlig	400.	
43.	Til cand. theol. Hj. Thuren til videnskabelig Undersøgelse og Ordning af Melodier til gamle danske Folkeviser, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling paa 600 Kr. aarlig	600.	
44.	Til Jydsk Kammermusikforening til Afholdelse af Kammermusikkoncerter i jydske Byer, 1ste Del af en 3-aarig Bevilling paa 500 Kr. aarlig	500.	
45.	Til Odense Musikforening til Fremme af dens Virksomhed, 1ste Del af en 3-aarig Bevilling paa 600 Kr. aarlig	600.	
46.	Til Morslands historiske Samfund, til Erhvervelse af „Dueholms Klosters Hovedbygning til Museumsbygning“	6,000.	
47.	Til danske Kunstneres Deltagelse i den internationale Kunstudstilling i München	3,500.	
48.	Til mag. scient. C. Raunkiær, til en biologisk-plantegeografisk Studierejse til Middelhavslandene	2,500.	
49.	Til Komponisten Alfred Tofft til Fuldendelse af en Helaftens Opera	800.	
50.	Til Komponisten Sixtus Miskow til fortsat Kompositionsvirksomhed	600.	
51.	Til Overlærer Kr. Mikkelsen til Udgivelse af Haandbog i dansk Ordføjningslære, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig	1,000.	
52.	Til Masseundersøgelser af vort Folks Legemsbygning og øvrige fysiske Forhold	3,500.	
53.	Til afskediget Lærer Severin Petersen til Afslutning af Arbejde om de danske Bladsvampe, 1ste Del af en 2-aarig Bevilling paa 800 Kr. aarlig	800.	
54.	Til Danmarks Deltagelse i den arkæologiske Kongres i Cairo 1909	1,500.	
55.	Til Afholdelsen af l'association littéraire et artistique's Kongres i København i Sommeren 1909	4,000.	
			460,401. 67
	V. Krigsministeriet vedkommende:		
1.	Til Prøver og Forsøg	50,000.	
2.	Til Anskaffelse af røgfrit Krudt	40,000.	
3.	Til fortsat Fabrikation af Gevær 1889	50,000.	
4.	Til Materialier til 8 mm. Patroner	20,000.	
5.	Til Ingeniørregimentets Materiel	9,000.	
6.	Til Anskaffelse af Cykler	7,700.	
7.	Til Munderingssager	30,000.	
			206,700.
	At overføre...		4,095,910. 17

	Kr.	Kr.
Overført...	.....	4,095,910. 17
VI. Marineministeriet vedkommende:		
Udgifter til Søværnet.		
1. Til Artillerimateriel	225,500.	
2. Til Sømine- og Torpedomateriel	99,000.	
3. Til Kabelmateriel	29,000.	
4. Til Sømærker m. m., bestemte til Flaadens Brug i Krigstid	14,500.	
		368,000.
VII. Finansministeriet vedkommende:		
1. Til Erstatning for falske Mønter og for Mønter, der have lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse	600.	
2. Til Understøttelse til de fra offentlige Stillinger, vedkommende de afstaaede Landsdele, fjernede Bestillingsmænd i Henhold til Loven af 24. Marts 1865, samt til Enker og forældreløse Børn efter saadanne Bestillingsmænd, hvem der har været tillagt Understøttelse i Henhold til Lovens § 1	6,400.	
3. Dyrtidstillæg for Embeds- og Bestillingsmænd, som lønnes umiddelbart af Statskassen, anslaas	51,000.	
Herved iagttages følgende Regler:		
1. Embeds- og Bestillingsmænd, hvis samlede Indtægt af de dem overdragne Embeder og Bestillinger ikke naar 2,500 Kr., erholde et Dyrtidstillæg af 12 pCt. af de første 1,200 Kr. og 6 pCt. af de følgende 800 Kr. af det Beløb, deres samlede Embeds- og Bestillingsindtægt ansættes til; dog kan den samlede Indtægt ikke ved Dyrtidstillæg forhøjes udover 2,500 Kr. Tillægsbeløbene afrundes til hele Kroner, idet det overskydende bortfalder.		
2. Er en Lønning ved særlig Lov eller ved Bevilling paa Finansloven forhøjet efter 1. Januar 1872, nedsættes Dyrtidstillægget med en Trediedel for denne Lønnings Vedkommende. Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønningsforhold ere ordnede ved nye Lønningslove efter 1. Januar 1880 eller forbedrede ved Finanslovbevillinger efter 1. April 1880, erholde intet Dyrtidstillæg fra det Tidspunkt, saadan ny Lønningslov eller Bevilling er traadt eller træder i Kraft.		
At overføre...	58,000.	4,463,910. 17

Nr. 52. 1ste April.

	Kr.	Kr. Ø.
Overført...	58,000.	4,463,910. 17

3. For Embeds- og Bestillingsmænd, som ere lønnede med Sportler, Fribolig, Brug af Jord, Naturalydelser eller andre Genstande, som kunne anses for at være stegne i Værdi under de forandrede Konjunkturer, nedsættes det efter foranstaaende Regler (1 og 2) beregnede Dyrtidstillæg i samme Forhold som det, hvori Summen af disse Indtægter staar til den hele Embeds- og Bestillingsindtægt.
4. Paa samme Maade nedsættes Dyrtidstillægget i Forhold til den Del af Embeds- og Bestillingsmænds Indtægt, som udredes af samlede, til Administrationens Raadighed stillede Summer. Den, der udelukkende lønnes af slige Summer, faar saaledes intet Dyrtidstillæg efter nærværende Regler. Herfra undtages dog Ekspeditionssekretærhonorarer og andre lignende Honorarer, der udredes af samlede Summer, men hvis Størrelse er fastsat ved særlig Lov eller Finansloven, samt Lønninger til det kongelige Teaters Sekond- og Balletdansere, Sekond- og Balletdanserinder samt Korpersonale, idet disse Honorarer og Lønninger ved Beregning af Dyrtidstillæg behandles ganske som lovbestemte Lønninger.
5. Forener nogen flere af Statskassen eller af særlige i Finansloven opførte Fonds lønnede Embeder eller Bestillinger, beregnes Dyrtidstillægget af hans samlede Indtægter, men udredes forholdsvis af de vedkommende Konti.
6. Midlertidig Konstitution i ledigt Embede eller Bestilling, som ikke har varet ud over 2 Aar (jfr. Lov af 26. Marts 1870 § 6, 3die Stykke) giver ikke Adgang til Dyrtidstillæg, beregnet af det for saadan Funktion tilstaaede Honorar. Men er en Embeds- og Bestillingsmand konstitueret i andet Embede eller Bestilling (jfr. Lov af 26. Marts 1870 § 6, 2det Stykke), nyder han det Dyrtidstillæg, der vilde have tilkommet ham i hans faste Stilling, for saa vidt hans samlede Indtægt under Konstitutionen ikke derved bringes til at overstige 2,500 Kr. aarlig.

   For saa vidt derimod Embeder og Bestillinger efter de for de paagældende Administrationsgrene gældende Regler for kortere eller længere Tid skulle bestyres ved Konstitution, saaledes at de konstituerede oppebære fuld Lønning, behandles disse med Hensyn til Dyrtidstillæg som fast ansatte.

At overføre...	58,000.	4,463,910. 17

	Kr.	Kr.
Overført...	58,000.	4,463,910. 17
7. Tantième, Kontorholds- og Befordringsvederlag, Hesteholds-, Opholds- og Dagpenge samt andre lignende Godtgørelser for særlige ved Tjenesten foranledigede Udgifter blive i ingen Henseende at tage i Betragtning ved Tilstaaelsen af Dyrtidstillæg.		
8. Endvidere finder Dyrtidstillægget heller ikke Anvendelse paa Embeds- og Bestillingsmænd, som ere indtraadte eller indtræde i Statens Tjeneste efter 1. April 1909, eller som ikke have fyldt 25 Aars Alderen; for saa vidt den vedkommende fylder 25 Aar i Finansaarets Løb, beregnes Tillægget fra den 1. i den nærmest følgende Maaned.		
9. Det pensionsberettigede Embedsmænd tilstaaede Dyrtidstillæg behandles ved Pensionsberegning som uvis Indtægt, (jfr. Pensionslovene af 5. Januar 1851 § 4, Nr. 3 og af 24. Februar 1858 § 5, Nr. 3), men skal ikke tages i Betragtning med Hensyn til pligtig Enkeforsørgelse. Heller ikke skal Dyrtidstillægget tages i Betragtning ved Bestillingsmænds pligtige Alderdoms- og Enkeforsørgelse.		
10. Opgørelse af, hvad Embeds- og Bestillingsmænds samlede Indtægt efter Nr. 1 kan ansættes til, saavel som af de dem efter denne Bevilling tilkommende Dyrtidstillæg, bliver, inden nogen Anvisning kan finde Sted, at forelægge Finansministeren, hvorhos denne afgør alle i Anledning af denne Bevillings Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, uden at Fortolkningen af vedkommende Embeds- eller Bestillingsmand kan gøres til Genstand for Rettergang.		
4. Udgift ved Fribefordring paa Statsbanerne til Fremme af humane, videnskabelige, kunstneriske eller andre Formaal, anslaaet til	275,000.	
5. Til Betaling af Præmie for de for Statsejendele paa længere Aaremaal indgaaede Brandforsikringskontrakter	2,150.	
6. Aarligt Tilskud til „Foreningen af 8. April 1873 for Tilvejebringelsen af en Alderdomsbolig til Søværnets Underklasser“	700.	
7. Tilskud til forskellige Vaabenbrødreforeninger	14,929.	
8. Udgifter i Anledning af bornholmske værnepligtiges fri Befordring paa bornholmske Dampskibe paa Rejser til Hjemstedet med Orlov, anslaaet til	1,200.	
At overføre...	351,979.	4,463,910. 17

Nr. 52. 1ste April.			Kr. Ø.	Kr. Ø.
		Overført...	351,979.	4,463,910. 17
	9. Tiendebankens Afløsning af Tienden:	Kr. Ø.		
	a. I Henhold til Lov af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tienden §§ 2—4, halvaarlige Ydelser af den Statskassen paahvilende Andel af Afløsningssummerne (anslaaet)	373,132. 30		
	b. I Henhold til Lovens §§ 20 og 26 Tilskud til Tiendebankens Administrationsfond:			
	1. Tilskud til Dækning af Kurstab ved Salg af Tiendebank-Obligationer (anslaaet).... Kr. 4,000.			
	2. Tilskud til Administrationsudgifter (anslaaet)..... 27,000.			
		31,000.	404,132. 30	
				756,111. 30
		I alt...	.....	5,220,021. 47

§ 27.

Til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld bevilges nedenstaaende 15,896,879 Kr.

	Kr.	Kr.
I. Kapitalafdrag paa Statsgælden:		
a. Afdrag paa den indenlandske Gæld	284,969.	
b. Afdrag paa den udenlandske Gæld	1,700,000.	
		1,984,969.
II. Til offentlige Arbejder til Fremme af den almindelige Samfærdsel:		
A. Til de bestaaende Jernbaneanlæg:		
a. Til Udvidelse af disse:	Kr.	
1. Til Foranstaltninger mod Snelæg paa Statsbanerne	30,000.	
2. Til Udvidelse af Mørke Station (2det Bidrag)	39,000.	
3. Til Udvidelse af Hinnerup Station (2det Bidrag)	107,000.	
4. Til Udvidelse af Vemb Station (1ste Bidrag)	45,500.	
5. Til Udvidelse af Espergærde Holdeplads samt Anlæg af et Krydsningsspor sammesteds ..	84,000.	
Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til efter Reglerne i Lov af 12. April 1889 for Statsbanerne at erhverve det fornødne Areal — ca. 0,25 Hektar — ved Holdepladsen Øst for Banen til fremtidig Forlægning imod Nord af den offentlige Vej fra Strandvejen til Mørdrup samt endvidere det til Holdepladsens Udvidelse fornødne, ca. 1,6 Hektar store Areal Vest for Banen, dog at Beboerne afholde Udgiften ved Erhvervelsen af ca. 1 Hektar heraf.		
At overføre...	305,500.	..... 1,984,969.

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
	Overført...	305,500.	.....	.....	1,984,969.
	6. Til Udvidelse af Læssesporene og Varehuset paa Sandved Station	21,800.			
	7. Til Udvidelse af Varehuset paa Horsens Station	28,000.			
	8. Til forbedret Belysning paa forskellige Statsbanestationer.	40,000.			
	9. Til Udvidelse af Statsbanernes Kullosseapparat i Korsør	45,000.			
	10. Til Anlæg af et Hjælpeværksted paa Esbjerg Statsbanestation	22,500.			
			462,800.		
	Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at anvende, hvad der maatte blive sparet paa et af de ovennævnte Arbejder, paa et andet, dog at den samlede Bevilling ikke overskrides.				
	Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til for Statsbanerne at erhverve: *dels* ca. 0,31 Hektar Land til Udvidelse af Glostrup Station, *dels* tvende til Anlæg af en Vejbro ved Stationens østlige Ende fornødne Arealer Nord og Syd for Banen, store henholdsvis 0,3 Hektar og 0,66 Hektar.				
	b. Til Forstærkning af Overbygningen paa den jydske Østbane (3die Bidrag)	Kr. 700,000.			
	Heraf afholdes paa § 6 I. B. 8. B.	325,000.			
			375,000.		
	c. Til Forøgelse af Statsbanernes rullende Materiel 7,182,200 Kr., deraf for 1909—10...		4,812,000.		
	d. Til forbedret Opvarmning af Statsbanernes Tog		12,000.		
	e. Til fortsat Indførelse af ny Belysningsmetoder (forsøgsvis) for Statsbanernes Vognmateriel.....		25,000.		
	f. Til Anlæg af et 3die Færgeleje i Nyborg m. v. (sidste Bidrag).		100,000.		
	g. Til Forstærkning af Overbygningen paa den jydske Midt- og Nordøstbane (1ste Bidrag).....	Kr. 300,000.			
	Heraf afholdes paa § 6 I. B. 8. C.	150,000.			
			150,000.		
	At overføre ..		5,936,800.	.....	1,984,969.

	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	5,936,800.	.....	1,984,969.
h. Til Udvidelse af Langaa Station (sidste Bidrag)	100,000.		
i. Til Udvidelse af Nykøbing paa Falster Station (3die Bidrag)	50,000.		
k. Til Udvidelse af Ballerup Station (sidste Bidrag)	88,000.		
l. Til Udvidelse af Statsbanernes Centralværksted i Aarhus (2det Bidrag)	350,000.		
m. Til Anlæg af en Station ved Engesvang Sidespor og Nedlægning af Moselund Station	54,000.		
n. Til Foranstaltninger paa Aarhus Statsbanestation i Anledning af Landsudstillingen i 1909 (sidste Bidrag) ..... Kr. 177,000. Heraf afholdes paa § 6 I. B. 8. D. 70,000.	107,000.		
o. Til fortsat Indførelse af en særlig Ringeledning for Togafmelding paa Statsbanerne ..	20,000.		
p. Til uforudsete og tilfældige Anlæg og Erhvervelser	40,000.		
	6,745,800.		
Herfra drages Statsbanernes Tilsvar for udrangeret Materiel, jfr. § 6 I. B. 8. E.	285,000.	6,460,800.	
B. Andre Udgifter til Statsbaneanlæg m. m.:			
a. Erstatning for Tab og Skade ved Jernbaneanlæg	Kr. 200,000.		
b. Udgifter ved Afholdelse af Ekspropriationsforretninger, Opmaalinger og Taksationer m. v. vedrørende Statens Jernbaneanlæg ..	40,000.		
c. Fællesudgifter til nye Statsbaneanlæg	9,500.	249,500.	
C. Udgifter til Havneanlæg m. m.:			
a. Til Anlæg af Læmoler ved Vorupør og Hanstholm (7de Bidrag) ..... Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges endvidere til at anvende den Del af det i Finansaaret 1908—09 til det nævnte Anlæg bevilgede Beløb, som ikke maatte være kommen til Udbetaling i det paagældende Finansaar.	Kr. 100,000.		
At overføre...	100,000.	6,710,300.	1,984,969.

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.	Kr.
	Overført...	100,000.	6,710,300.	1,984,969.
	b. Til fortsat Uddybning af Barren udfor Graadyb	70,000.		
	c. Til Flytning af en Vej paa Esbjerg Havns vestre Dokkaj	14,000.		
	d. Til Erstatning for Tab og Skade ved Statens Havneanlæg samt til Udgifter ved Afholdelse af Ekspropriationsforretninger, Opmaalinger og Taksationer m. v. vedrørende saadanne Anlæg	5,000.		
			189,000.	
	D. Nye Telegraf- og Telefonanlæg:			
	1. En Telefon-Dobbeltledning mellem Aarhus og Ringkøbing, 1ste Bidrag	Kr. 45,000.		
	2. En Telefon-Dobbeltledning mellem Rudkøbing og Marstal	18,300.		
	3. En Telefon-Dobbeltledning mellem Rudkøbing og Svendborg	9,200.		
	4. En 3 mm. Telefon-Dobbeltledning mellem Odense og Kerteminde og Oprettelse af en Statstelefonstation i Kerteminde	20,100.		
	5. En 3 mm. Telefonledning mellem København og Charlottenlund og Oprettelse af en Statstelefonstation i Charlottenlund	4,500.		
	6. Anskaffelse og Udlægning af et 8-koret Telefonkabel Refsnæs—Ballen og Selvig—Hou, 1ste Bidrag	185,200.		
	7. En Telefonledning af Staal fra Frederikshavn til Aalbæk	6,100.		
	8. En Telegrafledning af Jern Aarhus—Skive og Aarhus—Randers	39,100.		
	9. Forstærkning af bestaaende Telegraflinier (2det Bidrag)	50,000.		
	10. Tilvejebringelse af direkte Tilslutninger til Statstelefonanlægene, Dublering af ældre Telefonledninger m. m.	80,000.		
	11. Opførelse af en Bygning for Skagen Signalstation	5,800.		
	12. Telegrafvæsenets Bidrag til Ombygning og Udvidelse af Post- og Telegrafbygningen i Horsens	22,000.		
	At overføre...	485,300.	6,899,300.	1,984,969.

	Kr.	Kr.	Kr.	Nr. 52. 1ste April.
Overført...	485,300.	6,899,300.	1,984,969.	
13. Til Tilvejebringelse af Telefonforbindelse til Øen Egholm.....	4,400.			
14. Til Tilvejebringelse af en Telegramadressebog.....	2,500.			
		492,200.		
E. Nye Statsbaneanlæg:				
1. Til Anlæg af Københavns Personbanegaard m. m.....	Kr. 1,500,000.			
2. Til Anlæg af et nyt Centralværksted i København for Statsbanernes Maskinafdeling.	500,000.			
3. Til Tilvejebringelse af Dobbeltspor paa Banestrækningen Nyborg—Strib m. m.	1,500,000.			
		3,500,000.		
F. Privatbaner:				
1. Udgifter til Privatbaneanlæg i Henhold til Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 § 9.		1,000,000.		
			11,891,500.	
III. Til forskellige Arbejder og Udredelse af Laan og Forskud:				
a. Udgifter ved Salget af de foran i § 9 under I. 2. og 3. nævnte faste Ejendomme		10,000.		
b. Til nye Laan af Stats-Laanefonden:				
1. Rentebærende Udlaan til Hedekommuner til videre Udlaan til Opdyrkere af Hede- og Moselodder, at afholde af Stats-Laanefonden.....	Kr. 40,000.			
Laanene skulle forrentes med 3 pCt. aarlig og være afdragsfri i 5 Aar, hvorefter de i de følgende 10 Aar skulle forrentes og afdrages med $3^1/_2$ pCt. aarlig af Laanets oprindelige Beløb og derefter med 5 pCt., saaledes at 3 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb beregnes som Rente og Resten som Afdrag.				
2. Rentebærende Udlaan til Haandværkere og smaa industridrivende, til Anskaffelse af Motorer og Værktøjsmaskiner, at afholde af Stats-Laanefonden (som 2den Del af en 3-aarig Bevilling).....	Kr. 75,000.			
At overføre.....		10,000.	13,876,469.	

Nr. 52. 1ste April.		Kr.	Kr.	Kr.
	Overført.....		10,000.	13,876,469.
	Laanene forrentes med 3 pCt. aarlig og afbetales med mindst $^1/_{10}$ aarlig af deres oprindelige Paalydende.			
c.	Til nye Forskud og andre Laan:			
1.	Lønningsforskud.....	117,200.		
2.	Rentebærende mindre Udlaan til Embedsmænd, der i Hovedsagen lønnes med uvisse Indtægter, samt til Læger som Hjælp til deres første Etablering	18,000.		
3.	Rentebærende Laan i Henhold til Lov Nr. 101 om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere af 22. April 1904	1,800,000.		
4.	Rentebærende Laan til Embedet som Herredsfoged og Skriver i Merløse-Tudse Herreder til Bestridelse af Omkostninger ved Installation af W. C. i Embedsboligen at afdrage i 10 Aar med $^1/_{20}$ i hver halvaarlig Termin at forrente med $4^1/_2$ pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb	510.		
5.	Rentebærende Laan til Embedet som Byfoged og Byskriver i Skagen Købstad til Bestridelse af Udgifterne ved Ombygning af den Embedet tilhørende Embedsbolig at forrente og afdrage med 6 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital udgøre Renten, Resten Afdrag	7,600.		
6.	Laan til Johan Evensen af Thorshavn til Etablering af et Uldspinderi dersteds.... mod at Laanet forrentes med 3 pCt. pro anno og tilbagebetales med $^1/_{10}$ aarlig af dets oprindelige Paalydende.	5,000.		
7.	Laan til Opførelse af en Embedsbolig for Embedet som Byfoged og Byskriver i Slagelse Købstad ..... at forrente og afdrage med 5 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital udgøre Renten, Resten Afdrag.	25,000.		
8.	Rentebærende Laan til Opførelsen af en Embedsbolig for Embedet som Herredsfoged og Skriver i Gjørding og Malt Herreder, at forrente og afdrage med 5 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. af den til enhver			
	At overføre...	1,973,310.	10,000.	13,876,469.

	Kr.	Kr.	Kr.	Nr. 52. 1ste April.
Overført.....	1,973,310.	10,000.	13,876,469.	
Tid skyldige Kapital udgøre Renten og Resten Afdrag, under Forudsætning af, at Boligens Indretning godkendes af Justitsministeriet	21,000.			
9. Embedslaan til Indlæggelse af Vandledning og Spildevandsledning ved Distriktslægeembedsboligen i Sjørup..... at forrente med 4 pCt. p. a. og at afdrage i Løbet af 10 Aar.	800.			
10. Rentebærende Laan til Embedet som Herredsfoged og Skriver i Øster og Vester Han Herreder til Bestridelse af Udgifterne ved Opførelse af en ny Embedsbolig i Fjerritslev at forrente og afdrage med 5 pCt. p. a., af hvilke 4 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital udgøre Renter, Resten Afdrag, indtil.....	11,000.			
11. Yderligere rentebærende Laan til Embedet som Byfoged og Herredsfoged i Lemvig til Bestridelse af Udgifterne ved Opførelsen af en ny Embedsbolig i Lemvig ud over det paa Finansloven for Finansaaret 1908—09 bevilgede Laan, stort 22,200 Kr., og paa samme Vilkaar som dette	4,300.			
		2,010,410.		
			2,020,410.	
I alt...		.....	15,896,879.	

Nr. 52.
1ste
April.

§ 28.

Dersom følgende Lovforslag, nemlig:

1. Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Aalborg, Helsingør og Esbjerg,
2. — - — - Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder,
3. — - — - en Omordning af Stillingen som Overinspektør for Opdragelsesanstalterne,
4. — - — - Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg,
5. — - — - Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand over Færøerne,
6. — - — - Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne,
7. — - — - Lønninger til Statens Forskoleseminarium i Vejle,
8. — - — - Opførelse af en Postbygning ved Københavns Central-Personbanegaard,
9. — - — - Anlæg af et Havdige fra Vester Vedsted til Store Darum i Ribe Amt,
10. — - — - Nedsættelse af en Kommission til Udarbejdelse af Lovforslag til Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Ejendom samt til Undersøgelse af Vallø Stifts og Vemmetofte Klosters Retsforhold til Statsmagten,
11. — - — - Esbjerg Havns Udvidelse,
12. — - — - Anlæg af en Jernbanebro mellem Masnedø og Falster,

erholde Lovskraft i Finansaaret 1909—10, blive de paa de efternævnte Poster bevilgede Beløb at ændre som ved hver Post anført:

1.	§ 19. A. I. C. 2. Summen forhøjes med	1,409 Kr.
2.	§ 20. II. F. 2. Summen forhøjes med	11,790 —
3.	§ 20. II. Z. 2.	
	a. Summen forhøjes med	7,400 —
	b. Summen forhøjes med	500 —
	c. Summen forhøjes med	900 —
	§ 26. III. Nyt Nr. Til Montering af Kontor for Overinspektøren for Opdragelsesanstalterne og til Anskaffelse af en Skrivemaskine	1,500 —

4.	§ 20.	IV. c. 1. Summen forhøjes med	147,000 Kr.
5—6.	§ 20.	V. A. 2. Summen forhøjes med.....	1,000 —
7.	§ 21.	IV. B. 2. Summen forhøjes med	1,600 —
8.	§ 26.	II. A. Nyt Nr. Som 1ste Bidrag til Opførelse af en Postbygning ved Københavns Central-Personbanegaard.....	1,100,000 —
9.	§ 26.	II. B. Nyt Nr. Tilskud til Anlæg af et Havdige fra Vester Vedsted til Store Darum i Ribe Amt (1ste Bidrag).....	135,000 —
10.	§ 26.	III. Nyt Nr. Udgifter til den i Henhold til Lov Nr. nedsatte Kommission til Udarbejdelse af Lovforslag til Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Ejendom samt til Undersøgelse af Vallø Stifts og Vemmetofte Klosters Retsforhold til Statsmagten, anslaaet til.....	8,000 —
11.	§ 21.	II. C. Nyt Nr. Til Udvidelse af Esbjerg Havn (1ste Bidrag)	140,000 —
12.	§ 27.	II. E. Nyt Nr. Til Anlæg af en Jernbanebro mellem Masnedø og Falster (1ste Bidrag).....	500,000 —

Fremdeles ville, dersom følgende Lovforslag, nemlig:

1. Forslag til Lov om Stempelafgift af Lotterisedler,
2. — - — - yderligere Overtagelse af Garanti for forskellige Bankers Kreditorer af en bestemt Art,
3. — - — - Lønning af Forsøgslederne ved Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur,
4. — - — - Kommissarier ved Jernbanerne m. m.,
5. — - — - Bestyrelsen af Statens under de civile Ministerier hørende Bygninger,
6. — - — - Oprettelse af et Embede som Kontorchef og et Embede som Fuldmægtig under Ministeriet for offentlige Arbejder,
7. — - — - Forandringer i Ordningen af Finansernes Centralbestyrelse,
8. — - — - Deling af det københavnske Toldrevisionskontor under 2det Revisionsdepartement,
9. — - — - Lønninger m. m. ved Statsanstalten for Livsforsikring,

erholde Lovskraft i Finansaaret 1909—10, de paa foranstaaende §§ 5, 9, 18, 19 B. og 24 bevilgede Beløb være at ændre i Overensstemmelse med de ovennævnte Love.

Nr. 52.
1ste
April.

§ 29.

De ved tidligere Finanslove tagne Bestemmelser om Besparelser ved indtrædende Ledighed og lignende Forbehold skulle, for saa vidt de ikke alt ere fyldestgjorte, ogsaa være gældende for Finansaaret 1909—10.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1. April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Lov

om

Rettens Pleje.*)

Nr. 53.
26de
Marts.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Bog.

Domsmagten m. m.

Første Afsnit.

Domstolenes Ordning.

Kapitel 1.

Retterne.

§ 1.

De almindelige Domstole ere Højesteret, Landsretterne og Underretterne, samt Sø- og Handelsretten i København.

Rigsretten, Sessionerne, de gejstlige og militære Retter omfattes ikke af denne Lov. Det samme gælder om de i Lov Nr. 35 af 15. Februar 1895 omhandlede Konsularretter, de i Lov Nr. 57 af 3. April 1900 omhandlede Arbejds-Voldgiftsretter, den ved Lov Nr. 225 af 14. April 1905 § 35 under Navn af Akkordretten oprettede Domstol, samt de i Lov Nr. 77 af 19. April 1907 §§ 11 og 12 omhandlede Voldgiftsretter, for saa vidt der ved de nævnte Love er fastsat særlige Regler for disse Retter. Regeringen bemyndiges dog til ved kongelig Anordning at fastsætte saadanne Lempelser i disse Særregler, som denne Lov nødvendiggør.

§ 2.

Højesteret er øverste Domstol for hele Riget. Den har sit Sæde i København og bestaar af en Formand og 12 andre Højesteretsdommere. I Formandens Sted træder i fornødent Fald den efter Embedsalder ældste af Rettens tilstedeværende Dommere.

*) Udfærd. gj. Justitsministeriet Se Rigsdagst. 1908—09: Landst. T. 32, 69, 152, 157, 842; Folket. T. 1930, 3959, 4876, 5710; Till. A. 2139; Till. B. 645, 1833; Till. C. 17, 1005, 1537, 2071. (Se endvidere Rigsdagst. 1906—07: Landst. T. 379, 467; Till. A. 3641, se om tidl. Forelægg. 4113 ff.; Rigsdagst. 1907—08: Landst. T. 79, 1485, 1593, 2309; Folket. T. 7139, 7556, 7790, 8484; Till. A. 2145; Till. B. 2405, 3807; Till. C. 1073, 1817, 2727).

Nr. 53. 26de Marts.

I hver Sags Afgørelse ved Højesteret deltage, for saa vidt ikke andet særlig er bestemt, mindst 9 Dommere. Haves i nogen Sag ikke det fornødne Antal af Højesteretsdommere til Raadighed, kalder Formanden en eller flere Landsdommere til at deltage i Sagens Behandling.

§ 3.

Skriverforretningerne ved Højesteret samt Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter forestaas af en Justitssekretær. Ved Skriverkontoret ansættes 3 Fuldmægtige og det øvrige fornødne Kontorpersonale. Højesterets Formand træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

§ 4.

Der skal være 2 Landsretter: Østre Landsret og Vestre Landsret, hver med samme Landomraade, som henholdsvis Landsoverretten i København og Landsoverretten i Viborg hidtil har haft.

Østre Landsret, der har sit Sæde i København, bestaar af en Formand og 17 andre Landsdommere; Vestre Landsret, der har sit Sæde i Viborg, bestaar af en Formand og 12 andre Landsdommere.

I Formandens Forfald træder i fornødent Fald det efter Embedsalder ældste tilstedeværende Medlem af Retten i hans Sted.

§ 5.

Landsretternes Domsmyndighed omfatter dels Behandling og Paakendelse i første Instans af Retssager i det Omfang, som bestemmes ved Reglerne i denne Lov, dels Prøvelse i anden Instans af Underretternes Behandlinger og Afgørelser overensstemmende med de nævnte Regler. Endvidere kan Kære rejses for Landsretten over Underrettens Afgørelser vedrørende de i § 14 a—d ommeldte Forhold.

§ 6.

Hvor ikke andet er særlig bestemt i denne Lov, deltage i de enkelte Landsretssagers Behandling mindst 3 af Rettens Dommere. Sagernes Fordeling mellem Dommerne bestemmes af Formanden efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 7.

I de Straffesager, ved hvis Paadømmelse Nævninger medvirke, samt i andre Sager, naar de i Medfør af § 11 behandles ved et Ting (jvf. § 24) udenfor Rettens Sæde, kan Landsrettens Formand overdrage til en anden af Rettens Dommere at beklæde Formandspladsen. Ved hver Landsret kan, om fornødent, saadant Hverv overdrages til 3 af Rettens Dommere. Overdragelsen sker for et Aar ad Gangen og kan fornyes.

§ 8.

I andre Sager end de i § 7 nævnte beklædes Formandspladsen af Rettens Formand eller, naar han ikke deltager i Behandlingen, af den efter Embedsalder ældste af de Dommere, af hvem Retten dannes.

§ 9.

Sø- og Handelsretten i København, der har at behandle Sø- og Handelssager, som i Henhold til denne Lovs Bestemmelser anlægges i København, samt de Straffesager, der efter de hidtil gældende Regler have hørt under Sø- og Handelsretten,

bestaar af en af Kongen beskikket Formand, en ligeledes af Kongen beskikket Næstformand samt saa mange handelskyndige og søkyndige Medlemmer, som fastsættes ved kongelig Anordning. Nr. 53. 26de Marts.

De sø- og handelskyndige Medlemmer vælges paa den i Lov af 19. Februar 1861 § 3 angivne Maade og skulle have de i samme Lovs § 4 nævnte Egenskaber, ligesom Bestemmelserne i Lovens §§ 6 og 7 skulle gælde om dem.

Til at sætte Retten udkræves under Domsforhandling i borgerlige Sager, der i Medfør af §§ 215—16 vilde høre under Landsretterne, Tilstedeværelsen af Formanden og 4 sø- eller handelskyndige Dommere, under Domsforhandling i Sager, der ifølge de nævnte Paragraffer vilde høre under Underretterne, af Næstformanden og 2 sø- eller handelskyndige Dommere. Under Forberedelse af Domsforhandling i borgerlige Sager beklædes Retten af Formanden, henholdsvis Næstformanden alene, dog at denne altid er berettiget til at tilkalde indtil 4, henholdsvis 2 sø- eller handelskyndige Dommere og, dersom Retshandlingen angaar en Sag, der skal paadømmes ved Sø- og Handelsretten, og den bestaar i Vidneførsel, Afhjemling af Syn eller Skøn, Afhøring af Part, Modtagelse af Partsed eller Kendelse om et omtvistet Punkt, i Reglen bør tilkalde samtlige de sø- eller handelskyndige Dommere, der skulle deltage i Paadømmelsen, for saa vidt saadan Tilkaldelse ikke i det enkelte Tilfælde frembyder Vanskeligheder.

Under Domsforhandling i Straffesager, samt naar Søforklaringer eller Søforhør skulle optages, dannes Retten af Næstformanden og 2 søkyndige Dommere. I førstnævnte Sager kan det dog, enten straks ved Sagens Begyndelse eller senere, af Formanden, efter Samraad med Næstformanden, bestemmes, at der skal tilkaldes 4 søkyndige Dommere, naar Sagens Omstændigheder tale derfor, saasom at der formenes at blive Spørgsmaal om at frakende Skipper Ret til at føre Skib eller Styrmand, Maskinmester eller Lods Ret til at gøre Tjeneste i saadan Egenskab, eller at i Tilfælde af Skibes Sammenstød, eller lignende, Sagen kan afføde betydelige Erstatningskrav. Udenfor Domsforhandling beklædes Retten i Straffesager af Næstformanden alene. Endvidere er Næstformanden berettiget til paa egen Haand at slutte offentlige Politisager paa den i §§ 913 og 914 nævnte Maade.

Ved Sø- og Handelssager forstaas i denne Lov de borgerlige Sager, i hvilke Fagkundskab til Søforhold eller til Handelsforhold skønnes at være af Betydning; og ved Afgørelsen heraf vil der være at tage særligt Hensyn til, om begge Parter ønske Sagen behandlet som Sø- og Handelssag.

I København blive Handlendes, Fabrikanters og Skibsrederes Konkursboer derhos at behandle af Sø- og Handelsretten under Ledelse af Næstformanden. I hvert enkelt Bos Behandling deltage Næstformanden og 2 af de sø- eller handelskyndige Medlemmer.

Retten bestemmer selv den Omgang, hvorefter de sø- og handelskyndige Medlemmer skulle deltage i Rettens Møder og Boernes Behandling.

Formanden og Næstformanden træde i hinandens Sted i alle Tilfælde, hvor det paa Grund af Forfald for nogen af dem eller af Hensyn til Sagernes Fremme skønnes fornødent.

§ 10.

Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter forestaas ved hver Landsret af en Justitssekretær, der tillige er Retsskriver. Desuden ansættes der ved Landsretterne, foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale, ved Østre Landsret 6, ved Vestre Landsret 3 Fuldmægtige. Landsrettens Formand træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

Nr. 53. 26de Marts. Ved Sø- og Handelsretten indrettes et af Formanden ledet Skriverkontor, hvorved ansættes en Justitssekretær samt to Fuldmægtige foruden det øvrige fornødne Kontorpersonale.

§ 11.

Domsbehandling af Sager, i hvilke Nævninger skulle medvirke, foregaar dels paa det Sted, hvor Landsretten har sit Sæde, dels paa andre ved kongelig Anordning dertil fastsatte Steder i Landsretskredsen. I Anordningen bestemmes, hvilke Dele af Landsretskredsen der skal henlægges til hvert af disse Tingsteder.

Naar der i andre Landsretssager i første Instans er truffet Bestemmelse om, at umiddelbar Bevisførelse undtagelsesvis skal finde Sted (§§ 351, 360 og 900), kan Landsretten, naar det for saadan Bevisførelses Skyld findes formaalstjenligt, bestemme, at Domsforhandlingen helt eller delvis skal foregaa udenfor Rettens Sæde. Sager, i hvilke saadan Bestemmelse er truffen, kunne henvises til Behandling og Paakendelse paa de Ting, der i Henhold til Reglen i denne Paragrafs 1ste Stykke afholdes udenfor Landsrettens Sæde.

§ 12.

Landsretskredsene inddeles i Underretskredse. Disses Tal og Omraade forblive som hidtil. Forandring i Omraadet kan ske ved kongelig Anordning.

§ 13.

Underrettens Virkekreds omfatter Behandling og Paakendelse af Retssager og Foretagelse af Retshandlinger i det Omfang, som bestemmes ved Reglerne i denne Lov.

§ 14.

Til Underretternes Virkekreds henhører fremdeles udenfor den egentlige Retspleje:

a. Tinglæsningsvæsenet;
b. de Retsbetjentene ved Lov af 23. Januar 1862 angaaende Tiendevederlagets Berigtigelse paahvilende Forretninger;
c. Udmeldelse af Syns- og Skønsmænd udenfor Retsplejen, for saa vidt den ikke kan ske af Øvrigheden, jvf. § 204;

samt udenfor Københavns Byrets Omraade:

d. Notarialforretninger.

Notarialvæsenets Ordning i København fastsættes ved særlig Lov.

§ 15.

Københavns Byret, som udgør Underret for København, bestaar af en Formand og 20 andre Dommere. Af disse ere to Fogder og to Skifteforvaltere. Byretten deles i 16 Afdelinger, som hver beklædes af en enkelt Dommer, der behandler og paakender de til Afdelingen henlagte Sager. Almindelige Regler om Forretningernes Fordeling mellem Afdelingerne fastsættes af Rettens Formand med Justitsministerens Billigelse. Indenfor de herved dragne Grænser foretages Fordelingen af Formanden, der tillige efter Forhandling med Rettens øvrige Medlemmer fordeler Afdelingerne mellem disse. Naar det gøres fornødent, kan Formanden overdrage til et Medlem af Retten midlertidig eller i enkelte Sager tillige at udføre Forretninger i en anden Afdeling end den ham tildelte.

§ 16.

Til Københavns Byret hører et Skriverkontor samt et Pante- og Brevskriverkontor.

Nr. 53. 26de Marts.

Skriverkontoret, hvorunder Skriverforretningerne ved Byrettens forskellige Afdelinger samt Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter vedrørende Domssager og Skiftevæsenet høre, forestaas af en Justitssekretær; der ansættes 21 Fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale. Fogedforretninger og de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger kunne, for saa vidt der ikke derved bliver Spørgsmaal om Afgørelse af Tvistigheder, efter Dommerens Bestemmelse udføres af en Fuldmægtig eller en anden dertil af Byrettens Formand bemyndiget Person. To af Fuldmægtigene tillægges der under Benævnelsen Underfogder Bemyndigelse til paa eget Ansvar at afsige de under Fogedforretninger forefaldende Kendelser, saaledes at der med Hensyn til Paaanke og Kære gælder de samme Regler som med Hensyn til vedkommende Dommere i Byretten, jvf. Kapitel 52.

Pante- og Brevskriverkontoret, hvorunder Skøde- og Pantebøgernes Førelse hører, forestaas af en Pante- og Brevskriver, og der ansættes 4 Fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale. Beslutninger vedkommende Bøgernes Førelse kunne indenfor det af Pante- og Brevskriveren fastsatte Omraade tages af en Fuldmægtig paa eget Ansvar. Tinglæsninger og Aflæsninger foregaa ved de Afdelinger, som behandle borgerlige Domssager. Rettens Formand fastsætter Fordelingen med Justitsministerens Billigelse.

Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter forestaas for Fogedforretningernes Vedkommende af Fogderne og for Pante- og Brevskriverforretningernes Vedkommende af Pante- og Brevskriveren.

§ 17.

Udenfor København bestaa Underretterne hver af en Dommer, der tillige er Retsskriver. De nuværende særskilte Retsskriverembeder forblive dog bestaaende indtil videre.

Til Forretningerne som Retsskriver henregnes:

1) Besørgelsen af de under Retten hørende Skriverforretninger og Udfærdigelser, derunder Udskrifter af Retsbøgerne;
2) Oppebørsel af Retsafgifter og Regnskabsaflæggelse herfor;
3) Ekspedition af Dokumenter, der tinglæses eller aflæses, og Førelse af Skøde- og Pantebøgerne; og
4) Notarialforretninger.

Paa Underretsdommerens Begæring kan der af Landsrettens Formand meddeles dertil egnede Personer (§ 46) Bemyndigelse til paa Dommerens Ansvar at udføre Fogedforretninger, de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger eller Dele af samme, Notarialforretninger samt de i § 995, 1ste Stykke, omhandlede Forhør. Bemyndigelse til at udføre nogen Del af de egentlige Dommerforretninger kan kun meddeles af Justitsministeren.

Med Hensyn til Udlægs og Udpantningers Foretagelse ved Sognefogden gælde Reglerne i 3die Bogs 3die Afsnit.

Den i Lov Nr. 97 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2. Juli 1880 § 11, jvf. Lov Nr. 39 af 16. Marts 1900, indeholdte Regel forbliver ved Magt.

§ 18.

I Søsager samt i de Straffesager, der efter de hidtil gældende Regler have hørt under Søretterne, tiltrædes Underretten udenfor København af 2 søkyndige Mænd overensstemmende med Reglerne i Lov om Søretter af 12. April 1892 §§ 2, 3, 4 og 5, og saaledes at Retten kan beklædes af Formanden alene i de i nævnte Lovs § 1, 2det Stykke, 1ste og 2det Punktum, angivne Tilfælde.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 19.

De hidtilværende Tingsteder for Underretterne udenfor København bevares indtil videre. Forandring heri kan træffes ved kongelig Anordning.

Dommeren skal have Bolig ved Kredsens Tingsted (Hovedtingsted). Dog kan Justitsministeren tilstede Afvigelse herfra.

Der tilkommer Underretterne den samme Myndighed til at bestemme, at Domsforhandlingen skal foregaa udenfor Rettens Sæde, som ved § 11, 2det Stykke, 1ste Punktum, er tillagt Landsretten.

§ 20.

Sø- og Handelssager kunne behandles ved de for almindelige borgerlige Retssager dannede Retter, naar begge Parter ere enige herom.

Begæring om, at en Sag skal behandles som Sø- eller Handelssag, eller Indsigelse derimod skal fremsættes senest paa den første Tægtedag. Rettens Afgørelse af Spørgsmaal derom kan ikke medføre Afvisning af Sagen, men kun Henvisning af dens videre Behandling til den rette Domstol. Kærefristen er 3 Dage.

Sø- og Handelssager, der ellers vilde være at behandle udenfor København, kunne, naar Parterne ere enige herom, indbringes for Sø- og Handelsretten i København.

§ 21.

Regeringens Ret til at anordne ekstraordinære Retter vedbliver indtil videre i sit nuværende Omfang. Saadanne Retter ville i alle Henseender i Sager, der falde under nærværende Lov, have i deres Fremgangsmaade at anvende denne Lovs Regler uden dog at være bundne ved Bestemmelsen om Retskredsenes Grænser.

For saa vidt Straffesager angaar, kan dog de ekstraordinære Retters Virksomhed ikke udstrækkes ud over Sagernes Undersøgelse, i hvilken Henseende Bestemmelserne i Fjerde Bog, 2det og 3die Afsnit, blive at iagttage, hvorimod Sagernes Paadømmelse skal ske ved de ordinære Domstole.

De ekstraordinære Retter staa i alle Afgørelser under Kære og Anke umiddelbart til Højesteret.

Ligeledes kan Kongen *dels* i Sager, i hvilke der foreligger Sigtelse for Overtrædelse af den borgerlige Lovgivning, og tillige for Forhold, der vedrøre Sigtedes Stilling som gejstlig Embedsmand, bestemme, at Sagen i sin Helhed skal undersøges og paakendes enten ved gejstlig eller ved borgerlig Ret, *dels* i Sager, hvorunder Personer, af hvilke nogle henhøre under militære, andre under borgerlige Retter, sigtes for Delagtighed i samme forbryderske Forhold, bestemme, at Sagen i sin Helhed skal undersøges og paakendes ved borgerlig Ret. I disse Tilfælde kan Kongen tilforordne de borgerlige Retter, til hvilke Sagens Undersøgelse og Paakendelse henvises, samt de borgerlige Domstole, hvem Paakendelsen i Tilfælde af Anke tilkommer, hver tvende henholdsvis gejstlige eller militære Medlemmer som Dommere.

§ 22.

Underretsdommerne udenfor København vedblive, indtil anden Bestemmelse træffes ved Lov, foruden deres Dommergerning at varetage samtlige de til Retsbetjentene efter den hidtil værende Ordning henlagte administrative Forretninger.

I Underretskredse, hvor Folketallet efter sidste Folketælling overstiger 40,000 Indbyggere, ansættes dog en særlig Dommer, til hvilken henlægges de Dommeren og Skriveren ved Underretterne paahvilende Forretninger vedrørende Strafferetsplejen og den borgerlige Retspleje, og en særlig Politimester, til hvilken de nævnte administrative Forretninger henlægges. I Underretskredse, hvor Folketallet efter sidste Folketælling overstiger 70,000 Indbyggere, ansættes 2 særlige Dommere foruden en Politimester; Forretningernes Fordeling mellem Dommerne fastsættes ved kongelig Anordning.

Kapitel 2.

Retsmøder.

§ 23.

Højesteret holder Møde til de samme Tider, som hidtil har været brugeligt, men Retten kan bestemme saadanne Forandringer heri, som den maatte anse for hensigtsmæssige, hvorom det fornødne bliver at bekendtgøre i Lovtidenden.

Beslutninger af Retten, som gaa ud paa i Henhold til Reglerne i denne Lov at tilstede Afvigelser fra de almindelige processuelle Regler, ere ikke bundne til de foreskrevne eller vedtagne Mødetider.

§ 24.

Til Domsbehandling af Sager, i hvilke Nævninger skulle medvirke, afholdes regelmæssigt Ting af Østre Landsret i Løbet af hver Maaned i København, og i øvrigt af hver Landsret mindst en Gang i Løbet af hver 3 Maaneder paa hvert af Tingstederne udenfor København, paa Bornholm dog kun en Gang i Løbet af hver 6 Maaneder.

Tiden for de ovennævnte regelmæssige Tings Begyndelse bestemmes for hvert Fjerdingaar af Landsrettens Formand og bringes til almindelig Kundskab.

Over de Sager, som skulle foretages paa et Ting, forfatter Landsrettens Kontor en Fortegnelse, i hvilken Sagerne opføres i den Orden, i hvilken de formenes at burde foretages, med Angivelse af den Tid, paa hvilken hver Sag paaregnes at ville kunne komme for. Paa Fortegnelsen opføres fremdeles de Sager, som i Medfør af § 11, 2det Stykke, 2det Punktum, maatte være henviste til Tinget. Denne Fortegnelse forelægges betimeligt Rettens Formand til Godkendelse. Naar Fortegnelsen, efter Omstændighederne med de Ændringer, som Formanden maatte have bestemt, er godkendt af ham, bekendtgør Retsskriveren ved Opslag paa Tingstedet en overensstemmende hermed affattet Tingliste. Senere Forandringer eller Tillæg indføres paa Tinglisten, saa snart de ere godkendte af Formanden, og foranstaltes saa hurtigt som muligt meddelt alle vedkommende.

Overordentlige Ting til Domsbehandling af Straffesager, under hvilke Sigtede er fængslet, afholdes saavel paa Rettens Hovedtingsted som paa dens andre Tingsteder efter de af Justitsministeren ved Anordning fastsatte Regler.

§ 25.

Til Behandling af andre end de i § 24 nævnte Sager afholde Landsretterne Møder til de Tider, som Retterne bestemme, og hvorom offentlig Bekendtgørelse finder Sted. Overordentlige Møder kan vedkommende Formand beramme, naar saadant af særegne Grunde findes fornødent.

Sø- og Handelsretten i København træffer selv Bestemmelse om Tiden for Rettens Møder og om Bekendtgørelsen heraf.

§ 26.

Bestemmelse om Tiden for ordentlige Møder i de Afdelinger af Københavns Byret, der behandle Domssager, saavel som om Bekendtgørelsen heraf træffes af Byrettens Formand med Justitsministerens Billigelse; overordentlige Møder kunne berammes af Dommeren i den paagældende Afdeling. Møder i andre Sager berammes af Dommeren overensstemmende med Reglerne i de følgende Bøger.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 27.

For Underretterne udenfor København bestemmes ved kongelig Anordning Tiden for de ordentlige Retsmøder til Domssagers Behandling paa de enkelte Tingsteder. Dommeren berammer i hvert enkelt Tilfælde Tiden for andre Retsmøder.

§ 28.

Paa Søn- og Helligdage afholdes ikke Retsmøder undtagen i paatrængende Tilfælde. Om Tilfældet er paatrængende, afgøres af Retten eller dennes Formand.

I den stille Uge og i Tiden fra 24. December til 6. Januar bortfalde de ordentlige Retsmøder.

§ 29.

Naar Hensyn til Retspersonalet eller Rettens øvrige Forretninger kræver det, eller Omstændighederne i øvrigt gøre det nødvendigt, kan Formanden afbryde begyndte Retsmøder eller afsige eller udsætte berammede Retsmøder, hvorom da Underretning snarest muligt bliver at give alle vedkommende.

§ 30.

Retsmøderne ere offentlige, hvor ikke det modsatte særlig er foreskrevet. Dog kan Retten undtagelsesvis paa Begæring af en Part eller i Embeds Medfør beslutte, at Forhandlingen skal foregaa for lukkede Døre, naar Hensyn til Sædeligheden eller Orden og Ro i Retslokalet kræver det. Det samme gælder i borgerlige Sager, naar offentlig Forhandling vilde tilføje nogen en ufornøden Krænkelse, og i Straffesager, naar Statens Forhold til fremmede Magter kræver det, samt med Hensyn til Retshandlinger, som finde Sted udenfor Domsforhandling, naar særegne Omstændigheder give Grund til at antage, at Retsmødets Offentlighed vil være til Hinder for Sagens Oplysning, eller det begæres af Værgen for en Sigtet under 18 Aar. Domme afsiges stedse i offentligt Møde.

§ 31.

Rettens Beslutning om, at Dørene skulle lukkes, sker ved Kendelse, efter at Parterne have haft Lejlighed til at udtale sig. Kendelsen, der i borgerlige Sager ikke er Genstand for Kære, afsiges offentligt; om Dørene skulle lukkes under den forudgaaende Forhandling, afgør Rettens Formand.

Beslutning om, at Dørene skulle lukkes, kan træffes saavel ved Forhandlingens Begyndelse som i Løbet af denne; den kan straks eller senere indskrænkes til en Del af Forhandlingen.

§ 32.

Naar Domsforhandlingen i en Straffesag holdes for lukkede Døre, have de ved den paatalte Handling forurettede Personer, fremdeles Dommere, Øvrighedspersoner, Sagførere samt de, der ere indkaldte som Nævninger til det paagældende Ting, Adgang til at overvære samme; endvidere kan der af Rettens Formand tilstedes enkelte andre Adgang. Om de Forhandlinger, der af Hensyn til Statens Forhold til fremmede Magter eller til Sædeligheden finde Sted for lukkede Døre, maa der ikke af de nævnte Personer gives Meddelelse til nogen, hvem Adgang til at overvære dem ikke har været tilstedet. Ej heller maa offentlig Gengivelse af saadanne Forhandlinger i noget Tilfælde finde Sted. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

Hvorvidt der i borgerlige Sager, i hvilke Forhandling finder Sted for lukkede Døre, kan tilstedes enkelte Personer, som ikke have med Sagen at gøre, Adgang, beror paa Rettens Formand. Det samme gælder, naar i en Straffesag Retshandlinger udenfor Domsforhandling foregaa for lukkede Døre.

§ 33. Nr. 53. 26de Marts.

Adgang til offentligt Retsmøde kan nægtes Personer under 18 Aar samt enhver, der fremstiller sig i en saadan Tilstand, at hans Nærværelse vilde stride mod Rettens Værdighed eller god Orden, i Straffesager desuden Personer, der for Vold eller for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling have været straffede med offentligt Arbejde, Fængsel paa Vand og Brød, Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller Tvangsarbejde uden senere at have faaet Æresoprejsning. Rettens Formand kan under enhver Omstændighed, for at hindre, at Rummet overfyldes, begrænse Antallet af de Personer, der indlades.

Kapitel 3.

Retsbøger.

§ 34.

Almindelige Forskrifter om, hvilke Retsbøger der skal føres ved de forskellige Retter, saavel som om deres Indretning og Førelse, kunne gives ved kongelig Anordning. Indenfor de derved dragne Grænser bestemmes Retsbøgernes Indretning for de af flere Dommere bestaaende Retter af Formanden, for de øvrige Retters Vedkommende af Landsrettens Formand.

De Retsbøger, som føres, autoriseres ved de af flere Dommere bestaaende Retter af vedkommende Formand og ved de øvrige Retter af vedkommende Dommer.

§ 35.

Angaaende alle Retshandlinger optages Beretning i Retsbogen.

I Retsbogen indføres Angivelse af:

1) Tiden og Stedet for Retsmødet;
2) Navnene paa de Personer, der fungere som Dommere, Nævninger, Retsskriver og Retsvidner;
3) Sagens Nummer med Parternes Navne;
4) Navnene paa de Personer, der ere til Stede som Parter eller paa disses Vegne eller til deres Bistand, eller Bemærkning om de Forholdsregler, som maatte være trufne med Hensyn til deres Tilkaldelse eller Udelukkelse;
5) om Retsmødet er offentligt eller ikke.

§ 36.

Retsbogen skal indeholde en kort Fremstilling af Forhandlingerne.

Fuldstændigt optages Parternes Paastande, Begæringer og Indsigelser, for saa vidt de ikke indeholdes i Skrifter, som overleveres Retten, i hvilket Fald Henvisning er tilstrækkelig, samt Indsigelser, som fremsættes af Vidner, Syns- eller Skønsmænd.

Af Udviklinger og Foredrag til Begrundelse af Paastande, Begæringer eller Indsigelser optages intet i Retsbogen, hvor ikke det modsatte udtrykkelig er bestemt; dog kan Formanden beslutte, at enkelte Udtalelser skulle optages.

Særlig Bemærkning gøres i Retsbogen om, hvorledes der er gaaet til Værks med Hensyn til Former, som efter Loven skulle iagttages, om, hvad der fremlægges i Retten, og hvilke Dokumenter der ere blevne oplæste.

Nr. 53. 26de Marts.

Rettens Afsigelse af Domme og Kendelser og dens øvrige Beslutninger optages i Retsbogen. Domme og Kendelser indføres fuldstændigt i Dombogen.

Om noget i øvrigt skal optages i Retsbogen, beror paa, om saadant særlig er foreskrevet i Loven.

§ 37.

Hvor ikke det modsatte er udtrykkelig bestemt, finder Oplæsning og efter Omstændighederne Vedtagelse af det Retsbogen tilførte kun Sted, naar Rettens Formand af særlige Grunde anser det for nødvendigt, enten af egen Drift eller i borgerlige Sager ifølge Begæring af Part, Vidne eller Syns- eller Skønsmand.

§ 38.

Retsbogen underskrives ved hvert Retsmødes Slutning af Rettens Formand, fremdeles af de Personer, der maatte have fungeret som Retsskriver eller Retsvidner. Den afgiver Bevis for, hvad der er foregaaet under Retshandlingen, og særlig for, hvorledes der er gaaet til Værks med Hensyn til Former, som efter Loven skulle iagttages; Modbevis er ikke udelukket.

§ 39.

Aktstykker og andre Dokumenter, som fremlægges i Retten, forsynes med Fremlæggelsespaategning.

§ 40.

Stævningerne og Parternes øvrige Processkrifter forblive i Rettens Arkiv. Af Dokumenter og andre Aktstykker, der benyttes som Bevis, skulle, naar de forlanges tilbageleverede, Genpart, der bekræftes af Retsskriveren, eller, hvor saadan ikke er ansat, af Dommeren, afgives til Retten; dog undtages herfra Dokumenter, der ere Udskrift af Embedsbøger. Om og i hvilket Omfang Genpart skal tages af Handelsbøger, Regnskabsbøger eller andre Dokumenter af betydeligt Omfang, beror paa Formanden.

§ 41.

Hvor en Retsskriver er ansat, samler han de enhver Sag vedkommende Dokumenter og bevarer dem samt de af tilbageleverede Originaler tagne Genparter. Ved andre Retter paahviler dette Dommeren. De i Nævningesager overensstemmende med §§ 872 og 876—878 udfærdigede Spørgsmaal tilligemed Nævningernes vedtegnede Erklæringer blive at samle og opbevare som Bilag til Retsbogen.

§ 42.

Udenfor de Tilfælde, for hvilke der i denne Lov er truffet særlig Bestemmelse, kunne Parterne samt andre, som deri have retlig Interesse — de sidstnævnte i Straffesager dog først, naar Sagen er endt — hos Retsskriveren eller, hvor ingen saadan er ansat, hos Dommeren forlange Udskrift af Retsbøgerne, derunder dog ikke Stemmegivningsbogen, samt af de øvrige hos Retten beroende til en Sag hørende, fremlagte Dokumenter.

Kapitel 4.

Dommere, Retsskrivere, Retsvidner og Retsbude m. m.

§ 43.

Faste Dommere ved Rigets almindelige Domstole beskikkes af Kongen. Underretsdommere, som tillige have administrative Forretninger, beskikkes under de hidtil brugte Betegnelser, dog med Udeladelse af Betegnelsen som Skriver.

Kun fuldmyndige, uberygtede, vederhæftige Mænd, som have underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med bedste Karakter, kunne beskikkes. Dog skulle Mænd, som have bestaaet den nævnte Eksamen med Karakteren haud illaudabilis efter denne Eksamens tidligere Ordning eller haud illaudabilis 1mi gradus efter den nuværende Ordning, og som i øvrigt opfylde de foran nævnte Betingelser, kunne beskikkes i de i § 22, 1ste Stykke, omhandlede Embeder som Underretsdommere udenfor København, naar de i mindst 5 Aar have haft fast Beskikkelse i noget af de i § 53, 1ste Stykke, nævnte Embeder eller i Embeder under Politiet i København eller som Retsskrivere (§ 17, 1ste Stykke), eller naar de i Løbet af mindst 5 Aar med fornøden Bemyndigelse jævnlig have deltaget i de egentlige Dommerforretninger ved Underretter udenfor København. Med Hensyn til Udbringelse af det nævnte Tidsrum finder Bestemmelsen i § 44, 4de Stykke, tilsvarende Anvendelse. Nr. 53. 26de Marts.

§ 44.

Til Højesteretsdommer kan i Reglen kun beskikkes en Mand, der i 3 Aar har været Landsdommer, Formand i Byretten for København, Formand eller Næstformand i Sø- og Handelsretten, Overretsassessor, Kriminal- og Politiretsassessor, Højesteretssagfører, Departementschef i Centraladministrationen eller beskikket Lærer i Lovkyndighed ved Universitetet.

Førend nogen kan beskikkes til Højesteretsdommer, skal han først have godtgjort sin Dygtighed til at have Sæde i Retten ved som Prøve at votere først i mindst 4 Sager, af hvilke mindst den ene skal være borgerlig.

Til Landsdommer kan i Reglen kun beskikkes en Mand, der i 3 Aar har været enten i nogen af de i 1ste Stykke nævnte Stillinger eller Underretsdommer, Politimester, Overretssagfører, Landsretssagfører eller kgl. ansat Embedsmand i Centraladministrationen.

Til Udbringelse af de i ovennævnte Bestemmelser ommeldte 3 Aar kan Virksomhed i forskellige af de nævnte Stillinger sammenlægges.

Til at indtræde i de i § 21, 1ste og 2det Stykke, ommeldte ekstraordinære Retter skulle saa vidt muligt faste Dommere beskikkes. Ingen kan beskikkes, som ikke opfylder de i § 43, 2det Stykke, nævnte Betingelser.

§ 45.

Midlertidig Beskikkelse til Højesteretsdommer kan ikke finde Sted. Ved Embedsledighed skal fast Beskikkelse ske inden 6 Maaneders Forløb.

Til midlertidig at beklæde andre Dommerembeder, naar det paa Grund af Embedsledighed eller en fast Dommers Forfald maatte være nødvendigt, meddeler Justitsministeren Beskikkelse. Udenfor Tilfælde af Sygdomsforfald kan Embede som Landsdommer, som Dommer i Byretten for København, som Formand eller Næstformand i Sø- og Handelsretten eller som Underretsdommer udenfor København i de Tilfælde, hvor denne i Medfør af § 22, 2det Stykke, ikke har administrative Forretninger, ikke holdes besat ved midlertidig Beskikkelse udover et Aar.

I paatrængende Tilfælde, samt naar den faste Dommers Forfald skønnes at ville blive kortvarigt, kan Landsrettens Formand bemyndige til midlertidig at forestaa Dommerembedet ved en Underret udenfor København. Herom skal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Den, som beskikkes til midlertidig at beklæde et Dommerembede, maa være i Besiddelse af de samme Egenskaber, som udkræves til at beklæde Embedet som fast

Nr. 53. 26de Marts. Dommer. Dog er det ved Underretterne udenfor København med Hensyn til Eksamensfordringen tilstrækkeligt, at den paagældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren haud illaudabilis eller har opnaaet Karakteren „Bekvem" eller „Første Karakter" enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede.

§ 46.

Den Bemyndigelse, som i Henhold til § 17 kan gives til paa en Underretsdommers Ansvar at udføre visse denne paahvilende Embedsforretninger, kan kun meddeles Personer, som have de i § 43 angivne Egenskaber; dog er det tilstrækkeligt, at den paagældende fyldestgør den i § 45 i Slutningen angivne Fordring med Hensyn til juridisk Eksamen. Bemyndigelse til at udføre Forretninger, der ikke ere egentlige Dommerforretninger (§ 17, 3die Stykke, 1ste Punktum), skal ogsaa kunne meddeles Kvinder.

§ 47.

Naar det paa Grund af en Dommers Udelukkelse eller Fritagelse formedelst Inhabilitet maatte være nødvendigt, beskikker Justitsministeren eller, ved Underretterne udenfor København, Landsrettens Formand en Sættedommer.

Med Hensyn til Sættedommerne finde Reglerne i § 45, 4de Stykke, Anvendelse.

§ 48.

Spørgsmaal om en Dommers Strafansvar for Overtrædelse af de ham efter Lovene som Dommer paahvilende Pligter bedømmes — bortset fra det i § 49, 2det Stykke, omhandlede Tilfælde — efter Straffeloven og paakendes under en selvstændig Straffesag; dog kan Straffen, hvis den ej overstiger Bøder, i Tilfælde af Anke eller Kære paalægges uden særligt Sagsanlæg, efter at der, om fornødent, er givet vedkommende Dommer Lejlighed til mundtlig eller skriftlig at udtale sig om det paagældende Forhold.

Erstatningsansvar maa som hidtil gøres gældende ved Anke, for saa vidt det ikke enten efter Bogen om Strafferetsplejen paakendes i Forbindelse med Spørgsmaal om Straf eller indtales, efter at Straffedom er fældet over den paagældende.

§ 49.

Gør en Dommer sig som saadan skyldig i Forsømmelse eller Skødesløshed i Embedsførelse, der dog ikke er af saadan Beskaffenhed, at den ifølge Lovgivningen paadrager Straf, eller udviser han i øvrigt utilbørligt eller usømmeligt Forhold, paahviler det Formanden i den Ret, hvoraf han er Medlem, med Hensyn til Landsretternes Formænd og Formanden samt Næstformanden for Sø- og Handelsretten, Højesterets Formand, samt med Hensyn til de øvrige Dommere vedkommende Landsrets Formand, i Stilhed at give ham fornøden Advarsel.

Det staar derhos enhver, der under Møde for en Ret anser sig krænket ved utilbørligt eller usømmeligt Forhold fra en Dommers Side, frit for at paaklage det af Dommeren udviste Forhold til højere Ret. Klagen, der maa fremsættes skriftlig og inden fjorten Dage, efter at Sagens Behandling for paagældende Ret er sluttet, behandles i øvrigt overensstemmende med de i Kapitel 83 givne Regler for Kæremaal. Finder den overordnede Ret Klagen begrundet, kan den udtale sin Misbilligelse af Dommerens Adfærd eller paalægge ham en Bøde.

§ 50.

Viser saadan, efter Omstændighederne gentagen, Advarsel, Misbilligelse eller Bøde sig frugtesløs, eller har Dommeren gjort sig skyldig i et Forhold, der maa svække eller gøre ham uværdig til den Agtelse og Tillid, som Dommerkaldet forudsætter, kan dette drage til Følge efter Omstændighederne Afsættelse uden Pension eller med Pension, beregnet efter Pensionslovens Regler, eller endelig saaledes, at Pensionens Størrelse bliver at bestemme ved særlig Lov. Er der Tale om et efter Straffeloven strafbart Forhold, bliver Sagen af Justitsministeren eller af Formanden at foranstalte forfulgt som selvstændig Straffesag. I andet Fald, eller naar Dommen i Straffesagen ikke lyder paa Embedsfortabelse, afgøres Spørgsmaalet ifølge Justitsministerens nærmere Bestemmelse under en af det offentlige mod Dommeren anlagt Sag. Sagen behandles efter de for Landsretsproceduren for borgerlige Sager i 1ste Instans gældende Regler.

I Overensstemmelse hermed bliver det fremdeles at afgøre, hvorvidt en Dommer bør ved Dom afsættes paa Grund af vedvarende Aands- eller Legemssvaghed.

De Underretsdommere, der tillige have administrative Forretninger, kunne afskediges efter de hidtil gældende Regler.

§ 51.

Naar Straffesag er rejst mod en Dommer, eller naar han maa antages at have gjort sig skyldig i saadant utilbørligt Forhold, som omhandles i § 50, saavel som naar han er bleven uvederhæftig eller aandssvag, kan han suspenderes. Afgørelse herom træffes, naar Talen er om en Underretsdommer, af Landsrettens Formand og to af Rettens Medlemmer, og naar Talen er om en Højesterets- eller Landsdommer eller om Formanden eller Næstformanden for Sø- og Handelsretten, af Højesterets Formand og to af Rettens Medlemmer.

De Underretsdommere, der tillige have administrative Forretninger, kunne suspenderes af Justitsministeren.

§ 52.

Beslutning om Ophør af midlertidig Beskikkelse til at beklæde et Dommerembede (§ 45) eller af Bemyndigelse til at udføre Dommergerning efter § 17, 3die Stykke, kan tages af den Myndighed, der har meddelt den, dog, for saa vidt det er Landsrettens Formand, med Ret for den paagældende til at forelægge Spørgsmaalet for Justitsministeren.

§ 53.

Justitssekretærer ved Højesteret, Landsretterne, Københavns Sø- og Handelsret og Københavns Byret, Pante- og Brevskriveren ved sidstnævnte Ret og samtlige Fuldmægtige ved de nævnte Retter beskikkes af Kongen.

Til midlertidig at beklæde et af de nævnte Embeder, naar det paa Grund af Embedsledighed eller Forfald maatte være nødvendigt, meddeler Justitsministeren Beskikkelse. I paatrængende Tilfælde, samt naar Forfaldet skønnes at ville blive kortvarigt, kan vedkommende Rets Formand give den midlertidige Bemyndigelse. Herom skal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Til fast eller midlertidig at beklæde de i denne Paragraf nævnte Embeder udkræves, at vedkommende er en fuldmyndig, uberygtet og vederhæftig Mand, samt at han har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen i det mindste med Karakteren haud illaudabilis eller har opnaaet Karakteren „Bekvem“ eller „Første Karakter“ ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 54.

Naar nogen af de i § 53 nævnte Embedsmænd paa Grund af Inhabilitet er udelukket, beskikker vedkommende Rets Formand i fornødent Fald en Mand, som har de i § 53, 3die Stykke, angivne Egenskaber, til at fungere i Sagen.

§ 55.

Klage over en Justitssekretærs og i København over Pante- og Brevskriverens Afgørelser fremsættes inden 6 Maaneder for den Ret, ved hvilken han er ansat. Efter at have modtaget den paagældende Embedsmands Erklæring afgør Retten, for Københavns Byrets Vedkommende Rettens Formand, Sagen ved Kendelse. Mod denne Kendelse kan rejses Kæremaal. Hvor Retsskriverforretningerne paahvile Dommeren, afgøres deslige Klager ved Kære. Dette gælder ogsaa om Klager over Afgørelser af de i § 17, 2det Punktum, nævnte særlige Retsskrivere. Kærefristen er i de 2 sidstnævnte Tilfælde 6 Maaneder.

Med Hensyn til Retsskriveres og Pante- og Brevskriverens Ansvar til Straf og Erstatning for Overtrædelse af deres Embedspligter finde Reglerne i § 48 tilsvarende Anvendelse.

§ 56.

Til Retsmøder, der i Straffesager afholdes af en Ret, som beklædes af Enkeltdommer, skal, saafremt ingen særlig Retsskriver er til Stede, en Stævningsmand i eller udenfor Retskredsen eller i Mangel af en saadan en fuldmyndig, uberygtet Mand i selvstændig Stilling af Dommeren tilkaldes som Retsvidne. Kan en saadan ikke straks komme til Stede, bliver Retshandlingen at udsætte, medmindre dens Øjemed derved vilde staa i Fare for at forspildes. Tilkaldelse af Retsvidne kan fremdeles undlades, naar der er beskikket en Forsvarer for Sigtede, eller denne selv har antaget en saadan, medmindre den valgte Forsvarer ifølge § 804 Nr. 3 er udelukket fra Retsmødet eller dette holdes for lukkede Døre og Tilkaldelsen forlanges enten af Sigtede eller Forsvareren. I sidstnævnte Tilfælde skal der, naar Ønske derom fremsættes og Omstændighederne tillade det, tilkaldes en anden end en Stævningsmand.

Dommeren sørger saa vidt muligt for, at Tilkaldelsen af andre end Stævningsmændene sker efter Omgang; kun i Nødsfald kan en Person tilkaldes til at fungere flere Dage efter hinanden. Hvor Forholdene tillade det, bør der gives ham et passende Varsel. Udebliver et tilkaldt Retsvidne uden lovligt Forfald eller uden betimelig Anmeldelse herom, kan det straffes med en Bøde af indtil 20 Kr. Dommeren kan paalægge Retsvidnerne at iagttage Tavshed om, hvad de ved Retshandlingen erfare om Undersøgelsens Genstand; Overtrædelse af et saadant Paalæg straffes med Bøder indtil 100 Kr.

Retsvidner have Krav paa samme Godtgørelse som i § 183 foreskrevet for Vidner. Den Retten i § 183, 3die Punktum, givne Beføjelse til at tilstaa et Vidne passende højere Godtgørelse end den almindelige skal uden Hensyn til, om den der nævnte Betingelse er til Stede, kunne anvendes ved tilkaldte Retsvidner, naar det skønnes, at Tilkaldelsen har medført større Tab eller uforholdsmæssigt Besvær eller Ulempe for den tilkaldte.

§ 57.

Ved Højesteret, Landsretterne, Sø- og Handelsretten i København og Københavns Byret ansætter Rettens Formand det fastsatte Antal Retsbude. Ved hver Underret udenfor København ansætter vedkommende Dommer et Retsbud.

§ 58.

I hver af de i § 12 ommeldte Retskredse ansættes det fornødne Antal Stævningsmænd.

De ved Landsretterne og Underretterne ansatte Retsbude kunne benyttes som Stævningsmænd for vedkommende Rets Omraade i det Omfang og paa den Maade, som vedkommende Formand eller Underretsdommer nærmere bestemmer. De Stævningsmænd, som yderligere efter Justitsministerens Bestemmelse behøves, beskikkes af vedkommende Formand eller Underretsdommer. Fortegnelse over Retskredsens Stævningsmænd opslaas paa Tingstederne samt henholdsvis i Landsretternes og Københavns Byrets Lokaler og bekendtgøres tillige aarlig og oftere, naar Forandring sker, i Statstidenden. Ved Sø- og Handelsretten i København finde de om Stævningsmænd ved Landsretterne givne Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 59.

Ved Anordning gives der en Instruks for Stævningsmænd.

Enhver Stævningsmand afgiver til vedkommende Retsformand eller Underretsdommer en højtidelig Erklæring om, at han med Troskab og Samvittighedsfuldhed vil opfylde de Pligter, der paahvile ham efter nærværende Lov og den ham meddelte Instruks. Formen for denne Erklæring fastsættes af Justitsministeren. Dommeren i Retskredsen har at vejlede Stævningsmændene med Hensyn til deres Pligter.

§ 60.

Det underordnede Personale ved Højesterets, Landsretternes, Sø- og Handelsrettens og Københavns Byrets Skriverkontorer ansættes af vedkommende Rets Formand.

Kapitel 5.

Tilfælde, hvor Rettens Personer skulle eller kunne vige deres Sæde.

§ 61.

Ingen maa handle som Dommer i en Sag, naar han

1) selv er Part i Sagen eller er interesseret i dens Udfald eller, hvis det er en Straffesag, er forurettet ved Forbrydelsen;
2) er beslægtet eller besvogret med nogen af Parterne i en borgerlig Sag eller med Sigtede i en Straffesag i op- eller nedstigende Linie eller i Sidelinien saa nær som Søskendebørn, eller er en af Parternes eller Sigtedes Ægtefælle, Værge, Kurator, Adoptiv- eller Plejefader, Adoptiv- eller Plejesøn;
3) er gift med eller beslægtet eller besvogret i op- eller nedstigende Linie eller beslægtet i Sidelinien saa nær som Søskende med nogen i en borgerlig Sag optrædende Sagfører eller anden Rettergangsfuldmægtig for en af Parterne eller med den forurettede i en Straffesag eller dennes Rettergangsfuldmægtig eller med nogen i en saadan Sag optrædende Anklager eller Politiembedsmand eller Forsvarer for Sigtede;
4) har aflagt Vidnesbyrd eller været Syns- eller Skønsmand i Sagen eller har handlet i den, hvis det er en borgerlig Sag, som Sagfører eller i øvrigt som Rettergangsfuldmægtig for nogen af Parterne, og hvis det er en Straffesag, som Politiembedsmand, Anklager, Forsvarer eller Rettergangsfuldmægtig for den forurettede;
5) har handlet i Sagen i den underordnede Instans som Dommer eller, hvis det er en Straffesag, som Nævning.

Nr. 53. 26de Marts.

Den Omstændighed, at Dommeren, fordi flere Embedsvirksomheder ere forenede i hans Person, tidligere af den Grund har haft med Sagen at gøre, medfører ikke Inhabilitet, naar der ikke efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at han har nogen særegen Interesse i Sagens Udfald.

§ 62.

I de i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde er Dommeren, hvis han er Enkeltdommer, pligtig efter Kendelse, afsagt af ham selv, at vige sit Sæde. Beklæder han Retten i Forening med andre Dommere, er han pligtig at gøre Retten Meddelelse om de Omstændigheder, som ifølge foregaaende Paragraf formenes at medføre hans Inhabilitet, ligesom ethvert andet Medlem af Retten, der maatte være bekendt med saadanne Omstændigheder, er berettiget og forpligtet til at rejse Spørgsmaal derom, hvorefter Afgørelse træffes ved Kendelse af Retten, uden at han selv er udelukket fra at deltage i Paakendelsen af Spørgsmaalet.

§ 63.

Parterne kunne ikke blot fordre, at en Dommer skal vige sit Sæde i de i § 6 angivne Tilfælde, men enhver af dem kan fremsætte Indsigelse mod, at en Dommer beklæder Retten, naar andre Omstændigheder foreligge, som ere egnede til at vække Tvivl om hans fuldstændige Upartiskhed. I Tilfælde af den sidstnævnte Beskaffenhed kan ogsaa Dommeren selv, naar han frygter for, at Parterne ej kunne have fuld Tillid til ham, vige sit Sæde, selv om ingen Indsigelse mod ham fremsættes. Beklædes Retten af flere Dommere, kan enhver af disse rejse det Spørgsmaal, om nogen af Rettens Medlemmer paa Grund af Omstændigheder af heromhandlede Art bør fratræde.

De Spørgsmaal, som maatte opstaa i Henhold til nærværende Paragraf, afgøres paa samme Maade, som i § 62 er bestemt med Hensyn til de i § 61 omhandlede Tilfælde.

§ 64.

Spørgsmaalet om en Dommers Fratræden, der, naar det rejses af en af Parterne, i borgerlige Sager i processuel Henseende behandles som andre Formalitetsindsigelser, bør saa vidt muligt rejses før den mundtlige Forhandlings Begyndelse. Det kan afgøres, uden at Parterne have haft Adgang til at ytre sig derom.

§ 65.

Kendelser, hvorved en Enkeltdommer erklærer at ville vige sit Sæde, eller hvorved det paalægges en Dommer i en Kollegialret at vige sit Sæde, ere ikke Genstand for Anke eller Kære. Imod Kendelser, hvorved Indsigelser mod en Dommers Habilitet forkastes, kan Kæremaal rejses. Naar det straks forlanges, kan i denne Anledning en kort Udsættelse af Sagen tilstaas.

§ 66.

Fra det Øjeblik, da Retskendelse for, at en Dommer skal vige sit Sæde, er afsagt, er denne Dommer kun berettiget til at foretage saadanne Handlinger i Sagen, som ej kunne opsættes.

§ 67.

De om Dommere givne Forskrifter finde ogsaa Anvendelse paa Retsskrivere og Retsvidner. Afgørelsen af Habilitetsspørgsmaalet træffes af Retten.

§ 68.

En Stævningsmand maa ikke foretage eller deltage i en Forretning, naar nogen af Parterne er hans Ægtefælle eller beslægtet eller besvogret med ham i lige op- eller nedstigende Linie eller i første Sidelinie, eller han selv er Part i Sagen eller er interesseret i dens Udfald.

Andet Afsnit.

Nævningers Kaldelse.

Kapitel 6.

Almindelige Bestemmelser.

§ 69.

For hvert Aar, regnet fra 1. Juni til 31. Maj, vælges for hver Nævningekreds et Antal Mænd til at udføre Nævningehvervet. Blandt disse udtages Nævningerne for det enkelte Ting ved Lodtrækning, og blandt de saaledes udtagne atter Nævningerne for den enkelte Sag, ligeledes ved Lodtrækning.

Ved Nævningekreds forstaas den Del af en Landsretskreds, som i Henhold til § 11 er henlagt til samme Landsretstingsted.

§ 70.

Til Nævning kan med de af §§ 71 og 72 følgende Undtagelser kaldes enhver, som har Valgret til Folketinget, medmindre han paa Grund af legemlige Mangler eller utilstrækkeligt Kendskab til det danske Sprog er ude af Stand til at fyldestgøre en Nævnings Pligter. Den for Valgretten gældende Betingelse med Hensyn til Boligen bliver her at anvende saaledes, at den paagældende i det Aar, der gaar forud for Nævningeaarets Begyndelse, skal have haft Bopæl i Nævningekredsen.

§ 71.

Udelukkede fra at være Nævninger ere: Ministre, Departementschefer samt ligestillede Embedsmænd i Centraladministrationen, Medlemmer af Højesteret samt Dommere i Landsretterne og Underretterne, Formand og Næstformand i Sø- og Handelsretten, Overøvrigheder, Politiets Embeds- og Bestillingsmænd, Folkekirkens og de anerkendte Trossamfunds Gejstlige.

§ 72.

Følgende Personer kunne begære sig fritagne for Nævningehvervet:

1) Rigsdagsmænd, medens Rigsdagen er samlet,
2) Tjenstgørende Militærpersoner, dog derunder ikke indbefattet de ved Bornholms Væbning ansatte,

Nr. 53. 26de Marts

3) Told- og Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd, faste Brandfolk, saavel som de ved Jernbaner og Telegrafer samt Telefoner ansatte Personer,
4) Læger, som ikke holde Hjælpelæge,
5) Apotekere, der drive deres Næring uden Hjælp af en farmaceutisk Kandidat,
6) Lodser,
7) eksaminerede Kedelpassere ved de det offentlige Tilsyn underkastede Dampkedler,
8) de, som inden Nævningeaarets Begyndelse fylde 65 Aar,
9) de, som paa Grund af deres Helbredstilstand eller Formue- eller Familieforhold ikke uden Fare for deres Velfærd kunne opfylde Nævningepligten,
10) de, som, efter at Grundlisten i Overensstemmelse med § 76 er berigtiget, have fæstet Bopæl i en anden Nævningekreds.

§ 73.

Ingen kan kaldes til Nævning, som ikke er optagen paa Grundlisten (§§ 74 ff.) og Nævningekredsens Aarsliste (§§ 79 ff.). Efter den førstnævnte Listes endelige Berigtigelse af det i § 74 nævnte Udvalg kan ingen optages paa den uden ifølge Forandring af Udvalgets Kendelse efter Anke.

Grunde, der udelukke fra Nævningehvervet (§§ 70 og 71), men som maatte være blevne upaaagtede eller først ere opstaaede efter Udløbet af lovbestemt Frist, skulle af den paagældende Myndighed tages i Betragtning uden Hensyn til nævnte Frist.

Krav paa Fritagelse for Nævningehvervet af Grunde, som først ere opstaaede efter Udløbet af lovbestemt Frist, er ikke afskaaret.

Kapitel 7.

Grundlister.

§ 74.

Blandt de Personer, der ere opførte paa Folketingsvalglisten og opfylde de øvrige i §§ 70 og 71 foreskrevne Betingelser, udvælges aarlig et Antal Mænd, der anses for særlig egnede og værdige til Nævningehvervet, nemlig i København 2,000 og 200 Suppleanter, begge Klasser fordelte af Magistraten paa Stadens Folketingskredse saa nær som muligt i Forhold til Antallet af Folketingsvælgere i hver Kreds, paa Landet i hver Sogneraadskreds 5 (paa Bornholm dog 6) og 2 Suppleanter og i Købstæderne samt i Handelspladserne 1 for hvert fulde Antal af 250 Indbyggere og 1 Suppleant for hvert fulde Antal af 500 Indbyggere, regnet efter den sidst afholdte almindelige Folketælling. Valget af disse Mænd foretages af Udvalg paa 5 til Kredsens Folketingsvælgere hørende Medlemmer. Udvalgene, der dannes for 4 Aar ad Gangen, bestaa i København for hver Valgkreds af 1 af Overpræsidenten udnævnt Mand som Formand, 1 af Byrettens Formand udnævnt Mand og 3 af Borgerrepræsentationen ved Forholdstalsvalg udvalgte Mænd, i Sogneraadskredsene, Købstæderne og Handelspladserne af 1 af Amtmanden udnævnt Mand som Formand, 1 af Underretsdommeren (eventuelt den Underretsdommer, som behandler Straffesager) udnævnt Mand og 3 af Kommunalbestyrelsen ved Forholdstalsvalg udvalgte Mænd. De saaledes udnævnte ere pligtige at overtage Hvervet.

De Landdistrikter, som med Hensyn til Fattig- eller Skolevæsen have kommunal Bestyrelse fælles med en Købstad (Lov om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867 § 1, Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 § 15), henregnes i den her omtalte Henseende til Købstaden.

De i 1ste Stykke, 1ste Punktum, omhandlede Valg foregaa i lukkede Møder. Saafremt der ikke i det første Møde opnaas Enighed mellem Udvalgets Medlemmer om Valget af det fornødne Antal Mænd, afholdes en senere Dag et nyt Møde, hvor ethvert Medlem da kan forlange, at Udvælgelsen foregaar saaledes, at ethvert Medlem udvælger et lige stort Antal Mænd, hvorefter et eventuelt overskydende Antal udtages efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Medlemmerne af Udvalget skulle under Ansvar efter Straffelovens § 139 iagttage Tavshed om, hvad der foregaar i de lukkede Møder. Meddelelser om, hvem der har bragt de enkelte paa Grundlisten opførte Mænd i Forslag eller afgivet Stemme for dem, maa ikke optages i Pressen eller paa anden Maade ske offentlig. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

§ 75.

Fortegnelse over de ifølge § 74 valgte Mænd (Grundlisten) skal fremlægges til almindeligt Eftersyn i 8 Dage i April Maaned og i øvrigt i Overensstemmelse med de i Lov om Valgene til Rigsdagen af 7. Februar 1901 § 12 for Valglisterne til Folketinget foreskrevne Regler, hvorhos der til enhver paa Listen optagen skal sendes skriftlig Meddelelse om hans Optagelse.

Indsigelser mod Listen eller Begæringer om Fritagelse for Nævningehvervet skulle fremsættes skriftlig for Udvalget under Angivelse af Grunden, hvorpaa de støttes, inden 3 Dage fra Udløbet af den Tid, i hvilken Listen ligger fremme.

Indsigelse kan fremsættes af enhver, som anser sig uden Føje optagen paa Listen, eller som efter § 72 mener at have Krav paa Fritagelse, saavel som af enhver til Folketinget valgbar Beboer af Kommunen, som formener, at nogen uberettiget er optagen paa Listen.

De fremkomne Indsigelser paakendes af Udvalget under Iagttagelse af de i Lov om Valgene til Rigsdagen af 7. Februar 1901 § 14 foreskrevne Regler. Kendelsen kan af den, hvem den gaar imod, indankes til Udvalget for Aarslistens Dannelse. Meddelelse om, at Anke vil finde Sted, skal inden 3 Dage efter Kendelsens Afsigelse gøres til Udvalget.

§ 76.

Den efter Afgørelsen af fremsatte Indsigelser berigtigede Liste underskrives af Udvalgets Formand og indsendes af ham inden 1. Maj til Formanden for Udvalget til Aarslistens Dannelse (§ 79). Saa skal og Afskrift af de Kendelser, mod hvilke Anke, overensstemmende med § 75 i Slutningen, er anmeldt, indsendes med fornødne Oplysninger.

§ 77.

I Tilfælde af Forsømmelse med Listernes Indsendelse skal Formanden for Udvalget til Aarslistens Dannelse, i fornødent Fald ved Anvendelse af passende Tvangsbøder, drage Omsorg for, at de savnede Lister uopholdelig indsendes. Findes det, at Listen i nogen Kommune ikke paa lovbefalet Maade er bragt i Stand, paalægger han, i fornødent Fald under Tvangsbøder, Udvalget ufortøvet at træffe de i Loven befalede Foranstaltninger, om fornødent med Forkortelse af de lovbestemte Frister, og gør Indberetning herom til Justitsministeren, der afgør, om Strafansvar skal gøres gældende.

§ 78.

Dersom hidtil upaaagtede eller senere opstaaede Grunde, som udelukke nogen paa Grundlisten opført Person fra Nævningehvervet, efter den i § 75 ommeldte Frists Udløb maatte komme til Udvalgets Kundskab, skal derom ved Indsendelse af Listen eller senere, saa snart ske kan, gøres Meddelelse, ledsaget af fornødne Oplysninger,

Nr. 53. 26de Marts. til Formanden for Udvalget for Aarslistens Dannelse, saafremt enten Lodtrækningen til denne Liste endnu ikke har fundet Sted, eller den paagældende ved Lodtrækningen er bleven optagen paa den. Herom skal Udvalget samtidig underrette den, om hvis Udelukkelse der er Tale.

Kapitel 8.

Nævningekredsens Aarsliste.

§ 79.

Til Afgørelse af, hvilke Mænd der skal opføres paa Nævningekredsens Aarsliste, dannes for 3 Aar ad Gangen i hver Kreds et Udvalg, bestaaende af en af Kongen beskikket Formand, 2 af Landsrettens Formand og 3 af vedkommende Amtsraad og Købstad-Kommunalbestyrelser valgte Medlemmer.

De nærmere fornødne Regler om de sidstnævnte Udvalgsmedlemmers Valg fastsættes af Justitsministeren.

Udvalgets Medlemmer ere berettigede til Godtgørelse for Befordring med 20 Øre for hver løbende Kilometer; de Udlæg, som Udførelse af de Udvalgets Formand i de følgende Paragraffer paalagte Forretninger medfører, godtgøres efter Regning.

§ 80.

Formanden for det i § 79 nævnte Udvalg sammenkalder Møde af Udvalget paa Nævningekredsens Tingsted saa betids, at Aarslisten kan være affattet inden 15. Maj. Om Tid og Sted for Mødet, som afholdes offentlig, skal mindst 1 Uge forud Bekendtgørelse indrykkes i Statstidenden, med Opfordring til dem, som i Medfør af § 75 i Slutningen agte at paaanke en Kendelse af Udvalget for Grundlisternes Dannelse, samt til de paa Grundlisterne opførte Personer, der maatte mene at have et ved § 72 hjemlet og ikke ved Forsømmelse (§ 73 i Slutningen) afskaaret Krav paa Fritagelse, om senest Dagen før det berammede Møde skriftlig og med Angivelse af Grund at indgive deres Anke eller Begæring til Udvalgets Formand.

§ 81.

Udvalget afgør først de Spørgsmaal vedrørende Optagelsen paa Grundlisten, som ifølge §§ 78 og 80 ere forelagte det, eller som det selv maatte finde Anledning til at rejse ifølge fremkommen, paa bestemte Kendsgerninger støttet Tvivl, om nogen af de paa Listen opførte Mænd fyldestgør Betingelserne efter §§ 70 og 71 for at kunne være Nævning. Der gives dem, hvem Afgørelsen angaar, og som ere mødte eller have ladet møde, Lejlighed til at udtale sig og til at fremføre medbragte Bevisligheder.

Udvalgets Afgørelser, som paategnes Grundlisten, kunne ikke paaankes.

Naar der ved de Afgørelser, som træffes af noget af Udvalgene, udskydes nogen af de valgte, træder den paa Listen først opførte Suppleant i den udelukkedes Sted.

§ 82.

Naar de nævnte Fortegnelser paa den anførte Maade ere berigtigede, bliver af det hele for hver Nævningekreds særlig udpegede Antal Mænd ved Lodtrækning at udtage, for den københavnske Kreds 1,000, for den bornholmske Kreds 150 og for hver af de øvrige Nævningekredse 320.

De saaledes udtagne Mænd opføres med deres fulde Navn, Livsstilling og Bopæl efter Bogstavfølge og under Løbenumre paa en særegen Liste, som underskrives

af Udvalgets Medlemmer og udgør Nævningekredsens Aarsliste. Listen offentliggøres i Statstidenden. Nr. 53. 26de Marts.

§ 83.

Viser nogen Forsømmelse i Udførelsen af de ham efter Kapitlerne 6—8 paahvilende Forretninger, bliver han, for saa vidt ikke højere Straf er forskyldt efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser, at anse med Bøder fra 20 til 400 Kr.

Kapitel 9.

Udtagelse af Nævninger for det enkelte Ting og for den enkelte Sag.

§ 84.

Mindst 10 Dage før hvert Ting, paa hvilket Nævningesager skulle paakendes, afholder det i § 79 nævnte Udvalg et offentligt Møde, se dog § 86, paa Tingstedet, for ved Lodtrækning at udtage Nævninger for det forestaaende Ting. Mødets Tid og Sted lader Formanden mindst en Uge forud bekendtgøre i Statstidenden og ved Opslag paa Tingstedet med Opfordring til de paa Aarslisten opførte Personer, som mene at have et ved § 72 hjemlet og ikke ved Forsømmelse afskaaret Krav paa Fritagelse, om senest Dagen før det berammede Møde skriftlig med Angivelse af Grund at indgive deres Begæring til Udvalgets Formand.

Denne lader før Mødet de Navne, som findes paa Aarslisten, og som ikke ifølge Afgørelser, trufne i Anledning af tidligere Ting i Nævningeaaret, eller i Medfør af Reglen i § 103 maatte være udgaaede, afskrive paa Sedler med deres paa Aarslisten opførte Løbenumre.

§ 85.

Paa Mødet afgør Udvalget først de mulig fremkomne Spørgsmaal om Fritagelser eller om Udslettelse af Aarslisten. Med Hensyn til disse Afgørelser gælde Reglerne i § 81.

§ 86.

De Sedler, som ikke ifølge de i forrige Paragraf omtalte Afgørelser maatte blive at lægge til Side, sammenholdes derefter med Aarslisten og eftertælles, hvorefter der skrides til Lodtrækning af 60 Hovednævninger og 16 Hjælpenævninger for det forestaaende Ting.

I dette Øjemed blive først de Sedler, der indeholde Navne paa Personer, som bo paa det Sted, hvor Retten skal holdes, eller i Nærheden af det, lagte i en Urne, og blandt dem 22 Sedler udtrukne af Formanden, en for en. Ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes paa en Liste. Derefter lægges ogsaa de andre Sedler i Urnen, og 66 Sedler udtages af Formanden, en for en; ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes paa en anden Liste. De udtrukne Numre forsynes med Løbenumre efter den Orden, i hvilken de udtrækkes.

Derefter udskyder i lukket Møde hvert af Udvalgets Medlemmer et Navn af hver Liste, hvorpaa de endelige Lister affattes med Udelukkelse af de udskudte Navne. Medlemmerne af Udvalget skulle under Ansvar efter Straffelovens § 139 iagttage Tavshed om, hvad der foregaar i det nævnte lukkede Møde. Meddelelser om, hvilke Mænd der er udskudt, eller hvem der har foretaget Udskydningerne, maa ikke optages i Pressen eller paa anden Maade ske offentlig. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

Nr. 53. 26de Marts.

Den større Liste er Tingets Hovedliste, den mindre Hjælpelisten. Begge Lister underskrives af Udvalgets Formand. De nævnte Lister gælde for hele det forestaaende Ting, selv om dette maatte fortsættes ud over den 31. Maj.

§ 87.

Ved Lodtrækningen til Hjælpelisten blive de Personer, som have været opførte paa Hjælpelisten ved tidligere Ting i Nævningeaaret, men ikke have været indkaldte, ikke medtagne, for saa vidt der foruden dem findes opført paa Aarslisten et tilstrækkeligt Antal saadanne Personer, som komme i Betragtning til Hjælpelisten.

§ 88.

Genparter af Hovedlisten og Hjælpelisten skulle mindst 10 Dage før Tingets Begyndelse være Landsretten i Hænde. Tilsvarende Genparter, der blive at tilvejebringe af det i § 79 nævnte Udvalg, afsendes ved Foranstaltning af Formanden for det forestaaende Ting, mindst 8 Dage før Tinget eller Dagen, til hvilken Indstævning er sket, til hver af de Tiltalte og deres Forsvarere samt vedkommende beskikkede Anklagere. Finder Indstævning med kortere Varsel Sted, afkortes denne Frist saaledes, at den bliver en Dag kortere end Varslet. Til de Tiltalte sker Meddelelsen paa den i §§ 144 ff. foreskrevne Maade.

§ 89.

Udvalgets Formand drager Omsorg for, at de paa Hovedlisten opførte Personer paa den i §§ 144 ff. foreskrevne Maade underrettes om at være udtagne til Hovednævninger for det forestaaende Ting ved en Tilsigelse, som opfordrer dem til at holde sig beredte til efter Indkaldelse at møde til Udøvelse af Nævningehvervet og indeholder Paamindelse om Pligten til betimelig Angivelse af mulige Fritagelsesgrunde eller Forfald samt om Følgerne af Forsømmelse i denne Henseende og af Udeblivelse uden lovligt Forfald.

Paa lignende Maade gives der de paa Hjælpelisten opførte Personer Tilsigelse om, at de under det forestaaende Ting skulle holde sig beredte til efter Indkaldelse uden videre Varsel at møde til Udøvelse af Nævningehvervet.

§ 90.

Hvis nogen af de tilsagte Hoved- eller Hjælpenævninger mener at have noget ikke ved Forsømmelse afskaaret Krav paa Fritagelse eller at have lovligt Forfald, bør han ved Tilsigelsens Forkyndelse eller saa snart, som det bliver ham muligt, opgive saadant enten for Stævningsmanden, der paategner Tilsigelsen Bemærkning herom, eller skriftlig til Udvalgets Formand, samt meddele de Oplysninger i saa Henseende, som staa til hans Raadighed.

Forsømmelse af betimelig Anmeldelse af Fritagelsesgrunde medfører deres Fortabelse.

§ 91.

Finder Udvalgets Formand efter de foreliggende Oplysninger, at en fremsat Begæring om Fritagelse bør tages til Følge, eller at et opgivet Forfald er gyldigt, eller at det ved de i § 78 nævnte Meddelelser er oplyst, at Grunde ere forhaanden, som udelukke nogen af de udtrukne Hoved- eller Hjælpenævninger fra Nævningehvervet, foretager han i et offentligt, Dagen forud bekendtgjort Møde paa lignende Maade som i §§ 84—87 foreskrevet ny Lodtrækning til Fuldstændiggørelse henholdsvis af Hovedlisten og Hjælpelisten. Herved bliver Reglen i § 86, 3die Stykke, dog uden Anvendelse.

Med Hensyn til de ved denne Lodtrækning udtrukne Nævninger iagttages Reglerne i §§ 88 og 89 snarest muligt; de der ommeldte Frister forkortes saa meget, som Omstændighederne gøre nødvendigt.

Finder Udvalgets Formand ikke tilstrækkelig Grund til at tage Hensyn til fremsatte Begæringer om Fritagelse eller opgivne Forfald, lader han Meddelelse derom forkynde for paagældende paa den i § 89 bestemte Maade med Betydning om, at Spørgsmaalet kan indbringes til Afgørelse af Retten ved Tingets Begyndelse.

De af Formanden i Henhold til denne Paragrafs 1ste Stykke trufne Afgørelser om Fritagelse og Udelukkelse have kun Gyldighed for det forestaaende Ting.

§ 92.

Femtedagen før Tingets Begyndelse skulle Aarslisten, den endelige Hovedliste og Hjælpeliste for Tinget og de paategnede Tilsigelser til Hoved- og Hjælpenævningerne være Rettens Formand i Hænde. Fremdeles skal Udvalgets Formand til samme Tid eller senere snarest muligt tilstille Rettens Formand de Meddelelser, som efter § 78 maatte komme ham i Hænde om tidligere upaaagtede eller senere opstaaede Grunde, som udelukke nogen af de paa Tingets Lister opførte Personer fra Nævningehvervet.

§ 93.

Foranstaltningerne til Nævningernes Udtagelse til den enkelte Sag begynde med, at Rettens Formand indkalder de i Nævningesagerne beskikkede Anklagere og Forsvarere samt de Tiltalte til et Retsmøde, der afholdes senest 2 Dage før Tingets Begyndelse. Efter at Hoved-Nævningelisten er oplæst, foregaar Nævningernes Udtagelse til hver enkelt Sag. Indsigelse fra Parternes Side om, at Genpart af Nævningelisten ikke er behørig uddelt, maa fremsættes, førend Lodtrækningen begynder.

Det foran omtalte Møde er ikke offentligt. Meddelelse om, hvilke Nævninger der i samme udskydes, maa ikke optages i Pressen eller paa anden Maade ske offentlig. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

§ 94.

I enhver Nævningesag skulle 12 Nævninger deltage i Afgørelsen.

Kan det forudses, at en Sags Forhandling vil medtage et længere Tidsrum, kan Rettens Formand, førend Lodtrækningen begynder, beslutte, at endvidere en eller flere Nævninger skulle deltage som Suppleanter. Saafremt da nogen af Nævningerne maatte blive forhindret i at overvære den hele Forhandling, indtil Nævningernes Erklæring er afgiven, indtræder en Suppleant i hans Sted efter den Rækkefølge, i hvilken Navnene ere udtrukne.

Suppleanterne overvære Forhandlingen, men deltage ikke i Nævningernes Raadslagninger og Afstemninger, saa længe de ikke ere indtraadte i en Nævnings Sted.

§ 95.

Ved Lodtrækningens Begyndelse har først Anklageren og derefter Tiltalte Ret til at udskyde hver 12 af de paa Nævningelisten opførte Personer.

Lodtrækningen foregaar derpaa paa den Maade, at Sedler, hvorpaa de tilovers blevne Nævningers fulde Navne ere skrevne, og som oplæses, nedlægges i en Urne, af hvilken Sedler derefter enkeltvis udtages og oplæses.

§ 96.

Naar 16 eller, hvis Suppleanter skulle tiltræde, henholdsvis 17 eller flere Nævninger ere udtrukne, har først Anklageren, indtil Ordet er givet Tiltalte, og derefter

Nr. 53. 26de Marts. Tiltalte, indtil Ordet atter er givet Anklageren, og saa fremdeles, indtil Rettens Formand erklærer dette Afsnit af Lodtrækningen for endt, Ret til uden Angivelse af Grund at forkaste en af de udtrukne Nævninger. En afgiven Erklæring kan tilbagetages, naar det sker indenfor de angivne Tidsgrænser. I Stedet for hver enkelt Nævning, der forkastes, udtrækkes straks et nyt Navn.

I det hele kan der i Henhold til denne Paragraf forkastes 6 Nævninger fra hver Side.

Er der i samme Sag flere Tiltalte, ere disse lige nær berettigede til at udøve den en enkelt Tiltalt ved foregaaende og nærværende Paragraf hjemlede Forkastelsesret.

Kunne de ikke enes om Udøvelsen af denne Ret, fordeles de dem indrømmede Forkastelser ligelig imellem dem. Med Hensyn til de Forkastelser, som ikke kunne fordeles saaledes, afgøres det ved Lodtrækning, hvem af de Tiltalte de skulle tilkomme. Ligeledes bestemmes ved Lodtrækning, i hvilken Rækkefølge de skulle erklære sig om Forkastelse. En herefter af en af de Tiltalte erklæret Forkastelse gælder ogsaa for de andre.

Naar 16 eller, hvis Suppleanter skulle tiltræde, 17 eller flere uforkastede Nævninger ere udtrukne, ophører Lodtrækningen for den paagældende Sag.

§ 97.

Rettens Formand drager Omsorg for, at de for hver enkelt Sag udtagne (§ 96) Nævninger paa den i §§ 144 ff. foreskrevne Maade indkaldes med saavidt muligt 2 Dages Varsel til at give Møde i Retten ved en Tilsigelse, som angiver Tid og Sted, da de skulle møde i Retten.

§ 98.

Saafremt saavel vedkommende Anklagere som den eller de Tiltalte samtykke heri, kunne de Nævninger, der ere udtagne til Tjeneste i en Sag, uden ny Udtagelse betragtes som udtagne i en anden Sag, som maa antages at ville blive foretagen eller dog paabegyndt samme Dag.

§ 99.

Enhver Nævning, som udebliver efter behørig Indkaldelse, uden at lovligt Forfald oplyses, eller som, efter at være mødt, uden Orlov eller oplyst lovligt Forfald unddrager sig Opfyldelsen af de ham som Nævning paahvilende Pligter, ifalder en Bøde, første Gang fra 40 til 400 Kr. og i Gentagelsestilfælde fra 100 til 1,000 Kr.

Spørgsmaal om Nævningers Ansvar efter denne Paragraf afgøres af Retten uden Nævninger.

Den afsagte Kendelse forkyndes snarest muligt for den paagældende Nævning. Denne har i en Uge fra Kendelsens Forkyndelse Adgang til at fremkomme med Oplysninger for Retten om, at behørig Indkaldelse ej har fundet Sted, eller at han har haft lovligt Forfald. Findes disse fyldestgørende, ophæver Retten sin Kendelse. De omhandlede Kendelser kunne ikke gøres til Genstand for Anke eller Kære.

§ 100.

Har en udebleven Nævning, for hvis Vedkommende lovligt Forfald er oplyst, ikke opfyldt den ham efter § 90 paahvilende Pligt til betimelig Anmeldelse og Meddelelse af Oplysninger, eller møder en Nævning for sent, men inden den Sag, i hvilken han skal deltage, er begyndt, kan Retten ved Kendelse idømme ham en Bøde af indtil 20 Kr. Denne Kendelse kan ikke omgøres af Retten, ej heller paaankes eller paakæres.

§ 101.

Rettens Formand kan meddele en Nævning Orlov under Samlingen for en bestemt Tid.

§ 102.

Viser det sig under Tinget, at det til en Sag fornødne Antal (§ 94 sml. m. § 839) ikke kan skaffes til Veje ved Indkaldelse af de tilsagte Hjælpenævninger, foranstalter Rettens Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning blandt de paa Aarslisten opførte Personer, som ere bosatte paa eller nær ved det Sted, hvor Retten holdes. Herved bliver Reglen i § 87 at iagttage. De udtrukne Navne tilføres Hjælpelisten og meddeles straks de beskikkede Anklagere, den eller de Tiltalte og deres beskikkede Forsvarere, hvorhos de paagældende straks indkaldes efter Reglerne i § 89 med Aftens Varsel.

§ 103.

Ved Tingets Slutning lader Rettens Formand Navnene paa de Nævninger, der efter Indkaldelse have givet behørigt Møde paa Tinget og ikke her efter Begæring paa Grund af en midlertidig Forhindring ere blevne fritagne for at gøre Tjeneste i Henhold til § 72 Nr. 9, udstryge paa Aarslisten. De saaledes udstrøgne ere kun forpligtede til paa ny at møde som Nævninger indenfor samme Nævningeaar, naar der ikke længere paa Aarslisten findes opført mindst 88 Nævninger. De blive i saa Tilfælde alle at medtage ved Lodtrækningen. Tillige meddeles der de ovenmeldte Nævninger paa Forlangende uden Betaling Vidnesbyrd af Rettens Skriver om, at de have givet behørigt Møde under Tinget.

§ 104.

Der tilkommer Nævninger 3 Kr. for hver Dag, de i Anledning af Nævningehvervet holdes borte fra Hjemmet, og endvidere, naar de give Møde over 3 Kilometer fra den By, hvori de bo, eller, naar de bo paa Landet, fra deres Hjem, Godtgørelse for Billet til Jernbane (III. Klasse) og Dampskib (II. Plads), hvor saadant kan benyttes, og i øvrigt for Befordring frem og tilbage med 20 Øre for hver Kilometer, dog mindst 1 Kr.

§ 105.

Aarslisten samt Tingets Hovedliste og Hjælpeliste tilbagesendes efter Tingets Slutning til Formanden for Udvalget til Aarslistens Dannelse.

Tredie Afsnit.

Sagførere.

Kapitel 10.

Sagføreres Beskikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m. m.

§ 106.

Sagførere beskikkes af Justitsministeriet. Beskikkelse meddeles paa Begæring enhver (Mand eller Kvinde), som har Indfødsret, har opnaaet 25 Aars Alderen, ikke

Nr. 53. 26de Marts. er ude af Raadighed over sit Bo, ifølge paalidelige Vidnesbyrd har ført en retskaffen Vandel og derhos opfylder de i de efterfølgende Paragraffer for de enkelte Stillinger foreskrevne Betingelser.

§ 107.

For at blive Højesteretssagfører udfordres, at den paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren laudabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Landsretssagfører eller i lige Tid været i Virksomhed som Universitetslærer i Lovkyndighed eller Dommer, uden mod eget Ønske at være fjernet fra disse Stillinger paa en saadan Maade, at den almindelige Pensionsret er gaaet tabt eller indskrænket, og endelig at han har bestaaet den nedenfor i § 110 omhandlede Prøve.

§ 108.

For at blive Landsretssagfører udfordres, at den paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren haud illaudabilis efter denne Eksamens tidligere Ordning eller haud illaudabilis 1mi gradus efter den nuværende Ordning, samt at han i 3 Aar har været i Virksomhed som Underretssagfører eller har som autoriseret Fuldmægtig hos en Højesteretssagfører eller Landsretssagfører stadig deltaget i Behandlingen af Retssager. Endvidere skal han have aflagt den i § 110 omhandlede Prøve.

§ 109.

For at blive Underretssagfører udfordres, at den paagældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren haud illaudabilis, eller har opnaaet Karakteren „Bekvem“ eller „Første Karakter“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede, samt at han enten i 3 Aar stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagfører deltaget i dennes Forretninger, derunder Behandlingen af Retssager, eller ogsaa, at han i lige Tid har været Retsskriver eller Politimester eller stadig har været i Virksomhed som Fuldmægtig under en Ret eller som autoriseret Fuldmægtig hos en Dommer eller en Politimester.

Til Udbringelse af de i de to foregaaende Paragraffer og i nærværende Paragraf ommeldte 3 Aar kan Virksomhed i forskellige af de nævnte Stillinger sammenlægges.

Den, der er i Besiddelse af de Egenskaber, som udfordres for en højere Art af Sagførervirksomhed, er altid berettiget til at stedes til en ringere Art af Sagførervirksomhed.

§ 110.

Sagførerprøverne for Højesteret og Landsretterne bestaa i, at den paagældende henholdsvis for Højesteret eller en Landsret udfører 4 med mundtlig Domsforhandling sluttende Sager, nemlig to Straffesager, en som Anklager og en som Forsvarer, og to borgerlige Retssager, som han selv maa forskaffe sig, og af hvilke i alt Fald den ene udføres for Sagsøgeren. Prøven er bestaaet, naar hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol kendes forsvarlig.

Saadan Prøve kan ingen underkaste sig oftere end 2 Gange, og ingen erholder Adgang til Prøven, forinden han har fremlagt Justitsministeriets Tilkendegivelse om, at han efter bestaaet Prøve vil kunne erholde Beskikkelse henholdsvis som Højesteretssagfører eller Landsretssagfører.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

§ 111.

For Beskikkelserne som Højesteretssagfører, Landsretssagfører og Underretssagfører erlægges Afgifter henholdsvis af 200, 120 og 60 Kr. — Afgifterne tilfalde Statskassen.

Forinden Beskikkelsen udleveres til vedkommende, har han at underskrive en højtidelig Forsikring om, at han med Flid og Troskab vil udføre de Sager, der betros ham, og at han i det hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagfører. Formen for denne Erklæring fastsættes af Justitsministeren.

§ 112.

Udøvelsen af Sagførervirksomhed kan ikke forenes med noget Dommer- eller Retsskriverembede, nogen Øvrighedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, ej heller med noget Tjenesteforhold hos en Amtmand, Dommer, Politimester eller Retsskriver. Hvorvidt for øvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve nogen Sagførervirksomhed, bestemmes af Kongen.

Ønsker en Sagfører, som befinder sig i nogen af de Stillinger, med hvilke Udøvelse af Sagførervirksomhed i Almindelighed er uforenelig, i et enkelt Tilfælde at overtage Udførelsen af en Retssag, skal dette dog ikke være ham forment, naar han dertil erholder sine Foresattes Tilladelse.

§ 113.

Den, der beskikkes som Højesteretssagfører, er, saa længe han vil benytte Beskikkelsen, forpligtet til at have Kontor i eller ved København. Landsrets- og Underretssagførere ere forpligtede til, inden Beskikkelsen udleveres dem, at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Landsretskreds eller Underretskreds de ville have Kontor. Højesteretssagførere, som ikke have Kontor i eller ved København, blive, saa længe de beholde Kontor udenfor dette Sted, at betragte som Landsretssagførere. Enhver Sagfører, som flytter sit Kontor til en anden Retskreds, skal inden 14 Dage efter Flytningen anmelde denne for Justitsministeriet. Ingen Sagfører maa samtidig have Kontor i flere Underretskredse.

§ 114.

Højesteretssagførerne ere berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole, Landsretssagførerne for begge Landsretter, Københavns Sø- og Handelsret og alle Underretter, Underretssagførerne for Sø- og Handelsretten i Sager, som i Medfør af §§ 215—16 vilde høre under Underret, samt for enhver Underret, jvf. dog § 1004.

Ingen Sagfører kan give Møde eller lade møde for en Ret, der beklædes af en Enkeltdommer, med hvem Sagføreren er gift eller er beslægtet eller besvogret i anden Grad af Sidelinien eller nærmere.

§ 115.

Under mundtlig Forhandling i Domssager for Landsret, Københavns Sø- og Handelsret i Sager, der i Medfør af §§ 215—16 vilde høre under Landsret, og for Højesteret er det ikke Sagførere tilladt at give Møde ved en anden, medmindre denne er en Sagfører, der vilde være berettiget til selv at møde for vedkommende Domstol i den paagældende Sag. Dog skal det være Sagførere tilladt ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begæring om Sagens Udsættelse paa Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 116.

Udenfor mundtlig Forhandling i Domssager for Landsret, Københavns Sø- og Handelsret i Sager, som i Medfør af §§ 215—16 vilde høre under Landsret, og for Højesteret samt uden Begrænsning for Underret og Sø- og Handelsretten i Sager, der ifølge de nævnte Paragraffer vilde høre under Underret, er det Sagførere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade møde for sig ved deres autoriserede Fuldmægtige.

Med Angivelse og paa Rettens eller Modpartens Forlangende Bevisliggørelse af lovligt Forfald kunne Sagførere under de i denne Paragraf omhandlede Rettergangsforetagender give Møde ved enhver uberygtet myndig Person.

§ 117.

Enhver Sagfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være en uberygtet Person, som har underkastet sig i det mindste den juridiske Fællesprøve eller den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Højesteretssagførere af Højesterets Formand, for Fuldmægtige hos Landsretssagførere af Formanden i vedkommende Landsret, for Fuldmægtige hos de Underretssagførere, der have Kontor i København, af Formanden i Københavns Byret og for Fuldmægtige hos andre Underretssagførere af Dommeren i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagfører har Kontor. De autoriserede Fuldmægtige skulle, saa længe de ville benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

Kapitel 11.

Sagføreres Rettigheder og Pligter.

§ 118.

Sagførerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i denne Lov bestemt, eneberettigede til at udføre Retssager for andre. En Bemyndigelse til i eget Navn at indtale en Fordring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt") kan ikke give den, hvem Bemyndigelsen er given, Ret til selv at møde i Sagen, naar han ikke vilde være berettiget til at give Møde som Sagfører for vedkommende Domstol i den paagældende Sag.

Indgreb i Sagførernes Eneret, derunder indbefattet, at nogen uberettiget offentlig betegner sig som Sagfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, naar Forseelsen er sket gennem Proformaretshandler, ved hvilke det er givet Udseende af, at vedkommende optræder som Transporthaver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren skal betale Bøden, ere ugyldige, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilsagte Vederlag for Udførelse af Sager kan ikke søges betalt samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 119.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retssag.

§ 120.

Sagførere ere pligtige med Flid og Troskab at udføre de dem betroede Forretninger. De ere pligtige at fremme de dem betroede Retssager med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader. De maa som en Følge heraf ikke forhale Sagerne ved unødvendige Udsættelser, grundløse Formalitetsindsigelser eller andre Udflugter. De skulle afholde sig fra usømmelig Tale og Skrivemaade for Retten og efterkomme de Paalæg, som særlig gives dem af Retten i Medfør af denne Lov.

§ 121.

Ingen Sagfører maa kræve højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Bistand og Tjeneste, han i saadan Egenskab yder ved Udførelse af Retssager.

For øvrigt er det ikke forbudt at betinge sig højere Betaling for det Tilfælde, at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den helt eller for en Del tabes, lige saa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand.

Overenskomster om Betaling, der aabenbart forurette en af Parterne, ere ugyldige.

§ 122.

Enhver Sagfører, der er antagen til Udførelse af beneficerede Sager, jvf. § 322, er pligtig til for ubemidlede, der henvises til ham, at affatte Besværinger til Øvrighedsmyndigheder og Ansøgning om fri Proces, endvidere til at affatte Forligsindkaldelser og Stævninger i borgerlige Sager, som vedkommende ønsker at anlægge ved den Ret, for hvilken Sagføreren er antagen, for saa vidt der ikke er Adgang til at opnaa Rettens Bistand efter § 416, 1ste Stykke. Saadanne Henvisninger foretages af Politimesteren, som skønner over de paagældendes Uformuenhed og iagttager, at Henvisningerne fordeles ligelig mellem de paagældende Sagførere. — Disse Bestemmelser gælde dog indtil videre ikke for de Sagførere, der have Kontor i København eller paa Frederiksberg; men Bestemmelserne kunne af Justitsministeriet, naar Omstændighederne maatte tale derfor, med fornøden Tillempelse udvides til ogsaa at omfatte dem.

Paa de aarlige Finanslove bevilges det fornødne Beløb til Vederlag til de paagældende Sagførere for deres heromhandlede Virksomhed. De nærmere Regler for Fastsættelsen og Udbetalingen af disse Vederlag gives af Justitsministeren.

§ 123.

Sagførere, som overtræde de i nærværende Lov givne Forskrifter eller i øvrigt forse sig i deres Virksomhed som Sagførere, anses med de i Straffelovens § 144 omhandlede Straffe.

Naar den Straf, som skal paalægges en Sagfører, ikke er højere end Bøder, og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold, kan Straffen paalægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forseelsen er begaaet, enten ved en særskilt Kendelse eller ved den endelige Dom.

Kapitel 12.

Ophør af Retten til Sagførervirksomhed.

§ 124.

Naar en Sagfører ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal Retten til at udøve Sagførervirksomhed ved samme Dom frakendes ham.

Nr. 53. 26de Marts.

Har en Sagfører gjort sig skyldig i det i Straffelovens § 253 omhandlede Forhold, bliver, selv om i øvrigt andet Strafansvar mod ham i Medfør af samme Lovs § 254 maatte bortfalde, Retten til Sagførervirksomhed ved Dom at frakende ham for en bestemt angiven Tid eller for bestandig under den mod ham anlagte Straffesag, eller, hvis en saadan ikke maatte være anlagt, da under en særlig i dette Øjemed ifølge Justitsministerens Bestemmelse mod ham rejst Straffesag.

Naar Dom til Fortabelse af Ret til Sagførervirksomhed er overgaaet en Sagfører, kan han ikke, selv om han paaanker saadan Dom, fortsætte sin Virksomhed, før han ved endelig Dom har faaet sin Dom forandret.

§ 125.

Kommer en Sagfører under Konkurs, har Justitsministeren at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed og kan som Regel først tilbagegive ham den, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at han har fyldestgjort dem for deres Krav, eller at de have samtykket i Boets Ekstradition. Bliver en Sagfører umyndiggjort, har Justitsministeren ligeledes at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saa længe Umyndiggørelsen vedvarer.

Kapitel 13.

Sagførersamfund og Sagførerraad.

§ 126.

Samtlige i en Landsretskreds boende Sagførere udgøre et Samfund. Højesteretssagførerne ere Medlemmer af det til Østre Landsret hørende Sagførersamfund.

§ 127.

Ethvert Sagførersamfund skal have en Bestyrelse, der benævnes Sagførerraad.

Sagførerraadet bestaar af en af Landsrettens Formand blandt Sagførerne i Kredsen valgt Formand og et lige Antal Medlemmer, ikke under 4 og ikke over 8, Halvdelen valgt af og blandt Landsrets- og Højesteretssagførerne, Halvdelen af og blandt Underretssagførerne. Samtlige Valg gælde for 4 Aar; Genvalg kan finde Sted.

§ 128.

Til almindeligt Møde af Samfundets Medlemmer indbydes ved en offentlig Bekendtgørelse i Statstidende med mindst 14 Dages Varsel.

§ 129.

Almindelige Møder sammenkaldes dels for at vælge Medlemmer af Sagførerraadet dels for at afhandle andre Genstande vedkommende Sagførerstandens Forhold og Interesser.

Sagførerraadet sammenkalder Møder, saa ofte dette findes nødvendigt; naar et Antal af mindst en Fjerdedel af Medlemmerne af Sagførersamfundet, eller naar Landsrettens Formand forlanger det, er Sagførerraadet pligtigt at sammenkalde Møde.

Første Gang efter, at denne Lov er traadt i Kraft, sammenkalder Landsrettens Formand Møde til Valg af et Sagførerraad.

§ 130.

Sagførerraadet har ikke blot at paase, at de til Samfundet hørende Sagførere i deres Forhold som Sagførere holde sig Lovene efterrettelige, men ogsaa, at de i deres Sagførervirksomhed undgaa alt, hvad der ikke kommer overens med den Hæderlighed, Nøjagtighed og Paalidelighed, eller med den Agtelse for Statsmyndighederne, som en offentlig beskikket Sagfører altid maa udvise, ligesom det med bindende Virkning har Ret til at afgøre Tvistigheder angaaende Vederlag for den af dem i denne deres Egenskab ydede Tjeneste og Bistand til private, naar disse i denne Anledning henvende sig til det.

§ 131.

I Henhold til den foregaaende Paragraf kan Sagførerraadet skride ind mod hvert enkelt Samfundsmedlem, saavel af egen Drift som ifølge Begæring.

Sagførerraadet kan tildele de enkelte Medlemmer af Sagførersamfundet Irettesættelser, forbyde dem Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger, paalægge dem Bøde af ikke over 300 Kr., suspendere dem fra Sagførervirksomheden i en vis Tid, dog ikke længere end 1 Aar.

Dog kunne de nævnte Straffe ikke anvendes, uden at den paagældende har haft tilstrækkelig Lejlighed til at erklære sig over de ham gjorte Bebrejdelser og fremkomme med sit Forsvar, mundtlig eller skriftlig.

§ 132.

Gaar Sagførerraadets Beslutning ud paa Irettesættelse, Bøde over 40 Kr., Forbud imod Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger eller Suspension, kan den paagældende Sagfører fordre Beslutningen, forinden den kan træde i Virksomhed, prøvet af Landsretten, naar han inden 3 Dage forlanger dette ved en Skrivelse til Landsrettens Formand.

Landsrettens Formand har da at kalde Sagførerraadet og den paagældende Sagfører til et Møde med Landsrettens Medlemmer, af hvilke mindst 5 maa være til Stede.

I dette Møde, som holdes for lukkede Døre, gives der alle vedkommende Lejlighed til mundtlig at udtale sig, hvorefter Landsretten enten stadfæster eller ophæver Sagførerraadets Beslutning.

§ 133.

Sagførerraadet har at føre Tilsyn med de Personer, som forberede sig til Sagførervirksomheden ved den paagældende Landsret eller de under samme hørende Retter. Ethvert Andragende fra saadanne Personer om Beskikkelse som Sagfører ved Landsretten eller i Landsretskredsen skal forelægges Sagførerraadet til Erklæring. Dersom Sagførerraadets Erklæring gaar ud paa, at den paagældende ikke kan antages virkelig at have deltaget i Sagførerforretningers Udførelse eller at have med tilbørlig Flid bivaanet Retsforhandlingerne, eller paa, at han ikke har ført en retskaffen Vandel, kan Andragendet om Beskikkelse i Reglen ikke tages til Følge; dog kan Justitsministeren, naar særegne Grunde tale derfor, tildele vedkommende Beskikkelse, uagtet hans Andragende ikke anbefales af Sagførerraadet, men dog ikke førend efter, at der paa ny er givet dette Lejlighed til at ytre sig.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 134.

For ethvert Sagførersamfund kan der angaaende Samfundets indre Anliggender oprettes Vedtægter, som dog ikke maa indeholde noget, der strider mod denne Lov.

Saadanne Vedtægter skulle behandles og vedtages med absolut Stemmeflerhed paa et almindeligt Møde og derefter forelægges Kongen, som enten stadfæster dem eller nægter dem Stadfæstelse.

Fjerde Afsnit.

Politimyndigheden.

Kapitel 14.

§ 135.

Det københavnske Politis Ordning berøres ikke af nærværende Lov. Det forbeholdes at underkaste Bestemmelserne om Statens Tilskud til Københavns Politi et Gennemsyn.

§ 136.

Særlige Politimestre, som udenfor København ansættes i Medfør af § 22, 2det Stykke, beskikkes af Kongen og maa fyldestgøre de i § 43, 2det Stykke, angivne Fordringer, dog at Autorisation som Fuldmægtig hos en af de i denne Paragraf nævnte Politimestre ligestilles med Autorisation som Dommerfuldmægtig. Med Hensyn til midlertidig Beskikkelse finder Reglen i § 45, sidste Punktum, tilsvarende Anvendelse. Justitsministeren bestemmer, hvor i Kredsen den særlige Politimester skal bo.

§ 137.

Den eller de af Politimesteren antagne Fuldmægtige kan der af Amtmanden meddeles Autorisation til at udføre Politimesterens Forretninger. Autorisationen kan kun meddeles Personer, der fyldestgøre de i § 46 angivne Fordringer.

§ 138.

Ved særlig Lov bliver der at træffe Bestemmelse om Antal, Ansættelse og Lønning af Politibetjente udenfor København, samt af de særlige Opdagelsesbetjente, der skulle kunne gøre Tjeneste overalt i Riget. Førend en saadan særlig Lov er given træder Loven om Retsplejens Ordning ikke i Kraft.

Anden Bog.

Fælles Bestemmelser for borgerlige Sager og Straffesager.

Kapitel 15.

Almindelige Bestemmelser om Procesmaaden.

§ 139.

Retssager forhandles mundtlig. Skrift anvendes kun i det Omfang, i hvilket Loven særlig bestemmer det.

Ved den mundtlige Forhandling benyttes frit Foredrag.

Naar Oplæsning skal finde Sted, bestemmer Rettens Formand, ved hvem den skal foregaa, for saa vidt andet ikke i Loven er foreskrevet.

§ 140.

Retssproget er dansk. Afhørelse af Personer, der ikke ere det danske Sprog mægtige, foregaar ved Hjælp af en edsvoren Tolk. Dog kan i borgerlige Sager ved Underret Tilkaldelse af Tolk undlades, naar ingen af Parterne gør Fordring herpaa, og Retten tiltror sig fornødent Kendskab til det fremmede Sprog. Det samme kan under sidstnævnte Forudsætning finde Sted i Straffesager udenfor Domsforhandling for Landsret.

Dokumenter, der ere affattede i fremmede Sprog, skulle ledsages af en Oversættelse, der, naar Retten eller Modparten forlanger det, skal autoriseres af en offentlig ansat Translatør.

Forhandling med og Afhørelse af døve, stumme og døvstumme foregaar enten ved Hjælp af Personer, der ere kyndige i Tegnsproget eller Talemetoden, og som forud tages i Ed, eller ved skriftlige Spørgsmaal og Svar.

Til at bistaa som Tolk eller Tegnsprogkyndig maa ingen tilkaldes, der ifølge §§ 61 og 63 vilde være udelukket fra at handle som Dommer i Sagen. I øvrigt blive de om Vidner gældende Regler at anvende paa de nævnte Personer med de Lempelser, der følge af Forholdets Natur, og for saa vidt ikke andet særlig er foreskrevet.

§ 141.

Rettens Formand leder Forhandlingen. Han bestemmer Rækkefølgen af de enkelte Dele af Forhandlingen, for saa vidt Loven ikke indeholder Forskrifter derom.

Nr. 53. 26de Marts. Ingen maa tage Ordet uden ifølge hans Tilladelse; han kan fratage den Part Ordet, som ikke vil rette sig efter hans Ledelse. Han drager Omsorg for saa vidt muligt at fjerne alt, hvad der til Unytte trækker Forhandlingen i Langdrag, og slutter Forhandlingens enkelte Dele, naar han anser det foreliggende Emne for tilstrækkeligt behandlet.

§ 142.

Rettens Formand vaager over, at Forhandlingen foregaar med den tilbørlige Orden og Værdighed. Han er berettiget til i dette Øjemed at afbryde og tilrettevise Parter, Vidner eller andre, naar de tillade sig upassende Udtalelser eller utilbørlige personlige Angreb. Vedbliver en Part hermed trods Tilrettevisning, kan Ordet fratages ham. Personer, der ved støjende eller anden utilbørlig Adfærd forstyrre Forhandlingerne eller tilsidesætte den Agtelse, som skyldes Retten, kunne udvises af Retssalen. Bliver i en borgerlig Sag Ordet frataget en Part, eller bortfjernes han, kan Forhandlingen fortsættes, hvis Retten ikke finder en Udsættelse nødvendig. Det samme gælder, naar Ordet fratages den Sigtede i en Straffesag. Bortfjernes han, forholdes efter Reglerne i §§ 804 og 831. Er det en Anklager eller Sigtedes Forsvarer, som bortfjernes, eller hvem Ordet fratages, gaas der frem, som om vedkommende var udebleven.

For Fornærmelser mod Retten eller nogen af de i Retten mødende, Uorden, hvorved Forhandlingerne forstyrres, samt Ulydighed mod Formandens Befalinger, kan Retten (derunder ogsaa Skifte- og Fogedret) lade vedkommende fjerne fra Retslokalet, og kan endvidere ved en Kendelse, der afsiges straks, paalægge Straf af Bøder indtil 40 Kr.

De Straffe, som paalægges i Henhold til denne Paragraf, medføre ingen Indskrænkning i Adgangen til at drage den Skyldige til Ansvar efter Straffelovens almindelige Regler, hvor disse i øvrigt ere anvendelige.

Politiet er forpligtet til uvægerlig og øjeblikkelig at yde Retten Bistand til Udførelse af denne Paragrafs Forskrifter.

§ 143.

De Forretninger, som ifølge denne Lov paahvile Rettens Formand, udføres, naar Retten beklædes af en Enkeltdommer, af denne.

Kapitel 16.

Forkyndelser og Meddelelser.

§ 144.

Forkyndelser og andre processuelle Meddelelser i borgerlige Sager skulle, for saa vidt ikke Loven eller Overenskomst mellem Parterne medfører Undtagelse, foregaa ved en Stævningsmand eller i de i § 147 Nr. 3 angivne Tilfælde ved Politiet.

Paa samme Maade foregaar i Straffesager med de i §§ 150 og 151 hjemlede Undtagelser

1) Forkyndelse for Sigtede af Tilsigelse eller Stævning til Møde for Retten, af Anklageordre, Anklageskrift, Bevisfortegnelse, Domsudskrift, Ankemeddelelse eller Kæremaal og af den i sidste Stykke af § 925 ommeldte Tilkendegivelse,
2) Forkyndelse for Vidner og Syns- eller Skønsmænd af Indkaldelse til Afhørelse, for Syns- eller Skønsmænd af den Beslutning, hvorved de ere udmeldte, og for udeblevne Vidner eller Syns- eller Skønsmænd af den i § 168, jvf. § 180, ommeldte Kendelse.

§ 145.

Enhver beskikket Stævningsmand kan med fuld Retsvirkning iværksætte Forkyndelser under Iagttagelse af de i Loven givne Forskrifter. Gyldigheden af det foretagne svækkes ikke derved, at Stævningsmanden har handlet udenfor den Retskreds, i hvilken han er ansat.

§ 146.

Det, der skal forkyndes paa den i § 144 foreskrevne Maade, gives i dobbelt Udfærdigelse til den, der skal iværksætte Forkyndelsen. Begæring eller Paalæg om Foretagelse af Forkyndelser kan rettes umiddelbart til en Stævningsmand. Skal Forkyndelse i en borgerlig Sag ske paa et andet Sted end det, hvor Parten opholder sig, eller i en Straffesag i en anden Underretskreds end den, hvor Retten, fra hvilken Forkyndelsen udgaar, har sit Sæde, eller udgaar den i en saadan Sag fra Landsretten eller en Anklager, kunne Udfærdigelserne sendes til Underretten i den Kreds, hvor Forkyndelsen skal ske. Vedkommende Underret er da pligtig — i borgerlige Sager mod Forudbetaling af alle fornødne Udgifter — at overgive dem til Stævningsmanden eller — i Straffesager — Politiet.

Begæringen eller Paalæget om Forkyndelse skal efterkommes snarest muligt, i Byerne senest inden 24 Timer, paa Landet senest inden 48 Timer efter Modtagelsen. Om Tiden, paa hvilken Begæringen eller Paalæget er modtaget, skal Stævningsmanden — i borgerlige Sager efter Forlangende af vedkommende Part — undertegne en ham forelagt skriftlig Tilstaaelse.

Naar Forretningen udføres af en Stævningsmand, skal en anden Stævningsmand eller, i særdeles paatrængende Tilfælde, en anden god Mand tilkaldes som Vidne.

§ 147.

Ved Iværksættelse af Forkyndelsen gælde følgende Regler:

1) Forkyndelsen bør saa vidt muligt søges iværksat for den paagældende personlig, ordentligvis paa hans Bopæl eller midlertidige Opholdssted. Forkyndelse for den paagældende personlig er gyldig, uanset hvor den sker. Dog kan den i intet Fald ske i Kirken eller paa andet Sted, medens Gudstjeneste eller kirkelige Handlinger foregaa der.
2) Kan Forkyndelsen ikke ske for den paagældende personlig paa hans Bolig her i Riget, kan den gyldig iværksættes for hans Ægtefælle, Børn over 18 Aar, Tjenestefolk eller andre til Husstanden hørende voksne Personer, som ere til Stede der; ere saadanne ikke at træffe, da for vedkommendes Husvært, Principal, Husbonde, Læremester eller Arbejdsherre, for saa vidt denne træffes til Stede der. Forkyndelsen kan endvidere foregaa paa den paagældendes Kontor, Værksted eller andet fast Forretningslokale for en til Kontoret hørende, paa Værkstedet arbejdende eller i Forretningen ansat voksen Person, som findes til Stede, og for Skipperes og Søfolks Vedkommende paa det Skib, hvortil de høre, for en til Skibet hørende voksen Person, der findes til Stede. Har den paagældende ikke Bopæl, Kontor, Værksted eller andet Forretningslokale i Riget, og ikke hører til et herværende Skib, kan Forkyndelsen ske paa hans midlertidige Opholdssted i Riget, for dem, hos hvem han er til Huse.
3) Har Stævningsmanden ikke kunnet iværksætte Forkyndelsen paa nogen af de ovenfor angivne Maader, skal han i Forbindelse med det tilkaldte Vidne paategne Udfærdigelsen Attest herom og straks overlevere den til Politiet, der snarest muligt skal søge at iværksætte Forkyndelsen.

Nr. 53. 26de Marts.

4) Forkyndelser, som ske paa vedkommendes Bolig eller sædvanlige Opholdssted, skulle foregaa imellem Kl. 7 Morgen og Kl. 8 Aften. Paa Søn- og Helligdage maa de ikke foregaa i Tiden fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag. Juleaften maa de ikke foregaa efter Kl. 6 Eftermiddag.

Udføres Forretningen af en Stævningsmand, skal denne, hvis de af ham modtagne Opgivelser ikke lede til Forkyndelsens Iværksættelse, efter Evne søge saadan Underretning, at Forkyndelsen kan ske.

§ 148.

Bemyndigelsen til den enkelte Forretning behøver ikke at godtgøres for den eller dem, for hvem Forkyndelsen sker.

De Personer, for hvem Forkyndelse i Henhold til Reglerne i § 147 Nr. 2 foretages, kunne i Reglen ikke vægre sig ved at modtage den. Nægter nogen ubeføjet at modtage Forkyndelsen, eller forsømmer han, hvor Forkyndelsen er sket, at levere vedkommende den ved Forkyndelsen overleverede Genpart, uagtet dette kunde ske uden Udgift eller væsentligt Besvær, kan han ved Kendelse under Sagen tilpligtes at erstatte de ved hans Vægring eller Undladelse forvoldte Omkostninger.

§ 149.

Det ene Eksemplar af den Udfærdigelse, som forkyndes, overgives til den eller dem, for hvem Forkyndelsen sker, medens det andet Eksemplar tilbagegives eller med første Post afsendes til den, der har begært eller beordret Forkyndelsen.

Førstnævnte Eksemplar skal, hvis Forkyndelsen ikke er sket for den vedkommende personlig, forinden Afleveringen forsynes med en Paategning, der indeholder fornøden Angivelse af den Dag og Time, paa hvilken, det Sted, hvor, og de Personer, for hvem Forkyndelsen er sket. Sidstnævnte Eksemplar skal i alle Tilfælde forsynes med Paategning af ovennævnte Indhold, og, hvis Forkyndelsen ikke er sket for vedkommende selv, tillige med Paategning om, hvorledes der i den Anledning er forholdt, samt hvad der er opgivet om hans Opholdssted.

Er det ikke lykkedes Politiet at iværksætte Forkyndelsen, fordi den paagældende ikke har kunnet antræffes i Retskredsen og ej heller har Bolig eller midlertidigt Opholdssted der, tilbagegives Udfærdigelsen med Paategning om det stedfundne samt om, hvad der er Politiet bekendt angaaende hans Bolig eller Opholdssted.

Paategningen afgiver Bevis for det, som ifølge den er foregaaet; dog er Modbevis ikke udelukket.

Gaar Politiets Opgivelse ud paa, at paagældende har Bopæl eller Opholdssted andetsteds i Riget, bliver Forkyndelsen efter Foranstaltning af den, der har begært eller beordret den, at iværksætte der i Overensstemmelse med de foranstaaende Regler.

§ 150.

Har vedkommende bekendt Bolig eller Opholdssted i Udlandet, og kan Forkyndelse ikke ske her i Riget overensstemmende med § 147, sker Forkyndelse eller Meddelelse paa den ved Stedets Love hjemlede Maade. Fornøden Begæring herom, som vedkommende Part i borgerlige Sager kan fordre udstedt af Retten, tilstilles den paagældende fremmede Myndighed.

§ 151.

Er det ikke lykkedes ved Politiet at opspørge vedkommendes Bopæl eller Opholdssted, eller har i en Straffesag en Sigtet, som vides at opholde sig i Udlandet, und-

draget sig Forfølgning ved Flugt, iværksættes Forkyndelsen ved 3 Gange gentagen Indrykkelse i Statstidenden. Det er i saadant Fald tilstrækkeligt, at Udfærdigelsens Indhold indrykkes i Udtog med Bemærkning, at den selv henligger til Modtagelse paa vedkommende Rets Skriverkontor. I Bekendtgørelsen skal det udtrykkelig bemærkes, hvorpaa det støttes, at denne Forkyndelsesmaade benyttes. Nr. 53. 26de Marts.

Ovenstaaende Regel gælder ogsaa, naar den paagældende fremmede Myndighed har vægret sig ved at efterkomme den til samme ifølge § 150 rettede Begæring; dog skal i saa Fald Udfærdigelsen tillige tilstilles vedkommende med Posten i betalt Brev, der skal anbefales. Postembedsmanden har at forsyne det ene Eksemplar af Udfærdigelsen med Paategning om, at ligelydende Eksemplar er afsendt til nærmere betegnet Adresse i betalt og anbefalet Brev. Paategningen afgiver Bevis herfor, indtil Modbevis føres.

§ 152.

I borgerlige Sager kunne Parterne vedtage, at et opgivet Sted skal agtes for Bopæl, og dette bliver da, for saa vidt der sammesteds forefindes nogen, der er villig til at modtage Forkyndelsen, ved Anvendelsen af de foregaaende Regler at behandle som den virkelige Bopæl.

§ 153.

En Forkyndelse, der er sket overensstemmende med de i §§ 147—152 givne Regler, anses lovlig, uagtet den ikke ved de trufne Foranstaltninger maatte komme til paagældendes Kundskab.

§ 154.

Meddelelse, som under Retsmøde i Sagen gives vedkommende personlig til Retsbogen, kan altid træde i Stedet for Forkyndelse.

§ 155.

Benytte begge Parter i en borgerlig Sag Sagførere til at udføre Sagen, kunne Meddelelser til Sagførerne under Sagens Gang ske umiddelbart fra den ene Sagfører til den anden uden Stævningsmænds Mellemkomst, blot imod simpelt Modtagelsesbevis.

Meddelelsen kan gyldigt afleveres paa Sagførerens Kontor til enhver Tid, dette er aabent, og Modtagelsesbeviset kan udstedes af Sagførerens der tilstedeværende Fuldmægtig eller andre Kontorbetjente.

§ 156.

De fra Retten udgaaende Meddelelser, for hvilke Loven ingen særlig Forskrift indeholder, ske paa den Maade, som Rettens Formand i hvert enkelt Tilfælde finder hensigtsmæssigst, og uden at hans Beslutninger herom ere Genstand for Kære. Det er tilladt at tilstille Meddelelsen med Posten.

§ 157.

Naar der af Retten i et behørig afholdt Møde træffes Beslutning om Tidspunktet for et nyt Møde eller for en Retshandlings Iværksættelse, anses de Personer, der ere til Stede og paahøre Beslutningen, for at have faaet tilstrækkelig Underretning derom. Personer, som have været lovlig tilsagte til Mødet, men som enten ere udeblevne eller uberettiget have forladt Mødet, forinden Beslutningen der toges, have intet Krav paa særlig Forkyndelse eller Meddelelse om det ny Møde eller om Tidspunktet for de besluttede Retshandlingers Iværksættelse. Dog bør Retten ikke undlade ved Budsendelse eller med Posten at give dem Meddelelse om Beslutningen, for saa vidt denne antages at være af Interesse for dem.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 158.

Indkaldelser og Meddelelser til militære, hvilke med de af Forholdets Natur flydende Lempelser blive at forkynde efter de i dette Kapitel givne Regler, skulle tillige anmeldes for Afdelingschefen, som foranlediger paagældendes Møde for Retten, hvor saadant gøres fornødent.

Kapitel 17.

Vidner.

§ 159.

Enhver er pligtig til efter lovlig Opfordring at aflægge Vidnesbyrd for Retten om, hvad der med Hensyn til Sagen eller Undersøgelsens Genstand er ham bekendt, for saa vidt Loven ikke særlig hjemler Undtagelse herfra.

§ 160.

Mod dens Ønske, som har Krav paa Hemmeligholdelse, maa Vidnesbyrd ikke afkræves:

1) Folkekirkens og anerkendte Trossamfunds Præster om det, som i Skriftemaal eller i øvrigt i deres Egenskab af Sjælesørgere maatte være dem betroet,

2) i Straffesager Forsvarere angaaende, hvad der er betroet dem i denne deres Egenskab, og i borgerlige Sager Sagførere angaaende det, som de ved Partens Fortrolighed have erfaret i en Sag, der har været dem betroet til Udførelse, eller hvori deres Raad har været søgt,

3) de ved den kongelige Fødselsstiftelse i København ansatte Embedsmænd, Betjente og Jordemødre angaaende de Kvinders Svangerskab og Barnefødsel, som forløses paa Stiftelsen, medmindre det ved Vidnesbyrdet tilsigtes at oplyse, om Drab eller anden strafbar Handling er begaaet mod Barnet.

Foranstaaende Regler komme dog ikke til Anvendelse i Straffesager, naar Retten skønner, at det for at forebygge, at nogen urettelig domfældes, er magtpaaliggende, at det paagældende Vidnesbyrd aflægges. Dog skal i saa Fald Vidnesbyrdet aflægges for lukkede Døre og ikke udstrækkes ud over det for Øjemedet nødvendige.

Ej heller maa Vidnesbyrd afkræves Embeds- og Bestillingsmænd eller andre, som handle i offentligt Hverv, angaaende, hvad der ifølge dette er dem betroet eller kommet til deres Kundskab, for saa vidt Lov eller anden Forskrift med Hensyn dertil paalægger dem Tavshedspligt, medmindre vedkommende overordnede Myndighed eller for Rigsdagsmænds Vedkommende det paagældende Tings Formand saavel som Regeringen samtykker i, at de afhøres, og da kun paa de Betingelser og i det Omfang som Samtykket angiver.

Retten har paa Embeds Vegne saa vidt muligt at forebygge, at Vidnesbyrd modtages i de Tilfælde, hvor saadant efter nærværende Paragraf ikke maa afkræves. Er det efter Omstændighederne klart, at en Vidneførsel vilde komme i Strid med ovenstaaende Regler, bør ingen Indkaldelse udstedes.

§ 161.

Vidnesbyrd kan i borgerlige Sager nægtes, naar Besvarelsen af et Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd eller dog for et væsentligt Formuetab eller anden hermed i Klasse staaende Skade, samt naar Spørgsmaalet angaar Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet, for saa vidt Vidnet selv eller dets Ægtefælle herved kan skades.

I Straffesager kan Vidnesbyrd kun nægtes (jvf. dog 4de og 5te Stykke), naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd. Nr. 53. 26de Marts.

Et Vidne kan ingen Sinde undslaa sig for at besvare det Spørgsmaal, om der er overgaaet Vidnet en Straffedom.

Den, hvem Ansvaret for et trykt Skrifts Indhold i Medfør af Lov af 3. Januar 1851 § 3 kan komme til at paahvile, kan nægte Vidnesbyrd angaaende Betingelserne for en Forgængers Ansvar, naar han enten selv vil overtage Ansvaret, eller Opfordringen til ham ikke er sket inden 3 Maaneder, efter at Bekendtgørelse om Skriftets Udgivelse første Gang var indrykket i et offentligt Blad.

Ligeledes kan paa Bladet navngiven Redaktør og Redaktionssekretær ved et offentligt Blad nægte Vidnesbyrd angaaende, hvem der er Hjemmelsmand til en i det paagældende Blad optagen, ikke med Forfatterens Navn forsynet Artikel eller Meddelelse, medmindre Sagen angaar en Forbrydelse, der kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel, eller den angaar Brud paa Tavshedspligt, som paahviler nogen i offentligt Hverv.

At nogen i de nævnte Tilfælde har fundet sig i at afgive en Forklaring, som han var berettiget til at nægte, udelukker ham ikke fra senere at undslaa sig for at bekræfte den eller for at afgive videre Forklaring.

I ethvert Tilfælde, hvor det er klart, at Betingelserne for Fritagelsen ere til Stede, skal Retten før Afhørelsen gøre paagældende opmærksom paa hans Ret til at undslaa sig.

§ 162.

I borgerlige Sager er i Reglen ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig. Naar Landsretssager forberedes ved Landsretten selv, ere dog Personer, som bo eller opholde sig i en Underretskreds, der har Tingsted i den Retskreds, hvor Landsretten har sit Sæde, jfr. § 329, 2det Stykke, pligtige til under Sagens Forberedelse at møde som Vidner for vedkommende Landsret.

I Straffesager er i Reglen ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, naar han vilde komme til at rejse mere end 70 Kilometer paa Jernbane eller Dampskib eller 25 Kilometer paa anden Maade eller en tilsvarende Vejlængde delvis paa Jernbane eller Dampskib og paa anden Maade for at naa hen til vedkommende Ret. Til Domsforhandling for Landsret i Sager, ved hvis Paadømmelse Nævninger medvirke, er dog enhver, hvis Helbredstilstand ikke er til Hinder derfor, pligtig at møde som Vidne indenfor den Landsretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, samt i øvrigt, naar han ikke vilde faa længere at rejse hen til Retten end 140 Kilometer paa Jernbane eller Dampskib eller 50 Kilometer paa anden Maade eller en tilsvarende Vejlængde delvis paa Jernbane eller Dampskib og paa anden Maade.

Ved Beslutning af Retten eller dens Formand, der bliver at paaberaabe i Indkaldelsen, kan det saavel i borgerlige Sager som i Straffesager paalægges et fjernere boende Vidne at give Møde for Landsret eller Højesteret, naar dets Afhøring maa antages at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning. Det samme gælder med Hensyn til borgerlige Sager, der behandles skriftlig for Landsret eller Højesteret, naar Afhøring i Medfør af §§ 380, 406 og 429 bestemmes at skulle ske for et Medlem af Landsretten eller Højesteret.

§ 163.

I borgerlige Sager afgives Vidnesbyrd som Regel for Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig. Naar Forberedelsen af en Landsretssag foregaar ved Landsretten selv (jfr. § 329), afgives Vidnesbyrdet dog for denne Ret, for saa vidt Reglen i § 162, 1ste Stykke, ikke er til Hinder derfor.

I Straffesager afgives Vidnesbyrd i Reglen for vedkommende Undersøgelsesret

Nr. 53. 26de Marts.

eller, for saa vidt Vidnet enten ikke er pligtigt at give Møde for denne, eller et saadant Møde af vedkommende Undersøgelsesdommer skønnes at ville medføre væsentlig større Besvær for Vidnet end Møde for Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig, for denne sidste Ret. Dog have Vidner, hvis Forklaring skal benyttes som Bevis under Domsforhandling for Landsret i Nævningesager, at møde under denne og der at aflægge Forklaring, medmindre Reglerne i § 162 eller Vidnets Helbredstilstand er til Hinder derfor, eller dette efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtløftiggørelse af Forhandlingerne, Ulemper for Vidnet eller Bekostning, som ikke vilde staa i rimeligt Forhold til Sagens Genstand eller den Betydning, Vidnesbyrdet kan antages at have for Sagens Oplysning.

Landsret eller Højesteret kan derhos, for saa vidt ikke Vidnets Helbredstilstand er til Hinder derfor, saavel i borgerlige Sager som i Straffesager bestemme, at Vidnesbyrd, der maa antages at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning, aflægges under Domsforhandling for Retten, se endvidere med Hensyn til borgerlige Sager, der behandles skriftlig for Landsret og Højesteret, §§ 380, 406 og 429. Naar en Underret træffer saadan Bestemmelse i Medfør af § 424, jvf. § 433, eller i Medfør af § 904, jvf. § 900, eller naar Vidner skulle afhøres under Domsforhandling i offentlige Politisager i Medfør af § 912, er Vidnets Mødepligt begrænset ved Reglerne i § 162.

Er et Vidnes Helbredstilstand til Hinder for, at det møder paa det sædvanlige Tingsted, kan Retten til dets Afhørelse sættes paa saadant Sted, som Omstændighederne udkræve.

§ 164.

Militære af Hæren og Flaaden ere pligtige til at aflægge Vidnesbyrd for de borgerlige Domstole overensstemmende med Reglerne i denne Lov.

§ 165.

Indkaldelse til at møde som Vidne udgaar, hvor ikke andet er bestemt, fra den Ret, for hvilken Vidnesbyrdet skal aflægges. I borgerlige Sager udstedes Indkaldelsen efter vedkommende Parts Begæring og overgives ham til Forkyndelse. Skal et Vidne indkaldes for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, maa en Udskrift af denne forelægges Underretten.

Foruden Vidnets Navn, og hvad der i øvrigt hører til dets nærmere Betegnelse, Sagen og Indkaldelsens Øjemed, hvem der har begært Indkaldelsen, den Ret, for hvilken der skal vidnes, samt Stedet og Tiden for Mødet skal der i Indkaldelsen nævnes det Varsel, som skal gives den indkaldte, og gøres opmærksom paa, at Udeblivelse medfører Strafansvar.

Varslet er i borgerlige Sager en Uge, men kan dog under særlige Omstændigheder afkortes efter Beslutning af Rettens Formand. I Straffesager tilkommer der Vidnet Aftens Varsel, hvortil lægges to Døgn, saafremt det skal møde udenfor den Underretskreds, hvor det bor eller opholder sig, og Afstanden til Tingstedet er over 15 Kilometer; dog kan Retten eller dens Formand fastsætte andet Varsel eller paalægge uopholdeligt Møde.

Skulle Vidner føres i Udlandet, udsteder Retten — i borgerlige Sager efter vedkommende Parts Forlangende — de i saa Henseende fornødne Begæringer til de udenlandske Myndigheder.

§ 166.

Enhver, som er til Stede i et Retsmøde eller i umiddelbar Nærhed af Retslokalet, kan det af Retten paalægges at fremstille sig straks til Afgivelse af Vidnesbyrd. Tilstedeværende Vidner kan det paalægges at møde til ny Tid.

Naar nogen anholdes under Udførelsen af en Forbrydelse eller paa friske Spor, kan Politiet paa Stedet tilsige enhver tilstedeværende til det Retsmøde, hvor den anholdte skal fremstilles.

§ 167.

Naar Vidneførsel foregaar for den dømmende Ret, ere de afhørte Vidner pligtige at blive til Stede, indtil den paagældende Sags Behandling er sluttet, eller Formanden tillader dem at forlade Tingstedet enten helt eller mod at blive til Stede i Nærheden. Hvorvidt de kunne eller skulle blive til Stede i Retssalen, beror paa Formandens Bestemmelse.

§ 168.

Udebliver et lovmæssig indkaldt Vidne uden lovligt Forfald eller uden at have betimelig anmeldt sit Forfald, hvor dette var muligt, eller forlader det i det i § 167 omhandlede Tilfælde uden Tilladelse Tingstedet, før den paagældende Sags Behandling er sluttet, skal Retten i borgerlige Sager efter Partens Begæring straks ved Kendelse idømme Vidnet en Bøde fra 10 til 200 Kr., tilpligte det at erstatte de Udgifter, som maatte være foraarsagede ved Udeblivelsen, samt indkalde det paa ny med et af Retten fastsat Varsel efter Kendelsens Forkyndelse ved Partens Foranstaltning. I Straffesager kan der i samme eller et senere Retsmøde idømmes Vidnet Bøde og Erstatning som foranført, dog at Bøden, hvis Vidnet var indkaldt til Domsforhandling for Nævninger, kan stige til 400 Kr.

Retten kan derhos — i borgerlige Sager dog kun efter Partens Begæring og kun i Tilfælde af Vidneførsel under Domsforhandling eller af gentagen Udeblivelse — lade et udeblevet Vidne afhente med Magt og, hvis Sagen udsættes, beslutte, at Vidnet ved Politiets Foranstaltning skal tages i Forvaring, indtil dets Fremstillelse for Retten til Afgivelse af Vidnesbyrd kan finde Sted; dog har Vidnet Adgang til Løsladelse mod saadan Sikkerhed, som Retten finder tilstrækkelig, og i intet Tilfælde maa et Vidne i samme Sag holdes i Forvaring ud over 6 Maaneder, uafbrudt eller sammenlagt. Udgifterne derved afholdes som Delinkventomkostninger.

Kendelse, hvorved Bøde eller Erstatning er idømt et fraværende Vidne, kan omgøres, naar Begæring derom fremsættes i det første Retsmøde, i hvilket Vidnet derefter giver Møde eller fremstilles, eller, hvis det ikke senere møder eller fremstilles, inden en Uge, efter at Kendelsen er det forkyndt eller kommet til dets Kundskab.

§ 169.

Et Vidne, som anser sig for berettiget til i det hele eller for en Del at nægte at vidne i den Sag, hvori, eller for den Ret, hvortil han er indkaldt, skal dog, naar han ikke har lovligt Forfald, møde efter Indkaldelsen og fremsætte sin Indsigelse til Paakendelse af Retten. Naar det af Retten findes fornødent, maa Vidnet oplyse Omstændigheder, af hvilke det kan ses, at Indsigelsen er grundet.

§ 170.

Vidner ere, om fornødent, pligtige til, forinden de møde i Retten, at styrke eller opfriske deres Kundskab om Vidneførslens Genstand ved at efterse deres Regnskabsbøger, Breve eller andre Optegnelser eller bese Genstande, hvortil de uden Omkostning eller Besvær have Adgang, og desl., og denne Pligt kan af Retten særlig paalægges dem ved Indkaldelsen eller senere. Undlader Vidnet at efterkomme denne Pligt, behandles han efter Reglerne i § 168.

§ 171.

Forinden et Vidne afhøres om Sagen, stiller Dommeren de Spørgsmaal til det, som findes fornøden for at forvisse sig om dets Identitet samt for at afgøre, om der er noget til Hinder for Vidnesbyrdets Modtagelse. Dommeren skal derefter alvorlig

Nr. 53. 26de Marts.

lægge Vidnet paa Hjerte at følge Sandheden, idet han minder det om det Strafansvar, som det paadrager sig ved at afgive falsk Forklaring for Retten, og om, at det maa være forberedt paa at bekræfte sin Forklaring med Ed eller paa anden højtidelig Maade.

Skulle flere Vidner afhøres, kan Dommeren lade denne Forberedelse til Afhørelse foregaa under eet for flere eller samtlige indkaldte Vidner.

§ 172.

Ethvert Vidne afhøres for sig og bør i Reglen ikke paahøre Forklaringer af andre Vidner, af Syns- eller Skønsmænd eller, hvis det er i en Straffesag, af Sigtede. Vidner, hvis Udsagn staa i Strid med hinanden, kunne efter Parternes Begæring eller Rettens Beslutning stilles imod hinanden. Saadant bør dog ikke i Straffesager, ved hvis Paadømmelse Nævninger maa antages at skulle medvirke, uden særlig Grund ske før Domsforhandlingen.

§ 173.

Naar en Part selv afhører de af ham fremstillede Vidner, kan Modparten, hver Gang Afhørelsen af et Vidne er sluttet, rette Spørgsmaal til det, og Parten kan derefter rette de Spørgsmaal til Vidnet, hvortil Modafhøringen har givet Anledning. Rettens Formand kan tillade Fremsættelse af yderligere Spørgsmaal.

Retten kan, efter Begæring eller af egen Drift, lade et Vidne, der er aftraadt, fremstaa paa ny til yderligere Afhørelse; foranstaaende Regler finde herved tilsvarende Anvendelse.

Vidner kunne andrage paa, at de selv eller et andet Vidne eller en Part (i Straffesager Tiltalte) yderligere afhøres om angivne Punkter i det Øjemed at fuldstændiggøre eller berigtige forudgaaende Udsagn.

§ 174.

Under et Vidnes Afhøring bør det iagttages:

at Vidnet saa vidt muligt foranlediges til at udtale sig i sammenhængende Orden om de Punkter, angaaende hvilke dets Forklaring æskes,

at det bringes paa det rene, hvorvidt Vidnets Forklaring støtter sig til egen Iagttagelse, og

at Spørgsmaal, hvorved der foreholdes Vidnet Omstændigheder, som først skulle godtgøres ved dets Svar, saa vidt muligt undgaas.

Om Vidnet maa benytte nedskrevne Oplysninger ved Besvarelsen af de til det rettede Spørgsmaal, afgøres af Retten, efter at det er opgivet, af hvem, naar og i hvilket Øjemed de ere affattede.

§ 175.

Naar Vidner afhøres af andre end Rettens Formand, har denne at vaage over, at utilbørlige, navnlig forvirrende Spørgsmaal ikke stilles ved Afhørelsen, og at denne foregaar i en passende Form. Sker Afhørelsen, trods Formandens Advarsel, paa utilbørlig Maade eller paa en Maade, som ikke er egnet til at bringe Sandheden for Dagen, eller som gaar udenfor Sagen, kan han unddrage den paagældende Part Afhørelsen og selv overtage den. Skønner han, at Afhørelsens Fortsættelse ikke kan bidrage til Sagens Oplysning, kan han slutte den.

§ 176.

Vidners Forklaringer optegnes i borgerlige Sager i Retsbogen, saaledes at de vigtigste Udtalelser gengives saa vidt muligt med Vidnets egne Ord, medens uvæsent-

lige Bemærkninger kunne udelades. Har Vidnet tidligere været afhørt, er Henvisning tilstrækkelig, saa at kun Afvigelser eller Fuldstændiggørelser optegnes. Det Retsbogen tilførte bliver efter endt Afhøring at oplæse for Vidnet, og Bemærkning, om Vidnet godkender Forklaringen, optages i Retsbogen. Nr. 53. 26de Marts.

Naar Vidner afhøres under Domsforhandling for Landsret i Ankesager, og der ikke er særlig Grund til at antage, at Tilladelse til Anke til Højesteret vil blive søgt eller tilstaaet, samt ved Vidneafhøring under Domsforhandling for Højesteret, beror det paa Retten, om og hvor meget der skal optegnes af Vidners Forklaringer. Med Hensyn til Oplæsning og Vedtagelse gælder Reglen i § 37.

I Straffesager forholdes med Hensyn til Optegning, Oplæsning og Vedtagelse af Vidneforklaringer efter Bestemmelserne i Bogen om Strafferetsplejen, sammenholdte med § 36, 6te Stykke, og § 37.

§ 177.

I borgerlige Sager blive Vidneforklaringer at bekræfte med Ed eller anden højtidelig Forsikring, jvf. § 178, naar nogen af Parterne forlanger det.

I Straffesager skal saadan Bekræftelse ligeledes som Regel finde Sted, saavel naar Vidneforklaringen afgives for en Undersøgelsesret som under Domsforhandlingen, medmindre et for en Undersøgelsesret afhørt Vidne maa antages paa ny at skulle afhøres under Domsforhandling (Nævningesager).

Afgiver et forinden Domsforhandlingen edfæstet Vidne senere Forklaring under Domsforhandlingen, skal Bekræftelse finde Sted efter de for denne givne Regler, medmindre Rettens Formand finder det tilstrækkeligt, at Afhørelsen sker i Henhold til den tidligere aflagte Ed.

Finder Retten i noget Tilfælde, at det, hvorom Vidnet er spurgt, allerede er tilstrækkeligt bevist, eller at det er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse, hvis det er en borgerlig Sag, eller ganske uden Betydning for Tiltaltes Frifindelse eller Domfældelse, hvis det er en Straffesag, bortfalder Bekræftelsen.

§ 178.

I Stedet for Ed træder en efter en af Justitsministeren foreskreven Formular afgiven højtidelig Forsikring, naar Vidnet hører til et Trossamfund, der ikke tillader sine Medlemmer at aflægge Ed efter nogen af de paa det paagældende Tidspunkt gældende Edsformularer, eller der foreligger Erklæring fra Vidnet om, at Vidnet ifølge sin religiøse Tro ikke kan aflægge Ed, eller om, at Vidnet ikke har nogen religiøs Tro. Saadan Erklæring tages dog kun for gyldig, naar den er afgiven enten før den Tid, da det, hvorom Vidnet spørges, skal have fundet Sted, eller mindst et Aar før Vidneførslen, og Erklæringen ikke er to Aar gammel. Erklæringen afgives paa Rettens Kontor i den Retskreds, hvor Vidnet har sit personlige Værneting. Bevis for dens Afgivelse udstedes uden Betaling.

Bekræftelsen sker efter Afhøringen og bør, naar Omstændighederne tale derfor, udsættes, indtil alle Vidner, hvis Forklaringer angaa et og samme Forhold, ere afhørte. For saa vidt Omstændighederne give Anledning dertil, bør Dommeren først paa ny minde Vidnerne om Bekræftelsens Betydning og om det Ansvar, som de paadrage sig ved at bekræfte en falsk Forklaring. Forinden han modtager et Vidnes Bekræftelse, bør han give Vidnet fornøden Lejlighed til at berigtige sin Forklaring; hvor han dertil finder Anledning, kan han foreholde Vidnet, hvad der af andre Vidner er forklaret eller paa anden Maade er fremkommet i Modstrid med Vidnets Forklaring. Vidnets Bekræftelse gaar ud paa, at det forsikrer, at det har talt Sandhed og intet fortiet.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 179.

Edfæstelse finder ikke Sted af:

1) Børn under 15 Aar,

2) Personer, hvis Aandsevner skønnes at være saa mangelfuldt udviklede eller saa svækkede eller forstyrrede, at Edfæstelse vilde være betydningsløs,

3) Personer, som ere under Tiltale for eller fundne skyldige i Mened,

4) Personer, der ere dømte som skyldige eller medskyldige i den Handling, som er Sagens eller Undersøgelsens Genstand.

Retten kan nægte at edfæste Personer, hvis Vidnesbyrd enten paa Grund af deres forbryderske Vandel eller paa Grund af deres Stilling til Sagen eller til Parterne eller deres Aandstilstand paa den Tid, Erfaringen skal være gjort, eller af lignende Grunde af Retten skønnes at være i særlig Grad upaalideligt.

Foranstaaende Bestemmelser finde tilsvarende Anvendelse med Hensyn til den i § 178 nævnte, i Eds Sted trædende Forsikring.

§ 180.

Vægrer et Vidne sig uden lovlig Grund ved at svare eller aflægge Vidneeden eller afgive den i Stedet derfor trædende Forsikring, kan Retten — i borgerlige Sager efter en Parts Begæring — ved Kendelse paalægge det en Bøde fra 10 til 400 Kr. Retten kan derhos ved Kendelse bestemme, at det skal tages i Forvaring ved Politiets Foranstaltning, medmindre Vidnets Førelse frafaldes, indtil det indvilliger i at svare eller at aflægge Ed eller Forsikring; dog kan et Vidne i intet Tilfælde i Henhold til nærværende Paragraf eller denne og § 168 i samme Sag holdes i Forvaring ud over 6 Maaneder, uafbrudt eller sammenlagt.

Vidnet kan derhos dømmes til at erstatte de ved dets Vægring foraarsagede Omkostninger. Kære mod Kendelsen skal, naar denne er afgiven under Domsforhandling, erklæres paa Stedet og ellers inden tre Dage. Kære, som overensstemmende hermed erklæres mod Beslutning af en Underret, hvorved Fængsling er besluttet, har opsættende Virkning.

§ 181.

Afgørelse af Tvistigheder, som opstaa under Vidneførslen i Anledning af Indsigelser eller Begæringer af Parter eller Vidner, sker, efter at vedkommende have ytret sig, ved Kendelse, i Straffesager dog kun, naar saadant begæres.

I Reglen afsiges Kendelse straks; men dersom det findes nødvendigt, kan Sagen i en af flere Medlemmer bestaaende Ret udsættes, for at Retten kan raadslaa. Saadan Udsættelse bør dog altid være saa kort som muligt og bør i Straffesager aldrig og i borgerlige Sager ikke uden største Nødvendighed vare længere end til næste Dag.

Foregaar Vidneførslen for en anden Ret end den, ved hvilken Sagen i øvrigt behandles, afgøres opstaaede Tvistigheder af hin.

§ 182.

De i det foregaaende omhandlede Tvangsmidler imod Vidner bringes til Anvendelse af den Ret, for hvilken Vidnet er indkaldt til at møde.

§ 183.

Vidner have Krav paa en Godtgørelse af 1 Kr., hvis deres Møde medfører et Tidsspilde for dem af under 4 Timer, men ellers af 2 Kr. med Tillæg af 1 Kr. for hver 4 Timer, de ud over 8 Timer ere fraværende fra Hjemmet til Opfyldelse af

deres Vidnepligt, samt derhos, for saa vidt det er nødvendigt for dem at tilbagelægge mere end 7 Kilometer for at naa til Retten, paa Erstatning for Rejseudgifter frem og tilbage med 10 Øre for hver løbende Kilometer. Hvis Jernbane eller Dampskib kan benyttes, beregnes Rejseudgifterne dog efter Prisen for henholdsvis 3die Klasse og 2den Plads. Indkaldes Vidnet til at møde udenfor de i de to første Stykker af § 162 fastsatte Afstande, kan der af Retten tilstaas det passende højere Godtgørelse og Vederlag for Rejseudgifter. De Ydelser, paa hvilke Vidnet har Krav, eller, hvis disse ikke kunne anslaas bestemt, tilbørligt Forskud paa samme, maa tilbydes betalte samtidig med Indkaldelsens Forkyndelse. Nr. 53. 26de Marts.

§ 184.

Ved Optagelse af Arvelegitimationstingsvidner og desl. blive de i nærværende Kapitel og § 344 givne Regler at følge, for saa vidt disse ifølge Forholdets Beskaffenhed lade sig anvende.

Naar Vidner skulle føres om Rigtigheden af et Testament, blive de i Forordningen af 21. Maj 1845 § 24 indeholdte Regler om, hvem der skal stævnes, at følge.

§ 185.

Politimesteren er berettiget til at indkalde Personer, som bo eller opholde sig i vedkommende Politikreds, til Møde for at afgive Forklaring uden Ed om, hvad der med Hensyn til Genstanden for Efterforskningen i en Straffesag maatte være dem bekendt. Udebliver den indkaldte uden lovligt Forfald (jvf. § 168), er Politimesteren berettiget til at paalægge ham en Bøde af indtil 4 Kr. til Politikassen, at udrede inden en Uge, for saa vidt Klage ikke fremsættes efter Reglen i § 797.

Vægrer den indkaldte sig ved at afgive Forklaring for Politimesteren, kan denne foranledige ham indkaldt for Retten til Vidneafhørelse (§ 792), men kan ikke træffe andre Tvangsforanstaltninger mod den vægrende.

Reglerne i § 183 finde tilsvarende Anvendelse ved Indkaldelse til Afgivelse af Forklaring for Politimesteren.

§ 186.

I Overensstemmelse med de i nærværende Kapitel om Vidneførsel i borgerlige Sager indeholdte Regler, jvf. ogsaa § 344, sker Optagelsen af Beviser til Brug ved borgerlige Retssager, som ere anlagte eller skulle anlægges i Udlandet. Naar Begæringen herom er fremkommen fra udenlandske Myndigheder, behøver Varsel til Parterne ikke at gives, medmindre dette udtrykkelig er forlangt, og de beskikkede Sagførere træde i Parternes Sted. Er der i Anmodningen forlangt iagttaget en særskilt Form eller Fremgangsmaade, skal dette saa vidt muligt ske, medmindre saadant maa anses at være utilstedeligt efter de derom gældende Lovbestemmelser.

Kapitel 18.

Syn og Skøn.

§ 187.

Naar der i en borgerlig Sag fremsættes Begæring om Optagelse af Syn og Skøn, og Begæringen af Retten tages til Følge, saavel som naar i en Straffesag de i § 726 nævnte Betingelser foreligge, udmelder Retten ved et Udmeldelsesdekret en

Nr. 53. 26de Marts.

eller flere Syns- eller Skønsmænd. Dersom den, der skal tilkaldes, har en almindelig offentlig Bemyndigelse til Foretagelsen af vedkommende Syn eller Skøn, sker i Straffesager Tilkaldelsen ved Rettens til ham rettede Begæring.

Personer, som bo udenfor vedkommende Rets Embedsomraade, kunne kun udmeldes af denne, naar det er oplyst, at de ere villige til at efterkomme Udmeldelsen, eller naar det findes nødvendigt, enten fordi der indenfor Retskredsen ikke findes sagkyndige Personer, som kunne benyttes, eller fordi den Ting, der er Genstand for Forretningen, er udenfor Retskredsen.

§ 188.

Kun Personer, der ere uberygtede, kunne udmeldes til Syns- eller Skønsmænd, hvorhos Personer, der vilde være udelukkede fra at handle som Dommere i Sagen ifølge § 61, Nr. 1 og 2, under ingen Omstændigheder maa tilkaldes som Syns- eller Skønsmænd, og de øvrige i § 61 nævnte Personer kun, for saa vidt det ikke er muligt at finde andre lige saa gode.

Til at foretage Syn og Skøn kunne Kvinder udmeldes lige saavel som Mænd. Alt, hvad der i denne og andre Love er bestemt om Syns- eller Skønsmænd, finder tilsvarende Anvendelse paa Kvinder.

§ 189.

Enhver, der er pligtig at vidne, er ogsaa pligtig at modtage Udmeldelse som Syns- eller Skønsmand.

Statens Embedsmænd og Bestillingsmænd fritages for Udmeldelse, naar de ved Skrivelse fra de dem foresatte Myndigheder oplyse, at de ikke have den fornødne Tid, eller at Forretningens Foretagelse i øvrigt kommer i Strid med deres offentlige Pligter. Personer, for hvem Syns- eller Skønsforretningens Udførelse vilde medføre stort Besvær eller Ulempe, bør, for saa vidt Omstændighederne tillade det, forskaanes for Udmeldelse. Det samme gælder om den, der har fyldt 65 Aar.

§ 190.

For saa vidt Personer ere beskikkede med almindelig Bemyndigelse til Foretagelsen af visse Syn eller Skøn, bør andre kun udmeldes hertil, naar Henvendelse til hine vilde medføre en Forhaling, hvorved Øjemedet kunde forspildes, eller naar andre særegne Grunde gøre det tilraadeligt.

Til Forretninger, ved hvilke der udkræves særegen Indsigt eller Færdighed, bør i Reglen kun udmeldes Mænd, der ifølge offentlig Stilling eller Livserhverv eller dog ifølge offentlig aflagte Prøver maa anses for duelige hertil.

Skal i en Straffesag en Kvinde synes paa Legeme, bør i alle Tilfælde, hvor det til Øjemedets Opnaaelse er tilstrækkeligt, Kvinder dertil vælges, navnlig bør, hvor Spørgsmaal foreligger om Svangerskab eller Barnefødsel, kvindelige Læger eller Jordemødre benyttes, for saa vidt disse maa antages at have tilstrækkelig Indsigt til at afgive Erklæring om Spørgsmaalet.

§ 191.

Enhver af Parterne kan gøre Henstilling til Retten om Valget af Syns- eller Skønsmændene, men Retten er ikke bunden herved. Retten bør forinden Udmeldelsen meddele Parterne — i borgerlige Sager dog kun, hvis de ere mødte —, hvilke Personer der agtes udmeldte, og give dem Adgang til at udtale sig om disse. Denne Regel kan i Straffesager tilsidesættes, naar Omstændighederne ikke tillade dens Iagttagelse.

Indsigelser, der ikke gøres gældende straks ved Udmeldelsen, kunne i borgerlige Sager ikkun tages i Betragtning, naar Parten oplyser, at han uden Brøde fra sin Side har været ude af Stand til at fremsætte dem tidligere. Den Part, der agter at fremsætte saadanne Indsigelser, har inden en Uge efter Udmeldelsen at indkalde Modparten til et Møde for den Ret, der har foretaget Udmeldelsen, og i dette at fremsætte sine Indsigelser. Rettens Kendelse kan, naar den tager Indsigelserne til Følge, ikke paaklages; nægter den at tage Indsigelserne til Følge, kan der finde Kære Sted over dens Afgørelse. Nr. 53. 26de Marts.

§ 192.

I borgerlige Sager maa det i Udmeldelsesdekretet tydeligt angives, hvad der er Forretningens Genstand og Øjemed. Tillige nævnes den Tid, da Afhjemlingen skal foregaa — medmindre Fastsættelsen af Tiden herfor efter Omstændighederne findes at maatte bero til senere Berammelse —, og det paalægges de udmeldte til den Tid at møde for at afgive og bekræfte deres Erklæring. Hvor særlige Grunde tale derfor, bør den til Synet eller Skønnet fornødne Besigtigelse foretages i et Retsmøde, der kan afholdes udenfor det sædvanlige Tingsted.

I Straffesager foretages den til et Syn eller Skøn fornødne Besigtigelse under et Retsmøde — der efter Omstændighederne bliver at foretage udenfor det sædvanlige Tingsted —, medmindre Synet eller Skønnet udkræver fortsat Iagttagelse eller Undersøgelse, eller Besigtigelse under et Retsmøde af anden Grund, saasom af Sømmelighedshensyn, findes uhensigtsmæssig eller ufornøden, i hvilket Tilfælde Retten kan overlade Mændene at foretage eller fortsætte deres Besigtigelse udenfor Retsmøde. I saadant Tilfælde bliver der i Udmeldelsesbeslutningen eller Begæringen eller under Møde inden Retten at give dem saadan Meddelelse om Synets eller Skønnets Genstand og Øjemed, som i første Stykke nævnt, samt saadan anden Anvisning, som maatte udkræves. Skulle Mændene afgive skriftlig Erklæring, bliver der i Udmeldelsesbeslutningen eller Begæringen eller i en Tilførsel til Retsbogen, hvoraf Udskrift overgives dem, at forelægge dem bestemte Spørgsmaal til Besvarelse.

Vil Foretagelsen af et Syn eller Skøn medføre Tilintetgørelse eller Forandring af dets Genstand, bør saa vidt muligt en Del af denne holdes udenfor Undersøgelsen. Lader dette sig ikke gøre, bør Syns- eller Skønsmændenes Antal ikke være under to.

De gældende Regler om Obduktionsforretninger blive fremdeles staaende ved Magt.

§ 193.

Med Hensyn til Syns- eller Skønsmænds Møde til Afhjemling eller gentagen Afhøring for Retten finde Reglerne i §§ 162 og 163 tilsvarende Anvendelse. Hvis disse Regler ere til Hinder for, at Afhjemlingen finder Sted ved den udmeldende Ret, kan denne i Udmeldelsesdekretet bestemme, at Afhjemlingen skal ske ved Underretten paa det Sted, hvor Syns- eller Skønsmændene bo eller opholde sig, eller, hvis dette maatte medføre mindre Besvær for Mændene, for Underretten i den Retskreds, hvor Forretningen er foretagen.

Skulle Syns- eller Skønsmænd møde for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, maa en Udskrift af denne forelægges Underretten, der forsyner den med en Paategning om, naar Afhjemlingen skal finde Sted.

Hvor det viser sig nødvendigt at udmelde Syns- eller Skønsmænd, der opholde sig i en anden Retskreds end den, hvor Genstanden for Forretningen befinder sig, og Omstændighederne ikke tillade, at Genstanden forsendes til Mændenes Opholdssted, ere de pligtige at begive sig derhen, hvor den findes, selv om de i § 162 opstillede Grænser for deres Mødepligt derved overskrides.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 194.

Udmeldelsesdekretet bliver uden Ophold at forkynde for de udmeldte i Overensstemmelse med de for Vidner givne Regler. Skulle Mændene møde for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, skal tillige den i foregaaende Paragraf ommeldte Berammelse af Afhjemlingen forkyndes for dem, i borgerlige Sager desuden for Modparten.

I borgerlige Sager skulle Syns- og Skønsmændene give Parterne Underretning om, naar og hvor Forretningen foregaar, ligesom de ogsaa have at meddele Parterne Genpart af den skriftlige Forretning (§ 195) eller dog at give dem Adgang til at gøre sig bekendt med den senest 3 Dage forinden Afhjemlingen.

Klage over Syns- og Skønsmænds Fremgangsmaade ved deres Forretning fremsættes for den Ret, for hvilken Afhjemlingen skal ske. Denne kan paalægge dem at omgøre eller fuldstændiggøre Forretningen.

§ 195.

Syns- og Skønsmænd afgive deres Forklaring ved en skriftlig, til Retten stilet, af Mændene underskreven Erklæring. Dog kan Retten med Hensyn til Forklaring, som skal afgives under Domsforhandlingen i Nævningesager (se § 816), frafalde Krav om skriftlig Afgivelse. Yderligere Forklaring kan afæskes dem inden Retten; findes Erklæringen mangelfuld, kan derhos Retten paalægge dem at omgøre eller fuldstændiggøre den i en yderligere skriftlig Erklæring. Vedrøre Manglerne Erklæringens Affattelse, bør Retten yde Mændene fornøden Bistand til deres Afhjælpning. Saadan Bistand kan ogsaa, naar Mændene ønske det, og Omstændighederne i øvrigt tale derfor, ydes inden det Retsmøde, i hvilket Afhjemlingen finder Sted. Herom skal der da senest i dette Retsmøde meddeles Parterne Underretning.

Er Erklæring afgiven af et dertil beskikket Kollegium, bør Møde i Retten, hvor saadant skal finde Sted, som Regel ikke fordres af flere end et af dets Medlemmer eller, hvor der er Meningsforskel, af et Medlem for hver af de Meninger, hvori Kollegiet har delt sig; dette udpeger selv de Medlemmer, som skulle give Møde. Hvor Erklæring afgives af to eller flere Syns- eller Skønsmænd, bør, hvis Mændene ikke ere enige, hver enkelts Mening fremgaa af Erklæringen.

Afhørelse af Syns- og Skønsmænd sker efter Reglerne om Afhørelse af Vidner; dog kunne Mændene som Regel overvære hverandres saavel som Vidners Afhørelse, og det kan af Retten tilstedes dem at raadføre sig med hverandre, forinden de svare.

§ 196.

I borgerlige Sager have Syns- og Skønsmænd at bekræfte deres Syn eller Skøn med Ed eller, under de i § 178 angivne Betingelser, med den der omhandlede højtidelige Forsikring, medmindre begge Parter give Afkald derpaa. Er Syn eller Skøn afgivet i Henhold til en almindelig Beskikkelse hertil, bortfalder Bekræftelsen. Denne gaar ud paa, at Mændene have udført deres Hverv og afgivet deres Erklæring eller Forklaring efter Samvittighed og bedste Overbevisning.

I Straffesager finder saadan Bekræftelse som i første Stykke nævnt Sted, naar Syns- eller Skønsmændenes Erklæring eller Forklaring afgives for en Undersøgelsesret, medmindre Mændene maa antages paa ny at skulle afhøres under Domsforhandlingen (Nævningesager), samt naar Afhøring finder Sted under Domsforhandlingen, jvf. dog § 177.

§ 197.

Naar en Syns- eller Skønsmand uden gyldigt Forfald udebliver fra Retsmødet eller uden lovlig Grund vægrer sig ved at udføre Hvervet eller undlader at foretage

noget, som paahviler ham i Anledning af dette, eller vægrer sig ved at svare paa de Spørgsmaal, som stilles til ham i Retten, eller ved at bekræfte sin Erklæring eller Forklaring med Ed eller Forsikring, hvor saadant er foreskrevet, finde Reglerne i §§ 168 og 180 Anvendelse med de fornødne Lempelser. Nr. 53. 26de Marts.

Dog kan Retten, naar dette er muligt og efter Omstændighederne kan bidrage til Sagens Fremme, udnævne andre Syns- eller Skønsmænd enten straks, eller naar de anordnede Tvangsmidler forgæves ere anvendte. I borgerlige Sager kan dette dog kun ske efter Begæring af vedkommende Part, der i saa Fald ikke kan forlange yderligere Tvangs Anvendelse mod den eller de genstridige Syns- eller Skønsmænd.

§ 198.

Have Syns- eller Skønsmænd Forfald, eller har det været dem umuligt at gøre Forretningen færdig, komme de i § 168, sidste Stykke, givne Regler til Anvendelse med de Lempelser, som følge af Forholdets Natur.

§ 199.

Med Hensyn til Indsigelser fra Syns- eller Skønsmændenes Side saavel som Kære over de Kendelser, hvorved noget paalægges dem, forholdes efter de om Vidner givne Regler.

§ 200.

De om Vidner givne Regler skulle med de Lempelser, der følge af Forholdets Natur, anvendes paa Syns- og Skønsmænd, for saa vidt ovenstaaende Forskrifter ikke ere til Hinder derfor.

§ 201.

At Syn eller Skøn har fundet Sted, udelukker ikke fornyet Syn eller Skøn over samme Genstand ved de samme eller, naar Retten finder det hensigtsmæssigt, andre Mænd.

§ 202.

Udmeldte Syns- og Skønsmænd erholde, for saa vidt Udførelsen af det dem paalagte Hverv eller deres Møder for Retten i Anledning deraf gøre det nødvendigt for dem at rejse mere end 3 Kilometer fra deres Hjem, *dels* Godtgørelse for Udgifterne derved, beregnet efter 2den Klasses Takst for Rejse paa Jernbane, efter 1ste Klasses Takst for Rejse paa Dampskib, og i øvrigt med 30 Øre for hver løbende Kilometer, *dels* i Tærepenge 2 Kroner, naar Fraværelsen fra Hjemmet ikke varer 4 Timer, og ellers 6 Kroner med Tillæg af 3 Kroner for hver 6 Timer, de ud over 12 Timer ere fraværende fra Hjemmet.

Disse Ydelser eller, hvis de ikke kunne anslaas bestemt, passende Forskud paa dem skulle i borgerlige Sager tilbydes forud. I Straffesager kunne Mændene ved Udmeldelsens Forkyndelse for dem forlange fornødent Forskud paa Godtgørelsen for Rejseudgifter saavel som paa de dem forinden deres Møde for Retten tilkommende Tærepenge. I øvrigt blive de dem tilkommende Beløb at udbetale ved Rettens Foranstaltning.

Der tilkommer derhos Syns- og Skønsmænd Godtgørelse for andre Udlæg og sportelmæssig Betaling for deres Forretning. Har denne udkrævet særlig Møje eller Tidsanvendelse eller særlige Fagkundskaber, kan Retten forhøje Betalingen efter sit Skøn.

Udenfor de nævnte Betalinger maa Syns- eller Skønsmænd under den i Straffelovens § 117 bestemte Straf intet modtage af Parterne for deres Forretning.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 203.

Til Understøttelse under Efterforskningen i en Straffesag kan Politimesteren, naar Omstændighederne ikke tillade Opsættelse, lade foretage Syns- eller Skønsforretninger ved Mænd, som han selv tilkalder, samt afkræve disse ubeediget Erklæring angaaende Forretningens Resultat. Ere de paagældende ikke beskikkede med almindelig Bemyndigelse til Foretagelsen af saadant Syn eller Skøn, ere de dog kun pligtige at efterkomme Kaldelsen, naar Forretningen skal foretages og Erklæringen afgives i den Underretskreds, i hvilken de bo. Udebliver eller vægrer nogen saaledes tilkaldt Syns- eller Skønsmand sig ved at efterkomme Kaldelsen, kan Politimesteren paalægge ham en Bøde til Politikassen af indtil 20 Kr., at udrede inden en Uge, og, naar Sagen er af sær Vigtighed, endog om fornødent lade ham afhente med Magt. Politimesteren har dog snarest muligt at henvende sig til Retten om Varetagelse af det videre fornødne i Anledning af Forretningen, og det staar da de paagældende frit for, i Overensstemmelse med § 797, for Retten at forebringe deres mulige Klager over formentlige Overgreb fra Politimesterens Side.

Reglerne i den foregaaende Paragraf finde tilsvarende Anvendelse ved Tilkaldelse af Syns- og Skønsmænd ved Politimesteren.

§ 204.

Det har sit Forblivende ved de gældende Regler om Søforklaringer. Underde i § 178 angivne Betingelser træder den der omhandlede Forsikring i Eds Sted. Det har ligeledes sit Forblivende ved de Regler, som for Tiden gælde om Sø- og Handelsrettens, henholdsvis Søretternes Medvirkning ved Besigtigelser, Skøn og Taksationer i Tilfælde, hvor der ikke er rejst Retssag, jvf. dog § 18.

Kapitel 19.

Rettens Raadslagninger og Afgørelser.

§ 205.

Domme, Kendelser og andre Beslutninger af en Ret, der ikke beklædes af en enkelt Dommer, og som ikke høre til de Beslutninger, Rettens Formand kan træffe, vedtages ved Afstemning efter forudgaaende Raadslagning. For Afstemningsordenen fastsætter Retten selv de fornødne Regler. Retten kan bestemme saadanne Forandringer i disse, som den til enhver Tid maatte anse for hensigtsmæssige. Formanden stemmer dog altid sidst; han forestaar Afstemningen og samler Stemmerne. Afstemningen sker mundtlig; de afgivne Stemmer indføres udtogsvis i en Stemmegivningsbog. Enhver Dommer har Ret til at paase, at hans Stemme gengives rigtigt.

Dommernes Raadslagninger og Afstemninger maa ikke overværes af Tilhørere med Undtagelse af Retsskriveren.

I en Sags Afgørelse kan ingen Dommer eller Nævning deltage, som ikke har overværet de mundtlige Forhandlinger i deres Helhed. Naar i en Straffesag, som behandles ved Landsret, en Dommer eller en Nævning faar Forfald eller af anden Grund maa fratræde, efter at Domsforhandling er begyndt, kan denne fortsættes, saafremt dog højst een Dommer og een Nævning mangle.

Ved Forhandlinger, som forudsættes at blive af længere Varighed, bør i Retter, som bestaa af flere Medlemmer, en eller flere Dommere ud over det nødvendige mindste Antal deltage.

§ 206.

I Dommens Vedtagelse deltage for Landsretternes Vedkommende mindst tre, og for Højesterets Vedkommende mindst ni Medlemmer af Retten, jvf. dog § 205. Samme Regler gælde ogsaa for Vedtagelse af Kendelser, medmindre andet er bestemt.

§ 207.

For enhver Afgørelse i en Ret, der beklædes af flere Dommere, skal der være Stemmeflerhed. Ved lige Stemmetal gør Formandens (jvf. § 7), eventuelt den efter Embedsalder ældste i Afgørelsen deltagende Dommers Stemme Udslaget. Kræver Afgørelsen Afstemning over flere Punkter, ere de Dommere, som have befundet sig i Mindretal, pligtige at deltage i de senere Afstemninger, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt.

Danner der sig i en Straffesag om det samme Spørgsmaal flere end to forskellige Meninger, af hvilke ingen er i Flertal, blive de for Sigtede ugunstigste Stemmer regnede sammen med de nærmeste mindre ugunstige, indtil der udkommer Stemmeflerhed. Er det tvivlsomt, hvilken Mening der er den ugunstigste for Sigtede, bliver der afstemt særskilt herom.

Særskilt Afstemning finder ligeledes Sted, naar der opstaar Meningsforskel om, hvorledes Spørgsmaalene skulle stilles, eller om Afstemningens Resultat.

Den vedtagne Afgørelse føres i Pennen af Rettens Formand eller af den af de i Afgørelsen samstemmende Dommere, hvem dette Hverv af Formanden overdrages. Stemmetallet maa ikke optages i Rettens Afgørelser.

§ 208.

Rettens Afgørelser ske ved Kendelse i de Tilfælde, hvor denne Form er særlig foreskreven.

§ 209.

Domme og Kendelser skulle ledsages af Grunde. Andre Beslutninger af Retten eller Rettens Formand behøve ikke at begrundes, medmindre saadant særlig er foreskrevet.

Den i Rettens Afgørelse af en borgerlig Sag givne Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer under Sagens Behandling afgiver fuldt Bevis for disse, for saa vidt ikke Modbevis imod den føres.

§ 210.

Rettens Afgørelser træffes snarest muligt, efter at den paagældende Forhandling er til Ende. Kan i en Straffesag Afsigelsen ikke finde Sted samme Dag, skal dog Dom afsiges senest inden en Uge, og hvor Nævninger have medvirket, senest Dagen efter. Det sidste gælder ogsaa om Kendelser i Straffesager.

Afsigelsen af en Dom foregaar ved, at Domsslutningen, efter at hele Dommen er skriftlig udarbejdet, oplæses i et Retsmøde.

Dersom det ikke ved Optagelsen af en borgerlig Sag tilkendegives, naar Dommen eller Kendelsen vil blive afsagt, skulle Parterne og efter Omstændighederne Vidner og Syns- eller Skønsmænd tilsiges til at høre den afsagt. Er den paagældende ikke saaledes sat i Kendskab om Afsigelsestiden, regnes for hans Vedkommende de ellers fra Afsigelsen løbende processuelle Frister først fra Dommens eller Kendelsens Forkyndelse for ham.

I Straffesager bør Tiltalte, hvis han er fængslet, bringes til Stede ved Dommens Afsigelse, jvf. dog § 897, 2det Stykke. Er Dommen fældende, og er Tiltalte

Nr. 53. 26de Marts. ikke til Stede ved Afsigelsen, bliver Udskrift af Dommen at forkynde for ham; i andre Tilfælde meddeles der ham paa Begæring Udskrift uden Betaling. Af alle Domme tilstilles der Tiltalemyndigheden Udskrift. Ved Afsigelsen eller Forkyndelsen af en fældende Dom bliver det at betyde Domfældte, inden hvilken Frist og paa hvilken Maade han kan fremsætte Meddelelse om Anke.

§ 211.

Stadfæstelse af en indanket Dom kan gives enten i Henhold til de i samme anførte Grunde eller i Henhold til ny Begrundelse.

I overordnet Rets Dom skal det altid anføres, ved hvilken Ret den indankede Dom er afsagt.

§ 212.

Retten kan til enhver Tid i Embeds Medfør eller ifølge Begæring berigtige Skrivefejl, som ere indløbne i Henseende til Ord, Navne eller Tal, blotte Regnefejl samt saadanne Fejl og Forglemmelser, som alene vedrøre Udfærdigelsens Form.

Fremdeles kan den ogsaa, naar Begæring derom fremkommer inden Ankefristens Udløb, og efter at der er givet Parterne og i Straffesager tillige Forsvareren Lejlighed til at ytre sig derom, berigtige den i Afgørelsen af en borgerlig Sag indeholdte Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer eller den i Afgørelsen af en Straffesag indeholdte Fremstilling af Sagens faktiske Sammenhæng, for saa vidt Fremstillingen erkendes at lide af Fejl, bestaaende i Forbigaaelser, Uklarheder eller Modsigelser, men derimod ikke i øvrigt foretage Forandringer enten i Begrundelsen eller Resultatet. Beslutning angaaende slige Berigtigelser træffes, og Meddelelse om dem sker efter de samme Regler, som gælde for den oprindelige Afgørelse.

Den i Henhold til Rettens Beslutning berigtigede Afgørelse træder i alle Henseender i Stedet for den oprindelige. Beslutningen angaaende Berigtigelse er ikke Genstand for Anke eller Kære.

§ 213.

Beslutninger af Retten eller dens Formand, der ikke behøve at begrundes, saavel som Kendelser af blot procesledende Beskaffenhed kunne omgøres, naar ny Oplysninger foreligge.

§ 214.

I de Tilfælde, hvor en efter Loven tilstedelig Afvigelse fra de almindelige Regler om Straffesagers Behandling betinges af en forudgaaende Beslutning af en Ret, ved hvilken den Sag, med Hensyn til hvilken Spørgsmaalet opstaar, ej er tingfæstet, bliver Spørgsmaalet skriftlig at forelægge Retten. Er denne Højesteret eller en Landsret, træffes Afgørelsen af Formanden med to Medlemmer af Retten eller, hvor saadant særlig er bestemt, af Formanden. Retten tager Beslutning paa Grundlag af det forelagte samt de yderligere Oplysninger og Erklæringer, som maatte være indhentede; findes det nødvendigt, at Vidner afhøres, sker dette ved en Undersøgelsesret. Mundtlig Forhandling finder ikke Sted, medmindre Formanden af særegne Grunde finder Anledning til at beslutte en saadan; dog er Retsmødet i saa Fald ikke offentligt. De i denne Paragraf ommeldte Afgørelser kunne ikke paaklages for højere Ret.

Nr. 53.
26de
Marts.

Tredie Bog.

Den borgerlige Retspleje.

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

Kapitel 20.

Retternes Virkekreds.

§ 215.

Enhver borgerlig Retstrætte behandles i første Instans ved Landsret, medmindre den er henlagt til Underret eller den ved Overenskomst mellem Parterne indbringes for Underret, for saa vidt dette lovligt kan ske. Om Virkekredsen for Sø- og Handelsretten i København gælder denne Lovs § 9.

§ 216.

Til Underretterne henlægges:

1) Søgsmaal angaaende private Formuerettigheder, naar Genstanden for samme i Penge eller Penges Værd ikke overstiger 300 Kr.
2) Sager angaaende Skatter, Afgifter og andre lignende Ydelser af offentligretlig Beskaffenhed til Stat, Kommune, Embeder og andre offentlige Indretninger, naar Genstanden for samme ikke overstiger 300 Kr.
3) Sager angaaende Servitutter og partielle Brugsrettigheder.
4) Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve (§ 437, jvf. § 434).
5) Ægteskabssager (§ 439).
6) Sager angaaende Mortifikation af Gældsbreve, ved hvilke der er givet Pant i fast Ejendom (§ 459), samt Mortifikation af Servitutter, Brugsrettigheder og Grundbyrder (§ 468).
7) Sager angaaende Erhvervelse af Ejendomsdom.
8) Sager, hvorved Faderskabet til Børn udenfor Ægteskab søges oplyst, for at Underholdsbidrag kan paalægges Faderen.
9) Sager, anlagte i Medfør af Forordningen af 28. Marts 1845 § 17 til Hæftelsesbreves Udslettelse.
10) Sager angaaende strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen ere henviste til privat Forfølgning, jvf. § 708, for saa vidt der ikke paastaas højere Erstatning end 300 Kr.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 217.

Sagens Værdi bestemmes efter Paastanden i Stævningen. Bestaar Søgsmaalet af flere Poster eller Fordringer, sammenlægges disse. Ved Krav paa noget mod Erlæggelse af en Modpræstation medregnes denne ikke. Dersom Paastanden omfatter Renter af Fordringen, tages kun Hensyn til Fordringen selv.

Der tages intet Hensyn til Sagsomkostninger eller til senere Nedsættelse af Paastanden.

§ 218.

Drejer Sagen sig om Rettigheden til periodiske Ydelser eller Indtægter, bliver dens Værdi at bestemme efter følgende Regler:

1) Ere aarlige Ydelser eller Indtægter erhvervede, betingede eller tilsagte for bestandig eller for flere end de ved Sagens Anlæg (§ 270) levende Personers Livstid eller for et bestemt Tidsrum, der ikke er kortere end 25 Aar efter det nævnte Tidspunkt, bliver Værdien af Rettigheden at sætte lig med det 25-dobbelte af et Aars Beløb.
2) Ere aarlige Ydelser eller Indtægter erhvervede, betingede eller tilsagte for en enkelts eller flere ved Sagens Anlæg levende Personers Livstid eller i øvrigt for ubestemt Tid, sættes Rettighedens Værdi lig med det 5-dobbelte af et Aars Beløb.
3) Kunne Ydelser eller Indtægter ikkun oppebæres et bestemt Antal Gange, sættes Rettighedens Værdi lig med en enkelt Ydelses Beløb taget dette Antal Gange, dog ingensinde over 25.

Er Beløbet af aarlige Ydelser eller Indtægter ikke lige stort de forskellige Aar, tages Værdien i det sidst forløbne Aar som Enhed.

§ 219.

Lyder Paastanden ikke paa en bestemt Pengesum, ansættes Værdien af dens Genstand ved Rettens Skøn, jvf. dog § 218.

§ 220.

I de i de tvende foregaaende Paragraffer omhandlede Tilfælde er Rettens Afgørelse, for saa vidt den gaar ud paa at erklære sig kompetent til at paakende Sagen, ikke Genstand for Anke eller Kære; nægter Retten at antage Sagen, er dens Afgørelse Genstand for Kære til højere Ret, men ikke for Anke.

§ 221.

Er Sagens Værdi afgørende for Kompetencespørgsmaalet, maa den Part, som paastaar den højere Værdi, føre Bevis derfor.

I øvrigt paahviler det Sagsøgeren at oplyse, at Sagen hører under Underret.

§ 222.

Imod Søgsmaal, der i Henhold til § 216 ere anlagte ved Underret, kunne Modfordringer gøres gældende, naar i øvrigt de almindelige Betingelser for disses Fremsættelse ere til Stede (§ 271). Selvstændig Dom for Modfordringen eller den overskydende Del af samme kan dog, hvis Modparten modsætter sig det, kun gives, for saa vidt Dommen ikke herved kommer til at lyde paa noget højere Beløb end 300 Kr. (§ 216, jvf. §§ 217, 218 og 219), eller saafremt Modfordringen kunde forfølges ved Underret, dersom den gjordes gældende under en selvstændig Sag.

Imod Søgsmaal, der svære for Landsret, kunne Modfordringer fremføres uden Hensyn til, at de, i og for sig betragtede, vilde henhøre under Underret.

§ 223.

Naar Sagen ifølge den oprindelige Paastand rettelig er begyndt ved Underret, forbliver den ved denne, uagtet Paastanden senere udvides eller forhøjes, naar dog Sagens Værdi ikke derved imod Modpartens Protest i betydelig Grad forøges ud over den i § 216 bestemte Grænse af 300 Kr.

En Udvidelse af Paastanden kan dog ikke uden Modpartens Samtykke foregaa saaledes, at Fordringer af forskellige af de i § 216 nævnte Klasser inddrages under Sagen.

§ 224.

Henhører en Sag under Landsret, ophører denne ikke at være kompetent, fordi enkelte Fordringer, Spørgsmaal eller Dele udskilles til særskilt Behandling eller Paakendelse i Henhold til § 277, § 285 eller § 286, selv om disse eller Resten af Sagen, for sig betragtet, vilde høre under Underret.

§ 225.

Parterne kunne retsgyldig vedtage at lade en Sag behandle ved Underret, selv om den ifølge de almindelige Regler ikke henhører under denne, dog med Undtagelse af de i Kapitel 42 og 43 nævnte Sager (jvf. endvidere §§ 648 og 660).

Kapitel 21.

Værneting.

§ 226.

Retssager skulle, hvor denne Lov ikke hjemler Undtagelse, anlægges ved den Ret, i hvis Kreds Sagsøgte har Bopæl (Hjemting).

§ 227.

Dersom Sagsøgte har Bopæl i flere Retskredse, anses han at have Hjemting i enhver af dem.

Indlænding, som ikke har Bopæl nogetsteds i Riget, kan sagsøges ved Retten paa det Sted, hvor han opholder sig ved Sagens Berammelse, eller, dersom hans Opholdssted ikke vides, ved Retten paa det Sted, hvor han vides sidst at have boet eller opholdt sig.

§ 228.

Danske i Udlandet ansatte Embedsmænd, der ikke ere det paagældende Lands Domsmyndighed undergivne, og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses at have Hjemting i København, for saa vidt de ikke vedligeholde Bopæl paa noget andet Sted i Riget. Det samme gælder om andre danske Undersaatter, som ikke kunne sagsøges i det Land, hvor de have Bopæl.

§ 229.

Stiftelser, Kommuner, Korporationer saavel som Selskaber og Foreninger, være sig med politiske eller sociale eller med rent formueretlige Formaal, have Hjemting i den Retskreds, hvor deres Hoved-Forretningslokale er, eller, naar saadant ikke kendes og ikke erfares ved Henvendelse til Politiet, hvor et af Bestyrelsens Medlemmer bor.

Nr. 53. 26de Marts. De Værnetingsbestemmelser, der indeholdes i Firmalov af 1. Marts 1889 § 34, Sølov af 1. April 1892 § 10, Lov om Oplagsbeviser m. v. af 30. Marts 1894 § 18 og Patentlov af 13. April 1894 § 24, forblive gældende.

Retssager, der angaaende Forenings- eller Selskabsanliggender rejses af Foreningen eller Selskabet mod de enkelte Medlemmer eller opstaa imellem disse som saadanne, kunne anlægges ved Korporationens, Foreningens eller Selskabets Hjemting.

§ 230.

Sager imod Staten skulle anlægges ved den Ret, i hvis Kreds den Embedsmand, som paa Statens Vegne bliver at stævne, har sit Embedskontor eller i Mangel af saadant sin Bopæl.

§ 231.

Sager angaaende Rettigheder over urørlige Ting — være sig Ejendomsret, Panteret, Brugsrettigheder, Servitutrettigheder, Grundbyrderettigheder eller andre — skulle anlægges ved den Ret, under hvilken Ejendommen er beliggende.

Søgsmaal, hvorved Fordringer, der ere forbundne med Pant i fast Ejendom, eller hvorved enkelte forfaldne Grundbyrdeydelser indtales, kunne anlægges paa det Sted, hvor den behæftede eller bebyrdede Ejendom er beliggende.

Ligger en fast Ejendom i flere Retskredse, anses den med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor de i denne Paragraf omhandlede Sager skulle eller kunne anlægges, at være beliggende i den Retskreds, hvorunder Ejendommens Bygninger, navnlig Stuehuset, høre. Findes saadanne ikke, eller er Stuehuset beliggende i flere Retskredse, kan Sagen anlægges i hvilken som helst af disse.

§ 232.

Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i §§ 84 og 85 i Lov om Skifte af Dødsbo m. v. af 30. November 1874.

§ 233.

Den, der i Medfør af offentligt eller privat Hverv har haft andres Midler under Forvaltning eller skal aflægge Regnskab for dem, kan sagsøges for sin Forvaltning eller sit Regnskab ved Retten paa det Sted, hvorfra Forvaltningen er ført, eller hvor Regnskabet skulde aflægges.

Sammesteds kunne ogsaa anlægges Sager, som i Anledning af Forvaltningen eller Regnskabet rejses af den, der har ført samme, imod den, for hvem han har ført den eller det.

§ 234.

Søgsmaal til Opfyldelse eller Ophævelse af en Retshandel eller i Anledning af dens Misligholdelse eller ikke behørige Opfyldelse kunne anlægges ved Retten paa det Sted, hvor Retshandelen ifølge Parternes udtrykkelige eller stiltiende Vedtagelse, ifølge Loven eller i øvrigt ifølge de foreliggende Omstændigheder skulde opfyldes, saafremt Sagsøgte ved Stævningens eller Forligsindkaldelsens Forkyndelse er til Stede i Retskredsen.

Har nogen under et Ophold i en Retskreds paadraget sig en Forpligtelse, som skulde opfyldes der, inden han forlod Retskredsen, kan han endvidere i den Anledning sagsøges der, uagtet han ved Stævningens eller Forligsindkaldelsens Forkyndelse ikke er til Stede i Retskredsen.

§ 235.

Sager, hvorunder der paastaas Straf, Erstatning eller Oprejsning i Anledning af retsstridige Skadetilføjelser eller andre Retskrænkelser, kunne anlægges paa det Sted, hvor Skadetilføjelsen eller Retskrænkelsen er foregaaet, eller, naar den har været udøvet i flere Retskredse, i hvilken som helst af disse.

§ 236.

Naar flere Sagvoldere skulle eller dog kunne sagsøges under eet, og Sagen imod dem ikke ifølge denne Lov kan indbringes for andet Værneting, kan den anlægges ved enhver Ret, som for nogen af Sagvolderne er Hjemting.

§ 237.

Kan Sagen i Medhold af denne Lov anlægges ved flere forskellige Retter, har Sagsøgeren Valget, for saa vidt ikke andet fremgaar af Lovens Forskrifter.

§ 238.

Naar Parterne vedtage det, kunne de indbringe deres Sag for hvilken af samtlige ligeartede Retter i første Instans de ville, uden at Rettens Samtykke behøves.

§ 239.

Udlændinge kunne sagsøges her i Riget, for saa vidt nogen Ret ifølge de foranstaaende Regler kan anses som Værneting i Sagen.

Gives der ingen Ret i Riget, ved hvilken Sagen imod Udlændingen herefter kan anlægges, skal det, for saa vidt ikke særlige traktatmæssige Bestemmelser ere til Hinder derfor, være Indlændinge tilladt i Sager angaaende Formueretsforhold at sagsøge Udlændingen i den Retskreds, hvor han ved Stævningens eller Forligsindkaldelsens Forkyndelse opholder sig eller har Gods.

Med Hensyn til svenske Undersaatter har det sit Forblivende ved Lov om svenske Dommes Fuldbyrdelse m. v. af 19. Februar 1861 § 6.

Kapitel 22.

Forening af flere Krav under samme Retssag.

§ 240.

Flere Krav af samme Sagsøger mod samme Sagvolder kunne fra først af forenes under een Retssag, selv om de hvile paa forskellige faktiske og retlige Grunde og ere af ulige Beskaffenhed, naar Retten er kompetent med Hensyn til dem alle, og samme Procesart er anvendelig paa dem.

§ 241.

Under samme Betingelser kunne flere Parter fra først af sagsøge eller sagsøges i Forening under samme Retssag; dog udfordres endvidere hertil, for saa vidt Kravene ikke have fælles Oprindelse eller særlig Lovforskrift hjemler deres Forening, at ingen af Parterne gør Indsigelse derimod.

Anlægges Sag mod nogen af de i § 229 nævnte Korporationer, Foreninger eller Selskaber, kan Ansvar, der udspringer af samme Retsforhold, under Sagen gøres gældende mod Bestyrelsens Medlemmer personlig, uden Hensyn til deres Værneting.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 242.

Enhver, der tror sig i det hele eller for en Del berettiget til den Ting eller den Rettighed, som er Genstand for en Retstrætte i første Instans imellem andre, kan under Iagttagelse af Reglerne i Kapitel 33 indtræde som Intervenient i den begyndte Sag.

Intervention kan ikke finde Sted, naar den Ret, for hvilken Sagen sværer, ikke ved Parternes Samtykke kunde gøres kompetent til at paakende Interventionssøgsmaalet, dersom det anlagdes særskilt.

§ 243.

Enhver, der har en retlig Interesse i, at en Part vinder en for Retten svævende Sag, kan indtræde i Sagen til denne Parts Understøttelse og faa Adgang til at ytre sig i Sagen i Overensstemmelse med de nærmere Regler i Kapitel 33.

§ 244.

Sagsøgeren kan andrage paa at maatte tilstævne (adcitere) Trediemand for at faa Dom over ham enten alternativt eller tilsammen med Sagvolderen. Saadant Andragende kan dog ikke tages til Følge, naar det maa tilregnes Sagsøgeren som en Forsømmelse, at den paagældende Trediemand ikke fra Begyndelsen af er bleven inddraget under Søgsmaalet. I øvrigt blive de i Kapitel 33 givne Regler at iagttage.

§ 245.

Ved Anvendelsen af de i dette Kapitel indeholdte Regler forbeholdes der dog Retten den Myndighed, som er tillagt den i § 277.

Kapitel 23.

Sagens Parter.

§ 246.

Hvo der er ret Sagsøger eller Sagvolder, afgøres efter Lovgivningens almindelige Regler.

Ligeledes afgøres det efter Lovgivningens almindelige Regler, om det ifølge Retsforholdets Beskaffenhed er nødvendigt, at flere Personer optræde som Procesfæller for at udgøre ret Sagsøger eller Sagvolder.

§ 247.

Hvor et nødvendigt Procesfællesskab mellem flere Personer finder Sted, og i et Retsmøde en eller flere af disse udeblive, medens en eller flere af dem give Møde, repræsenterer den eller de, der møde, de udeblevne.

§ 248.

Myndigheden til at raade over Retstrætter som Part afgøres efter den borgerlige Rets Regler; dog tages kun Hensyn til Sagens egentlige Genstand, men ikke til Sagsomkostninger.

§ 249.

Retten har ikke paa Embeds Vegne at afkræve Parterne Bevis for, at de ere myndige til at raade over Processen. Afvisning paa Grund af Sagsøgerens eller Sagvolderens Mangel paa Myndighed til at raade over Sagen finder derfor kun Sted efter Paastand.

Dog kan Retten paa Embeds Vegne afvise Sagen enten straks, eller naar de fornødne Oplysninger ikke fremskaffes, naar der ifølge den Maade, hvorpaa Parterne i Processkrifterne betegnes, eller i øvrigt ifølge de foreliggende Oplysninger er Grund til at antage, at nogen af dem mangler Myndighed til at raade over Sagen.

§ 250.

Enhver kan baade som Sagsøger og som Sagvolder gaa i Rette for sig selv.

Højesteret og Landsret samt Underretten, naar den medvirker ved Forberedelsen af en Landsretssag, kunne, naar en Parts Processkrifter findes uforstaaelige, tilbagevise disse og tilkendegive Parten, at han maa lade sin Sag udføre for sig af en Sagfører; ligeledes kunne de under de mundtlige Forhandlinger afvise en Part, der selv udfører sin Sag, og henvise ham til at lade en Sagfører møde for sig, naar det viser sig, at han ikke kan fremstille Sagen med tilbørlig Ro og Klarhed. Retten træffer i de anførte Tilfælde de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Sagens Udsættelse. Saafremt ovenomhandlede af Retten givne Paalæg, som ej ere Genstand for Anke eller Kære, ikke efterkommes, anses Parten som den, der ikke har indgivet de paagældende Processkrifter, eller som den, der udebliver under paagældende mundtlige Forhandling.

Kapitel 24.

Rettergangsfuldmægtige.

§ 251.

Enhver kan baade som Sagsøger og som Sagvolder lade møde i Retten for sig ved en efter nedenstaaende Regler berettiget Rettergangsfuldmægtig.

Sagførere ere eneberettigede til at møde i Retten som Fuldmægtige for Parterne; dog kan der mødes af Værger for umyndige og umyndiggjorte, af Kuratorer for mindreaarige, af faste Lavværger for Enker, ved Ægtefælle, beslægtede og besvogrede i anden Grad af Sidelinien eller nærmere samt ved Personer, der staa i fast Tjenesteforhold til Parten, saaledes at de ere antagne af ham for ikke kortere Tid end en Maaned og — naar Parten ikke selv er Sagfører — ikke med det særlige Hverv for Øje at møde for Retten.

Den, der foregiver at staa i et af de ovennævnte Forhold til Parten, maa være rede til at føre Bevis herfor, naar det af Retten eller Modparten forlanges; dog kan Retten undtagelsesvis tilstaa en passende Udsættelse hertil.

Endvidere er det under Skiftebehandlinger tilladt at lade møde for sig ogsaa ved andre end de foran nævnte Personer, og det samme gælder under Fogedforretninger, derunder Auktionsforretninger, for dens Vedkommende, imod hvem Retshandlingen er rettet, og under sidstnævnte Forretninger for de bydendes Vedkommende, alt for saa vidt ikke fremsatte Paastande eller Indsigelser foranledige Forhandling for vedkommende Ret, jvf. dog § 508, 2det Stykke.

§ 252.

Den, der uden at være Sagfører møder som Fuldmægtig for Parten, maa være personlig myndig og ikke ved Dom funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Nr. 53. 26de Marts.

Retten har paa Embeds Vegne at afvise Personer, der ikke ere berettigede til for den at give Møde for andre, og at tilbagevise Processkrifter, der ere underskrevne af andre end Parten og de foran nævnte mødeberettigede Personer.

§ 253.

Det, der i § 250 er bestemt om Rettens Myndighed til at tilbagevise en Parts Processkrifter eller til at udelukke Parten selv fra den mundtlige Forhandling, skal under lige Betingelser gælde med Hensyn til Rettergangsfuldmægtige, der ikke ere Sagførere.

§ 254.

En Rettergangsfuldmægtigs Handlinger eller Undladelser ere, for saa vidt som de falde indenfor Bemyndigelsens Grænser, ligesaa bindende for Parten, som om de vare foretagne af denne selv.

Dog kunne Tilstaaelser eller andre Erklæringer om det faktiske i Sagen, som fremkomme under de mundtlige Forhandlinger, tilbagekaldes eller berigtiges af Parten selv, naar dette sker straks og umiddelbart efter, at Partens Rettergangsfuldmægtig har talt.

§ 255.

Rettergangsfuldmægtigens Bemyndigelse til at handle for en Part ophæves i Forhold til Modparten ikke derved, at Parten er død, kommen under Konkurs eller har mistet sin Myndighed til at raade over Sagen, ej heller derved, at Parten er bleven myndig til selv at raade over Processen, men kun ved en Tilkendegivelse til Modparten om Befuldmægtigelsens Ophør.

§ 256.

Retten paaser paa Embeds Vegne, at den, der møder som Rettergangsfuldmægtig for en Part, er befuldmægtiget hertil.

Dog afkræves der ikke paa Embeds Vegne Sagførere Bevis for, at de ere befuldmægtigede for Parten, og, naar deres Befuldmægtigelse benægtes af Modparten, kunne de forlange Udsættelse for at tilvejebringe det fornødne Bevis.

Andre Rettergangsfuldmægtige end Sagførere maa være i Stand til straks for Retten og Modparten at føre Bevis for Befuldmægtigelsen, da de ellers straks kunne afvises.

§ 257.

Naar en i øvrigt til at møde for en Part berettiget Person erklærer at ville varetage Partens Sag og forpligte sig til at tilvejebringe dennes Billigelse, og ingen anden giver Møde for Parten, kan han, naar saadant kan ske uden væsentlig Ulempe, af Retten stedes hertil enten mod eller uden Sikkerhedsstillelse. Den paagældende har da inden næste Retsmøde eller dog inden en anden af Retten bestemt Frist at tilvejebringe Partens Godkendelse af hans Handlinger; i modsat Fald afvises han og har at tilsvare Modparten de ved Retsmøderne foranledigede Omkostninger saavel som muligt Tab ved Sagens Forhaling.

§ 258.

Om end en Part i øvrigt lader sin Sag udføre ved en Rettergangsfuldmægtig, er han dog ikke udelukket fra selv at ytre sig under den mundtlige Forhandling, umiddelbart efter at hans Rettergangsfuldmægtig har talt.

Kapitel 25.

Forligsmægling.

§ 259.

Genstand for tvungen Forligsmægling ere alle borgerlige Domssager i første Instans. Dog er Forligsprøve ej fornøden,

1) naar Modfordringer gøres gældende, selv om selvstændig Dom for dem paastaas,
2) i Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve (Kapitel 40),
3) i Sager, der anlægges af eller paa Foranstaltning af eller imod Statsmyndigheder,
4) i paatrængende Sager,
5) naar offentlig Indstævning finder Sted,
6) naar Sagvolderen bor eller opholder sig udenfor Kongeriget uden at have en Sagsøgeren bekendt, her bosat Fuldmægtig, som Sagsøgeren er berettiget til at indkalde paa Sagvolderens Vegne,
7) naar Arrestforfølgning finder Sted som særskilt Sag (§ 625).

Den i Tyendelov af 10. Maj 1854 §§ 65—76, jvf. Lov af 4. Marts 1857 § 8, anordnede Mægling for en Tyendeforligsmægler vedbliver at bestaa i Overensstemmelse med de der givne Regler, kun at den i Tyendelovens § 67 ommeldte edelige Erklæring afløses af en tilsvarende højtidelig Erklæring efter en af Justitsministeren fastsat Formular.

I følgende Tilfælde foregaar Mæglingen ved Retten:

a) i Sager angaaende de i Tyendeloven af 10. Maj 1854 omhandlede Forhold, for saa vidt de ikke henhøre under den ovenfor omtalte særlige Mægling,
b) i Sager om Fornærmelser i Ord eller Gerning, dog med Undtagelse af trykte eller skriftlige Beskyldninger,
c) i Sager, i hvilke der søges Underholdsbidrag hos Faderen til et Barn udenfor Ægteskab,
d) i de under Københavns Byret hørende Sager angaaende private Formuerettigheder, naar Genstanden for samme i Penge eller Penges Værdi ikke overstiger 300 Kr.,
e) i Sø- og Handelssager, jvf. for København Lov om Sø- og Handelsret af 19. Februar 1861 § 19.

I øvrigt foregaar Forligsmægling ved de i næste Paragraf nævnte Forligskommissioner.

§ 260.

For Københavns Byrets Omraade skal der foruden den ved Lov om Sø- og Handelsret af 19. Februar 1861 § 19 for Sø- og Handelssager indrettede Forligskommission beskikkes en Forligskommission, der behandler de øvrige Sager og bestaar af et af Magistratens Medlemmer eller en af dens Embedsmænd, en Borgerrepræsentant samt en af Justitsministeriet beskikket Mand udenfor Retterne.

Udenfor København bliver den ved Lov om Forandringer i Forligsvæsenet af 4. Marts 1857 foreskrevne Ordning fremdeles bestaaende. Hører der til Kredsen intet Landdistrikt, vælges begge Forligskommissærer af Byraadet.

Forinden en Forligsmægler begynder sin Virksomhed, afgiver han en højtidelig Erklæring efter en af Justitsministeren fastsat Formular om at ville med al mulig Nidkærhed og Redelighed efter bedste Evne og Overbevisning søge at befordre villig og mindelig Overenskomst mellem Parterne i de Sager, som indkomme for ham.

Staar en Forligsmægler i noget af de i § 61, 1) eller 2), nævnte Forhold til Sagen eller Parterne, fratræder han, og Mæglingen udføres af den eller de andre Forligsmæglere alene eller i Forening med en særlig dertil beskikket Forligsmægler.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 261.

Parterne ere berettigede til at give Møde for en hvilken som helst af de i forrige Paragraf nævnte Forligskommissioner, og en af en saadan foretagen Mægling er gyldig, uanset ved hvilken Ret Sagen senere behandles. Indklagede er imidlertid kun pligtig at give Møde for Forligskommissionen i den Forligskreds, i hvilken han har Bopæl eller Ophold, og for den af sø- eller handelskyndige Mænd bestaaende Kommission kun, naar Sagen er en Sø- eller Handelssag.

Til Mægling ved Retterne eller Forligskommissionerne udenfor København og Frederiksberg skulle Parterne give personligt Møde, medmindre de have lovligt Forfald, i hvilket Tilfælde vedkommende Part kan lade møde ved en hvilken som helst, med tilstrækkelig Fuldmagt forsynet, god Mand. Den Part, som ej blot bor udenfor Forligskredsen, men tillige 25 Kilometer borte fra det Sted, hvor Forligsmæglingen foregaar, skal dog være fritagen for personlig Mødepligt. Møde ifølge Mandatarfuldmagt (jvf. § 118) betragtes ikke som personligt Møde af Parten. Den Part, som møder ved Fuldmægtig, bliver ved Dommen i Sagen at ikende Bøde efter § 316, naar han efter dertil at være opfordret af Modparten ikke oplyser at have været berettiget dertil.

§ 262.

Indgivelse af en særlig Klage til de i § 260 nævnte Forligskommissioner er ikke nødvendig. Derimod maa Klageren udstede en paa lignende Maade som en Stævning affattet Indkaldelse til Møde for Forligskommissionen. Stævningen kan benyttes som saadan. Indkaldelsen eller Stævningen indleveres til Forligskommissionen, der giver den Paategning om Tid og Sted for Mæglingens Foretagelse, hvorefter den tilbageleveres Klageren til Forkyndelse for Modparten i Overensstemmelse med de for Stævnings Forkyndelse givne Regler, dog at Varslet kun behøver at være 3 Dage, hvis Indklagede bor i Kredsen, og en Uge, hvis han bor udenfor denne. Benyttes Stævningen til Forligsindkaldelse, kunne de nævnte Frister medregnes som Dele af det foreskrevne Stævnevarsel.

Tror Klageren sig ikke i Stand til selv at udfærdige Forligsindkaldelsen i en Sag, hvis Genstand er en Fordring, lydende paa en bestemt Pengesum, skal en af Forligskommissærerne udfærdige den efter hans Begæring mod en Kendelse paa 50 Øre. Der tilstilles ved Justitsministerens Foranstaltning Forligskommissionerne Blanketter til Forligsindkaldelser.

§ 263.

Udebliver Klageren fra Forligsmæglingen uden at oplyse lovligt Forfald, medens Indklagede møder eller lader møde, kan Kommissionen paa Begæring ved en upaaankelig og efter Forløbet af 8 Dage eksigibel Kendelse tillægge Indklagede en Erstatning paa indtil 10 Kr. hos Klageren for forgæves Møde. Oplyser Klageren inden 8 Dage efter Kendelsens Afsigelse, at han har haft lovligt Forfald, sætter Kommissionen Kendelsen ud af Kraft.

Hvis en Sag, i hvilken Mægling ved en af de i § 260 nævnte Forligskommissioner skulde have fundet Sted, indbringes for Retten, jvf. §§ 331 og 420, uden at Sagsøgeren forinden behørig har indkaldt til samt har mødt eller ladet møde til Forligsmægling, bliver Sagen efter Paastand at afvise, og der tilkendes Sagsøgte, naar han møder og gør Paastand derpaa, Erstatning for forgæves Møde. Dog kan Retten i Stedet for Afvisning bestemme, at Sagen udsættes, for at Forligsmægling kan finde Sted.

Naar Indklagede ikke møder eller lader møde, henvises Sagen efter Klagerens Begæring af Kommissionen til Retten, og Indklagede bliver derhos ved Dommen i Sagen at ikende Bøde efter § 316, naar han ikke oplyser at have haft lovligt Forfald.

§ 264.

Den tvungne Forligsmægling ved Forligskommissionerne foregaar for lukkede Døre, og det er forbudt at udstede Attester eller føre Vidner om, hvad der af Parterne tilstaas eller foreslaas under Mæglingen, medmindre det vedtages af begge Parter og udgør Punkter af Forliget.

En Sag kan under Mægling for en Forligskommission ikke udsættes, naar nogen af Parterne rejser Indsigelse derimod.

Kommer Forlig i Stand, bør dette i sin Helhed indføres i Forligsbogen og underskrives af Parterne.

§ 265.

Naar Forligsmægling har været forsøgt i Anledning af en Sag, er Forligsindkaldelsens Indhold ikke til Hinder for en senere Udvidelse eller Forandring af Søgsmaalsgrunde eller Paastande.

§ 266.

Spørgsmaal om Gyldigheden af indgaaede Forlig henhøre under Afgørelse ved Retterne i første Instans, jvf. herved § 475. Dog maa Indsigelser mod Retsforlig gøres gældende ved Kære, naar de støttes paa Fejl ved Rettens Handlinger.

§ 267.

Den bestaaende Adgang til for Forligskommissionen at godkende et udenfor samme sluttet Forlig for derved at give Forliget Eksekutionskraft eller sikre sig Bevis derfor opretholdes. Dog kan saadan Godkendelse kun gyldig finde Sted ved en Forligskommission, under hvilken enten Kreditor eller Skyldneren hører.

Kapitel 26.

Procesmaaden i Almindelighed.

§ 268.

Over de til Retten indkomne Sager føres en Sagliste. Er denne ikke indrettet saaledes, at den tillige kan være Retsliste for den enkelte Retsdag, affattes der, for saa vidt ikke Reglen i § 24, Stykke 3, finder Anvendelse, for hver enkelt Retsdag en Retsliste, paa hvilken de Sager, som skulle komme for, optages. Retslisten for den enkelte Dag opslaas, Dagen før Retten sættes, i Rettens Forværelse paa et for alle tilgængeligt Sted.

Rettens Formand afgør, i hvilken Orden de Sager, der ere ansatte til Forhandling paa samme Retsdag, skulle foretages. Sager, som ikke naa at komme til Forhandling, overgaa uden videre til næste Retsdag, medmindre Formanden bestemmer anderledes.

Retten eller dens Formand er bemyndiget til at lade en Sag udgaa af Retslisten og overføre den til en af de paafølgende Retsdage, naar der er Grund til at antage, at Sagen enten af Hensyn til Rettens Forretninger, Retspersonalet eller andre Aarsager, saasom Forhindringer for Sagførere, Parter, Vidner, Synsmænd eller desl., ikke vil kunne forhandles paa den oprindelig fastsatte Tid. Oplysninger i denne Henseende kunne baade mundtlig og skriftlig meddeles Rettens Formand, saavel under Retsmøder som udenfor disse.

Nr. 53. 26de Marts. Naar en Sag ifølge denne Paragraf overføres til en følgende Retsdag, lader Rettens Formand, for at forebygge forgæves Møder, alle vedkommende saa hurtigt som muligt underrette derom.

§ 269.

Naar et Retsmøde ophører til fastsat Klokkeslet eller ifølge Rettens Bestemmelse, fortsættes afbrudte Forhandlinger i det næste Retsmøde, medmindre Rettens Formand bestemmer anderledes. Afsiges eller udsættes et berammet Retsmøde, overgaa Sagerne til det næste Retsmøde, der holdes, medmindre særlig Bestemmelse træffes om en anden Tid til deres Foretagelse.

§ 270.

En Sag anses for anlagt, naar Forligsindkaldelse eller Stævning er indleveret til Berammelse eller Sagen er anmeldt for Retten efter § 328, 2det Stykke, eller § 416, 3die Stykke.

Ved Forkyndelsen af Stævningen eller Fremlæggelsen af den i § 328, 2det Stykke, omhandlede Angivelse anses Sagen for tingfæstet; en Modfordring er at anse som tingfæstet ved Fremlæggelsen eller Meddelelsen af det Svarskrift, hvori den fremsættes. I det i § 416, 3die Stykke, nævnte Tilfælde er Sagen tingfæstet, naar den foretages i Retten.

Indtil Sagsøgeren mundtlig har nedlagt sin Paastand under Domsforhandlingen, staar det ham frit for at hæve Sagen, dog at Sagsøgeren ikke derved kan forhindre, at der gives Sagsøgte Dom for allerede tingfæstede Modfordringer. Efter det anførte Tidspunkt kan Sagsøgeren derimod ikke ensidig hæve Sagen, jvf. dog § 382.

§ 271.

Sagsøgte er berettiget til at fremsætte Modfordringer, for saa vidt som disse enten have fælles Oprindelse med Hovedfordringen eller dog ere udjævnelige (komputable) med den. Der kan gives selvstændig Dom for Modfordringen.

Under Proceduren behandles Modfordringen som en Bestanddel af Sagsøgtes Forsvar. Den fremsættes og forhandles i Forbindelse med hans Indsigelser paa samme Maade som disse. Dog kan den Retten ved § 277 tillagte Myndighed udøves ogsaa med Hensyn til Modfordringer.

§ 272.

Enhver af Parterne er pligtig bestemt og utvetydigt at angive de Kendsgerninger, paa hvilke han støtter sine Paastande, saavel som bestemt og utvetydigt at erklære sig over de af Modparten anførte Kendsgerninger og de af denne til ham stillede Opfordringer.

Om en ikke særskilt og udtrykkeligt benægtet Kendsgerning skal anses indrømmet eller bestridt, og hvilken Virkning Undladelse af behørig at besvare en Opfordring medfører, afgør Retten efter et Skøn over Forhandlingerne i det hele.

§ 273.

Retten bør ved hensigtsmæssige Spørgsmaal til Parterne søge at fjerne Uklarhed, Tvetydighed eller Ufuldstændighed i Fremstillingen af Sagen og i andre afgivne Erklæringer. Om fornødent kan Retten indkalde Parterne til Besvarelse af saadanne Spørgsmaal.

Saavel Rettens Formand som hvert enkelt af dens andre Medlemmer kan stille Spørgsmaal.

Naar der ikke svares paa de stillede Spørgsmaal, eller Svaret ikke har tilstrækkelig Bestemthed, eller en til Møde i saadan Anledning tilsagt Part udebliver uden oplyst lovligt Forfald, kan Retten fortolke Tavsheden, Ubestemtheden eller Udeblivelsen paa den for Modparten gunstigste Maade og navnlig lægge dennes Fremstilling til Grund for Paakendelsen.

§ 274.

Retten kan opfordre en Part til at fremlægge Situationskort, Stamtavler, Grundrids, Tegninger og andre lignende Anskueligheden befordrende Midler eller tilvejebringe Syn eller Skøn, naar Sagen ikke uden dette kan bedømmes med tilstrækkelig Sikkerhed.

Efterkommer en Part ikke denne Opfordring, kan Retten efter Omstændighederne bringe Reglen i § 273, sidste Stykke, til Anvendelse.

§ 275.

Dersom Retten, efter at Optagelse til Dom er sket, finder Grund til at stille Spørgsmaal af den i § 273 omhandlede Beskaffenhed til Parterne eller til, at der rettes yderligere Spørgsmaal til afhørte Parter, Vidner eller Syns- og Skønsmænd eller til, at der indhentes Syn eller Skøn, kan den under Angivelse af Øjemedet indkalde Parterne til et Møde, i hvilket Spørgsmaalene begæres besvarede, eller Parterne opfordres til snarest muligt at foretage det fornødne til at fremskaffe Besvarelsen, Synet eller Skønnet.

Udgifterne ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger udredes forskudsvis af det offentlige, indtil det ved den endelige Dom kan afgøres, hvilken af Parterne der skal bære dem.

§ 276.

Antager Retten, at der er Omstændigheder til Stede, som kunne medføre Afvisning paa Embeds Vegne, kan den standse Forhandlingen og opfordre Parterne til at erklære sig over Afvisningsspørgsmaalet.

Naar Afvisningsdom ikke afsiges, fortsættes Forhandlingen.

§ 277.

Retten kan bestemme, at flere for den svævende Retssager imellem de samme Parter skulle forhandles i Forbindelse med hverandre. Samme Myndighed har Retten ogsaa med Hensyn til Retssager imellem forskellige Parter, naar Søgsmaalenes Forening fra først af ikke vilde stride imod § 241.

Ere flere Krav forenede under een Retssag, kan Retten bestemme, at en Adskillelse skal finde Sted og et eller flere af Kravene forhandles og paadømmes særskilt.

Frembyder Sagen flere Stridspunkter, kan Retten bestemme, at Forhandlingen foreløbig skal indskrænke sig til et eller nogle af disse; enkelte Søgsmaalsgrunde eller enkelte Indsigelser kunne som en Følge heraf gøres til Genstand for særskilt Procedure.

§ 278.

Er et Retsforhold, hvis Fastsættelse vil faa Indflydelse paa Sagens Udfald, Genstand for en ved samme eller en anden Ret svævende Retstrætte, eller er det indbragt til Afgørelse ved administrativ Myndighed, kan Retten enten efter Paastand eller paa Embeds Vegne bestemme, at Sagens Forhandling i det hele eller til Dels skal udsættes, indtil hin Retstrætte er paadømt, eller den administrative Afgørelse er truffen.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 279.

Opstaar der under en Sag Mistanke hos Retten om, at en strafbar Handling, hvis Forfølgning under en Straffesag vil have Indflydelse paa Sagens Udfald, er begaaet af en af Sagens Parter, kan Retten udsætte Forhandlingen, indtil Straffesagen har fundet sin Afgørelse.

§ 280.

Ved Udøvelse af den i §§ 277—279 hjemlede Myndighed har Retten at virke hen til, at Orden, Klarhed og Simpelhed i Forhandlingerne opnaas.

§ 281.

De i §§ 274 og 276—279 omhandlede Bestemmelser kunne træffes paa ethvert Trin af Forhandlingerne, ligesom de kunne omgøres, naar Retten anser dette hensigtsmæssigt.

Retten anordner det fornødne med Hensyn til Udsættelse af Sagen, naar den benytter sin i §§ 274 og 276—279 omhandlede Myndighed.

De i §§ 274 og 276—279 omhandlede procesledende Bestemmelser ere ikke Genstand for Anke eller Kære.

§ 282.

Ved Dommen skal Sagen paakendes uden anden Henvisning til paafølgende Proceshandlinger end den, der hjemles ved § 299.

Bevis ved Syn eller Skøn kan ikke henskydes til Optagelse efter Dommens Afsigelse.

§ 283.

Afgørelsen træffes paa Grundlag af den mundtlige Forhandling og Bevisførelsen, jvf. dog §§ 336, 381, 406 og 429. Hvorledes Sagens faktiske Sammenhæng skal antages at være, afgør Retten i Henhold til det samlede Indhold af Forhandlingerne og den stedfundne Bevisførelse.

Særlig har Retten, naar der mellem Parterne er Strid, om en Skade er foraarsaget, eller hvilken Erstatning der skal gives, og den ifølge de Oplysninger, som foreligge eller indhentes (§ 275), anser sig for at være i Stand hertil, at afgøre disse Spørgsmaal efter et Skøn over alle i Betragtning kommende Omstændigheder.

§ 284.

Retten kan ikke tilkende en Part mere, end han har paastaaet. Om Sagsomkostninger og Rettergangsbøder træffes de Bestemmelser, hvortil der efter Sagens Beskaffenhed findes Anledning, selv om ingen udtrykkelig Paastand herpaa er nedlagt.

Der maa ved Afgørelsen ikke tages Hensyn til Søgsmaalsgrunde eller Indsigelser, som ikke ere gjorte gældende af Parterne, og som disse ere berettigede til at frafalde, om det end af Sagens Forhandling kan ses, at de kunde have været benyttede.

§ 285.

Ere flere Krav forenede under Sagen (§§ 240 og 241), kan Retten, saa snart noget af disse er modent til Paakendelse, afsige Dom derom.

§ 286.

Retten kan afsige Dom angaaende enkelte af de fremsatte Søgsmaalsgrunde eller Indsigelser saavel som angaaende Modfordringer, ikke blot hvor særskilt Forhandling af dem er anordnet (§ 277, sidste Stykke), men ogsaa hvor de, uden at dette

er Tilfældet, ere modne til Paakendelse. Ligeledes kan Retten, naar Sagsøgte for en Del har erkendt Rigtigheden af et indtalt Beløb, straks give Sagsøgeren Dom for det af Sagsøgte saaledes anerkendte Beløb. Nr. 53. 26de Marts.

Domme af den Art, som de i foregaaende Stykke omhandlede, ere dog kun at anse som Bestanddele af den endelige Dom, i hvilken de blive at lægge til Grund og saa vidt fornødent at optage; en saadan Dom kan ikke særskilt fuldbyrdes, medmindre Retten særlig bestemmer, at den mod eller uden Sikkerhedsstillelse straks kan fuldbyrdes.

§ 287.

Naar en Part ønsker Bevis optaget for en udenlandsk Domstol, kan han af den Ret, for hvilken Sagen henstaar, eller, naar Søgsmaal endnu ikke er tingfæstet, af den Ret, ved hvilken Søgsmaalet eventuelt vil være at anlægge, begære udfærdiget en Anmodning til vedkommende Ret i det fremmede Land om Foretagelse af den paagældende Retshandling. For at Begæringen kan tages til Følge, maa Parten meddele de Oplysninger, som kræves til Anmodningens Udfærdigelse. Ønskes saaledes Vidner førte, skulle de anføres ved Navn med Opgivelse af deres Bopæl og de særlige Forhold, hvorom deres Forklaring ønskes, samt de Dokumenter, som ønskes dem forelagte, eller som de opfordres til at fremlægge, nærmere opgives; saa vidt muligt skal der stilles bestemte Spørgsmaal til Vidnerne. Ønskes Skøn afgivet, skulle Skønsmændenes Egenskaber samt de Forudsætninger, der skulle lægges til Grund for Skønnet, tilstrækkeligt angives. Begæringen fremsættes efter de for Begæring om Bevisoptagelse ved danske Retter givne Regler.

Retten afgør ved Kendelse, om og i hvilken Udstrækning Begæringen skal efterkommes. Gaar Kendelsen ud paa, at Begæringen helt eller delvis skal efterkommes, skal den indeholde de fornødne Oplysninger til Anmodningens Udfærdigelse, samt fastsætte den Sikkerhed, som Parten skal stille for de Omkostninger, som skønnes at ville medgaa til Bevisoptagelsen, og den Tid, inden hvilken Sikkerheden skal være stillet. Naar Sikkerheden er stillet, udfærdiger Rettens Formand en Anmodning til vedkommende Domstol om, at Bevisoptagelse maa finde Sted. Anmodningen skal, paa Grundlag af det i Kendelsen oplyste, indeholde en kort Fremstilling af det Forhold, der ligger til Grund for Sagen, samt en nøjagtig Angivelse af, hvad der begæres foretaget, hvorhos den skal oplyse, hvorvidt nogen af Parterne skal varsles til Forretningen, og i bekræftende Fald Varslets Længde. Anmodningen tilstilles Justitsministeriet til videre Foranstaltning.

Skal Partsed aflægges ved fremmed Domstol, fremsættes Begæring om dens Aflæggelse for den Ret, der har afsagt Edsdommen.

Anmodninger fra fremmede Retter om Bevisoptagelse eller andre retslige Handlinger blive at efterkomme overensstemmende med de derom gældende Lovbestemmelser, jvf. i øvrigt § 186.

Kapitel 27.

Om Parternes og Trediemands Forpligtelse til at fremlægge synbare Bevismidler.

§ 288.

Dokumenter, som ere i Partens Besiddelse, eller som han uden Rettens Medvirkning kan forskaffe sig, maa fremlægges overensstemmende med de i 2det Afsnit indeholdte Regler, jvf. navnlig §§ 340, 350, 401 og 423.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 289.

Vil en Part beraabe sig paa Dokumenter, der ere i Modpartens Værge eller under hans Raadighed, kan han opfordre denne til at fremlægge dem. Sker dette ikke, kan Parten efter at have angivet de Kendsgerninger, der ved Dokumentet skulle bevises, begære, at det ved Rettens Kendelse skal paalægges Modparten at fremlægge Dokumentet i et af Retten fastsat Retsmøde. Ubeføjet Undladelse heraf kan Retten i saa Fald tillægge Virkning i Overensstemmelse med Grundsætningen i § 273, sidste Stykke. Det samme gælder ogsaa, naar vedkommende for at hindre Dokumentets Fremlæggelse har ødelagt det eller uden Nødvendighed givet det fra sig.

Paastaar vedkommende Part, at der i Dokumentet tillige indeholdes Oplysninger, som ere denne Sag uvedkommende, og som han ikke ønsker bekendtgjorte, bestemmer Retten, paa hvilken Maade Dokumentet skal fremlægges.

Nægter vedkommende Part at være i Besiddelse af det angivne Dokument, paahviler det den, som fordrer dets Fremlæggelse, at bevise hans Besiddelse deraf.

§ 290.

Trediemand er pligtig til paa Opfordring at fremkomme med Dokumenter, naar vedkommende Part enten er Medejer af dem eller i øvrigt har en af Processen uafhængig Ret til at benytte dem som Bevis for sine Rettigheder.

Men selv hvor dette ikke er Tilfældet, skal Trediemand være pligtig at bidrage til Sagens Oplysning ved at give Retten og Parterne Adgang til Benyttelse eller Besigtigelse af Dokumenter, der ere hans Raadighed undergivne, men dog kun, for saa vidt Dokumenternes Fremførelse ikke vilde kunne skade ham selv eller paadrage ham Udgifter eller betydelig Ulejlighed.

§ 291.

Den Part, der vil benytte et under Trediemands Raadighed værende Dokument som Bevis, kan fremsætte Begæring om, at det maa paalægges Trediemand paa Partens egen Bekostning at fremlægge Dokumentet. Saadan Begæring maa indeholde en nøjagtig Opgivelse af de Fakta, der ved Dokumentet skulle bevises, samt nærmere Forklaring angaaende de Grunde, hvorfor Parten antager, at den opgivne Trediemand er i Besiddelse af Dokumentet og pligtig at fremlægge det.

Retten kan derefter ved Kendelse paalægge Trediemand at fremlægge Dokumentet i et nærmere bestemt Retsmøde eller forinden oversende det til Retten, som da besørger det fremlagt. Vedkommende Part har at drage Omsorg for denne Kendelses ufortøvede Forkyndelse for Trediemand; Forsømmelse hermed anses som Frafaldelse af Begæringen om Dokumentets Fremførelse.

Fremkommer Dokumentet ikke i Retsmødet, maa i dette de Indsigelser fremsættes, vedkommende Trediemand tror at kunne gøre. Disse forhandles og paakendes efter de om Vidner givne Regler i §§ 180, sidste Stykke, og 181.

Imod den Trediemand, der ubeføjet udebliver eller undlader at efterkomme Rettens Paalæg, anvendes de for Vidner foreskrevne Tvangsmidler, jfr. § 168.

§ 292.

Naar en Syns- eller Skønsforretning skal finde Sted, have Parterne at give de udmeldte Mænd Lejlighed til at bese eller gøre sig bekendte med Forretningens Genstand, for saa vidt denne er i deres Værge eller under deres Raadighed. Naar en Part

vægrer sig ved at efterkomme Synsmændenes og Modpartens Opfordring i saa Henseende, bliver han at behandle efter Grundsætningen i denne Lovs § 273, sidste Stykke. Nr. 53. 26de Marts.

Er Forretningens Genstand i Trediemands Værge, og nægter han de nævnte Adgang til at iagttage den, kan vedkommende Part derom henvende sig til den Ret, hvor Afhjemlingen skal ske. Skønner Retten, at Trediemands Vægring ifølge Grundsætningerne i § 290 er ubeføjet, paalægges det ham at tilstede Synsmændene Adgang inden en vis Frist. De i § 291 givne Regler blive i øvrigt i saadant Tilfælde at anvende.

Kapitel 28.

Afhøring af Parter og Parts Ed.

§ 293.

Retten kan efter Modpartens Paastand indkalde en Part til personligt Møde for at besvare Spørgsmaal sigtende til Sagens Oplysning.

Om Partens Mødepligt i denne Henseende gælde følgende Regler:

Ingen er — for saa vidt han ikke særlig har forpligtet sig dertil — pligtig at møde for en Underret (jvf. § 346) udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, naar han vilde komme til at rejse mere end 70 Kilometer paa Jernbane eller Dampskib eller 25 Kilometer paa anden Maade eller en tilsvarende Vejlængde delvis paa Jernbane eller Dampskib og paa anden Maade for at naa hen til Retten.

For Landsret eller for Højesteret er i Reglen ingen, som ikke særlig har forpligtet sig dertil, pligtig at møde udenfor den Landsretskreds, hvor han bor eller opholder sig, naar han vilde faa længere at rejse hen til Retten end 140 Kilometer paa Jernbane eller Dampskib eller 50 Kilometer paa anden Maade eller en tilsvarende Vejlængde delvis paa Jernbane eller Dampskib og paa anden Maade.

Ved Beslutning af Retten eller dens Formand, der bliver at paaberaabe i Indkaldelsen, kan det dog paalægges en fjernere boende Part at give Møde for Landsret eller Højesteret, naar det maa anses for at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning.

Hvor ikke foranstaaende Regler eller Partens Helbredstilstand er til Hinder derfor, og hvor heller ikke andet er særlig bestemt (se § 346), have Parter at møde og aflægge Forklaring for den Ret, der skal dømme i den paagældende Sag, medmindre dette efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtløftiggørelse af Forhandlingerne eller Ulemper for Parten eller Bekostning, som ikke vilde staa i rimeligt Forhold til Sagens Genstand eller den Betydning, Forklaringen kan antages at have for Sagens Oplysning.

Naar en Part ikke kan eller skal møde for vedkommende dømmende Ret (eller den i § 346 omhandlede Ret), bliver den at afhøre ved Underretten paa det Sted, hvor den bor eller opholder sig. I Sager, der behandles skriftlig for Landsret eller Højesteret, forholdes efter §§ 380, 406 og 429.

De i § 163, sidste Stykke, §§ 164—66 og § 160 indeholdte Regler om Vidner finde med de fornødne Lempelser Anvendelse, naar Forklaring fordres afgiven af Parter.

§ 294.

Enhver Part kan frivillig fremstille sig og begære personlig at afgive sin Forklaring. Dette tilstedes ham i Almindelighed, medmindre Retten anser det for at være uden Nytte i Henseende til Sagens Oplysning. Den Part, der fremstiller sig for

Nr. 53. 26de Marts. at afgive Forklaring, er pligtig at besvare de yderligere Spørgsmaal, som Modparten eller Retten maatte gøre ham. Herved ere Reglerne i § 293, 6te Stykke, anvendelige, uden at de i bemeldte Paragrafs 3die og 4de Stykke nævnte Afstandsbestemmelser fritage Parten for at aflægge Forklaringen for den dømmende Ret.

§ 295.

Naar en Part afgiver Forklaring i Henhold til de to foregaaende Paragraffer, finde de i §§ 167, 170, 171, 173—76 og 181 indeholdte Regler Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 296.

Naar en Part, der er tilsagt til personligt Møde, uden oplyst lovligt Forfald udebliver, eller naar Parten, hvad enten han er tilsagt eller har mødt frivilligt, ikke svarer paa de ifølge §§ 293—94 stillede Spørgsmaal, eller Svaret ikke har tilstrækkelig Bestemthed, kan Retten fortolke Udeblivelsen, Tavsheden eller Ubestemtheden paa den for Modparten gunstigste Maade og navnlig lægge dennes Fremstilling til Grund for Paakendelsen.

Er en efter §§ 293—94 afgiven Forklaring usandfærdig, finde Straffelovens §§ 146 og 148 Anvendelse.

§ 297.

Retten kan efter sit Skøn enten tillade den Part, hvem Bevisbyrden paahviler, at bekræfte fremsatte faktiske Anbringender med Ed eller paalægge Modparten edeligt at benægte imod ham anførte Kendsgerninger.

Eden kan kun angaa Kendsgerninger, om hvilke Parten har personlig Kundskab.

Parts Ed kan ikke aflægges af Personer, der ifølge § 178 eller § 179 Nr. 1—3 ikke vilde kunne edfæstes som Vidner.

§ 298.

Den, som paaberaaber sig et Dokument, der angiver sig som udstedt af Modparten, kan forlange, at det i Tilfælde af, at tilstrækkeligt Bevis for, at Dokumentet er ægte eller uægte, ikke findes at være tilvejebragt, paalægges Modparten edeligt at benægte dets Ægthed. En tilsvarende Ret tilkommer den Part, som paaberaaber sig Indholdet af sin autoriserede og ordentligt førte Handelsbog, medmindre Handelsbog staar mod Handelsbog.

Er en Person sigtet af en Kvinde for at være Fader til et af hende udenfor Ægteskab født Barn, kan det i Sager om Underholdsbidrag til Barnet eller Bidrag til Barselfærdsudgifter forlanges, at det enten paalægges den Sigtede edeligt at fralægge sig Faderskabet eller tillades Kvinden, for saa vidt hun er Sagsøger, edeligt at bekræfte sin Sigtelse, alt dog kun saafremt der ikke findes tilvejebragt tilstrækkeligt Bevis for eller mod Sigtelsen.

§ 299.

Parts Ed tilstedes eller paalægges ved en foreløbig Dom (Edsdom), der affattes alternativt, men ikke er eksigibel.

Naar Edsdommen er afsagt, bestemmer Retten Sted og Tid for Edens Aflæggelse. Eden aflægges i Reglen for den Ret, der har afsagt Dommen. Dog kan

det, hvor Forholdene lægge betydelige Hindringer i Vejen herfor, efter Begæring af den, hvem Ed er paalagt, tillades ham at aflægge Eden for Underretten paa det Sted, hvor han bor eller opholder sig. Ret kan sættes paa den paagældendes Bopæl, naar han paa Grund af Sygdom ikke kan forlade samme. Skal Eden aflægges for den Ret, der har afsagt Dommen, berammes et Retsmøde ikke senere end 14 Dage fra Dommens Afsigelse til Edens Aflæggelse. Skal Eden aflægges ved Underretten paa det Sted, hvor den paagældende bor eller opholder sig, bestemmer den Ret, der har afsagt Dommen, en Frist til Edens Aflæggelse, ikke længere end 4 Uger fra Dommens Afsigelse, og udsætter herefter Sagen. Den, hvem Ed er paalagt, har da at henvende sig til Underretten for at faa et Møde berammet til Edens Aflæggelse inden den fastsatte Frist, hvorhos han med et Varsel af mindst en Uge har at kalde Modparten til dette Møde. Under særegne Omstændigheder, saasom naar en af Parterne bor udenfor Riget, kunne saavel de nævnte Frister for Edens Aflæggelse som Varslet til Modparten forlænges ved Beslutning af den Ret, der har afsagt Dommen. Nr. 53. 26de Marts.

§ 300.

I det til Edens Aflæggelse bestemte Retsmøde skal Eden aflægges, saafremt ikke Sagen udsættes paa Grund af anmeldt lovligt Forfald for en af Parterne, uovervindelige Hindringer for Retten og desl. Kan den, hvem Ed er paalagt, paa Grund af Omstændigheder, der oplyses efter Edsdommens Afsigelse, ikke aflægge Eden, maa dette oplyses for den Ret, for hvilken Eden skulde have været aflagt, eller for den Ret, der har afsagt Dommen.

Dersom den, hvem Ed er paalagt, udebliver uden lovligt Forfald, anses han at have nægtet Edens Aflæggelse. Edssagen kan genoptages, naar hans Udeblivelse skyldes lovligt Forfald, og han inden en Uge begærer det. Bestemmelserne i § 364 finde derved Anvendelse med de fornødne Lempelser. Modpartens Udeblivelse er ingen Hindring for Edens Modtagelse.

Forinden Eden aflægges, kan Retten gøre Parten passende Forestillinger og ved Spørgsmaal forvisse sig om, at han tilfulde forstaar Edstemaet. Finder Retten i Henhold hertil eller paa Grund af den Maade, hvorpaa Parten udtaler sig om Sagen, eller af andre Grunde Betænkelighed ved at modtage Eden, kan den udsætte Sagen til et følgende Retsmøde eller endog ved en Kendelse nægte at stede ham til Edsaflæggelse. Gøres der Indsigelse mod Edens Aflæggelse, og saadan Indsigelse forkastes ved Dommerens Kendelse, bliver det i denne at bestemme, om Kære skal have opsættende Virkning.

De Erklæringer eller Udtalelser af Parten, som have fremkaldt Rettens Betænkelighed ved Edens Aflæggelse, tilføres Retsbogen.

§ 301.

Naar Eden er aflagt, eller naar den efter Bestemmelserne i § 300 ikke længer kan aflægges, sluttes Edssagen, og saafremt Edens Aflæggelse har været henlagt til Underretten paa det Sted, hvor den edspligtige bor eller opholder sig, tilstiller vedkommende Part snarest muligt den Ret, der har afsagt Edsdommen, en Udskrift af Edssagen. Sidstnævnte Ret afgør da, efter, saa vidt dertil findes Anledning, at have givet Parterne Lejlighed til at ytre sig, hvilket af de i Edsdommen nævnte Alternativer der skal staa ved Magt, eller om der, hvor den i Edsdommen som Alternativ bestemte Edsaflæggelse ikke kan finde Sted, skal gives en ny Dom. Denne Afgørelse er den endelige Dom i Sagen, og fra den regnes Fuldbyrdelsesfristen samt Ankefristen.

Nr. 53.
26de
Marts.

Kapitel 29.

Sagsomkostninger og Rettergangsbøder.

§ 302.

Enhver Part har at betale de Omkostninger, som foranlediges ved processuelle Skridt, der af ham begæres eller sættes i Bevægelse, dog med Forbehold af Ret til at faa dem erstattede af Modparten ifølge nedenstaaende Regler.

Omkostningerne ved processuelle Skridt, som Retten anordner, kunne foreløbig kræves betalte enten af den Part, i hvis Interesse Retten anser det foretagne at være, eller af begge Parter i det Forhold, som Retten bestemmer, se dog § 275, 2det Stykke.

§ 303.

Den tabende Part er pligtig at erstatte Modparten de ham ved Retssagen paaførte Udgifter, for saa vidt Parterne ikke selv have truffet en anden Overenskomst, eller Retten i særlige Omstændigheder finder skellig Grund til at gøre Afvigelse fra denne Regel.

Udgifter, der ikke have været fornødne for Sagens forsvarlige Udførelse, erstattes ikke. Hvilke Udgifter der i det givne Tilfælde have været fornødne, afgør Retten efter sit Skøn. Beløbet ansættes under eet til en rund Sum, saaledes at Udgift til Sagførersalær erstattes med et passende Beløb, og øvrige Udgifter saa vidt muligt erstattes fuldt ud. Tilkendelse af Sagens Omkostninger skadesløst eller efter Regning eller overhovedet paa anden Maade end med et bestemt, i Dommen fastsat Beløb kan saaledes ikke finde Sted, selv om der derom foreligger Overenskomst mellem Parterne.

Den Omstændighed, at enkelte Søgsmaalsgrunde eller Indsigelser forkastes, eller enkelte Beviser anses ikke at oplyse noget i Sagen, medfører ikke i og for sig, at de herpaa anvendte Udgifter skulle som ikke fornødne udelukkes fra Erstatning.

Naar en Sag hæves, kan Retten efter Omstændighederne paalægge den ene Part helt eller delvis at erstatte Modparten dennes Sagsomkostninger eller bestemme, at hver af Parterne skal bære sine Omkostninger (ophæve Omkostningerne).

Har Sagsøgte lovlig tilbudt Sagsøgeren, hvad der kan tilkomme denne, bør Sagsøgeren erstatte Sagsøgte Udgifterne ved den derefter følgende Del af Processen.

§ 304.

Naar Sagen i det hele afvises, betragtes den med Hensyn til Sagsomkostninger som tabt af Sagsøgeren.

§ 305.

Procesfæller hæfte solidarisk for Sagsomkostninger. Dog kan Retten, naar Omstændighederne tale derfor, paalægge en enkelt eller enkelte af dem at udrede visse Dele af Omkostningerne.

§ 306.

For saa vidt en Sags Udfald er gjort afhængigt af den ene Parts Ed, bliver den ogsaa i Henseende til Sagsomkostningerne at betragte som vunden eller tabt af ham, eftersom Eden aflægges eller ikke.

§ 307.

Naar hver især af Parterne for en Del taber og for en Del vinder Sagen, blive Sagens Omkostninger delvis at paalægge en af Parterne eller at ophæve.

Dog kan Retten paalægge en Part at erstatte Modparten Sagens Omkostninger, naar dennes Paastand kun i en mindre betydelig Grad har været afvigende fra, hvad der bliver kendt for Ret, og ingen særskilte Omkostninger ere foranledigede ved Afvigelsen.

§ 308.

Den Part, som ved Anke eller Kære ikke opnaar nogen Forandring af den paaklagede Afgørelse, anses for saa vidt som tabende og har derfor ordentligvis at erstatte Modparten Ankesagens eller Kæremaalets Omkostninger.

§ 309.

Opnaas der ved Anke eller Kære en Forandring i den faldne Dom eller Kendelse, bliver der med Hensyn til Ankesagens eller Kæremaalets Omkostninger saavel som med Hensyn til Omkostningerne ved Sagens tidligere Behandling, for saa vidt herom skal træffes Afgørelse, at forholde efter de i §§ 303—07 givne Regler og Omkostningerne enten at paalægge Modparten eller at ophæve eller dele.

§ 310.

Den Part, som ved tilregnelig Fejl eller Forsømmelse har foranlediget spildte Møder, ufornødne Udsættelser, unyttig Bevisførelse eller andre overflødige og hensigtsløse processuelle Skridt, er, selv om han i øvrigt vinder Sagen, pligtig at erstatte Modparten de denne derved foraarsagede Udgifter.

§ 311.

Angaaende Omkostningerne ved enkelte Proceshandlinger eller Procesafsnit kan der straks træffes Afgørelse af Retten ved Kendelse, naar saadan Afgørelse, saasom i de i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde, er uafhængig af Hovedsagens Udfald. Er særskilt Afgørelse ikke tilforn truffen, gøres der i den endelige Dom fornøden Bemærkning i Henseende til saadanne enkelte Proceshandlinger og Procesafsnit.

§ 312.

Sagførere og andre Rettergangsfuldmægtige kunne ifølge Modpartens Paastand under Sagen dømmes til at bære de Omkostninger, som de ved pligtstridig Opførsel have foraarsaget. Den, der nedlægger saadan Paastand, skal drage Omsorg for, at der gives Sagføreren eller Rettergangsfuldmægtigen fornøden Lejlighed til at udtale sig om den.

§ 313.

Bestemmelsen i foregaaende Paragraf er ogsaa anvendelig paa Dommere i underordnede Instanser, naar Sagen indbringes for højere Ret, dog saaledes at den Dommer, over hvem Paastanden agtes nedlagt, skal underrettes herom, samtidig med at Ankestævning forkyndes for Modparten. Dommeren er da berettiget til at give Møde for den højere Ret og fremføre sit Forsvar. I Tilfælde af Kære er det tilstrækkeligt, at Paastanden over Dommeren optages i Kæreskriftet eller i den Tilførs l til Retsbogen, der træder i Stedet for denne.

Nr. 53. 26de Marts

§ 314.

En Udlænding er, naar han optræder som Sagsøger, og der af Sagsøgte fremsættes Forlangende derom paa Sagens første Tægtedag, pligtig til inden en af Retten bestemt Frist at stille en efter dens Skøn passende Sikkerhed for de Sagsomkostninger, som det kan blive paalagt ham at tilsvare Sagsøgte, medmindre Danske i vedkommende fremmede Stat ere fritagne for saadan Sikkerhedsstillelse. Stilles den forlangte Sikkerhed ikke, bliver Sagen at afvise.

§ 315.

Skønnes det, at en Part uden nogen rimelig Grund har anlagt Retssag eller rejst Anke eller Kære eller sat sin Modpart i den Nødvendighed at anlægge Sag eller indbringe Sagen for højere Ret, bliver han herfor ved Dommen at anse med Bøder fra 20 til 400 Kr.

§ 316.

Samme Straf idømmes for at have brugt opdigtede Udsættelsesgrunde eller andre Udflugter til at forhale Sagen eller at skille Modparten ved hans Ret, saavel som for ikke at have givet behørigt Møde ved den befalede Forligsmægling, dog at Bøden for det sidstnævnte Forhold kan gaa ned til 4 Kr. eller, i Underretssager, til 2 Kr.

§ 317.

De i §§ 315—16 givne Straffebestemmelser medføre ingen Indskrænkning i Adgangen til at drage den skyldige til Ansvar efter Straffelovens almindelige Bestemmelser, hvor disse i øvrigt ere anvendelige.

§ 318.

Straf i Henhold til §§ 315—16 kan ved Dommen paalægges ikke blot Parten, men ogsaa hans Rettergangsfuldmægtig eller efter Omstændighederne begge.

§ 319.

De i dette Kapitel omhandlede Straffe idømmes uden Paastand, naar Retten af det i Sagen foregaaede kan skønne, at Betingelserne for Straffens Anvendelse ere til Stede, ligesom en idømt Straf, naar Sagen er indbragt for overordnet Ret, og Betingelserne for Straffens Anvendelse ikke findes at være til Stede, uden Paastand ophæves.

§ 320.

Ved Tvistigheder, som afgøres af Foged- eller Skifteretter, finde Bestemmelserne i nærværende Kapitel Anvendelse i Overensstemmelse med de i §§ 518, 647 og 659 givne Regler.

Kapitel 30.

Fri Proces.

§ 321.

For saa vidt fri Proces ikke er hjemlet ved særlig Lovbestemmelse, kan den meddeles, naar

1) den paagældendes Forfatning er saadan, at han ikke uden at savne det nødvendige til sin og Families Underhold eller til Fortsættelse af sin Næringsdrift kan

afholde de med Sagens Udførelse forbundne Omkostninger og Udgifter, hvorom der i Almindelighed skal tilvejebringes Attester, i København fra vedkommende Rodemester og udenfor København enten fra vedkommende Byraad (Sogneraad) eller fra Præst eller Underøvrighed, og Nr. 53. 26de Marts

2) det efter de Oplysninger, som kunne haves om Sagens Beskaffenhed, er at formode, at paagældende har rimelig Grund til at føre Proces.

Med Hensyn til Udlændinge kræves desuden, at vedkommende fremmede Stat ikke stiller Danske ringere end Indlændinge i her omhandlede Henseende.

§ 322.

Ved Meddelelse af fri Proces opnaas:

1) Fritagelse for Betaling af Retsafgift.
2) Fritagelse for Udgifter til Stævningsmænd, til Brevporto og Avisbekendtgørelser samt til Rejseudgifter, Dagpenge og anden Betaling til Vidner, Syns- eller Skønsmænd o. desl., hvilke Udgifter i saa Fald afholdes af det offentlige.
3) Understøttelse ved Beskikkelse af Sagfører til uden Vederlag af Parten at udføre Sagen, for saa vidt saadan Sagførerhjælp ikke skønnes at være unødvendig eller af den paagældende frafaldes.
4) Meddelelse uden Betaling af de Udskrifter og Beskrivelser, som maatte behøves.

Justitsministeren antager efter Overenskomst et passende Antal af de til Møde for vedkommende Domstol berettigede Sagførere til at udføre det under Nr. 3 nævnte Hverv.

Meddelelse af fri Proces har ingen Indflydelse paa Forpligtelsen til at erstatte Modparten Sagens Omkostninger, lige saa lidt som paa dennes Forpligtelse til at udrede Sagens Omkostninger, som om fri Proces ikke var meddelt.

§ 323.

I Underretssager meddeles fri Proces af Amtmanden paa det Sted, hvor Sagen er anlagt eller agtes anlagt, i København af Overpræsidenten. For saa vidt Landsrets- og Højesteretssager angaar, meddeles fri Proces af Justitsministeren. Med Hensyn til Sager, der ere anlagte eller skulle anlægges ved Sø- og Handelsretten i København, afgøres det i Overensstemmelse med Reglen i § 433, om Bevillingen bliver at give af Justitsministeren eller Overpræsidenten i København.

Bevilges Andragendet, har vedkommende Rets Formand at beskikke en Sagfører blandt de dertil antagne til at udføre Sagen og træffe de videre fornødne Bestemmelser.

§ 324.

Den givne Tilstaaelse af fri Proces ophører, naar Parten dør. Den kan tages tilbage, naar de Forudsætninger, under hvilke den er meddelt, vise sig ikke at have været til Stede eller at være bortfaldne.

§ 325.

Meddelelse af fri Proces udstrækker sine Virkninger til hele Sagen i den Instans, derunder til den for at opnaa ny Foretagelse af Sagen for samme Ret foreskrevne Procedure, samt til Eksekution.

Nr. 53. 26de Marts

Naar Retshandlinger skulle foretages efter Begæring af udenlandsk Myndighed, forholdes der efter de derom gældende Lovbestemmelser.

§ 326.

Udenfor det i § 321 nævnte Tilfælde skal Justitsministeren i samme Omfang som hidtil være berettiget til at tilstaa fri Proces, saaledes at Virkningen er den i § 322, § 324 og § 325, 1ste Stykke, angivne.

Fri Proces tilkommer i de i § 445 og § 448, jvf. § 457, ommeldte Sager henholdsvis Justitsministeren og Øvrigheden.

§ 327.

Bestemmelserne i Lov om Sagførersalær m. m. af 24. Maj 1879 forblive gældende i borgerlige Sager.

Andet Afsnit.

Rettergangsmaaden.

Kapitel 31.

Forberedelse af Domsforhandling i Sager, der i første Instans henhøre under Landsretterne.

§ 328.

Processen indledes med Stævning. I denne skulle begge Parter være betegnede med Navn og Stilling og deres Bopæl eller Opholdssted være angivet, hvorhos den skal indeholde Sagsøgerens Paastand, en kort Fremstilling af de Kendsgerninger, hvorpaa Paastanden støttes, og en Angivelse af de Dokumenter, han agter at paaberaabe sig, samt en Opfordring til Sagsøgte om at møde og fremkomme med sit Svar paa Sagens første Tægtedag (jvf. endvidere § 340).

Parterne kunne dog, naar de efter Overenskomst begge møde for Retten (jvf. § 331), og Sagen er anmeldt for denne senest Dagen før Retsmødet, uden Stævning begære Sagen foretagen. Sagsøgeren har i saa Fald at fremlægge en skriftlig Angivelse af sin Paastand og af de Kendsgerninger, hvorpaa den støttes.

§ 329.

Efter at i fornødent Fald Varslet er fastsat (jvf. § 330), bliver Stævningen, der udtages til den Underret, under hvilken Sagens Paadømmelse vilde høre, saafremt Landsretsbehandling ej var anvendelig, med Angivelse af den tidligste Tid for Sagens første Tægtedag, at indlevere paa den nævnte Underrets Kontor til Paategning om Dag og Tid, da Sagen falder i Rette, hvorefter den tilbagegives Sagsøgeren til videre Foranstaltning.

Hvis Sagen, saafremt Landsretsbehandling ej var anvendelig, skulde behandles ved en Underret, som har Tingsted i den Retskreds, hvor Landsretten har sit Sæde, i hvilken Henseende Underretten i Frederiksberg Birk skal anses at have Tingsted i København, bliver Stævning at udtage til Landsretten, og Sagens Forberedelse foregaar

i sin Helhed ved denne Ret, jfr. § 163, 1ste Stykke. Reglerne i de følgende Paragraffer finde da Anvendelse med de fornødne Lempelser. Nr. 53. 26de Marts.

Under Forberedelsen af en Sag kan Landsretten beklædes af en enkelt Dommer. Dersom Retshandlingen bestaar i Vidneførsel, Afhjemling af Syn eller Skøn, Afhøring af Part, Modtagelse af Partsed eller Kendelse om et omtvistet Punkt, bør dog det sædvanlige Antal Dommere være til Stede, medmindre dette vilde være forbundet med Vanskelighed.

§ 330.

Har Sagsøgte Bopæl i den ovennævnte Underrets Retskreds, skal Sagsøgeren lade Stævningen forkynde med 14 Dages Varsel. Bor Sagsøgte udenfor nævnte Kreds, er Varslet 3 Uger, medmindre han har Bopæl paa Færøerne, Island, Grønland, de vestindiske Øer eller i Udlandet, i hvilket Tilfælde, saavel som naar det ikke vides, hvor Sagsøgtes Bopæl er, Varslet bestemmes af vedkommende Underretsdommer.

Maa det antages, at Sagsøgte ikke har nogen Bopæl, træder hans Opholdssted i Stedet for Bopæl i Henseende til Stævnevarslet.

Under særlige Omstændigheder kan det lovbestemte Varsel af Underretsdommeren forkortes efter Sagsøgerens Begæring.

Forinden Underretsdommeren fastsætter et Varsel, hvilket sker ved Paategning paa Stævningen, kan han afkræve Sagsøgeren nærmere mundtlige eller skriftlige Oplysninger.

§ 331.

Paa Sagens første Tægtedag skal Sagsøgeren møde for den i § 329 nævnte Underret og fremlægge Stævning tilligemed Sagens øvrige Dokumenter eller den i § 328, 2det Stykke, omhandlede Angivelse. Undlader han dette, bliver Sagen straks af vedkommende Underretsdommer at afvise, og der tilkendes den Sagsøgte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger, for saa vidt han ikke frafalder Paastand derom. Samme Virkning har Sagsøgerens Udeblivelse eller Undladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Skridt ved senere Retsmøder, indtil Skriftvekslingens Slutning.

I de Sager, i hvilke der skal prøves Forlig for Forligskommissionen, fremlægges Indkaldelse til denne samt Bevis for, at Forligsprøve er foretagen. Hører Sagen til dem, i hvilke Forligsmægling ved Retten skal finde Sted, sker denne ved Underretten.

Sagsøgerens Udeblivelse forhindrer ikke, at der af Underretsdommeren gives Sagsøgte Dom for de før Udeblivelsen tingfæstede Modkrav.

§ 332.

Udebliver den lovligt stævnede Sagsøgte, afsiger vedkommende Underretsdommer efter Sagsøgerens Begæring Dom i Henhold til hans mundtlige Fremstilling af Sagen, der dog kan indskrænke sig til en Henvisning til Stævningen og de vedlagte Dokumenter. Herved bliver imidlertid at iagttage, at ingen Paastande eller Søgsmaalsgrunde, der ligge udenfor Stævningens Indhold, kunne tages i Betragtning, og at Sagen, naar det fremkomne viser, at Stævningens Angivelse af de faktiske Omstændigheder i væsentlige Henseender er urigtig eller ufuldstændig, afvises.

Sagsøgeren kan dog i Stedet for saadan Udeblivelsesdom begære Sagen udsat og skal da lade forkynde Udskrift af det i Retsmødet forefaldne for Modparten med et af Retten fastsat Varsel.

Ovenstaaende Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Sagsøgte udebliver ved et senere Retsmøde uden at have afgivet noget Svar i Sagen. At Sagsøgte, efter at have svaret i Sagen, udebliver inden Domsforhandlingen, berettiger ikke Sagsøgeren til at begære Udeblivelsesdom og afskærer ikke Sagsøgte fra senere at møde i Sagen.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 333.

Møder Sagsøgte uden at rejse Indsigelse, gives efter Sagsøgerens Begæring Dom i Overensstemmelse med Paastanden, hvilken Dom ligeledes afsiges af den i § 329 nævnte Underretsdommer.

§ 334.

Vil Sagsøgte bestride Sagsøgerens Paastand, maa han paa Sagens første Tægtedag fremlægge et Svarskrift, indeholdende hans Paastand og en kort Fremstilling af hans Benægtelser og Indsigelser og i det hele af de Kendsgerninger, hvorpaa hans Forsvar grunder sig. Vil han gøre Modfordringer gældende, maa de Kendsgerninger anføres, hvorpaa de støttes. Han maa tillige fremlægge de Dokumenter, som han vil paaberaabe sig. Undladelse af at opfylde disse Forskrifter medfører, at han betragtes som udebleven, jvf. dog § 337.

Sagsøgte maa i Svarskriftet fremsætte alle sine Formalitetsindsigelser, men kan foreløbig indskrænke sig hertil med udtrykkeligt Forbehold af Realitetsindsigelser, hvis ogsaa saadanne haves.

Den Indsigelse, at Stævningen er urigtig forkyndt, eller at Varslet har været for kort, kan ikke bevirke Sagens Afvisning, men kun berettige til Udsættelse.

§ 335.

Sagsøgeren kan kræve Udsættelse for at gøre sig bekendt med Sagsøgtes Svarskrift og eventuelt til yderligere Skriftveksling. Retten fastsætter, efter at Parterne i Korthed mundtlig have udtalt sig om Sagen, en Frist, inden hvis Udløb Sagsøgeren skal meddele Sagsøgte sine yderligere Bemærkninger, og en Frist for Sagsøgte til Afgivelse af Gensvar til Sagsøgeren og berammer tillige et nyt Retsmøde, i hvilket bemeldte Skrifter fremlægges.

En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre den nødvendig. Retten bestemmer da ny Frister dertil samt berammer et nyt Retsmøde.

Af ethvert Processkrift, som ikke inden Fremlæggelsen er meddelt Modparten, skal en Genpart overgives denne samtidig med Fremlæggelsen.

§ 336.

Har Sagsøgte i sit Svarskrift behandlet saavel Sagens Formalitet som dens Realitet, kan Sagsøgeren foreløbig indskrænke sig til at udtale sig om Formaliteten. Naar der har fundet en særskilt Skriftveksling Sted om Formaliteten, kan enhver af Parterne fordre denne paakendt, inden der skrides til Realitetens Behandling.

Paakendelse af Sagens Formalitet sker i saa Tilfælde ved, at den i § 329 nævnte Underret efter at have optaget Sagen indsender en Udskrift af Retsbogen og Sagens Dokumenter, deriblandt de mellem Parterne vekslede Processkrifter, til Landsretten, der træffer Afgørelse paa det foreliggende skriftlige Grundlag. I Tilfælde af, at Sagen ikke i det hele afvises, skal Landsretten ved Formalitetskendelsens Afsigelse henvise Sagen til vedkommende Underret til Fortsættelse af Sagens Forberedelse til Domsforhandling i Realiteten.

Dersom de fremsatte Formalitetsindsigelser give Anledning til Bevisoptagelse, bliver denne at iværksætte inden Sagens Indsendelse til Landsretten. Herved finde Reglerne i §§ 342 o. ff. tilsvarende Anvendelse.

§ 337.

Naar Omstændighederne tale derfor, kan den i § 329 omhandlede Underret efter Begæring tilstaa den Part Udsættelse, der ikke i rette Tid har fremlagt eller

meddelt sine skriftlige Bemærkninger, eller tillade ham at lade det fornødne tilføre Retsbogen. Nr. 53. 26de Marts.

Naar der under Domsforhandlingens Forberedelse bliver Anledning til at udøve de i §§ 277—279 nævnte procesledende Beføjelser, tilkommer det samme Underret at tage Bestemmelse herom.

§ 338.

Anser en Part Modpartens Udtalelser om Sagens Sammenhæng for at lide af Uklarhed eller andre Mangler, som ikke efter hans Opfordring ere afhjulpne under Skriftvekslingen, bliver i det i § 335 omhandlede Møde eller efter Omstændighederne i et nyt af vedkommende Underret berammet Møde Skriftvekslingens Resultat paa de omspurgte Punkter at fastslaa i en Tilførsel til Retsbogen, efter at der har været givet Parterne Lejlighed til mundtlig at udtale sig, eller om fornødent ved Rettens Kendelse.

Udebliver den Part, der har rejst Spørgsmaalet, fra Forhandlingen, bortfalder denne. Udebliver den anden Part, eller nægter han at svare, anses Skriftvekslingen paa de omspurgte Punkter at skulle forstaas saaledes, som det af Modparten angives, for saa vidt dette ikke strider mod det øvrige Indhold af Skriftvekslingen.

§ 339.

Naar en Part, efter at Skriftvekslingen er sluttet, uden Modpartens Samtykke ønsker at forandre eller udvide sine Paastande eller at fremføre ny Anbringender, kan han i den Anledning begære et Retsmøde berammet for vedkommende Underret, saafremt dette kan finde Sted inden Domsforhandlingen. Mindst 3 Dage inden Mødet skal han skriftlig meddele Modparten, hvad han agter at fremkomme med, og hvorfor det først nu fremkommer, samt underrette ham om Retsmødet. I dette afgør Retten, om det efter Omstændighederne, og navnlig fordi det findes undskyldeligt, at Parten ikke tidligere har fremsat sine ny Paastande eller Anbringender, kan tilstedes ham at fremføre dem som Tillæg til Skriftvekslingen. I bekræftende Fald fremlægges det omspurgte straks eller tilføres Retsbogen, og der tilstaas efter Begæring den fornødne Udsættelse i Anledning af det saaledes fremførte.

Udebliver den Part, der har begært Mødet, bortfalder Andragendet; udebliver Modparten, anses de for Andragendet paaberaabte Grunde for beviste.

§ 340.

Paaberaaber en Part sig i Skriftvekslingen Dokumenter, der ere i hans Besiddelse, bør disse i Original eller Genpart følge med vedkommende Processkrift til Udlaan til Modparten. Hvis en fuldstændig Genpart vilde medføre betydeligere Vanskelighed eller Bekostning, er det tilstrækkeligt, at Genparten omfatter den Del af Dokumentet, som vedrører Sagen. Naar de originale Dokumenter ikke udlaanes til Modparten, skulle de henlægges paa Rettens Kontor til Modpartens Eftersyn i en Tid af mindst en Uge umiddelbart efter Processkriftets Meddelelse eller Fremlæggelse.

§ 341.

Begge Parter kunne til Retsbogen opgive en i den paagældende Underretskreds boende Person, til hvem alle processuelle Meddelelser skulle rettes. I Mangel af saadan Opgivelse skulle Meddelelserne ske til den for eller med Parten optrædende Sagfører, saafremt han har Bopæl eller Kontor i bemeldte Kreds, og ellers, saavel som naar Parten ikke benytter Sagfører, under samme Betingelse til Parten selv. Udenfor de nævnte Tilfælde kunne Meddelelserne afgives paa vedkommende Underrets Kontor, forudsat at vedkommende Part i et Retsmøde er gjort opmærksom herpaa.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 342.

Naar Skriftvekslingen er sluttet, kan Sagsøgeren saa vel som ogsaa Sagsøgte, saafremt Modkrav ere tingfæstede, i et Retsmøde begære Sagen henvist til Domsforhandling ved den paagældende Landsret. Ønsker imidlertid en af Parterne Udsættelse for at føre Bevis, kan en passende Udsættelse hertil tilstaas, for saa vidt det af Underretten skønnes at være nødvendigt, for at vedkommende Part tilbørlig kan varetage sit Tarv. Til Oplysning herom og for at Retten kan sættes i Stand til at træffe de i § 343 omtalte Afgørelser, finder, for saa vidt fornødent, en mundtlig Forhandling Sted, hvorunder Parterne efter kortelig at have fremstillet, hvorom Sagen drejer sig, angive, hvorvidt de agte at føre Bevis, og i bekræftende Fald for hvad og paa hvilken Maade.

§ 343.

I det i forrige Paragraf omhandlede Retsmøde træffer vedkommende Underret derhos, for saa vidt Udsættelse er tilstaaet, Bestemmelse om Afhørelse af Vidner, om Foretagelse af Syns- eller Skønsforretninger, om Indkaldelse af Parterne til personlig Afhøring i Henhold til § 293, samt om det skal paalægges Modparten eller Trediemænd at fremkomme med Dokumenter m. m., jvf. ogsaa §§ 274 og 287. Skal personlig Afhøring af Parterne i Henhold til § 293 finde Sted, kan Retten bestemme, at Parternes Afhøring skal foregaa, forinden Bestemmelse tages om Indkaldelse af Vidner eller Udmeldelse af Syns- og Skønsmænd. Deslige Bestemmelser kunne ogsaa saavel før som senere træffes af Retten i eller udenfor et Retsmøde, og hvis den, naar Begæring om at erholde en saadan Bestemmelse fremkommer, finder det hensigtsmæssigt, kan den kræve Modpartens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet. Naar den Omstændighed, som ønskes bevist, skønnes at være uden Betydning for Sagen, eller naar Modparten under Skriftvekslingen har erkendt den eller til Retsbogen erklærer ikke at ville benægte den, tilstedes Bevisførelse ikke.

Parterne kunne ikke fordre nogen foreløbig eller særskilt forudgaaende Bestemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 344.

Vidneførsel, der skal tjene til Oplysning i en borgerlig Sag, kan i Reglen først foregaa, naar Bestemmelse derom er tagen efter § 343. Naar paagældende Part staar i Fare for at miste sit Bevis eller i øvrigt gør det sandsynligt, at han har særlig Interesse i, at Beviset optages tidligere, kan han dog begære, at Vidneførslen foregaar forinden.

Skal Vidneførsel finde Sted for den Underret, der leder Forberedelsen af Domsforhandlingen, udsteder Retten de fornødne Indkaldelser til Vidnerne samtidig med, at den efter § 343 tager Bestemmelse om deres Førelse. I andre Tilfælde indledes Vidneførsel med, at vedkommende Part indgiver skriftlig Begæring herom til Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig. Saafremt Vidneforklaringen er bestemt til Brug under en Søsag, tiltrædes Retten udenfor København af to sø-kyndige Medlemmer; i København træder Sø- og Handelsretten i den almindelige Underrets Sted saavel i Handels- som i Søsager.

Den ovenfor nævnte Begæring om Vidneførsel skal indeholde Angivelse af den Sag, i Anledning af hvilken, og af den Person, mod hvem Vidneførslen skal foregaa, Opgivelse af det, hvorfor Bevis søges tilvejebragt, og af Vidnernes Navne m. v., samt Oplysning om, at der efter § 343 er taget Bestemmelse om Vidneførselen eller, at denne i øvrigt har Hjemmel i denne Lovs Bestemmelser. Retten kan paalægge Parten yderligere at oplyse Rigtigheden af sine Anbringender. Den træffer derefter i eller

udenfor et Retsmøde Bestemmelse, om Vidneførslen kan tilstedes. Nægtes dette, kan Parten inden en Uge iværksætte Kære herover til højere Ret. Nr. 53. 26de Marts.

§ 345.

Udmeldelse af Syns- eller Skønsmænd sker ved Underretten paa det Sted, hvor Genstanden for Syns- eller Skønsforretningen befinder sig. Angaar Syns- eller Skønsforretningen ikke nogen legemlig Genstand, sker Udmeldelsen ved den i § 329 omhandlede Underret eller, for saa vidt Sag endnu ikke er tingfæstet, ved Underretten paa Modpartens Hjemsted.

De i foregaaende Paragraf indeholdte Regler finde i øvrigt tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Syn og Skøn.

§ 346.

Skal personlig Afhøring af Parterne finde Sted i Henhold til § 293, foregaar denne for den i § 329 omhandlede Underret (jvf. dog § 293, 7de Stykke) i et dertil berammet Retsmøde.

Naar Sagens Forberedelse foregaar ved Landsretten, sker Afhøringen for denne Ret, medmindre Reglen i § 293, 3die Stykke, er til Hinder derfor.

§ 347.

Til Vidneførsel o. desl. skal Modparten indkaldes med samme Varsel, som om han var Vidne, se dog § 157. Samtidig eller dog mindst 3 Dage før Vidneførslen skal der derhos gives Modparten saadan Meddelelse om Vidnernes Navn, Stilling og Bopæl samt om, hvad der ved dem agtes bevist, for saa vidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab herom. I paatrængende Tilfælde kan Indstævning af Modparten undlades. Naar saadan Indstævning ikke har fundet Sted, kan Dommeren beskikke en i Retskredsen bosat Sagfører til at varetage Modpartens Tarv mod et passende Salær, der udredes af den Part, der har begært Indkaldelsen, under Forbehold af Godtgørelse ved Dommen i Hovedsagen. Under denne afgøres det derhos, om der har været Føje til at undlade at indstævne Modparten, og, i benægtende Fald, om Tingsvidnet kan benyttes som Bevis i Sagen.

§ 348.

Under Vidneførsel afhører enhver Part de af ham fremstillede Vidner.

Retten kan stille Spørgsmaal til Vidnet saavel til nærmere Opklaring af Punkter, hvorom Parterne have spurgt Vidnet, som til selvstændig Oplysning af Sagen.

Naar Vidnets Helbredstilstand kræver Afhøring paa et særligt Sted, skal Dommeren afhøre Vidnet, hvis dette eller nogen af Parterne begærer det. Der skal i saa Fald gives Parterne Lejlighed til gennem Retten at stille Spørgsmaal til Vidnet. Ret til at begære Afhøring ved Dommeren tilkommer ogsaa den Part, der ikke selv er Sagfører eller møder ved Sagfører.

Den Part, der har ladet et Vidne indkalde, kan, naar Vidnet har givet Møde, ikke uden Modpartens Samtykke frafalde dets Afhørelse med den Virkning, at Modparten eller Retten afskæres fra at stille Spørgsmaal til Vidnet.

§ 349.

Reglerne i § 348 finde med de fornødne Lempelser Anvendelse, ogsaa naar Parter eller Syns- eller Skønsmænd skulle afhøres.

§ 350.

Den, der under Domsforhandlingen vil paaberaabe sig Dokumenter, der ikke allerede ere Modparten bekendte, skal mindst en Uge forud afgive dem til denne i

Nr. 53. 26de Marts. Original eller fuldstændig eller delvis Genpart (§ 340) og, hvis ikke Originalen udlaanes, henlægge denne til Eftersyn paa den i § 329 nævnte Rets Kontor.

§ 351.

Den i § 329 omhandlede Underret kan om fornødent efter Udløbet af den i Henhold til § 342 indrømmede Udsættelse tilstaa Parterne yderligere Udsættelse til Tilvejebringelse af Bevis eller i Anledning af Fremkomsten af ny Paastande eller Anbringender, jvf. § 339.

Naar ingen af Parterne begærer yderligere Udsættelse, eller saadan Udsættelse nægtes, henviser vedkommende Underret Sagen til Domsforhandling for Landsretten.

Samtidig med, at Underretten henviser Sagen til Domsforhandling for Landsretten, indsender den til denne en Udskrift af, hvad der Sagen vedkommende er tilført Retsbogen, samt Sagens Dokumenter, for saa vidt de bero ved Retten, derunder de mellem Parterne vekslede Processkrifter. Har efter Henvisningen Tillæg til Skriftvekslingen fundet Sted i Medfør af § 339, bliver samme Regel at iagttage ved Tillægsbehandlingens Afslutning.

Finder Underretten, at der er Anvendelse for Reglerne i §§ 285 og 286, iagttages foranstaaende Regler med de fornødne Lempelser.

Efter at have modtaget de i 3die Stykke nævnte Udskrifter og Dokumenter berammer Landsretten det Møde, i hvilket Domsforhandlingen skal finde Sted, efter forinden at have givet Parterne Lejlighed til at udtale sig herom. Samtidig kan den efter Parternes Begæring tage Bestemmelse om Indkaldelse til yderligere Afhørelse under Domsforhandlingen af tidligere afhørte Vidner, Synsmænd eller Skønsmænd eller Parter, jvf. §§ 360 og 361.

§ 352.

Efter en Sags Henvisning til Landsretten kan hver af Parterne tilvejebringe ny Oplysninger, saafremt dette kan ske inden Domsforhandlingen; men under denne kunne saadanne Oplysninger i Almindelighed kun paaberaabes, saafremt de i §§ 347 og 350 givne Regler ere iagttagne af vedkommende Part. Bevisførelse af den i § 343, 1ste Punktum, omhandlede Art kan dog kun finde Sted, naar der i Medfør af nævnte Paragraf er truffet Bestemmelse derom, eller Landsretten undtagelsesvis tillader den, jvf. § 353.

§ 353.

Udsættelse af Domsforhandlingen i en til Landsretten i Medfør af § 351 henvist Sag kan forinden Domsforhandlingens Begyndelse besluttes af Landsretten, naar dette findes nødvendigt af Hensyn til Retten selv eller andre særlige Aarsager, saasom Forfald for en af Parterne eller Sagførerne, men kun aldeles undtagelsesvis af Hensyn til Fremskaffelsen af ny Beviser fra nogen af Parterne. Den, for hvem Forfald er indtraadt, skal snarest muligt anmelde det for Retten. Besluttes Udsættelsen, har Retten saa vidt muligt at meddele alle vedkommende Underretning derom inden det oprindelig til Domsforhandlingen berammede Retsmøde.

Senest 3 Dage før Domsforhandlingen skal, medmindre Afvigelse herfra tilstedes af Retten, enhver af Parterne paa Landsrettens Kontor aflevere mindst eet Eksemplar af hvert af de af ham fremlagte Processkrifter til Afbenyttelse for Retten.

Kapitel 32.

Domsforhandling for Landsret i 1ste Instans.

§ 354.

Udebliver Sagsøgeren ved Domsforhandlingen, afviser Landsretten Sagen og tilkender den Sagsøgte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger, for saa vidt han ikke frafalder Paastand derom. Sagsøgerens Udeblivelse udelukker ikke, at der gives Sagsøgte Dom for af ham tingfæstede Modkrav.

Udebliver Sagsøgte ved Domsforhandlingen, finde de i § 332 givne Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 355.

Naar Domsforhandlingen er begyndt, kan den udenfor de i §§ 357, 360 og 361 nævnte Tilfælde ikke uden tvingende Nødvendighed udsættes, men fortsættes uafbrudt i det begyndte og de paafølgende Møder, der saa vidt muligt skulle holdes de umiddelbart efterfølgende Dage.

§ 356.

Ved Domsforhandlingen skulle Formalitetsindsigelser behandles før Realiteten og paakendes særskilt, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten.

Naar Formaliteten er indladt, ere alle de Indsigelser vedrørende Formaliteten indtil dette Tidspunkt, som kunne frafaldes, udelukkede fra at komme i Betragtning.

I Tilfælde af, at Sagen ikke i det hele afvises, skal Retten ved Formalitetskendelsens Afsigelse beramme ny Domsforhandling. Udebliver Sagsøgte da ved denne Domsforhandling, finde de i § 332 indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 357.

Domsforhandlingen foregaar paa Grundlag af Skriftvekslingen og det Retsbogen tilførte. Naar en Part under Forhandlingen helt eller delvis frafalder Paastande, Benægtelser o. desl. eller gør Indrømmelser, er Modparten berettiget til at faa fornøden Tilførsel herom optagen i Retsbogen. Vil en Part fremsætte Paastande eller Anbringender, paa hvilke Modparten ikke er bleven forberedt gennem det skriftlige Grundlag, bliver det efter Begæring ved Rettens Kendelse at nægte, saafremt deres Fremsættelse vilde medføre Forhandlingens Udsættelse, medmindre det skønnes at være undskyldeligt, at de ikke tidligere ere meddelte. Tilstedes deres Fremsættelse, optages de i Retsbogen, og Forhandlingen bliver efter den deri interesserede Parts Begæring at udsætte ganske eller til Dels, for saa vidt det er nødvendigt til Varetagelse af hans Tarv.

Tilsvarende Regler gælde om Fremførelse af Beviser, om hvis Fremkomst Modparten ikke har erholdt saa betimelig Meddelelse, at han har kunnet forberede sig tilstrækkelig.

§ 358.

Ved Domsforhandlingen gives i Reglen Ordet først til Sagsøgeren, men Rettens Formand kan gøre Afvigelse herfra.

Ved Realitetsforhandlingens Begyndelse skulle Parterne oplæse og fremlægge deres skriftlig affattede Paastande.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 359.

Under Domsforhandlingen fremstiller den Part, der først faar Ordet, kortelig Sagens Hovedtræk; derefter lader han ved Retsskriveren oplæse de Dokumenter, som han vil paaberaabe sig, derunder Udskrifter af Tingsvidner og afgivne Partsforklaringer m. m. Modparten lader derpaa paa lignende Maade sine Dokumenter læse. Derefter udvikler førstnævnte Part nærmere sin Opfattelse af hele Sagen, derunder Bevisførelsens Resultater og de vedkommende Retsspørgsmaal, hvorefter Modparten faar Ordet for en tilsvarende Udvikling. Retten kan vedtage eller tillade saadanne Afvigelser fra den foreskrevne Forhandlingsgang, som maatte findes formaalstjenlige.

De paaberaabte Dokumenter, hvoraf efter Omstændighederne trykte eller skrevne Genparter omdeles til Dommerne, overgives efter Oplæsningen til Retten.

§ 360.

Hvis saadan Bestemmelse ikke allerede tidligere er truffen, jfr. § 351, kan Retten under Forhandlingerne efter Begæring bestemme, at tidligere afhørte Vidner, Syns- eller Skønsmænd og Parter skulle fremstilles til yderligere Afhøring under Domsforhandlingen, jvf. §§ 162 og 163, 193 samt 293. Træffes saadan Bestemmelse, udsættes Sagen om fornødent, jvf. § 11.

§ 361.

Saafremt Vidneførsel o. desl. i Henhold til § 351 eller § 360 finder Sted under Domsforhandlingen, finde Reglerne i §§ 348—49 tilsvarende Anvendelse. Indkaldelse udstedes af Landsrettens Formand. Den Part, der har foranlediget et Vidne eller en Syns- eller Skønsmand indkaldt til Afgivelse af Forklaring under Domsforhandling, kan, naar den Indkaldte har givet Møde, ikke uden Modpartens Samtykke frafalde vedkommendes Afhørelse med den Virkning, at Modparten eller Retten afskæres fra at stille Spørgsmaal til Vidnet eller Syns- eller Skønsmanden.

Retten kan paa Grund af et Vidnes, eller en Syns- eller Skønsmands Udeblivelse eller Indsigelse imod at afgive Forklaring eller imod at møde udsætte Sagen, naar vedkommende Part begærer dette. Udsættelsen kan gives paa bestemt Tid eller indtil videre. I sidste Fald kan, naar Hindringen er hævet, enhver af Parterne fremsætte Begæring for Retten om, at der berammes en Tid til Sagens Foretagelse og udstedes Indkaldelse til alle vedkommende.

§ 362.

Naar Sagen i det hele eller for et enkelt Punkt skønnes at være tilstrækkelig behandlet, sluttes Forhandlingerne (jvf. § 277), Sagen optages, og Dom afsiges (jvf. § 210).

Domsforhandling i en ny Sag maa først paabegyndes, naar Dom i den sidst optagne Sag er vedtagen. Undtagelse herfra kan dog finde Sted, naar Sagen frembyder særlige Vanskeligheder, men der skal ogsaa i dette Tilfælde, inden ny Domsforhandling paabegyndes, afholdes Raadslagning om den optagne Sag, og den endelige Vedtagelse af Domsslutningen maa aldrig udsættes udover den tredie Søgnedag efter Domsforhandlingens Tilendebringelse.

§ 363.

Udebliver Sagsøgte ved Domsforhandlingen, og Sagsøgeren vil fremføre noget, som ikke indeholdes i det Sagsøgte meddelte, maa han begære Forhandlingen helt eller delvis udsat og meddele Sagsøgte Udsættelsen og det ny Anbringende med et af Retten bestemt Varsel.

§ 364.

Enhver, der i Medfør af §§ 331, sidste Stykke, 332 eller 354 er dømt som udebleven under en Landsretssag i 1ste Instans, kan begære Sagen genoptagen og fortsat fra det Punkt, hvor Forhandlingen paa Grund af Udeblivelsen standsede for hans Vedkommende, naar han godtgør, at Udeblivelsen var ham utilregnelig. Den, der ønsker at benytte sig heraf, maa indgive en skriftlig begrundet Begæring til den Ret, der har afsagt Udeblivelsesdommen, ledsaget af de fornødne Bevisligheder. Finder Retten ikke Grund til straks at afvise Begæringen, berammes et Retsmøde, og Rettens Formand (jvf. § 143) fastsætter det Varsel, med hvilket Modparten skal indkaldes. Udebliver denne, anses de for Begæringen paaberaabte Grunde for beviste; møder Modparten og rejser Indsigelse, forhandles Spørgsmaalet om Genoptagelse mundtlig.

Retten afgør ved Kendelse, om Sagen skal genoptages, og berammer i bekræftende Fald et Retsmøde samt fastsætter et Varsel, med hvilket Modparten dertil skal indkaldes. I dette Møde træffes de fornødne Bestemmelser om Sagens Fortsættelse overensstemmende med de almindelige Regler, for saa vidt Genoptagelsen ikke afvises, fordi Modparten ikke er behørig indkaldt.

Samtidig med, at Sagen erklæres for genoptagen, saavel som paa ethvert senere Trin af Sagen kan Retten efter Begæring bestemme, at den afsagte Udeblivelsesdoms Virkninger skulle udsættes.

Fører Genoptagelsen til samme Resultat som den afsagte Dom, bliver denne at stadfæste; i modsat Fald ophæves den, og ny Dom afsiges af vedkommende Landsret.

§ 365.

Begæring om den i § 364 omhandlede Genoptagelse maa fremsættes, saa snart det er muligt, og kan ikke fremføres efter et Aars Forløb fra Dommens Afsigelse. Er Sagen indanket til højere Ret, er Adgangen til Genoptagelse udelukket, indtil Anken frafaldes eller afvises. Naar Indkaldelse til det første i § 364 ommeldte Retsmøde er sket, ere begge Parter udelukkede fra at paaanke Udeblivelsesdommen, indtil Genoptagelsen bortfalder eller afvises. Adgang til Genoptagelse haves kun een Gang i samme Sag.

§ 366.

Den, der, uden at have afgivet noget Svar i Sagen, er dømt som udebleven under en Landsretssag i 1ste Instans, kan endvidere begære Sagen genoptagen, naar han inden en Uge efter Dommens Afsigelse skriftlig begærer et Retsmøde berammet samt enten fremlægger Bevis for at have betalt de idømte Sagsomkostninger eller i Retten deponerer Beløbet. Vedkommende Ret giver Begæringen Paategning om, at Sagen er genoptagen, og fastsætter det Varsel, med hvilket Modparten skal indkaldes. I Mødet maa Domfældte i Reglen, jvf. § 337, afgive sit Svar i Sagen; undlader han dette, eller er Modparten ikke behørig indkaldt, afvises Genoptagelsen.

Indkaldelse af Modparten til Sagens Genoptagelse har samme opsættende Virkning som Forkyndelse af Ankestævning.

I øvrigt gælde Bestemmelserne i § 364, sidste Stykke, dog saaledes at Udeblivelsesdommens Paalæg af Sagsomkostninger ikke kan ophæves, og i § 365, 2det—4de Punktum, samt de almindelige Regler om Landsretsproceduren.

§ 367.

Naar Tilladelse til at fremføre ny Paastande eller Anbringender søges hos Landsret eller Højesteret paa Grund af utilregnelig Udeblivelse henholdsvis under Forberedelsen af Domsforhandling i en Landsretssag eller under selve Domsforhandlingen

Nr. 53. 26de Marts. ved Landsret, kan Landsret eller Højesteret i Stedet for at give bemeldte Tilladelse bestemme, at Sagen skal genoptages. Andrageren maa da inden 14 Dage efter at have erholdt Meddelelse om Landsrettens eller Højesterets Bestemmelse, hvis Forkyndelse for Modparten har samme opsættende Virkning som Forkyndelse af Ankestævning, indgive Begæring til vedkommende Ret om Berammelse af et Retsmøde til at træffe de fornødne Bestemmelser om Sagens Fortsættelse, jvf. §§ 364 og 365.

Kapitel 33.

Intervention og Tilstævning af Trediemand i Landsretssager i første Instans.

§ 368.

Interventionssøgsmaal anlægges og fremmes efter de om et selvstændigt Søgsmaal gældende Regler, for saa vidt ikke Bestemmelserne i de følgende Paragraffer medføre Afvigelse herfra.

§ 369.

Intervenienten indtræder i Sagen derved, at han senest en Uge forinden det af de til Hovedsagens Behandling bestemte forberedende Retsmøder, i hvilket han vil optræde, for de oprindelige Parter lader forkynde en skriftlig Angivelse af sin Paastand og de Kendsgerninger, hvorpaa den støttes, og i bemeldte Retsmøde fremlægger denne. Vil nogen af Parterne modsætte sig Interventionen eller bestride Intervenientens Paastand, maa han fremlægge Svarskrift, jvf. §§ 334 og 337. Om yderligere Skriftveksling i Anledning af Interventionssøgsmaalet gælde de i §§ 335—36 fastsatte Regler.

§ 370.

Paastaar nogen af Parterne Interventionssøgsmaalet afvist som ikke hjemlet ved den almindelige Bestemmelse i § 242, bliver Spørgsmaalet herom foreløbig at afgøre ved Landsrettens Kendelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 336.

§ 371.

Det oprindelige Søgsmaal og Interventionssøgsmaalet forhandles i øvrigt i Forbindelse med hinanden som een Retssag.

I Overensstemmelse med § 277 kan Retten udskille Interventionen til særskilt Forhandling før eller efter Hovedsagen, saaledes at den enten paakendes i Forbindelse med Hovedsagen eller særskilt.

§ 372.

Intervenienten er berettiget til at benytte Anke og Kære over for den stedfundne Behandling og den afsagte Dom ligesom enhver af de oprindelige Parter.

§ 373.

Den, der blot vil optræde under Sagen for at understøtte en af Parterne, jvf. § 243, skal til den Underret, der leder Sagens Forberedelse, indgive en skriftlig Begæring om at faa Adgang til at ytre sig i Sagen. Denne Begæring meddeles Parterne. Modsætter en af disse sig Begæringen, bliver Spørgsmaalet at afgøre ved Kendelse af Landsretten i Overensstemmelse med Reglerne i § 336. Indrømmes Begæringen, træffer

vedkommende Underret de nærmere Bestemmelser om Maaden, hvorpaa den paagældende skal have Adgang til at ytre sig i Sagen og fremføre Beviser. Nr. 53. 26de Marts.

§ 374.

Tillader Retten, jvf. § 373, Sagsøgeren at tilstævne (adcitere) Trediemand for at faa Dom over ham enten alternativt med eller tilsammen med Sagvolderen, udsættes Sagen saa længe, som nødvendigt er, for at paagældende Trediemand paa sædvanlig Maade kan stævnes til at svare som Sagvolder. De i §§ 368, 371 og 372 om Intervention givne Regler finde ogsaa Anvendelse med Hensyn til Tilstævning.

§ 375.

Naar en Sag af vedkommende Underret er henvist til Domsbehandling for Landsret, kan Indtræden i Sagen eller Tilstævning kun finde Sted med Landsrettens Samtykke. Gives saadant Samtykke, komme med Hensyn til den videre Behandling dette Kapitels Regler til Anvendelse.

Kapitel 34.

Skriftlig Behandling af Sager ved Landsretterne i første Instans.

§ 376.

I vidtløftige Regnskabssager og andre indviklede Retssager kunne saavel den Underret, der leder Sagens Forberedelse, som Landsretten paa ethvert Trin af Forhandlingerne for vedkommende Ret anordne skriftlig Behandling af Sagen. Naar saadan Bestemmelse er truffen af Landsretten, kan den ikke paakæres eller paaankes. Er Bestemmelsen tagen af vedkommende Underret, kan Kære ske til Landsretten.

§ 377.

Hvor skriftlig Behandling er anordnet, iværksættes der under Ledelse af den Ret, for hvilken Sagen ved dens Overgang til skriftlig Behandling henstaar, en Veksling imellem Parterne af Indlæg, ikke over to fra hver Side. En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre den nødvendig. Retten bestemmer Frister til Indlægenes Afgivelse, ligesom den og, hver Gang en Part har fremlagt Indlæg, bestemmer, om Modparten skal have Udsættelse til at svare derpaa.

Indlægene fremlægges i de dertil bestemte Retsmøder, men de skulle 3 Dage forinden være Modparten meddelte, saa at denne i Retsmødet kan udtale, om han vil svare yderligere.

Til Afbenyttelse ved Udarbejdelsen af deres Processkrifter kunne Parterne begære Udlaan af det fremlagte; vil en af Parterne ikke tilstede, at Udlaan i Original finder Sted, maa han lade medfølge Genparter, som da blive at bekræfte paa Rettens Kontor, hvor der derhos bør gives Adgang til at efterse Originalerne.

§ 378.

I det Retsmøde, i hvilket det sidste Indlæg fremlægges, eller efter Omstændighederne i et senere berammet Retsmøde, tilstaas der, for saa vidt Bevisførelsen

Nr. 53. 26de Marts. ikke er afsluttet før Sagens Overgang til skriftlig Behandling, efter Begæring og efter foregaaende mundtlig Forhandling, jvf. § 342, den fornødne Udsættelse til at tilvejebringe Bevis samt træffes de fornødne Bestemmelser om Bevisoptagelsen, jvf. § 343.

Skal ingen Bevisførelse finde Sted, kan Sagen begæres optagen til Paakendelse.

§ 379.

Har Bevisoptagelse fundet Sted, kan hver af Parterne efter dens Tilendebringelse i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

§ 380.

Med de af det foregaaende følgende Lempelser komme i øvrigt denne Lovs almindelige Regler for Proceduren til Anvendelse, ogsaa naar skriftlig Behandling finder Sted.

Sagens Optagelse sker, for saa vidt Indlægsvekslingen har fundet Sted for Underretten, af denne, der snarest muligt derefter indsender Dokumenterne til Landsretten tilligemed Udskrift af, hvad der vedrørende Sagen er tilført Retsbogen.

Dersom Landsretten efter Sagens Optagelse til Dom finder det af særlig Betydning for Sagens Oplysning, at der rettes yderligere Spørgsmaal til tidligere afhørte Parter, Vidner, Syns- eller Skønsmænd, kan den træffe Bestemmelse herom, samt om saadan Afhøring skal ske for et Medlem af Landsretten eller for Underretten, jvf. §§ 162 og 163, 193 samt 293. Med Udgifterne ved saadanne Foranstaltninger forholdes paa den i § 275 foreskrevne Maade.

§ 381.

Dom afsiges paa Grundlag af de fremlagte Indlæg og skriftlige Beviser. Paastande, Søgsmaalsgrunde, Indsigelser saavel som overhovedet faktiske Anbringender kunne ikkun komme i Betragtning, for saa vidt de enten indeholdes i de skriftlige Indlæg eller ere optagne i Retsbogen.

§ 382.

Udebliver nogen af Parterne i et Retsmøde, bliver Sagen efter den mødende Parts Begæring at optage til Paakendelse paa Grundlag af alle de imellem Parterne indtil da vekslede Indlæg m. m. Er det Sagsøgeren, der udebliver, kan Sagsøgte dog ogsaa begære Sagen afvist.

Sagsøgeren kan hæve Sagen, saa længe den ikke er optagen til Paakendelse; dog kan han ikke derved afskære Modparten fra at faa Dom for tingfæstede Modkrav.

§ 383.

Dommens Vedtagelse og Afsigelse foregaar efter de almindelige Regler. Dog kan Rettens Formand, naar Omstændighederne tale derfor, anordne, at skriftlig Stemmegiven skal finde Sted.

§ 384.

Med Hensyn til Anke og Kære forholdes der efter de almindelige Regler.

Kapitel 35.

Anke til Højesteret.

§ 385.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret kunne, med den i § 220 indeholdte Undtagelse, overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for saa vidt Anke ikke særlig er udelukket.

Anke kan iværksættes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Heller ikke kan Anke iværksættes alene til Forandring af Dommens Bestemmelser om Sagsomkostninger og processuelle Straffe. Dog kan Justitsministeren tillade, at deslige Bestemmelser særskilt paaankes af Parterne, naar Afgørelse med Hensyn til disse Punkter er uafhængig af Sagens Udfald, eller af Trediemand, hvem Omkostninger eller Straf er paalagt eller Salær tilkendt eller frakendt.

§ 386.

Anke kan iværksættes fra begge Parters Side, men de tvende Anker blive da at forene til samtidig Forhandling, jvf. § 277, 1ste Stykke.

Udtrykkelig eller stiltiende Afkald paa Anke kan ikke gyldig gives, forinden den Retsafgørelse, om hvis Paaanke der er Tale, er truffen.

§ 387.

Edsdomme og Afgørelser i Henhold til § 286 af enkelte Spørgsmaal eller Dele af Sagen kunne først paaankes, naar den endelige Dom er afsagt.

§ 388.

Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne. Anken kan dog undtagelsesvis tillades af Justitsministeren indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at afvige fra den almindelige Regel om Ankefristen.

§ 389.

Inden Ankefristens Udløb eller inden 4 Uger, efter at den i § 388 ommeldte Tilladelse til Anke er meddelt, skal Appellanten indlevere Ankestævning paa Rettens Kontor til Sagens Berammelse overensstemmende med de i § 329 fastsatte Regler. Begæres Sagen berammet til et overdrevent fjernt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Formand Spørgsmaalet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den Paastand, der agtes nedlagt.

Om Varslet gælde de i § 330 fastsatte Regler med fornøden Lempelse, dog saaledes at det ikke maa være kortere end 4 Uger.

§ 390.

Hæves eller afvises en i rette Tid, jvf. §§ 388 og 389, indanket Sag, skal det, uanset at Ankefristen imidlertid maatte være udløben, være Parten tilladt at indanke

Nr. 53. 26de Marts. Sagen paa ny, naar ny Stævning indgives paa Rettens Kontor til Sagens Berammelse inden 14 Dage fra det Retsmøde, hvor Sagen blev hævet eller afvist. Denne Ret kan kun benyttes een Gang.

§ 391.

Paa den berammede Tægtedag skal Appellanten møde og fremlægge Ankestævningen. Undlader han dette, afvises Sagen, og der tilkendes den Indstævnte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger. Samme Virkning har Appellantens Udeblivelse eller Undladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Skridt ved senere Retsmøder, saafremt Domsforhandlingen ikke er berammet, eller ved selve Domsforhandlingen.

§ 392.

Udebliver Indstævnte, skønt lovlig varslet, og Appellanten begærer Sagen fremmet, udgaar den til skriftlig Behandling.

Appellanten kan dog i Stedet herfor begære Sagen udsat og skal da lade forkynde en Udskrift af det i Retsmødet forefaldne for Modparten med et af Retten fastsat Varsel.

Ovenstaaende Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Indstævnte udebliver i et senere Retsmøde, uden at have afgivet noget Svar i Sagen, eller udebliver ved Domsforhandlingen, i hvilket sidste Tilfælde derhos det, som han allerede maatte have fremført for Højesteret, lades ude af Betragtning. At Indstævnte, efter at have svaret i Sagen, udebliver i andre Retsmøder end det, hvori Domsforhandlingen finder Sted, berettiger ikke til at anvende Bestemmelsen i nærværende Paragrafs 1ste Stykke og afskærer ikke Indstævnte fra senere at møde i Sagen.

§ 393.

Møder Indstævnte uden at rejse Indsigelse, optages Sagen efter Begæring til Domsafsigelse.

§ 394.

Vil Indstævnte fremsætte Formalitetsindvendinger mod Ankesagen, eller ønsker han, uden selv at paaanke, Dommen forandret eller ophævet, skal han i det nævnte første Retsmøde fremlægge en skriftlig Angivelse af bemeldte Indvendinger eller af sine Ankegrunde samt den Paastand, som han agter at nedlægge. Ønsker Indstævnte blot Dommen stadfæstet, er det tilstrækkeligt, at han mundtlig erklærer dette.

Naar Indstævnte har afgivet sit Svar, tager Retten efter Appellantens Begæring Bestemmelse om Tiden for Domsforhandlingen — der dog ikke uden begge Parters Samtykke maa ansættes tidligere end 4 Uger efter Retsmødet — for saa vidt der ikke ifølge Sagens Beskaffenhed efter eller uden Opfordring fra Parternes Side findes Anledning til at bestemme, at den skal forhandles skriftlig.

§ 395.

Paastande eller Anbringender, der ligge udenfor den ved Landsretten stedfundne Procedure, kunne ikke fremsættes uden Modpartens Samtykke; dog kan Retten tilstede deres Fremsættelse, naar det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne, og deres Afskærelse vilde medføre et uforholdsmæssigt Tab for Parten.

§ 396.

Den, der ønsker at opnaa den i § 395 ommeldte Tilladelse, maa i en Paategning paa Stævningen eller den i § 394 omtalte skriftlige Angivelse meddele, hvad han agter at begære Tilladelse til at fremføre, samt de formentlig derfor talende Omstændigheder, og Retten bringer da Spørgsmaalet om Tilladelsens Meddelelse til Afgørelse i det første eller, om fornødent, et senere berammet Retsmøde, efter at Parterne have udtalt sig.

Vil en Part uden at have iagttaget den anførte Fremgangsmaade søge at opnaa bemeldte Tilladelse, maa han snarest muligt til Retten indgive et skriftligt, begrundet Andragende, der tillige maa indeholde Oplysning om Grunden til, at Andragendet ikke er fremkommet tidligere. Finder Retten tilstrækkelig Undskyldning herfor, ansættes et Retsmøde, saafremt dette kan finde Sted inden Domsforhandlingen, og Andrageren har da med et af Retten fastsat Varsel at give Modparten Meddelelse om dette Retsmøde og dets Genstand. Udebliver Andrageren, bortfalder hans Andragende; udebliver Modparten, anses de i Andragendet paaberaabte Grunde for beviste.

Meddeler Retten Tilladelsen, tilstaas der paa Begæring enhver af Parterne den fornødne Tid til at varetage sit Tarv i den Anledning, ligesom en berammet Domsforhandling, om fornødent, udsættes. Saafremt en begært Skriftveksling skønnes at være nødvendig, fastsætter Retten Frister for Processkrifternes Meddelelse og berammer et nyt Retsmøde, hvorhos de i §§ 338, 339 og 340 givne Regler komme til Anvendelse.

Fremkomme ny Paastande eller Anbringender først under Domsforhandlingen, og finder Retten i Overensstemmelse med de foranstaaende Grundsætninger, at deres Fremførelse bør tilstedes, bestemmer den det fornødne i Lighed med de i § 357 givne Regler.

§ 397.

Ny Beviser kunne fremføres for Højesteret med Modpartens Samtykke, eller naar der samtidig med Forkyndelsen af Stævningen eller Fremlæggelsen af den i § 394 omtalte skriftlige Angivelse er givet Modparten skriftlig Meddelelse om, af hvilken Art de ny Beviser ere, og hvad derved forventes bevist. Foreligger der tilstrækkelig Undskyldning for, at den nævnte Meddelelse ikke er given som anført, kan Retten tilstede, at den fremkommer paa et senere Trin af Sagen, i hvilken Henseende tilsvarende Regler til de i § 396 givne komme til Anvendelse. Modparten kan i øvrigt frafalde den omhandlede Meddelelse.

§ 398.

Naar Omstændighederne tale derfor, kan Højesteret tillade, at enkelte Punkter eller Dele af Sagen, som ikke have foreligget for eller ikke ere paakendte af Landsretten, indbringes for Højesteret. Med Hensyn til Opnaaelsen af saadan Tilladelse komme tilsvarende Regler til de i § 396 givne til Anvendelse.

§ 399.

I det første Retsmøde har Retten, for saa vidt den ikke anser det for hensigtsmæssigt at udsætte Afgørelsen til et senere Møde, efter Begæring, og efter at der i Retsmødet har været givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, at træffe

Nr. 53. 26de Marts. Bestemmelse om Afhørelse af ny eller gentagen Afhørelse af tidligere førte Vidner, jvf. §§ 162 og 163, Syns- eller Skønsmænd, jvf. § 193, eller Afhørelse af Parterne efter § 293, om en slig Afhøring skal finde Sted, inden Bestemmelse tages om Vidners Afhøring, jvf. § 343, om det skal paalægges Modparten eller Trediemand at fremkomme med Dokumenter m. m. Deslige Bestemmelser kunne ogsaa senere træffes af Retten i eller udenfor et Retsmøde, og hvis det, naar Begæring om at erholde en saadan Bestemmelse fremkommer, findes hensigtsmæssigt, kan Retten kræve Modpartens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet.

Parterne kunne ikke fordre nogen foreløbig eller særskilt forudgaaende Bestemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 400.

Skal Vidneførsel o. desl. finde Sted, kan Retten, hvor det findes at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning, bestemme, at Afhørelsen skal foretages under Domsforhandlingen, jvf. med Hensyn til Parter § 293, 6te Stykke.

I andre Tilfælde foregaar Vidneførsel og Afhørelse af Parter ved Underretten paa Vidnets eller Partens Hjemsted og Syns- eller Skønsforretninger ved den i § 345 nævnte Underret. Ved saadan Bevisoptagelse finde Reglerne i § 344, 2det og 3die Stykke, og §§ 347—49 tilsvarende Anvendelse.

§ 401.

Skulle Vidner o. desl. i Henhold til en af Højesteret i Medfør af § 399 truffen Bestemmelse føres for den dømmende Ret, skal der mindst 3 Dage forud gives Modparten Meddelelse om deres Navn, Stilling og Bopæl samt om, hvad der ved dem agtes bevist, for saa vidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab herom.

Reglerne i §§ 348—349 og § 361 finde tilsvarende Anvendelse. Udmeldelse af ny Syns- eller Skønsmænd sker, naar Mændene skulle møde for Højesteret, ved Rettens Formand.

De ny Dokumenter, som en Part vil paaberaabe sig, skulle mindst 14 Dage før Domsforhandlingen afgives til Modparten enten i Original eller i Genpart, og i sidste Fald skal Originalen samtidig henlægges til Eftersyn for Modparten paa Rettens Kontor.

Beviser, med Hensyn til hvilke de foranstaaende Regler ikke ere iagttagne, skulle efter Paastand lades ude af Betragtning, medmindre Retten tilsteder deres Benyttelse i Overensstemmelse med de i § 357 givne Regler.

§ 402.

Om processuelle Meddelelser gælde de i § 341 givne Regler.

Om Udsættelse af Domsforhandlingen komme de i § 353 foreskrevne Regler til Anvendelse.

Afgørelser, som blive at træffe af Højesteret inden Domsforhandlingen, kunne i det Omfang, Retten bestemmer, træffes af et Udvalg, bestaaende af 3 af Rettens Medlemmer. Udvalgets Sammensætning bestemmes af Formanden efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 403.

Ved Domsforhandlingen skulle Formalitetsindsigelser mod Ankesagen behandles før selve denne og særskilt paakendes, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller

nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten. Bestemmelsen i § 334, 3die Stykke, gælder ogsaa ved Højesteret. Nr. 53. 26de Marts.

Domsforhandlingen indledes ved, at Appellanten fremstaar og lader Ankestævningen og den paaankede Afgørelse oplæse. Forhandlingernes Gang foregaar efter den hidtil brugte Ordning. Dog kan Retten vedtage eller tilstede Afvigelser, som findes formaalstjenlige. I øvrigt gælde de i §§ 355, 358 og 362 fastsatte Regler med de Lempelser, Retten i de enkelte Sager bestemmer.

§ 404.

Paastand om den indankede Afgørelses Forandring eller Ophævelse eller om Sagens Hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har udtaget Ankestævningen, men ogsaa af Modparten, jvf. §§ 394 ff.

Klager over Behandlingen ved Landsretten, som efter Sagens Stilling ved Højesteret ere uden nogen reel Betydning for vedkommende Part, kunne af Højesteret lades ude af Betragtning.

§ 405.

Naar Sagens Forhandling er afsluttet, afsiges Dom snarest muligt. Domsforhandling i en ny Sag maa ikke finde Sted, forinden Dommen i den optagne Sag er vedtagen.

§ 406.

Naar skriftlig Behandling finder Sted paa Grund af Sagens Beskaffenhed, jvf. § 394, forhandles Sagen ved skriftlige Indlæg, ikke over to fra hver Side, som veksles mellem Parterne og afgives til Retten i Forbindelse med Sagens Dokumenter inden de Frister, som Formanden bestemmer.

Har Bevisførelse fundet Sted, kan enhver af Parterne i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

Udgaar en Sag til skriftlig Behandling paa Grund af Indstævntes Udeblivelse, har Appellanten inden en fastsat Frist at aflevere et skriftligt Indlæg tilligemed Sagens Dokumenter, derunder fuldstændig Beskrivelse af det for Landsretten passerede. Oplyses det, inden Sagen er paakendt, at Indstævntes Udeblivelse ikke kan lægges ham til Last som en Forsømmelse, kan Højesteret reassumere Sagen.

Mundtlig Domsforhandling finder ikke Sted i disse Sager.

Ere Vidner indkaldte for Højesteret, jvf. § 400, og de have givet Møde, kan Højesteret bestemme, at de, inden Sagen udgaar til skriftlig Behandling, skulle afhøres, efterat Appellanten har fremstillet Sagens Omstændigheder. I øvrigt ske Vidners Førelse, Syns- eller Skønsforretningers Optagelse og Parters Afhøring for Underret, jvf. § 400, medmindre Højesteret bestemmer, at den skal ske for et af Rettens Medlemmer.

Ved skriftlig Behandling finde i øvrigt de almindelige Regler om Højesteretsproceduren Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 407.

Naar Højesterets Dom gaar ud paa Hjemvisning, kan enhver af Parterne henvende sig til den Underret, der har ledet Sagens Forberedelse for Landsretten med en Udskrift af Dommen og begære et Retsmøde berammet, hvortil han da har at indkalde Modparten med et af vedkommmende Underretsdommer fastsat Varsel. Sagen fremmes derefter i Overensstemmelse med de almindelige Regler.

Nr. 53.
26de
Marts.

Kapitel 36.

Kære til Højesteret.

§ 408.

Overfor Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret, som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i § 385, kan, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, overfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til Højesteret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Overfor Domme kan Kæremaal kun rejses i det i § 220 nævnte Tilfælde.

Er en Beslutning bleven paakendt af Højesteret ifølge Kæremaal, kan den ikke senere paaankes, og saa længe Kære over en Beslutning er svævende, kan denne ikke paaankes.

§ 409.

Kære iværksættes ved til den Landsret, hvis Handling eller Afgørelse man vil paakære, at indgive en skriftlig Fremstilling af Kæregrunden og den Paastand, som i den Anledning gøres. Af Fremstillingen skal Genpart meddeles Modparten. Vidner Syns- og Skønsmænd, der have mødt under Domsforhandling, kunne fremsætte deres Kære mundtlig til Retsbogen.

Kæremaalet kan støttes paa ny faktiske Anbringender og Beviser.

§ 410.

For saa vidt Landsretten ikke i Medfør af § 168, § 198 eller § 213 forandrer sin Afgørelse, indsender den inden Udløbet af en Uge Kæreskriftet eller Udskrift af Retsbogen samt af den paaklagede Kendelse og øvrige fornødne Aktstykker til Højesteret, hvorhos Retten kan vedføje sin egen Erklæring. Om den stedfundne Indsendelse gives der straks begge Parter Meddelelse.

§ 411.

I Løbet af en Uge fra denne Meddelelse have begge Parter Adgang til at indsende skriftlige Udtalelser til Højesteret. Senere indsendte Udtalelser ere ikke udelukkede fra at tages i Betragtning, naar de indkomme, inden Afgørelse har fundet Sted. I øvrigt kan Højesteret efter sit Skøn af egen Drift indhente Oplysninger eller Erklæringer fra Landsretten eller Parterne.

§ 412.

Paa det indkomne skriftlige Grundlag træffer Højesteret snarest muligt Afgørelse ved Kendelse. Naar særlige Grunde tale derfor, kan Højesteret dog af egen Drift eller efter en Parts Begæring anordne mundtlig Forhandling og til den Hensigt opfordre Parterne til at give Møde. Udebliver i saa Fald den, der kærer, afvises Kæremaalet, hvorimod Modpartens Udeblivelse ikke har nogen særlig Virkning.

Kæremaal kunne forhandles for og afgøres af et saadant Udvalg, som bestemt i § 402.

§ 413.

Hvor denne Lov ikke bestemmer andet, er Kærefristen 2 Uger, efter at Afgørelsen er truffen. Justitsministeren kan, naar Omstændighederne tale derfor, senere

dog ikke efter 6 Maaneders Forløb, tillade, at Kæreskrift indgives inden 2 Uger efter Tilladelsens Meddelelse. Nr. 53. 26de Marts.

Kære til Højesteret har ikke opsættende Virkning, hvor det ikke særlig er fastsat i denne Lov. Dog kan saavel Landsretten som Højesteret anordne saadan Opsættelse.

Adgang til Kære fortabes, naar en til den given Udsættelse ikke benyttes.

Kapitel 37.

Ny Foretagelse ved Højesteret.

§ 414.

Højesteret kan paa Andragende undtagelsesvis tillade, at en ved denne Ret paadømt Sag paa ny foretages ved samme, naar der er tilvejebragt en meget stor Sandsynlighed for, at en af Højesteret paadømt Sag uden Andragerens Fejl har foreligget urigtig oplyst, og for, at der nu haves Oplysninger, som ville medføre et væsentlig forskelligt Resultat, samt naar samtlige Omstændigheder i høj Grad tale for Bevilgelsen af Andragendet, derunder ogsaa at det maa anses for givet, at Andrageren kun ad denne Vej vil kunne undgaa eller oprette et for ham indgribende Tab.

Under tilsvarende Betingelser kan Højesteret tillade Paaanke af en ellers upaaankelig Landsrets- eller Underretsdom.

Samtidig med at Tilladelsen gives, saavel som paa ethvert senere Trin, kan Højesteret eller den Ret, der behandler Sagen, paa Begæring bestemme, at den afsagte Doms Virkninger skulle stilles i Bero, ganske eller til Dels, mod eller uden Sikkerhedsstillelse.

Paa Adgang til den i nærværende Paragraf omhandlede Retshjælp kan der ikke gives Afkald.

§ 415.

Højesteret bestemmer i hvert enkelt Tilfælde, hvorledes de fornævnte Andragender skulle behandles, samt hvorledes den forinden Andragendets Afgørelse fornødne Bevisførelse skal foregaa, og fastsætter de Lempelser i de almindelige Procesregler, der maatte findes nødvendige eller hensigtsmæssige ved Sagens fornyede Foretagelse.

Findes Forudsætningerne for ny Foretagelse eller ekstraordinær Anke ikke at foreligge, afviser Retten Sagen.

Kapitel 38.

Behandling af Sager, der i Medfør af Kapitel 20 henhøre under Underret, og Retsmidler mod Underrettens Afgørelser.

§ 416.

Sagen indledes med Stævning. Naar Sagen hører til de i § 216 Nr. 1 og 4 nævnte, og dens Værdi er under 50 Kr., eller Sagsøgeren er ubemidlet, har Retten paa Begæring at affatte Stævning og om fornødent at forsyne den med Indkaldelse til Møde for Forligskommissionen. Det samme gælder i de i § 216 Nr. 8 nævnte Sager.

Nr. 53. 26de Marts.

I Stævningen skulle begge Parter være betegnede med Navn og Stilling og deres Bopæl eller Opholdssted være angivet, hvorhos den skal indeholde Sagsøgerens Paastand og en kort Fremstilling af de Kendsgerninger, hvorpaa den støttes. Stævningen skal derhos angive de Dokumenter, Sagsøgeren vil benytte, samt opfordre Sagsøgte til at møde paa Sagens første Tægtedag og svare i Sagen samt til at medtage de Dokumenter, han vil paaberaabe sig.

Parterne kunne dog, naar de efter Overenskomst begge møde for Retten, og Sagen er anmeldt for denne senest Dagen før Retsmødet, uden Stævning begære Sagen foretagen.

§ 417.

Naar Stævning benyttes, indgives den til Retten, der forsyner den med en Paategning, hvorved Sagen berammes til Foretagelse i et angivet Retsmøde. Stævningen tilbageleveres Sagsøgeren til videre Foranstaltning.

§ 418.

Har Sagsøgte Bopæl i Underretskredsen, skal Stævningen forkyndes ham med en Uges Varsel. Bor Sagsøgte udenfor Underretskredsen, er Varslet 14 Dage, medmindre han har Bopæl paa Færøerne, Island, Grønland, de vestindiske Øer eller i Udlandet, i hvilket Tilfælde, saavel som naar det ikke vides, hvor Sagsøgtes Bopæl er, Varslet bestemmes af Dommeren.

I øvrigt ere de i § 330, 2det, 3die og 4de Stykke, indeholdte Bestemmelser anvendelige.

§ 419.

Dommeren kan, naar som helst han inden Sagens Optagelse finder Grund dertil, mægle Forlig mellem Parterne. Kommer Forlig i Stand, tilføres det Retsbogen.

§ 420.

Efter at Sagsøgeren i de Sager, i hvilke Forlig skal prøves ved Forligskommissionen, har fremlagt Indkaldelse til Kommissionen samt Bevis for, at Forlig har været forsøgt, udvikle Parterne mundtlig deres Sag for Dommeren uden videre Forberedelse ved Skrift. Sagsøgeren fremlægger den behørigt forkyndte Stævning og fremstiller Sagen fra sin Side, hvorpaa Sagsøgte har at erklære sig.

Under Sagens Forhandling bør Dommeren ikke blot søge at fremkalde tydelige og sandfærdige Forklaringer fra Parternes Side om Sagens Sammenhæng, men han har ogsaa, for saa vidt Parterne ikke møde ved Sagførere, at vejlede dem med Hensyn til, hvad de bør foretage til Oplysning af Sagen og i øvrigt til Varetagelse af deres Tarv under denne.

De fra begge Sider nedlagte Paastande skulle ved Forhandlingens Slutning indføres fuldstændigt i Retsbogen, medmindre de i særskilt skriftlig Affattelse fremlægges til denne. For saa vidt saadant efter Omstændighederne maatte anses fornødent, kan Dommeren foranledige saadan skriftlig Affattelse af Paastanden og dertil tilstaa Udsættelse.

Endvidere skulle Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng i det Omfang, som af Dommeren skønnes hensigtsmæssigt, tilføres Retsbogen, dog ikke ordret, men efter deres væsentlige Indhold. Det tilførte oplæses og vedkendes.

§ 421.

Dommeren bestemmer, om Formalitetsindsigelser skulle forhandles og paakendes særskilt eller i Forbindelse med Realiteten.

Parterne maa derfor altid være beredte paa at forhandle Realiteten i det første Retsmøde. Nr. 53. 26de Marts.

§ 422.

Paastande kunne forandres, indtil den i § 420 omhandlede Tilførsel eller Fremlæggelse til Retsbogen af dem er sket, men efter den Tid, for saa vidt Forandringen gaar ud paa andet end en Frafalden eller Indskrænkning, kun med Rettens Tilladelse.

Finder Retten, at det ikke kan forlanges af Sagsøgte, at han straks skal svare paa en forandret Paastand, udsættes Sagen.

Sagsøgte kan fremsætte Modfordringer efter de almindelige Regler (§§ 222 og 271).

§ 423.

Dokumenter maa, hvad enten de paaberaabes i Stævningen eller ikke, fremlægges i Retsmødet; dog kan Retten, for saa vidt det findes, at der ikke har været tilstrækkelig Tid eller Anledning for Sagsøgte til at fremskaffe et Dokument, eller at det fra Modpartens Side fremkomne giver vedkommende Part Anledning til at fremkomme med yderligere Dokumenter, eller at det dog er undskyldeligt, at vedkommende Part ikke har medbragt Dokumentet, udsætte Sagen herefter.

Til at gøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter bør der i Reglen gives Modparten den fornødne Tid i selve Retsmødet.

Finder Retten, at dette sidste efter Omstændighederne og navnlig Dokumentets Beskaffenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sagen udsættes. Den, mod hvem Dokumentet fremlægges, maa, dersom det ikke med Producentens Samtykke kan udlaanes ham, forsynes med en Genpart af samme, og der maa gives ham Adgang til paa Dommerens eller Rettens Kontor at undersøge Dokumentet.

§ 424.

Saafremt ingen af Parterne begærer at føre yderligere Bevis, eller saadan ikke skønnes at kunne føre til Oplysning af Omstændigheder, der ere af Betydning for Sagen, skal Dommeren, efter at Paastandene i Overensstemmelse med § 420, 3die Stykke, ere nedlagte, give Parterne Lejlighed til en mundtlig Domsforhandling.

Findes det derimod, at Sagens tilbørlige Oplysning udkræver yderligere Bevisførelse, navnlig ved Vidner eller Syn og Skøn, udsættes Sagen efter vedkommende Parts Paastand, for at Bevisførelsen kan finde Sted. Herved iagttages Reglerne i §§ 342—50, dog saaledes, at det staar Dommeren frit for at bestemme, at Vidner, Syns- eller Skønsmænd og Parter, som skulle møde for den paagældende Underret, først skulle afhøres i det Retsmøde, hvor Domsforhandlingen foregaar, og at Afhøringen, dersom nogen af Parterne begærer det, for hans Vedkommende sker ved Dommeren. Naar Bevisførelsen er til Ende, finder Domsforhandling Sted.

Dom afsiges snarest muligt efter Domsforhandlingen.

§ 425.

Hvor de i de foregaaende Paragraffer givne Bestemmelser ikke indeholde afvigende Forskrifter, blive de i Kapitel 31—34 om Sagers Behandling for Landsret givne Regler at følge med de Lempelser, som flyde af Forholdets Natur.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 426.

Domme, afsagte af en Underret, herunder ogsaa Domme, afsagte i Henhold til §§ 331—333, kunne med den i § 220 nævnte Undtagelse overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne indankes for den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for saa vidt Anke ikke særlig er udelukket. De i §§ 385, 2det Stykke, 386 og 387 givne Regler finde tilsvarende Anvendelse paa Underretssager.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag kan ikke yderligere paaankes. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, overensstemmende med Reglerne i Kapitel 35, naar den skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden saadan Frist, som bestemmes i § 388.

Kære af Parterne til Højesteret overensstemmende med Kapitel 36 kan ligeledes kun iværksættes med Tilladelse af Justitsministeren. Andragende herom kan dog kun bevilges indtil 6 Maaneder efter, at den paagældende Afgørelse er truffen.

§ 427.

Med Hensyn til Tiden for Ankens Iværksættelse gælde de i § 388 givne Regler, dog at Ankefristen kun er 4 Uger.

§ 428.

Inden Ankefristens Udløb skal Appellanten indlevere Ankestævning paa Landsrettens Kontor overensstemmende med de i § 329 fastsatte Regler. Begæres Sagen berammet til et overdrevent fjernt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Formand Spørgsmaalet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den eller de Paastande, der agtes nedlagte.

Om Varslet gælde de i § 330 fastsatte Regler.

§ 429.

Naar Indstævnte udebliver uden at have givet Tilsvar eller ved Domsforhandlingen, finde de i §§ 392 og 406, 3die—5te Stykke, indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

Fremdeles gælde §§ 398 og 403, 1ste Punktum, ogsaa ved Anke til Landsret, hvorhos §§ 404 og 407 finde tilsvarende Anvendelse. Hjemvisning kan dog ikke finde Sted, fordi Underretsdommeren ikke behørigt har vejledet Parten.

§ 430.

Paastande, der ligge udenfor de ved Underretten fremsatte, kunne ikke uden Modpartens Samtykke nedlægges, medmindre Retten tillader det, fordi det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne. Ønskes en saadan Tilladelse opnaaet, følges tilsvarende Regler til de i § 396 angivne.

§ 431.

Parterne ere berettigede til at fremføre ny Beviser, naar det i Stævningen eller et andet Processkrift eller i et forudgaaende Retsmøde er meddelt Modparten, af hvilken Art det ny Bevis er, og hvad derved forventes bevist.

Med Hensyn til Bevisoptagelsen forholdes efter Bestemmelserne i §§ 399—401, dog at de i § 399 omhandlede Beslutninger i Reglen først blive at træffe i det Retsmøde, i hvilket Skriftvekslingen afsluttes. Nr. 53. 26de Marts.

Vil nogen af Parterne fremsætte ny Anbringender, maa disse anføres i hans Processkrifter overensstemmende med Reglerne i §§ 328 ff. Efter Skriftvekslingens Slutning kunne ny Anbringender uden Modpartens Samtykke kun fremføres med Rettens Tilladelse, i hvilken Henseende Reglerne i §§ 339 og 357 finde tilsvarende Anvendelse.

For Ankesagens Behandling gælde i øvrigt de for Procesmaaden ved Landsret fastsatte Bestemmelser, dog at Skriftvekslingen foregaar for selve Landsretten, der ogsaa i øvrigt leder Sagens Forberedelse til Domsbehandling.

§ 432.

Underrettens Afgørelser, derunder ogsaa Afgørelser af en Underret, der leder Forberedelsen af en Landsretssag i 1ste Instans, kunne paakæres til Landsret i de samme Tilfælde, i hvilke Landsrettens Afgørelser kunne paakæres til Højesteret.

Fremgangsmaaden er med de af Forholdets Natur flydende Lempelser den samme, som benyttes ved Kære over Landsrettens Afgørelser; dog kan Kæremaalet her altid fremsættes mundtlig til Retsbogen. Ogsaa § 413 finder her Anvendelse med fornødne Lempelser.

Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære kan ikke indbringes for Højesteret.

Kapitel 39.

Behandlingen af Sager, der paakendes ved Sø- og Handelsretten.

§ 433.

Sager, der i Medfør af denne Lovs §§ 215—16 vilde høre under Landsretterne, behandles for Sø- og Handelsretten i Overensstemmelse med de for Landsretterne givne Regler, dog at Sagernes Forberedelse til mundtlig Domsforhandling foregaar ved Sø- og Handelsretten selv, jvf. § 9. Paaanke og Kære iværksættes til Højesteret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 35 og 36.

Sager, der ifølge de nævnte Paragraffer vilde høre under Underretterne, behandles efter de for Underretterne givne Regler. Anke og Kære i disse Sager sker til Østre Landsret efter de i Kapitel 38 givne Regler.

Kapitel 40.

Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve.

§ 434.

Sagsøgeren kan anvende den i dette Kapitel omhandlede hurtige Retsforfølgning:

1) I Sager, der anlægges til Indfrielse af Gældsbreve, naar Skyldneren enten i selve Gældsbrevet eller ved senere Paategning paa samme har underkastet sig saadan Forfølgning.

Nr. 53. 26de Marts.

2) I Vekselsager, hvorved forstaas Sager, som anlægges mod Trassenter, Endossenter eller Acceptanter af trasserede Veksler eller mod Udstedere og Endossenter af egne Veksler til Vekslens Betaling eller for at gøre Vekselregres gældende, Sager, som anlægges mod Trassenter og Endossenter af Veksler paa Grund af manglende Accept, til Betaling af Vekselsummen eller det ikke accepterede Beløb (Vekselloven's § 29) eller mod Trassenter og Endossenter samt Acceptanter paa Grund af manglende eller ikke betryggende Accept, til Stillelse af Sikkerhed (Vekselloven's §§ 25, 26 og 30), Sager, som anlægges mod dem, der have tegnet Borgen (Aval) for en vekselforpligtet Person, til Vekselforpligtelsens Opfyldelse.

3) I Sager, hvorunder Regreskrav efter en Check indtales.

§ 435.

Under Sagen kan det ikke tillades Sagsøgte at fremsætte andre Indsigelser i Realiteten end, at han ikke ved Underskriftens Meddelelse var mægtig og myndig til saaledes at forbinde sig, eller at Underskriften er falsk, eller at der i Dokumentets Indhold er foregaaet en Forfalskning, efter at Underskriften er meddelt.

I Vekselsager kan Sagsøgte endvidere fremsætte de Indvendinger, som angaa selve Vekslens Indretning og Indhold eller den til Vekselfordringens Vedligeholdelse fornødne Omgang eller andre i Vekselloven foreskrevne Betingelser for at kunne gøre Vekselretten gældende. Tilsvarende Regler gælde om de i § 434 Nr. 3 nævnte Sager.

I de i § 434 Nr. 1 nævnte Sager kan Sagsøgte derhos, for saa vidt Søgsmaalet foruden paa selve Gældsbrevet støttes paa Transport eller andet udenfor Gældsbrevet liggende Grundlag, fremsætte enhver Indsigelse herimod, ligesom han i disse Sager overhovedet kan fremkomme med enhver Indsigelse, med Hensyn til hvilken Bevisbyrden ikke paahviler ham, eller til hvis Godtgørelse han ikke behøver andre Bevismidler end Dokumenter, som haves til Stede.

Alle andre Indsigelser i Realiteten ere udelukkede fra at komme i Betragtning, naar Parterne ikke ere enige om at ønske dem paakendte; men det forbeholdes Sagsøgte i Anledning af slige Indsigelser, naar han i sit Tilsvar har opgivet eller i det mindste forbeholdt dem, at anlægge et selvstændigt Erstatningssøgsmaal mod Sagsøgeren.

Dette Erstatningssøgsmaal behandles i alle Henseender efter de almindelige Regler.

§ 436.

Imod de i § 434 Nr. 2 og 3 omhandlede Fordringer kunne Modfordringer kun gøres gældende, naar disse ere støttede paa, at der ved Forsømmelse med at give den i Vekselloven's §§ 20, 30, 42, 45 og 75 omhandlede Underretning er forvoldt Sagsøgte Skade, og imod de i § 434 Nr. 1 omhandlede kun, for saa vidt Modfordringen selv gaar ind under samme Bestemmelse, eller den indrømmes.

§ 437.

Sager, i hvilke den heromhandlede Retsforfølgning anvendes, behandles uden Hensyn til Genstandens Værdi ved Underret efter de ovenfor i Kapitel 38 givne Regler, hvorved dog bliver at bemærke, at Dommeren er pligtig at drage særlig Omsorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed.

§ 438

Naar Sager af heromhandlede Beskaffenhed indankes for Landsret, er det en Selvfølge, at Proceduren for denne ikke kan omfatte andet end det, som i Henhold til ovenstaaende Regler kunde gøres gældende for Underret.

Kapitel 41.

Ægteskabssager samt Sager, hvorunder Arvinger søge sig en bortebleven Persons Formue tilkendt.

§ 439.

Sager angaaende et Ægteskabs Ugyldighed eller Opløsning blive at behandle efter de almindelige for Underretsproceduren gældende Regler med de nedenfor givne nærmere Bestemmelser ved Underretten for det Sted, hvor Sagsøgte har Bopæl eller Opholdssted, eller, dersom Sagsøgte har forladt Landet, eller det ikke vides, hvor Sagsøgte er, for det Sted, hvor denne sidst havde Bopæl eller Opholdssted her i Riget.

§ 440.

Dersom Sagsøgte ikke under Sagen giver Møde ved antagen Sagfører, har Sagsøgeren at andrage paa, at der af Retten maa blive beskikket Sagsøgte en Forsvarer. Forsømmes dette, afvises Sagen.

Salæret til den for Sagsøgte beskikkede Forsvarer paalægges det offentlige, hvor det ikke paalægges Sagsøgeren som tabende Part at udrede det.

§ 441.

Retten kan uden Hensyn til, om Modparten begærer det, paalægge Sagsøgeren at fremstille sig til Afhørelse (jvf. § 293), for Retten, jvf. § 424, og der under Ed at besvare de Spørgsmaal angaaende Sagens Genstand, som Retten maatte gøre. Ugrundet Undladelse heraf eller Vægring herved har til Følge, at Sagen afvises.

§ 442.

Ligeledes kan Retten, hvis Sagsøgte bor eller opholder sig i Riget, paalægge denne at fremstille sig til Afhørelse (jvf. § 293), for Retten, jvf. § 424, og der under Ed besvare de Spørgsmaal angaaende Sagens Genstand, som gøres af Retten. Ugrundet Undladelse af at møde eller Vægring ved at svare medfører dog kun Virkning efter § 443, 2det Punktum.

§ 443.

Indrømmende Proceserklæringer fra Sagsøgtes Side have ikke Virkning som bindende Grundlag for Stridsspørgsmaalets Indhold og Omfang, men der kan alene tillægges dem Betydning som Bevismidler. Ligeledes kan Sagsøgtes Udeblivelse, Tavshed eller ubestemte Erklæringer i de i § 296 omhandlede Tilfælde kun tages i Betragtning som Bevisdata imod paagældende.

§ 444.

Parts Ed finder, bortset fra de i §§ 441 og 442 omhandlede Tilfælde, ikke Anvendelse i Ægteskabssager.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 445.

Justitsministeren kan under Iagttagelse af Reglerne i Kapitel 33 som Intervenient paa det offentliges Vegne indtræde i en Ægteskabssag for at forhindre, at Skilsmissedom eller Dom, hvorved et Ægteskab erklæres ugyldigt, urettelig tilsniges; han kan ligeledes, uden at være indtraadt i Sagen i første Instans, i det anførte Øjemed paa det offentliges Vegne paaanke en saadan Dom.

§ 446.

Offentlig Gengivelse af Forhandlingerne i Retsmøder i Ægteskabssager, derunder dog ikke indbefattet selve Dommen, kan Retten ved Kendelse forbyde, naar nogen af Parterne fremsætter Ønske derom. Overtrædelse af saadant Forbud straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

§ 447.

I Sager, hvorunder en bortebleven Persons Arvinger ifølge Forordningen af 11. September 1839 søge sig hans Formue tilkendt enten til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, have Sagsøgerne i Overensstemmelse med Grundsætningen i § 440 at drage Omsorg for, at et Forsvar for den borteblevne beskikkes, i Landsretssager af Rettens Formand, i Underretssager af vedkommende Dommer, ligesom de ere pligtige efter Rettens Paalæg at fremstille sig, jvf. § 293, for at afgive edelig Forklaring angaaende de Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgørelse beror.

Kapitel 42.

Fremgangsmaaden, naar nogen skal umyndiggøres, eller Enke skal sættes under fast Lavværgemaal.

§ 448.

Begæring om Umyndiggørelse kan fremsættes af paagældendes Ægtefælle, Slægtninge i op- eller nedstigende Linie eller første Sidelinie, Værge, Kurator eller Lavværge.

Derhos bør i alle Tilfælde Øvrigheden andrage paa nogens Umyndiggørelse, naar dette efter de Oplysninger, som enten fra vedkommende selv, hans Slægt eller Venner eller paa anden Maade ere komne Øvrigheden i Hænde, maa anses for rigtigt.

Endelig kan enhver selv andrage paa at blive umyndiggjort.

§ 449.

Begæring om Umyndiggørelse indleveres skriftlig til Underretten paa det Sted, hvor den paagældende, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmaal, bor eller opholder sig; har han ikke bekendt Bopæl eller Opholdssted, da til Underretten paa det Sted, hvor hans sidste bekendte Bopæl eller Opholdssted er beliggende.

Skriftlige Beviser for de Omstændigheder, ved hvilke Umyndiggørelsen skal begrundes, skulle saa vidt muligt ledsage Andragendet. Skønnes yderligere Oplysninger fornødne, kan Underretsdommeren gøre vedkommende opmærksom herpaa og opfordre ham til at tilvejebringe dem, ligesom Underretsdommeren kan indkalde den, der søges umyndiggjort, til at møde for sig.

§ 450.

Er Begæringen udgaaet fra den, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmaal, eller indvender han ikke noget derimod, efter at han af Underretsdommeren er opfordret til at møde og erklære sig derom, tilfalder det Underretsdommeren ifølge de foreliggende Oplysninger at afgøre, om der er tilstrækkelig Grund til Umyndiggørelse, og i bekræftende Fald har han da at afgive endeligt Umyndiggørelsesdekret, som ikke kan paakæres.

I alle andre Tilfælde har Underretsdommeren at indsende Andragendet og de samme ledsagende Beviser i Forbindelse med saadan skriftlig Erklæring, hvortil han maatte finde Grund, til den Landsret, under hvilken han staar.

Dersom Umyndiggørelsesgrunden findes at være sandsynliggjort ved de fremlagte Beviser, og der kan antages at være Fare forbunden med Opsættelse, kan Underretsdommeren uden Hensyn til Indsendelsen til Landsretten afgive et foreløbigt Umyndiggørelsesdekret, der, da det straks træder i Kraft, bliver at tinglæse og at kundgøre i Statstidenden eller ved Kirkestævne med de Retsvirkninger, som Plakat af 10. April 1841 bestemmer. Samtidig med Dekretets Afgivelse beskikker Underretsdommeren en foreløbig Værge.

§ 451.

Landsrettens Formand beskikker en Sagfører til at varetage dens Tarv, som søges umyndiggjort, hvis ikke en Sagfører anmelder sig som antagen af denne, og berammer derefter mundtlig Forhandling af Sagen i et Retsmøde, til hvilket begge Parter indkaldes ved Foranstaltning af Landsrettens Formand og med et af ham bestemt Varsel.

§ 452.

Efter at Parterne have ytret sig, afgør Retten paa Grundlag af de foreliggende skriftlige Beviser og Erklæringer, om endeligt Umyndiggørelsesdekret skal afgives, eller om Begæringen herom skal nægtes.

§ 453.

Udebliver den, der andrager paa nogens Umyndiggørelse, i noget af de i §§ 451 og 452 omhandlede Møder, afvises Sagen, dersom ikke Retten i Omstændighederne finder Grund til at udsætte den.

§ 454.

Med Hensyn til Paalæg af Omkostningerne ved heromhandlede Fremgangsmaade, derunder indbefattet Salær til den ifølge § 451 beskikkede Sagfører, komme Reglerne i Kapitel 29 til Anvendelse, saaledes at den, der umyndiggøres, betragtes som tabende.

§ 455.

Den ovenangivne Fremgangsmaade bliver ogsaa at anvende, naar der af andre fremsættes Begæring om, at Enke maa sættes under fast Lavværgemaal.

Naar en Enke selv begærer at blive sat under fast Lavværgemaal, har Underretsdommeren uden videre Undersøgelse at tage Begæringen til Følge.

§ 456.

Naar endeligt Umyndiggørelsesdekret er afgivet, eller naar det er besluttet, at en Enke skal sættes under fast Værgemaal, paahviler det vedkommende Ret straks at

Nr. 53. 26de Marts.

give den til Værges eller Lavværges Udnævnelse kompetente Myndighed Underretning herom.

§ 457.

Naar enten Øvrigheden eller den Person, der er erklæret umyndig eller sat under fast Lavværgemaal, eller nogen af de i § 448, 1ste Stykke, angivne Personer for Landsretten tror at kunne oplyse, at der ikke længere er Grund til denne Foranstaltnings Vedbliven, har paagældende at indgive et Andragende til Landsretten i den Kreds, hvor den umyndiggjorte bor, om at maatte blive stedet til i et Retsmøde at begrunde eller lade begrunde en Begæring om Umyndiggørelsens Ophævelse. Er Sindssvaghed Umyndiggørelsesgrunden, kan der dog i Reglen ikke tages Hensyn til et af den umyndiggjorte eller af andre paa hans Vegne indgivet Andragende, medmindre det er ledsaget af Anbefaling fra en Embedslæge eller fra Overlægen paa den Helbredelsesanstalt, paa hvilken den umyndiggjorte maatte være anbragt.

Derefter har Landsretten at beramme et Retsmøde, om hvilket der meddeles den umyndiggjortes Værge betimelig Underretning; i Retsmødet høres de paagældende, og de fremførte Beviser overvejes, hvorefter Landsretten enten ophæver Umyndiggørelsesdekretet eller afslaar Begæringen herom.

I sidste Fald bæres Omkostningerne ved Forhandlingerne af den, der har rejst Sagen. Ophæves Dekretet, afholdes Omkostningerne af det offentlige.

§ 458.

De om Landsretsproceduren givne Forskrifter komme i øvrigt med de af det foregaaende følgende Lempelser til Anvendelse i disse Sager. Med Hensyn til offentlig Gengivelse af Forhandlingerne i saadanne Sager finde Bestemmelserne i § 446 tilsvarende Anvendelse.

Kapitel 43.

Fremgangsmaaden ved at erhverve Mortifikations- eller Ejendomsdom.

§ 459.

Sager, hvorunder Mortifikation paa Dokumenter søges, blive, for saa vidt angaar Gældsbreve, ved hvilke der er givet Pant i fast Ejendom, at anlægge ved Underretten paa det Sted, hvor den faste Ejendom er beliggende, og ellers ved Landsretten paa det Sted, hvor vedkommende Dokument er udstedt. Lade disse Regler sig ikke anvende, f. Eks. fordi Dokumentet er udstedt af en dansk Undersaat i Udlandet, skal Sagen anlægges i København.

Mortifikation af bortkomne Konnossementer søges paa det Sted, hvor Varerne skulle afleveres. Mortifikation af Oplagsbeviser og de i Lov om Oplagsbeviser m. m. i Københavns Frihavn af 30. Marts 1894 ommeldte Garantibeviser søges paa det Sted, hvor Oplagshuset er beliggende.

Sager, hvorunder Ejendomsdom søges, blive at anlægge ved Underretten paa det Sted, hvor Ejendommen er beliggende, eller, hvis Sagens Genstand er et Dokument, hvor Mortifikation af dette skulde søges efter Reglerne i denne Paragraf. Ejendomsdom paa et Skib eller en Skibspart søges i København.

§ 460.

Den, der søger Mortifikation paa et Dokument, har til den Ret, hvor Sagen efter § 459 skal føres, at indgive skriftlig Begæring om Indkaldelse af den eller dem, som maatte være Ihændehaver af Dokumentet eller anse sig berettiget til det.

§ 461.

Begæringen om Mortifikation paa et Dokument skal være ledsaget af Oplysninger, som gøre det antageligt, at den paagældende er berettiget til at erholde Mortifikation, og navnlig om Maaden, hvorpaa Dokumentet er frakommet ham, hvorhos det paagældende Dokument maa betegnes med en saadan Tydelighed, at det ikke kan forveksles med andre.

§ 462.

Retten afgør derpaa ved Kendelse i et Retsmøde, hvortil den, der søger Mortifikation, tilsiges, om offentlig Indkaldelse maa udstedes. Forinden Beslutning derom tages, kan Retten afæske den, der søger Mortifikation, yderligere mundtlig eller skriftlig Oplysning. Undlader han at efterkomme Opfordringen, eller befindes de af ham givne Oplysninger ufyldestgørende, kan Retten nægte at udstede Indkaldelsen.

§ 463.

Tilstedes offentlig Indkaldelse, udfærdiger Retten en saadan i Overensstemmelse med den indgivne Begæring, hvorefter den, der søger Mortifikation, har at iværksætte Indkaldelsens offentlige Bekendtgørelse ved Indrykkelse 3 Gange i Statstidenden samt i det af Justitsministeren hertil bestemte stedlige Blad.

Indkaldelsen skal indeholde den efter Omstændighederne fornødne og mulige Betegnelse af Dokumentet samt Opfordring til den eller dem, der maatte anse sig for berettigede til det, til at møde og fremkomme med deres Indsigelser mod dets Mortifikation paa en i Indkaldelsen angiven, af Retten nærmere bestemt Retsdag, som ikke maa falde tidligere end 12 Uger og ikke senere end 1 Aar efter Indkaldelsens tredie Indrykkelse i Statstidenden. Derhos maa Indkaldelsen indeholde en udtrykkelig Tilkendegivelse om, at den, der ikke møder og fremsætter Indsigelse, maa vente at se Dokumentet mortificeret.

§ 464.

Møder ingen og gør Indsigelse paa den i Indkaldelsen bestemte Retsdag, gives der, for saa vidt Retten ikke i den brugte Fremgangsmaade ser nogen Hindring derfor, Mortifikationsdom.

Møder nogen og fremsætter Indsigelse mod Mortifikation, bliver Spørgsmaalet, om denne kan gives eller ej, at afgøre ved Rettens Dom.

§ 465.

Mortifikationsdomme kunne kun paaankes, for saa vidt der under Sagen er fremsat Indsigelse mod Mortifikationen, eller paa Grund af Fejl eller Mangler ved den brugte Fremgangsmaade eller paa Grund af, at Tilfældet ikke egner sig til Mortifikation.

§ 466.

Det har sit Forblivende ved den gældende Rets Regler om, hvem der kan søge Mortifikation, og hvilke Dokumenter der kan mortificeres, saavel som angaaende Retsvirkningerne af Mortifikation.

Om Udlevering og Salg af Varer efter Konnossementer m. m. mod Sikkerhedsstillelse har det sit Forblivende ved Sølov af 1. April 1892 § 167, Lov om Oplagshuse af 23. Februar 1866 § 9 og Lov om Oplagsbeviser m. m. i Københavns Frihavn af 30. Marts 1894 § 15. Ligeledes gælde fremdeles Reglerne i Vekselloven af 7. Maj 1880 § 74.

Bestemmelserne i Forordning af 28. Marts 1845 § 17 berøres ikke af denne Lov; Sagen bliver at anlægge ved vedkommende Underret.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 467.

De ovenfor givne Regler om Fremgangsmaaden ved Mortifikationsdoms Erhvervelse komme med de af Forholdets Natur flydende Lempelser til Anvendelse, naar nogen vil søge Ejendomsdom efter foregaaende offentlig Indkaldelse.

Det har sit Forblivende ved den gældende Rets Regler om Adgangen til at søge saadan Ejendomsdom saavel som om Retsvirkningerne af den.

§ 468.

Om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutter, Brugsrettigheder og Grundbyrder har det sit Forblivende ved Reglerne i Lov Nr. 67 af 14. April 1905, dog at der i Stedet for den i bemeldte Lovs § 4 omhandlede Bevilling til Erhvervelse af Mortifikationsdom uden særlig Indstævning træder en af vedkommende Ret i Overensstemmelse med § 462 meddelt Tilladelse.

Tredie Afsnit.

Eksekution og Tvangsauktion.

Kapitel 44.

Almindelige Betingelser for Eksekution.

§ 469.

Eksekution kan ske paa Grundlag af:

1) Domme og Kendelser, afsagte af Domstole eller af andre Myndigheder, der efter Lovene ere beføjede til at afsige eksigible Kendelser.
2) Forlig, indgaaede for Forligskommissioner, Retter eller Overøvrigheder, for de sidstnævntes Vedkommende dog kun i saadanne Sager, hvor det ved Lovgivningen er paalagt dem at mægle Forlig, saavel som for Landvæsenskommissioner og andre Myndigheder, om hvilke Lovene bestemme, at de for dem afsluttede Forlig skulle kunne eksekveres.

   Forlig, der ere sluttede udenfor Forligskommissionen og godkendte i en saadan, kunne dog kun tjene til Grundlag for Eksekution, naar de ere forsynede med to med Stilling og Bopæl anførte Vidners Paategning om, at Forliget førend Skyldnerens Underskrift er lydelig oplæst for og vedtaget af ham, samt naar de Omkostninger, Skyldneren indgaar paa at betale, bortset fra de med Eksekutionen forbundne, ere anførte deri med en bestemt Sum.
3) Tinglæste Pantebreve, hvorved der for en bestemt angiven Pengesum gives Pant i fast Ejendom, naar de ere oprettede eller vedkendte for Notarius publicus eller for to Vitterlighedsvidner, og Forfaldstiden er indtraadt enten paa Grund af Opsigelse, eller fordi det Tidspunkt, der i Pantebrevet er fastsat som Betalingstermin, er kommet, eller, for saa vidt saadan Følge udtrykkelig er betinget i Pantebrevet, paa Grund af Udeblivelse med Renter. Udlæget, som kan ske ikke blot for Kapitalen eller Afdrag paa samme, men ogsaa særskilt for Renter, kan dog ikke udstrækkes til andet end Pantet.

4) Bodmeribreve efter Reglerne i Sølov 1. April 1892 § 185.
5) Forlig, indgaaede for, og Domme, afsagte af danske Konsuler i de i Lov om danske Konsulers Doms- og Øvrighedsmyndighed m. m. af 15. Februar 1895 nævnte Tilfælde.

Udpantning samt Udsættelses- og Indsættelsesforretninger uden foregaaende Lovmaal og Dom kunne finde Sted under de i 4de Afsnit angivne Betingelser.

§ 470.

I Henhold til Traktat, indgaaet paa Betingelse af Gensidighed, kan der ved Anordning tillægges Domme og Kendelser, afsagte af udenlandske Retter eller Myndigheder, samt udenlandske offentlige Forlig, for saa vidt de bestemme andet end Straf, Eksekutionskraft her i Riget, naar de ere forsynede med en af de i Anordningen angivne udenlandske Myndigheders Bevidnelse om at være udfærdigede i den Form, der fordres til Eksekution, samt om at have den Egenskab at give Adgang til Eksekution efter den udenlandske Lovgivning.

Med Hensyn til Sverige har det sit Forblivende ved Lov af 19. Februar 1861.

Udenfor de i denne Paragraf nævnte Tilfælde kan Eksekution ikke ske umiddelbart paa Grundlag af en udenlandsk Dom eller Kendelse.

§ 471.

Eksekution foretages af Underretsdommeren, der i denne sin Virksomhed benævnes Foged; paa Landet kan Eksekution dog ske ved Sognefogden, naar Dommen eller Forliget lyder paa Betaling af en Pengesum, der bortset fra de efter Sagens Begyndelse paaløbne Renter og Sagsomkostninger ikke overstiger 100 Kr., og Genstanden for Eksekutionen derhos ikke er fast Ejendom. Til Brug under saadanne Forretninger leveres der Sognefogden en af Fogden autoriseret Bog, hvis Anskaffelse bekostes af vedkommende Kommunes Kasse.

Ved Eksekutionsforretningens Foretagelse har Fogden (Sognefogden) at sørge for, at tvende gode Mænd ere til Stede som Vidner. Disse ere tillige uden anden særlig Bemyndigelse kompetente til at foretage de under Forretningen forefaldende Vurderinger og andre lignende Skøn. Skulde de ikke være i Stand til rettelig at anslaa de forekommende Genstande, har Fogden at tilkalde andre Mænd, som hertil ere skikkede. Saavel Vidnerne som de, der tilkaldes for at udføre Vurderinger, have i Fogedbogen, henholdsvis den i 1ste Stykke nævnte Bog, at underskrive en Forsikring paa Tro og Love om, at de ville udføre Vurderingen efter deres bedste Overbevisning.

Politiet er pligtigt paa Forlangende at understøtte Fogden, dersom han i sine Forretningers Udførelse møder saadan Modstand, som han ikke ved egen og Vidnernes Hjælp tror at kunne overvinde, eller han af andre Grunde begærer Politiets Bistand.

§ 472.

Ingen Foged kan foretage Eksekutionsforretninger udenfor sin egen Retskreds, medmindre disse blot ere at anse som Fortsættelse af en i Retskredsen paabegyndt Eksekution, i hvilket Tilfælde han i tilstødende Retskredse er kompetent til at foretage Eksekution i rørligt Gods. Dog er Fogden ikke pligtig at rejse længere end 15 Kilometer ud over Grænserne af sin Retskreds.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 473.

Den, der vil have en Eksekution foretagen, skal for Fogden fremsætte sin Begæring herom, ledsaget af Udskrift af Dommen, Kendelsen eller Forliget eller af det originale Pantebrev eller Bodmeribrev, ligesom han ogsaa ved samme Lejlighed har at meddele alle de Oplysninger, som i øvrigt maatte være fornødne, for at Fogden kan tage Bestemmelse om Forretningens Berammelse.

Begæringen skal, hvis Fordringen, bortset fra Sagsomkostninger og Renter, der ere paaløbne siden Sagens Begyndelse, overstiger 300 Kroners Værdi, være skriftlig. I andet Fald kan den fremsættes mundtlig for Fogden, som da har at tage den til Fogedbogen.

Eksekution kan begæres under eet hos samme Skyldner efter forskellige Eksekutionsgrundlag.

§ 474.

Dommen eller Kendelsen maa være udfærdiget i lovmæssig Form. Er dette Tilfældet, vedkommer det ikke Fogden at undersøge eller afgøre, om Dommen eller Kendelsen maatte lide af saadanne Fejl eller Mangler, som kunde medføre en anden Afgørelse efter Anke eller Kære. Kun hvis Dommen eller Kendelsen ikke er udgaaet fra en lovlig bestaaende Domstol eller nogen til at afsige eksigible Dekreter beføjet Myndighed, eller den ikke ifølge sit Indhold kan fuldbyrdes, har Fogden at nægte Eksekution.

§ 475.

Under Eksekutionen af Forlig har Fogden at paakende alle Indsigelser mod Forligets Gyldighed, dog, hvad Retsforlig angaar, kun, for saa vidt Fogdens Kendelse ikke vilde indeholde en Bedømmelse af Rettens Handlinger.

Er den ved Forliget hjemlede Fordring knyttet til en Betingelse eller en Tidsfrist eller afhængig af Erlæggelse af en Modydelse, maa det ved Forligets eget Indhold eller ved andre offentlige Dokumenter eller ved Skyldnerens egen Indrømmelse være givet, at Betingelsen er indtraadt eller Tidsfristen udløben, eller at Forligshaveren fra sin Side har erlagt Modydelsen, for saa vidt ikke lovligt Tilbud herom fremkommer under selve Forretningen og da endnu kan betimelig fremsættes.

§ 476.

De i foregaaende Paragraf med Hensyn til Forlig opstillede Grundsætninger finde ogsaa Anvendelse paa de i § 469 Nr. 3 nævnte Pantebreve og de i § 469 Nr. 4 nævnte Bodmeribreve.

§ 477.

Den, der forlanger Eksekution efter en udenlandsk Dom eller Kendelse, maa samtidig med Begæringen herom forelægge Fogden de Oplysninger, som udkræves efter § 470.

§ 478.

Domme kunne fuldbyrdes, naar Fuldbyrdelsesfristen er udløben, uden at lovlig Anke er bleven iværksat ved Ankestævnings Indlevering til Berammelse inden denne Frists Udløb. Fuldbyrdelsesfristen, der regnes fra Dommens Afsigelse eller, jvf. § 210, 3die Stykke, fra dens Forkyndelse, er ved alle Retter 15 Dage.

Ved Domme, der paabyde en Handlings Foretagelse, kan Retten forlænge den nævnte Tidsfrist, hvis Domfældte findes at behøve længere Tid til at efterkomme Dommen.

Ansvar for Overtrædelse af en Dom, som paalægger at undlade noget, ifaldes ikke før den almindelige Fuldbyrdelsesfrists Udløb.

Domme, hvorved der tilkendes nogen en Ret, kunne ikke før Udløbet af den almindelige Eksekutionsfrist afgive Hjemmel til Udøvelse af saadan Ret.

§ 479.

Ved udtrykkelig Bestemmelse i Dommen kan Retten, naar Omstændighederne tale herfor, efter Paastand sætte Fuldbyrdelsesfristen — herunder ogsaa den ved de to sidste Stykker af § 478 hjemlede Frist — til kortere Tid end den i § 478 angivne. I Forbindelse hermed kan det paa Domfældtes Begæring bestemmes, at Domhaveren skal stille Sikkerhed, dersom han inden Udløbet af den almindelige Fuldbyrdelsesfrist vil eksekvere Dommen.

Ligeledes kan det efter Paastand i Dommen bestemmes, at Eksekution med eller uden foregaaende Sikkerhedsstillelse skal kunne iværksættes, uanset at Dommen betimelig paaankes.

Paastand om foranførte Bestemmelser maa fremsættes senest under den mundtlige Domsforhandling.

§ 480.

Kendelser, som bestemme noget, der skal fuldbyrdes, kunne eksekveres straks, saa snart de ere afsagte og givne beskrevne, medmindre andet fremgaar af Kendelsens eget Indhold.

Fuldbyrdelse af de i § 168, jvf. §§ 197 og 291, omtalte Kendelser kan dog først finde Sted, naar Fristen til at fremsætte Begæring om Kendelsens Ophævelse i Henhold til § 168 er forløben, eller Retten har nægtet at efterkomme en saadan Begæring.

§ 481.

Eksekution efter Forlig kan foregaa, saa snart Tidspunktet for Forligets Opfyldelse er indtraadt. Ved Pantebreve kan Panthaveren skride til Eksekution, naar der er forløbet en Tid af 14 Dage fra Forfaldstiden at regne, og der derhos, for saa vidt Skyldneren bor paa den pantsatte Ejendom, med 3 Dages Varsel er givet ham en i Overensstemmelse med Reglerne i Kapitel 16 forkyndt Meddelelse om Dagen, paa hvilken Forretningen vil blive foretagen.

§ 482.

Naar Fuldbyrdelsesfristen er udløben, kan Eksekutionen ikke hindres ved senere iværksat Anke, medmindre saadant bestemmes af den Ret, til hvilken Sagen er indanket.

§ 483.

De i det følgende om Domme givne Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa Forlig og andre Eksekutionsgrundlag, dog med de Lempelser, som følge af Forholdets Natur.

Nr. 53. 26de Marts.

Kapitel 45.

Fuldbyrdelse af Domme, der ikke lyde paa Udredelse af Penge.

§ 484.

Er der paalagt Domfældte en anden Ydelse end Penge, sker Dommens Eksekution, med de i §§ 485—487 nævnte Undtagelser, derved, at Domhaverens Interesse i Dommens Efterkommelse anslaas i Penge, og at Vederlagsbeløbet inddrives efter de i Kapitel 46 opstillede Regler, for saa vidt ikke en efter Dommens Afsigelse indtraadt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder efter den borgerlige Rets Grundsætninger have befriet Domfældte uden tillige at medføre Erstatningspligt for ham.

Hvis der ikke i selve Dommen er fastsat et Pengevederlag, som træder i Stedet for den Ydelse, hvorpaa Dommen principalt gaar ud, kan Domhaveren under Fogedforretningen faa fastsat det Pengebeløb, hvortil hans Interesse maa anslaas. Kan Ydelsen i og for sig ikke anslaas til Penge, kan Fogden i Stedet derfor sætte en Godtgørelse i Penge.

I Reglen har Fogden med Vidnernes Bistand at foretage Ansættelsen (§ 471); hvis disse ikke ere tilstrækkelig sagkyndige, kan Fogden udmelde andre, som, efter at have afgivet en Forsikring som den i § 471 omtalte, yde den fornødne Bistand.

Fogden har, saa vidt muligt, at tilkalde Domfældte, for at han kan afgive sine Oplysninger og Erklæringer, forinden Vederlagssummen bestemmes.

Derefter fastsætter Fogden Pengevederlaget ifølge sit Skøn over Omstændighederne og uden at være bunden ved Vidnernes eller de i deres Sted trædende Personers Anskuelse. Han har herved fornemlig at drage Omsorg for, at Domhaveren faar fuldstændig Erstatning, og i Tvivlstilfælde har han hellere at fastsætte denne rigeligt end at udsætte Domhaveren for at lide noget Tab ved, at Dommen ikke efterkommes.

Anlægger Domhaveren i Anledning af, at Dommen ikke efterkommes, Straffesag ifølge § 490, kan det ham tilkommende Pengevederlag fastsættes under denne Sag i Stedet for under Fogedforretningen.

§ 485.

Skal Domfældte fravige Besiddelsen af en fast Ejendom eller tilstede Domhaveren en vis Raadighed over den, har Fogden, saa vidt gørligt, umiddelbart at fremtvinge Dommens Efterlevelse ved Domfældtes Udsættelse eller paa anden lignende Maade.

§ 486.

Lyder Dommen paa, at Domfældte skal udlevere en rørlig Ting, har Fogden ligeledes umiddelbart at sætte Dommen i Værk ved at fratage Domfældte Tingen, om fornødent med Magt. Forefindes Tingen ikke under Forretningen, kan Domhaveren fordre sin Interesse ansat til Penge paa den i § 484 omtalte Maade og Beløbet inddrevet. Lyder Dommen paa, at Domfældte skal udlevere et Barn, har Fogden umiddelbart at sætte Dommen i Værk ved at fratage Domfældte Barnet og overgive det til den, som efter Dommen er berettiget til at fordre dette, om fornødent med Magt.

Med de af Forholdets Natur flydende Lempelser finder § 511 ogsaa Anvendelse ved Forretninger af heromhandlede Art.

§ 487.

Skal Domfældte ifølge Dommen udføre et Arbejde eller træffe andre lignende Foranstaltninger, kan Fogden efter Domhaverens Paastand tillade denne at lade saa-

dant foretage ved andre, saaledes at Udlæg derefter kan gøres overensstemmende med næste Kapitel for det efter en af Fogden godkendt Regning hertil medgaaede Beløb, dersom dette efter Omstændighederne findes at være den letteste og hurtigste Maade, hvorpaa Domhaveren kan komme til sin Ret. Er Domfældte tilpligtet at udstede eller underskrive et Dokument, kan Fogden udfærdige dette med samme Virkning, som om han af Domfældte var bleven befuldmægtiget hertil. Er Domfældte tilpligtet at stille en Sikkerhed, kan Fogden udtage saa meget af hans Gods, som hertil er fornødent, og over dette haves da samme Sikkerhedsret som over udlagt Gods.

Er Domhaveren kendt berettiget til at udføre en Handling mod at erstatte den herved bevirkede Skade, eller Domfældte kendt pligtig at foretage noget imod at faa Udgifterne derved erstattede af Domhaveren, er Fogden pligtig til paa vedkommendes Forlangende, om fornødent med sagkyndiges Bistand, at afgøre Spørgsmaal om Udførelsen af Dommen saavel som at bestemme Størrelsen af den Erstatning, der skal udredes i Forbindelse med Dommens Fuldbyrdelse.

§ 488.

Lyder Dommen paa, at Domfældte skal undlade noget, kan Domhaveren, naar Dommen overtrædes, dersom det ikke i Dommen selv er bestemt, hvilket Ansvar der skal være forbundet hermed, under en Fogedforretning paa den i § 484 bestemte Maade faa sin Interesse anslaaet i Penge og Beløbet inddrevet efter Kapitel 46. For saa vidt Domhaveren i Anledning af Dommens Overtrædelse anlægger Sag i Henhold til § 490, kan Erstatningen fastsættes under denne i Stedet for under Fogedforretningen.

§ 489.

Lyder Dommen paa, at Domfældte skal erlægge en Række Ydelser, eller kan Dommen overtrædes ved en Række Handlinger, kan Domhaveren, hver Gang Dommen tilsidesættes, gaa frem efter §§ 484—488.

§ 490.

Den, der modvillig undlader at efterkomme en Dom, hvorved det er ham paalagt at foretage noget, saavel som den, der forsætlig overtræder en Dom, hvorved det er ham paalagt at undlade noget, kan, hvad enten Domhaveren gaar frem efter §§ 484—488 eller ikke, under en af denne anlagt Sag dømmes til Straf af Bøder eller simpelt Fængsel, hver Gang en særskilt Tilsidesættelse af Dommen foreligger. Saadan Sag kan dog ikke anlægges, naar Domhaveren i Mindelighed eller ved Anvendelse af ovennævnte Fremgangsmaade har opnaaet sin Ret eller Sikkerhed for den, ligesom i saa Fald en allerede anlagt Sag bliver at hæve og Fuldbyrdelsen af en idømt Straf undlades eller standses. At Domfældte har udstaaet Straf efter en i Medfør af nærværende Paragraf erhvervet Dom, udelukker ikke Domhaveren fra at anvende den i §§ 484—488 ommeldte Fremgangsmaade.

Naar Straffedom er afsagt over Domfældte, har Politiet paa Domhaverens Begæring at yde Bistand til hans Rets Gennemførelse ved at opsøge og fratage Domfældte de ham frakendte Ting, hindre ham i at foretage Overtrædelseshandlinger, tilintetgøre, hvad der er foretaget i Strid med Domhaverens Ret, og deslige.

§ 491.

Ved de foregaaende Paragraffers Forskrifter er der ikke gjort nogen Indskrænkning i Domhaverens Ret til at benytte de foreløbige Retsmidler for at sikre sig i Henseende til Dommens Efterkommelse.

Nr. 53.
26de
Marts.

Kapitel 46.

Fuldbyrdelse af Domme, der lyde paa Udredelse af Penge.

§ 492.

Domme, der lyde paa Betaling af Penge, kunne fuldbyrdes ved Eksekution i Domfældtes Formue. Med Hensyn til Bøder, der idømmes i borgerlige Retstrætter, følges de om Eksekution af Bødedomme gældende Regler, jvf. §§ 974, 976 og 982.

Derimod kan Domfældte ikke underkastes Gældsfængsel.

Det har sit Forblivende ved de gældende Regler om Afsoning af Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab og lignende Ydelser af familieretlig Natur.

§ 493.

Eksekution kan kun udstrækkes til saa meget af Domfældtes Gods, som, efter Fradrag af, hvad der kan forudses at ville medgaa til Fyldestgørelsen af Trediemands fortrinligere Krav, i Henhold til stedfunden Vurdering behøves til Dommens Fyldestgørelse og til Dækning af de Omkostninger, som efter Domhaverens Paastand og Fogdens Skøn om dennes Rigtighed ville medgaa til Retsafgifter eller andre nødvendige Udgifter, saasom ved det udlagtes Flytning, Opbevaring indtil Auktionen m. v.

For saa vidt Eksekutionen foretages for Honorar til Rekvirentens juridiske Konsulent, fastsættes dettes Størrelse af Fogden under Hensyn til Sagens Beskaffenhed og Ulejligheden med Inddrivelsen, selv om ingen Indsigelse mod Størrelsen af det fordrede Beløb fremsættes og uanset, at der derom foreligger Overenskomst. Fogdens Kendelse herom er Genstand for Kære.

§ 494.

Eksekution iværksættes, under Iagttagelse af de i det følgende givne Regler, derved, at Fogden (Sognefogden) giver Domhaveren Udlæg til Forauktionering i Domfældtes rørlige eller urørlige Gods eller i ham tilkommende Rettigheder eller Fordringer paa andre, jvf. endvidere §§ 495, 548 og 549.

Er Godset behæftet eller i Forvejen udlagt til andre, kan der gives sekundært Udlæg deri.

Hvis rede Penge forefindes, blive disse af Fogden at udbetale Domhaveren til Dækning af eller Afdrag paa Fordringen. Foretages Forretningen af Sognefogden, bliver Beløbet af denne at aflevere til Fogden, der da foranstalter det videre fornødne. Domhaveren kan ikke vægre sig ved at modtage Betaling i forfaldne Fordringer paa ham selv, naar disses Rigtighed anerkendes.

§ 495.

Udlæg kan gøres i Domfældtes Leje-, Forpagtnings- eller Fæsterettigheder eller i andre Brugsrettigheder over faste Ejendomme paa den Maade, at Ejendommen ved Fogdens Foranstaltning, jvf. § 499, administreres til Domhaverens Fordel, og Indtægterne af den benyttes til dennes Dækning paa samme Maade som ellers de ved Tvangsauktion indvundne Pengebeløb, alt for saa vidt saadant kan ske uden at krænke andres Ret.

§ 496.

Udlagt Gods ansættes under Fogedforretningen til den Værdi, hvortil det skønnes under sædvanlige Omstændigheder at kunne udbringes ved offentlig Auktion efter Fradrag af de med Auktionen og Inkassationen forbundne Omkostninger. Hvor Salg ved Auktion ikke finder Sted (§ 548), tages der Hensyn til de Omkostninger,

som Salg paa anden Maade vil medføre. Ved Udlæg i Fordringer eller i Rettigheder eller i Indtægterne af faste Ejendomme finder ingen Vurdering Sted, men Udlægets Omfang og Udstrækning bestemmes ved et Skøn under tilbørligt Hensyn til de med den benyttede Fremgangsmaade forbundne Udgifter og Omkostninger.

§ 497.

Domfældte eller den, der under Forretningen optræder paa hans Vegne, jvf. § 508, er berettiget til at paavise de Ting, i hvilke Eksekution skal ske, og Domhaveren kan ikke gøre Indvendinger herimod, naar blot de paaviste Genstande efter Fogedvidnernes Vurdering eller Skøn afgive en til det Beløb, der skal inddrives, svarende Sikkerhed.

Dog behøver Domhaveren ikke at modtage Udlæg i fast Ejendom, naar der kan paavises rørligt Gods eller Fordringer, hvoraf Fyldestgørelse kan faas, saavel som ej heller i Løsøregenstande, hvis Opbevaring eller Realisation maatte være særlig vanskelig, eller i Fordringer, som maa anses for omtvistede eller usikre. Ej heller kan Domhaveren nødes til at søge sin Fyldestgørelse paa anden Maade, naar der kan gives ham Udlæg til Forauktionering. For saa vidt andet Gods kan paavises, behøver han ikke at modtage sekundært Udlæg i Genstande, som i Forvejen ere udlagte til andre, eller hvorover andre have erhvervet Rettigheder, for hvilke Udlægshaveren maa staa tilbage.

§ 498.

Paaviser hverken Domfældte eller nogen paa hans Vegne Genstande, hvori Udlæg kan ske, tilfalder det Domhaveren at udvælge de Genstande, hvori han vil søge Fyldestgørelse.

Dog har Fogden (Sognefogden) herved at paase, at de for Domfældte mest undværlige Genstande først udlægges, saa at altsaa en Ejendoms nødvendige Besætning og de til dens Drift uundværlige Avlsredskaber saavel som Haandværksredskaber og andre til Domfældtes Næringsdrift uomgængelig fornødne Ting ikke udlægges, saa længe andre mere undværlige Genstande forefindes.

Gødning saavel som Straa og Hø samt Føde- og Sædekorn, Foderroer, Foderkartofler og Sukkerroeaffald, for saa vidt til Ejendommens Drift findes fornødent, maa ikke ved Udlæg skilles fra Ejendommen, men bliver at betragte som et Tilbehør til den; ej heller maa Sæd paa Marken omhugges eller anden Afgrøde indhøstes, førend den er moden hertil.

Det har endvidere sit Forblivende ved den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser om, at de befalede Brandredskaber ej kunne skilles fra Ejendommen.

§ 499.

Naar Fyldestgørelse søges paa den i § 495 omhandlede Maade, har Fogden at overgive Administrationen af vedkommende Ejendom, saa vidt Brugsretten rækker, til en af ham godkendt Bestyrer og eventuelt at paalægge Fæstere, Forpagtere, Lejetagere og andre at betale deres Afgifter til denne, samt i øvrigt at iværksætte de Tvangsforanstaltninger, som ere fornødne, for at Ejendommens Frugter og Indtægter kunne komme Domhaveren til Nytte.

Den af Fogden godkendte Bestyrer aflægger til de af Fogden bestemte Tider til denne Regnskab for Indkomsterne af Ejendommen og afleverer Overskuddet til Fogden efter Fradrag af Driftsudgifter og øvrige Administrationsomkostninger, derunder hans eget Honorar.

Nr. 53. 26de Marts.

For saa vidt Ejendommens Bestyrelse maatte give Underskud, hæfter Domhaveren herfor, og Fogden kan med Hensyn hertil afkræve ham en Sikkerhedsstillelse, naar han anser det fornødent.

Naar Domhaveren er bleven dækket for sin Fordring med paaløbne Renter og Omkostninger, overleveres Ejendommen igen til Skyldneren.

Alle Spørgsmaal angaaende Ejendommens Bestyrelse, Regnskabsaflæggelsen og den tvungne Administrations Ophør afgøres af Fogden, naar Domhaveren, Skyldneren eller andre i Ejendommen interesserede i den Anledning fremføre Klager eller Indsigelser.

§ 500.

Udlæg kan ikke gøres i de for Skyldneren og hans med ham samlevende Hustru og Børn fornødne Senge og Sengklæder samt nødvendigste Linned og Gangklæder.

Endvidere kan Skyldneren fordre, at der skal levnes ham Genstande, som høre til de vigtigste Livsfornødenheder eller ere nødvendige til hans Næringsvejs Udøvelse, indtil et Vurderingsbeløb af 25 Kr. eller, dersom han er Familieforsørger, af 75 Kr. Disse Genstande er han selv berettiget til at undtage fra Udlægget efter eget Valg; er han ikke til Stede under Eksekutionsforretningen, bør der gives dem, der ellers ere til Stede i hans Hus, Anledning til paa hans Vegne at foretage et saadant Valg. Denne Ret til at undtage Genstande indtil en vis Værdi fra Udlægget indtræder dog ikke, naar Udlæg gøres for Skatter eller andre Afgifter til det offentlige, og kommer heller ikke til Anvendelse med Hensyn til Genstande, som ere særlig givne til Pant for den Fordring, i Anledning af hvilken Udlæg søges.

§ 501.

Eksekution maa ikke gøres i over- eller underordnede Militæres Uniformsstykker, Vaaben eller andre til deres tjenstmæssige Udrustning og Forsyning fornødne Genstande.

Ej heller maa Eksekution gøres i civile Embeds- eller Bestillingsmænds Embedsdragter eller i Genstande, som af dem holdes og bruges til deres Embeders eller Bestillingers Udførelse.

§ 502.

Eksekution kan kun gøres i Rettigheder, som paa den Tid, Forretningen foretages, alt ere erhvervede, derimod ikke i fremtidige Erhvervelser, saasom ventendes Arv.

Eksekution kan iværksættes i Domfældtes Fordringer paa andre, selv om de ere betingede eller endnu ikke forfaldne, naar de dog kunne angives og betegnes med tilstrækkelig Bestemthed. Er Udlæg sket i falden Arv, kan Arvekravet ikke uden Domfældtes Samtykke forauktioneres, forinden Arveparten kan fordres udbetalt.

Udlæg kan ikke gøres i det, som Skyldneren maatte kunne erhverve ifølge gensidig bebyrdende Kontrakt, der ikke endnu er fuldstændig opfyldt fra hans Side, naar det, der af ham skal ydes, er personligt Arbejde eller Tjeneste eller andet, som Udlægshaveren ikke er eller ved Udlægsforretningen sættes i Stand til at give eller udføre. Som Følge heraf kan Udlæg ikke gøres i ikke forfalden Tyende- eller Arbejdsløn.

Dog skal ovenstaaende Forskrift ikke medføre nogen Indskrænkning i den hidtil bestaaende Adgang til for Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab og lignende Ydelser af familieretlig Natur at holde sig til Skyldnerens Arbejds- eller Tjenesteløn eller lignende Indtægt.

§ 503.

I saadant Gods, som ellers ifølge dets Natur kunde være Genstand for Eksekution, kan Udlæg ikke gøres, naar det ved Retshandler med Trediemand eller ved dennes Bestemmelser retsgyldig er fastsat, at Kreditorer ikke kunne søge Fyldestgørelse i Godset.

§ 504.

I endnu ikke udbetalt Embeds- eller Bestillingsløn eller i lignende Indtægter samt i ikke udbetalte Ventepenge, Pensioner og hermed i Klasse staaende Understøttelser, som udredes af Statskassen, Kommunekasser eller andre offentlige Kasser, kan Udlæg ikke gives.

§ 505.

Undtagne fra Eksekution ere fremdeles: 1) De militære Underklassers Tjenesteemolumenter i Overensstemmelse med Lov af 21. Marts 1874 § 2, 2) Dagpenge og lignende Udredelser til Embedsmænd eller andre, som udføre offentlige Hverv, samt Rejseudgifter og Tærepenge, der ere udbetalte til indkaldte Vidner eller Synsmænd, 3) Underholdspenge, som ifølge Øvrighedsresolution, Forlig eller anden lignende Bestemmelse udredes til Hustruer eller Børn, 4) Understøttelse og Hjælp til trængende, som gives af det offentlige, Stiftelser eller andre veldædige Indretninger, 5) Midler og Penge, der udenrigs fra indsættes i Nationalbanken, samt Klasselotterigevinster, 6) Skipperens og Skibsmandskabets om Bord i Skibet værende Ejendele, som udkræves til Tjenesten om Bord, naar Skibet er udklareret for en Rejse og i øvrigt sejlfærdigt.

§ 506.

Livrenter, Overlevelsesrenter, Livsforsikringssummer og lignende mod Vederlag erhvervede Indtægter ere, for saa vidt ikke andet ved Retsforholdets Stiftelse retsgyldig er bestemt, ikke undtagne fra Eksekution, medmindre særlig Lovhjemmel derfor haves, eller saadant maatte følge af den borgerlige Rets Regler.

Kapitel 47.

Eksekutionsforretningens Foretagelse og Proceduren under samme.

§ 507.

Er det fornødne Eksekutionsgrundlag til Stede, og finder Fogden ikke i øvrigt noget til Hinder for at efterkomme Begæringen om Eksekution, berammer han en Tid til Forretningens Foretagelse, saa vidt muligt i Overensstemmelse med Domhaverens Ønske. Skal Forretningen ske ved Sognefogden, udfærdiger Fogden en Ordre til denne, der kan tegnes paa Dommen eller Forliget og skal indeholde en nøjagtig Angivelse af det Beløb, derunder Renter og Omkostninger, jvf. § 493, for hvilket Udlæg vil være at foretage. Denne Ordre tilstilles ved Rekvirentens Foranstaltning Sognefogden, der derefter uden ufornøden Henstand iværksætter Eksekutionen. Hvor ikke det modsatte er sagt eller følger af Sagens Natur, skulle de i §§ 507—23 om Fogden givne Regler finde tilsvarende Anvendelse paa Sognefogden.

Eksekutionsforretningen skal i Reglen begynde paa Domfældtes Bopæl, medmindre Fogden skønner, at der ifølge de foreliggende Omstændigheder er Anledning til Afvigelse herfra.

Nr. 53. 26de Marts.

Naar Dommen lyder paa Udlevering eller Afstaaelse af Ting, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor disse forefindes.

Har Domfældte ingen Bopæl i Riget, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor Domfældte antræffes, eller hvor Ting, som kunne tjene til Fyldestgørelse, forefindes.

§ 508.

Forretningen kan ikke fremmes, medmindre der under den gives behørigt Møde fra Domhaverens Side. Saadant Møde er dog ufornødent, naar Dommen eller Forliget lyder paa Betaling af en Pengesum, der, bortset fra de efter Sagens Begyndelse paaløbne Renter og Sagsomkostninger, ikke overstiger 100 Kr., og der ikke æskes Udlæg i fast Ejendom.

Eksekutionsforretningen kan foregaa, selv om Domfældte ikke træffes til Stede. Dog skal i dette Tilfælde, hvis ingen anden fremtræder som befuldmægtiget til at give Møde for Domfældte, Fogden opfordre hans Hustru, Børn over 18 Aar, Tyende eller andre i hans Tjeneste staaende eller til Husstanden hørende voksne Personer, som ere til Stede, til at varetage hans Tarv under Forretningen. Ere saadanne ikke heller at antræffe, eller ere de uvillige til at optræde, rettes en lige Opfordring til hans Husvært, Principal, Husbonde, Læremester eller Arbejdsherre, for saa vidt nogen af disse er til Stede.

§ 509.

Forretningen begynder med, at Fogden opfordrer vedkommende til ved Fordringens Fyldestgørelse og de Domfældte til Last faldende Omkostningers Betaling at afværge Eksekutionens videre Fremgang. Sker dette ikke, skrider Fogden til at foretage de fornødne Eksekutionshandlinger i Overensstemmelse med Kapitel 46.

Naar Rekvirenten i Henhold til § 508 ikke møder under Forretningen, skal Fogden være pligtig at modtage det fordrede eller Afdrag derpaa, naar saadant tilbydes, med samme Virkning, som om Betalingen var sket til Rekvirenten.

§ 510.

Naar Domfældte ikke paaviser behørige Udlægsgenstande, er han pligtig paa Fogdens Forlangende at aabne sine Værelser og Gemmer, for at det kan ses, om heri indeholdes Genstande, som egne sig til Udlæg. I Vægringstilfælde, saavel som naar ingen træffes til Stede, der er i Stand til at efterkomme Forlangendet, kan Fogden skride til den fornødne Magts Anvendelse. I fornødent Fald er Fogden ligeledes beføjet til at undersøge Domfældtes Person, hvis der er Grund til at antage, at han har skjult Værdigenstande paa sig. En saadan Undersøgelse kan dog ikke iværksættes af Sognefogden uden i Henhold til særlig Ordre fra Fogden, og dennes Beslutning derom maa stedse ske ved en af Grunde ledsaget Kendelse. Om Foretagelse af en saadan Undersøgelse skal altid gøres udtrykkelig Bemærkning i Fogedbogen.

§ 511.

Skyldneren er pligtig under Eksekutionsforretningen paa Forlangende at opgive redelig og overensstemmende med Sandheden, hvad han ejer til Fyldestgørelse af Fordringen, samt i øvrigt at meddele alle i saa Henseende fornødne Oplysninger. Er Skyldneren ikke til Stede, kan Rekvirenten begære Forretningen udsat og med et af Fogden bestemt Varsel lade ham tilsige til Møde. Er Rekvirenten i Medfør af § 508 ikke mødt, kan Fogden, naar han finder det fornødent, af egen Drift udsætte Forret-

ningen til et senere Møde og iværksætter da umiddelbart Indkaldelsen til dette. Naar Rekvirenten ønsker det, eller Fogden i hans Fraværelse finder det hensigtsmæssigt, kan det nævnte Møde afholdes paa Fogedkontoret. Nr. 53. 26de Marts.

Vægrer Skyldneren sig ved at fremkomme med Opgivelser og Oplysninger, eller undlader han uden lovligt Forfald at møde ved Forretningens Fortsættelse, kan han hensættes i simpelt Fængsel, indtil han opfylder sin Pligt i saa Henseende, dog ikke ud over 6 Maaneder. Beslutning herom kan ikke fattes af Sognefogden, der i fornødent Fald forelægger Sagen for Fogden.

§ 512.

Naar Skyldneren under en Eksekutionsforretning eller paa en Tid, da han maatte forudse en saadan, i egennyttig Hensigt for at unddrage sin Kreditor den ham tilkommende Fyldestgørelse, foretager noget, der gaar ud paa, at hans lovlige Ejendele eller Fordringer skulle unddrages fra at udlægges til paagældende Kreditor, bliver han at anse med Straf efter den almindelige borgerlige Straffelovs § 260.

§ 513.

Fra Domfældtes Side kan der med den i § 474 givne Begrænsning fremsættes Indsigelser imod Eksekutionens Fremme enten i det hele eller for en Del eller paa den paastaaede Maade.

§ 514.

Trediemand kan fremsætte Indsigelser imod Eksekutionen, naar dennes Foretagelse paa den paastaaede Maade vilde stride imod hans Ret. Han har i saa Fald blot at fremsætte sin Indsigelse til Fogedbogen, henholdsvis den i § 471 nævnte Bog, og æske Fogdens Kendelse, hvorefter den indtrædende Trediemand er at anse som Part i Forretningen.

§ 515.

Foretages Eksekution af Fogden selv, fremsættes mulige Indsigelser under Forretningen.

I Anledning af de fremsatte Indsigelser kan Domhaveren, hvis han er mødt, ytre sig. Om nogen yderligere Ordveksling skal finde Sted, beror paa Fogdens Tilladelse.

Forhandlingerne for Fogden foregaa mundtlig.

Under Forhandlingerne for Fogden kan Bevisførelse ved Vidner, Syn og Skøn eller personlig Afhørelse af Parterne ikke finde Sted, medmindre Fogden mener undtagelsesvis at burde tilstede det. Finder en saadan Bevisførelse Sted, foretages den efter de for Underretssager gældende Regler.

Henhører Hovedsagen under Underret, har Fogden at yde Parterne Vejledning i Overensstemmelse med Grundsætningerne i § 420.

Foretages Eksekutionen af Sognefogden, kunne Indsigelser fremsættes, dels under Forretningen, dels i Løbet af 14 Dage efter dens Afholdelse. Fremsættes Indsigelsen under Forretningen, skal Sognefogden indtegne Indsigelsen i den ham leverede Bog og tilstille Fogden en Udskrift af denne. Nogen Forhandling eller Bevisførelse for Sognefogden kan ikke finde Sted. Indsigelser, der fremsættes efter Forretningen, rettes til Fogden. Naar denne finder det fornødent, kan han give Parterne Lejlighed til ved Møde for Fogedretten at ytre sig om Indsigelserne, og de i 3die—5te Stykke indeholdte Regler finde da tilsvarende Anvendelse.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 516.

I Fogedbogen, henholdsvis den i § 471 omhandlede Bog, optages:

1) Angivelse af Tid og Sted for Forretningen, Parternes Navne, Eksekutionsgrundlagets Beskaffenhed;
2) Betegnelse af Fogden og Vidnerne;
3) Beretning om Forretningens Gang i Almindelighed.

I Tilfælde af Tvist optages i Fogedbogen en ordret Angivelse af de fremsatte Paastande. Naar Fogden selv foretager Forretningen, eller Forhandling for Fogedretten i Medfør af § 515, sidste Stykke, finder Sted, lader Fogden derhos i det Omfang, som af ham skønnes hensigtsmæssigt, Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng tilføre Fogedbogen, dog ikke ordret, men kun efter deres væsentlige Indhold. Det tilførte oplæses og vedkendes.

§ 517.

Udsættelse kan kun undtagelsesvis gives under Forretningen, naar ikke Parterne ere enige derom.

Derimod kan Fogden beslutte eller tilstaa en Standsning i Forhandlingerne, naar Omstændighederne kræve det. Fogden har da ved Bevogtning eller paa anden Maade at træffe de fornødne Foranstaltninger for at opretholde den samme Tilstand, indtil Forretningen atter fortsættes. Parterne skulle paa behørig Maade underrettes om Tiden herfor.

Har Rekvirenten i Medfør af § 508 ikke givet Møde under Forretningen, og kan han ikke uden Ophold skaffes til Stede, skal Fogden, naar han finder, at en fremsat Indsigelse ikke straks kan forkastes eller tages til Følge, udsætte Forretningen og underrette Parterne om, naar den paany foretages, og Rekvirenten har da, hvis han ønsker Forretningen fremmet, at give Møde til den saaledes fastsatte Tid. Naar Udsættelse finder Sted i Henhold til denne Bestemmelse, kan Fogden træffe saadan Foranstaltning som i 2det Stykke nævnt.

Foretages Eksekutionen af Sognefogden, bliver den altid af ham at fremme uden Hensyn til fremsatte Indsigelser.

§ 518.

I opstaaende Tvistigheder afsiger Fogden Kendelse umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning eller dog snarest muligt. Er Forretningen foretagen af Sognefogden, træffer Fogden efter Forløbet af 14 Dage fra dens Afholdelse Beslutning om mulig fremsatte Indsigelser. Finder Fogden en fremsat Indsigelse grundet, berigtiger han selv eller ved Sognefogden Fejlen eller ophæver ved Kendelse den stedfundne Forretning i det hele eller for en Del. Forkastes Indsigelsen, stadfæster Fogden Forretningen som endelig. Om Afgørelsen meddeles der Parterne Underretning.

Fogdens Kendelser, der skulle være ledsagede af Grunde, indføres fuldstændigt i Fogedbogen.

Deres Fuldbyrdelse kan ikke hindres ved Anke eller Kære.

Fogden kan paalægge den Part, der skønnes uden tilstrækkelig Grund at have givet Anledning til eller unødig at have vidtløftiggjort Proceduren for Fogedretten, at udrede Sagsomkostninger til Modparten, saaledes at Fuldbyrdelsesfrist med Hensyn hertil fastsættes i Kendelsen.

§ 519.

I Fogedbogen eller den i § 471 nævnte Bog optegnes nøjagtig alle de enkelte Genstande, hvori Udlæg gøres; ved hver enkelt Genstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

§ 626.

Kommer Skyldneren, efter at Arrest er gjort, under Konkurs, eller dør han, og offentligt Skifte uden Gælds Vedgaaelse finder Sted efter ham, bortfalder Arrestrekvirentens Forpligtelse til at anlægge Retssag i Anledning af Fordringen eller Arresten. Den af Rekvirenten i Anledning af Arresten stillede Sikkerhed løsgives dog først, naar 8 Uger ere gaaede efter Arrestens Foretagelse eller, hvis Sag har været anlagt og hæves, 8 Uger efter Ophævelsen, og der derhos ikke fra Boets Side er rejst Sag om Erstatning. Er dette sket, maa det endelige Udfald af Sagen afventes.

§ 627.

Under Arrestsagen paakendes det, om Arresten er lovlig gjort. Er Retssag i Anledning af den paagældende Fordring svævende, og Arrestsagen ikke behandles i Forbindelse med Hovedsagen, kunne Indsigelser mod Fordringens Rigtighed ikke fremføres under Arrestsagen. I øvrigt kunne alle andre Indsigelser vedkommende Arrestens Lovlighed fremsættes og paakendes under Arrestsagen, uden Hensyn til, om de tilforn have været undergivne Fogdens Afgørelse.

Dersom Retten efter derom af Rekvisitus nedlagt Paastand skønner, at der ikke i hans økonomiske Stilling eller Forhold i øvrigt paa den Tid, da Arresten begæredes, fandtes nogen rimelig Anledning for Arrestrekvirenten til at benytte det nævnte Retsmiddel, bliver der ikke ved Dommen at tilkende Rekvirenten Erstatning for de med Arrestens Foretagelse eller den særlige Retsforfølgning forbundne Udgifter. Herimod stridende Overenskomster ere ugyldige.

§ 628.

Klager fra dens Side, hos hvem Arresten er gjort, sigtende til at bevirke Ophævelse af den foretagne Arrest som ulovlig gjort, kunne over for Arrestrekvirenten alene fremføres henholdsvis under Arrestsagen eller den i Anledning af Fordringen anlagte Retssag.

§ 629.

Arresten kan ophæves saavel ved Dommen i Arrestsagen som ved Dommen i Hovedsagen.

Arresten bortfalder først, naar Ankefristen for den Dom, hvorved den kendes ugyldig, er udløben, uden at Anke er iværksat, medmindre andet er bestemt i Dommen.

§ 630.

Forsømmer Arrestrekvirenten den ham ifølge det foregaaende paahvilende Forpligtelse til inden de i § 625 ommeldte Frister at begynde Arrestsag eller Sag i Anledning af Fordringen, eller afvises eller hæves nogen af disse Sager, kan Arresten fordres ophævet, dog uden at Arrestrekvirenten af denne Grund er udelukket fra igen at gøre Arrest for den samme Fordring.

§ 631.

En paalagt Arrest kan i det hele eller for en Del ophæves af Fogden paa Grund af Omstændigheder, som ere indtrufne efter Arrestens Foretagelse. Paa Grund af formelle Fejl ved Forfølgningssagen kan Arresten kun fordres ophævet i Medfør af § 630.

Forinden Arresten ophæves, skal Fogden saa vidt muligt give Arrestrekvirenten Lejlighed til at ytre sig, medmindre Grunden til Ophævelsen er Udeblivelse med de anordnede Underholds- og Varetægtspenge.

Nr. 53. 26de Marts.

Imod Fogdens Kendelse kan der, hvad enten den gaar ud paa at ophæve Arresten eller nægte dens Ophævelse, iværksættes Anke eller Kære i Overensstemmelse med Reglerne om Anke eller Kære imod de til Dommes Fuldbyrdelse sigtende Fogedforretninger, jvf. navnlig §§ 584 ff.

Fogdens Ophævelsesdekret kan ikke hindres fra at træde i Virksomhed ved Anvendelse af Anke eller Kære.

§ 632.

Befindes en Arrest i det hele ulovlig, enten fordi den Fordring, for hvilken den er iværksat, ikke ved endelig Dom befindes grundet hverken i det hele eller for en Del, eller fordi Arresten selv, bortset fra Fordringens Rigtighed, lider af Mangler, som medføre dens Ugyldighed, og som kunde have været undgaaede af Arrestrekvirenten ved fornøden Agtpaagivenhed, er Arrestrekvirenten pligtig at yde den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde. Befindes Arresten ulovlig for en Del, er Arrestrekvirenten pligtig at erstatte den, hos hvem Arresten er gjort, det særlige Tab og den særlige Kreditspilde, som maatte være en Følge af, at der er blevet givet Arresten en for stor Udstrækning.

Bortfalder eller ophæves en gjort Arrest paa Grund af efterfølgende Omstændigheder, tilkommer der den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde, naar det maa antages, at Arresten, om den var bleven behørig forfulgt og holdt ved Magt, vilde have medført saadant Ansvar.

§ 633.

Krav paa Erstatning i Anledning af Arresten kan gøres gældende mod Arrestrekvirenten enten som Modkrav under Arrestsagen eller under et selvstændigt Søgsmaal i første Instans, hvilket sidste dog først kan anlægges, naar Arresten enten ved Dom er kendt ugyldig eller ved Fogdens Kendelse (§ 631) ophævet; saadant selvstændigt Søgsmaal maa i saa Fald anlægges inden 12 Uger.

§ 634.

Ophæves Arresten af overordnet Ret, for hvilken Fogdens Nægtelse (§ 631) af at ophæve Arresten er indbragt, kan der ved samme Dom tillægges den, hos hvem Arresten er gjort, den ham tilkommende Erstatning hos Arrestrekvirenten.

§ 635.

Vil nogen drage Fogden til personligt Ansvar i Anledning af hans Embedsforhold med Hensyn til Arrestens Foretagelse eller Nægtelse, maa dette ske ved Anke.

§ 636.

Fogdens Nægtelse af Arrest er Genstand for Kære efter Reglerne i Kapitel 52.

Kapitel 56.

Forbud.

§ 637.

Ved Forbud, foretaget af Fogden, kan der gives en eller flere bestemte private Personer saavel som Repræsentanter for Stat eller Kommune i disses Egenskab

som Ejere af faste Ejendomme eller som Medkontrahenter i Kontraktsforhold Paalæg om at undlade Handlinger eller Foretagender, som stride imod Forbudsrekvirentens Ret, og som de paagældende paa Grund heraf, selv uden Forbudet, vilde være uberettigede til at foretage. Nr. 53. 26de Marts.

Forbud mod Ægteskab kan finde Sted ligesom hidtil.

§ 638.

Forbud kan gøres, uagtet det ikke for Fogden bevises, at de Handlinger, der skulle forbydes, ere stridende mod Forbudsrekvirentens Ret; men denne maa i saa Fald stille Sikkerhed for den Skade og Ulempe, som ved Forbudet kan foraarsages den paagældende.

Dog maa Forbud end ikke imod Sikkerhedsstillelse iværksættes, naar det maa antages, at det er ulovligt.

§ 639.

Forbud kan kun gøres, naar den, mod hvem Forbudet rettes, ved Gerning eller Ord har givet Grund til at antage, at han vil foretage de Handlinger, som skulle forbydes. Kan fyldestgørende Bevis i saa Henseende ikke fremskaffes for Fogden, kan det paalægges Forbudsrekvirenten at stille Sikkerhed som Betingelse for at faa Forbud iværksat.

Forbudet bør ikke nedlægges, naar det skønnes, at en af Rekvisitus tilbudt Sikkerhed eller den Straf, som Lovens almindelige Regler hjemle for Retskrænkelsen, yder Rekvirenten tilstrækkeligt Værn.

§ 640.

I de i de tvende foregaaende Paragraffer omhandlede Tilfælde bestemmer Fogden ifølge Skøn over samtlige Omstændigheder Sikkerhedens Art og Størrelse.

§ 641.

Den, der modvillig overtræder et for ham ved Fogden nedlagt Forbud, kan under en af Forbudsrekvirenten anlagt Sag dømmes til Straf af Bøder eller simpelt Fængsel og i Forbindelse hermed efter Omstændighederne til Erstatning. Spørgsmaalet om Idømmelse af Straf og Erstatning kan dog udsættes, indtil Forbudssagen er afgjort.

Naar Forbud ved Fogden er nedlagt, har Politiet paa Forbudsrekvirentens Begæring at yde Bistand til Forbudets Opretholdelse ved at hindre paagældende i at foretage Overtrædelseshandlinger, tilintetgøre, hvad der maatte være foretaget i Strid med Forbudet, og deslige.

§ 642.

Enhver, der, vidende om et Forbud, yder den, mod hvem Forbudet er rettet, Bistand til de forbudne Foretagenders Udførelse, bliver, for saa vidt Forbudet stadfæstes, erstatningspligtig over for Forbudsrekvirenten.

§ 643.

I øvrigt blive med de Lempelser, som følge af Forholdets Beskaffenhed, de Regler at anvende, som i det foregaaende Kapitel, navnlig §§ 616—620 samt §§ 624—625 og 627—636, ere givne om Arrest.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 644.

Forbud imod en Fordrings Udbetaling, et Skibs Afsejling eller overhovedet en Genstands Forflyttelse eller anden Raadighedsudøvelse over den er, naar Hensigten hermed er at søge Sikkerhed for Fyldestgørelsen af Krav af den i § 603 ommeldte Art, uden Hensyn til, hvorledes Forretningen benævnes, i et og alt at betragte som Arrest i den paagældende Fordring eller Genstand. Som en Følge heraf blive de i forrige Kapitel om Arrest givne Regler i alle Henseender at anvende paa saadanne Forretninger.

Sjette Afsnit.

Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., Tvangsakkord udenfor Konkurs samt Konkurs.

Kapitel 57.

Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. og Tvangsakkord udenfor Konkurs.

§ 645.

Med Hensyn til Behandlingen af Dødsboer, saavel som af de øvrige Boer, der omhandles i Skifteloven af 30. November 1874 med dertil sig sluttende Love, har det sit Forblivende ved den gældende Ret med de Forandringer, som følge af de i denne Lov indeholdte Regler. Udenfor København beklædes den ordinære Skifteret af Underretsdommeren.

§ 646.

Naar en paa offentlig Skifte anmeldt Fordring eller et der fremsat Krav med Hensyn til de under Skiftebehandling værende Midler modsiges af nogen iblandt Boets Vedkommende, og det ikke lykkes at tilvejebringe Forlig ved Mægling af Skifteretten, afgør denne, om paagældende Paastand skal bestrides af Boet, hvilket sidste ogsaa kan besluttes af Skifteretten, hvor denne paa Embeds Vegne finder at burde modsætte sig den, eller om Boet ikke skal optræde som Part, men overlade vedkommende selv at udføre Tvisten.

§ 647.

Skal en Paastand eller Fordring bestrides fra Boets Side, har Skifteretten snarest muligt herom at underrette den, der har fremsat Paastanden eller anmeldt Fordringen, samt tilkendegive ham, at han maa forfølge sit Krav ved sædvanlig Rettergang mod Boet. Anlægges Sag ikke af den paagældende inden 4 Uger herefter, bliver Boet at opgøre, som om Paastanden ikke var bleven fremsat, eller Fordringen ikke var bleven anmeldt.

Overlades det til den, som modsiger Fordringen eller Paastanden, selv at udføre Tvisten, har Skifteretten at tilkendegive ham, at han inden 4 Uger maa anlægge Retssag imod den, som har anmeldt Fordringen eller nedlagt Paastanden, da der i modsat Fald ved Boets Opgørelse ikke vil blive taget Hensyn til hans Indsigelse imod Fordringen eller Paastanden.

De ovennævnte Underretninger fra Skifteretten meddeles paa den Maade, denne finder hensigtsmæssig; det er tilladt at benytte anbefalet Brev.

Ville Parter, imellem hvilke en Tvist paa Skiftet er opstaaet, overlade Spørgsmaalets Afgørelse til Skifteretten, er denne, naar ingen Bevisførelse ved Vidner, Syn eller Parternes egen Forklaring behøves, pligtig at afsige en Kendelse, ved hvilken Spørgsmaalet da er afgjort paa samme Maade som ved Voldgift. Skifteretten kan paalægge den Part, der skønnes uden tilstrækkelig Grund at have givet Anledning til eller unødig at have vidtløftiggjort Proceduren, at udrede Sagsomkostninger til Modparten, saaledes at Fuldbyrdelsesfrist med Hensyn hertil fastsættes i Kendelsen.

§ 648.

De i foregaaende Paragraf omhandlede Sager kunne anlægges ved det Steds Underret, hvor Boet behandles, eller, for saa vidt Sagen ifølge dens Genstand henhører under Landsret, ved den Landsret (jvf. § 329), under hvilken vedkommende Skifteret staar.

Dog skal det, hvor en Fordring bestrides af Boet, altid staa den, der nedlægger Paastanden eller anmelder Fordringen, frit for at anlægge Sagen ved Underret uden Hensyn til dens Genstand.

§ 649.

Boet er i de i § 647, 1ste Stykke, omhandlede Tilfælde selv at anse som Modpart, hvorfor Stævningen lyder paa det og forkyndes for Skifteretten paa Boets Vegne.

Det paahviler Skifteretten at sørge for, at Boet under Retssagen repræsenteres paa behørig Maade.

§ 650.

Dommen i en i Henhold til § 647 anlagt Sag kan ikke, medmindre paagældende Parter frafalde Anke imod Dommen, eller den kun kan paaankes efter særlig Tilladelse, lægges til Grund for Boets videre Behandling, førend den almindelige Ankefrist er udløben ubenyttet.

Skulde Dommen blive forandret eller annulleret ifølge senere Paaanke, tages behørigt Hensyn hertil ved Boets videre Behandling, i fornødent Fald ved Omgørelse af det foretagne, hvis Skifte ikke endnu er sluttet, men efter den Tid maa enhver Forandring søges iværksat ved Paaanke af Repartitionen.

§ 651.

Spørgsmaal om Boets Overtagelse, Bestyrelse — derunder Fastsættelse af de i Skifteloven af 30. November 1874 § 31, 2det Stykke, og § 33, 2det Stykke, omhandlede Vederlag — Udlevering og, med de af §§ 646 og 647 flydende Begrænsninger, ogsaa om dets Opgørelse paakendes af Skifteretten. Tvistigheder angaaende disse Spørgsmaal behandles efter de for Underretssager foreskrevne Regler. Forligsmægling foregaar ved Skifteretten.

§ 652.

Kendelser eller Beslutninger af Skifteretten, der forefalde under Boets Behandling, kunne, for saa vidt der overhovedet er Adgang til at indbringe dem til højere Rets Prøvelse (jvf. § 654), paakæres til den Landsret, under hvilken Skifteretten staar. Boets Behandling bliver ikke desto mindre at fortsætte, men Skifteretten har i saa Fald at drage Omsorg for, at den ankendes Ret ikke foregribes ved Behandlingen, medens Kæremaalet staar paa.

Kæremaalet maa iværksættes inden 2 Uger, efter at paagældende Beslutning er tagen, eller Kendelse afsagt.

Nr. 53. 26de Marts.

Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis indtil 6 Maaneder, efter at Beslutningen er tagen eller Kendelsen afsagt, tilstede Kæres Iværksættelse, naar ganske særegne Omstændigheder retfærdiggøre, at Parten ikke i rette Tid har iværksat Kære.

§ 653.

Den tilendebragte Skiftebehandling og i Forbindelse hermed de under samme afsagte Kendelser og tagne Beslutninger, for saa vidt som disse ikke have været gjorte til Genstand for Kære, kunne paaankes til den Landsret, under hvilken Skifteretten staar.

Anke maa iværksættes inden 4 Uger, efter at Skiftet i Henhold til Reglen i Lov af 30. November 1874 § 50 anses som sluttet.

Dog kan Oprejsning imod Undladelse af at iværksætte Anke inden den foreskrevne Tid i øvrigt i Overensstemmelse med Reglen i § 652 sidste Stykke, gives indtil 1 Aar efter Skiftets Slutning.

§ 654.

Anke eller Kære kan ikke finde Sted imod de Bestemmelser, der af Skifteretten træffes i Henhold til Lov af 30. November 1874 §§ 16, sidste Stykke, 19, 3die Punktum, 23, 24, 1ste Punktum, 27, sidste Punktum, 30, sidste Punktum, 32, 47, 1ste Punktum, 51, 1ste Stykke, og 75 samt denne Lovs § 646.

§ 655.

Anke foregaar i Overensstemmelse med de om Anke fra Underret til Landsret i andet Afsnit givne Regler med de Lempelser, som følge af Forholdets Natur.

Ankestævningen forkyndes for Skifteretten, der paa Boets Bekostning har at drage Omsorg for, at der i fornødent Fald tages til Genmæle.

Den for Skifteretten stedfundne Procedure er ikke bindende, og der er endog intet til Hinder for, at Tillæg til og Rettelser i de tidligere Paastande fremsættes. Dog kunne Parterne ikke tilbagekalde de af dem for Skifteretten afgivne, Skiftebogen tilførte, Erklæringer med Hensyn til Sagens Sammenhæng.

Kære foregaar med de Lempelser, som følge af ovenstaaende Bestemmelser, efter samme Regler som Kære til Landsret over Underrettens Afgørelser, jvf. § 432.

§ 656.

Naar en i Henhold til § 653 iværksat Anke har fundet sin Afgørelse ved Landsret, kan der i Reglen ikke ske yderligere Anke til Højesteret. Dog kan Justitsministeren tillade, at Sagen undtagelsesvis indbringes for Højesteret. Andragende herom fremsættes inden den i § 388 fastsatte Frist.

Om Anke til Højesteret gælde de almindelige Regler i Kapitel 35.

Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære er ikke Genstand for yderligere Kære til Højesteret.

§ 657.

Med Hensyn til Tvangsakkord udenfor Konkurs har det sit Forblivende ved Reglerne i Lov af 14. April 1905.

Kapitel 58. Nr. 53. 26de Marts.

Konkurs.

§ 658.

Med Hensyn til Behandlingen af Konkursboer har det sit Forblivende ved Reglerne i Konkursloven af 25. Marts 1872 og Lov om en forandret Affattelse af visse Paragraffer i Konkursloven af 15. April 1887 samt Lov Nr. 30 af 20. Marts 1901 og Lov om Tvangsakkord udenfor Konkurs og om Udvidelse af Adgangen til Tvangsakkord under Konkurs af 14. April 1905 § 39 med de Forandringer, som følge af denne Lov. Udenfor København beklædes den ordinære Skifteret af Underretsdommeren.

Foruden i det i Lov om Spare- og Laanekasser af 28. Maj 1880 ommeldte Tilfælde kan Kongen undtagelsesvis, naar Begæring derom maatte indkomme, beskikke Skiftekommissarier til i Stedet for den ordinære Skifteret at forestaa Behandlingen og Opgørelsen af et Konkursbo, der befindes at være af en særegen vidtløftig og indviklet Beskaffenhed. Saadan Begæring maa dog være vedtagen paa en dertil berammet Skiftesamling af mindst tre Fjerdedele af de mødende Fordringshavere, repræsenterende mindst tre Fjerdedele af samtlige bekendte, eller, for saa vidt Anmeldelsesfristen er udløben, anmeldte Fordringers Beløb.

§ 659.

Naar et i Konkursboet fremsat Krav eller en anmeldt Fordring modsiges, eller den Fortrinsret, som er tillagt samme paa den i Henhold til Konkurslovens § 87 forfattede Oversigt, bestrides, og det ikke lykkes at tilvejebringe Forlig imellem de paagældende (jvf. Konkurslovens § 88), har Skifteretten at fremkalde en Beslutning af Boets Vedkommende (jvf. Konkurslovens §§ 74 og 75), om og for hvilket Beløb Boet vil anerkende Fordringen, og hvilken Fortrinsret det vil indrømme den. Herom underretter Kurator snarest muligt den paagældende Fordringshaver samt tilkendegiver ham, at han, hvis han ikke vil finde sig i at behandles paa denne Maade, maa forfølge sit Krav ved sædvanlig Rettergang imod Boet. Underretningen meddeles paa den Maade, Skifteretten finder hensigtsmæssig; det er tilladt at benytte anbefalet Brev. Anlægges Sag ikke af den paagældende inden 4 Uger herefter, bliver Fordringen ved Boets videre Behandling og Opgørelse kun at anerkende for saa vidt og med den Fortrinsret, som Boet har indrømmet.

Fordringshavere, som have Interesse i at bestride en Fordring, uagtet Boet ikke vil modsige den eller den for samme paastaaede Fortrinsret, have Adgang hertil, for saa vidt der ikke af Boet er sluttet Overenskomst med vedkommende om Tvistens Genstand, og Sagens Forfølgning ikke udsætter Boet for Tab af Rettigheder. De paagældende Fordringshavere have i saa Fald at anlægge Retssag inden 4 Uger, efter at Boets Beslutning er tagen. I modsat Tilfælde bliver der ved Boets Opgørelse ikke taget Hensyn til deres Indsigelser. De ere pligtige at lade Stævningen forkynde for Boets Kurator.

Ville Parter, imellem hvilke en Tvist er opstaaet, overlade Spørgsmaalets Afgørelse til Skifteretten, er denne, naar ingen Bevisførelse ved Vidner, Syn eller Parternes egen Forklaring behøves, pligtig at afsige en Kendelse, ved hvilken Spørgsmaalet da er afgjort paa samme Maade som ved Voldgift. Herved finder Reglen i § 647, sidste Stykke, sidste Punktum, tilsvarende Anvendelse.

§ 660.

De i foregaaende Paragraf omhandlede Sager kunne anlægges ved det Steds Underret, hvor Boet behandles, eller, for saa vidt Sagen ifølge dens Genstand henhører

Nr. 53. 26de Marts. under Landsret, ved den Landsret (jvf. § 329), under hvilken vedkommende Skifteret staar.

Dog skal det altid staa den, hvis Fordring eller nedlagte Paastand bestrides af Boet, frit for at anlægge Sagen ved Underret uden Hensyn til dens Genstand.

§ 661.

Boet er i de i § 659, 1ste Stykke, omhandlede Tilfælde selv at anse som Modpart, hvorfor Stævningen lyder paa det og forkyndes for Kurator paa Boets Vegne.

Det paahviler Kurator at sørge for, at Boet under Retssagen repræsenteres paa behørig Maade.

§ 662.

Dommen i en i Henhold til § 659 anlagt Sag kan ikke, medmindre paagældende Parter frafalde Anke mod Dommen, eller den kun kan paaankes efter særlig Tilladelse, lægges til Grund for Boets videre Behandling, førend den almindelige Ankefrist er udløben ubenyttet.

Skulde Dommen blive forandret eller annuleret ifølge en senere Paaanke, tages behørigt Hensyn hertil ved Boets videre Behandling, i fornødent Fald ved Omgørelse af det foretagne, hvis Konkursbehandlingen ikke endnu er sluttet, men efter den Tid maa enhver Forandring søges iværksat ved Paaanke af Udlodningen.

§ 663.

Spørgsmaal om Boets Overtagelse, Bestyrelse — derunder Fastsættelse af de i Konkurslovens § 69 omhandlede Vederlag — Udlevering og, med de af § 659 flydende Begrænsninger, ogsaa om dets Opgørelse paakendes af Skifteretten. Tvistigheder angaaende disse Spørgsmaal behandles efter de for Underretssager foreskrevne Regler. Forligsmægling foregaar ved Skifteretten.

§ 664.

Imod Kendelser eller Beslutninger af Skifteretten, som forefalde under Boets Behandling, kan der udenfor de i Konkurslovens § 137 angivne Tilfælde finde Kære Sted til den Landsret, under hvilken vedkommende Skifteret staar. Ligeledes er den i Konkurslovens § 48, 2det Stykke, omhandlede Beslutning Genstand for Kære til Landsretten. Med Hensyn til Kære imod den Beslutning af Skifteretten, hvorved en antagen Akkord forkastes, blive de i Konkurslovens § 138 fastsatte Begrænsninger at iagttage.

Den sluttede Konkursbehandling og i Forbindelse hermed de under samme afsagte Kendelser og tagne Beslutninger, for saa vidt som disse ikke have været gjorte til Genstand for Kære, kunne paaankes til den Landsret, under hvilken Skifteretten staar. Den Beslutning af Skifteretten, hvorved en antagen Akkord er stadfæstet, kan dog kun i de i Konkurslovens § 139 nævnte Tilfælde indbringes til Prøvelse af Landsretten; dette sker ved Kære.

§ 665.

Ankefristen er 4 Uger.

Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis indtil 1 Aar efter Konkursbehandlingens Slutning tilstede Anke, naar ganske særegne Omstændigheder retfærdiggøre, at Parten ikke i rette Tid har iværksat Anke.

§ 666.

Kærefristen er 2 Uger.

Naar en Kendelse eller Beslutning, der forefalder under Konkursbehandlingen, er paakæret, bliver Boets Behandling ikke desto mindre at fortsætte, men Skifteretten

har i saa Fald at drage Omsorg for, at den kærendes Ret ikke foregribes ved Behandlingen, medens Kæremaalet staar paa. Er der iværksat Kære imod den Beslutning, hvorved en Akkord stadfæstes, maa Boet ikke forinden Spørgsmaalets endelige Afgørelse udleveres til Skyldneren, medmindre der drages Omsorg for at sikre den kærende. Et Kæreskrift, der ikke paaberaaber sig nogen af de i Konkurslovens § 139 ommeldte Ankegrunde, hindrer ikke Boets Udlevering til Skyldneren. Nr. 53. 26de Marts.

Oprejsning imod Oversiddelse af Kærefristen kan gives efter Reglen i § 665, sidste Stykke, dog ikke længere end i 6 Maaneder.

§ 667.

Ankestævning forkyndes for Kurator, hvem det paahviler paa Boets Bekostning at drage Omsorg for, at der i fornødent Fald tages til Genmæle.

§ 668.

Med Hensyn til alt, hvad der efter Bestemmelserne i dette Kapitel skal iagttages af eller over for Boets Kurator, træder i Boer, hvor ingen Kurator er beskikket, Skifteretten i dennes Sted (jvf. Konkurslovens § 80).

§ 669.

I øvrigt finde med Hensyn til Anke og Kære i de ovenfor omhandlede Tilfælde Reglerne i §§ 655—656 tilsvarende Anvendelse.

Fra Sø- og Handelsrettens Skiftekommission finder Anke og Kære Sted til Østre Landsret.

Kapitel 59.

Auktioner i Dødsboer m. m. og i Konkursboer.

§ 670.

Naar pantsatte Genstande skulle bortsælges ved Tvangsauktion fra et Arv- og Gældsfragaaelsesbo eller et Konkursbo, skal Auktionen foretages af Skifteretten under Iagttagelse af de i Kapitlerne 48—51 indeholdte Regler og i øvrigt med de Lempelser, som følge af Konkurslov af 25. Marts 1872 og Skiftelov af 30. November 1874, saaledes som disse Love og Loven om en forandret Affattelse af visse Paragraffer i Konkursloven af 15. April 1887 forandres ved de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser. Kurator i Boet har at udføre, hvad der paaligger Rekvirenten af en Tvangsauktion. Den, der besørger Inkassators Forretninger for Boet, fungerer ogsaa som saadan, for saa vidt Tvangsauktion angaar.

§ 671.

I de heromhandlede Boer skal enhver Underpanthaver i fast Ejendom og dermed som Tilbehør pantsat Løsøre være berettiget til inden en Maaned efter Rettens Beslutning om, at Konkursbehandling skal finde Sted, eller efter at Arv og Gælds Fragaaelse i Dødsbo gennem Proklama eller paa anden Maade er bekendtgjort, at erklære, at han alene vil holde sig til sit Pant, og at han i øvrigt intet Krav gør paa Boet. I saa Fald kan enhver saadan Panthaver, hvis Fordring er forfalden, forfølge sin Panteret uafhængig af Skiftebehandlingen, efter at han, for saa vidt han ikke allerede er Udlægshaver, har foretaget Udlæg i Pantet, hvortil han skal være berettiget uden

Nr. 53. 26de Marts. Lovmaal og Dom. Saa snart Udlæg saaledes er gjort, er Udlægshaveren forpligtet til at erstatte de af Boet paa Ejendommens Bestyrelse og Drift anvendte Udgifter og til at overtage den fremtidige Bestyrelse. Dersom Udlægshaveren ikke paa Anfordring indbetaler, hvad Boet saaledes har at fordre, eller dersom en Panthaver ikke inden 4 Uger efter Afgivelsen af den i 1ste Punktum ommeldte Erklæring iværksætter Retsforfølgningen og fremmer Realisationen uden ufornødent Ophold, er Boet berettiget til at sætte Ejendommen til Tvangsauktion efter Reglerne i denne Lov, og bortfalder da Pant- eller Udlægshaverens Ret til selvstændig Forfølgning og til at fordre de paa Forfølgningen anvendte Omkostninger paalagte Køberen.

I Henseende til Skiftegebyret anses den pantsatte Ejendom og det ved Auktionen medfulgte Løsøre kun at henhøre til Boets Masse med Fradrag af Beløbet af de Pantefordringer, for hvis Vedkommende Fordring paa Boet uden for Pantet er frafalden.

§ 672.

For saa vidt der paa en af Boet rekvireret Tvangsauktion efter Budets Beskaffenhed ikke udkommer noget Overskud til de personlige Kreditorer, og ingen af de Pantekreditorer, hvis Fordringer helt eller delvis vilde erholde Dækning ved Budet, forlanger Bortsalg, bliver Auktionen at hæve, saafremt Panthaverne paa Boets Forlangende fra Auktionen at regne paatage sig det fornødne med Hensyn til Ejendommens Bestyrelse og holde Boet fri for Udgifter i den Anledning. I saa Fald er enhver af de nævnte Panthavere, uden Hensyn til, om hans Fordring ellers var forfalden, og om han maatte have anmeldt den i Boet, berettiget til at forfølge sin Panteret i Ejendommen, uafhængig af Skiftebehandlingen, i hvilket Tilfælde den pantsatte Ejendom ikke medtages ved Beregning af Skifteafgiften, men Panthaverne anses da at have frafaldet Krav i Boet.

§ 673.

Naar i øvrigt Afhændelse ved offentlig Auktion af et Bos Effekter skal finde Sted, sker dette efter Skifterettens Bestemmelse enten ved denne selv eller i det hele efter de for offentlige Auktioner, der ikke ere Tvangsauktioner, gældende Lovregler.

Fjerde Bog.

Strafferetsplejen.

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

Kapitel 60.

Strafferetsplejens Omraade.

§ 674.

Alle Spørgsmaal om Straf, som ikke i Medfør af særlig Hjemmel i Lovgivningen afgøres uden særlig Straffesag eller behandles i den borgerlige Retsplejes Former eller henhøre under særlige Domstole, behandles efter de i denne Bog fastsatte Regler. Det samme gælder Ærefornærmelser i navnløse eller med urigtigt eller opdigtet Navn forsynede Skrivelser, for saa vidt den fornærmede forlanger offentlig Paatale, samt Sager om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse eller Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf.

§ 675.

Efter denne Bogs Regler behandles endvidere, uden Hensyn til, om der samtidig nedlægges Paastand om Straf, Sager, hvorunder det offentlige nedlægger Paastand om:

1) Særlige Følger, der til Fyldestgørelse for det almene ere fastsatte for Overtrædelser af Love om Politivæsenet, Bygningsvæsenet, Landbovæsenet og lignende Love;
2) Ophævelse af en Forening;
3) Stadfæstelse af Forbud mod Udbredelse af et fremmed Skrift;
4) Anvendelse af Sikkerhedsforanstaltninger mod Undsigende (nu Straffelovens § 299);
5) Sikkerhedsforanstaltninger paa Grund af Forbryderes Utilregnelighed (nu Straffelovens § 38, 2det Stykke);
6) Udbringelse af Riget (nu Straffelovens § 16 og midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 §§ 7 og 8);
7) Meddelelse af Afholdspaalæg til Drankere (nu midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 6);
8) Opholdspaalæg til Forbrydere (nu midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 8);
9) Inddragelse af Penge eller Gods;
10) Fortabelse af Embede, Bestilling, Rang, Titel, Orden eller Hæderstegn;
11) Fortabelse af Næringsadkomst;
12) Fortabelse af Arveret;

Nr. 53. 26de Marts.

13) Omstødelse af Ægteskab, som er indgaaet trods et Slægtskabs- eller Svogerskabsforhold, der er ubetinget Ægteskabshindring, eller trods et endnu bestaaende Ægteskab eller

14) Mortifikation af Ærefornærmelser, der i Henhold til § 674 paatales offentlig.

§ 676.

Borgerlige Retskrav paa den Sigtede, som følge af strafbare Handlinger, kunne forfølges i Forbindelse med Straffesagen, overensstemmende med de i Kapitel 87 givne nærmere Regler.

Kapitel 61.

Retternes Virkekreds.

§ 677.

Forundersøgelse og enkeltstaaende Retshandlinger foretages ved Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten, som Undersøgelsesret. Dog kan det i Sager, som henhøre under Landsret eller ere indankede for Landsret eller for Højesteret, undtagelsesvis af Landsrettens eller Højesterets Formand overdrages til et Medlem af Landsretten at handle som Undersøgelsesdommer.

§ 678.

Ved *Underretterne*, henholdsvis Sø- og Handelsretten, behandles og paakendes i første Instans Sager angaaende Lovovertrædelser,

a) for hvilke Straffen ikke kan overstige Fængsel eller Tvangsarbejde, *eller*

b) som falde under en Strafbestemmelse, der alternativt med andre Strafarter hjemler Anvendelse af Formuestraf, simpelt Fængsel, Ris eller Fortabelse af Næringsret, dog at Sigtede eller, hvis han er umyndig, hans Værge kan begære Paakendelse ved Landsretten, naar Straffen kan stige til Strafarbejde eller Embeds eller Bestillings Fortabelse, *eller*

c) for hvilke Straffen for 1ste Gang begaaet Forbrydelse er bestemt alternativt til Fængsel paa Vand og Brød, jvf. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 13, eller Strafarbejde eller ifølge Straffelovens § 229 til Strafarbejde alene, naar Sigtede afgiver en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse, og han eller hans Værge ikke begærer Paakendelse ved Landsret, *eller*

d) som behandles ved Sø- og Handelsretten (§ 9, 1ste Stykke) eller ved Underretten ifølge denne Lovs § 18;

e) Sager, hvorunder der enten alene eller i Forbindelse med en Straffepaastand, der hører under Underrettens Paakendelse, nedlægges Paastand om nogen af de i § 675 nævnte Følger, dog med Undtagelse af de under Nr. 2 og 4 ommeldte Sager;

f) Sager om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse;

g) Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf, naar den, som kræver Erstatningen, ikke samtidigt med Erstatningsbegæringen forlanger Paakendelse ved Landsret.

Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, eller i hvilke legemlig Revselse maa antages at være forskyldt som Tillægsstraf, jvf. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 5, blive dog altid at behandle ved Landsretterne. Ogsaa andre Sager kan Paatalemyndigheden indbringe umiddelbart for Landsretten, naar den af særlige Grunde finder dette hensigtsmæssigt, og Sigtede eller dennes Værge samtykker deri.

§ 679.

Ved *Landsretterne* behandles og paakendes i første Instans de Sager, der ikke efter § 678 ere henlagte til Underretterne.

Nævninger skulle medvirke

a) i Misgerningssager.

En Sag regnes for en Misgerningssag, naar den angaar en Forbrydelse, for hvilken Loven hjemler Livsstraf eller, uden at saadant er betinget af Gentagelse, livsvarigt Strafarbejde.

b) i Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser.

c) i Sager angaaende Anvendelse af Straffelovens § 299.

d) i Sager, hvor legemlig Revselse maa antages at være forskyldt som Tillægsstraf, jvf. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905.

e) i Sager, som ikke falde ind under a., b., c. eller d., naar Strafarbejde eller Fortabelse af Embede, Bestilling eller Valgret maa antages at være forskyldt. I disse Sager bortfalder dog Nævningernes Medvirkning, naar Sigtede eller hans Værge forlanger Sagen paadømt uden Anvendelse af Nævninger. Ligeledes skal Nævningers Medvirken bortfalde i disse Sager, naar Sigtelsen alene angaar Vold paa Person eller alene Forbrydelse mod Sædeligheden eller alene nogen af de i alm. borg. Straffelovs Kapitel 23—27 omhandlede Forbrydelser, og den sigtede forhen har været dømt for nogen Forbrydelse af samme Art til Strafarbejde eller mindst to Gange eller ved Vold en Gang til højere Straf end simpelt Fængsel, og der ikke er forløbet 10 Aar efter Udstaaelsen af den sidste Straf til Udøvelsen af den Handling, for hvilken han sigtes.

f) i Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf, naar den, som kræver Erstatningen, begærer Spørgsmaalet, om saadan Erstatning tilkommer ham, afgjort under Medvirkning af Nævninger, og Krav herom fremsættes samtidig med Begæringen om Erstatningen.

Ogsaa i andre Sager end de ovenfor nævnte kan Landsretten, naar Paatalemyndigheden og Sigtede eller dennes Værge derom ere enige, bestemme, at Nævninger skulle medvirke.

§ 680.

Ved Anvendelsen af Reglerne i §§ 678 (jvf. dog sidste Stykke) og 679 litra a. kommer, naar Sigtelsen angaar Forsøg eller Meddelagtighed, den Strafbestemmelse i Betragtning, som vilde være anvendelig, hvis Forbrydelsen var fuldbyrdet, eller Sigtede var Gerningsmand.

§ 681.

Finder Forening af flere Straffesager Sted, og nogen af dem hører under Landsret eller kræver Nævningers Medvirkning, blive de alle at behandle og paakende henholdsvis for Landsret og med Nævninger. Forening af Sager mod flere Sigtede, som adskilte vilde høre under Landsret uden og under Landsret med Nævninger, bør dog kun finde Sted, naar særegne Grunde tale derfor.

§ 682.

Retten prøver uden Begæring derom, om en Sag hører under dens Virkekreds, og om Nævninger skulle medvirke ved Paakendelsen. I de i § 679 litra d. og litra e., 1ste Punktum, omhandlede Tilfælde beror en saadan Afgørelse paa Rettens eget Skøn om den forskyldte Strafs Art eller Størrelse. Er Domsforhandling ved Landsret begyndt, skal det dog ikke være nødvendigt at afvise Sagen, fordi det findes, at den burde have været anlagt ved Underret. Er Domsforhandling ved Nævninger be-

Nr. 53. 26de Marts.

gyndt, kan disses Medvirkning efter Rettens Bestemmelse vedblive, selv om det findes at Sagen burde have været foretagen uden Nævninger.

En Afgørelse af Underret, hvorved en Sigtets Begæring om Sagens Paakendelse ved Landsret afslaas, saavel som en Afgørelse af Landsret, hvorved Paatalemyndighedens eller Sigtedes Begæring om Sagens Paakendelse under Medvirkning af Nævninger afslaas, kan paakæres.

§ 683.

Til *Landsrettens* Virkekreds høre endvidere Afgørelser i Anledning af Paaanke af eller Kæremaal mod Underrettens Domme, Kendelser og Beslutninger.

§ 684.

Under *Højesteret* høre alle Afgørelser i Anledning af Paaanke af eller Kæremaal mod Landsrettens Domme, Kendelser og Beslutninger, derunder indbefattet Handlinger af det Medlem af Landsretten, hvem det maatte være overdraget at handle som Undersøgelsesdommer.

Kapitel 62.

Værneting og Forening af Straffesager.

§ 685.

Enkeltstaaende Retshandlinger foretages i Reglen ved Undersøgelsesretten (§ 677) i den Retskreds, hvor den Person, som skal afhøres, bor eller opholder sig, eller hvor den Ting findes eller antages at være, til hvilken Retshandlingen har Hensyn.

§ 686.

Straffesager forfølges ved de nedenfor anførte Værneting. Reglerne herom finde Anvendelse saavel med Hensyn til Forundersøgelsen som med Hensyn til Behandlingen ved den dømmende Ret.

§ 687.

Alle i Kongeriget begaaede Forbrydelser forfølges i Reglen ved den Ret, i hvis Kreds Handlingen er foretagen. Udkræves flere Handlinger til Forbrydelsens Begreb, er den Ret Værneting, i hvis Kreds den sidste af dem er foretagen. Udgøre flere i forskellige Retskredse foretagne strafbare Handlinger, som hver især vilde begrunde Værneting efter foranstaaende Regler, tilsammen een Forbrydelse, eller er en Forbrydelse begaaet paa Grænsen af flere Retskredse, eller er det uvist, i hvilken af flere bestemte Retskredse en Forbrydelse er begaaet, kan Forfølgning ske ved en hvilken som helst af de Retter, om hvilke der paa Grund af de angivne Omstændigheder opstaar Spørgsmaal.

§ 688.

Som Gerningsstedets Værneting ved Forbrydelser, der begaas udenfor Kongerigets Søterritorium om Bord paa dansk Skib eller af Personer, som høre til saadant Skib, anses den Ret, til hvis Kreds Skibet ved sin Hjemkomst til Kongeriget ankommer for at losse eller lade.

§ 689.

Ved den Ret, i hvis Kreds Sigtede bor eller, hvis han ikke har Bolig i Riget, ved Forfølgningens Begyndelse opholder sig, eller, hvis han ikke findes i Riget, ved den Ret, i hvis Kreds han sidst havde Bolig eller opholdt sig, kunne forfølges:

1) de under de danske Domstoles Paakendelse hørende Forbrydelser, som begaas udenfor Kongerigets Grænser,

2) de Forseelser, som det tilkommer Politimesteren at paatale (§ 704), uden Hensyn til, om de paatales af ham eller af andre,

3) andre Forbrydelser, naar der mangler saadanne Oplysninger, som betinge Anvendelse af § 687.

Danske i Udlandet ansatte Embedsmænd, der ikke ere det paagældende Lands Domsmyndighed undergivne, og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses ved Anvendelsen af ovenstaaende Regel som havende Bolig i København, for saa vidt de ikke maatte have vedligeholdt Bolig noget andet Sted i Riget. Det samme gælder om andre danske Undersaatter, som ikke kunne sagsøges i det Land, hvor de have Bopæl.

§ 690.

I de i § 689 ommeldte Tilfælde kan Sagen ogsaa forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Sigtede er bleven paagreben.

§ 691.

Forbrydelser, hvis Paatale efter § 696 sker under een Sag, forfølges under eet ved en Ret, som er Værneting for den Forbrydelse, der nærmest har givet Anledning til Forfølgningen. Hører nogen af de begaaede Forbrydelser for Underret, medens en eller flere andre høre under Landsrettens Paakendelse, træder med Hensyn til Domsforhandling i Underrettens Sted den Landsret, til hvis Kreds den hører.

§ 692.

Sag om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse (§ 678 f) forfølges ved Retten i den Retskreds, hvor Anholdelsen har fundet Sted. — Sag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel forfølges, dersom den skal behandles ved Underret (§ 678 g), ved den Underret, som har ledet Forundersøgelsen af Sagen eller, i Mangel af en saadan, ved den Underret, som har besluttet Fængslingen, og, hvis den skal behandles ved Landsret, ved den Landsret, under hvilken nævnte Underret hører. — Sag om Erstatning for uforskyldt Udstaaelse af Straf forfølges, naar den skal afgøres ved Underret, ved den Underret, som har dømt i Sagen, eller som, hvis Dommen er afsagt af Landsret, har ledet Forundersøgelsen i den, eller i Mangel af en saadan, ved den Underret, i hvis Retskreds den uskyldig straffede bor eller opholder sig, og, hvis Sagen skal afgøres ved Landsret, ved den Landsret, som har dømt i den, eller under hvilken den Underret hører, som har afsagt Dommen (jvf. dog § 937, 2det Stykke). Dersom den paagældende Forbrydelse har været paatalt ved Sø- og Handelsretten i København eller udenfor København ved en Underret i Medfør af § 18, komme foranstaaende Bestemmelser til Anvendelse med de fornødne Lempelser, saaledes at Sagen bliver at anlægge ved vedkommende Landsret eller ved den almindelige Underret i Retskredsen.

Sager mod en Forening til dens Ophævelse i Medfør af Grundloven af 28. Juli 1866 § 87 forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Foreningen eller dens Bestyrelse har sit Sæde, eller, naar saadant ikke med Sikkerhed kan udfindes, hvor et af Bestyrelsens Medlemmer bor.

Sag til Stadfæstelse af de i Lov af 3. Januar 1851 § 14, jvf. § 15, omhandlede Forbud forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Forbudet er nedlagt.

Paa Sager, hvorunder Paastand alene nedlægges om nogen af de øvrige i § 675 omhandlede Følger, finde Reglerne i §§ 687—690 tilsvarende Anvendelse.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 693.

Retshandlinger, ved hvilke Sag mod en Person indledes, kunne i paatrængende Tilfælde uden Hensyn til de ovenstaaende Regler foretages af Underretsdommeren i den i § 690 ommeldte Retskreds. Sagen afgives snarest muligt til den kompetente Ret.

Afvigelse fra Reglerne om Værneting kan, saa længe Domsforhandling endnu ikke er begyndt, paa Begæring, naar særegne Grunde findes at tale derfor, besluttes af Landsretten, dersom Spørgsmaalet angaar Underretter i samme Landsretskreds, henholdsvis Sø- og Handelsretten og en Underret i Østre Landsretskreds, og i andre Tilfælde af Højesteret (§ 214).

Sager, der skulle forhandles for Nævningeret, kunne af Sigtede begæres foretagne paa det Sted, hvor Landsretten har sit Hovedsæde — eller undtagelsesvis for den først forestaaende Nævningeret i Landsretskredsen, — naar Varetægtsfængslet derved efter Landsrettens Skøn vil blive væsentlig afkortet, uden at Bekostningen for det offentlige vil blive forhøjet i nogen uforholdsmæssig Grad.

§ 694.

Efter Begæring kan Retten meddele Tilladelse til, at en begyndt Forfølgning overflyttes til en anden Ret, som efter foranstaaende Regler er lovligt Værneting, naar dette paa Grund af Vidners Bopæl eller af anden særlig Grund skønnes hensigtsmæssigt til Sagens Fremme. Beslutning herom tages af den Ret, ved hvilken Forfølgningen er begyndt, naar den anden Ret deri er enig, og ellers af den fælles overordnede Ret (§ 214). En Beslutning, hvorved en Begæring om Sagens Overflytning til en anden Ret nægtes, kan paakæres.

§ 695.

Naar Sigtede møder, prøver Retten ikke af egen Drift, om Sagen er indbragt for ret Værneting. Indsigelse er udelukket, naar Sigtede, førend Domsforhandlingen er begyndt, har haft Adgang til at fremsætte den, uden at dette er sket.

At Forundersøgelse eller enkeltstaaende Retshandlinger udenfor Domsforhandling ikke ere foregaaede ved rette Værneting, berøver dem ikke deres Gyldighed.

Er der Strid mellem flere Retters Afgørelser af et Værnetingsspørgsmaal, kan det af Paatalemyndigheden indbringes til Afgørelse for Landsretten, hvis Retterne høre til samme Landsretskreds, og i andre Tilfælde for Højesteret. Herved finde i øvrigt Reglerne i Kapitlerne 80—83 Anvendelse, saaledes at der ved Fristernes Beregning tages Hensyn til den sidste Afgørelse.

§ 696.

Skal Forfølgning, enten ved Undersøgelsesret eller ved den dømmende Ret, samtidig finde Sted mod samme Sigtede for flere Forbrydelser eller mod flere Sigtede som delagtige i een Forbrydelse, bør dette ske under een Sag, for saa vidt saadant lader sig gøre uden væsentlig Forhaling eller Vanskelighed. Forbrydelser af den i § 678 litra d. nævnte Art kunne kun forenes med andre Forbrydelser af samme Art.

§ 697.

Retten kan paa Begæring eller i Embeds Medfør beslutte Adskillelse af de Straffesager, som ere forenede i Henhold til § 696. Det beror paa Retten, om de Sager, som kun paa Grund af Foreningen forfølges for den, efter Adskillelsen fremdeles skulle behandles ved den eller ikke; samme Regel gælder, naar Foreningen ophører af anden Grund, saasom Frafald af Forfølgning.

§ 698.

Retten kan med Hensyn til flere selvstændige Sager, der samtidig henstaa for Undersøgelsesretten eller samtidig for den dømmende Ret, beslutte, at de skulle forbindes til een Sag, dog, naar Søgsmaalene ikke staa i det i § 696 forudsatte Forhold til hinanden, kun, naar ingen af Parterne gør Indsigelse derimod. Herved finder Reglen i § 696, sidste Punktum, tilsvarende Anvendelse.

Beslutningen tages af den Ret, for hvilken Sagerne henstaa, eller, hvis Spørgsmaal er om Forening af Sager, som ere tingfæstede dels ved Landsretten, dels ved en under den hørende Underret, af Landsretten. Forfølges Sagerne ellers for forskellige Retter, og der ikke er Enighed, afgøres Spørgsmaalet af vedkommende overordnede Ret (§ 214).

§ 699.

Retten kan omgøre Beslutninger, som den har truffet i Medfør af §§ 697 og 698; dog kan en Sags Overgang til en anden Ret kun besluttes overensstemmende med Forskrifterne i § 698, 2det Stykke.

§ 700.

Retterne ere beføjede til i en fremmed Retskreds, uden Mellemkomst af Retten i denne, at lade foretage Forkyndelser samt at lade udføre Anholdelsesbeslutninger, Fængslingskendelser og Befalinger om ved Tvang at fremstille Vidner eller Syns- eller Skønsmænd for Retten. Naar det i øvrigt til Undersøgelsens Fremme findes hensigtsmæssigt, kan Retten foretage Embedshandlinger i en fremmed Retskreds med Samtykke af Retten i denne eller af højere Ret, og i paatrængende Tilfælde uden saadant Samtykke. Fornøden Meddelelse skal snarest muligt ske til Retten i den paagældende Kreds.

Kapitel 63.

Paatalen.

§ 701.

Retterne træde i de efter Reglerne i denne Lovs 4de Bog behandlede Sager kun i Virksomhed ifølge Begæring af nogen, hvem Ret til Paatale tilkommer, jvf. dog §§ 792 og 803.

I Underretskredse, hvor Dommeren tillige er Politimester, træder i Stedet for Begæring til Underretten en Tilførsel til Retsbogen om, at Rettens Virksomhed er foranlediget af Dommeren i hans Egenskab af Politimester.

§ 702.

Paatalen tilkommer efter de nedenstaaende Regler Amtmanden (i København Politidirektøren), Politimesteren, særlige Forvaltningsmyndigheder og private.

Hvor Paatalen tilkommer Amtmanden eller Politiet, kan Justitsministeren med Hensyn til enkelte Sager paalægge Paatalemyndigheden at begynde eller fortsætte, undlade eller standse Forfølgning, at gøre Retsmidler gældende o. s. fr.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 703.

I alle Sager, hvis Forfølgning ikke er henvist til Politimesteren eller private (§§ 704 og 708), tilkommer det Amtmanden (i København Politidirektøren) at paatale for den dømmende Ret. Forfølgning ved Undersøgelsesret rejses i saadanne Sager af Politimesteren. Denne kan i disse Sager (Justitssager) kun undlade Forfølgning med Paatalemyndighedens Samtykke.

§ 704.

Politimesteren tilkommer det at rejse Tiltale for Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten, i de nedennævnte Sager, for saa vidt disse ere Genstand for offentlig Paatale (Politisager), nemlig:

1) Sager angaaende Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel, eller Fortabelse af en Næringsret, dog med Undtagelse af de i Straffelovens §§ 129, 130, 3die Stykke, 208 og 209 omhandlede Lovovertrædelser;

2) Sager angaaende de Lovovertrædelser, som omhandles i

a. Forordning om Straf for Kvaksalveri m. m. af 5. Sept. 1794 § 5, jvf. Lov af 3. Marts 1854;
b. Forordning om uberettiget Bæren af Uniformer m. v. af 27. Novbr. 1801 § 2;
c. Plakat om Kystpolitiet af 28. Febr. 1817 § 12;
d. Forordning angaaende Foranstaltninger for at hindre rejsende Haandværkssvendes Omflakken i Landet m. m. af 10. Decbr. 1828 §§ 13 og 14, jvf. Lov om Fattigvæsenet af 9. April 1891 § 57;
e. Tyendelov af 10. Maj 1854 § 63, 1ste Punktum;
f. Lov om Københavns Vandforsyning af 30. Novbr. 1857 § 10, jvf. Lov angaaende Tilvejebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vandværker af 28. Januar 1876 og Lov om Beskyttelse for Vandforsyningsanlæg af 24. April 1896 § 3;
g. Lov om Straffen for Løsgængeri og Betleri af 3. Marts 1860, jvf. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 8, 1ste og 2det Stykke, og Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30. Marts 1906 § 1;
h. almindelig borgerlig Straffelov af 10. Febr. 1866 §§ 111, 2det Stykke, 277, 2det Stykke, 278, 2det Stykke, jvf. Lov om Handel med Gødnings- og Foderstoffer af 26. Marts 1898 § 11, 2det Stykke, og § 296 samt § 200, jvf. Lov Nr. 80 af 11. Maj 1897 § 1 og midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 1, jvf. § 2 og § 26;
i. Lov om Tilsyn med Udvandreres Befordring af 1. Maj 1868 § 10;
j. Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869 § 13, jvf. § 54;
k. Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m. af 15. Maj 1875 § 22;
l. Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2. Juli 1880 § 38, jvf. Lov om samme Emne af 16. Marts 1900;
m. Lov om Beskyttelse af Varemærker af 11. April 1890 § 12, 2det Stykke, jvf. § 17, 2det Stykke;
n. Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891 § 6, jvf. Lov om Forandring i samme af 23. Februar 1894;
o. Sølov af 1. April 1892 §§ 291, 1ste Punktum, 298, 1ste Stykke, og 302.
p. Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 16;

q. Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegraf- og Telefonledninger af 15. Februar 1895 § 6;
r. Strandingslov af 10. April 1895 § 22;
s. Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31. Marts 1900 § 27;
t. Lov om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. af 13. Februar 1903 § 30;
u. Lov om Livsforsikringsvirksomhed af 29. Marts 1904 § 57, medmindre Indenrigsministeren bestemmer, at de paagældende Sager skulle behandles som Justitssager;
v. Midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 §§ 6, 7 og 8, 3die Stykke;
x. Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse af 14. April 1905 § 16;
y. Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30. Marts 1906 §§ 2, 9, 14 og 15;
z. Lov om Kystfredning af 18. Maj 1906 § 11, 2det Stykke;
æ. Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. af 19. April 1907 § 18, 2det Stykke,

saa og enhver efter 1. Jan. 1908 udstedt Lov, i hvilken offentlig Politirets Behandling er foreskreven, uagtet Straffen kan blive af anden Art end i nærværende Paragrafs Nr. 1 angivet.

Skal en Politisag forfølges under eet med en Sag, som hører under Overøvrighedens Paatale, iværksættes Paatalen af Overøvrigheden overensstemmende med Reglerne i § 703.

I de Tilfælde, hvor Afgørelse ved en Advarsel af en Politisag mod en Tiltalt, der findes skyldig, er udelukket (se § 914), kan udenfor Københavns Politimesteren kun med Amtmandens Samtykke undlade Paatale eller standse Forfølgning.

§ 705.

Amtmanden (i København Politidirektøren) og Politimesteren paatale i Embeds Medfør. Dog udkræves:

1) Justitsministerens Befaling til Paatale af Embedsmænds Forbrydelser i Embedsforhold samt af andre Forbrydelser, ved hvilke dette særlig er foreskrevet;

2) Opfordring af vedkommende særlige Myndighed, naar det ifølge Lovgivningen afhænger af dennes Bestemmelse, om Paatale skal finde Sted;

3) Begæring af en dertil berettiget privat, naar den offentlige Paatale ved Lovgivningen er betinget heraf. Saadan Begæring af en privat maa for at kunne tages til Følge ikke udelukke nogen medskyldig fra Forfølgningen, medmindre Paatalemyndigheden billiger Udelukkelsen; angaar den kun nogle af de skyldige, men uden at udelukke mulige medskyldige, kan Forfølgningen udstrækkes til disse. Er privat Paatale i Henhold til § 709 begyndt, kan offentlig Paatale ikke begæres.

At Befalingen, Opfordringen eller den privates Begæring i de forannævnte Tilfælde mangler, udelukker ikke, at uopsættelige Skridt foretages, naar Gerningen maa antages at være vedkommende ubekendt, og Omstændighederne gøre det rimeligt, at Paatale vil blive begært. Tages Befalingen eller Opfordringen tilbage, inden Dom er afsagt eller Nævningernes Erklæring afgiven, standses Forfølgningen; det samme gælder, naar den privates Begæring tages tilbage, hvis Paatalemyndigheden skønner, at ingen almen Interesse kræver Fortsættelsen, uden denne Betingelse kun, hvor der er særlig Lovhjemmel.

§ 706.

Udenfor de Tilfælde, hvor Amtmanden (Politidirektøren) skønner, at Undersøgelsen ikke kan ventes at føre til, at en Person findes skyldig til Straf, kan han i

Nr. 53. 26de Marts.

Sager, der høre under hans Virkekreds, kun undlade Paatale eller frafalde en paabegyndt Forfølgning:

1) i Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel for, at offentlig Paatale under visse Betingelser kan bortfalde, uden at Justitsministerens Samtykke dertil kræves;

2) i Tilfælde, hvor Straffelovens § 7 eller § 64 er anvendelig, naar det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig Straf vilde blive idømt, og at en Domfældelse ikke i Gentagelsestilfælde vilde faa Betydning med Hensyn til Anvendeligheden af en strengere Strafbestemmelse;

3) i andre Tilfælde kun indenfor de Grænser, som ere dragne ved Lov eller drages ved Bestemmelse truffen af Justitsministeren.

Finder Amtmanden (Politidirektøren) i andre Tilfælde, at Paatale under Hensyn til særlig formildende Omstændigheder kan undlades uden Skade for nogen offentlig Interesse, skal han forelægge Sagen for Justitsministeren.

Dennes Afgørelse bliver fremdeles at indhente, naar der i de i Straffelovens § 70 samt midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 16 omhandlede Tilfælde er Spørgsmaal, om Paatale bør frafaldes.

§ 707.

Er en Handling, hvis Paatale i Henhold til § 704 paahviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterlevelse det paahviler en særlig offentlig Myndighed at vaage over, kan den paatales af den vedkommende særlige Myndighed efter de nærmere Regler i § 966, medmindre Forening med en Straffesag, som paatales af Amtmand eller Politimester, skal finde Sted.

§ 708.

Strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen ere henviste til privat Forfølgning, blive ordentligvis at paatale af den private, hvem Paataleret tilkommer, overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje, jvf. dog § 967.

Naar en Handling, der udgør en Lovovertrædelse af ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som er offentlig Paatale undergiven, kan vedkommende Paatalemyndighed efter Begæring af den private paataleberettigede forfølge begge Lovovertrædelser under eet. Den private paataleberettigede kan i saadanne Tilfælde paa ethvert Trin standse den efter hans Begæring begyndte Forfølgning.

Fremdeles kan Paatalemyndigheden — Politimesteren dog kun med Amtmandens Samtykke —, naar den finder, at en offentlig Interesse kræver, at en Handling af den i 1ste Stykke nævnte Art gøres til Genstand for offentlig Forfølgning, paatale samme overensstemmende med de Regler, som gælde for Behandlingen af de andre Sager, der ere undergivne dens Paatale, dog forudsat, at der ikke allerede er gaaet Dom i en angaaende samme Handling anlagt privat Sag, jvf. § 967; anser Paatalemyndigheden Retshandlinger ved en Undersøgelsesret nødvendige, kan den foranstalte de i saa Henseende fornødne Skridt foretagne.

Naar Paatalemyndigheden i Henhold til foregaaende Stykke har indledet Forfølgning, standser vedkommende privates Ret til selv at paatale, hvorhos Reglen i § 279 i Slutningen i fornødent Fald finder tilsvarende Anvendelse. Naar han straks afgiver Erklæring herom, har han dog Adgang til at slutte sig til Paatalemyndighedens Forfølgning. Dog kan han ikke i noget Tilfælde gøre Krav paa Udsættelse af Sagen, og det paahviler ikke Tiltalte eller dennes Forsvarer at afgive foreskrevne Meddelelser

til ham. Frafalder Paatalemyndigheden den begyndte offentlige Forfølgning, er det den private uforment at paatale eller fortsætte sin Paatale (jvf. § 279). Nr. 53. 26de Marts.

Reglen i Straffelovens § 212, 2det Punktum, bliver staaende ved Magt.

§ 709.

De Lovbestemmelser, som særlig hjemle private Beføjelse til at paatale Lovovertrædelser, der ogsaa kunne forfølges af det offentlige, blive staaende ved Magt.

Endvidere skulle Lovovertrædelser, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, ogsaa hvor det ikke er særlig hjemlet, kunne paatales af den vedkommende private, dersom Handlingen ikke kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel. Det samme skal gælde i Sager om Anvendelse af almindelig borgerlig Straffelov § 299.

Ved Forfølgningen i ovennævnte Tilfælde finde Reglerne i § 708, 1ste og 4de Stykke, tilsvarende Anvendelse. Dog skal det have sit Forblivende ved den i Lov om Behandlingen af offentlige Politisager i Københavns m. m. af 11. Februar 1863 § 2, 2det Punktum, den formentlig forurettede hjemlede Beføjelse til at indbringe til Behandling som offentlig Politisag Myndighedsmisbrug af Politiets Personale, saaledes at herved Reglerne i Kapitel 79, jvf. § 704, skulle finde Anvendelse.

Den ved ovennævnte Lov af 11. Februar 1863 hjemlede Ret for den formentlig forurettede skal paa tilsvarende Maade gælde i andre Underretskredse, hvor Dommeren ikke tillige er Politimester (jvf. § 22, 2det Stykke).

§ 710.

Retten prøver i Embeds Medfør, om den, der forfølger efter foranstaaende Regler, er berettiget til Paatale.

§ 711.

Forfølgning kan frafaldes, saa længe ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Nævningernes Erklæring afgiven. Frafaldes Paatale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsiger Retten Frifindelsesdom. Naar ellers en begyndt Forfølgning frafaldes, udsteder Retten paa Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.

§ 712.

Justitsministeren antager et passende Antal af de til Møde for den paagældende Domstol berettigede Sagførere til at beskikkes til som offentlige Anklagere at udføre de af vedkommende Paatalemyndighed besluttede Anklager

1. for Højesteret,
2. for Landsretterne ved Behandling af Ankesager,
3. for Landsretterne ved Behandling af Nævningesager,
4. for Landsretterne ved Behandling af de Sager i 1ste Instans, ved hvis Paadømmelse Nævninger ikke medvirke,
5. for Underretterne (i København tillige for Sø- og Handelsretten).

De offentlige Anklagere ere pligtige at efterkomme de af Retten i Medfør af nærværende Lov givne Paalæg.

Nr. 53. 26de Marts.

Kapitel 64.

Sigtede og hans Forsvar.

§ 713.

Under Ordet „Part", hvor dette i denne Lov anvendes i Bestemmelser, der ikke særlig angaa borgerlige Sager, skal ogsaa den sigtede i en Straffesag anses for indbefattet.

§ 714.

Den, der sigtes for en Forbrydelse, er berettiget til at vælge en Forsvarer til at staa ham bi i Overensstemmelse med de nedenfor nærmere givne Regler. Er han personlig umyndig, tilkommer Valget hans Værge, som derhos altid er berettiget til at optræde paa hans Vegne.

Kun de til Møde for vedkommende Ret berettigede Sagførere eller de særlig af Justitsministeren til Beskikkelse som offentlige Forsvarere ved vedkommende Ret antagne Mænd kunne vælges til Forsvarere, medmindre Retten undtagelsesvis tilsteder, at andre personlig myndige og uberygtede Personer benyttes som saadanne.

Udelukkede fra at vælges ere Personer, der ere indkaldte til at afhøres som Vidner eller Syns- eller Skønsmænd, eller som ere begærte indkaldte i saadan Egenskab, indtil Retten har truffet Afgørelse herom, eller hvis Optræden ifølge § 61 Nr. 3 vilde medføre Inhabilitet hos Dommeren.

§ 715.

Offentlig Forsvarer bliver, for saa vidt Sigtede ikke selv har valgt en Forsvarer, eller den valgte Forsvarer udebliver, at beskikke,

a) naar Sigtede undergives Varetægtsfængsel som sigtet for en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke tidligere for en saadan Handling har været anset med Straf uden at have faaet Æresoprejsning,
b) naar der, forinden Tiltale er rejst, skal afhøres Vidner, eller Besigtigelse skal ske eller Syn eller Skøn afgives til Brug under Domsforhandling, dog at Retshandlingen ej bliver at udsætte efter Forsvarers Tilstedekomst, naar det maa befrygtes, at Beviset derved vilde spildes,
c) naar Nævninger skulle medvirke i Landsretssager, eller der i saadanne Sager er Spørgsmaal om at lægge Beslag paa Sigtedes Formue i Henhold til denne Lovs § 777,
d) i alle andre Sager, hvor Tiltale er rejst for Landsret, eller der i Anledning af Indankning eller Begæring om Genoptagelse af en Sag skal finde mundtlig Forhandling Sted ved Landsret,
e) naar en Landsrets Dom paaankes, eller der i Anledning af Kære undtagelsesvis skal finde mundtlig Forhandling Sted for Landsret eller Højesteret, jvf. § 949, 2det Stykke,
f) naar Vidners eller Syns- eller Skønsmænds beedigede Forklaring begæres til Brug under en i Udlandet indledet Straffesag,
g) i alle Tilfælde, hvor Retten i Medfør af § 30, 2det Punktum, beslutter, at Sigtedes Afhørelse skal foregaa for lukkede Døre.

I de under a og d nævnte Tilfælde bliver offentlig Forsvarer kun at beskikke, naar den Sigtede (eller hans Værge) begærer det. Herom skal der gives Sigtede Lejlighed til at udtale sig.

§ 716.

Ogsaa udenfor de Tilfælde, hvor Beskikkelse af offentlig Forsvarer følger af Bestemmelsen i § 715, kan der, saavel før som efter at Tiltale er rejst, beskikkes

Sigtede offentlig Forsvarer, naar Retten efter Sagens Beskaffenhed finder saadant fornødent, og Sigtede ikke selv har valgt en Forsvarer, eller denne udebliver; jvf. derhos § 903. Nr. 53. 26de Marts.

Beslutninger, hvorefter Forsvarer skal beskikkes, kunne ikke paaklages for højere Ret. Imod Beslutninger, hvorved Beskikkelse af Forsvarer nægtes, kan Kære til højere Ret finde Sted.

§ 717.

Til at beskikkes som offentlige Forsvarere antager Justitsministeren efter Overenskomst et passende Antal af de til Møde for vedkommende Domstol berettigede Sagførere eller, om fornødent, andre dertil egnede Mænd. I paatrængende Tilfælde kan dog ogsaa en Sagfører, der ikke er antagen af Justitsministeren, men dog berettiget til Møde for vedkommende Ret, beskikkes til Forsvarer.

Antagelse til at beskikkes som offentlig Anklager i Henhold til § 712 udelukker ikke, at vedkommende tillige kan antages til at beskikkes som offentlig Forsvarer.

§ 718.

Til offentlig Forsvarer maa ingen beskikkes, der selv er forurettet ved Forbrydelsen eller staar i et saadant Forhold til den forurettede, som vilde udelukke en Dommer fra at handle i Sagen, eller der er kaldet til at forklare som Vidne, Syns- eller Skønsmand i Sagen eller har handlet i den som Anklager eller Rettergangsfuldmægtig for den forurettede eller som Politiembedsmand eller som Dommer eller i en anden Straffesag har været Forsvarer for en Sigtet, med hvis Interesse i Sagen den nu Sigtedes staar i Strid, eller hvis Beskikkelse ifølge § 61 Nr. 3 vilde medføre Inhabilitet hos Dommeren.

Ere flere Personer sigtede under samme Sag, kan Forsvaret kun udføres af den samme Person, naar de Sigtedes Interesser under Sagen ikke ere modstridende.

§ 719.

Beskikkelse af Forsvarer ved Undersøgelsesret samt ved Domsforhandling for Underret foretages af den Overøvrighed (i København Politidirektøren), i hvis Kreds den paagældende Underret er beliggende. I paatrængende Tilfælde, indtil vedkommendes Bestemmelse kan indhentes, kan dog Dommeren foretage Beskikkelsen. Beskikkelse af Forsvarer for Landsret eller Højesteret foretages af henholdsvis Landsrettens eller Højesterets Formand. Sagerne bør saa vidt muligt fordeles mellem de antagne Forsvarere efter Omgang; ønsker Sigtede en bestemt Person beskikket og oplyser, at denne er villig, bør han i Reglen beskikkes uden Hensyn til den regelmæssige Omgang, forudsat at ingen lovlig Hindring er forhaanden.

§ 720.

Beskikkelsen kan tilbagekaldes, jvf. § 719, naar det findes nødvendigt i Forsvarets Interesse, samt, for saa vidt Sagen ikke derved forhales, efter Begæring af Sigtede, naar han har truffet Overenskomst om Forsvarets Udførelse uden Udgift for det offentlige.

§ 721.

Forsvareren er berettiget til at overvære alle Retsmøder, selv om disse holdes for lukkede Døre (§ 30), den valgte Forsvarer dog kun, for saa vidt han ikke er udelukket fra Tilstedeværelse i Medfør af § 804 Nr. 3. I de Retsmøder, der afholdes, forinden Tiltale er rejst, er Forsvareren berettiget til at fremføre Bemærkninger og til i Korthed at faa disse tilførte Protokollen; men Dommeren bestemmer, paa hvilket Tidspunkt af Retsmødet dette kan ske, jvf. dog § 807. I Retsmødet er Forsvareren

Nr. 53. 26de Marts.

berettiget til at samtale med den sigtede angaaende disse Tilførsler, men i anden Anledning kun med Dommerens Samtykke.

Under Domsforhandlingen i Landsretssager kan det af Landsrettens Formand tillades, at flere valgte Forsvarere optræde for samme Sigtede, dog kun een for hver enkelt Del af Forhandlingen. Sigtede er berettiget til selv tillige at tage Ordet til sit Forsvar, jvf. dog § 897, 2det Stykke.

Den offentlige Forsvarer, som er beskikket til at varetage Sigtedes Tarv under Domsforhandlingen, er beføjet til at give Møde ogsaa under Retshandlinger ved anden Ret. Skal en saadan Retshandling foregaa udenfor den Underretskreds, hvori han bor, kan paa hans Begæring en særlig Forsvarer beskikkes til at møde ved samme. Dog bør i paatrængende Tilfælde Retshandlingen ikke udsættes herefter.

§ 722.

Sigtede har, ogsaa naar han er fængslet, Ret til ukontroleret Samkvem — skriftligt eller mundtligt — med sin beskikkede Forsvarer. I Henseende til en Sigtets Samkvem med sin valgte Forsvarer i Fængslingstiden kan Dommeren, naar han anser det fornødent, saa længe Tiltale ikke er rejst, anordne fornøden Kontrol.

§ 723.

Misbruger en Sagfører eller nogen til Forsvarer beskikket Mand sin Stilling til at modarbejde Sagens Oplysning, eller gør han sig skyldig i Tilsidesættelse af de ham paahvilende Pligter til behørig at fremme Sagen, bliver han at anse efter Straffelovens § 144.

§ 724.

Beskikkelse af en offentlig Forsvarer indskrænker ikke Sigtedes Ret til selv at drage Omsorg for sit Forsvar; men Forsvareren behøver ikke Sigtedes Samtykke til at foretage de Handlinger, som han anser for nødvendige eller hensigtsmæssige til dennes Tarv.

Andet Afsnit.

Midler til Sagens Oplysning m. m.

Kapitel 65.

Besigtigelse.

§ 725.

Politiet har at foretage Besigtigelser i alle Tilfælde, hvor dets Pligter med Hensyn til Efterforskningen medføre det. Skønnes det, at Besigtigelse bør ske ved Retten, har Politiet at drage Omsorg for, at den forefundne Tilstand bliver uforandret, indtil Retshandlingen kan finde Sted.

Retten kan foretage Besigtigelse af Personer, Genstande og Lokaliteter, naar saadant findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt for Sagens Oplysning. Vilde det medføre uforholdsmæssige Udgifter eller Ulemper, at Besigtigelse foretages af den Ret, ved hvilken Sagen er tingfæstet, eller skal Besigtigelsen foretages før Domsforhandlingen i en Sag, som er tingfæstet ved Landsretten, foretages den af vedkommende Undersøgelsesret (§§ 677 og 685).

Ved Besigtigelser, som foretages af en Undersøgelsesret, bliver Reglen i § 56 at iagttage.

Angaaende Besigtigelser, som Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten, foretager enten som Undersøgelsesret eller i Sager, der ikke ere undtagne fra Anke, skal Retsbogen indeholde saa meget, at den giver et fuldstændigt og tro Billede af det besigtigede.

Forudsætter Adgangen til Besigtigelse en Ransagning, skulle de nedenfor for denne foreskrevne Betingelser og Regler iagttages.

§ 726.

Kræves der til en Besigtigelse eller i øvrigt til en Undersøgelse eller Bedømmelse af et faktisk Forhold, til hvilken Sagen findes at give Anledning, Indsigt, som ikke kan forudsættes hos Retten, kan denne tilkalde Syns- eller Skønsmænd overensstemmende med Kapitel 18.

§ 727.

Er der Tvivl om en Sigtets Tilregnelighed, kan Retten ved Kendelse bestemme, at han skal indlægges paa et Sygehus eller en Sindssygeanstalt til nærmere Undersøgelse, naar lægekyndige — efter Omstændighederne vedkommende overordnede Sundhedsmyndighed — erklære sig derfor.

Kapitel 66.

Beslaglæggelse.

§ 728.

Ting, der antages at være af Betydning som Bevismidler eller at burde konfiskeres, eller som ved Forbrydelsen ere fravendte nogen, af hvem de kunne kræves tilbage, tages i Bevaring, hvor dette skønnes fornødent. Udleveres saadanne Ting ikke frivillig af den, i hvis Besiddelse de ere, eller kræves de tilbage af nogen, der frivillig har udleveret dem, kunne de beslaglægges overensstemmende med nedenstaaende Regler.

Skriftlige Meddelelser mellem Sigtede og de i § 160 nævnte Personer ere ikke Genstand for Beslaglæggelse, saa længe de ere i de sidstnævnte Personers Besiddelse og disse ikke sigtes for Delagtighed i Forbrydelsen.

§ 729.

Beslutning om Beslaglæggelse tages af Retten. Politiet kan dog, hvor saadan Beslutning ikke uden Fare kan afventes, foretage en foreløbig Beslaglæggelse, men Beretning om denne maa da uden Ophold og senest inden 24 Timer forelægges for Retten, der afgør, om Beslaglæggelsen skal opretholdes. Samme Beføjelse som Politiet har enhver anden, naar den paagældende træffes i Udførelsen af en Forbrydelse eller paa friske Spor. Kan i dette Tilfælde Forelæggelse for Retten ikke straks finde Sted, skal det beslaglagte uopholdelig afleveres til Politiet, som afkræver nøjagtig Forklaring om det forefaldne og paalægger vedkommende private, hvis Beslaglæggelsen ikke straks hæves, at møde for Retten, der træffer Afgørelse.

Nr. 53. 26de Marts. Beslaglæggelse af et trykt Skrift, i Anledning af hvis Indhold Ansvar skal gøres gældende, kan kun ske efter Retskendelse.

§ 730.

Vilde Beslaglæggelse udsætte en ikke sigtet Person for Tab, bør den, naar Øjemedet derved kan antages tilstrækkelig sikret, undlades mod Løfte, med eller uden Sikkerhedsstillelse, om paa Opfordring at forevise, fremlægge eller medbringe Tingen.

§ 731.

Den, der er i Besiddelse af Ting af saadan Art som nævnt i § 728, kan det, for saa vidt han ikke er i noget Tilfælde, hvor Vidnepligt er udelukket, af Retten paalægges at forevise eller udlevere dem. Skal han møde som Vidne, kan det paalægges ham at medtage Tingen, naar han har paataget sig dette (§ 730), eller det findes at kunne ske uden Udgift eller væsentligt Besvær. Mod den, som vægrer sig ved eller undlader at efterkomme saadant Paalæg, kunne de Bøder og Tvangsmidler anvendes, som ere hjemlede over for Vidner, der vægre sig ved at svare. Herved finder Reglen i § 180 tilsvarende Anvendelse. Anvendelse af det i denne Paragraf hjemlede Middel medfører ingen Indskrænkning i Adgangen til Ransagning efter næste Kapitel eller omvendt.

§ 732.

Embedsakter, som indeholde Oplysninger, der skønnes at være af Betydning for Sagen, kan Retten eller Paatalemyndigheden kræve meddelte, medmindre Hemmeligholdelse findes nødvendig i Statens Interesse, hvorom Afgørelse træffes af vedkommende Minister. Meddelelsen kan ske i bekræftet Genpart; dog er Retten beføjet til at kræve Fremlæggelse af Originalen.

Om andre hos offentlige Myndigheder beroende Dokumenter kan Retten, naar det findes nødvendigt, ved Kendelse bestemme, at de skulle forevises eller udleveres til Benyttelse under Sagen, selv om de maatte være givne i embedsmæssig Forvaring. med det Formaal, at Indholdet skal være hemmeligt.

Dog finde ved denne Paragraf Reglerne i § 160 Nr. 1 og 3 tilsvarende Anvendelse.

§ 733.

Breve og andre Forsendelser, som ere rettede til eller antages at være bestemte for eller hidrøre fra Sigtede, kan det ved Rettens Kendelse paalægges Postvæsenet at tilbageholde og udlevere til Retten, naar Sigtelsen angaar en Forbrydelse, som det efter Lovens almindelige Regel tilkommer Amtmanden (Politidirektøren i København) at forfølge, og Omstændighederne gøre det sandsynligt, at Indholdet bør beslaglægges. Undtagne fra saadan Beslaglæggelse ere Breve, som veksles mellem Sigtede og hans Forsvarer, for saa vidt dette følger af Reglerne i § 722.

I paatrængende Tilfælde kan Politiet paalægge Postvæsenets Embedsmænd at tilbageholde saadanne Forsendelser, indtil Rettens Afgørelse faas, dog ikke for et længere Tidsrum end tre Dage.

Under Betingelser svarende til dem, som ovenfor ere angivne, kan det paalægges Telegrafvæsenets Funktionærer henholdsvis at tilbageholde og meddele Retten eller foreløbig at tilbageholde Telegrammer.

§ 734.

Ting, som ere tagne i Bevaring, skulle snarest muligt nøjagtig optegnes og mærkes med Embedssegl eller paa anden fyldestgørende Maade. Saavel Sigtede som

den, i hvis Værge Tingene vare, kan vedføje yderligere Mærke, og der bør, saa vidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen, gives dem Lejlighed til at overvære Mærkernes Aftagelse. Den, i hvis Værge Tingene vare, kan kræve Modtagelsesbevis. Nr. 53. 26de Marts.

§ 735.

Det første Gennemsyn af Papirer, som beslaglægges, saavel som Aabning af Breve og andre lukkede Dokumenter skal, naar vedkommende ikke samtykker i Afvigelse herfra, iværksættes af Retten. For saa vidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen, skal der gives Sigtede og andre vedkommende Lejlighed til at være til Stede. Naar nogen af disse ønsker det, og ingen særlig Retsskriver er til Stede, skal Retsvidne tilkaldes.

Kan som Følge heraf Gennemsyn af Papirer ikke finde Sted straks ved Beslaglæggelsen, blive de foreløbig at forvare i forseglet Omslag.

§ 736.

Retten drager Omsorg for, at de af Post- eller Telegrafvæsenet udleverede Forsendelser eller Telegrammer, hvis Aabning ikke findes nødvendig, eller hvis Indhold viser sig at være uden Betydning for Sagen, eller den Del af Indholdet, som maatte være Sagen uvedkommende, befordres videre efter sin Bestemmelse, samt at Underretning om, hvad der holdes tilbage, meddeles vedkommende, saa snart det kan ske uden Skade for Undersøgelsen. Under samme Betingelse skal Underretning gives, naar private Dokumenter ere udleverede i Medfør af § 732, 2det Stykke.

§ 737.

Ting, som ere fravendte nogen ved en Forbrydelse eller ere Udbyttet af saadanne Ting, blive, senest naar Sagen er endelig sluttet, at udlevere rette vedkommende. Andre Ting, som ere beslaglagte for at tjene som Bevismidler, skulle tilbagegives, naar de ikke længere behøves. Den, som er interesseret i Tilbagegivelsen, kan derom æske Kendelse.

Kapitel 67.

Ransagning.

§ 738.

Ransagning af en Sigtets Bolig eller andre Rum, Gemmer eller Person for at søge efter Spor af Forbrydelsen eller efter Ting, som ere Genstand for Beslaglæggelse, kan finde Sted, naar

1) Sigtelsen angaar en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel udenfor København tilkommer Amtmanden at forfølge,
   eller
2) der foreligger paaviselig Grund til at antage, at Spor af Forbrydelsen eller bestemte Ting, som kunne beslaglægges, der ville være at finde.

§ 739.

Ransagning i foranførte Øjemed af en ikke Sigtets Bolig, Rum eller Gemmer kan finde Sted, naar Sagen

1) angaar en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel udenfor København tilkommer Amtmanden at forfølge,
   og derhos

Nr. 53. 26de Marts.

2 a) Forbrydelsen er begaaet, eller Sigtede er paagreben i Boligen eller Rummet eller har betraadt samme, medens han forfulgtes paa frisk Gerning eller friske Spor, eller

b) der i øvrigt foreligger paaviselig Grund til at antage, at Spor af Forbrydelsen eller bestemte Ting, som kunne beslaglægges, der ville være at finde, eller

c) naar Ransagningen omfatter en Samling af Huse, som udgør en By eller en større afgrænset Del af en By eller af et Sogn.

Ligeledes kan Ransagning af en ikke Sigtets Person finde Sted, naar Sagen angaar en Forbrydelse af den foran under 1) nævnte Art, og der er paaviselig Grund til at antage, at det eftersøgte findes hos ham.

§ 740.

Udenfor de i de foregaaende to Paragraffer fastsatte nærmere Betingelser kan Ransagning i foranførte Øjemed finde Sted af Hus eller Rum, som efter sin Bestemmelse er tilgængeligt for alle og enhver, eller som staar under Politiets særlige Tilsyn, eller hvori der drives Pantelaanerforretning eller saadan Handel, som omhandles i §§ 49—51 i Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29. December 1857.

§ 741.

Ransagning, hvori den, hos hvem den skal iværksættes, ikke udtrykkelig samtykker, kan som Regel kun finde Sted ifølge Retskendelse.

Uden foregaaende Retskendelse kan Ransagning, være sig hos Sigtede eller Andenmand, foretages af Politiet:

1) i de Tilfælde, der omhandles i foregaaende Paragraf,

2) naar de Betingelser foreligge, som ere angivne i § 739, 1 og 2 a og b, og der er øjensynlig Fare for, at Øjemedet med Ransagningen vilde forspildes, hvis Retskendelse skulde afventes.

Har Ransagning uden Retskendelse fundet Sted hos en mistænkt, imod hvem Forfølgning ikke tidligere var begyndt, skal Beretning derom indgives til Retten inden 24 Timer.

Om Politiets Beføjelse til at ransage dens Person, som anholdes, gælder derhos Reglen i § 755.

§ 742.

Naar Retskendelse om Ransagning ikke skal iværksættes af Retten selv, skal det i Kendelsen angives, ved hvem Iværksættelsen skal ske.

Udenfor paatrængende Tilfælde bør Iværksættelse af Ransagning kun, hvor vedkommende udtrykkelig samtykker, overlades til Politiets underordnede Betjente.

Ved enhver Ransagning skulle saa vidt muligt to uberygtede Mænd tilkaldes som Vidner. Enhver er indenfor en Afstand af 2 Kilometer fra sin Bopæl pligtig at efterkomme saadan Kaldelse; den, som uden lovligt Forfald vægrer sig, ifalder en Bøde fra 2 til 20 Kr.

§ 743.

Den, hvis Bolig, Rum eller Gemmer skulle ransages, skal opfordres til at overvære Forretningen; er han fraværende, skal en Husfælle eller Nabo tilkaldes, naar dette kan ske uden Ophold.

Forinden Ransagning paabegyndes, skal Rettens Kendelse oplæses eller forevises, eller, hvor ingen Kendelse foreligger, Øjemedet betydes.

Eftersøges bestemte Ting, bør, forinden Ransagning paabegyndes, vedkommende opfordres til at udlevere eller paavise samme. Nr. 53. 26de Marts.

Forefindes ved Ransagningen Ting, som skønnes at burde beslaglægges, forholdes med dem, som bestemt i foregaaende Kapitel. Med Hensyn til Papirer iagttages Reglerne i § 735.

Om Ransagning, der ikke iværksættes af Retten og tilføres Retsbogen, affattes en Beretning, der medunderskrives af Vidnerne.

Bliver Ransagningen uden Resultat, skal skriftlig Bevidnelse herom paa Forlangende meddeles den paagældende.

§ 744.

Ved Ransagnings Iværksættelse blive endvidere følgende Regler at iagttage:

Al den Skaansel og Varsomhed, som Øjemedet tilsteder, skal udvises.

Ved Nattetid bør Ransagning kun foretages, naar Øjemedets Opnaaelse afhænger deraf.

Aabning med Magt af lukkede Adgange eller Gemmer bør kun finde Sted, naar en Opfordring om at aabne har vist sig frugtesløs, eller der ingen er til Stede, til hvem den kan rettes.

Personlig Ransagning af en Kvinde skal ske ved ærbare Kvinder og ikke i Overværelse af Mænd, jvf. § 190.

Kapitel 68.

Sigtedes Indkaldelse og Afhørelse for Retten.

§ 745.

Den Sigtede, som befinder sig paa fri Fod, er pligtig efter lovlig Indkaldelse personlig at møde for Retten til Afhørelse og i øvrigt, naar Loven kræver hans Nærværelse. Udeblivelse uden oplyst lovligt Forfald kan efter de nærmere i Loven givne Regler medføre Anholdelse, Fængsling, Beslaglæggelse af Formuen eller Sagens Paadømmelse i Sigtedes Fraværelse.

§ 746.

Sigtede er ordentligvis pligtig at møde for den Ret, ved hvilken Tiltale er rejst eller Forundersøgelse indledet.

Foregaar Forundersøgelse eller er Tiltale i en Politisag rejst i en anden Underretskreds end den, i hvilken Sigtede bor eller opholder sig, kan dog Retten, naar Sigtede begærer det eller udebliver, bestemme, at han skal møde til Afhørelse ved Undersøgelsesretten (§ 677) i den Kreds, hvor han bor eller opholder sig.

Hvor Sigtedes Helbredstilstand gør dette nødvendigt, bliver Retten at sætte paa saadant Sted, som Omstændighederne udkræve.

Retten bestemmer Indkaldelsesvarslet, hvor Loven ikke indeholder Forskrift herom.

§ 747.

For saa vidt Sigtede ikke under Møde for Retten af denne har faaet Paalæg om yderligere Møde til bestemt Tid og Sted, bliver han at indkalde til Retsmøde ved en efter Reglerne i Kapitel 16 forkyndt skriftlig Tilsigelse, der, hvor ikke andet er bestemt, udgaar fra den Ret, for hvilken Mødet skal finde Sted.

Foruden Sigtedes Navn, og hvad der i øvrigt hører til hans nøjagtige Beteg-

Nr. 53. 26de Marts.

nelse, Sted og Tid for Mødet, det Varsel, som skal gives, samt Bemærkning om Følgerne af Udeblivelse uden oplyst Forfald, skal Tilsigelsen, første Gang Sigtede indkaldes i en Sag, angive, hvorpaa Sigtelsen gaar ud.

§ 748.

Sigtede, som møder eller fremstilles for Retten til Afhørelse, adspørges først om Navn, Alder, Stilling samt Bopæl og andet, som findes fornødent til Oplysning om hans Identitet.

Efter dernæst at have gjort Sigtede bekendt med den imod ham rettede Sigtelse, spørger Dommeren ham, hvor vidt han erkender dens Rigtighed. Dommeren skal derefter afhøre ham om de Forhold, som Sigtelsen angaar, og om de ved Vidneforklaringer eller paa anden Maade imod ham fremkomne Bevisligheder.

Sigtede er berettiget til paa ethvert Trin af Sagen at tage sin Erkendelse af Sigtelsens Rigtighed tilbage.

§ 749.

Sigtede fremstilles i Retten fri for Baand.

Ingen Tvang maa anvendes imod en Sigtet, der vægrer sig ved at svare i det hele eller paa enkelte Spørgsmaal, eller som hindrer Afhørelsen ved forstilt Afsindighed eller paa lignende Maade. Kan saadant Forhold medføre Sagens Forhaling eller vanskeliggøre Forsvaret, bør Dommeren gøre ham opmærksom derpaa.

§ 750.

Under Afhørelsen skal Dommeren tiltale Sigtede med Ro og Værdighed. Spørgsmaalene til ham bør være bestemte, tydelige og saaledes stillede, at det er ham klart, hvad han bekræfter eller benægter ved sine Svar, og intet Spørgsmaal maa fremsættes saaledes, at noget, der er benægtet eller ikke vedgaaet, forudsættes som tilstaaet.

Løfter, urigtige Foregivender eller Trusler maa ikke anvendes. Ej heller maa Afhøringen forlænges i det Øjemed at fremskaffe en Tilstaaelse.

Det er ikke Sigtede tilladt at raadføre sig med en Forsvarer angaaende den umiddelbare Besvarelse af de ham gjorte Spørgsmaal.

Kapitel 69.

Anholdelse.

§ 751.

Naar en mistænkt, som befinder sig paa fri Fod, er udebleven efter behørig Indkaldelse uden oplyst lovligt Forfald, kan Retten beslutte hans Anholdelse. I Politisager kan Anholdelse af denne Grund dog kun finde Sted, naar det i Tilsigelsen eller under Møde for Retten er betydet ham, at han maa møde personlig og i Udeblivelsestilfælde maa vente at blive anholdt.

§ 752.

Uden foregaaende Indkaldelse kan Retten beslutte en mistænkts Anholdelse:

1) naar den paagældende er en Person, der strejfer om uden Midler til lovligt Underhold, eller som ikke har Bolig eller dog varigere Opholdssted i Riget, eller er en ubekendt, om hvis Navn og Opholdssted ingen antagelige Oplysninger haves eller kunne fremskaffes, og

2) for saa vidt Mistanken angaar et Forhold, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Amtmanden (i København Politidirektøren) at forfølge, eller nogen af de i denne Lovs § 704 under g, j, k og y eller i Straffelovens § 200, jvf. Lov Nr. 80 af 11. Maj 1897 § 1 og Lov Nr. 129 af 1. April 1905 § 1 samt § 26, eller dens § 296, 2det Punktum, eller i Sølov af 1ste April 1892 §§ 291, 1ste Punktum, og 298, 1ste Stykke, nævnte Forbrydelser, naar det, om end Betingelserne for Afsigelse af Fængslingskendelse ikke fuldstændig maatte være til Stede, efter Omstændighederne skønnes fornødent at sikre den paagældendes foreløbige Tilstedeblivelse eller Afsondring fra Samkvem med andre.

§ 753.

Anholdelsesbeslutningen tilføres Retsbogen straks, eller saa snart ske kan, med en saa nøjagtig Betegnelse af den paagældende som muligt samt Angivelse af Sigtelsens Genstand, i det mindste i Almindelighed, og Grunden til Anholdelsen. Udskrift skal paa Forlangende meddeles den anholdte inden 24 Timer.

Ved Paagribelsen, eller saa snart det kan ske, skal Beslutningen med tilhørende Begrundelse oplæses eller forevises for den anholdte.

§ 754.

Er der Grund til at frygte for, at Øjemedet vilde forspildes ved Ophold for at fremskaffe Rettens forudgaaende Beslutning, kan Politiet uden saadan foretage Anholdelse af de i § 752 Nr. 1 betegnede Personer, naar de mistænkes for at have begaaet en Forbrydelse, der er offentlig Forfølgning undergiven, og af andre Personer, naar de træffes under Udførelsen af en offentlig Forfølgning undergiven, strafbar Handling, eller der er bestemte Grunde til at mistænke dem for nogen af de i § 752 Nr. 2 omtalte Forbrydelser.

Samme Beføjelse har enhver anden, naar den paagældende træffes i Udførelsen af en Forbrydelse eller paa friske Spor.

Finder Oprør eller den i Straffelovens § 103 ommeldte Forbrydelse Sted, eller udøves den i Straffelovens § 87 ommeldte Forbrydelse af en samlet Mængde, eller er Drab eller betydeligere Legemsbeskadigelse paafulgt i Slagsmaal, i hvilket flere have deltaget, og Omstændighederne ikke umiskendelig udpege den eller de skyldige, kan Politiet anholde enhver, der træffes i den samlede Mængde eller indviklet i Slagsmaalet, og som ikke straks formaar at rense sig for Mistanken om strafbar Deltagelse.

§ 755.

Ved en Anholdelses Iværksættelse skal der gaas frem med saa megen Skaansel mod den paagældende, som Øjemedet tillader.

Genstande, som kunne benyttes til Vold eller Undvigelse, eller som kunne tjene til Sagens Oplysning, kunne fratages den paagrebne, og personlig Ransagning kan finde Sted, naar der er Grund til at formode, at han har saadanne Genstande hos sig.

§ 756.

Ransagning af Hus for at eftersøge den, som skal anholdes, kan foretages, naar der er Grund til at antage, at han holder sig skjult der, i Andenmands Hus, dog kun under Betingelser, svarende til de i § 739 angivne, medmindre der efter Husets Bestemmelse tilstedes enhver Adgang til det.

Saadan Ransagning kan foretages af Politiet uden Retskendelse:

Nr. 53. 26de Marts.

1) naar en Person eftersættes, der er truffen i Udførelsen af Forbrydelsen eller paa friske Spor, eller som er undvegen efter at være paagreben;

2) og ellers, naar der er Grund til at antage, at Øjemedet vil forspildes, hvis Kendelse skal afventes, og navnlig, at en blot Bevogtning af Huset saa længe vil være utilstrækkelig.

Udenfor disse Tilfælde udkræves Retskendelse, medmindre den paagældende udtrykkelig frafalder Krav herpaa. I øvrigt finde ved disse Ransagninger Reglerne i §§ 741—744 Anvendelse.

§ 757.

Enhver, der anholdes, skal senest inden 24 Timer fra Paagribelsen at regne stilles for Retten, medmindre han forinden løslades. Klokkeslettet, da Paagribelsen og da Fremstillingen fandt Sted, skal anføres i Retsbogen. Kan han ikke straks føres for Retten, sørger Politiet for den fornødne midlertidige Bevogtning paa den muligst lempelige Maade. Er Anholdelsen iværksat af en privat, og den anholdte ikke straks kan føres for Retten, skal Anholderen uopholdelig foranstalte den anholdte afleveret til Politiet, som afkræver Anholderen nøjagtig Forklaring om det forefaldne og paalægger ham, hvis det ikke straks løslader den anholdte, at møde ved Fremstillingen for Retten.

I Retsmødet skal den anholdte høres om Sigtelsen. For det Tilfælde, at den anholdte fremstilles for en anden Ret end den, som har taget Beslutning om Anholdelsen, maa der af denne være sørget for, at de fornødne Oplysninger staa til den førstnævntes Raadighed, enten ved direkte Tilsendelse eller ved Overlevering med fornødent Paalæg til den Politiembedsmand, som fik det Hverv at iværksætte Anholdelsen.

§ 758.

Har Anholdelse fundet Sted for en Handling, for hvilken Fængsling er udelukket, skal den anholdte sættes paa fri Fod, naar det i § 757 ommeldte Retsmøde er sluttet.

§ 759.

Har Anholdelse fundet Sted for en Handling, for hvilken Fængsling ikke er udelukket, og findes anholdte ikke at kunne løslades straks, kan Retten enten ved Kendelse beslutte, at han skal fængsles, eller, naar der paa Grund af de foreliggende Oplysningers Utilstrækkelighed eller af anden Grund ikke findes Føje til straks at afsige Fængslingskendelse, eller Retten ifølge § 764 mangler Beføjelse hertil, beslutte, at han foreløbig skal forblive under Anholdelse. Det samme finder Anvendelse, hvor den paagældende er mødt uden foregaaende Anholdelse.

Beslutningen tilføres Retsbogen under Iagttagelse af Reglerne i § 753; med Hensyn til Bevogtningen iagttages Reglen i § 757.

§ 760.

Senest inden 3 Gange 24 Timer efter Slutningen af det Retsmøde, hvori den i § 757 omhandlede Fremstilling fandt Sted, skal enten den under Anholdelse forblevne løslades, eller Kendelse afsiges om Fængsling eller anden endelig Forholdsregel.

I de nævnte 3 Gange 24 Timer skal der, saa vidt det i dette Tidsrum er muligt, søges tilvejebragt enhver Oplysning af Betydning for Spørgsmaalet, om Sigtede bør fængsles. Der skal gives Sigtede Lejlighed til at angive de Oplysninger, som han i sin Interesse ønsker tilvejebragte.

I Stedet for den i § 759 nævnte Forholdsregel blive med tilsvarende Begræns-

ning de i §§ 768 ff. nævnte Forholdsregler og navnlig Løsladelse mod Sikkerhed, indtil endelig Bestemmelse træffes, at anvende under de der angivne Betingelser og nærmere Bestemmelser. Nr. 53. 26de Marts.

§ 761.

Enhver, som har været anholdt uden tilstrækkelig Grund og uden ved sit eget Forhold at have forskyldt det, kan kræve Oprejsning enten ved en Erklæring om, at Anholdelsen har været paa nævnte Maade ugrundet og uforskyldt eller ved Tilkendelse af Erstatning, jvf. § 775. Begæres alene den nævnte Erklæring, afgør Politimesteren i den Retskreds, hvor Anholdelsen har fundet Sted, om han efter Sagens Omstændigheder finder at kunne udstede en saadan. Vægrer han sig herved, eller begæres der Erstatning alene eller som Alternativ, afgøres Spørgsmaalet af Retten, jvf. §§ 678 og 692, efter Henvisning af Tiltalemyndigheden (jvf. § 904 sammenholdt med § 823).

Begæring om nævnte Oprejsning skal fremsættes for Politimesteren, henholdsvis Tiltalemyndigheden, inden 3 Maaneder, efter at Anholdelsen er hævet.

Reglen i § 775, 4de Stykke, finder med fornøden Lempelse Anvendelse paa den her omhandlede Erstatning.

Kapitel 70.

Fængsling.

§ 762.

Fængsling kan kun finde Sted i Kraft af en Retskendelse; en saadan kan først afsiges, efter at den paagældende er hørt for en Ret angaaende Sigtelsens Genstand, medmindre det forhindres ved hans Ophold i Udlandet, eller Afhørelse har været umulig paa Grund af andre Omstændigheder, der da maa anføres i Kendelsen.

Børn under 14 Aar maa kun fængsles, hvor Omstændighederne og deres Livsforhold i høj Grad tale derfor.

§ 763.

Fængsling kan kun besluttes, naar der foreligger skellig Grund til at antage, at den Sigtede har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, hvorfor Straffen efter det foreliggende skønnes at ville blive højere end Bøder eller simpelt Fængsel, og derhos

1) den mistænkte er en Person, der strejfer om uden Midler til lovligt Underhold, eller som ikke har Bolig eller dog varigere Opholdssted i Riget, eller er en ubekendt, om hvis Navn og Opholdssted ingen antagelige Oplysninger haves eller kunne fremskaffes;
2) eller Sigtelsen angaar en Forbrydelse, hvis Forfølgning udenfor København er henvist til Amtmanden, eller nogen af de i denne Lovs § 704 under g, j, k og y eller i Straffelovens § 200, jvf. Lov Nr. 80 af 11. Maj 1897 § 1 og Lov Nr. 129 af 1. April 1905 § 1, sammenholdt med § 26, eller dens § 296, 2det Punktum, eller i Sølov af 1. April 1892 § 291, 1ste Punktum, eller § 298, 1ste Stykke, nævnte Forbrydelser, og der

enten

a) paa Grund af Sagens Beskaffenhed eller den Sigtedes Forhold er Føje til at antage, at han vil unddrage sig Ansvaret ved at flygte eller skjule sig, eller at han vil udeblive fra Domsforhandling, hvortil han er indkaldt,

eller

b) er særlig Grund til at frygte for, at han, hvis han lades paa fri Fod, vil gentage eller fortsætte sin forbryderiske Virksomhed.

Nr. 53. 26de Marts.

eller

c) efter Sagens Omstændigheder er særlig Grund til at antage, at han vil bestræbe sig for at modvirke Undersøgelsen ved at fjerne Gerningens Spor eller paavirke medsigtede eller Vidner til at afgive urigtig Forklaring eller paa anden lignende Maade.

Fængsling kan endelig besluttes, naar den anses nødvendig for at hindre en Person, som sigtes for det i Straffelovens § 299 ommeldte Forhold, i at bringe sin Trusel til Udførelse.

§ 764.

Under Efterforskning kan Fængsling besluttes af en hvilken som helst Undersøgelsesret, for hvilken Tiltalte er fremstillet, jvf. § 693, 1ste Stykke, § 792 og § 796. Ellers tages Beslutning om Fængsling af den Ret, ved hvilken Forundersøgelse er indledet eller Tiltale rejst (jvf. § 885), eller for hvilken Sagen er indanket. Naar Sigtede er anholdt, og det antages, at han ikke saa betimeligt vil kunne fremstilles for den nævnte Ret, at Fængslingskendelse der kan blive afsagt inden Udløbet af den Frist, i hvilken en Person kan forblive under Anholdelse, kan Fængslingskendelse afsiges af en hvilken som helst Undersøgelsesret, for hvilken han fremstilles. Af Kendelsen og det i den Anledning Retsbogen tilførte tilstilles der i saa Fald den Ret, ved hvilken Sagen svæver, Udskrift.

§ 765.

Enhver Kendelse om Fængsling skal, foruden Sigtedes Navn og den i øvrigt nøjagtigst mulige Betegnelse af ham, angive Sigtelsens Genstand og de Grunde, hvorpaa Fængslingen støttes. Udskrift meddeles paa Forlangende den fængslede inden 24 Timer.

Er Sigtede til Stede i Retten ved Kendelsens Afsigelse, oplæses den for ham. Er han ikke til Stede, overgives en Udskrift af Retsbogen Politiet til Iværksættelse. Ved denne finde Reglerne i §§ 753, 755 og 756 tilsvarende Anvendelse.

§ 766.

Er Fængslingskendelsen afsagt, uden at den fængslede har været hørt angaaende Sigtelsen, skal Afhørelse for Retten finde Sted inden 24 Timer efter Paagribelsen eller Indbringelsen i Riget, eller efter at Hindringen for hans Fremstilling er ophørt, jvf. § 757.

Den fængslede hensættes saa vidt muligt i Varetægtsfængslet paa det Sted, hvor Sagens første Behandling foregaar. Om hans senere Henbringelse til andet Varetægtsfængsel tager vedkommende Rets Formand Beslutning.

§ 767.

Den fængslede er undergiven de Indskrænkninger, som ere nødvendige til Sikring af Fængslingens Øjemed eller til Opretholdelse af Fængselsordenen, overensstemmende med derom givne Bestemmelser. Særlig fastsættes følgende Regler med Hensyn til den fængsledes Behandling:

1) Varetægtsfanger maa ikke uden eget Samtykke sættes sammen med Fanger, der udstaa Straf, afsone Bøder ell. desl., og heller ikke sammen med andre Varetægtsfanger, medmindre deres Alder, Legems- eller Sindstilstand gør Afsondring utilraadelig, eller Pladsmangel umuliggør Afsondring.

2) Hvor vidt andre end de ved Fængslet ansatte skulle have Adgang til Fangen, beror paa Rettens Formand, jvf. dog med Hensyn til Forsvarere § 722. Tilladelse til,

med de Indskrænkninger, som Fængselsordenen kræver, og under saadant Opsyn, som Rettens Formand finder fornødent, at modtage Besøg af en Læge eller Præst efter eget Valg, af Slægtninge eller af Personer, som staa i Forretningsforhold til Fangen, eller med hvem han ønsker at raadføre sig, bør kun nægtes, naar særlige Omstændigheder give Grund til at frygte, at deraf vil opstaa Skade for Undersøgelsen.

3) Om det skal tillades Fangen at afsende og modtage Breve, beror paa Rettens Formand, jvf. dog med Hensyn til Forsvarere § 722. Tilladelse bør kun nægtes, naar Rettens Formand, efter at have læst Brevet, finder enten, at der kan være Grund til at befrygte, at dets Afsendelse eller Udlevering vil være til Skade for Undersøgelsen, eller at dets Afsendelse vilde indeholde et Retsbrud. Afsendes eller udleveres Brevet ikke, bør der uden Ophold gives henholdsvis den fængslede eller Afsenderen Underretning derom. Afsendelse af lukkede Skrivelser til Ret eller Øvrighed kan ikke nægtes Fangen, og Fængslets Forstander har at sørge for, at saadanne Skrivelser fremsendes uden ufornødent Ophold.

4) Varetægtsfanger have Ret til at sysselsætte sig, dog med de Begrænsninger, som følge af Fængslingens Øjemed og Fængselsordenen. Om Fangen ønsker det, skal han saa vidt muligt søges beskæftiget ved Arbejde i Fængslet mod passende Godtgørelse. Fangen har Adgang til Udlaan af Fængslets Bogsamling samt til udenfor denne at forskaffe sig Bøger af videnskabelig, teknisk eller lignende Art, men anden Læsning kun med Fængselsforstanderens Tilladelse. Disse Rettigheder kunne kun betages en Fange, naar han har forskyldt det som disciplinær Straf.

5) Det kan, udenfor Tilfælde af disciplinær Straf, ikke formenes en Varetægtsfange ved egne eller andres Midler at forskaffe sig anden og bedre Kost end den almindelige Fængselskost, for saa vidt saadant kan ske, uden at Fængselsordenen derved forstyrres. Med samme Begrænsning er Fangen berettiget til at benytte andre Klæder end den almindelige Fangedragt.

6) Legemlig Revselse maa ikke anvendes som disciplinær Straf paa Varetægtsfanger.

7) Hverken Arrestforvareren eller andre Personer maa benyttes til at udforske Fangen.

Nærmere Regler om Fængselsordenen fastsættes ved kongelig Anordning under Iagttagelse af det i nærværende Paragraf foreskrevne.

Klager over utilbørlig Behandling i Fængslet kunne forebringes for Fængselsforstanderens foresatte, og, hvis de ikke af denne tages til Følge, for Retten i Overensstemmelse med Reglerne i § 797. I hvert Fangerum skal findes Opslag, indeholdende de væsentligste Bestemmelser i Fængselsreglementet og navnlig de i denne Paragraf givne Regler.

§ 768.

Er Sigtede en frugtsommelig eller diegivende Kvinde eller en Person under 18 Aar, bliver hun eller han, for saa vidt det efter Sigtelsens Genstand, Sigtedes Personlighed og de forhaandenværende Forhold lader sig gøre, efter Rettens Beslutning, i Stedet for at fængsles, at sætte under Tilsyn af paalidelige Personer, Forældre eller andre. For de unge Personers Vedkommende tages der tillige Hensyn til, at de holdes fri for fordærvelig Paavirkning. Naar Forældre eller andre fremsætte Ønske om, at en saadan Sigtet maa betros til deres Tilsyn, kan Retten, om det findes nødvendigt, knytte Indvilgelse heri til den Betingelse, at Sikkerhed stilles af de paagældende overensstemmende med Reglerne i §§ 769 og 770.

I andre Tilfælde kan, hvor saadant maa anses for tilstrækkeligt til Formaalets Opnaaelse, i Stedet for Fængsling efter Rettens Beslutning anvendes Bevogtning i Hjemmet, efter Omstændighederne efter Sikkerhedsstillelse for det hertil sandsynlig

Nr. 53. 26de Marts.

medgaaende Beløb, Tilhold om ikke uden Dommerens Tilladelse at forlade et anvist Opholdssted eller en bestemt Kreds, Paalæg om til bestemte Tider at fremstille sig for Politiet, Beslaglæggelse af Pas eller andre Legitimationsdokumenter, eller Sikkerhedsstillelse efter de nærmere Regler i efterfølgende Paragraffer.

§ 769.

Sikkerhedsstillelse kan ikke træde i Stedet for Fængsling, naar den i § 763 Nr. 2 c nævnte Fængslingsgrund er forhaanden.

I de i § 763 Nr. 1 og 2 a nævnte Tilfælde skal Fritagelse for Fængsling tilstedes, naar Formaalet maa antages tilstrækkelig betrygget ved, at Sikkerhed stilles for, at Sigtede vil møde i Retten til enhver Forhandling i Sagen efter behørig Indkaldelse samt indfinde sig til Dommens Fuldbyrdelse, hvis den gaar ham imod. Det paahviler i saa Fald Sigtede at opgive Bolig eller Opholdssted i Kongeriget, hvor alle Forkyndelser til ham kunne ske.

I det i § 763, sidste Stykke, ommeldte Tilfælde tilstedes Fritagelse for Fængsling, naar det findes tilstrækkeligt, at Sikkerhed stilles for, at Sigtede vil undlade den Virksomhed, som frygtes, indtil Dommen, hvis den gaar ham imod, kan fuldbyrdes.

§ 770.

Sikkerheden, hvis Størrelse i det enkelte Tilfælde fastsættes af Retten, stilles ved Overlevering af rede Penge eller gode Værdipapirer, der paa Forlangende, eller naar det af Dommeren findes hensigtsmæssigt, blive at opbevare i Nationalbanken eller vedkommende Amtstue, eller ved Selvskyldnerkaution af en eller flere i Kongeriget bosatte vederhæftige Mænd.

§ 771.

Den, af hvem Sikkerhed stilles, skal herom underskrive en Erklæring, hvori den eller de Forpligtelser, indtil hvis Opfyldelse Sikkerheden hæfter, og ved hvis Misligholdelse den forbrydes, ere angivne.

Hvor vidt en stillet Sikkerhed bør være forbrudt, afgøres ved Kendelse, efter at der saa vidt muligt er givet de vedkommende Lejlighed til at udtale sig. Det forbrudte Beløb tilfalder Statskassen. Dog blive først Sagens Omkostninger og den forurettedes Erstatningskrav deraf at dække, for saa vidt Dækning derfor ikke kan faas paa anden Maade.

Er Sikkerheden forbrudt som Følge af Sigtedes Undvigelse eller Udeblivelse fra Møde, kan Retten, naar Sigtede inden en Maaned efter den Dag, da han er undvegen eller skulde være mødt, frivillig fremstiller sig eller paagribes, helt eller delvis eftergive Sikkerhedens Forbrydelse, dog at den hæfter for alle Udgifter, som ere bevirkede ved Undvigelsen eller Udeblivelsen.

§ 772.

Beslutning om Fængsling eller Forholdsregel, der træder i Stedet for Fængsling, kan af Retten til enhver Tid omgøres.

§ 773.

Den anordnede Fængsling bortfalder, naar Forfølgning undlades eller frafaldes, eller Sigtede frifindes, eller der dog kun paalægges ham Straf af Bøder eller simpelt Fængsel. Erklæres i de to sidstnævnte Tilfælde Anke af det offentlige, inden Løsladelsen er iværksat, bliver det dog paa dertil fra Paatalemyndighedens Side given Anledning ved Kendelse af Retten at bestemme, om Løsladelse skal finde Sted. Gaar Kendelsen ud paa, at Fængslingen skal vedblive, skal den snarest muligt, efter at

Anklager til Udførelse af Ankesagen er beskikket, af denne forelægges den overordnede Ret til Prøvelse, jvf. §§ 931 og 942.

Fængslingen ophæves ved Rettens Beslutning, naar i Løbet af Undersøgelsen de Grunde, hvorpaa den støttedes, bortfalde, og Grunde til Fængsling ved en ny Kendelse ikke ere forhaanden.

Er Fængslingen besluttet i Henhold til § 763 Nr. 2 c, bliver den at ophæve, saa snart Undersøgelsen i paagældende Retning er sikret, i hvilken Henseende det fornødne hurtigst muligt skal iværksættes.

I Sager, som ere af mindre Betydning, bør Fængslingen ophæves, naar Retten finder, at Sagen ikke fremmes med tilbørlig Hurtighed. Fremdeles bør Fængsling ophæves, naar en Dom, hvorved kun en kortere Tids Fængselsstraf er idømt, bliver paaanket, og Fængslingens Forlængelse indtil Ankesagens Slutning vilde staa i aabenbart Misforhold til den Straf, som er eller kan ventes idømt.

§ 774.

Forholdsregler, som af Retten ere anordnede i Stedet for Fængsling, bortfalde eller ophæves i de samme Tilfælde som Fængsling.

Fremdeles ophører en stillet Sikkerhed at hæfte, naar Sigtede hensættes i Fængsel, eller naar en Sigtet under 18 Aar sættes under andet Tilsyn end den Persons, hvem han mod Sikkerhed var betroet, samt naar den i Overensstemmelse med § 769 paatagne Forpligtelse er opfyldt, eller naar den, der er gaaet i Borgen, opsiger sit Forløfte ved at fremstille Sigtede for Retten eller under saadanne Forhold og med saa langt Varsel, at der er Lejlighed og god Tid til at fængsle ham.

Indgaaet Forløfte ophører ligeledes, naar en afsagt Straffedom ikke fuldbyrdes, uagtet der hertil har været rigelig Tid og Opfordring.

Bestemmelse om Ophør af Fængsling eller om Anvendelse eller Ophør af Forholdsregler, som træde i Stedet for Fængsling, eller om Forbrydelse af stillet Sikkerhed tages af den Ret, hvem det efter § 764 vilde tilkomme at afsige Fængslingskendelse.

§ 775.

Den, der har været underkastet Varetægtsfængsel og derefter frifindes eller løslades, uden at Sagen forfølges til Dom, har, naar han inden et Aar efter at være kommen til Kundskab om de Omstændigheder, hvorpaa han støtter sit Krav, fremsætter Begæring derom for Tiltalemyndigheden, jvf. § 823 sammenholdt med § 904, Krav paa en af Retten fastsat Erstatning for den Lidelse, den Tort og det Formuestab, der er tilføjet ham ved Frihedsberøvelsen, medmindre de fremkomne Oplysninger dog give begrundet Formodning for, at han er skyldig i den Forbrydelse, hvorfor han var fængslet. Saadan Erstatning tilkommer ligeledes den, der har været underkastet Varetægtsfængsel i Tilfælde, hvor saadant ikke burde have været anvendt.

Retten til Erstatning bortfalder, naar den paagældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Fængslingen, medmindre det udviste urigtige Forhold maa antages at være foranlediget af Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforstaaelse, endvidere naar vedkommende frifindes paa Grund af en Tilregnelighed udelukkende mangelfuld Sjælstilstand, eller naar han forhen er straffet med Strafarbejde for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, og der ikke siden hans Løsladelse er hengaaet 3 Aar, herunder dog ikke det i 1ste Stykke, 2det Punktum, nævnte Tilfælde.

Fordringen paa Erstatning for Formuestabet tilkommer efter den paagældendes Død hans Ægtefælle og Livsarvinger.

Erstatningen udredes af Statskassen, men denne har Regres til den vedkommende Dommer, for saa vidt han derved har gjort sig skyldig i Misbrug af Embedsmyndighed, Skødesløshed eller andet uforsvarligt Forhold.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 776.

Til at føre Tilsyn med Varetægtsfangers Behandling og Forholdene i Varetægtsfængsler udvælger henholdsvis Københavns Borgerrepræsentation, Købstædernes Byraad og Amtsraadene efter Forholdstalsvalg 2 Medlemmer af deres Midte for 4 Aar ad Gangen. De saaledes udnævnte Mænd skulle have Adgang til i Forening at besøge Fængslerne indenfor deres Omraade og overbevise sig om, at de for Fængslerne og Varetægtsfangernes Behandling gældende Bestemmelser overholdes. Angaaende Misbrug, som de maatte mene at have forefundet, afgive de Beretning til paagældende Overøvrighed. Denne lader da de fremsatte Klager nærmere undersøge og gør Indberetning til Justitsministeren, som træffer fornøden Foranstaltning til Afhjælpning af de forefundne Misbrug og til Paatale af mulige Overtrædelser og Tilsidesættelser af paagældende Bestemmelser.

Meddelelse til Private eller andre end de i 1ste Stykke, 3die og 4de Punktum, nævnte Myndigheder om, hvad der ved ovennævnte Besøg i Fængslerne er erfaret, straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

Kapitel 71.

Beslag paa Sigtedes Formue og Forbud mod Foreninger og Skrifter.

§ 777.

Naar der i en under Landsret hørende Sag er rejst Tiltale, men Sigtede har unddraget sig Sagens videre Forfølgning, kan Retten paa Anklagerens Begæring, og efter at Forsvareren er hørt, ved Kendelse bestemme, at der skal lægges Beslag paa den Formue, som han maatte besidde eller erhverve i Riget. Kendelsen forkyndes overensstemmende med Reglerne i § 151.

Oplyses det senere, at det var Sigtede umuligt at møde eller blive til Stede, kan Retten ophæve Beslaglæggelsen.

§ 778.

Retten drager Omsorg for, at der beskikkes en Værge til at bestyre den beslaglagte Formue. At saadan Foranstaltning er truffen, bliver at kundgøre ved Tinglæsning og ved Bekendtgørelse i Aviserne efter de om Umyndiggørelse gældende Regler.

Værgen har at afgive Løfte om ikke at lade Sigtede tilflyde nogen Indtægt af Formuen. Ægtefælles og Børns Krav paa Underhold af denne ophæves derimod ikke ved Beslaglæggelsen, ligesom Sigtede heller ikke er udelukket fra at raade over den beslaglagte Formue ved Testament.

§ 779.

Beslaglæggelsen ophæves:

1) naar Sigtede kommer til Stede,
2) naar Formuen paa Grund af Sigtedes Død eller ifølge de i Forordningen af 11. September 1839 foreskrevne Regler tilfalder hans Arvinger,
3) naar Forfølgning undlades eller frafaldes, eller Sagen ved Rettens Kendelse afvises.

Den Ret, som har besluttet Beslaglæggelsen, tager Beslutning om Ophøret i de foran nævnte Tilfælde. Formuen med de under Beslaglæggelsen vundne Indtægter og efter Fradrag af de hafte Udgifter udleveres derefter til Sigtede eller henholdsvis Arvingerne.

§ 780.

Beslaglæggelse af en mistænkts Gods til Sikkerhed for Sagens Omkostninger og Erstatningsansvar kan, hvor og i saadant Omfang, som Retten maatte finde det

fornødent, finde Sted ifølge Rettens Kendelse efter Begæring af Paatalemyndigheden eller den ved Forbrydelsen forurettede. Nr. 53. 26de Marts.

Beslaglæggelse medfører de samme Retsvirkninger som Arrest paa Gods ifølge den borgerlige Retsplejes Regler.

§ 781.

Retten drager Omsorg for Beslaglæggelsens Iværksættelse. Med Hensyn til denne samt de Forholdsregler, som blive at træffe for at sikre Beslaglæggelsens Retsvirkninger, gælde de i Bogen om den borgerlige Retspleje givne Regler om Arrest paa Gods, dog at særlig Sag til Stadfæstelse af Beslaglæggelsen bortfalder.

§ 782.

Beslaglæggelsen bortfalder, naar Forfølgning undlades eller frafaldes, eller Sigtede frifindes, og den ophæves, naar den paa Grund af senere fremsatte Indsigelser eller senere indtrufne Omstændigheder findes ikke at have Hjemmel. Beslutninger og Forholdsregler med Hensyn til Beslaglæggelsens Ophør træffes af den Ret, for hvilken Sagen er eller var tingfæstet. Med Hensyn til Krav paa Erstatning for Beslaglæggelsen finde Reglerne om Arrest paa Gods i Bogen om den borgerlige Retspleje Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 783.

Med Hensyn til foreløbigt Forbud mod Foreninger i Henhold til Grundloven af 28. Juli 1866 § 87 bliver det paa nævnte Sted i Grundloven foreskrevne at iagttage.

Forbud mod Udbredelse af Skrifter, som efter Justitsministerens Befaling forfølges i Henhold til Lov af 3. Januar 1851 §§ 14 og 15, besluttes og foranstaltes iværksat efter Paatalemyndighedens Begæring af vedkommende Undersøgelsesret. Sag i denne Anledning skal anlægges inden en Uge. Forbudet bortfalder, naar Forfølgning ikke iværksættes inden den foreskrevne Frist, eller naar den frafaldes. Den i Lov af 3. Januar 1851 § 14 fastsatte Straf for Dommens Overtrædelse gælder ogsaa for Overtrædelse af det foreløbige Forbud.

Tredie Afsnit.

Undersøgelse, førend Tiltale er rejst, i Sager, som forfølges af Overøvrigheden eller Politiet.

Kapitel 72.

Efterforskning.

§ 784.

Det paahviler Politiembedsmændene, naar i øvrigt Betingelserne derfor ere til Stede, af egen Drift og med den størst mulige Hurtighed at efterforske alle strafbare Handlinger, som forfølges af det offentlige, saa snart der opstaar rimelig Formodning om, at saadanne ere forøvede.

§ 785.

Udenfor København fører Amtmanden Overtilsyn med Politiets Efterforskning af Forbrydelser.

I København er Politidirektøren i sin Efterforskningsvirksomhed Justitsministeren umiddelbart underordnet.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 786.

Anmeldelser fra private om formentlig begaaede Forbrydelser eller om Forhold, der vække Mistanke herom, gøres til Politiet.

Anmeldelsen kan være skriftlig eller mundtlig; i sidste Fald skal Modtageren af samme opsætte skriftlig Beretning om den.

Naar dertil findes Grund, kan Politimesteren, forinden videre Skridt foretages, ved Begæring til Undersøgelsesretten foranledige Anmelderen afhørt for Retten (jvf. § 792).

§ 787.

Er Sagens Paatale afhængig af Justitsministerens Befaling eller af en Opfordring fra en særlig offentlig Myndighed (jvf. § 705), skal Politimesteren bringe de ham tilkomne Oplysninger henholdsvis til Paatalemyndighedens eller den særlige Myndigheds Kundskab, men i øvrigt ikke foretage yderligere Efterforskninger, førend vedkommendes Befaling eller Opfordring foreligger.

Er en Lovovertrædelse, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, kommen til Politimesterens Kundskab, men der er Grund til at antage, at den er den paagældende private ubekendt, kan han gøre Meddelelse til denne, men foretager i øvrigt ingen Efterforskning, førend en udtrykkelig Begæring fra den private foreligger. Indeholder en af den private indgiven Anmeldelse om Forbrydelsen ingen saadan Begæring, skal han foranlediges til at give den fornødne Erklæring.

Ovenstaaende Regler udelukke dog ikke, at uopsættelige Efterforskningsskridt foretages, førend Befalingen, Opfordringen eller Begæringen foreligger, saafremt Gerningen maa antages at være vedkommende ubekendt, og Omstændighederne gøre det rimeligt, at Paatale vil blive begært (jvf. § 705).

§ 788.

Finder Politimesteren, at der mangler Grund til at foretage videre Skridt i Anledning af en indgiven Anmeldelse eller en fremsat Begæring om Forfølgning, skal han paa Forlangende meddele en skriftlig Erklæring om sin Vægring, og om denne er grundet paa, at den formentlige Lovovertrædelse ikke antages at være Genstand for offentlig Forfølgning, eller paa Anmeldelsens utilstrækkelige Grundlag.

Den, som har indgivet Anmeldelsen eller fremsat Begæringen, kan derefter henvende sig til den overordnede Myndighed med Andragende om, at det maa blive paalagt vedkommende at træde i Virksomhed.

§ 789.

Efterforskningen skal rettes paa at tilvejebringe saadanne Oplysninger, som ere tilstrækkelige til at bestemme, om Forfølgning skal indledes ved Retten ved Begæring om Forundersøgelse eller ved Iværksættelse af Tiltale.

Saa bør og i øvrigt alle Oplysninger fremskaffes og Foranstaltninger træffes, som skønnes nødvendige eller tjenlige til at forberede Sagens Behandling ved Retten.

Befrygtes et Bevis ellers at ville gaa tabt, bør Bevisførelse foranstaltes.

§ 790.

Til Opnaaelse af Efterforskningens Øjemed er Politimesteren berettiget ti under de Betingelser og med de nærmere Bestemmelser, som herom i det foregaaende ere fastsatte, at foretage Ransagninger og Beslaglæggelser, fordre Oplysninger af offentlige Myndigheder, indkalde Vidner, foretage Besigtigelse, lade foretage Syn og Skøn, anholde mistænkte m. v.

Kræver Løven i Anledning af en saaledes truffen Foranstaltning en efterfølgende Henvendelse til Retten, paahviler det den paagældende Embedsmand at sørge for, at denne finder Sted paa lovbefalet Maade. Nr. 53. 26de Marts.

Om de foretagne Efterforskningshandlinger optages skriftlige Beretninger.

§ 791.

Skønner Politimesteren enten straks eller i Løbet af Efterforskningen, at der vil blive Spørgsmaal om at undlade Paatale i Medfør af § 706, forelægger han udenfor København de fremkomne Oplysninger for Amtmanden og standser alle ikke uopsættelige Efterforskningsskridt, indtil Beslutning fra denne eller Justitsministeren foreligger. I København gør Politidirektøren om fornødent Indberetning til Justitsministeren.

§ 792.

Finder Politimesteren (jvf. §§ 784 og 785), at der under Efterforskningen bør træffes Foranstaltninger, som kræve Medvirkning af Retten (Kapitel 17, 18 og 65—71), kan han rette fornøden Begæring til denne.

Undersøgelsesretten er pligtig at tage Begæringen til Følge, medmindre nogen af de Hindringer er til Stede, som ere betegnede nedenfor i § 800, eller denne Lovs Regler i øvrigt ere til Hinder derfor. Retshandlinger mod en mistænkt kunne dog kun begæres i Forbindelse med Begæring om Forundersøgelse eller Anklage. Retten prøver i enhver Henseende, hvorvidt en fremsat Begæring om Beslaglæggelse, Ransagning, Anholdelse eller Fængsling er tilstrækkelig begrundet.

Rettens Virksomhed ophører, naar den begærte Retshandling er tilendebragt, dog kan Retten uden at afvente yderligere Begæring foretage Rettergangsskridt, som ikke uden Ulempe kunne opsættes.

Ogsaa ellers, saasom hvor Anmeldelse om en Forbrydelse sker umiddelbart til Retten, kan denne af egen Drift foretage Retshandlinger, som ikke taale Opsættelse. Fornøden Meddelelse gives uden Ophold Politiet.

§ 793.

De under Efterforskningen forefaldende Retsmøder ere ikke offentlige. Offentlig Gengivelse af, hvad der i dem forhandles, maa ikke finde Sted, medmindre Retten af særlige Grunde ved Kendelse har givet sit Samtykke dertil. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

Med Hensyn til Undersøgelsesrettens Virksomhed under Efterforskningen finde de i §§ 804—07 givne Regler Anvendelse, for saa vidt det ikke udelukkes ved Forholdets Natur.

Udskrift af det Retsbogen tilførte meddeles Politiet og paa Begæring Paatalemyndigheden.

§ 794.

Tages den Begæring eller Opfordring, af hvilken en offentlig Forfølgning er afhængig, tilbage, eller befales det af en Politimesteren overordnet Myndighed, standses Efterforskningen, og Sagen henlægges med Paategning om Grunden. Udenfor København gør Politimesteren, hvis Meddelelsen til ham om den Omstændighed, der foranlediger Sagens Henlæggelse, ikke er sket gennem vedkommende Amtmand, Indberetning om det passerede til denne, for saa vidt Sagen hører under hans Paatalemyndighed.

§ 795.

Findes Efterforskningens Øjemed at være opnaaet, tager vedkommende Embedsmand Beslutning om Sagens Forfølgning ved Retten i Overensstemmelse med de

Nr. 53. 26de Marts.

i det følgende givne Regler eller om Efterforskningens Afslutning ved Sagens Henlæggelse. Henlægges Sagen, vedtegnes Grunden.

Er udenfor Københavns Politimesteren paataleberettiget i Henhold til § 704, tilkommer det ham at tage de ovennævnte Beslutninger. I modsat Fald har Politimesteren at foranledige retslig Forundersøgelse, naar han ifølge Efterforskningens Resultat finder Anledning dertil; ellers indsender han Sagen til Amtmanden, der tager fornøden Beslutning om yderligere Efterforskning, Begæring om Forundersøgelse, Tiltale eller Sagens Henlæggelse.

I København tilkommer det Politidirektøren at tage de nævnte Beslutninger.

§ 796.

Faar Politimesteren, efter at Forundersøgelse er begyndt, eller efter at Tiltale er rejst i en under Amtmandens Paatalemyndighed hørende Sag, Kundskab om Omstændigheder, der opfordre til yderligere Efterforskning, og Forholdene ikke tilstede at indhente henholdsvis Undersøgelsesrettens eller Amtmandens nærmere Bestemmelse, foretager han paa egen Haand de Efterforskningshandlinger, han skønner fornødne, og gør derefter uopholdelig Indberetning til Undersøgelsesretten eller Amtmanden om det foretagne. Under en saadan genoptagen Efterforskning kan Politimesteren, om fornødent, overensstemmende med § 792 rette Begæringer til en anden Undersøgelsesret om Foretagelse af enkeltstaaende Retshandlinger (jvf. § 803, 3die Stykke).

Ovenstaaende Regler gælde ogsaa for København med de Lempelser, der følge af, at Politidirektøren er Paatalemyndighed i alle Sager.

§ 797.

Klage over formentligt Myndighedsmisbrug fra Politiets Side under Efterforskning kan fremsættes for Undersøgelsesretten i den Kreds, hvor den paaklagede Handling har fundet Sted, eller for den Ret, hvis Virksomhed paakaldes mod Klageren, eller ved hvilken Sag om den Lovovertrædelse, der var Genstand for Efterforskning, tingfæstes.

Undlader Politiet i de i denne Lovs §§ 729 og 741, jvf. 756, §§ 757 og 766 omhandlede Tilfælde at forelægge Sagen for Retten inden de foreskrevne Frister, skal Underretsdommeren paa det Sted, hvor Beslaglæggelsen, Ransagningen, Anholdelsen eller Fængslingen er sket, naar det ved Klage fra den forurettede eller paa anden Maade kommer til hans Kundskab, afæske Politiet nærmere Forklaring og kan efter Omstændighederne ophæve den trufne Foranstaltning. Undlader Politiet at svare, ophæves Foranstaltningen straks ved Kendelse. Skyldes Undladelsen en Politimester, der tillige er Underretsdommer, træder i forannævnte Henseende vedkommende Landsret i Underrettens Sted.

Paalæg af Bøder i Henhold til §§ 185 og 203 kan ophæves af Underretskredsens Dommer eller af den Ret, ved hvilken Sag om den Lovovertrædelse, der var Genstand for Efterforskningen, tingfæstes.

Kapitel 73.

Forundersøgelse ved Retten.

§ 798.

Forundersøgelse ved Retten foretages i de Tilfælde, hvor Undersøgelsesdommeren ikke tillige er Politimester, kun efter Begæring af Politiet. Begæringen fremsættes skriftlig eller mundtlig til Retsbogen. I Underretskredse, hvor Dommeren tillige er

Politimester, træder i Stedet for saadan Begæring en Tilførsel til Retsbogen om, at Forundersøgelsen er foranlediget af Dommeren i hans Egenskab af Politimester. Nr. 53. 26de Marts.

Om Genoptagelsen af en sluttet Forundersøgelse gælder Reglen i § 808, 3die Stykke, se endvidere § 812 sammenholdt med §§ 761 og 775.

§ 799.

Begæring, henholdsvis Tilførsel, til Retsbogen om Forundersøgelse skal betegne den eller de Personer, mod hvem, og den eller de Handlinger, med Hensyn til hvilke Undersøgelse begæres, og skal ledsages af Sagens Aktstykker, derunder de skriftlige Beretninger, som ere optagne under Efterforskningen, samt, saa vidt gørligt, af forhaandenværende synlige Bevismidler m. v.

Ved Begæringens Indgivelse til Retten, henholdsvis Tilførselens Indførelse i Retsbogen, er Sagen tingfæstet. De Begæringen, henholdsvis Tilførselen, ledsagende Aktstykker fremlægges til Retsbogen, saa vidt og naar Dommeren finder det rigtigt.

Fremkommer der under Forundersøgelsen grundet Mistanke mod andre Personer eller om andre Forbrydelser end de oprindelig i Begæringen eller Tilførselen betegnede, udvider Retten Forundersøgelsen til disse, dog hvor Dommeren ikke tillige er Politimester, kun hvis Politiet derom fremkommer med Begæring. Retten bør i sidstnævnte Tilfælde give Politiet fornøden Meddelelse; dog kan den uden at afvente saadan yderligere Begæring, foretage saadanne Skridt, som ikke uden Ulempe kunne udsættes.

§ 800.

Finder Retten, at Sagen ikke er indbragt for ret Værneting, eller at den, der paataler, ej er berettiget dertil, eller at Forundersøgelse er udelukket ved Reglerne i denne Lov, eller at Handlinger af den Art, som Sigtelsen angaar, ikke ere Genstand for Straf, eller at Strafskylden er forældet eller Forfølgning af andre lignende Grunde utilstedelig, afsiger den Kendelse om, at Begæringen om Forundersøgelse ikke kan tages til Følge.

§ 801.

Forundersøgelsens Øjemed er at tilvejebringe saadanne Oplysninger, som udfordres for at afgøre, om, for hvilken Forbrydelse og for hvilken Ret Tiltale skal rejses, samt at tilvejebringe Bevismaterialet til Brug ved Oplæsning for den dømmende Ret. Maa Domsforhandlingen i Sagen antages at skulle foregaa under Medvirkning af Nævninger, blive dog kun saadanne Beviser at føre, som det maa anses for umuligt eller dog forbundet med særlig Ulempe at tilvejebringe under Domsforhandlingen.

For saa vidt det vil bero paa Sigtedes Begæring, om Domsforhandling, hvis Tiltale rejses, skal foregaa for Landsret under Medvirkning af Nævninger eller ikke, jvf. §§ 678 b og c samt 679 e, afæsker Undersøgelsesdommeren under Forundersøgelsen ham Erklæring om, hvorvidt han for det Tilfælde, at Tiltale rejses, begærer Sagen paadømt under Medvirkning af Nævninger. Til Afgivelse af saadan Erklæring bør der gives Sigtede passende Betænkningstid og eventuelt Lejlighed til at raadspørge sin Forsvarer.

§ 802.

Naar Forundersøgelse er indledet, har Dommeren i Embeds Medfør, uden at yderligere Begæring udfordres, med størst mulige Hurtighed at foretage alle hensigtsmæssige Skridt til Opnaaelse af Forundersøgelsens Øjemed.

Retter den sigtede eller hans Forsvarer Begæring til Dommeren om Foretagelse af enkelte Undersøgelseshandlinger, bedømmer Dommeren, hvorvidt den begærede Retshandling tjener til Fremme af Undersøgelsens Øjemed, og kan til den Ende, førend Afgørelse træffes, forlange opgivet, hvad derved tilsigtes oplyst. Afslag paa Begæringen sker ved Kendelse.

Nr. 53. 26de Marts.

Politiet skal uden Ophold give Dommeren Meddelelse om de Undersøgelseshandlinger, som det, efter at Forundersøgelse ved Retten er begyndt, foretager paa egen Haand.

§ 803.

Politiet er pligtigt at efterkomme de Paalæg, Dommeren giver i Forundersøgelsens Interesse.

Dommeren er berettiget til at henvende sig med Begæring om Retshandlingers Foretagelse i en anden Retskreds til Undersøgelsesdommeren i denne, jvf. § 677. Føres Forundersøgelsen af et Medlem af Landsretten, er dette fremdeles berettiget til at fordre enkelte Retshandlinger foretagne af Undersøgelsesdommeren i Retskredsen.

I paatrængende Tilfælde kan en Undersøgelsesdommer, for hvem Sagen ikke er tingfæstet, uden at afvente Begæring, foretage enkelte Retshandlinger i Undersøgelsens Interesse, som han anser for uopsættelige. Han har i saa Fald uopholdelig at underrette den Dommer, for hvem Sagen er tingfæstet, om det foretagne.

§ 804.

Uden Hensyn til, om Retsmødet er offentligt eller ikke, har Sigtede ordentligvis Ret til at være til Stede i Retsmøderne under Forundersøgelsen. Samme Ret har Sigtedes Forsvarer (jvf. § 721).

Undtagelse fra foranstaaende Regel finder Sted:

1) naar Dommeren finder Anledning til at anvende den ham efter § 142, 1ste Stykke, tilkommende Beføjelse mod nogen af de nævnte Personer;

2) Sigtede kan midlertidig fjernes, naar der er Grund til at antage, at en uforbeholden Udtalelse af en Person, der afhøres, ellers ikke kan opnaas;

3) Sigtede og hans valgte Forsvarer kan midlertidig udelukkes fra Deltagelse, naar der er Grund til at antage, at den paagældende vil modvirke Undersøgelsen ved at paavirke Medsigtede eller Vidner til at afgive urigtig Forklaring, ved at fjerne Gerningens Spor eller paa anden lignende Maade; naar det begæres, afsiges Kendelse herom;

4) er der flere Sigtede, beror det paa Dommerens Bestemmelse, om den ene Sigtede maa paahøre den andens Forklaringer.

Har Sigtede i Henhold til Reglerne under Nr. 1—4 været udelukket, bliver det Retsbogen tilførte at meddele ham, naar Grunden til hans Udelukkelse er ophørt, og i ethvert Fald inden Forundersøgelsens Slutning, for saa vidt han ej har unddraget sig Forfølgning.

Føres Beviser under Forundersøgelsen for at kunne benyttes ved Oplæsning under Domsforhandlingen, skal Sigtede være personlig til Stede, medmindre Sagen ingen Udsættelse taaler, eller Retten under Hensyn til Bevisførelsens Genstand eller de i øvrigt foreliggende Omstændigheder finder hans Nærværelse ufornøden. Reglerne under Nr. 1—3 finde dog ogsaa Anvendelse i det her omhandlede Tilfælde.

§ 805.

Til Retsmøder under Forundersøgelsen, i hvilke Sigtede ikke fremstilles som anholdt eller fængslet, og om hvilke han ikke har faaet fornøden Meddelelse i et foregaaende Retsmøde, skal han indkaldes ved lovlig Tilsigelse (§ 747), medmindre Øjemedet ikke tilsteder det Ophold, som dette vilde medføre. Er han mødt, kan Retshandlingen altid fremmes.

Er Sigtede fængslet, kan han forlange sig henbragt til Retsmødet — i hvilken Henseende der bør gives ham Lejlighed til at udtale sig, — medmindre det afholdes udenfor Underretskredsen og i saadan Afstand, at uforholdsmæssigt Besvær kan forudses at følge deraf.

Saa vidt muligt gives der Forsvareren, hvor en saadan er antagen eller beskikket, betimelig Meddelelse om Retsmøderne. Ligeledes bør der med den i § 806, 2det Punktum, angivne Begrænsning saa vidt muligt gives Forsvareren Lejlighed til forinden Retsmødet at gøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter. Nr. 53. 26de Marts.

Udenfor det Tilfælde, som ommeldes i sidste Stykke af § 804, hindres en Retshandlings Fremme ikke ved, at nogen, som havde Ret til at overvære den, udebliver.

§ 806.

Politiet, Sigtede og hans Forsvarer have under Iagttagelse af de nærmere Bestemmelser, Retten maatte give, Adgang til at gøre sig bekendt med Tilførslerne til Retsbogen og med de til denne fremlagte Aktstykker. Saadan Adgang saavel som Udskrift kan dog ved Kendelse nægtes Sigtede saavel som hans valgte Forsvarer, naar der er Grund til at befrygte Modvirken af Undersøgelsen ved Fjernelse af Gerningens Spor, Paavirken af Medsigtede eller Vidner til Afgivelse af urigtig Forklaring eller paa anden lignende Maade, dog at den i ethvert Tilfælde maa tilstedes inden Forundersøgelsens Slutning.

§ 807.

Afhørelse af Sigtede saavel som af Vidner og Syns- og Skønsmænd sker ved Dommeren, medmindre denne tillader andet. Hvor Vidner eller Syns- eller Skønsmænd afhøres, kunne Sigtede og Forsvareren begære yderligere Spørgsmaal stillede. Dommeren kan overlade til den paagældende selv at stille disse.

Af de Personers Udsagn, som afhøres, skal det væsentlige Indhold gengives i Retsbogen; vigtigere Erklæringer af Sigtede og navnlig Tilstaaelser skulle saa vidt muligt gengives med hans egne Ord; det samme gælder om Forklaringer, der afgives af Vidner og Syns- eller Skønsmænd, medmindre de maa antages at skulle afhøres paany under Domsforhandlingen (Nævningesager). Naar Afhørelsen er endt, oplæses og vedtages det Retsbogen tilførte.

Efter Oplæsningen ere Sigtede og Forsvareren berettigede til at fremføre Bemærkninger med Hensyn til den skete Tilførsel. Saadanne Bemærkninger indføres i Korthed i Retsbogen.

Afslag paa Begæring om yderligere Spørgsmaal saavel som Afgørelse af Tvistepunkter, der opstaa under Forundersøgelsen, sker ved Kendelse.

Offentlig Gengivelse af Forhandlinger i Retsmøder under Forundersøgelsen maa ikke finde Sted, medmindre Retten af særlige Grunde ved Kendelse har givet Samtykke dertil. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

§ 808.

Frafaldes Forfølgningen, eller finder Retten, at Lovens Betingelser for dens Virksomhed ikke ere til Stede, standses Forundersøgelsen, og fornøden Underretning meddeles Politiet og Sigtede.

Forundersøgelsen sluttes, naar Retten finder, at Undersøgelsen er fremmet saa vidt, som Øjemedet udkræver, saa og naar Politiet begærer det eller oplyser, at Tiltale er rejst. Udskrift af Sagen tilligemed dennes Aktstykker tilstilles snarest muligt Paatalemyndigheden. Underretning om Slutningen meddeles Sigtede.

En sluttet Forundersøgelse kan genoptages efter Begæring af Paatalemyndigheden eller Sigtede. Indtil Tiltale er rejst, kan Retten ogsaa af egen Drift genoptage Forundersøgelsen for at træffe Bestemmelse om Ophør af Fængsling eller anden vedvarende Foranstaltning.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 809.

Fremkommer der under Forundersøgelsen Oplysning om Omstændigheder, ifølge hvilke Undersøgelsesdommeren skønner, at der vil blive Spørgsmaal om at undlade Paatale i Medfør af § 706, meddeler han Paatalemyndigheden Underretning herom, ledsaget af fornøden Udskrift af Undersøgelsen. Indtil dens Beslutning indtræffer, foretages der kun saadanne Undersøgelseshandlinger, som ikke taale Ophold.

Paatalemyndighedens Beslutning om Frafald af Forfølgning binder ikke den overordnede Myndighed; dog maa Forfølgningens Fortsættelse efter den overordnede Myndigheds Beslutning finde Sted inden Udløbet af to Maaneder, medmindre Betingelserne for Sagens Genoptagelse efter § 952 ere til Stede.

§ 810.

Er Forundersøgelse under een Sag iværksat mod flere Sigtede eller for flere Forbrydelser, kan Retten, naar den finder, at Undersøgelsen for enkelte, men ikke alle Sigtedes eller Forbrydelsers Vedkommende er fremmet i det Omfang, som Øjemedet udkræver, for saa vidt slutte Forundersøgelsen.

Sluttes Forundersøgelsen for en eller nogle af de Forbrydelser, for hvilke den samme Person er sigtet, kan Undersøgelsen af de andre Forbrydelser midlertidig hvile, indtil Afgørelse for den eller de førstnævnte Forbrydelsers Vedkommende har fundet Sted, naar Paatalemyndigheden forlanger det og Sigtede ikke fordrer Fortsættelse.

§ 811.

Samtidig med at Tiltale rejses i en Sag, i hvilken Forundersøgelse har fundet Sted, skal Paatalemyndigheden tilstille Undersøgelsesretten Meddelelse herom og om ved hvilken Ret Tiltale er rejst.

Er Sigtede fængslet, bør Undersøgelsesretten ved Forundersøgelsens Slutning opgive Paatalemyndigheden en vis Frist, ved hvis Udløb Fængslingen vil blive hævet, saafremt ikke inden den Tid enten Tiltale rejses, eller Oplysninger meddeles, som findes at burde begrunde en Forlængelse af Fristen. Paa lignende Maade kan forholdes, hvor Spørgsmaal opstaar om Ophør af andre vedvarende Foranstaltninger.

§ 812.

I Sager om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse eller om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller Udstaaelse af uforskyldt Straf (jvf. § 965) tilvejebringer Undersøgelsesretten i Overensstemmelse med Reglerne i dette Kapitel de fornødne nye Oplysninger. Den, der kræver Erstatning eller anden Oprejsning, har Ret til at forlange, at der skal foretages Afhøring af ham selv eller andre opgivne Personer.

Fjerde Afsnit.

Tiltale og Domsforhandling ved Landsret.

Kapitel 74.

Iværksættelse af Tiltale og Forberedelse af Domsforhandling for Landsret i Sager, ved hvis Paadømmelse Nævninger skulle medvirke.

§ 813.

Tiltale rejses ved, at Amtmanden (i København Politidirektøren) under Indsendelse til Landsretten af en Udskrift af de i Sagen foretagne retslige Undersøgelser

og Sagens øvrige Aktstykker samt andre synlige Bevismidler anmoder Rettens For- Nr. 53.
mand om blandt de i § 712 nævnte Sagførere at beskikke en offentlig Anklager 26de Marts.
til at udføre Anklage mod Tiltalte for den af ham begaaede Forbrydelse, der saa vidt muligt betegnes med dens i Loven hjemlede Navn.

Den beskikkede Anklager erholder derhos samtlige Sagens Dokumenter tilstillede og udfærdiger derefter uden Ophold under sin Haand et Anklageskrift, som skal indeholde:

1. Angivelse af den Domstol, ved hvilken Sagen anlægges;
2. Tiltaltes Navn, og hvad der ellers maatte udkræves til hans nøjagtige Betegnelse;
3. under Benyttelse af Forbrydelsens i Loven hjemlede Navn og under Fremhævelse af dens i Loven beskrevne Kendemærker og, om fornødent, med Tilføjelse af Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde, en kort Angivelse af det Forhold, for hvilket Tiltale rejses, med saadan Angivelse af Tid, Sted, Genstand, Udførelsesmaade samt andre nærmere Omstændigheder, som udkræves til dets tilstrækkelige og tydelige Betegnelse; det eller de Lovbud, i Henhold til hvilke Paastand om Straf agtes nedlagt, bør angives. Alternativ — herunder principal og subsidiær — Angivelse er tilladt.

Hverken Angivelser af Beviser eller Udviklinger af Retsspørgsmaal maa findes i Anklageskriftet.

I en Paategning paa Anklageskriftet skal derhos angives det Ting (Samling og Tingsted), paa hvilket Domsforhandlingen ventes foretagen, og at denne skal foregaa for Nævninger. Det bør iagttages, at det tidligste Ting vælges, som Omstændighederne tillade.

§ 814.

Anklageskriftet indleveres paa Landsrettens Kontor; ved dets Indlevering er Sagen tingfæstet.

Anklageren foranstalter uden Ophold en Genpart af Anklageskriftet forkyndt for Tiltalte. Ved Forkyndelsen afæskes der ham Erklæring, om han har antaget en Forsvarer. Saa snart Forkyndelsen er sket, skal Anklageren, saafremt Tiltalte ikke har antaget Forsvarer, gøre fornøden Henstilling til Retten om Beskikkelse af en saadan.

Om Beskikkelsen af Forsvarer meddeles Underretning til Anklageren og Tiltalte. Anklageren meddeler Forsvareren Genpart af Anklageskriftet.

§ 815.

Vil Paatalemyndigheden inden Domsforhandlingen enten udvide Tiltalen til andre strafbare Forhold end de i Henvendelsen til Landsretten nævnte, eller vil Anklageren berigtige Angivelser i Anklageskriftet, maa dette ske ved Indlevering og Forkyndelse af yderligere eller nyt Anklageskrift, der i førstnævnte Tilfælde maa støtte sig til ny Anmodning til Landsretten fra Paatalemyndigheden.

Under Domsforhandlingen kan Udvidelse af Tiltalen til andre strafbare Forhold ifølge Anklagerens Begæring ske med Rettens Samtykke, naar Tiltalte indvilger deri, saa og naar det Forhold, som der er Spørgsmaal om at inddrage, er begaaet under selve Domsforhandlingen. Udvidelsen sker efter Rettens Bestemmelse ved Tilføjelse paa Anklageskriftet eller Tilførsel i Retsbogen; det samme gælder om Berigtigelser, som Anklageren under Domsforhandlingen foretager i Anklageskriftets Angivelser.

Hvis Tiltalte ikke indvilger i Tiltalens Udvidelse, maa der imod ham rejses ny Sag, under hvilken Straffelovens § 64 da kommer til analogisk Anvendelse.

§ 816.

Samtidigt med Indleveringen af Anklageskriftet eller snarest muligt derefter skal Anklageren ved paa Rettens Kontor at tilbagelevere Sagens Dokumenter indsende

Nr. 53. 26de Marts. en Fortegnelse over de Beviser, som agtes fremførte, med kort Angivelse af, hvad dermed agtes godtgjort. Vidner og Syns- eller Skønsmænd skulle betegnes med Navn, og hvad der i øvrigt maatte udkræves til deres nøjagtige Betegnelse, under Opgivende af, om de agtes afhørte under Domsforhandlingen eller ved en Undersøgelsesret, eller om allerede afgivne Forklaringer agtes benyttede. Ønskes noget Vidnes Mødepligt udvidet (§ 162), eller ønskes Syns- eller Skønsmænd udmeldte, fremsættes fornøden Begæring herom til Retten.

Det bør iagttages, at ikke flere Vidner end fornødent indkaldes, hvorved særlig bliver at tage Hensyn til, om Tiltalte for Retten har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse.

§ 817.

En Genpart af Bevisfortegnelsen foranstaltes af Anklageren uden Ophold meddelt Forsvareren tillige med en Udskrift af de i Sagen foretagne Undersøgelses- og Bevishandlinger. I øvrigt gøres Sagens Dokumenter og andre synlige Bevismidler saa vidt muligt tilgængelige paa hensigtsmæssig og betryggende Maade, og fornøden Underretning herom meddeles.

§ 818.

Inden Udløbet af en af Anklageren paa Anklageskriftet opgiven Frist, der paa Begæring kan forlænges af Rettens Formand, skal Forsvareren afgive saavel paa Rettens Kontor som til Anklageren en Fortegnelse over de Beviser, der fra hans Side maatte ønskes fremførte, med kort Angivelse af, hvad dermed tilsigtes godtgjort. Ønskes Vidner eller Syns- eller Skønsmænd indkaldte, maa det opgives, om de begæres indkaldte til Domsforhandlingen eller for en Undersøgelsesret. Samtidig indleveres paa Rettens Kontor de Dokumenter og andre synlige Bevismidler, af hvilke der maatte agtes gjort Brug.

Vil Forsvareren fremsætte Begæring om:

1. at der, forinden Sagen videre fremmes, foretages Forundersøgelse — eller at den Forundersøgelse, som har fundet Sted, genoptages — til Fremskaffelse af nærmere betegnede Oplysninger,
2. at noget Bevis, som er opført i Anklagerens Bevisfortegnelse, maa tilvejebringes paa anden Maade end deri anført, eller
3. at Sagen maa blive foretagen paa andet Ting end paa Anklageskriftet angivet, eller maa blive behandlet uden Nævninger,

bør den fornødne skriftlige Begæring indgives paa Rettens Kontor inden fornævnte Frists Udløb; Genpart af Begæringen tilstilles samtidig Anklageren.

Det samme gælder, naar Forsvareren overensstemmende med § 693 eller § 694 vil fremsætte Begæring om Sagens Overflytning til en anden Ret; gaar Begæringen ud paa en Afvigelse fra Værnetingsreglerne (§ 693), bliver den af Retten uden Ophold at indsende til Højesteret, ledsaget af Anklagerens og efter Omstændighederne Rettens Erklæring.

Antager Forsvareren, at Sagen, saaledes som den er anlagt, ikke kan fremmes, eller at Anklageren har overset nogen udenfor Bevisspørgsmaalet liggende Omstændighed, paa Grund af hvilken Tiltalte ikke kan fældes, bør han ufortøvet gøre Anklageren opmærksom derpaa.

§ 819.

Finder Anklageren at maatte modsætte sig en Begæring, som af Forsvareren er fremsat i Henhold til foregaaende Paragraf, skal han uden Ophold forelægge Retten Sagen til Afgørelse. Forinden denne træffes, bør der, saa vidt dertil er An-

ledning, gives Anklageren og Forsvareren Lejlighed til at ytre sig mundtlig eller skriftlig. Tilfølgetagelse af en Begæring om Indkaldelse af Vidner kan, hvor dertil er særlig Anledning, betinges af, at Tiltalte stiller Sikkerhed for de Omkostninger, som derved ville forvoldes. Nr. 53. 26de Marts.

Naar nogen af Parterne begærer det, kan Retten træffe Bestemmelse om, ved hvilken Undersøgelsesret en Forundersøgelse, der er begært i Henhold til § 818, eller enkelte Retshandlinger, der skulle finde Sted under en saadan Forundersøgelse eller til Optagelse af Beviser til Brug under Domsforhandlingen, blive at foretage, saavel som, naar Retshandlinger skulle foregaa ved en Ret, som tidligere har foretaget Forundersøgelse i Sagen, om, at samme vil være at beklæde af en anden Dommer. Ligeledes kan Landsretten efter en Parts Begæring træffe Bestemmelse om, hvorvidt Tiltalte, hvor denne er fængslet, vil være at henbringe til Retsmøde, der skal finde Sted i en anden Underretskreds end den, hvor han hensidder fængslet, om, at Forsvarer vil være at beskikke til at varetage hans Tarv under Retsmøde udenfor Landsret, og lignende.

§ 820.

Ønsker nogen af Parterne at gøre Brug af andre Beviser end de i hans Bevisfortegnelse opførte, eller vil han frafalde Førelsen af noget af disse, eller ønsker han noget Bevis optaget paa anden Maade end deri opgivet, skal skriftlig Meddelelse herom snarest muligt gøres paa Rettens Kontor og til Modparten. Bestemmelserne i §§ 816—819 finde herved tilsvarende Anvendelse.

§ 821.

Skal Forundersøgelse finde Sted, eller skal Afhørelse eller Edfæstelse af Vidner eller Syns- eller Skønsmænd foregaa forinden Domsforhandlingen, har Anklageren at rette fornøden Begæring til vedkommende Undersøgelsesret. Er der Fare for, at et Bevis vilde spildes, hvis dets Optagelse skulde bero, indtil Reglerne i §§ 816—820 ere iagttagne, retter Anklageren uden yderligere forberedende Skridt, end Omstændighederne tillade, Begæring til Undersøgelsesretten; dog skal i ethvert Fald Meddelelse herom snarest muligt indleveres paa Landsrettens Kontor, og Underretning tillige gives Forsvareren. Under samme Betingelse og med samme Forpligtelse kan Forsvareren rette Begæring om Bevishandlinger umiddelbart til Undersøgelsesretten, der afgør, om den her fastsatte Betingelse er til Stede; for de Omkostninger, som Bevisoptagelsen vil medføre, maa i dette Tilfælde saadan Sikkerhed stilles, som Undersøgelsesretten bestemmer.

Saadan Bevisoptagelse som foran ommeldt foregaar efter Reglerne i Kapitel 73, dog at Anklageren under de heromtalte Retsmøder har samme Beføjelser som Forsvareren. De fornødne Udskrifter af det passerede tilstilles snarest muligt Anklageren.

§ 822.

Anklageren foranstalter Stævning til en bestemt Dag forkyndt for Tiltalte med mindst fire Dages Varsel. Genpart af Stævningen tilstilles samtidig Forsvareren.

Er Tiltalte fængslet eller anholdt, foranlediger Anklageren, at han betimeligt henbringes til Tingstedet.

Vidner og Syns- eller Skønsmænd, som skulle fremstilles under Domsforhandlingen, foranstaltes af Anklageren betimeligt indkaldte. Er noget Vidne fængslet eller hensat i Forvaring, foranlediger Anklageren, at den paagældende betimeligt henbringes til Tingstedet.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 823.

Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf rejses ved, at Amtmanden (i København Politidirektøren) udfærdiger en Beslutning om Sagsanlæg mod vedkommende til at kendes uberettiget til Erstatning, og Fremgangsmaaden bliver i øvrigt med de fornødne Lempelser i Overensstemmelse med de i nærværende Kapitel givne Regler for Tiltale. For Tiltalte beskikkes en Forsvarer, for saa vidt han ikke begærer selv at sørge for sit Forsvar.

§ 824.

Retten kan paa et hvilket som helst Tidspunkt forinden Afholdelsen af det Ting, paa hvilket en Sag er bestemt til at skulle foretages, af egen Drift eller efter Begæring ved Kendelse beslutte dens Afvisning, naar den, efter at der er givet Anklageren Lejlighed til at udtale sig, samt hvis der er Spørgsmaal om en afhjælpelig Mangel, til at foretage det i saa Henseende fornødne, finder:

1. at nogen Omstændighed er til Stede, som maa medføre, at Sagen under Domsforhandlingen afvises, eller
2. at den Myndighed, efter hvis Ordre Sagen er anlagt, mangler Paataleret, eller
3. at et Forhold som det i Anklageskriftet beskrevne ikke er strafbart, eller at Straf er udelukket ved Forældelse eller af anden lignende Grund.

Finder Retten, at Sagen er unddragen fra Behandling for Nævninger, afsiger den, efter saa vidt fornødent at have givet Anklageren Lejlighed til at udtale sig, herom Kendelse, hvorefter Paatalemyndigheden foranstalter Forundersøgelsen genoptagen til Supplering af Bevismaterialet, jvf. § 801. Hvis det skyldes Tiltaltes egen Erklæring under Forundersøgelsen (§ 679 e, smh. m. § 678 b og c), at Sagen er paastævnet som Nævningesag, beror det paa Rettens Skøn, om han nu skal have Adgang til at begære Domsbehandling uden Nævninger.

§ 825.

Udsættelse af Domsforhandlingen kan forinden dennes Begyndelse besluttes af Retten, naar dette findes nødvendigt af Hensyn til denne selv eller paa Grund af andre Omstændigheder, saasom Tiltaltes Flugt, Hindringer for Anklageren, Tiltalte eller Forsvareren, for Vidner eller Syns- eller Skønsmænd, Forandringer i Tiltalen eller Anmeldelse af ny Beviser.

Om Udsættelsesgrunde, som indtræde før Domsforhandlingens Begyndelse, paahviler det enhver vedkommende snarest muligt at underrette Retten.

§ 826.

De i de foregaaende Paragraffer omhandlede Beslutninger af Retten, med Undtagelse af de i § 824 nævnte, kunne, saa længe Domsforhandling ikke er begyndt, saavel som naar denne er udsat, træffes af Rettens Formand. Det samme gælder om Beslutninger om Sagers Adskillelse eller Forening, om Tiltaltes Anholdelse, Fængsling eller Løsladelse, saa og om enhver anden Beslutning, der sigter til at forberede Domsforhandlingen. Fornøden Underretning om de tagne Beslutninger meddeles Parterne.

De Retsmøder, som afholdes inden Domsforhandlingen, ere ikke offentlige. Begæringer til Retten, som ikke fremsættes mundtligt i et Retsmøde, stiles skriftligt til Retten. Er Tiltalte fængslet, kunne hans Henvendelser til Retten — derunder Meddelelse om Beviser, han ønsker fremførte (§§ 818 og 820) — fremsættes til Undersøgelsesrettens Retsbog eller for Fængselsbestyreren, som har at modtage samme til en dertil indrettet Bog. Udskrift tilstilles uden Ophold Landsrettens Kontor og i de i §§ 818 og 820 omhandlede Tilfælde tillige Anklageren.

Kapitel 75.

Bestemmelser om Domsforhandling ved Landsret i Nævningesager.

§ 827.

Anklageren samt den beskikkede Forsvarer skulle være til Stede under hele Domsforhandlingen, saa længe de have Adgang til at faa Ordet under samme; dog er herved ikke udelukket, at forskellige Personer udføre Anklagerens eller den beskikkede Forsvarers Hverv i Sagen.

Udebliver Anklageren enten ved Domsforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, udsættes Sagen. Det samme gælder, naar den beskikkede Forsvarer udebliver, eller naar den valgte Forsvarer ikke møder, medmindre Omstændighederne maatte gøre det muligt for Formanden at beskikke en Forsvarer, som straks kan udføre Hvervet.

§ 828.

Tiltalte skal, saa vidt Loven ikke hjemler Undtagelse, personlig være til Stede under hele Domsforhandlingen, saa længe han har Adgang til at udtale sig; dog kan Rettens Formand, efter at hans Afhørelse er sluttet, tillade ham at fjerne sig.

§ 829.

Udebliver Tiltalte ved Begyndelsen eller i Løbet af Domsforhandlingen, og kan han ikke straks bringes til Stede, udsættes Sagen.

I efternævnte Tilfælde kan dog en Domsforhandling fremmes i Tiltaltes Fraværelse, saafremt Retten ikke finder hans Nærværelse nødvendig:

1. naar han er undvegen, efter at Anklageskriftet er ham forkyndt;
2. naar han, efter at være mødt ved Sagens Paaraab, har forladt Tingstedet uden Rettens Tilladelse;
3. naar det skønnes,
   a) at der ikke vil blive Spørgsmaal om højere Straf end Fængsel, og Tiltalte derhos har samtykket i Sagens Fremme, eller
   b) at Forhandlingen utvivlsomt vil føre til hans Frifindelse.

§ 830.

Formanden kan beslutte, at Tiltalte skal forlade Retssalen, medens et Vidne eller en Medtiltalt afhøres, naar særegne Grunde tale for, at en uforbeholden Forklaring ellers ikke kan opnaas.

Er en Tiltalt i Medfør af foranstaaende Bestemmelse aftraadt, skal, naar han atter er indladt i Retssalen, Forklaringen, for saa vidt den angaar ham, gentages, eller i alt Fald dens Indhold meddeles ham.

§ 831.

Naar Tiltalte fjernes fra Retssalen i Henhold til § 142, kan Forhandlingen fortsættes, hvis Formanden ikke finder en Udsættelse nødvendig.

Tiltalte bør i saa Fald, saa snart og saa vidt hans Adfærd gør det muligt, atter indføres i Retssalen og gøres bekendt med det under hans Fraværelse forefaldne; saa bør der og, for saa vidt det efter Forhandlingens Standpunkt endnu er muligt, gives ham Adgang til at fremkomme med, hvad han under almindelige Forhold vilde have haft Lejlighed til.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 832.

Naar Domsforhandlingen er begyndt, fortsættes den saa vidt muligt uafbrudt, indtil endelig Afgørelse har fundet Sted.

Har Forhandlingen været afbrudt, bestemmer Rettens Formand, om og i hvilke Omfang det allerede foretagne skal gentages, naar Sagen atter kommer for.

§ 833.

Hvor der findes Grund til at antage, at offentlig Gengivelse af Forhandlinger under Hovedforhandlingen vil kunne have skadelig Indflydelse paa Sagens Oplysning eller Paadømmelse, kan Retten ved Kendelse bestemme, at saadan Gengivelse af Forhandlingerne eller visse Dele af samme ikke maa finde Sted, forinden Dom er afsagt. Kendelsen ophæves, saa snart Grundene for samme ikke længere antages at være tilstede. Overtrædelse straffes med Bøder fra 100 til 1000 Kr.

§ 834.

Om Udsættelsesgrunde, som indtræde paa en Tid, da Domsforhandlingen er udsat, paahviler det enhver vedkommende snarest muligt at underrette Rettens Formand, for at Bestemmelse om Udsættelse om muligt kan tages og Meddelelse til alle vedkommende finde Sted, førend Sagen paa ny skulde have været for.

§ 835.

Naar Retten er sat til Sagens Behandling, lader Rettens Formand Sagen paaraabe og Tiltalte føre ind i Retssalen samt saa vidt fornødent Vidner og Syns- og Skønsmænd paaraabe, hvorhos han giver de Paalæg og træffer de Foranstaltninger, som maatte findes fornødne for at sikre disses Tilstedeblivelse og hindre indbyrdes Meddelelse.

§ 836.

Ingen maa medvirke som Nævning i en Straffesag, naar han befinder sig i noget af de i § 61 Nr. 1—4 nævnte Tilfælde, i hvilke Dommeren i en saadan Sag skal vige sit Sæde, eller han har handlet som Dommer i Sagen.

§ 837.

Efter at de indkaldte Nævninger ere paaraabte, stiller Rettens Formand Spørgsmaal til Anklageren, den eller de Tiltalte og disses Forsvarere, til Dommerne og Nævningerne, om der med Hensyn til nogen af de indkaldte (§ 97) tilstedeværende Nævninger maatte være dem nogen Omstændighed bekendt, som efter § 836 eller i Medfør af Reglerne i Kapitel 6 udelukker fra at være Nævning i den foreliggende Sag eller i det hele. De herefter opstaaende Spørgsmaal afgøres af Retten. Kendelse, hvorved en Nævning udelukkes, kan ikke indbringes for højere Ret. Imod Kendelser, hvorved Indsigelse mod en Nævnings Habilitet forkastes, kan Kæremaal rejses. Naar det straks forlanges, kan i denne Anledning en kort Udsættelse af Sagen tilstaas.

§ 838.

Ere flere end 12 eller, hvis Suppleanter skulle tiltræde, det tilsvarende større Antal Nævninger mødte, og Nævningernes Tal ikke ved Rettens Afgørelser synker ned til det nævnte laveste Tal, benyttes de ved Lodtrækningen sidst udtrukne ikke under Sagen.

§ 839.

Ere færre end 12 eller, hvis Suppleanter skulle tiltræde, færre end et tilsvarende større Antal Nævninger mødte, eller synker Nævningernes Tal ved Rettens Afgørelser under det nævnte laveste Tal, drager Rettens Formand Omsorg for, at der tilkaldes 4 Hjælpenævninger flere end det manglende Antal i den Orden, i hvilken disses Navne findes opførte paa Hjælpelisten.

Anklageren og Tiltalte udskyde derefter hver to af samtlige de mødte Nævninger, jvf. § 93, 2det Stykke.

Skulde et til Iagttagelse af Reglen i 1ste Stykke tilstrækkeligt Antal Hjælpenævninger ikke paa anden Maade kunne skaffes til Stede, foranstalter Rettens Formand først Listen over Hjælpenævninger suppleret ved Lodtrækning, som i § 102 bestemt.

§ 840.

Skulle flere end 12 Nævninger benyttes under Sagen, ere de 12 ved Lodtrækningen (§§ 95, 96 og 98) først udtrukne uforkastede Mænd Nævninger i Sagen; den eller de, hvis Navne senere ere udtrukne, ere Suppleanter.

§ 841.

Indsigelser, der gaa ud paa, at Reglerne i §§ 93, 1ste og 2det Punktum, 94—96 og 98 eller i §§ 838—40 ere tilsidesatte, skulle fremsættes før Anklageskriftets Oplæsning.

§ 842.

Nævningerne indtage deres Sæde i den ved Lodtrækningen bestemte Orden.

§ 843.

Naar Nævningerne have indtaget deres Sæde og de i § 748, 1ste Stykke, ommeldte Spørgsmaal ere rettede til Tiltalte, oplæses Anklageskriftet, og Tiltalte spørges, om han erkender sig skyldig i det der omhandlede Forhold. Erkender Tiltalte sig skyldig, kan, naar han heri samtykker, efter Rettens Bestemmelse Nævningernes Medvirkning bortfalde, men Sagen behandles i saa Fald desuagtet efter de i dette Kapitel givne Regler med de fornødne Lempelser. Tager Tiltalte senere sin Erkendelse af at være skyldig tilbage, er Nævningernes Medvirkning nødvendig, og Forhandlingen maa i fornødent Fald gentages.

§ 844.

Træffes ikke saadan Bestemmelse som ommeldt i § 843, 2det Punktum, paaminder Formanden Nævningerne om, at de, indtil deres endelige Kendelse er afgiven, ikke angaaende Sagen maa have Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dennes Formand, og tager dem derpaa i Ed, idet han foreholder dem, at de skulle love og sværge, opmærksomt at ville følge Forhandlingen i Retten og samvittighedsfuldt besvare de Spørgsmaal, som ville blive dem forelagte, saaledes som de finde ret og sandt at være efter Loven og Sagens Bevisligheder.

Herpaa svare Nævningerne hver for sig, staaende og med oprakte Fingre efter Lovens Forskrift om Eds Aflæggelse:

„Det lover og sværger jeg, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord".

Den Adgang, som Lovgivningen hjemler Medlemmer af visse Trossamfund til at aflægge Ed paa anden Maade end den sædvanlige, skal ogsaa her komme til Anvendelse. Ligeledes finder Reglen i § 178 om Afgivelse af en Forsikring i Eds Sted, tilsvarende Anvendelse.

Indsigelser, der gaa ud paa, at Nævningerne ikke ere blevne lovlig edfæstede skulle fremsættes, før Tiltaltes Afhørelse begynder (§ 846).

Nr. 53. 26de Marts.

§ 845.

Nævningerne vælge umiddelbart efter Edfæstelsen under Ledelse af den Nævning, hvis Navn først blev udtrukket, en Ordfører. Valget sker ved Stemmeflerhed; i Tilfælde af Stemmelighed foretrækkes den ældste.

§ 846.

Naar Nævningerne have valgt deres Ordfører, eller, i det i § 843, 2det Punktum, omhandlede Tilfælde, naar de ere aftraadte, giver Formanden Tiltalte Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Tiltalen angaar. Enhver af de andre Dommere, enhver af Nævningerne, Anklageren og Forsvareren kunne begære yderligere Spørgsmaal, der sigte til at tydeliggøre hans Forklaring, rettede til Tiltalte. Derpaa følger den øvrige Bevisførelse.

Afgiver Tiltalte under Afhørelsen en fuldstændig Tilstaaelse, afgør Retten, om og i hvilken Udstrækning yderligere Bevisførelse skal finde Sted.

§ 847.

Opstaar der Spørgsmaal, om nogen Fejl foreligger, der hindrer Sagens Fremme, eller om Paatalemyndigheden har Paataleret, kan Forhandlingen begrænses til dette Punkt, indtil Spørgsmaalet har fundet sin Afgørelse.

Det samme gælder, naar Spørgsmaal rejses, om et saadant Forhold, som er beskrevet i Anklageskriftet, overhovedet er strafbart, eller om Straf er udelukket ved Forældelse eller af anden lignende Grund. Ere Rettens Dommere enige, kan Frifindelsesdom straks afsiges.

Fejl, der hindre Sagens Fremme, bør, hvor det kan ske, tilstedes afhjulpne, og den Udsættelse gives, som i saa Henseende maatte behøves. Skal Fejlen kun tages i Betragtning, naar den gøres gældende fra Tiltaltes Side, maa Indsigelse fremsættes, saa snart dertil er blevet Lejlighed; i Almindelighed maa det ske, førend Lodtrækning til Udtagelse af Nævninger begynder.

Den Omstændighed, at Retten forinden Domsforhandlingens Begyndelse har nægtet at tage en Begæring om Sagens Afvisning til Følge (§ 824), er ikke til Hinder for, at det saaledes foreløbig rejste Spørgsmaal paa ny bringes frem under Domsforhandlingen.

§ 848.

Bevisførelsen foregaar først fra Anklagerens og derefter fra Forsvarets Side; Beviser, hvis Førelse Retten af egen Drift beslutter, fremføres paa det Tidspunkt, Formanden bestemmer. Førend en Parts Beviser fremføres, kan den bevisførende i Korthed angive, hvad det er for Beviser, han vil føre, og hvad han dermed vil godtgøre.

Efter ethvert enkelt Vidnes Afhørelse, saavel som efter Fremførelsen af ethvert andet Bevis, har Tiltalte Adgang til, hvis han ønsker det, at forklare sig, saa vidt Beviset dertil giver Anledning.

§ 849.

Om Slutning af Bevisførelsen enten i det hele eller om et enkelt Punkt, førend alle Beviserne ere fremførte, samt om Genoptagelse af en sluttet Bevisførelse, tager Retten Belutning.

Omfatter Sagen flere Forbrydelser, kan Formanden lade Forhandlingen og Nævningernes Paakendelse foregaa særskilt for hver enkelt Forbrydelse.

§ 850.

Anklageren afhører de af ham fremstillede Vidner. Vidner, som fremstilles fra Forsvarets Side, afhøres henholdsvis af Forsvareren eller af Tiltalte.

Paa tilsvarende Maade forholdes med Afhørelse af Syns- og Skønsmænd.

§ 851.

Formanden er berettiget og forpligtet til, naar som helst han i Sandhedens Interesse finder Grund dertil, at rette Spørgsmaal til den, som afhøres. Bevisførelse sigtende til at svække Vidnets Troværdighed i sin Almindelighed maa kun finde Sted paa den Maade og i den Udstrækning, som Retten tilsteder. Den bør nægtes, naar de tilsigtede Oplysninger ikke findes at være af væsentlig Betydning.

§ 852.

Vidner og Syns- eller Skønsmænd, som fremstilles efter Rettens Beslutning af egen Drift (jvf. § 858, sidste Stykke), afhøres af Formanden; dog er han beføjet til at overlade Afhørelsen til Parterne.

Sker Afhørelse ved Rettens Formand, kunne Parterne andrage paa, at yderligere Spørgsmaal stilles; Formanden kan overlade det til dem selv at stille saadanne enkelte Spørgsmaal.

§ 853.

Dommerne og Nævningerne ere berettigede til at rette Spørgsmaal til de fremstillede Vidner, Syns- eller Skønsmænd, efter at have erholdt Ordet af Formanden.

§ 854.

Af de Udsagn, der afgives under Afhørelsen, optages det væsentligste i en særskilt Bog; ere de paagældende tidligere afhørte for en Ret, er dog Henvisning tilstrækkelig, og kun væsentlige Afvigelser eller Fuldstændiggørelser optegnes.

§ 855.

Dokumenter, der paastaas at have været Genstand for eller at være frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udførelse, eller som yde umiddelbar Oplysning om Gerningen eller Tiltaltes Forhold til denne, blive at oplæse, naar Bevisførelsen kræver det.

Fremdeles kunne efternævnte Dokumenter under Domsforhandlingen benyttes som Bevismidler og blive da at oplæse:

1) Tilførsler til Retsbøger om Ransagninger, Beslaglæggelser, Besigtigelser og Syns- eller Skønsforretninger, foretagne udenfor Domsforhandlingen, saavel som Erklæringer til Retten, afgivne af Syns- eller Skønsmænd; dog kan Retten, naar den finder saadant hensigtsmæssigt, bestemme, at mundtlig Afhøring af Syns- eller Skønsmændene helt eller delvis skal træde i Stedet for Oplæsning af disses Forklaringer eller skriftlige Erklæringer;
2) Tilførsler til Retsbøger om de af Tiltalte under Afhørelsen om Sigtelsen afgivne Forklaringer, naar Tiltalte enten nu vægrer sig ved at svare, eller den nu afgivne Forklaring afviger fra den tidligere, eller naar Tiltalte er udebleven (jvf. § 829);
3) Tilførsler til Retsbøger angaaende de af Vidner, Syns- eller Skønsmænd under Afhørelse afgivne Forklaringer, naar disse Personer enten ere døde eller af anden Grund ikke kunne afhøres paa ny, eller deres Fremstilling for Retten ikke

Nr. 53. 26de Marts.

finder Sted af de i § 163, jvf. §§ 193 og 200, angivne Grunde, eller naar den nu afgivne Forklaring afviger fra den tidligere, eller naar et Vidne vægrer sig ved at afgive Forklaring, og de foreskrevne Tvangsmidler ikke antages at burde anvendes eller forgæves ere blevne anvendte;

4) Tilførsler til Retsbøger af Forklaringer saavel som Erklæringer, afgivne af de i D. L. 1—2—1 omhandlede Personer samt af Personer, der have Eksterritorialitetsret, for saa vidt de nævnte Personer ikke give Møde i Retten;

5) Erklæringer og Vidnesbyrd, udstedte i Medfør af et offentligt Hverv, derunder Udskrifter af Tiltalte tidligere overgaaede Straffedomme.

Udenfor de nævnte Tilfælde kunne Dokumenter og Aktstykker, som indeholde Erklæringer eller Vidnesbyrd, kun benyttes som Bevismidler, naar Retten undtagelsesvis hertil giver Tilladelse. Udenretslige Bevidnelser angaaende Tiltaltes tidligere Vandel maa under ingen Omstændigheder benyttes.

§ 856.

Oplæsning af Tilførsler til Retsbøger angaaende Udsagn af Tiltalte, Vidner eller Syns- eller Skønsmænd paa Grund af de nu afgivne Forklaringers Uoverensstemmelse med de tidligere afgivne bør kun finde Sted, efter at der paa foreskreven Maade er givet de paagældende Lejlighed til sammenhængende Udtalelser om Genstanden for Afhørelsen, og de yderligere Spørgsmaal, hvortil denne Udtalelse opfordrer, ere stillede.

Naar Oplæsning af de i § 855 Nr. 2 og 3 ommeldte Aktstykker finder Sted, skal Grunden meddeles af Rettens Formand og tilføres Retsbogen; saa bør det og bemærkes, om Vidnets eller Syns- og Skønsmandens Forklaring er beediget eller ikke, og i sidste Fald, af hvilken Grund.

§ 857.

Oplæsning af skriftlige Beviser sker ved Retsskriveren, medmindre Rettens Formand tillader den bevisførende selv at oplæse dem, eller et af Rettens Medlemmer foretager Oplæsningen.

§ 858.

Bevis, som haves til Stede, kan ikke nægtes ført af den Grund, at det ikke er anmeldt for Modparten saa betimelig, at denne har haft tilstrækkelig Forberedelse; men hvor dette ikke er sket, og hvor Retten ikke i den Anledning har udsat Førelsen af det paagældende Bevis til en senere Dag, kan Modparten, efter at det er ført, forlange en passende Udsættelse, medmindre Retten finder, at det er uden Betydning for Sagen, eller af anden Grund finder, at en Udsættelse ikke vilde tjene noget berettiget Formaal.

Udsættelse til Førelse af Bevis, som ikke haves til Stede, bevilges af Retten, naar den finder, at Omstændighederne gøre dette ønskeligt for Sagens Oplysning.

Retten kan, naar den anser det for nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, beslutte, at Beviser skulle føres, som ingen af Parterne har begært førte, eller som den, der har anmeldt samme, har erklæret at ville frafalde, og kan i dette Øjemed udsætte Sagen; de Foranstaltninger, som Beslutningen foranlediger, træffes af Retten eller efter dens Paalæg af Anklageren.

§ 859.

Rettens Afgørelse af Tvistepunkter, som opstaa under Bevisførelsen mellem Parterne, samt af Indsigelser, der fremsættes af Vidner, Syns- eller Skønsmænd, sker, for saa vidt det begæres, ved Kendelse.

§ 860.

Førend Dom eller Kendelse afsiges under Domsforhandlingen, bør der være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig. Tiltalte har stedse det sidste Ord.

§ 861.

Efter at Bevisførelsen er sluttet, faar først Anklageren, dernæst Forsvareren og, saafremt Tiltalte begærer det, denne Ordet for at udtale sig om Bevisførelsens Resultat samt om Retsspørgsmaalene i Sagen, dog saa vidt muligt uden at omhandle saadanne Punkter, som ikke skulle forelægges Nævningerne til Afgørelse.

§ 862.

Efter at Parterne have haft Ordet, skal Anklageren overlevere Retten og Forsvareren Udkast til de Spørgsmaal, som skulle forelægges Nævningerne, hvorefter der gives Forsvareren og Tiltalte Lejlighed til at ytre sig og fremsætte Forslag til Ændringer i eller Tillæg til Spørgsmaalene. Spørgsmaalene fastsættes derefter af Retten og meddeles Parterne; hvor dette kræves af Reglerne i § 886, 4de Stykke, gives der disse fornyet Lejlighed til at ytre sig.

Intet Spørgsmaal kan forelægges Nævningerne, medmindre det har været udtrykkelig fremdraget under Forhandlingerne, og det saaledes har været muligt for Parterne at ytre sig derom.

§ 863.

Ved Spørgsmaalene til Nævningerne skal det forelægges dem til Afgørelse, om Tiltalte er skyldig i det Forhold, som Tiltalen angaar; Tiltalens Angivelser kunne fraviges indenfor de Grænser, som ere betegnede i § 886. Som Følge heraf hører det under Nævningernes Afgørelse, om nogen Grund, som udelukker Straf, eller om saadanne i Straffeloven bestemt betegnede Omstændigheder, der hjemle Nedsættelse eller Forhøjelse af Straffen udenfor den almindelige Strafferamme, ere til Stede.

Undtagne fra Nævningernes Afgørelse ere Spørgsmaal om

a) Strafskyldens Forældelse,
b) de i Straffelovens §§ 7 og 58 ommeldte Omstændigheder,
c) Straffens Forhøjelse paa Grund af Gentagelse.

For saa vidt det imidlertid ved Anvendelsen af Reglerne om Strafskyldens Forældelse og Strafforhøjelse paa Grund af Gentagelse kommer an paa det Tidspunkt, da den paatalte Handling blev begaaet, afgøres dette Spørgsmaal af Nævningerne efter den almindelige Regel.

Om Paatalemyndigheden er paataleberettiget, er ikke Genstand for Nævningernes Afgørelse.

§ 864.

Det tilkommer ikke Nævningerne at afgøre noget om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der kunne komme i Betragtning ved Straffens Udmaaling indenfor Lovens Strafferamme, og som Følge heraf heller ikke i de Tilfælde, hvor Loven paa Grund af skærpende eller formildende Omstændigheder, men uden nærmere Betegnelse af disse eller blot med Angivelse af vejledende Eksempler, har udvidet Grænserne for Straffens Valg, at afgøre, om saadanne Omstændigheder foreligge.

§ 865.

Ethvert Spørgsmaal til Nævningerne skal stilles saaledes, at det kan besvares med „ja“ eller „nej“.

Nr. 53. 26de Marts. Ethvert enkelt Spørgsmaal maa alene angaa een Tiltalt og, saa vidt muligt, kun eet forbrydersk Forhold.

§ 866.

Naar undtages saadanne Tillægsspørgsmaal, som omhandles i §§ 867 og 868, skal ethvert Spørgsmaal begynde med Ordene „Er Tiltalte (Tiltalte N. N.) skyldig?" I Spørgsmaalet skal Forbrydelsens Art betegnes ved dens i Loven hjemlede Navn eller ved en Henvisning til den paagældende Strafbestemmelse; tillige skulle Forbrydelsens i Loven beskrevne Kendemærker optages i Spørgsmaalet; Gerningen skal beskrives ved saadan Angivelse af Tid og Sted, Genstand, Udførelsesmaade og andre nærmere Omstændigheder, som maatte udkræves til dens tilstrækkelige Betegnelse.

§ 867.

Naar der under Forhandlingen er fremkommet bestemte Bevisdata til Støtte for, at der foreligger en Omstændighed, som vil udelukke Straf, eller som der efter Rettens Skøn mulig kan blive tillagt en saadan Virkning, kan der, om fornødent, stilles et særskilt Spørgsmaal om Tilstedeværelsen af samme som Tillæg til Hovedspørgsmaalet, for at fremkalde en udtrykkelig Udtalelse af Nævningerne herom.

I den Maade, hvorpaa Hovedspørgsmaalet bliver at fremsætte, sker der i saadanne Tilfælde ingen Forandring.

§ 868.

Skal der spørges om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der ifølge Loven hjemle Forhøjelse eller Nedsættelse af Straffen, kan dette, om fornødent, ske i Form af særskilte Tillægsspørgsmaal, der kun blive at besvare, saafremt det Hovedspørgsmaal, hvortil de slutte sig, besvares bekræftende. Er der under Bevisførelsen fremkommet noget Datum til Støtte for, at en Strafnedsættelsesgrund foreligger, kan Tillægsspørgsmaal herom ikke nægtes stillet, naar dette er begært af Forsvareren eller Tiltalte.

§ 869.

Angaa flere Hovedspørgsmaal (med tilhørende Tillægsspørgsmaal) det samme Forholds Henførelse under forskellige Strafbestemmelser med forskellig Strafferamme, stilles det Spørgsmaal først, hvis Bekræftelse medfører den strengeste Strafferamme.

§ 870.

Naar et Spørgsmaal kun skal besvares under Forudsætning af en bestemt Besvarelse af et forudgaaende Spørgsmaal, bør dette udtrykkelig bemærkes i den skriftlige Udfærdigelse.

Ligeledes anføres ved hvert Spørgsmaal, at der udkræves otte Stemmer til det Svar — „ja" eller „nej" — som er ugunstigst for Tiltalte.

§ 871.

Efter at Spørgsmaalene ere fastsatte, gennemgaar Formanden i Korthed Sagen og dens Bevisligheder og forklarer saa vidt fornødent Spørgsmaalene og de Retssætninger, der skulle lægges til Grund for deres Besvarelse. Naar Formanden finder dette fornødent, overgives Afskrifter af Spørgsmaalene til Nævningerne, forinden han begynder sit Foredrag.

Enhver af Parterne kan, efter at Formanden har sluttet sit Foredrag, og forinden Nævningerne trække sig tilbage til Raadslagning, forlange, at særlig paapegede Dele af Formandens Udvikling af Retssætninger gengives i Retsbogen. Nr. 53. 26de Marts.

§ 872.

Naar Formanden har endt sit Foredrag, oplæses Spørgsmaalene og overgives i en af Formanden underskreven Udfærdigelse til Nævningernes Ordfører.

Formanden kan efter sit Skøn og skal efter Begæring af Ordføreren medgive Nævningerne Afbildninger, Tegninger eller Kort, som maatte være fremlagte under Sagen, Ting, der paastaas at være tagne eller frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udførelse, eller som i øvrigt yde umiddelbar Oplysning om Gerningen eller Tiltaltes Forhold til denne.

Formanden henleder Nævningernes Opmærksomhed paa de i §§ 873 og 875—877 indeholdte Bestemmelser om, hvad de ved deres Raadslagning have at iagttage, og forklarer disse nærmere, for saa vidt han finder det fornødent; derefter opfordrer han Nævningerne til at begive sig til det for dem bestemte Værelse.

§ 873.

Indtil Nævningernes Erklæring er vedtagen, maa intet Samkvem finde Sted mellem dem og andre Personer, ej heller maa nogen Nævning forlade Raadslagningsværelset eller nogen anden betræde dette uden Tilladelse af Rettens Formand. Rettens Formand træffer fornøden Foranstaltning til Iagttagelse heraf.

Overtrædes foranstaaende Bestemmelser af en Nævning eller andre, kan Retten idømme den eller de skyldige Bøder indtil 1,000 Kr.

Den af Nævningerne i Henhold til § 845 valgte Ordfører leder deres Forhandlinger.

Om Raadslagningen og Afstemningen skulle Nævningerne iagttage Tavshed. Meddelelse derom maa i intet Tilfælde optages i Pressen eller paa anden Maade ske offentlig. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med simpelt Fængsel.

I Nævningernes Forsamlingsværelse skulle Aftryk af denne Lovs §§ 873 og 875—877 være opslaaede i flere Eksemplarer.

§ 874.

Ved Afgørelsen af, om noget er bevist eller ikke, tages alene Hensyn til de Beviser, som ere fremførte under Domsforhandlingen. Bedømmelsen af Bevisernes Vægt er ikke bunden ved Lovregler.

§ 875.

Efter tilendebragt Raadslagning afstemme Nævningerne om de enkelte Spørgsmaal i den Orden, hvori disse ere stillede. Ordføreren afæsker hver Nævning enkeltvis hans Stemme i den ved Lodtrækningen bestemte Orden og afgiver selv sin Stemme tilsidst.

En for Tiltalte ugunstig Besvarelse af et Hoved- eller Tillægsspørgsmaal kan kun vedtages med mindst 8 Stemmer; denne Regel finder ogsaa Anvendelse ved de i §§ 867—868 ommeldte Tillægsspørgsmaal.

Er den bekræftende Besvarelse af et Hovedspørgsmaal bleven vedtaget med den fornødne Stemmeflerhed, blive de Nævningers Stemmer, som maatte have erklæret sig for det benægtende Svar, at regne til den Tiltaltes Gunst ved Afgørelsen af de

Nr. 53. 26de Marts. til samme sig sluttende Tillægsspørgsmaal; som Følge heraf bliver der ved Afstemningen over saadanne Tillægsspørgsmaal ikke at afæske disse Nævninger en særlig Erklæring.

§ 876.

Opstaar der Tvivl hos Nævningerne om den Fremgangsmaade, som de skulle iagttage, eller om Betydningen af de stillede Spørgsmaal eller om Svarenes Affattelse, eller antage de det for nødvendigt, at yderligere eller ændrede Spørgsmaal forelægges dem, kunne de derom henvende sig til Rettens Formand, som, efter at Nævningerne i Retssalen have fremsat deres Andragende, her meddeler dem Oplysning eller foranstalter det fornødne. Bliver der at tage Bestemmelser om Forandringer i eller Tillæg til Spørgsmaalene, eller finder Rettens Formand det i øvrigt fornødent, genoptages Forhandlingen, og der gives Parterne Lejlighed til at udtale sig.

§ 877.

Nævningernes Ordfører vedtegner det Svar, som udkommer ved Stemmernes Sammentælling, lige over for ethvert af Spørgsmaalene og underskriver Erklæringen tilligemed to andre Nævninger.

Stemmetallet angives ikke.

§ 878.

Efter at Nævningerne ere vendte tilbage til Retssalen, spørger Rettens Formand dem om Udfaldet af deres Raadslagning. Derefter oplæser Nævningernes Ordfører de stillede Spørgsmaal og umiddelbart efter hvert af disse det vedtegnede Svar. Erklæringen overleveres dernæst til Rettens Formand, der underskriver den tilligemed Retsskriveren.

§ 879.

Lider Nævningernes Erklæring af Mangler i Formen, eller er dens Indhold utydeligt, modsigende eller ufuldstændigt, eller opstaar der Tvivl, om den oplæste Erklæring udtrykker Nævningernes virkelige Mening eller er vedtagen med det foreskrevne Stemmetal, og Manglen ikke straks kan afhjælpes eller Tvivlen hæves ved en Erklæring af Nævningernes Ordfører, kan Retten paalægge Nævningerne at begive sig tilbage til deres Værelse for ved en ny Erklæring at afhjælpe Manglen eller fjerne Tvivlen. De fornødne Forklaringer meddeles Nævningerne af Rettens Formand.

Vedrører Manglen kun Formen, maa Nævningerne intet forandre i Erklæringens Indhold; ligeledes skulle de Svar, hvis Berigtigelse eller Fuldstændiggørelse ikke fordres, forblive uforandrede. Utilstedelige Ændringer maa ikke tages i Betragtning af Retten.

Berigtigelsen eller Fuldstændiggørelsen vedføjes saaledes, at det træder tydelig frem, hvorledes den oprindelige Erklæring har lydt.

Den her omhandlede Forholdsregel kan træffes, saa længe Retten ikke har afsagt Dom.

§ 880.

Ogsaa udenfor de i det foregaaende særlig nævnte Tilfælde kan Retten, saa længe Dom ikke er afsagt, beslutte at forandre Spørgsmaal eller at stille ny Spørgsmaal; forinden saadan Bestemmelse træffes, maa der være givet Parterne Lejlighed til at ytre sig.

§ 881.

Have Nævningerne erklæret, at Tiltalte ikke er skyldig, afsiger Retten straks Frifindelsesdom. Hertil henregnes ogsaa det Tilfælde, at Nævningerne vel have besvaret Hovedspørgsmaalet bekræftende, men tillige have givet et for Tiltalte gunstigt Svar paa et Tillægsspørgsmaal om en Omstændighed, som udelukker Straf (§ 867).

Retten kan ligeledes straks afsige Frifindelsesdom, naar den allerede da er paa det rene med, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for et Forhold som det, i hvilket han ifølge den i Spørgsmaalene givne Beskrivelse af Gerningen og Nævningernes Svar paa disse er erklæret skyldig.

§ 882.

Hvor Nævningernes Erklæring gaar ud paa, at Tiltalte er skyldig, men Retten finder, at Sagens Bevisligheder ikke have afgivet tilstrækkeligt Grundlag for at fælde Tiltalte for den Forbrydelse, i hvilken Nævningerne have erklæret ham skyldig, kan den ved Kendelse beslutte, at en ny Domsforhandling skal foregaa. Beslutningen træffes i Embeds Medfør, uden at Parterne have Adgang til derom at fremsætte Begæring, og kan træffes, saa længe Dom ikke er afsagt.

§ 883.

Ny Domsforhandling, som besluttes i Medfør af forrige Paragraf, bliver at foretage, enten paa samme eller paa et senere Ting, for andre Dommere og andre Nævninger. Indtil Nævningeerklæring under den ny Sag er afgiven, kan Justitsministeren beslutte at frafalde Tiltale, i hvilket Tilfælde Frifindelsesdom bliver at afsige. Skal den ny Domsforhandling foretages paa samme Ting som den tidligere, foregaar Nævningernes Udtagelse til den ny Sag i et særligt Retsmøde overensstemmende med Reglerne i §§ 93 ff. samt § 102.

Falder ogsaa den ny Domsforhandling ud til en fældende Nævningeerklæring, kan Retten, naar den finder, at Beviset er utilstrækkeligt til at fælde Tiltalte for den Forbrydelse, i hvilken Nævningerne have erklæret ham skyldig, afsige Frifindelsesdom eller, naar den finder det godtgjort, at Tiltalte er skyldig i en mindre Forbrydelse end den, Nævningernes Erklæring lyder paa, afsige Dom i Overensstemmelse hermed; Bestemmelsen i sidste Punktum af § 887 finder herved tilsvarende Anvendelse.

Under den ny Sag kan der ikke forelægges Nævningerne noget Spørgsmaal, som sigter paa en strengere Straf, end Tiltalte vilde have været hjemfalden til, saafremt den første Nævningeerklæring var bleven tagen for gyldig, medmindre Betingelser foreligge for Genoptagelse.

§ 884.

Naar Tiltalte af Nævningerne er erklæret skyldig, og Retten ikke straks i Henhold til § 881, 2det Stykke, eller § 883 afsiger Frifindelsesdom eller i Henhold til § 882 beslutter, at ny Domsforhandling skal foregaa, faar først Anklageren og derefter Forsvareren og Tiltalte Ordet for at udtale sig om Strafudmaalingen og andre Punkter, som ligge udenfor Nævningernes Afgørelse, og der gives dem Lejlighed til at fremkomme med de Bevisligheder, som herved maatte udkræves. Parternes Udtalelser og Bevisførelsen maa ikke gaa ud paa at rokke ved noget, som er afgjort ved Nævningernes Erklæring. Ved denne Forhandlings Slutning optages Sagen til Dom.

Har Tiltalte ikke været til Stede under Afgivelsen af Nævningernes Erklæring, bliver denne, forinden Forhandlingen kan fortsættes paa Grundlag af samme, at oplæse for ham, efter at han atter er fremstillet.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 885.

Domsforhandlingen afsluttes ved Rettens Dom i Sagen; dog betragtes Sagen som tingfæstet ved Retten, indtil Dommens Fuldbyrdelse kan begynde, eller indtil i Tilfælde af Anke Sagens Aktstykker ere indsendte til Højesteret (jvf. § 929).

§ 886.

Dommen skal, for saa vidt den ikke gaar ud paa Sagens Afvisning, enten domfælde eller frifinde.

Frifindelse finder Sted, naar vedkommende Paatalemyndighed ikke er paataleberettiget, naar Forfølgning frafaldes, naar Strafskylden er forældet, samt naar Tiltalte ikke findes skyldig.

Retten kan ikke domfælde for noget Forhold, der ikke omfattes af Tiltalen.

Derimod er Retten ikke udelukket fra at henføre det paatalte Forhold under en anden Strafbestemmelse end den, Anklageren har paastaaet anvendt, eller fra at afvige fra Tiltalen med Hensyn til de med Forbrydelsen forbundne Biomstændigheder (Tid, Sted o. desl.), alt under Betingelse af, at det med Sikkerhed skønnes, at Tiltalte, ogsaa under Forudsætning af saadan Afvigelse fra Tiltalen, har haft fyldestgørende Adgang til Forsvar. Finder Retten, at dette ikke er Tilfældet, eller nærer den Tvivl i saa Henseende, skal den, forinden dens afvigende Bedømmelse lægges til Grund for Domfældelsen, give Parterne Lejlighed til at udtale sig og efter Omstændighederne tilstaa den til Varetagelse af Forsvaret fornødne Udsættelse.

§ 887.

Finder Retten, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for et Forhold som det, i hvilket han ifølge den i Spørgsmaalene givne Beskrivelse af Gerningen og Nævningernes Svar paa disse er erklæret skyldig, afsiger den Frifindelsesdom. Finder den, at et Forhold som det, hvori Tiltalte er erklæret skyldig, efter Loven kun kan henføres under et mildere Straffebud, end Nævningernes Erklæring lyder paa, afsiger den Dom i Overensstemmelse hermed. Hører der til Gerningsindholdet af den mindre Forbrydelse, for hvilken der saaledes bliver Spørgsmaal om at domfælde Tiltalte, Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Nævningeerklæringen intet har afgjort, blive de til Afgørelse af dette Punkt fornødne Spørgsmaal først at forelægge Nævningerne.

§ 888.

I Sager angaaende Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf komme foranstaaende Regler til Anvendelse med de fornødne Lempelser. I Stedet for Spørgsmaal til Nævningerne om Tiltaltes Skyld rettes Spørgsmaal paa, om Tiltalte efter det oplyste er berettiget til Erstatning. Kun hvis mindst 8 Nævninger ere enige om, at der tilkommer Tiltalte Erstatning, vil der være at tilkende ham Erstatning. Retten bestemmer Størrelsen af det Beløb, der vil være at tilkende Tiltalte.

§ 889.

I det Omfang, hvori Dommen er grundet paa Nævningernes Erklæring, indskrænke Domsgrundene sig til den fornødne Henvisning til denne. I øvrigt skulle, saafremt Tiltalte frifindes, de Straffen betingende Omstændigheder, som antages at mangle, eller de Straf udelukkende Omstændigheder, som antages at foreligge, angives, og de anvendte Lovbestemmelser anføres. Domfældes Tiltalte, skulle de Strafbestemmelser anføres, som bringes i Anvendelse.

Kapitel 76.

Bestemmelser om Iværksættelse af Tiltale og Forberedelse af Domsforhandling for Landsret i Sager, hvori Nævninger ikke medvirke.

§ 890.

Tiltale rejses ved en af Amtmanden (i København Politidirektøren) udfærdiget Anklageordre, der kan tegnes paa Forhørsudskriften og under Benyttelse af Forbrydelsens i Loven hjemlede Navn eller under Fremhævelse af dens i Loven beskrevne Kendemærke skal angive det Forhold, for hvilket Tiltale rejses, og den Landsret, ved hvilken Sagen anlægges, samt indeholde Bemærkning om, at Domsbehandlingen ikke skal foregaa for Nævninger.

Samtidig med Anklageordrens Udfærdigelse beskikker Paatalemyndigheden blandt de i § 712 omhandlede Sagførere en offentlig Anklager til at føre Anklagen mod Tiltalte.

§ 891.

Anklageordren indleveres paa vedkommende Undersøgelsesrets Kontor, og samtidig tilbageleveres den indsendte Udskrift af de foretagne Undersøgelseshandlinger samt Sagens øvrige Dokumenter. Ved Anklageordrens Indlevering er Sagen tingfæstet.

Anklageren foranstalter, efter at have erholdt Sagens Dokumenter tilstillede fra Undersøgelsesdommeren, uden Ophold en Genpart af Anklageordren forkyndt for Tiltalte. Ved Forkyndelsen afæskes der ham Erklæring, om han har antaget eller begærer beskikket en Forsvarer. Saa snart Forkyndelsen er sket, skal Anklageren, saafremt Beskikkelse af Forsvarer er paabudt i Loven eller er begært af Tiltalte eller af Anklageren antages at burde finde Sted, gøre fornøden Henstilling herom til Landsrettens Formand.

Om Beskikkelsen af Forsvarer meddeles Underretning til Anklageren og Tiltalte.

§ 892.

Inden Udløbet af en af vedkommende Undersøgelsesdommer ved Fremsendelsen af Sagens Aktstykker opgiven Frist, der paa Begæring kan forlænges, skal Anklageren tilstille Forsvareren eller Tiltalte, saafremt han ikke har nogen Forsvarer, en paa hans Foranstaltning til Brug ved Oplæsning under Domsforhandlingen trykt eller maskinskreven Ekstraktgenpart af Forhørsudskriften og de øvrige Dokumenter samt eventuelt en skriftlig Angivelse af de Punkter, med Hensyn til hvilke han vil gøre Henstilling til. Landsretten om Indhentelse af ny Oplysninger. Naar Forsvarer er beskikket, erholder denne tillige Sagens Dokumenter udlaante; i øvrigt gøres disse og andre synlige Bevismidler saa vidt muligt tilgængelige paa hensigtsmæssig og betryggende Maade, og passende Underretning derom meddeles.

§ 893.

Inden Udløbet af en af Undersøgelsesdommeren ligeledes opgiven Frist, der paa Begæring kan forlænges, skal Forsvareren eller, hvor der ingen Forsvarer er, Tiltalte meddele Anklageren, om han for sit Vedkommende vil begære, at Sagen bliver behandlet for Nævninger, eller gøre Henstilling til Landsretten om Indhentelse af ny Oplysninger og i bekræftende Fald med Hensyn til hvilke Punkter, og eventuelt tilstille Anklageren en trykt eller maskinskreven Ekstraktgenpart af saadanne Dokumenter,

Nr. 53. 26de Marts. som han vil lade oplæse under Domsforhandlingen udover de i Anklagerens Ekstraktgenpart optagne.

§ 894.

Efter Modtagelsen af den i forrige Paragraf omhandlede Meddelelse har Anklageren uden Ophold at begære et Retsmøde berammet for Undersøgelsesretten.

Hvis der i dette Møde ikke af nogen af Parterne fremsættes Begæring om Indhentelse af ny Oplysninger eller fra Forsvareren eller Tiltalte om Domsbehandling for Nævninger, indsender Undersøgelsesdommeren Forhørsudskriften ledsaget af Sagens øvrige Dokumenter og andre synlige Bevismidler til Landsrettens Formand, der berammer den Dag, jvf. § 11, da Domsforhandlingen skal foregaa. Om Berammelsen meddeles der Anklageren og Tiltaltes Forsvarer eller, hvor ingen Forsvarer er, Tiltalte Underretning.

§ 895.

Saafremt der i det i forrige Paragraf omhandlede Retsmøde af Forsvareren eller Tiltalte er begært Domsforhandling for Nævninger eller af nogen af Parterne er gjort Henstilling om Indhentelse af ny Oplysninger, optager Undersøgelsesdommeren Sagen og indsender samtlige Sagens Dokumenter, deriblandt Parternes skriftlige Begæringer og en Udskrift af det i Retsmødet for Underretten passerede til Landsretten, der træffer Bestemmelse paa det foreliggende skriftlige Grundlag.

Skal der ifølge Landsrettens Bestemmelse ikke indhentes ny Oplysninger og ejheller finde Domsbehandling for Nævninger Sted, berammer Rettens Formand i Overensstemmelse med den i forrige Paragraf indeholdte Regel den Dag, da Domsbehandlingen skal foregaa.

Finder Retten, at en af Forsvareren eller Tiltalte fremsat Begæring om Sagens Behandling for Nævninger er beføjet, afsiges Kendelse herom. Hvis Tiltalte under Forundersøgelsen i Medfør af § 679 e, sml. m. § 801 har begæret Sagen paadømt uden Anvendelse af Nævninger, beror det paa Rettens Skøn, om en af ham eller Forsvareren nu fremsat Begæring om Sagens Paakendelse under Medvirkning af Nævninger kan tages til Følge.

Gaar Landsrettens Bestemmelse ud paa, at ny Oplysninger skulle indhentes, tilbagesendes Sagens Dokumenter til den Undersøgelsesret, der har ledet Forundersøgelsen i Sagen, eller en anden af Landsretten bestemt Undersøgelsesret (jvf. dog § 677, 2det Punktum), for at denne kan tilvejebringe de af Landsretten bestemte ny Oplysninger. Herved finde Reglerne i § 819, 1ste Stykke, sidste Punktum, og 2det Stykke tilsvarende Anvendelse samt med fornøden Lempelse Reglerne i § 821. Efter Indhentelse af de af Landsretten bestemte Oplysninger indsendes Sagens Dokumenter tilligemed en Udskrift vedrørende de stedfundne Undersøgelseshandlinger m. v. til Landsrettens Formand til Berammelse af Domsforhandling. Inden Domsforhandlingen finder Sted, skal der gives Parterne Lejlighed til at gøre sig bekendte med de fremkomne Oplysninger og eventuelt lade tage Genparter af afholdte Forhør eller ny Dokumenter til Brug under Domsforhandlingen.

§ 896.

Reglerne i §§ 815, 818, 3die og 4de Stykke, 822, 1ste Stykke, og 823—826 finde med de fornødne Lempelser Anvendelse ved Forberedelse af Domsforhandling i Sager, ved hvilke Nævninger ikke skulle medvirke.

Nr. 53. 26de Marts.

Kapitel 77.

Bestemmelser om Domsforhandling uden Nævninger.

§ 897.

Udebliver Anklageren enten ved Domsforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, udsættes Sagen. Det samme gælder, naar den beskikkede Forsvarer udebliver, eller naar den valgte Forsvarer ikke møder i Tilfælde, hvor dette vil gøre en Beskikkelse fornøden, medmindre Omstændighederne maatte gøre det muligt for Formanden at beskikke en Forsvarer, som straks kan udføre Hvervet.

Er Tiltalte ikke fængslet, har han Ret til at deltage i Retsmødet; er han fængslet, bliver han kun, naar han har fremsat Begæring derom, og Rettens Formand finder, at særlige Grunde tale for at tage denne til Følge, at foranstalte henbragt til Mødet.

Tiltaltes Udeblivelse hindrer ikke Sagens Fremme.

§ 898.

Efter at Anklageordren og Stævningen ere oplæste, faar Anklageren først Ordet. Han fremstiller kortelig Sagen og lader derefter ved Retsskriveren oplæse de Afsnit af Udskrifter vedrørende Forundersøgelsen og øvrige Dokumenter, som efter hans Skøn have Betydning for Sagen, og af hvilke trykte eller maskinskrevne Genparter omdeles til Dommerne. Derefter fremstiller han sin Opfattelse af Sagen, derunder Bevisførelsens Resultater, og de vedkommende Retsspørgsmaal. Forsvareren eller Tiltalte faar derpaa Ordet for en tilsvarende Udvikling; han lader de Dokumenter m. v. oplæse, som han tillægger Betydning udover de af Anklageren fremdragne. Retten kan vedtage eller tillade saadanne Afvigelser fra den foreskrevne Forhandlingsgang, som maatte findes formaalstjenlige.

Omfatter Sagen flere Forbrydelser, kan Formanden lade Forhandlingen foregaa særskilt for hver enkelt Forbrydelse.

Formanden kan derhos bestemme, at Spørgsmaalet, om Tiltalte er skyldig, først skal forhandles og afgøres; i saa Fald finde Reglerne i Slutningssætningen af § 861 og i § 884 tilsvarende Anvendelse.

§ 899.

Saafremt Tiltalte er til Stede ved Domsforhandlingen, kan Rettens Formand rette Spørgsmaal til ham, der sigte til at tydeliggøre den af ham under Forundersøgelsen afgivne Forklaring. Reglen i § 807, 2det Stykke, finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Optagelse i Retsbogen af Tiltaltes Svar.

Tiltalte har Ret til at faa Ordet efter Forsvareren.

§ 900.

Reglerne i §§ 830, 831, 832, 833, 834, 847, 857, 858, 3die Stykke, finde tilsvarende Anvendelse ved Domsforhandling uden Nævninger.

Hvis Retten under Domsforhandlingen eller til et hvilket som helst Tidspunkt forinden finder det nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, at et Vidne eller en Syns- eller Skønsmand, der har afgivet Forklaring under Forundersøgelsen, afhøres personlig for den dømmende Ret (§§ 162—163, jvf. 193), kan den paalægge Anklageren at foranstalte den i saa Henseende fornødne Indkaldelse og eventuelt træffe Bestemmelse om Udsættelse af Domsforhandlingen om fornødent til en senere Retsdag.

Om Afhørelsen af saadanne Vidner og Syns- eller Skønsmænd finde Reglerne i §§ 807, 2det Stykke, 852—853 og 856, 1ste Stykke, tilsvarende Anvendelse.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 901.

Bestemmelserne i §§ 859—860 finde ogsaa Anvendelse ved Domsforhandling, uden Nævningers Medvirkning.

Efter at Parterne have haft Adgang til at udtale sig, optages Sagen til Dom.

Ved Afstemningen skal det Spørgsmaal, om Tiltalte er skyldig i den Forbrydelse, der lægges ham til Last, sondres fra Spørgsmaalet om Straffen og først bringes til Afstemning. Stemmes der særskilt om Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde, blive de Dommeres Stemmer, som have erklæret sig mod Tiltaltes Skyld, men ere forblevne i Mindretal, at regne til Gunst for Tiltalte.

§ 902.

Reglerne i §§ 874 og 885—886 ere anvendelige ogsaa ved Domsforhandling uden Nævningers Medvirkning. Hvis Tiltalte er til Stede under Domsforhandlingen og der fragaar en af ham for Undersøgelsesdommeren afgiven Tilstaaelse, beror det paa Rettens Skøn, om Forundersøgelsen af den Grund skal genoptages.

Domfældes Tiltalte, skulle i Domsgrundene de Omstændigheder nøjagtig angives, der som beviste lægges til Grund for Domfældelsen, og det eller de Lovbud anføres, som bringes i Anvendelse.

Frifindes Tiltalte, skulle de Straffen betingende Omstændigheder, som antages at mangle eller ikke at være beviste, eller de Straf udelukkende Omstændigheder, som antages at foreligge, angives, og de anvendte Lovbestemmelser anføres.

Finder Retten efter Domsforhandlingens Begyndelse, at Sagen paa Grund af Størrelsen af den af Tiltalte forskyldte Straf eller af andre Grunde vil være at behandle under Medvirkning af Nævninger, afsiger den, efter saa vidt fornødent at have givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, Dom herom, hvorefter Paatalemyndigheden drager Omsorg for, at ny Tiltale iværksættes overensstemmende med Reglerne i Kapitel 74.

Femte Afsnit.

Tiltale og Domsforhandling ved Underret samt ved Sø- og Handelsretten.

Kapitel 78.

Tiltale og Domsforhandling for Underret samt Sø- og Handelsretten i Sager, som ikke i Medfør af § 704 paatales af Politimesteren.

§ 903.

Har Sigtede under Forundersøgelse inden Retten afgivet en uforbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende Oplysninger, kan Sagen, naar Sigtede og, hvis han ikke er personlig myndig, hans Værge samtykker heri, og Amtmanden (i København Politidirektøren), efter at der er givet ham Lejlighed til at gøre sig bekendt med det under Sagen fremkomne, erklærer sig enig deri, uden Udfærdigelse af Anklageordre straks fremmes til Dom ved den Ret, hvor Forundersøgelse har fundet Sted. Forinden Dom afsiges, skal det til Retsbogen betydes Tiltalte, hvad der er Tiltalens Genstand, og Lejlighed gives ham til at fremføre, hvad han maatte have at anføre til sit Forsvar. Findes yderligere Oplysninger at burde fremskaffes, sker dette overensstemmende med Reglerne i Kapitel 73, og Lejlighed gives Tiltalte til at ytre sig over det saaledes fremkomne.

Der skal derhos, hvis Sigtede er fængslet, altid være beskikket ham en Forsvarer og være givet denne Lejlighed til at gøre sig bekendt med Sagen, samtale med Sigtede og udtale sig overfor Retten, inden der gøres Tilførsel til Retsbogen om Sigtedes Samtykke til Sagens Paadømmelse uden Udfærdigelse af Anklageordre og Domsforhandling, hvorhos saavel Forsvareren som Sigtede skal være til Stede, medens denne Tilførsel sker. Nr. 53. 26de Marts

Er Sigtede ikke fængslet, skal det, inden Bemærkning om Sigtedes Samtykke til Sagens Paadømmelse uden Udfærdigelse af Anklageordre og Domsforhandling tilføres Retsbogen, udtrykkelig tilkendegives ham, at der, hvis han ønsker det, vil blive beskikket ham en Forsvarer. Erklærer Sigtede, at han ikke ønsker nogen Forsvarer beskikket, tilføjes der Retsbogen Bemærkning herom; i modsat Fald beskikker Retten ham en Forsvarer, hvis Stilling derefter er den samme som angivet med Hensyn til den fængslede Sigtedes Forsvarer.

Indtil Dom er afsagt, kan Dommeren, dersom han finder, at nogen af de i § 808, 1ste Stykke, angivne Forudsætninger er til Stede, eller at nogen foreliggende Omstændighed gør det betænkeligt at paadømme Sagen uden formelig Domsforhandling, beslutte henholdsvis at standse eller slutte Behandlingen overensstemmende med § 808.

Med Dommens Afsigelse og Forkyndelse forholdes overensstemmende med de Regler, som gælde i andre Underretssager.

§ 904.

Udenfor de Tilfælde, hvor den i § 903 hjemlede Fremgangsmaade benyttes rejses Tiltale for Underretten henholdsvis Sø- og Handelsretten ved en i Overensstemmelse med § 890 affattet Anklageordre, der udfærdiges af Amtmanden (i København Politidirektøren), og ved hvis Indlevering til vedkommende Ret Sagen er tingfæstet.

Samtidig med Anklageordrens Udfærdigelse beskikker Paatalemyndigheden blandt de i § 712 nævnte Sagførere en offentlig Anklager til at udføre Anklagen mod Tiltalte.

Om Udvidelse og Ændring i Tiltalen gælde Reglerne i § 815.

For saa vidt ikke i det efterfølgende afvigende Forskrifter ere givne, finde i øvrigt med Hensyn til Domsforhandlingen og dennes Forberedelse Reglerne i Kapitlerne 76 og 77 Anvendelse med de fornødne Lempelser.

I Sager om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse og om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udstaaelse af Straf følges ligeledes med de fornødne Lempelser Reglerne i Kapitlerne 76 og 77, navnlig finder ogsaa § 823 tilsvarende Anvendelse ved Underretterne.

§ 905.

Hører Sagen til dem, i hvilke Tiltalte i Medfør af § 678 b og c kan begære Behandling ved Landsret, og har han ikke allerede afgivet Erklæring i saa Henseende, jvf. § 801, skal Anklageordren have en Paategning, hvori Tiltalte gøres opmærksom paa denne sin Ret og opfordres til, saafremt han vil gøre Brug af samme, herom at afgive Erklæring som nedenfor bestemt. Denne Erklæring maa enten afgives ved Anklageordrens Forkyndelse for den, der iværksætter denne, eller inden fire Dage fra Anklageordrens Forkyndelse indgives paa Underrettens Kontor eller fremsættes overensstemmende med § 826 til Undersøgelsesrettens Retsbog eller Fængselsbestyrerens Bog. Paa Indholdet af den ovennævnte Paategning skal den, der iværksætter Forkyndelsen, særlig henlede Tiltaltes Opmærksomhed. Om den Erklæring, som Tiltalte i ommeldte Henseende maatte afgive under Forkyndelsen, optages fornøden Bemærkning i Forkyndelsespaategningen.

§ 906.

Hvor det ikke efter Omstændighederne findes rettest at afvente, om Tiltalte vil begære Behandling ved Landsret, og hvor heller ikke Omfanget af den Forberedelse,

Nr. 53. 26de Marts. som Sagen udkræver, gør det uhensigtsmæssigt, berammer Dommeren, for saa vidt han ikke finder, at Sagen straks maa afvises (§ 824), ufortøvet Tid og Sted til Sagens Foretagelse; i andre Tilfælde foregaar Berammelsen, saa snart ske kan. Hvor Sagen straks er bleven berammet, kan Stævning forkyndes samtidig med Anklageordren.

§ 907.

Er Tiltalte uden Forsvarer, skal Dommeren, foruden selv at undersøge, hvorvidt Oplysninger bør søges tilvejebragte i Forsvarets Interesse, give Tiltalte Lejlighed til for ham at fremkomme med sine mulige Begæringer vedrørende Sagens Forberedelse eller Fremme.

Kapitel 79.

Tiltale og Domsforhandling for Underret henholdsvis Sø- og Handelsretten i offentlige Politisager.

§ 908.

Offentlige Politisager henvises til Behandling ved Retten af Politimesteren (i København Politidirektøren), se dog § 709. Offentlig Anklager beskikkes ikke.

§ 909.

Antager Politimesteren, at Forseelsen ikke egner sig til højere Straf end en Bøde af ikke over 40 Kroner, kan han, i Stedet for straks at henvise Sagen til Retten, lade en Tilsigelse forkynde for Sigtede med en af ham given Paategning om, at Sigtede, saafremt han vedgaar at have gjort sig skyldig i den Forseelse, hvorfor han sigtes, og ønsker saadan Afgørelse, kan erklære sig rede til, uden retslig Forfølgning, indenfor en nærmere angiven Frist, der efter Omstændighederne af Politimesteren efter Begæring kan forlænges, at erlægge den af Politimesteren for dette Tilfælde angivne Bøde. Saadan Erklæring afgives enten ved Tilsigelsens Forkyndelse til den, som iværksætter denne, i hvilket Fald derom gøres Bemærkning paa Tilsigelsen, eller inden en Uge ved Meddelelse paa Politikontoret. Paa dette føres en særegen Bog, hvori de i Medfør af det ovenanførte udfærdigede Tilsigelser og de i Anledning af dem afgivne Erklæringer indføres.

Erlægges den vedtagne Bøde i rette Tid, eller afsones den, bortfalder videre Forfølgning, og saadan Afgørelse har da i Tilfælde af Forseelsens Gentagelse lige Virkning med en Dom.

Gaar Sigtedes Erklæring ud paa, at han ikke vil afgøre Sagen paa den anførte Maade, eller hvis han overhovedet ikke afgiver nogen Erklæring, bliver Sagen at henvise til Retten ligesom Sager, hvori Politimesteren ikke finder Grund til Anvendelse af denne Paragraf.

§ 910.

Naar Sagen er henvist til eller indbragt for Retten, berammer Dommeren, for saa vidt han ikke finder, at den straks maa afvises (§ 824, jvf. § 968 og § 904), snarest muligt Tid og Sted for Sagens Foretagelse og lader Tiltalte tilsige med mindst Aftens Varsel. Tilsigelsen affattes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 747, Stykke 2, og skal særlig indeholde Bemærkning om, at Udeblivelse uden oplyst lovligt Forfald kan bevirke, at Tiltalte anses at vedgaa Forseelsen, eller efter Omstændighederne, at han vil blive anholdt.

§ 911.

Udebliver Tiltalte uden oplyst lovligt Forfald, eller nægter han at afgive Forklaring, kan Retten, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om højere Straf end

Nr. 53. 26de Marts.

Bøder, og Omstændighederne ikke findes at tale herimod, anse ham som den, der vedgaar det ham paasigtede Forhold, og paakende Sagen uden videre Bevisførelse.

Naar der i en Sag, hvorunder der ikke er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder, i Tiltaltes Sted møder en Person, der er forsynet med skriftlig Fuldmagt fra Tiltalte og er beredt paa at meddele de fornødne Oplysninger, kan Retten modtage den saaledes mødtes Forklaringer og Erklæringer og lægge dem til Grund, som om de vare afgivne af Tiltalte selv.

Frafalder Politiet en begyndt Forfølgning i de i § 709, 3die og 4de Stykke, ommeldte Sager (Lov af 11. Februar 1863 § 2), er den private Klager berettiget til at optage Forfølgningen, naar han straks erklærer dette.

§ 912.

Møder den tiltalte (jvf. § 911, 2det Stykke), oplæser Dommeren først de ham tilstillede Rapporter og andre Dokumenter eller den fra en formentlig forurettet indgivne Klage samt Tilsigelsen og opfordrer Tiltalte til at erklære sig over Sigtelsen.

Vedgaar Tiltalte derefter at være skyldig i det ham paasigtede Forhold, optages Sagen til Dom, uden at det i Reglen er nødvendigt at tilvejebringe yderligere Oplysninger.

Nægter Tiltalte sig skyldig, eller indrømmer han kun til Dels Sigtelsens Rigtighed, eller finder Dommeren det i øvrigt nødvendigt, føres Bevis i Sagen.

Bevisførelsen sker for den Ret, der behandler Sagen, se dog §§ 162 og 163, jvf. § 193. Saafremt Bevisførelsen ikke kan ske straks, udsætter Dommeren Sagen til et følgende Retsmøde, idet han underretter Tiltalte om, naar dette skal afholdes, og tilkendegiver ham, at han ikke kan vente nogen anden Tilsigelse til samme. Dommeren ræffer derhos fornøden Foranstaltning til, at Beviserne i Sagen kunne være til Stede i det saaledes berammede Møde.

§ 913.

Angaar Sagen en Lovovertrædelse, for hvilken der i Loven er hjemlet Straf af Bøde eller Konfiskation, kan Dommeren, naar han ikke finder Grund til at betvivle Tiltaltes Skyld, give Tiltalte Adgang til at se Sagen afgjort ved, at han vedtager at erlægge en nærmere bestemt Bøde eller at underkaste sig Konfiskation; Lovens Fastsættelse af Bødens Størrelse er herved ikke bindende. Vedtager Tiltalte den tilbudte Afgørelse, tilføres det fornødne herom Retsbogen. Saadan Afgørelse har i Henseende til Fuldbyrdelse og Gentagelsesvirkning samme Virkning som en Dom.

§ 914.

Naar Dommeren finder, at Tiltalte er skyldig, men at Sagen efter Brødens Beskaffenhed, saasom navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forseelse, egner sig til Afgørelse ved en Advarsel, er han, saafremt Tiltalte ikke erklærer sig derimod, berettiget til i Stedet for at afsige Dom at tildele Tiltalte en saadan Advarsel, for saa vidt Sagens Afgørelse paa denne Maade ikke er udelukket ved særlig Bestemmelse.

Om den trufne Afgørelse tilføres det fornødne Retsbogen.

§ 915.

Reglerne i §§ 909 og 913—914 finde ikke Anvendelse ved Sager, der paatales offentlig i Medfør af § 2 i midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905.

§ 916.

For saa vidt ikke andet foran er bestemt eller følger af Forholdets Natur, skulle de Regler, der ifølge foregaaende Kapitel, særlig § 907, gælde for andre Underretssager, ogsaa komme til Anvendelse i offentlige Politisager.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

Nr. 53.
26de
Marts.

Sjette Afsnit.

Retsmidler mod trufne Afgørelser.

Kapitel 80.

Paaanke af Domme, afsagte af Landsretterne i første Instans.

§ 917.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret med eller uden Nævninger, kunne overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

Lige med Domme staa i Henseende til Anke saadanne Beslutninger, som omhandles i § 882.

§ 918.

Paatalemyndigheden kan anke saavel til Fordel som til Skade for Tiltalte. Anke til Fordel for Tiltalte kan endvidere iværksættes af ham selv og, dersom han ikke er personlig myndig, af hans Værge. Er Tiltalte død, og er han ved Dommen funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan hans Ægtefælle saavel som enhver af hans Slægtninge i op- og nedstigende Linie og hans Søskende anke i hans Sted. Ogsaa Paatalemyndigheden kan i dette Tilfælde paaanke en fældende Dom.

Tiltaltes Forsvarer ved Landsretten er pligtig til paa Forlangende at bistaa ham med Raad om, hvorvidt han bør paaanke Dommen, saavel som med Affattelsen og Indgivelsen af Ankemeddelelsen og dens Begrundelse.

§ 919.

Afkald paa Anke kan finde Sted, efter at Dommen er afsagt. En rejst Anke kan frafaldes, saa længe Dom ikke er afsagt af Højesteret. Frafaldes Anke, efter at Domsforhandling for Højesteret er begyndt, kan derved dog ikke Prøvelse af saadanne Ankegrunde unddrages Højesteret, som tages i Betragtning i Embeds Medfør (§ 936).

§ 920.

Anke kan støttes paa, at Rettergangsregler ere tilsidesatte eller fejlagtig anvendte; dog kan Tilsidesættelse eller fejlagtig Anvendelse af Rettergangsregler, hvis Overholdelse Retten ikke af egen Drift paaser, kun benyttes som Ankegrund, naar Indsigelse betimelig er fremsat for den underordnede Ret.

§ 921.

I en Sag, der er paakendt uden Nævninger, kan Anke derhos støttes paa:

1. at Retten ved Afgørelsen af, om Tiltalte skal domfældes, har anvendt Straffeloven urigtig;
2. at Straffens Størrelse ikke staar i passende Forhold til Brøden;
3. at Spørgsmaalet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtigt afgjort som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt;

4. at Spørgsmaalet om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf er urigtigt afgjort. Nr. 53. 26de Marts.

En Anke, der er rettet mod Dommens Afgørelse af Sagens Realitet, betragtes som omfattende ogsaa Beviserne for Tiltaltes Skyld, naar ikke Ankemeddelelsen udtrykkelig gaar ud paa det modsatte.

§ 922.

I en Nævningesag kan Anke foruden paa de i § 920 anførte Ankegrunde kun støttes paa:

1. at Retten har afgjort paa urigtig Maade noget Spørgsmaal, som ifølge §§ 863 eller 888 i Slutningen er unddraget fra Nævningernes Afgørelse, eller urigtig har domfældt i Overensstemmelse med en fældende Nævningeerklæring i et Tilfælde, hvor den i Medfør af § 887 burde have frifundet eller ikkun domfældt for en mindre Forbrydelse, end Erklæringen lyder paa, eller omvendt med Urette har fraveget en fældende Nævningeerklæring i Henhold til § 887 eller frifundet i Henhold til § 847, 2det Stykke;

2. at Nævningernes Erklæring, hvorpaa Dommen er grundet, er bleven fejlagtig paa Grund af urigtig i Retsmødet given Vejledning i Loven fra Rettens Formands Side, eller fordi Spørgsmaalene til Nævningerne lide af Fejl, der bero paa en urigtig Forstaaelse af Straffeloven;

3. at den Straf, Dommen har ikendt, ligger udenfor de i Loven fastsatte Grænser eller staar i aabenbart Misforhold til Brøden.

Anke kan ikke grundes paa, at Spørgsmaalet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtigt afgjort som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt, medmindre Talen er om et Punkt, der ifølge § 863 i Nævningesager er unddraget Nævningernes Afgørelse.

§ 923.

Tilsidesættelse eller fejlagtig Anvendelse af en Rettergangsregel skal ikke bevirke Ophævelse af en paaanket Dom, medmindre det findes antageligt, at Iagttagelse af den paagældende Regel kunde have medført et andet Udfald af Sagen.

Ikke-Iagttagelse af Rettergangsregler, som udelukkende ere foreskrevne til Betryggelse for Tiltalte, kan ikke føre til Forandring til hans Skade.

§ 924.

Vil det offentlige anke til Skade for Tiltalte, maa der inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse for Tiltalte forkyndes Meddelelse om, at Dommen paaankes. Anke til Fordel for Tiltalte kan det offentlige iværksætte ogsaa efter Udløbet af den nævnte Frist; saadan Anke hindres heller ikke ved, at Tiltalte har givet Afkald paa Anke.

I Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf er Ankefristen for det offentlige altid 3 Maaneder.

Meddelelsen skal indeholde Tilkendegivelse om, at Sagen vil blive foretagen i Højesteret, saa snart dertil er Lejlighed, uden nogen yderligere Underretning til Tiltalte. Genpart af Meddelelsen indleveres paa Landsrettens Kontor.

§ 925.

Vil Tiltalte anke, maa han afgive Meddelelse herom inden fjorten Dage regnet fra Dommens Afsigelse eller, naar han ikke har været til Stede ved Afsigelsen af Dommen, og denne er fældende, fra den Dag, da Udskrift af Dommen er ham

Nr. 53. 26de Marts. forkyndt. Meddelelsen kan, naar den foregaar straks ved Dommens Afsigelse eller Forkyndelse, fremsættes mundtlig henholdsvis til Retsbogen eller til den, som iværksætter Forkyndelsen, og som i saa Fald har at optage fornøden Bemærkning i Forkyndelsespaategningen. Ellers indgives Meddelelsen skriftlig, underskreven af Tiltalte, paa Paatalemyndighedens eller Landsrettens Kontor; er Tiltalte fængslet, kan den dog ogsaa fremsættes mundtlig til den Undersøgelsesrets Retsbog, i hvis Kreds Fængslet ligger, eller til Fængselsbestyrerens Bog (§ 826). Hvor Tiltaltes Ankemeddelelse er fremsat til sidstnævnte Bog eller til en Retsbog eller indgiven paa Landsrettens Kontor, bliver henholdsvis Udskrift af Tilførslen eller den modtagne Ankemeddelelse uden Ophold at tilstille Paatalemyndigheden.

Snarest muligt efter Modtagelsen af Ankemeddelelsen lader Paatalemyndigheden for Tiltalte forkynde en saadan Tilkendegivelse, som ommeldt i § 924, 3die Stykke, og tilstiller, for saa vidt Ankemeddelelsen ikke allerede har passeret Landsrettens Kontor, dette Underretning om Anken.

§ 926.

En Anke, hvorom Meddelelse ikke er sket inden den i §§ 924 og 925 foreskrevne Frists Udløb, bliver af Højesteret at afvise, medmindre den ankende gør antageligt, at den Omstændighed, hvorpaa Anken grundes, først senere er bleven ham bekendt, eller at Fristens Oversiddelse i øvrigt skyldes Grunde, som ikke kunne tilregnes ham. Ankemeddelelsen — som maa indeholde fornøden Angivelse herom — maa derhos iværksættes inden fjorten Dage, efter at han er bleven bekendt med Ankegrunden, eller efter at de Omstændigheder ere fjernede, som have foranlediget Oversiddelsen af Fristen.

Er der i en Ikke-Nævningesag fra den ene Side rejst Anke, som ikke omfatter Bevisbedømmelsen, kan Modparten, selv om den ellers foreskrevne Ankefrist for hans Vedkommende er udløben, indenfor 4 Dage, efter at han har modtaget Meddelelse om Anken, paaanke Dommens Afgørelse af Bevisspørgsmaalet.

§ 927.

Enten i selve Ankemeddelelsen eller i en yderligere Meddelelse, der maa afgives inden Udløbet af den i §§ 924 og 925 bestemte Frist og paa en af de Maader, som der bestemt, maa den ankende angive den eller de Grunde, hvorpaa han støtter sin Anke. Hvor særegne Grunde findes at tale derfor, kan Højesteret give ham Adgang til at afgive Begrundelse af Anken efter ovennævnte Frists Udløb.

Skal i en Ikke-Nævningesag Anken omfatte Bevisbedømmelsen, kræves ingen nærmere Angivelse af Ankegrund.

§ 928.

Ankemeddelelse før Udløbet af den i §§ 924 og 925 foreskrevne Frist hindrer Dommens Fuldbyrdelse for de domfældtes Vedkommende, hvem Anken angaar.

Sker Ankemeddelelse i Henhold til § 926, kan Højesteret paa derom fremsat Begæring beslutte, at Fuldbyrdelsen skal udsættes eller standses; dette finder i hvert Fald Sted, naar Anke tilstedes.

§ 929.

Saa snart Paatalemyndigheden har ladet forkynde de foreskrevne Meddelelser for Tiltalte (§§ 924 og 927) eller har modtaget dennes Ankemeddelelse med tilhørende Begrundelse, indsender den samme til Højesteret tilligemed Landsretssagens Aktstykker og Udskrift af Domsforhandlingen.

§ 930.

Højesteret kan straks, efter Begæring eller i Embeds Medfør, ved Kendelse afvise Anken, naar det findes, at de foreskrevne Frister og Former ikke ere iagttagne, eller at den ankende mangler Beføjelse til at anke, eller at den paaberaabte Ankegrund klarligen ikke kan føre til Dommens Ophævelse. Saadan Afgørelse kan træffes af et Udvalg, bestaaende af tre af Højesterets Medlemmer, i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der, saa vidt dertil findes Anledning, er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 931.

Findes ikke Grund til straks at afvise Anken, beskikker Højesterets Formand blandt de af Justitsministeren efter Overenskomst hertil antagne Højesteretssagførere en offentlig Anklager i Sagen, jvf. § 712, samt Forsvarer for Tiltalte, for saa vidt denne ikke selv har valgt en saadan, og foranstalter Sagens Aktstykker oversendte til Anklageren eller Forsvareren, eftersom hin eller denne først skal have Ordet (jvf. § 934), med Paalæg om inden en fastsat Frist — der af Formanden kan forlænges — at tilstille Modparten samme og anmelde Sagen til Foretagelse.

Andre Beslutninger end de i § 930 nævnte, som blive at tage af Højesteret inden Domsforhandlingen, kunne træffes af det i § 930 ommeldte Udvalg eller af Højesterets Formand. De Retsmøder, som afholdes inden Domsforhandlingen, ere ikke offentlige. Begæringer til Retten, som ikke fremsættes mundtlig i et Retsmøde, stiles skriftlig til Retten.

§ 932.

Ny Beviser kunne forelægges Højesteret angaaende saadanne Omstændigheder, som i den paagældende Sag ere undergivne denne Rets Bedømmelse. Skulle saadanne Beviser tilvejebringes, paahviler det henholdsvis Anklageren eller Forsvareren efter forudgaaende Meddelelse til den anden Side at foretage de hertil fornødne Skridt. Er der Uenighed om, hvorvidt eller paa hvilken Maade nogen Oplysning skal tilvejebringes, eller vil dens Tilvejebringelse gøre Udsættelse af Sagen nødvendig, bliver Rettens Beslutning at indhente. Beslutter Retten af egen Drift, at ny Oplysninger skulle tilvejebringes, giver den herom fornødent Paalæg til Anklageren.

Skulle Vidner og Syns- eller Skønsmænd afhøres, kan Højesteret, naar saadant findes nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, bestemme, at deres Afhørelse skal ske for Højesteret, jvf. §§ 162 og 163 samt § 193. Ellers sker Afhørelse af Vidner og Syns- eller Skønsmænd ved vedkommende Undersøgelsesret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 73.

Højesteret kan ligeledes, saafremt det findes nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, bestemme, at Vidner og Syns- eller Skønsmænd, der have været afhørte tidligere, indkaldes til personlig Afhøring under Domsforhandlingen for Højesteret.

Naar dertil findes Anledning, kan Højesteret forlange Erklæring af Landsretten til yderligere Oplysning om, hvad der er foregaaet under Domsforhandlingen for samme.

§ 933.

Er Tiltalte ikke fængslet, har han Ret til at deltage i Retsmødet; er han fængslet, bliver han kun, naar han har fremsat Begæring derom, og Højesterets Formand finder, at særlige Grunde tale for at tage denne til Følge, at foranstalte henbragt til Mødet.

Tiltaltes Udeblivelse hindrer ikke Sagens Fremme, naar en Forsvarer er mødt.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 934.

Under Domsforhandling for Højesteret har den Part, som anker, først Ordet. I øvrigt foregaar Forhandlingen i de Former, som Højesteret under Iagttagelse af Reglerne i Kapitlerne 2, 3 og 15 herom nærmere fastsætter.

Afhørelse af Vidner for Højesteret foregaar overensstemmende med Reglerne i §§ 850—53.

§ 935.

Er en fra den ene Side rejst Anke støttet til Grunde, der kunne lede til, at Højesteret afsiger ny Dom i Realiteten, har Modparten, uanset at han ellers nu vilde være udelukket fra at paaanke Dommen, Adgang til at paastaa denne ophævet paa Grund af Fejl, der maa lede til Sagens Hjemvisning til ny Forhandling. Dog maa han saa betimelig forud for Sagens Foretagelse give Modparten Meddelelse om, at han agter at fremsætte saadan Paastand, og om Grunden, hvorpaa den støttes, at Modparten faar Tid til fornøden Forberedelse.

Ankegrunde, som ikke ere anførte i vedkommende Parts Ankemeddelelse eller den i Fortsættelse af denne afgivne Begrundelse (§ 927) eller i en af ham i Henhold til nærværende Paragrafs første Stykke, sidste Punktum, afgiven Meddelelse, og som heller ikke ere af den Beskaffenhed, at Retten i Embeds Medfør skal tage dem i Betragtning (§ 936), kan Højesteret tilstede ham at fremkomme med, naar særlige Grunde findes at tale derfor. Findes det, at deres Fremsættelse gør yderligere Forberedelse nødvendig for Modparten, udsætter Højesteret Sagen derefter.

§ 936.

Højesterets Prøvelse er i Reglen indskrænket til de paaberaabte Ankegrunde; herfra gælde dog følgende Undtagelser:

1) Hvor Anken eller en i Henhold til § 935, 1ste Stykke, fremsat Paastand er støttet paa nogen af de i §§ 921 eller 922 omhandlede Grunde, kan Retten prøve, om Straffeloven i det hele er rigtig anvendt, saa og om der er et aabenbart Misforhold imellem Forbrydelsen og den idømte Straf, jfr. dog § 937, sidste Punktum.

2) Hvor alene Rettergangsfejl ere paaberaabte som Ankegrund, kan Højesteret, naar Dommen ikke ophæves af saadan Grund, prøve, om Straffeloven er urigtig anvendt til Skade for Tiltalte, eller om den idømte Straf er uforholdsmæssig høj.

3) Naar det i et Tilfælde, hvor Tiltalte er domfældt, findes, at nogen væsentlig til hans Betryggelse sigtende Rettergangsregel er tilsidesat, kan Højesteret, dersom den finder, at den begaaede Fejl gør Domfældelsens Rigtighed tvivlsom, ophæve Dommen og hjemvise Sagen, uanset at den paagældende Fejl ikke er paaberaabt.

Hvis en Dom, som angaar flere Tiltalte eller flere Forbrydelser af samme Tiltalte, kun er paaanket for en eller nogle Tiltaltes eller Forbrydelsers Vedkommende, kan Højesteret, naar den finder, at en Ankegrund, som er gjort gældende under Sagen, eller som Retten i Medfør af Reglerne i denne Paragraf har taget i Betragtning, tillige omfatter nogen Tiltalt eller Forbrydelse, for hvis Vedkommende Dommen ikke er paaanket, til Fordel for vedkommende Tiltalte tillægge den Virkning ogsaa under den saaledes upaaankede Del af Sagen.

§ 937.

Kommer Højesteret til det Resultat, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, kan den selv afsige ny Realitetsdom, naar den finder, at det fornødne Grundlag herfor foreligger, hvortil, for saa vidt Spørgsmaal er om at afsige en fældende

Dom, ifølge § 922 hører, hvis Sagen er en Nævningesag, at Tiltalte ved en gyldig Nævningeerklæring er kendt skyldig i den Forbrydelse, for hvilken der er Spørgsmaal om at domfælde ham. Nr. 53. 26de Marts.

Gaar den ny Realitetsdom ud paa Tiltaltes Frifindelse, kan Højesteret af egen Drift optage og afgøre Spørgsmaalet om Erstatning til Tiltalte for uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udstaaelse af Straf, medmindre Tiltalte har begært dette Spørgsmaal afgjort under Medvirkning af Nævninger.

Finder Højesteret, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, men at Betingelserne for, at Retten kan afsige Realitetsdom, ikke ere til Stede, ophæver Højesteret Dommen og, for saa vidt Ophævelsesgrunden ogsaa rammer den til Grund for Dommen liggende Behandling, denne eller den Del deraf, hvorom dette gælder. I Forbindelse hermed bliver Sagen, for saa vidt den foreliggende Fejl ikke er af den Beskaffenhed, at Landsretten burde have afvist Sagen, at hjemvise til denne Ret. Saa vidt fornødent bør i saa Fald Højesterets Dom angive, fra hvilket Punkt den ny Behandling skal tage sin Begyndelse.

Skal Tiltalte i et Tilfælde, hvor Højesteret vil afsige ny Realitetsdom, dømmes efter et Straffebud, som ikke er bragt i Anvendelse ved den paaankede Dom, og om hvis Anvendelse Anklageren heller ikke har nedlagt Paastand for Højesteret, bør der være givet Parterne særlig Lejlighed til at udtale sig herom. Er Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan der derhos ikke idømmes strengere Straf end bestemt af Landsretten.

§ 938.

Naar Hjemvisningsdom er afsagt, har Paatalemyndigheden, hvis den ikke frafalder Tiltale, uden Ophold at foranstalte Sagen paa ny indbragt for Landsretten.

Hvor Landsretten finder det nødvendigt, kan den beslutte at genoptage Behandlingen fra et tidligere Punkt end angivet i Hjemvisningsdommen. Forinden ny Dom afsiges, maa der i ethvert Tilfælde være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig. Var Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan strengere Straf ikke idømmes end ved den tidligere Dom, medmindre Betingelserne for Genoptagelse ere til Stede.

Skal i en Nævningesag ny Domsforhandling finde Sted, maa ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.

Kapitel 81.

Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne.

§ 939.

Domme, afsagte af en Underret, kunne, med de nedennævnte Undtagelser, af Amtmanden (i København Politidirektøren) eller Tiltalte paaankes til den Landsret, til hvis Kreds vedkommende Ret hører. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

I Politisager kan Dommen ordentligvis kun paaankes af det Offentlige, naar andre Følger end Bøde eller Konfiskation kunne idømmes efter det Lovbud, Tiltalen lyder paa, og af Tiltalte kun, naar højere Straf er idømt end Bøde af 40 Kr. eller Konfiskation af Genstande af tilsvarende Værdi. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis paa Andragende — der maa fremsættes inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse eller, hvis det er Tiltalte, som vil anke, og han ikke har været til Stede ved Dommens Afsigelse, efter dens Forkyndelse — tilstede Anke, naar det findes, at særlig

Nr. 53. 26de Marts. Grund hertil foreligger, navnlig hvor Sagen skønnes at have en almindelig Interesse, eller Dommen medfører videregaaende betydelige Følger for Tiltalte. Under tilsvarende Betingelser kan Justitsministeren tilstede, at de i §§ 913—14 ommeldte Afgørelser paaankes af det Offentlige.

Naar saadant Andragende bevislig er indgivet til Justitsministeren, kan Landsrettens Formand bestemme, at Fuldbyrdelsen skal udsættes eller standses; dette sker i hvert Fald, naar Anke tilstedes.

§ 940.

Ved Paaanke af de her omtalte Domme blive Reglerne i §§ 918—21 og 923—28 i det hele at anvende med de Lempelser, som følge af Forholdets Forskelligheder, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Tiltaltes Ankemeddelelse (§ 925, jvf. § 927) kan, naar han afgiver samme personlig, fremsættes mundtlig til vedkommende Rets Retsbog, selv om det ikke sker straks ved Dommens Afsigelse; Dommeren bør være ham behjælpelig herved.

2) Hvor Justitsministeren i Henhold til § 939 har tilstedet Anke, maa fornøden Ankemeddelelse og Begrundelse afgives inden en Uge, efter at Tilladelsen er meddelt.

§ 941.

Saa snart Ankemeddelelse har fundet Sted, har Modparten Adgang til for Landsretten at fremsætte Begæring (jvf. § 826) om Ankesagens Afvisning af nogen af de i § 930 nævnte Grunde, eller fordi Anke er udelukket efter § 939. Saadan Afvisning kan ske — være sig efter Begæring eller uden Paastand — ved Kendelse i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der er givet den ankende Adgang til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 942.

Saa snart Paatalemyndigheden har ladet de foreskrevne Meddelelser (§§ 924 og 927) forkynde for Tiltalte eller har modtaget dennes Ankemeddelelse eventuelt med tilhørende Begrundelse, indsender den snarest muligt Sagens Akter til Landsretten. Ved Sagens videre Forberedelse og Behandling blive Reglerne i §§ 931, 932, 2det til 4de Stykke, 933 og 935—38 at anvende med de fornødne Lempelser. Vil nogen af Parterne begære, at der skal indhentes ny Oplysninger, træffer Landsretten i et ikke offentligt Retsmøde Afgørelse herom, efter at der er givet Modparten Lejlighed til at ytre sig skriftlig eller mundtlig, og paalægger eventuelt Undersøgelsesdommeren at foretage det fornødne. Paa lignende Maade forholdes, hvis Retten af egen Drift maatte beslutte, at ny Oplysninger skulle tilvejebringes.

Under Domsforhandlingen har den ankende først Ordet. I øvrigt skulle Reglerne i Kapitel 77 finde Anvendelse paa denne Behandling, for saa vidt saadant ikke er udelukket ved Forholdets Forskellighed eller særlig Bestemmelse.

§ 943.

Landsrettens Dom i en fra en Underret indanket Sag kan i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, naar særlig Grund hertil foreligger, navnlig naar Sagen skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden saadan Frist, som bestemt i § 939, 2det

Stykke, og finde i Henseende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Tilfølgetagelse Reglerne i sidste Stykke af § 939 og i § 940 Nr. 2 tilsvarende Anvendelse. Nr. 53. 26de Marts.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf kan altid indankes for Højesteret.

Reglerne i Kapitel 80 blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anke, som iværksættes i Henhold til nærværende Paragraf.

Kapitel 82.

Paaanke af Domme, afsagte af Sø- og Handelsretten.

§ 944.

Domme i Straffesager, afsagte af Sø- og Handelsretten, paaankes til Østre Landsret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 81, men, hvis Dommen er afsagt med 4 søkyndige Dommere (jvf. § 9), til Højesteret efter Reglerne i Kapitel 80.

Kapitel 83.

Kære til højere Ret.

§ 945.

Overfor Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret eller en Underret (denne sidste ogsaa som Undersøgelsesret), som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i §§ 917 og 939, kan, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, overfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til højere Ret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Overfor Domme kan Kæremaal kun rejses i de i §§ 990 og 993 nævnte Tilfælde.

Mod Kendelser og andre Beslutninger, der afgives under Domsforhandling eller under dennes Forberedelse, kan dog udenfor de Tilfælde, hvor Adgang til Kære har særlig Hjemmel i Loven, Kæremaal kun rejses, naar og for saa vidt Beslutningen gaar ud paa, at Sagen udsættes eller afvises eller hæves, eller angaar Fængsling, Beslag, Ransagning eller lignende, eller paalægger Straf eller Omkostninger, eller er rettet mod nogen, som ikke er Part i Sagen.

I Sager, hvor Anke ordentligvis er udelukket ifølge Reglerne i § 943, kan Kæremaal af en Part kun rejses med Tilladelse af Justitsministeren, i hvilken Henseende Reglerne om Tilladelse til Anke finde tilsvarende Anvendelse.

Overfor Kendelser og Beslutninger af Sø- og Handelsretten kan Kæremaal rejses i Overensstemmelse med foranstaaende Regler, henholdsvis til Østre Landsret og til Højesteret, jvf. § 944.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 946.

Hvor denne Lov ikke bestemmer andet, er Kæremaalsfristen fjorten Dage, regnede fra Afgivelsen af den Beslutning, hvorom Talen er, dog at Bestemmelserne i § 926 finde tilsvarende Anvendelse.

Kæremaal medfører ikke Opsættelse af Beslutningens Udførelse, medmindre det modsatte bestemmes enten af den Ret, som har afgivet Beslutningen, eller af den Ret, for hvilken Kære rejses, jvf. ogsaa § 180.

§ 947.

Kæremaal fremsættes skriftlig for den Ret, hvis Beslutning paaklages, eller erklæres mundtlig til dennes Retsbog. Rejses Kæremaal fra Paatalemyndighedens Side, lader denne uden Ophold samme forkynde for Sigtede og, naar nogen anden for det foreliggende Spørgsmaals Vedkommende er at betragte som Modpart, tillige for sidstnævnte, medmindre Paatalemyndigheden i Retten i den paagældendes Overværelse har erklæret at ville rejse saadant Kæremaal. Rejses Kæremaal af Sigtede eller af nogen, der ikke er Part i selve Sagen, foranstalter Retten under tilsvarende Forudsætning Paatalemyndigheden saavel som den, der ellers maatte være at betragte som Modpart, underrettet om Kæremaalet.

Er Sigtede fængslet, og er der ikke Lejlighed for ham til at rejse Kæremaal til Retsbogen overensstemmende med foregaaende Stykke, kan han fremsætte det til den Undersøgelsesrets Retsbog, i hvis Kreds Fængslet ligger, eller til Fængselsbestyrerens Bog (§ 826); Udskrift af Tilførslen bliver da uopholdelig at tilstille den Ret, hvis Beslutning paaklages. Har Sigtede Forsvarer, er denne pligtig at bistaa ham, saaledes som bestemt i § 918, 2det Stykke.

§ 948.

For saa vidt den Ret, hvis Beslutning paakæres, ikke i Medfør af § 213, § 168 eller § 198 omgør Beslutningen saaledes, at Øjemedet med Kæremaalet dermed er opnaaet, indsender den uden Ophold Kæremaalet til den overordnede Ret, ledsaget af de fornødne Udskrifter og andre Dokumenter, disse sidste i bekræftede Afskrifter, for saa vidt Originalerne ikke kunne undværes, samt efter Omstændighederne af de Bemærkninger, hvortil der fra Rettens Side maatte findes Anledning.

Saavel den, der har rejst Kæremaal, som Modparten, kan indgive skriftlige Udtalelser om Sagen til den overordnede Ret; herved gælder det samme, som i foregaaende Paragrafs to sidste Punktumer er bestemt om selve Kæremaalet.

§ 949.

Den overordnede Ret er ikke bunden ved den Bedømmelse af de faktiske Omstændigheder, hvorpaa den paaklagede Beslutning er grundet. Finder den ny Oplysninger fornødne, giver den, for saa vidt den ikke selv vil foranstalte samme indhentede, de i saa Henseende fornødne Paalæg; Bestemmelserne i § 932 og § 942, tredie Punktum, finde herved tilsvarende Anvendelse.

Naar særlige Grunde findes at tale derfor, kan den overordnede Ret undtagelsesvis paa Begæring eller af egen Drift anordne mundtlig Forhandling; Anklager bliver i saa Fald altid at beskikke og tillige Forsvarer, medmindre Sigtede selv har antaget en Forsvarer, eller den Forsvarer, som allerede er beskikket for ham, er beføjet til at møde for den overordnede Ret og erklærer sig villig hertil.

Rettens Afgørelse træffes ved Kendelse og meddeles uden Ophold alle vedkommende. Nr. 53. 26de Marts.

§ 950.

Mod Landsrettens Afgørelse i et Kæremaal kan yderligere Kære til Højesteret ikke finde Sted, medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil. Andragende om saadan Tilladelse maa indgives inden en Uge, efter at Landsrettens Kendelse er meddelt. Paa saadant yderligere Kæremaal finde Reglerne i de foregaaende Paragraffer Anvendelse med de fornødne Lempelser.

Kæremaal kunne i Højesteret forhandles og afgøres i det i § 930 ommeldte Udvalg.

§ 951.

Beslutninger vedrørende Forberedelsen af et Kæremaals Forhandling kunne i lignende Omfang som bestemt for Ankesagers Vedkommende træffes henholdsvis af Landsrettens eller af Højesterets Formand.

Kapitel 84.

Genoptagelse.

§ 952.

Naar en Forfølgning, som ved Undersøgelsesret har været indledet mod en bestemt Sigtet, standses (§ 808), eller naar, efter at Tiltale er rejst, Forfølgningen frafaldes, uden at Dom bliver afsagt, kan, udenfor det i § 809, 2det Stykke, omhandlede Tilfælde, ny Forfølgning ved Undersøgelsesret eller ny Tiltale kun rejses, naar ny Beviser af Vægt senere komme for Dagen, eller de i nedenstaaende § 953 angivne Betingelser ere til Stede. Derimod er den Omstændighed, at Undersøgelsesretten i Henhold til § 800 har nægtet at tage en Begæring om Forundersøgelse til Følge eller i Henhold til § 808 har standset en begyndt Forundersøgelse, ikke til Hinder for, at Tiltale rejses ved den dømmende Ret.

§ 953.

Genoptagelse af en Sag, som er paadømt ved Højesteret eller ved Landsret under Medvirkning af Nævninger eller ifølge Anke, og hvorunder Tiltalte er frifunden, kan finde Sted efter Justitsministerens Begæring,

1. naar det ifølge en Tilstaaelse, Tiltalte senere har afgivet, eller andre Beviser, der senere ere komne for Dagen, maa antages, at han har begaaet Forbrydelsen;

2. naar falske Forklaringer eller Erklæringer ere afgivne under Sagen af Vidner eller Syns- eller Skønsmænd, eller falske eller forfalskede Dokumenter ere benyttede under samme, eller noget strafbart Forhold, sigtende til at paavirke eller bestemme Sagens Udfald, er udvist enten af Tiltalte eller af nogen, der i Medfør af sit Embede eller offentligt Hverv har medvirket ved Sagens Behandling, og der efter Omstændighederne er god Grund til at antage, at saadant har bevirket eller medvirket til, at Tiltalte har undgaaet Domfældelse.

Nr. 53. 26de Marts. Under tilsvarende Betingelser kan Genoptagelse finde Sted, hvor Tiltalte paastaas at have gjort sig skyldig i en væsentlig større Forbrydelse end den, hvorfor han er domfældt.

§ 954.

Paa Begæring af en Domfældt kan Genoptagelse af en ved Højesteret eller ved en Landsret under Medvirkning af Nævninger eller ifølge Anke paadømt Sag finde Sted:

1. naar ny Oplysninger tilvejebringes, og det skønnes antageligt, at disse, om de havde foreligget under Sagen, kunde have bevirket Frifindelse eller Anvendelse af en væsentlig mildere Strafbestemmelse;

2. naar noget saadant Forhold oplyses som ommeldt i § 953 Nr. 2, og det skønnes antageligt, at saadant kan have bevirket eller medvirket til Domfældelsen.

Bestemmelserne i § 918, 2det og 3die Punktum, finde her tilsvarende Anvendelse.

Komme Omstændigheder, som antages at give Tiltalte eller andre paa hans Vegne Føje til at andrage paa Sagens Genoptagelse, til Rettens eller Justitsministerens Kundskab, bør de derom underrette vedkommende.

§ 955.

Genoptagelse kan ikke finde Sted, saa længe Anke i Medfør af Lovens almindelige Regler staar aaben, eller saa længe en rejst Ankesag henstaar uafgjort.

At Straffen er udstaaet, er ikke til Hinder for Genoptagelse.

§ 956.

Begæring om Genoptagelse fremsættes for Højesteret, naar denne Ret ifølge Paaanke har afsagt Dommen, og Sagen har været paadømt uden Medvirkning af Nævninger for Landsretten. I andre Tilfælde fremsættes Begæring for den Landsret, der har paadømt Sagen, selv om Sagen ifølge Anke har været paakendt i Højesteret.

Begæringen indgives skriftlig og maa angive de Omstændigheder, hvorpaa den støttes, og de Beviser, som formenes at skulle give Sagen et andet Udfald. Er Tiltalte fængslet, kan hans Begæring fremsættes overensstemmende med § 826 til Undersøgelsesrettens Retsbog eller Fængselsbestyrerens Bog. Er Begæringen støttet paa nogen saadan Grund som nævnt i § 953 Nr. 2, jvf. § 954 Nr. 2, maa den saa vidt muligt være ledsaget af Udskrift af en over den paagældende afsagt Straffedom. Udskrift af den tidligere Dom bør medfølge.

§ 957.

Findes i Begæringen ingen Grund opgivet, som efter Loven kan bevirke Genoptagelse, eller findes de paaberaabte Omstændigheder eller Bevisligheder aabenbart betydningsløse, kan Retten straks ved Kendelse afvise Begæringen.

Finder Retten ikke Anledning til saadan Afvisning, giver den, for saa vidt der ikke allerede med Begæringen er forelagt den en Erklæring fra Modparten, som efter Omstændighederne skønnes fyldestgørende, denne Lejlighed til at udtale sig skriftlig eller mundtlig.

§ 958.

Finder Retten, at yderligere Oplysninger bør tilvejebringes, inden Afgørelse træffes om, hvorvidt Genoptagelse bør finde Sted, giver den, for saa vidt den ikke selv vil foranstalte disse tilvejebragte, de i saa Henseende fornødne Paalæg. Skulle

Vidner eller Tiltalte afhøres, sker Afhørelsen ved vedkommende Undersøgelsesret overensstemmende med Reglerne om retslig Forundersøgelse i Kapitel 73, medmindre Retten anser det nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning selv at modtage de paagældende Forklaringer; Retten kan bestemme, at retslig Forundersøgelse skal finde Sted. Nr. 53. 26de Marts.

Hvor Begæringen om Genoptagelse er støttet paa, at et saadant strafbart Forhold er begaaet, som nævnt i § 953 Nr. 2, jvf. § 954 Nr. 2, men en Straffesag, som derom er rejst, endnu ikke er afsluttet, bliver, om fornødent, Afgørelsen at udsætte, indtil saadan Straffesag er endt.

Beslutninger vedrørende Forberedelsen af Forhandlingen af en Begæring om Genoptagelse kunne i lignende Omfang som bestemt for Ankesagers Vedkommende træffes af Landsrettens eller Højesterets Formand.

§ 959.

Retten afgør ved Kendelse, om Begæringen skal tages til Følge eller forkastes; tages den til Følge, gaar Kendelsen ud paa, at ny Domsforhandling skal finde Sted. Dog kan Retten efter Omstændighederne, naar den finder en Begæring om Genoptagelse til Fordel for Domfældte begrundet, og Paatalemyndigheden indvilliger deri, straks uden ny Domsforhandling afsige Frifindelsesdom eller Dom, hvorved en mildere Straffebestemmelse bringes i Anvendelse. Er Domfældte død, skal Retten altid uden ny Domsforhandling enten forkaste Begæringen om Genoptagelse eller afsige Dom, hvorved den ældre Dom ophæves.

§ 960.

Den ny Domsforhandling foregaar ved den Landsret, som tidligere har dømt i Sagen. Den forberedes og fremmes overensstemmende med de almindelige om Domsforhandling for Landsret givne Regler; om Nævninger skulle medvirke, bestemmes efter Reglerne i § 679. Ingen Dommer eller Nævning, som har gjort Tjeneste under den tidligere Sag, maa medvirke ved den ny Domsforhandling.

§ 961.

Hvor Genoptagelse er tilstaaet alene efter Begæring af Domfældte eller nogen af de i § 918, 2det og 3die Punktum, nævnte Personer, maa den ny Dom ikke i noget Punkt afvige fra den tidligere Dom til Skade for ham. I andre Tilfælde maa saadan Afvigelse ikke ske for de Punkters Vedkommende, som ikke berøres af Genoptagelsesgrunden.

§ 962.

Mod en Kendelse af en Landsret, hvorved Genoptagelse er tilstaaet eller nægtet af en Sag, der kun ifølge Anke har været paadømt ved Landsretten, kan Kæremaal ikke rejses, medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil (§ 945, 3die Stykke).

§ 963.

Begæring om Genoptagelse medfører ikke Udsættelse eller Standsning af Dommens Fuldbyrdelse, medmindre Retten bestemmer det modsatte; det samme gælder om Beslutning om Genoptagelse, der træffes i Henhold til § 953. Er Genoptagelse besluttet i Henhold til § 954, bliver Fuldbyrdelsen altid at udsætte eller standse, hvis Domfældte begærer det.

§ 964.

Er en udebleven Tiltalt bleven domfældt ved Landsretten i en Nævningesag uden overensstemmende med § 829 Nr. 3 at have samtykket i, at Sagen er bleven

Nr. 53. 26de Marts.

fremmet i hans Fraværelse, eller ved Underret, henholdsvis Sø- og Handelsretten, uden at Anke overensstemmende med Reglerne i Kapitel 81 staar ham aaben, kan han begære Sagen genoptagen til ny Forhandling, naar han godtgør, at han har haft lovligt Forfald og ved ham utilregnelige Omstændigheder har været forhindret fra i Tide at anmelde dette, eller at Stævningen ikke betimelig er kommen til hans Kundskab. Begæringen maa fremsættes inden saadan Frist som bestemt i § 925, jvf. § 926. Reglerne i §§ 956—959 og 962 finde herved tilsvarende Anvendelse.

Udebliver Domfældte under den ny Domsforhandling, hæver Retten ved Kendelse Sagen, og den afsagte Dom bliver staaende ved Magt.

Under tilsvarende Betingelser, som i denne Paragrafs første Stykke angivet, kan Tiltalte begære Genoptagelse af en af ham rejst Ankesag, som er afvist paa Grund af hans Udeblivelse.

§ 965.

Har en Domfældt udstaaet Straf, der bortfalder enten som Følge af Anke eller af Genoptagelse, har han Krav paa Erstatning. De i § 775 for Sager angaaende Erstatning for Varetægtsfængsel givne Regler komme i øvrigt til Anvendelse ogsaa paa disse Sager.

Naar en Straffesag genoptages i Medfør af §§ 953 eller 954, og Forfølgningen leder til Domfældelse af Sigtede, bliver det, hvis denne har oppebaaret Erstatning i Anledning af en tidligere i samme Sag stedfunden Anholdelse eller Fængsling, i Dommen at bestemme, at Erstatningen skal tilbagebetales til Statskassen.

Syvende Afsnit.

Regler om Paatale af særlige Myndigheder og om Anke af visse private Straffesager samt om Forfølgning af borgerlige Krav under Straffesager.

Kapitel 85.

Behandling af Sager, som paatales af en særlig offentlig Myndighed.

§ 966.

Forinden en særlig offentlig Myndighed rejser Paatale i Henhold til § 707, skal den ved Henvendelse til Politimesteren forvisse sig om, at denne ikke agter at forfølge Sagen. Naar Paatale herefter rejses af en særlig Myndighed, blive Bestemmelserne i Kapitlerne 79 (med Undtagelse af § 909) og 80—81 og 83 at anvende.

Anke fra Paatalens Side besluttes og iværksættes af den sædvanlige Paatalemyndighed, dog kun efter Begæring af den særlige Myndighed.

Har Politimesteren indledet, men senere frafaldet Forfølgning, og er Sagen som Følge heraf bleven hævet, kan den særlige Myndighed rejse ny Forfølgning; dog maa Begæring til vedkommende Underret i saa Fald indgives inden fjorten Dage, efter at Sagen er hævet.

Kapitel 86.

Regler om Anke af visse private Straffesager.

§ 967.

Naar nogen ved en Underrets Dom i en Sag, hvorunder en privat Sagsøger i den borgerlige Retsplejes Former har paatalt en Forbrydelse, som er undergiven privat Paatale, er dømt til Fængselsstraf, kan han rejse Anke overensstemmende med de Regler, som gælde i offentlige Sager. Paatalemyndigheden har da overensstemmende med Reglerne i Kapitel 81, jvf. Kapitel 80, at indbringe Sagen for Landsretten, hvor Ankesagen forberedes og behandles efter de for offentlige Sager gældende Regler. Paatalemyndigheden lader Meddelelse om Ankesagen forkynde for den private Sagsøger, der har Adgang til at slutte sig til Forfølgningen for Landsretten overensstemmende med Bestemmelserne i § 708. Finder Paatalemyndigheden, at en offentlig Interesse kræver, at en Underrets Dom i en privat forfulgt Straffesag (jvf. 1ste Punktum) gøres til Genstand for Paaanke, kan den af egen Drift iværksætte saadan, og foranstaaende Regler finde da tilsvarende Anvendelse.

Foranstaaende Regler finde tilsvarende Anvendelse, hvor en Landsrets Dom i en privat Straffesag kan paaankes til Højesteret i Medfør af Reglerne i § 426 eller § 943.

Den private Sagsøger kan uanset denne sin Stilling afhøres som Vidne i Sagen.

Kapitel 87.

Paatale af borgerlige Krav under Straffesager.

§ 968.

I Politisager samt i Sager, der paadømmes ved Undersøgelsesretten (§ 903), kan Erstatning hos Tiltalte tilkendes den forurettede for den ved Forbrydelsen forvoldte Skade, naar han herom har fremsat Begæring for Retten, hvortil der, for saa vidt Sagens Beskaffenhed dertil giver Anledning, bør gives ham Lejlighed.

Under andre offentlige Straffesager har vedkommende Paatalemyndighed, naar dette kan ske uden væsentlig Ulempe, efter Begæring af den forurettede at forfølge de for denne ved Forbrydelsen begrundede borgerlige Krav paa Tiltalte. Som Følge heraf bør der, for saa vidt Sagens Beskaffenhed dertil giver Anledning, under Forundersøgelsen gives den forurettede Lejlighed til at erklære, om han begærer sig tilkendt Erstatning under Sagen. Er dette ikke skot, bør Paatalemyndigheden saa betimeligt give ham Lejlighed til at erklære sig, at fornøden Paastand kan blive optagen enten i Anklageskriftet eller i alt Fald i Stævningen.

For saa vidt særlige Beviser maatte blive at føre under Domsforhandlingen i en Nævningesag til Støtte for et borgerligt Krav, bør Paatalemyndigheden angive disse i sin Bevisfortegnelse eller i et Tillæg til denne (jvf. §§ 816 og 818).

Retten kan paa ethvert Trin nægte et borgerligt Kravs Forfølgning under Straffesagen, naar den finder, at dets Behandling under denne ikke kan ske uden væsentlig Ulempe.

Den forurettede kan paa ethvert Trin indtil Sagens Optagelse til Dom tage sin Begæring efter nærværende Paragrafs første og andet Stykke tilbage med Forbehold af Adgang til at paatale Kravet i den borgerlige Retsplejes Former.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 969.

Finder Retten, at de Oplysninger, der foreligge til Støtte for en Paastand, som er fremsat i Henhold til de foregaaende Paragraffer, ere ufuldstændige, eller at den Domfældelse eller Frifindelse, som finder Sted for Straffespørgsmaalets Vedkommende, ikke vil medføre en Afgørelse i samme Retning af den heromhandlede Paastand, bliver denne ikke at tage under Paakendelse.

I ethvert Tilfælde, hvor Retten ikke har paakendt et under Sagen paatalt borgerligt Krav, staar det den forurettede frit for at paatale dette i den borgerlige Retsplejes Former.

§ 970.

Størrelsen af den Erstatning, som tilkendes den forurettede, fastsættes af Retten. I Nævningesager kan dog Retten, naar hertil er særlig Grund, forelægge Nævningerne Spørgsmaal, saavel om Skade er bevirket ved Forbrydelsen, som om Erstatningens Størrelse. Ved Stemmegivningen om Erstatningens Størrelse bliver den Sum gældende, som har over Halvdelen af Stemmerne for sig, naar dertil medregnes de Stemmer, som ere afgivne for et højere Beløb.

§ 971.

I Sager, som forfølges af den forurettede, gøres borgerlige Krav gældende paa samme Maade som Paastanden om Straf.

§ 972.

Paaankes Dommen for Straffepaastandens Vedkommende, bliver ogsaa dens Afgørelse vedrørende de under Straffesagen paatalte borgerlige Krav at prøve af den overordnede Ret, for saa vidt den Afgørelse, der træffes for Straffepaastandens Vedkommende, maa bestemme Afgørelsen med Hensyn til bemeldte Krav. Ellers omfatter den overordnede Rets Prøvelse ikke de borgerlige Krav, medmindre disse udtrykkelig ere inddragne under Anken, jvf. dog næstsidste Stykke.

Ogsaa i Henseende til Anke har Paatalemyndigheden at varetage den forurettedes Tarv, naar fornøden Begæring fra denne foreligger. Reglerne i § 968, 4de Stykke, og § 969 finde ogsaa her tilsvarende Anvendelse.

Ved Paaanke, der omfatter ogsaa Bevisbedømmelsen, blive de for den underordnede Ret rejste borgerlige Krav at undergive den overordnede Rets Prøvelse, naar ikke baade Tiltalte og den forurettede udtrykkelig have frafaldet dette; saadanne Krav kunne derhos i dette Tilfælde fra nyt af inddrages under Sagen i samme Udstrækning, som om Sagen var indbragt for vedkommende overordnede Ret som første Instans.

Kære finder ikke Sted over for Rettens Beslutninger vedrørende borgerlige Krav.

§ 973.

Overfor Rettens Afgørelse angaaende et ved Dommen paakendt borgerligt Krav staar særskilt Anke i den borgerlige Retsplejes Former saavel Tiltalte som den forurettede aaben, naar Afgørelsen vilde kunne paaankes efter Reglerne om den borgerlige Retspleje. Saadan Anke kan ikke grundes paa, at Afgørelsen er urigtig som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Beviset.

Ottende Afsnit.

Fuldbyrdelsen af Domme i Straffesager.

Kapitel 88.

§ 974.

Politimesteren drager Omsorg for Straffedommes Fuldbyrdelse saavel i Henseende til Straf som i Henseende til Dommens øvrige Bestemmelser, derunder Erstatning til den Skadelidte, for saa vidt denne begærer det. Han staar udenfor København herved under Amtmandens Overtilsyn.

Bøder, for hvis Inddrivelse der er Hjemmel, og Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt nogen, inddrives efter de i Bogen om den borgerlige Retspleje foreskrevne Regler. Med Hensyn til Afsoning af den Del af nysnævnte Bøder, som ikke betales eller indkommer ved Eksekution, har den forurettede at henvende sig til vedkommende Politimester.

I Domme, hvorved nogen tilholdes at opfylde en Forpligtelse mod det offentlige, kan som Tvangsmiddel fastsættes en fortløbende Bøde, der tilfalder Statskassen og afsones efter Reglerne i § 3 i Lov af 16. Februar 1866 om Afsoningen af Bøder udenfor kriminelle Sager.

§ 975.

Opstaar der med Hensyn til Dommens Fortolkning, Beregningen af Frihedsstraffe, som ere idømte eller træde i Stedet for idømt Straf, eller i andre Henseender Tvist mellem Politimesteren eller den denne overordnede Myndighed og den, overfor hvem der er Spørgsmaal om at fuldbyrde en Straffedom, bliver Spørgsmaalet paa dennes Begæring at forelægge den Ret, som har afsagt Dom i Sagen i første Instans, men uden at den af Amtmanden eller Politimesteren anordnede Fuldbyrdelse af den Grund behøver at udsættes, medmindre Retten beslutter det.

Rettens Afgørelse træffes ved Kendelse. Drejer Tvisten sig om, hvor vidt den, overfor hvem der er Spørgsmaal om at fuldbyrde Straffen, er den domfældte, skal mundtlig Forhandling og Bevisførelse finde Sted i et offentligt Retsmøde, i hvilket den paagældende er til Stede. I andre Tilfælde træffes Afgørelsen i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der, saa vidt fornødent, er givet Parterne Lejlighed til at udtale sig mundtlig eller skriftlig.

Underrettens, henholdsvis Sø- og Handelsrettens Afgørelse, af det i foregaaende Stykkes andet Punktum nævnte Spørgsmaal kan paaankes til Landsretten. I øvrigt kunne de i Medfør af nærværende Paragraf trufne Afgørelser alene være Genstand for Kære.

§ 976.

Ingen Straffedom kan fuldbyrdes før Udløbet af den Frist, i hvilken Anke i Medfør af Lovens almindelige Regler staar aaben, medmindre Afkald paa Anke forinden er givet.

For Bødedomme, som ej kunne paaankes, gælder en Fuldbyrdelsesfrist af 3 Dage, som beregnes paa den i § 925 angivne Maade. Er der Grund til at antage, at Domfældte vil søge at unddrage sig Fuldbyrdelsen, kan Dommen dog fuldbyrdes straks, medmindre der paa Stedet stilles Sikkerhed for den idømte Bødes Beløb. Er Bøden tillagt den forurettede, er Fuldbyrdelsesfristen den i Bogen om den borgerlige Retspleje foreskrevne, hvilken ogsaa gælder med Hensyn til Erstatning, som ved Straffedommen er tilkendt.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 977.

Ingen Dødsdom maa fuldbyrdes, førend den af Justitsministeren har været Kongen forelagt, og Kongen har besluttet ikke at benytte sin Benaadningsret.

Den Landsret, som har afsagt Dødsdommen, og Højesteret, naar Dommen har været paaanket, skulle afgive Erklæring, hvorvidt der findes Grund til at anbefale den domfældte til Benaadning. Erklæringen indgives til Justitsministeren, naar Ankefristen er udløben, eller Dommen er stadfæstet af Højesteret.

I alle andre Straffesager, der have været behandlede ved Landsret, kan saavel Retten som Nævningerne, der have medvirket ved Sagens Behandling, gøre Indstilling til Justitsministeren om Domfældtes Benaadning. De nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Udøvelsen af Nævningernes Adgang til at indstille til Benaadning gives ved kgl. Anordning.

§ 978.

Fuldbyrdelsen af en Straffedom bliver at udsætte, naar en svanger Kvinde er dømt til Døden, eller naar den, som skal udstaa Livsstraf, Frihedsstraf eller legemlig Straf, bliver afsindig eller overfaldes af en heftig Sygdom.

Naar en umiddelbar Udstaaelse af Straffen vilde medføre uforholdsmæssige, uden for Straffens Øjemed liggende Følger for den paagældendes Velfærd eller væsentlige Ulemper for det Offentlige, kan Justitsministeren tilstede Udsættelse.

Naar den Ret, som har fældet Dommen, finder Grund til at indstille den domfældte til fuldstændig Benaadning eller til at benaades med at lide Straf af en mildere Art, udsættes Straffens Fuldbyrdelse; det samme gælder, naar Ansøgning herom indgives af den domfældte, for saa vidt ikke allerede tidligere en Ansøgning er afslaaet. Hvorvidt en alt begyndt Fuldbyrdelse af Straffen skal standses paa Grund af Ansøgning om Benaadning, afgør Justitsministeren.

Med Hensyn til Udsættelse af Straffuldbyrdelsen ifølge Dom forbliver det ved Reglerne i midlertidig Lov af 1. April 1905 om nogle Ændringer i Straffelovgivningen, Kapitel 3, hvilke skulle gælde ogsaa ud over den ved bemeldte Lovs § 25 fastsatte Tidsgrænse. Dog skal den i Lovens § 20 i Slutningen ommeldte Kendelse med den domfældtes Samtykke kunne afsiges af Underretten i den Retskreds, i hvilken han bor eller opholder sig. Denne Kendelse afsiges efter foregaaende Undersøgelse, men uden formelig Stævning eller Rettergang og kan ikke paakæres.

§ 979.

Hvorvidt en domfældt, der ikke tidligere er bleven fængslet, bør hensættes i Varetægtsfængsel i det Tidsrum, som forløber, førend Straffen kan fuldbyrdes, eller naar Fuldbyrdelsen udsættes eller standses, afgøres af Stedets Underret, for saa vidt Forholdene ikke tilstede at afvente Beslutning af den Ret, der har afsagt Dom i Sagen i første Instans; herved finde da Reglerne i andet Afsnit om Fængsling Anvendelse med fornøden Lempelse. Paa lignende Maade finde Reglerne i Kapitel 71 Anvendelse med Hensyn til Beslaglæggelse paa Gods for Omkostninger og Erstatning, efter at Dom er gaaet.

Har den, som er dømt til Statsfængsel i over 2 Aar eller til Strafarbejde, unddraget sig Straffens Fuldbyrdelse, kan Beslaglæggelse paa hans Formue her i Riget anordnes efter Reglerne om denne Forholdsregel i Kapitel 71. Er der efter Afsigelsen af Straffedommen hengaaet 10 Aar, kan Begæring til Retten herom kun fremsættes efter Justitsministerens Befaling. Foruden i de i § 779 Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde bortfalder Beslaglæggelsen, naar Benaadning finder Sted; fremdeles bortfalder den, naar 10 Aar ere hengaaede efter Straffedommens Afsigelse, medmindre Justitsministeren begærer den vedligeholdt.

§ 980.

Naar en Anke, som alene er rejst af Paatalemyndigheden, afvises eller forkastes, kan den overordnede Ret gøre saadan Forandring i den ved den paaankede Dom bestemte Straf, som i Medfør af Straffelovens § 58 maatte findes begrundet ved det Varetægtsfængsel, som Domfældte har været underkastet efter Dommens Afsigelse.

§ 981.

Naar der til Fuldbyrdelsen af en Straffedom bliver Spørgsmaal om den domfældtes Paagribelse, kunne de samme Forholdsregler anvendes, som ere hjemlede, naar Frengslingskendelse er afsagt.

§ 982.

Bødestraffe, som ikke ere fuldbyrdede, bortfalde ved den domfældtes Død, for saa vidt der ikke er særlig Hjemmel for, at hans Bo hæfter for Bøden.

§ 983.

Ovenstaaende Regler finde med de af Forholdets Natur eller særlige Forskrifter følgende Lempelser ogsaa Anvendelse ved Fuldbyrdelsen af Kendelser, hvorved Retten har paalagt Vidner eller andre Straf.

Fuldbyrdelse af de i § 168, jvf. § 197, omtalte Kendelser kan dog først finde Sted, naar Fristen til at fremsætte Begæring om Kendelsens Ophævelse i Henhold til § 168 er forløben, eller Retten har nægtet at efterkomme en saadan Begæring.

Med Hensyn til Fuldbyrdelsen af de i §§ 185 og 203 ommeldte Bødepaalæg forholdes efter de almindelige Regler om Bøder, som paalægges af Øvrighedsmyndigheder.

Niende Afsnit.

Sagsomkostninger og Rettergangsbøder i Straffesager.

Kapitel 89.

Sagsomkostninger.

§ 984.

I Straffesager, som forfølges af en offentlig Myndighed, udredes Omkostningerne ved Sagens Behandling og Straffens Fuldbyrdelse af det offentlige med Forbehold af Ret til at faa dem erstattede efter nedenstaaende Regler.

De beskikkede offentlige Anklagere og Forsvarere erholde Vederlag af det offentlige for den enkelte Sag, for saa vidt Krav herpaa ikke er frafaldet. Retten fastsætter dette Vederlag efter Arbejdets Betydning og Omfang ved Dommen, eller naar deres Virksomhed er afsluttet. I øvrigt gælde Bestemmelserne i Lov om Sagførersalær m. m. af 24. Maj 1879 for de offentlige Anklagere og Forsvarere.

Vederlag til valgte Forsvarere og Udgifter i Anledning af Beviser, som Sigtede fremskaffer uden Rettens Foranstaltning, vedkomme ikke det offentlige, ej heller Udgifter, der foranlediges ved Skridt, som en Trediemand foretager i sin Interesse. Dog kan Retten efter Omstændighederne tillægge Vidner, som fra Tiltaltes Side fremstilles i Nævningesager uden dertil at være indkaldte, Godtgørelse hos det offentlige.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 985.

Findes Sigtede skyldig, eller kendes han ved Dom uberettiget til Oprejsning for uforskyldt Anholdelse eller Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller Strafudstaaelse, er han pligtig at erstatte det offentlige de nødvendige Udgifter, som ere medgaaede til Sagens Behandling.

Har Undersøgelsen været rettet paa en anden Forbrydelse end den, eller paa andre Forbrydelser foruden den, for hvilken Tiltalte dømmes, er han ikke pligtig til at erstatte de derved foranledigede yderligere Omkostninger (jvf. dog § 987); kan en Sondring ikke ske, bestemmer Retten, om og hvor stort et Afdrag der bør gøres.

Udgifter, der ere foranledigede ved Anke, Kære eller Begæring om en Genoptagelse, blive ikkun da at udrede af Tiltalte, naar disse Skridt enten have ført til et for ham ugunstigere Udfald eller ere iværksatte af ham selv og ikke have ført til Forandring til hans Fordel. Er Anke rejst eller Genoptagelse begært af nogen af de i § 918, 3die Punktum, nævnte Personer, er den paagældende under tilsvarende Betingelser pligtig at erstatte de derved forvoldte Udgifter.

Omkostninger, som ere foraarsagede ved andres Fejl eller Forsømmelser, bør ikke falde Domfældte til Last. Retten kan ogsaa i Dommen begrænse Omkostningsansvaret, naar den finder, at dette ellers vilde komme til at staa i aabenbart Misforhold til Domfældtes Skyld og Vilkaar.

Rejsegodtgørelser og Dagpenge til Landsrettens Personale i Anledning af Rettens Møder udenfor dens Hovedsæde, Rejsegodtgørelser og Dagpenge til Nævninger, falde ikke Domfældte til Last.

§ 986.

Dømmes flere Tiltalte som meddelagtige i den samme Handling, har enhver især af dem at erstatte de Udgifter, som hidrøre fra Forhold, der alene vedrøre ham. Med Hensyn til andre Omkostninger paalægger Retten de enkelte Deltagere at udrede en i Forhold til Graden af deres Deltagelse bestemt Andel og kan tillige bestemme, at alle eller enkelte Deltagere skulle hæfte solidarisk.

§ 987.

Frifindes Tiltalte, eller endes Sagen i øvrigt uden at have ført til Sigtedes Domfældelse, paahviler der ham ingen Pligt til at udrede Omkostninger, undtagen for saa vidt disse maatte være foraarsagede ved hans tilregnelige og retsstridige Handlinger eller Undladelser.

§ 988.

Er Straffesagen foranlediget ved tilregnelige og retsstridige Handlinger af andre end Sigtede, eller ere særegne Udgifter foraarsagede ved saadanne Handlinger eller Undladelser (jvf. § 168), paahviler der den paagældende Erstatningspligt for de Omkostninger, hans Forhold har medført.

Overensstemmende hermed kan det af den overordnede Ret, til hvilken Anke har fundet Sted, paalægges en Dommer at bære Omkostninger, efter at der er givet ham Lejlighed til at fremføre sit Forsvar.

Bortfalder en Straffesag, hvis offentlige Forfølgning er betinget af den forurettedes Begæring, fordi denne tager sin Begæring tilbage, kan han efter Paatalemyndighedens Paastand tilpligtes at erstatte det offentlige de dette paaførte Udgifter.

§ 989.

Om Erstatning af Omkostninger træffer Retten Afgørelse ved Dommen eller, naar Sagen endes uden Dom, ved Kendelse.

Er Spørgsmaalet om Erstatning af Omkostninger ved enkelte Retshandlinger eller Afsnit i Sagens Behandling uafhængigt af Sagens Udfald, kan der straks derom træffes Afgørelse ved Kendelse.

Trediemand, hvem det paalægges at erstatte Omkostningerne, bør der forinden være givet Lejlighed til at udtale sig herom, for saa vidt ikke særegne Forskrifter ere givne, saasom med Hensyn til udeblevne Vidner.

§ 990.

Naar en Dom er paaanket, prøver den overordnede Ret Omkostningsspørgsmaalet, for saa vidt dettes Afgørelse afhænger af Ankens Udfald, eller det særlig er inddraget under Anken. En tilsvarende Regel gælder, naar Kæremaal rejses mod en Kendelse, der har paalagt Erstatning af Omkostninger i Forbindelse med Straf eller lignende Følger. I andre Tilfælde kan Kæremaal rejses mod Rettens Afgørelse af Omkostningsspørgsmaal, naar Afgørelsen er uafhængig af Sagens Udfald, og de paalagte Omkostningers Beløb kan antages at ville overstige 40 Kr.

Foranstaaende Regler gælde ogsaa med Hensyn til Fastsættelse af Vederlag til offentlige Anklagere og til beskikkede Forsvarere.

Omkostninger, som det er paalagt at erstatte, inddrives efter de i Bogen om den borgerlige Retspleje foreskrevne Regler.

§ 991.

For saa vidt der i Straffesager bliver Spørgsmaal om Afgifter til Statskassen, kan fri Proces meddeles overensstemmende med Reglerne i Kapitel 30.

Kapitel 90.

Rettergangsbøder m. m.

§ 992.

Naar en offentlig Anklager eller en Forsvarer eller Rettergangsfuldmægtig for en privat Sagsøger gør sig skyldig i skødesløs eller forsømmelig Adfærd i Sagen, kan han ved Dommen eller efter Omstændighederne ved Kendelse anses med en Bøde fra 20 til 400 Kr.

For andre Pligtovertrædelser under Sagen kunne de nævnte Personer paa lignende Maade straffes, naar Sagen findes klar, og højere Straf end Bøder ikke findes at være forskyldt.

§ 993.

Mod Rettens Bestemmelser om Strafs Paalæg ifølge foranstaaende Paragraf eller §§ 48, 49 og 55 kan Kæremaal rejses; paaankes Dommen, kan Kæremaal behandles i Forbindelse med Ankesagen efter Rettens Bestemmelse; ogsaa uden saadant Kæremaal kan den overordnede Ret under Ankesagen prøve Ansvarsspørgsmaalet, for saa vidt dette kan ske paa Grundlag af de Oplysninger, der ere forelagte Retten i Anledning af Anken.

Nr. 53. 26de Marts.

§ 994.

Den som i Tale eller Skrift, beregnet paa at virke i en videre Kreds, giver vildledende Meddelelser om en Straffesag, der endnu ikke er endelig afgjort eller bortfaldet, eller som paa nævnte Maade gør en saadan Sag til Genstand for Drøftelse, naar denne efter sin Karakter er egnet til at vanskeliggøre Sagens Oplysning eller til at lægge Hindringer i Vejen for en uhildet Afgørelse af den, straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr. eller med simpelt Fængsel.

Tiende Afsnit.

Kapitel 91.

Særlige Bestemmelser om nogle Forhør m. m.

§ 995.

Med Hensyn til Søforhør har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler. Ligeledes kan Optagelse af Forhør ved Undersøgelsesret finde Sted i samme Omfang som hidtil dels angaaende stedfundne Ildebrande, Ulykkestilfælde, dødfundne Personer o. desl., dels efter Begæring af Myndigheder til Oplysning om trængendes Forsørgelseshjem og Undersøgelse af personlige Forhold af retlig Betydning.

For saa vidt der udenfor Strafferetsplejen er Hjemmel for Anvendelse af saadanne Forholdsregler, som de i 4de Bog, 2det Afsnit, omhandlede, for andre offentlige Formaals Skyld, berøres de derom gældende Regler ikke af denne Lov.

Femte Bog.

Slutnings- og Overgangsbestemmelser.

Kapitel 92.

Slutningsbestemmelser.

§ 996.

Bøder, som paalægges i Medfør af denne Lov, tilfalde, naar ikke anderledes i Loven er bestemt, Statskassen.

§ 997.

For saa vidt Embedsmænd, hvem nogen i denne Lov omhandlet Embedsgerning eller Tilsyn med samme er betroet, maatte findes pligtige at udrede Erstatning til private i Anledning af deres Embedsførelse i saa Henseende, er Statskassen ansvarlig for saadan Erstatnings Udredelse, dersom den ikke kan faas hos vedkommende Embedsmand eller i hans Bo.

§ 998.

Denne Lov træder først i Kraft, naar Love 1) om de i § 138 ommeldte Forhold, 2) om Lønninger m. m. for Dommere, Embeds- og Bestillingsmænd ved Højesteret, Landsretterne, Københavns Byret og Sø- og Handelsretten i København samt 3) om Retsafgifter ere udkomne, og derhos ikke før 1. Oktober 1910. Bestemmelserne i § 1001, sidste Stykke, gælde fra 1. April 1908.

Loven gælder ikke for Færøerne; men det vil ved særlig Lov være at bestemme, i hvilken Udstrækning dens Bestemmelser skulle gøres anvendelige der. Østre Landsret træder i færøske og vestindiske Appelsager i Stedet for Landsover- samt Hof- og Stadsretten.

§ 999.

De i §§ 1, 9, 11, 22, 2det Stk., 24, 27 og 59 ommeldte Anordninger og Bekendtgørelser udgaa i betimelig Tid før det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft. Fremdeles bliver der før det nævnte Tidspunkt at drage Omsorg for Affattelsen af de i Kapitel 7 og 8 omtalte Lister.

§ 1000.

Samtidig med denne Lovs Ikrafttræden skal der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 2 Højesteretsdommere, 2 Landsdommere, 2 Underretsdommere, 2 Højesteretssagførere, 2 Landsretssagførere og 2 Underretssagførere med den Opgave at drøfte saadanne Ændringer i og Tilføjelser til nærværende Lov og de til den knyttede Anordninger og øvrige Bestemmelser, hvortil der ved Lovens Anvendelse maatte vise sig Trang.

Nr. 53. 26de Marts.

Medlemmerne af Udvalget udnævnes for Sagførernes Vedkommende af Justitsministeren eller efter hans Bestemmelse af de i § 127 omhandlede Sagførerraad, for Underretsdommernes Vedkommende af Justitsministeren ifølge Indstilling fra disse efter de nærmere Regler, som Justitsministeren fastsætter, og for de øvrige Dommeres Vedkommende ved Valg henholdsvis af Højesteret og af Landsretterne.

Udnævnelsen og Valget, der gælder for 3 Aar ad Gangen, tabe sin Gyldighed for et Medlem, der ophører at være henholdsvis Dommer eller Sagfører.

Udvalget træder sammen mindst een Gang om Aaret, saavel som naar Justitsministeren ønsker det, og fastsætter selv sin Forretningsorden. Det har at gøre Indstilling til rette vedkommende — Justitsministeren, Retternes Formænd og Underretterne — om saadanne Forandringer, som det skønner fornødne. Hvert enkelt Medlem kan gøre særskilt Indstilling til Justitsministeren, saafremt et af ham stillet Forslag ikke har fundet Støtte hos Udvalget.

Kapitel 93.

Overgangsbestemmelser.

§ 1001.

De ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte Justitiarier i Landsover- samt Hof- og Stadsretten i København, i Landsoverretten i Viborg og i Københavns Kriminal- og Politiret ere pligtige at modtage Beskikkelse som Formænd henholdsvis i Østre Landsret, i Vestre Landsret og i Københavns Byret.

De andre ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte Dommere i Landsover- samt Hof- og Stadsretten og i Københavns Kriminal- og Politiret ere pligtige at modtage Beskikkelse som Dommere i Østre Landsret eller i Københavns Byret eller som Næstformand i Sø- og Handelsretten i København, og saadanne Dommere i Landsoverretten i Viborg ere pligtige at modtage Beskikkelse som Dommere i Vestre Landsret.

De andre Embeds- og Bestillingsmænd ved de nuværende kollegiale Retter ere pligtige at modtage Beskikkelse i tilsvarende eller i Lønningsloven som tilsvarende betegnede Stillinger i de ny kollegiale Retter, henholdsvis i København og i Viborg.

Ved Anvendelse af foranstaaende Regler skal dog ingen lide nogen Formindskelse i hidtil hafte Embedsindtægter, hvorhos den Embedstid, der med Hensyn til Beregning af Alderstillæg har været lagt til Grund for Udregningen af Embedslønningen i den Stilling, vedkommende tidligere har beklædt, ogsaa kommer ham til gode i den ny Stilling, i hvilken han saaledes er pligtig at modtage Beskikkelse.

For saa vidt der i nærværende Lov stilles strengere Fordringer i Henseende til juridisk Eksamen for Dommere og andre Retsembedsmænd end efter de hidtil gældende Regler, forbliver det dog ved disse med Hensyn til de Mænd, der alt ere beskikkede som saadanne.

Der tillægges fra 1. April 1908 at regne, og indtil denne Lovs Retsorganisation med tilhørende Lønningsregler er traadt i Virksomhed, Dommerne i de nu bestaaende kollegiale Retter samt de ved disse Retters Kontorer ansatte Embeds- og Bestillingsmænd undtagen Retsbudene og Retsvidnerne en Forhøjelse af de gældende Begyndelseslønninger for det Embede eller den Bestilling, vedkommende beklæder, udgørende 35 pCt. for dem, hvis aarlige Lønning er 2,400 Kr. eller derunder, og 25 pCt. for dem, hvis aarlige Lønning er over 2,400 Kr., dog at disse sidstes samlede Lønning ikke bliver lavere, end om deres Lønningstillæg beregnedes i Forhold til

2,400 Kr. efter foranstaaende Regel. I Begyndelseslønningen medregnes det i Lov 26. Marts 1870 § 9 omhandlede Sædtillæg for de Embeders Vedkommende, hvilke det tilkommer. Retsbudenes og Retsvidnernes Løn fastsættes i Overensstemmelse med Finanslov af 1. April 1908. Nr. 53. 26de Marts.

§ 1002.

Personer, som ved Lovens Ikrafttræden have eller tidligere have haft Autorisation til som Fuldmægtige for en Retsembedsmand at udføre visse af de denne paahvilende Forretninger, kunne autoriseres som Dommerfuldmægtige (§ 17, 3die Stykke) eller Fuldmægtige hos Politimestre (§ 137) samt, indtil der er forløbet 10 Aar fra Lovens Ikrafttræden, midlertidig beskikkes til at beklæde et Underdommerembede (§ 45) eller et Politimesterembede (§ 136) uanset, at de kun have Karakteren „Ej ubekvem" eller „2den Karakter" ved den juridiske Fællesprøve eller den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede.

§ 1003.

Indtil Udløbet af et Aar efter denne Lovs Ikrafttræden bliver, for saa vidt den paagældende i øvrigt opfylder de Betingelser for at stedes til Sagførervirksomhed, som denne Lov foreskriver, paa Begæring Beskikkelse som Underretssagfører at meddele den, der har gjort 3 Aars Tjeneste som Fuldmægtig paa et Amtskontor.

§ 1004.

De, som ved denne Lovs Ikrafttræden have Beskikkelse som Underretssagførere, have Ret til at møde for den Landsret som første Instans, under hvilken de ifølge § 113 høre, samt tillige for Sø- og Handelsretten i alle Sager. Det samme gælder de Amts- eller Retsbetjentfuldmægtige, som ved Lovens Ikrafttræden opfylde Betingelserne for at blive Underretssagførere, naar de tage Beskikkelse som saadanne.

§ 1005.

Udtrykkene „Højesteretssagfører" og „Underretssagfører" i §§ 44, 108, 113, 114, 117, 126, 127 og 1000 skulle forstaas som omfattende de i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Sagførere af de tilsvarende Klasser. De i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Overretsprokuratorer og Overretssagførere skulle i Henseende til Møderet (§ 114) saavel som i øvrigt ved Anvendelsen af de foranstaaende Bestemmelser være ligestillede med Landsretssagførere.

Sagførere, som forinden denne Lovs Ikrafttræden have været antagne til at udføre offentlige og beneficerede Sager, beholde dette Hverv, for Straffesagers Vedkommende dog kun som Forsvarere, saa længe ikke Justitsministeren efter Erklæring fra vedkommende Ret anser dem for uskikkede dertil.

§ 1006.

Fra den Dag, denne Lov træder i Kraft, behandles borgerlige Retssager, som derefter tingfæstes (jvf. § 270), i Overensstemmelse med de Regler, som denne Lov foreskriver, dog at den i Medfør af den ældre Lovgivning ved Forligskommissionerne stedfundne Forligsprøve forbliver gyldig. Derimod bliver Behandlingen af de Retssager, i hvilke Stævning paa den nævnte Tid allerede er forkyndt, at tilendebringe i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler; dog kan vedkommende Ret træffe Bestemmelse om saadanne Lempelser i Behandlingsmaaden, som findes hensigtsmæssige. Den, der meddeler Modparten Stævning i Overensstemmelse med denne Lov, antages derved at have lovlig frafaldet den Stævning, som han i Henhold til de hidtil gældende Regler maatte have udtaget og ladet forkynde, men endnu ikke irettelagt.

Nr. 53. 26de Marts.

Borgerlige Retssager, som paa den Dag, denne Lov træder i Kraft, svære ved en Underret udenfor København, blive at behandle til Ende og at paakende ved den paagældende Underret uden Hensyn til Sagens Beskaffenhed eller Sagsgenstandens Værdi. Borgerlige Sager, som til den angivne Tid svære ved Hof- og Stadsretten, herunder Rettens Skiftekommission, eller Københavns Kriminal- og Politiret, gaa efter Reglerne i §§ 215—219 over enten til Østre Landsret eller Københavns Byret. Sager, som svære ved Landsoverretten i København eller Viborg, gaa over henholdsvis til Østre eller Vestre Landsret.

§ 1007.

Søgsmaal efter Gældsbreve, med Hensyn til hvilke den i Forordningen af 25. Januar 1828 hjemlede hurtige Retsforfølgning gyldig er vedtagen, blive, for saa vidt de ikke ifølge foregaaende Paragraf skulle behandles efter de hidtil gældende Regler, at behandle efter de i Kapitel 40 givne Regler, som om disse vare paaberaabte i Gældsbrevet.

§ 1008.

I alle Tilfælde, hvor Behandlingen af en borgerlig Sag er foregaaet eller ifølge § 1006 skal foregaa efter de hidtil gældende Regler, bliver der ogsaa med Hensyn til Appel at forholde efter disse.

Dog skal Appellen, for saa vidt ikke Appelfristen udløber tidligere i Medfør af den hidtil gældende Ret, iværksættes i det seneste inden 8 Uger at regne fra Dommens Afsigelse eller, hvis Dommen er afsagt forinden Lovens Træden i Kraft, fra dette Tidspunkt. Oprejsning kan dog bevilges overensstemmende med de hidtil gældende Regler.

§ 1009.

Paa Fuldbyrdelsen af Domme i borgerlige Sager, som ere afsagte inden Lovens Træden i Kraft, eller i Sager, hvis Behandling i Medfør af § 1006 er foregaaet efter den hidtil bestaaende Ret, blive Reglerne i denne Lov at anvende med de af Forholdets Natur flydende Lempelser.

Med Hensyn til Eksekution efter tinglæste Pantebreve med Pant i faste Ejendomme, der ere oprettede forinden Lovens Ikrafttræden, forholdes efter Lov om Udpantning m. m. af 29. Marts 1873 § 15, 1ste Stykke.

§ 1010.

Med Hensyn til foreløbige Sikringsmidler, som først bringes i Anvendelse efter Lovens Træden i Kraft, blive dennes Regler i det hele at følge.

§ 1011.

Enhver, der forinden denne Lovs Træden i Kraft er belagt med Arrest paa Person, bør sættes i Frihed, for saa vidt og saa snart han ifølge nærværende Lovs Bestemmelser ikke vilde kunne holdes i Gældsfængsel. Ligeledes bliver den Forhøjelse af Underholdspenge, som fastsættes i § 614, efter Lovens Træden i Kraft at anvende med Hensyn til allerede arresterede Skyldnere, dog at overfor disse den Virkning, som er forbunden med Udeblivelse af de befalede Underholdspenges Betaling, ikke skal indtræde førend en Uge, efter at vedkommende Arrestrekvirent ved Fogdens Foranstaltning er bleven underrettet om Forhøjelsen.

§ 1012.

Straffesager, der endnu ikke ere optagne til Dom paa den Tid, Loven træder i Kraft, behandles efter de Regler, som denne Lov foreskriver. Gyldigheden af Retshandlinger, som ere foretagne i Sagen, førend Loven træder i Kraft, bedømmes efter den tidligere Lovgivning. Nærmere Regler om Behandlingssted og Behandlingsmaade saavel for de heromhandlede Sager som for Sager, der ved Lovens Ikrafttræden ere optagne til Dom uden dog endnu at være paadømte, kunne gives ved kongelig Anordning.

§ 1013.

Appel af Straffedomme, som ere afsagte, førend Loven træder i Kraft, sker efter de hidtil gældende Regler. Med Hensyn til Dommens Fuldbyrdelse blive Reglerne i denne Lov at anvende med de af Forholdets Natur flydende Lempelser.

§ 1014.

Genoptagelse af Straffesager, der ere afsluttede ved upaaankelig Dom eller paa anden Maade, førend denne Lov træder i Kraft, eller i Henhold til § 1013, kan ske efter Begæring af Justitsministeren eller Domfældte eller nogen af de i § 918, 2det og 3die Punktum, nævnte Personer; i Henseende til saadan Genoptagelse blive de i Kapitel 84 foreskrevne Regler at følge. Om Genoptagelse af en Sag, der er afsluttet ved upaaankelig Underretsdom, kan finde Sted, beror paa, om Sagen efter denne Lovs Regler vilde høre for Landsretten; Afgørelsen træffes af vedkommende Landsret.

§ 1015.

Denne Lovs Regler om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse, Varetægtsfængsel eller Udstaaelse af Straf saavel som Reglerne om Behandling af Sager vedrørende saadan Oprejsning finde kun Anvendelse, naar vedkommende Anholdelse, Fængsling eller Udstaaelse af Straf helt eller delvis har fundet Sted, efter at denne Lov er traadt i Kraft. Naar en Straffesag genoptages i Medfør af Reglerne i Kapitel 84, jfr. § 1014, bliver Spørgsmaalet om Erstatning for uforskyldt Udstaaelse af Straf eller om Tilbagebetaling af Erstatning for Anholdelse eller Varetægtsfængsel (§ 965) dog at afgøre i Overensstemmelse med denne Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Nr. 53.
26de
Marts.

Register

til

Lov om Rettens Pleje.

		Paragraf.
	Første Bog: Domsmagten m. m.	
Første Afsnit:	Domstolenes Ordning:	
Kap. 1:	Retterne	1—22
Kap. 2:	Retsmøder	23—33
Kap. 3:	Retsbøger	34—42
Kap. 4:	Dommere, Retsskrivere, Retsvidner og Retsbude m. m.	43—60
Kap. 5:	Tilfælde, hvor Rettens Personer skulle eller kunne vige deres Sæde	61—68
Andet Afsnit:	Nævningers Kaldelse:	
Kap. 6:	Almindelige Bestemmelser	69—73
Kap. 7:	Grundlister	74—78
Kap. 8:	Nævningekredsens Aarsliste	79—83
Kap. 9:	Udtagelse af Nævninger for det enkelte Ting og for den enkelte Sag	84—105
Tredie Afsnit:	Sagførere:	
Kap. 10:	Sagføreres Beskikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m. m.	106—117
Kap. 11:	Sagføreres Rettigheder og Pligter	118—123
Kap. 12:	Ophør af Retten til Sagførervirksomhed	124—125
Kap. 13:	Sagførersamfund og Sagførerraad	126—134
Fjerde Afsnit:	Politimyndigheden:	
Kap. 14		135—138
	Anden Bog: Fælles Bestemmelser for borgerlige Sager og Straffesager.	
Kap. 15:	Almindelige Bestemmelser om Procesmaaden	139—143
Kap. 16:	Forkyndelser og Meddelelser	144—158
Kap. 17:	Vidner	159—186
Kap. 18:	Syn og Skøn	187—204
Kap. 19:	Rettens Raadslagninger og Afgørelser	205—214

Tredie Bog: Den borgerlige Retspleje.

		Paragraf.
Første Afsnit:	Almindelige Bestemmelser:	
Kap. 20:	Retternes Virkekreds	215—225
Kap. 21:	Værneting	226—239
Kap. 22:	Forening af flere Krav under samme Retssag	240—245
Kap. 23:	Sagens Parter	246—250
Kap. 24:	Rettergangsfuldmægtige	251—258
Kap. 25:	Forligsmægling	259—267
Kap. 26:	Procesmaaden i Almindelighed	268—287
Kap. 27:	Om Parternes og Trediemands Forpligtelse til at fremlægge synbare Bevismidler	288—292
Kap. 28:	Afhøring af Parter og Parts Ed	293—301
Kap. 29:	Sagsomkostninger og Rettergangsbøder	302—320
Kap. 30:	Fri Proces	321—327
Andet Afsnit:	Rettergangsmaaden:	
Kap. 31:	Forberedelse af Domsforhandling i Sager, der i første Instans henhøre under Landsretterne	328—353
Kap. 32:	Domsforhandling for Landsret i første Instans	354—367
Kap. 33:	Intervention og Tilstævning af Trediemand i Landsretssager i første Instans	368—375
Kap. 34:	Skriftlig Behandling af Sager ved Landsretterne i første Instans	376—384
Kap. 35:	Anke til Højesteret	385—407
Kap. 36:	Kære til Højesteret	408—413
Kap. 37:	Ny Foretagelse ved Højesteret	414—415
Kap. 38:	Behandling af Sager, der i Medfør af Kap. 20 henhøre under Underret, og Retsmidler mod Underrettens Afgørelser	416—432
Kap. 39:	Behandling af Sager, der paakendes ved Sø- og Handelsretten	433
Kap. 40:	Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve	434—438
Kap. 41:	Ægteskabssager samt Sager, hvorunder Arvinger søge sig en bortebleven Persons Formue tilkendt	439—447
Kap. 42:	Fremgangsmaaden, naar nogen skal umyndiggøres, eller Enke skal sættes under fast Lavværgemaal	448—458
Kap. 43:	Fremgangsmaaden ved at erhverve Mortifikations- eller Ejendomsdom	459—468
Tredie Afsnit:	Eksekution og Tvangsauktion.	
Kap. 44:	Almindelige Betingelser for Eksekution	469—483
Kap. 45:	Fuldbyrdelse af Domme, der ikke lyde paa Udredelse af Penge	484—491
Kap. 46:	Fuldbyrdelse af Domme, der lyde paa Udredelse af Penge	492—506

Nr. 53. 26de Marts.

		Paragraf.
Kap. 47:	Eksekutionsforretningens Foretagelse og Proceduren under samme	507—528
Kap. 48:	Almindelige Bestemmelser for Tvangsauktion	529—534
Kap. 49:	Tvangsauktion over Løsøre	535—550
Kap. 50:	Tvangsauktion over fast Ejendom	551—576
Kap. 51:	Proceduren af Tvistigheder, der opstaa under Tvangsauktionen	577—583
Kap. 52:	Retsmidlerne imod de til Dommes tvungne Fuldbyrdelse henhørende Fogedforretninger m. m.	584—586
Fjerde Afsnit:	Udpantning samt Indsættelses- og Udsættelsesforretninger:	
Kap. 53:	Udpantning	587—599
Kap. 54:	Indsættelses- og Udsættelsesforretninger	600—602
Femte Afsnit:	De foreløbige Retsmidler:	
Kap. 55:	Arrest	603—636
Kap. 56:	Forbud	637—644
Sjette Afsnit:	Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., Tvangsakkord udenfor Konkurs samt Konkurs:	
Kap. 57:	Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. og Tvangsakkord udenfor Konkurs	645—657
Kap. 58:	Konkurs	658—669
Kap. 59:	Auktioner i Dødsboer m. m. og i Konkursboer	670—673

Fjerde Bog: Strafferetsplejen.

Første Afsnit:	Almindelige Bestemmelser:	
Kap. 60:	Strafferetsplejens Omraade	674—676
Kap. 61:	Retternes Virkekreds	677—684
Kap. 62:	Værneting og Forening af Straffesager	685—700
Kap. 63:	Paatalen	701—712
Kap. 64:	Sigtede og hans Forsvar	713—724
Andet Afsnit:	Midler til Sagens Oplysning m. m.:	
Kap. 65:	Besigtigelse	725—727
Kap. 66:	Beslaglæggelse	728—737
Kap. 67:	Ransagning	738—744
Kap. 68:	Sigtedes Indkaldelse og Afhørelse for Retten	745—750
Kap. 69:	Anholdelse	751—761
Kap. 70:	Fængsling	762—776
Kap. 71:	Beslag paa Sigtedes Formue og Forbud mod Foreninger og Skrifter	777—783

		Paragraf.
Tredie Afsnit:	Undersøgelse, førend Tiltale er rejst, i Sager, som forfølges af Overøvrigheden eller Politiet:	
Kap. 72:	Efterforskning	784—797
Kap. 73:	Forundersøgelse ved Retten	798—812
Fjerde Afsnit:	Tiltale og Domsforhandling ved Landsret:	
Kap. 74:	Iværksættelse af Tiltale og Forberedelse af Domsforhandling for Landsret i Sager, ved hvis Paadømmelse Nævninger skulle medvirke	813—826
Kap. 75:	Bestemmelser om Domsforhandling ved Landsret i Nævningesager	827—889
Kap. 76:	Bestemmelser om Iværksættelse af Tiltale og Forberedelse af Domsforhandling for Landsret i Sager, hvori Nævninger ikke medvirke	890—896
Kap. 77:	Bestemmelser om Domsforhandling uden Nævninger	897—902
Femte Afsnit:	Tiltale og Domsforhandling ved Underret samt ved Sø- og Handelsretten:	
Kap. 78:	Tiltale og Domsforhandling for Underret samt Sø- og Handelsretten i Sager, som ikke i Medfør af § 704 paatales af Politimesteren	903—907
Kap. 79:	Tiltale og Domsforhandling for Underret, henholdsvis Sø- og Handelsretten i offentlige Politisager	908—916
Sjette Afsnit:	Retsmidler mod trufne Afgørelser:	
Kap. 80:	Paaanke af Domme, afsagte af Landsretterne i første Instans	917—938
Kap. 81:	Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne	939—943
Kap. 82:	Paaanke af Domme, afsagte af Sø- og Handelsretten	944
Kap. 83:	Kære til højere Ret	945—951
Kap. 84:	Genoptagelse	952—965
Syvende Afsnit:	Regler om Paatale af særlige Myndigheder og om Anke af visse private Straffesager samt om Forfølgning af borgerlige Krav under Straffesager:	
Kap. 85:	Behandling af Sager, som paatales af en særlig offentlig Myndighed	966
Kap. 86:	Regler om Anke af visse private Straffesager	967
Kap. 87:	Paatale af borgerlige Krav under Straffesager	968—973
Ottende Afsnit:	Fuldbyrdelsen af Domme i Straffesager:	
Kap. 88		974—983

Nr. 53. 26de Marts.

		Paragraf.
Niende Afsnit:	Sagsomkostninger og Rettergangsbøder i Straffesager:	
Kap. 89:	Sagsomkostninger	984—991
Kap. 90:	Rettergangsbøder m. m.	992—994
Tiende Afsnit:		
Kap. 91:	Særlige Bestemmelser om nogle Forhør m. m.	995
	Femte Bog: Slutnings- og Overgangsbestemmelser.	
Kap. 92:	Slutningsbestemmelser	996—1000
Kap. 93:	Overgangsbestemmelser	1001—1015

Lov

Nr. 54.
31te
Marts.

om

Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 264 af 7de December 1908 om midlertidige Forholdsregler vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov Nr. 264 af 7. December 1908 om midlertidige Forholdsregler vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse vedbliver at gælde indtil den 1. Maj 1909.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 31te Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

---

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 5746, 5758, 5761, 5762; Landst. Tid. Sp. 974, 1012, 1014; Till. A. Sp. 4079; Till. C. Sp. 2087, 2173.

Nr. 55.
1ste
April.

Lov

om

Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Kommunalbestyrelserne skulle være berettigede til uden højere Myndigheds Samtykke indtil Udløbet af Finansaaret 1909—10 at yde anerkendte Arbejdsløshedskasser, der have Hovedsæde eller Afdeling i Kommunen — i hvilken Henseende Københavns og Frederiksberg Kommuner blive at anse som een Kommune —, ekstraordinært Tilskud udover det i Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser af 9. April 1907 § 9, 2det Stykke, fastsatte Maksimum. De nærmere Regler om et saadant Tilskuds Fordeling mellem de paagældende Kasser samt om Uddelingen til disses Medlemmer fastsættes af det i fornævnte Lovs § 18 omhandlede Nævn, til hvilket de af Kommunerne bevilgede Beløb blive at indbetale for af Nævnet at fordeles mellem Kasserne til videre Udbetaling til Medlemmerne.

For Anvendelsen af de til Kasserne saaledes udbetalte Tilskud aflægges af vedkommende Kasser særskilt Regnskab til Nævnet. De ommeldte ekstraordinære Tilskud komme ikke i Betragtning ved Beregningen af det Kasserne tilkommende Statstilskud.

Kommunalbestyrelser i Kommuner hvor der efter Kommunalbestyrelsens Opfattelse findes ekstraordinær Arbejdsløshed, bemyndiges ligeledes til uden højere Myndigheds Samtykke indtil Udløbet af Finansaaret 1909—10 at yde Tilskud udover det i Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 fastsatte Maksimum til de i den anførte Lov nævnte Hjælpekasser.

§ 2.

Det Beløb, der ifølge § 14 i Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 om Hjælpekasser staar til Raadighed i Finansaaret 1909—10 til Udredelse af Tilskud til Kommunerne i Forhold

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 1888, 2454, 5242, 5589; Landst. Tid. Sp. 935, 991, 1011; Till. A. Sp. 2833; Till. B. Sp. 1349; Till. C. Sp. 2035, 2071.

til deres Udgifter til de i nævnte Lov omhandlede Hjælpekasser og velgørende For- Nr. 55. 1ste April.
eninger, forhøjes midlertidigt for nævnte Finansaar til 450,000 Kr., heri indbefattet den Del af Statens Tilskud, der maatte være tilbage fra Finansaaret 1908—09.

§ 3.

Den for Københavns Kommune ved Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 for Indkomstskattens Størrelse fastsatte Grænse af $2^1/_2$ pCt. af den samlede Skatteindtægt forhøjes for Aaret fra 1. April 1909 til 31. Marts 1910 til $2^3/_4$ pCt.

§ 4.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 56.
3die
April.

Lov

om

nogle midlertidige Ændringer i Lov af 28de Maj 1880 om Søværnets Ordning, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 95 af 15de Maj 1903.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den i § 36 af den under 15. Maj 1903 ændrede Lov om Søværnets Ordning af 28. Maj 1880, 3die og 9de Stykke, fastsatte Maksimumsalder af 25 Aar for Udnævnelse af Fyrbødere og af private Maskinarbejdere henholdsvis til Maskinunderofficer af 2den Klasse, Overfyrbøder, og til Maskinassistent af 3die Klasse forhøjes til 35 Aar.

§ 2.

Bestemmelsen i samme Lovs § 66, 4de Stykke, at:

„den ved § 36 fastsatte Betingelse for Forfremmelse af Underofficerer af 1ste Klasse fra en Grad til den nærmest ovenfor liggende: at have staaet mindst 2 Aar i Graden bortfalder for de Maskinassistenter, der have gennemgaaet Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen"

udvides til ogsaa at gælde de private Maskinarbejdere, der antages som faste Maskinassistenter af 3die Klasse.

§ 3.

Denne Lov gælder til Udgangen af Marts 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

*) Udfærdiget gennem Marineministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09; Folket. Tid. Sp. 3871, 4036, 5883, 5885; Landst. Tid. Sp. 1056, 1058, 1059; Till. A. Sp. 3741; Till. B. Sp. 1835; Till. C. Sp. 2175, 2177.

Bekendtgørelse

Nr. 57.
13de
Marts.

om

de Skibsførerne i Henhold til Søloven af 1ste April 1892 § 36, jfr. Bekg. Nr. 189 af 2den August 1893 paahvilende Pligter med Hensyn til Førelsen af Skibsdagbogen.

Paa dertil given Foranledning skal man hermed indskærpe Overholdelsen af Reglerne i Søloven af 1ste April 1892 § 36, jfr. Bekendtgørelse Nr. 189 af 2den August 1893, hvorefter der paaviler Skibsføreren følgende Pligter med Hensyn til Førelsen af Skibsdagbogen:

Dagbogen føres efter Tidsfølgen, i Havn for hvert Døgn, i Søen for hver Vagt. Hvad der passerer paa den enkelte Vagt, kan foreløbig optegnes paa en Kladde, men skal indføres inden Etmaalets Ende.

Bogen bør føres ordentligt og tydeligt. Hvad en Gang er indført, maa ikke raderes, overstryges eller paa anden Maade gøres ulæseligt; bliver Rettelse nødvendig, bør den tilføjes som en Anmærkning.

Er Skibet i Havn eller til Ankers, kunne flere Døgn indføres paa samme Side tværs over hele Skemaet, men de maa være tydeligt adskilte fra hverandre, og hver Dag — som da regnes fra Midnat til Midnat — maa have Navn og Datum til Overskrift.

For saa vidt Skibsføreren ikke selv fører Dagbogen, skal han mindst een Gang hver Uge meddele Dagbogen Paategning om, at han har efterset den.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Handel og Søfart, den 13de Marts 1909.

Johan Hansen.

G. Busck-Nielsen.
fg.

Nr. 58.
15de
Marts.

Bekendtgørelse

om

en af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægt for Ringsted Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed.

I Henhold til § 1, 2det Stykke, i Lov Nr. 71 af 11te April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed, godkendes herved følgende af Ringsted Byraad vedtagne Vedtægt for Ringsted Købstad angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i visse nærmere bestemte Arter af Erhvervsvirksomhed udenfor Fabrikvirksomhed og dermed ligestillede Virksomheder, saaledes at Vedtægten træder i Kraft den 1ste Maj 1909:

§ 1.

Anvendelse af Børn forbydes eller indskrænkes i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Regler for følgende Arter af Erhvervsvirksomhed:

1. Ombæring af Varer og anden fast Tjeneste som Bud for Forretningsdrivende, Barnets Forældre dog undtagne.
2. Tjeneste udenfor Hjemmet paa Keglebane og Beværtningssteder samt ved Karusseller, Spil og Skydeindretninger, Cirkusselskaber o. lign.
3. Beskæftigelse udenfor Hjemmet ved Aftapning af Øl eller Petroleum for Forretningsdrivende.
4. Udøvelse af Handelsvirksomhed for andre end Barnets Forældre.

§ 2.

I. Børn under 12 Aar maa ikke anvendes.

II. Børn over 12 Aar maa, indtil de ere lovligt udskrevne af Skolen, ikke anvendes i nogen af de under § 1, Nr. 2, faldende Erhvervsvirksomheder, og i de øvrige i § 1 nævnte Virksomheder:

1) kun beskæftiges i ialt 6 Timer i Døgnet, deri indbefattet $^1/_2$ Times Hviletid, og kun i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 8 Aften, om Lørdagen Kl. 9 Aften,
2) ikke benyttes til Arbejde i den Tid, hvor de skal søge Skolen eller Konfirmationsforberedelsen, eller i den sidste $1^1/_2$ Time før disse Tiders Begyndelse,
3) ikke arbejde i Virksomheder paa Folkekirkens Søn- og Helligdage, dog skal dette Forbud ikke gælde med Hensyn til Ombæring for Forretningsdrivende af Mælk, Brød og Kager, som foregaar inden Kl. 9 Formiddag.

§ 3.

Unge Mennesker af begge Køn fra Udskrivningen af Skolen til 18 Aars Alderen maa ikke beskæftiges erhvervsmæssig ved Handelsvirksomhed eller noget dertil hørende Arbejde i Tiden fra Kl. 8 Aften til 6 Morgen, undtagen paa Aftenen før Folkekirkens Søn- og Helligdage, samt de sidste 7 Dage før Juledag. For dem, der besøge Handelsskoler, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte saadan Undervisning.

§ 4.

Forinden nogen Arbejdsgiver antager et Barn eller ungt Menneske til Arbejde, for hvilket der i denne Vedtægt er fastsat Indskrænkninger, skal han forvisse sig om sammes Alder og Sundhedstilstand. I dette Øjemed skal det paagældende Barns eller unge Menneskes Alder oplyses ved Fødselsattest, og Arbejdsgiveren skal ved en efter hans Begæring af vedkommende Embedslæge eller anden autoriseret Læge foretagen Undersøgelse sikre sig Bevis for, at den paagældendes legemlige Udvikling eller Helbredstilstand ikke skønnes at være til Hinder for, at han anvendes til det Arbejde, han skal udføre.

Ved Bedømmelsen af den legemlige Udvikling maa Undersøgelsen særlig rettes paa, om den paagældendes Højde, Vægt eller Brystvidde er ringere end den normale for Personer i hans Alder, og fornøden Oplysning i saa Henseende maa indeholdes i den af vedkommende Læge udstedte Attest.

Betalingen for Undersøgelsen og Udstedelse af den fornødne Attest udredes af Arbejdsgiveren. For den første Udstedelse af Fødselsattest til Forevisning ved den heromhandlede Lejlighed gives ingen Betaling.

§ 5.

Overtrædelse af denne Vedtægts Bestemmelser straffes med Bøder i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 71 af 11te April 1901.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 15de Marts 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 59.
26de
Marts.

Lov

om

Anlæg og Overtagelse af Gader og Veje i Gentofte Kommune under Københavns Amt.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt · Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ved en af Gentofte Sogneraad affattet Vedtægt kan der med Amtsraadets Samtykke fastsættes særegne, for Gentofte Kommune gældende Regler om Anlæg af nye Gader eller Veje ved Kommunens Foranstaltning, om private Gaders eller Vejes Overtagelse af Kommunen, om Udgifterne ved de saaledes overtagne Gaders eller Vejes første Istandsættelse samt om Anlægget af nye og Vedligeholdelse af bestaaende private Gader eller Veje, alt i Lighed med Bestemmelserne i Lov indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København af 14. December 1857.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

---

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 150, 201, 631, 710; Folket. Tid. Sp. 5446, 5620, 5710; Till. A. Sp. 2709; Till. B. Sp. 1339; Till. C. Sp. 1509, 2071.

Lov

Nr. 60.
26de
Marts.

om

Forandring i Bestemmelserne angaaende Løfteeds Anvendelse.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I de Tilfælde, hvor det efter de gældende Regler kræves, at der ved Overtagelse af offentlig Stilling eller offentligt Hverv eller af privat Stilling, som forudsætter offentlig Bemyndigelse, skal afgives edelig bekræftet Løfte, saavel som i de Løfter, der afgives ved Modtagelse af offentlig Udmærkelse, bortfalder fremtidig Anvendelse af Ed, og Løftet bliver i Stedet derfor efter vedkommende Myndigheds Bestemmelse at bekræfte paa Tro og Love eller paa Ære og Samvittighed.

§ 2.

Bestemmelsen i § 1 gælder ikke de i Grundloven og i Lov Nr. 25 af 11. Februar 1871 § 6 foreskrevne Eder angaaende Grundlovens Overholdelse, hvilke afgives paa den til enhver Tid foreskrevne Maade.

Heller ikke skal Bestemmelsen i § 1 gælde for de Løftebekræftelser, der blive at afgive i Medfør af Loven om Rettens Pleje. Herom forbliver det ved de i nævnte Lov givne Forskrifter.

§ 3.

Skal Løfte afgives saavel i Medfør af Grundloven angaaende Grundlovens Overholdelse som angaaende den paagældendes øvrige Forhold og Pligter, kan dette efter vedkommende Myndigheds Bestemmelse samles i een Erklæring, der da bekræftes paa den i § 2, 1ste Stykke, angivne Maade.

---

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 33, 102, 413, 426; Folket. Tid. Sp. 5369, 5445, 5678; Till. A. Sp. 2637; Till. B. Sp. 791; Till. C. Sp. 643, 2061.

Nr. 60. 26de Marts.

§ 4.

Tilsidesætter nogen paa strafbar Maade de Forpligtelser, med Hensyn til hvilke han har afgivet Løfte, bekræftet paa den i § 1 angivne Maade, bliver der ved Straffens Fastsættelse, ligesom ved Brud paa Løfteed, at tage det ved Straffeloven hjemlede Hensyn til, at han har brudt et saaledes bekræftet Løfte.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Lov

Nr. 61.
1ste
April.

om

en ændret Affattelse af § 11 i Lov af 14de April 1865 om Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af private Veje, til hvis Afbenyttelse flere ere udelukkende berettigede.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 11 i Lov af 14. April 1865 om Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af private Veje, til hvis Afbenyttelse flere ere udelukkende berettigede, affattes saaledes:

„Samtlige Udgifter, som flyde af Anvendelsen af denne Lov, saasom Betaling for udførte Arbejder, Erstatninger eller Omkostninger ved Sagens Behandling o. s. v., kunne efter Rekvisition af vedkommende kommunale Bestyrelse eller Amtsraadet inddrives ved Udpantning med samme Fortrinsret, som tilkommer de paa faste Ejendomme hvilende kommunale Skatter og i Overensstemmelse med de for disses Inddrivelse gældende Regler uden Hensyn til, om Ejendommen senere maatte være gaaet over i andres Eje."

Den ved nærværende Lov hjemlede Fortrinsret finder kun Anvendelse ved Inddrivelsen af Udgifter, der ere afholdte efter Lovens Ikrafttræden.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for offentlige Arbejder. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 494, 632, 709, 805; Folket. Tid. Sp. 5684, 5757, 5784; Till. A. Sp. 3825; Till. C. Sp. 1517, 2165.

Nr. 62.
1ste
April.

Lov

om

et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1909—10.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Der tilstaas enhver i Statens Tjeneste før den 1. April 1909 fast ansat Person (jfr. dog §§ 4 og 7), der lønnes umiddelbart af Statskassen eller af de paa Finansloven opførte Institutioner med særlige Fonds, og hvis samlede Indtægt fra Stillinger eller Hverv i Statens eller til denne knyttede Institutioners Tjeneste (jfr. § 5) ikke naar 1,500 Kr., et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1909—10 efter nedenstaaende Regler.

§ 2.

Tillæget tilkommer den paagældende, hvad enten hans Lønning er fastsat ved en Lønningslov, Finanslov eller Tillægsbevillingslov, eller den udredes af en til vedkommende Administrations Raadighed stillet samlet Sum. Endvidere tilkommer Tillæget ogsaa de Personer, der ere uge- eller daglønnede, for saa vidt deres Uge- eller Dagløn ikke forhøjes i Finansaarets Løb.

De, der udelukkende arbejde paa Akkord for Staten, komme ikke i Betragtning til at erholde dette Tillæg. For saa vidt nogen arbejder snart paa Akkord, snart som uge- eller daglønnet, gives der ham Tillæg efter nærværende Lov ogsaa for den Tid, han arbejder paa Akkord; men Tillæget beregnes da kun af den Del af Akkordbetalingen, der svarer til den paagældendes normale Indtægt.

Tillæg gives ikke af saadanne Honorarer, der ere tillagte for midlertidig Tjeneste eller for Hverv, der maa anses for Bibeskæftigelse.

§ 3.

Tillæget udgør 12 pCt. af de første 600 Kr. og 6 pCt. af de følgende 400 Kr. af den faste Pengeløn, som vedkommendes Indtægt efter § 1 (jfr. § 2) andrager; dog kan den samlede Indtægt ikke ved Lønningstillæget forhøjes ud over 1,500 Kr. Tillægets Aarsbeløb afrundes til hele Kroner, idet det overskydende bortfalder.

§ 4.

Personer, hvis Lønninger ere ordnede ved Lønningslove efter 1. Januar 1899, faa ikke Tillæg efter nærværende Lov. Det samme gælder den, hvis Lønning er for-

---

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 4796, 5446, 5642, 5676; Landst. Tid. Sp. 935, 991, 1011; Till. A. Sp. 3827; Till. C. Sp. 2055, 2171.

bedret ved en Finanslovbevilling fra 1. April 1899 eller senere, for saa vidt Forbedringen naar op til det Beløb, Tillægget vil udgøre. Er Forbedringen mindre, faar den paagældende i Tillæg efter nærværende Lov et til Forskellen svarende Beløb. Nr. 62. 1ste April.

§ 5.

Uvisse Indtægter, saasom Sportler, Fribolig, Brugen af Jord og andre Naturalydelser, ville være at medregne ved Opgørelsen af den paagældendes Aarsindtægt. Derimod komme Kontorholds- eller Befordringsvederlag, Hesteholds- og Opholds- og Dagpenge samt lignende Godtgørelser for særlige ved Tjenesten foranledigede Udgifter ikke i Betragtning i denne Henseende.

§ 6.

Forener nogen flere af Statskassen eller af særlige i Finansloven opførte Fonds lønnede Embeder eller Bestillinger, beregnes Tillægget af hans samlede Indtægter, men udredes forholdsvis af de vedkommende Konti.

§ 7.

Til Personer der ikke have fyldt 25 Aars Alderen, ydes intet Tillæg efter nærværende Lov; for saa vidt den vedkommende fylder 25 Aar i Finansaarets Løb, beregnes Tillægget fra den første Dag i det nærmest følgende Fjerdingaar.

§ 8.

Tillæg efter nærværende Lov kommer ikke i Betragtning ved Pensionsberegning.

§ 9.

Finansministeren afgør alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, uden at Fortolkningen af vedkommende kan gøres til Genstand for Rettergang.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

Brun.

Nr. 63.
1ste
April.

Lov for Færøerne

om

Vandledninger.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar en Kommunalbestyrelse finder, at Anlæg af Vandledning til Husbrug, til Forsyning af Fartøjer eller af andre lignende Grunde paakræves af Hensyn til det almene Vel, skulle vedkommende Grundbesiddere eller andre, hvad enten Anlægget agtes iværksat af Kommunen eller af private, være pligtige til — for saa vidt de ikke derved selv berøves fornødent Vand til Husbrug — imod fuldstændig Erstatning og i det Omfang, som Kommunalbestyrelsen bestemmer, at afstaa det til Anlægget fornødne Vand, Grund til de fornødne Indretninger til Vandets Ledning eller Samling samt allerede eksisterende Vandledninger, ligesom enhver mod fuldstændig Erstatning skal være forpligtet til efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse at finde sig i den Indskrænkning, Ændring, Skade eller Forringelse, som Foretagendet eller Vedligeholdelsen af Anlægget maatte medføre for ham tilhørende Ejendom eller Rettighed.

§ 2.

Lignende Forpligtelse til mod Erstatning at afstaa Grund saavel som at taale Indskrænkning i Udøvelsen af Rettigheder kan endvidere paalægges enhver i det Omfang, som Kommunalbestyrelsen finder fornødent for at sikre Vandforsyningssteder mod Forurening.

§ 3.

Naar der ved Medvirkning af en Kommunalbestyrelse i Henhold til § 1 er foretaget et Vandledningsanlæg af private, skulle disse være forpligtede til at tilstede andre Benyttelsen af Vandledningen samt til at taale Ændringer i denne efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse og mod fuldstændig Erstatning.

---

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 403, 681, 709, 841; Folket. Tid. Sp. 5678, 5757, 5785; Till. A. Sp. 3355; Till. C. Sp. 2027, 2167.

§ 4.

Med Ekspropriation i Henhold til §§ 1--3 vil der være at forholde efter de Regler, som ere foreskrevne i Lov Nr. 69 af 7. Maj 1881 om Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Veje, Havne og Landingssteder samt til offentlige Skoler paa Færøerne.

§ 5.

De i Lov angaaende Staden Københavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker af 30. November 1857 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til uberettiget Brug og utilbørligt Spild af Vand kunne med de Forandringer, som de særegne stedlige Forhold maatte medføre, udvides til ogsaa at gælde for kommunale eller private Vandværker i Landkommunerne. De hertil sigtende Bestemmelser blive af paagældende Kommunalbestyrelse at optage i en Vedtægt, der, forinden den kan træde i Kraft, maa være stadfæstet af Justitsministeren, efter at Lagtingets Betænkning om Sagen er afgiven.

§ 6.

Ved Afgørelsen af Sager om Opførelse af nye Bygninger i Henhold til Anordning Nr. 84 af 16. Juni 1882 skal Bygningskommissionen have for Øje, om Forurening af noget Vandforsyningssted til Husbrug eller til Forsyning af Fartøjer kan ventes at blive Følgen af, at paagældende Bygning opføres, og skal i bekræftende Fald, hvis nogen af de interesserede, efter at være gjort bekendt med Sagen, fremsætter Krav derom, eller det af offentlige Sundhedshensyn findes nødvendigt, stille saadanne Betingelser for Meddelelse af Byggetilladelse, som ere fornødne for at forebygge Forurening af Vandforsyningsstedet.

Bygningskommissionens her omhandlede Afgørelser kunne indankes for Amtmanden overensstemmende med nævnte Anordnings § 6.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

Svend Høgsbro.

Nr. 64.
1ste
April.

Lov

om

Ændring i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov Nr. 97 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2. Juli 1880 § 1, jvf. den i Medfør af § 31 i Lov Nr. 39 af 16. Marts 1900 af Justitsministeriet udfærdigede Bekendtgørelse Nr. 104 af 14. Maj s. A. § 1 affattes saaledes:

Føreren af et Fartøj, som ankommer fra udenrigsk Sted, eller som i Søen har modtaget Personer eller Gods fra andet saadant Skib, har under Iagttagelse af de paabudne Forsigtighedsregler uopholdelig at melde sig, i Købstæderne hos den, som af Karantænekommissionen bemyndiges til at modtage saadan Anmeldelse, og udenfor Købstæderne hos Toldopsynet, og derefter modtage skriftlig Tilladelse til Samkvem med Land (Praktika) ved et Sundhedsbevis, der meddeles uden Betaling. Forinden saadan Tilladelse er erhvervet, maa, udenfor Nødstilfælde, Føreren ikke landsætte nogen af de ombordværende Personer her i Landet, eller nogen af disse forlade Skibet for at gaa i Land paa dansk Territorium, ligesom ingen paa dansk Søterritorium maa gaa om Bord i saadant Skib. Disse Regler gælde dog for Lodsers og Bugserdampskibes Vedkommende kun i det Omfang, som til enhver Tid fastsættes af Justitsministeren.

Paa de Steder, hvor Karantænekommission findes, skal Toldopsynet paase, at saadanne Skibe have erhvervet ovennævnte Tilladelse.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 576, 627, 710, 840; Folket. Tid. Sp. 5678, 5757, 5785; Till. A. Sp. 3941; Till. C. Sp. 2025, 2167.

Anordning

Nr. 65.
1ste
April.

om

Ændring i § 8, 2det Stykke, i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed og det udskrevne Mandskabs Fordeling.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter de Os af Vor Justitsminister derom allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi i Henhold til Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869 §§ 20 og 25 allernaadigst have fastsat følgende Ændring i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed og det udskrevne Mandskabs Fordeling.

Anordningens § 8, 2det Stykke, jfr. allerhøjeste Anordning af 2den August 1907, affattes fremtidig saaledes:

„Følgende som Militærarbejdere med Vedtegning M 1 udskrevne værnepligtige betegnes med Tillægsvedtegning om Tjenstdygtighed til Forplejningskorpset (F):

1. De, der har bestaaet Afgangsprøven ved en statsunderstøttet Handelsskole.
2. De, der i mindst 3 Aar har haft Ansættelse,
   a. som Kontorister i et større Pengeinstitut eller et større Handelshus,
   b. som Forvaltere paa et større Handelshuses Kolonial-, Fedevare- eller Kornlager, eller
   c. i højere Stillinger de paagældende Steder."

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Nr. 66.
1ste
April.

Anordning

om

Ændringer i §§ 4 og 18 i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed og det udskrevne Mandskabs Fordeling.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter de Os af Vor Justitsminister derom allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi herved i Henhold til Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869 §§ 20 og 25 allernaadigst have fastsat følgende Ændringer i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed og det udskrevne Mandskabs Fordeling:

I Anordningens § 4, 1ste Stykke, rettes Ordene „den ældste tilstedeværende Embedslæges" til „den faste Sessionslæges".

I Anordningens § 18 Punkt A og B rettes Ordene „tre Læger" til „tre eller fire Læger".

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Bekendtgørelse

Nr. 67.
6te
April.

om

delvis Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse af 19de September f. A. angaaende Sundhedsforanstaltninger overfor russiske og finske Østersøhavne samt de russiske Havne ved det sorte Hav og det Azowske Hav.

Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 215 af 19de September f. A. angaaende Sundhedsforanstaltninger overfor russiske og finske Østersøhavne samt de russiske Havne ved det sorte Hav og det Azowske Hav ophæves herved, undtagen for saa vidt angaar St. Petersborg og Kronstadt.

Fra disse sidste Havne er det altsaa i Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14de Maj 1900 § 24, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 215 af 19de September f. A., fremdeles forbudt at indføre:

a) enhver Art af Klude,
b) brugte Klædningsstykker og Sengetøj, for saa vidt de ikke henhører til Passagerernes Rejsegods eller er bestemte til Skibsmandskabets personlige Brug eller indføres som Flyttegods, dog at snavsede Klædningsstykker og Sengetøj altid skal desinficeres, naar Tilsynet skønner det fornødent.

A. Bestemmelserne i §§ 13—21 og 24 om asiatisk Kolera i Justitsministeriets ovennævnte Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

1) Havnene ved det røde Hav,
2) Havnene i Ægypten,
3) Havnene i Tonkin og Cochinchina samt i Ostindien, derunder de nederlandske ostindiske Kolonier, og
4) St. Petersborg og Kronstadt.

B. Bestemmelserne i §§ 26—35 og 38 om Pest i ovennævnte Bekendtgørelse af 14de Maj 1900 er ikke i Virksomhed.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 217 af 21de September f. A. om 5 Dages Lægeeftersyn er fuldstændig ophævet ved Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 236 af 4de November f. A.

Justitsministeriet, den 6te April 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Nr. 68.
6te
April.

Bekendtgørelse

om

delvis Ophævelse af Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 216 af 19de September f. A. om Kolera i de russiske og finske Østersøhavne m. v.

Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 216 af 19de September f. A. om Kolera i de russiske og finske Østersøhavne m. v. ophæves herved undtagen, for saa vidt angaar St. Petersborg og Kronstadt.

Bestemmelserne i Lov af 8de Januar 1872 om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. jfr. Bekendtgørelse af 16de Oktober 1879, ere herefter i Virksomhed overfor samtlige ægyptiske Havne, St. Petersborg og Kronstadt.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Justitsministeriet, den 6te April 1909.

Svend Høgsbro.

A. Tang,
Fm.

Rettelse:

Side 280, Linie 15 f. o.: „§ 6"; læs: **„§ 61".**

Lov

Nr. 69.
26de
Marts.

om

Anlæg af Viadukter for Dobbeltsporet Nyborg—Strib samt Udvidelse af Odense Statsbanestation.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det i Loven af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. § 3 anførte Beløb af 7,150,000 Kr., der kan anvendes til Anlæg af Dobbeltspor paa Banestrækningen Nyborg—Strib m. v., forhøjes med 330,100 Kr. i Anledning af Opførelse af Viadukter for nævnte Dobbeltspor.

Den i Forbindelse med Dobbeltsporanlæget staaende Udvidelse af Odense Statsbanestation med tilhørende Sporforlægninger kan bringes til Udførelse i Overensstemmelse med den som hørende til nærværende Lov betegnede Plan.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Marts 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for offentlige Arbejder. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 3900, 4015, 4893, 4950; Landst. Tid. Sp. 824, 877, 891; Till. A. Sp. 3769; Till. C. Sp. 1497, 2066.

Nr. 70.
31te
Marts.

Bekendtgørelse

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

„Kristelig Forening for unge Mænd i Nakskov" (Maribo Amt)
Tilladelse til under Et at berigtige Stempelafgiften af Lodsedler, som ere afsatte ved en af Foreningen med Justitsministeriets Tilladelse den 5te November f. A. foranstaltet Bortlodning til Fordel for Foreningens Virksomhed.

Skattedepartementet, den 31te Marts 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Lov

Nr. 71.
1ste
April.

om

Vederlag for Kontorudgifter til Bispeembederne.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Vederlaget for Kontorudgifter til Bispeembederne fastsættes fra 1. April 1909 at regne til følgende Beløb aarlig:

Til Embedet som Biskop over			Sjællands Stift	3,460 Kr.
—	—	—	Fyns Stift	3,000 —
—	—	—	Lolland-Falsters Stift	1,235 —
—	—	—	Aalborg Stift	2,142 —
—	—	—	Viborg Stift	1,820 —
—	—	—	Aarhus Stift	3,515 —
—	—	—	Ribe Stift	2,815 —

§ 2.

Denne Lov underkastes en almindelig Revision inden Udgangen af Finansaaret 1913—14.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Enevold Sørensen.

---

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 3900, 4015, 5368, 5444; Landst. Tid. Sp. 875, 935, 990; Till. A. Sp. 3755; Till. C. Sp. 2031, 2169.

Nr. 72.
13de
April.

Bekendtgørelse

om

Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser.

I Tilslutning til Bekendtgørelse Nr. 10 af 23de Januar 1907 i Lovtidende A. om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser og paa de i den nævnte Bekendtgørelse i det hele indeholdte Betingelser saavel som paa de den vedkommende tilkendegivne nærmere Vilkaar godkender Justitsministeriet herved efter stedfunden Brevveksling med Landbrugsministeriet indtil videre det i Bekendtgørelse af 26de November 1906 om Eksportslagteriernes Stilling efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol under Fortegnelse A. nævnte Eksportslagteri:

Faaborg Andels-Svineslagteri

som berettiget til Indførsel af Pølser i Overensstemmelse med § 6, 2det Stykke, i ovennævnte Lov af 6te April 1906, saaledes at det foreskrevne Mærke bliver:

Faabg. A.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 13de April 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 73.
2den
April.

om

offentlig Anerkendelse af Sygekasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Sygekasser af 12te April 1892 er der meddelt:

Græsted Haandværkerforenings Sygekasse i Frederiksborg Amt offentlig Anerkendelse fra den 1ste April 1909 at regne.

I følge derom modtagen Indberetning fra Sygekasseinspektøren er der foregaaet Deling af følgende 4 Sygekasser:

Gladsaxe-Herløv Sygekasse i Kjøbenhavns Amt (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 1 af 2den Januar 1901) er delt i Gladsaxe Sogns Sygekasse og Herløv Kommunes Sygekasse;

Nørre Vedby og Nørre Alslev Sygeforening i Maribo Amt (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 70 af 30te Marts 1895) er delt i Nørre Vedby Sogns Sygekasse og Nørre Alslev Sogns Sygekasse;

Frederiks-Karup Kommunes Sygekasse i Viborg Amt (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 31te Juli 1896) er delt i Frederiks Sogns Sygekasse og Karup Sogns Sygekasse, og

Malt og Folding Sognes Sygekasse i Ribe Amt (jfr. Ministeriets Bekendtgørelser Nr. 104 af 2den Juni 1902 og Nr. 2 af 2den Januar 1903) er delt i Malt Sogns Sygekasse og Folding Sogns Sygekasse.

Delingen af de nævnte 4 Sygekasser er foretagen 1ste Januar 1909 at regne, hvorfor den dem tidligere meddelte Anerkendelse fra samme Tidspunkt er bortfalden. Der er derhos meddelt de omhandlede 8 nye Sygekasser offentlig Anerkendelse fra 1ste Januar 1909 at regne.

Sygekasseinspektøren har endvidere indberettet,

at Sygekassen for Arbejdere og mindre bemidlede i Nykjøbing Falsters Købstad og Landsogn (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 272 af 30te December 1892) har antaget Navnet „Den statsanerkendte Sygekasse i Nykjøbing F",

at Havdrup-Solrød Kommunes Sygekasse i Kjøbenhavns Amt (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 23 af 31te Januar 1893) har antaget Navnet „Havdrup Sogns Sygekasse", samt

at Kværkeby-Vigersted Sognes Sygekasse i Sorø Amt (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 138 af 2den Juni 1893) har antaget Navnet „Kværkeby Sogns Sygekasse".

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 2den April 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 74.
22de
April.

Bekendtgørelse

om

Anerkendelse af Esbjerg Købstads Kødkontrol.

Da der under D. D. herigennem er blevet udfærdiget og i Lovtidende B. indrykket en Bekendtgørelse om et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Esbjerg Købstad med Hensyn til den derværende Kødkontrol, og da denne herefter opfylder de i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol § 1 ommeldte Betingelser for at kunne indføre Kød af Dyr, der ere slagtede paa det derværende offentlige Slagtehus, til andre Kommuner i Overensstemmelse med Lovens § 1, bekendtgøres det herved i Overensstemmelse med Lovens § 3 efter stedfunden Forhandling med Landbrugsministeriet, at Esbjerg Købstad fra denne Bekendtgørelses Indrykkelse i Lovtidende henregnes til de i fornævnte Lovbestemmelse, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 28de November 1906 om Kommunernes indbyrdes Forhold efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol, omhandlede Kommuner.

Med Hensyn til Mærkningen af det ommeldte Kød meddeles det, at det vil være mærket med de Stempler, som nærmere angives i selve Tillæget, hvilke Stempler fordeles paa Dyrekroppen i det Omfang og paa den Maade, som er almindelig ved Udøvelse af kommunal Kødkontrol.

De i Justitsministeriets fornævnte Bekendtgørelse af 28de November 1906 indeholdte Regler med Hensyn til Mærkning af Affald, der udføres fra Købstaden, Indførsel af Dele af Kreaturer, Trikinundersøgelse og almindelige Tilsynsregler finder ogsaa Anvendelse paa Esbjerg Købstad, ligesom Reglerne i nævnte Bekendtgørelse og i Bekendtgørelsen af 26de November 1906 om Eksportslagteriernes Stilling indeholdte Bestemmelser om Opkrævning af Afgift for Kød efter Lovens § 2 i Slutningen og § 5 fremtidig blive anvendelige ved Indførsel til Esbjerg Købstad.

Det tilføjes, at Anerkendelse af Pølsefabrikationen i Henhold til Lovens § 6, 1ste Stykke, endnu ikke er meddelt nogen i Esbjerg Købstad værende Fabrikationsvirksomhed.

Ovenstaaende bringes herved til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 22de April 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 75.
22de
April.

om

Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser.

I Tilslutning til Bekendtgørelse Nr. 10 af 23de Januar 1907 i Lovtidende A om Anerkendelse af Ret til Indførsel af Pølser og paa de i den nævnte Bekendtgørelse i det Hele indeholdte Betingelser saavel som paa de den Vedkommende tilkendegivne nærmere Vilkaar godkender Justitsministeriet herved efter stedfunden Brevveksling med Landbrugsministeriet indtil videre det i Bekendtgørelse af 17de Marts 1908, jfr. Bekendtgørelse af 26de November 1906 om Eksportslagteriernes Stilling efter Lov 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol under Fortegnelse A nævnte Eksportslagteri:

Silkeborg Andelssvineslagteri

som berettiget til Indførsel af Pølser i Overensstemmelse med § 6, 2det Stykke, i ovennævnte Lov af 6te April 1906 saaledes, at det foreskrevne Mærke bliver:

Slkg. Á.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Justitsministeriet, den 22de April 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 76.
24de
April.

Bekendtgørelse

om

Tilladelse indtil videre til Færdsel med Motorvogne paa Vejstrækningen fra Esplanaden i Kjøbenhavn ad Langelinie til Strandboulevarden samt paa Strandvejen indenfor Kjøbenhavns Grund.

Den ved Justitsministeriets Bekendtgørelser af 30te September og 5te Oktober f. A. meddelte Tilladelse indtil 1ste Maj d. A. til Færdsel med Motorvogne, derunder Motortricykler og Motorcykler med Paahængsvogn paa Vejstrækningen fra Esplanaden i Kjøbenhavn og Langelinie til Strandboulevarden samt paa Strandvejen indenfor Kjøbenhavns Grund forlænges indtil videre.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 24de April 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Bekendtgørelse

Nr. 77.
26de
April.

angaaende

den Kvarterværterne efter Lov af 15de Februar 1857 tilkommende Betaling for Indkvartering af det Personale, som i indeværende Aar udsendes af Generalstaben til topografiske Arbejder.

I Kraft af den Indenrigsministeriet ved § 1 i Lov om Indkvartering af det Personale, der udsendes af Generalstaben til topografiske Arbejder, af 15de Februar 1857 dertil givne Bemyndigelse fastsættes herved den Betaling, som under disse Arbejders Udførelse i indeværende Aar tilkommer Kvarterværterne, saaledes:

I. For Kvarter:

a. til Officerer samt Dessinatører og Guider:

for 1 lyst og rummeligt Værelse med nødvendige Møbler og Seng, men uden Varme og Lys ..... pr. Dag „ Kr. 66 Øre,

- 2 do. med 1 Seng ..... — 1 — „ —
- Brændsel til 1 Værelse ..... — „ — 25 —

dog saaledes at Beregningen kan ske efter halve Dage;

- 1 Talglys ..... — „ — 8 —
- Brændsel til Madkogning ..... — „ — 16 —

b. til menige:

for 1 menigs Kvarter med Seng, Lys og Varme, dog saaledes at den indkvarterede er pligtig at dele Lys og Varme med Husets Folk ..... — „ — 25 —

c. Staldrum:

for Staldrum med Strøelse til 1 Hest ..... — „ — 10 —

II. For Bespisning:

a. til Officerer:

paa Ankomstdagen for hele Dagens Bespisning .. — 2 — „ —

b. til Underklasserne:

for et forsvarligt og tilstrækkeligt Maaltid varm Mad daglig, dog uden Brød ..... — „ — 41 —

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Indenrigsministeriet, den 26de April 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 78.
30te
April.

Lov

om

Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 264 af 7de December 1908 om midlertidige Forholdsregler vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov om midlertidige Forholdsregler vedrørende den sjællandske Bondestands Sparekasse Nr. 264 af 7. December 1908, hvis Gyldighed ved Lov Nr. 54 af 31. Marts 1909 er forlænget indtil den 1. Maj 1909, vedbliver at gælde indtil den 15. Maj 1909.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 1361, 1365, 1370, 1371; Folket. Tid. Sp. 6638, 6640, 6641; Till. A. Sp. 4437; Till. C. Sp. 2331, 2338.

Bekendtgørelse

Nr. 79.
30te
April.

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

Danske Kvinders Forsvarsforening i Randers Amts 2den Valgkreds (Randers Amt)
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften under ét af de Lodsedler, som maatte blive afsatte ved en Bortlodning af et Tæppe, som med Justitsministeriets Tilladelse agtes afholdt af den nævnte Forening,

Enkefru Ida Ballin af Gentofte (Kjøbenhavns Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en Bortlodning, der med Justitsministeriets Tilladelse er afholdt til Fordel for Enkefru Beck, Højbjerggaard,

Bestyrelsen for Bornholms Amts Sygehus (Bornholms Amt)
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af Dokumenter, hvorved der indestaas for Betalingen for Patienters Kur og Pleje paa Sygehuset under ét en Gang aarlig paa Betingelse af, at der meddeles hvert Dokument, naar det underskrives, en Paategning om det Stempel, der skulde have været anvendt til samme,

Husmandsbrandkassen for faste Ejendomme i Danmark (Kjøbenhavn)
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de hos Kassen tegnede Forsikringer paa den i Lov af 19de Februar 1861 § 56, jfr. Lov af 21de Marts 1874 ommeldte Maade,

E. H. A. Schrader (Kjøbenhavn) som Befuldmægtiget for Brandforsikringsselskabet Law Car & General Insurance Corporation Limited London
Tilladelse til at benytte og kassere Stempelmærker paa de af ham i hans nævnte Egenskab udstedte Brandforsikringspolicer,

Hesteforsikringsforeningen for Husmænd i Dronninglund Sogn (Hjørring Amt)
Tilladelse til at benytte og ved Foreningens til enhver Tid værende Formand at kassere Stempelmærker paa de af Foreningen til dens Medlemmer udstedte Forsikringsdokumenter.

Det tilføjes derhos, at man har bifaldet, at den Aktieselskabet Nordisk Genforsikringsselskab (Kjøbenhavn) ved Resolution fra Generaldirektoratet for Skatteæsenet af 2den August 1897 givne Tilladelse til at benytte og ved den fungerende Direktør, dets Sekretær eller Bogholder at kassere Stempelmærker paa de af Selskabet for Livsforsikringer udstedte Reassurancepolicer forandres saaledes, at Kassationsretten fremtidig tilkommer Selskabets fungerende Direktør, dets Sekretær eller den Fuldmægtig, som bestyrer Selskabets Livsforsikringsafdeling.

Skattedepartementet, den 30te April 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Nr. 80.
1ste
Maj.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm, fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 1ste Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 81.
27de
April.

Bekendtgørelse

om

Tilskud til Uddannelse og Etablering af Sygeplejersker uden for Kjøbenhavn m. m.

Ved Finanslov for Finansaaret 1909—10 § 20 IV. F. er der bevilget et Beløb af 29,200 Kr. til Uddannelse og Etablering af Sygeplejersker uden for Kjøbenhavn og til denne Sags Fremme i Almindelighed.

Af dette Beløb vil der kunne tilstaas Foreninger, der have dannet sig med det nævnte Formaal for Øje, Tilskud paa følgende Vilkaar:

1) Tilskud ydes som Regel kun saadanne Foreninger, som selv antage eller have antaget Personer til Uddannelse som Sygeplejersker.

2) Tilskudenes Størrelse vil ikke kunne overstige 400 Kr. for hver Sygeplejerske, som agtes eller allerede maatte være uddannet; dog kan Tilskudet forhøjes indtil 600 Kr., naar Sygeplejerskens Uddannelse sker i Kjøbenhavn under Tilsyn af Foreningen „Det røde Kors".

3) Inden for den nævnte Grænse af 400 Kr. afhænger Tilskudets Størrelse af, at der haves Sikkerhed for, at Foreningen ad anden Vej tilvejebringer et Bidrag, for Købstædernes Vedkommende svarende til $1^1/_2$ Gang Statens Bidrag og for Landets Vedkommende mindst lige saa stort som dette sidste, hvorved bemærkes, at Bidrag, som allerede maatte være anvendte i det angivne Øjemed, ville blive tagne i Betragtning, og at Bidrag, der ere tilsagte vedkommende Forening for flere Aar, kunne sammenlægges for at udbringe det her nævnte Beløb.

4) Oplysning maa meddeles om, hvilke de Personer ere, som ere blevne uddannede eller antagne til Uddannelse som Sygeplejersker, samt om, hvor og paa hvilken Maade Uddannelsen er sket eller agtes foretagen.

5) Saafremt Uddannelsen ikke sker foreløbig paa Foreningens Regning, kan Bidraget kun udbetales med 50 Kr. maanedlig i indtil 6 Maaneder mod nærmere Legitimation for, at den paagældende virkelig uddannes paa et passende Sted og viser sig skikket til Gerningen, medens Resten først udbetales mod Bevis for, at Uddannelsen er afsluttet.

6) Den, som uddannes, maa underkaste sig den Kontrol, som Justitsministeriet maatte foreskrive, og endvidere paa Forlangende være villig til at afgive skriftligt Tilsagn om under Krigsforhold at ville træde i Hærens Tjeneste som Sygeplejerske i Overensstemmelse med de nærmere Regler, der maatte blive fastsatte herom.

7) Foreningen skal gennem praktiserende Læge P. H. Trautner i Bogense, der er antaget som Justitsministeriets Konsulent i Sygeplejesager, til Justitsministeriet afgive Beretning om Foreningens og Sygeplejerskernes Virksomhed.

8) I Tilfælde af Foreningens Opløsning skulle alle Foreningen tilhørende egentlige Sygeplejerekvisiter af Ministeriet kunne fordres afgivne til en anden Forening med samme Formaal.

Nr. 81. 27de April.

Foruden de ovennævnte Tilskud er Ministeriet derhos bemyndiget til af de bevilgede Beløb at anvende indtil 500 Kr. til delvis Dækning af Udgifter til Hospitals- eller Sygepleje for de til Uddannelse antagne, der under Uddannelsestiden maatte blive syge.

Det tilføjes, at fornævnte Læge Trautner har tilsagt sin Medvirkning med Hensyn til at skaffe Kvinder Uddannelse som Plejersker.

Andragender, der kunne skrives paa ustemplet Papir og ville være at indgive til Justitsministeriet, bør være ledsagede af de fornødne Oplysninger, derunder Læge- og Forholdsattest for vedkommende, der ønskes uddannet som Sygeplejerske, samt af Meddelelse om, at vedkommende Forening i det hele underkaster sig fornævnte Vilkaar.

Justitsministeriet, den 27de April 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Lov

om

Nr. 82.
30te
April.

Ændringer i Lov Nr. 163 af 19de Juni 1908 om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Bestemmelsen i Lov Nr. 163 af 19. Juni 1908 § 2, 3die Stykke, affattes saaledes:

Kagebagere (jfr. Næringsloven af 19. December 1857 § 20 d.) maa i Tiden fra Kl. 9 Aften til Kl. 4 Morgen, Lørdag Aften fra Kl. 11 Aften til Kl. 4 Morgen, ikke sælge ud af Huset.

Bagere, paa hvilke Bestemmelserne i § 1 i øvrigt komme til Anvendelse, ere dog berettigede til paa de 6 Ugedage, hvor deres Ret til Salg ud af Huset ophører Kl. 8, i Tiden fra Kl. 8 til 9 at sælge Kager og Konditorsager ud af Huset.

Saavel Bagere som Kagebagere ere derhos berettigede til udover den for dem bestemte Lukketid at holde deres Lokaler aabne for i dem at udøve den Forhandling til Fortæring paa Stedet, som de efter Næringsloven ere beføjede til at udøve.

§ 2.

Lov Nr. 163 af 19. Juni 1908 § 3 affattes saaledes:

Personer med Næringsadkomst paa Konditori efter Næringslovens § 58 maa i Tiden fra Kl. 9 Aften til Kl. 4 Morgen, Lørdag Aften dog kun fra Kl. 11 Aften til Kl. 4 Morgen, ikke sælge ud af Huset.

Værtshusholdere og Restauratører maa i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 4 Morgen, Lørdag Aften dog kun fra Kl. 11 Aften til Kl. 4 Morgen, ikke sælge ud af Huset, dog at saadant Salg af tilberedte Spisevarer med Undtagelse af Kager og Konditorvarer skal være tilladt.

§ 3.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 404, 436, 1193, 1247; Folket. Tid. Sp. 6485, 6509, 6559; Till. A. Sp. 3361; Till. B. Sp. 2259; Till. C. Sp. 2223, 2304.

Nr. 83.
30te
April.

Lov

om

Statsprøveanstalten.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Indenrigsministeren bemyndiges til af Statskassens Midler at anvende et Beløb af 10,000 Kr. til Dækning af Udgifter ved Statens Overtagelse af den af Dansk Ingeniørforening under Navn af Statsprøveanstalten drevne Anstalt for Prøvning af Bygningsmaterialier m. m. samt til Dækning af den samme paahvilende Gæld. I Overdragelsen, der regnes fra den 1. April 1909, er indbefattet Anstaltens hele Materiel, derunder Lerlaboratoriet, samtlige Aktiver og Passiver, dog saaledes, at Dansk Ingeniørforening giver Afkald paa det Tilgodehavende til Beløb 11,572 Kr., som Foreningen i Aarenes Løb har ydet Anstalten.

§ 2.

Anstalten ledes af et Bestyrelsesraad, bestaaende af 7 Medlemmer, nemlig 2 Medlemmer, deriblandt Formanden, udnævnte af Indenrigsministeren, 4 Medlemmer, hvis Valg godkendes af Ministeren, nemlig et Medlem, valgt af den polytekniske Læreanstalt, to Medlemmer, valgte af Dansk Ingeniørforening, og et Medlem, valgt af Akademisk Arkitektforening, samt endvidere Anstaltens Direktør. Hvert Aar afgaa to Medlemmer af Bestyrelsesraadet. Afgangsordenen bestemmes straks ved Lodtrækning.

Bestyrelsesraadet har den overordnede Ledelse i Henhold til en af Indenrigsministeren udfærdiget Vedtægt, der indeholder nærmere Regler om Genvalg og Suppleringsvalg af Raadets Medlemmer.

§ 3.

Anstaltens daglige Drift ledes af en Direktør, der udnævnes af Kongen og lønnes med 5,200 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. til 6,700 Kr. Di-

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 5303, 5450, 6055, 6458; Landst. Tid. Sp. 1299, 1360, 1365; Till. A. Sp. 3955; Till. B. Sp. 1969; Till. C. Sp. 2239, 2330.

rektøren er pensionsberettiget efter de almindelige Pensionsregler. Under Direktøren ansættes tre Afdelingsingeniører; disse ansættes af Indenrigsministeren og lønnes med 3,300 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til 4,500 Kr. Endvidere ansætter Indenrigsministeren en Bogholder og Kasserer, der lønnes med 1,400 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 250 Kr. til 2,400 Kr. Bestyrelsesraadet ansætter en Betjent, der lønnes med 1,400 Kr., stigende hvert 4de Aar med 200 Kr. til 2,200 Kr. Nr. 83. 30te April.

Saafremt den nuværende Direktør udnævnes til Direktør i Statsprøveanstalten, lønnes han med et Honorar, der ikke medtages ved Pensionsberegning, af 3,600 Kr. aarlig, og der tillægges da, saa længe dette Forhold finder Sted, efter Indenrigsministerens Bestemmelse en af Afdelingsingeniørerne som Underdirektør et Honorar, der ikke medtages ved Pensionsberegning, paa 600 Kr. aarlig.

Have nogle af dem, som Indenrigsministeren ansætter, været fast ansatte ved Statsprøveanstalten i 4 Aar eller derover, tillægges der disse 4 Aars Anciennetet; saafremt den nuværende Betjent ansættes, tillægges der ham 8 Aars Anciennetet.

§ 4.

Af Statskassen godskrives der de i § 3 nævnte Bestillingsmænd, dog ikke før det fyldte 25de Aar, et til 5 pCt. af Lønningen svarende Beløb, der med Rente og Rentes Rente til 4 pCt. aarlig anvendes til Forsørgelse af Bestillingsmanden selv. Det saaledes opsparede Beløb inddrages til Fordel for Statskassen, naar den paagældende bliver pensionsberettiget, eller naar han inden dette Tidspunkt af en ham tilregnelig Aarsag eller frivillig udtræder af Statstjenesten eller dør; dog kan der i sidste Tilfælde, saafremt han efterlader sig umyndige Børn, af det opsparede Beløb tilstaas disse en Understøttelse til deres fyldte 18 Aar. Saafremt Bestillingsmanden er gift, afkortes der 5 pCt. i hans Lønning for at anvendes til Enkeforsørgelse. Hel eller delvis Fritagelse for denne Afkortning kan dog finde Sted, naar det for Finansministeren godtgøres, at der paa anden betryggende Maade er sikret Enken for Livstid en aarlig Indtægt. Anvendes det afkortede Beløb for at sikre Enken Overlevelsesrente i den af Staten garanterede Forsikringsanstalt, skal Tegning af saadan Overlevelsesrente finde Sted under samme Vilkaar, som ifølge Lov af 5. Januar 1851 ere gældende for de af Embedsmænd for deres Enker tegnede Overlevelsesrenter.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler med Hensyn til Gennemførelsen af de foranstaaende Bestemmelser.

De i § 3 omhandlede Bestillingsmænd opnaa Pensionsret efter Reglerne i Pensionsloven af 24. Februar 1858, naar de efter det fyldte 25de Aar have tilbagelagt en Tjenestetid af 10 Aar, saaledes at den pensionsgivende Tjenestetid regnes fra dette Tidspunkt, og at den Tid, de have været i den nuværende Anstalts Tjeneste, medregnes. Den af en saadan Bestillingsmand opnaaede pensionsgivende Tjenestetid kommer ham til gode, naar han gaar over i pensionsberettiget Embede. Reglerne i Pensionsloven af 24. Februar 1858 komme ligeledes til Anvendelse paa de pensionsberettigede Bestillingsmænds efterladte, dog at Børneunderstøttelsernes Beløb, indenfor de i Pensionsloven givne Rammer, fastsættes af Finansministeren.

§ 5.

Til Medhjælp samt til Udgifter til Husleje, Kontorhold og Publikationer m. m. bevilges de fornødne Beløb paa de aarlige Finanslove.

Nr. 83. 30te April.

§ 6.

Indenrigsministeren fastsætter Taksten for de ved Anstalten udførte Undersøgelser og Prøver samt træffer nærmere Bestemmelse om dens Brug i videnskabeligt Øjemed og om Offentliggørelse af Meddelelser fra Anstalten.

Denne Lov træder i Kraft straks, dog saaledes, at Lønningsbestemmelserne allerede have Gyldighed fra 1. April 1909 at regne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Lov

Nr. 84.
30te
April.

om

Tillæg til og Forandring i Lov Nr. 30 af 28de Februar 1872 om de færøske Landkommuners Styrelse.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Stedet for Bestemmelserne i §§ 4—10 i Afsnittet om Forstanderskabernes Sammensætning og Valg i Lov om de færøske Landkommuners Styrelse af 28. Februar 1872, jfr. Lov Nr. 28 af 2. Marts 1903 om Forandringer i nævnte Lovs § 6, træde de i nedenstaaende §§ 2—20 indeholdte Bestemmelser.

§ 2.

Valgret og Valgbarhed til Forstanderskabet tilkommer enhver uberygtet Mand og Kvinde, som

har Indfødsret,

har fyldt sit 25de Aar,

ved Valgets Foretagelse har Bopæl i Kommunen og er Skatteyder til denne samt i det Regnskabsaar, hvori Valget foregaar, og i hele det umiddelbart forudgaaende uden Afbrydelse har haft Bopæl i Kommunen og indenfor det nævnte Tidsrum har svaret sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne direkte Skat til Kommunen,

medmindre vedkommende

a) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergiven eller tilbagebetalt. For en Enke, fraskilt, fraseparet eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle i Løbet af de sidste 5 Aar, og medens hun levede i Samliv med ham, som tillige oppebaaren af hende selv; dette gælder dog ikke, naar hun i et Aar efter Samlivets Ophør ikke har modtaget Fattigunderstøttelse;

b) er ude af Raadighed over sit Bo.

---

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 314, 338, 1053, 1062; Folket. Tid. Sp. 6471, 6508, 6558; Till. A. Sp. 3325; Till. B. Sp. 1897; Till. C. Sp. 2197, 2303.

Nr. 84. 30te April.

Ingen kan anses som uberygtet, der ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke har faaet Æresoprejsning. Ej heller kan den anses som uberygtet, der har Erhverv ved Utugt, eller som i Løbet af de sidste 5 Aar har været anset med Straf for saadant Erhverv.

Den Vælger, som har Bopæl paa flere Steder, bestemmer selv, paa hvilket af disse han vil gøre sin Valgret gældende.

Naar en Ægtemand som Familieoverhoved har svaret direkte Skat til Kommunen af Ægteparrets fælles eller af Hustruens særlige Midler, betragtes de begge som Skatteydere. Mandens Raadighed over Fællesboet bringer ikke Hustruen ind under foranstaaende Litra b.

Mand og Hustru eller beslægtede i op- og nedstigende Linie maa ikke paa samme Tid have Sæde i Forstanderskabet.

§ 3.

Forstanderskabets Medlemmer vælges fremtidig paa 4 Aar, og samtlige Medlemmer afgaa samtidig.

§ 4.

Valgene i hvert Sogn ledes af et Valgnævn, bestaaende af 3 af Forstanderskabet aarlig valgte, i Sognet bosatte Vælgere. I de Kommuner, hvor 2 eller flere Sogne i Forening skulle vælge et eller flere Medlemmer, vælger Forstanderskabet desuden et fælles Valgnævn paa 3 Medlemmer. Valgnævnene vælge selv deres Formænd.

Til hvert Valgnævn vælger Forstanderskabet desuden 2 Suppleanter.

Vælgere, der ikke kunne undslaa sig for at modtage Valg til Forstanderskabet, ere pligtige til at paatage sig Hvervet som Medlem af (eller Suppleant til) Valgnævnet og som tilforordnet Hjælper for samme.

§ 5.

Med Skattelisterne for det foregaaende Aar som Grundlag affatter Sognets Valgnævn i hver Aars Oktober Maaned en Liste over de i Sognet bosatte valgberettigede Personer. Vælgerne opføres med deres fulde Navn og betegnes iøvrigt saaledes, at Forveksling ikke kan finde Sted. Paa Listerne optages de Personer, som forventes at ville have opnaaet Valgret den 1. Januar det kommende Aar.

I de første 14 Dage af November Maaned fremlægges Listerne til Eftersyn paa et for Sognets Beboere bekvemt Sted eller efter Omstændighederne paa flere Steder.

Om Tiden og Stedet for Fremlæggelsen sker Bekendtgørelse med 8 Dages Varsel ved Kirkestævne og paa anden i Sognet brugelig Maade.

Indsigelser imod Valglisterne fremsættes skriftlig inden 18. November for Valgnævnet, som afgør Spørgsmaalet og inden December Maaneds Udgang foretager de nødvendige Rettelser i Listen og meddeler Klageren Underretning herom. De saaledes berigtigede Valglister gælde fra 1. Januar til 31. December.

Endvidere blive de, som kunne ventes at ville opnaa Valgret i Løbet af det Aar, for hvilke Valglisterne skulle gælde, at opføre paa en særskilt Liste med udtrykkelig Angivelse af Tidspunktet for deres Tilflytning til Kommunen, samt for de ikke 25-aarige af den Dag i Aaret, da de fylde det 25de Aar.

§ 6.

De ordentlige Valg foregaa i Maanederne Januar—Februar.

Valgnævnet fastsætter Tiden og Stedet for Valgets Afholdelse. Valgdagen bekendtgøres 6½ Uger forud ved Kirkestævne og paa anden i Sognet brugelig Maade. Paa samme Maade bekendtgøres Stedet og Klokkeslettet for Valgets Afholdelse med mindst 8 Dages Varsel. Stemmegivningen maa ikke afsluttes før 2 Timer efter, at Valghandlingen er aabnet.

For Sogne, hvor det paa Grund af Udstrækning eller andre Naturforhold er vanskeligt for Vælgerne at samles paa eet Sted, kan der ved Vedtægt træffes Bestemmelse om, at Afstemningen skal foregaa paa to eller flere Steder i Sognet.

Vedtægten skal indeholde Bestemmelser om Kandidatlisters Modtagelse, om Valghandlingens Ledelse, om Stemmerum, Stemmekasse og Stemmemodtagelse paa hvert Sted samt om Stemmernes endelige Optælling, alt i Overensstemmelse med nærværende Lovs Regler, kun med de Lempelser, som nødvendiggøres ved, at Afstemningen foregaar paa mere end eet Sted.

Forslag til saadan Vedtægt udarbejdes af Forstanderskabet saa betids, at det ved Lagtingets Aabning kan forelægges dette til Stadfæstelse. Finder Lagtinget Anledning til at foretage Forandringer i det indsendte Udkast, bliver Forstanderskabets Erklæring at indhente.

§ 7.

Afstemningen sker i Henhold til Lister, hvorpaa bestemte Personer bringes i Forslag til Valg.

Enhver saadan Kandidatliste skal være indleveret til Formanden for Valgnævnet inden Kl. 12 Middag paa 3 Ugers Dagen, forinden Valget finder Sted. Listen skal være underskreven af mindst 5, højst 10 Vælgere som Stillere, og være ledsaget af en Fortegnelse over Stillerne, hvori disses Navne, Stillinger og Bopæle ere tydelig angivne.

Hvor flere Sogne skulle vælge i Forening, indleveres Kandidatlisten til Formanden i det fælles Valgnævn, som, efter at Listen er godkendt, sender Afskrift af denne til Valgnævnene i de enkelte Sogne.

Den Stiller, som indleverer Listen, har Ret til paa en af ham medbragt Afskrift af Listen at faa Formandens Tilstaaelse for, at og naar Listen er indleveret.

En Kandidatliste kan indeholde færre Navne end det Antal Repræsentanter, der skal vælges; derimod er den ugyldig, hvis den indeholder flere Navne. Kandidaterne skulle være saa bestemt betegnede ved Navn, Stilling eller Bopæl, at der ikke kan finde Forveksling Sted med nogen anden valgbar Person. Er nogen af de paa Listen opførte Kandidater ikke valgbar, eller er han saa utilstrækkelig betegnet, at Valgnævnet ikke kan skønne, til hvilken valgbar Person der sigtes, udstryges hans Navn af Listen.

Saafremt Valgnævnet (det fælles Valgnævn) finder Grund til at erklære en Kandidatliste for ugyldig eller til at stryge noget Navn af Listen, skal dets Kendelse tilføres Valgbogen. En Udskrift af Kendelsen skal før Valgets Begyndelse meddeles den Stiller, som har besørget Indleveringen.

De af Valgnævnet godkendte Kandidatlister mærkes hver med sit Bogstav (A., B., C. o. s. v.), og paa hver Liste sættes Nummer (1, 2, 3 o. s. v.) foran Kandidaternes Navne i den Rækkefølge, hvori de af Stillerne ere opførte.

Nr. 84. 30te April.

Mindst 3 Dage før Valget bekendtgøres Kandidatlisterne ved Kirkestævne eller paa anden brugelig Maade.

For saa vidt der til Formanden for Valgnævnet til den i 2det Stykke foreskrevne Tid kun er indleveret een gyldig Kandidatliste, betragtes de paa samme opførte Kandidater som valgte uden Afstemning.

§ 8.

Valgnævnet tilvejebringer til Brug ved Valget Stemmesedler og dertil passende Konvolutter i fornødent Antal. De saaledes tilvejebragte Stemmesedler og Konvolutter skulle alle haves til Stede ved Valget. Afstemningen foregaar ved Afgivelse af saadanne Stemmesedler, indlagte i de dertil hørende Konvolutter.

Stemmesedlen skal i tydeligt Tryk eller Stempel indeholde Betegnelserne „Valgliste A", „Valgliste B", „Valgliste C" o. s. v. i saa mange Linier, som der er Kandidatlister; hver Valgbetegnelse skal staa i en Linie for sig, og hver to Valgbetegnelser skulle være indbyrdes adskilte ved en vandret Streg. Intet andet Ord eller Bogstav og intet Navn, Tal eller Tegn maa være paaført nogen Stemmeseddel enten ved Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.

Konvolutterne skulle være uigennemsigtige og saaledes tildannede, at de helt dække den indlagte Stemmeseddel. Paa hver Konvolut skal være trykt eller stemplet Valgets Aar og Dag. Intet andet Navn, Ord, Tal eller Tegn maa være paaført nogen Konvolut enten ved Tryk eller ved Skrift eller paa anden Maade.

Valgnævnet tilvejebringer endvidere en Stemmekasse og et Stemmerum af den nedenfor angivne Beskaffenhed eller, hvis flere behøves, det fornødne Antal deraf.

Stemmerummet skal være et ved Opstilling eller Ophængning dannet Rum af saadan Beskaffenhed, at en Mand kan staa oprejst deri uden at kunne ses af nogen udenfor Rummet værende Person. Stemmerummet skal være tilstrækkelig lyst til, at Skrift tydeligt kan læses derinde; det skal være forsynet med almindelig sort Blyant og en fast Plade til Underlag ved Skrivning.

Stemmekassen skal være aflaaset og saaledes indrettet, at ingen Stemmeseddel kan udtages af den, uden at Kassen aabnes.

§ 9.

Paa Valgstederne skulle fra Valghandlingens Begyndelse Kandidatlisterne findes opslaaede trykte eller tydelig skrevne og mærkede med deres Bogstav. Ligeledes skal der findes opslaaet en af Amtet affattet, trykt Vejledning for Vælgerne, indeholdende det væsentlige af de i nærværende Lovs §§ 6—16 indeholdte Bestemmelser.

§ 10.

Valghandlingen aabnes af Formanden med at bekendtgøre Navnene paa Valgnævnets Medlemmer, det Antal Medlemmer, der skal vælges, og de i Henhold til § 7 modtagne Lister; han foreviser den Kasse, hvori Stemmesedlerne skulle nedlægges, saaledes at det kan ses, at den er tom.

Under Tilsyn af Valgnævnets Formand føres en Valgbog, der skal være autoriseret af Forstanderskabet. I Valgbogen optegnes det væsentlige af, hvad der vedrører Valghandlingen, navnlig Antallet af indleverede Lister og Navnene paa hver Listes Kandidater i den paa Listen opførte Orden. Tallet af de til Brug ved Valget tilveje-

bragte Stemmesedler og Konvolutter, Tallet af afgivne gyldige Stemmesedler, Tallet af afgivne ugyldige Stemmesedler, Tallet af Stemmer paa hver Kandidatliste samt Navnene paa de valgte Kandidater med vedføjet Listebetegnelse. Efter Valgets Afslutning opbevares Valgbogen af Valgnævnet. Nr. 84. 30te April.

§ 11.

Til Valgmødet staar Adgangen aaben for enhver, dog at Valgnævnet kan bestemme, at der i det Værelse, hvori et eller flere Stemmerum ere anbragte, ikke under Afstemningen, foruden de derved ansatte Valgnævnsmedlemmer, maa opholde sig andre end de med Afgivning af Stemme sysselsatte og de paa Adgang til Stemmegivning ventende Vælgere, hvilke sidstnævntes Tal kan begrænses efter, hvad Ordenen kræver, samt Kandidaterne og 2 Stillere for hver Liste. De tilstedeværende ere pligtige til at rette sig efter Formandens nærmere Bestemmelser.

Vælgerne fremtræde efterhaanden, som de selv ville, og som der bliver Lejlighed til at modtage deres Stemmesedler. Efter at Valgnævnet har forvisset sig om, at den fremtrædende er den, han opgiver at være, og at han staar opført paa Valglisten, erholder Vælgeren en Stemmeseddel og dertil hørende Konvolut og gaar ind i Stemmerummet, hvor ingen andre maa være til Stede. Her sætter han paa Stemmesedlen et Kryds ved Bogstavet for den Liste, som han vil stemme paa, og lægger Stemmesedlen i Konvolutten, hvorefter han straks gaar ud af Stemmerummet og leverer Konvolutten med den indlagte Stemmeseddel til Formanden, som i Vælgerens Paasyn nedlægger Konvolutten i Kassen uden at undersøge dens Indhold. Et af Valgnævnets Medlemmer gør i Valglisten Bemærkning ved hver Vælger, der har afgivet sin Stemmeseddel, og et andet af Valgnævnets Medlemmer optegner i fortløbende Række de samme Vælgeres Løbenummer og Navn. Enhver Vælger, der vil deltage i Valget, maa personlig møde.

Ifald en Stemmeseddel eller Konvolut efter Udlevering til Vælgeren, men inden Nedlægning i Stemmekassen, findes ubrugelig eller bliver af Uagtsomhed ubrugeliggjort, kan den paagældende Vælger gaa tilbage til Stemmelisteføreren og, naar han tilfredsstillende forklarer det skete og tilbageleverer saavel Stemmeseddel som Konvolut, faa dem ombyttede.

Ifald en Vælger fremfører for Valgnævnet, at han ikke er i Stand til at foretage Afstemningen paa den foreskrevne Maade, og Valgnævnet skønner, at det saaledes fremførte er rigtigt, skal et dertil særlig udvalgt Medlem af Valgnævnet eller en dertil af Valgnævnet særlig tilforordnet Vælger yde den paagældende Vælger fornøden Bistand ved Stemmegivningen, hvorved da tillige de nødvendige Lempelser i den foreskrevne Fremgangsmaade maa foretages.

§ 12.

Naar ingen Vælger mere, efter at 2 Timer ere forløbne fra Valghandlingens Aabning, forlanger at afgive sin Stemmeseddel, erklæres Stemmegivningen for sluttet, dog at Valgnævnets Medlemmer og de andre valgberettigede Medhjælpere ved Valget umiddelbart derpaa have Ret til at afgive deres egne Stemmesedler.

Ingen Vælger, som har afgivet Stemme, skal være pligtig for Retten i nogen Sag at opgive, hvem han har stemt paa.

Nr. 84. 30te April. Intet Medlem af Valgnævnet eller nogen anden, som ifølge § 11 har Ret til at være til Stede i det Værelse, i hvilket Stemmesedler modtages, maa under Afstemningen give nogen Vælger Raad, Anvisning eller Opfordring med Hensyn til, paa hvilken Liste han skal stemme. Ej heller maa nogen af dem nogen Sinde give nogen anden Underretning om, hvad han paa Stemmestedet maatte have erfaret med Hensyn til, hvilken Kandidat en Vælger har givet sin Stemme. Overtrædelse af nogen af disse Bestemmelser straffes med Fængsel, ikke under 4 Ugers simpelt Fængsel.

Det er forbudt gennem Partibureauer eller paa anden Maade at føre systematisk Kontrol med, at Vælgerne møde og afgive Stemme.

Overtrædelse heraf straffes mad Bøder fra 100 til 1,000 Kr. Sagerne herom behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Sognets kommunale Understøttelseskasse.

§ 13.

Stemmeoptællingen foregaar offentlig. Den finder Sted straks efter Stemmegivningens Slutning. Er Afstemningen foretagen paa mere end eet Sted, blive efter den Optælling, der foretages paa hvert Valgsted, samtlige benyttede og ubenyttede Stemmesedler og Konvolutter tillige med en Udskrift af Valgbogen straks at forsegle og indsende til det fælles Valgnævn (§ 4), som 8de Dagen efter Valgdagen foretager den endelige Optælling i et offentligt Møde.

§ 14.

Ved Stemmeoptællingen aabner Valgnævnets Formand Kassen, udtager Stemmesedlerne en for en af Konvolutterne og oplæser dem lydelig, hvorefter de henlægges og samles paa eet Sted. En Stemmeseddel er ugyldig, hvis der er stemt paa andet end en af Kandidatlisterne. Indeholder en Konvolut flere end en Stemmeseddel er dens Indhold ugyldigt. En Stemmeseddel er endvidere ugyldig, 1) naar det ikke med Sikkerhed fremgaar, hvilken af Listerne Vælgeren har villet give sin Stemme, 2) naar Beskaffenheden af Stemmesedlen eller den Konvolut, der har omgivet den, giver Grund til at antage, at Stemmesedlen ikke er en af en Stemmelisteforer udleveret og i et Stemmerum mærket Stemmeseddel, 3) naar der paa Stemmesedlen eller Konvolutten findes skrevet, tegnet eller paa anden Maade anbragt noget, hvorved det findes forsætlig tilkendegivet, hvem den stemmende er, eller der overhovedet ved en Behandling, som kun kan antages at være foretagen af Vælgeren, findes forsætlig at være givet Stemmesedlen et Særpræg.

Efterhaanden som Stemmesedlerne oplæses af Formanden, optegne Medlemmerne af Valgnævnet, hvor mange Stemmer der falde paa hver af Listerne. Efter at alle Stemmesedlerne ere oplæste, meddeler den ene af Listeførerne lydelig de paa hans Liste optegnede Stemmetal og den anden Listefører ligeledes lydelig, om de stemme overens med de paa hans Liste gjorte Optegnelser. Viser der sig nogen Uoverensstemmelse, gennemgaas Stemmesedlerne paany til Berigtigelse af den indløbne Fejl. Endelig optælles samtlige Stemmesedler, og Tallet sammenholdes med den ifølge § 11 førte Fortegnelse over de Vælgere, der have afgivet Stemmeseddel.

§ 15.

Efter at Valgnævnet har forvisset sig om, at Valghandlingen er foregaaet paa lovlig Maade, sammenlægges alle de for hver Kandidatliste afgivne Stemmer. Hver Listes Stemmetal deles derefter med 1, 2, 3 o. s. v., indtil hver Liste er delt med et Tal saa stort som det Antal Medlemmer, der i det højeste kan blive den til Del. Det største af de saaledes fremkomne Delingstal giver den Liste, hvilken det er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 1, det næststørste Delingstal giver den Liste, det er tilfaldet, Ret til Medlem Nr. 2 og saaledes fremdeles, indtil alle Medlemmer ere valgte. Ere Delingstallene lige store, gør Lodtrækning Udslaget. Af hver enkelt Liste udtages de valgte Medlemmer efter den Orden, hvori de paa Listen ere opførte; Navne paa dem, der allerede ere valgte paa anden Liste, overstreges. Er en Kandidatliste udtømt, naar der tilkommer den en Repræsentant, tages denne af den Liste, som derefter har det højeste Tal.

Valgnævnets Formand indberetter Valgets Udfald til Forstanderskabet og meddeler de valgte Underretning om deres Valg.

I samtlige Kommuner blive Stemmesedlerne efter Valget at indpakke og forsegle af Valgnævnet; de gyldige, de ugyldige, de ombyttede og de ikke udleverede Stemmesedler holdes hver for sig i særskilte Pakker med tydelig Paaskrift om deres Indhold. Pakkerne afgives til Forstanderskabet, der opbevarer dem, indtil Ankefristen er udløben, eller Klage over Valget er endelig afgjort; derefter skulle de tilintetgøres.

§ 16.

Saafremt kun een skal vælges, afgøres Valget ved simpelt Flertal; Kandidaterne stilles til Valg efter Reglerne i § 7. Paa hver Stemmeseddel skulle, naar flere Kandidater ere anmeldte, deres Navne, opførte i Bogstavfølge, være tydelig trykte eller stemplede over hverandre, indbyrdes adskilte ved en vandret Streg mellem hver to Navne. Naar kun een Kandidat er anmeldt, erklærer Valgnævnet denne for valgt uden Afstemning. Med Hensyn til Afstemningen og Stemmeoptællingen etc. gælde i øvrigt de ovenfor givne Regler. I Tilfælde af Stemmelighed afgøres Valget ved Lodtrækning.

§ 17.

De paa en Liste ved et almindeligt Valg opførte Kandidater, der ikke erklæres for valgte, betragtes som Suppleanter for de valgte af samme Liste i den Rækkefølge, i hvilken de ere opførte paa Listen, og træde i den angivne Orden i Stedet for de valgte som Medlemmer af vedkommende Forstanderskab, hvis nogen af disse i Valgperiodens Løb maatte afgaa ved Døden eller udtræde af Raadet.

Viser det sig ved indtrædende Ledighed, at der ikke efter den angivne Regel kan ske Besættelse af den ledige Plads som Medlem, vil der være at afholde Udfyldningsvalg, med mindre Forstanderskabet enstemmig beslutter, at saadant Valg ikke skal afholdes.

§ 18.

Enhver, der er valgbar til Forstanderskabet, er pligtig til at modtage Valg til samme i to efter hinanden følgende Valgperioder, medmindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar eller ifølge sin Helbredstilstand eller deslige maatte have anden

Nr. 84. 30te April.

skellig Grund til at ønske sig fritagen for Valget, hvilket afgøres af Valgnævnet eller, for saa vidt han maatte være utilfreds med dettes Afgørelse, af Forstanderskabet.

Den, som har noget at anke over ved den foregaaende Valghandling eller i Anledning af de under samme afsagte Kendelser, maa, for at hans Anke kan komme i Betragtning, indgive sin Besværing skriftlig til Forstanderskabet inden 8 Dage efter, at Valghandlingen har fundet Sted. Inden en Maaned efter Besværingens Indgivelse afgør Forstanderskabet da Sagen, efter at Valgnævnet har haft Lejlighed til at afgive sin Erklæring derover. Forstanderskabets Kendelse kan inden 14 Dage efter dens Afsigelse indankes til Lagtinget.

Naar ordentlige Valg ere foretagne, fratræde de ældre Medlemmer af Forstanderskabet først ved Regnskabsaarets Udgang.

Hvis et Medlems Valg ved den derom endelig tagne Beslutning forkastes eller vedkommendes Vægring ved at modtage Valg erkendes berettiget, betragtes hans Navn som ikke opført paa den paagældende Kandidatliste, og den af de øvrige Kandidater, som under denne Forudsætning vilde have været gyldig valgt, erklæres derefter for Medlem. Naar i de anførte Tilfælde den nævnte Fremgangsmaade ikke kan finde Anvendelse, bliver Omvalg snarest muligt at foretage.

§ 19.

Kommer et Medlem af Forstanderskabet i et Tilfælde, der ifølge § 2 udelukker ham fra Valgret og Valgbarhed, udtræder han af Forstanderskabet. Er Forhindringen forbigaaende, kan han efter Forstanderskabets Beslutning midlertidig fritages for Forretningerne, indtil Forhindringen er ophørt. Finder et Medlem sig beføjet til inden Udløbet af den Tid, for hvilken han er valgt, at forlange sig fritagen for denne Post, kan Forstanderskabet bevilge hans Andragende. Er Medlemmet ikke tilfreds med Forstanderskabets Afgørelse, kan det indbringe Spørgsmaalet for Lagtinget.

§ 20.

Alle af Valgene flydende Omkostninger udredes af vedkommende Kommune. Bestaar Kommunen af to eller flere Sogne, fordeles Omkostningerne paa disse efter deres Folketal.

§ 21.

Denne Lov træder i Kraft saaledes:

De første Valgnævn vælges i September eller Begyndelsen af Oktober 1909, og Valglister affattes og berigtiges i samme Aar efter Reglerne i § 5. I Januar—Februar 1910 foregaar nyt Valg af alle Medlemmer af Forstanderskaberne i samtlige Landkommuner, og de saaledes valgte Medlemmer tiltræde deres Hverv den 1. Oktober s. A.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Lov

Nr. 85.
30te
April.

om

Tillæg til Strandingsloven af 10de April 1895.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Ansættelsen af Strandfogder paa aaben Kyst blive, under i øvrigt lige Adkomst, fiskeri- eller søkyndige Folk fortrinsvis at tage i Betragtning.

§ 2.

Det skal være enhver, der enten har dansk Indfødsret eller har haft Ophold her i Landet i mindst 2 Aar, tilladt uden foregaaende Anmeldelse til Øvrigheden overalt i Farvandene omkring de danske Kyster at optage løse, paa Havbunden liggende Vragstykker og andre enkeltvis tabte Stykker Gods saa vel som Kul, der er udkastet fra Skib, dog med Forbehold af Ejerens Fortrinsret til selv at foretage eller lade foretage Bjærgningen. Det er forbudt ved Arbejdet paa at optage de nævnte Genstande at foretage nogen som helst Formindskelse af Dybden paa Stedet, uden forinden dertil at have erholdt Marineministeriets Tilladelse.

§ 3.

Den, der i Overensstemmelse med § 2 har optaget en Genstand fra Havbunden, skal senest den følgende Dag gøre Anmeldelse derom til Stedets Politimester, ledsaget af Erklæring om, hvorvidt han har overholdt Forbudet i Paragraffens Slutning imod Dybdens Formindskelse. Indberetning om denne Anmeldelse og Erklæring indsendes af Politimesteren til Marineministeriet.

Skønner Politimesteren, at Genstanden, eventuelt i Forbindelse med andre samtidig eller efterhaanden fra samme Plads optagne Genstande, kan dække Omkostningerne ved offentlig Bekendtgørelse, og at denne efter Forholdene har nogen Udsigt til med Nytte at kunne ske, iværksætter han saadan Bekendtgørelse i passende Omfang, for saa vidt han ikke paa anden Maade kan bringe Meddelelse om Fundet til rette vedkommendes Kundskab. Melder Ejeren sig, forholdes der med Udlevering til ham og med Afholdelse af Omkostninger og Bjærgeløn efter Strandingsloven af 10. April 1895 § 12, dog at det i Paragraffens sidste Stykke omhandlede Søgsmaal anlægges

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 29, 42, 281, 315, 1061; Folket. Tid. Sp. 3712, 5679, 5736; Till. A. Sp. 1911; Till. B. Sp. 555, 1799, 1905; Till. C. Sp. 583, 2073, 2213.

Nr. 85. 30te April. imod Politimesteren, og at Bjærgelønnen regelmæssig vil kunne sættes til Halvdelen af Værdien. Melder Ejeren sig ikke inden 2 Maaneder efter Anmeldelsen til Politimesteren eller, hvis Bekendtgørelse er udfærdiget, efter sidste Bekendtgørelse, tilfalder det optagne Finderen imod Erlæggelse af de paaløbne Omkostninger.

Finder Politimesteren, at en til ham sket Anmeldelse rettelig vedrører et under denne Lovs § 10 faldende Tilfælde, paalægger han Anmelderen ufortøvet at gaa frem efter denne Paragraf og paaser, at dette sker.

§ 4.

Strandingslovens § 14, 2det Stykke, ændres saaledes:

Vraggods, Drivtømmer og andet Drivgods, der bjærges i aaben Sø, tilfalder Bjærgerne, naar det af Politimesteren efter de foreliggende Omstændigheder skønnes at være bjærget i en Afstand fra Strandbredden, udenfor Skagen af mindst 1000 Meter og indenfor Skagen af mindst 500 Meter, og ingen Ejer melder sig inden 2 Maaneder, efter at Anmeldelse er gjort for Politimesteren om den stedfundne Bjærgning. Skønner Politimesteren, at Genstandene have en Værdi af over 100 Kr., skal der dog ske Bekendtgørelse om Fundet paa samme Maade som i § 3, 2det Stykke, 1ste Punktum, bestemt, og Genstandene blive da først Bjærgernes Ejendom, hvis ingen Ejer har meldt sig inden 2 Maaneder efter sidste Bekendtgørelse, mod Erlæggelse af de paaløbne Omkostninger.

Melder Ejeren sig, forholdes der med Udleveringen til ham og Afholdelse af Omkostningerne og Bjærgeløn ligeledes som i § 3, 2det Stykke, bestemt.

Vraggods, Drivtømmer og andet Drivgods, der indenfor de nævnte Afstande bjærges fra Baad og har større Værdi end 20 Kr., har Finansministeren Ret til at overlade Bjærgerne, naar Omstændighederne tale derfor. Er det bjærgede Gods af mindre Værdi end 20 Kr., kan Politimesteren, ligeledes naar Omstændighederne findes at tale derfor, overlade det til Bjærgerne.

§ 5.

Fiskerbaade, Fiskeredskaber, Hyttefade og lignende til Fiskeri, Fiskehandel eller Behandling og Konservering af Fisk hørende Genstande, der efter at være gaaede tabt for danske Ejere inddrive paa Forstranden, udleveres Ejerne til fri Raadighed, naar disse for Politimesteren godtgøre deres Berettigelse, uden anden Udgift end en af Politimesteren fastsat billig Godtgørelse for Bjærgningen.

§ 6.

Naar et Skib er sunket eller strandet i de i § 2 nævnte Farvande under saadanne Omstændigheder, at Vraget er til Fare eller væsentlig Ulempe for Skibsfart eller Fiskeri, foranstalter Marineministeriet, saa snart det er kommet til Kundskab om saadant Skibsforlis, Vraget afmærket, saafremt dette anses nødvendigt, og vedkommende private ikke alt har foretaget saadan Afmærkning. Ministeriet retter derhos Forespørgsel til Ejeren eller dennes Repræsentant eller den til Vraget berettigede om, hvorvidt der af vedkommende vil blive gjort Bjærgningsforsøg overfor Vraget. Samtidig med denne Forespørgsel tilkendegives det den eller de vedkommende, hvilken Vanddybde over Vraget der skal tilvejebringes, og inden hvilken Frist Vraget skal være uskadeliggjort.

Nr. 85. 30te April.

Har Ministeriet ikke kunnet komme til Kundskab om, hvem der er Ejer af eller i øvrigt berettiget til Vraget, eller vil vedkommende ikke selv uskadeliggøre Vraget i Overensstemmelse med Ministeriets Tilkendegivelse, eller er dette ikke behørig sket indenfor den fastsatte Frist, kan Marineministeriet selv lade Vraget uskadeliggøre.

Ligeledes kan Marineministeriet under aldeles paatrængende Omstændigheder, naar det af Hensyn til Vragets Farlighed anses for uomgængelig fornødent, straks efter Strandingen eller Forliset lade Vraget uskadeliggøre.

§ 7.

For Udgifterne til de af det offentlige foretagne Foranstaltninger (jfr. § 6) hæfter Skib med Tilbehør saa vel som Ladning, naar denne efter sin Beskaffenhed selv danner Fare eller væsentlige Ulemper for Skibsfarten eller Fiskeriet. Der kan derfor af Marineministeriet gøres Arrest i nævnte Genstande og det deraf indbjærgede. Forfølgning af Arresten sker inden Strandingsstedets Søret. Har Marineministeriet selv ladet Vraget uskadeliggøre, og der herved er bjærget noget af Skib eller Inventar, har Ministeriet Ret til uden Arrest eller anden Retsforfølgning at gøre sig dækket i dettes Provenu efter at have ladet det bjærgede afhænde ved offentlig Auktion.

§ 8.

De i §§ 6 og 7 indeholdte Regler kunne af Marineministeriet bringes til Anvendelse paa Vrag, naar det er nødvendigt for at afværge Skade paa de af Staten opførte Kystværn og Kystværker.

§ 9.

Vil nogen anden end Skibets Ejer eller den til Skibet berettigede foretage Bjærgningsforsøg overfor et Skib, der er sunket eller strandet i de i § 2 nævnte Farvande, skal han dertil indhente Marineministeriets Tilladelse. Saafremt Bjærgning ved nogen anden ikke er forestaaende (jfr. § 6), og Marineministeriet ikke selv agter at foranstalte Bjærgningen, meddeler Ministeriet Tilladelsen paa de af dette for hvert enkelt Tilfælde fastsatte Betingelser og saaledes, at der forinden kan kræves en saadan Sikkerhed, som Ministeriet anser fornøden for Overholdelsen af de stillede Betingelser. I denne Sikkerhed kan Ministeriet uden Retsforfølgning søge Dækning for Omkostninger, der i Skibsfartens, Fiskeriets eller Statens Kystværns og Kystværkers Interesse maa afholdes paa Grund af uforsvarligt Forhold fra den bjærgendes Side.

Ovenanførte Regler finde ogsaa Anvendelse paa Skibets Ejer eller den til Skibet berettigede, naar han efter Udløbet af den af Ministeriet for Uskadeliggørelsen fastsatte Frist (jfr. § 6) vil foretage Bjærgningsforsøg overfor Vraget, ligesom de gælde for enhver, der vil foretage saadanne Forsøg overfor Vrag, der tidligere har været underkastet Bjærgning.

I øvrigt komme Bestemmelserne i §§ 6—7 ogsaa til Anvendelse i de her nævnte Tilfælde.

§ 10.

Findes der paa Havbunden Samlinger af Ladningsgenstande, der ere fjernede fra det Skib, hvortil de have hørt, har den, der vil bjærge saadanne, at foretage Anmeldelse i Overensstemmelse med Forordn. af 16. Marts 1842 § 2 til Amtmanden (Politidirektøren), som kan meddele Eneret for indtil 1 Aar til Bjærgningen paa de i

Nr. 85. 30te April. nævnte Paragraf ommeldte Betingelser, hvortil stedse skal høre, at Stedet tydelig afmærkes — i hvilken Henseende nærmere Forskrifter kunne gives —, og at Bjærgningen fortsættes uden ufornødne Afbrydelser. Om Meddelelse af saadan Eneret foranstalter vedkommende Myndighed paa Anmelderens Bekostning Bekendtgørelse i de paa Stedet mest udbredte Blade, og om Modtagelsen af enhver Anmeldelse i Henhold til denne Paragraf foretages Indberetning til Marineministeriet. Finder dette Ministerium Anledning til i Skibsfartens eller Fiskeriets Interesse at meddele Optageren af saadanne Genstande særlige Forskrifter eller at kræve Sikkerhed stillet af ham, skal saadant Forlangende efterkommes.

Misligholdes Betingelserne for en meddelt Eneret, kan denne af Amtet (Politidirektøren) erklæres forbrudt, hvorom Bekendtgørelse sker paa Bjærgerens Bekostning paa samme Maade som om Enerettens Meddelelse. I dette Tilfælde, saavel som naar en meddelt Eneret er udløben, er Bjærgeren forpligtet til uopholdelig at fjerne den af ham foretagne Afmærkning, der ellers bliver at fjerne ved offentlig Foranstaltning paa hans Bekostning.

I Sikkerhed, stillet af Bjærgeren, kan der efter Bestemmelse af Marineministeriet eller Amtmanden (Politidirektøren) uden Retsforfølgning søges Dækning for Udgifter, forvoldte det offentlige ved hans uforsvarlige Forhold.

§ 11.

Med bjærget Skib eller Skibsladning forholdes der, med de af denne Lov flydende Lempelser, efter de hidtil gældende Regler. Dog forkortes den i Strandingslovens § 10 fastsatte Frist af 1 Aar til 6 Maaneder, hvilken Frist ogsaa skal gælde i det i Forordn. af 16. Marts 1842 § 3 omhandlede Tilfælde.

§ 12.

Det er forbudt uden Justitsministeriets Tilladelse at sætte Skib paa Grund i det Øjemed at opnaa Behandling af Vraget efter Reglerne om strandet Gods (kunstige Strandinger), selv om Mennesker ikke derved udsættes for Fare. Tilladelsen kan gives imod, at der paa vedkommendes Bekostning, hvem Tilladelsen meddeles, træffes de nødvendige Foranstaltninger for at afværge, at Menneskeliv sættes i Fare, og at Vraget bliver til Hinder for Fiskeriet og Sejladsen.

§ 13.

Enhver Politimester, der kommer til Kundskab om Forlis eller Stranding indenfor sit Embedsomraade, skal snarest muligt give Marineministeriet Meddelelse derom.

Enhver Fører af dansk Skib skal snarest muligt til Marineministeriet gøre Anmeldelse om, naar han i dansk Farvand træffer sunket eller drivende Vrag.

§ 14.

Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lovs § 2, 2det Punktum, og §§ 3, 9 og 10 eller af de i Henhold til de to sidstnævnte Paragraffer fastsatte Betingelser eller meddelte Forskrifter straffes med Bøder indtil 2,000 Kr., hvorhos det bjærgede efter Omstændighederne ved Dommen kan erklæres forbrudt til Bedste for Statskassen eller, for saa vidt Forseelsen bestaar i Indgreb i en anden Persons Eneret, til Fordel for den forurettede. For Overtrædelse af Paabudet om Anmeldelse i § 10 straffes dog

ikke den, der betimelig efter § 3 har gjort Anmeldelse til Politimesteren, naar han ufortøvet tager dennes Henvisning til at gaa frem efter § 10 til Følge. Nr. 85. 30te April.

Overtrædelse af Bestemmelsen i § 12 straffes med Bøder fra 100 til 2,000 Kr., for saa vidt Handlingen efter sin Beskaffenhed ikke gaar ind under strengere Straffebestemmelser, hvorhos Udbyttet af det bjærgede ved Dommen erklæres forbrudt til Bedste for Statskassen. Undladelse af at opfylde Paabudet i Lovens § 13, 2det Stykke, straffes med Bøder indtil 1,000 Kr.

Bøderne tilfalde Politikassen, og Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 15.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, berører ikke de private Forstrandsejeres formueretlige Beføjelser.

Det har sit Forblivende ved Reglerne i Lov af 22. December 1876 om Opfiskning af Ankere, Ankertov og andet Skibsredskab m. m.

Bestemmelserne i Forordningen af 16. Marts 1842 angaaende Dykkervæsenet m. m. ophæves, for saa vidt de ere i Strid med nærværende Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Nr. 86.
4de
Maj.

Bekendtgørelse

om

Ændring i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 31te Juli 1908 om Mærkning af Automobiler og om Indskrænkning i Færdslen med saadanne.

I de i Justitsministeriets ovennævnte Bekendtgørelse, sammenholdt med Bekendtgørelse af 24de f. M., indeholdte Bestemmelser om Forbud mod eller begrænset Tilladelse til Færdsel med Motorvogne, derunder Motortricykler og Motorcykler med Paahængsvogn paa Strandvejen, for saa vidt angaar Strækningen nord for Kjøbenhavns Grund til Helsingør og Landevejen mellem Hørsholm og Rungsted, træffes herved forsøgsvis følgende Ændringer, der skulle være gældende indtil videre:

1) Færdsel med Motor-, Vare-, Last- og Arbejdsvogne samt Færdsel med Motor-Varetransportcykler tillades paa Strandvejen fra Kjøbenhavns Grund til Rungsted Badehotel, dog kun paa Hverdage.

2) Det tillades Motorvognsejere, der ere bosiddende eller have Forretningslokale paa den fra Kjøbenhavns Grund til Rungsted Badehotel liggende Del af Strandvejen, at køre med Vognen ad denne Vej paa Strækningen fra og til Bopælen eller Forretningslokalet til og fra den nærmeste Vej, ad hvilken de i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 180 af 27de Maj 1908 kunne køre videre. Denne Tilladelse gælder imidlertid ikke paa Søn- og Helligdage i Tiden mellem den 16de April og den 30te September (begge Dage inclusive) og Politimesteren kan ogsaa paa andre Dage, paa hvilke stærk Færdsel kan ventes, forbyde saadan Kørsel ved en udstedt Bekendtgørelse.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Justitsministeriet, den 4de Maj 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Lov

Nr. 87.
30te
April.

om

Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31te Marts 1909.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I.

Som Tillæg til de i Finansloven for Finansaaret 1908—09, Kapitel I., beregnede Indtægter opføres nedenstaaende til vedkommende Poster paa Finansloven henførte Beløb af tilsammen 4,245,093 Kr. 33 Ø.

Som Afgang i de ovenfor ommeldte Indtægter opføres nedenstaaende til vedkommende Poster paa Finansloven henførte Beløb af i alt 70,476 Kr. 32 Ø.

Som Tillæg til de i bemeldte Finanslovs Kapitel I. opførte Udgifter, der forlods bringes til Afgang i de paagældende Indtægter, bevilges nedenstaaende til vedkommende Poster paa Finansloven henførte Beløb af i alt 5,622,707 Kr. 15 Ø.

Til § 2. (Overskuddet af Domæneindtægterne).

		Kr. Ø.
	Til I. B. Udgifter ved Landvæsenet:	
1.	Til b. 5. b. Bygningsudgifter (til Hovedistandsættelser og nye Bygninger)	7,292. 45
2.	Til b. Som 8. Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov Nr. 78 af 15. April 1908	96.
	Til II. B. (Udgifter ved Skov- og Jagtvæsenet):	
3.	Til 1. f. Hegns-, Vej- og Vandledningsarbejder	1,200.
4.	Til 1. g. Lønninger	916. 66
5.	Til 1. i. Bygningsudgifter	31,671. 38
6.	Til 2. Jægersborg Dyrehave og Charlottenlund	804.
7.	Som 8. Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov Nr. 78 af 15. April 1908	1,262.
		43,242. 49

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 2372, 2519, 5557, 5764; Landst. Tid. Sp. 1049, 1166, 1246; Till. A. Sp. 2881; Till. B. Sp 1737, 2257; Till. C. Sp. 2089, 2217.

Nr. 87. 30te April.

Til § 3. (Renter af Statsaktiverne).

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
1.	Til 2. Overskud af den grønlandske Handel. Summen nedsættes med	12,513. 33	
2.	Til 2. Overskud af Usserød Fabrik. Summen nedsættes med	19,579. 60	
3.	Til 2. Overskud af Frederiksværk Krudtværk. Summen nedsættes med	3,750.	
	Hvorefter Hovedsummen under 2. nedsættes med		35,842. 93
4.	Til 3. Overskud af Driften af Statsbanerne m. v. Summen nedsættes med		3,125,770. 88
5.	Til 4. Overskud af Statshavnene m. v. Summen nedsættes med		9,923. 02
			3,171,536. 83

6. Som 7. Der bevilges Forstanderen for den ved Borris oprettede Skole for Husmandsbrug og Landbrugets Bierhverv Rentefrihed i 5 Aar indtil 11. December 1912 for det Skolen i Henhold til Lov Nr. 88 af 23. Maj 1902 § 4 ydede Laan af Statskassen, stort 60,000 Kr., saaledes, at Rente af Laanet 1ste Gang erlægges i 11. Juni Termin 1913 for Halvaaret fra 11. December 1912.

Til § 4. (Direkte Skatter).

1. Til 2. Indkomst- og Formueskat til Staten i Henhold til Lov Nr. 104 af 15. Maj 1903.

Som Anmærkning tilføjes:

Finansministeren bemyndiges til af denne Konto at tilbagebetale de i § 6 f. i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten nævnte Selskaber og Foreninger den Indkomstskat til Staten, som de i Henhold til Højesteretsdom af 2. December 1907 i en Sag mellem Herning Sogneraad og Herning Hede- og Diskontobank have betalt for meget i Skatteaarene 1904—05 til 1908—09 inklusive derved, at det Selskaberne og Foreningerne ved Udfindelsen af deres skattepligtige Indkomst ifølge den citerede Lovbestemmelse tilkommende Fradrag af 4 pCt. af den indbetalte Aktiekapital ikke er beregnet paa den i Højesteretsdommen hjemlede Maade. Det Beløb, hvorover der i det nævnte Øjemed kan disponeres, sættes til 6,000 Kr.

Til § 5. (De indirekte Afgifter).

		Kr.	Kr.
1.	Til 5. b. Brændevinsbrændingsafgift		2,360,000
	idet Kontoen affattes saaledes:	Kr.	
	5. b. 1. Brændevinsbrændingsafgift, jfr. Lov af 8. Maj 1908 § 1	2,797,000	
	2. Tillægsafgift til do., jfr. Lov af 8. Maj 1908, § 2	1,856,000	
	3. Efterbeskatning, jfr. Lov af 8. Maj 1908, § 10.	460,000	
		5,113,000	
	At overføre		2,360,000

		Kr.
	Overført...	2,360,000
2.	Til 5. e. 7. Andre Indtægter	40,000
		2,400,000
	hvorfra drages:	
	Godtgørelser af enhver Art, herunder Godtgørelser for Indførselstolden af anvendte Materialier og anskaffet Driftsmateriel til Jernbane- og Havneanlæg	170,000
		2,230,000

Til § 6. (Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet).

			Kr.	Ø.
		Til I. Statsbanerne.		
1.	Til Indtægtspost 1.	Personbefordring	500,000	
2.	Til Indtægtspost 2.	Gods- og Kreaturbefordring	500,000	
3.	Til Indtægtspost 3.	Postbefordring	100,000	
4.	Til Indtægtspost 4.	Forskellige og tilfældige Indtægter	90,000	
5.	Til Indtægtspost 5.	Afkortninger i Lønninger til Pensionering	110,000	
			1,300,000	
6.	Til Udgiftspost 2. A. 2.	Trafikafdelingen. Almindelige Udgifter og Stationstjenesten. Andre Udgifter	135,000.	
7.	Til Udgiftspost 2. B. 2.	Trafikafdelingen. Togtjenesten. Andre Udgifter	19,740.	
8.	Til Udgiftspost 3. B.	Baneafdelingen. Banernes Vedligeholdelse ..	30,000.	
9.	Til Udgiftspost 4. B. 2.	Maskinafdelingen. Driftsmateriellets Vedligeholdelse. Vogne	21,000.	
10.	Til Udgiftspost 4. C. 1. b.	Maskinafdelingen. Lokomotivtjeneste og Vognopsyn. Lønninger. Ansatte i 15de Lønningsklasse	165,000.	
11.	Til Udgiftspost 4. C. 2.	Maskinafdelingen. Lokomotivtjeneste og Vognopsyn. Andre Udgifter	968,000.	
12.	Til Udgiftspost 4. D. 2.	Maskinafdelingen. Skibsmaskintjenesten. Andre Udgifter.....	125,000.	
13.	Til Udgiftspost 6.	Fællesudgifter ved Driften	15,915.	56
14.	Til Udgiftspost 7. A. 1.	Pensioner, Understøttelser, Ventepenge og deslige. Pensioner til forhenværende ansatte	766.	66
15.	Til Udgiftspost 7. B. 2.	Ekstraordinære paa Finansloven bevilgede Understøttelser.....	348.	66
16.	Som Udgiftspost 9.	Merudgift ved Gennemførelse af den ny Lønningslov og ved Lønningsforbedring for det til tidligere 15de Lønningsklasse hørende Personale anslaas til	2,945,000.	
		For Tjenestemænd ved Statsbanerne, hvis Forfremmelse til en højere Stilling af Hensyn til Gennemførelsen af Lønningsloven (Nr. 113) af 27. Maj 1908 er bleven udsat og midlertidig erstattet med Konstitution, regnes den faste Ansættelse i den højere Stilling fra Konstitutionens Dato — dog ikke før 1. Juni 1908.		
			4,425,770.	88
		Som Indtægt er opført...	1,300,000.	
		Altsaa større Udgift...	3,125,770.	88

som er opført foran under § 3 Post 4.

Nr. 87. 30te April.

Til II. Postvæsenet.

		Kr.	Ø.
1.	Til Udgiftskonto A. 1. 1ste, 2den og 3die Lønningsklasse samt Postmesterembeder i 4de Lønningsklasse a.	93,809.	
	idet Underkonto a. Lønninger forhøjes med	73,400	
	— b. Alderstillæg forhøjes med	19,969	
	— c. Personlige Tillæg forhøjes med	100	
	— d. Kontorhold til Postinspektørerne samt for Postmesterembederne i 2den, 3die og 4de Lønningsklasse, (Aarhus undtagen), forhøjes med	340	
		93,809	
2.	Til Udgiftskonto A. 2. 4de Lønningsklasse b. (Postekspedienter)	128,720.	
	idet Underkonto a. Lønninger forhøjes med	209,300	
	— c. Personlige Tillæg forhøjes med	1,100	
		210,400	
	medens Underkonto d. Huslejetillæg nedsættes med	81,680	
		128,720	
3.	Til Udgiftskonto A. 3. 5te Lønningsklasse (Postassistenter) Lønninger	9,192.	
4.	Til Udgiftskonto A. 5. 6te og 7de Lønningsklasse (Postbude, Postkonduktører og Pakmestre)	335,221.	
	idet Underkonto a. Lønninger forhøjes med	697,520	
	— c. Personlige Tillæg forhøjes med	188	
		697,708	
	medens Underkonto b. Alderstillæg nedsættes med 207,592		
	— d. Huslejetillæg — — 154,895		
		362,487	
		335,221	
5.	Til Udgiftskonto A. 6. Lønninger til Postekspeditører udenfor Lønningsklasserne	1,672.	
6.	Til Udgiftskonto B. 1.	125,000.	
	nemlig:		
	a. Til Underkonto b. Postbefordring paa Jernbaner	95,000	
	b. Til Underkonto d. Lokalbefordring	25,000	
	c. Til Underkonto h. Postbefordring med private Entrepriser	5,000	
7.	Til Udgiftskonto C. 1. Postvæsenets Ejendomme og Lokaler	109,729.	80
	nemlig:		
	a. Underkonto a. 2. Postvæsenets Ejendomme Købmagergade 35 og 37	5,000.	
	b. Underkonto b. Postlokalerne paa Københavns Banegaard	600.	
	c. Underkonto v. Lokaler for Indleveringskontor III	300.	
	d. Underkonto t. 1. Postlokaler i Ebeltoft	300.	
	e. Underkonto u. 1. Postbygningen i Esbjerg	63,026.	41
	At overføre	69,226.	41
		803,343.	80

		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
	Overført...	69,226.	41	803,343.	80
f.	Underkonto ø. 1. Postlokaler i Fredericia.....	3,995.	25		
g.	Underkonto g. 2. Postlokaler i Grindsted	125.			
h.	Underkonto h. 2. Postlokaler i Græsted	187.	50		
i.	Ny Underkonto. Postlokaler i Hadsten	562.	50		
k.	Underkonto r. 2. Postbygningen i Helsingør.....	415.			
l.	Underkonto a. 3. Postbygningen i Horslunde....	66.	67		
m.	Underkonto c. 3. Postbygningen i Høng	7,850.			
n.	Underkonto f. 3. Postlokaler i Jyderup	1,050.			
o.	Underkonto p. 3. Postbygningen i Koldby	250.			
p.	Underkonto c. 4. Postbygningen i Maribo.....	14,269.	27		
q.	Ny Underkonto. Postlokaler i Nørre Aaby	375.			
r.	Underkonto a. 5. Postbygningen i Ribe..... ..	2,283.	87		
s.	Ny Underkonto. Postlokaler i Ringe.	500.			
t.	Underkonto a. 6. Postlokaler i Struer.....	175.			
u.	Underkonto d. 6. Postlokaler i Svendborg	1,990.			
v.	Underkonto i. 6. Postbygningen i Tarm.....	2,400.			
x.	Ny Underkonto. Postlokaler i Terndrup	500.			
y.	Underkonto r. 6. Postlokaler i Vamdrup	58.	33		
z.	Underkonto v. 6. Postlokaler i Vejle	3,200.			
æ.	Ny Underkonto. Postlokaler i Ørbæk.....	250.			
		109,729.	80		

8. Til Udgiftskonto C. 2. Postvæsenets Forretningsmateriel m. v. Underkonto b. Til Trykning af og Papir til Takster, Protokoller, forskellige Blanketter, Karter, Regnskaber m. m. samt til Bogbinderarbejder.
   Underkonto 2. 2det Revisionsdepartement..... 15,000.
9. Til Udgiftskonto C. 3. Forbedring, Istandsættelse og Vedligeholdelse af Færgesteder med tilhørende Inventarium og Færgerekvisitter 1,920.
10. Til Udgiftskonto F. b. Ekstraordinære Understøttelser 1,334. 98

821,598. 78

Til III. Telegrafvæsenet.

		Kr.
1.	Til Udgiftskonto a. Underkonti 1.—7.: Lønninger til Telegrafdirektøren samt til de ansatte under 1.—6. Lønningsklasse ifølge Lønningsloven af 19. December 1902	67,900
2.	Til Udgiftskonto a. Underkonto 8.: Til Lønning af Medhjælpere samt til Godtgørelse for Nattjeneste, ekstraordinær Tjeneste, Gratiale til kvindelige Telegrafister, der afskediges, Skrivehjælp m. m.	78,450
3.	Til Udgiftskonto a. Underkonto 11.: Lønninger m. m. til Telegrafbude..	14,700
		161,050

Til § 8. (Adskillige Indtægter).

		Kr.
1.	Til 2. Indtægter af samtlige overtagne Bispetiender. Til Udgiftspost 3. I Anledning af Kirkerne	1,045.

Nr. 87. 30te April.

				Kr. Ø.
2.	Til 14.	Indtægten af Færøerne.	a. 1. Visse Landskyldsindtægter ..	1,760.
3.	Til 14.	Indtægten af Færøerne.	b. Indførselsafgift af Spirituosa....	10,000.
4.	Til 15.	Assistenshusets Overskud.	Summen nedsættes med Kr. Ø. 18,710. 37	
5.	Som 17.	Statens Andel af Nationalbankens aarlige Overskud		533,333. 33
				545,093. 33

Til § 9. (Indtægt ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld).

1. Til I. Som 7. Som Anmærkning i Lovteksten tilføjes:
Det Finsens medicinske Lysinstitut af Statskassen ydede rentefri Laan stort 240,000 Kr., for hvilket haves 2den Prioritet i Instituttets Ejendom efter Kreditforeningsmidler til Beløb 160,000 Kr., maa rykke tilbage i Prioritet efter yderligere Kreditforeningslaan paa 60,000 Kr., saaledes at Statskassen fremtidig har oprykkende Prioritet efter Kreditforeningsmidler oprindelig til Beløb i alt 220,000 Kr.

2. Til I. Som 8. Som Anmærkning i Lovteksten tilføjes:
De Gudhjem Havn af Statskassen ydede Laan, i alt til Rest 108,740 Kr. 60 Ø., kunne fuldt afgøres ved kontant Betaling senest i 11. Juni Termin 1909 af 52,000 Kr.

II.

Som Tillæg til de i Finansloven for Finansaaret 1908—09, Kapitel II., opførte Udgifter bevilges nedenstaaende, til vedkommende Poster paa Finansloven opførte Beløb af i alt 13,907,960 Kr. 14 Ø.

Til § 14. (Statsraadet).

			Kr.
1.	Til A.	Ministrenes Lønninger m. m.	5,000
2.	Til B. 4.	Ministerielle og Kontorudgifter	4,500
			9,500

Til § 16. (Det almindelige Pensionsvæsen og Pensioneringen af de militære Underklasser samt Invalideforsørgelsen).

1. Til I. A. Pensioner til Embedsmænd og Embedsmænds efterladte:
Herunder:
Til Enken efter Materialkusk under Kong Christian IX.s Staldetat A. F. Jensen, Axelline Vilhelmine Jensen, født Andreasen, en Opdragelseshjælp af 48 Kr. aarlig fra den 1. Januar 1908 at regne for hendes umyndige Datter Stella Eleonora Frost Jensen indtil det fyldte 18de Aar.

Til Enken efter tidligere Arbejdsmand i Livré under Kong Christian IX.s Hofetat L. J. Worsaae, Sophie Wilhelmine Worsaae, født Møller, en aarlig Understøttelse af 110 Kr. fra den 1. Juli 1908 at regne. Nr. 87. 30te April.

Til Enken efter fhv. Lakaj hos Arveprinsesse Caroline Chr. Larsen, Anna Josephine Natalie Charlotte Larsen en aarlig Understøttelse af 120 Kr. fra den 1. August 1908 at regne.

Til Enken efter pensioneret kongelig Husgeraadsbetjent P. Petersen, Karen Christine Petersen, en aarlig Pension af 130 Kr. fra den 1. Januar 1909 at regne.

Til § 17. (Udenrigsministeriet).

		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
1.	Til A. I. Lønninger					12,249.	96
	idet Kontoen affattes saaledes:						
	a. Til Ministeriets Embedsmænd...			30,750.			
	b. Til Ministeriets Bestillingsmænd			22,799.	96		
	Heraf kan udbetales en Skrivers Løn 1,200 Kr. som Honorar til konstitueret Skriver, pensioneret Stabssergent Daniel, uden at der sker Afdrag i hans Pension.						
	c. Til Medhjælp.....			6,000.			
	derunder 600 Kr. som Honorar til den tjenestegørende Ministersekretær og 600 Kr. til en Ekspeditionssekretær samt ekstraordinært 3,000 Kr.						
				59,549.	96		
2.	Til A. 2. Kontorudgifter					4,000.	
3.	Til B. Gesandtskaberne					68,022.	23
	idet Kontoen affattes saaledes:						
	1. a. Lønning til 8 overordentlige Gesandter og befuldmægtigede Ministre		96,000.				
	b. Opholdspenge til samme		179,000.				
	c. Repræsentationen i Madrid		8,000.				
				283,000.			
	2. a. Lønning til en diplomatisk Repræsentant i Bryssel og Haag	5,225.					
	Lønning til en Chargé d'Affaires i Rom i $^1/_4$ Aar	725.					
			5,950.				
	b. Opholdspenge til en diplomatisk Repræsentant i Bryssel og Haag.....	9,000.					
	Opholdspenge til en Chargé d'Affaires i Rom og andre Udgifter ved Repræsentationen i Rom	3,555.	56				
			12,555.	56			
	At overføre...		18,505.	56	283,000.	84,272.	19

Nr. 87. 30te April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	18,505. 56	283,000.	84,272. 19
c.	Lønning til 8 Legationssekretærer (6 for hele Finansaaret, 2 for $^3/_4$ Aar)	21,900.		
d.	Opholdspenge til 7 Legationssekretærer (6 for hele Finansaaret, 1 for $^3/_4$ Aar)	45,816. 67		
e.	2 Handelsattachéer	14,000.		
f.	Lønning og Opholdspenge eller Honorarer til 4 Gesandtskabskancellister	5,800.		
			106,022. 23	
3.	Kontorudgifter		6,500.	
			395,522. 23	

4. Til C. 3. Lønninger og Godtgørelser til Konsuler samt Honorarer og livsvarige Understøttelser 69,433. 33

idet nedennævnte Underkonto ændres som følger:

II. affattes saaledes:

Lønninger m. v. til udsendte Generalkonsuler, Konsuler og Vicekonsuler anslaas som følger:

	Kr. Ø.
a. Lønning til 7 Generalkonsuler og Konsuler	41,000.
b. Opholdspenge til samme	61,500.
c. Kontorhold til samme	36,000.
d. Lønning til 6 Vicekonsuler i Udlandet	14,000.
e. Opholdspenge til samme	20,000.
f. Lønning først til 2 Vicekonsuler til Disposition, derefter til 1 Vicekonsul i Udenrigsministeriet	4,000.
g. Opholdspenge til Vicekonsuler under f.	3,600.
h. Personligt Tillæg til Vicekonsul Bech	500.
i. Kontorhold til Vicekonsuler	4,000.
	184,600.

Under III. tilføjes:

Heraf kan udredes 6,000 Kr. til en Valgkonsul i London foruden det til en Industrikonsulent foreløbig for 3 Aar bevilgede Beløb af 2,500 Kr. aarlig.

IV. affattes saaledes:

Rejser samt Godtgørelser til lønnede Konsularembedsmænd i Henhold til Lov om Diplomat- og Konsulatvæsen af 27. Maj 1908 Kap. 3 undtagen § 35 anslaas til ..... 20,000.

VI. affattes saaledes:

Livsvarige Understøttelser 4,633. 33

Heraf kan udredes til fhv. Vicekonsul i Buenos Aires, Dr. Fraenkel, 500 Kr.

209,233. 33

At overføre... 153,705. 52

		Kr.	ø.
	Overført...	153,705.	52
5.	Til D. 2. Udstyring og Rejser samt overordentlige Missioner og Repræsentationsudlæg	72,000.	
6.	Til D. 5. Inventariet	2,000.	
7.	Til D. 6. Ministeriets Bygning	2,000.	
8.	Til D. Som 9. Ekstraordinært til Dækning af det Enkefru Leth f. Bruhn, ved en Konsuls Besvigelser tilføjede Tab	9,027.	08
9.	Til D. Som 10. Ekstraordinært til fhv. Vicekonsul i Buenos Aires, Dr. Fraenkel til Dækning af Formuetab fremkaldt ved Sygdom og utilstrækkelig Lønning i Buenos Aires	6,000.	
		244,732.	60

Til § 18. (Landbrugsministeriet).

		Kr.	ø.
1.	Til I. 3. b. Ekstraordinære Understøttelser	1,202.	50
2.	Til II. A. 3. a. Til Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur og den dertil knyttede Konsulentvirksomhed	500.	
3.	Til II. A. 6. e. Til Udgifter i Henhold til Lov af 8. Maj 1908 om Statstilskud til Landbrugskursus, anslaas	18,000.	
4.	Til II. A. 8. b. Tilskud til Plantager, der staa under Hedeselskabets Tilsyn og have overtaget Fredskovsforpligtelse	5,900.	
5.	Til II. A. 11. f. Veterinær- og Landbohøjskolen. Tilskud til Stipendiefonden	7,000.	
6.	Til II. A. 11. l. Veterinær- og Landbohøjskolen: Adskillige Udgifter; ekstraordinært	1,375.	05
7.	Til II. A. 14. c. Til Træplantning i Hjørring, Thisted, Ringkøbing og Ribe Amter	19,692.	
8.	Til II. A. 18. Tilskud til Lettelse af Mergeltransport paa Jernbaner:		
		Kr.	
	a. Tilskud til Lettelse af Mergeltransport	4,000	
	b. Tilskud til Lettelse af Transport af Gødningskalk under særlige Forhold	500	
		4,500.	
9.	Til II. B. 2. a. 2. Kontorholdsgodtgørelse til Fiskeriinspektøren	100.	
10.	Til II. B. 2. f. Til Anskaffelse af Uniformsgenstande til Fiskeriassistenter, Fiskeribetjente, Maskinmestre og Mandskabet paa Kontrolfartøjerne	490.	60
11.	Til II. B. 5. Til Tilsyn med Fiskerierne i Farvandene indenfor Skagen, Limfjorden undtagen	1,900.	
12.	Til II. B. 7. Til Driften af Dansk biologisk Station	2,500.	
13.	Til II. B. Som 21. Til Lønning af Fiskerifogder og Afmærkning af Vedtægtsvande	4,377.	50
14.	Til II. C. 1. a. Lønninger til de med Udskiftnings- og Udstykningssagers Revision, Skyldsætnings- og Kortsagers Udførelse, Skriveri og Budtjeneste i Matrikulskontoret beskæftigede Arbejdere	200.	
15.	Til II. C. 3. Til ekstraordinære Udgifter	58,154.	59
		125,892.	24

Nr. 87. 30te April.

Til § 19 A. (Indenrigsministeriet).

			Kr. Ø.
1.	Til I. A. 1. a. Lønninger. 2. Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet		600.
2.	Til I. A. 3. b. Ekstraordinære Understøttelser		912. 50
3.	Til II. A. Som 25. Ekstraordinært: Bidrag til den af „Tilskærerforeningen af 1888" oprettede Tilskærerskole i København til Anskaffelse af Fagtegninger		750.
4.	Til II. A. Som 26. Ekstraordinært. Bidrag til Opførelse af en Tilbygning til Brug for Silkeborg tekniske Skole		3,100.
5.	Til II. I. Som 3. Det offentliges Tilsyn med Anvendelse af udenlandske Arbejdere til Arbejde i visse Virksomheder. Udgiften herved anslaas til		2,000.
6.	Til III. H. Som 3. I Henhold til Fattiglovens § 27, 3die og 4de Stykke, jfr. Lov Nr. 117 af 27. Maj 1908 om Ændringer i Fattiglovens §§ 27 og 61		4,000.
7.	Til III. K. 1. Tilskud til de anerkendte Sygekasser		130,000.
8.	Til III. L. a. Lønning til Kontorchefen under Arbejderforsikringsraadet m. fl.		3,500.
	idet Kontoen affattes saaledes:		
	1. Lønning til Kontorchefen under Arbejderforsikringsraadet	Kr. 4,000.	
	2. Lønning og Ekspeditionssekretærhonorar til en Fuldmægtig under Raadet	3,425.	
	3. Lønning til en Fuldmægtig under Raadet	2,400.	
		9,825.	
		Kr.	
9.	Til III. L. c. 1. Medhjælp. Kontoen nedsættes med	1,600.	
10.	Til III. R. Udgifter i Henhold til Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 om Hjælpekasser		77,862. 63
		Kr. Ø.	
11.	Til IV. Den grønlandske Handel. Til Udgiftspost 3. Udgifter ved Koloniernes Besejling	1,680.	
12.	Til IV. Den grønlandske Handel. Til Udgiftspost 4. Bestyrelsesudgifter	8,400.	
13.	Til IV. Den grønlandske Handel. Til Udgiftspost 5. Udgifter til Pensioner	800.	
14.	Til IV. Den grønlandske Handel. Til Udgiftspost 8. Udgifter til Understøttelser	1,133. 33	
15.	Til IV. Den grønlandske Handel. Som Udgiftspost 14. Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov Nr. 78 af 15. April 1908 til de her i Landet under Handelen ansatte Personer	500.	
		12,513. 33	
	som er opført foran under § 3. Post 1.		
			222,725. 13
			÷ 1,600.
			221,125. 13

Nr. 87. 30te April.

Til § 19 B. (Ministeriet for offentlige Arbejder).

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
1.	Til I. A. 3. b. Ekstraordinære Understøttelser		816. 67
2.	Til II. C. 5. Driften af Sandpumpeskibet „Thyborøn", b. andre Udgifter		22,800.
3.	Til II. C. 8. Driften af Uddybningsdamperen „Sandormen", b. andre Udgifter		1,337.
4.	Til II. C. 13. Til Stationering af Uddybningsmateriel i Ringkøbing Fjord ved Udløbet ved Nymindegab		45,500.
5.	Til II. D. 3. b. Esbjerg Havn. Andre Udgifter	8,999. 02	
6.	Til II. D. 10. a. Skagen Fiskerihavn. Lønninger	346.	
7.	Til II. D. 11 b. Statens Opmudringsmateriel. Vedligeholdelse	578.	
		9,923. 02	
	der er opført under § 3, Post 5.		
8.	Til II. E. 3. Hovedistandsættelses- og ekstraordinære Arbejder		65,584. 79
9.	Til II. E. 5. Lønninger		180.
10.	Til II. E. 11. Andre Udgifter		11,673.
11.	Til II. G. 3. Ekstraordinære Arbejder		1,500.
			149,391. 46

Til § 19. Som C. (Ministeriet for Handel og Søfart).

		Kr.	Kr.
I.	Bestyrelsen:		
1.	Ministeriets Embedsmænd m. fl.		
	a. Lønninger	6,975	
	b. Medhjælp	1,000	
	c. Honorar til Ekspeditionssekretæren	150	
			8,125
2.	Ministerielle og Kontorudgifter:		
	a. Kontorhold, herunder Anskaffelse og Vedligeholdelse af Inventar, anslaas til	28,000	
	b. Almindelige Udgifter, herunder 150 Kr. som Honorar til den tjenestegørende Ministersekretær	1,400	
			29,400
3.	Ministeriets Understøttelseskasse: Almindelige Understøttelser		400
4.	Til Bestridelse af Udgifter ved Rejser i Udlandet for Funktionærer ansatte under Ministeriet for Handel og Søfart, anslaas		500
			38,425

Nr. 87.
30te April.

Til § 20. (Justitsministeriet).

		Kr.	Ø.
1.	Til I. A. 1. c. Lønninger til de øvrige Funktionærer	1,300.	
2.	Til I. A. 3. a. Til Bestyrelse af Fængselsvæsenet	200.	
3.	Til I. B. Ministerielle og Kontorudgifter, herunder midlertidig Udgift til Erstatningslokaler i Anledning af Ekspeditionskontorernes Udvidelse	5,000.	
4.	Til I. D. 2. Ekstraordinære Understøttelser. Summen nedsættes med Kr. 1,185. 83		
5.	II. A. 1. Højesteret. Lønninger	22,898.	40
6.	II. A. 2. Samme. Til Medhjælp	1,587.	25
7.	Til II. B. 1. Landsover- samt Hof- og Stadsretten. Lønninger	45,358.	49
8.	Til II. B. 2. Samme. Til Medhjælp	30,202.	
9.	Til II. C. 1. Landsoverretten i Viborg. Lønninger	9,927.	50
10.	Til II. C. 2. Samme. Til Medhjælp	945.	
11.	Til II. D. 1. Københavns Kriminal- og Politiret. Lønninger	23,650.	13
12.	Til II. D. 2. Samme. Til Medhjælp	16,260.	
13.	Til II. D. 3. Samme. Til Retsvidneløn	325.	
14.	Til II. E. 1. Sø- og Handelsretten i København. Lønninger	3,009.	60
15.	Til II. E. 2. Samme. Til Medhjælp	6,888.	
16.	Til II. J. 1. b. Strafanstalternes Bestyrelse. Til Medhjælp	870.	
17.	Til II. J. 1. c. Samme. Andre Udgifter	200.	
18.	Til II. J. 5. b. Strafanstalterne. Arbejdsredskabers Vedligeholdelse	800.	
19.	Til II. J. 5. c. Strafanstalterne. Arbejdsomkostninger	400.	
20.	Til II. Z. 2. a. Overværgeraadet. Honorarer	1,350.	
21.	Til II. Z. 4. Driften af to Statsanstalter	1,200.	
22.	Til II. Z. 5. Tilskud til forskellige Opdragelsesanstalter	2,550.	
23.	Til II. Æ. Andre Udgifter ved Justits- og Politivæsenet	18,000.	
24.	Til IV. A. 1. a. Tilskud til Statskontoret for Sundhedsvæsenet	2,888.	52
25.	Til IV. B. 3. c. Kokoppeindpodningsanstalt. Vaccineemulsion	525.	24
26.	Til IV. B. 4. Forskellige Tilskud	100.	
27.	Til IV. C. 1. Sindssygeanstalterne. Som Anmærkning tilføjes: Det tillades, at Frk. Thora Wegener af København indlægges paa Sindssygeanstalten ved Vordingborg mod at betale den for Patienter fra Landsdele udenfor København normerede Pris fra Indlæggelsesdagen til 31. Marts 1909, at fhv. Lotterikollektør Schmidt paa ny indlægges paa Sindssygeanstalten ved Vordingborg til vederlagsfri Kur og Pleje i 2den Forplejningsklasse fra Indlæggelsesdagen, at Postmester Leerbecks Enke, der for Tiden er Patient paa Sindssygeanstalten ved Middelfart, fra 1. Oktober 1908 maa forplejes paa 2den Forplejningsklasse mod for Fremtiden kun at betale den for 3die Forplejningsklasse normerede Pris.		
28.	Til IV. C. 1. a. Sindssygeanstalterne. Lønninger m. m.	1,791.	66
29.	Til IV. C. 1. g. Samme. Bygningsvæsen	8,465.	92
30.	Til IV. F. Til Uddannelse og Etablering af Sygeplejersker	200.	
31.	Til IV. H. a. 2. Seruminstituttet. Til Medhjælp	4,200.	
	At overføre...	211,092.	71

		Kr.	Ø.
	Overført...	211,092.	71
32.	Til IV. H. a. 3. Seruminstituttet. Driftsudgifter ..... Kr. 12,000 Den anslaaede Indtægt ved Salg af Serum forhøjes med 500	11,500.	
33.	Til IV. J. I. 2. Til Kystsanatorier.....	6,570.	
34.	Til IV. J. I. 3. Til Folkesanatorier. Som Anmærkning tilføjes: Justitsministeriet bemyndiges til at tillade, at en i Slesvig hjemmehørende, paa Sct. Josefs Søstrenes Tuberkulosesanatorium i Esbjerg henliggende Patient nyder samme Statsunderstøttelse som Indlændinge, nemlig 2 Kr. 25 Ø. pr. Dag.		
35.	Til IV. J. I. 4. Til Tuberkulosehospitaler	19,850.	25
	Som Anmærkning tilføjes: I Henhold til §§ 1—5 i Lov Nr. 70 af 14. April 1905 anerkendes Finsens medicinske Lysinstituts Tuberkuloseafdeling midlertidig for Finansaaret 1908—09 og under nærmere af Justitsministeriet fastsatte Vilkaar som berettiget til Statstilskud efter Lovens Regler.		
36.	Til V. B. Færøerne. Erstatning for samtlige Tiender m. m.	15,176.	
37.	Til V. E. Som 4. Tilskud til „Suderø Fiskeriforsikring“ til Forsikring af Motorfartøjer	2,000.	
38.	Til V. H. Til Tilsyn ved Fiskerierne ved Færøerne.....	3,000.	
		269,188.	96
	÷	1,185.	83
		268,003.	13

Til § 21. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

		Kr.	Ø.
1.	Til I. A. 3. Til Medhjælp.....	1,500.	
2.	Til I. B. 1. Ministerielle og Kontorudgifter.....	23,300.	
3.	Til I. B. Som 6. Til Afholdelse af Udgifterne til sagkyndig Vejledning ved Anbringelse af Orgler i Kirker (anslaas)	500.	
4.	Til I. C. 1. Ministeriets Understøttelseskasse. Det faste Beløb.....	300.	
5.	Til I. C. 2. Ministeriets Understøttelseskasse. Midlertidigt Tillæg ...	5,365.	69
6.	Til II. A. 14. Særlige Udgifter ved Præsteembedet for de døvstummes Menighed (anslaas)	600.	
7.	Til II. A. Som 39. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Nøbbet i Horslunde Sogn paa Lolland.....	9,500.	
8.	Til II. A. Som 40. Tilskud til Opførelse af et Kapel i Kleis i Raarup Sogn i Aarhus Stift.....	9,400.	
9.	Til II. A. Som 41. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Ranum i Bjørnsholm Sogn i Viborg Stift.....	3,500.	
10.	Til II. A. Som 42. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Hirtshals i Horne Sogn i Aalborg Stift.....	4,330.	
11.	Til II. A. Som 43. Tilskud til Opførelse af et Kapel paa Agerø under Karby paa Mors	2,000.	
	At overføre...	60,295.	69

Nr. 87. 30te April.

		Kr.	Ø.
	Overført...	60,295.	69
12.	Til II. A. Som 44. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Stenderup i Ansager Sogn i Ribe Stift	18,500.	
13.	Til II. A. Som 45. Tilskud til Opførelse af et Kapel i Ildved i Hvejsel Sogn i Ribe Stift	2,000.	
14.	Til II. A. Som 46. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Finderup i Hanning Sogn i Ribe Stift	18,500.	
15.	Til II. A. Som 47. Tilskud til Opførelse af en Præstebolig i Hanning i Ribe Stift	8,000.	
16.	Til II. A. Som 48. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Vodskov i Hammer Sogn i Aalborg Stift	6,000.	
17.	Til II. A. Som 49. Tilskud til Opførelse af en Præstebolig i Aalestrup i Østerbølle Sogn i Viborg Stift	8,000.	
18.	Til II. A. Som 50. Tilskud til Opførelse af en Kirke i Fjerritslev	3,000.	
19.	Til II. A. Som 51. Til en Hovedistandsættelse af Murværket i Stenderup Kapel i Føvling Sogn	2,450.	
20.	Til II. A. Som 52. Tilskud i Anledning af Opførelse af en Præstebolig i Vrads Sogn i Aarhus Stift	900.	
21.	Til II. A. Som 53. Tilskud til Opførelse af en Kapellanbolig i Aagerup Sogn	8,000.	
22.	Til II. A. Som 54. Tilskud til en Hovedistandsættelse af Gludsted Kirke i Ejstrup Sogn	3,000.	
23.	Til II. A. Som 55. Yderligere Tilskud til Vorupør Kirke	600.	
		Kr.	
24.	Til II. B. II. 1. Lønninger m. m. til Præster	200	
25.	Til II. B. II. 8. Til Udgifter ved Bygningerne	650	
26.	Til II. B. II. 13. Til forskellige andre Udgifter	500	
		1,350	
27.	Til III. A. b. 3. Kontorudgifter	1,120.	75
28.	Til III. A. b. 4. Til Vedligeholdelse og Skatter	2,126.	12
29.	Til III. B. b. 4. Til Vedligeholdelse og Skatter af Arkivejendomme	280.	
30.	Til III. D. II. a. Kommunale Mellem- og Realskoler	2,666.	68
31.	Til III. D. II. d. Pensionskassen for de private Mellem- og Realskoler	2,104.	45
32.	Til III. D. II. e. Pensionskassen for de private fuldstændige højere Almenskoler	10,000.	

Ministeren bemyndiges til at tillade, at anerkendte Kursus optages i Pensionskassen for de private fuldstændige højere Almenskoler.

33. Til IV. A. 1. Tilskud til Folkeskolevæsenet. a. Tilskud til Lærerlønninger.

Som Anmærkning i Teksten tilføjes:

Ministeren bemyndiges til for de ved Herning kommunale Mellem- og Realskole fast ansatte Lærere og Lærerinder, der ere overgaaede til Skolen fra den tidligere private Realskole, at beregne deres Tjenestealder med Hensyn til Lønning og Pension, som om Skolen under vedkommende Læreres og Lærerinders hele Tjenestetid havde været et Led i det almindelige kommunale Skolevæsen.

At overføre... 157,543. 69

		Kr.	Ø.
	Overført...	157,543.	69
34.	Til IV. A. 1. e. Tilskud til Københavns Kommune til Dækning af Kommunens Udgifter til dens Skolevæsen, anslaas	185,106.	
35.	Til IV. B. 1. Seminariefonden og Seminarierne. Udgiftspost 2. Honorarer	670.	83
36.	Til IV. B. 1. Seminariefonden og Seminarierne. Udgiftspost 4. Kontor- og Revisionsudgifter.....	476.	
37.	Til IV. B. 1. Udgiftspost 6. a. Hovedistandsættelsesarbejder.....	2,042.	
38.	Til IV. B. 1. Udgiftspost 6. b. Vedligeholdelse af Bygninger.....	310.	
39.	Til IV. B. 1. Udgiftspost 9. Forskellige og ekstraordinære Udgifter.	1,920.	
40.	Til IV. B. 1. Udgiftspost 10. Udgifter ved de Seminariefonden tilhørende 6 Kirker i Aalborg Stift.....	225.	
41.	Til IV. B. 1. Udgiftspost 11. a. Tilskud til Privatseminarierne i Henhold til Lov af 30. Marts 1894 § 10.....	15,000.	
42.	Til IV. B. 1. Udgiftspost 11. c. Tilskud til Privatseminarierne til Undervisning i fremmede Sprog (anslaas).....	1,200.	
43.	Til IV. B. 1. Udgiftspost 13. Til Afholdelse af den afsluttende Prøve for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen (anslaas).....	500.	
44.	Til IV. B. 2. Forskoleseminariet ved Vejle for Kvinder. Udgiftspost 2. Honorarer. Ekstraordinært	525.	
45.	Til IV. C. 1. Det kgl. Døvstummeinstitut i København. Udgiftspost 3. Pensioner	175.	
46.	Til IV. C. 1. Det kgl. Døvstummeinstitut i København. Udgiftspost 7. Kasse- og Regnskabsvæsenet	200.	
47.	Til IV. C. 2. Det kgl. Døvstummeinstitut i Fredericia. Udgiftspost 2. Honorarer.....	875.	
48.	Til IV. C. 2. Det kgl. Døvstummeinstitut i Fredericia. Udgiftspost 5. b. Bygningsvedligeholdelse	2,603.	
49.	Til IV. C. 3. Den kgl. Døvstummeskole i Fredericia. Udgiftspost 4. c. Inventariesager og deres Istandsættelse.....	767.	17
50.	Til IV. C. 4. Den kgl. Døvstummeskole i Nyborg. Til Udgiftspost 2. Honorarer.....	1,762.	40
51.	Til IV. D. Det kgl. Blindeinstitut. Udgiftspost 3. Pensioner.....	500.	
52.	Til IV. D. Det kgl. Blindeinstitut. Udgiftspost 5. c. Bygningsvedligeholdelse	14,296.	40
53.	Til IV. D. Det kgl. Blindeinstitut. Udgiftspost 8. Ekstraudgifter ved Instituttet	2,344.	
54.	Til IV. K. a. Til Statens Lærerhøjskole.....	850.	
55.	Til IV. M. a. Tilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler i Henhold til Lov af 17. Januar 1908. Som Anmærkning tilføjes: Der tillægges Vejlby Højskole Godkendelse som berettiget til Understøttelse i Henhold til Lov Nr. 88 af 23. Maj 1902, jfr. Lov af 17. Januar 1908.		
56.	Til IV. M. h. Til Tilsyn med Folkehøjskoler og Landbrugsskoler....	1,000.	
57.	Til IV. M. Som j. Til Understøttelse af trængende Elever ved anerkendte Husholdningsskoler	2,000.	
	At overføre...	392,891.	49

Nr. 87. 30te April.

		Kr.	Ø.
	Overført...	392,891.	49
58.	Til IV. N. som b. Tilskud til Forhaabningsholms Højskole efter de for Tilskud til godkendte Højskoler i Henhold til Lov Nr. 88 af 23. Maj 1902 § 2 gældende Regler	3,875.	
59.	Til IV. Q. Tilskud til Færøernes Skolevæsen. Udgiftspost 2. Tilskud til Mellemskolen i Thorshavn	2,333.	33
60.	Til V. A. Udgiftspost 1. b. Det kgl. Akademi for de skønne Kunster. Medhjælpssummen	650.	
61.	Til V. A. Udgiftspost 9. Ubestemte og adskillige Udgifter	500.	
62.	Til V. A. Som 12. Til en dansk Arkæologs Ophold ved det franske arkæologiske Institut i Athen	600.	
63.	Til V. B. b. 1. b. De øvrige Samlinger. Medhjælpssummen	450.	
64.	Til V. B. b. 4. Til Brændsel, Rengøring, Skatter og løbende Udgifter.	5,535.	25
65.	Til VI. B. 1. Udgifter til videnskabelige Institutters og Kunstanstalters Bygninger, for saa vidt de afholdes af Statskassen. Til Hovedistandsættelser	9,781.	
66.	Til VII. Tilskud til Frederiks Hospital	70,605.	50
67.	Til VIII. Tilskud til Fødsels- og Plejestiftelsen	337.	50
68.	Til IX. Tilskud til Universitetet	30,216.	81
69.	Til X. Tilskud til den polytekniske Læreanstalt	11,170.	
70.	Til XII. Den farmaceutiske Læreanstalt. Udgiftspost 1. Lønninger	126.	
71.	Til XIV. Tilskud til Statens højere Almenskoler	16,024.	17
		545,096.	05

Institutter med særlige Fonds.

I. Universitetet.

		Kr.	Ø.
72.	Til Indtægtskonto 1. Jordebogs- og Tiendeindtægternes Overskud. Udgiftspost d. Udgifter ved Universitetets 13 Landsbykirker udenfor de egentlige Bygningsudgifter	950.	
73.	Til Udgiftspost 1. d. Den samlede Lønningssum. Som Anmærkning tilføjes: Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til delvis at anvende det for Forretningerne ved Tidssignalet paa Nikolaj Taarn bestemte Beløb 150 Kr. til Driften af et nyt Tidssignal i Frihavnen.		
74.	Til Udgiftspost 3. a. Biblioteket	525.	
75.	Til Udgiftspost 3. f. Det astronomiske Observatorium	2,403.	
	Som Anmærkning tilføjes: Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til delvis at anvende de for Tidssignalet bestemte Beløb, i alt 400 Kr., til Driften af et nyt Tidssignal i Frihavnen.		
76.	Til Udgiftspost 5. a. Udgifter ved Konsistorium	2,500.	
77.	Til Udgiftspost 6. c. Understøttelser til Universitetets Bestillingsmænd og deres efterladte	375.	
78.	Til Udgiftspost 8. Kvæsturudgifter	1,092.	
	At overføre...	7,845.	

		Kr.	Ø.
	Overført...	7,845.	
79.	Til Udgiftspost 9. a. 2. Hovedistandsættelser	18,152.	99
80.	Til Udgiftspost 10. Ekstraordinære Udgifter	105.	60
81.	Som Udgiftspost 12. Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov Nr. 78 af 15. April 1908	4,113.	22
		30,216.	81

hvilket Beløb er opført foran under Nr. 68.

II. Kommunitetet.

		Kr.	Ø.
82.	Til Udgiftspost 4. b. Lønninger og Emolumenter efter Lov af 23. Maj 1902 §§ 4 og 6	920.	
83.	Til Udgiftspost 5. Pensioner og Understøttelser	650.	
84.	Til Udgiftspost 6. Regensens Belysning og Rengøring	440.	
85.	Til Udgiftspost 7. a. 2. Hovedistandsættelser	11,950.	
86.	Til Udgiftspost 7. b. 2. Inventarium m. v.	869.	31
87.	Som Udgiftspost 18. Midlertidigt Løntillæg i Henhold til Lov Nr. 78 af 15. April 1908	447.	
88.	Til Udgifter ved Regensens Ombygning og Udvidelse i Henhold til Lov af 6. April 1906, Restbeløbet 4,674 Kr. 81 Ø., som afholdes af Kapitalformuen.		
		15,276.	31

III. Den polytekniske Læreanstalt.

		Kr.	Ø.
89.	Til Udgiftspost 3. a. Vedligeholdelsesudgifter	7,906.	
90.	Til Udgiftspost 3. b. Hovedistandsættelser	1,100.	
91.	Til Udgiftspost 11. Ekstraordinære Udgifter	1,300.	
92.	Som Udgiftspost 13. Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov Nr. 78 af 15. April 1908	864.	
		11,170.	

hvilket Beløb er opført foran under Nr. 69.

IV. Sorø Akademi.

		Kr.	Ø.
93.	Til Indtægtspost 1. Jordebogs- og Tiendeindtægternes Overskud. Udgiftskonto a. Lønninger	38.	
94.	Til Indtægtspost 1. Jordebogsindtægter. Som Udgiftskonto 1. Til Afvanding af Bjernede Mose	7,518.	57
95.	Til Udgiftspost 1. a. 1. Til Lærerlønninger	800.	
96.	Til Udgiftspost 1. a. 4. Den samlede Lønningssum	200.	
97.	Til Udgiftspost 3. Pensioner og aarlige Understøttelser	100.	
98.	Til Udgiftspost 10. b. Til Hovedistandsættelser	624.	65
99.	Til Udgiftspost 14. Ekstraordinære Udgifter	1,001.	05
100.	Som Udgiftspost 21. Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov Nr. 78 af 15. April 1908	340.	
101.	Som Udgiftspost 22. Til Udgivelse af et Hæfte Meddelelser om Sorø Akademi for Tiden 1899—1908 (anslaas)	2,469.	86
		13,092.	13

Nr. 87. 30te April.

Sorø Akademis Skovvæsen.

		Kr.	Ø.
102. Til Udgiftspost 2.	Understøttelser	1,400.	
103. Til Udgiftspost 3.	Bygningsudgifter	200.	
104. Til Udgiftspost 4.	Opskovning og Tildannelse	3,800.	
105. Til Udgiftspost 6.	Kultur- og Skovforbedringsarbejder	2,000.	
		7,400.	

V. Statens højere Almenskoler.

		Kr.	Ø.
106. Til Udgiftspost 2. a.	Lønninger	1,066.	65

Som Anmærkning indsættes:

Lønningerne for Adjunkterne Stockmarr og Bang ved Metropolitanskolen, Andersen ved Statsskolen i Frederiksborg og Hagerup ved Statsskolen i Randers beregnes fra 1. April 1908 efter en Anciennetet for dem henholdsvis fra 1. Januar 1895, 1. Juni 1896, 19. August 1895 og 1. April 1884.

107. Til Udgiftspost 2. b.	Efter Lov af 12. April 1892 § 3 til Inspektion og Tilsyn med Samlingerne	87.	50
108. Til Udgiftspost 2. c.	Lønning til Pedellerne	200.	
109. Til Udgiftspost 4. b.	Understøttelser for ikke pensionsberettigede	30.	
110. Til Udgiftspost 5.	Tilskud til Biblioteker	2,656.	40
111. Til Udgiftspost 6. a. 2.	Til Hovedistandsættelser	9,048.	92
112. Til Udgiftspost 6. b.	Lejeudgifter til Skolelokaler	200.	
113. Til Udgiftspost 6. c.	Inventariets Vedligeholdelse	1,450.	
114. Som Udgiftspost 18.	Til Udvidelse af Horsens Statsskoles Lokaler	754.	70
115. Som Udgiftspost 19.	Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov Nr. 78 af 15. April 1908	530.	

116. Som Anmærkninger tilføjes:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til paa Statens højere Almenskolers Vegne at samtykke i, at Landmandsbanken opgiver sin Prioritet i „Det danske Selskabs Skole“ for det 3die Prioritetslaan, for hvis Forrentning og Afdragning Staten har overtaget Garantien, og paa hvilket endnu resterer 29,700 Kr.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til paa Statens højere Almenskolers Vegne at overtage Garantien for Forrentning og Afdragning af et Laan paa 60,000 Kr., som optages af „De forenede Pigeskoler“ mod Selvskyldnerkaution fra „De forenede Skoler“ paa Vilkaar af, at det nævnte Laan aarlig forrentes og afdrages med 5 pCt. af den oprindelige Kapital, hvoraf 4 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb ere Rente, Resten Afdrag, saaledes at hvis Renten paa noget Tidspunkt maatte overstige 4 pCt. af det skyldige Beløb, den aarlige Ydelse da forøges i samme Forhold.

16,024. 17

hvilket Beløb er opført foran under Nr. 71.

Nr. 87.
30te April.

Til § 22. (Krigsministeriet).

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
1.	Til A. Udgifter til Krigsministeriet		25,900.
2.	Til B. a. Lønninger til Officerer		3,000.
3.	Til B. b. Lønninger til Embedsmænd af Auditørkorpset		1,350.
4.	Til B. c. Lønninger til Embedsmænd af Forplejningskorpset. Summen nedsættes med	733.	
5.	Til B. d. Lønninger til Embedsmænd af Lægekorpset		8,733.
6.	Til B. e. Lønninger til Embedsmænd af Dyrlægekorpset		1,517.
7.	Til B. h. Lønninger til Underofficerer		787,000.
8.	Til B. i. Lønninger til Haandværkere		57,600.
9.	Til B. k. Lønninger til Spillemænd		145,300.
10.	Til B. l. Lønninger til Underkorporaler. Summen nedsættes med	2,700.	
11.	Til B. m. Lønninger til menige		61,975.
12.	Til B. n. Lønningstillæg. Summen nedsættes med	370,272.	
13.	Til B. o. Honorarer og Bestillingstillæg		6,000.
14.	Til B. q. Godtgørelser m. m. Summen nedsættes med	65,328.	
15.	Til B. r. Personlige Tillæg		2,467.
16.	Til B. Som t. Lønninger til de i Lov af 27. Maj 1908 om Forandring i forskellige Lønningsbestemmelser m. v. ved Hæren omhandlede fast ansatte Funktionærer		76,120.
17.	Til D. a. Sygepleje. Summen nedsættes med	57,683.	
18.	Til E. b. Munderingssager		13,857.
19.	Til G. a. Officerskolen		120.
20.	Til G. e. Elevskolen		6,323.
21.	Til G. f. Afdelingernes Undervisningsanstalter		500.
22.	Til K. f. Officerers Uddannelse ved fremmede Hære		1,500.
23.	Til K. g. Repræsentationsudgifter		1,390. 35
24.	Til K. k. Forskellige Udgifter ved Københavns Sø- og Landbefæstning. Summen nedsætes med	15,758. 85	
25.	Til L. d. Tøjhus- og Laboratorieudgifter. Summen nedsættes med	8,380.	
26.	Til M. a. Udgifter til Fæstnings- og Bygningsvæsen: Vedligeholdelse. Summen nedsættes med	9,446.	
27.	Til N. Udgifter til Bornholms Væbning		1,512.
28.	Til O. Uforudsete og ubestemte Udgifter		1,060. 81
29.	Til P. a. Udgifter til Generalstabens topografiske Afdeling: Lønninger m. m.		4,895.
30.	Til Q. Udgifter i særlige Anledninger		3,474. 78
31.	Til R. Udgifter til Københavns Væbning		877.
32.	Som S. Udgifter til Overkrigsretten og andre Krigsretter m. v.		10,650.
		530,300. 85	1,223,121. 94
		÷	530,300. 85
			692,821. 09
	I dette Beløb fragaar imidlertid		98,300.
	At overføre		594,521. 09

Nr. 87. 30te April.

		Kr. Ø.
Overført...		594,521. 09
hvilket Beløb fremkommer ved, at der paa Konto B. under „Fragaar forventet Indtægt“ bliver at tillægge:	Kr.	
„ved afgivne Kvarterer i Hærens Bygninger“	28,300	
„Kvartergodtgørelse fra Kommunerne ifølge Lov af 27. Maj 1908, § 14“	109,000	
	137,300	
samt at fradrage: „ved afgivne Kvarterer af Kommunerne“..	39,000	
		594,521. 09

Til § 23. (Marineministeriet).

Til 1. Søværnet.

			Kr.	Ø.
1.	Til B. a.	Lønninger til Officerer.....	2,700.	
2.	Til B. b.	Lønninger til Personalet ved Auditørkorpset.	750.	
3.	Til B. c.	Lønninger til Personalet ved Søværnets Intendantur.....	1,580.	
4.	Til B. f.	Lønninger til Artillerikorpset.....	48,032.	
5.	Til B. g.	Lønninger til Matroskorpset.....	23,192.	
6.	Til B. h.	Lønninger til Søminekorpset.....	2,181.	20
7.	Til B. i.	Lønninger til Maskinkorpset.....	38,094.	
8.	Til B. l.	Tjenestetids- og Alderstillæg (anslaaet): Kr. Ø. Summen nedsættes med..... ..... 14,178. 34		
9.	Til C. a.	Lønninger til Tøjhusafdelingen, Embedsmænd og Underofficerer.....	3,440.	
10.	Til C. b.	Lønninger til Ekvipageafdelingen: Kr. 2. Underofficerer og Værftsarbejdsmænd... 1,840 3. Politipersonalet..... 6,911	8,751.	
11.	Til C. c.	Lønninger til Søminekorpsets Depot: 2. Ingeniørassistenter, Underofficer og Arbejdere	3,540.	
12.	Til C. d.	Lønninger til Haandværkerkorpset: 2 Ingeniørassistenter, Underofficerer og Haandværkere.....	22,240.	
13.	Til C. e.	Lønninger og Tillæg til Kontorpersonalet: Summen nedsættes med..... Kr. 3,160		
14.	Til C. f.	Tjenestetids-, Hæderstegns- og Alderstillæg (anslaaet)	36,870.	97
15.	Til C. i.	Lønninger til 130 værnepligtige af Lægdsrullen til Tjeneste paa Orlogsværftet: Kr. Summen nedsættes med 22,620		
16.	Til C. k.	Lønninger m. v. til 30 Mand af Sørullen til Tjeneste paa Orlogsværftet (anslaaet): Summen nedsættes med..... Kr. 8,130		
		At overføre...	191,371.	17

			Kr. Ø.
	Overført...		191,371. 17
17.	Til C. l. Lønningstillæg til Hornblæsere: Summen nedsættes med	Kr. 1,400	
18.	Til D. a. Artilleri-, Sømine- og Maskinkorpset: Summen nedsættes med	Kr. Ø. 1,785. 75	
19.	Til D. b. 130 værnepligtige af Lægdsrullen til Tjeneste paa Orlogsværftet: Summen nedsættes med.....	Kr. Ø. 3,558. 75	
20.	Til E. a. Artilleri-, Sømine- og Maskinkorpset: Summen nedsættes med	Kr. Ø. 12,665. 10	
21.	Til E. b. Ekvipageafdelingen, Overbetjente og Politibetjente: Summen nedsættes med..	Kr. 2,790	
22.	Til E. c. 130 værnepligtige af Lægdsrullen til Tjeneste paa Orlogsværftet: Summen nedsættes med.....	Kr. Ø. 9,964. 50	
23.	Til E. d. 30 Mand af Sørullen til Tjeneste paa Orlogsværftet (anslaaet): Summen nedsættes med	Kr. Ø. 951. 30	
24.	Til F. Orlogsværftets Drift..... idet Kontoen affattes saaledes:		55,755. 22
	I. Til Bygning af nye Skibe med fast Inventarium.....1,250,400 nemlig: Fortsættelse af Bygningen af Panserskibet „Peder Skram“ (N. B. Nr. 99).	Kr.	Kr. Ø.
	II. Vedligeholdelse af Flaadens Skibe med fast Inventarium og Fartøjer	783,330	
	III. Forfærdigelse og Vedligeholdelse af Flaadens øvrige Inventarium samt Magasingenstande.	157,990	
	IV. Vedligeholdelse af Værftet med Bygninger og Inventarium..	151,620	
	V. Værksteds- og Driftsomkostninger	231,050	
	VI. A. Søartilleriet ..... Kr. 85,550		
	B. Sømine- og Torpedovæsenet..... 179,080		
		264,630	
	VII. Forskellige Udgifter ..... Mulige Besparelser paa en Underkonto af Konti II.—VII. kunne anvendes paa en anden Underkonto, naar den samlede Hovedsum af de nævnte Konti ikke overskrides.	97,180	
	VIII. Uforudsete Udgifter.....	63,231.97	
		2,999,431.97	
	At overføre...	2,999,431.97	247,126. 39

Nr. 87. 30te April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	2,999,431. 97	247,126. 39	
	Heri er indbefattet, hvad der udbetales til det faste Mandskab for Ekstra- og Akkordarbejde samt Lønning til det overtallige Mandskab.			
	Fragaar, hvad der foran er opført i Lønning til det faste Mandskab paa Konto C. b. 2, c. 2 og d. 2, tilsammen ..... Kr. 588,252 og den beregnede Værdi af Arbejde, ydet af Matros- og Maskinkorpset, hvis Lønning er opført foran paa Konto B. g. og Konto B. i., henholdsvis 6,000 Kr. og 60,200 Kr., tilsammen 66,200	654,452.		
		2,344,979. 97		
25.	Til G. b. Nyboders Bygningers Vedligeholdelse, Istandsættelse, Brolægning, Renovation, Belysning o. s. v.		3,300.	
26.	Til G. d. Kvartergodtgørelse (anslaaet). Summen nedsættes med ..... Kr. 31,008			
27.	Til H. b. Sygepleje (anslaaet). Summen nedsættes med ..... Kr. 2,000			
28.	Til I. a. Kadetskolen		3,350.	
29.	Til I. b. Maskinskolen.....		306.	
30.	Til K. a. Øvelsesudrustninger ..... Den sidste af de til Kontoen knyttede Anmærkninger udgaar.		80,000.	
31.	Til K. b. Søtransporter (anslaaet).....		300.	
32.	Til K. c. Opmaalinger (militære).....		1,000.	
33.	Til L. k. Andre Udgifter: Summen nedsættes med ..... Kr. 200			
34.	Til L. l. Uforudsete Udgifter		1,500.	
35.	Til N. b. Understøttelser, ekstraordinært.....		3,219. 92	
36.	Som Q. Udgifter til Overkrigsretten		6,000.	
			346,102. 31	
	Til Indtægtspost:			
37.	Afdrag og Leje for Boliger i Nyboder (anslaaet) Kr. 2,992			
38.	Paa Grund af Ledighed i de ved Loven af 28. Maj 1880 fastsatte Rammer (anslaaet).. 10,000			
			12,992.	
			333,110. 31	
			÷ 114,411. 74	
				218,698. 57
			At overføre...	218,698. 57

	Overført...	218,698. 57	

Til II. Andre under Marineministeriet henlagte Institutioner.

		Kr. Ø.	
39.	Til A. b. Lodsvæsenet, Understøttelser til afgaaede Lodser m. fl.	100.	
40.	Til A. c. Lodsvæsenet. Andre Udgifter, ordinære	2,000.	
41.	Til A. d. Lodsvæsenet. Andre Udgifter, ekstraordinære	1,181. 52	
42.	Til B. b. Fyrvæsenet. Understøttelse til afgaaede Fyrbetjente m. fl.	160.	
43.	Til B. e. Fyrvæsenet. Bygningsudgifter m. m., ekstraordinære	43,937. 41	
44.	Til C. c. Vagervæsenet. Andre Udgifter, ordinære	650.	
45.	Til C. d. Vagervæsenet. Andre Udgifter, ekstraordinære	609. 80	
46.	Til D. b. Redningsvæsenet. Understøttelser	168. 84	
47.	Til D. c. Redningsvæsenet. Andre Udgifter, ordinære. Som Anmærkninger tilføjes: Marineministeriet bemyndiges til af de paa denne Konto fremkommende Besparelser at anvende et Beløb af indtil 1,950 Kr. til Anlæg dels af en Kørevej, dels — Syd for denne — af en Sti paa Strækningen mellem Allinge og Sandkaas. Marineministeriet bemyndiges til af den øvrige Del af Besparelserne paa Kontoen at anvende saa meget som fornødent til Dækning af de yderligere Udgifter til det paa den ekstraordinære Konto opførte: Telefonkabel fra Nordre Rønner Fyr til Holtemmen ved Bistationen Hornex paa Læsø med tilhørende Landledning (anslaaet).		
48.	Til D. d. Redningsvæsenet. Andre Udgifter, ekstraordinære	2,846. 89	
49.	Til E. Søkortarkivet (ikke militære Del). Ekstraordinært: IV. Til sanitære Foranstaltninger i Kælderlejlighederne i Søkortarkivbygningen	12,000.	
50.	Til F. a. Det meteorologiske Institut, Lønninger m. m.	340.	
51.	Til K. c. Almindelige Opmaalinger	1,100.	
52.	Til K. Som e. Ekstraordinært. Livsvarig Hædersgave til Fru Mylius-Erichsen à 1,500 Kr. aarlig, for $^1/_2$ Aar.	750.	
53.	L. a. Christiansø og dens Vedligeholdelse som Nødhavn, Lønninger m. m.	680.	
54.	Som M. Til Udgifter i Anledning af „Danmark-Ekspeditionen til Nordøstgrønland“ (derunder som 1ste Bidrag til Bearbejdelse og Udgivelse af Ekspeditionens Resultater 15,000 Kr.)	52,074.	
55.	Som N. Tilskud til en Ekspedition til Grønlands Nordøst-Kyst til Afhentning af Mylius-Erichsens og Høgh-Hagens Observationsjournaler	22,500.	
			141,098. 46
			359,797. 03

Nr. 87. 30te April.

Til § 24. (Finansministeriet).

		Kr.	Ø.
1.	Til I. 1. c. Til Medhjælp	3,697.	98
2.	Til I. 2. Ministerielle og Kontorudgifter	10,900.	
3.	Til I. 3. Ministeriets Understøttelseskasse	2,500.	

Som Anmærkninger tilføjes:

Den forhenværende bereden Sergent ved Grænsegendarmeriet V. T. Klockmann tillagte Understøttelse af 510 Kr. aarlig forhøjes med 114 Kr. til 624 Kr. aarlig fra den 1. April 1908 at regne.

Endvidere herunder til Enken efter Toldassistent C. M. Kragh, Emilie Frandsine Marie Kragh, født Svane, til Enken efter Toldassistent N. F. M. Madsen, Johanne Louise Madsen, født Hjorth, til Enken efter Toldassistent C. S. M. Anchersen, Dagmar Sigrid Anchersen, født Johannsen, en aarlig Understøttelse fra den 1. April 1908 at regne paa henholdsvis 53 Kr., 42 Kr. og 20 Kr.

Den forhenværende Sergent af Grænsegendarmeriet H. Schwarck tillagte Understøttelse af 756 Kr. forhøjes med 270 Kr. aarlig fra den 1. Januar 1909 at regne.

4.	Til II. 1. a. Lønninger til Embeds- og Bestillingsmændene	333.	34
5.	Til II. 1. c. Til Medhjælp	1,500.	
6.	Til III. Skattedepartementet. Som 5. Til Skemaer i Henhold til Lov Nr. 136 af 27. Maj 1908 om Arveafgift anslaas	3,000.	
7.	Til V. 2. Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalideforsørgelsen. Til Medhjælp	200.	
8.	Til VI. A. 2. Kontorhold og almindelige Udgifter	111.	25
9.	Til VI. B. II. 1. c. Til Medhjælp	600.	
10.	Til VI. B. II. 2. b. Leje af Lokaler	4,266.	66
11.	Til VI. B. II. 2. c. Andre Udgifter	7,500.	
12.	Til VI. B. III. 1. a. Til Embeds- og Bestillingsmænd	2,400.	
13.	Til VI. B. III. 1. c. Til Medhjælp m. v.	500.	
14.	Til VI. B. III. 2. a. Kontorhold	2,000.	
15.	Til VI. B. III. 2. b. Andre Udgifter	6,100.	
16.	Til VI. B. IV. 2. Til Medhjælp og Kontorhold	1,800.	
17.	Til VII. 2. Kontorhold og almindelige Udgifter	1,400.	
18.	Til VIII. B. 3. a. 1. aa. Overskatteraadene. Honorarer	500.	
19.	Til VIII. C. 1. Vedkommende det almindelige Toldvæsen	365,838.	30

idet de enkelte Underkonti affattes saaledes:

		Kr.	Ø.
a.	Lønninger	1,844,520.	
b.	Alderstillæg	804,930.	
c.	Personlige Tillæg	3,407.	67
d.	Uniformering	35,000.	
e.	Kontorhold	44,207.	90
f.	Rejseomkostninger og Dagpenge à 10 Kr. til Overtoldinspektørerne	5,000.	
g.	Medhjælp	64,000.	
	At overføre...	2,801,065.	57

415,147. 53

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	2,801,065. 57	415,147. 53
h.	Ekstraordinær Forstærkning ved Opsynet m. v.	60,000.	
i.	Bygningsudgifter	106,000.	
k.	Øvrige Bestyrelsesudgifter	528,000.	
l.	Godtgørelse i Anledning af Frdg. af 28. Maj 1825 § 8 og kgl. Resolution af 7. Juni 1856	2,670.	
		3,497,735. 57	

20. Til VIII. D. 5. Omkostninger ved Stemplingen, derunder indbefattet Papiret m. v.

Som Anmærkning tilføjes:

For den af denne Konto lønnede Stempler i Statens Stempeltrykkeri godskrives der af Statskassen et til 5 pCt. af Lønningen svarende Beløb til Forsørgelse for ham selv; saafremt han er gift, afkortes der 5 pCt. i Lønningen til Enkeforsørgelse, alt efter Reglerne i Lov Nr. 42 af 22. Marts 1907 § 8.

		Fr.	Fr. Bit.
21.	Til XI. A. 1. Indtægt i Henhold til Lov Nr. 109 af 6. April 1906 om et dansk Koloniallotteri. Summen nedsættes med	253,320.	
22.	Til XI. B. 2. a. Folkekirken. Lønninger m. m.		2,100.
23.	Til XI. B. 3. Gendarmerikorpset		5,453. 50
24.	Til XI. B. 5. Bygningsvæsen		17,000.
25.	Til XI. B. 7. Pensioner og Understøttelser		234. 50
26.	Til XI. B. Som Anmærkning tilføjes: Finansministeriet bemyndiges til paa Statskassens Vegne at garantere for rigtig Betaling af Renter af og Afdrag paa et Laan, stort 500,000 Fr., som St. Thomas Havneraad paa Havnens Vegne agter at optage til Uddybningsarbejder i Havnen.		24,788.
			415,147. 53

Til § 25. (Udgifter, Island vedkommende).

		Kr.
1.	Til 4. Til en planmæssig topografisk-geografisk Opmaaling af Island, 4de Del af en 15-aarig Bevilling	10,000
2.	Til 5. a. Til Tilsyn med Fiskerierne under Island ved Inspektionsskibet „Islands Falk". Hovedkontoen	6,000
3.	Til 5. b. Til Fortsættelse af den paabegyndte Opmaaling og Undersøgelse i Fiskeriøjemed af islandske Farvande	1,600
		17,600

Nr. 87.
30te April.

Til § 26. (Andre og overordentlige Statsudgifter).

A. Til I. *Landbrugsministeriet* vedkommende:

		Kr.	Kr. Ø.
1.	Til 16. Til Anskaffelse af 9 Motorbaade og 4 Motorjoller til Fiskerikontrollen	3,000.	
2.	Til 18. Tilskud til Forrentning af Laan til Anlæg af Mergelbaner m. m.	900.	
3.	Som 19. Til Udgifter ved Tilvejebringelse af Planer og Overslag over Boliger til Landarbejdere	1,000.	
4.	Som 20. Tilskud til Vester Vandet og Omegns Mergelforening til Anlæg af et Sidespor for Mergelaflæsning paa Langaa—Struer Baner.....	3,000.	
5.	Som 21. Til Udgifter i Henhold til Lov af 18. Maj 1906 om Oprettelse af et Serum-Laboratorium under den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.....	54,000.	
6.	Som 22. Til Etablering af en færøisk Afdeling paa Fiskeriudstillingen i Trondhjem 1908 samt til personlig Repræsentation for Færøerne ved nævnte Udstilling.....	1,500.	
7.	Som 23. Til Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemed i Henhold til Lov Nr. 121 af 19. April 1907	33,009. 35	
8.	Som 24. Til Erhvervelse af Hammershus Slotslyng til Indlemmelse i Bornholms Skovdistrikt	44,145. 42	
9.	Som 25. Til Udgivelse af de bedste Tegninger m. m., der ere fremkomne ved den ved Landbrugsministeriets Foranstaltning afholdte Konkurrence for Tilvejebringelsen af Planer og Overslag over Boliger til Landarbejdere	13,450.	
10.	Som 26. Tilskud til Andelsselskabet „Vestjyllands Mergelforsyning“ til Bestridelse af Toldudgifter	1,000.	
11.	Som 27. Tilskud til Andelsselskabet „Vestjyllands Mergelforsyning“ til Dækning af Udgifterne ved Anlæg af en Rampe paa Ringkøbing Statsbanestation.....	4,400.	
			159,404. 77

B. Til II. A. *Indenrigsministeriet* vedkommende:

		Kr. Ø.	
1.	Til 15. Til Foretagelse af rationelle Fiskeriundersøgelser ved Grønlands Vestkyst	12,000.	
2.	Til 16. Til Bestridelse af Udgifterne ved en statistisk Undersøgelse af Sundhedstilstanden hos Arbejderne i forskellige under Arbejds- og Fabriktilsynet hørende Erhverv. Rest af det paa Finansloven for 1907—08 bevilgede Beløb	4,858.	
3.	Til 25. Til Erhvervelse af Ejendommen „Ørkildshus“ i Svendborg til Embedsbolig for Amtmanden over Svendborg Amt	4,034. 29	
	At overføre...	20,892. 29	159,404. 77

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	20,892. 29	159,404. 77
4.	Som 28. Til Bestridelse af Udgifterne ved det af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg til at udarbejde Forslag angaaende en offentlig Translatøreksamen.	950.	
5.	Som 29. Til Bestridelse af Udgifterne ved Danmarks Repræsentation paa forskellige Kongresser i Udlandet m. m.	2,735. 75	
			24,578. 04

C. Til II. B. *Ministeriet for offentlige Arbejder* vedkommende:

		Kr. Ø.	
1.	Som 19. Til Anlæg af 2 større Brohoveder i Fursund. under Forudsætning af, at der i det nævnte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	22,750.	
2.	Som 20. Tilskud til Anlæg af en Ophalingsbeding ved Lynæs Havn ..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb. Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til af den foreliggende Bevilling at anvende et Beløb af 565 Kr. 36 Ø. som Bidrag til Ombygningen af en til Ophalingsbedingen stødende Bolværksstrækning.	5,850.	
3.	Som 21. Tilskud til Onsevig Fiskeriforening til Erhvervelse og Istandsættelse af Onsevig Skibsbro.. under Forudsætning af, at der i nævnte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	1,300.	
4.	Som 22. Tilskud til Forbedring af Sandvig Havn .... under Forudsætning af, at der i det nævnte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	9,795.	
5.	Som 23. Tilskud til Opførelse af en ny nordre Mole ved Tunø..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	1,400.	
6.	Som 24. Tilskud til Udvidelse af Vesterø Havn paa Læsø..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	6,867. 50	
7.	Som 25. Tilskud til Anlæg af en Havn ved Asaa Skibsbro m. m..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte	16,160. 32	
	At overføre...	64,122. 82	183,982. 81

Nr. 87. 30te April.		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	64,122. 82	183,982. 81
	Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.		
8.	Som 26. Tilskud til Anlæg af en Havn ved Kallehave Færgegaard..... .... 5,000. under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.		
9.	Som 27. Bidrag til Anlæg af en Fiskerihavn ved Errindlev Fælled indtil ..... 265. under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.		
10.	Som 28. Tilskud til Anlæg af en Havn paa Sjællands Odde, $^4/_7$ af den beregnede Udgift, indtil..... 30,800. under Forudsætning af, at Resten af det til Anlægget medgaaende Beløb tilvejebringes paa anden Maade.		
11.	Som 29. Tilskud til Opførelse af en Anlægsbro ved Haunsø..... 1,316. under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.		
12.	Som 30. Bidrag til Bestridelse af Udgifterne ved Bortsprængning af en i Indsejlingsløbet til Listed Baadehavn liggende Klippegrund ..... 1,375. under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.		
13.	Som 31. Bidrag til Forbedring af Besejlingsforholdene ved Grenaa Havn, $^2/_3$ af det beregnede Beløb ... 3,506. 07 under Forudsætning af, at Resten af Beløbet tilvejebringes paa anden Maade.		
14.	Som 32. Bidrag til Bestridelse af Udgifterne ved Udvidelse og Uddybning af Tejlkaas Baadehavn.... 1,790. under Forudsætning af, at der i det omhandlede Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.		
15.	Som 33. Tilskud til Afhjælpning af Stormskade paa forskellige Baadehavne m. m..... 3,589. 58		
16.	Som 34. Til Opførelse af et Reservedige til Sikring mod Gennembrud af den mellem Bjergehusene og Thorsminde liggende Landstrimmel, der adskiller Nissum Fjord fra Vesterhavet ..... 16,000.		
17.	Som 35. Tilskud til Ombygning af Gilleleje Havns østre Mole..... 2,120. 70 under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.		
	At overføre...	129,885. 17	183,982. 81

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	129,885. 17	183,982. 81
18.	Som 36. Bidrag til Udvidelse af Lemvig Havn ..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	41,500.	
19.	Som 37. Tilskud til Anlæg af en Bro over Ribe Aa ved Stavnager	1,250.	
20.	Som 38. Bidrag til Færøernes Amtskommune til Vedligeholdelse og Drift af en Telefonforbindelse mellem Strømø, Sandø og Suderø.....	1,700.	
21.	Som 39. Til Anlæg af en Bro over Mariager Fjord ved Hadsund	32,691. 21	
22.	Som 40. Tilskud til Forbedring af Sandvig Havn .... under Forudsætning af, at der i det nævnte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	3,350.	
23.	Som 41. Bidrag til „The Northern Tourist Bureau“ i New York til Udgivelse i Amerika af en Rejsebog om Skandinavien m. m.	5,000.	
24.	Som 42. Tilskud til Forundersøgelser vedrørende elektriske Jernbaner i Jylland samt Tørvemosernes Anvendelse til Fremstilling af elektrisk Strøm ...	5,000.	
25.	Som 43. Tilskud til Udbedring af Nørresand Havn ved Gudhjem ..... under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb.	5,000.	225,376. 38

D. Til II. Som C. *Ministeriet for Handel og Søfart* vedkommende:

		Kr. Ø.	
1.	Som 1. Udgifter ved 2de af Ministeriet for Handel og Søfart nedsatte Kommissioner til Udarbejdelse af Lovforslag om Regler henholdsvis for Lastelinie og Tilsyn med Sejlskibe, anslaas til.....	12,000.	
2.	Som 2. Tilskud til „Den danske Turistforening“ til Bestridelse af Udgifterne ved Danmarks Repræsentation paa den i Juli Maaned 1909 stedfindende Turistudstilling i London	5,000.	17,000.

E. Til III. *Justitsministeriet* vedkommende:

1.	Til 11. Tilskud til Aktieselskabet „Sanatorier for brystsyge“	16,000.	
2.	Til 12. Tilskud til Finsens medicinske Lysinstitut. Ekstraordinært.....	2,748.	
3.	Til 14. Tilskud til Epileptikerhjemmet i Nyborg	10,328. 56	
	At overføre...	29,076. 56	426,359. 19

Nr. 87. 30te April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	29,076. 56	426,359. 19
4.	Til 16. Tilskud til Foreningen „Fængselshjælpen“	65,000.	
5.	Til 24. Tilskud til Opførelse og Udvidelse af Tuberkulosehospitaler	116,201. 83	
6.	Til 25. Tilskud til Tilvejebringelse af nye Real- og Navneregistre til Andst-Slaugs Herreders Skøde- og Panteprotokoller.....	987. 51	
7.	Til 35. Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for den Del af Skovby Herred, der tidligere har hørt under det saakaldte Gyldenstens Birk ...	355. 56	
8.	Til 39. Tilskud til det af Fru Sira Lind grundede Optagelseshjem i København. Ekstraordinært.....	7,000.	
9.	Til 42. Til Skibsreder Jens Andreasen af Thorshavn til Foretagelse af Forsøg med Sildefiskeri ved Færøerne efter norsk Mønster	6,000.	
10.	Til 69. Ekstraordinært Tilskud til Udby Pigehjem. Som Anmærkning	„	
11.	Som 74. Til Indretning af et Køleanlæg i Statens Seruminstitut	1,900.	
12.	Som 75. Til Erhvervelse af et Hus for Sindssygeanstalten ved Middelfart	1,900.	
13.	Som 76. Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for en Del af Sønder Herred og Draaby og Tved Sogne i Mols Herred under Randers Amt	2,250.	
14.	Som 77. Tilskud til Tilvejebringelse af et brandfrit Rum i Skanderborg Byfogeds Embedsbolig	287. 80	
15.	Som 78. Tilskud til Tilvejebringelse af et brandfrit Rum for Birkedommeren i Frederiksborg Birk.....	1,440.	
16.	Som 79. Til Dækning af Udgifter ved den i Lov Nr. 67 af 1. April 1908 paabudte Deling af Rougsø m. fl. Herreders Jurisdiktion.	10,000.	
17.	Som 80. Ekstraordinært Tilskud til Byggeforanstaltninger ved Børnehjemmet „Godhavn“.....	28,000.	
18.	Som 81. Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for Esbjerg Købstad.....	1,666. 67	
19.	Som 82. Til Erhvervelse og Indretning af de i Loven af 14. April 1905 § 28, 2det Stykke, omhandlede to Opdragelsesanstalter for særlig vanskelige Børn...	10,295. 33	
20.	Som 83. Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for Birkerød Sogn under Hørsholm Birk	1,095. 73	
21.	Som 84. Tilskud til Tilvejebringelse af et brandfrit Rum i Faaborg Byfogedbolig.....	2,000.	
22.	Som 85. Til Udgifter ved en sagkyndig Undersøgelse af de færøske Havneforhold i deres Helhed	4,500.	
23.	Som 86. Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for Fejø, Femø og Askø Sogne under Fejø Birk	606. 75	
	At overføre...	290,563. 74	426,359. 19

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 87. 30te April.
	Overført...	290,563. 74	426,359. 19	
24.	Som 87. Til Opførelse af et Tuberkulosesygehus paa Færøerne	25,500.		
25.	Som 88. Til Tilvejebringelse af et samlet Sagregister til Ministerialtidende Afdeling A. for Aarene 1871—1901	10,600.		
26.	Som 89. Tilskud til Tilvejebringelse af nye Skøde- og Panteregistre for samtlige Sogne i Gjørding-Malt Herreder med Undtagelse af Bramminge Sogn	2,000.		
27.	Som 90. Tilskud til Opførelse af et under Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse hørende Folkesanatorium ved Nakkebølle Fjord	52,500.		
28.	Som 91. Til Indlæggelse af Elektricitet samt Indretning af Lynafledningsanlæg efter Netsystemet paa Statsopdragelsesanstalten „Braaskovgaard“	8,000.		
29.	Som 92. Ekstraordinært Tilskud til Kristelig Forening til vildfarende Børns Redning	10,000.		
30.	Som 93. Yderligere Tilskud til Opførelse af Tuberkuloseafdelingen ved Sygehuset i Svendborg	5,811. 57		
31.	Som 94. Yderligere Tilskud til Opførelsen af Tuberkulosehospitalet i Ribe	5,500.		
32.	Som 95. Tilskud til Drift af et Optagelseshjem for Børn, der lide af Syfilis	1,000.		
33.	Som 96. Til Udgifter til den i Henhold til Lov af 13. Marts 1908 nedsatte Kommission til Forberedelse af en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen	8,000.		
34.	Som 97. Til Anskaffelse af Skoleborde med tilhørende Stole for Bøgildgaard Opdragelsesanstalt	610.		
35.	Som 98. Foranstaltninger til Indretning af en Afdeling for Mandsfanger i Christianshavns Strafanstalt	3,792. 10		
36.	Som 99. Til praktiserende Læge Jens Paulin til Foretagelse af en Studierejse for at undersøge Drankerasyler og Afvænningsanstalter i Udlandet	600.		
37.	Som 100. Til Justitsministeriets Raadighed til Forbedring af Lægeforholdene paa Færøerne	3,000.		
38.	Som 101. Sygehuslæge Hindhede: Tilskud til fortsatte Undersøgelser i Indland og Udland vedrørende Menneskets Ernæringsmidler	6,000.		
			433,477. 41	

F. Til IV. *Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet* vedkommende:

		Kr. Ø.	
1.	Til A. 4. Til en Restaurering af Stege Kirke	22,421. 51	
2.	Til A. Som 8. Til en Restaurering af St. Mariæ Kirke og Kloster i Helsingør og Ringsted St. Bendts Kirke	81,579. 15	
3.	Til A. Som 9. Til Viborg Domkirkes Dekoration ved Figurmaler Joachim Skovgaard	15,627. 10	
	At overføre...	119,627. 76	859,836. 60

Nr. 87. 30te April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	119,627. 76	859,836. 60
4.	Til A. Som 10. Til Sæby Kirkes Istandsættelse.....	7,000.	
5.	Til A. Som 11. Til en Istandsættelse af Præstø Kirke..	12,195. 61	
6.	Til A. Som 12. Tilskud til Fornyelse af Kalundborg Kirkes indre Dekoration.....	1,600.	
7.	Til A. Som 13. Til et grundlæggende Syn over Præstegaardsskove i Danmark, anslaas.....	745. 95	
8.	Til A. Som 14. Til Tilvejebringelse og Udgivelse af Tegninger af danske Kirker, især Landsbykirker, efter Opmaaling og ledsagede af Beskrivelse.....	22,931. 57	
9.	Til A. Som 15. Tilskud til Stiftsøvrighederne i Anledning af det ved Tiendens Afløsning forøgede Kontorhold, indtil.....	10,000.	
10.	Til B. 9. Til Udvidelse af det kgl. Blindeinstituts Forskole paa Strandlyst.....	7,245.	
11.	Til B. Som 13. Som anden Halvdel af en til 4,000 Kr. anslaaet Bevilling til Udgivelse af en Haandbog i Lovgivningen om Folkeskolen.....	950.	
12.	Til B. Som 14. Til Præst ved de døvstummes Menighed J. Jørgensen til Dækning af Udgifterne ved Udgivelsen af „De døvstummes Haandalfabet og 280 af de almindeligste Tegn“.....	400.	
13.	Til C. 7. Til geologiske Undersøgelser her i Landet..... Heraf ekstraordinært 3,200 Kr.	6,800.	
14.	Til C. 10. Til Museumsinspektør cand. juris E. F. S. Lund til fortsat Anskaffelse af 150 Eksemplarer af det af ham udarbejdede beskrivende Katalog over malede Portrætter af Danske. Som ekstraordinært Tilskud	3,398. 50	
15.	Til C. 58. Til Danmarks Deltagelse i den internationale Tuberkulosekongres i Washington i 1908.....	1,000.	
16.	Til C. Som 60. Til Cæciliaforeningen til Dækning af Underskud ved dens Madrigalkors Koncerter i Tyskland	3,000.	
17.	Til C. Som 61. Tilskud til Opførelse af en ny Bygning for det kgl. Bibliotek.....	18,253. 15	
18.	Til C. Som 62. Til Inventar til det kgl. Biblioteks nye Bygning	10,350. 37	
19.	Til C. Som 63. Til Linoleum og Gardiner til det kgl. Bibliotek.....	814. 16	
20.	Til C. Som 64. Til Ordning, Beplantning, Brolægning og Hegning af Pladsen omkring det kgl. Biblioteks nye Bygning.....	21,582. 42	
21.	Til C. Som 65. Til Anskaffelse af 200 Eksemplarer af Professor Wimmers Værk „De danske Runemindesmærker“, 1ste Binds 1ste Afdeling og 4de Binds 2den Afdeling.....	7,000.	
			254,894. 49
	At overføre...		1,114,731. 09

		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
		Overført...		1,114,731.	09
	G. Til V. *Krigsministeriet* vedkommende:				
1.	Som 9. Til Udførelse af forskellige Ændringer ved Hærens Artillerimateriel i Anledning af Overgangen fra Alen til Metermaal	25,000.			
2.	Som 10. Til Fornyelse af 2 Dampkedler i Københavns Garnisonssygehus	17,000.			
3.	Som 11. Til Erstatning af en af Tilsynskommissionen kasseret Dampkedel paa Fortet „Prøvesten“	14,500.			
				56,500.	
	H. Til VI. *Marineministeriet* vedkommende:				
	Udgifter til Søværnet:				
1.	Som 5. Til Anskaffelse af Maaleværktøj i Anledning af Metermaalets Indførelse	8,000.			
2.	Som 6. Til Gennemblæsningsapparater til Panserskibene Olfert Fischers og Herluf Trolles Kanoner.....	24,500.			
3.	Som 7. Til Undermuring m. v. af Elevskolens Bygning og Indlægning af Vandklosetter i denne.....	45,800.			
4.	Som 8. Til Bygning af en fast Dæmning til Afløsning af den nuværende Værftsbro.....	33,000.			
5.	Som 9. Udgifter i Anledning af Lov af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder	3,877.	40		
6.	Som 10. Til Anskaffelse af en Luftkedel til en 45 cm Torpedo	3,000.			
				118,177.	40
	I. Til VII. *Finansministeriet* vedkommende:				
1.	Til 3. Dyrtidstillæg for Embeds- og Bestillingsmænd, som lønnes umiddelbart af Statskassen.	Kr.	Ø.		
	Som Anmærkning tilføjes:				
	Der eftergives Overlæge ved 1ste Regiment C. T. Hansen et Beløb af 58 Kr. 75 Ø., som han har oppebaaret for meget i Dyrtidstillæg i Tiden fra 1. April 1904 til 31. Maj 1908.				
	De i § 1001 i Lov om Rettens Pleje af 16. Juni 1908 omhandlede Personer beholde uanset den dem ved Paragraffen tillagte Lønningsforhøjelse det af dem hidtil oppebaarne Dyrtidstillæg ubeskaaret.				
2.	Til 9. Tilskud til Forrentning og Amortisation af de af Tiendebanken udstedte Obligationer, anslaas	33,389.	70		
	idet Kontoen affattes saaledes:				
	Tiendebankens Afløsning af Tienden:				
a.	I Henhold til Lov af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tienden §§ 2—4, halvaarlige				
	At overføre...	33,389.	70	1,289,408.	49

Nr. 87. 30te April.

			Kr. Ø.	Kr. Ø.
		Overført...	33,389. 70	1,289,408. 49
	Ydelser af den Statskassen paahvilende Andel af Afløsningssummerne.....	Kr. Ø. 173,139. 70		
	b. I Henhold til Lovens §§ 20 og 26 Tilskud til Tiendebankens Administrationsfond:			
	1. Tilskud til Dækning af Kurstab ved Salg af Tiendebank-Obligationer (anslaas).....	Kr. 3,000		
	2. Tilskud til Administrationsudgifter (anslaas).....	30,500		
		33,500.		
		206,639. 70		
3.	Til 10. De Underofficererne og de menige af det indkaldte Lægdsrullemandskab af Søværnet tilkommende Lønninger paa 46 Ø. daglig forhøjes for Finansaaret 1908—09 til 55 Ø. daglig. Kontoen udgaar med	20,000 Kr.		
4.	Som 11. Midlertidigt Lønningstillæg i Henhold til Lov Nr. 78 af 15. April 1908 om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1908—09		112,000.	
	Der eftergives Overlæge ved 1ste Regiment C. T. Hansen et Beløb af 360 Kr., som han har oppebaaret for meget i midlertidigt Lønningstillæg i Tiden fra 1. April 1904 til 31. December 1907.			
	De i § 1001 i Lov om Rettens Pleje af 16. Juni 1908 omhandlede Personer beholde uanset den dem ved Paragraffen tillagte Lønningsforhøjelse det af dem hidtil oppebaarne midlertidige Lønningstillæg ubeskaaret.			
5.	Som 12. Udgifter i Anledning af den i Henhold til Lov Nr. 32 af 7. Marts 1902 nedsatte Kommission til Ordning af Forsvarsvæsenet (anslaaet)		33,000.	
6.	Som 13. Udgifter i Anledning af Lov Nr. 100 af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tienden § 24, anslaas.		9,000.	
			187,389. 70	
			÷ 20,000.	
				167,389. 70

K. Som VIII. *Konseilspræsidiet* vedkommende:

			Kr. Ø.	
1.	Som 1. Til Udgifter i Anledning af den dansk-islandske Kommission af 1907		854. 08	
2.	Som 2. Udgifter i Anledning af Krydseren „Heimdal"s Hjælpetogt til Messina		6,682. 38	
				7,536. 46
				1,464,334. 65

Nr. 87.
30te
April.

Til § 27. (Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld).

A. Til II. Til offentlige Arbejder til Fremme af den almindelige Samfærdsel:

		Kr.	Ø.
1.	Til A. a. Til Udvidelse af de bestaaende Jernbaneanlæg	220,962.	32
2.	Til A. c. Til Forøgelse af Statsbanernes rullende Materiel	700,168.	13
3.	Til A. d. Til Anskaffelse af Driftsmateriel og Inventar m. v. til Langaa—Silkeborg Jernbane	20,482.	
4.	Til A. f. Til Anlæg af et 3die Færgeleje i Nyborg m. v.	260,822.	61
5.	Til A. g. Til Anskaffelse af en Dampfærge til Store Bælts Overfarten	418,644.	71
6.	Til A. i. Til Udvidelse af Langaa Station	112,569.	52
7.	Til A. l. Til Forbedring af Spor- og Varehusforholdene paa Randers Station	78,252.	89
8.	Til A. o. Til uforudsete og tilfældige Anlæg og Erhvervelser	30,000.	
9.	Til A. q. Til Anlæg af et 2det Spor paa Banestrækningen Fredericia—Taulov	56,179.	41
10.	Til A. Som r. Til Forbedring af Værkstedsforholdene m. v. i Nyborg og Forlængelse af Lokomotivremise samt Anbringelse af en ny Lokomotivdrejeskive i Strib	41,841.	49
11.	Til A. Som s. Til Indførelse af elektrisk Kraft til Limfjordsbroens Drejning samt til Blokaflaasning af Broen	42,447.	80
12.	Til A. Som t. Til Forstærkning af Overbygningen paa den fynske Hovedbane	32,500.	80
13.	Til A. Som u. Til Udvidelse af Aalborg Statsbanestation	23,004.	46
14.	Til A. Som v. Til Opførelse af Tjenesteboliger for Statsbanernes Personale	221,713.	52
15.	Til A. Som x. Til Uddybning af en Liggeplads for en Færge ved Korsør Havn	30,000.	
16.	Til A. Som y. Til Anlæg af en Vejbro over Statsbanen mellem Kolding og Eltang	32,500.	
17.	Til A. Som z. Til Anskaffelse af en Skruefærge til Store Bælts Overfarten samt Udbedring af det ene Færgeleje i Korsør (1. Bidrag)	400,000.	
18.	Til C. c. Til fortsat Uddybning af Barren ud for Graadyb	21,572.	41
19.	Til C. Som h. Til Anlæg af en Fiskerihavn ved Skagen	29,048.	16
20.	Til C. Som i. Til Foranstaltninger vedrørende Esbjerg Havn i Henhold til Lov Nr. 126 af 4. Maj 1907	393,483.	13
21.	Til D. 8. Tilvejebringelse af direkte Tilslutninger til Statstelefonanlægene, Dublering af ældre Telefonledninger m. m.	10,000.	
22.	Til D. Som 12. En Telefon-Dobbeltledning af 3,5 mm Kobber fra Fredericia til Esbjerg	5,551.	64
	At overføre...	3,181,745.	

Nr. 87. 30te April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	3,181,745.	
23.	Til D. Som 13. En Telefon-Dobbeltledning af 3 mm Kobber fra Nykøbing Falster til Nakskov	5,817. 36	
24.	Til D. Som 14. Telegrafvæsenets Bidrag til Opførelse af en Post- og Telegrafbygning i Aalborg paa den nuværende Postbygnings Grund.....	35,500.	
25.	Til D. Som 15. Jordkabler til Ledningernes Indføring til den nye Station i Aalborg samt denne Stations Montering	81,397.	
26.	Til D. Som 16. Jordkabler til Ledningernes Indføring til den nye Station i Esbjerg samt denne Stations Montering	63,786. 54	
27.	Til D. Som 17. Flytning af samtlige Statstelefonledninger paa Strækningen mellem Odense og Strib fra Jernbanens nordre til dens søndre Side og Arbejder paa Stationerne mellem Odense og Nyborg i Anledning af Dobbeltsporanlægget paa Banestrækningen Nyborg—Strib	180,000.	
28.	Til D. Som 18. Tilvejebringelse af en Telefon-Dobbeltledning af 5 mm Kobber mellem København og Nykøbing paa Falster.....	137,000.	
29.	Til E. 1. Til Anlæg af en Jernbane fra Langaa til Silkeborg.....	116,181.	
30.	Til E. 2. Til Anlæg af Københavns Personbanegaard m. m.....	1,582,296. 93	
31.	Til E. 3. Til Anlæg af et nyt Centralværksted i København for Statsbanernes Maskinafdeling	1,147,464. 04	
32.	Til E. Som 4. Til Anlæg af en Jernbane fra Holstebro til Herning	11,481. 20	
33.	Til E. Som 5. Til Anlæg af en Jernbane fra Viborg til Herning	161,298. 60	
34.	Til E. Som 6. Til Tilvejebringelse af Dobbeltspor paa Banestrækningen Nyborg—Strib m. m.	1,500,000.	
35.	Som F. 1. Bidrag til Jernbanen fra Helsingør til Hornbæk	13,800.	
36.	Som F. 2. Statskassens Andel af Erstatningen for Afstaaelse af Grunde og Ejendomme til Jernbanen fra Odense over Nørre Broby til Faaborg	128,000.	
37.	Som F. 3. Bidrag til Jernbanen fra Fjerritslev til Thisted.....	50,000.	
38.	Som F. 4. Udgifter til Privatbaneanlæg i Henhold til Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 § 9, jfr. § 13.....	1,000,000.	
			9,395,767. 67

B. Til III. Til forskellige Arbejder og Udredelse af Laan og Forskud:

		Kr. Ø.
1.	Til b. 2. Rentebærende Udlaan til Haandværkere og smaa industridrivende, til Anskaffelse af Motorer	
	At overføre...	9,395,767. 67

		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 87.
	Overført		9,395,767. 67	30te April.
	og Værktøjsmaskiner, at afholde af Stats-Laanefonden: Rest af det paa Finansloven for 1907—08 bevilgede Beløb ..... 27,889 Kr.			
2.	Til b. Som 4. Laan til Landbrugskandidat M. Winther-Lützen af Trødum til Afvandings- og Planeringsarbejder paa den af ham til Opdyrkning indhegnede Jord i Trødum paa Sandø af Stats-Laanefondens Midler..... 1,000 Kr.			
3.	Til c. 10. Nyt rentebærende Embedslaan til Byfogden i Skanderborg til Bestridelse af Udgifter ved Omforandring af Embedsboligen, at forrente og afdrage med 6 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. er Rente af det til enhver Tid skyldige Beløb og Resten Afdrag	2,321. 77		
4.	Til c. Som 13. Rentebærende Embedslaan til Byfogden i Silkeborg til delsvis Ombygning af Embedsboligen, at forrente og afdrage med $4^1/_2$ pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. er Rente af det til enhver Tid skyldige Beløb og Resten Afdrag	2,245.		
5.	Til c. Som 14. Rentebærende Embedslaan til Herredsfogden i Hvetbo Herred til Installation af elektrisk Belysning, at afdrage i 10 Aar med $^1/_{20}$ i hver halvaarlig Termin og at forrente med 4 pCt. p. a. af det til enhver Tid skyldige Beløb	389. 79		
6.	Til c. Som 15. Rentebærende Embedslaan til Distriktslægen i Mariager til Erhvervelse af en Embedsbolig, at forrente og afdrage med 5 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb er Rente og Resten Afdrag	12,000.		
7.	Til c. Som 16. Tillægslaan til det Distriktslægen i Farsø Lægedistrikt til Opførelse af en Embedsbolig ydede Laan, at forrente og afdrage med 5 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb er Rente og Resten Afdrag ..... 1,850 Kr. Rest paa det oprindelige Laan ..... 2,000 —	3,850.		
8.	Til c. Som 17. Laan til Bestridelse af Udgifterne ved Indlæggelse af elektrisk Belysning i Embedsboligen for Distriktslægen i Videbæk, at forrente og afdrage med 5 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb er Rente og Resten Afdrag	500.		
9.	Til c. Som 18. Godtgørelse til Kongsbonde H. P. M. F. Hansen af Nordregâte for Opførelse af en Vaaningsbygning med Kostald, at tilbagebetale i 40 Aar med $^1/_{40}$ aarlig	2,250.		
	At overføre...	23,556. 56	9,395,767. 67	

Nr. 87. 30te April.

		Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Overført...	23,556. 56	9,395,767. 67
10.	Til c. Som 19. Tillægslaan til det til Embedet som Birkedommer og Skriver i Læsø Birk ved Finansloven for Finansaaret 1908—09 under § 27 III. c. 11. bevilgede Laan at forrente og afdrage med 4½ pCt. aarlig, hvoraf 4 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital udgør Renten, Resten Afdrag.	1,170.	
11.	Til c Som 20. Laan til Ringkøbing Amtsraad paa Amtsrepartitionsfondens Vegne til Dækning af Udgifterne ved Skernaadeltaets Regulering, Rest.... Laanet er rentefrit; fra og med Juni Termin 1909 afdrages det med en aarlig Ydelse af 5 pCt.	3,900.	
12.	Til c. Som 21. Laan til Forstander for Ladelund Landbrugsskole Niels Pedersen mod 2den Prioritets Panteret i nævnte Skoles Ejendomme med alt tilliggende og tilhørende næst efter et Kreditforeningslaan paa 75,000 Kr. at forrente og afdrage med en aarlig Ydelse af 5 pCt. af Gældens oprindelige Beløb, saaledes at 4 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb beregnes som Rente, Resten som Afdrag	30,000.	
			58,626. 56
			9,454,394. 23

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Aabent Brev,

Nr. 88.
30te
April.

hvorved

Rigsdagens nærværende ordentlige Samling sluttes den 6te Maj 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi have besluttet, at Rigsdagens nærværende ordentlige Samling skal sluttes den 6te Maj d. A.

Thi slutte Vi herved Rigsdagen som forommeldt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Nr. 88. Aabent Brev af 30. April, hvorved Rigsdagens Samling sluttes.

Nr. 89.
1ste
Maj.

Aabent Brev

angaaende

Udskrivning af nyt, almindeligt Valg til Folketinget.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi, da Valgperioden for Rigsdagens nuværende Folketing udløber den 29de Maj d. A., have besluttet, at der Tirsdagen den 25de Maj d. A. skal foretages nye Valg til bemeldte Ting.

Thi byde og befale Vi herved allernaadigst, at der Tirsdagen den 25de Maj 1909 bliver at afholde nyt, almindeligt Valg af Medlemmer til Folketinget.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 1ste Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Bekendtgørelse

Nr. 90.
23de
April.

angaaende

Bemyndigelse for Biskopperne til at tillade mindre Ændringer i Liturgien.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 21de d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at Biskopperne bemyndiges til paa Andragende fra vedkommende Menighedsraad efter Aftale med nogen af Kirkens Præster at tillade, at der ved de af vedkommende Præst ledede Gudstjenester foretages mindre Ændringer i den anordnede Liturgi.

Hvilket herved kundgøres for alle vedkommende.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 23de April 1909.

Enevold Sørensen.

V. Holbøll,
kst. Fm.

Nr. 91.
26de
April.

Bekendtgørelse

om

en mellem Danmark og de Amerikanske Forenede Stater afsluttet Konvention angaaende obligatorisk Voldgift.

Under 18de Maj 1908 er der mellem den danske Regering og de Amerikanske Forenede Staters Regering blevet afsluttet følgende Konvention angaaende obligatorisk Voldgift.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Amerikanske Forenede Staters Regering, der have undertegnet Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag den 29de Juli 1899;

have, i Betragtning af, at de høje kontraherende Parter ved Artikel XIX i denne Konvention have forbeholdt sig at slutte Overenskomster med Hensyn til at henvise til Voldgift alle Spørgsmaal, som de maatte anse det for muligt at underkaste saadan Behandling, bemyndiget de Undertegnede til at afslutte følgende Overenskomst:

Artikel 1.

Tvistigheder, der maatte opstaa af retslig Natur eller angaaende Fortolkning af de mellem de to kontraherende Parter bestaaende Traktater, og som det ikke maatte have været muligt at ordne ad diplomatisk Vej, skulle henvises til den permanente Voldgiftsdomstol, oprettet i Haag ved Konvention af 29de Juli 1899, dog under den Forudsætning at de ikke angaa de to kontraherende Staters Livsinteresser, Uafhængighed eller Ære, og ikke vedrøre andre Magters Interesser.

His Majesty the King of Denmark and the Government of the United States of America, signatories of the Convention for the pacific settlement of international disputes, concluded at The Hague on the 29th July 1899;

Taking into consideration that by Article XIX of that Convention the High Contracting Parties have reserved to themselves the right of concluding Agreements, with a view to referring to arbitration all questions which they shall consider possible to submit to such treatment;

Have autorized the Undersigned to conclude the following arrangement:

Article I.

Differences which may arise of a legal nature, or relating to the interpretation of treaties existing between the two Contracting Parties, and which it may not have been possible to settle by diplomacy, shall be referred to the Permanent Court of Arbitration established at The Hague by the Convention of the 29th July 1899, provided, nevertheless, that they do not affect the vital interests, the independence, or the honor of the two Contracting States, and do not concern the interests of third Parties.

Artikel II.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, før de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, afslutte en særlig Overenskomst, der klart bestemmer Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Frister, der ville være at fastsætte for Voldgiftsrettens Sammentræden og Procedurens forskellige Trin.

Det forudsættes, at saadanne særlige Overenskomster ville blive trufne paa Danmarks Vegne af Kongen under saadanne Former og Betingelser, som han maatte finde nødvendige eller passende, og paa de Forenede Staters Vegne af Præsidenten for de Forenede Stater, ved og med Senatets Raad og Samtykke.

Article II.

In each individual case the High Contracting Parties, before appealing to the Permanent Court of Arbitration shall conclude a special Agreement defining clearly the matter in dispute, the scope of the powers of the Arbitrators, and the periods to be fixed for the formation of the Arbitral Tribunal and the several stages of the procedure. It is understood that such special agreements on the part of Denmark will be made by the King in such forms and conditions as He may find resquisite or appropriate, and on the part of the United States by the President of the United States and with the advice and consent of the Senate thereof.

Artikel III.

Nærværende Overenskomst er afsluttet for et Tidsrum af fem Aar at regne fra den Dag, Ratifikationerne udveksles.

Article III.

The present Convention is concluded for a period of five years, dating from the day of the exchange of the ratifications.

Artikel IV.

Nærværende Overenskomst skal ratificeres af Hans Majestæt Kongen af Danmark og af Præsidenten for de Amerikanske Forenede Stater, ved og med Senatets Raad og Samtykke.

Ratifikationerne skulle udveksles i Washington saa snart som muligt, og Overenskomsten skal træde i Kraft paa den Dag, da Ratifikationerne udveksles.

Givet i Staden Washington i dobbelt Udfærdigelse i det Danske og Engelske Sprog den 18de Dag af Maj i Aaret 1908.

(sign.) **C. Brun** (L. S.)

Article IV.

The present Convention shall be ratified by His Majesty the King of Denmark; and by the President of the United States of America, by and with the advice and consent of the Senate therof.

The ratifications of this Convention shall be exchanged at Washington as soon as possible, and it shall take effect on the date of the exchange of its ratifications.

Done in duplicate in the Danish and English languages, at Washington, this 18th day of May in the year 1908.

(sign.) **Robert Bacon** (L. S.)

Samtidig udveksles i Washington Noter, der i Oversættelse lyde som følger:

Det danske Gesandtskab
Washington. D. C.
den 18de Maj 1908.

Herr Statssekretær,

Idet jeg idag med Deres Ekscellence undertegner en Voldgiftskonvention mellem Danmark og de Forenede Stater, har jeg den Ære efter Ordre fra min

Nr. 91. 26de April. Regering at erklære, at den kongelige Regerings Opfattelse er, at det tilkommer hver af de Høje kontraherende Parter at afgøre, om den Tvistighed, der maatte være opstaaet, angaar dens Livsinteresser, dens Uafhængighed eller dens Ære og følgelig er af den Beskaffenhed, at den er indbefattet blandt de Tvistigheder, som i Følge Konventionens første Artikel ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Modtag Herr Statssekretær, o.s.v.

(undertegnet) **C. Brun.**

Til
Hans Ekscellence
Herr Elihu Root
Statssekretær.

Statsdepartementet.
Washington, den 18de Maj 1908.

Herr Minister,

Idet jeg i Dag med Dem undertegner Voldgiftskonventionen mellem de Forenede Stater og Danmark, har jeg den Ære at modtage og har mærket mig Indholdet af Deres Note af Dags Dato, der erklærer, efter Ordre af Deres Regering, at dennes Opfattelse er, at hver af de Høje kontraherende Parter selv skal afgøre, om de Tvistigheder, der maatte opstaa, angaa dens Livsinteresser, dens Uafhængighed eller dens Ære og derfor ere af den Beskaffenhed, at de ere indbefattede blandt dem, som i Følge Konventionens Artikel I, ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Jeg har den Ære paa min Side at erklære, at de Forenede Staters Regerings Opfattelse er den, som De fremsætter paa Deres Regerings Vegne, at hver Part selv skal afgøre, om de Tvistigheder, der maatte opstaa, angaa dens Livsinteresser, dens Uafhængighed, eller dens Ære og derfor ere af den Beskaffenhed, at de ere indbefattede blandt dem, som i Følge Konventionens Artikel I ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Modtag, Herr Minister, etc.

(undertegnet) **Robert Bacon**
fungerende Statssekretær.

Til
Herr Constantin Brun,
Dansk Minister.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Ratifikationerne til Konventionen under 29de Marts 1909 ere blevne udvekslede i Washington.

Udenrigsministeriet, den 26de April 1909.

C. W. Ahlefeldt Laurvig.

Lov

Nr. 92.
30te
April.

om

Anlæg af et Havdige fra Vester Vedsted til Store Darum i Ribe Amt.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til at paabyde Anlæget af et Havdige af 5—5,65 Meters Højde over dagligt Højvande langs Kysten fra Vester Vedsted til Store Darum i Ribe Amt.

§ 2.

Af Udgifterne, der anslaas til 1,780,000 Kr., udrede Lodsejerne 675,000 Kr., Ribe Amtsrepartitionsfond 50,000 Kr., Statskassen Resten. Der oprettes et Digelag under Amtsraadets Tilsyn i Overensstemmelse med Lov Nr. 53 af 10. April 1874 om Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet, hvilken Lov ogsaa i øvrigt kommer til Anvendelse med de Ændringer, som følge af nærværende Lov. Det Beløb, Lodsejerne skulle udrede, ydes Digelaget, mod Amtsrepartitionsfondens Garanti, som Laan af Statskassen, at afdrage og forrente med en aarlig Ydelse af $4^1/_2$ pCt., hvoraf 4 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital beregnes som Rente, Resten som Afdrag.

§ 3.

Hvilke Ejendomme der skulle deltage i Anlægsomkostningerne, i hvilket Forhold dette skal ske, samt hvorledes Vandløb og Vejforbindelser skulle ordnes m. v., bestemmes endelig ved en Kommission, som i dette Øjemed nedsættes af Ministeren for offentlige Arbejder, og som ved sine Forhandlinger har at følge de i Lov af 30. December 1858 for Landvæsenskommissioner fastsatte Regler. De Arbejder, der allerede paa enkelte Steder ere udførte til Beskyttelse mod Havet, takseres og fradrages til Fordel for de Ejendomme, der have udredet Omkostningerne ved at lade dem udføre.

§ 4.

For saa vidt Bekostningen ved den aarlige Vedligeholdelse af de fuldførte Anlæg med Undtagelse af Pasning og Vedligeholdelse af Sluseanlæget i Ribe Kanal, der overtages af Staten, ikke kan udredes af de fra Digets Benyttelse flydende Indtægter, paahviler den de samme Ejendomme, som have deltaget i Anlægget, og fordeles paa dem i samme Forhold som den Del af Anlægsomkostningerne, der ikke er udredet af Staten eller Amtsrepartitionsfonden.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for offentlige Arbejder. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 2369, 2608, 4895, 4950; Landst. Tid. Sp. 806, 1332, 1360; Till. A. Sp. 3177; Till. B. Sp. 837, 2471; Till. C. Sp. 1499, 2325.

Nr. 92. 30te April.

De Udgifter ved Digets Anlæg og Vedligeholdelse, som paalægges de paagældende Ejendomme, udredes af disses Ejere, dog at de Beløb, der medgaa til Forrentning af optagne Laan samt til Dækning af Vedligeholdelsesudgifter, refunderes af Brugerne, hvor saadanne findes, medens Laanenes Tilbagebetaling er disse uvedkommende. De til Afbetaling af Laanene samt disses Forrentning og til Vedligeholdelsen skyldige Beløb kunne inddrives ved Udpantning med samme Fortrinsret som for Skatter.

§ 5.

Enhver er pligtig at afgive den til Digets Anlæg nødvendige Grund, dog gives der herfor saavel som for anden Skade og Ulempe fuld Erstatning. Dennes Størrelse fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst af den i § 3 ommeldte Kommission.

Enhver kan derhos tilpligtes at taale, at de til Opførelsen af Diget nødvendige Materialier af Græstørv, Jord osv. mod fuld Erstatning tages fra eller føres over hans Grund. I Mangel af mindelig Overenskomst afgør den fornævnte Kommission hvorvidt saadant Materiale skal afgives og i bekræftende Fald, hvor det maa tages, samt den Erstatning, der skal gives.

Ved Erstatningens Beregning har Kommissionen at gaa frem efter de for Afstaaelse af Jord m. v. til Jernbaner ved Forordningen af 5. Marts 1845 foreskrevne Regler. Overensstemmende med Forskrifterne i denne Forordning bliver det at afgøre, hvilken Del af Erstatningen der, hvis Jorden bruges af en anden end Ejeren, skal tillægges Brugeren.

§ 6.

Til at forestaa Digeanlægets Udførelse og i øvrigt lede Digelagets Anliggender vælges en Bestyrelse paa 5 Medlemmer, af hvilke 1 Medlem vælges af Ministeren for offentlige Arbejder, 1 Medlem af Ribe Amtsraad, medens de øvrige 3 Medlemmer vælges, efter Forholdstalsvalgmaaden, af og blandt de i Digeanlægget interesserede.

Saavel Anlægget som Vedligeholdelsen sker under teknisk Kontrol fra Regeringens Side; Udgiften til Kontrollen med Vedligeholdelsen udredes paa samme Maade som til de Arbejder, hvormed Kontrollen føres.

Meningsuligheder mellem Bestyrelsen og Kontrollen afgøres af Ministeren for offentlige Arbejder.

§ 7.

I Finansaaret 1909—10 vil der af Statskassen kunne anvendes til Digeanlægget indtil 135,000 Kr.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

Nr. 92. Lov af 30. April om Anlæg af et Havdige fra Vester Vedsted til Store Darum.

Lov

Nr. 93.
30te
April.

om

Esbjerg Havns Udvidelse.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til for Statskassens Regning at lade foretage en Udvidelse af Esbjerg Trafik- og Fiskerihavn paa Grundlag af den som hørende til denne Lov betegnede, med rødt angivne Plan, dog saaledes, at Anlægget af den ene af de under Projektet for Fiskerihavnens Udvidelse indbefattede tre Anlægsbroer med 125 m Kaj og tilhørende Uddybning bortfalder.

Endvidere bemyndiges Ministeren til at lade foretage Uddybning til 7 m ved dagligt Højvande af Eksporthavnen og af Løbet ind til samme.

Arbejderne fuldføres i Løbet af 7 Aar fra 1. April 1909 at regne. Hertil kan anvendes i alt 7,337,000 Kr., hvoraf i Finansaaret 1909—10 indtil 140,000 Kr.

§ 2.

Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til efter Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 at ekspropriere saadanne lidet bebyggede Arealer i og omkring Esbjerg, som det maatte være af Interesse for Staten at have Raadighed over. Denne Bemyndigelse gælder dog ikke udover 7 Aar fra 1. April 1909 at regne. Af Netto-Udbyttet ved Værdistigningen paa de Arealer, som Staten ikke benytter, oppebærer Esbjerg Købstadkommune, efter at Rentetabet paa disse Arealer er dækket, $33^1/_3$ pCt., Statskassen Resten.

§ 3.

Af Udgifterne til de i § 1 ommeldte Udvidelsesarbejder skal Esbjerg Købstadkommune erstatte Statskassen $^3/_4$ Mill. Kr., hvilket Beløb vil være at indbetale til Statskassen med $^1/_{20}$ aarlig i 20 paa hinanden følgende Finansaar, saaledes at det første Afdrag betales inden den 1. April 1913.

Til Dækning af dette Erstatningsbeløb er Esbjerg Byraad berettiget til i Overensstemmelse med en af Indenrigsministeren i Henhold til Indstilling fra Byraadet udfærdiget Vedtægt at opkræve en Afgift af Ejendommenes Grundværdistigning i Esbjerg Købstadkommune paa Grundlag af periodiske Vurderinger af Grundværdien.

---

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for offentlige Arbejder. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 1341, 1420, 3814, 3905; Landst. Tid. Sp. 455, 1127, 1191; Till. A. Sp. 2735; Till. B. Sp. 691, 1935; Till. C. Sp. 631, 2217.

Nr. 93. 30te April. Af Vurderingsraadet for Esbjerg Købstad bliver der for Kommunens Regning at foretage en Ansættelse af de paagældende Ejendommes Grundværdi i Begyndelsen af Aaret 1907. Klager over Ansættelsen indgives til og paakendes af Overskyldraadet. Nye Vurderinger blive at foretage pr. 1. Oktober 1911 og 1. Oktober 1921.

Afgiften, der fastsættes procentvis ens for alle Ejendomme i Købstaden, indbetales i aarlige Rater, og disse maa indenfor hver af Perioderne 1912—22 og 1922—27 ikke for nogen Ejendoms Vedkommende sammenlagte uagøre mere end en Trediedel af den ved den seneste Vurdering udfundne Værdistigning. De nærmere Regler med Hensyn til Vurderingens Foretagelse, Forretningens Fremlæggelse til offentligt Eftersyn, Klagers Indgivelse m. v. samt om eventuelle Fritagelser for eller Lempelse i Afgiftens Erlæggelse gives i den foran nævnte Vedtægt.

Den heromhandlede Værdistigningsafgift kan ikke paalignes Havnens Ejendomme eller de Grundejendomme, som i Medfør af § 2 ere eksproprierede til Fordel for Staten, saa længe de forblive i dennes Eje.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

Lov

Nr. 94.
30te
April.

om

Oprettelse af Husmandsbrug.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I.

§ 1.

Der nedsættes for hver Amtsraadskreds en Kommission med den Opgave at medvirke ved Tilvejebringelse af og Tilsyn med de i denne Lov omhandlede Jordlodder. De i Forbindelse med vedkommende Amtsraadskreds staaende Købstæders Markjorder skulle, for saa vidt denne Lov angaar, henregnes til Amtsraadskredsen. Kommissionen bestaar af 3 Medlemmer, af hvilke den ene, der fungerer som Formand, udnævnes af Landbrugsministeren. De to Medlemmer tilligemed en Suppleant for hver af disse vælges af Udsendinge fra samtlige Sognekommuner i Amtsraadskredsen, saaledes at hvert Sogneraad vælger to Udsendinge. Saavel Valget af Udsendinge som det endelige Valg foretages efter den ved Valgene til Amtsraadene foreskrevne Forholdstalsvalgmaade.

De nærmere Regler for Valget af Kommissionen saavel som for Kommissionens Virksomhed udfærdiges af Landbrugsministeren.

Saavel Medlemmerne af Kommissionen som Suppleanterne vælges for 6 Aar, men kunne genvælges.

Kommissionens Medlemmer oppebære i Befordringsgodtgørelse 1 Kr. pr. løbende 5 Kilometer eller 3die Klasses Jernbanetakst, hvor Bane kan benyttes, samt i Dagpenge paa Møde- og Rejsedage 6 Kr., saafremt Mødet eller Rejsen ikke har medtaget over 12 Timer, ellers 10 Kr. Formanden oppebærer derhos for hvert Finansaar i Kontorholdsvederlag et Beløb svarende til 10 Kr. for hver af ham i Finansaaret tilendebragt Sag.

Udgifterne ved Kommissionen afholdes af Statskassen.

Landbrugsministeren bemyndiges til, hvor Omstændighederne tale derfor, at dele en Amtsraadskreds i to Distrikter, hvert med sin selvstændige Kommission, og, hvor en Kommission fremsætter Ønske derom, at udnævne en Bygningshaandværker, som, hvor der findes Anledning dertil, kan tilkaldes af Kommissionen.

---

*) Udfærdiget gennem Landbrugsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 1351, 1484, 4911, 5391, 6612; Landst. Tid. Sp. 893, 1263, 1295; Till. A. Sp. 2755; Till. B. Sp. 817, 2421, 2649; Till. C. Sp. 1519, 2269, 2335.

Nr. 94. 30te April.

§ 2.

Berettiget til at komme i Betragtning efter denne Lov er enhver Mand eller ugift Kvinde, der væsentlig ernærer sig ved at udføre almindeligt Landbrugsarbejde, herunder Havebrugsarbejde, for andre imod Vederlag, hvad enten han (hun) staar i fast Tjenesteforhold eller har sit Erhverv som Daglejer, eller som er eller har været Bruger af en Ejendom af den i denne Lov omhandlede Størrelse, endvidere de med Landarbejderne i økonomisk Henseende ligestillede Landhaandværkere, Teglværksarbejdere, Fiskere, som ikke have faaet direkte Fiskerilaan af Statslaanefondens Midler, o. l., der delvis ernære sig ved almindeligt Landbrugsarbejde.

§ 3.

Adgang til at komme i Besiddelse af Jord paa de i denne Lov indeholdte Vilkaar er betinget af, at vedkommende Ansøger

a. har Indfødsret;
b. er 25 Aar og som Regel ikke over 50 Aar gammel;
c. ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har modtaget Æresoprejsning;
d. ikke har nydt Fattigunderstøttelse, der ikke er tilbagebetalt eller eftergiven i Henhold til Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 35, 1ste Stykke;
e. har ernæret sig ved Landarbejde mindst 4 Aar efter sit 18de Aar (jfr. dog § 2);
f. fremskaffer Attest fra tvende med hans Forhold nøje kendte, troværdige Personer for at være en flittig, ædruelig og sparsommelig Person, som kan antages egnet til at overtage et saadant Husmandsbrug;
g. godtgør at være Ejer af de Midler, som i Henhold til nærværende Lov ville være fornødne for ham til Ejendommens Overtagelse, jfr. §§ 7 og 9;
h. ikke ved egne Midler kan komme i Besiddelse af en Ejendom af den i denne Lov omhandlede Art.

Tilstedeværelsen af ovenstaaende Betingelser skal oplyses for den i § 1 nævnte Amtskommission ved saadanne Legitimationspapirer og Bevisligheder, som Andrageren kan antages i Almindelighed at være i Besiddelse af, og i øvrigt ved en af ham paa Tro og Love underskreven Erklæring om, at de meddelte Oplysninger ere overensstemmende med Sandheden. De af private Personer meddelte Attester og Vidnesbyrd skulle ledsages af Øvrighedens eller Kommunalraadets Bevidnelse af Udstedernes Troværdighed, ligesom Andrageren maa fremskaffe Attest fra sit Kommunalraad for, at han antages at egne sig til at overtage et Husmandsbrug.

Ansøgere, der godtgøre at have sammensparet af deres Løn de under Litra g. nævnte Midler, skulle under i øvrigt lige Adkomst fortrinsvis tages i Betragtning.

§ 4.

De Jordlodder, der erhverves i det omhandlede Øjemed, maa ikke uden Landbrugsministerens Samtykke være mindre end 1 Hektar Land ($1\frac{813}{1000}$ Tdr. Land).

§ 5.

Jordlodderne ville være særskilt at matrikulere og skyldsætte, for saa vidt dette ikke alt maatte være sket; de skulle i Matrikulen betegnes som Husmandsbrug.

Skyldsætningen kan uden Hensyn til Loddernes Størrelse, naar Parterne ere enige derom, ske ved Landbrugsministeriets Foranstaltning efter Matrikulstaksationen eller en nyere Taksation efter de for saadanne Skyldsætninger gældende Regler. Paa Ejendommens Folio i Registret til Skøde- og Panteprotokollerne skal der ske Notering om, at Ejendommen er undergiven de i denne Lov fastsatte Vilkaar. Nr. 94. 30te April.

II.

§ 6.

Naar en Ansøger, der fyldestgør de i § 3 opstillede Betingelser, ønsker at erhverve en Husmandslod i Overensstemmelse med denne Lovs Regler, men vedkommende ikke selv er i Stand til at paavise Jord, som han ved Overenskomst med Ejeren kan komme i Besiddelse af, kan Henvendelse herom ske til Kommunalraadet, som derefter søger at fremkalde Tilbud fra private om Jord paa antagelige Vilkaar. Lykkes dette ikke, men Kommunalraadet finder, at der i Kommunen findes Jord i offentlig Besiddelse, der maatte egne sig til dette Øjemed, indleder det Forhandling med vedkommende Myndigheder om den fornødne Jords Overdragelse for en passende Pris. Om Udfaldet af disse Forhandlinger giver Kommunalraadet den paagældende Underretning, og det overlades da til ham selv, saafremt der er givet Tilsagn om Overdragelse af Jord, at foretage det videre fornødne til dens Erhvervelse overensstemmende med nedenstaaende Regler.

Naar Jord, der hører til Embeder eller Bestillinger, offentlige Stiftelser eller Kirker, sælges til Husmandsbrug efter nærværende Lov, kan Jorden erhverves saaledes, at en Del af Købesummen fastsættes til en aarlig Pengeydelse, der med vedkommende Myndigheders Samtykke kan bestemmes til indtil 10 Kr. pr. Td. Land og prioriteres foran det eventuelle Statslaan.

Kommunalraadet bør paase, at de ved dets Medvirkning tilvejebragte Jordlodder have en med Hensyn til Vejforhold hensigtsmæssig Beliggenhed.

Kommunalraadets Henvendelse til vedkommende Myndigheder i de her omhandlede Anliggender sker gennem Amtet.

§ 7.

Naar en Andrager enten selv eller ved Kommunalraadets Hjælp, jfr. § 6, har udset en Jordlod, som han ønsker at erhverve til Ejendom paa de i denne Lov omhandlede Vilkaar, indgiver han gennem Kommunalraadet sit Andragende herom til Formanden for den i § 1 nævnte Kommission i Amtsraadskredsen. Dette Andragende, hvortil Blanketter, affattede efter en af Landbrugsministeren foreskreven Formular, faas hos Kommunalraadet, skal indeholde de til Bedømmelsen af den paagældendes Adgang til at komme i Betragtning nødvendige Oplysninger og være ledsaget af de Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som Andrageren skal fremskaffe (jfr. §§ 2 og 3). Det skal derhos indeholde Oplysning om Jordloddens omtrentlige Størrelse og Beliggenhed og om, til hvilken Pris den kan faas til Købs, samt, for saa vidt Andrageren ikke i Forvejen ejer Bygninger, være ledsaget af Planer til Opførelse af de fornødne Bygninger og Meddelelse om, hvor stor en Kapital han mener der vil medgaa til disses Opførelse, samt Overslag over Udgiften ved Anskaffelse af Besætning

Nr. 94. 30te April. og Inventarium m. v. Den samlede Pris, som Ejendommen herefter vil komme til at staa vedkommende i (Ejendommens Laaneværdi overfor Statskassen), maa kun, hvor Egnens Jordpriser ere særlig høje, overstige 6,500 Kr. og i intet Tilfælde overstige 8,000 Kr. Andragendet ledsages af Kommunalraadets Erklæring om, hvorvidt den udsete Lod kan anses for passende for sit Øjemed, og om, hvorvidt den paa samme satte Pris skønnes at være passende.

De modtagne Oplysninger gennemgaas foreløbig af Kommissionens Formand og søges af ham supplerede med de yderligere Oplysninger, som han maatte anse for nødvendige.

§ 8.

Kommissionen gennemgaar de indkomne Andragender og undersøger, om de i §§ 2, 3 og 4 opstillede Betingelser ere til Stede, og om Bygningsplanerne m. v. ere hensigtsvarende. Kommissionen paaser, at Jordlodden har Vejret og en med Hensyn til Vejforhold heldig Beliggenhed, og at der, saafremt Ejendommen ikke er eller vil blive forsynet med Brønd, haves retlig tilsikret Adgang til Vand andetsteds.

Kommissionen foretager derefter Syn over Jordlodden og undersøger, om Lodden egner sig til Husmandsbrug, og om den paa Lodden satte Pris kan anses for passende. Hvis Andrageren ejer Bygninger, med hvilke Jordlodden agtes forenet, skal Kommissionen endvidere undersøge, om Bygningerne ere forsvarlige, samt fastsætte det Beløb, hvortil disses Værdi kan ansættes.

Saafremt Kommissionen herefter finder, at et Andragende om Statslaan ikke kan bevilges, gives der Andrageren Meddelelse herom med Angivelse af Grunden. Er Afslaget begrundet i, at Ejendommens Laaneværdi efter Kommissionens Anskuelse vil blive for høj, eller at Andrageren ikke opfylder de i § 3 nævnte Betingelser, kan Andrageren indanke Spørgsmaalet til Landbrugsministerens Afgørelse. En Andrager, som faar Afslag, kan ikke indanke Sagen for Domstolene.

Hvis det Beløb, der i Finansaaret vil være til Raadighed til det ommeldte Formaal i den paagældende Amtsraadskreds, ikke vil være tilstrækkeligt til, at alle kvalificerede Andragere kunne komme i Betragtning, træffer Kommissionen Valget mellem dem. Andragere, som af denne Grund faa Afslag, bør under lige Vilkaar fortrinvis komme i Betragtning næste Aar, saafremt Andragende paa ny indgives. Saa snart Afgørelse har fundet Sted, gives der hver enkelt Andrager Underretning for hans Vedkommende.

§ 9.

Naar Laansøgeren har modtaget Underretning fra Amtskommissionen om, at han er kvalificeret til at faa Statshjælp til Erhvervelse af Jord efter nærværende Lovs Bestemmelser, og at der intet er fundet at erindre imod de fremlagte Byggeplaner og Overslag, og naar det ved Erklæring fra Amtskommissionen er godtgjort for Landbrugsministeren, at Bygningerne paa Ejendommen ere forsvarlig opførte, og at Ejendommen er forsynet med fornøden Besætning og Inventarium, kan Laansøgeren ved Henvendelse til Amtskommissionen forlange sig udbetalt et kontant Statslaan, der svarer til $^9/_{10}$ af Ejendommens Laaneværdi.

Statslaanet maa dog ikke overstige det Beløb, der svarer til Købesummen for Jorden og Omkostningerne ved Bygningernes Opførelse eller den i Henhold til § 7

fastsatte Værdi for de Laansøgeren i Forvejen tilhørende Bygninger, og Laanet bliver altsaa eventuelt at nedsætte til dette Beløb. Nr. 94. 30te April.

Paahviler der den paagældende Ejendom Grundbyrder, hvortil dog ikke henregnes Skatter til Staten og Kommunen, Tiender og Bankhæftelser, fradrages Grundbyrdernes Kapitalværdi i Statslaanet. Kapitalværdien findes ved at multiplicere den aarlige Afgift med 25. Svares Afgiften i Korn, ansættes den til Penge efter Gennemsnittet af sidste 8 Aars Kapitelstakst, dog med Udskydelse af det højeste og det laveste Aar. Hæfter Ejendommen for en Grundbyrde sammen med anden Ejendom, og den afgiftsberettigede ikke vil fordele Byrden, bliver den til Ejendommens Hartkorn svarende Del af Byrden at afløse ved Udbetaling af Kapitalværdien til den afgiftsberettigede, og Statslaanet forhøjes i saa Fald med det til Kapitalværdien svarende Beløb.

Retten til at faa det af Kommissionen tilsagte Statslaan udbetalt fortabes, saafremt Laantageren ikke inden Udgangen af det Finansaar, for hvilket Tilsagnet er givet, har udstedt behørige Obligationer for Laanet. Landbrugsministeriet kan dog, naar Omstændighederne maatte tale derfor, fravige denne Regel.

Transporter, der af Laantageren meddeles paa Statslaanet eller Dele af samme, kunne skrives paa ustemplet Papir.

§ 10.

Statslaanet, der prioriteres i Ejendommen med Bygninger og Besætning m. v. næstefter mulig paahvilende Grundbyrder, forrentes med 3 pCt. aarlig. I de første 5 Aar er Laanet afdragsfrit; derefter forrentes og afdrages de sidst prioriterede to Femtedele af Laanets Beløb med 4 pCt. aarlig. Naar denne Del af Laanet derved er tilbagebetalt, forrentes og afdrages Restgælden ligeledes med 4 pCt. aarlig.

Laanet indestaar uopsigeligt fra Kreditors Side, saalænge den paagældende Ejendom vedligeholdes efter sin Bestemmelse.

§ 11.

Til de i § 9 og efterfølgende § 13 omhandlede Laan kan der aarlig i 5 Aar udredes et Beløb af indtil 4,000,000 Kr., som hvert Finansaar fordeles mellem Landets Amtsraadskredse væsentlig i Forhold til de indkomne Laanebegæringer. Skulde den til Raadighed i et Finansaar værende Sum ikke fuldt ud komme til Udbetaling, stilles den tiloversblevne Del af Summen til Raadighed i de følgende Finansaar. I Finansaarene 1910—11 til 1915—16 kan i samme Øjemed anvendes et Beløb svarende til den Sum, der ikke er forbrugt af det ved Loven om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere af 22. April 1904 bevilgede Beløb af 15 Millioner Kroner.

Den Del af Laanesummen, der først skal afdrages (§ 10), udredes af Stats-Laanefonden.

Den anden Del af Laanesummen tilvejebringes foreløbig af Statskassen, men det er forbeholdt Finansministeren ved skadesløs Transport at overdrage de herfor til Statskassen udstedte 1ste Prioritetsobligationer til „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ til den Kurs, hvorom Finansministeren kan blive enig med Banken.

Ogsaa efter Overdragelserne kunne Skyldnerne indbetale Renter af og Afdrag paa Obligationerne til de kongelige Oppebørselsstuer, hvor disse Ydelser tidligere ere erlagte.

Nr. 94. 30te April.

§ 12.

Lejehuse med Jord, der er særlig matrikuleret, kunne, naar Lejeren opfylder de i denne Lov stillede Betingelser, erhverves som Husmandsbrug efter denne Lov. Hertil kan udenfor den i § 11 anførte Sum anvendes indtil 250,000 Kr. aarlig.

§ 13.

Ejeren af et i Henhold til Lovene af 24. Marts 1899 eller 22. April 1904 oprettet Husmandsbrug kan paa derom inden 1. April 1914 fremsat Begæring faa Tillægslaan til Bestridelse af Udgifterne ved Erhvervelse af Jord til Husmandsbrugets Udvidelse og til de i den Anledning fornødne Byggearbejder. Tillægslaanet beregnes til $^9/_{10}$ af det Beløb, hvormed Husmandsbrugets Laaneværdi (jfr. § 7) er forøget, dog saaledes at Tillægslaanet ikke kan overstige 2,100 Kr., saafremt Husmandsbruget er oprettet i Henhold til Lov af 24. Marts 1899, og 1,400 Kr., saafremt det er oprettet i Henhold til Lov af 22. April 1904. I de Tilfælde, hvor der paa Grund af den paagældende Egns særlig høje Jordpriser oprindelig er ydet et Laan, der overstiger henholdsvis 3,600 Kr. eller 4,500 Kr., kan Summen af det oprindelige Laan og Tillægslaanet dog ikke overstige $^9/_{10}$ af 8,000 Kr.

Endvidere kan der ydes Ejeren af et Husmandsbrug, der er oprettet i Henhold til Lovene af 24. Marts 1899 eller 22. April 1904 eller i Henhold til nærværende Lov, Tillægslaan, naar han efter den oprindelige Vurderings Afholdelse har opdyrket raa Jord, henhørende til Husmandsbrugets oprindelige Tilliggende, eller har foretaget saadanne gennemgribende Jordforbedringer, f. Eks. Dræning, hvorved Ejendommens Værdi paaviselig er forøget. Tillægslaanet, hvis Størrelse i saa Tilfælde fastsættes dels under Hensyntagen til den Husmandsbruget ved de ommeldte Foranstaltninger tilførte Værdiforøgelse, dels under Hensyntagen til den Værdiforøgelse, der har fundet eller vil finde Sted ved den i Anledning af de oftnævnte Foranstaltninger foretagne eller planlagte Udvidelse af Husmandsbrugets Bygninger, maa dog i intet Tilfælde være højere, end at Summen af det oprindelige Laan og Tillægslaanet udgør $^9/_{10}$ af 6,500 Kr.

Tillægslaanet, der udredes af Stats-Laanefonden, ydes paa samme Vilkaar som Stats-Laanefondens Andel af Hovedlaanet, dog saaledes, at Tillægslaanet skal være fuldt afviklet $51^1/_2$ Aar efter, at Hovedlaanet er ydet.

Andragende om saadanne Tillægslaan, der kun kunne ydes een Gang for alle, indgives til Amtskommissionen og behandles i øvrigt efter de i §§ 7—10 indeholdte Regler. Til Ydelsen af Tillægslaan efter nærværende Paragraf kan der i hvert Finansaar anvendes indtil en Fjerdedel af den i Lovens § 11 ommeldte Sum.

Saafremt Ejeren af et i Henhold til Lovene af 24. Marts 1899 eller 22. April 1904 oprettet Husmandsbrug forinden den 1. April 1914 gennem vedkommende Kommission for Landbrugsministeriet godtgør, at han paa Grund af Omstændighederne ikke kan faa Jord til Købs til Udvidelse af Husmandsbruget og for saa vidt er udelukket fra at faa Tillægslaan, vil han, naar han derefter sælger Ejendommen til en Køber, der opfylder de i §§ 2 og 3 i nærværende Lov opstillede Betingelser, paa ny kunne faa Statslaan i Henhold til nærværende Lov, uanset Bestemmelsen i § 14 i Lovene af 24. Marts 1899 og 22. April 1904.

§ 14.

Laantagernes Ydelser udredes halvaarsvis. Ønsker en Laantager at udbetale større Afdrag i en enkelt Termin, skal dette tillades, naar Afdraget mindst udgør 50 Kr. De i § 6, 2det Stykke, omhandlede Afgifter betales halvaarsvis paa samme Tid og paa samme Sted som Ydelserne til Statskassen. For disse Afgifter saavel som for Statskassens Krav haves Udpantningsret.

§ 15.

Ved Salg af Jord i Medfør af denne Lov bliver der til Købekontrakt eller Skøde at benytte stemplet Papir til Takst 1 Kr. Panteobligationerne til Statskassen og Stats-Laanefonden udstedes paa ustemplet Papir. Det samme gælder om Statskassens Transporter til „Kongeriget Danmarks Hypotekbank", jfr. § 11. Tinglæsningsgebyrer og alle andre Afgifter til det offentlige bortfalde.

III.

§ 16.

Den, der har faaet en Ejendom overdraget paa de i det foregaaende omhandlede Vilkaar, udøver en Ejers fulde Raadighed over samme med de af det følgende flydende Indskrænkninger og med de der nævnte særlige Rettigheder.

Ingen kan faa Laan af Statskassen i Henhold til nærværende Lov i mere end een Ejendom. Ejheller kan den, der til en anden (jfr. § 21) har overdraget en i Henhold til denne Lov erhvervet Ejendom, paa ny nyde Lovens Begunstigelser.

§ 17.

I Panteobligationerne skal der optages en Bestemmelse om, at saafremt Ejeren fraflytter Ejendommen eller bortlejer nogen Del af Lodden eller opfører Lejehuse paa den, skal den hele skyldige Kapital straks uden Opsigelse være forfalden til skadesløs Betaling.

§ 18.

Paa Ejendommen skal vedligeholdes et almindeligt Jordbrug og til enhver Tid holdes den dertil fornødne Besætning og Inventarium samt de nødvendige Bygninger i ordentlig Stand.

Ejeren er forpligtet til at give Amtskommissionen Adgang til at føre Tilsyn med, at denne Forpligtelse overholdes, og til i den Anledning at optage Syn over Ejendommen ved et eller flere af Kommissionens Medlemmer. Saadant Syn skal afholdes mindst hvert tredie Aar, og saafremt der herved forefindes væsentlige Mangler ved Ejendommen eller dens Drift, er Ejeren pligtig til inden en af Amtskommissionen fastsat Frist at afhjælpe disse. Oversidder han denne Frist, indberetter Kommissionen Sagen til Landbrugsministeren, der træffer Bestemmelse om, hvorledes der i Medfør af Obligationernes Bestemmelser vil være at gaa frem mod Laantageren.

Nr. 94. 30te April.

§ 19.

Ejeren er forpligtet til at holde ikke blot de til Ejendommen hørende Bygninger, men ogsaa Besætning og Inventarium og samtlige sine andre Ejendele forsikrede mod Ildsvaade for den fulde Værdi, for de faste Ejendommes Vedkommende i en af Staten anerkendt Brandforsikringsforening. Ved de Syn, der afholdes over Ejendommen, paases det, at denne Forpligtelse overholdes.

§ 20.

Ejendommen maa ikke udstykkes, sammenlægges med anden Jord eller magelægges med anden Jord uden Landbrugsministerens særlige Samtykke, hvilket kun kan gives, naar Andragendet herom er anbefalet af Kommunalraadet.

Samtykke til Udstykning kan meddeles, naar almenøkonomiske Forhold, Kommunens Bebyggelsesforhold eller lign. gøre det ønskeligt at kunne anvende den paagældende Husmandslod helt eller delvis paa anden Maade.

Tilladelse til Sammenlægning med anden Jord kan meddeles, naar Omstændighederne tale for at imødekomme den paagældende Besidders Ønske om at udvide sin Bedrift, og bliver den da i sin Helhed at betragte og notere som Husmandsbrug.

Tilladelse til Magelæg af en Husmandslod eller en Del af en saadan med en anden Lod kan meddeles, naar derved i det hele et hensigtsmæssigere Husmandsbrug vil fremkomme. Er det for at frigøre en Husmandslod for de den som saadan i Henhold til nærværende Lov paahvilende Forpligtelser, at Magelæg med en anden Lod ønskes, maa det oplyses, at den Lod, paa hvilken Forpligtelsen som Huslod fremtidig kommer til at hvile, er lige saa god og lige saa svarende til sit Øjemed som den Lod, der ønskes frigjort.

Vilkaarene for Ordningen af Gældsforholdet til Statskassen i Anledning af Udstykning, Sammenlægning og Magelæg fastsættes af Landbrugsministeren efter Indstilling af Amtskommissionen.

§ 21.

I Tilfælde af, at Ejeren ønsker i levende Live at overdrage hele Ejendommen til en anden, kan Køberen kun indtræde i Sælgerens Forhold til Statskassen, naar han opfylder de foran i §§ 2 og 3 stillede Betingelser. Dog kan der, hvis det er en Søn eller Svigersøn eller nogen af disses Børn, Ejendommen ønskes afstaaet til, bortses fra de i § 3 a., b., e., g. og h. anførte Betingelser.

Overdragelse af Ejendommen til en Person, der ikke opfylder de ovennævnte Betingelser, kan kun ske, naar Gælden til Statskassen samtidig indfries. Ved saadan Overdragelse frigøres Ejendommen ikke for de den som Husmandsbrug i Henhold til nærværende Lov paahvilende særlige Forpligtelser, og navnlig vedbliver den at være undergiven Reglerne i § 20.

Ved Overdragelse af Ejendommen i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke skulle de i § 15 omhandlede Begunstigelser komme til Anvendelse ogsaa med Hensyn til Obligationer til „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“.

§ 22.

Afgaar Ejeren ved Døden, kan hans Enke, hvis hun forbliver i Besiddelse af Ejendommen, indtræde i afdødes Forhold til Statskassen.

Indgaar Enken nyt Ægteskab, kan Forholdet til Statskassen kun fortsættes, hvis Manden opfylder de foran i § 3 Litra c., d. og f. indeholdte Betingelser. Nr. 94. 30te April.

Det samme bliver at iagttage, hvis en anden Kvinde, der er Ejer af et Statshus, indgaar Ægteskab. Indgaas Ægteskab mellem to Indehavere af Husmandsbrug med Statslaan, bliver efter Landbrugsministerens nærmere Bestemmelse Statslaanet for det ene af de to Husmandsbrug at afvikle senest et Aar efter Ægteskabets Indgaaelse.

§ 23.

De ifølge Fdg. 13. Maj 1769 § 5 og senere Bestemmelser gældende Regler om Selvejerbønders Testationsret skulle ogsaa finde Anvendelse med Hensyn til testamentariske Dispositioner over de heromhandlede Huse med Tilbehør. Udøves Testationsretten til Fordel for et af Børnene, skal den, hvem Huset med Jordlod efter Husmandens og hans Hustrus Bestemmelse skal tilfalde, kunne indtræde i Arveladerens Forhold til Statskassen, saafremt den, for hvem Testationsretten benyttes, og hvis det er en gift Datter hendes Mand, opfylder de foran i § 3 Litra c., d. og f. indeholdte Betingelser, dog kun for saa vidt den Sum, som Arvingen skal udrede til Dødsboet og Medarvingerne for Overtagelsen af Ejendommen med Tilbehør, ikke i Testamentet er sat højere end til et Beløb, der svarer til, hvad der paa den Tid, Arvefaldet fandt Sted, af Arveladeren var betalt i Afdrag paa Prioritetsgælden.

For saa vidt Overtageren af Ejendommen ikke selv er i Besiddelse af Midler til Dækning af den Sum, han skal tilsvare Medarvingerne, kan der gives disse Prioritet i Ejendommen efter Statskassen, imod at de underkaste sig rimelige, af Amtskommissionen godkendte Vilkaar for Forrentning og Afbetaling af deres Tilgodehavende.

Ovennævnte Testationsret vil, naar der er Livsarvinger efter den afdøde, som opfylde de foreskrevne Betingelser, kun kunne udøves til Fordel for en af disse.

§ 24.

Ønsker den, hvem Ejendommen i Henhold til § 23 ved Testament er tillagt, ikke at overtage Ejendommen, eller er der ikke ved Testament truffet nogen Bestemmelse i den nævnte Henseende, kan, saafremt en af Arvingerne, der opfylder de i § 23 nævnte Betingelser, kommer overens med sine Medarvinger om at overtage Ejendommen, denne Arving indtræde i afdødes Forhold til Statskassen.

Bortsælges Ejendommen, kan Landbrugsministeren tillade, at Køberen, for saa vidt han opfylder de i §§ 2 og 3 fastsatte Betingelser, indtræder i den afdødes Forhold til Statskassen.

§ 25.

Saafremt Statskassen efter foretaget Udlæg maatte skride til Salg af Ejendommen, kan denne bortsælges fri for de i denne Lov ommeldte Indskrænkninger i Raadigheden over samme, i hvilket Tilfælde Finansministeren træffer Bestemmelse om, hvorvidt og paa hvilke Vilkaar nogen Del af Statskassens og Stats-Laanefondens Prioriteter kunne forblive indestaaende i Ejendommen.

§ 26.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Stedet for Loven om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere af 22. April 1904, saaledes at det i § 27 ommeldte Tidsrum af 5 Aar regnes fra 1. April 1910.

Nr. 94. 30te April.

For de i Henhold til Loven af 24. Marts 1899 oprettede Husmandsbrug skulle Bestemmelserne i nævnte Lovs §§ 10, 12 og 14—24 fremdeles være gældende. Endvidere skulle Bestemmelserne i nærværende Lovs § 20, 3die Stykke, ogsaa komme til Anvendelse paa disse Ejendomme.

For de i Henhold til Loven af 22. April 1904 oprettede Husmandsbrug skulle Bestemmelserne i nævnte Lovs §§ 10, 12 og 14—24 fremdeles være gældende.

§ 27.

Denne Lov underkastes Revision i Rigsdagssamlingen 1913—14; fører Revisionen ikke enten til en Forlængelse af Loven eller til en ny Lov, bortfalde Bestemmelserne i §§ 2—9, 11 og 15.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Anders Nielsen.

Lov

Nr. 95.
30te
April.

om

Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til Udvidelse af den ved Vordingborg i Medfør af Lov af 20. August 1853, jfr. Lov af 3. April 1868 og Lov af 10. April 1895 oprettede Anstalt for sindssyge, nemlig til Opførelse af 2 Pavilloner, en for Mænd og en for Kvinder, med Plads for tilsammen 68 à 70 Personer, samt en Bygning med Bolig for en gift Læge, en Kandidat og 2 Sygeplejersker bevilges et Beløb af indtil 294,000 Kr.

§ 2.

Af de i § 1 nævnte Udgifter kan indtil Halvdelen afholdes i Finansaaret 1909—10.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 2363, 3604, 5970, 5988; Landst. Tid. Sp. 1171, 1249, 1255; Till. A. Sp. 3153; Till. B. Sp. 1899; Till. C. Sp. 2185, 2220.

Nr. 96.
8de
Maj.

Bekendtgørelse

angaaende

forskellige af Landbrugsministeriet i Henhold til Lov om Bekæmpelse af Bipest trufne Foranstaltninger.

Efter at der i Følge derom modtagen Indberetning fra Danmarks Biavlerforening, der i Henhold til § 5 i Lov Nr. 99 af 8de Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest er anerkendt som Fællesledelse for Biavlerforeningerne heri Landet, er blevet konstateret Bipest i følgende Amter:

Kjøbenhavns Amt
Frederiksborg —
Holbæk —
Sorø —
Præstø —
Maribo —
Odense —
Svendborg —
Vejle —
og Ribe —

erklæres herved i Henhold til § 2 i nævnte Lov disse Amter for smittede af Bipest, og ville som Følge heraf samtlige de i § 3 i nævnte Lov paabudte Bestemmelser være at bringe til Anvendelse i de nævnte Amter.

Overensstemmende med en fra bemeldte Fællesledelse derom fremkommen Indstilling forbydes det derhos herved i Henhold til § 4 i oftnævnte Lov i følgende Amter:

Bornholms Amt.
Hjørring —
Aalborg —
Thisted —
Viborg —
Randers —
Aarhus —
Ringkjøbing —

uanset at disse Amter ikke ere erklærede for smittede af Bipest,
at lade Fodring af Bier foregaa i det fri,

at anbringe Tavler, Honningbeholdere eller lignende Genstande, gennem hvilke Smitte kan befordres, paa en saadan Maade, at Bier kunne faa Adgang til dem, samt at lade uddøde Stader saavel som Biboliger med tom Tavlebygning henstaa saaledes, at Bier kunne faa Adgang til dem. Nr. 96. 8de Maj.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende.

Landbrugsministeriet, den 8de Maj 1909.

Anders Nielsen.

H. Gram.

Nr. 97.
8de
Maj.

Lov

om

Ordningen af Den sjællandske Bondestands Sparekasses Forhold.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I.

§ 1.

Den sjællandske Bondestands Sparekasse, hvis Virksomhed forbliver standset, indtil den i nærværende Lov foreskrevne Ordning er tilvejebragt, deles i tvende Afdelinger under Forudsætning af, at Sparekassens nuværende Tillidsmænd paa en med 14 Dages Varsel dertil sammenkaldt Generalforsamling og med den i Sparekassens Love § 19 foreskrevne Majoritet have godkendt denne Ordning og de dertil knyttede, nedenfor angivne Bestemmelser. Saa længe Standsningen vedvarer, kan Fordring om Konkursbehandling fra nogen af Kassens Kreditorer ikke tages til Følge.

§ 2.

Til den ene af disse Afdelinger, der fremdeles betegnes som „Den sjællandske Bondestands Sparekasse", overføres 60 pCt. af de i Sparekassen nu indestaaende Indskudsbeløb, saaledes som disse ere opgjorte til 11. December 1908.

De Sparekassen af Nationalbanken og Privatbanken ydede Laan overføres til og afvikles af denne Afdeling af Sparekassen.

Til denne Afdeling overføres samtidig dermed et tilsvarende Beløb af Sparekassens Aktiver og da navnlig af de Sparekassen tilhørende Panteobligationer med de for Tiden efter 11. December 1908 vedhængende Renter.

Forholdet til Statskassens Laan til Sparekassen med den for samme stillede Sikkerhed ordnes ved nærmere Overenskomst imellem denne Afdeling af Sparekassen og den i § 8 nævnte Afdeling.

§ 3.

Til denne Afdeling af Sparekassen ydes af Statskassen et Laan paa 5 Mill. Kroner, der forrentes med 3 pCt. aarlig og tilbagebetales senest 5 Aar efter dets Ydelse.

Den Rentefordel, der opnaas for Sparekassen ved dette Laan, skal komme den i § 8 nævnte Afdeling til gode efter nærmere Opgørelse.

§ 4.

Betingelsen for Genaabningen af denne Del af Sparekassen er, at der tilvejebringes en Garantifond paa mindst 2 Mill. Kr., og dette saaledes, at ingen kan garan-

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 4796, 5054, 5885, 5946, 6774; Landst. Tid. Sp. 1065, 1372, 1380, 1391, 1434; Till. A. Sp. 3833; Till. B. Sp. 1907, 2659, 2689, 2839; Till. C. Sp. 2179, 2347, 2357, 2381.

tere for mere end 1 pCt. af Fonden, og at hver Garant indbetaler 5 pCt. af det Beløb, som han har tegnet. De indbetalte Beløb forrentes med 4 pCt. p. a. Nr. 97. 8de Maj.

Garantibevisernes Indhold bestemmes af Indenrigsministeren, der ogsaa er bemyndiget til at træffe de nærmere Regler for Garantiforholdets Ordning.

§ 5.

Saa snart de i nærværende Lov opstillede Betingelser for Sparekassens Genaabning ere opfyldte, kan Sparekassen med Indenrigsministerens Samtykke begynde sin Virksomhed.

§ 6.

Af de overførte 60 pCt. af det samlede Indskuds-Beløb, for hvilke der gives hver Indskyder en Konto i den nye Afdeling samtidig med, at Beløbet afskrives paa hans Konto i den i § 8 nævnte Afdeling, kan der hæves paa Kontoen i det Omfang, Bestyrelsen bestemmer.

§ 7.

Denne Afdeling af Sparekassen bliver at styre som en selvstændig Sparekasse, overensstemmende med Forskrifterne i Loven af 28. Maj 1880.

II.

§ 8.

Til Sparekassens anden Afdeling, der bliver at betegne som „Den sjællandske Bondestands Sparekasses Likvidations-Afdeling", henføres de Aktiver, der ikke overgaa til den førstnævnte Afdeling, derunder ethvert Sparekassen hos andre tilkommende Krav. Denne Afdeling overtager samtlige Passiver med Undtagelse af den i § 2 nævnte Gæld.

Proklama bliver snarest at udstede med 3 Maaneders Varsel. Proklamaet omfatter ikke Sparekasseindskyderne.

§ 9.

Saafremt Sparekassen erklærer sig villig til at afgøre sit Mellemværende med „Danmarks Landmænds Smøreksportforening" derved, at denne betaler 1 Million Kr. til Sparekassen, giver Staten Afkald paa den Sparekassen ydede Sum af 1,500,000 Kr. med paaløbende Rente samt paa den Statskassen tilkommende Dividende af Finansministeriets Indlaan i Sparekassen, stort 500,000 Kr.

De saaledes indvundne Beløb godskrives Likvidations-Afdelingen.

§ 10.

Denne Afdeling styres af 3 kongelig udnævnte Kommissarier, der ved den nærmere Ordning imellem denne og den førstnævnte Afdeling af Sparekassen forhandle med dennes Bestyrelse.

Kommissarierne udnævnes, saa snart Loven er traadt i Kraft.

Deres Stilling bliver den, som vilde være gældende for Kommissarier efter Loven af 28. Maj 1880 § 8.

Ved Afviklingen af denne Afdeling udbetales de Beløb, som maatte tilfalde Indskyderne, enten direkte til disse eller overføres til den paagældende Indskyders Konto i den fortsatte Sparekasse.

Nr. 97. 8de Maj.

III.

§ 11.

Indenrigsministeren er bemyndiget til at afgøre mulige Tvivlsmaal vedrørende Ordningen mellem de to Afdelinger af Sparekassen.

§ 12.

Opsiger Sparekassen nogle af sine i faste Ejendomme nu indestaaende Prioriteter til Indfrielse inden 2 Aars Forløb efter Genaabningen, ville i samme Tidsrum de af de paagældende Debitorer for tilsvarende nye Laan udstedte Panteobligationer være at fritage for Stempel- og Tinglæsningsgebyrer i det Omfang, hvori disse Obligationer træde i Stedet for ældre Obligationer, udstedte til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, ligesom Udslettelsesgebyrer for disse ældre Obligationer bortfalde.

§ 13.

Fordringer paa Sparekassen ifølge Sparekassebog eller af nogen som helst anden Art kunne benyttes til Modregning mod Sparekassens Krav, for saa vidt de ikke ere erhvervede ved frivillig Overdragelse efter den 8. September 1908. At der har fundet Haandpantsætning Sted af Sparekassens Panteobligationer, paavirker ikke Modregningsretten overfor Sparekassen, hvorfor denne snarest mulig vil have at indfri de af de pantsatte Panteobligationer, for hvis Vedkommende Modregningskrav kunne gøres gældende. Modregningsretten forbliver ligeledes upaavirket af Sparekassens Deling i 2 Afdelinger og Aktivernes Fordeling mellem disse. Saafremt der ikke inden et Aar fra den Dag, da Sparekassen begynder sin Virksomhed, er nedlagt Paastand paa, at Modregningsretten tages i Betragtning, bortfalder den.

§ 14.

Det i Sparekasseloven af 28. Maj 1880 § 12 omhandlede Ansvar ophæves ikke ved den igennem nærværende Lov trufne Ordning, men skal kunne gøres gældende, som om Konkursbehandling efter Sparekasseloven fandt Sted.

§ 15.

Saafremt Ordningen efter nærværende Lov ikke er bragt i Stand senest den 1. September 1909, bliver Sparekassen at overgive til Konkursbehandling overensstemmende med Forskrifterne i Lov af 28. Maj 1880.

§ 16.

Nærværende Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,

Kronprins.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Lov

Nr. 98.
30te
April.

angaaende

Stempelafgiften af de af Vejle Kommune for et Laan af 800,000 Kr. udstedte Obligationer.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Vejle Kommune bemyndiges til for et Laan, stort 800,000 Kr., som agtes optaget hos Aktieselskabet Vejle Bank og Aktieselskabet Københavns Handelsbank i Forening til Bestridelse af Udgifterne ved forskellige kommunale Arbejder, at udstede Partialobligationer paa ustemplet Papir, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, imod at der for Laanet udstedes en med lovbefalet Stempel forsynet Hovedobligation.

Transport af de paa Navn lydende eller senere paa Navn noterede Partialobligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 1245, 1257, 1260, 1298; Folket. Tid. Sp. 6558, 6593, 6636; Till. A. Sp. 4435; Till. C. Sp. 2299, 2323.

Nr. 99.
30te
April.

Lov

om

Afhændelse af en Del af den til Esrom Skovkassererbolig hørende Jordlod samt om Forandring i Lønningsvilkaarene for Tjenesten som Skovkasserer i Esrom.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Landbrugsministeren bemyndiges til fra den 1. April 1909 at regne paa Statskassens Vegne at overtage ca. 30 Tdr. Land af den til Tjenesten som Skovkasserer i Esrom hørende Tjenestejord og derefter bortsælge dette Areal til Fordel for Statskassen.

§ 2.

I Godtgørelse for den afgivne Tjenestejord tillægges der fra den 1. April 1909 at regne Skovkassereren et aarligt Lønningstillæg af 1,000 Kr.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Anders Nielsen.

---

*) Udfærdiget gennem Landbrugsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 5745, 5786, 6048, 6457; Landst. Tid. Sp. 1314, 1358, 1363; Till. A. Sp. 4033; Till. C. Sp. 2237, 2325.

Lov

Nr. 100.
30te
April.

om

Tillæg til Lov af 29de Marts 1904 om Københavns Personbanegaard m. m.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det i Lov af 29. Marts 1904 om Københavns Personbanegaard m. m. § 2 anførte Beløb af 3,200,000 Kr., der kan anvendes til Anlæg af et nyt Centralværksted i København for Statsbanernes Maskinafdeling, forhøjes med 589,000 Kr.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Jensen-Sønderup.

---

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for offentlige Arbejder. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 5744, 5876, 5970, 6000; Landst. Tid. Sp. 1168, 1247, 1255; Till. A. Sp. 4029; Till. C. Sp. 2195, 2221.

Nr. 101.
30te
April.

Lov

om

Bemyndigelse for Regeringen til Afholdelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemed.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Til Bestridelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemde bemyndiges Regeringen til foruden de ved Lov Nr. 121 af 19. April 1907 til Raadighed stillede Beløb at anvende aarlig i et Tidsrum af 2 Aar indtil 62,000 Kr.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Anders Nielsen.

*) Udfærdiget gennem Landbrugsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 3904, 4002, 5638, 5677; Landst. Tid. Sp. 1007, 1049, 1061; Till. A. Sp. 3781; Till. B. Sp. 1805; Till. C. Sp. 2059, 2213.

Lov

om

Fiskerilaan.*)

Nr. 102.
30te
April.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til af Stats-Laanefondens Midler at anvende aarlig i 5 Aar til direkte Udlaan til Fiskere indtil 250,000 Kr. og til Laaneforeninger for Fiskere indtil 150,000 Kr. De i et Finansaar ikke anvendte Beløb kunne udlaanes i de følgende Finansaar i et af de nævnte Øjemed, dog fortrinsvis i det Øjemed, i hvilket Beløbet oprindelig er stillet til Raadighed. Paa samme Maade kunne Restbeløb af de ved Lov Nr. 99 af 22. April 1904 til Raadighed stillede Summer anvendes.

Ved Fiskere forstaas i denne Lov Fiskere, som drive Saltvandsfiskeri som Erhverv og ere i Besiddelse af Baad og Garnredskaber, eller for hvis Vedkommende mindst $^2/_5$ af deres Aarsindtægt ved personlig Virksomhed skyldes Saltvandsfiskeri.

§ 2.

Direkte Laan til Fiskere af Stats-Laanefonden ydes kun til Anskaffelse af Fiskefartøjer til en Værdi af mindst 2,700 Kr.

Adgang til at erholde direkte Laan paa de i denne Lov indeholdte Betingelser er betinget af, at vedkommende Fisker

a) har Indfødsret,
b) fremskaffer Attest fra tvende med hans Forhold nøje kendte, troværdige Personer for, at han er en flittig, ædruelig og sparsommelig Mand, saa at det kan antages, at han egner sig til at komme i Besiddelse af et saadant Fartøj,
c) er 25 Aar gammel og
d) ikke har modtaget Statslaan til Erhvervelse af Husmandsbrug.

Laan maa for nye Fartøjers Vedkommende ikke overstige $^2/_3$ og for ældre Fartøjers ikke Halvdelen af Værdien. For Laanene skal der gives første Prioritets Pant saavel i Fartøj som i dettes Forsikringssum. Laanene, som skulle forrentes med $3^1/_2$ pCt. p. a., udbetales kontant, ere afdragsfrie det første Aar og tilbagebetales derefter senest i Løbet af 10 Aar med mindst $^1/_{10}$ aarlig. Laanenes Størrelse og Vilkaarene for Tilbagebetalingen fastsættes i øvrigt af Landbrugsministeren. Ved Laanenes Tildeling skal der tages særligt Hensyn til Andragender, hvoraf det fremgaar, at samtlige Fiskere, der personlig skulle del-

*) Udfærdiget gennem Landbrugsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 1356, 2283, 5407, 5621, 6629; Landst. Tid. Sp. 991. 1261, 1296; Till. A. Sp. 2779; Till. B. Sp. 1327, 2657; Till. C. 2041, 2289, 2337.

Nr. 102. 30te April.

tage i Udøvelsen af Fiskerierhvervet, skulle have Part eller Andel i Udbyttet. Fartøjerne skulle være forsikrede mod Søskade og Brandskade mindst til et saadant Beløb, at Laanet eller dets Restbeløb kan dækkes deraf. Saafremt det Tilfælde maatte indtræffe, at Forsikringssummen ikke er tilstrækkelig hertil, skal der som ekstraordinært Afdrag paa Laanet afbetales et Beløb, svarende til Forskellen mellem Laanet eller dets Restbeløb og Forsikringssummen. Laanet forfalder til Udbetaling, naar Fartøjet efter Landbrugsministerens Skøn ikke længere benyttes til Fiskeri. Saa længe Statslaanet ikke er tilbagebetalt, kan det paagældende Fartøj ikke behæftes med Gæld, for hvilken Ejeren forpligtes til at give nogen Part eller Andel i Udbyttet af Fiskeriet. I Tilfælde af Salg — ogsaa af Fartøjer, til hvis Anskaffelse der er ydet Laan af Stats-Laanefonden i Medfør af Loven af 22. April 1904 — træffer Finansministeren paa Stats-Laanefondens Vegne Afgørelse af, om Laanet kan forblive indestaaende i Fartøjet. Landbrugsministeren træffer nærmere Bestemmelse om, hvilket Tilsyn der vil være at føre med Fartøjerne og deres Benyttelse.

§ 3.

Naar mindst 20 i Staden København eller i et Amt bosatte Fiskere ønske at stifte en Laaneforening overensstemmende med denne Lov, kunne de ved Henvendelse i København til Magistraten og udenfor København til Amtmanden faa nedsat et Udvalg til Fremme af Sagen. Magistraten i København og Amtmanden udenfor København udnævner derefter et Udvalg, bestaaende af 4 blandt de andragende Fiskere valgte Medlemmer samt en Formand, der saa vidt mulig bør være fiskerikyndig, men som ikke behøver at vælges blandt Andragerne. Udvalget har snarest muligt at træde i Virksomhed for at søge Foreningen dannet.

Naar der til Udvalget har meldt sig til Optagelse i Foreningen mindst 30 Fiskere, der efter Udvalgets Skøn fyldestgøre de i § 1 nævnte Betingelser med Hensyn til Erhverv, og som ligeledes efter Udvalgets Skøn tilsammen eje Fiskefartøjer og Baade samt Fiskeredskaber til en Værdi af mindst 14,000 Kr. og i øvrigt ved en af Udvalget med almindeligt Flertal tagen Beslutning ere godkendte til Optagelse som Medlemmer i Foreningen, foranstalter Udvalget de saaledes godkendte Medlemmer indkaldte til et Møde. I dette Møde skal Udvalget forelægge til Vedtagelse Udkast til Vedtægter for Foreningen, og naar disse ere vedtagne af et Flertal af de mødende, lade foretage Valg af 4 Medlemmer til Bestyrelsen samt af 2 Revisorer, jfr. § 4 Litr. g. Udvalgets Formand fungerer som Formand for Bestyrelsen, indtil en ny Formand er valgt, jfr. § 4 Litr. g.

§ 4.

Landbrugsministeren kan meddele Stadfæstelse paa Vedtægter for Laaneforeninger for Fiskere, naar Vedtægterne indeholde følgende Bestemmelser:

a. Foreningens Formaal skal udelukkende være at yde Foreningens Medlemmer Laan til Anskaffelse, Istandsættelse eller Forbedring af Fiskefartøjer og Baade, til Anskaffelse af Fiskeredskaber samt til Opførelse, Istandsættelse eller Forbedring af Ishuse, Røgerier, Salterier og Konserveringsanstalter.
b. I Foreningen maa kun optages som Medlemmer Fiskere, der opfylde de i § 1, 2det Stykke, nævnte Betingelser med Hensyn til Erhverv. Optagelsen sker ved en af Bestyrelsen med almindeligt Flertal tagen Beslutning.
c. Intet Medlem maa være Medlem af andre i Henhold til Bestemmelserne i denne Lov eller Bestemmelserne i Lov Nr. 99 af 22. April 1904 stiftede Laaneforeninger.

d. Ved Optagelsen i Foreningen skal ethvert Medlem yde et Indskud af mindst 2 Kr., der tilfalder Foreningens Reservefond.

e. Medlemmerne skulle være ulykkesforsikrede og holde deres Fartøjer og Baade forsikrede mod Søskade til en af Bestyrelsen fastsat Værdi; Fartøjer, Baade og Fiskeredskaber ligesom ogsaa saa vidt muligt Ishuse, Røgerier og Salterier skulle være forsikrede til fuld Værdi mod Brandskade.

f. Til et Medlem maa ikke udlaanes et større Beløb end 1,500 Kr. Til Fællesforetagender som Anlæg af Ishuse, Salterier og Konserveringsanstalter kan udlaanes indtil det halve Beløb af det Laaneforeningen givne Laan, naar Bestemmelse derom tages paa en i dette Øjemed indkaldt Generalforsamling og vedtages med $^3/_5$ af Laaneforeningens Medlemsantal. I øvrigt fastsætter Bestyrelsen Størrelsen af Laanene, som skulle ydes kontant uden Provision samt mod Udstedelse af Gældsbrev; ved Laan til Anskaffelse af Fartøjer og Baade samt til Opførelse af Ishuse, Røgerier og Salterier skal der gives Foreningen Pant i disse. Laan til Anskaffelse af Fiskeredskaber skulle være tilbagebetalte senest i Løbet af 3 Aar, Laan til Anskaffelse, Istandsættelse eller Forbedring af Fartøjer og Baade senest i Løbet af 6 Aar, Laan til Anskaffelse af nye Fartøjer og Baade dog senest i Løbet af 10 Aar, Laan til Opførelse af Ishuse, Salterier og Røgerier senest i Løbet af 10 Aar og Laan til Istandsættelse eller Forbedring af Ishuse, Salterier og Røgerier senest i Løbet af 6 Aar; i øvrigt fastsætter Bestyrelsen Vilkaarene for Tilbagebetalingen og ligeledes Rentefodens Størrelse, der skal være ens for alle Medlemmer og ikke kan overstige $4^1/_2$ pCt. aarlig.

g. Foreningen skal styres af en ulønnet Bestyrelse, bestaaende af en Formand og 4 andre Medlemmer. De sidste vælges blandt Foreningens Medlemmer af Generalforsamlingen, paa hvilken samtlige Medlemmer have Stemmeret. Formanden, som ikke behøver at være Medlem af Foreningen, vælges i København af Magistraten og udenfor København af Amtmanden efter Forslag af de af Generalforsamlingen valgte Bestyrelsesmedlemmer. Generalforsamlingen vælger endvidere 2 Revisorer, som ikke behøve at være Medlemmer af Foreningen. Regnskabsføreren kan lønnes med et fast aarligt mindre Vederlag.

h. Det ved et Regnskabsaars Slutning fremkomne Overskud skal henlægges til Reservefonden, hvortil foruden Medlemsindskuddet, jfr. Litra d., ogsaa henlægges Fondens egne Renter og mulige Gaver. Reservefondens Midler skulle anbringes i en Sparekasse eller i en Bank.

i. Det ved et Regnskabsaars Slutning fremkomne Underskud skal, for saa vidt det ikke kan dækkes af Reservefonden, fordeles og indkræves hos Medlemmerne efter nærmere i Vedtægterne fastsatte Regler.

k. Udmeldelse af Foreningen skal kunne ske til enhver Tid, men Medlemmets Ansvar overfor Stats-Laanefonden og Foreningen ophører dog først, naar samtlige Laan, der ere stiftede før Udmeldelsen, ere tilbagebetalte. I Tilfælde af Dødsfald ophører Boets Ansvar overfor Statskassen og Foreningen, naar Regnskabet for det paagældende Regnskabsaar er revideret og godkendt, og der ikke er noget Beløb at tilsvare. For Laan, stiftede efter Udmeldelsen eller Dødsfaldet, hæfter Medlemmet eller dets Bo ikke.

l. Foreningens Tilgodehavende hos Medlemmerne kan inddrives ved Udpantning.

m. Foreningens Kassebeholdning skal altid holdes anbragt i en Sparekasse eller

Nr. 102. 30te April.

Bank saaledes, at Pengene kun kunne udbetales mod Kvittering eller Anvisning af Bestyrelsen.

n. Ingen Forandring maa foretages i Foreningens Vedtægter uden Landbrugsministerens Samtykke.

o. Foreningen er pligtig at meddele Landbrugsministeren alle Oplysninger, som han maatte forlange angaaende Foreningens Virksomhed og Forhold, samt underkaste sig Ministerens Tilsyn med, at Foreningen ledes i Overensstemmelse med denne Lov og Foreningens Vedtægter.

p. Foreningens Medlemsantal maa ikke uden Landbrugsministerens Samtykke være mindre end 30 og Værdien af samtlige Medlemmers Fartøjer, Baade og Redskaber ikke være mindre end 14,000 Kr. Værdien ansættes af Bestyrelsen, og skulle Foreningens Medlemmer være pligtige at meddele alle af Bestyrelsen forlangte Oplysninger om deres Fartøjer, Baade og Redskaber.

q. Til Foreningens Opløsning udkræves, at et Flertal af samtlige Medlemmer paa 2 med 4 Ugers Mellemrum afholdte Generalforsamlinger stemme derfor. Paa disse Generalforsamlinger tages under Forbehold af Landbrugsministerens Godkendelse endvidere Bestemmelse om, hvorledes det Nettooverskud, som maatte fremkomme, efter at alle Forpligtelser ere afviklede, skal anvendes. Tilskud til Dækning af fremkomne Underskud kunne tilbagebetales, for saa vidt de, hos hvem Tilskuddene ere opkrævede, endnu ere Medlemmer af Foreningen, men i øvrigt kan Formuen kun anvendes til Fremme af Saltvandsfiskeri. Saafremt Foreningen ved Opløsningen maatte være i Gæld til Stats-Laanefonden, udkræves Finansministerens Godkendelse af den vedtagne Beslutning om Foreningens Opløsning.

§ 5.

Laaneforeninger, hvis Vedtægter ere stadfæstede af Landbrugsministeren i Henhold til § 4, have Adgang til at erholde Laan af Stats-Laanefonden. Laanet til en Forening maa ikke overstige Halvdelen af Værdien af samtlige Medlemmers Fartøjer, Baade og Fiskeredskaber. Laanene, hvis Størrelse i øvrigt fastsættes af Landbrugsministeren, forrentes med $3^1/_2$ pCt. p. a., ere afdragsfri i 5 Aar og afdrages derefter med $^1/_{10}$ aarlig.

Saafremt et ydet Laan ved et Regnskabsaars Slutning maatte overstige det Beløb, som i Henhold til denne Lov kunde have været tilstaaet Foreningen, er denne pligtig at afgive Indberetning herom til Landbrugsministeren, der derefter træffer Afgørelse af, om det overskydende Beløb skal tilbagebetales.

For Laanenes Tilbagebetaling samt Betaling af Renter hæfte over for Stats-Laanefonden Foreningens Medlemmer en for alle og alle for en. Beløbene kunne inddrives ved Udpantning.

§ 6.

Landbrugsministeren fastsætter de nærmere Regler for det Tilsyn, som vil være at føre med, at Laaneforeningerne anvende Laanene paa vedtægtsmæssig Maade og i det hele virke i Overensstemmelse med de i denne Lov fastsatte Regler og de stadfæstede Vedtægter.

Landbrugsministeren kan efter Forhandling med Finansministeren standse en Laaneforenings Virksomhed, naar Renter og Afdrag til Stats-Laanefonden ikke betales i rette Tid, eller naar Foreningen efter hans Skøn ikke længere opfylder denne

Lovs Betingelser, ikke styres paa vedtægtsmæssig Maade, eller Misligheder i Styrelsen finde Sted. Finansministeren træffer da Bestemmelse om Afviklingen af Foreningens Forpligtelser, og den beholdne Formue anvendes efter Landbrugsministerens Bestemmelse til Fremme af Saltvandsfiskeri. Nr. 102. 30te April.

§ 7.

Gældsforskrivninger for Laan, ydede i Henhold til denne Lov af Stats-Laanefonden til Fiskere eller Laaneforeninger eller af disse til deres Medlemmer, kunne udfærdiges paa ustemplet Papir. Tinglæsningsgebyrer og alle offentlige Afgifter bortfalde. Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at meddele Laaneforeninger af Fiskere, der selv tilvejebringe Foreningens Udlaanssum, og hvis Vedtægter ere stadfæstede af Landbrugsministeriet, de samme Rettigheder og Begunstigelser, som komme de i denne Lov omhandlede Laaneforeninger til Del.

§ 8.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Anders Nielsen.

Nr. 103.
30te
April.

Kontorholdslov

for

Toldvæsenet.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Der tillægges Toldvæsenets Tjenestemænd følgende aarlige Vederlag for Kontorudgifter til et samlet Beløb af ialt 26,064 Kr.

A. Overtoldinspektoratet for København samt Københavns Toldsted:

Overtoldinspektøren	702	Kr.
Toldkassereren	1,026	—
Kreditoplagskassereren	450	—
Pakhusforvalteren	540	—
Toldforvalteren ved Postgodsklareringen	549	—
Oppebørselskontroløren paa Toldboden	651	—
— i Nyhavn	480	—
— paa Gammelholm	300	—
— i Børsens Distrikt	207	—
— paa Christianshavn	252	—
— paa Jernbanen	426	—
— ved Frihavnen	900	—
— paa Frilageret	720	—
Toldforvalteren i Kalkbrænderiernes Distrikt	135	—
— paa Frederiksberg	150	—
— paa Nørrebro	150	—
Brænderiafgiftsoppebørselskontroløren	120	—

B. De øvrige Overtoldinspektorater og Toldsteder:

Overtoldinspektøren for Nørrejylland	1,224	—
— for Østifterne	981	—
At overføre...	9,963	Kr.

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 5556, 5676, 5976, 5989; Landst. Tid. Sp. 1126, 1157, 1246; Till. A. Sp. 3969; Till. B. Sp. 1933; Till. C. Sp. 2187, 2219.

Nr. 103. 30te April.

	Overført...	9,963 Kr.
Toldkassereren i Aalborg		564 —
— i Aarhus		627 —
Toldforvalteren i Assens		117 —
— i Bandholm-Maribo		204 —
— i Bogense		99 —
Toldoppebørselskontroløren i Allinge		189 —
— i Gudhjem		144 —
— i Hasle		150 —
— i Neksø		342 —
Toldoppebørselskontroløren i Rønne		225 —
— i Svaneke		117 —
Toldforvalteren i Esbjerg		600 —
— i Faaborg		171 —
Toldoppebørselskontroløren i Fakse		342 —
Toldforvalteren paa Fanø		180 —
— i Fredericia		249 —
— i Frederikshavn		348 —
— i Frederikssund		90 —
— i Frederiksværk		180 —
— i Gedser		180 —
— i Grenaa		138 —
Toldkassereren i Helsingør		225 —
Toldforvalteren i Herning		90 —
— i Hillerød		171 —
— i Hjørring		165 —
— i Hobro		159 —
— i Holbæk		252 —
— i Holstebro		99 —
Toldkassereren i Horsens		201 —
Toldforvalteren i Kalundborg		120 —
— i Kerteminde		111 —
— i Kolding		300 —
— i Korsør		210 —
— i Køge		165 —
— i Lemvig		198 —
— i Løgstør		123 —
— i Mariager		504 —
Toldoppebørselskontroløren i Marstal		132 —
Toldforvalteren i Middelfart		129 —
— i Nakskov		249 —
— i Nyborg		276 —
— i Nykøbing F.		180 —
— i Nykøbing J.		198 —
— i Nykøbing S.		153 —
Toldoppebørselskontroløren i Nysted		255 —
Toldforvalteren i Næstved		126 —
	At overføre...	20,010 Kr.

Nr. 103. 30te April.

	Overført ...	20,010 Kr.
Toldkassereren i Odense		471 —
Toldforvalteren i Præstø		126 —
Toldkassereren i Randers		318 —
Toldforvalteren i Ribe		291 —
— i Ringkøbing		99 —
— i Roskilde		300 —
— i Rudkøbing		231 —
— paa Samsø		411 —
— i Skanderborg-Silkeborg		174 —
— i Skagen		621 —
Toldforvalteren i Skelskør		132 —
— i Skive		129 —
— i Slagelse		267 —
— i Stege		156 —
Toldoppebørselskontroløren i Struer		99 —
Toldforvalteren i Stubbekøbing		120 —
— i Svendborg		210 —
— i Sæby		228 —
Toldoppebørselskontroløren i Thisted		300 —
Toldforvalteren i Varde		180 —
— i Vejle		228 —
— i Viborg		108 —
— i Vordingborg		153 —
— i Æbeltoft		348 —
— i Ærøskøbing		354 —
		26,064 Kr.

Toldbestyrelsen er bemyndiget til at fordele den for de københavnske Oppebørselskontorer ovenfor fastsatte Sum, ialt 3,936 Kr., mellem de 8 paagældende Kontorer, ligesom til at omlægge nævnte Beløb tilligemed de øvrige for de københavnske Toldregnskabsførere og Pakhusforvalteren opførte Summer mellem de paagældende og nyoprettede Kontorer efter Forretningernes Behov.

For Kontorholdsudgifterne vil der hvert Aar af vedkommende Regnskabsfører være at aflægge Regnskab.

§ 2.

I de Tilfælde, i hvilke der i Kontorholdsvederlaget efter nærværende Lov er indbefattet et Beløb til Kontorleje, Lys og Varme, fastsætter Generaltolddirektoratet et forholdsmæssigt Fradrag i Vederlaget, saafremt den paagældende Tjenestemand faar frit Embedskontor.

§ 3.

Udgifter til Opvarmning og Belysning af Tjenestelokaler, der enten tilhøre Toldvæsenet eller ere lejede for dettes Regning, afholdes af Toldvæsenets Budget, medmindre Tjenestemanden har Bolig under samme Tag.

Udgifter til Skrivemateriel og andre Fornødenheder ved Opsynsforretningerne ved Toldstederne afholdes som hidtil af det ved Budgettet i nævnte Øjemed til hvert enkelt Toldsteds Raadighed stillede Beløb under administrativ Kontrol. Nr. 103. 30te April.

§ 4.

Paragraf 5 i Toldvæsenets Kontorholdslov af 29. Marts 1904 gælder for de pr. 1. April 1909, eller forinden, i Toldvæsenets 13. Lønningsklasse ansatte, og bortfalder iøvrigt (jfr. § 11).

§ 5.

I Toldkassen indbetales som hidtil Halvdelen af de ved Toldstederne indgaaede Procenter af Havne-, Lods- og Prikkepenge.

§ 6.

Medhjælpere, der have haft fast Ansættelse som saadanne i 20 Aar, ere, naar de afskediges paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag, berettigede til Pension efter Reglerne i Pensionsloven af 24. Februar 1858, saaledes at den pensionsgivende Tjenestetid regnes fra det for Pensionsrettens Indtrædelse ovenfor fastsatte Tidspunkt. Reglerne i nævnte Pensionslov finde ligeledes Anvendelse paa saadanne Medhjælperes Efterladte.

For saa vidt de nævnte Funktionærer ere gifte, afkortes der fra Pensionsrettens Indtrædelse 5 pCt. i deres Lønning for at anvendes til Enkeforsørgelse. Hel eller delvis Fritagelse for denne Afkortning kan dog finde Sted, saafremt det for Finansministeren godtgøres, at der paa anden betryggende Maade er sikret Enken for Livstid en aarlig Indtægt. Anvendes det afkortede Beløb til at sikre Enken Overlevelsesrente i den af Staten garanterede Forsikringsanstalt, skal Tegning af saadan Overlevelsesrente finde Sted under samme Vilkaar, som ifølge Lov af 5te Januar 1851 ere gældende for de af Embedsmænd for deres Enker tegnede Overlevelsesrenter.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler med Hensyn til Gennemførelsen af de foranstaaende Bestemmelser.

§ 7.

De fornødne Beløb til Kontorhjælp samt til Lønning af midlertidig Medhjælp i den Tid, Medhjælperne ere indkaldte til Aftjening af deres Værnepligt, bevilges i samlet Sum paa Finansloven.

§ 8.

Alle Medhjælpere og Toldassistenter, der forrette Tjeneste paa Toldkontor, skulle stille en af Finansministeren nærmere fastsat Kaution. De kunne, uden særlig Bemyndigelse af Toldvæsenets Centralbestyrelse, af Regnskabsføreren anvendes ved Udførelsen af Kasseforretninger og ere, naar dette sker, berettigede til paa Toldvæsenets Vegne at afgive Kvittering for Oppebørsler.

I Kassererlokalet skal der til enhver Tid til Underretning for Publikum findes et Opslag om, hvilke af Kontorets Tjenestemænd der i Henhold hertil ere bemyndigede til at afgive Kvittering. Regnskabsføreren er kun ansvarlig for Tab, Skade og Uorden, der skyldes en Medhjælper eller Toldassistent, naar han paa nogen Maade har undladt at udøve fornøden Kontrol med vedkommende underordnede.

§ 9.

Generaltolddirektoratet fastsætter de nærmere Betingelser for Antagelsen af Medhjælperne, og disse ansættes af Generaldirektøren.

Det samlede Antal Medhjælpere fastsættes ved de aarlige Finanslove.

§ 10.

Den i § 8 i Lov af 26. Marts 1870 om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. fastsatte femaarlige Revision gælder ikke §§ 4, 5, 6, 7, 8 og 9 i denne Lov.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1909. Samtidig ophæves Kontorholdslov af 29. Marts 1904 med de ifølge Lov af 27. Maj 1908 foretagne Ændringer.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Bekendtgørelse

Nr. 104.
5te
Maj.

om

offentlig Anerkendelse af Sygekasser.

I Henhold til Lov om anerkendte Sygekasser af 12te April 1892 er der meddelt nedennævnte Sygekasser offentlig Anerkendelse fra den 1ste Maj 1909 at regne:

Glasarbejdernes Sygekasse i Aalborg,

Vive Sogns Sygekasse i Aalborg Amt.

I Følge derom modtagen Indberetning fra Sygekasseinspektøren har Nørre-Sundby Afholdsforenings Sygekasse i Aalborg Amt (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 52 af 31te Marts 1897) antaget Navnet „Nørre-Sundby Sygekasse“ og Skagen og Gl. Skagens Sygekasse i Hjørring Amt (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 2 af 3die Januar 1898) antaget Navnet „Skagen gamle Sygekasse for Beboere i Skagen“.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet, den 5te Maj 1909.

Klaus Berntsen.

H. Andersen.

Nr. 105.
8de
Maj.

Lov

om

Varigheden af Valg, som foretages af de kommunale Bestyrelser til særlige Kommissioner m. v. eller til særlige Hverv.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indenrigsministeren bemyndiges til efter forudgaaende Forhandling med vedkommende andre Ministerier at fastsætte, at Valg, der i Henhold til Lovgivningens Bestemmelser foretages af Kommunalbestyrelserne til særlige Kommissioner m. v. eller til særlige Hverv, gælde for 4 Aar, saaledes at den første Valgperiode udløber den 30. April 1913. Valg til en ledig Plads i Løbet af de 4 Aar gælder kun for den Del af Valgperioden, der endnu staar tilbage.

Ved den af Indenrigsministeren herom udfærdigede Bekendtgørelse bliver der tillige at træffe Bestemmelse om, til hvilket Tidspunkt de før 1. April 1909 til de paagældende Kommissioner eller Hverv valgte Personer ville have at fratræde.

De Valg af den ommeldte Art, der inden Bekendtgørelsens Udstedelse maatte være foretagne af den fra 1. April 1909 valgte Kommunalbestyrelse, gælde til den 30. April 1913.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,
Kronprins.
(L. S.)

Klaus Berntsen.

---

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 6589, 6632, 6638, 6639; Landst. Tid. Sp. 1394, 1421, 1433; Till. A. Sp. 4439; Till. C. Sp. 2345, 2379.

Lov

Nr. 106.
8de
Maj.

om

fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløshedskassehjælpens Ophør.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Indtil 1. April 1910 gælder følgende Bestemmelse:

Naar en her i Landet forsørgelsesberettiget Person, der som Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse har modtaget Understøttelse af bemeldte Kasse i Henhold til de for samme gældende Regler, efter Arbejdsløshedskassehjælpens Ophør fremdeles er arbejdsløs og trængende til Understøttelse, skal den Hjælp, der af hans Opholdskommune ydes ham til hans og hans Families nødvendige Underhold, ikke betragtes som Fattighjælp, for saa vidt og saa længe den ikke i Omfang skønnes at overstige den ham af Arbejdsløshedskassen ydede Understøttelse.

De nærmere Regler angaaende Formen for Hjælpens Ydelse og Kontrollen med Betingelsernes Tilstedeværelse blive at fastsætte af Indenrigsministeren.

De af Opholdskommunen i Henhold til denne Lov afholdte Udgifter ere ikke Genstand for Refusion fra Forsørgelseskommunen.

§ 2.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,

Kronprins.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 6270, 6527, 6767, 6772; Landst. Tid. Sp. 1447, 1448, 1449; Till. A. Sp. 4433; Till. B. Sp. 2691; Till. C. Sp. 2375, 2382.

Nr. 107.
12te
Maj.

Allerhøjeste Kundgørelse

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 1ste d. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 12te Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Lov

Nr. 82.
30te
April.

om

Ændringer i Lov Nr. 163 af 19de Juni 1908 om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Bestemmelsen i Lov Nr. 163 af 19. Juni 1908 § 2, 3die Stykke, affattes saaledes:

Kagebagere (jfr. Næringsloven af 29. December 1857 § 20 d.) maa i Tiden fra Kl. 9 Aften til Kl. 4 Morgen, Lørdag Aften fra Kl. 11 Aften til Kl. 4 Morgen, ikke sælge ud af Huset.

Bagere, paa hvilke Bestemmelserne i § 1 i øvrigt komme til Anvendelse, ere dog berettigede til paa de 6 Ugedage, hvor deres Ret til Salg ud af Huset ophører Kl. 8, i Tiden fra Kl. 8 til 9 at sælge Kager og Konditorsager ud af Huset.

Saavel Bagere som Kagebagere ere derhos berettigede til udover den for dem bestemte Lukketid at holde deres Lokaler aabne for i dem at udøve den Forhandling til Fortæring paa Stedet, som de efter Næringsloven ere beføjede til at udøve.

§ 2.

Lov Nr. 163 af 19. Juni 1908 § 3 affattes saaledes:

Personer med Næringsadkomst paa Konditori efter Næringslovens § 58 maa i Tiden fra Kl. 9 Aften til Kl. 4 Morgen, Lørdag Aften dog kun fra Kl. 11 Aften til Kl. 4 Morgen, ikke sælge ud af Huset.

Værtshusholdere og Restauratører maa i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 4 Morgen, Lørdag Aften dog kun fra Kl. 11 Aften til Kl. 4 Morgen, ikke sælge ud af Huset, dog at saadant Salg af tilberedte Spisevarer med Undtagelse af Kager og Konditorvarer skal være tilladt.

§ 3.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 404, 436, 1193, 1247; Folket. Tid. Sp. 6485, 6509, 6559; Till. A. Sp. 3361; Till. B. Sp. 2259; Till. C. Sp. 2223, 2304.

U. KØBENHAVN - TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

(Omtrykt Blad.)

Nr. 83.
30te
April.

Lov

om

Statsprøveanstalten.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Indenrigsministeren bemyndiges til af Statskassens Midler at anvende et Beløb af 10,000 Kr. til Dækning af Udgifter ved Statens Overtagelse af den af Dansk Ingeniørforening under Navn af Statsprøveanstalten drevne Anstalt for Prøvning af Bygningsmaterialier m. m. samt til Dækning af den samme paahvilende Gæld. I Overdragelsen, der regnes fra den 1. April 1909, er indbefattet Anstaltens hele Materiel, derunder Lerlaboratoriet, samtlige Aktiver og Passiver, dog saaledes, at Dansk Ingeniørforening giver Afkald paa det Tilgodehavende til Beløb 11,572 Kr., som Foreningen i Aarenes Løb har ydet Anstalten.

§ 2.

Anstalten ledes af et Bestyrelsesraad, bestaaende af 7 Medlemmer, nemlig 2 Medlemmer, deriblandt Formanden, udnævnte af Indenrigsministeren, 4 Medlemmer, hvis Valg godkendes af Ministeren, nemlig et Medlem, valgt af den polytekniske Læreanstalt, to Medlemmer, valgte af Dansk Ingeniørforening, og et Medlem, valgt af Akademisk Arkitektforening, samt endvidere Anstaltens Direktør. Hvert Aar afgaa to Medlemmer af Bestyrelsesraadet. Afgangsordenen bestemmes straks ved Lodtrækning.

Bestyrelsesraadet har den overordnede Ledelse i Henhold til en af Indenrigsministeren udfærdiget Vedtægt, der indeholder nærmere Regler om Genvalg og Suppleringsvalg af Raadets Medlemmer.

§ 3.

Anstaltens daglige Drift ledes af en Direktør, der udnævnes af Kongen og lønnes med 5,200 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. til 6,700 Kr. Di-

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 5303, 5450, 6055, 6458; Landst. Tid. Sp. 1299, 1360, 1365; Till. A. Sp. 3955; Till. B. Sp. 1969; Till. C. Sp. 2239, 2330.

Bekendtgørelse

Nr. 110.
30te
April.

angaaende

Optagelsen af anerkendte Kursus i Pensionskassen for de private fuldstændige højere Almenskoler.

I Henhold til dertil ved Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1908—09 given Lovhjemmel kunne anerkendte Kursus optages i den i Henhold til Lov Nr. 74 af 29de Marts 1904 oprettede Pensionskasse for Lærerpersonalet ved private fuldstændige højere Almenskoler, saaledes at de pensionskassemæssig betragtes som hørende til de private fuldstændige højere Almenskoler, og at deres Alder i Forhold til Pensionskassen regnes fra Begyndelsen af det Skoleaar, i hvilket de første Gang indstillede til de anordnede Eksaminer.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 30te April 1909.

Enevold Sørensen.

Thøger Holm,
Fm.

Nr. 111.
30te
April.

Lov

om

Sundhedsvæsenets Centralstyrelse.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Organisation.

§ 1.

Det kongelige Sundhedskollegium ophæves, og der oprettes en under Justitsministeriet hørende Styrelse for Sundhedsvæsenet under Navn af: Sundhedsstyrelsen.

§ 2.

Sundhedsstyrelsen bestaar af:

I. *Lægeraadet* og

II. *Apotekerraadet.*

Som Formand for begge Afdelinger udnævner Kongen en Læge.

Som Næstformand i hvert af de to Raad udnævner Justitsministeren for 6 Aar ad Gangen henholdsvis en Læge og en Apoteker.

Endvidere antager Justitsministeren, efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen, sagkyndige Konsulenter, af hvilke en tilkaldes som tredie Medlem i det paagældende Raad ved Behandlingen af de Sager, som henhøre under hans specielle Omraade, jfr. § 11.

Som Konsulenter antages Læger med speciel Sagkundskab samt for Lægeraadets Vedkommende en praktiserende Læge og en Tandlæge og for Apotekerraadets Vedkommende en ved Faget beskæftiget farmaceutisk Kandidat, som ikke driver Apotek, og en Lærer ved den farmaceutiske Læreanstalt.

§ 3.

Til Afgivelse af retslægelige Erklæringer oprettes under Justitsministeriet et *Retslægeraad*, bestaaende af 3 af Kongen paa 10 Aar ad Gangen udnævnte Medlemmer, som — indtil anderledes ved kgl. Anordning maatte blive bestemt — skulle være saadanne, der have særlig Indsigt henholdsvis i Retsmedicin, Psykiatri og Fødselsvidenskab.

---

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Landst. Tid. Sp. 1060, 1175, 1249, 1256; Folket. Tid. Sp. 6472, 6593, 6636; Tillæg A. Sp. 2225; Tillæg B. Sp. 2647; Tillæg C. Sp. 2225, 2335.

Raadet vælger selv sin Formand.

Justitsministeren udpeger, efter Indstilling af Retslægeraadet, for 10 Aar ad Gangen en Kreds af Sagkyndige, blandt hvilke en eller flere tilkaldes til Deltagelse i Stedet for et af Raadets faste Medlemmer eller sammen med disse, naar en Sags Beskaffenhed gør det ønskeligt, eller naar en Sags betydelige Vigtighed kræver, at flere end 3 deltage i Afgørelsen.

Blandt de udpegede skal findes en praktiserende Læge, som tiltræder Raadet ved Afgivelse af de i § 7 omhandlede Erklæringer.

Kan i et givet Tilfælde den specielle Sagkundskab ikke tilstrækkelig repræsenteres ved Tilkaldelse fra den udpegede Kreds, gør Raadet fornøden Indstilling ti Justitsministeren.

De retsmedicinske Undersøgelser, der udkræve Laboratoriearbejde, og som af Retslægeraadet eller Landets Retslæger begæres foretagne, henvises til Universitetets retsmedicinske Institut. Angaaende de retskemiske Undersøgelser træffes Aftale med det farmakologiske Institut eller et andet Laboratorium.

Virksomhedsomraade.

§ 4.

Sundhedsstyrelsen fører Overtilsynet med Sundheds- og Sygeplejen — Tandlæge-, Jordemoder- og Apotekervæsenet derunder indbefattet — og er øverste Raadgiver for det offentlige i alle Forhold, der kræve lægekyndig eller apotekerkyndig Indsigt. I denne Egenskab bliver Styrelsen at høre af Centraladministrationens forskellige Afdelinger i alle Sager, hvis Afgørelse af vedkommende Ministerium skønnes at kræve saadan Indsigt — Budgetsager af denne Art derunder indbefattede —, samt har til de nævnte Myndigheder at afgive de Betænkninger, der afæskes den i slige Sager.

§ 5.

Sundhedsstyrelsen har nøje at følge Sundhedsforholdene i Landet og vaage over Sundhedslovgivningens Efterlevelse, at henlede de paagældende Myndigheders Opmærksomhed paa stedfindende Overtrædelser og Mangler samt at modtage de Henvendelser, der med Hensyn til Sundhedsforholdene rettes til den fra Myndigheder eller bestaaende Organisationer og, naar det findes fornødent, at fremkomme med de til Sundhedsforholdenes Forbedring egnede Forslag. Fremdeles har Sundhedsstyrelsen, for saa vidt foreliggende Forhold findes at give Anledning dertil, at foranstalte udbredt blandt Almenheden, ved Skrifter eller Foredrag, Vejledninger med Hensyn til særlige Sundhedsforanstaltninger eller særlige Sygdomsforhold.

Sundhedsstyrelsen fører, for saa vidt Sundheds- og Sygeplejen angaar, efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse det overordnede Tilsyn med alle offentlige Anstalter, hvor flere Mennesker — voksne eller Børn — holdes samlede, alle Arter af Helbredelsesanstalter og Forplejningsanstalter — derunder ogsaa de i Lov Nr. 70 af 14. April 1905 omhandlede Tuberkuloseanstalter —, alle private Hjem, hvor syge, abnorme eller Børn haves til Huse paa erhvervsmæssig Maade. Styrelsens Formand eller det dertil bemyndigede Medlem af Styrelsen har i det Omfang, Justitsministeren nærmere bestemmer, i Tilsynets Interesse naar som helst Adgang til enhver af de anførte Lokaliteter i Landet samt til enhver anden Lokalitet, der med Hensyn til sin

Nr. 111. 30te April. Indretning eller med Hensyn til den deri stedfindende Virksomhed er undergiven særlige sundhedsmæssige Forskrifter. Over Planer til Opførelse eller væsentlige Ombygninger af fornævnte offentlige Anstalter indhentes Sundhedsstyrelsens Erklæring.

I alle Sager, der vedrøre særlige stedlige Forhold, forhandler Sundhedsstyrelsen som Regel skriftlig eller mundtlig med de stedlige overordnede Embedslæger — i København med Stadslægen —, og i almenvigtige Sager kan Sundhedsstyrelsen — efter indhentet Bemyndigelse fra Justitsministeren — tilkalde de overordnede Embedslæger til Møder i København samt opfordre til Deltagelse i Møder sammesteds Repræsentanter for kommunale Raad og for bestaaende Organisationer samt tekniske Fagmænd, dog at de tilkaldtes Antal ikke overstiger 20. De kommunale Raad samt Organisationerne udpege selv deres Repræsentanter.

§ 6.

Alle Læger, Tandlæger, Jordemødre, Sygeplejere, Massører og lignende samt alle Apotekere og deres Medhjælpere staa under Sundhedsstyrelsen, for saa vidt angaar deres Embeder, Bestillinger, Forretninger og Pligter som saadanne. Sundhedsstyrelsen fører Tilsyn med, at de saavel som alle Ledere af Helbredelsesanstalter, hvortil ingen særlig Læge er knyttet, opfylde de dem som saadanne ifølge de gældende Bestemmelser paahvilende Pligter, og foretager de ved deres mulige Pligtovertrædelser foranledigede Skridt.

Sundhedsstyrelsen skal endvidere paase, at de paagældende Personer afgive saadanne Anmeldelser og Indberetninger, som afkræves dem til Fremme af den offentlige Sundhedspleje, i hvilken Henseende de have at rette sig efter de af vedkommende Afdeling af Sundhedsstyrelsen eller dens Formand givne Forskrifter.

Forpligtelsens Efterlevelse kan af den paagældende Afdeling af Sundhedsstyrelsen fremtvinges ved Dagbøder fra 2—10 Kr. til Statskassen, eller, for saa vidt angaar de i Vestindien værende Personer, fra 5—25 Frcs. til vedkommende Kolonialkasse.

§ 7.

Opstaar der Spørgsmaal om, at nogen i Medfør af § 6 under Lægeraadets Tilsyn staaende Persons Udøvelse af hans Kaldsvirksomhed er farlig for hans Medmennesker, *enten* paa Grund af varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hidført være sig ved Sygdom eller Misbrug af Midler som Alkohol, Morfin og deslige, *eller* paa Grund af udvist grov Uduelighed i hans Gerning, forelægges Sagen for Lægeraadet. Finder Lægeraadet, at saadan Fare er til Stede, gør det Indstilling til Justitsministeren om, at Kaldsvirksomhedens Udøvelse indtil videre forbydes vedkommende. Under paatrængende Omstændigheder har Lægeraadet Myndighed til paa egen Haand at nedlægge saadant Forbud; men det skal da straks gøre Indberetning herom til Justitsministeren og snarest muligt indstille Forbudet til Justitsministerens Stadfæstelse.

Førend Lægeraadet gør Indstilling om Sagen, skal der gives den paagældende Adgang til skriftlig eller, hvis han ønsker det, mundtlig at give Forklaring til Raadet om Sagen i et i den Anledning afholdt Møde. Tillige skal Retslægeraadets Erklæring indhentes, henholdsvis skriftlig eller ved dets Deltagelse i det ovenfor omtalte Møde. Endvidere skal den paagældende opfordres til skriftlig eller i Mødet at erklære, om han fordrer Sagen indbragt for Domstolene, eller om han vil underkaste sig Justits-

ministerens Afgørelse. Afgives en saadan Erklæring ikke, antages det første. Det væsentlige Indhold af Forklaringer og Erklæringer, der afgives mundtlig, tilføres en dertil bestemt særlig Protokol. Tilførselen oplæses og vedkendes. Nr. 111. 30te April.

Med Lægeraadets Indstilling til Justitsministeren skal følge alle Sagens Akter, deriblandt de af den paagældende samt af Retslægeraadet afgivne skriftlige Erklæringer eller den Protokol, i hvilken de mundtlig afgivne Erklæringer ere optagne.

Efter det trufne Valg afgør Justitsministeren enten selv Sagen eller foranlediger Retssag anlagt mod den paagældende i den borgerlige Retsplejes Former. Under denne Sag beskikkes der Sagfører saavel for det offentlige som for den sagsøgte, for saa vidt denne ikke selv ønsker at sørge for sit Forsvar. Sagen er for begge Parters Vedkommende beneficeret i alle Instanser.

Ved Sagens Afgørelse kan det bestemmes, at Retten til at udøve Kaldsvirksomheden fratages den paagældende, indtil de Fratagelsen begrundende Omstændigheder ikke længere ere til Stede. Godkender Justitsministeren ikke de herfor tilvejebragte Beviser, kan Spørgsmaalet fordres forelagt Retten, medmindre det skønnes, at Forholdene ere ganske uforandrede, og der ikke er gaaet et Aar efter Afgørelsen. Forelæggelsen for Retten sker ved Genoptagelse af den tidligere Sag, eller, hvis Afgørelsen er truffen af Justitsministeren, ved Sagsanlæg i den ovenfor foreskrevne Form. Ved den saaledes foranledigede Retsforhandling kan fri Proces ikke fordres. Tilsvarende Regler finde Anvendelse, naar Spørgsmaalet paa ny rejses; den ovennævnte Aarsfrist regnes da fra den sidste Afgørelse.

De ovennævnte Regler komme med fornødne Ændringer til Anvendelse paa de Personer, der ere undergivne Apotekerraadets Tilsyn. For en Apoteker kan Afgørelsen gaa ud paa, at Retten til at drive Apotek fratages ham, eller at han tilpligtes til at lade Apoteket bestyre paa den Maade, Justitsministeren bestemmer eller Tilsynet foreløbig maatte have bestemt. For en Medhjælpers Vedkommende kan Afgørelsen gaa ud paa, at Retten til at tilberede Lægemidler eller til overhovedet at fungere paa noget Apotek i Landet fratages ham.

Udøver nogen den efter ovenstaaende Regler forbudte Virksomhed eller driver Virksomhed uden Iagttagelse af de Regler for dens Udøvelse, der maatte være foreskrevne, straffes han efter de for Overtrædelse af retslige Forbud gældende Regler.

§ 8.

Det paahviler vedkommende Afdeling af Sundhedsstyrelsen ved indtrædende Ledighed i de af Staten lønnede Lægeembeder eller i Apotekerprivilegier, — hvorom den af vedkommende Myndighed bliver at underrette —, at udfærdige offentlig Bekendtgørelse derom, modtage de indkommende Ansøgninger og med sin Udtalelse om Ansøgernes Adkomst til at komme i Betragtning indsende Sagen til vedkommende Myndighed.

Samme Pligt paahviler Styrelsen med Hensyn til de af Kommuner lønnede Lægeembeder, for saa vidt saadant ønskes af vedkommende kommunale Myndighed.

Sundhedsstyrelsen forestaar og leder Indsamlingen og Bearbejdelsen af det medicinal-statistiske Materiale, hvis Resultater offentliggøres ved dens Foranstaltning; den fører Matrikel over alle til Udøvelse af Læge- og Tandlægepraksis berettigede Personer og udgiver aarlig en Fortegnelse over disse — samt Dyrlæger —, hvorhos den udgiver Samlingen af den civile Medicinallovgivning.

Nr. 111. 30te April.

§ 9.

I Overensstemmelse med den Sundhedsstyrelsen ifølge § 5 paahvilende almindelige Pligt paahviler det særlig Apotekerraadet at have Opmærksomheden henledet paa, hvor der maatte være Trang til Oprettelse af nye Apoteker, Flytning eller Nedlæggelse af ældre. Apotekerraadet fører derhos Tilsyn med Apotekvisitationen, — som i øvrigt sker efter de af Apotekerraadet givne og af Justitsministeren approberede Forskrifter —, fastsætter Medicinaltaksten i Overensstemmelse med de gældende Regler og deciderer i de ved Medicinalrevisionen opstaaede Spørgsmaal.

§ 10.

Det paahviler Retslægeraadet at afgive saadanne lægevidenskabelige og farmaceutiske Skøn, som ere bestemmende for enkelte Personers Retsforhold. Disse Erklæringer kunne foruden af Sundhedsstyrelsen afæskes Raadet af Centraladministrationens forskellige Afdelinger, af Retterne, Paatalemyndigheder samt af Overøvrigheden. Desuden kunne alle Læge-Attester, som anvendes i Retssager, indsendes til Revision af Retslægeraadet.

Forretningsgangen.

§ 11.

De til Sundhedsstyrelsens Forretningsomraade henhørende Sager behandles af vedkommende samlede Afdeling: henholdsvis Lægeraadet eller Apotekerraadet. Mindre vigtige Sager kunne behandles af Formanden alene, for Apotekerraadets Vedkommende dog kun i Forening med Næstformanden.

Den praktiserende Læge tilkaldes ved Afgørelse af de Lægerne angaaende Forhold, der omhandles i §§ 6, 7 og 8, samt ved Forhandlinger om Lovforslag og Udstedelse af Regulativer og Paalæg, som vedrøre de praktiserende Læger.

Tandlægen tilkaldes i alle Tandlægesager.

Det nærmere med Hensyn til Sagernes Behandling og Forretningsgangen bestemmes ved en Instruks, der efter Forslag af Sundhedsstyrelsen udfærdiges af Justitsministeren for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen.

Sundhedsstyrelsens Forhandlinger med Centraladministrationens forskellige Afdelinger kunne paa alle Trin af vedkommende Sags Behandling foregaa saavel mundtlig som skriftlig. Den mundtlige Forhandling sker ved Formanden, under særlige Forhold sammen med Næstformanden eller med den i vedkommende Sag tilkaldte Konsulent.

Lønninger og særlige Bestemmelser.

§ 12.

Sundhedsstyrelsens Formand lønnes med 6,000 Kr. aarlig med Tillæg af 500 Kr. hvert 4de Aar indtil 8,000 Kr. Der tillægges ham derhos et aarligt Beløb af 1,500 Kr., som ikke medtages i Pensionsberegningen. Han maa ikke drive erhvervsmæssig Lægepraksis.

Næstformanden i Lægeraadet lønnes med et Honorar af 3,400 Kr. aarlig, Apotekerraadets Næstformand med 2,400 Kr. aarlig, Retslægeraadets 3 faste Medlemmer hver med et Honorar af 1,500 Kr. aarlig. Størrelsen af de Konsulenterne tilkommende Honorarer fastsættes første Gang for et Tidsrum af 3 Aar af Justitsministeren, efter indhentet Betænkning fra Sundhedsstyrelsen, efter et foreløbigt Skøn

over Omfanget af det Arbejde, der vil komme til at paahvile hver især, enten som Honorar for hver Sag efter dennes Art eller som aarligt Honorar. Derefter tager Ministeriet under Overvejelse, ligeledes efter indhentet Betænkning fra Sundhedsstyrelsen, ledsaget af fornødent statistisk Materiale, om de paagældende Honorarer ville være at forhøje eller nedsætte, og fremsætter fornødent Forslag i saa Henseende paa Finanslovforslaget. Saadan Overvejelse finder derefter Sted paa samme Maade hvert 5te Aar. Nr. 111. 30te April.

Det fornødne Beløb til Lønning af Konsulenter og Retslægeraadets tilkaldte Medlemmer samt til Lønning af det Kontorpersonale, der vil være at stille til Raadighed for Sundhedsstyrelsens Formand, samt hvad der udfordres til Leje af Lokale, Skriver- og Budløn, til teknisk Medhjælp, til Udbredelse af de i § 5 omhandlede Vejledninger, Dagpenge og Rejsegodtgørelser, derunder Tilkaldelse i særlige Tilfælde af provinsielle Embedslæger og de andre i § 5 sidste Stykke omhandlede Personer, bevilges ved de aarlige Finanslove, hvilket ligeledes gælder, hvad der kræves til fornøden farmaceutisk uddannet Medhjælp, til Apotekvisitation og til Revision af Regnskaber for Medicin, leveret til syge, der behandles paa det offentliges Regning.

§ 13.

Den det kongelige Sundhedskollegium tilhørende særlige Fond inddrages i Statskassen.

§ 14.

Sundhedsstyrelsens Virksomhed omfatter Kongeriget samt de vestindiske Øer og Grønland.

I det Omfang, hvori det maatte ønskes af islandsk Myndighed, er Styrelsen pligtig at udstrække sin Virksomhed til Island.

Udenfor Sundhedsstyrelsens Virkomhedsomraade ligge de Hærens og Flaadens Sundheds- og Sygepleje vedrørende Forhold, Veterinærvæsenet samt de lægevidenskabelige og farmaceutiske Uddannelsesanstalter.

I Sager vedrørende Landets almindelige Sundhedspleje, der have Berøringspunkter med de Hæren og Flaaden vedrørende Forhold eller Veterinærvæsenet, har Sundhedsstyrelsen Ret til Forhandling med henholdsvis Generallægerne og Veterinærfysikus.

Retslægeraadets Virksomhed har samme stedlige Omraade som Sundhedsstyrelsens, men omfatter saglig ogsaa Hærens og Flaadens administrative og dømmende Myndigheder.

§ 15.

Om Sundhedsstyrelsens og Retslægeraadets Virksomhed afgives aarlig Beretning til Justitsministeren. Beretningen offentliggøres.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Nr. 111. Lov af 30. April om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse.

Nr. 112.
8de
Maj.

Lov

om

midlertidige Foranstaltninger til Afhjælpning af Mangelen paa tilstrækkelige Øvelsespladser for Fodfolksafdelingerne i Kjøbenhavn.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Forsvarsministeren bemyndiges til i Finansaaret 1909—10 at anvende et Beløb af 34,800 Kr. til Udlægning af de kjøbenhavnske Rekrutbatailloner af Fodfolket i Lejren ved Arresødal og til Udlægning af Livgardens Rekrutbataillon i Jægersborg Kaserne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

Christian,
Kronprins.
(L. S.)

N. Neergaard.

*) Udfærdiget gennem Krigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 6645, 6722, 6764, 6771; Landst. Tid. Sp. 1422, 1433, 1446; Tillæg A. Sp. 4449; Tillæg C. Sp. 2373, 2387.

Lov

Nr. 113.
14de
Maj

om

Lønninger ved Justervæsenet.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

a. Justerdirektøren lønnes med 4,500 Kr. aarlig, stigende med 500 Kr. for hver 4 Aars Tjeneste indtil 6,000 Kr.; han er berettiget til Pension efter Pensionsloven. For saa vidt Justermesteren i København udnævnes til Justerdirektør, medfører han til sin nye Stilling den ham i Københavns Kommune tilkommende Lønnings- og Pensionsanciennetet.

b. Justermesteren lønnes med 3,600 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 4,800 Kr.

c. De øvrige Tjenestemænd under Justervæsenet kunne ved denne Institutions Overførelse til Staten følge med og opnaa Arbejde her paa de Løn- og Pensionsvilkaar, som de vilde have haft, hvis Justervæsenets Overgang til Staten ikke var sket.

§ 2.

Denne Lov træder ud af Kraft 1. April 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for Handel og Søfart. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 5765, 5808, 6602, 6647; Landst. Tid. Sp. 1403, 1420, 1428; Till. A. Sp. 4173; Till. B. Sp. 2643; Tillæg C. Sp. 2353, 2378.

Nr. 114.
14de
Maj.

Midlertidig Lov

om

Skibes Dybgaaende og Lastelinie.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ethvert søgaaende dansk Skib skal, for saa vidt det farer paa fremmed Havn, inden 1. Oktober 1909 være forsynet med Lasteliniemærke i Overensstemmelse med de nærmere Regler, som maatte fastsættes ved kongelig Anordning.

Lasteliniemærket angiver det største Dybgaaende, hvortil Skibet maa lastes.

§ 2.

For hvert af de i § 1 nævnte Skibe udfærdiges der af Ministeriet for Handel og Søfart et Fribordsbrev.

De ved Lasteliniemærkets Anbringelse og i Anledning af Fribordsbrevets Udstedelse foranledigede Udgifter fastsættes nærmere ved den i § 1 ommeldte kongelige Anordning og udredes af Skibets Ejer.

§ 3.

Tilsynet med Overholdelsen af de for Skibes Dybgaaende og Lastelinie i Henhold til nærværende Lov foreskrevne Regler udøves af Toldvæsenet.

§ 4.

Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Lov og de i Henhold til samme givne nærmere Forskrifter straffes efter Reglerne i Sølovens § 292.

Bøderne tilfalde Statskassen og blive i Mangel af Betaling at afsone efter de almindelige Regler om Bøders Afsoning udenfor kriminelle Sager.

Sagerne behandles som offentlige Politisager og høre i København under Sø- og Handelsretten og udenfor København under Søretterne.

Hvis et Skib er lastet i Strid med de i denne Lov og de i Henhold til samme foreskrevne Regler, skal Skibet anses som usikkert og kan stoppes af vedkommende Myndigheder.

---

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for Handel og Søfart. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 5752, 5807, 6467, 6506; Landst. Tid. Sp. 1316, 1359, 1364; Till. A. Sp. 4107; Till. C. Sp. 2259, 2329.

§ 5.

Ministeren for Handel og Søfart bemyndiges til under særlige Omstændigheder at tilstaa Afvigelser fra Bestemmelserne i §§ 1 og 2 samt § 4, sidste Stykke.

§ 6.

De ved denne Lov og de i Henhold til samme givne nærmere Forskrifter foranledigede Udgifter for Statskassen bevilges paa de aarlige Finans- eller Tillægsbevillingslove.

§ 7.

De i § 1 anvendte Udtryk „dansk Skib“ og „søgaaende“ have den samme Betydning som i Lov Nr. 16 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. af 13. Februar 1903 samt Bekendtgørelse Nr. 156 af 5. Oktober s. A.

§ 8.

Denne Lov gælder ikke for de under Marineministeriet henhørende Skibe og Fartøjer eller for Skibe i Troppetransport.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte nærværende Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes formaalstjenlige.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Nr. 115.
14de
Maj.

Lov

om

Tilsyn med Sejlskibe m. m.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

A. Skibets Bygning og Udstyr m. m.

§ 1.

Ethvert dansk Skib eller Dæksfartøj, der farer fra eller mellem Havne og Steder i Kongeriget, og som til Fremdrivning eller andet Formaal ikke benytter Damp- eller anden Maskinkraft, skal være det offentliges Tilsyn undergivet i Overensstemmelse med nedenstaaende nærmere Forskrifter.

§ 2.

Ethvert af de i § 1 nævnte Skibe eller Fartøjer, der til Fremdrivning udelukkende benytter Sejlkraft, skal tilfredsstille følgende Fordringer:

a. Skroget skal være tæt og besidde den fornødne Styrke.
b. Er det bygget af Jern eller Staal, skal det have vandtætte Skodder, hvis Antal, Højde og Styrke skal tilfredsstille et af de af Ministeren for Handel og Søfart anerkendte Klassifikationsselskabers Regler.
c. Rejsningen med Sejl og Tilbehør skal være i fuldt forsvarlig Stand.
d. Det skal være forsynet med passende Lænsepumper.
e. Til Betryggelse mod Brandfare skal der om Bord findes de nødvendige Slukkemidler og Indretninger under Hensyn til Skibets Størrelse og den Fart, det er bestemt til.
f. Der skal være truffet saadanne Foranstaltninger, at en Ladning, der kan udvikle giftige Luftarter, ikke medfører Fare for de ombordværendes Liv eller Sundhed.
g. Rum til Transport af Sprængstoffer, sammenpressede Luftarter og ildsfarlige eller ætsende Varer skulle med Hensyn til Beliggenhed og Indretning være forsvarlige og overensstemmende med de derom givne Regler.

   Det anføres i Tilsynsbogen, jfr. § 19, hvor i Skibet saadanne Rum findes.
h. Er det over 50 Tons, skal det være forsynet med Baade, hvis Antal, samlede Bæreevne og Art fastsættes under Hensyn til Antallet af ombordværende Personer samt til Skibets Art og Størrelse og den Fart, det er bestemt til.

   Baadene skulle være forsynede med alt nødvendigt Tilbehør og være saaledes anbragte, at de let og hurtig kunne sættes i Vandet.

   Er Skibet 20 Tons eller derover, men ikke over 50 Tons, skal det have en brugelig Baad eller Pram i Stand til at optage alle ombordværende Personer.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for Handel og Søfart. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 5750, 5793, 6459, 6505; Landst. Tid. Sp. 1316, 1359, 1364; Till. A. Sp. 4081; Till. C. Sp. 2243, 2327.

i. Det skal være forsynet med Redningsbælter og Redningskranse, let tilgængelige og i et Omfang, der fastsættes under Hensyn til Antallet af ombordværende Personer samt til Skibets Art og Størrelse.

k. Det skal være forsynet med forsvarlige Ankere og Kæder eller Trosser.

l. Det skal være forsynet med mindst eet Kompas foruden Hovedkompasset; Skibe i Kystfart behøve dog kun eet Kompas.

I Skibe af over 20 Tons skulle Kompasserne jævnlig undersøges for deres Deviation, og denne skal for Hovedkompassets vedkommende i Skibe udenfor den indskrænkede Fart indføres i Dagbogen, jfr. § 35 i Søloven af 1. April 1892, eller i en særlig Deviationsbog efter de nærmere derom givne Regler.

m. Det skal være forsynet med de øvrige, til en sikker Navigering fornødne Redskaber, Reservedele og andre Genstande under Hensyn til Skibets Art og Størrelse samt den Fart, det er bestemt til.

n. Det skal have de foreskrevne Lys-, Lyd- og Nødsignaler.

o. Det skal have et Eksemplar af de om Søvejsregler og Nødsignaler m. m. gældende Bestemmelser om Bord, jfr. Sølovens § 27.

p. Af Ministeren for Handel og Søfart kan det bestemmes, at og i hvor stort Antal andre ifølge Overenskomst imellem søfarende Nationer brugelige Signaleringsredskaber skulle haves til Stede.

q. Skibsmandskabets Opholdsrum skulle være i velholdt Stand, jfr. Sølovens § 45.

r. Er det i Fart udenfor Skagen, skal der paa et for alle ombordværende let tilgængeligt og synligt Sted være ophængt en Tavle med Anvisning til Skibbrudnes Redning.

s. Det skal have et Eksemplar af denne Lov og de sig dertil sluttende Bestemmelser om Bord.

Nærmere Forskrifter med Hensyn til de Fordringer, der kunne stilles i Henhold til denne Paragraf, fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

§ 3.

Ethvert Skib eller Fartøj, som befordrer over 12 Passagerer, skal foruden at tilfredsstille de i § 2 givne Bestemmelser være skikket til Befordring af Passagerer i den Fart, hvori det tænkes anvendt.

Nærmere Forskrifter med Hensyn til de Fordringer, der kunne stilles i Henhold til denne Paragraf, fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

§ 4.

Ethvert af de i § 1 nævnte Fartøjer, der til Fremdrivning ikke benytter Sejlkraft (Lægtere og lign.), skal, for saa vidt det er søgaaende, tilfredsstille de i § 2 a, h, i, k og n angivne Fordringer.

§ 5.

Skibslys og Kompasser i de i § 1 ommeldte Skibe eller Fartøjer, der efter denne Lovs Ikrafttræden sættes i Bygning eller blive danske, eller hvis Skrog underkastes en Hovedreparation, samt Skibslys og Kompasser, som efter denne Lovs Ikrafttræden anskaffes eller underkastes en større Reparation, skulle godkendes af Orlogsværftets Prøvekammer eller af et andet af Ministeren for Handel og Søfart anerkendt inden- eller udenlandsk Prøvekammer.

Ved Prøvekamret kunne endvidere andre nautiske Instrumenter — saasom Sekstanter, Kronometre og Barometre — undersøges.

Størrelsen af Afgiften for Undersøgelserne ved Orlogsværftets Prøvekammer fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

Nr. 115. 14de Maj.

§ 6.

De Bestemmelser i denne Lov, som angaa Skibets Bygning og Indretning, ere ikke gældende for Skibe og Fartøjer, som ved denne Lovs Ikrafttræden ere danske.

Skibe, der ere klassificerede i de af Ministeren for Handel og Søfart anerkendte Klassifikationsselskaber, og hvis Klasse opretholdes, betragtes som havende opfyldt Fordringerne under § 2 a, b og k.

For Skibe og Fartøjer, der ere af særlig Bygning eller Materiale, eller som gaa i særlig Fart, er Ministeren for Handel og Søfart bemyndiget til, for saa vidt Overensstemmelse med denne Lovs Forskrifter enten aldeles ikke eller dog ikke uden uforholdsmæssig stor Ulempe eller Bekostning kan tilvejebringes, at tilstaa Afvigelser fra Loven. Ligesom saadanne Afvigelser kunne indrømmes i enkelte Tilfælde, saaledes kan der af Ministeren for Handel og Søfart for Tilfælde som de her omhandlede gives nærmere almindelige Regler, sigtende til at tilvejebringe den fornødne Betryggelse.

B. Om Tilsynet.

§ 7.

Ethvert Skib eller Fartøj, som i Medfør af § 1 er det offentliges Tilsyn underkastet, skal synes:

a. forinden det tages i Brug enten som nyanskaffet eller efter foretagen Hovedreparation af Skroget, samt derhos
b. for saa vidt det befordrer over 12 Passagerer eller er 80 Tons eller derover, een Gang hvert Aar, for saa vidt det er under 80 Tons, een Gang i Løbet af hvert andet Aar, første Gang dog inden 1. Januar 1911.

For Fiskerfartøjer bortfalde de nævnte Syn, saafremt de ere fundne at være i Orden ved Eftersyn, foranstaltede af Statens Fiskerikontrol (Fiskeriinspektionsskibe).

For Lystfartøjer, der ikke benytte lønnet Medhjælp, kan Synet ligeledes bortfalde, saafremt det for Ministeren for Handel og Søfart godtgøres, at der paa anden Maade føres et betryggende Tilsyn med de nævnte Fartøjers Bygning og Udstyr m. m.

For saadanne Sejlskibe, der ere undergivne det særlige Tilsyn med Udvandrerskibe, drager Justitsministeren Omsorg for, at i det mindste de i nærværende Lov stillede Fordringer til Skibenes Bygning og Udstyr m. m. ere fyldestgjorte.

§ 8.

Skibe og Fartøjer, som i Medfør af § 1 ere det offentliges Tilsyn underkastede, kunne synes paa det Sted, hvorfra eller hvortil vedkommende Skib eller Fartøj farer, saavel som paa ethvert af dets Anløbssteder.

Begæring om Foretagelse af Syn rettes til Politiøvrigheden i vedkommende Distrikt.

§ 9.

Til at foretage Syn over de i denne Lov omhandlede Skibe og Fartøjer udnævnes for 4 Aar ad Gangen af Ministeren for Handel og Søfart en sagkyndig Mand til at være Synsmand i de Havne eller Steder i Kongeriget, hvor Ministeren anser det nødvendigt.

Ved Udmeldelsen blive Eksemplarer af denne Lov og de i Medfør af samme givne Bestemmelser at tilstille Synsmanden.

Hvor det findes nødvendigt, udnævnes en eller flere Stedfortrædere for Synsmanden til at udføre Forretningen i Tilfælde af, at han har Forfald eller af den straks nedenfor anførte Grund er hindret i at deltage i Synet.

Synsmanden maa ikke foretage Syn over de Skibe eller Fartøjer, med Hensyn til hvilke han har privat Erhverv. Nr. 115. 14de Maj.

§ 10.

Synet skal gaa ud paa i Overensstemmelse med Reglerne i denne Lov og de i Medfør af samme givne Bestemmelser at prøve og undersøge, om de i §§ 2, 3 og 4 samt de i Medfør af samme givne Forskrifter vedrørende Skibets Bygning og Udstyr m. m. ere fyldestgjorte.

Det skal dernæst efter de nærmere af Ministeren for Handel og Søfart derom givne Forskrifter ved Synet godtgøres, at Skibsbund og Ror i søgaaende Skibe og Fartøjer ere i forsvarlig Stand. Det i den Anledning nødvendige Eftersyn foretages før eller samtidig med Synet enten af en Synsmand eller af en Besigtelsesmand, der i Indlandet af Politiøvrigheden og i Udlandet af den stedlige Øvrighed anses som paalidelig og sagkyndig, og som ikke maa være i Rederens eller Ejerens Tjeneste.

Endvidere skal det ved Synet godtgøres, at Føreren af Skibet eller Fartøjet lader Lænse-, Slukke- og Redningsmidlerne efterse ved Hjælp af Skibets Besætning med visse af Ministeren for Handel og Søfart fastsatte Tidsmellemrum.

Rederen eller hans befuldmægtigede skal være Synsmanden behjælpelig ved Foretagelsen af Synet og er pligtig at yde den hertil fornødne Arbejdshjælp.

Synsmanden er berettiget til at fordre Adgang overalt om Bord.

Saafremt nogen skjult Fejl eller Mangel ved Skibet og dets Tilbehør er bekendt for Føreren, er denne paa Forespørgsel under Synsforretningen forpligtet til at opgive dette for Synsmanden.

Ved Synet skal Tilsynsbogen forevises Synsmanden, der har at efterse, om de i denne Paragrafs andet og tredie Stykke omhandlede Eftersyn ere foretagne, og om de ved disse mulig forefundne Mangler ere afhjulpne; efter endt Syn giver han uden Betaling Bogen Paategning om Forevisning og indfører Hovedresultatet af Synet.

Det er Synsmandens Pligt at sørge for, at Synet foretages saa hurtigt, at intet ufornødent Ophold derved foranlediges.

§ 11.

Synsmanden skal efter endt Forretning afgive en fuldstændig Beretning om Synet, de Prøver og Undersøgelser, der ere foretagne, og de Mangler, han har opdaget. Synsmandens Erklæring afgives i to Eksemplarer, af hvilke det ene, der betragtes som Hovedeksemplaret, opbevares af Øvrigheden, medens det andet, forsynet med Øvrighedens Paategning, overgives Rederen eller hans befuldmægtigede. Til Vejledning for Synsmanden bliver af Ministeren for Handel og Søfart at udarbejde et Skema.

Fiskerikontrollen har til vedkommende Politiøvrighed at afgive Beretning om Resultaterne af de ved dens Foranstaltning foretagne Syn, jfr. § 7.

§ 12.

Politiøvrigheden paa Skibets Hjemsted har at paase, at de foreskrevne Syn finde Sted, og skal, saa snart den Frist overskrides, indenfor hvilken Skibe eller Fartøjer i Medfør af § 7 skulle underkastes gentaget Syn, ufortøvet selv begære Syn afholdt over vedkommende Skib eller Fartøj.

Forinden noget Skib eller Fartøj enten som nyanskaffet eller efter foretagen Hovedreparation sættes i Fart, skal derom ske Anmeldelse for Politiøvrigheden, og Farten maa saavel i dette Tilfælde, som naar der ved et Syn er gjort Udsættelse af Synsmanden, ikke begynde eller fortsættes, inden Øvrigheden dertil har givet sit Sam-

Nr. 115. 14de Maj. tykke; dette kan knyttes til den Betingelse, at det ved en ny Synsforretning, hvis samtlige Omkostninger afholdes af Rederen, er godtgjort, at Manglerne ere afhjulpne.

§ 13.

Politiøvrigheden har at føre en autoriseret Protokol over de Skibe og Fartøjer, der i Henhold til denne Lov blive synede, samt en fuldstændig Fortegnelse over de af Synsmændene foretagne Syn. Protokollens Indretning bestemmes af Ministeren for Handel og Søfart.

§ 14.

Toldvæsenets Embedsmænd og Betjente maa kun udklarere et Skib eller Fartøj, der som nyanskaffet eller efter foretagen Hovedreparation agtes sat i Fart, saafremt det er forsynet med Bevis fra Politiøvrigheden for, at denne Lovs Forskrifter ere fyldestgjorte; dog undtages herfra den første Rejse til det Sted, hvor Synet skal ske, hvorom der da af Toldvæsenet gives Skibspapirerne fornøden Paategning.

§ 15.

Saafremt Rederen for eller Føreren af det synede Skib begærer Synet prøvet ved Oversyn, udnævner Ministeren for Handel og Søfart hertil 3 sagkyndige Mænd, hvem der ved Udmeldelsen tilstilles Eksemplarer af denne Lov og de i Medfør af samme givne Bestemmelser. Oversynsmændene have, naar de ikke i enhver Henseende stadfæste det først foretagne Syn, at udtale sig om, med Hensyn til hvilke Punkter det stadfæstes, og med Hensyn til hvilke det forandres.

Oversynsmændene have om deres Afgørelse at afgive Beretning til Politiøvrigheden, jfr. § 11.

§ 16.

Saafremt dertil findes særlig Anledning, er Politiøvrigheden berettiget til at lade ethvert Skib eller Fartøj underkaste et overordentligt Syn af den beskikkede Synsmand; dog bør derom forud afgives en Kendelse, hvis Udførelse ikke kan hindres ved Paaklage til overordnet Myndighed, og i hvilken angives Grundene til de nærede Tvivlsmaal og de foreløbige Undersøgelser, hvorpaa disse støttes.

§ 17.

Politiøvrigheden i en Jurisdiktion, fra hvilken et udenrigs Skib eller Fartøj agter at medtage Passagerer, er fremdeles, naar dertil findes særlig Anledning, berettiget til ved en af Grunde ledsaget Kendelse, svarende til den i § 16 ommeldte, at gøre Medtagelsen af saadanne Passagerer betinget af, at Skibet forinden Afgangen underkastes et overordentligt Syn af den beskikkede Synsmand, samt af, at Synsmanden, der har at følge de for Syn over danske Skibe foreskrevne Regler, kommer til det Resultat, at Skibet, selv om det ikke fyldestgør samtlige Forskrifter i denne Lov og de i Henhold til samme givne Bestemmelser, dog uden Fare kan benyttes til Befordring af Passagerer i den opgivne Fart.

I Synsmandens Erklæring skal det efter Omstændighederne opgives, hvor mange Passagerer Skibet uden Fare kan medtage, hvilket Antal ikke maa overskrides.

§ 18.

Naar Politiøvrigheden, enten fordi Fristen for det gentagne Syn er oversiddet, eller fordi den finder Anledning til at lade foretage et overordentligt Syn over et Skib eller Fartøj, jfr. §§ 16 og 17, derom henvender sig til Toldvæsenet, maa Udklareringen ikke finde Sted, forinden det ved Synet er godtgjort, at intet er til Hinder for, at Farten vedbliver.

§ 19.

Paa ethvert Skib eller Fartøj — Lystfartøjer, der ikke benytte lønnet Medhjælp, dog undtagne — skal der føres en Tilsynsbog.

I denne skal der, saa snart Skibet eller Fartøjet er sat i Fart eller taget i Brug, optegnes Resultatet af de i § 10, 2det og 3die Stykke, omhandlede Eftersyn, saavel som af andre Eftersyn samt Istandsættelser af Skibet og dets Rejsning, alt dog kun, forsaavidt det vedrører det i denne Lov omhandlede Materiel; ligeledes anføres Hovedresultatet af de i denne Lovs §§ 10, 15 og 16 omhandlede Syn og Oversyn tilligemed Oplysning om, hvem der har foretaget de omhandlede Syn, Eftersyn m. m.

Nærmere Regler for Tilsynsbogens Indretning, Autorisation og Førelse fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

For Autorisationen erlægges ingen Betaling.

§ 20.

Der tilkommer Synsmanden for de ham i Henhold til denne Lov paahvilende Pligter:

a. et fast aarligt Vederlag, hvis Størrelse bestemmes ved Finansloven, og
b. et Vederlag, der fastsættes saaledes:
   1) for Synet af et Skib eller Fartøj af 700 Tons og derover ..... 20 Kr.
   2) — — — — - 200 — — indtil 700 Tons 10 —
   3) — — — — - 80 — — — 200 — 5 —
   4) — — — — - under 80 Tons ..... 2 —

Ved første Syn af et Skib eller Fartøj efter Nyanskaffelse eller Hovedreparation forhøjes ovennævnte Vederlag med det halve.

Foretages Eftersyn af Skibsbund og Ror i Forbindelse med Synet, tilkommer der ikke Synsmanden noget yderligere Vederlag. Udføres det omhandlede Eftersyn af en Synsmand, uden at han foretager de øvrige i § 10 omhandlede Synsforretninger, tilkommer der ham Halvdelen af de ovennævnte under 1 til 4 nævnte Beløb.

Ovennævnte Vederlag anvises Synsmanden eller Stedfortræderen, jfr. § 21, efter de nærmere derom givne Regler.

§ 21.

Udføres Synet eller Eftersynet af Skibsbund og Ror af en Stedfortræder for Synsmanden, tilkommer der Stedfortræderen det dobbelte af det i § 20 b nævnte Vederlag.

§ 22.

Naar Politiøvrigheden ifølge §§ 16 og 17 foranstalter en overordentlig Synsforretning, tilkommer der Synsmanden det i § 20 b ommeldte Vederlag, der bliver at udrede af Skibets eller Fartøjets Reder eller Ejer, saafremt Synsmandens Erklæring gaar ud paa, at Skibet, dets Udstyr m. m. har Mangler, der skulle afhjælpes, forinden Skibet eller Fartøjet atter tages i Brug; i modsat Fald udredes det af Statskassen.

§ 23.

For et Oversyn tilkommer der hver Oversynsmand det dobbelte af det ifølge § 20 b for den enkelte Synsmand bestemte Vederlag, dog ikke under 10 Kr. Vederlaget bliver at udrede af Forretningens Rekvirent, saafremt Oversynsmændene i Hovedsagen stadfæste Udfaldet af Synsmandens Forretning; i modsat Fald udredes det af Statskassen.

Nr. 115. 14de Maj.

§ 24.

Paa de Rejser, som en Synsmand eller Oversynsmand i denne Egenskab foretager, tilkommer der ham fri Befordring og derhos, for saa vidt Forretningen varer over 6 Timer, i Dagpenge 8 Kr. for hver Dag, regnet fra Midnat til Midnat.

§ 25.

Det i § 20 omhandlede Vederlag med Undtagelse af det faste aarlige Vederlag udredes af Skibets Ejer eller Reder og indbetales efter de nærmere derom givne Regler til Statskassen umiddelbart efter Synets Foretagelse.

Saafremt den Frist, indenfor hvilken Skibet eller Fartøjet i Medfør af § 7 skal underkastes gentaget Syn, uden Nødvendighed overskrides, skal der af Skibets eller Fartøjets Ejer eller Reder til Statskassen for Synet indbetales det dobbelte af det i § 20 b nævnte Beløb.

§ 26.

Udføres Synet eller Eftersynet af Skibsbund og Ror af en Stedfortræder, jfr. § 21, udredes Halvdelen af det ham tilkommende Vederlag af Synsmanden.

§ 27.

Omkostningerne ved Synsmandens og Oversynsmændenes Rejser og Dagpenge udredes af Statskassen, jfr. dog §§ 22 og 23. Alle øvrige med Synet eller Oversynet forbundne Omkostninger afholdes, for saa vidt ikke andet er bestemt i de foregaaende Paragraffer, af Rekvirenten.

§ 28.

Denne Lov gælder ikke for de under Marineministeriet henhørende Skibe og Fartøjer eller for Skibe i Troppetransport.

C. Straffebestemmelser m. m.

§ 29.

Overtrædelser af denne Lov og de i Henhold til samme givne nærmere Forskrifter straffes efter Reglerne i Sølovens § 292.

Synsmænd, der gøre sig skyldige i Overtrædelse af de Pligter, der paahvile dem i Medfør af denne Lov og de i Henhold til samme givne nærmere Forskrifter, anses, for saa vidt Forholdet efter den øvrige Lovgivning ikke egner sig til højere Straf, med Bøder fra 20—1000 Kr.

Bøderne tilfalde Statskassen og blive i Mangel af Betaling at afsone efter de almindelige Regler om Bøders Afsoning udenfor kriminelle Sager.

Sagerne behandles som offentlige Politisager og høre i Kjøbenhavn under Sø- og Handelsretten, uden for Kjøbenhavn under Søretterne.

§ 30.

I denne Lov forstaas ved „dansk Skib eller Fartøj“ et saadant, som opfylder Betingelserne i Sølovens § 1.

Ved et „Dæksfartøj“ forstaas ethvert Fartøj, der ved Dæk over hele Skibet er beskyttet mod Søens Indtrængen.

Ved „Indskrænket Fart“ forstaas samme Fart som den i Sønæringslovens § 19 angivne.

Ved „Kystfart" forstaas Fart, som finder Sted:

a) enten i Farvande, der begrænses af Linien Kullen—Hasenøre, Jyllands og Tysklands Østkyst, Tysklands Nordkyst til Darsserort, Linien Darsserort—Falsterbo samt den svenske Vestkyst derfra til Kullen,
b) eller indenfor en Afstand af 6 Sømil fra Kysten,
c) eller paa Kanaler, Fjorde, Indsøer og lign.

Skibe og Fartøjer, der sejle udenfor Kystfart, betragtes som søgaaende.

Ved „Tons" forstaas Register-Tons Brutto.

Ved „Hovedreparation" forstaas:

a) en alene ved Skibets Alder og ikke ved forudgaaende mindre Havari foraarsaget større Reparation, som udover almindelig Vedligeholdelse har til Formaal at forlænge Skibets Levetid, samt
b) større Ombygninger og Reparationer, hvor Bekostningen udgør en væsentlig Del af Skibets Værdi.

§ 31.

Denne Lov træder for de i § 2 h. og i, jfr. §§ 3 og 4, indeholdte Bestemmelsers Vedkommende i Kraft den 1. Oktober d. A. og i øvrigt den 1. Januar 1910.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte nærværende Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som i Følge disse Øers særegne Forhold maatte findes formaalstjenlige.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Nr. 116.
15de
Maj.

Bekendtgørelse

angaaende

Begæringer om Bevillinger paa Finansloven.

Idet man har anset det for magtpaaliggende at indskrænke det Omfang, hvori Bevillinger paa Finansloven søges ved Ændringsforslag til de forskellige Ministeriers Budgetter under Finanslovens Behandling paa Rigsdagen, bringes det herved paa samtlige Ministeriers Vegne til almindelig Kundskab, at Bevillingssager, der skulle kunne ventes tagne i Betragtning paa den først udkommende Finanslov, maa være de respektive Ministerier i Hænde senest den 1ste Juli d. A. eller, for saa vidt Sagen efter sin Beskaffenhed kræver Brevveksling eller nærmere Undersøgelser, endog en dertil svarende Tid tidligere. Kun hvor Sagen er af virkelig paatrængende Karakter, og der har været afgørende Grunde for, at dens Forelæggelse ikke har kunnet ske tidligere, kan det ventes, at den paagældende Bevilling søges erhvervet gennem Ændringsforslag til Finanslovforslaget.

Finansministeriet, den 15de Maj 1909.

Brun.

H. Steenberg.

Lov

Nr. 117.
14de
Maj.

om

autoriserede Revisorer.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ministeren for Handel og Søfart bemyndiges til at meddele Beskikkelse som autoriseret Revisor til enhver (Mand eller Kvinde), som har Indfødsret, er fuldmyndig, ikke er ude af Raadighed over sit Bo, ifølge paalidelige Vidnesbyrd har ført en retskaffen Vandel og derhos indstilles af den i nærværende Lovs § 2 omhandlede Kommission efter at have bestaaet den sammesteds omtalte Prøve.

For Beskikkelsen svares en Afgift til Statskassen af 120 Kr. Forinden Beskikkelsen udleveres til vedkommende, skal han underskrive en højtidelig Forsikring om, at han med Flid og Troskab vil udføre de Hverv, der betros ham, og at han i det hele samvittighedsfuldt vil opfylde sine Pligter som Revisor. Formen for denne Erklæring fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart.

De paagældendes Virkekreds er ikke indskrænket ved nogen stedlig Begrænsning.

§ 2.

Den, der beskikkes til autoriseret Revisor, skal derhos opfylde efternævnte Betingelser:

a. Han skal have arbejdet hos en autoriseret Revisor mindst 3 Aar efter det fyldte 18de Aar ved de under Revisorhvervet i Almindelighed faldende Forretninger.

b. Han skal derefter have aflagt en Prøve, hvorved han har godtgjort at være i Besiddelse af de til Revisorhvervets Bestridelse fornødne Kundskaber. Ved Prøven bliver den paagældende særskilt at eksaminere i Handelskyndighed (herunder den nødvendige Handels- og Søfartslovgivning) samt Regnskabskyndighed. Prøven er saavel mundtlig som skriftlig og kan suppleres med en Prøve i Varekundskab samt med en Prøve i Kendskab til Vurdering af Landejendomme med Besætning og Inventar (Taksation). Prøven for autoriserede Revisorer aflægges for en af Ministeren for Handel og Søfart nedsat Kommission. De nærmere Regler for dens Afholdelse fastsættes ved kongelig Anordning.

---

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for Handel og Søfart. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 2637, 5753, 5814, 6595, 6637; Landst. Tid. Sp. 1403, 1421, 1432; Till. A. Sp. 4145; Till. B. Sp. 2637; Till. C. Sp. 2339, 2379.

Nr. 117. 14de Maj.

Bestemmelserne i foregaaende Stykke samt Bestemmelserne i § 1, 1ste Stykke, om Indstilling komme ikke til Anvendelse paa Personer, der af Ministeren for Handel og Søfart beskikkes til autoriserede Revisorer indenfor et Tidsrum af 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden. Ministeren for Handel og Søfart bemyndiges derhos til ogsaa efter Udløbet af denne Tidsfrist i Tilfælde, hvor paagældende paa anden Maade har godtgjort at være skikket til at være Revisor, at afvige fra Bestemmelserne i Punkt a. i Henhold til Indstilling af vedkommende Kommission.

§ 3.

For saa vidt Domstolene maatte finde det fornødent, at der til Oplysning i offentlige Sager finder kritisk Revision Sted af Regnskaber eller Forretningsførelse, skulle de autoriserede Revisorer — dersom saadanne have Bopæl eller Forretningskontor i Retskredsen eller den Retskreds, hvori Domstolen har Forretningslokale, samt derhos, saafremt dette af Domstolen maatte anses for ønskeligt, have aflagt en eller begge af de i § 2 ommeldte Tillægsprøver — fortrinsvis benyttes. Under de samme Betingelser skulle de autoriserede Revisorer have fortrinsvis Adgang til Anvendelse som handelskyndige Revisorer i Medfør af Bestemmelsen i Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 79.

En autoriseret Revisor skal med offentlig Troværdighed kunne afgive Erklæring vedrørende forretningsmæssig Regnskabsførelse til Brug i retlige Forhold; den særlige Beviskraft bortfalder dog, saafremt der af vedkommende Part afkræves den paagældende Ed paa den af ham afgivne Erklæring, og saadan Ed ikke aflægges, eller saafremt der foreligger en modstaaende – eventuelt tillige under Ed bekræftet — Erklæring fra en anden autoriseret Revisor, eller tilstrækkeligt Modbevis maatte være tilvejebragt ad anden Vej.

§ 4.

Ingen autoriseret Revisor maa beklæde noget Statsembede eller lønnet offentlig Bestilling. Ministeren for Handel og Søfart kan ved en almindelig Regel bestemme, at visse Erhvervsvirksomheder skulle være uforenelige med Stillingen som Revisor, og Ministeren kan derhos i Tilfælde, der falde udenfor Regelen, forbyde en autoriseret Revisor en Erhvervsvirksomhed, der skønnes at være uforenelig med paagældendes Stilling som Revisor.

§ 5.

Naar en autoriseret Revisor ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal Retten til at udøve Revisorvirksomhed ved samme Dom frakendes ham.

Har en autoriseret Revisor gjort sig skyldig i det i Straffelovens § 253 omhandlede Forhold, bliver, selv om i øvrigt andet Strafansvar mod ham i Medfør af samme Lovs § 254 maatte bortfalde, Retten til Revisorvirksomhed ved Dom at frakende ham for en bestemt angiven Tid eller for bestandig under den mod ham anlagte Straffesag, eller, hvis en saadan ikke maatte være anlagt, da under en særlig i dette Øjemed ifølge Bestemmelse af Ministeren for Handel og Søfart mod ham rejst Straffesag.

Naar Dom til Fortabelse af Ret til Revisorvirksomhed er overgaaet en autoriseret Revisor, kan han ikke, selv om han paaanker saadan Dom, fortsætte sin Virksomhed, før han ved endelig Dom har faaet sin Dom forandret.

Kommer en autoriseret Revisor under Konkurs, har Ministeren for Handel og Søfart at fratage ham Retten til at udøve Revisorvirksomhed og kan som Regel først

tilbagegive ham den, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at han har fyldestgjort dem for deres Krav, eller at de have samtykket i Boets Ekstradition. Bliver den autoriserede Revisor umyndiggjort, har Ministeren for Handel og Søfart ligeledes at fratage ham Retten til at udøve Revisorvirksomhed, saa længe Umyndiggørelsen varer. Nr. 117. 14de Maj.

§ 6.

Ved kongelig Anordning vil kunne fastsættes de nærmere Regler med Hensyn til den autoriserede Revisors Pligter og Ansvar (herunder Ansvar efter Almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 Kap. XIII om Forbrydelser i Embedsforhold). Ved saadan Anordning vil, saafremt Ministeren for Handel og Søfart maatte anse saadant for ønskeligt, ligeledes kunne fastsættes særlige Takster for Arbejder, som udføres af autoriserede Revisorer.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Nr. 118.
14de
Maj.

Lov

om

Forandringer i Ordningen af Finansernes Centralbestyrelse.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalideforsørgelsen, bestaaende af den administrerende Direktør og to Medlemmer, ophæves. Det under Bestyrelsen hørende Kontor henlægges under et af Departementerne under Finansernes Centralbestyrelse.

§ 2.

Under Finansernes Centralbestyrelse dannes der af det i § 1 nævnte Kontor og Kontoret for Pensionssager tre Kontorer. Kontoret for Statsaktiverne deles i to Kontorer. Antallet af Departementer forøges med et. I den Anledning oprettes der et Departementschefs-, to Kontorchefs- og et Fuldmægtigembede.

Det ved Lov Nr. 42 af 22. Marts 1907 § 5 fastsatte Honorar for den Departementschef, der beklæder Posten som Chef for Koloniernes Centralbestyrelse, inddrages ved Ledighed.

§ 3.

De i Anledning af Omordningen fornødne Beløb til Lønning af Assistenter, til anden Medhjælp og til Kontorhold bevilges ved de aarlige Finanslove.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

*) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 2923, 3616, 5991, 6034; Landst. Tid. Sp. 1158, 1382, 1390; Till. A. Sp. 3425; Till. B. Sp. 1959, 2651; Till. C. Sp. 2215, 2357.

Bekendtgørelse

Nr. 119.
19de
Maj.

om

den mellem de nedennævnte europæiske Stater afsluttede Konvention angaaende en international Ordning med Hensyn til visse civilprocessuelle Forhold.

Convention relative à la procédure civile.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. et Roi Apostolique de Hongrie, pour l'Autriche et pour la Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi d'Italie; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Suède, et le Conseil Fédéral Suisse,

Désirant apporter à la Convention du 14 novembre 1896 les améliorations suggérées par l'experience,

Ont résolu de conclure une nouvelle Convention à cet effet et ont, en conséquence, nommé pour Leurs plénipotentiaires, savoir;

Oversættelse:

Konvention angaaende Civilprocessen.

Hans Majestæt Kejseren af Tyskland, Konge af Preussen, i det tyske Kejserriges Navn; Hans Majestæt Kejseren af Østrig, Konge af Bøhmen, o. s. v. og apostolisk Konge af Ungarn, for Østrig og for Ungarn; Hans Majestæt Belgiernes Konge; Hans Majestæt Kongen af Danmark; Hans Majestæt Kongen af Spanien; Præsidenten for den franske Republik; Hans Majestæt Kongen af Italien; Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxemburg, Hertug af Nassau; Hans Majestæt Norges Konge; Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene; Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarve o. s. v. o. s. v.; Hans Majestæt Kongen af Rumænien; Hans Majestæt Kejseren over alle Ruslande; Hans Majestæt Kongen af Sverig, og det schweiziske Forbundsraad,

der ønske at give Konventionen af 14de November 1896 de Forbedringer, som Erfaringen har lært,

have besluttet at slutte en ny Konvention i dette Øjemed og have som Følge deraf udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Nr. 119. 19de Maj.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand:

M.M. de Schloezer, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et le Docteur Johannes Kriege, Son Conseiller Intime de Légation;

Hans Majestæt Kejseren af Tyskland, Konge af Preussen, i det tyske Kejserriges Navn:

D'Herrer de Schloezer, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene, og Doktor Johannes Kriege, Hans Majestæts Gehejmelegationsraad;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

M. le Comte Christophe de Wydenbruck, Son Conseiller intime et Chambellan, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

Pour l'Autriche:

M. le Chevalier Robert Holzknecht de Hort, Chef de section au Ministère Impérial Royal autrichien de la Justice,

Pour la Hongrie:

M. Gustave Töry, Secretaire d'Etat au Ministère Royal hongrois de la Justice;

Hans Majestæt Kejseren af Østrig, Konge af Bøhmen, o. s. v. og apostolisk Konge af Ungarn:

for Østrig og for Ungarn:

Hr. Greve Christophe de Wydenbruck, Hans Majestæts Gehejmeraad og Kammerherre, og overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene,

for Østrig:

Hr. Ridder Robert Holzknecht de Hort, Afdelingschef i det kejserlig-kongelige østrigske Justitsministerium,

for Ungarn:

Hr. Gustav Töry, Statssekretær i det kongelig ungarske Justitsministerium;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M.M. le Baron Guillaume, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et A. van den Bulcke, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Directeur-Général au Ministère des Affaires Etrangères;

Hans Majestæt Belgiernes Konge:

D'Herrer Baron Guillaume, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene, og A. van den Bulcke, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, Generaldirektør i Udenrigsministeriet;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. J. W. de Grevenkop Castenskjold, Son Chambellan, Son Ministre-Résident près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. J. W. de Grevenkop Castenskjold, Hans Majestæts Kammerherre og Ministerresident hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene;

Sa Majesté le Roi de d'Espagne:

M. Arturo de Baguer, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Hans Majestæt Kongen af Spanien:

Hr. Arturo de Baguer, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene;

Nr. 119. 19de Maj.

Le Président de la République Française:
M.M. de Monbel, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Française près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et Louis Renault, Professeur de Droit International à l'Université de Paris, Jurisconsulte du Ministère des Affaires Etrangères;

Præsidenten for den franske Republik:
D'Herrer De Monbel, den franske Republiks overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene, og Louis Renault, Professor i international Ret ved Universitetet i Paris, Udenrigsministeriets juridiske Konsulent;

Sa Majesté le Roi d'Italie:
M. Salvatore Tugini, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Hans Majestæt Kongen af Italien:
Hr. Salvatore Tugini, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau:
M. le Comte de Villers, Son Chargé d'Affaires à Berlin.

Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxemburg, Hertug af Nassau,
Grev de Villers, Hans Kongelige Højheds Chargé d'Affaires i Berlin;

Sa Majesté le Roi de Norvège:
M. F. Hagerup, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Hans Majestæt Norges Konge:
Hr. F. Hagerup, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:
M.M. le Jonkheer W. M. de Weede de Berencamp, Son Ministre des Affaires Etrangères, J. A. Loeff, Son Ministre de la Justice, et T. M. C. Asser, Son Ministre d'Etat, Membre du Conseil d'Etat, Président de la Commission Royale de Droit International Privé, Président de Conférences de Droit International Privé;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene:
D'Herrer Jonkheer W. M. de Weede de Berencamp, Hendes Majestæts Udenrigsminister, J. A. Loeff, Hendes Majestæts Justitsminister, og T. M. C. Asser, Hendes Majestæts Statsminister, Medlem af Statsraadet, Præsident for den kgl. Internationale Privatretskommission, Præsident for de Internationale Privatretskonferencer;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc. etc.:
M. le Comte de Selir, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarve o. s. v. o. s. v.:
Hr. Grev de Selir, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:
M. E. Mavrocordato, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Hans Majestæt Kongen af Rumænien:
Hr. E. Mavrocordato, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene;

Nr. 119. 19de Maj.

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies:
M. N. Tcharykow, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Sa Majesté le Roi de Suède:
M. le Baron Falkenberg, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Le Conseil Fédéral Suisse:
M. G. Carlin, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Hans Majestæt Kejseren over alle Ruslande:
Hr. N. Tcharykow, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene;

Hans Majestæt Kongen af Sverig:
Hr. Baron Falkenberg, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene;

Det schweiziske Forbundsraad:
Hr. G. Carlin, det schweiziske Forbundsraads overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene;

hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der befandtes i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

I. Communication d'actes judiciaires et extrajudiciaires.

Article 1.

En matière civile ou commerciale, les significations d'actes à destination de personnes se trouvant à l'étranger se feront, dans les Etats contractants, sur une demande du consul de l'Etat requérant adressée à l'autorité qui sera désignée par l'Etat requis. La demande contenant l'indication de l'autorité de qui émane l'acte transmis, le nom et la qualité des parties, l'adresse du destinataire, la nature de l'acte dont il s'agit, doit être rédigée dans la langue de l'autorité requise. Cette autorité enverra au consul la pièce prouvant la signification ou indiquant le fait qui l'a empêchée.

Toutes les difficultés qui s'élèveraient à l'occasion de la demande du consul seront réglées par la voie diplomatique.

I. Meddelelse af judicielle og ekstrajudicielle Dokumenter.

Artikel 1.

I civile eller kommercielle Anliggender blive, i de kontraherende Stater, Forkyndelse af Dokumenter, bestemte for Personer, der opholde sig i Udlandet, at udføre efter Anmodning af en Konsul for den Stat, fra hvilken Begæringen kommer, rettet til den Myndighed, som udpeges af den Stat, til hvilken Begæringen rettes. Anmodningen, indeholdende Opgivelse af den Myndighed, fra hvilken det fremsendte Dokument udgaar, Parternes Navne og Stilling, Adressatens Bopæl og Beskaffenheden af det Dokument, hvorom det drejer sig, skal være affattet i den Myndigheds Sprog, til hvilken Begæringen rettes. Denne Myndighed tilstiller Konsulen et Aktstykke, der godtgør, at Meddelelsen har fundet Sted, eller som angiver det Faktum, der har forhindret dette.

Alle Vanskeligheder, som opstaa i Anledning af Konsulens Anmodning, skulle afgøres ad diplomatisk Vej.

Chaque Etat contractant peut déclarer par une communication adressée aux autres Etats contractants, qu'il entend que la demande de signification à faire sur son territoire, contenant les mentions indiquées à l'alinèa ler, lui soit adressée par la voie diplomatique.

Les dispositions qui précèdent ne s'opposent pas à ce que deux Etats contractants s'entendent pour admettre la communication directe entre leurs autorités respectives.

Article 2.

La signification se fera par les soins de l'aurorité compétente de l'Etat requis. Cette autorité, sauf les cas prévus dans l'article 3, pourra se borner à effectuer la signification par la remise de l'acte au destinataire qui l'accepte volontairement.

Article 3.

Si l'acte à signifier est rédigé, soit dans la langue de l'autorité requise, soit dans la langue convenue entre les deux Etats intéressés, ou s'il est accompagné d'une traduction dans l'une de ces langues, l'autorité requise, au cas où le désir lui en serait exprimé dans la demande, fera signifier l'acte dans la forme prescrite par sa législation intérieure pour l'exécution de significations analogues, ou dans une forme spéciale, pourvu qu'elle ne soit pas contraire à cette législation. Si un pareil désir n'est pas exprimé, l'autorité requise cherchera d'abord à effectuer la remise dans les termes de l'article 2.

Sauf entente contraire, la traduction prévue dans l'alinéa précédent sera certifiée conforme par l'agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté de l'Etat requis.

Hver kontraherende Stat kan, ved en Meddelelse til de andre kontraherende Stater, erklære, at den ønsker, at Begæringer om Forkyndelser, der skal finde Sted paa dens Territorium, indeholdende de Angivelser, som er nævnt i 1. Stk., skal tilstilles den ad diplomatisk Vej.

De foregaaende Bestemmelser ere ikke til Hinder for, at to kontraherende Stater komme overens om at tillade direkte Meddelelse mellem deres respektive Myndigheder.

Artikel 2.

Forkyndelsen sker ved Foranstaltning af den kompetente Myndighed i den Stat, til hvilken Begæringen rettes. Denne Myndighed kan, med Undtagelse af de i Artikel 3 forudsatte Tilfælde, indskrænke sig til at udføre Forkyndelsen ved Overlevering af Dokumentet til Adressaten, naar denne frivillig modtager det.

Artikel 3.

Hvis Dokumentet, der skal forkyndes, er affattet enten i den Myndigheds Sprog, til hvilken Begæringen rettes, eller i et Sprog, der er aftalt mellem de to interesserede Stater, eller dersom det er ledsaget af en Oversættelse til et af disse Sprog, lader den Myndighed, til hvilken Begæringen er rettet, forsaavidt Ønske derom er udtrykt i Begæringen, Dokumentet forkynde paa den Maade, der er foreskrevet i Landets indre Lovgivning for Udførelsen af tilsvarende Forkyndelser, eller paa en særlig Maade, forsaavidt denne ikke er i Modstrid med denne Lovgivning. Hvis et saadant Ønske ikke er udtrykt, søger den Myndighed, til hvilken Begæringen er rettet, først at udføre Overleveringen paa den i Artikel 2 angivne Maade.

Naar ikke andet er aftalt, skal den i det foregaaende Stykke omtalte Oversættelse være bekræftet af en diplomatisk eller konsulær Agent for den Stat, fra hvilken Begæringen fremkommer, eller af en edsvoren Translatør i den Stat, til hvilken Begæringen er rettet.

Nr. 119. 19de Maj.

Article 4.

L'exécution de la signification prévue par les articles 1, 2 et 3 ne pourra être refusée que si l'Etat, sur le territoire duquel elle devrait être faite, la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

Article 5.

La preuve de la signification se fera au moyen, soit d'un récépissé daté et légalisé du destinataire, soit d'une attestation de l'autorité de l'Etat requis, constatant le fait, la forme et la date de la signification.

Si l'acte à signifier à été transmis en double exemplaire, le récépissé ou l'attestation doit se trouver sur l'un des doubles ou y être annexé.

Article 6.

Les dispositions des articles qui précèdent ne s'opposent pas:

1. à la faculté d'adresser directement par la voie de la poste des actes aux intéressés se trouvant à l'étranger;

2. à la faculté pour les intéressés de faire faire des significations directement par les soins des officiers ministériels ou des functionnaires compétents du pays de destination;

3. à la faculté pour chaque Etat de faire faire directement, par les soins de ses agents diplomatiques ou consulaires, les significations destinées aux personnes se trouvant à l'étranger.

Dans chacun de ces cas, la faculté prévue n'existe que si des conventions intervenues entre les Etats intéressés l'admettent ou si, à défaut de conventions, l'Etat sur le territoire duquel la signification doit être faite ne s'y oppose pas. Cet Etat ne pourra s'y opposer lorsque, dans le cas de l'alinéa 1er, numéro 3, l'acte doit être signifié sans contrainte à un ressortissant de l'Etat requérant.

Artikel 4.

Udførelsen af den i Artiklerne 1, 2 og 3 omtalte Forkyndelse kan ikke nægtes, medmindre den Stat, paa hvis Territorium den skulde ske, finder, at den vilde gøre Indgreb i dens Suverænitet eller Sikkerhed.

Artikel 5.

Beviset for Forkyndelsen tilvejebringes enten ved et dateret og legaliseret Modtagelsesbevis fra Adressaten eller ved en Bevidnelse af vedkommende Myndighed i den Stat, til hvilken Begæringen er rettet, udvisende, at og paa hvilken Maade og hvilken Dag Forkyndelsen har fundet Sted.

Hvis Dokumentet, der skal forkyndes, er blevet fremsendt i to Eksemplarer, skal Modtagelsesbeviset eller Bevidnelsen anbringes paa eller vedhæftes et af Duplikaterne.

Artikel 6.

Bestemmelserne i de foregaaende Artikler ere ikke til Hinder for:

1. at sende Dokumenter direkte med Posten til de interesserede, som befinde sig i Udlandet;

2. at de interesserede lade Forkyndelser ske direkte ved Foranstaltning af de i Bestemmelseslandet kompetente Embedsmænd eller Funktionærer;

3. at hver Stat direkte, ved Hjælp af dens diplomatiske eller konsulære Agenter, lader foretage de Forkyndelser, der ere bestemte for Personer, som befinde sig i Udlandet.

I hvert af disse Tilfælde skal den omtalte Adgang dog kun staa aaben, hvis Konventioner, afsluttede mellem de interesserede Stater, tillade det, eller i Mangel af Konventioner den Stat, paa hvis Territorium Forkyndelsen skal finde Sted, ikke modsætter sig den. Denne Stat kan ikke modsætte sig saadant, naar i det i Stykke 1 Nr. 3, omtalte Tilfælde Dokumentet skal forkyndes uden Tvang for en Undersaat af den Stat, fra hvilken Begæringen fremkommer.

Article 7.

Les significations ne pourront donner lieu au remboursement des taxes ou de frais de quelque nature que ce soit.

Toutefois, sauf entente contraire, l'Etat requis aura le drot d'exiger de l'Etat requérant le remboursement des frais occasionnés par l'intervention d'un officier ministériel ou par l'emploi d'une forme spéciale dans les cas de l'article 3.

Artikel 7.

Forkyndelserne kunne ikke medføre Refusion af Gebyrer og Omkostninger af nogensomhelst Art.

Dog har den Stat til hvilken Begæringen er rettet, hvis ikke andet er vedtaget, Ret til af den Stat, fra hvilken Begæringen fremkommer, at forlange Refusion af Omkostninger foraarsagede ved Bistand af en Embedsmand eller ved Anvendelse af en særlig Forkyndelsesmaade i det i Artikel 3 omtalte Tilfælde.

II. Commissions Rogatoires.

Article 8.

En matière civile ou commerciale, l'autorité judiciaire d'un Etat contractant pourra, conformément aux dispositions de sa législation, s'adresser par commission rogatoire à l'autorité compétente d'un autre Etat contractant pour lui demander de faire, dans son ressort, soit un acte d'instruction, soit d'autres actes judiciaires.

II. Retsanmodninger.

Artikel 8.

I civile eller kommercielle Anliggender kunne de judicielle Myndigheder i den ene kontraherende Stat, i Overensstemmelse med Bestemmelserne i dennes egen Lovgivning, rette Anmodning til den kompetente Myndighed i en anden kontraherende Stat om indenfor dennes Omraade at optage Bevis eller foretage andre Retshandlinger.

Article 9.

Les commissions rogatoires seront transmises par le consul de l'Etat requérant à l'autorité qui sera désignée par l'Etat requis. Cette autorité enverra au consul la pièce constatant l'exécution de la commission rogatoire ou indiquant le fait qui en a empêché l'exécution.

Toutes les difficultés qui s'élèveraient à l'occasion de cette transmission seront réglées par la voie diplomatique.

Chaque Etat contractant peut declarer, par une communication adressée aux autres Etats contractants, qu'il entend que les commissions rogatoires à exécuter sur son territoire lui soient transmises par la voie diplomatique.

Les dispositions qui précèdent ne s'opposent pas à ce que deux Etats contractants s'entendent pour admettre la tranmission directe des commissions rogatoires entre leurs autorités respectives.

Artikel 9.

Saadanne Anmodninger skulle oversendes af en Konsul for den Stat, fra hvilken Begæringen fremkommer, til den Myndighed, som udpeges af den Stat, til hvilken Begæringen rettes. Denne Myndighed sender til Konsulen et Aktstykke, udvisende, at Anmodningen er udført eller angivende, hvad der har hindret Udførelsen.

Alle Vanskeligheder, som opstaa i Anledning af denne Oversendelse, skulle ordnes ad diplomatisk Vej.

Hver kontraherende Stat kan, ved en til de andre kontraherende Stater rettet Meddelelse, erklære, at den ønsker, at Retsanmodninger, der skulle udføres paa dens Territorium, tilstilles den ad diplomatissk Vej.

De foregaaende Bestemmelser ere ikke til Hinder for, at to kontraherende Stater komme overens om at tillade direkte Oversendelse af Retsanmodninger mellem deres respektive Myndigheder.

Nr. 119. 19de Maj.

Article 10.

Sauf entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée, soit dans la langue de l'autorité requise, soit dans la langue convenue entre les deux Etats intéressés, ou bien elle doit être accompagnée d'une traduction faite dans une de ces langues et certifiée conforme par un agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté de l'Etat requis.

Artikel 10.

Medmindre andet er vedtaget, skal Retsanmodninger være affattede enten i den Myndigheds Sprog, til hvilken Begæringen rettes, eller i det mellem de 2 interesserede Stater aftalte Sprog, eller ogsaa maa den være ledsaget af en Oversættelse til et af disse Sprog og bekræftet af en diplomatisk eller konsulær Agent for den Stat, fra hvilken Begæringen fremkommer, eller af en edsvoren Translatør i den Stat, til hvilken Begæringen rettes.

Article 11.

L'autorité judiciaire à laquelle la commission rogatoire est adressée sera obligée d'y satisfaire en usant des mêmes moyens de contrainte que pour l'exécution d'une commission des autorités de l'Etat requis ou d'une demande formée à cet effet par une partie intéressée. Ces moyens de contrainte ne sont pas nécessairement employés s'il s'agit de la comparution de parties en cause.

L'autorité requérante sera, si elle le demande, informée de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée, afin que la partie intéressée soit en état d'y assister.

L'exécution de la commission rogatoire ne pourra être refusée que:

1. si l'authenticité du document n'est pas établie;

2. si, dans l'Etat requis, l'exécution de la commission rogatoire ne rentre pas dans les attributions du pouvoir judiciaire;

3. si l'Etat sur le territoire duquel l'exécution devrait avoir lieu la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

Artikel 11.

Den judicielle Myndighed, til hvilken Anmodningen er rettet, skal være forpligtet til at efterkomme denne under Anvendelse af de samme Tvangsmidler, som komme til Anvendelse ved Udførelsen af en Anmodning fra Myndighederne i den Stat, til hvilken Begæringen rettes, eller af en Begæring fremsat i saa Henseende af en interesseret Part. Disse Tvangsmidler skulle ikke nødvendig anvendes, naar det drejer sig om Møde af de paagældende Parter.

Den Myndighed, fra hvilken Begæringen fremkommer, underrettes, dersom den forlanger det, om Tid og Sted for Foretagelsen af den begærede Handling, for at den interesserede Part kan være i Stand til at være til Stede.

Udførelsen af Retsanmodningen kan kun nægtes:

1. hvis Dokumentets Ægthed ikke er fastslaaet,

2. hvis Udførelsen af Anmodningen ikke falder ind under den dømmende Magts Omraade i den Stat, til hvilken Begæringen er rettet,

3. hvis den Stat, paa hvis Territorium Udførelsen skulde finde Sted, finder, at den vilde gøre Indgreb i dens Suverænitet eller Sikkerhed.

Article 12.

En cas d'incompétence de l'autorité requise, la commission rogatoire sera transmise d'office à l'autorité judiciaire com-

Artikel 12.

Hvis den Myndighed, til hvilken Anmodningen er rettet, er inkompetent, skal Anmodningen paa Embeds Vegne over-

pétente du même Etat, suivant les règles établies par la législation de celui-ci.

Article 13.

Dans tous les cas où la commission rogatoire n'est pas exécutée par l'autorité requise, celle-ci en informera immédiatement l'autorité requérante, en indiquant, dans le cas de l'article 11, les raisons pour lesquelles l'exécution de la commission rogatoire a été refusée et, dans le cas de l'article 12, l'autorité à laquelle la commission est transmise.

Article 14.

L'autorité judiciaire qui procède à l'exécution d'une commission rogatoire appliquera les lois de son pays, en ce qui concerne les formes à suivre.

Toutefois, il sera déféré à la demande de l'autorité requérante, tendant à ce qu'il soit procédé suivant une forme spéciale, pourvu que cette forme ne soit pas contraire à la législation de l'Etat requis.

Article 15.

Les dispositions des articles qui précédent n'excluent pas la faculté pour chaque Etat de faire exécuter directement par ses agents diplomatiques ou consulaires les commissions rogatoires, si des conventions intervenues entre les Etats intéressés l'admettent ou si l'Etat sur le territoire duquel la commission rogatoire doit être exécutée ne s'y oppose pas.

Article 16.

L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou de frais de quelque nature que ce soit.

Toutefois, sauf entente contraire, l'Etat requis aura le droit d'exiger de l'Etat requérant le remboursement des indemnités payées au témoins ou aux experts, ainsi que des frais occasionnés par l'intervention d'un officier ministériel, rendue nécessaire parce que les témoins n'ont pas comparu volontairement, ou des frais résultant de l'application éventuelle de l'article 14, alinéa 2.

sendes til den judicielle Myndighed i samme Stat, som maatte være kompetent, under Iagttagelse af de bestaaende Regler ifølge denne Stats Lovgivning. Nr. 119. 19de Maj.

Artikel 13.

I ethvert Tilfælde, hvor Anmodningen ikke bliver udført af den Myndighed, til hvilken den er rettet, skal denne umiddelbart give den Myndighed, der har fremsat Anmodningen Underretning derom, og oplyse i det Tilfælde, der omhandles i Artikel 11, Grunden til, at Anmodningen er bleven nægtet efterkommet, og i det Tilfælde, der omhandles iArtikel 12, til hvilken Myndighed Anmodningen er bleven oversendt.

Artikel 14.

Den judicielle Myndighed, der efterkommer en Retsanmodning, har med Hensyn til de Former, der skulle iagttages, at følge sit eget Lands Love.

Dog skal, hvor den Myndighed, fra hvilken Anmodningen udgaar, har begæret iagttaget en særlig Form, denne iagttages, saafremt denne Form ikke strider imod det Lands Lovgivning, til hvilken Anmodningen er rettet.

Artikel 15.

Bestemmelserne i de foregaaende Artikler hindre ikke hver Stat i at lade Retsanmodninger udføre direkte ved sine diplomatiske eller konsulære Agenter, hvis Overenskomster mellem de interesserede Stater tillade det, eller hvis den Stat, paa hvis Territorium Anmodningen skal udføres, ikke modsætter sig dette.

Artikel 16.

Udførelsen af Retsanmodninger kunne ikke give Anledning til Refusion af Gebyrer eller Omkostninger af nogen Art.

Dog skal den Stat, til hvilken Begæringen rettes, naar ikke andet er vedtaget, have Ret til af den begærende Stat at forlange Refusion af Godtgørelser, der ere betalte til Vidner eller særlige Sagkyndige, saavelsom af Omkostninger, der ere foraarsagede ved Bistand af en Embedsmand, nødvendiggjort ved, at Vidnerne ikke have givet frivillig Møde, eller af Omkostninger, der ere en Følge af en eventuel Anvendelse af Artikel 14, 2. Stk.

Nr. 119. 19de Maj.

III. Caution judicatum solvi.

Article 17.

Aucune caution ni dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, ne peut être imposé, à raison soit de leur qualité d'étrangers, soit du défaut de domicile ou de résidence dans le pays, aux nationaux d'un des Etats contractants, ayant leur domicile dans l'un de ces Etats, qui seront demandeurs ou intervenants devant les tribunaux d'un autre de ces Etats.

La même règle s'applique au versement qui serait exigé des demandeurs ou intervenants pour garantir les frais judiciaires.

Les conventions par lesquelles des Etats contractants auraient stipulé pour leurs ressortissants la dispense de la *caution judicatum solvi* ou du versement des frais judiciaires sans condition de domicile continueront à s'appliquer.

Article 18.

Les condamnations aux frais et dépens du procès, prononcées dans un des Etats contractants contre le demandeur ou l'intervenant dispensés de la caution, du dépôt ou du versement en vertu soit de l'article 17, alinéas 1 et 2, soit de la loi de l'Etat où l'action est intentée, seront, sur une demande faite par la voie diplomatique, rendues gratuitement exécutoires par l'autorité compétente dans chacun des autres Etats contractants.

La même règle s'applique aux décisions judiciaires par lesquelles le montant des frais du procès est fixé ultérieurement.

Les dispositions qui précèdent ne s'opposent pas à ce que deux Etats contractants s'entendent pour permettre que la demande d'exequatur soit aussi faite directement par la partie intéressée.

Article 19.

Les décisions relatives aux frais et dépens seront déclarées exécutoires sans entendre les parties, mais sauf recours ultérieur de la partie condamnée, conformé-

III. Cautio judicatum solvi.

Artikel 17.

Kaution eller Depositum maa ikke under nogensomhelst Benævnelse paalægges Undersaatter af nogen af de kontraherende Stater, som have Domicil i en af disse, naar de optræde som Sagsøgere eller Intervenienter ved Domstolene i en anden af disse Stater, hverken i deres Egenskab af fremmede Undersatter, eller fordi de ikke have Domicil eller fast Opholdssted i Landet.

Samme Regel kommer til Anvendelse med Hensyn til Indbetaling, som maatte fordres af Sagsøgere eller Intervenienter for at garantere Retsomkostningerne.

De Konventioner, ved hvilke de kontraherende Stater maatte have fastslaaet for deres Undersaatter Fritagelse for Cautio judicatum solvi eller for Indbetaling af Retsomkostninger uden Hensyn til Bopælen, komme vedblivende til Anvendelse.

Artikel 18.

Domme, hvorved i nogen af de kontraherende Stater en Sagsøger eller en Intervenient, der i Henhold til Artikel 17, 1. og 2. Stk., eller til den Stats Love, hvor Sagen er anlagt, er fritaget for at præstere Kaution eller Depositum eller Indbetaling, dømmes til at betale Processens Omkostninger, skulle paa en ad diplomatisk Vej fremsat Begæring i enhver af de andre kontraherende Stater af den dertil kompetente Myndighed gøres gratis exigible.

Samme Regel kommer til Anvendelse paa de Retsafgørelser, ved hvilke Processomkostningernes Beløb senere er fastsat.

De foregaaende Bestemmelser ere ikke til Hinder for, at to kontraherende Stater komme overens om at tillade, at Begæringen om Exigibilitet sker direkte af den interesserede Part.

Artikel 19.

Bestemmelser angaaende Omkostninger og Udgifter skulle erklæres exigibile, uden at Parterne høres, men med Forbehold af Appel for den dømte Part i Over-

ment à la législation du pays où l'exécution est poursuivie.

L'autorité compétente pour statuer sur la demande d'exequatur se bornera à examiner:

1. si, d'après la loi du pays où la condamnation a été prononcée l'expédition de la décision réunit les conditions nécessaires à son authenticité;

2. si, d'après la même loi, la décision est passée en force de chose jugée;

3. si le dispositif de la décision est rédigé, soit dans la langue de l'autorité requise, soit dans la langue convenue entre les deux Etats intéressés, ou bien s'il est accompagné d'une traduction, faite dans une de ces langues et, sauf entente contraire, certifiée conforme par un agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté de l'Etat requis.

Pour satisfaire aux conditions prescrites par l'alinéa 2, numéro 1 et 2, il suffira d'une déclaration de l'autorité compétente de l'Etat requérant constatant que la décision est passée en force de chose jugée. La compétence de cette autorité sera, sauf entente contraire, certifiée par le plus haut fonctionnaire préposé à l'administration de la justice dans l'Etat requérant. La déclaration et le certificat dont il vient d'être parlé doivent être rédigés ou traduits conformément à la règle contenue dans l'alinéa 2, numéro 3.

IV. Assistance judiciaire gratuite.

Article 20.

Les ressortissants de chacun des Etats contractants seront admis dans tous les autres Etats contractants au bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite, comme les nationaux eux-mêmes, en se conformant à la législation de l'Etat où l'assistance judiciaire gratuite est réclamée.

ensstemmelse med Lovgivningen i det Land, hvor Eksekutionen forfølges. Nr. 119. 19de Maj.

For at træffe Bestemmelse med Hensyn til Begæringen om Exigibilitet indskrænker den kompetente Myndighed sig til at undersøge:

1. om efter det Lands Love, hvor Dommen er afsagt, Domsudfærdigelsen opfylder de for dennes Autenticitet nødvendige Betingelser;

2. om efter samme Lov Afgørelsen har vundet Retskraft;

3. om Udfærdigelsen af Afgørelsen er affattet enten i den Myndigheds Sprog, til hvilken Begæringen er rettet, eller i det mellem de to interesserede Stater aftalte Sprog, eller ogsaa om den er ledsaget af en Oversættelse til et af disse Sprog, og, medmindre anden Aftale foreligger, bekræftet af en diplomatisk eller konsulær Agent for den Stat, fra hvilken Begæringen fremkommer, eller af en edsvoren Translatør i den Stat, til hvilken Begæringen er rettet.

For at opfylde de i 2. Stk., Nr. 1 og 2, foreskrevne Betingelser er det tilstrækkeligt, at der foreligger en Erklæring fra den kompetente Myndighed i den Stat, fra hvilken Begæringen fremkommer, udvisende, at Afgørelsen har vundet Retskraft. Denne Myndigheds Kompetence skal, hvis ikke andet er aftalt, være bekræftet af den højeste Embedsmand, der forestaar Justitsforvaltningen i den Stat, fra hvilken Begæringen fremkommer. Den omtalte Erklæring og Bekræftelse skulle være affattede eller oversatte i Overensstemmelse med Reglen i 2. Stk. Nr. 3.

IV. Gratis Retshjælp.

Artikel 20.

Undersaatter af enhver af de kontraherende Stater skulle i alle andre af disse Stater have samme Adgang til gratis Retshjælp som Landets egne Undersaatter, og vil herved have at rette sig efter Lovgivningen i den Stat, hvor gratis Retshjælp er begæret.

Nr. 119. 19de Maj.

Article 21.

Dans tous les cas, le certificat ou la déclaration d'indigence doit être délivré ou reçue par les autorités de la résidence habituelle de l'étranger, ou, à défaut de celles-ci, par les autorités de sa résidence actuelle. Dans le cas où ces dernières autorités n'appartiendraient pas à un Etat contractant et ne recevraient pas ou ne délivreraient pas des certificats ou des déclarations de cette nature, il suffira d'un certificat ou d'une déclaration, délivré ou reçue par un agent diplomatique ou consulaire du pays auquel l'étranger appartient.

Si le requérant ne réside pas dans le pays où la demande est formée, le certificat ou la déclaration d'indigence sera légalisé gratuitement par un agent diplomatique ou consulaire du pays où le document doit être produit.

Article 22.

L'autorité compétente pour délivrer le certificat ou recevoir la déclaration d'indigence pourra prendre des renseignements sur la situation de fortune du requérant auprès des autorités des autres Etats contractants.

L'autorité chargée de statuer sur la demande d'assistance judiciaire gratuite conserve, dans les limites de ses attributions, le droit de contrôler les certificats, déclarations et renseignements qui lui sont fournis.

Article 23.

Si le bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite a été accordé au ressortissant d'un des Etats contractants, les significations relatives au même procès qui seraient à faire dans un autre de ces Etats ne pourront donner lieu qu'au remboursement par l'Etat requérant à l'Etat requis des frais occasionnés par l'emploi d'une forme spéciale en vertu de l'article 3.

Artikel 21.

Bevidnelsen eller Erklæringen om Ansøgerens Trang skal i alle Tilfælde afgives eller modtages af Myndighederne paa det Sted, hvor den fremmede har sit sædvanlige Opholdssted, eller, i Mangel af saadanne, paa det Sted, hvor han for Øjeblikket opholder sig. Hvis disse sidste Myndigheder ikke høre til en kontraherende Stat og ikke modtage eller afgive Bevidnelser eller Erklæringer af denne Art, er en Bevidnelse eller en Erklæring afgivet eller modtaget af en diplomatisk eller konsulær Agent for det Land, til hvilket den fremmede hører, tilstrækkelig.

Hvis Ansøgeren ikke opholder sig i det Land, hvor Begæringen indgives, skal Bevidnelsen eller Erklæringen om hans Trang gratis legaliseres af en diplomatisk eller konsulær Agent for det Land, hvor Dokumentet skal fremlægges.

Artikel 22.

Den til at afgive Bevidnelsen eller modtage Erklæringen om Trangen kompetente Myndighed kan hos de andre kontraherende Staters Myndigheder indhente Oplysninger om Ansøgerens Formuesforhold.

Den Myndighed, der har at træffe Bestemmelse om Ansøgningen om gratis Retshjælp, bevarer indenfor de for dens Beføjelse bestemte Grænser Retten til at kontrollere de Bevidnelser, Erklæringer og Oplysninger, som ere den forelagt.

Artikel 23.

Dersom gratis Retshjælp er blevet tilstaaet en Undersaat af en af de kontraherende Stater, kunne de Forkyndelser angaaende samme Retssag, som maatte være at udføre i en anden af de kontraherende Stater, kun medføre Refusion af den, der har fremsat Begæringen, til den Ssat, til hvilken Begæringen er rettet, af Omkostninger, foraarsagede ved Anvendelsen af en særlig Form i Henhold til Artikel 3.

Dans le même cas, l'exécution de commissions rogatoires ne donnera lieu qu'au remboursement par l'Etat requérant à l'Etat requis des indemnités payées aux témoins ou aux experts, ainsi que des frais nécessités par l'application éventuelle de l'article 14, alinéa 2.

I samme Tilfælde giver Udførelsen af Retsanmodninger kun Adgang til Refusion af den Stat, der har fremsat Begæringen, til den Stat, til hvilken Begæringen er rettet, af Godtgørelser, betalte til Vidner og særlige Sagkyndige, saavelsom af Omkostninger nødvendiggjorte ved eventuel Anvendelse af Artikel 14, 2. Stk.

V. Contrainte par corps.

Article 24.

La contrainte par corps, soit comme moyen d'exécution, soit comme mesure simplement conservatoire, ne pourra pas, en matière civile ou commerciale, être appliquée aux étrangers, appartenant à un des Etats contractants dans les cas où elle ne serait pas applicable aux ressortissants du pays. Un fait qui peut être invoqué par un ressortissant domicilié dans le pays, pour obtenir la levée de la contrainte par corps, doit produire le même effet au profit du ressortissant d'un Etat contractant, même si ce fait s'est produit à l'étranger.

V. Arrest paa Personer.

Artikel 24.

Personlig Arrest maa i civile eller kommercielle Anliggender hverken som Eksekutionsmiddel eller som blot Sikkerhedsmiddel anvendes overfor fremmede, der ere Undersaatter af en af de kontraherende Stater, i Tilfælde, hvor saadan Arrest ikke vilde være anvendelig overfor Landets egne Undersaatter. Et Faktum, som kunde paakaldes af en i Landet bosat Undersaat for at opnaa Ophævelse af Arrest paa Person, skal medføre samme Virkning til Fordel for en Undersaat af en kontraherende Stat, selv om dette Faktum er sket i Udlandet.

VI. Dispositions finales.

Article 25.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront déposées à La Haye, dès que six des Hautes Parties Contractantes seront en mesure de le faire.

Il sera dressé de tout dépôt de ratifications un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants.

VI. Slutningsbestemmelser.

Artikel 25.

Nærværende Konvention skal ratificeres, og Ratificationerne skulle deponeres i Haag, saasnart seks af de høje kontraherende Parter ere i Stand til at gøre det.

Der skal optages en Protokol over hver Deponering af Ratificationer, hvoraf en bekræftet Genpart skal tilstilles enhver af de kontraherende Stater ad diplomatisk Vej.

Article 26.

La présente Convention s'applique de plein droit aux territoires européens des Etats contractants.

Si un Etat contractant en désire la mise en vigueur dans ses territoires, possessions ou colonies, situés hors de l'Europe, ou dans ses circonscriptions consulaires

Artikel 26.

Nærværende Konvention kommer uden videre til Anvendelse paa de kontraherende Staters europæiske Territorium.

Hvis en kontraherende Stat ønsker dens Ikrafttræden i dens udenfor Europa liggende Territorier, Besiddelser eller Kolonier, eller i Egne, hvor den har konsulær

Nr. 119. 19de Maj.

judiciaires, il notifiera son intention à cet effet par un acte, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des Etats contractants. La Convention entrera en vigueur dans les rapports entre les Etats qui répondront par une déclaration affirmative à cette notification et les territoires, possessions ou colonies, situés hors de l'Europe, et les circonscriptions consulaires judiciaires, pour lesquels la notification aura été faite. La déclaration affirmative sera déposée, de même, dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas, qui en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des Etats contractants.

Article 27.

Les Etats représentés à la quatrième Conférence de droit international privé sont admis à signer la présente Convention jusqu'au dépôt des ratifications prévu par l'article 25, alinéa 1er.

Après ce dépôt, ils seront toujours admis à y adhérer purement et simplement. L'Etat qui désire adhérer notifie son intention par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des Etats contractants.

Article 28.

La présente Convention remplacera la Convention de droit international privé du 14 novembre 1896 et le Protocole Additionnel du 22 mai 1897.

Elle entrera en vigueur le soixantième jour à partir de la date où tous les Etats signataires ou adhérents de la Convention du 14 novembre 1896 auront déposé leurs ratifications de la présente Convention, et au plus tard le 27 avril 1909.

Dans le cas de l'article 26, alinéa 2, elle entrera en vigueur quatre mois après la date de la déclaration affirmative et,

Jurisdiktion, meddeler den sin Hensigt i saa Henseende ved et Aktstykke, som deponeres i den nederlandske Regerings Arkiver. Denne sender ad diplomatisk Vej en bekræftet Genpart til hver af de kontraherende Stater. Konventionen træder i Kraft i Forholdet mellem de Stater, som svare med en bekræftende Erklæring paa denne Meddelelse, og de Territorier, Besiddelser eller Kolonier, beliggende udenfor Europa, og de Egne, hvor der er konsulær Jurisdiktion, for hvis Vedkommende Meddelelsen har fundet Sted. Den bekræftende Erklæring deponeres ligeledes i den nederlandske Regerings Arkiver, og denne sender ad diplomatisk Vej en bekræftet Genpart til hver af de kontraherende Stater.

Artikel 27.

De paa den fjerde internationale Privatretskonference repræsenterede Stater have Adgang til at undertegne nærværende Konvention indtil Deponeringen af Ratifikationerne, omtalt i Art. 25, 1. Stk.

Efter denne Deponering skulle de altid have Adgang til uden videre at tiltræde. Den Stat, som ønsker at tiltræde, meddeler sin Hensigt ved et Aktstykke, som deponeres i den nederlandske Regerings Arkiver. Denne Regering sender ad diplomatisk Vej en bekræftet Genpart deraf til hver af de kontraherende Stater.

Artikel 28.

Nærværende Konvention træder i Stedet for Konventionen om international Privatret af 14de November 1896 og Tillægsprotokollen af 22de Maj 1897.

Den træder i Kraft den tredsindstyvende Dag at regne fra den Dag, da alle de Stater, der har undertegnet eller tiltraadt Konventionen af 14de November 1896, have deponeret Ratifikationerne til nærværende Konvention og senest den 27de April 1909.

I det i Artikel 26, 2. Stk. omtalte Tilfælde træder den i Kraft 4 Maaneder

dans le cas de l'article 27, alinéa 2, le soixantième jour après la date de la notification des adhésions.

Il est entendu que les notifications prévues par l'article 26, alinéa 2, ne pourront avoir lieu qu'après que la présente Convention aura été mise en vigueur conformément à l'alinéa 2 du présent article.

efter Datoen for den bekræftende Erklæring, og i det i Artikel 27, 2. Stykke omtalte Tilfælde den tredsindstyvende Dag at regne fra Datoen for Meddelelsen om Tiltrædelsen. Nr. 119. 19de Maj.

De i Artikel 26, 2. Stykke omtalte Meddelelser kunne selvfølgelig først finde Sted, efter at nærværende Konvention er traadt i Kraft i Overensstemmelse med nærværende Artikels 2. Stykke.

Article 29.

La présente Convention aura une durée de 5 ans à partir de la date indiquée dans l'article 28, alinéa 2, pour sa mise en vigueur.

Ce terme commencera à courir de cette date, même pour les Etats qui auront fait le dépôt après cette date au qui auront adhéré postérieurement et aussi en ce qui concerne les déclarations affirmatives faites en vertu de l'article 26, alinéa 2.

La Convention sera renouvelée tacitement de cinq ans en cinq ans, sauf dénonciation.

La dénonciation devra être notifiée, au moins six mois avant l'expiration du terme visé aux alinéas 2 et 3, au Gouvernement des Pays-Bas, qui en donnera connaissance à tous les autres Etats.

La dénonciation peut ne s'appliquer qu'aux territoires, possessions ou colonies, situés hors de l'Europe, ou aussi aux circonscriptions consulaires judiciaires, compris dans une notification faite en vertu de l'article 26, alinéa 2.

La dénonciation ne produira son effet qu'a l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée. La Convention restera exécutoire pour les autres Etats contractants.

Artikel 29.

Nærværende Konvention skal vare i 5 Aar at regne fra den i Artikel 28, 2. Stk., for dens Ikrafttræden fastsatte Datum.

Denne Frist begynder at løbe fra denne Datum, selv for de Stater, som maatte have iværksat Deponeringen efter denne Datum, eller som maatte have tiltraadt senere, og ogsaa for saa vidt angaar de bekræftende Erklæringer afgivne i Henhold til Artikel 26, 2. Stykke.

Konventionen fornyes stiltiende for 5 Aar ad Gangen, medmindre Opsigelse finder Sted.

Opsigelsen skal meddeles i det mindste 6 Maaneder før Udløbet af den i 2. og 3. Stykke omtalte Frist til den nederlandske Regering, som underretter alle de andre Stater derom.

Opsigelsen kan gælde alene for Territorier, Besiddelser og Kolonier udenfor Europa, eller for Egne, hvor der findes konsulær Jurisdiktion, nævnte i en Meddelelse, der er sket i Overensstemmelse med Artikel 26, 2. Stykke.

Opsigelsen har kun Virkning med Hensyn til den Stat, som har meddelt den. Konventionen forbliver i Kraft for de andre kontraherende Staters Vedkommende.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtu de leurs sceaux.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og paatrykt den deres Segl.

Fait à La Haye, le 17 juillet Mil Neuf Cent Cinq, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement

Sket i Haag den 17. Juli nitten Hundrede og fem, i et Eksemplar, som forbliver deponeret i den nederlandske Rege-

Nr. 119. 19de Maj.

des Pays-Bas et dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats qui ont été représentés à la quatrième Conférence de Droit International Privé.

Pour l'Allemagne:
(L. S.) **von Schloezer.**
(L. S.) **Krieger.**

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:
(L. S.) **C. A. Wydenbruck,**
Ministre d'Autriche-Hongrie.

Pour l'Autriche:
(L. S.) **Holzknecht,**
Chef de section au Ministère Impérial Royal autrichien de la Justice.

Pour la Hongrie:
(L. S.) **Töry,**
Secrétaire d'Etat au Ministère Royal hongrois de la Justice.

Pour la Belgique:
(L. S.) **Guillaume.**
(L. S.) **Alfred van den Bulcke.**

Pour le Danemark:
(L. S.) **W. Grevenkop Castenskjold.**

Pour l'Espagne:
(L. S.) **A. de Baguer.**

Pour la France:
(L. S.) **Monbel.**
(L. S.) **L. Renault.**

Pour l'Italie:
(L. S.) **Tugini.**

Pour le Luxembourg:
(L. S.) **Cte de Villers.**

Pour le Norvège:
(L. S.) **F. Hagerup.**

Pour les Pays-Bas:
(L. S.) **W. M. de Weede.**
(L. S.) **J. A. Loeff.**
(L. S.) **T. M. C. Asser.**

Pour le Portugal;
(L. S.) **Conde de Selir.**

rings Arkiver, og hvoraf en bekræftet Genpart ad diplomatisk Vej skal tilstilles enhver af de Stater, som have været repræsenterede paa den fjerde internationale Privatretskonference.

For Tyskland:
(L. S.) **von Schloezer.**
Kriege.

For Østrig og for Ungarn:
(L. S.) **C. A. Wydenbruck,**
Minister for Østrig-Ungarn.

For Østrig:
(L. S.) **Holzknecht,**
Afdelingschef i det kejserlig-kongelig østerrigske Justitsministerium.

For Ungarn:
(L. S.) **Töry,**
Statssekretær i det kongelig ungarske Justitsministerium.

For Belgien:
(L. S.) **Guillaume.**
(L. S.) **Alfred van den Bulcke.**

For Danmark:
(L. S.) **W. Grevenkop Castenskjold.**

For Spanien:
(L. S.) **A. de Baguer.**

For Frankrig:
(L. S.) **Monbel.**
L. Renault.

For Italien:
(L. S.) **Tugini.**

For Luxemburg:
(L. S.) **Grev de Villers.**

For Norge:
(L. S.) **F. Hagerup.**

For Nederlandene:
(L. S.) **W. M. de Weede.**
J. A. Loeff.
T. M. C. Asser.

For Portugal:
(L. S.) **Grev de Selir.**

Nr. 119.
19de Maj.

Pour la Roumanie: (L. S.) **Edg. Mavrocordato.**	For Rumænien: (L. S.) **Edg. Mavrocordato.**
Pour la Russie: (L. S.) **N. Tcharykow.**	For Rusland: (L. S.) **N. Tcharykow.**
Pour la Suède: (L. S.) **G. Falkenberg.**	For Sverig: (L. S.) **G. Falkenberg.**
Pour la Suisse: (L. S.) **Carlin.**	For Schweiz: (L. S.) **Carlin.**

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 19. Maj 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

Nr. 120.
22de
Maj.

Bekendtgørelse

om

Eksportslagteriernes Stilling efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol.

I Henhold til en under 27de Maj f. A. stadfæstet Lov om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. og den hertil sig sluttende kgl. Anordning af 5te November s. A. om Mærkning af Kød og Slagteaffald, der udføres herfra Landet, og Bekendtgørelse af 6te s. M. angaaende Udførsel af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin i slagtet Tilstand m. m. samt Bekendtgørelse af 23de s. M. angaaende Salg og Udførsel af Kød og Slagteaffald af syge Dyr ere de af Landbrugsministeriet Eksportslagterierne i Overensstemmelse med de gældende Regler for Udførselskontrollen meddelte Autorisationer til Slagtning til Udførsel tilbagekaldte fra den 15de December 1908 at regne.

Som Følge heraf er den de ommeldte Eksportslagterier ved Justitsministeriets Bekendtgørelse af 26de November 1906 i Henhold til § 5 i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol tillagte Ret til uden Undersøgelse at forhandle og indføre til Forhandling til Menneskeføde Kød og Slagteaffald af Dyr, der ere slagtede paa bemeldte Eksportslagterier i Overensstemmelse med de gældende Regler for Udførselskontrol, ligeledes bortfalden.

Da de af Landbrugsministeriet senere godkendte Eksportslagterier imidlertid har Krav paa at erholde den ovennævnte ved § 5 i Lov af 6te April 1906 hjemlede Ret til Indførsel i andre Kommuner, og da Justitsministeriet efter stedfunden Forhandling med Landbrugsministeriet maa anse det for overflødigt, at den i bemeldte Bekendtgørelse af 26de November 1906 foreskrevne Stempling benyttes paa Kød og Slagteaffald af Dyr, der allerede ere stemplede som af Landbrugsministeriet til Udførsel foreskrevet, har man anset det for rettest at udfærdige en ny Bekendtgørelse i Stedet for den under 26de November 1906 udstedte, hvori optages saavel de ved de ovennævnte Bestemmelser om Eksportslagterierne nødvendiggjorte eller dog for hensigtsmæssige ansete Ændringer som de Tilføjelser, som den siden bemeldte Bekendtgørelses Udfærdigelse forløbne Tid har medført.

De saaledes nødvendiggjorte Forandringer angaar:

1) Mærkning af Kødet.

De af Landbrugsministeriet saavel under Serie A som Serie B godkendte Eksportslagterier fritages for den hidtil i Bekendtgørelse af 26de November 1906 foreskrevne Stempling og i Stedet for skal Kødet af Dyrlægen alene forsynes med det eller de efter Reglerne for Udførselskontrollen anbragte Mærker, fordelte paa Dyrekroppen i det Omfang og paa den Maade, som almindelig er ved Udøvelse af Udførselskontrollen, dog for saa vidt det agtes indført til de Kommuner, hvor der i Henhold til Sundhedsvedtægten er offentlig Slagtehus og Slagtetvang, da som paa Indførselsstedet foreskrevet.

Nr. 120. 22de Maj.

2) Mærkning af Hensyn til den til Slagtehuskommunerne foreskrevne Afgift.

Af Hensyn til den i Lov af 6te April 1906 § 5, jfr. § 2 sidste Stykke, paabudte Erlæggelse af Afgift for Indførsel i Kommuner, hvor der er offentligt Slagtehus, mærkes Kødet, naar det agtes indført til saadanne Kommuner, paa de under Serie A godkendte Eksportslagterier desuden ved Foranstaltning af Slagteriets Bestyrelse med de for hvert Eksportslagteri især foreskrevne Stempler, saaledes at de anbringes paa ét Sted paa hvert Stykke Kød (hel, halv, kvart Krop o. s. v.) tillige med en i Overensstemmelse med de nedenfor anførte Forkortelser affattet Betegnelse for Bestemmelsesstedet.

3) Affald.

De tidligere af Justitsministeriet foreskrevne Stempler paa Emballagen og Attester fra Dyrlægen bortfalder, saa at den alene mærkes som til Eksport foreskrevet, jfr. § 4 i Bekendtgørelse af 6te November 1908.

4) Forskellige den 26de November 1906 endnu ikke godkendte Slagtehuskommuner ere medtagne.

Idet man skal henlede Opmærksomheden paa disse Forandringer, bliver den for Eksportslagteriernes Stilling efter Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol gældende Bekendtgørelse saalydende:

I Henhold til § 5 i Lov af 6te April 1906 om indenrigs Kødkontrol og de af Landbrugsministeriet i Følge Lov Nr. 245 af 27de Maj 1908 om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. trufne Bestemmelser ere de paa den nedenfor optagne Fortegnelse opførte under Serie A anerkendte saavel som de af Landbrugsministeriet under Serie B — jvf. nedenfor Afsnittet om B-Eksportslagterier — anerkendte Slagterier berettigede til i enhver Kommune i Landet at forhandle og indføre Kød og Slagteaffald af Dyr, der ere slagtede paa disse Slagterier, naar Varen er undersøgt paa Slagteriet med det Udfald, at den efter de for Udførselskontrollen almindelig gældende Regler er egnet til Udførsel i fersk Tilstand, uden at ny Undersøgelse eller Afgifts Erlæggelse kan fordres i den Kommune, hvor Indførsel og Forhandling sker. Dog skal Varen forsynes med Stempel paa en af Justitsministeren nærmere foreskreven Maade, og ved Indførsel i Kommuner, hvor der i Henhold til Sundhedsvedtægt er offentligt Slagtehus og Slagtetvang, gælder den Undtagelse fra Afgiftsfriheden, at der af den Afgift, som for Indførsel af slige Varer er fastsat ved Sundhedsvedtægt eller i Henhold til denne enten er godkendt af Justitsministeren eller inden den 1ste Oktober 1905 bestemt af vedkommende kommunale Myndighed, skal erlægges $^1/_5$, jfr. Lovens § 2 i Slutningen.

Slagtning paa Eksportslagterier.

Det fremhæves herved, at det er en Selvfølge, at den anførte Adkomst til Forhandling og Indførsel kun er hjemlet for Varer, hidrørende fra Slagtninger for Eksportslagteriernes egen Regning, hvormed maa sidestilles de enkelte producerende Andelshavere, og at det vilde være et grovt Misbrug, der maatte give Anledning til alvorlig Indskriden efter Lovens og Sundhedsvedtægternes Bestemmelser og eventuelt til Tilbagetagelse af Anerkendelsen som Eksportslagteri, om et Eksportslagteri enten vilde tillade private Slagtere at slagte i dets Lokaler for derigennem at erhverve den ved Lovens § 5 hjemlede Fordel, eller om det i samme Øjemed vilde paatage sig Slagtning for andre Slagteres Regning. Det er derfor ogsaa forbudt Slagteriet at lade dette Kød stemple med det for vedkommende Slagteri af Justitsministeriet foreskrevne Mærke.

Mærkning af Kødet.

Med Hensyn til Mærkningen af Kød bestemmes herved, at dette af Dyrlægen skal forsynes med det eller de efter Reglerne for Udførselskontrollen anbragte Mærker, fordelte paa Dyrekroppen i det Omfang og paa den Maade, som almindelig er ved

Nr. 120. 22de Maj. Udøvelsen af Udførselskontrollen, og for saa vidt det agtes indført til de Kommuner, hvor der i Henhold til Sundhedsvedtægt er offentligt Slagtehus og Slagtetvang, da som paa Indførselsstedet foreskrevet.

Mærkning af Affald. Affald kan der kun indrømmes de i Lovens § 5 ommeldte Begunstigelser, naar det føres i plomberede Kasser, Tønder, Baller eller Kurve, og Emballagen er mærket som til Eksport foreskrevet, jvf. § 4 i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse Nr. 242 af 6te November f. A.

Indførsel af Dele af Kreaturer. Hvad angaar Indførsel af saadanne Dele af Kreaturer, der ikke gaa ind under Affald, bemærkes, at Bestemmelser i de stedlige Sundhedsvedtægter, der kun tillade Indførsel af hele Dyrekroppe eller visse større Dele deraf, ikke kunne være til Hinder for Indførsel af Stykker af Dyrekroppe, naar Udførselskontrollens Stempel findes paa den Del, der indføres.

Afgift til Slagtehus-kommuner. A-Eksport-slagterier. Den i § 5 i Slutningen, jfr. § 2 i Slutningen, paabudte Erlæggelse af Afgift for Indførsel i Kommuner, hvor der er offentligt Slagtehus, berigtiges paa følgende Maade, for saa vidt angaar Tilførsel fra de paa nedennævnte Fortegnelse (Serie A) opførte Eksportslagterier til Byerne:

Kjøbenhavn.	Nyborg.
Aalborg.	Odense.
Aarhus.	Randers.
Esbjerg.	Ribe.
Horsens.	Slagelse.
Kolding.	Struer.
Nakskov.	Vejle.

Mærkning. Kødet mærkes paa Eksportslagteriet foruden af Dyrlægen paa den ovenfor foreskrevne Maade endvidere ved Foranstaltning af Slagteriets Bestyrelse med de for hvert Eksportslagteri især foreskrevne, ikke med Ramme forsynede Stempler, anbragte med blaa Farve og Bogstaver af mindst $^1/_2$ Tommes (13 mm) Størrelse, saaledes at de anbringes paa eet Sted paa hvert Stykke Kød (hel, halv eller kvart Krop o. s. v.) og derhos med en i Overensstemmelse med de nedenfor anførte Forkortelser affattet Betegnelse for Bestemmelsesstedet, staaende til Højre for Afsenderstemplet og adskilt derfra ved en mindst $^1/_2$ Tomme (13 mm) lang Streg, samt dannet af Bogstaver af samme Størrelse og samme Farve som Afsenderstemplet. Denne Stempling maa kun foretages, naar det paagældende Kød af Eksportdyrlægen er forsynet med 1ste Klasses Stempel. Forkortelserne blive:

Kbh.	**Nyb.**
Aalb.	**Odse.**
Aahs.	**Rand.**
Esb.	**Rb.**
Hors.	**Slagl.**
Kold.	**Stru.**
Naks.	**Vei.**

Kød, der afsendes f. Eks. fra Ringsted Andels-Svineslagteri til Kjøbenhavn, bliver altsaa at stemple, foruden som foreskrevet af Dyrlægen med Eksportstemplerne, tillige som ovenfor foreskrevet ved Foranstaltoing af Slagteriets Bestyrelse:

Rngs. A.——Kbh.

Afgiftens Berigtigelse. Derhos skal Slagteriets Bestyrelse uopholdelig tilstille Modtagelsesstedets Kontrolstation (eller den Modtager af disse Underretninger, som dette Steds Kommunalbestyrelse maatte udpege) Anmeldelse om Varens Art og Kvantum, Forsendelsestid,

Forsendelsesmaade og Adressat. Inden den 4de i hver Maaned fremsender Slagteriet derefter til Kontrolstationen (eller den i Stedet herfor trædende Modtager) en paa Tro og Love affattet Opgørelse for den forløbne Maaned over afsendte Varer og skyldig Afgift og betaler vedkommende Beløb omgaaende, saasnart Opgørelsen er godkendt af Kontrolstationen (eller den af Kommunalbestyrelsen bestemte Myndighed), eller indløbende Meningsforskel med bindende Virkning for Parterne er afgjort af Modtagelsesstedets Sundhedskommission under Rekurs til Justitsministeriet. Nr. 120. 22de Maj.

For saa vidt Modtagelsesstedets Kommunalbestyrelse ikke måatte finde at kunne gaa ind paa at kreditere Eksportslagterierne Beløbene til maanedlig Afregning, ere Slagterierne forpligtede til samtidig med den ovenfor ommeldte Underretning om Varens Afsendelse at afsende Afgiftens Beløb. Ovenstaaende Regler om Afsendelse af Maanedsopgørelser og Udligning af Uoverensstemmelser gælder ogsaa i dette Tilfælde.

Eftersyn af Bøger.

Eksportslagteriet er forpligtet til at aabne Modtagelseskommunens befuldmægtige Adgang til Eftersyn af dets Bøger vedrørende det her ommeldte Forhold.

B-Eksportslagterier.

For saa vidt angaar Kød fra de Eksportslagterier, der af Landbrugsministeriet anerkendes som henhørende under Serie B, og som vil erholde Numrene fra 101 til 199 begge inclusive, udføres Kontrollen med Erlæggelsen af den i § 2 i Slutningen ommeldte Afgift saaledes, at Varen henføres til Modtagelsesstedets Kontrolstation, hvor Afgiften erlægges og Varen forsynes med Kvitteringsstempel. Dog er Modtageren berettiget til, naar der under een Forsendelse indbefattes mindst enten 5 Okse- eller Hestekroppe eller 15 Kalvekroppe eller 25 Kroppe af Svin, Faar eller Lam, at fordre, at en Funktionær fra Kontrolstationen inden Udløbet af en Tidsfrist af 5 — for Københavns Vedkommende dog i Tidsrummet fra 1ste Oktober til 31te Marts: 8 — Timer fra Begæringens Modtagelse (Tiden før Solopgang og efter Solnedgang medregnes ikke og ej heller nogen Time før Kl. 7 Morgen eller efter Kl. 7 Aften) indfinder sig i hans Forretningslokale eller, naar Overenskomst derom opnaas, andet Steds i Byen for der at besigtige Varen, modtage Afgiften og paasætte Kvitteringsstempel, efter at Legitimation er fremsat for, at Sendingen endnu i sin Helhed er samlet til Stede. Den fornævnte Begæring skal fremsættes ufortøvet efter Varens Ankomst. Ved Forsendelse fra B-Eksportslagterier til Slagtehuskommuner kræves altsaa ikke Mærkning med Bestemmelsesstedets Navn eller med noget af Justitsministeriet foreskrevet Stempel, ej heller Underretning til Bestemmelsesstedet saa lidt som ved Forsendelse fra alle Eksportslagterier til Kommuner, der ikke have Krav paa Afgift.

Eksportslagterier i Slagtehuskommuner.

Ligger et Eksportslagteri i en Kommune, hvor der tillige er offentligt Slagtehus og Slagtetvang, maa Lovens § 5, jfr. § 2, sidste Stykke, medføre Afgiftspligt for Varer, der indføres fra Eksportslagteriet i den øvrige Del af Kommunen, paa samme Maade som ved Indførsel fra Eksportslagterier udenfor Kommunen. Ligesom dette er foreneligt med Ordene i § 5, stemmer det med Sagens Natur og med Forudsætningerne ved Lovens Givelse, og det bekræftes ved Reglen i Lovens § 8, 2det Stykke, der kun med Hensyn til Afgiftens Størrelse tilsigter en afvigende Regel. Maaden for Afgiftens Berigtigelse vil i disse Tilfælde i det Hele blive en tilsvarende som for Eksportslagterier udenfor Kommunen, medmindre Overenskomst om Afvigelser træffes, eller Justitsministeriet finder Anledning til særlig Bestemmelse.

Odense.

Særlig med Hensyn til Indførsel til Odense Købstad gælder derhos Reglerne i Lovens § 8, 2det Stykke, saaledes at der betales samme Afgift som hidtil af ferskt Kød af Dyr, der ere slagtede paa Kommunens Grund eller indenfor en Afstand af 3 Mil (c. $22_{,6}$ Km.) fra Kommunens Grænse.

Afgift af Dele af Kroppe.

Indføres kun en Del af et Kreatur (jfr. ovenstaaende 5te Stykke), erlægges der fuld Afgift som for hele Kreaturet, med mindre Modtagelsesstedets Sundhedsvedtægt bestemmer andet.

Nr. 120. Bek. af 22. Maj om Eksportsl. Stilling efter Lov om indenrigs Kødkontrol.

22de Maj.

Slagteaffald afgiftsfrit.

For Indførsel af Slagteaffald erlægges ingen Afgift, idet de i enkelte Kommuner indførte Afgifter for Aabning af Sendinger som selve Varen uvedkommende ikke kunne anses for at falde ind under Lovens § 2, sidste Stykke. Slagteaffald bliver derfor ej heller i Henhold til nogen almindelig Regel at fremstille for en Myndighed i Modtagelseskommunen, saa lidt som Mærkning med Bestemmelsesstedets Navn kræves, eller Underretning om dets Afsendelse skal gives.*)

Pølser.

I Henhold til Lovens § 6, 2det Stykke, kunne Pølser og andre tilberedte Kødvarer (herunder falder ikke Konserves, idet disse i det Hele ligge udenfor den kommunale Kødkontrols Bestemmelser), til hvis Fremstilling der bevislig udelukkende er benyttet Kød og Slagteaffald, der er godkendt og mærket af Udførselskontrollen paa den til Udførsel i fersk Tilstand fornødne Maade, uden Undersøgelse eller Afgifts Erlæggelse forhandles og indføres i enhver Kommune i Landet. De nærmere Regler om det Bevis, der i denne Henseende kan fordres, ere undergivne Justitsministerens Godkendelse.

I Overensstemmelse hermed skal Justitsministeriet herved opfordre hvert enkelt Eksportslagteri, som ønsker at gøre Brug af denne Bestemmelse, til snarest mulig at forelægge Ministeriet sit Forslag til de Bevisligheder, ved hvilke det formener i Henhold til ovenstaaende at kunne yde Modtagelseskommunerne den fornødne Garanti for Betingelsernes Overholdelse. Særlig maa Oplysning ønskes om Omfanget af Dyrlægens Tilsyn og om, hvorledes der forholdes med Kød, som er fundet uskikket til Eksport.

Tilsyn paa Ankomststedet.

Det bemærkes derhos udtrykkelig, at uanset at vedkommende Vare ikke efter de i Henhold til Lov af 6te April 1906 gældende almindelige Regler skal fremstilles for Myndigheder paa Ankomststedet, tilkommer der de med Gennemførelsen af dette Steds Sundhedsvedtægt beskæftigede Myndigheder og Funktionærer fuld Beføjelse baade til at foretage Eftersyn i Tilfælde af bestemt Mistanke om Overtrædelser og til at foretage almindelige Eftersyn af disse Varer, ogsaa hvor særlig Grund til Mistanke ikke er til Stede.

Trikinundersøgelse.

Ligeledes er der ikke ved Loven sket nogen Ophævelse af den Ret, der tilkommer Kommuner, som have Trikinundersøgelse i Henhold til Sundhedsvedtægt, til at kræve de herunder faldende Varer fremstillede til Undersøgelse, saafremt disse ikke i Overensstemmelse med Lovens § 7 ere forsynede med Attest fra en af Landbrugsministeren hertil autoriseret Dyrlæge for, at Trikinundersøgelse andet Steds paa Grundlag af Sundhedsvedtægtsbestemmelse af ham er foretaget. Saadan Anerkendelse er ved Bekendtgørelse af 19. Juni 1907 tillagt Slagelse Andels-Svineslagteri. Affald er dog ikke undergivet denne Regel, men Filet og Mellemgulv henregnes i denne Henseende ikke til Affald.

Det tilføjes, at Metermaalet først bliver at anvende, naar Metersystemet i Overensstemmelse med Meterloven er gennemført.

Ovenstaaende bringes herved til almindelig Kundskab som gældende indtil videre.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks ved dens Indrykkelse i Lovtid. A.

Justitsministeriet, den 22de Maj 1909.

Svend Høgsbro.

Rønnenkamp-Holst.

*) Til Affald henregnes for Svins Vedkommende alle de Varer, der ere bortfjernede fra Siderne, naar de ere færdige til Udførsel som Bacon, altsaa ogsaa Hovederne.

Nr. 120.
22de
Maj.

Fortegnelse

over

de af Landbrugsministeriet i Henhold til Lov Nr. 245 af 27de Maj 1908, jfr. Landbrugsministeriets Bekendtgjørelse Nr. 242 af 6te November s. A., under Serie A godkendte Eksportslagterier med Undtagelse af offentlige kommunale Slagtehuse og de af Justitsministeriet for hvert Slagteri i Henhold til Lov af 6te April 1906 godkendte Mærker.

Navn.	Mærke efter Lov af 6te April 1906. A. Andelsslagteri. P. Privatslagteri. S. Stats-Eksportslagteri.
Kallundborg Andels-Svineslagteri.	11 Kllb A
Hjørring Amts Andels-Svineslagteri.	13 Hjrg A
A/S I. D. Koopmanns Svineslagteri, Aalborg.	14 Aalb P
Do. Do. , Thisted.	14 Thsd P
Do. Do. , Lemvig.	14 Lem P
Do. Do. , Viborg.	14 Vib P
Do. Do. , Silkeborg.	14 Slkg P
Do. Do. , Næstved.	14 Nstd P
Do. Do. , Odense.	14 Odse P
Randers Svineslagteri.	15 Rand P
Holstebro Svineslagteri.	15 Hlsb P
Varde Svineslagteri.	16 Vrd P
Vejle Amts Svineslagteri.	16 Vej P
Hjørring Svineslagteri.	16 Hjrg P
Hillerød Svineslagteri.	16 Hill P
Skjelskør og Omegns Svineslagteri.	16 Skls A
Fyens Svineslagteri, Assens.	16 Ass P
Randers Andels-Svineslagteri.	17 Rand A
Silkeborg Andelsslagteri.	18 Slkg A
Kjøge Andels-Svineslagteri.	19 Køg A
Roskilde Andels-Svineslagteri.	20 Rosk A
Odder Andels-Svineslagteri.	21 Oddr A

Nr. 120. 22de Maj

Navn.	Mærke efter Lov af 6te April 1906. A. Andelsslagteri. P. Privatslagteri. S. Stats-Eksportslagteri.
Bornholms Andels-Svineslagteri.	22 Rnn A
Haslev Andels-Svineslagteri.	23 Hslv A
Andelsselskabet „Maribo Svineslagteri“.	24 Mrb A
Aarhus Svineslagteri.	25 Aahs P
Firmaet S. Johannesson, Holmbladsgade 35.	26 S. J. Kbh
Andelssvineslagteriet for Himmerland og Hanherrederne.	27 Lgst A
Andels-Svineslagteriet for Aalborg Amt.	28 NSby A
Holbæk Amts Andels-Svineslagteri.	30 Hlbk A
Herning Svineslagteri.	31 Hrng P
Horsens Andels-Svineslagteri.	32 Hors A
Ebeltoft Andels-Svineslagteri.	35 Ebtf A
Lolland-Falsters Andels-Svineslagteri.	36 Nkg F A
Andelssvineslagteriet i Masnedsund.	37 Mdsn A
Valby Svineslagteri ved Thorsen Nørgaard.	38 Vlb Exp.
Frederikssund Andels-Svineslagteri.	39 Frkss A
Ringsted Andels-Svineslagteri.	40 Rngs A
Slagelse Andels-Svineslagteri.	41 Slagl A
Landmændenes Andels-Exportslagteri i Nakskov.	42 Naks A
Andelssvineslagteriet i Bogense.	43 Bgs A
Svendborg Andels-Svineslagteri.	44 Svbg A
Faaborg Andels-Svineslagteri.	45 Faabg A
Hadsund Svineslagteri.	46 Hdsd P
Skive Andels-Svineslagteri.	47 Skv A
Skive Svineslagteri.	48 Skv P
Skanderborg Andelssvineslagteri.	49 Skbg A
Grenaa Andels-Svineslagteri.	50 Grn A
Hobro og Omegns Andelsslagteri.	51 Hbr A
Esbjerg Svineslagteri.	52 Esbg P
Esbjerg Andels-Svineslagteri.	53 Esbg A
Andels-Svineslagteriet i Kolding.	54 Kold A
Hammel og Omegns Andels-Svineslagteri.	55 Hmml A
Statens Slagteri ved Esbjerg Havn.	59 Esbg S
Frederikshavns Eksportslageri	64 Frhv Exp

Bekendtgørelse

Nr. 121.
21de
Maj.

angaaende

Beregning af visse Emolumenters Pengeværdi med Hensyn til de private Mellem- og Realskolers Pensionskasse og Tilskuddet af Statskassen til saadanne Skoler.

Naar der i Ministeriets Bekendtgørelse af 5te August 1908 angaaende Vedtægter for de private Mellem- og Realskolers Pensionskasse § 6, 2det Stykke, er fastsat 100 Kr. som Omregningsværdi af „fri Bolig" for en ugift Lærer og 200 Kr. for en gift Lærer, hvilken Værdi ogsaa anvendes ved Beregningen af Statstilskuddet til disse Skoler, er dette at forstaa som Vederlag for selve Boligen — hvad enten denne leveres i møbleret eller umøbleret Stand — medens andre Ydelser, der knytte sig til Boligen, saasom Rengøring, Lys og Brændsel, blive at beregne ekstra efter den Udgift, de medføre for Yderen, dog ikke udover 60 Kr. aarligt for en ugift Lærer og 100 Kr. aarligt for en gift Lærer.

Dette gælder dog kun, naar vedkommende Lærer ikke har fuldstændig „fri Station", i hvilket Tilfælde de ovenfor anførte Ydelser medregnes i den for fri Station fastsatte samlede Omregningsværdi 460 Kr.

Det tilføjes, at for saa vidt der ved Tilskudsfordelingen til Efteraaret ønskes taget Hensyn til eventuelle Tillægsberegninger af den her anførte Art ved Opgivelsen af Lærerlønnen for 1908—09, maa der heraf være betalt Indskud til Pensionskassen inden Udløbet af indeværende Regnskabsaar.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Iagttagelse for alle vedkommende.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 21de Maj 1909.

Enevold Sørensen.

Thøger Holm.
Fm.

Nr. 122.
27de
Maj.

Anordning

om

Ændring i § 8 i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed og det udskrevne Mandskabs Fordeling.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter de Os af Vor Justitsminister derom allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi i Henhold til Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869 §§ 20 og 25 allernaadigst have fastsat følgende Ændringer i Anordning af 24de August 1894 om det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed og det udskrevne Mandskabs Fordeling:

I Anordningens § 8, første Stykke, jfr. Anordning af 31te Juli 1903, ændres Ordene „i fulde to Aar" til „18 Maaneder".

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 27de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Svend Høgsbro.

Anordning

Nr. 123.
28de
Maj.

indeholdende

særlige Forskrifter for Calcium Carbids Indladning i og Losning fra Skibe i danske Havne samt for dets Medtagelse (Opbevaring, Transport m. v.) i Skibe, der have indladet saadan Last i danske Havne.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt: I Henhold til § 26 i Sølov af 1ste April 1892, jfr. § 1 i Lov af 10de December 1896 om Tillæg til Søloven samt Lov af 14de December 1903 om Tillæg til Søloven, ville Vi herved have anordnet følgende særlige Forskrifter for Calcium Carbids Indladning i og Losning fra Skibe i danske Havne samt for dets Medtagelse (Opbevaring, Transport m. v.) i Skibe, der have indladet saadan Last i danske Havne.

§ 1.

Calcium Carbid forsendes i lufttæt lukkede fugtighedssikre Jernbliktromler af mindst $0{,}_{16}$ mm Godstykkelse.

Hver Tromle maa ikke indeholde over 100 kg Calcium Carbid og maa mærkes med følgende Paaskrift i røde Bogstaver: „Calcium Carbid, farlig ved Berøring med Vand". Forsendes den til fremmede Verdensdele, eller finder Omlastning Sted, skulle Tromlerne være stuvede fuldstændig fast i stærke Trækasser, der mærkes som ovenfor nævnt.

Calcium Carbid maa lastes saavel paa som under Dækket. I sidste Tilfælde skal den stuves i godt ventilerede, let tilgængelige, paa øverste Mellemdæk beliggende Rum, som ere skilte fra Maskin- og Kedelrum ved vandtætte Skodder.

Der skal være truffet alle nødvendige Forholdsregler for at holde den indladede Calcium Carbid tør, og anden Last maa ikke stuves over den.

Rum, hvori Calcium Carbid er stuvet, samt Rum, der ligge ovenover saadanne, maa ikke anvendes som Opholdsrum for Mennesker; ej heller maa i disse Rum bruges aabent Lys eller ryges Tobak. Kun paalidelige Sikkerhedslanterner maa benyttes. Selvantændelige Stoffer, saasom Bomuld, Jute, Pudsetvist m. m. maa ikke stuves i eller umiddelbart op til de Rum, hvori Calcium Carbid er lastet.

Indlastningen af Calcium Carbid skal foregaa under omhyggeligt Tilsyn af en af Skibets Befalingsmænd. Beskadigede Tromler maa ikke medtages, i hvilken Henseende bemærkes, at Beskadigelsen let vil kunne opdages ved den ubehagelige Lugt af den udstrømmende Gas. Jernkløer, Staaltraadsstropper o. l. maa ikke anvendes ved Ind- eller Udladningen af Tromlerne; kun bløde Manillastropper benyttes, og højst 5 Tromler maa ind- eller udtages ad Gangen; det paases nøje, at Tromlerne ikke støde mod Skibsside, Lugekarme eller Dæksstøtter.

Nr. 123. 28de Maj. Calcium Carbid maa ikke lastes i Passagerskibe med over 50 Passagerer og i andre Passagerskibe ikke i større Mængde i Rum under Dækket end 10 pCt. af Skibets hele Lasteevne.

§ 2.

Nærværende Anordning, der ophæver Bestemmelserne i §§ 12 c, 15, 20, 23—25 og 29 i Anordning Nr. 214 af 30te December 1903, for saa vidt angaar de deri indeholdte Forskrifter for Indladning, Medtagelse og Losning af Calcium Carbid, træder i Kraft den 1ste Juni d. A.

Dog kan Ansvar for Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Anordning — naar Bestemmelserne i Anordning Nr. 214 af 30te December 1903 ere overholdte — ikke gøres gældende overfor Skibe, der ere udklarerede fra fremmed Havn paa et Tidspunkt, hvor denne Anordnings Bestemmelser ikke kunde være komne til vedkommende Skibsførers Kendskab.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 28de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Anordning

Nr. 124.
13de
April.

om

Ændringer i Bestemmelserne angaaende Tandlægeskolen og Tandlægeeksamen.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter de Os af Vor Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi herved allernaadigst have anordnet følgende Bestemmelser angaaende den i Henhold til allerhøjeste Anordning af 19de Juni 1888 oprettede Tandlægeskole og Tandlægeeksamen:

§ 1.

Tandlægeskolen er en Læreanstalt, der staar under Overbestyrelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og hvis Ledelse forestaas af et Lærerraad, der bestaar af de ved Skolen ansatte Lærere.

Lærerraadets Formand, der er Tandlægeskolens Forstander, udnævnes af Ministeriet for 6 Aar ad Gangen, efter at Lærerraadet er hørt, og blandt dettes Medlemmer; han lønnes med et aarligt Honorar.

§ 2.

Skolen er Statens Uddannelsesanstalt for Landets Tandlæger.

Skolens Undervisning, der har til Formaal at meddele Eleverne samtlige de til Tandlægeeksamen fordrede Kundskaber, og som er afpasset efter de Fordringer, der stilles til denne Eksamen, er saavel teoretisk som praktisk, bestaaende af Forelæsninger, Eksaminatorier og Øvelser.

Der indrettes ved Skolen en Klinik med 4 Afdelinger, en for kirurgisk Behandling af Tand- og Mundsygdomme, en for Tandfyldning og to for Protese og Tandregulering, ligesom der ved Skolen skal findes et kemisk Laboratorium og Laboratorier for Protese i Forbindelse med de to Kliniker for Protese.

§ 3.

Der ansættes ved Skolen 10 Lærere, det nødvendige Antal Assistenter, en Sekretær og en Pedel, der alle lønnes med aarlige Honorarer.

Lærerne ere følgende: en Lærer i hvert af Fagene Kemi, propædeutisk Tandundervisning, Anatomi, Fysiologi, Farmakologi og almindelig Kirurgi, endvidere en Lærer i speciel Kirurgi og kirurgisk Klinik, en Lærer i Tandfyldning og to i Proteselære.

Lærerne, der benævnes Docenter, ansættes af Ministeriet. Læreren i speciel Kirurgi og kirurgisk Klinik skal være en Læge med speciel kirurgisk Uddannelse; Læreren i propædeutisk Tandundervisning, Læreren i Tandfyldning og de 2 Proteselærere skulle være Tandlæger.

Nr. 124. 13de April.

De vigtigste Lærerpladser skulle som Regel besættes efter afholdt Konkurrence. Assistenterne ansættes af Lærerraadet, Sekretæren og Pedellen af Skolens Forstander.

§ 4.

Adgang til Optagelse paa Tandlægeskolen er betinget af, at vedkommende er fyldt 16 Aar og derhos enten har bestaaet den almindelige Forberedelseseksamen suppleret med en Latinprøve i Overensstemmelse med § 2 i den kongelige Anordning af 1ste Marts 1895 eller har bestaaet en dermed fuldkommen ligestillet offentlig Prøve, eller endelig har bestaaet Realeksamen eller Pigeskoleeksamen suppleret med Tillægsprøver i Overensstemmelse med § 3 i den kgl. Anordning af 2den August 1907, jfr. Bekendtgørelse af 28de Marts 1908.

§ 5.

Optagelse af Elever paa Skolen finder kun Sted een Gang aarlig ved Skoleaarets Begyndelse, den 1ste September.

Et fuldstændigt Undervisningskursus varer 3 Aar.

Eleverne betaler 400 Kr. aarlig til Skolen.

§ 6.

Tandlægeeksamen afholdes ved Skolen. Den bestaar af følgende Prøver: Prøven i Kemi, der afholdes ved Slutningen af 2det Semester; Prøven i Anatomi og Fysiologi, der afholdes ved Slutningen af 3dje Semester; Prøven i elementær Proteselære, der afholdes ved Slutningen af 4de Semester, samt den afsluttende Prøve, der afholdes efter 6te Semester med følgende Fag: speciel Kirurgi med kirurgisk Klinik, Tandfyldningslære med Tandfyldningsklinik, videregaaende Proteselære, almindelig Kirurgi og Farmakologi.

Ved Indmeldelsen til Prøven i Kemi betales 10 Kr., ved Indmeldelsen til Prøven i Anatomi og Fysiologi 15 Kr., ved Indmeldelsen til Prøven i elementær Proteselære 25 Kr. og ved Indmeldelsen til den afsluttende Prøve 50 Kr.

§ 7.

Samtlige Prøver afholdes kun en Gang om Aaret, Omeksamination finder kun Sted ved de aarlige Eksaminer.

Eksaminationen ved Prøverne foretages af Læreren i det paagældende Fag, Bedømmelsen foretages af Eksaminator i Forening med 2 fagkyndige Censorer; Censorerne vælges af Ministeriet.

Til Censorhonorarer kan efter Ministeriets nærmere Bestemmelse anvendes 1,500 Kr. aarlig.

§ 8.

Den, der ikke har bestaaet Kemiprøven, kan ikke indstille sig til Prøven i Anatomi og Fysiologi, ligesom den, der ikke har bestaaet sidstnævnte Prøve, ikke kan deltage i Undervisningen paa Tandfyldningsklinikken og den kirurgiske Klinik; derimod kan den, der ikke har bestaaet Prøven i elementær Proteselære, deltage i Undervisningen til den afsluttende Prøve og tage Prøven om efter 1 Aars Forløb eventuelt samtidig med den afsluttende Prøve.

Nr. 124. Andg. af 13. April om Ændr. i Bestemm. ang. Tandlægeskolen og Tandlægeeksamen.

Naar der er hengaaet mere end 3½ Aar, efter at en Elev har bestaaet Prøven i Anatomi og Fysiologi, kan han ikke uden paa ny at bestaa denne indstille sig til den afsluttende Prøve. Nr. 124. 13de April.

§ 9.

Læger, som ville tage Tandlægeeksamen, skulle underkaste sig Prøve i elementær Proteselære samt Fagene ved den afsluttende Prøve undtagen almindelig Kirurgi og Farmakologi.

§ 10.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til at fastsætte de nødvendige nærmere Bestemmelser angaaende Tandlægeskolens indre Ordning, Undervisningen og Eksaminernes Afholdelse og i det hele træffe de for Gennemførelsen af nærværende Anordning nødvendige Foranstaltninger, derunder Fastsættelsen af de nødvendige Overgangsbestemmelser.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Enevold Sørensen.

Nr. 124. Andg. af 13. April om Ændr. i Bestemm. ang. Tandlægeskolen og Tandlægeeksamen.

Nr. 125.
4de
Maj.

Bekendtgørelse

angaaende

de offentlige Understøttelser ved Statens højere Almenskoler og Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

I Henhold til den ved § 24 i Lov af 24de April 1903 Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet givne Bemyndigelse vil Ministeriet herved have fastsat følgende nærmere Bestemmelser vedrørende de offentlige Understøttelser for Eleverne i Statens højere Almenskoler og Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

I.
Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

De offentlige til Statens højere Almenskoler og Sorø Skole og Opdragelsesanstalt knyttede Understøttelser bestaa dels i *Fritagelse for Betaling af Skolepenge* eller *Nedsættelse* af disse (hel eller halv Friplads) dels i *Pengeunderstøttelser*, dels i *begge Dele i Forening*.

§ 2.

Adgang til at blive delagtige i de offentlige Understøttelser have samtlige Elever i Statens Skoler, saavel mandlige som kvindelige, og saavel i Mellemskolen og Realklassen, som i Gymnasiet.

Der kan dog ikke tillægges nogen Elev Understøttelse, medmindre:

1. Eleven har gaaet mindst 1 Aar i en af Statens højere Almenskoler eller i Sorø Skole, jfr. dog §§ 11 og 12.
2. Forsørgerens (eventuelt Elevens) Trang ved paalidelige Attester godtgøres,
3. Eleven ved Anlæg, Flid og god Opførsel gør sig fortjent dertil.

§ 3.

Understøttelserne ville være at uddele saaledes, at en Elev, naar ikke ganske særlige Omstændigheder maatte foreligge, først faar tildelt en af de lavere Understøttelser, og derefter gaar gradvis frem, saaledes at de højeste Understøttelser under almindelige Forhold ville være forbeholdte Eleverne i Skolernes højeste Klasser.

§ 4.

Skoleunderstøttelserne uddeles for et Aar ad Gangen fra Skoleaarets Begyndelse at regne.

Nr. 125. 4de Maj.

Ansøgninger herom indgives, forsynede med fornøden Trangsattest, til Skolens Rektor mellem 19de og 31te August og ere stempelfrie.

Trangsattesten, der skal være attesteret af to troværdige Mænd, vil være at udfærdige paa et af de dertil af Ministeriet fastsatte Skemaer, og maa ikke indskrænke sig til en generel Angivelse af Ansøgerens økonomiske Forhold, men skal saa nøje som muligt angive og specificere den paagældendes Aarsindtægt og dennes Kilder.

Trangsattesten behøver ikke aarligt at fornyes. Kun hvis Rektor har nogen Formodning om, at en Elevs eller hans Forsørgers økonomiske Forhold have forandret sig, saaledes at Trang ikke mere kan siges at være til Stede, skal han kræve ny Attest, før han indstiller Eleven til fornyet Understøttelse.

§ 5.

En Elev i Mellemskolen, hvem en Understøttelse engang er tillagt, bør, saalænge vedkommende fyldestgør Betingelserne i § 2, beholde den paagældende Understøttelse, uden at ny Ansøgning er nødvendig, indtil hans Skolegang i Mellemskolen (eventuelt Realklassen) er afsluttet.

Blandt Eleverne i Gymnasiets 1ste Klasse foregaar Fordelingen af Understøttelserne efter derom indgivne nye Ansøgninger uden Hensyn til, om vedkommende i Mellemskolen have nydt Understøttelse, efter frit Skøn over, hvorvidt de paagældende maatte egne sig til fortsat Studium eller ikke; i saa Henseende vil der være at stille særlig strænge Fordringer til de Elever, der i Gymnasiet indstilles til offentlig Understøttelse, saaledes at kun Elever, der afgjort have Evner og Anlæg til at studere videre, hjælpes frem til Studentereksamen. Forinden Oprykningen til Gymnasiet finder Sted, skulle de Forældre, for hvem det kan have Betydning, underrettes om, at Elever, hvis Dygtighed og Evner kun ere middelmaadige, ikke kunne vente alene paa Grund af Trang og Flid at faa Del i de offentlige Understøttelser i Gymnasiet.

Den, der herefter i Gymnasiet faar tildelt en Understøttelse, beholder denne uden ny Ansøgning derom, indtil hans Skolegang er afsluttet, forsaavidt han stadig fyldestgør Betingelserne herfor.

§ 6.

Forsaavidt Rektor ikke vil indstille en Elev, der har modtaget Understøttelse, til fortsat Nydelse af denne, vil der i hvert enkelt Tilfælde paa Forslaget om Fordelingen være at angive Grunden hertil.

At en Elev ikke opflyttes i den næste Klasse, er ikke nogen ubetinget Hindring for Fornyelsen af Understøttelsen, men Rektor bør, naar han indstiller den paagældende til saadan Fornyelse, paa Forslaget anføre, af hvilke Grunde han mener, at Understøttelse af Eleven bør fortsættes.

§ 7.

I Skoleaarets Løb vil en tilstaaet Understøttelse kun i ganske særlige Tilfælde kunne inddrages paa Grund af grov Forseelse fra vedkommende Elevs Side. Rektor indsender herom motiveret Indstilling med Skoleraadets Erklæring, hvorefter Ministeriet afgør Sagen.

§ 8.

Den Omstændighed, at en Elev faar tildelt Understøttelse af et af de under Skolen hørende private Legater, vil ikke kunne udelukke hans Delagtighed i de her nævnte Understøttelser.

Nr. 125. Bek. af 4. Maj ang. Understøttelser ved Statens Almenskoler og Sorø Skole.

Nr. 125. 4de Maj.

II.

Fripladser ved Statens højere Almenskoler.

§ 9.

Fripladsernes Antal udgør:
ved Ribe og Rønne Skoler en Trediedel,
ved Statens andre højere Almenskoler en Sjettedel
af det ved hvert Skoleaars Begyndelse i de enkelte Skoler værende samlede Elevantal, efter at Antallet af de i § 11 nævnte ekstraordinære (privilegerede) Gratister er fradraget.

I Stedet for en eller flere Fripladser kan træde et større Antal Pladser med Nedsættelse til Halvdelen af de foreskrevne Skolepenge, saaledes at 2 Pladser med nedsat Betaling regnes lig med en hel Friplads.

Hvor Skolens Elevantal ikke er deleligt med 6 (for Ribe og Rønne Skolers Vedkommende med 3) vil et Overskud af 3 (henholdsvis 2) berettige til Uddeling af 1 Friplads, hvorimod et mindre Overskud ikke giver Adgang til Uddeling af halv Friplads.

En mulig Forøgelse eller Formindskelse af Elevantallet efter Skoleaarets Begyndelse er uden Betydning med Hensyn til Fripladsernes Antal.

§ 10.

Overflyttes en Elev, der har opnaaet Friplads, i Skoleaarets Løb fra en Skole til en anden, beholder han ved den nye Skole ekstraordinært Fripladsen indtil Skoleaarets Udgang.

Hvorvidt vedkommende derefter i det kommende Skoleaar vil kunne komme i Betragtning ved Uddeling af Fripladser, afgøres derimod under Hensyn til Forholdene ved den ny Skole, dog saaledes at Reglerne i § 5 1ste og 3die Stykke saa vidt muligt ogsaa under de nye Forhold skal søges gennemført.

§ 11.

Ekstraordinære (privilegerede) Gratister, der som saadanne ere fritagne for det i § 2 nævnte Prøveaar, ere:

1. Elever, hvis Forældre ere bosatte i Grønland, paa Færøerne eller i Dansk Vestindien, forsaavidt de iøvrigt opfylde de fornødne Betingelser i Henseende til Anlæg og Trang.

   Denne Begunstigelse skal dog kun komme dem til Gode, saalænge deres Forældre opholde sig de nævnte Steder, forsaavidt Forsørgeren ikke maatte være afgaaet ved Døden der.

2. Elever, der ere Sønner eller Døtre af Rektorer, Overlærere, fast ansatte eller konstituerede Adjunkter (Lærerinder), Gymnastik- eller Sløjdlærere med kongelig Udnævnelse, eller med fast aarligt Honorar ansatte Timelærere (Timelærerinder), uden Hensyn til Trang.

   Som Barn af en Lærer anses ogsaa dennes Adoptiv- og Stedbarn, derimod ikke Plejebarn.

   Vedkommende har kun Adgang til Fripladser ved den Skole, hvor Faderen (Moderen) er ansat, og Privilegiet bortfalder, naar denne bliver forflyttet, dør eller afskediges.

   Fripladser af den i nærværende Paragraf omhandlede Art bortgives for Elevens første Skoleaar foreløbig kun for et halvt Aar ad Gangen. Inden 15de Februar vil der fra Rektorerne være at indsende Indstilling om, hvorvidt de

paagældende Elevers Flid og Opførsel i den forløbne Tid har været en saadan, Nr. 125. 4de Maj.
at Fripladser bør tilstaas dem ogsaa for Resten af Skoleaaret. Fratages Fripladserne dem, betale de Skolepenge for sidste Halvdel af Januar Fjerdingaar og for Resten af Skoleaaret.

§ 12.

Ekstraordinære Gratister ere yderligere Elever, hvem der udenfor den almindelige Fordeling af Fripladser i Henhold til de derom paa de aarlige Finanslove givne Bevillinger tildeles Friplads.

Saadanne Fripladser kunne aarligt uddeles til Elever, hvis Evner gør det ønskeligt, at de faa Adgang til en højere Undervisning, men hvis Forældres Formuetilstand ellers vilde udelukke dem derfra.

Indstilling om Tildeling af saadan Friplads sker uafhængig af den almindelige Indstilling om Fordeling af Skoleunderstøttelser.

Fripladserne tildeles Elever straks ved deres Optagelse i Skolen, men der stilles paa den anden Side særlig strænge Fordringer til de paagældendes Anlæg og deres Forældres Trang.

Det er vel ikke udelukket, at en Elev i flere Aar vil kunne nyde godt af en saadan Friplads, men Skolerne bør stræbe hen til, at Elever, hvem Fripladser af denne Art ere tildelte, saa snart ske kan, gaa over i de ordinære Fripladser.

III.

Pengeunderstøttelser ved Statens højere Almenskoler.

§ 13.

Til Elever i Mellemskolens Klasser og Realklassen, der ikke have hel Friplads, vil der af Indtægterne af de til Statsskolerne hørende Stipendiefonds kunne gives Pengeunderstøttelser til Udbetaling ved Likvidation i Skolepengene med Beløb af ikke under 40 Kr. og ikke over det Beløb, den paagældende Elev faktisk betaler i Skolepenge.

§ 14.

Til Elever i Gymnasiet vil der kunne gives Understøttelser af Stipendiefondens Midler med Beløb, der ikke maa være under 40 Kroner, men iøvrigt vil være at fastsætte paa følgende Maade:

Til Elever, der ikke have hel Friplads, vil der kunne gives et Beløb, der svarer til den Sum, den paagældende faktisk betaler i Skolepenge.

Til Elever, der have Friplads eller paa ovennævnte Maade har opnaaet en dertil svarende Frihed for Skolepenge, vil der desuden til Oplæg kunne gives Understøttelser af ikke under 75 Kroner i 1ste Gymnasieklasse, og ikke under 100 Kroner i 2den og 3die Gymnasieklasse.

Naar særlige Forhold tale derfor, vil der desuden kunne gives særlig flittige, velbegavede og trængende Elever i Gymnasiet mindre Beløb til Udbetaling til Hjælp til Klæder, Bøger o. l. — Tildeling af saadanne Understøttelser bør dog ikke finde Sted, forsaavidt der haves Midler til Raadighed til dette Formaal af private Legater.

§ 15.

Understøttelser af en Skoles Stipendiefond vil desuden kunne tilstaas Elever,

Nr. 125. 4de Maj.

der efterat have bestaaet Mellemskoleeksamen ved Skolen ere overflyttede til en anden Statskoles Gymnasium, forsaavidt Overflytningen har fundet Sted, for at Eleverne kunne følge Undervisningen paa en Linie, der ikke findes ved den Skole, i hvilken de hidtil have gaaet.

Understøttelse af denne Art uddeles efter de i § 14 givne Regler, og vil kunne tildeles en Elev uden Hensyn til, om han opnaar Understøttelse ved den Skole, hvortil han er overflyttet. Forsaavidt særlige Forhold tale derfor, vil der kunne forventes meddelt Tilladelse til, at en saadan Understøttelse, forsaavidt Eleven har fri Skolegang, udbetales ham til Bestridelse af Udgifterne ved Opholdet ved den paagældende Skole.

§ 16.

Under lige Forhold vil de under § 11, 1. nævnte Disciple, hvis Forældre ere bosatte i Grønland, paa Færøerne eller i Dansk Vestindien, være fortrinsberettigede til Pengeunderstøttelser under de samme Betingelser, der ere knyttede til deres fortrinlige Adgang til Fripladser.

Til Understøttelse af de fra Slagelse nedlagte lærde Skoles Stipendiefond hidrørende Beløb ere Elever, hvis Forældre have Bopæl i Slagelse og Omegn, under iøvrigt lige Forhold fortrinsberettigede.

§ 17.

De i Henhold til § 13 og § 14, 2det Stk., givne Pengeunderstøttelser blive at anvende til hel eller delvis Betaling af de paagældende Elevers Skolepenge, saaledes at en Fjerdedel af den tilstaaede Understøttelse ved Begyndelsen af Oktober, Januar og April Fjerdingaar og en Ottendedel ved Begyndelsen af hver Halvdel af Juli Fjerdingaar overføres fra Stipendiefonden til Skolens Kasse, og Skolepengene for Eleverne derefter kun opkræves med det resterende Beløb.

§ 18.

Hvis en Elev, for hvem der paa anførte Maade er sket Afkortning i Skolepengene paa Grund af Understøttelse, i Skoleaarets Løb overføres fra en Statsskole til en anden, bliver den tilbageværende Del af den ham tilstaaede Understøttelse at udbetale af den første Skoles Stipendiefond til den Skoles Kasse, til hvilken han overgaar, til Anvendelse for ham paa den ovenfor angivne Maade.

Overgaar en saadan Elev derimod i Skoleaarets Løb fra en Statsskole til en privat højere Almenskole, fortaber han Retten til den resterende Del af den ham for dette Skoleaar tildelte Understøttelse; det paagældende Beløb falder tilbage til Skolens Stipendiefond.

Hvis en paa denne Maade understøttet Elev, efter at have bestaaet Mellemskole-, Real- eller Studentereksamen, forlader Skolen i Juni eller Juli Maaned uden at overgaa til en anden af Statens Skoler, saaledes at han i Henhold til Bekendtgørelse af 27. Juni 1908 §§ 5 og 6 enten slet ikke eller dog ikke fuldt ud vil komme til at betale Skolepenge for 1ste Halvdel af Juli Fjerdingaar, vil den Del af den ham tildelte Understøttelse, som ikke medgaar til Udredelse af Skolepengene for den Del af dette Tidsrum, for hvilket Betaling skal erlægges, være at udbetale ham.

§ 19.

Understøttelser, der i Henhold til § 14, 3die Stk. tildeles en Elev i Gymnasiet, blive ikke at udbetale den paagældende, men oplægges for ham, til han har taget Studentereksamenen og ladet sig immatrikulere ved Københavns Universitet.

De saaledes oplagte Beløb udsondres fra Skolens Stipendiefond og indsættes til Forrentning i en Sparekasse.

Renterne tilfalde Stipendiefonden.

§ 20.

Naar en Elev, for hvem Understøttelse er oplagt, overgaar fra en Statsskole til en anden, vil hans Oplagspenge vedblivende være at opbevare ved den Skole, af hvis Stipendiefond de ere ham tildelte, og til sin Tid, naar han har taget Studentereksamen og er blevet immatrikuleret ved Universitetet, efter Foranstaltning af Rektor ved denne Skole være at oversende til Universitetskvæsturen til Udbetaling for ham.

Ved Overflyttelsen bliver det at meddele Rektor for den Skole, til hvilken Eleven overgaar, at et Beløb af den paagældende Størrelse er oplagt for ham, og denne foranlediger da, at en Bemærkning derom optages i Skolens Stipendiefondsregnskab.

Paa samme Maade bliver det at anføre paa den første Skoles Stipendiefondsregnskab, at Eleven er overgaaet til den anden Skole.

Naar Eleven har bestaaet Studentereksamen, bliver dette af hans nuværende Rektor at meddele Rektoren ved den Skole, hvor han har Oplagspenge staaende.

§ 21.

Naar en Elev, for hvem Understøttelser ere oplagte, forlader en Statsskole, før hans Undervisning ved denne er afsluttet, uden at overgaa til nogen anden af Statens højere Almenskoler, bliver hans Oplagspenge at opbevare ved den paagældende Skole, indtil det viser sig, om han tager Studentereksamen eller ikke.

Naar den paagældende har bestaaet Eksamen, forholdes med Oplæget efter de i § 22 angivne Regler; tages Eksamenen derimod ikke, falder Oplæget tilbage til Stipendiefonden.

Indtil Afgørelse i saa Henseende foreligger, vil Oplæget være at opbevare ved Skolen, for saa vidt det hvert Aar for Skolens Regnskabsfører dokumenteres, at den paagældende Elev stadig forbereder sig til at tage Studentereksamen, i hvilken Henseende der maa fremlægges Attest fra den højere Almenskole eller det private Kursus, hvorved saadan Forberedelse foregaar; indsendes saadan Attest ikke til Regnskabsføreren, falder Oplæget straks tilbage til Stipendiefonden, med mindre der kan fremføres særlige Omstændigheder for, at Eleven ikke destomindre fastholder sit Forehavende om at tage Studentereksamen.

§ 22.

Efter endt Studentereksamen indsender Rektor den for de dimitterede Studenter under deres Skolegang oplagte Del af de dem tildelte Stipendier til Universitetskvæsturen med Underretning om, hvilke studerende de enkelte Oplagssummer tilkomme.

Af Oplagspengene udbetales 100 Kr. ved Semestrets Begyndelse efter Anvisning af Skolens Rektor, saasnart Universitetskvæsturen har forvisset sig om, at den paagældende har ladet sig immatrikulere ved Universitetet. Er dette ikke sket senest ved den almindelige Immatrikulation, falde Oplagspengene tilbage til Skolens Stipendiefond.

Skulde den paagældende kunne godtgøre, at antagelig Hindring har været til Stede for hans betimelige Immatrikulation, vil der dog kunne forventes Ministeriets Tilladelse til, at han faar de til Skolens Stipendiefond hjemfaldne Oplagspenge udbetalt.

Nr. 125. 4de Maj.

Forsaavidt Restbeløbet af Oplagspengene ikke beløber sig til 100 Kr., udbetales det med sit fulde Beløb efter Anvisning af Eforus for Skolestipendierne den næstfølgende 1ste Januar til Studenter, der ved Flidsattester godtgøre at have fulgt de filosofiske Forelæsninger ved Universitetet i det forløbne Semester. Kan Flidsattest ikke fremskaffes, vil Eforus dog kunne anvise Beløbet til Udbetaling, forsaavidt han skønner, at dette skyldes særlige Forhold og ikke Mangel paa Flid; i modsat Fald falder Beløbet tilbage til den paagældende Skoles Stipendiefond.

Udgør Restbeløbet af Oplagspengene 100 Kr. eller derover, udbetales denne Sum ligeledes efter Anvisning af Eforus for Stipendierne under de samme Betingelser med 25 Kr. den 1ste i hver Maaned fra den nævnte 1ste Januar at regne, indtil hele Beløbet er opbrugt. Naar den almindelige filosofiske Prøve, der afholdes i den et Aar efter Studentereksamenen faldende Eksamenstermin, er afsluttet, vil de derefter forfaldende Beløb dog kun kunne udbetales, forsaavidt der præsteres Universitetskvæsturen Bevis for, at nævnte Prøve er bestaaet. Kan saadant Bevis ikke præsteres, falder det resterende Beløb af Oplagspengene tilbage til den paagældende Skoles Stipendiefond, dog saaledes at der, forsaavidt særlige Grunde ville kunne paavises for at nævnte Eksamen ikke er bestaaet, vil kunne forventes Ministeriets Tilladelse til, at Beløbet udbetales den paagældende, naar Eksamen senere bestaas med mindst Karakteren mg.

Forsaavidt særlige Forhold maatte foreligge, i Særdeleshed naar en Students Oplagspenge udgør et forholdsvis betydeligt Beløb, vil Eforus kunne tillade, at Udbetalingerne finde Sted med højere Summer end ovenfor anført.

Har en Elev faaet Tilladelse til at underkaste sig en ekstraordinær Studentereksamen i Januar Maaned, følges tilsvarende Regler med Hensyn til Udbetalingen af de for ham oplagte Stipendier.

Maatte en Student, hvem der er tillagt Oplagspenge, opgive sine Studier eller gøre sig skyldig i et Forhold, der efter Eforus's Skøn bør bevirke, at han fortaber Retten til fortsat Udbetaling, vil Eforus foreløbig kunne standse al yderligere Udbetaling, hvorefter der gennem Konsistorium vil være at gøre Indstilling til Ministeriet om, hvorvidt Beløbet vil være definitivt at inddrage, eller om Udbetalingen helt eller delvist vil kunne fortsættes.

Med Hensyn til Oplæget af Stipendier af Slagelse nedlagte lærde Skoles Stipendiefond, hvis Midler fremtidig ligesom hidtil under Ministeriets Overtilsyn bestyres af Universitetskvæsturen, forholdes efter de samme Regler som ovenfor fastsat.

Det paahviler Rektorerne hvert Aar at gøre Skolens dimissi bekendte med de ovenstaaende Regler for Oplagspengenes Udbetaling.

§ 23.

Til Uddeling blandt sine Elever efter de i §§ 13, 14 og 15 givne Regler vil hver Skole kunne disponere over det fulde Udbytte af den til Skolen hørende Stipendiefond.

Ved Odense Katedralskole og Horsens Statsskole kan endvidere Udbyttet af de ved disse Skoler oprettede Stipendieoverskudsfonds, naar de ved Finansloven paabudte Overførsler til Skolekassen have fundet Sted, forsaavidt fornødent gøres, anvendes til Elevunderstøttelser.

Roskilde Katedralskole og Frederiksborg Statsskole, hvilke have Andel i Udbyttet af den til Slagelse nedlagte Skole hørende Stipendiefond, disponere desuden over dette Beløb.

Stipendiefondene og de nysnævnte tvende Stipendieoverskudsfonds skulle holdes adskilte fra den øvrige Skoleformue; Fondenes kontante Beholdning indgaar ikke i

Skolekassen, men indsættes særskilt til Forrentning i et paalideligt Pengeinstitut, saaledes at de derved indvundne Renter kunne komme Fondene til Gode. Nr. 125. 4de Maj.

Disse Fonds Indtægter og Udgifter blive ikke at opføre paa Skolens Budget paa de aarlige Finanslove.

§ 24.

Eventuelle Restbeløb af Stipendiefondenes eller Stipendieoverskudsfondenes Udbytte kunne efter Rektors Indstilling og med Ministeriets Samtykke anvendes til Understøttelser for Studenter, dimitterede fra vedkommende Skole.

IV.

Understøttelserne ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

§ 25.

Understøttelserne ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt bestaa i følgende Klasser:

A. For Alumner paa Opdragelsesanstalten:

1. Gratistplads,
2. Nedsættelse af Betalingen (Kontingentnedsættelse),
3. Understøttelse af det Müllerske Legat.

B. For de skolesøgende Elever:

1. Friplads,
2. Nedsættelse af Skolepenge (Halv Friplads).

C. For begge Arter af Elever:

Understøttelse af Slagelse Skoles Stipendiefond.

§ 26.

Gratistplads, der medfører fuld Fritagelse for den ved Bekendtgørelse 27. Juni 1908 § 15 fastsatte Betaling for Alumner ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt, vil kunne tildeles 14 af Opdragelsesanstaltens Alumner. Gratistpladserne uddeles af Kongen, hvorfor Ansøgning skrives paa stemplet Papir. De ledsages af sædvanlig Trangsattest. Ansøgning om Gratistplads skal aarlig fornyes.

§ 27.

Nedsættelse af den for Alumner foreskrevne Betaling (Kontingentnedsættelse) vil kunne indrømmes en Ottendedel af de ved Skoleaarets Begyndelse paa Opdragelsesanstalten værende Alumner, efterat Antallet af de i § 26 nævnte Gratister og de nedenfor i § 30 1ste Stykke nævnte til ekstraordinær Kontingentnedsættelse berettigede Alumner er fradraget. Forsaavidt dette Tal ikke er deleligt med 8, vil et Overskud af 5 berettige til at tildele en Alumne den nævnte Betalingsnedsættelse. Denne beløber sig til 96 Kr. aarligt, der fradrages med en Fjerdedel i hver af Oktober, Januar og April Fjerdingaar og med en Ottendedel i hver Halvdel af Juli Fjerdingaar.

§ 28.

Indtægterne af det til Sorø Skole og Opdragelsesanstalt hørende Müllerske Legat uddeles i Portioner paa 100 Kr. til Alumner, der ere Sønner af trængende kongelige Embedsmænd.

Nr. 125. Bek. af 4. Maj ang. Understøttelser ved Statens Almenskoler og Sorø Skole.

Nr. 125. 4de Maj.

Forsaavidt der ikke maatte være et tilstrækkeligt Antal Ansøgere til de ordinære Portioner af dette Legat, ville disse kunne forhøjes, saaledes at der tillægges de bedst kvalificerede Alumner større Beløb, indtil 400 Kroner, dog saaledes, at den, der faar en Portion paa 400 Kroner, ikke i samme Skoleaar vil kunne oppebære noget Skolebeneficium, og at den, der faar en Portion paa over 200 Kroner, ikke i samme Skoleaar kan opnaa Gratisplads. Legatet, der iøvrigt vil kunne uddeles ogsaa til Alumner, der ere Gratister eller have opnaaet Kontingentnedsættelse, udbetales med Halvdelen i hver Juni og December Termin mod Kvittering af Værge eller Kurator.

Legatet bliver saaledes hverken at anvende til Betaling af Skolepenge eller at oplægge for Alumnerne.

Ansøgning om Understøttelse skal aarlig fornyes og ledsages af ny Trangsattest.

§ 29.

Fri Undervisning ved Sorø Skole kan tilstaas indtil en Trediedel af de skolesøgende Elever, efter at Antallet af de i § 30, 1ste Stk., nævnte Elever med ekstraordinært fri Undervisning er fradraget.

Med Hensyn til Beregningen af Fripladsernes Antal, forsaavidt det ved nævnte Fradragning fremkomne Tal ikke er deleligt med 3, gælder den i § 9, 3die Stk., fastsatte Regel.

I Stedet for en hel Friplads kan uddeles 2 halve Fripladser.

§ 30.

Friplads som skolesøgende og Kontingentnedsættelse som Alumne tilkommer ekstraordinært de i § 11 angivne Elever straks ved deres Indtrædelse i Skolen, saaledes som i nævnte Paragrafs sidste Stykke er bestemt.

Samme Beneficier ville ekstraordinært kunne tillægges Børn af de til Stiftelsen i dens Helhed knyttede højere og lavere Funktionærer for deres første Skoleaar. Efter dettes Udløb skal Beneficiet gaa over til ordinært eller bortfalde. Indstilling for disse Elevers Vedkommende foretager Rektor i Januar Maaned og kun, hvis deres Forhold er tilfredsstillende og deres Fremgang i den forløbne Tid forsvarlig.

Til Opnaaelse af Gratisplads efter § 26 eller Andel i det Müllerske Legat gælder intet saadant Privilegium.

§ 31.

Det Sorø Skole tillagte Beløb af Udbyttet af Slagelse lærde Skoles Stipendiefond uddeles i Portioner paa ikke under 40 Kr., der forsaavidt angaar Elever i Mellemskolen eller Realklassen ikke kan overstige det Beløb, den paagældende betaler i Skolepenge eller Alumnebetaling; for disse Elever vil Beløbet være at anvende til Likvidation i Skolebetalingen.

Tildeles Stipendiet betalende Elever i Gymnasiet, bliver det paa samme Maade forlods at anvende til Betaling af Skolepenge eller Alumnebetaling. Forsaavidt det Beløb af Stipendiet, der bliver til Rest, efterat Skolebetalingen er dækket, ikke overstiger 100 Kr., udbetales det gennem Rektor til Elevens Forsørger eller Værge som Hjælp til Eleven i Skoletiden; overstiger Restbeløbet 100 Kr. oplægges det og udbetales efter Reglerne i § 22.

Tildeles Stipendiet skolesøgende Elever i Gymnasiet, som have fri Undervisning, udbetales paa samme Maade de Beløb, der ikke overstige 100 Kr., mens Beløb, der overstige 100 Kr., oplægges.

Nr. 125. Bek. af 4. Maj ang. Understøttelser ved Statens Almenskoler og Sorø Skole.

V.
Fordelingen af Understøttelserne.

§ 32.

Samtlige ovennævnte Understøttelser uddeles — med den i § 26 nævnte Undtagelse — af Ministeriet efter Forslag af Skolens Rektor.

Dette Forslag, der vil være at udfærdige paa de af Ministeriet dertil udarbejdede Blanketter, skal af Rektor forelægges Skoleraadet snarest muligt efter det nye Skoleaars Begyndelse, saaledes at Forslaget vil kunne indsendes til Ministeriet senest den 10. September.

Ved hver Elev skal paa Forslaget findes anført en Aarskarakter og en Karakter for Opførsel. Som Aarskarakter opføres Middeltallet af samtlige Aarskarakterer i de forskellige Fag samt af Fagkaraktererne i de Fag, hvori der ikke gives Aarskarakterer, saaledes at det skal være Rektor tilladt efter sit Skøn enten at bortkaste den ved Udregningen fremkommende Brøk eller at forhøje den til det nærmeste hele Tal. Karakteren for Opførsel gives af Rektor paa Grundlag af de af Lærerne derom givne Karakterer, udtrykt ved Tallene 0, 2, 4, 6 og 8.

Ved hver Elev, der indstilles til Understøttelse, angives Arten af den Understøttelse, hvortil han indstilles, og forsaavidt angaar Pengeunderstøttelser, om disse ville være at udbetale (likvidere i Skolepengene) eller at oplægge.

§ 33.

Paa Forslaget skal findes en Oversigt over de Elever, der indstilles til Understøttelser, ordnet efter Arter af disse, saaledes at det klart deraf fremgaar, hvormange Understøttelser af hver Art, der foreslaas bortgivet. Paa Oversigten angives de indstillede Elever ved Navn og Løbenummer.

Med Forslaget indsendes samtlige nyindkomne Andragender om Understøttelser, forsynede med den paagældende Elevs Løbenummer, samt de dertil hørende Bilag. Desuden maa vedlægges en Angivelse af, hvor stort et Beløb der har været disponibelt til Uddeling, med Opgørelse over, hvorledes dette er foreslaaet fordelt, derunder hvor store Beløb af de foreslaaede Stipendier der vil være henholdsvis at udbetale og at oplægge.

---

§ 34.

Med nærværende Bekendtgørelse bortfalde alle tidligere Bestemmelser om Uddeling af offentlige Understøttelser ved Statens højere Almenskoler og Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet den 4. Maj 1909.

Enevold Sørensen.

K. Goos,
kst.

Nr. 126.
14de
Maj.

Lov

om

Anskaffelse af Inventar til Rigshospitalet og Universitetets Institutter for lægevidenskabelig Undervisning og Uddannelse.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Til Anskaffelse af Inventar til Rigshospitalet og Universitetets Institutter for lægevidenskabelig Undervisning og Uddannelse kan anvendes 1,399,858 Kr., hvoraf 1,140,700 Kr. til Rigshospitalet og 259,158 Kr. til Institutterne. Beløbet tilvejebringes paa den i § 2 i Lov af 13. Marts 1903 om Opførelse af Bygninger for et Rigshospital fastsatte Maade.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Enevold Sørensen.

*) Udfærdiget gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Se Rigsdagstidenden for 1908—09: Folket. Tid. Sp. 3899, 4008, 6495, 6506; Landst. Tid. Sp. 1304, 1358, 1364; Till. A. Sp. 3749; Till. C. Sp. 2263, 2327.

Bekendtgørelse

Nr. 127.
27de
Maj.

angaaende

Autorisation af en paa ny gennemset Oversættelse af Luthers lille Katekismus m. m.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 22de d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allerhøjst at bifalde:

1. at en af Rigets Biskopper paa ny gennemset Oversættelse af Dr. Morten Luthers lille Katekismus autoriseres til Indførelse i Folkeskolen,

2. at de i denne Oversættelse indførte Ændringer i den under 28de Januar 1885 allerhøjst autoriserede ny Redaktion af Trosbekendelsens Tekst samt i den under 10de Januar 1895 autoriserede reviderede Liturgi for Nadveren indføres til Brug i Menighederne og i fremtidige Udgaver af Alterbogen.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 27de Maj 1909.

Enevold Sørensen.

H. Ploug.

Nr. 128.
29de
Maj.

Aabent Brev,

hvorved

Rigsdagen sammenkaldes til en overordentlig Samling Onsdagen den 9de Juni 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi have besluttet at sammenkalde Rigsdagen til en overordentlig Samling Onsdagen den 9de Juni d. A.

Idet Vi herved kundgøre dette for Vore kære og tro Undersaatter, indkalde Vi samtlige Medlemmer af Rigsdagen til den nævnte Dag at møde i Vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn til Rigsdagens Aabning, som vil finde Sted Kl. 12 Middag i Folketingets Mødesal i den midlertidige Rigsdagsbygning i Fredericiagade efter forud afholdt Gudstjeneste i Frederiks Kirke.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 29de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Anordning,

Nr. 129.
6te
April.

hvorved

Anordningen af 1ste September 1905 angaaende Beskyttelse af fremmede Mønstre gøres anvendelig i Forhold til den australske Føderation og den britiske Koloni Trinidad og Tobago.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At da den australske Føderation og den britiske Koloni Trinidad og Tobago, som det fremgaar af Vore allerhøjeste Anordninger af 11te September 1907 og 30te Maj 1908 have tiltraadt den ved Pariserkonventionen af 20de Marts 1883 med Tillægsakt undertegnet i Brüssel den 14de December 1900 dannede internationale Union til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret henholdsvis fra den 5te August 1907 og fra den 14de Maj 1908 at regne, saa ville Vi herved i Forbindelse med de ved fornævnte Anordninger givne Forskrifter i Henhold til Lov Nr. 107 af 1ste April 1905 § 29, 2det Stykke og § 30 yderligere have anordnet, at de Bestemmelser, der indeholdes i Vor allerhøjeste Anordning Nr. 142 af 1ste September 1905 angaaende Beskyttelse af fremmede Mønstre, skulle være anvendelige i Forhold til den australske Føderation fra 5te August 1907 at regne og i Forhold til den britiske Koloni Trinidad og Tobago fra 14de Maj 1908 at regne.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Nr. 130.
6te
April.

Anordning,

hvorved

Anordningerne af 28de September 1894 og 12te September 1902, for saa vidt angaar Beskyttelse af fremmede Varemærker, og Anordningen af 1ste September 1905 angaaende Beskyttelse af fremmede Mønstre gøres anvendelige i Forhold til det østerrig-ungarske Monarki.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Efter at Østerrig og Ungarn med Bosnien og Herzegovina, som det fremgaar af Vor allerhøjeste Anordning Nr. 39 af 16de Februar d. A. fra den 1ste Januar d. A. at regne, have tiltraadt den ved Pariserkonventionen af 20de Marts 1883 med Tillægsakt af 14de December 1900, dannede internationale Union til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret, saa ville Vi herved i Forbindelse med de ved nævnte Anordning givne Forskrifter i Henhold til Lov Nr. 52 af 11te April 1890 § 14 og Lov Nr. 107 af 1ste April 1905 § 29, 2det Stykke og § 30 yderligere have anordnet, at de Bestemmelser, der indeholdes i Vore allerhøjeste Anordninger Nr. 181 af 28de September 1894 og Nr. 146 af 12te September 1902 angaaende Beskyttelse af fremmede Varemærker, og de, der indeholdes i Vor allerhøjeste Anordning Nr. 142 af 1ste September 1905 angaaende Beskyttelse af fremmede Mønstre, skulle være anvendelige i Forhold til det østerrig-ungarske Monarki fra fornævnte 1ste Januar d. A. at regne.

Hvorefter alle vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te April 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Anordning,

Nr. 131.
25de
Maj.

hvorved

Bestemmelserne i §§ 1—5 i Lov om Forhyringsagenter m. m. af 12te April 1892 gøres anvendelige i Nakskov Købstad.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: I Henhold til § 6 i Lov af 12te April 1892 om Forhyringsagenter m. m. ville Vi herved have anordnet følgende:

§ 1.

Bevilling som Forhyringsagent i Nakskov Købstad meddeles af Ministeren for Handel og Søfart. Antallet af Forhyringsagenter skal være højst 2.

Det er forbudt andre end den, der har saadan Bevilling, i Nakskov at befatte sig med Tilvejebringelse af Søfolk til Skibe eller at optræde som Mellemmand ved Afslutning af Forhyringskontrakter; dog skal det være Rederen tilladt dertil at benytte Skibets Befalingsmænd eller de i hans faste Tjeneste staaende Kontorarbejdere, men Rederen maa ikke herfor yde dem særligt Vederlag, ligesom de ikke heller herfor maa oppebære noget Vederlag af Søfolk eller andre.

Den, som handler herimod, straffes med Bøder af indtil 200 Kr., i Gentagelsestilfælde indtil 400 Kr.

§ 2.

Bevillingen fastsætter de nærmere Regler for Forhyringsagentens Virksomhed, derunder Størrelsen af den ham tilkommende Betaling. Denne Betaling, der ikke maa overstige 7 pCt. af en Maaneds Hyre, erlægges halvt af den forhyrede og halvt af Skibet. Forhyringsagentens Ret til Betaling af Skibet bortfalder dog, naar den forhyrede Mand efter Mønstringen undlader at møde paa det i Forhyringskontrakten fastsatte Sted og til den fastsatte Tid for at tiltræde sin Tjeneste om Bord i Skibet. Forhyringsagenten maa ikke modtage noget andet Vederlag i Anledning af sin Virksomhed end det ovenfor omtalte.

Forhyringsagenten maa ikke være beværtningsdrivende, og Forhyringsvirksomhed maa ikke drives sammen med Beværtningsnæring.

Ministeren for Handel og Søfart kan foreskrive, at der paa Forhyringsagentens Kontor til Vejledning for de hyresøgende skal være opslaaet Lister, indeholdende de fornødne Oplysninger om de Skibe, som til enhver Tid søge Mandskab.

Nr. 131. 25de Maj.

§ 3.

Forhyringsagenten er paa Begæring af Skibsføreren pligtig til hos Mønstringsbestyreren at skaffe Oplysning om det hyresøgende Mandskabs Berettigelse til at paatage sig Tjeneste om Bord samt til paa Skibsførerens Vegne at lade Mønstringsbestyreren udfylde Afregningsbøgerne og Skibsbemandingslisten.

Endvidere er Forhyringsagenten berettiget til paa Skibsførerens Vegne at give Møde hos Mønstringsbestyreren i de Tilfælde, i hvilke Skibsføreren i Følge de gældende Bestemmelser om Forhyring af Søfølk og Mønstring af Skibsmandskab har at møde for Mønstringsbestyreren; dog fritages Skibsføreren ikke for selv at møde, naar hans personlige Nærværelse fordres.

Endelig skal Forhyringsagenten i de Tilfælde, som omhandles i Lov af 26de Februar 1872 § 8, være berettiget til paa Skibsførerens Vegne at underskrive Skibsbemandingslisten og Afregningsbøger.

§ 4.

Hvis Forhyringsagenten meddeler Mønstringsbestyreren urigtige Oplysninger til Brug ved Affattelsen af Skibsbemandingslisten eller ved Foretagelsen af Paategninger paa denne, eller hvis han gør Forandringer i Listen efter Mønstringen, straffes han i Henhold til Lov om Mønstring af Skibsmandskab af 26de Februar 1872 § 17.

Den Forhyringsagent, som

forser sig imod de Regler, der i Bevillingen ere fastsatte for hans Virksomhed,

eller driver Beværtningsnæring eller tillader, at der sammen med hans Forhyringsvirksomhed drives Beværtningsnæring,

eller undlader at have de i Henhold til § 2 eventuelt foreskrevne Lister opslaaede i sit Lokale,

eller kræver eller modtager yderligere Betaling end den takstmæssige,

eller mod bedre Vidende giver nogen af Parterne urigtige Meddelelser om Hyreforhold,

eller forleder en Sømand til at bryde en indgaaet Forhyringskontrakt,

eller medvirker til Afslutning af en Forhyringskontrakt, uagtet han ved, at den paagældende er bunden ved en anden Tjenestekontrakt, eller uden at han har forvisset sig om, at den paagældende — for saa vidt denne er under 18 Aar og ikke tidligere har været forhyret — har Forældres eller Værges Samtykke til Forhyringen,

straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 10 til 400 Kr.

Ministeren for Handel og Søfart kan til enhver Tid tilbagekalde den meddelte Bevilling, naar Forhyringsagenten har forset sig imod nogen af de foranstaaende Bestemmelser, eller naar han i øvrigt udviser et saadant Forhold, som gør ham uværdig eller uskikket til at være Forhyringsagent.

Nr. 131. Anord. af 25. Maj om Bestemmelser om Forhyringsagenter m. m. i Nakskov.

§ 5.

Sager om Idømmelse af Straf efter §§ 1 og 4 behandles ved Købstadens Søret under Iagttagelse af de for offentlige Politisager gældende Regler. Bøderne tilfalde Stiftelsen Bombebøssen i Kjøbenhavn eller, efter nærmere Bestemmelse af Ministeren for Handel og Søfart, en anden i Søfartens eller de søfarendes Interesse indstiftet Indretning.

§ 6.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1909.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de Maj 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Nr. 132.
26de
Maj.

Bekendtgørelse

om

en Omfordeling af Forretninger under Finansministeriet.

Efter at Lov om Forandringer i Ordningen af Finansernes Centralbestyrelse under 14. ds. er bleven allerhøjst stadfæstet, har det paa Finansministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 17. s. M. at bestemme:

Under Finansministeriets 1ste Departement forbliver som hidtil Finansministeriets Sekretariat og Kontoret for Statsaktiverne, saaledes som dette sidste nu deles i 2 Kontorer, hvorhos Kolonialkontoret vedblivende underlægges Chefen for 1ste Departement som Chef for Koloniernes Centralbestyrelse. Under det nye Departement, som benævnes Finansministeriets 3die Departement, henlægges de tre nye Kontorer, der skulle træde i Stedet for det hidtilværende Kontor for Pensionssager og det hidtil under Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalideforsørgelsen hørende Kontor. Ligeledes underlægges Bestyrelsens lægekyndige Konsulent og Kassereren under Bestyrelsen dette Departement.

De 2 nye Kontorer, der skulle træde i Stedet for Kontoret for Statsaktiverne, benævnes henholdsvis 1ste Statsaktivkontor og 2det Statsaktivkontor, og de under det hidtilværende Kontor for Statsaktiverne hørende Sager fordeles imellem de 2 nye Kontorer paa følgende Maade:

Under 1ste Statsaktivkontor:

Bestyrelsen af og Bogføringen over samt Udfærdigelse af Ekspeditioner og Anvisninger vedrørende:

1) de almindelige Statsaktiver;
2) de fra Lov af 8. April 1851 hidrørende Aktiver;
3) de fra Lov Nr. 102 om Adgang til at afløse Tiender af 8. Maj 1894 hidrørende Aktiver;
4) Fiskerilaan;
5) Hedelaan;
6) Industrilaan;
7) Byggelaan;
8) Laan til landøkonomiske Forskudsforeninger;
9) de faste Indtægter og Udgifter under Domænevæsenet, der ikke ere forbundne med Administration af nogen fast Ejendom eller med et Regale; endvidere hvad der vedkommer Statens Forstrandsindtægter, Amtsforvalterboligerne i Frederiksborg og Rønne samt inddragne forhenværende Retsbetjentjorder, jfr. allerhøjeste Resolution af 22. Maj 1896;
10) Sager, der vedrøre Indløsning af Byggefrihed paa Grundene indenfor Demarkationslinien om København paa Sjællands Side, saavel som den øvrige endnu ikke tilendebragte Gennemførelse af Bestemmelserne i Loven af 6. Juli 1867.

Nr. 132.
26de Maj.

Under 2det Statsaktivkontor:

Bestyrelsen af og Bogføringen over samt Udfærdigelse af Ekspeditioner og Anvisninger vedrørende:

1) Husmandslaan;
2) Laan til Udstykning af større Landejendomme og Laan til de fra saadanne Ejendomme udstykkede Parceller.

Det nye Departements 3 Kontorer benævnes henholdsvis Kontoret for Pensions- og Invalideforsørgelsessager, Enkeforsørgelseskontoret og Finansministeriets 3die Departements Anvisnings- og Bogholderikontor, og de under det hidtilværende Kontor for Pensionssager og det hidtil under Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalideforsørgelsen hørende Kontor henlagte Sager fordeles imellem de 3 nye Kontorer paa følgende Maade:

Under Kontoret for Pensions- og Invalideforsørgelsessager:

1) Tilstaaelse og Beregning af Pensioner henhørende under det almindelige Pensionsvæsen, Pensionering af de militære Underklasser, af de civile Funktionærer og Haandværkere ved Hæren og Søværnet, samt af Grænsegendarmeriets Underklasser;
2) Tilstaaelse og Beregning af Understøttelser vedrørende de militære Underklasser og Grænsegendarmeriets Underklasser;
3) Tilstaaelse og Beregning af Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse og
4) Tilstaaelse af Invalideforsørgelse saavel ordinær som ekstraordinær.

Under Enkeforsørgelseskontoret:

Embedsmænds og Bestillingsmænds Enkeforsørgelse.

Under Finansministeriets 3die Departements Anvisnings- og Bogholderikontor:

1) Al Anvisning og Bogføring vedrørende det under Kontoret for Pensions- og Invalideforsørgelsessager henhørende Pensions- og Understøttelsesvæsen, Alderdoms- og Invalideforsørgelsesvæsen;
2) Affattelse af det dertil svarende Budget;
3) Pensionsstatistik;
4) Kontrollen med Kassereren for Udbetaling af Invalideforsørgelser, af Pensioner og Understøttelser vedrørende de militære Underklasser m. fl.;
5) Livsvarige, aarlige Hædersgaver til Deltagere i Kampene for Fædrelandet i Aarene 1848—50;
6) Bestyrelsen af den overordentlige Invalidefond og Tilstaaelse samt Anvisning af Understøttelser af denne Fonds Midler;
7) J. C. Hedegaards og C. C. Dahls Legater for pensionerede Underofficerer og deres Enker;
8) Det fra det ophævede Statssekretariat for Naadessager overtagne Understøttelsesvæsen.

Denne Ordning har Gyldighed fra Lovens Ikrafttræden.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Loven, der er bekendtgjort i Lovtidende den 25. ds., træder i Kraft den 1. Juni d. A.

Finansministeriet, den 26. Maj 1909.

Brun.

H. Steenberg.

Nr. 132. Bek. af 26. Maj om Omfordeling af Forretninger under Finansministeriet.

Nr. 133.
2den
Juni.

Anordning,

hvorved

Bestemmelserne i §§ 1—5 i Lov om Forhyringsagenter m. m. af 12te April 1892 gøres anvendelige i Horsens Købstad.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: I Henhold til § 6 i Lov af 12te April 1892 om Forhyringsagenter m. m. ville Vi herved have anordnet følgende:

§ 1.

Bevilling som Forhyringsagent i Horsens Købstad meddeles af Ministeren for Handel og Søfart. Antallet af Forhyringsagenter skal være højst 2.

Det er forbudt andre end den, der har saadan Bevilling, i Horsens at befatte sig med Tilvejebringelse af Søfolk til Skibe eller at optræde som Mellemmand ved Afslutning af Forhyringskontrakter; dog skal det være Rederen tilladt dertil at benytte Skibets Befalingsmænd eller de i hans faste Tjeneste staaende Kontorarbejdere, men Rederen maa ikke herfor yde dem særligt Vederlag, ligesom de ikke heller herfor maa oppebære noget Vederlag af Søfolk eller andre.

Den, som handler herimod, straffes med Bøder af indtil 200 Kr., i Gentagelsestilfælde indtil 400 Kr.

§ 2.

Bevillingen fastsætter de nærmere Regler for Forhyringsagentens Virksomhed, derunder Størrelsen af den ham tilkommende Betaling. Denne Betaling, der ikke maa overstige 7 pCt. af en Maaneds Hyre, erlægges halvt af den forhyrede og halvt af Skibet. Forhyringsagentens Ret til Betaling af Skibet bortfalder dog, naar den forhyrede Mand efter Mønstringen undlader at møde paa det i Forhyringskontrakten fastsatte Sted og til den fastsatte Tid for at tiltræde sin Tjeneste om Bord i Skibet. Forhyringsagenten maa ikke modtage noget andet Vederlag i Anledning af sin Virksomhed end det ovenfor omtalte.

Forhyringsagenten maa ikke være beværtningsdrivende, og Forhyringsvirksomhed maa ikke drives sammen med Beværtningsnæring.

Ministeren for Handel og Søfart kan foreskrive, at der paa Forhyringsagentens Kontor til Vejledning for de hyresøgende skal være opslaaet Lister, indeholdende de fornødne Oplysninger om de Skibe, som til enhver Tid søge Mandskab.

§ 3.

Forhyringsagenten er paa Begæring af Skibsføreren pligtig til hos Mønstringsbestyreren at skaffe Oplysning om det hyresøgende Mandskabs Berettigelse til at paatage sig Tjeneste om Bord samt til paa Skibsførerens Vegne at lade Mønstringsbestyreren udfylde Afregningsbøgerne og Skibsbemandingslisten.

Endvidere er Forhyringsagenten berettiget til paa Skibsførerens Vegne at give Møde hos Mønstringsbestyreren i de Tilfælde, i hvilke Skibsføreren i Følge de gældende Bestemmelser om Forhyring af Søfolk og Mønstring af Skibsmandskab har at møde for Mønstringsbestyreren; dog fritages Skibsføreren ikke for selv at møde, naar hans personlige Nærværelse fordres.

Endelig skal Forhyringsagenten i de Tilfælde, som omhandles i Lov af 26de Februar 1872 § 8, være berettiget til paa Skibsførerens Vegne at underskrive Skibsbemandingslisten og Afregningsbøger.

§ 4.

Hvis Forhyringsagenten meddeler Mønstringsbestyreren urigtige Oplysninger til Brug ved Affattelsen af Skibsbemandingslisten eller ved Foretagelsen af Paategninger paa denne, eller hvis han gør Forandringer i Listen efter Mønstringen, straffes han i Henhold til Lov om Mønstring af Skibsmandskab af 26de Februar 1872 § 17.

Den Forhyringsagent, som

forser sig imod de Regler, der i Bevillingen ere fastsatte for hans Virksomhed,

eller driver Beværtningsnæring eller tillader, at der sammen med hans Forhyringsvirksomhed drives Beværtningsnæring,

eller undlader at have de i Henhold til § 2 eventuelt foreskrevne Lister opslaaede i sit Lokale,

eller kræver eller modtager yderligere Betaling end den takstmæssige,

eller mod bedre Vidende giver nogen af Parterne urigtige Meddelelser om Hyreforhold,

eller forleder en Sømand til at bryde en indgaaet Forhyringskontrakt,

eller medvirker til Afslutning af en Forhyringskontrakt, uagtet han ved, at den paagældende er bunden ved en anden Tjenestekontrakt, eller uden at han har forvisset sig om, at den paagældende — for saa vidt denne er under 18 Aar og ikke tidligere har været forhyret — har Forældres eller Værges Samtykke til Forhyringen,

straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 10 til 400 Kr.

Ministeren for Handel og Søfart kan til enhver Tid tilbagekalde den meddelte Bevilling, naar Forhyringsagenten har forset sig imod nogen af de foranstaaende Bestemmelser, eller naar han i øvrigt udviser et saadant Forhold, som gør ham uværdig eller uskikket til at være Forhyringsagent.

Nr. 133. 2den Juni.

§ 5.

Sager om Idømmelse af Straf efter §§ 1 og 4 behandles ved Købstadens Søret under Iagttagelse af de for offentlige Politisager gældende Regler. Bøderne tilfalde Stiftelsen Bombebøssen i Kjøbenhavn eller, efter nærmere Bestemmelse af Ministeren for Handel og Søfart, en anden i Søfartens eller de søfarendes Interesse indstiftet Indretning.

§ 6.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1909.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 2den Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Johan Hansen.

Anordning

Nr. 134. 2den Juni.

angaaende

Ændringer i og Tillæg til kongelig Anordning af 22de Oktober 1903 angaaende Regler for Paaligningen i Kjøbenhavn af Indkomst- og Formueskat til Staten samt angaaende Forandringer i og Tillæg til de for den kommunale Indkomstskat gældende Bestemmelser.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: I Henhold til § 17 i Lov Nr. 104 af 15. Maj 1903 om Indkomst- og Formueskat til Staten ville Vi allernaadigst have anordnet følgende Ændringer i og Tillæg til kongelig Anordning af 22. Oktober 1903 angaaende Regler for Paaligningen i Kjøbenhavn af Indkomst- og Formueskat til Staten samt angaaende Forandringer i og Tillæg til de for den kommunale Indkomstskat gældende Bestemmelser:

§ 1.

I § 9 Litra 3 udgaar 2. Punktum og i Stedet for sættes:

Saadan Ansættelse eller Forhøjelse skal ske inden Udløbet af det Skatteaar, for hvilket Ansættelsen eller Forhøjelsen skal gælde, og skal meddeles den Paagældende med Tilføjende, at han inden 14 Dage kan indanke Ansættelsen for Overskatteraadet.

§ 2.

I Anordningens § 10 udgaar 2. Stykke og til Paragraffen føjes følgende Bestemmelse:

Endvidere foretager Skatteraadet de Ansættelser, der i Henhold til § 9 i Lov Nr. 58 af 1. April 1887, jfr. §§ 4 og 6 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, skulle finde Sted efter Hovedligningens Affattelse, og som hidtil ere foretagne af Ligningsmændene.

Om samtlige af Skatteraadet i Henhold til § 10 og nærværende Bestemmelse foretagne Ansættelser underrettes de paagældende, eventuelt Opholdskommunen. De skattepligtige, hvis Selvangivelser ikke ere tagne til Følge, eller som have undladt at bruge Selvangivelse og derfor ere ansatte efter Taksation af Skatteraadet, opfordres

Nr. 134. 2den Juni. derhos til, hvis de ere utilfredse med den foretagne Ansættelse, inden 14 Dage for Skatteraadet at fremkomme med nærmere Oplysninger og Bevisligheder vedrørende deres Indtægter eller Formue. Efterkommes Opfordringen rettidig, skal Skatteraadet paany tage de paaklagede Ansættelser under Overvejelse, og Raadet kan da eventuelt forandre de først skete Ansættelser. Om Skatteraadets endelige Ansættelse meddeles der vedkommende Underretning, eventuelt med Tilføjende, at Klage til Overskatteraadet maa indgives inden 14 Dage fra Underretningens Dato.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 2den Juni 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Brun.

Nr. 135.
29de
Maj.

Bekendtgørelse

angaaende

Sundhedsvæsenets Centralstyrelse.

Ved Lov Nr. 111 af 30te April 1909 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse er det kgl. Sundhedskollegium ophævet, og til Varetagelse bl. a. af de dette paahvilende medicinaladministrative Forretninger er der oprettet en under Justitsministeriet hørende Sundhedsstyrelse, bestaaende af Lægeraadet og Apotekerraadet, medens der til Afgivelse af retslægelige Erklæringer og saadanne lægevidenskabelige og farmaceutiske Skøn, som er bestemmende for enkelte Personers Retsforhold, er oprettet et af Sundhedsstyrelsen uafhængigt direkte under Justitsministeriet staaende Retslægeraad, og herefter er de i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 148 af 1ste Juli 1907 omhandlede midlertidige Bestemmelser angaaende Bestyrelsen af Statens civile Sundhedsvæsen bortfaldne.

Blandt de Sundhedsstyrelsen paalagte Pligter skal man fremhæve, at den herefter i Følge Lovens § 4 fører Overtilsynet med Sundheds- og Sygeplejen — Tandlæge-, Jordemoder- og Apotekervæsnet derunder indbefattet — og er øverste Raadgiver for det offentlige i alle Forhold, der kræver lægekyndig eller apotekerkyndig Indsigt.

Sundhedsstyrelsen har dernæst i Følge Lovens § 5 nøje at følge Sundhedsforholdene i Landet og vaage over Sundhedslovgivningens Efterlevelse, at henlede de paagældende Myndigheders Opmærksomhed paa stedfindende Overtrædelser og Mangler samt at modtage de Forespørgsler og Henvendelser, der med Hensyn til Sundhedsforholdene rettes til den fra Myndigheder eller bestaaende Organisationer, ligesom disse hos Sundhedsstyrelsen vil kunne erholde alle de Raad og Vejledninger vedrørende hygiejniske og sundhedsmæssige Forhold, som maatte findes paakrævede.

Den fører efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse det overordnede Tilsyn med alle offentlige Anstalter, hvor flere Personer — Voksne eller Børn — holdes samlede, og med alle Arter af Helbredelses- og Forplejningsanstalter. Over Planer til Opførelse eller Ombygning af de ovennævnte offentlige Anstalter vil Sundhedsstyrelsens Erklæring være at indhente.

I Følge Lovens § 6 staar alle Læger, Tandlæger, Jordemødre, Sygeplejere, Massører og lignende, samt alle Apotekere og deres Medhjælpere under Sundhedsstyrelsen, for saa vidt angaar deres Embeder, Bestillinger, Forretninger og Pligter som saadanne, hvorfor Forespørgsler i saa Henseende fra de paagældende vil kunne rettes til Sundhedsstyrelsen eller, for saa vidt de ønskes forelagte Ministeriet, vil være at indgive gennem Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen fører Tilsyn med, at de ovennævnte Personer saavel som alle Ledere af Helbredelsesanstalter, hvortil ingen særlig Læge er knyttet, opfylder de dem som saadanne i Følge de gældende Bestemmelser paahvilende Pligter, og den foretager de ved deres mulige Pligtovertrædelser foranledigede Skridt.

Nr. 135. 29de Maj. Efter de i Lovens § 7 givne Regler vil Klager over Medicinalpersoner, navnlig ogsaa praktiserende Læger, Tandlæger, Apotekere, Jordemødre etc. hvis Udøvelse af deres Kaldsvirksomhed maa anses for farlig for deres Medmennesker, kunne indgives til Sundhedsstyrelsen til Behandling paa den i Paragrafen angivne Maade.

Alle Indberetninger, Anmeldelser og alt Sundhedsvæsenet vedrørende statistisk Materiale, der hidtil har været tilstillet Statskontoret for Sundhedsvæsenet, vil for Fremtiden være at indsende til Sundhedsstyrelsen, der indtil videre har Kontorlokaler Stormgade 10 her i Staden, ligesom fremtidig alle Rekvisitioner af de af Justitsministeriet eller af Statskontoret for Sundhedsvæsenet hidtil udleverede Blanketter og andre skematiske Papirer Sundhedsvæsenet vedrørende vil være at rette til Sundhedsstyrelsen.

Retslægelige Erklæringer og lægevidenskabelige eller farmaceutiske Skøn, der ere bestemmende for enkelte Personers Retsforhold, vil, som ovenfor angivet, fremtidig blive afgivne af det ved Lovens § 3 oprettede Retslægeraad, til hvilket Retterne og Overøvrighederne, eventuelt Paatalemyndighederne, vil have at rette deres herhen hørende Begæringer, indtil videre under Adresse: Sundhedsstyrelsens Kontor, Stormgade 10, Kbhvn., hvortil ogsaa alle Lægeattester, som anvendes i Retssager, kan indsendes til Revision af Retslægeraadet, jfr. Lovens § 10.

Endvidere skal bemærkes, at i territorial Henseende omfatter Sundhedsstyrelsens og Retslægeraadets Virksomhed Kongeriget (inclusive Færøerne) samt de vestindiske Øer og Grønland. Til Island er Styrelsen og Raadet derhos pligtige at udstrække deres Virksomhed i det Omfang, hvori det maatte ønskes af islandsk Myndighed.

I saglig Henseende ligger de Hærens og Flaadens Sundheds- og Sygepleje vedrørende Forhold, Veterinærvæsenet og de lægevidenskabelige og farmaceutiske Uddannelsesanstalter udenfor Sundhedsstyrelsens Omraade; dog har Sundhedsstyrelsen i Sager vedrørende Landets almindelige Sundhedspleje, der har Berøringspunkter med de Hæren og Flaaden vedrørende Forhold eller Veterinærvæsenet, Ret til Forhandling med henholdsvis Generallægerne og Veterinærfysikus.

Retslægeraadets Virksomhed omfatter derimod saglig ogsaa Hærens og Flaadens dømmende og administrative Myndigheder.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 29de Maj 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen,
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 136.
29de
Maj.

angaaende

de forskellige Institutter og Selskaber meddelte Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at man har meddelt:

Hovedkomitéen for Børnehjælpsdagen i Kjøbenhavn
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en Bortlodning af Kunstværker, som med Justitsministeriets Tilladelse afholdes d. 18de Maj d. A.

Fredericia Plejeforening (Vejle Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der ere afsatte ved en af Foreningen med Justitsministeriets Tilladelse foranstaltet Bortlodning af en Dukke.

Foreningen af jyske Landboforeninger (Aarhus Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en Bortlodning af en Del Køretøjer, som agtes afholdt i Aarhus i Forbindelse med Dyrskue og Udstilling d. 15de—18de Juli d. A.

Den franske Hjælpeforening i Kjøbenhavn
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, der maatte blive afsatte ved en Bortlodning af en Vase, som Foreningen med Justitsministeriets Tilladelse agter at afholde.

Frøken Olga Heymann (Kjøbenhavn)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som ere afsatte ved en med Justitsministeriets Tilladelse afholdt Bortlodning af en Vase til Fordel for en fattig Familie.

Apotheker Kabell af Vordingborg (Præstø Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som maatte blive afsatte ved en Bortlodning, som med Justitsministeriets Tilladelse agtes afholdt ved en Fest i Vordingborg Kirkeskov d. 5te og 6te n. M.

Bestyrelsen for „Historisk Museum for Kallundborg og Omegn“ (Holbæk Amt)
Tilladelse til under ét at berigtige Stempelafgiften af de Lodsedler, som ere afsatte ved en Bortlodning til Fordel for Museet, som med Justitsministeriets Tilladelse er afholdt i Forbindelse med en Bazar i Slutningen af Marts d. A.

Egil Harboe (Kjøbenhavn)
Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de af ham som Generalagent for „Øvre Rhinske Forsikringsselskab i Mannheim“ tegnede Ulykkes-, Glas-, Indbrudstyveri- og

Nr. 136. 29de Maj. Ansvarsforsikringer paa den i Lov 19de Februar 1861 § 56 jfr. Lov 21de Marts 1874 § 4 ommeldte Maade.

Firmaet W. Bähncke & Co. (Kjøbenhavn)

Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften af de af Firmaet som Generalagenter for „Frankfurter Transport-Unfall & Glas-Versicherungs Actien-Gesellschaft" Vandskadeforsikringsafdeling tegnede Vandskadeforsikringer paa den i Lov 19de Februar 1861 § 56 jfr. Lov 21de Marts 1874 § 4 ommeldte Maade.

Foreningen „De sydlige Farvandes gensidige Forsikring for Fiskefartøjer" (Præstø Amt)

Tilladelse til at benytte og ved Foreningens til enhver Tid værende Formand at kassere Stempelmærker paa de af Foreningen udstedte Policer.

Aktieselskabet Jysk Glasforsikringsselskab (Aarhus Amt)

Tilladelse til at benytte og ved dets Direktør C. Sørensen at kassere Stempelmærker paa de af Selskabet udstedte Policer og

Aktieselskabet Randers Glasforsikring (Randers Amt)

Tilladelse til at benytte og ved dets Direktør C. Hansen-Leth at kassere Stempelmærker paa de af Selskabet udstedte Policer.

Det tilføjes derhos, at den Otto Maschke som Generalagent for Øvre-Rhinske Forsikringsselskab i Mannheim ved Skattedepartementets Resolutioner af 3die Januar og 6te Maj 1907 (bekendtgjorte henholdsvis 31te Januar og 31te Maj 1907) meddelte Stempelbegunstigelse er bortfalden.

Skattedepartementet, den 29de Maj 1909.

Marcus Rubin.

J. Klitgaard.

Bekendtgørelse

Nr. 137.
14de
Juni.

om

et af Justitsministeriet udfærdiget Reglement for Grindefangsten paa Færøerne.

I Henhold til den Justitsministeriet ved Lov om Grindefangsten paa Færøerne af 29de December 1857 § 1 givne Bemyndigelse anordnes herved følgende Regler angaaende bemeldte Fangst.

Første Kapitel.

Om Tilsynet med Grindefangsten.

§ 1.

Overopsynet med Grindefangsten paa Færøerne paaligger Amtmanden samme-steds. Det er desaarsag hans Pligt nøje at paase Efterlevelsen af de i dette Reglement indeholdte Bestemmelser, at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger og i det hele at være opmærksom paa alt, hvorved foranførte for Færøerne vigtige Erhvervsgren kan fremmes.

§ 2.

Sysselmanden bør paa sine aarlige Omrejser paase, at Grindebaadene ere i forsvarlig Stand, og at der til enhver af dem haves de befalede Redskaber i brugbar Stand (§ 7); han affatter derhos aarlig Fortegnelse saavel over Baadetallet som Folke-mængden i hver Bygd, hvilke Fortegnelser han har at tilstille de andre Sysselmænd, for saa vidt angaar de til deres Sysler hørende Grindedistrikter. Saa er han og lige-som hidtil at anse som Hvalinspektør og har som saadan det nærmeste Tilsyn med, at alt ved forefaldende Grindefangster gaar anordningsmæssig til. Han bør derfor, saasnart Grindebud bringes ham, straks begive sig til Grinden, og, ligesom han over-hovedet nøje bør vaage over, at enhver der efterkommer sin Pligt, saaledes har han navnlig at undersøge, hvorvidt Baadene ere i forsvarlig Stand samt forsynede med de befalede Redskaber, og til den Ende lade sig disse forevise paa saa mange Baade, som Omstændighederne tillade.

§ 3.

Enhver Baad, der ror i Grind, bør have sin Formand. Han vælges af hele Baadsmandskabet, og om Valget gøres Indberetning til Sysselmanden, der paaser, at Formanden opfylder sin Pligt.

Nr. 137. 14de Juni.

§ 4.

I enhver Hvalvaag ansættes derhos fire Mænd som Grindeformænd. Disse Mænd træde ved forefaldende Grindefangster i Sysselmandens Sted, indtil denne ankommer, og bør de siden nøje efterkomme alt, hvad af denne paalægges dem, samt i det hele være ham behjælpelig i Udførelsen af hans Pligter saavel før som efter Grindens Dræbning.

Naar en Grindeformand skal ansættes, har Sysselmanden efter forudgaaet Bekendtgørelse at foranstalte Valget foretaget og om Udfaldet at gøre Indberetning til Amtmanden. De til Hvalvaagen hørende Beboere, der ro i Grind, ere berettigede til at deltage i Valget, der gælder for 5 Aar. Hvilke Pladser der skulle betragtes som henhørende til Hvalvaagen, bestemmes af Amtmanden.

Andet Kapitel.

Om Grindebud og de Redskaber, hvormed enhver Grindebaad bør være forsynet m. m.

§ 5.

Naar Grindehval træffes af en Baad enten paa Havet eller i en Fjord, bør Baadens Mandskab straks give det sædvanlige Signal med et Klædemon fra Masten. Saasnart dette Signal bliver set fra noget Sted paa Landet, bør de der omkringboende ufortøvet pr. Telefon, hvor saadan haves, af Telefonstationens Indehaver eller Personale efter Regler, der fastsættes af Amtmanden, eller ved Ilbud og de sædvanlige Tegn med Røg og Lageners Udbredelse underrettes derom, hvorefter de blive pligtige til paa samme Maade at befordre Efterretningen videre i Grindedistriktet, saa at den med muligste Hurtighed bliver bekendt overalt i Distriktet. Skulde Grindehval først opdages fra Landet, forholdes der ogsaa paa nysnævnte Maade, hvorved det dog bliver at iagttage, at Grindebud ikke afsendes, forinden det med Sikkerhed vides, at der virkelig er Grind i Nærheden.

§ 6.

Paa ethvert Sted, hvor saadant anses nødvendigt eller hensigtsmæssigt, beskikker Amtmanden en bosat og paalidelig Mand, hvem det særlig paahviler at afsende Grindebud og give de ovennævnte Tegn med Røg og Lageners Udbredelse, og som i ethvert Tilfælde, naar Forsømmelse i denne Henseende har fundet Sted, bliver at drage til Ansvar. Han maa derfor, saa ofte han enten formedelst Fraværelse eller af andre Aarsager hindres i selv at efterkomme de ham saaledes paalagte Pligter, træffe de fornødne Foranstaltninger til sammes Iagttagelse af andre. Iøvrigt bliver disse Pligter at paalægge Bygdens Beboere efter Omgang og ikke nogen Besidder af en enkelt Gaard, medmindre ingen anden er bosat paa Stedet. Enhver, som begaar nogen Forsømmelse med at afsende Grindebud eller at give de i Forbindelse dermed foreskrevne Tegn, ifalder efter de befundne Omstændigheder en Bøde fra 2 til 10 Kr.

§ 7.

Enhver Baad, som, efter at have erfaret Grindebud, fra sit Hjem begiver sig til Grinden, skal være forsynet med følgende gode og brugbare Redskaber:

en Tolv- eller Timandsfarer med 4 Hvalvaaben og 3 Søknakroge,
en Ottemandsfarer med 3 Hvalvaaben og 2 Søknakroge og
en Seks- eller Firemandsfarer med 2 Hvalvaaben og 1 Søknakrog.

Desuden skal enhver Baad være forsynet med behørige Liner eller Reb samt en Nr. 137. 14de Juni.
Snøre med faste Stene saavel som med en Del løse Stene, hvilke sidste de Baade, der komme langvejsfra, dog ikke behøve at indtage, førend de ere komne i Nærheden af Grinden. Det paaligger Baadens Ejer at sørge for, at de nævnte Redskaber til enhver Tid haves paa rede Haand i brugbar Stand, hvorimod dens Formand er ansvarlig for, at de medtages i Grind. Forsømmelse heraf anses med Bøder fra 2 til 10 Kr., og har Ejeren derhos saavel i dette Tilfælde som, naar Sysselmanden ellers opdager, at noget af de befalede Redskaber mangler, eller at dette eller Baaden ikke er i forsvarlig Stand, inden en passende Frist, som Sysselmanden bestemmer, at afhjælpe de befundne Mangler eller for hver Dag, han sidder det ham givne Tilhold overhørig, at erlægge en Bøde af 33 til 65 Øre.

§ 8.

Saavel Sysselmanden som Grindeformændene bør, naar de begive sig i Grind, medføre et lidet Flag, fastgjort paa en kort Stang, der sættes agter i den Baad, hvorpaa de ere. Tilsidesættes denne Bestemmelse, anses den paagældende med en Bøde af 65 Øre.

Tredie Kapitel.

Om Grindens Drivning og Dræbning.

§ 9.

De i de forskellige Hvalvaage ansatte Grindeformænd bør i Forening med Mandskabet paa Findingsbaaden, naar en saadan er til Stede, men i modsat Fald ene raade for, i hvilken Retning Grinden skal drives, og hvorledes Drivningen skal ske. I denne Henseende bør de fornemmelig tage Hensyn til den Retning, hvori Grinden gaar, hvis denne af sig selv skulde styre imod en eller anden bekendt god Hvalvaag. Men er dette ikke Tilfældet, da bør Drivningen efter Beskaffenheden af Vinden, Strømmen og andre Omstændigheder, og især hvis Grinden er meget vild og uregerlig, ske til den nærmeste Hvalvaag. Dog bliver altid, hvor det lader sig gøre, en bekendt god Hvalvaag at foretrække for en mindre god, om denne endog er nærmere. Alle de øvrige Baade ere derimod pligtige uvægerlig og uden mindste Afvigelse at drive Grinden efter den af fornævnte Personer tagne Bestemmelse. I Overtrædelsestilfælde bliver den skyldige at anse med Bøder, efter Omstændighederne fra 2 til 20 Kr. Enhver, hvis Pligt det er at have Tilsyn med Grindefangsten, bør, saasnart han er ankommen til Grinden, vaage over, at de i denne Paragraf foreskrevne almindelige Bestemmelser angaaende Grindens Drivning nøjagtig følges af enhver Baad især. Skulde Grindeformændene eller Mandskabet paa Findingsbaaden af Egennytte eller andre utilladelige Aarsager vælge en bevislig fejlagtig Drivningsmaade, bøder enhver, som heri gør sig skyldig, fra 10 til 60 Kr.

§ 10.

De Hvalvaage, hvortil Grinden altid, naar saadant er muligt, bør drives, ere: Midvaag paa Vaagø; Vestmanhavn og Thorshavn paa Strømø; Sundet mellem Strømø og Østerø; Vaag og Vedvig paa Norderøerne; Sands paa Sandø; Vaag, Trangisvaag og Kvalbø paa Suderø.

Herfra bør kun gøres Undtagelse, naar man ved at drive Grinden til en af disse Pladser skulde udsætte sig for at tabe den.

Nr. 137. Bek. af 14. Juni om et Reglement for Grindefangsten paa Færøerne.

Nr. 137. 14de Juni.

§ 11.

Saasnart Grinden er kommen til Hvalvaagen, har Sysselmanden i Forening med de i samme beskikkede Grindeformænd alene at anordne det videre fornødne med Hensyn til Tiden og Stedet, da Angrebet bør begynde, hvorledes dette skal ske, og hvorledes der i det hele med Dræbningen skal forholdes. Naar nogen ikke retter sig efter de saaledes tagne Bestemmelser i denne Henseende, bliver den skyldige at anse med en Bøde fra 2 til 20 Kr. Skulde derimod Grindeformændene af Egennytte eller andre utilladelige Aarsager vælge en bevislig fejlagtig Dræbningsmaade, bøder enhver af dem, der heri gør sig skyldige, fra 10 til 60 Kr., og er det Sysselmanden, der saaledes forser sig, bør han, for saa vidt Bestemmelsen i Lov af 29de December 1857 § 3 in fine ikke maatte komme til Anvendelse, være lige Bøde underkastet.

§ 12.

Dersom det efter flere frugtesløse Forsøg ikke skulde være muligt at bringe en Grind til at gøre Landgang i den Hvalvaag, hvortil den er dreven, er det dog ingen tilladt at gøre Brug af Harpuner, førend Sysselmanden i Forening med fire Grindeformænd, hvoraf i det mindste to ikke bo i bemeldte Hvalvaag, har erklæret, at Hvalfangsten hverken paa det eller paa noget andet Sted efter Rimelighed vil lykkes. Den, som for tidlig bruger Harpunen, bøder fra 10 til 40 Kr., og mister desuden sin Fangst, der sælges til Fordel for Færø Amts økonomiske Fond.

Fjerde Kapitel.

Om Vagthold, Grindens Belægning og Vurdering.

§ 13.

Saasnart Grinden er dræbt, overtager Sysselmanden Opsynet over det hele. Han udsætter derfor straks det fornødne Vagthold, hvortil han bestemmer saa mange Baade og Folk, som efter Grindens Størrelse og Hvalvaagens Beskaffenhed samt andre Omstændigheder behøves, og giver disse den fornødne Anvisning, hvorefter de have at rette sig.

Dernæst lader Sysselmanden alle de øvrige Baade drage i Land, og de Baade, som ankomme sildigere, henvises af Vagten til de Steder, hvor de kunne landdrages.

§ 14.

Ligesom ingen maa undslaa sig for at efterkomme, hvad Sysselmanden i Henseende til de her ommeldte eller andre Punkter anordner, saaledes ere alle pligtige at vise Vagten behørig Lydighed. Hvo som vægrer sig ved at efterkomme saadant eller gør sig skyldig i simpel Ulydighed mod Vagten, straffes efter Forseelsens Størrelse og andre Omstændigheder med Bøder fra 1 Kr. til 10 Kr. Skulde Vagten gøre sig skyldig i Efterladenhed med Hensyn til den i Henhold til § 13 givne Anvisning eller i andre Maader forse sig, straffes den Skyldige ligeledes efter Omstændighederne med en Bøde fra 2 til 20 Kr.

§ 15.

Naar Vagten er ordnet og Baadene dragne i Land, giver Sysselmanden Ordre til, at alle Hvalerne skulle bringes saa højt op paa Strandbredden som muligt, hvilket

overalt, hvor Stedets Beskaffenhed tillader det, bør ske saaledes, at Hvalerne lægges ved Siden af hverandre og i det mindste med Hovedet udenfor Vandet, endog naar dette staar højest. Dette Arbejde ere alle Tilstedeværende pligtige at udføre med muligste Hurtighed og Orden. Skulde nogle Hvaler ligge saa langt ude i Vandet, at Baade blive nødvendige for at faa dem landdragne, da bør Vagtbaadene dertil bruges og efter Omstændighederne desuden flere beordres til at hjælpe, hvilke dog, saasnart Arbejdet er endt, igen bør drages paa Land. Nr. 137. 14de Juni.

§ 16.

Naar alle Hvalerne ere bragte saa højt op paa Land, som Omstændighederne tillade, opskæres de, for at Kødet saa vidt muligt kan holdes frisk. To af Grindeformændene bør have Tilsyn med, at alt dette sker med Hurtighed og Orden.

§ 17.

Sysselmanden udnævner imidlertid af de tilstedeværende tvende eller i fornødent Fald flere bekendte, upartiske, redelige og forstandige Mænd til at vurdere Grinden, hvilket fremdeles, ligesom det hidtil har fundet Sted, sker efter Maal, saaledes at en Hval, hvis Længde fra Øjet til Gatboret er 5 Alen, ansættes til en Gylden og de øvrige i Forhold hertil, dog saaledes at Vurderingsmændene tillige tage tilbørligt Hensyn til Hvalernes Fedme og øvrige Beskaffenhed.

§ 18.

Vurderingen, som snarest mulig skal iværksættes, bør begynde fra den ene Ende af Hvalvaagen og uafbrudt fortsættes til den anden Ende. Derved skal Sysselmanden tilligemed de tvende Grindeformænd, som ikke ere beskæftigede ved Landdragningen m. v., være overværende. Vurderingsmændene indskære i enhver Hval, hvormeget den vurderes til, og forsyne den desuden med Løbenummer, hvilket alt optegnes af Sysselmanden i den Orden, hvori det dikteres ham af Vurderingsmændene. Naar Sysselmanden skønner, at Omstændighederne tale derfor, og at antagelige Bud kunne opnaas, kan han, efter Haanden som Vurderingen skrider frem, bortsælge ved offentlig Auktion saa meget, som han antager der vil tilfalde de offentlige Kasser; den hver af disse tilfaldende Andel af Auktionssummen vil da være at beregne efter Gennemsnitsprisen.

Femte Kapitel.

Om Grindens Beregning og Deling.

§ 19.

Naar Vurderingsforretningen er endt, foretager Sysselmanden uden Ophold den fornødne Beregning, hvorefter Delingen af Grinden skal ske, og har han herved at forholde sig saaledes:

Naar hele Vurderingsbeløbet er optalt, bliver i samme først at fradrage:

a) 10 pCt. af hele Fangsten, der bortsælges ved offentlig Auktion. Det derfor indkommende Beløb henlægges til en under Lagtingets Bestyrelse staaende Fond, hvis Midler udelukkende skulle anvendes til Jordehvalrettighedens Afløsning.

Naar forannævnte Fond til Jordehvalrettighedens Afløsning er oprettet, hen-

Nr. 137. Bek. af 14. Juni om et Reglement for Grindefangsten paa Færøerne.

Nr. 137. 14de Juni.

lægges til samme fra Økonomisk Fonds Midler indtil videre 5 pCt. aarlig af det Beløb, som Fonden maatte erholde af Storhvalsafgiften.

I Fonden til Jordehvalrettighedens Afløsning har hver Hvalvaag sin egen Konto.

Det Beløb, som bevilges af Økonomisk Fond, fordeles imellem de Hvalvaage, i hvilke Jordehvalrettighed til enhver Tid findes, i Forhold til Folketallet efter de af Sysselmændene aarlig affattede Folketalslister i de til de paagældende Hvalvaage hørende Distrikter.

Den Del af Distriktet, der tager halve Parter, regnes kun med det halve Folketal.

b) Findingshval. Denne tilfalder den Baad, som enten fra Land kommer først til Grinden eller først har fundet Grinden i Søen og forfulgt samme, indtil man paa Landet har faaet Underretning derom. Naar en Grindeflok først ses fra Land og der derfra gives Tegn til en Baad paa Søen, og denne først kommer til Grinden, da deles Findingshvalen i to lige Dele mellem denne Baad og den eller dem, der have givet Tegnet. Paa samme Maade forholdes der, medmindre Forholdet er ordnet ved Grandestævnevedtægt efter Reglerne i § 3, jfr. § 8, i Lov om Grandestævne paa Færøerne af 1ste April 1891, naar Bud om en Grindeflok gøres fra en Bygd til en anden, og Baad fra den sidste først kommer til Grinden. Opdage flere Baade paa een Gang en Grindeflok, da deles Findingshvalen lige imellem dem. Findingshvalen udvælges af hele Fangsten af dem, som ere berettigede til samme, og Hovedet tilfalder efter gammel Skik den, som først har set eller hørt Grinden.

c) Madhval, hvis Størrelse bestemmes af Sysselmanden i Forhold til Fangsten og den tilstedeværende Folkemængde. Den udlægges snarest muligt, efter at Drabet er endt. Bestemmelser for dennes Fordeling m. m. kunne fastsættes ved Grandestævnevedtægt efter Reglerne i § 3, jfr. § 8, i Lov om Grandestævne paa Færøerne af 1ste April 1891.

d) til Fattigkassen 1 pCt. af hele Fangsten.

e) til Skoleværsenet ligeledes 1 pCt.

f) Skadehval, o: Erstatning for Mandsskade og Beskadigelse af Baade og Redskaber i Anledning af Grindefangsten. Denne bestemmes af to dertil af Sysselmanden udnævnte Vurderingsmænd, blandt hvilke altid bør være en i Baadebygning kyndig Mand, naar en eller flere Baade ved Fangsten ere blevne beskadigede eller aldeles ødelagte. Skaden ansættes stedse til en bestemt Pengeværdi og udbetales Vedkommende af Færø Amts økonomiske Fond. Der skal ved hver Fangst forlods udlægges saa megen Hval, at dens Værdi stemmer med det Beløb, hvortil Skaden er ansat, og bliver det saaledes Udlagte, derefter at forauktionere af Sysselmanden og Beløbet at indbetale i den økonomiske Fond. For bortkomne eller helt beskadigede Hvalvaaben udleveres der de paagældende Skadelidte, i Stedet for Skadeserstatning i Penge, Hvalvaaben af Staal, som Sysselmanden besørger anskaffede og udleverede for den i hvert enkelt Tilfælde udlagte Skadehval. Der tilstaas dem, der vurdere Skaden, en af Sysselmanden i hvert enkelt Tilfælde i Forhold til Arbejdets Omfang og det dermed forbundne Ansvar bestemt Betaling, der dog ikke maa overstige 2 Skind Hval.

g) for Vagthold til hver Mand og Baad, som dertil bruges, $^1/_4$ Skind om Dagen og $^1/_2$ Skind om Natten.

h) til Vurderingsmændene i Forening, hvad enten de ere to eller flere, 2 Skind for hvert Hundrede Hvaler, som de have vurderet.

Nr. 137. Bek. af 14. Juni om et Reglement for Grindefangsten paa Færøerne.

i) til Sysselmanden for Delingen og Beregningen m. v. $^1/_2$ pCt. og til enhver af de 4 Grindeformænd $^1/_8$ pCt. Nr. 137. 14de Juni.

§ 20.

Af det, som, efterat disse 9 Poster ere fradragne hele Beløbet, bliver tilbage, skal den ene Fjerdedel som Jordehval tilfalde Ejeren af de Jorder, paa hvilke Grinden er inddragen og dræbt. Ere disse Jorder tillagte nogen paa Embedsvegne, nyder han som Beneficiarius bemeldte Fjerdedel. De øvrige $^3/_4$ Dele komme som Partehval til almindelig Deling. Partehvalen udlægges ikke in natura, naar der ikke bliver mindst $^1/_2$ Skind Hval til hver hel Baadspart, men bortsælges ved offentlig Auktion. Beløbet fordeles da imellem de til Partehvalen berettigede Bygder.

Bestemmelser om Partehvals Fordeling imellem Personerne i hver enkelt Bygd kunne fastsættes ved Grandestævnevedtægt efter Regler i § 3, jfr. § 8, i Lov om Grandestævne paa Færøerne af 1ste April 1891.

§ 21.

For saa vidt Jordehvalen tilfalder Statskassen, kommer den, med Undtagelse af den Kongsbønderne ved kongelig Resolution af 26de Juli 1837 tillagte Andel af samme, til almindelig Deling.

§ 22.

Partehvalen saavel som den i § 21 ommeldte Andel af Jordehvalen fordeles efter de i det følgende opstillede Regler imellem Beboerne af det vedkommende Grindedistrikt og de Mænd udenfor samme, der ere ankomne til Grinden, førend Vurderingen er endt.

§ 23.

Til enhver af de forskellige Hvalvaage skal for Fremtiden høre følgende Distrikter:

I. i Norderøernes Syssel:
   a. til Kvannesund og Vedvig:
      1. Norderøernes Syssel, der erholder hele Parter.
      2. Østsiden af Østerø (fra Gjov til Lamhauge), der erholder halve Parter.
   b. til Vaag:
      1. Norderøernes Syssel og Østsiden af Østerø, der erholde hele Parter.
      2. Vestsiden af Østerø (fra Næs til Eide) samt Østsiden af Strømø (fra Argebue til Tjørnevig) og Nolsø, der erholde halve Parter.

II. i Østerø Syssel:
   a. til Gøte og Fundingsbotn:
      1. Østerø og Norderøernes Sysler, der erholde hele Parter.
      2. Østsiden af Strømø samt Nolsø, der erholde halve Parter.
   b. til Sundet mellem Strømø og Østerø:
      1. Strømø og Østerø Sysler, der erholde hele Parter.
      2. Vaagø Syssel samt Bygderne paa Norderøen Vesten for Mulen, der erbolde halve Parter.

III. i Strømø Syssel:
   a. til Thorshavn:
      1. Strømø Syssel og Vestsiden af Østerø, der erholde hele Parter.

Nr. 137. Bek. af 14. Juni om et Reglement for Grindefangsten paa Færøerne.

Nr. 137. 14de Juni.

2. Østsiden af Østerø og Bygderne paa Norderøerne Vesten for Mulen samt Vaagø Syssel, der erholde halve Parter.

b. til Kvalvig:
ligesom Sundet (ovenfor under II b).

c. til Vestmanhavn og Saxen:
1. Strømø og Vaagø Sysler, der erholde hele Parter.
2. Vestsiden af Østerø, der erholder halve Parter.

IV. i Vaagø Syssel:
til Midvaag:
1. Vaagø Syssel, Vestsiden af Strømø, Hestø og Kolter, der erholde hele Parter.
2. Østsiden af Strømø, Nolsø og Vestsiden af Østerø, der erholde halve Parter.

V. i Sandø Syssel:
til alle Hvalvaage:
Sandø Syssel, der erholder hele Parter.

VI. i Suderø Syssel:
til alle Hvalvaage:
Suderø Syssel, der erholder hele Parter.

Forøvrigt er det den almindelige Regel, at de udenfor det til fulde Parter berettigede Distrikt boende, der ankomme til Hvalvaagen inden Vagtholdet er sat, erholde hele Parter og de, der ankomme efter denne Tid, men inden Vurderingen er endt, halve Parter, samt at Delingen til enhver Bygd i Distriktet og til Thorshavn sker efter Folketallet, 25 Personer regnede til hver Baadspart, men at 8 Mand eller en Ottemandsfarer med fuld Besætning, der hører hjemme udenfor det til fulde Parter berettigede Distrikt, erholder lige Part med 25 Personer i dette Distrikt og de flere eller færre i Forhold dertil.

Naar der ved Beregningen udkommer Brøkdele af Skind til en Bygd eller et Nummer, udlægges saadanne Brøkdele som Regel ikke, men afrundes saa vidt muligt saaledes, at $^1/_2$ Skind eller derover regnes for 1 Skind, og hvad der er under $^1/_2$ Skind, bortfalder, medmindre Bygden ikke tager til en hel Baad.

§ 24.

Skulde nogen Grindefangst falde paa andre end de nævnte Steder, da bliver den at fordele som følger:

I. i Norderøernes Syssel:
a. overalt Østen for Mulen (fra Skoretange ved Nordøre til Mulen) ligesom i Kvannesund og Vedvig.
b. overalt Vesten for Mulen (fra Skoretange ved Nordøre til Mulen) ligesom i Vaag.

II. i Østerø Syssel:
a. overalt paa Østsiden af Østerø (fra Østnæs til Kodl) ligesom i Gøte og Fundingsbotn.
b. overalt paa Vestsiden af Østerø (fra Østnæs til Kodl) ligesom i Sundet.

III. i Strømø Syssel:
a. overalt paa Østsiden af Strømø:
1. fra Kirkebønæs til Hvidenæs samt Nolsø ligesom i Thorshavn.
2. fra Hvidenæs til Skai ligesom i Sundet.
b. overalt paa Vestsiden af Strømø (fra Kirkebønæs til Skai), Hestø og Kolter ligesom i Vestmanhavn.

IV. i Vaagø Syssel:
a. overalt paa Østsiden af Vaagø (fra Slettenæstange til Bosdalafos) ligesom i Midvaag.

b. overalt paa Vestsiden af Vaagø (fra Slettenæstange til Bosdalafos) samt Myggenæs:
1. til Vaagø Syssel, der erholder hele Parter.
2. til Vestsiden af Strømø samt Hestø og Kolterø, der erholde halve Parter.

V. i Sandø Syssel:
overalt ligesom paa Sand.

VI. i Suderø Syssel:
overalt ligesom i Vaag, Trangisvaag og Kvalbø.

§ 25.

For desto hurtigere at kunne beregne, hvormeget der efter de ovenanførte Bestemmelser tilkommer Enhver, bør Sysselmanden stedse have det nødvendige Antal Blanketter, indrettede efter de Skemaer, som af Amtmanden blive ham at meddele, paa rede Haand for at kunne tage dem med sig, naar han begiver sig til nogen Grindefangst.

§ 26.

Saasnart Sysselmanden har fuldført Beregningen og Delingen, bekendtgør han for den tilstedeværende Forsamling, hvor mange Hvaler der er dræbt, hvor meget de ere vurderede til, hvor stor hver Baadspart derefter bliver, og i hvilken Hval samme er udlagt.

§ 27.

Delingen bør foretages med den størst mulige Hurtighed, og derfor skal dermed stedse begyndes paa saa mange Steder, som det kan ske, uden at derved foraarsages Forvirring eller Uorden.

§ 28.

De Hvaler, som opflyde eller opfiskes i Hvalvaagen, efter at Sysselmanden har begyndt sin Beregning, men dog førend Delingen er endt, blive at fordele tillige med det, som, naar enhver har faaet sin Part, maatte blive tilovers af Partehvalen, mellem de Baade, som maatte være ankomne, efter at Sysselmanden har begyndt Beregningen. Men det Overskud, som endnu derefter kunde haves, bortsælges af Sysselmanden til den Højstbydende, og Indtægten tilfalder Færø Amts økonomiske Fond.

Paa samme Maade forholdes der med de Hvaler, som i de to første Dage efter Dræbningen opflyde eller opfiskes i selve Hvalvaagen, dog efter Fradrag af en Trediedel til Finderen.

§ 29.

De Hvaler, som efter den i Slutningen af forrige Paragraf ommeldte Tid antræffes, tilfalde derimod udelt Finderen.

§ 30.

Enhver er pligtig at lade den ham tilfaldende Andel afhente inden 24 Timer, efter at Delingen er endt. Afhentes Hvalparterne ikke inden den foreskrevne Tid, bortsælges de til den Højstbydende, og Indtægten tilfalder den økonomiske Fond, medmindre den Udeblevne godtgør, at han ved Uvejr eller af anden antagelig Grund har været forhindret i at lade sin Part afhente betimelig.

Nr. 137. 14de Juni. Sysselmanden bør paase, at Indvoldene og andet Affald af de udleverede Hvaler paa billigste Maade bortskaffes inden 3 Gange 24 Timer, efter at Delingen er endt. Han skal derfor være bemyndiget til at afslutte Overenskomst med Beboerne ved Hvalvaagen angaaende Betalingen for dette Arbejde. De dermed forbundne Udgifter udredes af den økonomiske Fond.

§ 31.

Dette Reglement træder i Kraft den 1ste August 1909. Fra samme Dag hæves Reglement for Grindefangsten paa Færøerne af 5te Februar 1872 og Justitsministeriets sig dertil sluttende Bekendtgørelser af 28de Februar 1880 og 26de November 1903.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 14de Juni 1909.

Svend Høgsbro.

V. Giese,
fg. Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 138.
25de
Juni.

angaaende

Foranstaltninger mod Indførelse af Kolera.

I Medfør af § 23, jfr. § 15, i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14de Maj 1900 fastsættes herved følgende:

§ 1.

Indtil videre skal enhver, der ankommer søværts hertil Landet direkte fra St. Petersborg eller Kronstadt, eller som oplyses at være afrejst fra et af de nævnte Steder i Løbet af de sidste 5 Dage før Skibets Ankomst til dansk Havn, af Karantænekommissionen eller Toldopsynet affordres sit fulde Navn og sit Bestemmelsessted her i Riget og saa vidt muligt sin Bopæl der.

Disse Opgivelser skal uopholdelig, saa vidt muligt ad telegrafisk Vej, meddeles Politiet paa Bestemmelsesstedet. Forinden saadan Meddelelse er afgaaet, maa den rejsende ikke befordres videre.

§ 2.

Politiet har, under Medvirkning i fornødent Omfang af Sundhedskommissionerne, at træffe Foranstaltning til, at de Personer, om hvis Ankomst der i Henhold til § 1 modtages Underretning, indtil Udløbet af 5te Dagen efter deres Afrejse fra de nævnte Byer tilses en Gang daglig af en dertil antagen Læge. Til dette Øjemed kan det af Lægen paalægges dem til en bestemt Tid af Dagen at holde sig hjemme i deres Bolig.

§ 3.

Det i Medfør af § 1 opgivne Bestemmelsessted maa vedkommende i det ovenfor anførte Tidsrum ikke forandre uden at opgive sit nye Bestemmelsessted og saa vidt muligt sin Bopæl paa dette for Stedets Politi, som derom telegrafisk skal underrette Politiet paa det nye Bestemmelsessted, for saa vidt dette ikke er uden for Riget. Paa samme Maade forholdes ved enhver Forandring af Opholdssted inden for den ovenangivne Tidsgrænse.

§ 4.

De til Foretagelse af Eftersyn i Medfør af denne Bekendtgørelse antagne Læger vederlægges efter Reglerne i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31te Marts 1900 § 24.

Nr. 138. 25de Juni.

§ 5.

Alle Udgifter, som denne Bekendtgørelses Gennemførelse medfører, afholdes af Statskassen.

§ 6.

Overtrædelse af denne Bekendtgørelses Forskrifter fra de tilrejsendes Side straffes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 44 i Justitsministeriets ovennævnte Bekendtgørelse af 14de Maj 1900.

§ 7.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsministeriet, den 25de Juni 1909.

Svend Høgsbro.

Poul Hansen.
Fm.

Bekendtgørelse

Nr. 139.
18de
Juni

angaaende

Telegrafkorrespondancen med Udlandet i Henhold til den under $^{22}/_{10}$ Juli 1875 i St. Petersborg afsluttede internationale Telegrafkonvention med tilhørende, i Lissabon den 11te Juni 1908 vedtagne, reviderede Tjenestereglement og Taksttabeller.

Fra 1ste Juli 1909 gælde for Telegrafkorrespondancen med de udenlandske Stater, der have tiltraadt den under $^{22}/_{10}$ Juli 1875 i St. Petersborg afsluttede internationale Telegrafkonvention, samt med de udenlandske private Anlæg, hvis Bestyrelser have sluttet sig til bemeldte Konvention, Bestemmelserne i det til Konventionen hørende, paa Telegrafkonferencen i Lissabon den 11te Juni 1908 vedtagne, reviderede Reglement med vedføjede Taksttabeller med de Modifikationer, der følge af de med Tyskland samt med Sverige og Norge afsluttede særlige Overenskomster.

I øvrigt komme de i „Reglement for Besørgelsen af indenlandske Telegrammer og Statstelefonsamtaler ved Statstelegraf- og Statstelefonvæsenet" indeholdte Regler til Anvendelse, for saa vidt de ikke staa i Strid med fornævnte Bestemmelser.

Som særlige for den udenlandske Telegrafkorrespondance i Henhold hertil gældende Bestemmelser fremhæves følgende:

A. Reglementariske Bestemmelser.

1.

Som Statstelegrammer behandles Telegrammer, der udgaa fra Statens Overhoved, Ministrene, de højstkommanderende til Lands og til Vands, de kontraherende Regeringers diplomatiske eller Konsularagenter, samt Svar paa bemeldte Telegrammer.

Telegrammer fra Konsularagenter, der drive Handelsforretninger, betragtes kun som Statstelegrammer, naar de ere adresserede til en officiel Person og omhandle Tjenesteanliggender.

2.

Iltelegrammer befordres som saadanne til og fra Stater, der tilstede denne Art af Telegrammer.

3.

Telegrammer i hemmeligt Sprog (ɔ: aftalt Sprog eller Chiffersprog) kunne befordres til og fra de Stater, der tilstede denne Art af Telegrammer.

Til Telegrammer i aftalt Sprog kan benyttes virkelige eller kunstige Ord, der ere dannede af Stavelser, som kunne udtales efter tysk, engelsk, spansk, fransk, hollandsk, italiensk, portugisisk eller latinsk Sprogbrug og ikke indeholde mere end 10 Bogstaver. Sammendragning af to eller flere Ord imod almindelig Sprogbrug er dog ikke tilladt.

Nr. 139. 18de Juni

4.

Angivelserne i Adressen maa med Undtagelse af Personnavne være skrevne paa Fransk eller i det Lands Sprog, hvortil Telegrammet er bestemt. Adresselandets Navn skal anføres, naar der kan være Tvivl om, hvorhen Telegrammet skal sendes.

Naar et Telegram er bestemt til Udlevering til Adressaten gennem en Person, hos hvem han opholder sig, skal der foran dennes Adresse anføres: „chez", „aux soins de" eller lign.

De foran Adressen anførte Angivelser vedrørende forudbetalt Svar, Udbringning, Ankomstbevis, Iltelegrammer og deslige skulle, for saa vidt de derfor vedtagne Forkortelser ikke benyttes, være skrevne paa Fransk, medmindre de paagældende Telegrafbestyrelser ere blevne enige om Brugen af et andet Sprog.

5.

Naar et Telegrams Underskrift er legaliseret, kan Afsenderen lade denne Legalisering befordre enten ordret eller ved Formlen:

„Signature légalisée par . . . ."

Afsendelsesstationen undersøger Legaliseringens Ægthed.

Naar Underskriften ikke er Stationen bekendt, kan den kun betragte Legaliseringen som ægte, naar denne er forsynet med den undertegnede Myndigheds Segl, hvorimod den ellers skal nægte Modtagelsen og Befordringen af Legaliseringen.

Legaliseringen medregnes ved Ordtællingen; den sættes efter Telegrammets Underskrift.

6.

Afsenderen kan foreskrive, ad hvilken Vej han vil have sit Telegram befordret. Angivelsen herom befordres som tjenstlig Bemærkning og takseres ikke.

Afsenderen kan ikke gøre Erstatningskrav gældende, naar Telegrammet paa Grund af Linieafbrydelse, eller fordi Befordringen synes at ville foranledige betydelig Forsinkelse, sendes ad anden Vej end af ham forlangt.

Naar Afsenderen har forlangt sit Telegram sendt ved Telegraf til en angiven Station og derfra pr. Post til Bestemmelsesstedet, efterkommes saadant Forlangende af Stationerne.

Naar Postbefordringen ønskes udført ved anbefalet Brev, tilføjes foran Adressen „Poste recommandée" eller = P R =, hvilken sidste Angivelse regnes for eet Ord. Afsenderen maa derhos erlægge 20 Ø. for Postbefordringen.

7.

Saavel i europæisk som i ekstra-europæisk Korrespondance regnes Adressestationens og Adresselandets (henholdsvis Landsdelens) Navne hver for eet Ord, naar disse Navne ere skrevne saaledes, som de ere anførte i den officielle internationale Stationsfortegnelse.

8.

Interpunktionstegn, Apostroffer og Bindestreger hverken takseres eller medtelegraferes; hvis Afsenderen udtrykkelig forlanger disse Tegn medtelegraferede, takseres hvert Tegn som et Ord.

Interpunktionstegn, der ikke anvendes enkeltvis efter Sprogbrug, takseres som Chiffergrupper i hemmeligt Sprog.

9.

Betalte Tjenestemeddelelser om Annuleringer sendes saa vidt muligt successivt til de Stationer, til hvilke det oprindelige Telegram er befordret, indtil Tjenestemeddelelsen har naaet dette. Indleveringsstationen tilbagebetaler Afsenderen Gebyrerne for de ikke gennemløbne Strækninger, saavel for det oprindelige Telegram som for Annuleringstelegrammet.

10.

Afsenderen af et Telegram kan forudbetale Svaret derpaa, idet han foran Adressen skriver Angivelsen „Reponse payée" eller = R P = med Tilføjelse af det for Svaret betalte Ordantal.

Vil Afsenderen forudbetale Iltelegramsvar, maa han foran Adressen anføre Angivelsen „Reponse payée urgente" eller = R P D = med Tilføjelse af det for Svaret betalte Ordantal og erlægge det tilsvarende Beløb.

Naar Adressaten har nægtet at modtage Svarbeviset eller ikke har gjort Brug af det, tilbagebetales dets Beløb til Afsenderen, hvis Svarbeviset er beroende hos den Administration, der har udstedt det, eller det er tilbageleveret til denne Administration inden Forløbet af 3 Maaneder fra Udstedelsesdagen at regne.

11.

For Kollationering af udenlandske Telegrammer betales et Gebyr ligt Fjerdedelen af Gebyret for selve Telegrammet.

12.

Gebyret for et telegrafisk Ankomstbevis er lig Gebyret for et almindeligt Telegram paa 5 Ord imellem Indleverings- og Modtagelsesstationen. Naar de paagældende Lande tillade Befordringen af Iltelegrammer, kan et Ankomstbevis befordres med Fortrinsret som saadanne imod Erlæggelse af Gebyret for et Iltelegram paa 5 Ord. For et Ankomstbevis, som afgives pr. Post, betales 20 Ø.

13.

Genpartsgebyret for Telegrammer til flere Adressater paa samme Sted eller til samme Adressat med flere Bopæle paa samme Sted er 40 Ø., for saa vidt Telegrammets Ordantal, Adresserne deri indbefattede, ikke overstiger 100 Ord. For Telegrammer, der indeholde mere end 100 Ord, er Genpartsgebyret ligeledes 40 Ø. for hver paabegyndt Række af 100 Ord; Gebyret beregnes særskilt for hver Genpart efter det Antal Ord, som den skal omfatte. For Iltelegrammer betales det dobbelte Beløb i Genpartsgebyr.

14.

Naar en Telegramafsender er i Stand til at opgive det Beløb, som hans Telegrams Udbringning uden for Adressestationens sædvanlige Udbringningsrayon vil koste, kan han forudbetale dette Beløb. Viser det sig, at Beløbet er utilstrækkeligt, opkræves det manglende hos Adressaten; er det derimod for stort, sker der ikke Tilbagebetaling.

Nr. 139. 18de Juni

En Telegramafsender, som er ubekendt med Viderebefordringsudgiften, kan overtage dennes Udredelse ved at stille Depositum og betale for Udgiftens Tilbagemelding enten pr. Telegraf ved et 5 Ords Telegram eller pr. Post. For Tilbagemelding pr. Post er Gebyret 20 Ø.

Naar et Viderebefordringsgebyr forud er opgivet af Ankomstlandets Telegrafbestyrelse, er dets Opkrævning hos Telegramafsenderen obligatorisk.

15.

Naar der i Telegrammer, der ankomme fra Udlandet, findes Ordsammensætninger eller Ordforandringer, der stride imod Sprogbrugen, er Adressaten forpligtet til at betale det ved Telegrammets Indlevering for lidet erlagte Beløb, beregnet efter dansk Opkrævning. Naar Adressaten nægter at betale dette Beløb, udleveres Telegrammet ikke og Afsenderen underrettes herom ved et Tjenestetelegram.

16.

Pressetelegrammer til halv Takst befordres kun til de Lande, der modtage denne Art af Telegrammer. De skulle være affattede paa Fransk eller i et af de Sprog, der af Adresselandet eller Afsendelseslandet ere autoriserede til Brug i den internationale Telegrafkorrespondance i almindeligt Sprog, eller i det Sprog, i hvilket det Blad, til hvilket Pressetelegrammet er bestemt, er redigeret, for saa vidt dette Sprog er tilladt i den internationale Telegrafkorrespondance. Pressetelegrammer kunne kun indleveres imellem Kl. 6 Efterm. og 9 Form.; de skulle være adresserede til Aviser eller Telegrambureauer og maa ikke indeholde noget, som ikke er bestemt til at offentliggøres. De modtages kun efter Præsentation af særlige Legitimationskort, der udfærdiges af Telegrafdirektoratet.

17.

Originale Telegrammer og de dertil hørende Aktstykker, som tilbageholdes af Telegrafadministrationerne, opbevares i mindst 10 Maaneder.

18.

Tilbagebetaling af Gebyrerne paa Grund af, at et Telegram er blevet forvansket, finder Sted, naar Telegrammet er affattet i almindeligt Sprog eller i hemmeligt Sprog med betalt Kollationering, og naar det paa Grund af Fejl ved Telegrambefordringen aabenbart ikke har kunnet opnaa sit Øjemed, medmindre Fejlene ere rettede ved betalt Tjenestemeddelelse; ligeledes sker der Tilbagebetaling af Gebyret for udeladte Ord, naar Gebyret for saadanne andrager mindst 80 Ø., medmindre Fejlen er berigtiget ved betalt Tjenestemeddelelse.

Tilbagebetaling af Gebyrerne i Tilfælde af Forsinkelse finder Sted, saavel naar Telegrammet kommer senere til Adressestationen, end Tilfældet havde været, hvis det var blevet befordret med Posten, som ogsaa, naar Befordringstiden overstiger 12 Timer for Telegrammer til en Nabostat eller til en Stat, med hvilken Danmark er forbundet ved en direkte Ledning, 24 Timer for Telegrammer til andre Lande i Europa og 3 Gange 24 Timer i alle andre Tilfælde. De to sidstnævnte Tider formindskes til Halvdelen for Stats- og Iltelegrammer og betalte Tjenestetelegrammer. I disse Tidsfrister medregnes ikke den Tid, Stationerne have lukket, naar den er Aarsag til Forsinkelsen, ej heller den til Befordring ved Bud anvendte Tid.

19. Nr. 139. 18de Juni.

Fristen for Begæringer om Tilbagebetaling af Gebyrerne er 5 Maaneder regnet fra Telegrammets Indleveringsdag.

B. Takstbestemmelser.

De ved det internationale Telegrafreglement fastsatte Gebyrer for Telegrammer, der takseres efter det europæiske Takstsystem, opkræves her i Landet for Telegrammer, der befordres ad de direkte Veje, paa følgende Maade:

Telegrammer til:	Takst pr. Ord.	Tillægstakst pr. Telegram.
	Ø.	Ø.
Azoriske Øer	75	65
Belgien	10	50
Bosnien og Herzegovina	20	30
Bulgarien	20	60
Frankrig a) indbefattet Korsika	15	30
Frankrig b) Algier og Tunis	20	80
Gibraltar	25	40
Grækenland, Fastland	40	70
— , Øer	45	50
Italien	20	20
Kanariske Øer	75	10
Kreta	40	70
Luxemburg	15	15
Malta	35	60
Montenegro	20	30
Nederlandene	15	15
Norge	5	50
Portugal	25	40
Rumænien	20	30
Rusland	30	35
Senegal	145	10
Serbien	20	30
Spanien	20	60
Storbritannien og Irland	20	45
Svejts	15	15
Sverige	5	30
Tanger (Marokko)	35	50
Tripolis	65	15
Tyrkiet	40	60
Tyskland	10	10
Ungarn	15	65
Østerrig	15	55

Nr. 139. 18de Juni

Den mindste Takst, der opkræves for et Telegram til Udlandet, er 80 Øre, til Tyskland og svenske Sundstationer dog kun 60 Øre.

For Telegrammer under det europæiske Takstsystem, der af Afsenderen forlanges sendte ad andre Veje end de sædvanlige, saavel som for Telegrammer, der tarifferes efter det ekstra-europæiske Takstsystem, beregnes Gebyrerne for hvert Ord efter de i det internationale Reglement med tilhørende Taksttabeller angivne Takster samt efter de i øvrigt til enhver Tid gældende Takster. Det fremkomne Beløb i Franks omsættes til Kronemønt ved, at en Frank regnes til 75 Øre og ved, at Beløbet afrundes opad til det nærmeste med fem delelige Tal.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 18de Juni 1909.

Jensen-Sønderup.

R. Howard Grøn.

Bekendtgørelse

Nr. 140.
18de
Juni.

om

Stadfæstelse af det reviderede internationale Telegrafreglement med tilhørende Tariffer.

Under 18de Januar d. A. har Ministeriet for offentlige Arbejder stadfæstet det paa Telegrafkonferencen i Lissabon den 11te Juni f. A. vedtagne reviderede internationale Telegrafreglement med tilhørende Tariffer.

Reglementet er saalydende:

Nr. 140.
18de
Juni.

RÈGLEMENT

DE

SERVICE INTERNATIONAL

ANNEXÉ A LA

CONVENTION TÉLÉGRAPHIQUE INTERNATIONALE DE ST-PÉTERSBOURG.

REVISION DE LISBONNE 1908.

Article 13 de la Convention.

Les dispositions de la présente Convention sont complétées par un règlement, dont les prescriptions peuvent être, à toute époque, modifiées d'un commun accord par les Administrations des Etats contractants.

1. Réseau international.

Article 4 de la Convention.

Chaque Gouvernement s'engage à affecter au service télégraphique international des fils spéciaux, en nombre suffisant pour assurer une rapide transmission des télégrammes.

Ces fils seront établis et desservis dans les meilleures conditions que la pratique du service aura fait connaître.

I.

Les bureaux entre lesquels l'échange des télégrammes est continu ou très actif sont, autant que possible, reliés par des fils directs. Ces fils présentent des garanties mécaniques et électriques suffisantes.

II.

1. Les fils internationaux sont établis en nombre suffisant pour satisfaire à tous les besoins du service des transmissions effectuées entre les deux bureaux directement reliés.

2. L'exploitation de ces fils est assurée par des appareils Morse ou des appareils à réception auditive, entre bureaux qui ont à faire face à un travail modéré, et par des appareils Hughes sur les fils où la correspondance est plus active.

Nr. 140.
18de
Juni.

Reglement

for

den internationale Tjeneste,

vedføjet den i

St. Petersborg afsluttede internationale Telegrafkonvention.

Revideret i Lissabon 1908.

Konventionens Artikel 13.

De i nærværende Konvention indeholdte Bestemmelser fuldstændiggøres ved et Reglement, hvis Forskrifter til enhver Tid kunne ændres ved Overenskomst mellem de kontraherende Staters Telegrafbestyrelser.

1. Det internationale Telegrafnet.

Konventionens Artikel 4.

Enhver Regering forpligter sig til at holde et saa stort Antal særlige Ledningstraade disponibelt for den internationale Korrespondance, som udfordres for at sikre Telegrammerne en hurtig Befordring.

Disse Ledningstraades Indretning og Betjening skal ske i Overensstemmelse med de nyeste Erfaringer paa Telegrafiens Omraade.

I.

De Stationer, imellem hvilke der finder en stadig og betydelig Telegramudveksling Sted, skulle saa vidt muligt være forbundne ved direkte Ledninger, som have tilstrækkelig Styrke og Ledningsevne.

II.

1. De internationale Ledninger tilvejebringes i saa stor et Antal, som er nødvendigt for Telegramudvekslingens forsvarlige Besørgelse mellem de to Stationer, som ere i direkte Forbindelse.

2. Ledningerne betjenes ved Morse-Apparater eller ved Høreapparater, naar Korrespondancen har et mindre Omfang, og ved Hughes-Apparater paa Ledninger med større Korrespondance.

Nr. 140. 18de Juni. Lorsque le trafic comporte un nombre de télégrammes supérieur à 500 (environ 7000 mots) par jour et par fil, les Administrations intéressées pourvoient, soit à l'établissement d'un nouveau conducteur direct, soit à l'exploitation des fils par un système d'appareils plus rapides que l'appareil Hughes, par exemple: les appareils Baudot ou Wheatstone.

3. En cas de dérangement, les fils internationaux peuvent être détournés de leur affectation spéciale après avis donné aux bureaux intéressés, mais ils doivent être ramenés à cette affectation dès que le dérangement a cessé.

4. Les transmissions par ces fils ne sont effectuées, en règle générale, que par les bureaux désignés comme points extrêmes. Les Administrations télégraphiques indiquent, sur chaque fil, un ou plusieurs bureaux intermédiaires obligés de prendre les télégrammes en passage, si la transmission directe entre les deux bureaux extrêmes est impossible.

III.

1. Les Administrations concourent, dans les limites de leur action respective, à la sauvegarde des fils internationaux et des câbles sous-marins; elles combinent, pour chacun d'eux, les dispositions qui permettent d'en tirer le meilleur parti.

2. Des expériences en vue de mesurer l'état électrique (isolement, résistance, etc.) des fils internationaux de grande communication ont lieu, par les soins des bureaux extrêmes, au moins une fois tous les six mois, à des jours et heures à fixer d'un commun accord par les Offices intéressés. Les résultats en sont inscrits sur des registres *ad hoc*.

3. Les chefs de service des circonscriptions desservies par des fils internationaux s'entendent directement pour régler et exécuter ces expériences et pour assurer l'application des dispositions concertées dans l'intérêt du service commun.

4. En cas de dérangement des fils internationaux, les agents des bureaux en cause doivent se communiquer les résultats de leurs recherches en vue de déterminer la nature du dérangement, ainsi que tous les renseignements utiles pour un prompt rétablissement des fils.

2. Durée du service. Ouverture des bureaux.

IV.

1. Entre les villes importantes des Etats contractants le service est, autant que possible, permanent le jour et la nuit, sans interruption.

2. Les bureaux ordinaires, à service de jour complet, sont ouverts au public au moins de 8 heures du matin à 9 heures du soir.

3. Les heures d'ouverture des bureaux à service limité sont fixées par les Administrations respectives des Etats contractants. Chaque Administration peut restreindre les dimanches et jours fériés les heures d'ouverture de ses bureaux à service complet; cette mesure est notifiée au Bureau international de l'Union télégraphique, qui la porte à la connaissance des autres Administrations.

4. Les bureaux dont le service n'est point permanent ne peuvent prendre clôture avant d'avoir transmis tous leurs télégrammes internationaux à un bureau dont le service est plus prolongé

Naar Korrespondancen overstiger 500 Telegrammer (eller omtrent 7000 Ord) daglig for hver Ledning, skulle de vedkommende Telegrafbestyrelser drage Omsorg for Tilvejebringelsen af en ny direkte Ledning eller for, at Betjeningen af Ledningerne sker ved et Apparatsystem, hvormed der kan arbejdes hurtigere end med Hughes-Apparater, f. Eks. Baudot- eller Wheatstone-Apparater.

3. I Tilfælde af Linieforstyrrelse kunne de internationale Ledninger, efter at vedkommende Stationer ere blevne underrettede desangaaende, anvendes paa anden Maade, men saa snart Forstyrrelsen er hævet, skulle de atter benyttes i det for dem særligt bestemte Øjemed.

4. Som almindelig Regel finder Telegrambefordring gennem disse Ledninger kun Sted mellem de Stationer, der ere betegnede som Ledningernes Endepunkter. Telegrafbestyrelserne angive for hver Ledning en eller flere Mellemstationer, der ere forpligtede til at optage Telegrammerne, naar den direkte Telegrafering mellem de to Endestationer maatte vise sig umulig.

III.

1. Telegrafbestyrelserne medvirke, hver inden for sit Omraade, til at beskytte de internationale Ledninger og de undersøiske Kabler; Bestyrelserne træffe de fornødne Foranstaltninger til Telegrafforbindelsernes bedst mulige Afbenyttelse.

2. De betydeligere internationale Ledninger skulle mindst een Gang hver sjette Maaned prøves af vedkommende Endestationer ved Maalinger af den elektriske Tilstand (Isolation, Modstand etc.) paa de Dage og Klokkeslet, som dertil fastsættes efter Overenskomst mellem de paagældende Bestyrelser. Resultaterne indføres i dertil bestemte Lister.

3. De vedkommende Telegrafembedsmænd paa Steder, der ere forbundne ved internationale Ledninger, aftale ved direkte Henvendelse det fornødne til Foretagelsen af disse Prøver og til Sikring af, at de Bestemmelser, som ere vedtagne i den fælles Tjenestes Interesse, bringes til Anvendelse.

4. I Tilfælde af Forstyrrelser paa internationale Ledninger skulle de paagældende Telegrafembedsmænd meddele hverandre saavel Resultaterne af deres Undersøgelser for at bestemme Fejlens Art som alle Oplysninger, der kunne bidrage til at fremskynde Ledningernes Istandsættelse.

2. Tjenestetiden. Stationernes Aabningstid.

IV.

1. Mellem vigtigere Stæder i de kontraherende Stater bør Telegrafkorrespondancen saa vidt muligt kunne vedligeholdes uafbrudt Dag og Nat.

2. Stationer med fuldstændig Dagtjeneste holdes aabne for Publikum mindst fra Kl. 8 Formiddag til Kl. 9 Eftermiddag.

3. Aabningstiden for Stationer med indskrænket Dagtjeneste bestemmes af de kontraherende Staters respektive Telegrafbestyrelser. Enhver Telegrafbestyrelse kan paa Søn- og Helligdage indskrænke Aabningstiden for sine Stationer med fuldstændig Dagtjeneste; denne Forholdsregel meldes til Telegrafunionens internationale Bureau, som bringer den til de andre Telegrafbestyrelsers Kundskab.

4. De Stationer, der ikke have uafbrudt Tjeneste, kunne ikke slutte, før de have befordret alle deres internationale Telegrammer til en Station med længere Tjenestetid.

Nr. 140. 18de Juni

5. Entre deux bureaux d'Etats différents communiquant par un fil direct, la clôture est donnée par celui qui appartient à l'Etat dont la capitale a la position la plus occidentale.

6. Cette règle s'applique à la division des séances et à la clôture des procès-verbaux dans les bureaux à service permanent.

7. Le même temps est adopté par tous les bureaux d'un même Etat. Le temps moyen adopté par une Administration est notifié au Bureau international de l'Union télégraphique, qui le fait connaître aux autres Administrations.

V.

Les notations suivantes sont adoptées dans les documents à l'usage du service international pour désigner les bureaux télégraphiques:

N bureau à service permanent (de jour et de nuit),

$\frac{N}{2}$ bureau à service de jour prolongé jusqu'à minuit;

C bureau à service de jour complet;

F station de chemin de fer ouverte à la correspondance des particuliers;

P bureau appartenant à un particulier;

R station radiotélégraphique sur terre ferme ou à bord d'un navire ancré à demeure;

S bureau sémaphorique;

T bureau téléphonique ouvert à la correspondance télégraphique privée;

K bureau qui admet au départ les télégrammes de toute catégorie et qui n'accepte à l'arrivée que ceux à remettre »télégraphe restant« ou à distribuer dans l'enceinte d'une gare;

VK bureau qui admet au départ les télégrammes de toute catégorie, ou seulement ceux des voyageurs ou du personnel résidant dans la gare, et qui n'accepte aucun télégramme à l'arrivée;

E bureau ouvert seulement pendant le séjour du Chef de l'Etat ou de la Cour;

B bureau ouvert seulement pendant la saison des bains;

H bureau ouvert seulement pendant la saison d'hiver;

BC bureau à service de jour complet pendant la saison des bains et à service limité pendant le reste de l'année;

HC bureau à service de jour complet pendant l'hiver et à service limité pendant le reste de l'année;

$\frac{C}{DL}$ bureau à service de jour complet les jours ordinaires, mais qui, le dimanche, n'est ouvert que pendant les heures du service limité;

* bureau fermé.

Les notations qui précèdent peuvent se combiner entre elles.

3. Dispositions générales relatives à la correspondance.

Article premier de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent à toutes personnes le droit de correspondre au moyen des télégraphes internationaux.

Article 2 de la Convention.

Elles s'engagent à prendre toutes les dispositions nécessaires pour assurer le secret des correspondances et leur bonne expédition.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

5. Imellem to til forskellige Stater hørende Stationer, som korrespondere paa en direkte Ledning, bestemmes Tjenestens Slutning af den Station, hvis Lands Hovedstad har den vestligste Beliggenhed. Nr. 140. 18de Juni.

6. Denne Regel anvendes med Hensyn til Tjenesteinddelingen og Journalernes Afslutning ved Stationer med uafbrudt Tjeneste.

7. For samtlige Stationer i samme Stat gælder en og samme Tidsbestemmelse, som af vedkommende Telegrafbestyrelse meddeles til Telegrafunionens internationale Bureau, der underretter de øvrige Bestyrelser om den vedtagne Middeltid.

V.

Nedenanførte Forkortelser benyttes til Betegnelse af Stationerne i de Fortegnelser, der udarbejdes til Brug ved den internationale Tjeneste:

N Station med uafbrudt Tjeneste (Dag og Nat);

$\frac{N}{2}$ Station med forlænget Dagtjeneste indtil Midnat;

C Station med fuldstændig Dagtjeneste;

F Jernbanetelegrafstation, aaben for privat Korrespondance;

P Station tilhørende private;

R Radiotelegrafstation paa Land eller om Bord paa et til Stadighed for Anker liggende Skib;

S Signalstation;

T Telefonstation, aaben for privat Telegrafkorrespondance;

K Station, hvor Telegrammer af enhver Kategori kunne indleveres, men som kun modtager ankommende Telegrammer, der ere adresserede *télégraphe restant*, eller som skulle udbringes inden for en Banegaards Omraade;

VK Station, hvor Telegrammer af enhver Kategori, eller kun Telegrammer fra rejsende eller fra det paa Banegaarden boende Personale, kunne indleveres, og som ikke modtager ankommende Telegrammer;

E Station, kun aaben under Statsoverhovedets eller Hoffets Nærværelse;

B Station, der kun er aaben i Badesæsonen;

H Station, der kun er aaben om Vinteren;

BC Station med fuldstændig Tjeneste under Badesæsonen og indskrænket den øvrige Del af Aaret;

HC Station med fuldstændig Dagtjeneste om Vinteren og indskrænket den øvrige Del af Aaret;

$\frac{C}{DL}$ Station med fuldstændig Dagtjeneste paa Søgnedage og indskrænket Dagtjeneste paa Søndage;

* Station, der er lukket.

Foranstaaende Betegnelser kunne kombineres med hverandre.

3. Almindelige Bestemmelser vedkommende Korrespondancen.

Konventionens Artikel 1.

De høje kontraherende Magter indrømme alle og enhver Adgang til den internationale Telegrafkorrespondance.

Konventionens Artikel 2.

De forpligte sig til at tage alle fornødne Forholdsregler for at sikre Telegrammernes Hemmeligholdelse og deres gode Befordring.

Nr. 140. 18de Juni.

Article 3 de la Convention.

Toutefois, eller déclarent n'accepter, à raison du service de la télégraphie internationale aucune responsabilité.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef des forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.

2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.

3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 7 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou qui serait contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs

Article 8 de la Convention.

Chaque Gouvernement se réserve aussi la faculté de suspendre le service de la télégraphie internationale pour un temps indéterminé, s'il le juge nécessaire, soit d'une manière générale, soit seulement sur certaines lignes et pour certaines natures de correspondances, à charge par lui d'en aviser immédiatement chacun des autres Gouvernements contractants.

4. Rédaction et dépôt des télégrammes.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui, etc.

2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants, etc.

3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 6 de la Convention.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret, dans toutes les relations.

Les télégrammes privés peuvent être échangés en langage secret entre deux Etats qui admettent ce mode de correspondance.

Les Etats qui n'admettent pas les télégrammes privés en langage secret, au départ et à l'arrivée, doivent les laisser circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 8.

VI.

1. Le texte des télégrammes peut être rédigé en langage clair ou en langage secret, ce dernier se distinguant en langage convenu et en langage chiffré. Chacun de ces langages peut être employé seul ou conjointement avec les autres dans un même télégramme.

2. Tous les Offices acceptent, dans toutes leurs relations, les télégrammes en langage clair. Ils peuvent n'admettre ni au départ ni à l'arrivée les télégrammes privés rédigés totalement ou partiellement en langage secret, mais ils doivent laisser ces télégrammes circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 8 de la Convention de St-Pétersbourg.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Konventionens Artikel 3.

De erklære dog, at de ikke overtage noget som helst Ansvar i Anledning af den internationale Korrespondance.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

1. Statstelegrammer: de, der udgaa fra Statens Overhoved, Ministrene, de højestkommanderende til Lands og til Vands og de kontraherende Regeringers diplomatiske eller Konsularagenter, samt Svar paa bemeldte Telegrammer.

2. Tjenestetelegrammer: de, der udgaa fra Telegrafbestyrelserne i de kontraherende Stater, og som angaa enten den internationale Telegraftjeneste eller Genstande af offentlig Interesse efter derom truffen Aftale mellem de nævnte Bestyrelser.

3. Privattelegrammer.

Statstelegrammer befordres fremfor andre Telegrammer.

Konventionens Artikel 7.

De høje kontraherende Magter forbeholde sig Ret til at standse Befordringen af ethvert Privattelegram, der maatte anses farligt for Statens Sikkerhed eller som maatte stride mod Landets Love, den offentlige Orden eller Sædelighed.

Konventionens Artikel 8.

Enhver Regering forbeholder sig ligeledes Ret til, naar den finder det nødvendigt, at hæve den internationale Korrespondance paa ubestemt Tid, og det enten i Almindelighed eller kun paa visse Linier eller for en vis Art af Korrespondance; dog skal enhver af de kontraherende Regeringer derom uopholdeligt underrettes.

4. Telegrammernes Affattelse og Indlevering.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

1. Statstelegrammer: de, der etc.

2. Tjenestetelegrammer: de, der udgaa fra Telegrafbestyrelserne i de kontraherende Stater, etc.

3. Privattelegrammer.

Statstelegrammer befordres fremfor andre Telegrammer.

Konventionens Artikel 6.

Stats- og Tjenestetelegrammer kunne under alle Forhold affattes i hemmeligt Sprog.

Privattelegrammer kunne udveksles i hemmeligt Sprog imellem to Stater, som tilstede denne Meddelelsesmaade.

De Stater, som ikke tilstede, at der afsendes eller modtages Privattelegrammer i hemmeligt Sprog, skulle tillade deres Gennemgang undtagen i Tilfælde af Suspension af Telegrambefordringen, saaledes som fastsat i Artikel 8.

VI.

1. Telegrammers Tekst kan affattes i almindeligt Sprog eller i hemmeligt Sprog, ved hvilket sidste der skelnes mellem aftalt Sprog og Chiffersprog. Ethvert af disse Sprog kan benyttes alene eller sammen med de andre i et og samme Telegram.

2. Samtlige Bestyrelser tilstede Befordring af Telegrammer i almindeligt Sprog i alt Samkvem. Bestyrelserne bestemme hver for sit Vedkommende, hvorvidt der ved deres Stationer kan afsendes og modtages Privattelegrammer, der helt eller delvis ere affattede i hemmeligt Sprog; men de skulle tillade saadanne Telegrammers Transitbefordring, undtagen naar Telegrambefordringen er ophævet i Henhold til Konventionens Artikel 8.

Nr. 140. 18de Juni.

VII.

1. Le langage clair est celui qui offre un sens compréhensible dans l'une ou plusieurs des langues autorisées pour la correspondance télégraphique internationale.

2. On entend par télégrammes en langage clair, ceux dont le texte est entièrement rédigé en langage clair. Toutefois, la présence d'adresses conventionnelles, de marques de commerce, de cours de bourse, de lettres représentant les signaux du Code international de signaux, employées dans les télégrammes maritimes, d'expressions abrégées d'un usage courant dans la correspondance usuelle ou commerciale, comme fob, cif, caf, svp ou toute autre analogue, dont l'appréciation appartient au pays qui expédie le télégramme, ne change pas le caractère d'un télégramme en langage clair.

3. Chaque Administration désigne, parmi les langues usitées sur le territoire de l'Etat auquel elle appartient, celles dont elle autorise l'emploi dans la correspondance télégraphique internationale en langage clair. L'usage de la langue latine est également autorisé.

VIII.

1. Le langage convenu est celui qui se compose de mots ne formant pas des phrases compréhensibles dans une ou plusieurs des langues autorisées pour la correspondance télégraphique en langage clair.

2. Les mots, qu'ils soient réels ou artificiels, doivent être formés de syllabes pouvant se prononcer selon l'usage courant d'une des langues allemande, anglaise, espagnole, française, hollandaise, italienne, portugaise ou latine. Les mots artificiels ne doivent pas contenir les lettres accentuées ä, á, å, é, ñ, ö, ü.

Les codes destinés à la correspondance en langage convenu peuvent être soumis aux Administrations télégraphiques désignées à cet effet, en vue de permettre aux intéressés d'obtenir l'assurance que les mots contenus dans ces codes remplissent les conditions du présent paragraphe.

3. Les mots du langage convenu ne peuvent avoir une longueur supérieure à dix caractères selon l'alphabet Morse, les combinaisons ae, aa, ao, oe, ue étant comptées chacune pour deux lettres. La combinaison ch est également comptée pour deux lettres dans les mots artificiels.

4. Les combinaisons qui ne remplissent pas les conditions des deux paragraphes qui précèdent sont considérées comme appartenant au langage en lettres ayant une signification secrète et taxées en conséquence. Toutefois, celles qui seraient formées par la réunion de deux ou plusieurs mots du langage clair contraire à l'usage de la langue ne sont point admises.

IX.

1. Le langage chiffré est celui qui est formé:

1° Soit de chiffres arabes, de groupes ou de séries de chiffres arabes ayant une signification secrète, soit de lettres (à l'exclusion des lettres accentuées ä, á, å, é, ñ, ö, ü), de groupes ou de séries de lettres ayant une signification secrète;

2° De mots, noms, expressions ou réunions de lettres ne remplissant pas les conditions du langage clair (art. VII) ou du langage convenu (art. VIII).

2. Le mélange, dans un même groupe, de chiffres et de lettres ayant une signification secrète n'est pas admis.

3. Ne sont pas considérés comme ayant une signification secrète les groupes visés à l'article VII, paragraphe 2.

1. Ved »almindeligt Sprog« forstaas en Tekst, som har et forstaaeligt Indhold i et eller flere af de Sprog, hvis Benyttelse er tilladt i den internationale Telegrafkorrespondance.

2. Ved »Telegrammer i almindeligt Sprog« forstaas Telegrammer, hvis Tekst udelukkende er affattet i almindeligt Sprog. Benyttelse af aftalte Adresser, af Handelsmærker, af Børskurser, af Bogstaver, der gengive det internationale Signalsystems Signaler og anvendes i Søtelegrammer, af almindeligt benyttede forkortede Udtryk i almindelig eller Handelskorrespondance, saasom fob, cif, caf, svp eller ethvert dermed analogt Udtryk, hvilket bedømmes af det Land, der afsender Telegrammet, forandrer dog ikke Telegrammets Karakter som Telegram i almindeligt Sprog.

3. Hver Bestyrelse opgiver, hvilke af de inden for vedkommende Stats Territorium benyttede Sprog den autoriserer som anvendelige i den internationale Telegrafkorrespondance til almindeligt Sprog. Benyttelse af det latinske Sprog er tilladt.

VIII.

1. Ved »aftalt Sprog« forstaas en Tekst bestaaende af Ord, der ikke danne forstaaelige Sætninger i et eller flere af de Sprog, der ere autoriserede for Korrespondance i almindeligt Sprog.

2. Ordene skulle, hvad enten de ere virkelige eller kunstige, være dannede af Stavelser, der kunne udtales efter almindelig tysk, engelsk, spansk, fransk, hollandsk, italiensk, portugisisk eller latinsk Sprogbrug. Kunstige Ord maa ikke indeholde de accentuerede Bogstaver ä, á, å, é, ñ, ö og ü.

Koder, bestemte for Telegramkorrespondance i aftalt Sprog, kunne undergives Kontrol af dertil bestemte Telegrafbestyrelser, for at de interesserede kunne erholde Vished for, at de i disse Koder indeholdte Ord opfylde nærværende Paragrafs Betingelser.

3. Længden af de Ord, der benyttes i aftalt Sprog, maa ikke overstige 10 Bogstavtegn efter Morses Alfabet; Sammensætningerne ae, aa, ao, oe og ue regnes hver for 2 Bogstaver. Sammensætningen ch regnes ligeledes for 2 Bogstaver i kunstige Ord.

4. Sammensætninger, som ikke opfylde de i de foregaaende 2 Paragraffer indeholdte Betingelser, betragtes som henhørende til Chiffersprog, og takseres i Overensstemmelse hermed. Ord, der i Strid med Sprogbrugen ere dannede ved Sammenstilling af to eller flere Ord i almindeligt Sprog, maa ikke benyttes.

IX.

1. Ved »Chiffersprog« forstaas en Tekst, som er dannet af:

1) Enten arabiske Taltegn, Grupper eller Rækker af arabiske Taltegn med hemmelig Betydning, eller Bogstaver (med Udelukkelse af de accentuerede Bogstaver ä, á, å, é, ñ, ö og ü), Grupper eller Rækker af Bogstaver, som have en hemmelig Betydning;
2) Ord, Navne, Udtryk eller Bogstavsammensætninger, som ikke opfylde Betingelserne or almindeligt Sprog (Art. VII) eller aftalt Sprog (Art. VIII).

2. I en og samme Gruppe er det ikke tilladt at benytte baade Taltegn og Bogstaver, som have en hemmelig Betydning.

3. De i Artikel VII, § 2 anførte Grupper anses ikke for at have en hemmelig Betydning.

Nr. 140. 18de Juni.

X.

1. La minute du télégramme doit être écrite lisiblement en caractères qui ont leur équivalent dans le tableau réglementaire des signaux télégraphiques et qui sont en usage dans le pays où le télégramme est présenté.

2. Ces caractères sont les suivants:

Lettres:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, Ä, Á, Å, É, Ñ, Ö, Ü.

Chiffres:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Signes de ponctuation et autres:

Point (.), virgule (,), point et virgule (;), deux points (:), point d'interrogation (?), point d'exclamation (!), apostrophe ('), trait d'union ou tiret (-), parenthèses (), guillemets („), barre de fraction (/), souligné.

Indications éventuelles et signes conventionnels:

Urgent	ou	D
Réponse payée x	ou	RPx
Réponse payée urgente x	ou	RPDx
Collationnement	ou	TC
Accusé réception télégraphique (télégramme avec)	ou	PC
Accusé réception télégraphique urgent (télégramme avec)	ou	PCD
Accusé réception postal (télégramme avec)	ou	PCP
Faire suivre	ou	FS
Poste		—
Poste recommandée	ou	PR
Exprès		—
Exprès payé	ou	XP
Exprès payé x	ou	XPx
Exprès payé télégraphe	ou	XPT
Exprès payé lettre	ou	XPP
Ouvert		—
Mains propres	ou	MP
Jour		—
Nuit		—
Téléphone		—
Télégraphe restant	ou	TR
Poste restante	ou	GP
Poste restante recommandée	ou	GPR
X adresses	ou	TMx
Communiquer toutes adresses	ou	CTA
X jours		—

3. Tout renvoi, interligne, rature ou surcharge doit être approuvé par l'expéditeur ou par son représentant.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

X.

Nr. 140. 18de Juni.

1. Originaltelegrammet maa være skrevet tydeligt og med Tegn, som kunne gengives ved det reglementerede Telegrafalfabet og som ere brugelige i det Land, hvor Telegrammet indleveres.

2. Disse reglementerede Tegn ere følgende:

Bogstaver:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, Ä, Á, Å, É, Ñ, Ö, Ü.

Taltegn:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Interpunktions- og andre Tegn:

Punktum (.), Komma (,), Semikolon (;), Kolon (:), Spørgsmaalstegn (?), Udraabstegn (!), Apostrof ('), Bindestreg (-), Parentes ( ), Citationstegn („), Brøkstreg (/), Understregning.

Eventuelle Angivelser og vedtagne Forkortelser:

Iltelegram	eller	D
Svar betalt x	eller	RPx
Ilsvar betalt x	eller	RPDx
Kollationering	eller	TC
Telegrafisk Ankomstbevis (Telegram med)	eller	PC
Telegrafisk Il-Ankomstbevis (Telegram med)	eller	PCD
Ankomstbevis pr. Post (Telegram med)	eller	PCP
Eftersendes	eller	FS
Post		—
Post anbefalet	eller	PR
Bud		—
Bud betalt	eller	XP
Bud betalt x	eller	XPx
Bud betalt Telegraf	eller	XPT
Bud betalt Brev	eller	XPP
Aabent		—
Egenhændigt	eller	MP
Dag		—
Nat		—
Telefon		—
Telegraf restante	eller	TR
Post restante	eller	GP
Post restante anbefalet	eller	GPR
X Adresser	eller	TMx
Alle Adresser angives	eller	CTA
X Dage		—

3. Enhver Henvisning, Tilføjelse, Radering eller Rettelse maa skriftligt godkendes af Telegrammets Afsender eller af den, der paa hans Vegne indleverer det.

Nr. 140. 18de Juni.

XI.

Les diverses parties dont se compose un télégramme doivent être libellées dans l'ordre suivant:

1° les indications éventuelles; 2° l'adresse; 3° le texte; 4° la signature.

XII.

1. L'expéditeur doit écrire sur la minute et immédiatement avant l'adresse celles des indications éventuelles prévues par le Règlement (art. X) dont il désire faire usage.

2. L'expéditeur d'un télégramme multiple doit inscrire ces indications avant l'adresse de chaque destinataire qu'elles peuvent concerner; toutefois, s'il s'agit d'un télégramme multiple urgent ou avec collationnement, il suffit que les indications relatives à l'urgence ou au collationnement soient inscrites une seule fois et avant la première adresse.

3. Les indications éventuelles peuvent être écrites sous la forme abrégée admise par le Règlement (art. X). Dans ce cas, l'agent taxateur place chacune d'elles entre deux doubles traits:=. Lorsqu'elles sont exprimées en langage clair, elles doivent être écrites en français, à moins que les Administrations en cause ne se soient entendues pour l'usage d'une autre langue.

Toutefois, en cas de réexpédition à un pays n'admettant pas l'usage de cette dernière langue, les indications éventuelles doivent être traduites par le bureau réexpéditeur en français ou dans la langue admise pour ses relations avec le nouveau pays de destination.

XIII.

1. Toute adresse doit, pour être admise, contenir au moins deux mots: le premier désignant le destinataire, le second indiquant le nom du bureau télégraphique de destination.

2. L'adresse doit comprendre toutes les indications nécessaires pour assurer la remise du télégramme au destinataire. Ces indications doivent être écrites en français ou dans la langue du pays de destination; toutefois, les noms ou prénoms sont acceptés tels que l'expéditeur les a libellés.

3. L'adresse des télégrammes privés doit être telle que la remise au destinataire puisse avoir lieu sans recherches ni demandes de renseignements.

Elle doit, pour les grandes villes, faire mention de la rue et du numéro ou, à défaut de ces indications, spécifier la profession du destinataire ou donner tous autres renseignements utiles.

Même pour les petites villes, le nom du destinataire doit être, autant que possible, accompagné d'une indication complémentaire capable de guider le bureau d'arrivée en cas d'altération du nom propre.

4. Lorsqu'un télégramme est adressé à une personne chez une autre, l'adresse doit comprendre, immédiatement après la désignation du véritable destinataire, l'une des mentions: »chez«, »aux soins de« ou toute autre équivalente.

5. Le nom du bureau télégraphique de destination doit être placé à la suite des indications de l'adresse qui servent à désigner le destinataire et, le cas échéant, son domicile. Il doit être écrit tel qu'il figure dans la première colonne de la Nomenclature

XI.

De forskellige Dele, hvoraf et Telegram er sammensat, bør fremtræde i følgende Orden:

1. Eventuelle Angivelser; 2. Adressen; 3. Teksten; 4. Underskriften.

XII.

1. De eventuelle Angivelser, der ere fastsatte ved Reglementet (Art. X) og som Afsenderen ønsker at benytte, skulle af ham skrives i Originaltelegrammet umiddelbart foran Adressen.

2. I et Telegram med flere Adresser skulle saadanne Angivelser skrives foran hver enkelt Adresse, som de vedrøre, undtagen naar Telegrammet skal befordres som Iltelegram eller som Telegram med Kollationering, i hvilke Tilfælde det er tilstrækkeligt, at Angivelserne vedrørende Ilbefordring og Kollationering skrives een Gang og foran den første Adresse.

3. Disse Angivelser kunne skrives med de ved Reglementets Art. X fastsatte Forkortelser. I saa Fald skal den Funktionær, der taksrer Telegrammet, sætte hver af de forkortede Angivelser imellem to dobbelte Bindestreger: =. Naar Angivelserne anføres i almindeligt Sprog, maa de være skrevne paa Fransk, medmindre de paagældende Telegrafbestyrelser ere blevne enige om Brugen af et andet Sprog.

Skal et saadant Telegram omekspederes til et Land, som ikke tillader Benyttelsen af sidstnævnte Sprog, maa den Station, der omekspederer Telegrammet, oversætte de eventuelle Angivelser paa Fransk eller paa det Sprog, som den kan benytte i Forbindelser med det ny Adresseland

XIII.

1. En Telegramadresse skal for at være tilstedelig bestaa af mindst to Ord, hvoraf det første betegner Adressaten, medens det andet angiver Adressestationens Navn.

2. Adressen maa indeholde alle de Betegnelser, der ere nødvendige for at sikre Telegrammets Fremkomst til Adressaten. Disse Angivelser maa være skrevne paa Fransk eller i det Lands Sprog, i hvilket Modtagelsesstationen er beliggende; Navne eller Fornavne modtages dog saaledes som Afsenderen har skrevet dem.

3. Adressen i Privattelegrammer maa være affattet saaledes, at Telegrammerne kunne udleveres til Adressaten uden Efterspørgsel eller Indhentelse af Oplysninger.

For de store Byers Vedkommende bør Adressen indeholde Angivelse af Gadenavn og Husnummer eller i Mangel deraf Adressatens Stilling eller andre vejledende Oplysninger.

Selv for de mindre Byers Vedkommende skal Adressatens Navn saa vidt muligt være ledsaget af en nærmere Betegnelse, der i Tilfælde af Navnets Forvanskning kan tjene til Vejledning for Adressestationen.

4. Er et Telegram bestemt for en Adressat, der opholder sig hos en anden Person, maa Adressen umiddelbart efter Betegnelsen af den rette Adressat indeholde en Angivelse som *chez*, *aux soins de* eller lignende.

5. Adressestationens Navn skal sættes efter de Angivelser, der betegne Adressaten, eventuelt hans Bopæl. Navnet maa skrives saaledes som det forefindes i første Kolonne af den officielle Stationsfortegnelse, og det maa kun efterfølges af Navnet paa

Nr. 140. 18de Juni.

officielle des bureaux. Ce nom ne peut être suivi que du nom de la subdivision territoriale ou de celui du pays, ou bien de ces deux noms. Dans ce dernier cas, c'est le nom de la subdivision territoriale qui doit suivre immédiatement celui du bureau destinataire.

6. Lorsque le nom du bureau de destination n'est pas encore publié dans la Nomenclature officielle, l'expéditeur doit compléter l'adresse par la désignation du pays ou de la subdivision territoriale ou par tout autre renseignement qu'il juge suffisant pour l'acheminement de son télégramme qui, toutefois, n'est accepté qu'à ses risques et périls.

7. L'adresse peut être écrite sous une forme conventionnelle ou abrégée. Toutefois, la faculté pour un destinataire de se faire remettre un télégramme dont l'adresse est ainsi formée est subordonnée à un arrangement entre ce destinataire et le bureau télégraphique d'arrivée.

8. Les télégrammes adressés »poste restante« ou »télégraphe restant« sont acceptés avec une adresse composée, soit de lettres ou de chiffres, soit de lettres et de chiffres, lorsque l'Office destinataire admet ce genre d'adresses.

9. Les télégrammes dont l'adresse ne satisfait pas aux conditions prévues dans les paragraphes 1 et 6 du présent article sont refusés.

Sont également refusés les télégrammes adressés à une agence télégraphique de réexpédition notoirement organisée dans le but de soustraire les correspondances des tiers au payement intégral des taxes dues pour leur transmission, sans réexpédition intermédiaire, entre le bureau de départ et celui de la destination définitive.

Toutefois, l'existence et l'adresse de ces agences doivent être préalablement notifiées aux Offices de l'Union par l'intermédiaire du Bureau international.

10. Dans tous les cas d'insuffisance de l'adresse, les télégrammes ne sont acceptés qu'aux risques et périls de l'expéditeur, si celui-ci persiste à en demander l'expédition; il en est de même dans le cas prévu au paragraphe 8.

11. Dans tous les cas, l'expéditeur supporte les conséquences de l'insuffisance de l'adresse.

XIV.

1. Les télégrammes sans texte sont admis.

2. La signature n'est pas obligatoire; elle peut être libellée par l'expéditeur sous une forme abrégée conforme à l'usage ou être remplacée par une adresse enregistrée.

3. L'expéditeur d'un télégramme privé est tenu d'établir son identité lorsqu'il y est invité par le bureau d'origine.

4. Il a, de son côté, la faculté de comprendre dans son télégramme la légalisation de sa signature, ainsi que le comporte la législation du pays d'origine. Il peut faire transmettre cette légalisation, soit textuellement, soit par la formule:

»Signature légalisée par....«

5. Le bureau vérifie la sincérité de la légalisation. Hormis le cas où la signature lui est connue, il ne peut la considérer comme authentique que si elle est pourvue du sceau ou cachet de l'autorité signataire. Dans le cas contraire, il doit refuser l'acceptation et la transmission de la légalisation.

6. La légalisation, telle qu'elle est transmise, entre dans le compte des mots taxés; elle prend place après la signature du télégramme.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Landsdelen eller Landet eller af begge disse Navne. I sidstnævnte Tilfælde skal Landsdelens Navn sættes umiddelbart efter Adressestationens Navn.

6. Naar Adressestationens Navn endnu ikke er offentliggjort i den officielle Stationsfortegnelse, maa Afsenderen fuldstændiggøre Adressen ved Angivelse af Landets eller Landsdelens Navn eller ved enhver anden Oplysning, som han antager er tilstrækkelig for Befordringen af hans Telegram, der dog kun modtages paa hans Risiko.

7. Adressen kan være aftalt eller forkortet. En Adressats Berettigelse til at faa Telegrammer med en saaledes affattet Adresse udleveret er dog afhængig af en derom truffet Ordning mellem ham og Ankomststationen.

8. Telegrammer adresserede *poste restante* eller *télégraphe restant* modtages med en Adresse, der er sammensat enten af Bogstaver eller Taltegn eller af baade Bogstaver og Taltegn, naar den Bestyrelse, under hvilken Adressestationen henhører, tillader Adresser af den Art.

9. Telegrammer, hvis Adresse ikke opfylder de i nærværende Artikels §§ 1 og 6 foreskrevne Bestemmelser, modtages ikke til Befordring.

Ligeledes afvises Telegrammer, der ere adresserede til Agenturer for Telegrammers Omekspedition, naar disse Agenturer notorisk ere oprettede med det Formaal at fritage Telegramafsendere for Erlæggelsen af det fulde tarifmæssige Gebyr for Telegrammernes direkte Befordring fra Afgangsstationen til Adressestedet.

Dog maa disse Agenturers Tilstedeværelse og Adresse forud være meddelt til Bestyrelserne under Unionen gennem det internationale Bureau.

10. Telegrammer med utilstrækkelig Adresse modtages i alle Tilfælde kun paa Afsenderens Risiko, hvis han fastholder sit Forlangende om deres Befordring, og det samme er Tilfældet med Hensyn til de i § 8 omtalte Telegrammer.

11. Telegrammets Afsender bærer i alle Tilfælde Følgerne af Adressens Utilstrækkelighed.

XIV.

1. Telegrammer uden Tekst modtages til Befordring.

2. Underskrift er ikke obligatorisk; den kan af Afsenderen affattes i en forkortet Form, som han almindelig benytter, eller erstattes med en aftalt Adresse.

3. Afsenderen af et Privattelegram er forpligtet til at godtgøre sin Identitet, naar saadant maatte forlanges af Indleveringsstationen.

4. Paa den anden Side er han berettiget til i Telegrammet at optage en i Overensstemmelse med Indleveringslandets Lovgivning udfærdiget Attest om Underskriftens Ægthed. Han kan lade denne Legalisering telegrafere enten ordret eller med Formlen:

Signature légalisée par....

5. Stationen undersøger Legaliseringens Ægthed. Naar undtages det Tilfælde, hvor Legaliseringens Underskrift er Stationen bekendt, kan den kun betragtes som ægte, naar den er forsynet med den undertegnede Myndigheds Segl eller Stempel. I modsat Fald skal Stationen nægte Legaliseringens Modtagelse og Befordring.

6. Legaliseringen takseres efter det Ordantal, med hvilket den telegraferes. Den følger efter Telegrammets Underskrift.

Nr. 140. 18de Juni

5. Télégrammes d'Etat.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1. Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef des forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.

2. Télégrammes de service.....

3. Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 6 de la Convention.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret dans toutes les relations.

.....

XV.

1. Les télégrammes d'Etat doivent être revêtus du sceau ou du cachet de l'autorité qui les expédie. Cette formalité n'est pas exigible lorsque l'authenticité du télégramme ne peut soulever aucun doute.

2. Le droit d'émettre une réponse comme télégramme d'Etat est établi par la production du télégramme d'Etat primitif.

3. Les télégrammes des Agents consulaires qui exercent le commerce ne sont considérés comme télégrammes d'Etat que lorsqu'ils sont adressés à un personnage officiel et qu'ils traitent d'affaires de service. Toutefois, les télégrammes qui ne remplissent pas ces dernières conditions sont acceptés par les bureaux et transmis comme télégrammes d'Etat; mais ces bureaux les signalent immédiatement à l'Administration dont ils relèvent.

4. Le texte des télégrammes d'Etat peut être rédigé en langage secret dans toutes les relations.

5. Les télégrammes d'Etat qui ne remplissent pas les conditions visées aux articles VII, VIII et IX ne sont pas refusés; mais ils sont signalés par le bureau qui constate les irrégularités à l'Administration dont ce bureau relève.

6. Les télégrammes d'Etat rédigés en langage clair donnent lieu à une répétition partielle obligatoire; ceux qui sont rédigés totalement ou partiellement en langage secret doivent être répétés intégralement et d'office par le bureau réceptionnaire.

6. Télégrammes de service.

Article 5 de la Convention.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

.....

2. Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.

.....

Article 11 de la Convention.

Les télégrammes relatifs au service des télégraphes internationaux des Etats contractants sont transmis en franchise sur tout le réseau des dits Etats.

Nr. 140.
18de
Juni.

5. Statstelegrammer.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

1. Statstelegrammer: de, der udgaa fra Statens Overhoved, Ministrene, de højestkommanderende til Lands og til Vands og de kontraherende Regeringers diplomatiske eller Konsularagenter, samt Svar paa bemeldte Telegrammer.
2. Tjenestetelegrammer.....
3. Privattelegrammer.

Statstelegrammer befordres fremfor andre Telegrammer.

Konventionens Artikel 6.

Stats- og Tjenestetelegrammer kunne under alle Forhold affattes i hemmeligt Sprog.

.....

XV.

1. Statstelegrammer maa være forsynede med den afsendende Myndigheds Segl eller Stempel. Denne Formalitet er ikke nødvendig, naar der ikke kan være Tvivl om Telegrammets Ægthed.

2. Retten til at faa et Svar behandlet som Statstelegram godtgøres ved Fremlæggelsen af det oprindelige Statstelegram.

3. Telegrammer fra Konsularagenter, der drive Handelsforretninger, betragtes kun som Statstelegrammer, naar de ere adresserede til en officiel Person og omhandle Tjenesteanliggender. Dog skulle Telegrammer, der ikke opfylde disse Betingelser, modtages ved Stationerne og befordres som Statstelegrammer; men de paagældende Stationer skulle øjeblikkelig gøre Anmeldelse derom til den Bestyrelse, hvorunder de henhøre.

4. Teksten i Statstelegrammer kan i alle Forbindelser affattes i hemmeligt Sprog.

5. Statstelegrammer, som ikke opfylde de i Art. VII, VIII og IX angivne Betingelser, maa ikke afvises, men skulle af den Station, som bemærker de paagældende Uregelmæssigheder, anmeldes til den Bestyrelse, hvorunder Stationen henhører.

6. Statstelegrammer i almindeligt Sprog skulle underkastes en delvis tjenstlig Kollationering; Statstelegrammer, som helt eller delvis ere affattede i hemmeligt Sprog, skulle gentages fuldstændigt ved tjenstlig Kollationering af Modtagelsesstationen.

6. Tjenestetelegrammer.

Konventionens Artikel 5.

Telegrammerne inddeles i 3 Klasser:

.....

2. Tjenestetelegrammer: de, der udgaa fra Telegrafbestyrelserne i de kontraherende Stater, og som angaa enten den internationale Telegraftjeneste eller Genstande af offentlig Interesse efter derom truffen Aftale mellem de nævnte Bestyrelser.

.....

Konventionens Artikel 11.

Telegrammer vedkommende de kontraherende Staters internationale Telegraftjeneste befordres frit paa hele de nævnte Staters Telegrafnet.

Nr. 140. 18de Juni.

XVI.

1. Les télégrammes de service se distinguent en télégrammes de service proprement dits et en avis de service.

2. Ils sont transmis en franchise dans toutes les relations, hormis les cas spécifiés dans l'article ci-après.

3. Ils sont rédigés en français lorsque les Administrations en cause ne se sont pas entendues pour l'usage d'une autre langue. Il en est de même des notes de service qui accompagnent la transmission des télégrammes.

4. Ils doivent être limités aux cas qui présentent un caractère d'urgence et être libellés dans la forme la plus concise. Les Administrations et les bureaux télégraphiques prennent les mesures nécessaires pour en diminuer, autant que possible, le nombre et l'étendue.

5. Les renseignements qui ne présentent point un caractère d'urgence sont demandés ou donnés par la poste au moyen de lettres affranchies.

6. Les télégrammes de service proprement dits sont échangés entre les Administrations et les fonctionnaires qui y sont autorisés.

Les dispositions de l'article XV, paragraphes 4, 5 et 6, sont applicables à ces télégrammes.

L'adresse de ces télégrammes affecte la forme suivante:

»Directeur Général à Directeur Général, Paris«.

»Directeur à Inspecteur, Turin«, etc. ..... (le lieu d'origine ne figurant que dans le préambule).

Ces télégrammes ne comportent pas de signature.

7. Les avis de service sont échangés entre les bureaux télégraphiques; ils sont relatifs au service des lignes ou des transmissions et ne comportent ni adresse ni signature.

La destination et l'origine de ces avis sont indiquées uniquement dans le préambule; celui-ci est rédigé comme suit: »A Lyon Lilienfeld 673 (numéro de l'avis) 15 (date de dépôt); suit la demande du bureau expéditeur«.

8. Ils sont échangés toutes les fois que des incidents de service le nécessitent, notamment lorsque les indications de service d'un télégramme déjà transmis ne sont pas régulières (art. XXXV, § 4); lors de rectifications ou de renseignements relatifs à des télégrammes d'une série précédemment transmise (art. XL, §§ 1 et 2); en cas d'interruption dans les communications télégraphiques, lorsque les télégrammes ont été adressés par poste à un bureau télégraphique (art. XLIII); lorsqu'un télégramme ne peut pas être remis au destinataire (art. XLVII, § 3); lorsque le bâtiment auquel est destiné un télégramme maritime n'est pas arrivé dans les délais visés à l'article LX, paragraphe 6.

9. Les avis de service relatifs à un télégramme précédemment transmis reproduisent toutes les indications propres à faciliter la recherche de celui-ci, notamment le numéro de dépôt, la date écrite en toutes lettres (le nom du mois n'est indiqué que s'il y a doute), le nom du destinataire et, au besoin, l'adresse complète.

S'il existe plusieurs fils entre deux bureaux télégraphiques, il y a lieu d'indiquer, autant que possible, quand et par quel fil le télégramme primitif a été transmis.

Les avis de service relatifs à un télégramme précédemment transmis sont dirigés, autant que possible, sur les bureaux par lesquels le télégramme primitif a transité.

XVI.

1. Tjenestetelegrammer deles i egentlige Tjenestetelegrammer og Tjenestemeddelelser.

2. De befordres frit i alt Samkvem, undtagen i de i næste Artikel omhandlede Tilfælde.

3. De skulle affattes paa Fransk, for saa vidt de paagældende Bestyrelser ikke maatte være blevne enige om Brugen af et andet Sprog. Det samme gælder de tjenstlige Bemærkninger ved Telegrambefordringen.

4. De bør indskrænkes til Tilfælde af paatrængende Vigtighed og affattes kort og tydeligt. Bestyrelserne og Stationerne foretage det fornødne for at indskrænke deres Antal og Indhold saa meget som muligt.

5. Meddelelser, hvis hurtige Befordring ikke er af paatrængende Vigtighed, besørges pr. Post i frankerede Breve.

6. De egentlige Tjenestetelegrammer udveksles mellem Bestyrelserne eller de dertil bemyndigede Funktionærer.

Bestemmelserne i Art. XV §§ 4, 5 og 6 kunne anvendes med Hensyn til disse Telegrammer.

Adressen i slige Telegrammer affattes i følgende Form:

Directeur Général à Directeur Général, Paris.

Directeur à Inspecteur, Turin, etc...... (Indleveringsstedet anføres kun i Telegramindledningen).

De underskrives ikke.

7. Tjenestemeddelelserne udveksles mellem Telegrafstationerne; de vedrøre Linierne og Telegrammernes Befordring og have hverken Adresse eller Underskrift.

Adresse- og Indleveringsstationerne for Tjenestemeddelelserne angives alene i Telegramindledningen, der affattes i følgende Form: *A Lyon Lilienfeld 673* (Meddelelsens Nummer) *15* (Indleveringsdagen), hvorefter Afsendelsesstationens Forlangende følger.

8. De udveksles saa ofte det nødvendiggøres ved indtrædende Omstændigheder under Tjenestens Udførelse, navnlig naar de tjenstlige Angivelser i et alt befordret Telegram ere mangelfulde (Art. XXXV § 4); i Tilfælde af Rettelser i eller Oplysninger angaaende Telegrammer af en forud afsendt Række (Art. XL §§ 1 og 2); under Afbrydelse af Telegrafforbindelserne, naar Telegrammerne ere blevne sendte pr. Post til en Telegrafstation (Art. XLIII); naar et Telegram ikke kan udleveres til Adressaten (Art. XLVII § 3); naar det Skib, hvortil et Søtelegram er bestemt, ikke er ankommet i Løbet af de i Art. LX § 6 omhandlede Tidsrum.

9. Tjenestemeddelelser vedkommende et alt befordret Telegram indeholde alle de Oplysninger, der kunne være til Lettelse ved Eftersøgningen af det paagældende Telegram, navnlig Indleveringsnummeret, Datoen, skreven fuldt ud med Bogstaver (Maanedens Navn angives kun i Tvivlstilfælde), Adressatens Navn og om fornødent den hele Adresse.

Dersom der er flere Ledninger imellem to Telegrafstationer, bør det saa vidt muligt angives, naar og gennem hvilken Ledning det oprindelige Telegram er blevet befordret.

Tjenestemeddelelser vedkommende et alt befordret Telegram sendes saa vidt muligt gennem de Stationer, ved hvilke det oprindelige Telegram er blevet befordret.

Nr. 140. 18de Juni.

10. Lorsqu'un bureau de transit peut, sans qu'il en résulte ni inconvénient ni retard, réunir les éléments nécessaires pour donner suite à un avis de service, il prend les mesures propres à en éviter une retransmission inutile; dans tout autre cas, il dirige l'avis sur sa destination.

11. En cas d'absolue nécessité, les télégrammes ou avis de service peuvent être transmis par téléphone.

XVII.

1. L'expéditeur et le destinataire de tout télégramme transmis ou en cours de transmission, ou le fondé de pouvoirs de l'un d'eux, peuvent, pendant la durée de conservation des archives, et après avoir préalablement justifié, s'il est nécessaire, de leur qualité et de leur identité, faire demander des renseignements ou donner des instructions par voie télégraphique au sujet de ce télégramme. Ils doivent déposer les sommes suivantes:

1° Le prix du télégramme qui formule la demande;

2° Suivant le cas (voir § 3, même article) le prix d'un télégramme pour la réponse.

Ils peuvent aussi, en vue d'une rectification, faire répéter intégralement ou partiellement, soit par le bureau de destination ou d'origine, soit par un bureau de transit, un télégramme qu'ils ont expédié ou reçu.

Lorsqu'il s'agit d'une répétition demandée par le destinataire, celui-ci doit acquitter la taxe réglementaire pour chaque mot à répéter; le minimum de perception est de un franc dans le régime européen. Cette taxe comprend le coût de la réponse.

2. Les télégrammes rectificatifs, complétifs ou annulatifs et toutes les autres communications relatives à des télégrammes déjà transmis ou en cours de transmission, lorsqu'ils sont adressés à un bureau télégraphique, doivent être échangés exclusivement entre les bureaux, sous forme d'avis de service taxés au compte de l'expéditeur ou du destinataire.

3. Les avis de service taxés sont désignés par l'indice ST. Ceux qui sont émis à la demande du destinataire pour obtenir la répétition d'une transmission supposée erronée impliquent toujours une réponse télégraphique, sans qu'il y ait lieu de faire figurer l'indice = RPx =. Dans les autres cas où une réponse télégraphique est demandée, cet indice doit être employé.

4. Ces avis de service taxés affectent, par exemple, la forme suivante:

a. S'il s'agit de rectifier ou de compléter l'adresse:
»ST Paris Bruxelles 365 (numéro de l'avis de service taxé) 5 (nombre de mots) = 315 douze François (numéro, date, nom du destinataire du télégramme en cause) remettez (ou lisez) ... (indiquer la rectification)«.

b. S'il s'agit de rectifier ou de compléter le texte:
»ST Paris Vienne 26 (numéro de l'avis de service taxé) 8 (nombre de mots) = 235 treize Kriechbaum (numéro, date, nom du destinataire du télégramme à rectifier). Remplacez troisième (mot du texte) 20 par 2000«.

c. S'il s'agit d'une demande de répétition partielle ou totale du texte:
»ST Calcutta Londres 86 (numéro de l'avis de service taxé) 7 (nombre de mots) = 439 vingtsix Brown (numéro, date, nom du destinataire du télégramme à répéter partiellement ou totalement). Répétez premier, quatrième, neuvième (mots du texte du télégramme primitif à répéter) ou: Répétez mot (ou ... mots) après ...« ou encore »Répétez texte«.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

10. Naar en Gennemgangsstation uden Ulempe eller Forsinkelse kan tilvejebringe de fornødne Midler til at efterkomme eller besvare en Tjenestemeddelelse, foretager den det fornødne for at undgaa en overflødig Viderebefordring; i alle andre Tilfælde sender den Meddelelsen til dens Bestemmelsessted. Nr. 140. 18de Juni.

11. Tjenestetelegrammer eller Tjenestemeddelelser kunne i paatrængende nødvendige Tilfælde befordres pr. Telefon.

XVII.

1. Afsenderen af og Adressaten til et befordret eller under Befordring værende Telegram eller den befuldmægtigede for en af dem kan, saa længe Arkivsagerne opbevares, og efter om fornødent først at have godtgjort deres Adkomst og Identitet, forlange Oplysninger eller give Ordrer pr. Telegraf vedrørende dette Telegram, naar de deponere følgende Beløb:

1) Gebyret for Telegrammet, hvori Forlangendet fremføres;
2) Efter Omstændighederne (se nedenstaaende § 3) Gebyret for et Svartelegram.

De kunne ligeledes til Rettelse af et af dem afsendt eller modtaget Telegram lade det gentage helt eller delvis enten ved Ankomst- eller Indleveringsstationen eller ved en Gennemgangsstation.

Naar det drejer sig om en af Adressaten forlangt Gentagelse, maa denne betale den reglementerede Takst for hvert Ord, der skal gentages, og der opkræves som Minimum 1 Frank under det europæiske Takstsystem. Dette Beløb dækker Udgiften til Svaret.

2. Telegrammer, der tjene til at rette, fuldstændiggøre, annulere eller give Meddelelser om allerede befordrede eller under Befordring værende Telegrammer, skulle, naar de ere adresserede til en Telegrafstation, udelukkende udvekslcs mellem Stationerne i Form af betalte Tjenestemeddelelser, for hvilke Gebyrerne erlægges af Afsenderen eller Adressaten.

3. Betalte Tjenestemeddelelser betegnes med Angivelsen *ST*. Saadanne Tjenestemeddelelser, der paa Adressatens Forlangende afsendes for at erholde en Gentagelse af et Telegram, der formodes fejlagtigt befordret, udkræve altid telegrafisk Svar, uden at Angivelsen = *RPx* = dog behøver at benyttes. I alle andre Tilfælde, hvor telegrafisk Svar ønskes, benyttes denne Angivelse.

4. Disse betalte Tjenestemeddelelser affattes f. Eks. i følgende Form:

a. Hvis det er Adressen, der skal rettes eller fuldstændiggøres:
ST Paris Bruxelles 365 (den betalte Tjenestemeddelelses Nummer) *5* (Ordantallet) = *315 douze François* (Nummer, Datum og Adressatens Navn i det paagældende Telegram) *remettez* (eller *lisez*)...(Rettelsen anføres).

b. Hvis det er Teksten, der skal rettes eller fuldstændiggøres:
ST Paris Vienne 26 (den betalte Tjenestemeddelelses Nummer) *8* (Ordantallet) = *235 treize Kriechbaum* (Nummer, Datum og Adressatens Navn i det Telegram, der skal berigtiges). *Remplacez troisième* (Ord i Teksten) *20 par 2000.*

c. Hvis det er en delvis eller fuldstændig Gentagelse af Teksten, som forlanges:
ST Calcutta Londres 86 (den betalte Tjenestemeddelelses Nummer) *7* (Ordantallet) *439 vingtsix Brown* (Nummer, Datum og Adressatens Navn i det Telegram, som skal gentages delvis eller helt). *Répétez premier, quatrième, neuvième* (Ord af Teksten i det oprindelige Telegram, som skal gentages) eller: *Répétez mot* (eller...*mots*) *après*... eller ogsaa *Répétez texte.*

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

d. S'il s'agit d'annuler un télégramme et qu'une réponse télégraphique ait été demandée:
»ST Paris Berlin 126 (numéro de l'avis de service taxé) 5 (nombre de mots) = RPx = 285 seize Grundewald (numéro, date, nom du destinataire du télégramme primitif) annulez«.

e. S'il s'agit d'une demande de renseignements:
»ST Londres Berlin 40 (numéro de l'avis de service taxé) 7 (nombre de mots) = RPx = 750 vingtsix Robinson (numéro, date, nom du destinataire du télégramme en cause) donnez nom expéditeur«.
»ST Londres Lisbonne 50 (numéro de l'avis de service taxé) 6 (nombre de mots) = RPx = 645 treize Emile (numéro, date, nom du destinataire du télégramme primitif) confirmez remise«.

Le texte de la réponse, quand l'avis de service taxé en comporte une, comprend: le nom du destinataire suivi de la communication à lui adresser.

Par exemple, la réponse à l'avis de service taxé visé dans l'exemple c. affecterait la forme suivante:

»ST Londres Calcutta 40 (numéro de l'avis de service-réponse) 4 (nombre de mots) = Brown (nom du destinataire) albatros, scrutiny, commune (les trois mots du télégramme primitif dont la répétition est demandée)«.

5. Les mots à répéter ou à rectifier dans un télégramme sont désignés par le rang qu'ils occupent dans le texte de ce télégramme, abstraction faite des règles de la taxation.

6. Les taxes des avis de service qui font l'objet du présent article sont remboursées dans les conditions fixées par l'article LXXI, lorsque ces avis sont motivés par des erreurs du service télégraphique.

7. Lorsque les mots dont la répétition est demandée sont écrits d'une manière douteuse, le bureau de départ consulte, au préalable, l'expéditeur. Si ce dernier ne peut être trouvé, le bureau de départ joint à la répétition une note ainsi conçue: »Ecriture douteuse«.

Lorsque la répétition concerne un télégramme parvenu au bureau d'origine par la voie téléphonique ou par un fil télégraphique privé, ce bureau demande, d'abord, à l'expéditeur la répétition des mots en litige.

Dans ce dernier cas, si l'un ou plusieurs des mots ainsi répétés ne sont pas tels qu'ils figurent dans le télégramme, le bureau donne la répétition demandée en tenant compte des corrections effectuées, mais il fait suivre le texte de l'avis de service de la mention CTP (conserver taxe payée), accompagnée de l'indication en toutes lettres du nombre des mots rectifiés par l'expéditeur et dont la taxe ne doit pas être restituée. Exemples: CTP un, CTP deux, etc.

8. Les diverses communications relatives à des télégrammes déjà transmis, dont il est question dans le présent article, peuvent se faire par la voie postale et par l'intermédiaire des bureaux télégraphiques de dépôt ou d'arrivée.

Ces communications sont toujours revêtues du cachet du bureau qui les a rédigées. Elles sont envoyées sous pli recommandé aux frais du demandeur, qui doit, en outre, acquitter les frais de réponse postale lorsqu'il en demande une; dans ce cas, l'office destinataire affranchit la réponse.

7. Compte des mots.

XVIII.

1. Tout ce que l'expéditeur écrit sur sa minute pour être transmis à son correspondant est taxé et en conséquence compris dans le nombre de mots.

d. Hvis det er et Telegram, der skal annuleres og der er forlangt telegrafisk Svar:

ST Paris Berlin 126 (den betalte Tjenestemeddelelses Nummer) *5* (Ordantallet) = *RPx = 285 seize Grundewald* (Nummer, Datum og Adressatens Navn i det oprindelige Telegram) *annulez.*

e. Hvis der stilles Forlangende om Oplysninger:

ST Londres Berlin 40 (den betalte Tjenestemeddelelses Nummer) *7* (Ordantallet) = *RPx = 750 vingtsix Robinson* (Nummer, Datum og Adressatens Navn i det paagældende Telegram) *donnez nom expéditeur.*

ST Londres Lisbonne 50 (den betalte Tjenestemeddelelses Nummer) *6* (Ordantallet) = *RPx = 645 treize Emile* (Nummer, Datum og Adressatens Navn i det oprindelige Telegram) *confirmez remise.*

Naar den betalte Tjenestemeddelelse giver Anledning til Afsendelse af Svar, skal dette indeholde Adressatens Navn og derefter Meddelelsen til ham.

Til Eksempel benyttes der til Svaret paa den under c. omhandlede betalte Tjenestemeddelelse følgende Form:

ST Londres Calcutta 40 (den betalte Svarmeddelelses Nummer) *4* (Ordantallet) = *Brown* (Adressatens Navn) *albatros, scrutiny, commune* (de tre Ord i det oprindelige Telegram, hvis Gentagelse er forlangt).

5. De Ord, der skulle gentages eller berigtiges i et Telegram, betegnes uden Hensyn til Reglerne for Ordtællingen efter deres Rækkefølge i Telegrammets Tekst.

6. Gebyrerne for de i nærværende Artikel omhandlede Tjenestemeddelelser tilbagebetales paa de ved Art. LXXI fastsatte Betingelser, naar disse Meddelelser ere foranledigede ved Fejl, der skyldes Telegraftjenesten.

7. Ere de Ord, hvis Gentagelse forlanges, utydeligt skrevne, forespørger Afgangsstationen først Afsenderen, og dersom denne ikke kan findes, føjer den følgende Bemærkning til Gentagelsen: *Ecriture douteuse.*

Hvis Gentagelsen angaar et Telegram, der er indleveret pr. Telefon eller gennem en privat Telegrafledning til Afgangsstationen, skal denne først hos Afsenderen forlange Gentagelse af de omhandlede Ord.

Hvis i sidstnævnte Tilfælde et eller flere af de saaledes gentagne Ord afvige fra de tilsvarende Ord i Telegrammet, udfærdiger Stationen den forlangte Gentagelse med de foretagne Rettelser; men efter Tjenestemeddelelsens Tekst indfører den Angivelsen *CTP* (*conserver taxe payée*), ledsaget af en med Bogstaver skrevet Angivelse af Antallet af de af Afsenderen rettede Ord, for hvilke Gebyret ikke kan tilbagebetales. F. Eks.: *CTP un, CTP deux*, o. s. v.

8. De forskellige Meddelelser vedrørende allerede befordrede Telegrammer, omhandlede i nærværende Artikel, kunne gennem Indleverings- eller Udleveringstelegrafstationerne udveksles pr. Post.

Disse Meddelelser forsegles altid af den Station, som har udsendt dem. De sendes paa Rekvirentens Bekostning som anbefalede Breve. Hvis Rekvirenten forlanger Svar pr. Post, betaler han desuden Omkostningerne herved; i dette Tilfælde frigør Adressestationen Svaret.

7. Ordtælling.

XVIII.

1. Alt, hvad der af Afsenderen er anført i Telegrammet i den Hensigt, at det skal meddeles Adressaten, takseres og medregnes følgeligt i Ordantallet.

Nr. 140. 18de Juni.

Toutefois, les tirets qui ne servent qu'à séparer sur la minute les différents mots ou groupes d'un télégramme ne sont ni taxés, ni transmis, et les signes de ponctuation, apostrophes et traits d'union ne sont transmis et, par suite, taxés que sur la demande formelle de l'expéditeur.

Lorsque des signes de ponctuation, au lieu d'être employés isolément, sont répétés à la suite les uns des autres, ils sont taxés comme des groupes de chiffres (art. XIX, § 7).

2. Le nom du bureau de départ, le numéro du télégramme, le quantième et l'heure du dépôt, les indications de voie et les mots, nombres ou signes qui constituent le préambule ne sont pas taxés. Ceux de ces renseignements qui parviennent au bureau d'arrivée (art. XXXVI) figurent sur la copie remise au destinataire.

3. L'expéditeur peut insérer ces mêmes indications, en tout ou en partie, dans le texte de son télégramme. Elles entrent alors dans le compte des mots taxés.

XIX.

1. Sont comptés pour un mot dans tous les langages:

1° En adresse:
   a. Le nom du bureau télégraphique de destination écrit tel qu'il figure dans la première colonne de la Nomenclature officielle des bureaux et complété, le cas échéant, par les indications qui figurent également dans cette colonne;
   b. Respectivement les noms de subdivisions territoriales ou de pays, s'ils sont écrits en conformité des indications de ladite Nomenclature ou de leurs autres dénominations telles qu'elles sont données dans sa préface ;

2° Dans les télégrammes-mandats, le nom du bureau postal d'émission, le nom du bureau postal payeur et celui de la localité où réside le bénéficiaire;

3° Tout mot convenu remplissant d'ailleurs les conditions fixées à l'article VIII;

4° Tout caractère, toute lettre, tout chiffre isolés, ainsi que tout signe de ponctuation, apostrophe ou trait d'union, transmis à la demande de l'expéditeur (art. XVIII, § 1);

5° Le souligné;

6° La parenthèse (les deux signes servant à la former);

7° Les guillemets (les deux signes placés au commencement et à la fin d'un seul et même passage);

8° Les indications éventuelles écrites sous la forme abrégée admise par le Règlement (art. X).

2. Lorsque les différentes parties de chacune des expressions taxées pour un mot et désignant:

1° Le bureau destinataire,

2° La subdivision territoriale,

3° Le pays de destination,

4° Les noms visés ci-dessus figurant dans les télégrammes-mandats

ne sont pas groupées, l'agent taxateur les réunit entre elles.

3. Dans les télégrammes dont le texte est rédigé exclusivement en langage clair, chaque mot simple et chaque groupement autorisé sont comptés respectivement pour autant de mots qu'ils contiennent de fois quinze caractères selon l'alphabet Morse, plus un mot pour l'excédent, s'il y a lieu.

4. Dans le langage convenu, le maximum de longueur d'un mot est fixé à dix caractères comptés suivant les prescriptions du paragraphe 3 de l'article VIII.

Streger, der kun tjene til at adskille forskellige Ord eller Grupper i et Telegram fra hverandre, skulle dog hverken takseres eller befordres, og Interpunktionstegn, Apostroffer og Bindestreger medtelegraferes kun paa Afsenderens udtrykkelige Forlangende derom og takseres i saa Tilfælde.

Naar Interpunktionstegn i Stedet for at benyttes enkeltvis gentages indbyrdes i Rækkefølge, takseres de som Chiffergrupper (Art. XIX § 7).

2. Indleveringsstationens Navn, Telegrammets Nummer, Indleveringsdatum og -Tid, Speditionsvejens Angivelse saavel som de øvrige Ord, Tal eller Tegn, hvoraf et Telegrams Indledning bestaar, takseres ikke. De af disse Angivelser, som ankomme til Adressestationen, optages i Udfærdigelsen til Adressaten (Art. XXXVI).

3. Afsenderen kan optage alle de nævnte Angivelser eller en Del af dem i Telegrammets Tekst. De regnes da med til de takstpligtige Ord.

XIX.

1. I alle Sprog takseres som eet Ord:

1. I Adressen:
   a. Navnet paa Adressestationen, skrevet som det forefindes i første Kolonne i den officielle Stations-Nomenclature, og eventuelt ledsaget af de Betegnelser, som ligeledes fremtræde i nævnte Kolonne;
   b. Henholdsvis Landsdeles eller Landes Navne, naar de ere skrevne overensstemmende med Angivelserne i bemeldte Nomenclature eller med deres andre Benævnelser saaledes som angivne i dens Forord;
2. I Postanvisningstelegrammer Benævnelserne paa Udstedelses-Postkontoret, Udbetalings-Postkontoret og Pengebeløbets Modtagers Opholdssted;
3. Ethvert aftalt Ord, naar det for øvrigt opfylder Betingelserne i Art. VIII
4. Ethvert enkeltstaaende Tegn, Bogstav eller Taltegn saavel som hvert Interpunktionstegn, Apostrof eller Bindestreg, der skal medtelegraferes i Henhold til Afsenderens Forlangende (Art. XVIII § 1);
5. Understregning:
6. Parentes (de to Tegn, der tjene til at danne en Parentes);
7. Citationstegn (Anførselstegn foran og efter et enkelt Afsnit);
8. Eventuelle Angivelser, naar de ere skrevne i den ved Reglementet tilladte forkortede Form (Art. X).

2. Naar de forskellige Dele af hvert af nedennævnte Udtryk, der takseres som eet Ord, og som betegne:

1. Adressestationen,
2. Landsdelens Navn,
3. Adresselandet,
4. Ovennævnte i Postanvisningstelegrammer forekommende Navne,

ikke ere sammendragne, foretages Sammendragningen af den Funktionær, der takserer Telegrammet.

3. I Telegrammer, hvis Tekst udelukkende er affattet i almindeligt Sprog, regnes hvert enkelt Ord og enhver tilladt Sammendragning hver for sig for lige saa mange Ord som de indeholde Multipla af femten Bogstavtegn efter Morses Alfabet med Tillæg af et Ord for de eventuelt overskydende Bogstavtegn.

4. I aftalt Sprog er den største Længde af et Ord fastsat til 10 Bogstavtegn, der beregnes efter Forskrifterne i Art. VIII § 3.

Nr. 140. 18de Juni.

Les mots en langage clair insérés dans le texte d'un télégramme mixte, c'est-à-dire composé de mots en langage clair et de mots en langage convenu, sont comptés pour un mot jusqu'à concurrence de dix caractères, l'excédent étant compté pour un mot par série indivisible de dix caractères. Si ce télégramme mixte comprend, en outre, un texte en langage chiffré, les passages en langage chiffré sont comptés conformément aux prescriptions du paragraphe 7 ci-après.

Si le télégramme mixte ne comprend que des passages en langage clair et des passages en langage chiffré, les passages en langage clair sont comptés suivant les prescriptions du paragraphe 3 du présent article, et ceux en langage chiffré suivant les prescriptions du paragraphe 7 ci-après.

5. L'adresse des télégrammes dont le texte est totalement ou partiellement rédigé en langage convenu est taxée d'après les prescriptions des paragraphes 1 et 3 du présent article. La signature est taxée selon ces mêmes prescriptions, celles du primo du paragraphe 1 exceptées.

6. Les mots séparés par une apostrophe ou réunis par un trait d union sont respectivement comptés comme des mots isolés.

7. Les groupes de chiffres ou de lettres, les marques de commerce composées de chiffres et de lettres sont comptés pour autant de mots qu'ils contiennent de fois cinq chiffres ou lettres, plus un mot pour l'excédent. Chacune des combinaisons ae, aa, ao, oe, ue et ch est comptée pour deux lettres.

Sont comptés pour un chiffre ou une lettre dans le groupe où ils figurent: les points, les virgules, les deux points, les tirets et les barres de fraction. Il en est de même de chacune des lettres ajoutées aux groupes de chiffres pour désigner les nombres ordinaux, ainsi que des lettres ou des chiffres ajoutés à un numéro d'habitation dans une adresse, même quand il s'agit d'une adresse figurant dans le texte ou dans la signature d'un télégramme.

8. Les réunions ou altérations de mots contraires à l usage de la langue ne sont pas admises; il en est de même lorsque les réunions ou altérations sont dissimulées au moyen du renversement de l'ordre des lettres ou des syllabes. Toutefois, les noms de villes et de pays; les noms patronymiques appartenant à une même personne; les noms de lieux, places, boulevards, rues et autres dénominations de voies publiques; les noms de navires; les nombres entiers, les fractions, les nombres décimaux ou fractionnaires écrits en toutes lettres et les mots composés admis à ce titre dans les langues anglaise et française et dont il peut être justifié, le cas échéant, par la production d'un dictionnaire, peuvent être respectivement groupés en un seul mot sans apostrophe ni trait d'union.

9. Le compte des mots du bureau d'origine est décisif, tant pour la transmission que pour les comptes internationaux. Toutefois, quand le télégramme contient des réunions ou des altérations de mots d'une des langues du pays de destination ou d'une langue autre que celles du pays d'origine contraires à l'usage de cette langue, le bureau d'arrivée a la faculté de recouvrer sur le destinataire le montant de la taxe perçue en moins. S'il est fait usage de cette faculté, le télégramme n'est remis au destinataire qu'après payement de la taxe complémentaire. Dans le cas de refus de payement, un avis de service ainsi conçu est adressé au bureau de départ: »Wien Paris 5 h 10 s = N° .... (nom du destinataire) .... (reproduire les mots réunis abusivement ou altérés) .... mots (indiquer pour combien de mots on aurait dû taxer)«. Si l'expéditeur, dûment avisé du motif de non-remise, consent à payer le complément, un avis de service ainsi conçu est adressé au bureau destinataire: »Paris Wien 7 h s = N° .... (nom du destinataire) complément perçu«. Dès la réception de cet avis de service, le bureau d'arrivée remet le télégramme.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer

I Ord i almindeligt Sprog, som ere indflettede i et blandet Telegram, det vil sige sammensat af Ord i almindeligt Sprog og af Ord i aftalt Sprog, regnes indtil 10 Bogstavtegn for et Ord med Tillæg af et Ord for hver overskydende Række af 10 Bogstavtegn. Dersom et saadant blandet Telegram desuden indeholder en chifreret Tekst, takseres Afsnittene i Chiffersprog overensstemmende med Bestemmelserne i nærværende Art. § 7.

Naar et blandet Telegram kun indeholder Afsnit i almindeligt Sprog og Afsnit i Chiffersprog, takseres Afsnittene i almindeligt Sprog efter Bestemmelserne i nærværende Art. § 3 og Afsnittene i Chiffersprog efter samme Art. § 7.

5. Adressen i et Telegram, hvis Tekst helt eller delvis er affattet i aftalt Sprog, takseres efter Bestemmelserne i nærværende Art. §§ 1 og 3. Efter disse Bestemmelser, dog med Undtagelse af Punkt 1 i § 1, takseres ogsaa Underskriften.

6. Ord, der ere adskilte ved Apostrof eller forbundne ved Bindestreg, regnes hvert især for enkelte Ord.

7. Talgrupper, Bogstavgrupper og Handelsmærker, sammensatte af Taltegn og Bogstaver, regnes for lige saa mange Ord som de indeholde Multipla af fem Tal- eller Bogstavtegn; overskydende Tegn regnes for et Ord. Sammensætningerne ae, aa, ao, oe, ue og ch regnes hver for 2 Bogstaver.

Punkter, Kommaer, Kolon, Binde- og Brøkstreger regnes for et Taltegn eller et Bogstav i de Grupper, hvori de findes. Det samme gælder de Bogstaver, som føjes til Talgrupper for at betegne Ordenstal, samt de Bogstaver eller Taltegn, der føjes til et Husnummer i en Adresse, selv naar det drejer sig om en Adresse, der er anført i Teksten eller i Underskriften af et Telegram.

8. Det er ikke tilladt at anvende Ordsammensætninger eller Ordforandringer, der stride mod Sprogbrugen, og dette gælder ogsaa, naar Sammensætningerne eller Forandringerne skjules ved Omordning af Bogstaver eller Stavelser. Dog kunne Navne paa Byer og Lande, en og samme Persons Familienavne, Navne paa Steder, Pladser, Boulevarder, Gader og andre Benævnelser paa offentlige Veje, Skibsnavne, hele Tal, Brøker, Decimalbrøker eller blandede Tal skrevne med Bogstaver, og sammensatte Ord, der som saadanne ere tilstedelige i det engelske og franske Sprog, hvilket eventuelt godtgøres ved Fremlæggelsen af en Ordbog, sammendrages til eet Ord uden Apostrof eller Bindestreg.

9. Saavel ved Befordringen som ved de internationale Afregninger er Indleveringsstationens Ordtælling afgørende. Dog har Adressestationen, naar Telegrammet indeholder sprogstridige Sammensætninger af eller Forandringer i Ord, som henhøre til et af de i Adresselandet benyttede Sprog eller til et andet Sprog end Indleveringslandets, Ret til hos Adressaten at opkræve det derefter for lidet erlagte Gebyr. Bringes denne Ret til Anvendelse, udleveres Telegrammet først til Adressaten, efter at det supplerende Gebyr er betalt. I Tilfælde af at Betaling nægtes, sendes der Afgangsstationen en Tjenestemeddelelse i følgende Form: *Wien Paris 5 h 10 s = Nr.....* (Adressatens Navn) .... (de sprogstridige Ord) .... *mots* (hvor mange Ord der rettelig skulde have været takseret). Naar Afsenderen, efter behørigt at være bleven underrettet om Grunden til Telegrammets Ikke-Udlevering, samtykker i at erlægge Efterbetalingen, tilstilles der Adressestationen følgende Tjenestemeddelelse: *Paris Wien 7 h s = Nr. ....* (Adressatens Navn) *complément perçu.* Saa snart denne Tjenestemeddelelse er modtaget, udleverer Adressestationen Telegrammet.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

10. Lorsque l'office de départ s'aperçoit après taxation qu'un télégramme renferme, soit des réunions ou altérations de mots non admises, soit des expressions ou mots qui, ne remplissant pas les conditions du langage clair ou convenu, ont été taxés comme appartenant à ces langages, il applique à ces expressions ou mots, pour le calcul du complément de taxe à percevoir sur l'expéditeur, les règles auxquelles ils auraient dû respectivement être soumis. Les réunions ou altérations sont comptées pour le nombre de mots qu'elles contiendraient si elles étaient écrites suivant l'usage.

L'office d'origine opère de même lorsque les irrégularités lui sont signalées par un office de transit ou par celui d'arrivée. Toutefois, ni l'un ni l'autre de ces deux derniers offices ne peuvent surseoir à l'acheminement ou à la remise du télégramme, sauf dans les cas prévus au paragraphe 9.

XX.

Les exemples suivants déterminent l'interprétation des règles à suivre pour compter les mots:

	Nombre de mots dans l'adresse	le texte
New York[1])	1	2
Newyork	1	1
Frankfurt Main[1])	1	2
Frankfurtmain	1	1
Sanct Poelten[1])	1	2
Sanctpoelten	1	1
Emmingen, Bz Hannover[1])[2])	1	3
Emmingen, Württemberg[1])[2])	1	2
New South Wales[1])	1	3
Newsouthwales	1	1
XP 2.50 *(indication éventuelle écrite sous la forme abrégée)*	1	—

	Nombre de mots
Van de brande	3
Vandebrande *(nom de personne)*	1
Du Bois	2
Dubois *(nom de personne)*	1
Belgrave Square	2
Belgravesquare *(contraire à l'usage de la langue)*	2
Hyde Park	2
Hydepark *(contraire à l'usage de la langue)*	2
Hydepark Square[3])	2
Hydeparksquare *(contraire à l'usage de la langue)*	2
Saint James Street	3

[1]) Dans l'adresse, ces diverses expressions sont groupées par l'agent taxateur.

[2]) Bz Hannover et Württemberg suivant Emmingen servent à compléter la désignation de deux bureaux homonymes et figurent ainsi à la première colonne de la Nomenclature officielle des bureaux télégraphiques.

[3]) Dans ce cas, l'expression »Hydepark«, en un seul mot, ne compte que pour un mot, parce que le mot »park« fait partie intégrante du nom du square.

10. Naar Indleveringsstationen efter Taksering af et Telegram bemærker, at det indeholder enten sprogstridige Sammensætninger eller Forandringer i Ord, eller Udtryk eller Ord, som, uden at opfylde Betingelserne for almindeligt eller aftalt Sprog, ere blevne takserede som henhørende til disse, skal den ved Beregningen af det Efterbetalingsgebyr, der for disse Udtryk eller Ord skal opkræves hos Afsenderen, anvende de Bestemmelser, som de, hver efter sin Art, skulde have været underkastede. Sammensætningerne eller de forandrede Ord beregnes efter det Antal Ord, som de vilde indeholde, hvis de vare skrevne efter Sprogbrugen.

Paa samme Maade forholder Indleveringsstationen sig, naar en Optagelsesstation eller Adressestationen meddeler den slige Uregelmæssigheder; dog maa ingen af disse Stationer udsætte Telegrammets Befordring eller Udlevering, undtagen i de i § 9 omhandlede Tilfælde.

XX.

De efterfølgende Eksempler tjene til Fortolkning af Reglerne for Ordtællingen.

	Ordantal i Adressen	Ordantal i Teksten
New York[1]	1	2
Newyork	1	1
Frankfurt Main[1]	1	2
Frankfurtmain	1	1
Sanct Poelten[1]	1	2
Sanctpoelten	1	1
Emmingen, Bz Hannover[1][2]	1	3
Emmingen, Württemberg[1][2]	1	2
New South Wales[1]	1	3
Newsouthwales	1	1
XP 2.50 (eventuel Angivelse i forkortet Form)	1	—

	Ordantal
Van de brande	3
Vandebrande (Personnavn)	1
Du Bois	2
Dubois (Personnavn)	1
Belgrave Square	2
Belgravesquare (stridende mod Sprogbrug)	2
Hyde Park	2
Hydepark (stridende mod Sprogbrug)	2
Hydepark Square[3]	2
Hydeparksquare (stridende mod Sprogbrug)	2
Saint James Street	3

[1]) I Adressen sammentrækkes disse forskellige Udtryk af den Funktionær, der takserer Telegrammet.

[2]) »Bz Hannover« og »Württemberg« efter »Emmingen« tjene til at fuldstændiggøre Betegnelsen af tvende Stationer med enslydende Navne, der betegnes saaledes i første Kolonne af den officielle Nomenclature over Telegrafstationerne.

[3]) Udtrykket »Hydepark« skrevet i eet Ord regnes i dette Tilfælde kun for eet Ord, da Ordet »park« er en integrerende Del af Pladsens Navn.

Nr. 140. 18de Juni.

	Nombre de mots
Saintjames Street	2
Rue de la paix	4
Rue delapaix	2
Responsabilité *(14 caractères)*	1
Kriegsgeschichten *(15 caractères)*	1
Inconstitutionnalité *(20 caractères)*	2
Wie geht's *(au lieu de wie geht es)*	3
A-t-il	3
C'est-à-dire	4
Aujourd'hui	2
Aujourdhui	1
Porte-monnaie	2
Portemonnaie	1
Prince of Wales *(navire)*	3
Princeofwales *(navire)*	1
$^3/_4$ 8 *(4 caractères)*	1
44½ *(5 caractères)*	1
444½ *(6 caractères)*	2
444,5 *(5 caractères)*	1
444,55 *(6 caractères)*	2
44/2 *(4 caractères)*	1
44/ *(3 caractères)*	1
2 % *(4 caractères)*	1
2 p %	3
2 ‰ *(5 caractères)*	1
2 p ‰	3
54-58 *(5 caractères)*	1
17me *(4 caractères)*	1
Le 1529me *(1 mot et un groupe de 6 caractères)*	3
10 francs 50 centimes *(ou)* 10 fr. 50 c.	4
dixcinquante	1
10 fr. 50	3
fr. 10.50	2
11h 30	3
11,30	1
huit/10	2
5/douzièmes	2
May/August	3
5bis *(numéro d'habitation)*	1
15A *(numéro d'habitation)*	1
15-3 *ou* 15/3 *(numéro d'habitation)*	1
30a [1])	3
15×6[1])	4
Two hundred and thirty four	5

[1]) Les appareils télégraphiques ne peuvent reproduire des expressions telles que 30a, 15×6, etc. Les expéditeurs doivent être invités à leur substituer la signification explicite, »30 exposant az, »15 multiplié par 6«, etc.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

	Ord-antal
Saintjames Street	2
Rue de la paix	4
Rue delapaix	2
Responsabilité (14 Bogstavtegn)	1
Kriegsgeschichten (15 Bogstavtegn)	1
Inconstitutionnalité (20 Bogstavtegn)	2
Wie geht's (i Stedet for wie geht es)	3
A-t-il	3
C'est-à-dire	4
Aujourd'hui	2
Aujourdhui	1
Porte-monnaie	2
Portemonnaie	1
Prince of Wales (Skib)	3
Princeofwales (Skib)	1
¾8 (4 Tegn)	1
44½ (5 Tegn)	1
444½ (6 Tegn)	2
444,5 (5 Tegn)	1
444,55 (6 Tegn)	2
44/2 (4 Tegn)	1
44/ (3 Tegn)	1
2% (4 Tegn)	1
2 p%	3
2‰ (5 Tegn)	1
2 p‰	3
54-58 (5 Tegn)	1
17me (4 Tegn)	1
Le 1529me (1 Ord og 1 Gruppe med 6 Tegn)	3
10 francs 50 centimes (eller) 10 fr. 50 c.	4
dixcinquante	1
10 fr. 50	3
fr. 10.50	2
11h 30	3
11,30	1
huit/10	2
5/douzièmes	2
May/August	3
5bis (Husnummer)	1
15A (Husnummer)	1
15-3 eller 15/3 (Husnummer)	1
30a [1])	3
15×6 [1])	4
Two hundred and thirty four	5

[1]) Ved Telegrafapparaterne kan der ikke gengives Udtryk som 30a, 15×6 (Multiplikationstegn) etc. Afsenderne maa anmodes om i Stedet for at benytte den fuldstændige Betegnelse »30 Eksponent a«, »15 multipliceret med 6« etc

Nr. 140. 18de Juni.

	Nombre de mots
Twohundredandthirtyfour *(23 caractères)*	2
Troisdeuxtiers	1
unneufdixièmes	1
Deux mille cent quatre-vingt-quatorze	6
Deuxmillecentquatrevingtquatorze *(32 caractères)*	3
E	1
Emvthf *(6 caractères)*	2
Emvchf *(6 caractères)*	2
GHF *(marque de commerce ou langage secret); un groupe de 3 caractères*	1
G.H.F. *(marque de commerce ou langage secret); un groupe de 6 caractères*	2
AP/M *(marque de commerce ou langage secret); un groupe de 4 caractères*	1
G.H.F *(sans point final) (marque de commerce ou langage secret); un groupe de 5 caractères*	1
GHF45 *(marque de commerce); un groupe de 5 caractères*	1
G.H.F.45 *(marque de commerce); un groupe de 8 caractères*	2
197a/199a *(marque de commerce); un groupe de 9 caractères*	2
3/M *(marque de commerce); un groupe de 3 caractères*	1
E M *(lettres isolées, initiales de prénoms)*	2
EM *(initiales de deux prénoms, réunies abusivement)*	2
L'affaire est urgente, partir sans retard *(7 mots et 2 soulignés)*	9
Reçu de vos nouvelles indirectes (assez mauvaises) télégraphiez directement *(9 mots et 1 parenthèse)*	10

8. Tarifs et taxation.

Article 10 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes déclarent adopter, pour la formation des tarifs internationaux, les bases ci-après:

La taxe applicable à toutes les correspondances échangées, par la même voie, entre les bureaux de deux quelconques des Etats contractants sera uniforme. Un même Etat pourra toutefois, en Europe, être subdivisé, pour l'application de la taxe uniforme, en deux grandes divisions territoriales au plus.

Le taux de la taxe est établi d'Etat à Etat, de concert entre les Gouvernements extrêmes et les Gouvernements intermédiaires.

Les taxes des tarifs applicables aux correspondances échangées entre les Etats contractants pourront, à toute époque, être modifiées d'un commun accord.

Le franc est l'unité monétaire qui sert à la composition des tarifs internationaux

XXI.

1. Les télégrammes sont, en ce qui concerne l'application des taxes et de certaines règles de service, soumis, soit au régime européen, soit au régime extra-européen.

2. Le régime européen comprend tous les pays d'Europe, ainsi que l'Algérie, la Tunisie, la Russie du Caucase, la Turquie d'Asie, le Sénégal, les côtes du Maroc et les autres contrées situées hors de l'Europe qui sont déclarées par les Administrations respectives comme appartenant à ce régime.

3. Le régime extra-européen comprend tous les pays autres que ceux visés au paragraphe précédent.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

	Ord-antal
Twohundredandthirtyfour (23 Bogstavtegn)	2
Troisdeuxtiers	1
unneufdixièmes	1
Deux mille cent quatre-vingt-quatorze	6
Deuxmillecentquatrevingtquatorze (32 Bogstavtegn)	3
E	1
Emvthf (6 Bogstavtegn)	2
Emvchf (6 Bogstavtegn)	2
GHF (Handelsmærke eller hemmeligt Sprog); en Gruppe med 3 Bogstavtegn	1
G.H.F. (Handelsmærke eller hemmeligt Sprog); en Gruppe med 6 Tegn	2
AP/M (Handelsmærke eller hemmeligt Sprog); en Gruppe med 4 Tegn	1
G.H.F (uden Slutningspunkt) (Handelsmærke eller hemmeligt Sprog); en Gruppe med 5 Tegn	1
GHF45 (Handelsmærke); en Gruppe med 5 Tegn	1
G.H.F.45 (Handelsmærke); en Gruppe med 8 Tegn	2
197a/199a (Handelsmærke); en Gruppe med 9 Tegn	2
3/M (Handelsmærke); en Gruppe med 3 Tegn	1
E M (enkeltstaaende Bogstaver, Fornavnes Begyndelsesbogstaver)	2
EM (to Fornavnes Begyndelsesbogstaver, sprogstridigt sammenskrevne)	2
L'affaire est urgente, partir sans retard (7 Ord og 2 Understregninger)	9
Reçu de vos nouvelles indirectes (assez mauvaises) télégraphiez directement (9 Ord og 1 Parentes)	10

8. Tariffer og Taksering.

Konventionens Artikel 10.

De høje kontraherende Magter erklære herved, at de antage følgende Grundlag for Opstillingen af de internationale Tariffer.

For al Korrespondance, der ad en og samme Vej udveksles mellem Stationer i hvilke som helst to af de kontraherende Lande, skal der gælde en ensformig Takst. Dog kan en Stat i Europa med Hensyn til Anvendelsen af den ensformige Takst deles i to store Territorialafdelinger, men ikke flere.

Gebyret fastsættes fra Stat til Stat efter Overenskomst mellem Regeringerne i de yderste og mellemliggende Lande.

De Takster, der danne Grundlag for Tarifferne i Telegramudvekslingen mellem de kontraherende Stater, kunne til enhver Tid forandres efter fælles Overenskomst.

Ved Sammensætningen af de internationale Tariffer tjener Franken som Møntenhed.

XXI.

1. I Henseende til Anvendelsen af Takster og visse Tjenesteregler ere Telegrammerne underkastede enten det europæiske eller det ekstra-europæiske Takstsystem.

2. Det europæiske Takstsystem omfatter alle Lande i Europa saavel som Algier, Tunis, Kaukasisk Rusland, Asiatisk Tyrki, Senegal, Marokkos Kyster og andre uden for Europa beliggende Strækninger, som af de paagældende Administrationer ere erklærede for at høre til dette Takstsystem.

3. Det ekstra-europæiske Takstsystem omfatter alle de Lande, som ikke ere nævnte i den foregaaende Paragraf.

Nr. 140. 18de Juni.

4. Un télégramme est soumis aux règles du régime européen lorsqu'il emprunte exclusivement les lignes de pays appartenant à ce régime.

Dans tous les autres cas, il est soumis aux règles du régime extra-européen.

XXII.

Le tarif pour la transmission télégraphique des correspondances internationales se compose:

a. Des taxes terminales des Offices d'origine et de destination;

b. Des taxes de transit des Offices intermédiaires, s'il y a lieu.

XXIII.

1. Le tarif est établi par mot pur et simple; toutefois, chaque Administration peut imposer un minimum de taxe, qui ne devra pas dépasser un franc par télégramme, ou bien, mais pour la correspondance du régime européen seulement, et en se conformant à l'article XXVII du Règlement, percevoir la taxe dans la forme qui lui conviendra.

2. Dans la correspondance du régime européen, une seule et même taxe élémentaire terminale, une seule et même taxe élémentaire de transit sont adoptées par tous les Etats.

3. La taxe élémentaire terminale est fixée à 9 centimes.

4. La taxe élémentaire de transit est fixée à 7 centimes.

5. Ces deux taxes élémentaires sont réduites respectivement à 6 centimes et 3½ centimes pour les Etats suivants: Belgique, Bosnie-Herzégovine, Bulgarie, Crète, Danemark, Grèce, Luxembourg, Monténégro, Pays-Bas, Portugal, Roumanie, Serbie et Suisse.

6. La Russie et la Turquie, en raison des conditions exceptionnelles d'établissement et d'entretien de leurs réseaux, ont la faculté d'appliquer des taxes terminales et de transit ne dépassant pas respectivement 30 centimes et 24 centimes.

7. Tous les Etats ont la faculté de réduire leurs taxes terminales et de transit pour tout ou partie de leurs relations, dans les conditions fixées par l'article XXVI.

8. Une taxe spéciale de transit pourra être établie, dans chaque cas particulier, pour le parcours des câbles sous-marins.

XXIV.

1. La taxe à percevoir entre deux pays du régime européen est toujours, et par toutes les voies, la taxe de la voie existante qui, par l'application normale des taxes élémentaires et, le cas échéant, de celles des câbles, a donné le chiffre le moins élevé, sauf les exceptions qui peuvent résulter de l'application des dispositions du paragraphe 8 de l'article précédent ou de l'article XXVIII.

2. Le tableau A annexé au présent Règlement établit les taxes de pays à pays pour le régime européen, conformément aux dispositions ci-dessus et aux déclarations admises par la Conférence.

3. Dans la correspondance du régime extra-européen, la taxe est fixée conformément au tableau B annexé au présent Règlement.

4. Et Telegram er underkastet det europæiske Takstsystem, naar det udelukkende passerer Linier i Lande, som høre til dette Takstsystem.

I alle andre Tilfælde er det underkastet det ekstra-europæiske Takstsystem.

XXII.

Tariffen for den telegrafiske Befordring af de internationale Korrespondancer sammensættes af:

a. Terminaltaksterne for de Bestyrelser, under hvilke Indleverings- og Adressestationen henhøre;

b. De eventuelt mellemliggende Bestyrelsers Transittakster.

XXIII.

1. Tariffen er en ren Ordtarif; hver Bestyrelse kan imidlertid fastsætte en Minimumstakst, som ikke overstiger en Frank pr. Telegram, samt for Korrespondancen under det europæiske Takstsystem, og idet den retter sig efter de i Reglementets Art. XXVII givne Bestemmelser, opkræve Taksten i den Form, den finder passende.

2. For den europæiske Korrespondance vedtages en og samme elementære Terminaltakst og en og samme elementære Transittakst for alle Stater

3. Den elementære Terminaltakst fastsættes til 9 Centimer.

4. Den elementære Transittakst fastsættes til 7 Centimer.

5. Disse to elementære Takster nedsættes henholdsvis til 6 Centimer og til 3½ Centimer for følgende Stater: Belgien, Bosnien-Herzegovina, Bulgarien, Kreta, Danmark, Grækenland, Luxemburg, Montenegro, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Serbien og Svejts.

6. Rusland og Tyrkiet have dog, paa Grund af de særlige Forhold for Tilvejebringelsen og Vedligeholdelsen af deres Telegrafnet, Ret til at anvende Terminal- og Transittakster, som ikke overstige henholdsvis 30 Centimer og 24 Centimer.

7. Samtlige Stater ere berettigede til at nedsætte deres Terminal- og Transittakster for alle eller for en Del af deres Forbindelser paa de i Art. XXVI fastsatte Betingelser.

8. For Befordringen igennem undersøiske Kabler kan fastsættes en særlig Transittakst for hvert enkelt Tilfælde.

XXIV.

1. Med de Undtagelser, som kunne fremkomme ved Anvendelsen af § 8 i den foregaaende Artikel eller af Art. XXVIII, er den Takst, som opkræves for Korrespondancen mellem to Lande under det europæiske Takstsystem, altid og for alle Veje, Taksten for den af de tilstedeværende Veje, som ved den normale Anvendelse af de elementære Takster og eventuelt Kabeltakster, giver det laveste Tal.

2. Den det nærværende Reglement vedføjede Tabel A angiver Taksterne mellem Landene under det europæiske Takstsystem overensstemmende med de ovenfor anførte Bestemmelser og med de af Konferencen tiltraadte Erklæringer.

3. For Korrespondancen under det ekstra-europæiske Takstsystem fastsættes Taksten i Overensstemmelse med den det nærværende Reglement vedføjede Tabel B.

Nr. 140. 18de Juni.

Toutefois, les taxes terminales et de transit ne doivent pas être supérieures respectivement à 15 et 12 centimes pour les pays d'Europe à l'exception de l'Allemagne, l'Espagne, la France, la Russie et la Turquie.

Ces maxima sont réduits respectivement à 10 et 8 centimes pour les pays visés à l'article XXIII, paragraphe 5.

4. Les taxes qui figurent dans le Règlement et dans les tableaux annexés sont exprimées en francs d'or.

XXV.

1. On entend par voie normale celle dont la taxe, calculée d'après les dispositions de l'article XXIV, paragraphe premier, est la moins élevée.

2. Si l'expéditeur n'a pas indiqué la voie à suivre conformément à la faculté qui lui est accordée par l'article XLI, la taxe est toujours calculée d'après la voie normale.

XXVI.

1. Les modifications du taux ou des bases d'application des tarifs qui pourront être arrêtées entre Etats intéressés, en vertu du paragraphe 4 de l'article 10 et de l'article 17 de la Convention, devront avoir pour but et pour effet, non point de créer une concurrence de taxes entre les voies existantes, mais bien d'ouvrir au public, à taxes égales, autant de voies que possible, et les combinaisons nécessaires seront réglées de telle manière que les taxes terminales des Offices d'origine et de destination restent égales, quelle que soit la voie suivie.

2. Toute taxe nouvelle, toute modification d'ensemble ou de détail concernant les tarifs ne seront exécutoires que quinze jours au moins après leur notification par le Bureau international de l'Union télégraphique, jour de dépôt non compris.

3. Les Administrations des Etats contractants s'engagent à éviter, autant que possible, les variations de taxes qui pourraient résulter des interruptions dans les communications télégraphiques.

XXVII.

1. Les taxes à percevoir en vertu des articles XXI à XXV peuvent être arrondies en plus ou en moins, soit après application des taxes normales par mot fixées d'après les tableaux annexés au présent Règlement, soit en augmentant ou en diminuant ces taxes normales d'après les convenances monétaires ou autres du pays d'origine.

2. Les modifications opérées en exécution du paragraphe précédent ne s'appliquent qu'à la taxe perçue par le bureau d'origine et ne portent point altération à la répartition des taxes revenant aux autres Offices intéressés. Elles doivent être réglées de telle manière que l'écart entre la taxe à percevoir pour un télégramme de quinze mots et la taxe exactement calculée d'après les tableaux, au moyen des équivalents du paragraphe suivant, ne dépasse pas le quinzième de cette dernière taxe, c'est-à-dire la taxe réglementaire d'un mot.

3. A l'effet d'assurer l'uniformité de taxe prescrite par la Convention, les pays de l'Union qui n'ont pas le franc pour unité monétaire fixent, pour la perception de leurs taxes, un équivalent dans leur monnaie respective se rapprochant aussi près que possible de la valeur du franc en or.

Terminal- og Transittaksterne maa dog ikke være højere end henholdsvis 15 og 12 Centimer for Lande i Europa med Undtagelse af Tyskland, Spanien, Frankrig, Rusland og Tyrkiet. Nr. 140. 18de Juni.

Disse Maksimaltakster nedsættes til henholdsvis 10 og 8 Centimer for de i Art. XXIII § 5 nævnte Lande.

4. Takstangivelserne i Reglementet og Taksttabellerne gælde Franks i Guld.

XXV.

1. Ved en normal Speditionsvej forstaas den Vej, for hvilken Taksten, beregnet efter Bestemmelserne i Art. XXIV § 1, giver det laveste Tal.

2. Dersom Afsenderen ikke benytter sig af den ham ved Art. XLI hjemlede Ret til at angive Speditionsvejen, beregnes Taksten altid efter den normale Vej.

XXVI.

1. De Forandringer i Gebyrerne eller i Grundsætningerne for Gebyrberegningen, som kunne foretages imellem deri interesserede Stater i Henhold til § 4 af Konventionens Art. 10 og til Konventionens Art. 17, skulle ikke have til Formaal at fremkalde en Takstkonkurrence imellem de bestaaende Speditionsveje, men derimod for de samme Takster at aabne Publikum Adgang til saa mange Veje som muligt. De i saa Henseende fornødne Kombinationer skulle ordnes saaledes, at Indleverings- og Adresselandets Terminaltakster forblive de samme uanset den Vej, ad hvilken Telegrammerne befordres.

2. Enhver ny Takst, enhver almindelig eller særlig Ændring i Henseende til Tarifferne træder ikke i Kraft før mindst fjorten Dage efter at være notificeret gennem Telegrafunionens internationale Bureau, Notifikationsdagen ikke medregnet.

3. De kontraherende Magters Telegrafbestyrelser forpligte sig til, saa vidt muligt, at undgaa Forandringer i Taksterne som Følge af Afbrydelser af Telegrafforbindelserne.

XXVII.

1. Taksterne, der ville være at opkræve i Henhold til Art. XXI—XXV, kunne afrundes til et større eller et mindre Beløb enten ved Anvendelse af de normale Ordtakster, der ere fastsatte ved de det nærværende Reglement vedføjede Tabeller, eller ved at forøge eller formindske disse normale Takster, efter hvad der skønnes passende for Indleveringslandets Møntsystem eller andre Forhold.

2. De Ændringer, der foretages i Henhold til den foregaaende Paragraf, komme kun til Anvendelse paa den Takst, der opkræves af Indleveringsstationen, og medføre ingen Forandring i Fordelingen af de Gebyrer, som tilkomme de andre interesserede Bestyrelser. Ændringerne maa være foretagne saaledes, at Afvigelsen mellem den Takst, der skal opkræves for et Telegram paa 15 Ord, og den efter Tabellerne ved Hjælp af Ansættelserne i efterfølgende Paragraf nøjagtigt udregnede Takst ikke overskrider en Femtendedel af denne sidste Takst, d. v. s. den reglementerede Takst for eet Ord.

3. For at sikre den ved Konventionen foreskrevne Ensartethed i Taksterne, fastsætte de til Telegrafunionen hørende Lande, hvor Franken ikke er Møntenhed, et Ækvivalent derfor i deres respektive Mønt, som saa nær som muligt skal svare til Frankens Værdi i Guld.

Nr. 140. 18de Juni.

4. L'équivalent du franc est actuellement de:
En Allemagne, 0,85 mark;
Dans l'Australie (fédération), 9,6 pence;
En Autriche, 1 couronne;
En Hongrie, 1 couronne;
En Bosnie-Herzégovine, 1 couronne;
En Bolivie, 50 centavos;
Au Brésil, 640 reis, monnaie brésilienne;
En Bulgarie, 1 lèv;
Au Cap de Bonne-Espérance, 9,6 pence;
A Ceylan, 0,68 roupie;
Au Chili, 0,5333 peso d'or à 18 d.;
Dans les Colonies portugaises, 200 reis;
En Crète, 1 drachme;
En Danemark, 0,80 krone;
En Egypte, 38,575 millièmes (3 piastres 34 paras, monnaie tarif);
En Erythrée, 1 lire;
En Espagne, 1 peseta 13 centimes de peseta;
Dans la Grande-Bretagne, 9,6 pence;
En Grèce, 1 drachme;
Dans les Indes britanniques, 0,60 roupie;
Dans les Indes néerlandaises, 0,50 florin;
Dans l'Indo-Chine française, 50 centièmes de piastre:
En Islande, 0,80 krone;
En Italie, 1 lire;
Au Japon, 0,40 yen;
Dans le Monténégro, 1 couronne;
Dans le Natal, 9,6 pence;
En Norvège, 0,80 krone;
Dans la Nouvelle-Zélande, 9,6 pence;
Dans l'Orange River Colony, 9,6 pence;
Dans les Pays-Bas, 0,50 florin;
En Perse, 2 krans 5 schahis;
En Portugal, 200 reis;
Dans les Protectorats britanniques de l'Afrique orientale et Uganda, 0,60 roupie;
Dans la République Argentine, 20 centavos or;
En Roumanie, 1 leu;
En Russie, 0,25 rouble métallique;
En Serbie, 1 dinar;
En Siam, 35 atts;
En Suède, 0,80 krona;
En Transvaal, 9,6 pence;
En Turquie, 4 piastres 23 paras;
En Uruguay, 0,1866 peso.

5. Lorsque la valeur de la monnaie d'un pays subit des variations à raison des fluctuations du change, l'équivalent du franc indiqué ci-dessus est, en cas de changement notable, modifié en prenant pour base le cours moyen du change du franc pendant le trimestre précédent. Il appartient à l'Administration du pays en cause de modifier l'équivalent conformément à la disposition ci-dessus, d'indiquer le jour à partir

4. For 1 Frank gælder for Tiden:
I Tyskland, 0,85 Mark;
I Australien (Forbundet), 9,6 Pence;
I Østrig, 1 Krone;
I Ungarn, 1 Krone;
I Bosnien-Herzegovina, 1 Krone;
I Bolivia, 50 Centavos;
I Brasilien, 640 Reis, brasiliansk Mønt;
I Bulgarien, 1 Lev;
I Kapkolonien, 9,6 Pence;
Paa Ceylon, 0,68 Rupie;
I Chili, 0,5333 Peso Guldmønt à 18 d.;
I de portugisiske Kolonier, 200 Reis;
Paa Kreta, 1 Drakme;
I Danmark, 0,80 Krone;
I Ægypten, 38,575 Millièmes (3 Pjastre 34 Paras, Tarifmønt);
I Erythræa, 1 Lire;
I Spanien, 1 Peseta 13 Pesetacentimer;
I Storbritannien, 9,6 Pence;
I Grækenland, 1 Drakme;
I Britisk Indien, 0,60 Rupie·
I Nederlandsk Indien, 0,50 Gylden;
I Fransk Indo-Kina, 50 Pjastercentimer;
Paa Island, 0,80 Krone;
I Italien, 1 Lire;
I Japan, 0,40 Yen;
I Montenegro, 1 Krone;
I Natal, 9,6 Pence;
I Norge, 0,80 Krone;
Paa Ny-Zeeland, 9,6 Pence;
I Orange River Colony, 9,6 Pence;
I Nederlandene, 0,50 Gylden;
I Persien, 2 Krans 5 Shahi;
I Portugal, 200 Reis;
I de britiske Protektorater i Østafrika og Uganda, 0,60 Rupie
I den argentinske Republik, 20 Centavos Guldmønt;
I Rumænien, 1 Leu;
I Rusland, 0,25 Metal-Rubel:
I Serbien, 1 Dinar;
I Siam, 35 Atts;
I Sverige, 0,80 Krone;
I Transvaal, 9,6 Pence;
I Tyrkiet, 4 Pjastre 23 Paras
I Uruguay, 0,1866 Peso.

5. Naar et Lands Møntværdi er underkastet Kursforandringer, fastsættes i Tilfælde af væsenlig Værdiforandring det ovenfor angivne Ækvivalent til Middelkursen for Frankens Værdi i Løbet af det sidste Fjerdingaar. Det tilkommer det paagældende Lands Telegrafbestyrelse at forandre Ækvivalentet i Overensstemmelse med foranstaaende Bestemmelse og fastsætte den Dag, fra hvilken Taksterne skulle opkræves

Nr. 140. 18de Juni. duquel les taxes seront perçues d'après le nouvel équivalent et de le faire notifier aux autres Offices par l'intermédiaire du Bureau international.

6. Le payement peut être exigé en valeur métallique.

XXVIII.

Lorsque l'expéditeur, profitant de la faculté qui lui est attribuée par l'article XLI, a prescrit une voie détournée, il doit payer la totalité des taxes de transit normales, calculées conformément aux dispositions de l'article XXIII et des tableaux prévus par l'article XXIV ci-dessus.

9. Perception des taxes.

XXIX.

1. La perception des taxes a lieu au départ, sauf les exceptions prévues pour les télégrammes à faire suivre (art. LIV, § 7), les frais d'exprès (art. LVIII, § 1), les télégrammes sémaphoriques (art. LXI, § 4) et les altérations ou réunions abusives de mots constatées par le bureau d'arrivée (art. XIX, § 9), qui donnent lieu à une perception sur le destinataire.

2. L'expéditeur d'un télégramme international a le droit d'en demander reçu avec mention de la taxe perçue.

3. L'Office d'origine a la faculté de percevoir, de ce chef, une rétribution à son profit dans les limites de 25 centimes.

4. Dans tous les cas où il doit y avoir perception à l'arrivée, le télégramme n'est délivré au destinataire que contre payement de la taxe due.

5. Si la taxe à percevoir à l'arrivée n'est pas recouvrée, la perte est supportée par l'Office d'arrivée, à moins d'arrangements spéciaux conclus conformément à l'article 17 de la Convention.

6. Les Administrations télégraphiques prennent, toutefois, autant que possible, les mesures, nécessaires pour que les taxes à percevoir à l'arrivée, et qui n'auraient pas été acquittées par le destinataire, soient recouvrées sur l'expéditeur, sauf quand le Règlement en dispose autrement (art. LV, § 4).

XXX.

1. Les taxes perçues en moins par erreur et les taxes et frais non perçus sur le destinataire, par suite de son refus ou de l'impossibilité de le trouver, doivent être complétés par l'expéditeur, sauf quand le Règlement en dispose autrement (art. LV, § 4).

2. Les taxes perçues en plus par erreur sont de même remboursées aux intéressés. Toutefois, la valeur des timbres servant à l'affranchissement des télégrammes appliqués en trop sur la minute par l'expéditeur n'est remboursée que sur la demande de celui-ci.

efter det ny Ækvivalent, samt lade de øvrige Bestyrelser erholde Underretning derom gennem det internationale Bureau. Nr. 140. 18de Juni.

6. Beløbet kan forlanges erlagt i Metalvaluta.

XXVIII.

Naar Afsenderen i Henhold til den ham ved Artikel XLI hjemlede Ret har foreskrevet en anden Speditionsvej end den sædvanlige, betaler han det samlede Beløb af de normale Transittakster, beregnede i Henhold til Bestemmelserne i Art. XXIII og de i Art. XXIV ovenfor omhandlede Tabeller.

9. Gebyrernes Opkrævning.

XXIX.

1. Gebyropkrævningen sker ved Afsendelsesstationen med Undtagelse af Gebyrerne for eftersendte Telegrammer (Art. LIV § 7), Budbefordring (Art. LVIII § 1), Signaltelegrammer (Art. LXI § 4) samt for sprogstridige Ordforandringer eller Ordsammensætninger, konstaterede af Adressestationen (Art. XIX § 9), og for saa vidt de opkræves hos Adressaten.

2. Afsenderen af et internationalt Telegram kan forlange Kvittering for samme med Angivelse af det erlagte Gebyr.

3. Afgangsstationen kan herfor opkræve et særskilt Gebyr, der dog ikke maa overstige 25 Centimer.

4. I alle Tilfælde, hvor et Beløb skal opkræves hos Adressaten, udleveres Telegrammet kun mod Erlæggelse af dette Beløb.

5. Saafremt et Gebyr, der skal betales af Adressaten, ikke bliver erlagt, bærer Adressestationen Tabet, medmindre der i Overensstemmelse med Konventionens Art. 17 desangaaende er sluttet anden Overenskomst.

6. Telegrafbestyrelserne ville dog, saa vidt muligt, bestræbe sig for at faa de Gebyrer, der skulle opkræves hos, men ikke blive betalte af Adressaten, erstattede af Afsenderen, medmindre der i Reglementet desangaaende er anderledes bestemt (Art. LV § 4).

XXX.

1. Naar der fejlagtigt er opkrævet et for ringe Gebyr og naar et Adressaten paahvilende Gebyr ikke kan erholdes, enten fordi han nægter at betale det eller fordi han ikke kan findes, skal det manglende Beløb erlægges af Afsenderen, medmindre der i Reglementet desangaaende er anderledes bestemt (Art. LV § 4).

2. Paa den anden Side erstattes der de paagældende, hvad der fejlagtigt maatte være opkrævet for meget. Værdien af de til Frigørelse af Telegrammer for meget anvendte Frimærker paa Originaltelegrammet tilbagebetales dog kun paa Afsenderens Forlangende.

Nr. 140.
18de
Juni.

10. Transmission des télégrammes.

a. Signaux de transmission.

XXXI.

Les tableaux ci-dessous indiquent les signaux employés dans le service aux appareils Morse, Hughes et Baudot.

A. Signaux du code Morse.

Lettres:

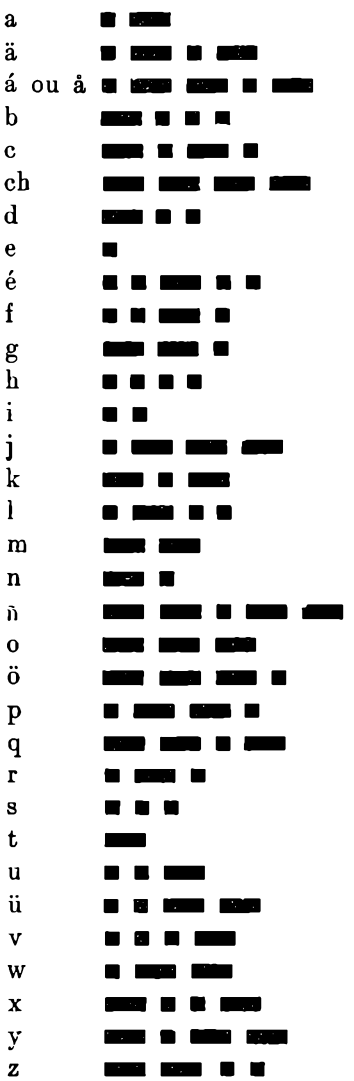

Espacement et longueur des signes:

1. Une barre est égale à 3 points.
2. L'espace entre les signaux d'une même lettre est égal à un point.
3. L'espace entre deux lettres est égal à trois points.
4. L'espace entre deux mots est égal à cinq points.

Nr. 140.
18de
Juni.

10. Telegrammernes Befordring.

a. Telegraftegn.

XXXI.

Nedenstaaende Tabel indeholder de Telegraftegn, der anvendes ved Betjeningen af Morses, Hughes og Baudots Apparater:

A. Tegn ved Morses Apparat.

Bogstaver:

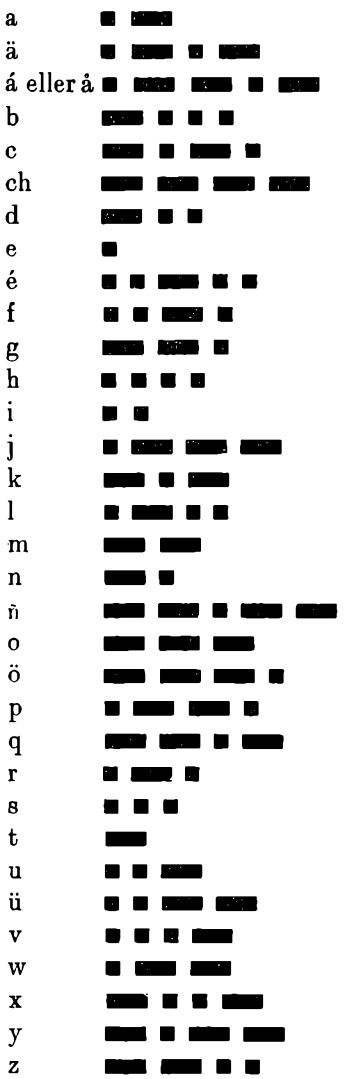

Tegnenes Længde og indbyrdes Afstand:

1. En Streg er lig med 3 Prikker.
2. Afstanden mellem Tegnene i et og samme Bogstav er lig med 1 Prik.
3. Afstanden mellem 2 Bogstaver er lig med 3 Prikker.
4. Afstanden mellem 2 Ord er lig med 5 Prikker.

Nr. 140.
18de
Juni.

Chiffres:

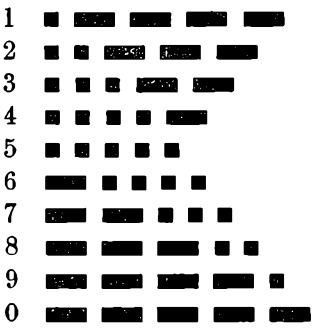

Dans les répétitions d'office et dans le préambule des télégrammes, les chiffres doivent être rendus au moyen des signaux suivants dont il peut aussi être fait usage dans le texte des télégrammes ne comportant que des chiffres. Les télégrammes doivent dans ce cas porter la mention de service »en chiffres«.

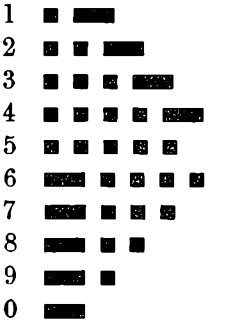

Signes de ponctuation et autres:

Point	(.)	
Point et virgule	(;)	
Virgule	(,)	
Deux points	(:)	
Point d'interrogation ou demande de répétition d'une transmission non comprise	(?)	
Point d'exclamation	(!)	
Apostrophe	(')	
Trait d'union ou tiret	(—)	
Barre de fraction	(/)	
Parenthèses (avant et après les mots)	( )	
Guillemets (avant et après chaque mot ou chaque passage mis entre guillemets)	(«et»)	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Taltegn:

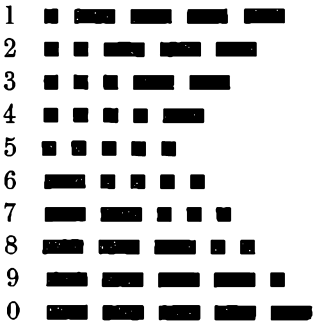

Ved tjenstlige Gentagelser og i Telegrammernes Indledning skulle Tallene gengives ved følgende Signaler, af hvilke der ogsaa kan gøres Brug i Teksten af Telegrammer, der kun indeholde Tal. Telegrammerne skulle i saa Tilfælde indeholde den tjenstlige Bemærkning *en chiffres*.

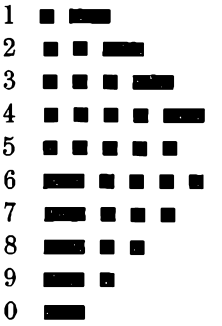

Interpunktionstegn og deslige:

Punktum	(.)	
Semikolon	(;)	
Komma	(,)	
Kolon	(:)	
Spørgsmaalstegn eller Forlangende om Gentagelse af en ikke forstaaet Telegrafering	(?)	
Udraabstegn	(!)	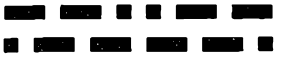
Apostrof	(')	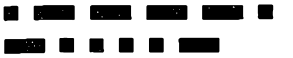
Bindestreg	(—)	
Brøkstreg	(/)	
Parentes (før og efter de indklamrede Ord)	( )	
Citationstegn (før og efter hvert Ord eller hver Passus, der er sat mellem Citationstegn)	(«og»)	

Nr. 140. 18de Juni.

Souligné (avant et après les mots ou le membre de phrase)		
Appel (préliminaire de toute transmission)		
Double trait	(=)	
Compris		
Erreur		
Croix	(+)	
Invitation à transmettre		
Attente		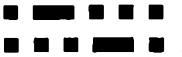
Fin de travail		

Pour transmettre les nombres fractionnaires, on doit, afin d'éviter toute confusion possible, transmettre la fraction en la faisant précéder du double trait (=).

Exemples: pour $1^{1}/_{16}$, on transmettra $1 = {}^{1}/_{16}$, afin qu'on ne lise pas ${}^{11}/_{16}$; pour $99^{27}/_{4}$, on transmettra $99 = {}^{27}/_{4}$, afin qu'on ne lise pas $992^{7}/_{4}$.

B. Signaux de l'appareil Hughes.

Lettres:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Chiffres:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Signes de ponctuation et autres:

Point (.), point et virgule (;), virgule (,), deux points (:), point d'interrogation (?), point d'exclamation (!), apostrophe ('), croix (+), trait d'union ou tiret (—), E accentué (É), barre de fraction (/), double trait (=), parenthèse de gauche (, parenthèse de droite), et (&), guillemet („).

L'espace entre deux nombres est marqué par un »blanc«. Toutefois, une fraction ordinaire, ainsi qu'un nombre fractionnaire doivent toujours être séparés par deux »blancs« du nombre qui les précède et de celui qui les suit. Dans la transmission d'un nombre fractionnaire, le nombre entier doit être séparé par un »blanc« du numérateur de la fraction ordinaire qui suit (exemple: 1 3/4 et non 13/4).

Les mots et passages soulignés sont précédés et suivis de deux traits d'union (exemple: — — sans retard — —) et soulignés à la main par l'employé du bureau d'arrivée.

Pour appeler le poste avec lequel on est en communication ou pour lui répondre: le blanc et l'N répétés alternativement.

Pour demander la répétition prolongée du même signal en vue de régler le synchronisme: une combinaison composée du blanc des lettres, de l'I et du T, reproduite autant de fois qu'il est nécessaire.

Pour demander ou permettre le réglage de l'électroaimant: une combinaison formée des quatre signaux suivants: le blanc des lettres, l'I, l'N et le T, répétée autant de fois qu'il est nécessaire.

Pour donner attente: la combinaison ATT, suivie de la durée probable de l'attente.

Pour indiquer une erreur: deux N consécutifs, sans aucun signe de ponctuation.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Understregningstegn (før og efter det eller de understregede Ord) .....
Kalden (Indledning til enhver Telegrafering)
Adskillelse mellem Indledning og Adresse, Adresse og Tekst samt Tekst og Underskrift .....
Forstaaet .....
Rettelse .....
Et Telegrams Afslutning .....
Kom .....
Vent .....
Telegraferingens Afslutning .....

Ved Befordringen af blandede Tal skal man, for at undgaa enhver mulig Misforstaaelse, telegrafere Adskillelsestegnet ( ) foran Brøken.

Eksempler: For $1^{1}/_{16}$ telegraferer man 1 $^{1}/_{16}$, for at man ikke skal læse $^{11}/_{16}$; for $99^{27}/_{4}$ telegraferer man 99 $^{27}/_{4}$, for at man ikke skal læse $992^{7}/_{4}$.

B. Tegn ved Hughes Apparat.

Bogstaver:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Taltegn:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Interpunktionstegn og deslige:

Punktum (.), Semikolon (;), Komma (,), Kolon (:), Spørgsmaalstegn (?), Udraabstegn (!), Apostrof (’), Kors (+), Bindestreg (—), E med Accent (É), Brøkstreg (/), Dobbeltstreg (=), Parentes til Venstre (, Parentes til Højre), og (&), Citationstegn (»).

Afstanden mellem to Tal betegnes ved en Hvid. En almindelig Brøk saavel som et blandet Tal bør dog altid adskilles ved to Hvide fra det foregaaende og efterfølgende Tal. Ved Telegrafering af et blandet Tal skal det hele Tal ved en Hvid adskilles fra Tælleren i den efterfølgende almindelige Brøk (Eksempel: 1 $^{3}/_{4}$ og ikke $^{13}/_{4}$).

Understregning af Ord og Sætninger sker paa den Maade, at der foran og efter disse telegraferes to Bindestreger (Eksempel: — — *sans retard* — —), hvorefter den modtagende Funktionær understreger de paagældende Ord med Haanden.

For at kalde paa den Station, med hvilken man er i Forbindelse, eller for at svare samme: afvekslende Hvidt og N.

For at regulere Synkronismen og i dette Øjemed forlange en længere Gentagelse af det samme Signal: en Kombination af Bogstavernes Hvidt, I og T, gentaget saa ofte, som det er nødvendigt.

For at forlange eller tillade Reguleringen af Elektromagneten: en Kombination af følgende fire Signaler: Bogstavernes Hvidt, I, N og T, gentaget saa ofte, som det er nødvendigt.

For at angive Vent: Kombinationen ATT, ledsaget af den sandsynlige Ventetid.

For at angive Rettelse: to paa hinanden følgende N uden noget Interpunktionstegn.

Nr. 140. 18de Juni.

Pour interrompre la transmission du bureau correspondant: deux ou trois lettres quelconques convenablement espacées.

Pour indiquer la fin du travail: deux blancs.

Les accents sur E sont tracés à la main à la fin des mots (avec ou sans s) et lorsqu'ils sont essentiels au sens. (Exemple: Achète, acheté). Dans ce dernier cas, le transmetteur répète le mot après la signature, en y faisant figurer l'E accentué entre deux blancs, pour appeler l'attention du poste qui reçoit. Pour ä, á, å, ñ, ö et ü, on transmet respectivement ae, aa, ao, n, oe et ue.

C. Signaux de l'appareil Baudot.

Lettres:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Chiffres:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Signes de ponctuation et autres:

. , ; : ? ! ' — / = () % &.

Les dispositions concernant la transmission des nombres entiers, des nombres fractionnaires et des mots ou passages soulignés et des lettres ä, á, å, ñ, ö et ü, qui sont applicables à l'appareil Hughes, le sont également à l'appareil Baudot.

Pour indiquer une erreur, le signal ∗.

b. Ordre de transmission.

XXXII.

1. La transmission des télégrammes a lieu dans l'ordre suivant:

a. Télégrammes d'Etat.
b. — de service.
c. — privés urgents.
d. — — non urgents.

2. Tout bureau qui reçoit par un fil international un télégramme, présenté comme télégramme d'Etat ou de service, le réexpédie comme tel.

XXXIII.

1. Une transmission commencée ne peut être interrompue pour faire place à une communication d'un rang supérieur qu'en cas d'urgence absolue.

2. Les télégrammes de même rang sont transmis par les bureaux de départ dans l'ordre de leur dépôt et par les bureaux intermédiaires dans l'ordre de leur réception.

3. Dans les bureaux intermédiaires, les télégrammes de départ et les télégrammes de passage qui doivent emprunter les mêmes fils sont confondus et transmis en suivant l'heure de dépôt ou de réception et en tenant compte de l'ordre établi à l'article XXXII.

For at afbryde Telegraferingen fra den korresponderende Station: to eller tre hvilke som helst Bogstaver med passende Mellemrum. Nr. 140. 18de Juni.

For at angive Telegraferingens Afslutning: to Hvide.

Accenterne over E skrives med Haanden ved Ordenes Slutning (med eller uden s) og i Tilfælde af, at de ere af Betydning for Forstaaelsen (Eksempel: *Achète, acheté*). I sidste Tilfælde gentager den afsendende Funktionær Ordet efter Underskriften, idet han telegraferer det accentuerede E mellem to Hvide for at vække Modtagelsesstationens Opmærksomhed. For ä, á, å, ñ, ö og ü telegraferes hen oldsvis ae, aa, ao, n, oe, og ue.

C. Tegn ved Baudots Apparat.

Bogstaver:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Taltegn:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Interpunktionstegn og deslige:

. , ; : ? ! ' — / = () % &.

De Bestemmelser, der ved Hughes Apparat gælde for Telegraferingen af hele Tal, blandede Tal, understregede Ord eller Sætninger og Bogstaverne ä, á, å, ñ, ö, og ü, gælde ogsaa ved Baudots Apparat.

For at angive Rettelse benyttes Tegnet ⟊.

b. Rækkefølgen.

XXXII.

1. Telegrammerne befordres i følgende Orden:
   a. Statstelegrammer,
   b. Tjenestetelegrammer,
   c. Private Iltelegrammer,
   d. Almindelige Privattelegrammer.
2. Enhver Station, som paa en international Ledning modtager et som Statstelegram eller Tjenestetelegram anmeldt Telegram, skal viderebefordre det som saadant.

XXXIII.

1. En paabegyndt Ekspedition maa ikke afbrydes for at give Plads for et Telegram af højere Klasse, medmindre der foreligger en tvingende Nødvendighed.
2. Telegrammer af en og samme Klasse befordres af Afgangsstationerne i den Orden, hvori de ere indleverede, og af Mellemstationerne i den Orden, hvori de modtages.
3. Paa Mellemstationer gøres ikke Forskel paa de lokale Telegrammer og Gennemgangstelegrammer, der skulle befordres paa samme Linie, idet man kun retter sig efter Indleverings- eller Modtagelsestiden og den i Art. XXXII angivne Orden.

Nr. 140. 18de Juni.

4. Deux bureaux en relation directe échangent les télégrammes dans l'ordre alternatif, en tenant compte des prescriptions de l'article XXXII.

5. Aux appareils à grand rendement (Hughes, Baudot, Wheatstone, etc.), les échanges se font par séries quand les postes en relation ont plusieurs télégrammes à transmettre. Cette règle est applicable aux transmissions par l'appareil Morse quand le trafic le justifie et après entente entre les chefs des bureaux en correspondance.

Les télégrammes d'une même série sont considérés comme formant une seule transmission.

Toutefois, les télégrammes reçus ne sont pas conservés à l'appareil jusqu'à la fin de la série, et il est donné cours à chaque télégramme régulier dès que le deuxième télégramme venant après lui est commencé.

XXXIV.

1. Chaque série comprend, au plus, cinq télégrammes si les transmissions ont lieu par l'appareil Morse ou par les appareils à réception auditive, et au plus dix télégrammes si elles sont effectuées par les appareils à grand rendement (Hughes, Baudot, Wheatstone, etc.). Tout télégramme contenant de 50 à 100 mots à l'appareil Morse, ou de 75 à 150 mots aux appareils à réception auditive, compte pour trois télégrammes, et tout télégramme contenant de 100 à 200 mots aux appareils à grand rendement compte pour cinq télégrammes. Tout télégramme contenant plus de 100 mots à l'appareil Morse, plus de 150 mots aux appareils à réception auditive ou plus de 200 mots aux appareils à grand rendement, est considéré comme formant une série.

2. Un télégramme de rang supérieur comme ordre de transmission ne compte pas dans l'alternat.

3. Le bureau qui vient d'effectuer une transmission est en droit de continuer lorsqu'il survient un télégramme auquel la priorité est accordée sur ceux que le correspondant a à transmettre, à moins que ce dernier n'ait à donner la répétition d'un télégramme à collationner ou n'ait déjà commencé sa transmission.

4. Dans les systèmes d'appareils par lesquels l'échange des transmissions a lieu alternativement, lorsqu'un bureau a terminé sa transmission, le bureau qui vient de recevoir transmet à son tour; s'il n'a rien à transmettre, l'autre continue. Si, de part et d'autre, il n'y a rien à transmettre, les bureaux donnent le signal de fin de travail.

c. Appel des bureaux.

XXXV.

1. Toute correspondance entre deux bureaux commence par le signal d'appel ou par l'indicatif du bureau appelé.

2. Le bureau appelé doit répondre immédiatement en donnant son indicatif et le signal d'invitation à transmettre. S'il est empêché de recevoir, il ajoute à son indicatif, au lieu du signal d'invitation à transmettre, le signal »attente« suivi d'un chiffre indiquant en minutes la durée probable de l'attente. Si la durée probable d'attente excède 10 minutes, elle doit être motivée.

3. Aucun bureau appelé ne peut refuser de recevoir les télégrammes qu'on lui présente, quelle qu'en soit la destination. Toutefois, en cas d'erreur de direction évidente, l'agent qui reçoit en fait l'observation au bureau transmetteur. Si celui-ci ne tient pas compte de l'observation, un avis de service lui est transmis après la réception du télégramme et il est alors tenu de rectifier l'erreur commise.

4. Imellem to Stationer, der staa i direkte Forbindelse med hinanden, befordres Telegrammerne skiftevis under Iagttagelse af Forskrifterne i Art. XXXII.

5. Ved hurtigt arbejdende Apparater (Hughes, Baudot, Wheatstone o. s. v.) sker Udvekslingen rækkevis, naar de korresponderende Stationer have flere Telegrammer at befordre. Denne Bestemmelse kan ogsaa anvendes ved Befordringen ved Morseapparat, naar Korrespondancens Omfang gør det ønskeligt og efter at Bestyrerne af de paagældende Stationer ere komne overens derom.

Telegrammer i en og samme Række betragtes som en enkelt Ekspedition.

De modtagne Telegrammer behøve dog ikke at forblive ved Apparatet, indtil hele Rækken er modtaget, men hvert rigtigt modtaget Telegram viderebefordres, saa snart det andet i Rækken efter det er paabegyndt.

XXXIV.

1. Ved Morse- og Høreapparat omfatter hver Række højst 5 Telegrammer og ved hurtigt arbejdende Apparater (Hughes, Baudot, Wheatstone o. s. v.) højst 10 Telegrammer. Ethvert Telegram indeholdende fra 50 til 100 Ord ved Morse- eller fra 75 til 150 Ord ved Høreapparat regnes for 3 Telegrammer, og ethvert Telegram indeholdende fra 100 til 200 Ord ved hurtigt arbejdende Apparater regnes for 5 Telegrammer. Ethvert Telegram paa mere end 100 Ord ved Morse-, paa mere end 150 Ord ved Høreapparat eller paa mere end 200 Ord ved hurtigt arbejdende Apparater betragtes som en Række.

2. Et Telegram, der ifølge Telegrammernes Klassifikation hører til en højere Klasse, regnes ikke med ved den skiftevise Befordring.

3. Den Station, der har fuldført Afsendelsen af en Række, har Ret til at fortsætte, naar der indtræffer et Telegram, som har Fortrinsret fremfor de Telegrammer, som den anden Station har at afsende, medmindre sidstnævnte Station skal gentage et Telegram med Kollationering eller alt har begyndt at afsende efter sin Tur.

4. Naar under de Apparatsystemer, ved hvilke Ekspeditionen af Telegrammer sker skiftevis, den afsendende Station har endt sin Aftelegrafering, staar den modtagende Station for Tur til at afsende; dersom den ikke har noget at afsende, vedbliver den anden. Hvis der hverken fra den ene eller den anden Station er noget at befordre, give Stationerne Signalet for »Telegraferingens Afslutning«.

c. Stationernes Kalden.

XXXV.

1. Enhver Korrespondance mellem to Stationer begynder med Kalden eller med den kaldte Stations Signal.

2. Den kaldte Station skal øjeblikkeligt svare ved at give sit Signal og Signalet for »Kom«. Dersom den er forhindret i at modtage, føjer den til sit Signal i Stedet for Signalet for »Kom« Signalet for »Vent«, efterfulgt af et Tal, som i Minutter angiver den sandsynlige Ventetids Varighed. Hvis den sandsynlige Ventetids Varighed overskrider 10 Minutter, oplyses om Aarsagen.

3. Ingen Station, som kaldes, kan nægte at modtage de anmeldte Telegrammer, hvorhen de end skulle befordres. Naar der foreligger en aabenbar Fejltagelse med Hensyn til Dirigeringen, gør den modtagende Funktionær dog den aftelegraferende Station opmærksom derpaa. Dersom denne ikke tager Bemærkningen til Følge, sendes der efter Telegrammets Modtagelse en Tjenestemeddelelse til Aftelegraferingsstationen, og denne er da forpligtet til at berigtige den begaaede Fejl.

Nr. 140. 18de Juni.

4. On ne doit ni refuser ni retarder un télégramme si les indications de service, les indications éventuelles ou certaines parties de l'adresse ou du texte ne sont pas régulières. Il faut le recevoir et puis en demander, au besoin, la régularisation au bureau d'origine par un avis de service, conformément aux dispositions de l'article XVI.

d. Règles de transmission.

XXXVI.

1. Lorsque le bureau appelant a reçu l'indicatif du bureau appelé et le signal d'invitation à transmettre, il transmet dans l'ordre suivant les mentions de service constituant le préambule du télégramme:

a. Nature du télégramme, au moyen d'une des mentions S, A, ST, D, CR, CRS, CRD, Presse, suivant qu'il s'agit d'un télégramme d'Etat, d'un télégramme ou d'un avis de service, d'un avis de service taxé, d'un télégramme privé urgent, d'un accusé de réception à un télégramme ordinaire, d'un accusé de réception à un télégramme d'Etat, d'un accusé de réception urgent ou d'un télégramme de presse.

b. La lettre B, mais seulement dans les échanges à l'appareil Morse et lorsque le bureau transmetteur correspond directement avec le bureau destinataire.

c. Nom du bureau d'origine suivi, le cas échéant, des adjonctions destinées à le distinguer d'autres bureaux de la même localité (par exemple: Bruxelles, Berlin Fd, etc.). Le nom du bureau doit être transmis comme il figure dans la 1re colonne de la Nomenclature officielle des bureaux ouverts au service international et ne peut être abrégé.

Indiquer à la suite du nom du bureau celui de la subdivision territoriale ou celui du pays dans lesquels il se trouve quand l'ouverture de ce bureau n'a pas encore été publiée par le Bureau international de l'Union télégraphique.

Pour les télégrammes maritimes provenant des navires, la désignation du bureau d'origine comprend le nom du poste qui a reçu le télégramme du navire, suivi du nom de ce dernier.

d. Numéro du télégramme (numéro de dépôt ou de série).

e. Nombre des mots taxés. En cas de différence entre le nombre des mots taxés et celui des mots réels, on emploie une fraction dont le numérateur indique le nombre des mots taxés et le dénominateur celui des mots réels. Dans les télégrammes dont le texte est rédigé totalement ou partiellement en langage chiffré, on indique: 1° le nombre total des mots qui sert de base à la taxe; 2° le nombre des mots en langage clair ou en langage convenu; 3° le nombre des groupes de chiffres ou de lettres, dans la forme suivante: 20/12/6.

Cette disposition s'applique notamment: 1° au cas où un télégramme en langage clair contient des mots de plus de 15 caractères; 2° au cas où un télégramme dont le texte est en langage convenu, comprend des mots clairs de plus de dix caractères; 3° aux groupes de chiffres ou de lettres comportant plus de cinq caractères.

f. Dépôt du télégramme (par deux groupes de chiffres indiquant, le premier, le quantième du mois et, le second, l'heure et les minutes suivies des lettres m ou s [matin ou soir]).

Les heures peuvent être transmises au moyen des chiffres 0 à 24; dans ce cas, les indications m ou s sont omises.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

4. Man maa hverken nægte at modtage et Telegram eller forsinke dets Befordring, naar tjenstlige Bemærkninger, eventuelle Angivelser eller enkelte Dele af Adressen eller Teksten befindes ureglementerede. Telegrammet bør modtages, og efter Modtagelsen kan man om fornødent i en Tjenestemeddelelse forlange en Berigtigelse af Indleveringsstationen i Henhold til Bestemmelserne i Art. XVI. Nr. 140. 18de Juni.

d. Regler for Befordringen.

XXXVI.

1. Naar den kaldte Station har svaret med sit Signal og Signalet for »Kom«, aftelegraferer den kaldende Station i følgende Orden de tjenstlige Angivelser, som danne Telegrammets Indledning.

a. Telegrammets Klasse, betegnet ved *S*, *A*, *ST*, *D*, *CR*, *CRS*, *CRD*, *Presse*, efter som det er et Statstelegram, et Tjenestetelegram eller en Tjenestemeddelelse, en betalt Tjenestemeddelelse, et privat Iltelegram, et Ankomstbevis paa et almindeligt Telegram, et Ankomstbevis paa et Statstelegram, et Il-Ankomstbevis eller et Pressetelegram.

b. Bogstavet B, men kun ved Morseekspedition og naar den afsendende Station korresponderer direkte med Adressestationen.

c. Indleveringsstationens Betegnelse eventuelt fulgt af Tilføjelser, der tjene til at skelne den fra andre Stationer paa samme Sted (f. Eks.: *Bruxelles*, *Berlin Fd.*, *etc.*). Stationsnavnet bør befordres, saaledes som det findes anført i første Kolonne at den officielle Fortegnelse over Stationer, der ere aabne for international Tjeneste, og maa ikke forkortes.

Indleveringsstationen maa nærmere angives ved at man efter Stationsnavnet tilføjer vedkommende Landsdels eller Lands Navn, i Tilfælde af at Stationens Aabning endnu ikke er bleven bekendtgjort af Telegrafunionens internationale Bureau.

I Søtelegrammer fra Skibe indbefatter Indleveringsstationens Betegnelse Navnet paa den Station, som har modtaget Telegrammet fra Skibet, og Navnet paa dette sidste.

d. Telegrammets Nummer (Indleverings- eller Række-Nummer).

e. Ordantallet. Er der Forskel mellem det takstpligtige og det egentlige Ordantal, udtrykkes dette ved en Brøk, hvis Tæller angiver det takstpligtige og Nævneren det egentlige Ordantal. I Telegrammer, hvis Tekst helt eller delvist er affattet i Chiffersprog, angives: 1) det samlede Ordantal, hvorefter Gebyret skal beregnes; 2) Antallet af Ord, der ere skrevne i almindeligt eller aftalt Sprog; 3) Antallet af Tal- eller Bogstavgrupper, paa følgende Maade: 20/12/6.

Denne Bestemmelse anvendes navnligt: 1) naar et Telegram i almindeligt Sprog indeholder Ord med mere end 15 Bogstaver; 2) naar et Telegram, hvis Tekst er affattet i aftalt Sprog, indeholder Ord i almindeligt Sprog med mere end 10 Bogstaver; 3) paa Tal- eller Bogstavgrupper, der indeholde mere end 5 Tegn.

f. Telegrammets Indleveringstid (med to Talgrupper, af hvilke den første angiver Datum og den anden Time og Minut, efterfulgt af Bogstaverne *m* eller *s* [*matin* eller *soir*, For- eller Eftermiddag]).

Timetallene kunne telegraferes ved Hjælp af Tallene 0—24 og i saadant Tilfælde udelades Angivelserne *m* eller *s*.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

g. Voie à suivre (quand l'expéditeur l'a indiquée sur sa minute [art. XLI, § 2]).

Cette indication n'est transmise que jusqu'au point où elle est utile pour l'acheminement du télégramme.

Toutefois, si le télégramme comporte une réponse payée ou un accusé de réception, la mention de voie est maintenue jusqu'au bureau de destination et inscrite sur la copie d'arrivée.

h. Mentions de service.

2. A la suite du préambule spécifié ci-dessus, on transmet successivement les indications éventuelles, l'adresse, le texte et la signature du télégramme.

3. Le double trait (▬ ■ ■ ■ ▬) à l'appareil Morse et (=) aux appareils imprimeurs est transmis pour séparer le préambule des indications éventuelles, les indications éventuelles entre elles, les indications éventuelles de l'adresse, les différentes adresses d'un télégramme multiple entre elles, l'adresse du texte et le texte de la signature. On termine chaque télégramme ou transmission par la croix (■ ▬ ■ ▬ ■) à l'appareil Morse ou aux appareils à réception auditive et + aux appareils imprimeurs. A ces derniers appareils, la croix doit toujours être précédée d'un blanc.

4. Si l'employé qui transmet s'aperçoit qu'il s'est trompé, il s'interrompt par le signal d'erreur, répète le dernier mot bien transmis et continue la transmission rectifiée.

5. Lorsque l'employé qui reçoit constate que la réception devient incompréhensible, il interrompt son correspondant et répète le dernier mot compris, en le faisant suivre d'un point d'interrogation. Le correspondant reprend alors la transmission à partir de ce mot.

6. Hormis les cas déterminés de concert entre les diverses Administrations, il est interdit d'employer une abréviation quelconque en transmettant le texte d'un télégramme ou de modifier ce texte de quelque manière que ce soit. Tout télégramme doit être transmis tel que l'expéditeur l'a écrit et d'après sa minute (sauf l'exception prévue à l'article XVIII).

e. Réception et répétition d'office.

XXXVII.

1. Aussitôt après la transmission, l'employé qui a reçu compare, pour chaque télégramme, le nombre des mots reçus au nombre annoncé. Quand le nombre de mots est donné sous forme de fraction, cette comparaison ne porte que sur le nombre de mots et de groupes existant réellement, indépendamment du nombre de mots taxés.

Si l'employé constate une différence entre le nombre de mots qui lui est annoncé et celui qu'il reçoit, il la signale à son correspondant en indiquant le nombre de mots reçus, et répète la première lettre de chaque mot et le premier chiffre de chaque nombre (exemple: 17 j c r b 2 d ... etc. ...). Si l'agent transmetteur s'est simplement trompé dans l'annonce du nombre de mots, il répond: »Admis« et indique le nombre réel de mots (exemple: 17 admis); sinon, il rectifie le passage reconnu erroné d'après les initiales reçues; dans les deux cas, il interrompt au besoin son correspondant dans la transmission des initiales dès qu'il est à même de rectifier ou de confirmer le nombre de mots.

g. Befordringsvejen (naar Afsenderen har angivet den i Originaltelegrammet [Art. XLI § 2]). Nr. 140 18de Juni.

Denne Angivelse medtelegraferes kun til det Punkt, hvor den kan være til Nytte med Hensyn til Telegrammets Dirigering.

Er der for Telegrammet betalt Svar eller Ankomstbevis, skal Befordringsvejen dog medtelegraferes lige til Adressestationen, hvor den nedskrives paa Modtagelsesblanketten.

h. Tjenstlige Betegnelser.

2. Efter den ovenfor angivne Indledning telegraferes efter hinanden Telegrammets eventuelle Angivelser, Adresse, Tekst og Underskrift.

3. Til at adskille Indledningen fra de eventuelle Angivelser, de eventuelle Angivelser indbyrdes, de eventuelle Angivelser fra Adressen, de forskellige Adresser indbyrdes i et Telegram med flere Adresser, Adressen fra Teksten og Teksten fra Underskriften, benyttes ved Morseapparat Adskillelsestegnet (▬ ■ ■ ■ ▬) og ved Typetryksapparater en Dobbeltstreg (=). Hvert Telegram eller Sending sluttes ved Morse- eller Høreapparater med Tegnet for et Telegrams Afslutning (■ ▬ ■ ▬ ■) og ved Typetryksapparater med et Kors (-|-). Ved sidstnævnte Apparater skal der altid foran Korset benyttes en Hvid.

4. Naar den afsendende Funktionær bemærker, at han har begaaet en Fejl, afbryder han med Signalet for Rettelse, gentager det sidste rigtigt aftelegraferede Ord og fortsætter derfra.

5. Naar den modtagende Funktionær finder, at den indgaaende Skrift bliver uforstaaelig, afbryder han og gentager det sidste forstaaede Ord, efterfulgt af et Spørgsmaalstegn. Den afsendende Funktionær begynder atter Telegraferingen fra dette Ord.

6. Med Undtagelse af de ved Aftale mellem de forskellige Administrationer fastsatte Tilfælde, er det forbudt at benytte nogen som helst Forkortelse under Telegraferingen af Telegrammets Tekst eller paa nogen som helst Maade at ændre denne. Ethvert Telegram skal telegraferes saaledes som Afsenderen har nedskrevet det og i Overensstemmelse med Originaltelegrammet (med Forbehold af den i Art. XVIII nævnte Undtagelse).

e. Modtagelse og tjenstlig Gentagelse.

XXXVII.

1. Umiddelbart efter Nedskrivningen sammenligner den modtagende Funktionær for hvert Telegram det modtagne Ordantal med det anmeldte. Naar Ordantallet er opgivet i Brøkform, udføres denne Sammenligning kun for det virkeligt tilstedeværende Ordantal og Antal af Grupper, uafhængigt af Antallet af takserede Ord.

Dersom den modtagende Funktionær finder Uoverensstemmelse mellem det angivne og det modtagne Ordantal, melder han det til den afsendende Funktionær, idet han angiver Antallet af de modtagne Ord og gentager det første Bogstav af hvert Ord og det første Taltegn af hvert Tal (f. Eks.: 17 j c r b 2 d ... etc. ...). Dersom den afsendende Funktionær ligefrem har taget Fejl i Angivelsen af Ordantallet, svarer han *Admis* og opgiver det rette Ordantal (f. Eks.: *17 admis*); hvis ikke, berigtiger han det i Henhold til de modtagne Begyndelsesbogstaver erkendte fejlagtige Sted. I begge Tilfælde afbryder han efter Fornødenhed sin Medkorrespondent i Telegraferingen af Begyndelsesbogstaverne, saa snart han selv skal berigtige eller bekræfte Ordantallet.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

2. Lorsque cette différence ne provient pas d'une erreur de transmission, la rectification du nombre de mots annoncé ne peut se faire que d'un commun accord entre le bureau d'origine et le bureau correspondant. Faute de cet accord, le nombre de mots annoncé par le bureau d'origine est admis.

XXXVIII.

1. Les employés peuvent, pour mettre leur responsabilité à couvert, donner ou exiger la répétition partielle ou intégrale des télégrammes qu'ils ont transmis ou reçus. La répétition partielle est obligatoire pour les télégrammes d'Etat en langage clair et les télégrammes-mandats; elle comprend tous les nombres, ainsi que les noms propres et, le cas échéant, les mots douteux. A l'appareil Morse et aux appareils à réception auditive, la répétition d'office se fait par l'employé qui a reçu, et aux appareils à grand rendement, par l'employé qui a transmis, à la fin du télégramme. L'employé qui donne cette répétition doit, à l'appareil Morse et aux appareils à réception auditive, s'il y a rectification, reproduire les mots ou nombres rectifiés. En cas d'omission, cette seconde répétition est exigée par l'employé qui a transmis.

2. Quand on donne la répétition des nombres suivis de fractions, on doit, afin d'éviter toute confusion possible, répéter la fraction en la faisant précéder du double trait (=).

Exemples: pour $1^{1}/_{16}$, on transmettra dans la répétition $1 = {}^{1}/_{16}$, afin qu'on ne lise pas ${}^{11}/_{16}$; pour $99^{27}/_{4}$, on transmettra $99 = {}^{27}/_{4}$, afin qu'on ne lise pas $992^{7}/_{4}$.

3. Cette répétition ne peut être retardée ni interrompue sous aucun prétexte.

XXXIX.

Après la vérification du nombre de mots et, le cas échéant, la répétition d'office, le bureau qui a reçu donne à celui qui a transmis l'accusé de réception du télégramme ou des télégrammes constituant la série.

Cet accusé de réception est donné, pour un seul télégramme, par R suivi de l'indication du numéro du télégramme reçu: »R 436«.

Pour une série de télégrammes, on donne R avec l'indication du nombre de télégrammes reçus, ainsi que du premier et du dernier numéro de la série: »R 5 157 980«.

XL.

1. Les rectifications et les demandes de renseignements relatives à des télégrammes auxquels le bureau correspondant a déjà donné cours sont faites par avis de service adressés aux bureaux de destination.

2. Les télégrammes contenant des altérations manifestes ne peuvent être retenus au cas où la rectification ne pourrait se faire à bref délai. Ils doivent être réexpédiés sans retard avec la mention de service: »rectification suivra«, à la fin du préambule. Aussitôt après la réexpédition du télégramme, la rectification en est demandée par avis de service non taxé.

Les rectifications différées doivent être expressément désignées comme avis de service non taxé (A).

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

2. Naar denne Uoverensstemmelse ikke hidrører fra en Fejl i Telegraferingen, kan Rettelsen af det angivne Ordantal kun ske, naar Indleveringsstationen og den med samme korresponderende Station derom blive enige. Kan Enighed ikke opnaas, godkendes det af Indleveringsstationen opgivne Ordantal. Nr. 140. 18de Juni.

XXXVIII.

1. For at sikre sig mod Ansvar kunne Funktionærerne give eller forlange en delvis eller fuldstændig Gentagelse af de aftelegraferede eller modtagne Telegrammer. For Statstelegrammer i almindeligt Sprog samt for Postanvisningstelegrammers Vedkommende skal en delvis Gentagelse altid finde Sted, og bør omfatte alle Tal og Egennavne, samt Ord, der synes tvivlsomme. Den tjenstlige Gentagelse sker efter Aftelegraferingen af Telegrammet ved Morse- og Høreapparat af den modtagende Funktionær og ved hurtigt arbejdende Apparater af den afsendende. Ved Morse- og Høreapparat skal Funktionæren, som giver denne Gentagelse, i Tilfælde af Rettelse gentage de rettede Ord eller Tal. Hvis dette undlades, forlanges denne anden Gentagelse af den afsendende Funktionær.

2. Ved Gentagelse af Tal, der efterfølges af Brøker, skal man, for at undgaa mulig Misforstaaelse, foran Brøken benytte Adskillelsestegnet (■ ■ ■ ■ ■).

Eksempler: For $1^1/_{16}$ telegraferer man i Gentagelsen 1 ■ ■ ■ ■ $^1/_{16}$, for at man ikke skal læse $^{11}/_{16}$; for $99^{27}/_4$ telegraferer man 99 ■ ■ ■ ■ ■ $^{27}/_4$, for at man ikke skal læse $992^7/_4$.

3. Denne Gentagelse maa ikke under noget Paaskud opsættes eller afbrydes.

XXXIX.

Efter Undersøgelsen af Ordantallet og eventuelt efter den tjenstlige Gentagelse giver den modtagende Station den afsendende Kvittering for Telegrammet eller Telegramrækken.

For Modtagelsen af et enkelt Telegram gives denne Kvittering ved R efterfulgt af Telegrammets Nummer: R 436.

For en Telegramrække gives R tillige med Angivelse af de modtagne Telegrammers Antal samt af det første og sidste Nummer i Rækken: R 5 157 980.

XL.

1. Rettelser og Forlangender om Oplysninger vedrørende Telegrammer, som vedkommende Station allerede har befordret, skulle ske ved Tjenestemeddelelser, adresserede til Adressestationen.

2. Telegrammer, der indeholde øjensynlige Forvanskninger, kunne kun tilbageholdes i Tilfælde af, at Rettelse foranlediger ringe Forsinkelse. De bør uden Opsættelse videresendes med den tjenstlige Bemærkning *rectification suivra* ved Indledningens Slutning. Straks efter Telegrammets Befordring bør Rettelse forlanges ved fritgaaende Tjenestemeddelelse.

De fremkaldte Rettelser skulle udtrykkelig betegnes som fritgaaende Tjenestemeddelelse (A).

Nr. 140. 18de Juni.

3. S'il arrive que, par suite d'interruption ou pour toute autre cause, on ne puisse donner ou recevoir la répétition ou l'accusé de réception, cette circonstance n'empêche pas le bureau qui a reçu les télégrammes de leur donner cours, sauf à les faire suivre ultérieurement d'une rectification, s'il y a lieu.

4. En cas d'interruption, le bureau récepteur donne immédiatement l'accusé de réception et, le cas échéant, demande le complément d'un télégramme non achevé, soit par un autre fil direct, s'il y en a en service, soit, dans le cas contraire, par un avis de service acheminé par la meilleure voie disponible.

La demande d'annulation d'un télégramme commencé doit toujours se faire par avis de service.

f. Direction à donner aux télégrammes.

XLI.

1. Les différentes voies que peuvent suivre les télégrammes sont indiquées par des formules concises, arrêtées de commun accord par les Offices intéressés.

2. L'expéditeur qui veut prescrire la voie à suivre indique sur sa minute la formule correspondante. Il peut n'indiquer qu'une partie du parcours à suivre.

3. Lorsque l'expéditeur a prescrit la voie à suivre, les bureaux respectifs sont tenus de se conformer à ses indications, à moins que la voie indiquée ne soit interrompue ou ne soit notoirement encombrée, auxquels cas l'expéditeur ne peut élever aucune réclamation contre l'emploi d'une autre voie.

4. Si, au contraire, l'expéditeur n'a prescrit aucune voie à suivre, chacun des bureaux à partir desquels les voies se divisent reste juge de la direction à donner au télégramme.

5. Quand l'acheminement d'un télégramme peut être assuré par plusieurs voies appartenant exclusivement à une même Administration, celle-ci reste juge de la direction à donner sur ses lignes aux correspondances privées, au mieux de l'intérêt des expéditeurs, qui ne peuvent, dans ce cas, demander spécialement l'emploi de l'une de ces voies.

g. Interruption des communications télégraphiques. Transmission par ampliation.

XLII.

1. Lorsqu'il se produit, au cours de la transmission d'un télégramme, une interruption dans les communications télégraphiques régulières, le bureau à partir duquel l'interruption s'est produite ou un bureau situé plus en arrière et disposant d'une voie télégraphique détournée expédie immédiatement le télégramme par cette voie (art. LXXVI, §§ 5, 6 et 7) ou à défaut par exprès ou par la poste (autant que possible par lettre recommandée). Les frais de réexpédition autres que ceux de la transmission télégraphique sont supportés par le bureau qui fait cette réexpédition. La lettre expédiée par la poste doit porter l'annotation »Télégramme«.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

3. Naar man paa Grund af Linieforstyrrelse eller af hvilken som helst anden Aarsag ikke kan give eller faa Gentagelse eller Kvittering for Modtagelse, bør dette ikke hindre den modtagende Station i Telegrammernes videre Ekspedition under Forbehold af senere eventuelle Rettelser. Nr. 140. 18de Juni.

4. I Tilfælde af Afbrydelse giver Modtagelsesstationen uopholdelig Kvittering for Modtagelse og forlanger i paakommende Tilfælde Fuldstændiggørelse af et ikke fuldendt Telegram enten igennem en anden brugelig direkte Ledning eller i modsat Tilfælde ved en Tjenestemeddelelse, befordret ad den bedste til Raadighed værende Vej.

Forlangende om Annulering af et paabegyndt Telegram bør altid ske ved Tjenestemeddelelse.

f. Befordringsveje.

XLI.

1. De forskellige Veje, ad hvilke Telegrammer kunne befordres, angives i tydelige Formler, som fastsættes ved Overenskomst mellem de paagældende Bestyrelser.

2. Naar Afsenderen vil bestemme Befordringsvejen, maa han i Originaltelegrammet skrive den tilsvarende Formel. Han er berettiget til kun at angive en Del af Befordringsvejen.

3. Saafremt Afsenderen har bestemt Befordringsvejen, skulle de paagældende Stationer rette sig herefter, medmindre den angivne Speditionsvej er afbrudt eller bevislig overfyldt, i hvilke Tilfælde Afsenderen ikke kan gøre Klage gældende over Benyttelse af anden Vej.

4. Hvis derimod Afsenderen ikke har forlangt, at Telegrammet skal befordres ad en bestemt Vej, kan enhver af de Stationer, fra hvilke Vejene dele sig, bestemme Speditionsvejen.

5. Naar Befordringen af et Telegram kan ske ad flere Veje, der udelukkende tilhøre en og samme Telegrafbestyrelse, bestemmer denne med størst mulig Hensyntagen til Afsendernes Fordel, gennem hvilke af dens Ledninger de private Telegrammer skulle befordres, og i dette Tilfælde kunne Afsenderne ikke forlange, at en af disse Veje særlig anvendes.

g. Afbrydelse af Telegrafledningerne. Gentagen Befordring.

XLII.

1. Naar der under Befordringen af et Telegram indtræder en Afbrydelse i de normale Telegrafforbindelser, skal den Afbrydelsen nærmest liggende Station eller en længere tilbageliggende Station, der disponerer over en anden telegrafisk Vej, uopholdeligt sende Telegrammet ad denne Vej (Art. LXXVI §§ 5, 6 og 7) eller, hvis dette ikke er muligt, pr. Bud eller pr. Post (saa vidt muligt som anbefalet Brev). Udgifterne til Viderebefordring paa anden Maade end ved Telegrafen afholdes af den Station, der besørger denne Viderebefordring. Ved Viderebefordring pr. Post maa Brevet betegnes med Ordet »T e l e g r a m«.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer,

Nr. 140. 18de Juni.

2. Toutefois, les télégrammes en provenance ou à destination des pays situés hors d'Europe à l'exception du Maroc, de l'Algérie, de la Tunisie, de la Turquie d'Asie et de la Russie du Caucase, ne sont réexpédiés par une voie plus coûteuse que s'ils sont présentés, au bureau chargé de les réexpédier, dans le délai maximum de 24 heures qui suit la notification de l'interruption.

La présentation du premier télégramme portant la mention »dévié« (art. LXXVI, § 5) sera considérée comme tenant lieu de la notification officielle de l'interruption.

Dans le cas d'interruptions réitérées des lignes de la même Administration, aucune autre Administration n'est tenue d'appliquer les dispositions du présent paragraphe plus de trois fois dans le même mois, à moins d'un arrangement spécial entre les Administrations en cause.

3. Le bureau qui recourt à un mode de réexpédition autre que le télégraphe, adresse le télégramme, suivant les circonstances, soit au premier bureau télégraphique en mesure de le réexpédier, soit au bureau de destination, soit au destinataire même, lorsque cette réexpédition se fait dans les limites de l'Etat de destination. Dès que la communication est rétablie, le télégramme est de nouveau transmis par la voie télégraphique, à moins qu'il n'en ait été précédemment accusé réception ou que, par suite d'encombrement exceptionnel, cette réexpédition ne doive être manifestement nuisible à l'ensemble du service.

XLIII.

1. Les télégrammes qui, pour un motif quelconque, sont adressés par la poste à un bureau télégraphique, sont accompagnés d'un bordereau numéroté. En même temps, le bureau qui fait cette expédition en avertit le bureau auquel il l'adresse, si les communications télégraphiques le permettent, par un avis de service indiquant le nombre des télégrammes expédiés et l'heure du courrier.

2. A l'arrivée du courrier, le bureau correspondant vérifie si le nombre des télégrammes reçus est conforme au nombre de télégrammes annoncé. Dans ce cas, il en accuse réception sur le bordereau, qu'il renvoie immédiatement au bureau expéditeur. Après le rétablissement des communications télégraphiques, le bureau renouvelle cet accusé de réception par un avis de service dans la forme suivante: »Reçu 63 télégrammes conformément au bordereau N° .... du 30 Mars«.

3. Les dispositions du paragraphe précédent s'appliquent également au cas où un bureau télégraphique reçoit par la poste un envoi de télégrammes sans en être averti.

4. Lorsqu'un envoi de télégrammes annoncé ne parvient pas par le courrier indiqué, le bureau expéditeur en doit être averti immédiatement. Celui-ci doit, selon les circonstances, soit transmettre immédiatement les télégrammes si la communication télégraphique est rétablie, soit effectuer un nouvel envoi par un mode de transport quelconque.

5. Le bureau qui réexpédie par télégraphe des télégrammes déjà transmis par la poste en informe le bureau sur lequel les télégrammes ont été dirigés, par un avis de service rédigé dans la forme suivante:

»Berlin Paris. Télégrammes N^{os}.... réexpédiés par ampliation«.

6. La réexpédition télégraphique par ampliation, visée par les paragraphes 3 de l'article XLII et 5 du présent article, doit être signalée par la mention de service: »Ampliation«, transmise à la fin du préambule.

7. Quand un télégramme est envoyé directement au destinataire dans le cas prévu à l'article XLII, paragraphe 3, il est accompagné d'un avis indiquant l'interruption des lignes.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

2. Telegrammer fra eller til Lande uden for Europa med Undtagelse af Marokko, Algier, Tunis, det asiatiske Tyrki og det kaukasiske Rusland viderebefordres dog kun ad en dyrere Vej, hvis de ere fremkomne til den Station, der skal viderebefordre dem, inden for en Tid af højst 24 Timer efter at Afbrydelsen er blevet bekendtgjort.

Fremkomsten af det første Telegram med Betegnelsen *dévié* (Art. LXXVI § 5) anses for at træde i Stedet for den officielle Bekendtgørelse om Afbrydelsen.

I Tilfælde af gentagne Afbrydelser af den samme Telegrafbestyrelses Ledninger er ingen anden Telegrafbestyrelse forpligtet til at anvende nærværende Paragrafs Bestemmelser mere end 3 Gange i samme Maaned, medmindre der er truffet særlig Overenskomst mellem de paagældende Administrationer.

3. Den Station, som benytter en anden Befordringsmaade end Telegrafen, adresserer Telegrammet efter Omstændighederne enten til den første Telegrafstation, der kan overtage Viderebefordringen, eller til Adressestationen eller til selve Adressaten, naar denne Viderebefordring sker inden for Grænserne af det Land, i hvilket Adressestationen er beliggende. Saa snart Forbindelsen atter er tilvejebragt, befordres Telegrammet paa ny ad telegrafisk Vej, medmindre der forinden er kvitteret for dets Modtagelse eller denne Gentagelse paa Grund af usædvanlig Travlhed ubetinget maa anses for skadelig for Tjenesten i det hele taget.

XLIII.

1. Telegrammer, som af en eller anden Aarsag sendes pr. Post til en Telegrafstation, ledsages af en nummereret Fortegnelse. Samtidig skal, saa vidt dertil er Lejlighed, den Station, der afsender dem, derom underrette den Station, hvortil de sendes, ved en Tjenestemeddelelse, der angiver Telegrammernes Antal og Afgangstiden.

2. Ved Telegrammernes Ankomst undersøger den paagældende Station, om det angivne Antal Telegrammer forefindes. I saa Fald kvitterer den for Modtagelsen paa Fortegnelsen, som uopholdeligt tilbagesendes til Afsendelsesstationen. Naar Forbindelsen er genoprettet, gentages Kvitteringen i en Tjenestemeddelelse af følgende Form: *Reçu 63 télégrammes conformément au bordereau N° .... du 30 Mars.*

3. Bestemmelserne i den foregaaende Paragraf gælde ogsaa i det Tilfælde, at en Telegrafstation modtager pr. Post en Sending Telegrammer uden derom at være underrettet.

4. Naar en anmeldt Sending Telegrammer ikke ankommer med den opgivne Post, maa den afsendende Station derom uopholdeligt underrettes. Denne bør efter Omstændighederne straks befordre Telegrammerne ad telegrafisk Vej, dersom Telegrafforbindelsen er genoprettet, eller iværksætte en ny Forsendelse paa en eller anden Maade.

5. Den Station, der pr. Telegraf afsender Telegrammer, som forud ere befordrede pr. Post, underretter herom den Station, til hvilken Telegrammerne ere blevne sendte, i en Tjenestemeddelelse af følgende Form:

Berlin Paris. Télégrammes N^os .... récxpédiés par ampliation.

6. En saadan gentagen telegrafisk Befordring i Henhold til Art. XLII § 3 og nærværende Art. § 5 angives ved den tjenstlige Bemærkning: *Ampliation*, der anføres sidst i Indledningen.

7. Naar et Telegram i Henhold til Art. XLII § 3 sendes direkte til Adressaten, skal det ledsages af en Meddelelse om Liniernes Afbrydelse.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140.
18de Juni.

h. Annulation d'un télégramme sur la demande de l'expéditeur.

XLIV.

1. L'expéditeur d'un télégramme ou son fondé de pouvoirs peut, en justifiant de sa qualité, en arrêter la transmission, s'il en est encore temps.

2. Lorsqu'un expéditeur annule son télégramme avant que la transmission en ait été commencée, la taxe est remboursée, sous déduction d'un droit de vingt-cinq centimes (fr. 0,25), au maximum, au profit de l'Office d'origine.

3. Si le télégramme a été transmis par le bureau d'origine, l'expéditeur ne peut en demander l'annulation que par un avis de service taxé, émis dans les conditions prévues à l'article XVII, et adressé au bureau destinataire. L'expéditeur doit acquitter, à son choix, le prix d'une réponse télégraphique ou d'une réponse postale à l'avis d'annulation. Autant que possible, cet avis de service est successivement transmis aux bureaux par lesquels le télégramme primitif a transité, jusqu'à ce qu'il ait rejoint ce dernier. Sauf indication contraire dans le ST, si ce télégramme a été remis au destinataire, celui-ci est informé de l'annulation du télégramme.

Le bureau qui annule le télégramme ou qui remet l'avis d'annulation au destinataire en informe le bureau d'origine. Cette information a lieu par télégraphe si l'expéditeur a payé une réponse télégraphique à l'avis d'annulation; dans le cas contraire, elle est envoyée par la poste comme lettre affranchie.

Si le télégramme est annulé avant d'avoir atteint le bureau destinataire, le bureau d'origine rembourse à l'expéditeur les taxes du télégramme primitif, de l'avis de service d'annulation et, éventuellement, de la réponse télégraphique payée, en raison du parcours non effectué.

i. Arrêt des télégrammes,

XLV.

1. Il ne doit être fait usage de la faculté réservée par l'article 7 de la Convention, d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs, qu'à charge d'en avertir immédiatement le bureau d'origine.

Il en est de même lorsqu'un télégramme est arrêté en vertu de l'article 8 de la Convention, sauf le cas où cet avis paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat.

2. Le contrôle prévu par l'article 7 de la Convention est exercé par les bureaux télégraphiques extrêmes ou intermédiaires, sauf recours à l'Administration centrale, qui prononce sans appel.

3. La transmission des télégrammes d'Etat et des télégrammes de service se fait de droit. Les bureaux télégraphiques n'ont aucun contrôle à exercer sur ces télégrammes.

4. Doivent être arrêtés par le bureau d'arrivée, les télégrammes à destination d'une agence de réexpédition visés à l'article XIII, paragraphe 9, et qui ont été acceptés à tort.

Nr. 140.
18de
Juni.

h. Standsning af et Telegram paa Afsenderens Forlangende.

XLIV.

1. En Telegramafsender eller sammes befuldmægtigede, der legitimere sig som saadanne, kunne, saafremt det ikke er for sent, standse Telegrammets Befordring.

2. Naar Afsenderen annulerer sit Telegram, forinden Aftelegraferingen er paabegyndt, tilbagebetales Gebyret ham med Fradrag af højst femogtyve Centimer (0,25 Frank), som tilfalde Indleveringsbestyrelsen.

3. Naar Telegrammet er aftelegraferet af Indleveringsstationen, kan Afsenderen kun forlange dets Annulering ved en betalt Tjenestemeddelelse, udfærdiget i Overensstemmelse med de i Art. XVII givne Forskrifter og adresseret til Adressestationen. Afsenderen bør efter eget Valg betale for Telegrafsvar eller Postsvar paa Annuleringsmeddelelsen. Denne Tjenestemeddelelse telegraferes saa vidt muligt efterhaanden til de Stationer, gennem hvilke det oprindelige Telegram er passeret, indtil den har naaet dette. Hvis Telegrammet er blevet afleveret til Adressaten, underrettes denne om Telegrammets Annulering, saafremt den betalte Tjenestemeddelelse ikke indeholder anden Bestemmelse.

Den Station, som annulerer Telegrammet eller som udleverer Meddelelsen om Annulering til Adressaten, underretter Indleveringsstationen derom. Denne Underretning sker pr. Telegraf, hvis Afsenderen har betalt Svar paa Annuleringsmeddelelsen, i modsat Fald sendes den pr. Post i frankeret Brev.

Hvis Telegrammet annuleres, før det har naaet Adressestationen, tilbagebetaler Indleveringsstationen Afsenderen Gebyrerne for det oprindelige Telegram, for Tjenestemeddelelsen om Annuleringen og eventuelt for det betalte Telegrafsvar for de Strækninger, paa hvilke de ikke ere blevne befordrede.

i. Telegrammernes Standsning.

XLV.

1. Naar der gøres Brug af det i Konventionens Art. 7 tagne Forbehold med Hensyn til Standsning af ethvert Privattelegram, der maatte synes farligt for Statens Sikkerhed eller stridende mod Landets Love, den offentlige Orden eller Sædelighed, skal Indleveringsstationen uopholdeligt underrettes derom.

Det samme gælder, naar et Telegram standses i Henhold til Konventionens Art. 8, medmindre denne Meddelelse kunde synes farlig for Statens Sikkerhed.

2. Den i Konventionens Art. 7 forudsatte Kontrol udøves af de yderste eller mellemliggende Stationer med Forbehold af Appel til Centraladministrationen, imod hvis Afgørelse der ikke kan gøres Indsigelse.

3. Stats- og Tjenestetelegrammer skulle ubetinget befordres uden nogen som helst Kontrol fra Telegrafstationernes Side.

4. Ankomststationen bør i Henhold til Art. XIII § 9 standse Telegrammer, der ere adresserede til et Agentur for Omekspedition og som med Urette ere blevne indleverede.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

11. Remise à destination.

XLVI.

1. Les télégrammes sont remis, suivant leur adresse, soit à domicile, soit poste restante, soit télégraphe restant. Ils peuvent aussi être expédiés au destinataire par téléphone ou par des fils télégraphiques privés aux conditions fixées par les Administrations qui admettent ces modes de transmission.

L'expéditeur peut aussi, dans les relations où ce mode d'envoi est admis, demander la remise par téléphone. Il doit inscrire avant l'adresse la mention: »Téléphone«. Le bureau d'arrivée se conforme, autant que possible, au désir ainsi exprimé.

2. Ils sont, dans tous les cas, remis ou expédiés à destination dans l'ordre de leur réception et de leur priorité.

3. Les télégrammes adressés à domicile dans la localité que le bureau télégraphique dessert sont immédiatement portés à leur adresse. Toutefois, les télégrammes portant la mention »Jour« ne sont pas distribués pendant la nuit; ceux qui sont reçus pendant la nuit ne sont obligatoirement distribués immédiatement que lorsqu'ils portent la mention »Nuit« ou que le bureau d'arrivée est en mesure de reconnaître qu'ils présentent un réel caractère d'urgence.

4. Les télégrammes qui doivent être déposés poste restante ou expédiés par poste sont remis immédiatement à la poste par le bureau télégraphique d'arrivée dans les conditions fixées par l'article LIX.

5. Les télégrammes adressés aux passagers d'un navire qui fait escale dans un port sont remis, autant que possible, avant le débarquement.

XLVII.

1. Un télégramme porté à domicile peut être remis, soit au destinataire, aux membres adultes de sa famille, à toute personne à son service, à ses locataires ou hôtes, soit au concierge de l'hôtel ou de la maison, à moins que le destinataire n'ait désigné, par écrit, un délégué spécial ou que l'expéditeur n'ait demandé, en inscrivant avant l'adresse la mention »Mains propres« ou = MP =, que la remise n'ait lieu qu'entre les mains du destinataire seul. L'expéditeur peut demander aussi que le télégramme soit remis ouvert, en inscrivant avant l'adresse la mention »Ouvert«. Ces derniers modes de remise ne sont pas obligatoires pour les Administrations de destination qui déclarent ne pas les accepter.

2. L'indication »Mains propres« est reproduite en toutes lettres sur la suscription par le bureau d'arrivée, qui donne au porteur les instructions nécessaires.

3. Lorsqu'un télégramme ne peut pas être remis, le bureau d'arrivée envoie, à bref délai, au bureau d'origine, un avis de service faisant connaître la cause de la non-remise et dont le texte est rédigé sous la forme suivante: = 425 quinze Delorme 212 rue Nain (numéro, date et adresse du télégramme textuellement conformes aux indications reçues) refusé, destinataire inconnu, parti [avec l'adjonction éventuelle »réexpédié poste« (article LV, § 3)], décédé, pas arrivé, adresse plus enregistrée (ou adresse non enregistrée), etc. Le cas échéant, cet avis est complété par l'indication du motif de refus (art. XIX) ou des frais, dont le recouvrement doit être tenté sur l'expéditeur (art. LIV et LVIII).

Pour les télégrammes grevés d'une taxe à percevoir, adressés »poste restante« ou »télégraphe restant«, et qui n'ont pas été retirés par le destinataire, l'avis de service

11. Udlevering.

XLVI.

1. Telegrammerne udleveres efter deres Adresse, enten til Bopæl eller *poste restante* eller *télégraphe restant*. De kunne ogsaa ekspederes til Adressaten pr. Telefon eller ved private Telegrafledninger paa Betingelser, der fastsættes af de Bestyrelser, der tillade saadanne Befordringsmaader.

Afsenderen kan ogsaa, i de Tilfælde i hvilke denne Forsendelsesmaade er tilladt, forlange Udlevering ved Telefon, og han bør da anføre Bemærkningen *Téléphone* foran Adressen. Ankomststationen retter sig saa vidt muligt efter det saaledes udtalte Ønske.

2. De udleveres eller besørges i alle Tilfælde i den Orden, hvori de modtages, og efter som de have Fortrinsret.

3. De Telegrammer, hvis Adressested er inden for Udbringningsrayonen, udbringes uopholdeligt efter Adressen. Telegrammer, der bære Paategningen *Jour*, udbringes dog ikke om Natten. Telegrammer, der indløbe om Natten, skulle kun udbringes straks, naar de bære Paategningen *Nuit*, eller naar Ankomststationen af Indholdet skønner, at deres hurtige Udbringning er af Betydning.

4. Telegrammer, som skulle henligge *poste restante* eller viderebefordres pr. Post, afgives af Modtagelsesstationen uopholdeligt til Postkontoret efter de i Art. LIX givne Bestemmelser.

5. Telegrammer, adresserede til Passagerer paa et Skib, der anløber en Havn, udleveres saa vidt muligt før Landstigningen.

XLVII.

1. Naar et Telegram er bragt til Adressatens Bopæl, kan det udleveres enten til ham selv eller til et voksent Medlem af hans Familie eller til enhver Person, som staar i hans Tjeneste, eller til en af hans Lejere eller hans Vært, eller til Portneren i Hotellet eller Huset, medmindre Adressaten forud skriftligt har betegnet en bestemt Person som bemyndiget til at modtage Telegrammet, eller Afsenderen ved foran Adressen at skrive Angivelsen *Mains propres* eller =*MP*= har forlangt, at Telegrammet kun maa udleveres til Adressaten egenhændig. Afsenderen kan ligeledes forlange, at Telegrammet skal udleveres aabent, ved foran Adressen at skrive Angivelsen *Ouvert*. Sidstnævnte Udleveringsmaader ere ikke bindende for de Modtagelsesbestyrelser, som erklære ikke at kunne gaa ind derpaa.

2. Angivelsen *Egenhændigt* anføres helt ud uden paa Telegrammet af Modtagelsesstationen, der giver Budet de fornødne Instruktioner.

3. Naar et Telegram ikke kan udleveres, sender Adressestationen snarest Indleveringsstationen en Tjenestemeddelelse, hvori anføres Grunden til Ikke-Udleveringen; dens Tekst affattes i følgende Form: =*425 quinze Delorme 212 rue Nain* (Telegrammets Nummer, Datum og Adresse ordret som modtaget) *refusé*, *destinataire inconnu*, *parti* [med den eventuelle Tilføjelse *réexpédié poste* (Art. LV § 3)] *décédé*, *pas arrivé*, *adresse plus enregistrée* (eller *adresse non enregistrée*), etc. Eventuelt suppleres saadan Tjenestemeddelelse med Angivelse af Grunden til, at Modtagelse nægtes (Art. XIX), eller af Omkostninger, der skulle søges dækkede hos Afsenderen (Art. LIV og LVIII).

Tjenestemeddelelser angaaende Ikke-Udlevering af Telegrammer, adresserede *poste restante* eller *télégraphe restant*, og paa hvilke der hviler Omkostninger, som skulle

Nr. 140. 18de Juni.

de non-remise est expédié, par lettre ordinaire affranchie, à l'expiration du délai de conservation de ces correspondances.

4. Le bureau d'origine vérifie l'exactitude de l'adresse et, si cette dernière a été dénaturée, il la rectifie sur-le-champ par avis de service affectant la forme suivante: »425 quinze (numéro et date du télégramme) pour .... (adresse rectifiée)«. Le cas échéant, cet avis de service contient les indications propres à redresser les erreurs commises, telles que: »faites suivre à destination, annulez télégramme, etc.«.

5. Si l'adresse n'a pas été dénaturée, le bureau d'origine communique, autant que possible, à l'expéditeur l'avis de non-remise. Un avis de non-remise n'est réexpédié par télégraphe que si l'expéditeur du télégramme primitif a demandé que ses télégrammes lui soient réexpédiés par télégraphe (article LV). Dans tous les autres cas, la réexpédition s'effectue par poste, sous forme de lettre affranchie, si l'expéditeur est connu.

La transmission de l'avis de non-remise à l'expéditeur peut également avoir lieu par poste lorsque la remise par un mode spécial de transport (lorsqu'il s'agit de la remise à la campagne, par exemple) entraînerait des frais dont le recouvrement n'est pas assuré.

Le destinataire d'un avis de non-remise ne peut compléter, rectifier ou confirmer l'adresse du télégramme primitif que dans les conditions prévues par l'article XVII.

6. Si, après l'envoi de l'avis de non-remise, le télégramme est réclamé par le destinataire, ou si le bureau de destination peut remettre le télégramme sans avoir reçu l'un des avis rectificatifs prévus par les paragraphes 4 et 5 ci-dessus, il transmet au bureau d'origine un second avis de service rédigé dans la forme suivante: 29 onze (numéro et quantième) Mirane (nom du destinataire) réclamé ou remis.

Ce second avis n'est pas transmis lorsque la remise est notifiée au moyen d'un accusé de réception télégraphique.

L'avis de remise est communiqué à l'expéditeur si ce dernier a reçu notification de la non-remise.

7. Si la porte n'est pas ouverte à l'adresse indiquée ou si le porteur ne trouve personne qui consente à recevoir le télégramme pour le destinataire, un avis est laissé au domicile indiqué et le télégramme est rapporté au bureau pour être délivré au destinataire ou à son délégué sur la réclamation de l'un ou de l'autre. Toutefois, les télégrammes dont la remise n'est pas subordonnée à des précautions spéciales sont déposés dans la boîte aux lettres du destinataire quand il n'y a d'ailleurs aucun doute sur le domicile de ce dernier.

8. Lorsque le destinataire, avisé dans les conditions du paragraphe 7 de l'arrivée d'un télégramme, n'en prend pas livraison dans un délai normal, il est procédé conformément aux dispositions du paragraphe 3 du présent article.

9. Lorsqu'un télégramme est adressé télégraphe restant, il est remis au destinataire ou à son représentant dûment autorisé au guichet télégraphique.

10. Les télégrammes adressés poste restante ou remis par poste sont, au point de vue de la délivrance et des délais de conservation, soumis aux mêmes règles que les correspondances postales.

11. Tout télégramme qui n'a pu être délivré au destinataire dans un délai de 42 jours qui suit la date de sa réception au bureau d'arrivée est anéanti, sous réserve des dispositions du paragraphe 10 qui précède et de l'article LX, paragraphes 4 et 6.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

opkræves hos Adressaten, sendes i almindelige frankerede Breve ved Udløbet af den Tid, i hvilken saadan Korrespondance opbevares.

4. Indleveringsstationen undersøger Adressens Nøjagtighed og retter den øjeblikkelig, dersom den er blevet forvansket, ved Tjenestemeddelelse i følgende Form: *425 quinze* (Telegrammets Nummer og Datum) *pour* .... (berigtiget Adresse). I denne Tjenestemeddelelse anføres eventuelt de fornødne Angivelser i Henseende til at berigtige de begaaede Fejl, saasom: *faites suivre à destination, annulez télégramme*, etc.

5. Er Adressen ikke blevet forvansket, tilstiller Indleveringsstationen saa vidt muligt Afsenderen Tjenestemeddelelsen om Ikke-Udleveringen. En Tjenestemeddelelse om Ikke-Udlevering eftersendes kun pr. Telegraf, naar Afsenderen af det oprindelige Telegram har forlangt, at hans Telegrammer skulle eftersendes til ham pr. Telegraf (Art. LV). I alle andre Tilfælde sker Eftersendelsen pr. Post som frankeret Brev, hvis Afsenderen er kendt.

Befordring til Afsenderen af Tjenestemeddelelsen om Ikke-Udlevering kan ligeledes ske pr. Post, naar Udleveringen paa Grund af særlig Befordringsmaade (naar det f. Eks. drejer sig om Udbringning paa Landet) vilde medføre Omkostninger, hvis Dækning ikke er sikret.

Adressaten til en Tjenestemeddelelse om Ikke-Udlevering kan kun fuldstændiggøre, rette eller bekræfte det oprindelige Telegrams Adresse efter de i Art. XVII givne Bestemmelser.

6. Dersom Telegrammet, efter at der er afsendt Tjenestemeddelelse om Ikke-Udlevering, udleveres paa Begæring af Adressaten, eller dersom Adressestationen kan udlevere det, uden at den har erholdt nogen af de i foranstaaende Paragraffer 4 og 5 omhandlede Berigtigelser, sender Adressestationen til Indleveringsstationen en ny Tjenestemeddelelse i følgende Form: *29 onze* (Nummer og Datum) *Mirane* (Adressatens Navn) *réclamé* eller *remis*.

Saadan ny Tjenestemeddelelse sendes ikke, saafremt Udleveringen meddeles ved telegrafisk Ankomstbevis.

Afsenderen gøres bekendt med Meddelelsen om Udleveringen, hvis han er bleven underrettet om Ikke-Udleveringen.

7. Dersom der er lukket paa det opgivne Adressested, eller dersom Budet ikke kan træffe nogen, som vil modtage Telegrammet for Adressaten, efterlades en Melding i den opgivne Bopæl, og Telegrammet bringes tilbage til Stationen for at udleveres til Adressaten eller hans befuldmægtigede paa Forlangende af en af dem. Telegrammer, hvis Udlevering ikke er undergivet særlige Forsigtighedsregler, nedlægges dog i Adressatens Brevkasse, naar der for øvrigt ikke kan være Tvivl om hans Bopæl.

8. Naar en Adressat, der i Henhold til Forskrifterne i § 7 er bleven underrettet om Ankomsten af et Telegram, ikke forlanger det udleveret i Løbet af en rimelig Tid, forholdes der i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Art. § 3.

9. Naar et Telegram er adresseret *télégraphe restant*, udleveres det af Telegramekspeditionen til Adressaten eller til hans behørigt befuldmægtigede Repræsentant.

10. Telegrammer, der ere adresserede *poste restante* eller til Udlevering pr. Post, ere med Hensyn til Udlevering og Opbevaringstid undergivne de for den postale Korrespondance gældende Bestemmelser.

11. Ethvert Telegram, som ikke har kunnet udleveres til Adressaten inden 42 Dages Forløb, regnet fra Dagen efter dets Modtagelse ved Ankomststationen, tilintetgøres, under Forbehold af Bestemmelserne i foranstaaende § 10 og i Art. LX §§ 4 og 6.

Nr. 140. 18de Juni.

12. Télégrammes spéciaux.

Article 9 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faire jouir tout expéditeur des différentes combinaisons arrêtées de concert par les Administrations télégraphiques des Etats contractants, en vue de donner plus de garanties et de facilités à la transmission et à la remise des correspondances.

Elles s'engagent également à le mettre à même de profiter des dispositions prises et notifiées par l'un quelconque des autres Etats, pour l'emploi de moyens spéciaux de transmission ou de remise.

a. Télégrammes privés urgents.

XLVIII.

1. L'expéditeur d'un télégramme privé peut obtenir la priorité de transmission et de remise à destination en inscrivant l'indication »Urgent« ou =D= avant l'adresse et en payant le triple de la taxe d'un télégramme ordinaire de même longueur pour le même parcours.

2. Les télégrammes privés urgents ont la priorité sur les autres télégrammes privés, et leur priorité entre eux est réglée dans les conditions prévues par le paragraphe 2 de l'article XXXIII.

3. Les dispositions des paragraphes précédents ne sont pas obligatoires pour les Administrations qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer, soit à une partie, soit à la totalité des télégrammes qui empruntent leurs lignes.

4. Les Administrations qui n'acceptent les télégrammes urgents qu'en transit doivent les admettre, soit sur les fils où la transmission est directe à travers leurs territoires, soit dans leurs bureaux de réexpédition, entre les télégrammes de même provenance et de même destination. La taxe de transit qui leur revient est triplée comme pour les autres parties du trajet.

b. Réponses payées.

XLIX.

1. L'expéditeur d'un télégramme peut affranchir la réponse qu'il demande à son correspondant, en inscrivant avant l'adresse l'indication »Réponse payée« ou =RP= complétée par la mention du nombre de mots payés pour la réponse: »Réponse payée x« ou =RPx=. La taxe de la réponse est calculée en supposant que celle-ci suivra la même voie que le télégramme primitif.

2. L'expéditeur qui veut affranchir une réponse urgente doit inscrire avant l'adresse l'indication »Réponse payée urgente x« ou =RPDx= et acquitter la taxe correspondante.

L.

1. Au lieu de destination, le bureau d'arrivée remet au destinataire un bon d'une valeur correspondant au coût d'un télégramme d'un nombre de mots égal à celui qui est inscrit dans l'indication éventuelle, à destination du bureau d'origine du télé-

12. Særlige Telegrammer.

Konventionens Artikel 9.

De høje kontraherende Magter forpligte sig til at lade enhver Afsender benytte de forskellige Kombinationer, der til Opnaaelse af større Sikkerhed og Lettelse ved Telegrammernes Befordring og Udlevering vedtages mellem de kontraherende Staters Telegrafbestyrelser.

De forpligte sig ligeledes til at sætte ham i Stand til at drage Nytte af de særegne Foranstaltninger vedkommende Telegrammernes Befordring og Udlevering, der maatte være truffne og anmeldte af en hvilken som helst af de andre Stater.

a. Private Iltelegrammer.

XLVIII.

1. Afsederen af et privat Telegram kan sikre sig Fortrinsret med Hensyn til Telegrammets Befordring og Udlevering ved at skrive Angivelsen *Urgent* eller =*D*= foran Adressen og erlægge det tredobbelte af Gebyret for et almindeligt Telegram af samme Længde og paa samme Strækning.

2. Private Iltelegrammer have Fortrinsret fremfor andre private Telegrammer, og deres indbyrdes Fortrinsret ordnes i Overensstemmelse med de i Art. XXXIII § 2 indeholdte Bestemmelser.

3. Bestemmelserne i de foregaaende Paragraffer ere ikke bindende for de Telegrafbestyrelser, der erklære ikke at kunne anvende dem, enten paa en Del af de Telegrammer, der passere deres Linier, eller paa dem alle.

4. De Telegrafbestyrelser, som kun modtage Iltelegrammer i Transit, bør saavel paa Ledninger, hvor Befordringen er direkte gennem hele deres Territorium, som paa deres Optagelsesstationer give dem Fortrinsret blandt Telegrammer fra og til de samme Lande. Den dem tilkommende Transittakst er ligesom paa de andre Strækninger det tredobbelte af den almindelige Takst.

b. Forudbetalte Svar.

XLIX.

1. Afsenderen af et Telegram kan forudbetale det Svar, han forlanger af sin Korrespondent, idet han foran Adressen skriver Angivelsen *Réponse payée* eller = *RP* = med Tilføjelse af det for Svaret betalte Ordantal: *Réponse payée x* eller =*RPx*=. Svargebyret beregnes under den Forudsætning, at Svaret befordres ad samme Vej som det oprindelige Telegram.

2. Vil Afsenderen forudbetale et Iltelegramsvar, maa han foran Adressen anføre Angivelsen *Réponse payée urgente x* eller =*RPDx*= og erlægge det tilsvarende Beløb.

L.

1. Paa Bestemmelsesstedet udleverer Modtagelsesstationen til Adressaten et Bevis, hvis Værdi skal svare til Gebyret for et Telegram med samme Ordantal som anført i den eventuelle Angivelse, bestemt til det oprindelige Telegrams Indleve-

Nr. 140. 18de Juni.

gramme-demande et à acheminer par la même voie que ce dernier. Ce bon donne la faculté d'expédier, dans la limite de sa valeur, un télégramme à une destination quelconque, à partir d'un bureau quelconque de l'Office dont relève le bureau qui a émis le bon.

2. Lorsque la taxe d'un télégramme affranchi par un bon excède le montant de la valeur de ce bon, l'excédent de la taxe doit être payé en numéraire par l'expéditeur de la réponse. Dans le cas contraire, la différence entre la valeur du bon et le montant de la taxe réellement due est remboursée à l'expéditeur du télégramme primitif lorsque la demande en est faite dans le délai de trois mois à partir de la date d'émission du bon et que cette différence est au moins égale à un franc.

Ce remboursement n'est effectué que sur l'autorisation et pour le compte de l'Office de destination du télégramme primitif.

3. Le bon ne peut être utilisé pour l'affranchissement d'un télégramme que pendant le délai de quarante-deux jours qui suit la date de son émission.

4. Lorsque le destinataire n'a pas fait usage du bon pour une cause quelconque, ou a refusé ce bon, le montant de celui-ci est remboursé dans les conditions fixées par l'article LXXI, paragraphe 1.

5. Lorsque le bon se trouve en la possession de l'Office d'arrivée, celui-ci, à l'expiration du délai de validité, provoque d'office le remboursement si la taxe versée est au moins égale à un franc.

Le montant du bon est toutefois remboursé à l'expéditeur s'il en fait la demande avant l'expiration de ce délai. En ce cas, le bureau de destination annule le bon, et le télégramme, annoté à cet effet, est conservé pendant le délai prescrit (art. XLVII, § 11).

c. Télégrammes avec collationnement.

LI.

1. L'expéditeur d'un télégramme a la faculté d'en demander le collationnement. Dans ce cas, il écrit avant l'adresse l'indication »Collationnement« ou =TC=.

2. Les télégrammes d'Etat et les télégrammes de service rédigés en langage secret sont collationnés d'office et gratuitement (art. XV, § 6).

3. Le collationnement, qui consiste dans la répétition intégrale du télégramme (y compris le préambule), est donné à tous les appareils par le bureau qui a reçu, et immédiatement après la transmission du télégramme ou de la série contenant le télégramme à collationner.

Le collationnement d'un télégramme d'Etat est donné dès que la transmission de ce télégramme est terminée.

Le collationnement ne compte pas dans l'alternat des transmissions (art. XXXIV, § 3).

4. La taxe du collationnement est égale au quart de celle d'un télégramme ordinaire de même longueur pour le même parcours.

d. Accusés de réception.

LII.

1. L'expéditeur d'un télégramme peut demander que l'indication de la date et de l'heure auxquelles son télégramme aura été remis à son correspondant lui soit

ringsstation og befordret ad samme Vej som dette. Dette Bevis giver Ret til inden for Grænsen af dets Værdi at afsende et Telegram til et hvilket som helst Bestemmelsessted fra en hvilken som helst Station, der henhører under samme Bestyrelse som den Station, der har udstedt Svarbeviset. Nr. 140. 18de Juni.

2. Naar Taksten for et ved et Svarbevis frigjort Telegram overstiger Bevisets paalydende Beløb, maa det overskydende Takstbeløb erlægges kontant af Svartelegrammets Afsender. I det modsatte Tilfælde tilbagebetales Forskellen mellem Bevisets Paalydende og det Takstbeløb, som skal erlægges, til Afsenderen af det oprindelige Telegram, naar Begæring derom fremkommer i Løbet af 3 Maaneder at regne fra Dagen for Bevisets Udstedelse, og naar denne Forskel udgør mindst 1 Frank.

Saadan Tilbagebetaling iværksættes kun efter Bemyndigelse fra det oprindelige Telegrams Adressebestyrelse og for sammes Regning.

3. Et Svarbevis kan kun i Løbet af 42 Dage efter dets Udstedelsesdatum benyttes til et Telegrams Frigørelse.

4. Naar Adressaten af en eller anden Grund ikke har gjort Brug af Svarbeviset eller har nægtet at modtage det, tilbagebetales dets Beløb efter de i Art. LXXI § 1 fastsatte Bestemmelser.

5. Naar Ankomstbestyrelsen er i Besiddelse af Svarbeviset, og naar dettes Paalydende mindst udgør 1 Frank, foranlediger den tjenstligt efter Gyldighedsfristens Udløb, at Tilbagebetalingen sker.

Beløbet for Svarbeviset udbetales dog til Afsenderen før Udløbet af denne Frist, hvis han gør Fordring derpaa. I saa Fald annulerer Ankomststationen Beviset, medens Telegrammet, forsynet med Bemærkning desangaaende, opbevares i den foreskrevne Tid. (Art. XLVII § 11).

c. Kollationerede Telegrammer.

LI.

1. Afsenderen af et Telegram har Ret til at forlange dets Kollationering. I dette Tilfælde skriver han foran Adressen Angivelsen *Collationnement* eller =*TC*=.

2. Statstelegrammer og Tjenestetelegrammer, der ere affattede i hemmeligt Sprog, kollationeres tjenstlig og gratis (Art. XV § 6).

3. Kollationeringen sker ved Telegrammets (indbefattet Indledningens) fuldstændige Gentagelse og gives paa alle Apparater af den modtagende Station og umiddelbart efter Befordringen af det paagældende Telegram eller af den Række, hvortil Telegrammet hører.

Et Statstelegrams Kollationering skal ske, saa snart dets Telegrafering er endt.

Kollationering medregnes ikke ved den skiftevise Telegramekspedition (Art. XXXIV § 3).

4. For Kollationeringen af et Telegram betales Fjerdedelen af Taksten for et almindeligt Telegram af samme Længde og paa samme Strækning.

d. Ankomstbeviser.

LII.

1. Afsenderen af et Telegram kan forlange, at der uopholdeligt efter Udleveringen til hans Korrespondent sendes ham en Meddelelse om Datum og Klokkeslettet,

Nr. 140. 18de Juni. notifiée aussitôt après la remise. Lorsque le télégramme est acheminé sur sa destination définitive par la voie postale, déposé poste restante ou remis aux soins d'un intermédiaire quelconque, la notification susvisée indique la date et l'heure de cet acheminement, dépôt ou remise.

S'il s'agit d'un télégramme maritime à destination d'un navire en mer, la notification susvisée est expédiée par le poste sémaphorique ou la station côtière et indique la date et l'heure de la transmission du télégramme au navire.

2. La notification est faite par télégraphe si l'expéditeur a inscrit avant l'adresse l'indication »Accusé réception« ou =PC= et payé une taxe égale à celle d'un télégramme ordinaire de cinq mots pour la même destination, par la même voie. Elle est faite par la voie postale si l'expéditeur a inscrit avant l'adresse l'indication »Accusé réception postal« ou =PCP= et payé une taxe de 25 centimes.

3. Lorsque les pays intéressés admettent les télégrammes urgents, la priorité de transmission et de remise à destination peut être demandée pour l'accusé de réception. A cet effet, l'expéditeur inscrit avant l'adresse l'indication »Accusé réception urgent« ou =PCD= et acquitte la taxe d'un télégramme urgent de cinq mots pour la même destination, par la même voie.

LIII.

1. L'accusé de réception est annoncé par les indices CR, CRS ou CRD, suivant qu'il s'agit d'un accusé de réception à un télégramme ordinaire ou à un télégramme d'Etat ou d'un accusé de réception urgent. Il est transmis dans la forme suivante:

»CR Paris Berne=469 (numéro du télégramme) Brown (nom du destinataire) remis 25 10.25 m (date, heure et minutes)«.

Lorsque le télégramme primitif a été confié à la poste ou aux soins d'un intermédiaire quelconque, en dehors des personnes se trouvant au domicile ordinaire du destinataire, l'accusé de réception en fait mention; exemple: »remis poste, ou hôtel, ou navire, ou gare, etc. 25 10.25 m«.

Si l'accusé de réception n'est pas émis le jour du dépôt du télégramme, cette date est ajoutée après le numéro; exemple: »469 vingtdeux Brown remis 25 10.25 m«.

2. L'accusé de réception prend rang pour la transmission parmi les télégrammes privés. Toutefois, les accusés de réception se rapportant à des télégrammes d'Etat et les accusés de réception urgents sont acheminés dans les conditions de priorité fixées pour ces catégories de télégrammes.

3. Dans le cas prévu par le paragraphe 3 de l'article XLVII, 1er alinéa, l'accusé de réception est précédé de l'avis de service prescrit par ce paragraphe.

L'accusé de réception est ajourné pendant le délai visé à l'article XLVII, paragraphe 11, et est transmis après la remise du télégramme si elle est devenue possible.

A l'expiration du délai susvisé, si le télégramme n'a pas été remis, l'Office de départ provoque d'office le remboursement de la taxe de l'accusé de réception.

4. L'accusé de réception postal contient les mêmes renseignements que l'accusé de réception télégraphique. Il est envoyé par le bureau d'arrivée du télégramme à celui d'origine sous pli affranchi portant la suscription »Accusé de réception«.

5. L'accusé de réception, télégraphique ou postal, dès qu'il est parvenu au bureau d'origine du télégramme, est porté à la connaissance de l'expéditeur de ce télégramme.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

da Udleveringen har fundet Sted. Naar Telegrammet er sendt til sit endelige Bestemmelsessted pr. Post, afleveret Poste restante eller udleveret til Besørgelse paa anden Maade, angives i ovennævnte Meddelelse den Datum og det Klokkeslet, paa hvilke dette er sket.

For Søtelegrammer til Skibe i Søen udfærdiger Signal- eller Kyststationen ovennævnte Meddelelse, der angiver Datum og Klokkeslet for Telegrammets Befordring til Skibet.

2. Meddelelsen sker pr. Telegraf, naar Afsenderen foran Adressen har skrevet Angivelsen *Accusé réception* eller =*PC*= og betalt Gebyr som for et almindeligt Telegram paa 5 Ord til samme Sted og ad samme Vej. Meddelelsen sendes pr. Post, naar Afsenderen foran Adressen har skrevet Angivelsen *Accusé réception postal* eller =*PCP*= og erlagt et Gebyr af 25 Centimer.

3. Naar de paagældende Lande tillade Befordringen af Iltelegrammer, kan Fortrinsret ved Befordringen og Afleveringen paa Adressestedet forlanges for Ankomstbeviset. I den Hensigt skriver Afsenderen foran Adressen Angivelsen *Accusé réception urgent* eller =*PCD*= og betaler Gebyr som for et Iltelegram paa 5 Ord til samme Sted og ad samme Vej.

LIII.

1. Ankomstbeviset betegnes ved Angivelserne *CR*, *CRS* eller *CRD*, efter som det er et Ankomstbevis for et almindeligt Telegram eller for et Statstelegram eller et Il-Ankomstbevis. Det telegraferes i følgende Form:

CR Paris Berne=469 (Telegrammets Nummer), *Brown* (Adressatens Navn), *remis 25 10.25 m* (Datum, Time og Minutter).

Naar det oprindelige Telegram er blevet afleveret til Postbesørgelse eller paa hvilken som helst anden Maade end til Personer paa Adressatens sædvanlige Bopæl, skal Ankomstbeviset indeholde Oplysning herom, f. Eks.: *remis poste* eller *hôtel* eller *navire* eller *gare*, etc. *25 10.25 m.*

Dersom Ankomstbeviset ikke udfærdiges den Dag, da Telegrammets Indlevering har fundet Sted, tilføjes denne Datum efter Nummeret, f. Eks.: *469 vingtdeux Brown remis 25 10.25 m.*

2. Ankomstbeviset behandles med Hensyn til Rækkefølgen ved Telegrambefordringen som almindelige Telegrammer. Ankomstbeviser for Statstelegrammer og Il-Ankomstbeviser befordres dog med den for disse Klasser af Telegrammer gældende Fortrinsret.

3. I det i Art. XLVII Paragraf 3 1ste Alinea omhandlede Tilfælde sendes forud for Ankomstbeviset den i Paragraffen foreskrevne Tjenestemeddelelse.

Ankomstbeviset tilbageholdes inden for den i Art. XLVII § 11 nævnte Frist, og Befordringen sker efter Telegrammets Udlevering, saafremt denne er bleven mulig.

Hvis Telegrammet ved Udløbet af ovennævnte Tidsfrist ikke er blevet udleveret, foranlediger Afgangsbestyrelsen tjenstlig Tilbagebetaling af Taksten for Ankomstbeviset.

4. Post-Ankomstbeviset omfatter de samme Oplysninger som et Telegraf-Ankomstbevis. Det sendes af Ankomststationen til Indleveringsstationen som frankeret Brev med Udskrift *Accusé de réception.*

5. Et Ankomstbevis, saavel pr. Post som pr. Telegraf, bringes til Telegramafsenderens Kundskab, saa snart det er indgaaet til Telegrammets Indleveringsstation.

Nr. 140. 18de Juni.

Ce bureau, lorsqu'il s'agit d'un accusé de réception concernant un télégramme qui a été réexpédié, recouvre, le cas échéant, sur l'expéditeur la différence entre la taxe perçue primitivement pour l'accusé de réception et la taxe due en raison du parcours réellement effectué par celui-ci.

Lorsque cette dernière est inférieure d'au moins un franc à celle qui a été perçue, la différence est remboursée à l'expéditeur sur sa demande.

e. Télégrammes à faire suivre sur l'ordre de l'expéditeur.

LIV.

1. Tout expéditeur peut demander, en inscrivant avant l'adresse l'indication »Faire suivre« ou =FS=, que le bureau d'arrivée fasse suivre son télégramme.

2. L'expéditeur d'un télégramme à faire suivre qui demande un accusé de réception télégraphique doit être prévenu que, si le télégramme est réexpédié en dehors des limites du pays de destination, il devra, le cas échéant, verser la somme nécessaire pour compléter le prix de l'accusé de réception d'après le parcours réel que celui-ci aura effectué, indépendamment des taxes de réexpédition qui n'auraient pas été recouvrées à l'arrivée.

Lorsqu'un télégramme à faire suivre comportant l'une des mentions =RPx= ou =PC= doit être réexpédié en dehors des limites du pays de destination, le bureau réexpéditeur applique les dispositions de l'article LV, paragraphe 5.

3. Lorsqu'un télégramme porte l'indication »Faire suivre« ou =FS= sans autre mention, le bureau de destination inscrit, le cas échéant, la nouvelle adresse qui lui est indiquée au domicile du destinataire dans les conditions prévues au paragraphe 6 et fait suivre le télégramme sur la nouvelle destination. On opère de même jusqu'à ce que le télégramme soit remis ou qu'aucune nouvelle adresse ne soit fournie.

4. Si la remise ne peut être effectuée, et si aucune adresse n'est indiquée, le télégramme est conservé en dépôt et l'on applique les prescriptions du paragraphe 3 de l'article XLVII. L'avis de service doit faire connaître le montant des frais dont le recouvrement est à poursuivre sur l'expéditeur.

Cet avis, quand la non-remise peut provenir d'une erreur de transmission, doit transiter par le dernier bureau de réexpédition pour que celui-ci puisse éventuellement opérer les rectifications nécessaires.

5. Si l'indication »Faire suivre« ou =FS= est accompagnée d'adresses successives, le télégramme est transmis à chacune des destinations indiquées jusqu'à la dernière, s'il y a lieu, et le dernier bureau se conforme aux dispositions du paragraphe précédent.

6. Le lieu d'origine, la date et l'heure de dépôt à indiquer dans le préambule des télégrammes réexpédiés sont le lieu d'origine, la date et l'heure de dépôt primitifs; le lieu de destination est celui auquel le télégramme doit être d'abord expédié.

Dans l'adresse, les indications de remise à domicile s'appliquant aux acheminements déjà effectués sont supprimées et l'on maintient seulement, à la suite de l'indication »Faire suivre« ou =FS=, le nom de chacune des destinations par lesquelles le télégramme a déjà transité.

Par exemple, l'adresse d'un télégramme libellée au départ:

Denne Station maa, naar det drejer sig om et Ankomstbevis for et eftersendt Telegram, eventuelt hos Afsenderen opkræve Forskellen mellem det for Ankomstbeviset oprindeligt opkrævede Gebyr og det Gebyr, som skal betales derfor efter de virkelig benyttede Ekspeditionsveje. Nr. 140. 18de Juni.

Hvis dette sidste er mindst 1 Frank lavere end det alt opkrævede, tilbagebetales Forskellen til Afsenderen paa hans Begæring derom.

e. Telegrammer, der eftersendes ifølge Afsenderens Forlangende.

LIV.

1. Enhver Afsender kan forlange, at Ankomststationen, naar han foran Adressen skriver Angivelsen *Faire suivre* eller =*FS*=, skal eftersende hans Telegram.

2. Afsenderen af et Telegram, der skal eftersendes, og for hvilket han forlanger Ankomstbevis pr. Telegraf, skal forud underrettes om, at han, hvis Telegrammet viderebefordres ud over Bestemmelseslandets Grænser, maa betale det Beløb, der eventuelt vil være nødvendigt for at fuldstændiggøre Gebyret for Ankomstbeviset efter de til dets Befordring benyttede Veje, foruden de Eftersendelsesgebyrer, som ikke have kunnet opkræves paa Adressestedet.

Naar et Telegram, der skal eftersendes og er forsynet med en af Angivelserne =*RPx*= eller =*PC*=, skal viderebefordres ud over Bestemmelseslandets Grænser, anvender den Station, der viderebefordrer Telegrammet, de i Art. LV § 5 givne Bestemmelser.

3. Naar et Telegram indeholder Angivelsen *Faire suivre* eller =*FS*= uden anden Bemærkning, skal Modtagelsesstationen eventuelt anføre den ny Adresse, som er blevet den opgivet paa Adressatens Bopæl, efter de i § 6 angivne Bestemmelser, og eftersende Telegrammet til det ny Bestemmelsessted. Der vedblives paa samme Maade, indtil Telegrammet bliver udleveret eller ingen ny Adresse opgives.

4. Dersom Udlevering ikke kan finde Sted og anden Adresse ikke opgives, opbevares Telegrammet paa Stationen, og Forskriften i Art. XLVII § 3 bringes til Anvendelse. I Tjenestemeddelelsen opgives Størrelsen af de medgaaede Omkostninger, som skulle opkræves hos Afsenderen.

Denne Meddelelse bør, naar Ikke-Afleveringen kan hidrøre fra en Telegraferingsfejl, passere den Station, der sidst har eftersendt Telegrammet, for at denne eventuelt kan foranledige de fornødne Rettelser.

5. Naar Bemærkningen *Faire suivre* eller =*FS*= er ledsaget af paa hinanden følgende Adresser, eftersendes Telegrammet til ethvert af de opgivne Adressesteder, om fornødent indtil det sidst anførte, og den sidste Station forholder sig da efter Bestemmelserne i den foregaaende Paragraf.

6. Det oprindelige Indleveringssted samt Datum og Tid for den oprindelige Indlevering skulle i Indledningen til eftersendte Telegrammer angives som Indleveringssted, Indleveringsdatum og Indleveringstid; som Adressestation anføres den, til hvilken Telegrammet først skal befordres.

I Adressen udslettes de Bopælsangivelser, som vedrøre allerede skete Befordringer, og der bibeholdes kun efter Angivelsen *Faire suivre* eller =*FS*= Navnet paa enhver af de Adressestationer, som Telegrammet allerede har passeret.

F. Eks. skal et Telegrams Adresse, der ved Indleveringsstationen er affattet saaledes:

Nr. 140. 18de Juni. =FS= Haggis chez Dekeysers Londres=Hotel Tarbet Tarbet = North-British Hotel Edimbourg,

serait rédigée à partir de Tarbet, lieu de la seconde réexpédition, sous la forme:

=FS= de Londres, Tarbet = Haggis North-British Hotel Edimbourg.

7. La taxe à percevoir au départ pour les télégrammes à faire suivre est simplement la taxe afférente au premier parcours, l'adresse complète entrant dans le nombre des mots. La taxe complémentaire est perçue sur le destinataire. Elle est calculée en tenant compte du nombre de mots transmis lors de chaque réexpédition.

8. A partir du premier bureau indiqué dans l'adresse, les taxes à percevoir sur le destinataire, pour les parcours ultérieurs, doivent, à chaque réexpédition, être ajoutées. Leur total est indiqué d'office dans le préambule.

9. Cette indication est formulée comme il suit: »PCV... «. Si les réexpéditions ont lieu dans les limites de l'Etat auquel appartient le bureau d'arrivée, la taxe complémentaire à percevoir sur le destinataire est calculée, pour chaque réexpédition, suivant le tarif intérieur de cet Etat. Si les réexpéditions ont lieu hors de ces limites, la taxe complémentaire est calculée en considérant comme autant de télégrammes séparés chaque réexpédition internationale. Le tarif pour chaque réexpédition est le tarif applicable aux correspondances échangées entre l'Etat qui réexpédie et celui auquel le télégramme est réexpédié.

f. Télégrammes à réexpédier sur l'ordre du destinataire.

LV.

1. Toute personne peut demander, en fournissant les justifications nécessaires, que les télégrammes parvenant à son adresse à un bureau télégraphique lui soient réexpédiés à une nouvelle adresse qu'elle aura indiquée. Dans ce cas, il est procédé conformément aux dispositions de l'article précédent; mais au lieu d'inscrire avant l'adresse l'indication =FS=, on inscrit dans les indications éventuelles la mention taxée »Réexpédié de.... « (nom du ou des bureaux réexpéditeurs).

2. Les demandes de réexpédition doivent se faire par écrit, par avis de service taxé ou par la voie postale (article XVII, § 8). Elles sont formulées, soit par le destinataire lui-même, soit en son nom par l'une des personnes mentionnées à l'article XLVII, paragraphe premier, comme pouvant recevoir les télégrammes aux lieu et place du destinataire. Celui qui formule une semblable demande s'engage à acquitter les taxes qui ne pourraient être recouvrées par le bureau de distribution.

3. Chaque Administration se réserve la faculté de réexpédier, d'après les indications données au domicile du destinataire, les télégrammes pour lesquels aucune indication spéciale n'aura, d'ailleurs, été fournie.

Si, au domicile du destinataire d'un télégramme ne portant pas l'indication =FS= ou »Faire suivre«, on indique la nouvelle adresse sans donner l'ordre de réexpédier par la voie télégraphique, les Administrations sont tenues de faire suivre par la voie postale une copie de ce télégramme, à moins qu'elles n'aient été invitées à le conserver en instance ou qu'elles n'effectuent d'office la réexpédition télégraphique.

La réexpédition par la poste se fait d'après les prescriptions de l'article LIX. Les télégrammes dont on fait suivre une copie par la poste doivent faire l'objet d'un avis de non-remise ordinaire (art. XLVII). La mention »Réexpédié poste« est dans ce cas ajoutée à l'avis télégraphique de non-remise.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

=*FS*= *Haggis chez Dekeysers Londres=Hotel Tarbet Tarbet=North-British Hotel Edimbourg*,

ved Viderebefordringen fra Tarbet (det andet Adressested) være affattet i følgende Form:

=*FS*= *de Londres, Tarbet=Haggis North-British Hotel Edimbourg.*

7. Det Gebyr, der skal opkræves paa Afgangsstationen for Telegrammer, der skulle eftersendes, beregnes kun efter den første Strækning, men den fuldstændige Adresse regnes med i Ordantallet. Efterbetalingsgebyret opkræves hos Adressaten. Det beregnes efter det Antal Ord, der telegraferes ved hver Eftersendelse.

8. Fra den første i Adressen angivne Station maa de Gebyrer, der skulle opkræves hos Adressaten for de senere Befordringer, tilføjes ved hver ny Eftersendelse. Totalsummen angives tjenstligt i Indledningen.

9. Denne Angivelse formuleres saaledes: *PCV*.... Dersom Eftersendelserne have fundet Sted inden for Grænserne af det Land, i hvilket Modtagelsesstationen er beliggende, beregnes Efterbetalingsgebyret, der skal opkræves hos Adressaten, for hver Eftersendelse i Henhold til dette Lands indenlandske Tarif. Dersom Eftersendelserne finde Sted ud over disse Grænser, betragtes ved Beregningen af Efterbetalingsgebyret hver international Eftersendelse som et særskilt Telegram. Gebyret for hver Eftersendelse er det samme som det, der gælder i Telegramudvekslingen mellem det Land, der eftersender, og det Land, hvortil der eftersendes.

f. Telegrammer, der eftersendes ifølge Adressatens Forlangende.

LV.

1. Enhver kan mod Fremlæggelsen af de fornødne Legitimationer forlange, at de Telegrammer, der under hans Adresse indgaa til en Telegrafstation, skulle eftersendes ham under en ny Adresse, som han opgiver. I dette Tilfælde forholdes der i Overensstemmelse med de i foregaaende Artikel indeholdte Bestemmelser; men i Stedet for at skrive Angivelsen =*FS*= foran Adressen, sættes der under eventuelle Angivelser den takstpligtige Bemærkning: *Réexpedié de* .... (Navnet paa den eller de Stationer, hvorfra Eftersendelse er sket).

2. Forlangender om Eftersendelse maa ske skriftligt, ved betalt Tjenestemeddelelse eller pr. Post (Art. XVII § 8). De fremsættes enten af Adressaten selv eller i hans Navn af en af de Personer, der under Art. XLVII § 1 ere anførte som berettigede til at modtage Telegrammer paa Adressatens Vegne. Den, som fremsætter et saadant Forlangende, forpligter sig til at betale de Gebyrer, som ikke kunne opkræves af Udleveringsstationen.

3. Hver Bestyrelse forbeholder sig Ret til, i Henhold til Oplysninger, der gives i Adressatens Hjem, at eftersende Telegrammer, med Hensyn til hvilke der ellers ikke foreligger nogen særlig Oplysning.

Naar der paa Adressatens Bopæl opgives en ny Adresse for et Telegram, der ikke er forsynet med Angivelsen =*FS*= eller *Faire suivre*, uden at der gives Ordre til dets Eftersendelse pr. Telegraf, ere Bestyrelserne pligtige til pr. Post at eftersende en Genpart af Telegrammet, medmindre de have erholdt en særlig Anmodning om at lade Telegrammet henligge, eller de tjenstligt foretage den telegrafiske Eftersendelse.

Eftersendelse pr. Post skal ske i Henhold til Bestemmelserne i Art. LIX. Sædvanlig Meddelelse om Ikke-Udlevering (Art. XLVII) bør finde Sted for de Telegrammers Vedkommende, af hvilke en Genpart eftersendes pr. Post, og Bemærkningen *Réexpédié poste* tilføjes i saa Tilfælde i den telegrafiske Meddelelse om Ikke-Udlevering.

Nr. 140. 18de Juni.

4. Lorsqu'un télégramme réexpédié télégraphiquement ne peut être remis, le dernier bureau d'arrivée envoie l'avis de non-remise prévu par le paragraphe 3 de l'article XLVII. Cet avis affecte la forme suivante:

»435 vingtneuf Julien (numéro, date, nom du destinataire) réexpédié à .... (nouvelle adresse), inconnu, refusé, etc. ..... (motif de la non-remise) PCV .... (montant de la taxe non recouvrée)«. Cet avis est adressé d'abord au bureau qui a fait la dernière réexpédition et ainsi de suite de bureau à bureau, afin que les personnes qui ont donné l'ordre de réexpédier soient, le cas échéant, mises en demeure de payer la taxe, dont elles sont respectivement responsables. L'avis est enfin transmis au bureau d'origine pour être communiqué à l'expéditeur, auquel il n'est pas réclamé de frais de réexpédition.

5. Lorsqu'un bureau de destination doit réexpédier télégraphiquement en dehors des limites de l'Etat auquel il appartient un télégramme avec réponse payée, il annule le bon et remplace l'indication éventuelle par la mention de la valeur du bon que le nouveau bureau de destination devra délivrer. Exemple: =RP fr. 1,50=. Cette mention ne modifie pas le compte des mots.

La taxe payée pour la réponse est portée, par l'Office réexpéditeur, au crédit de l'Etat auquel le télégramme est réexpédié.

Lorsqu'un bureau de destination doit réexpédier par poste un télégramme avec réponse payée, il annexe le bon au télégramme.

Dans le régime européen, l'accusé de réception d'un télégramme réexpédié sur une nouvelle destination est rédigé par le dernier bureau destinataire sous la forme suivante: »CR. Etretat Zermatt=524 onze Regel Londres réexpédié Zermatt remis 12 8.40 m«.

Dans le cas d'un accusé de réception visant un télégramme réexpédié en dehors des limites du régime européen, le montant de la taxe payée d'avance est appliqué à un accusé de réception donnant avis de la réexpédition du télégramme.

6. Dans les cas prévus au paragraphe 3 du présent article, la personne qui fait suivre un télégramme a la faculté d'acquitter elle-même la taxe de réexpédition, pourvu qu'il s'agisse de diriger le télégramme sur une seule localité, sans indication de transmissions éventuelles à d'autres localités.

7. Lorsqu'il s'agit de réexpédier le télégramme sur une destination déterminée sans indication de retransmissions éventuelles à d'autres localités, la personne qui donne l'ordre de faire suivre ce télégramme peut même demander que la réexpédition soit faite d'urgence, mais elle est tenue alors d'acquitter elle-même la triple taxe. Le bureau qui défère à cette demande ajoute dans l'adresse du télégramme à faire suivre l'indication =D=.

8. Dans le cas du paragraphe qui précède, et lorsqu'il est fait usage de la faculté mentionnée dans le paragraphe 6 ci-dessus, l'indication »PCV« formulée dans le paragraphe 9 de l'article précédent est remplacée par l'indication »Taxe perçue«.

g. Télégrammes multiples.

LVI.

1. Tout expéditeur peut adresser un télégramme, soit à plusieurs destinataires dans une même localité ou dans des localités différentes, mais desservies par un même bureau télégraphique, soit à un même destinataire à plusieurs domiciles dans la même localité ou dans des localités différentes, mais desservies par un même bureau télé-

4. Naar et pr. Telegraf eftersendt Telegram ikke kan udleveres, sender den sidste Ankomststation Tjenestemeddelelse om Ikke-Udleveringen, som foreskrevet i Art. XLVII § 3. Denne Tjenestemeddelelse affattes i følgende Form:

435 vingtneuf Julien (Nummer, Datum, Adressatens Navn) *réexpedié à* .... (den ny Adresse), *inconnu, refusé, etc.*..... (Grunden til Ikke-Afleveringen) *PCV*..... (Størrelsen af det ikke opkrævede Gebyr). Denne Meddelelse sendes først til den Station, som har foretaget den sidste Eftersendelse og saaledes fremdeles fra Station til Station, for at de Personer, som have forlangt Eftersendelsen, eventuelt kunne sættes i Stand til at betale det Gebyr, som de hver for sig hæfte for. Tjenestemeddelelsen sendes sluttelig til Indleveringsstationen for at tilstilles Afsenderen, hos hvem der ikke opkræves Eftersendelsesomkostninger.

5. Naar en Adressestation pr. Telegraf skal eftersende et Telegram med betalt Svar ud over Grænserne af den Stat, hvortil den hører, annulerer den Svarbeviset og erstatter den eventuelle Angivelse med en Angivelse af Værdien af det Bevis, som den ny Adressestation skal udlevere. Eksempel: =RP Fr. 1,50=. Denne Angivelse forandrer ikke Ordtællingen.

Den Bestyrelse, der foretager Eftersendelsen, godskriver den Stat, hvortil Telegrammet eftersendes, det for Svaret betalte Gebyr.

Naar en Adressestation skal eftersende et Telegram med betalt Svar pr. Post, skal Beviset følge med Telegrammet.

Under det europæiske Takstsystem affattes Ankomstbeviset for et Telegram, der er blevet eftersendt til en ny Adressestation, af den sidste Adressestation i følgende Form: *CR. Etretat Zermatt = 524 onze Regel Londres réexpedié Zermatt remis 12 8.40 m.*

Naar et Ankomstbevis angaar et Telegram, der er eftersendt ud over det europæiske Takstsystems Grænser, benyttes det forudbetalte Gebyr til et Ankomstbevis, som giver Underretning om Telegrammets Eftersendelse.

6. I de i § 3 af nærværende Artikel omhandlede Tilfælde har en Person, som lader et Telegram eftersende, Ret til selv at betale Gebyret for Eftersendelsen, forudsat at det drejer sig om at sende Telegrammet til et enkelt Sted uden Angivelse af eventuelle Eftersendelser til andre Steder.

7. Naar det drejer sig om at eftersende Telegrammet til et bestemt Sted uden Angivelse om eventuelle Eftersendelser til andre Steder, kan den Person, som fremkommer med Forlangendet om Telegrammets Eftersendelse, ogsaa forlange, at Eftersendelsen sker ved Iltelegram, men han er da pligtig til selv at betale det tredobbelte Gebyr for Eftersendelsen. Den Station, som retter sig efter et saadant Forlangende, tilføjer Angivelsen =*D*= i Adressen paa Telegrammet, som eftersendes.

8. I det i foranstaaende Paragraf nævnte Tilfælde og naar der gøres Brug af den i foranstaaende § 6 omhandlede Ret, erstattes den i den foregaaende Artikels § 9 formulerende Angivelse *PCV* med Angivelsen *Taxe perçue.*

g. Telegrammer med flere Adresser.

LVI.

1. Enhver Afsender kan adressere et Telegram saavel til flere Adressater paa et og samme Sted eller paa forskellige under en og samme Telegrafstation henhørende Adressesteder som til en og samme Adressat med forskellige Bopæle paa et og samme Sted eller paa forskellige under en og samme Telegrafstation henhørende Adresse-

Nr. 140. 18de Juni.

graphique. A cet effet, il inscrit avant l'adresse l'indication: »x adresses« ou =TMx=, qui entre dans le nombre des mots taxés. Le nom du bureau de destination ne figure qu'une fois, à la fin de l'adresse.

Dans les télégrammes adressés à plusieurs destinataires, les indications concernant le lieu de la remise, telles que bourse, gare, marché, etc., doivent figurer après chaque adresse ou après la dernière si elles se rapportent à un ensemble d'adresses successives.

2. L'adresse d'un télégramme multiple, si celui-ci comporte des indications éventuelles, est rédigée conformément aux prescriptions de l'article XII, paragraphe 2.

3. Il est perçu pour les télégrammes multiples, en sus de la taxe par mot, un droit de fr. 0,50 pour l'établissement de chaque copie ne comprenant pas plus de cent mots taxés. Le nombre de copies est égal au nombre des adresses moins une.

Pour les copies comportant plus de cent mots taxés, le droit est de cinquante centimes par cent mots ou fraction de cent mots. La taxe pour chaque copie est calculée séparément, en tenant compte du nombre de mots qu'elle doit contenir.

Pour les télégrammes urgents, le droit de fr. 0,50 par copie et par cent mots est porté à un franc.

4. Dans le cas prévu par le paragraphe premier du présent article, chaque exemplaire du télégramme ne doit porter que l'adresse qui lui est propre, et l'indication »x adresses« ou =TMx= n'y doit pas figurer, à moins que l'expéditeur n'ait demandé le contraire. Cette demande doit être comprise dans le nombre des mots taxés, inscrite avant l'adresse de chaque destinataire qu'elle concerne et formulée comme suit: »Communiquer toutes adresses« ou =CTA=.

h. Télégrammes à remettre par poste ou par exprès.

Dispositions générales.

LVII.

1. Les télégrammes adressés à des localités non desservies par les télégraphes internationaux peuvent être remis à destination, suivant la demande de l'expéditeur, soit par poste, soit par exprès; toutefois, l'envoi par exprès ne peut être demandé que pour les Etats qui, conformément à l'article 9 de la Convention, ont organisé, pour la remise des télégrammes, un mode de transport plus rapide que la poste et ont notifié aux autres Etats les dispositions prises à cet égard.

2. L'expéditeur peut aussi demander que son télégramme soit transmis par télégraphe jusqu'au bureau qu'il indique et, de là, par la poste, jusqu'à destination.

3. L'adresse des télégrammes à transporter au delà des lignes doit être précédée de l'indication relative au mode de transport à employer, poste ou exprès.

Télégrammes à remettre par exprès.

LVIII.

1. Les frais de transport au delà des bureaux télégraphiques par un moyen plus rapide que la poste, dans les Etats où un service de cette nature est organisé, sont, en général, perçus sur le destinataire.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

steder. I denne Hensigt skriver han foran Adressen Angivelsen: *x adresses* eller =*TMx*=, som medregnes i det gebyrpligtige Ordantal. Adressestationens Navn angives kun een Gang, nemlig i Slutningen af Adressen. Nr. 140. 18de Juni.

I Telegrammer, der ere adresserede til flere Adressater, bør Angivelserne om Stedet for Udlevering, saasom Børs, Banegaard, Torv etc., være anbragte efter hver Adresse eller efter den sidste, dersom de vedrøre flere efter hinanden følgende Adresser.

2. Dersom et Telegram med flere Adresser indeholder eventuelle Angivelser, affattes Adressen i Overensstemmelse med Forskrifterne i Art. XII § 2.

3. For Telegrammer med flere Adresser opkræves foruden Ordtaksten et Gebyr af 0,50 Fr. for Udfærdigelsen af hver Genpart paa ikke over 100 takserede Ord. Antallet af Genparter er een mindre end Antallet af Adresser.

For Genparter indeholdende mere end 100 takserede Ord er Gebyret 50 Centimer pr. 100 Ord eller Del deraf. Gebyret beregnes særskilt for hver Genpart efter det Antal Ord, som den skal omfatte.

For Iltelegrammer forhøjes Gebyret Fr. 0,50 pr. Gentagelse og pr. 100 Ord til 1 Frank.

4. I det i nærværende Art. § 1 omhandlede Tilfælde maa hver Udfærdigelse af Telegrammet kun have den paagældende Adresse, og Angivelsen *x adresses* eller =*TMx*= maa ikke anføres, medmindre det modsatte er forlangt af Afsenderen. Dette Forlangende, der medregnes blandt de takstpligtige Ord og skrives foran hver Adressats Adresse, som den angaar, formuleres saaledes: *Communiquer toutes adresses* eller =*CTA*=.

h. Telegrammers Udbringning pr. Post eller pr. Bud.

Almindelige Bestemmelser.

LVII.

1. Telegrammer, der ere adresserede til Steder ud over de internationale Telegraflinier, kunne efter Afsenderens Forlangende sendes til Bestemmelsesstedet enten pr. Post eller pr. Bud; dog kan Befordringen pr. Bud kun forlanges lige over for de Stater, som i Henhold til Konventionens Art. 9 for Telegrammernes Udsendelse have organiseret et hurtigere Befordringsmiddel end Posten, og som have underrettet de andre Stater om de i saa Henseende trufne Foranstaltninger.

2. Afsenderen kan ogsaa forlange, at hans Telegram befordres pr. Telegraf til den Station, som han angiver, og derfra til Bestemmelsesstedet pr. Post.

3. Foran Adressen i Telegrammer, der skulle befordres ud over Telegraflinierne, angives Viderebefordringsmaaden, henholdsvis *Poste* eller *Exprès*.

Telegrammer til Udbringning pr. Bud.

LVIII.

1. Befordringsudgifterne ud over Telegrafstationerne ved et hurtigere Middel end Posten i Stater, hvor en saadan Tjeneste er organiseret, afkræves i Almindelighed Adressaten.

Nr. 140. 18de Juni. Lorsqu'un télégramme portant l'indication »Exprès« et ayant donné lieu à une course n'est pas remis, le bureau de destination ajoute à l'avis de non-remise prévu par le paragraphe 3 de l'article XLVII la mention »PCV...« (montant de la taxe due pour la course).

2. Lorsque l'expéditeur désire affranchir ce transport, et s'il est à même d'indiquer la taxe à percevoir de ce chef par le bureau de départ, le télégramme doit porter avant l'adresse l'indication taxée:

»Exprès payé x« ou =XPx=, la taxe perçue étant exprimée en francs.

Si la somme versée est insuffisante, le complément en est réclamé au destinataire; si elle est trop élevée, la différence n'est pas remboursée.

3. L'expéditeur qui ne connaît pas le montant des frais de transport peut exonérer le destinataire du payement d'une taxe quelconque, soit en payant la taxe d'un télégramme de cinq mots pour la même destination et par la même voie, soit en payant une taxe de vingt-cinq centimes (fr. 0,25). Il dépose à titre d'arrhes une somme à déterminer par le bureau d'origine en vue d'une liquidation ultérieure. Le télégramme porte alors l'une des indications: »Exprès payé télégraphe« ou =XPT=, ou bien: »Exprès payé lettre« ou =XPP=. Cette indication est inscrite avant l'adresse et soumise à la taxe.

4. Le bureau qui reçoit un télégramme avec l'indication »Exprès payé télégraphe« ou =XPT= indique au bureau d'origine, par un avis de service taxé, la taxe à percevoir pour le transport. Cet avis affecte la forme suivante: »ST Paris Bruxelles 40 (numéro de l'avis de service taxé) 5 (nombre de mots) =434 (numéro du télégramme) seize (date du télégramme indiquée seulement par le quantième du mois). Exprès fr. 2,50«. Ces renseignements sont donnés par lettre affranchie non recommandée dans le cas où l'indication éventuelle est: »Exprès payé lettre« ou =XPP=. Au reçu de ces renseignements, le bureau d'origine procède à la liquidation.

5. Lorsque l'Office d'arrivée a prévu et notifié le montant des frais de transport à payer, ces frais sont obligatoirement perçus sur l'expéditeur. Dans ce cas, le télégramme doit porter avant l'adresse l'indication taxée: »Exprès payé« ou =XP=. Ces mots sont soumis à la taxe et il n'y a pas lieu, pour le bureau d'arrivée, de notifier les frais d'exprès.

Cette disposition n'est admise que dans le régime européen et entre les Administrations qui ont fait la notification prévue à l'alinéa précédent.

6. Lorsque l'expéditeur a acquitté le montant des frais de remise indiqués dans certains cas à la Nomenclature officielle des bureaux, la mention à employer est également »Exprès payé« ou =XP=.

Télégrammes à remettre par poste.

LIX.

1. Les télégrammes à acheminer par poste sont soumis aux taxes supplémentaires ci-après:

a. Télégrammes à distribuer dans les limites du pays de destination: ceux qui portent la mention taxée »Poste recommandée« ou =PR= acquittent seuls une taxe fixée à 25 centimes.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

Naar et Telegram, der indeholder Angivelsen *Exprès* og som har været Gen-stand for en saadan Befordring, ikke bliver udleveret, tilføjer Adressestationen i den ved Art. XLVII § 3 foreskrevne Tjenestemeddelelse om Ikke-Udleveringen Bemærkningen *PCV*... (Taksten for Befordringen).

2. Naar Afsenderen ønsker at betale denne Viderebefordring, og han er i Stand til at opgive det Gebyr, som Afgangsstationen skal opkræve derfor, maa Telegrammet foran Adressen forsynes med den takstpligtige Angivelse:

Exprès payé x eller =*XPx*=; det opkrævede Beløb angives i Franks.

Dersom det erlagte Beløb er utilstrækkeligt, opkræves Restbeløbet hos Adressaten; skulde det erlagte Beløb være for højt, finder der ingen Tilbagebetaling Sted.

3. Naar Afsenderen ikke kender Viderebefordringsgebyrets Størrelse, kan han fritage Adressaten for dets Betaling, enten ved at erlægge Taksten for et Telegram paa 5 Ord til samme Bestemmelsessted og ad samme Vej eller et Gebyr af 25 Centimer (Fr. 0,25) og deponere til senere Afregning et Beløb, som fastsættes af Indleveringsstationen. I saadant Tilfælde forsynes Telegrammet med Angivelsen *Exprès payé télégraphe* eller =*XPT*=, henholdsvis *Exprès payé lettre* eller =*XPP*=. Angivelsen skrives foran Adressen og takseres.

4. Den Station, som modtager et Telegram med Angivelsen *Exprès payé télégraphe* eller =*XPT*=, opgiver til Indleveringsstationen ved en betalt Tjenestemeddelelse det Gebyr, der skal opkræves for Viderebefordringen. Denne Meddelelse affattes i følgende Form: *ST Paris Bruxelles 40* (den betalte Tjenestemeddelelses Nummer) *5* (Ordantallet) = *434* (Telegrammets Nummer) *seize* (Telegrammets Datum, kun angivet ved Datoen i Maaneden). *Exprès fr. 2.50.* Lyder den eventuelle Angivelse: *Exprès payé lettre* eller =*XPP*=, sendes Meddelelsen i frankeret, ikke anbefalet Brev. Efter Modtagelsen af Oplysningerne foretager Indleveringsstationen Opgørelse med Telegramafsenderen.

5. Naar Ankomst-Bestyrelsen forud har fastsat og bekendtgjort Størrelsen af de Viderebefordringsgebyrer, der ville være at erlægge, er disse Gebyrers Opkrævning hos Afsenderen obligatorisk. I saadant Tilfælde maa Telegrammet foran Adressen være forsynet med Angivelsen *Exprès payé* eller =*XP*=, hvilke Ord ere underkastede Taksering, og der er da ingen Anledning for Ankomststationen til at sende Meddelelse om Budgebyret.

Denne Ordning anvendes kun under det europæiske Takstsystem og kun imellem de Bestyrelser, som have udsendt den i foranstaaende Stykke omhandlede Bekendtgørelse.

6. Naar Afsenderen har betalt det i visse Tilfælde i den officielle Stationsfortegnelse angivne Beløb for Udbringning, skal Angivelsen *Exprès payé* eller =*XP*= ligeledes anvendes.

Telegrammer til Udbringning pr. Post.

LIX.

1. Telegrammer, der skulle viderebefordres pr. Post, ere underkastede nedennævnte Tillægstakster:

a. Kun for saa vidt de til Udbringning inden for Bestemmelseslandets Grænser bestemte Telegrammer ere forsynede med den gebyrpligtige Angivelse *Poste recommandée* eller =*PR*= erlægges et til 25 Centimer fastsat Gebyr.

Nr. 140. 18de Juni.

b. Télégrammes à réexpédier à un autre pays que le pays de destination télégraphique: la taxe à percevoir est de 25 ou de 50 centimes selon que l'adresse contient la mention taxée »Poste« ou »Poste recommandée« =PR=.

2. Le bureau télégraphique d'arrivée est en droit d'employer la poste:

a. A défaut d'indication, dans le télégramme, du moyen de transport à employer;
b. Lorsque le moyen indiqué diffère du mode adopté et notifié par l'Etat d'arrivée, conformément à l'article 9 de la Convention;
c. Lorsqu'il s'agit d'un transport par exprès à payer par un destinataire qui aurait refusé antérieurement d'acquitter des frais de même nature.

3. L'emploi de la poste est obligatoire pour le bureau de destination:

a. Lorsque telle a été la demande faite expressément, soit par l'expéditeur (art. LVII, § 1), soit par le destinataire (art. LV).

Le bureau d'arrivée peut toutefois employer l'exprès, même pour un télégramme portant l'indication »Poste«, si le destinataire a exprimé la volonté de recevoir ses télégrammes par exprès;

b. Lorsque le bureau de destination ne dispose pas d'un moyen plus rapide.

4. Les télégrammes qui doivent être acheminés à destination par la voie postale et qui sont remis à la poste par le bureau télégraphique d'arrivée sont traités suivant les dispositions ci-après:

a. Télégrammes à distribuer dans les limites du pays de destination:
   1° Ceux qui portent la mention »Poste« ou »Poste restante« =GP= ou qui ne portent aucune mention relative à l'envoi par poste sont mis à la poste comme lettres ordinaires, sans frais pour l'expéditeur ni pour le destinataire;
   2° Ceux qui parviennent avec la mention »Poste recommandée« ou =PR= sont déposés à la poste comme lettres recommandées dûment affranchies, s'il y a lieu.
b. Télégrammes à réexpédier par poste à un pays autre que le pays de destination télégraphique.

Si les frais de poste ont été dûment perçus au préalable, les télégrammes sont mis à la poste comme lettres affranchies, ordinaires ou recommandées, selon qu'il y a lieu. Dans le cas où il n'y a pas eu perception des frais de poste, les télégrammes sont mis à la poste comme lettres ordinaires non affranchies, le port étant à la charge du destinataire.

5. Lorsqu'un télégramme à expédier par lettre recommandée ne peut être soumis immédiatement à la formalité de la recommandation, tout en pouvant profiter d'un départ postal, il est mis d'abord à la poste comme lettre ordinaire; une ampliation est adressée, comme lettre recommandée, aussitôt qu'il est possible.

i. Télégrammes maritimes.

Dispositions générales.

LX.

1. Les télégrammes maritimes sont les télégrammes échangés avec les navires en mer par l'intermédiaire des sémaphores ou des stations radiotélégraphiques établies sur terre ferme ou à bord de navires ancrés à demeure (stations côtières).

b. For de til Viderebefordring til et andet Land end Adressestationens bestemte Telegrammer opkræves et Gebyr af 25 eller 50 Centimer alt efter som Adressen indeholder den gebyrpligtige Angivelse *Poste* eller *Poste recommandée* =*PR*=. Nr. 140. 18de Juni.

2. Modtagelsesstationen er berettiget til at benytte Postbefordring:

a. naar Telegrammet ikke indeholder nogen Bemærkning om Maaden, hvorpaa det skal viderebefordres;

b. naar den angivne Viderebefordringsmaade ikke stemmer med, hvad der er vedtaget og anmeldt af Modtagelseslandet i Overensstemmelse med Konventionens Art. 9;

c. naar Gebyret for Viderebefordring pr. Bud skal betales af en Adressat, som tidligere maatte have nægtet at betale et lignende Gebyr.

3. Adressestationen er forpligtet til at benytte Postbefordring:

a. naar udtrykkeligt Forlangende derom er fremsat enten af Afsenderen (Art. LVII § 1) eller af Adressaten (Art. LV).

Adressestationen kan dog benytte Budbefordring, selv om Telegrammet bærer Paategningen *Poste*, naar Adressaten har udtalt Ønsket om at modtage sine Telegrammer pr. Bud;

b. naar et hurtigere Befordringsmiddel ikke staar til Adressestationens Raadighed.

4. Telegrammer, der skulle viderebefordres pr. Post og som af Adressestationen afgives til Postkontoret, behandles efter nedenstaaende Bestemmelser:

a. Telegrammer, der skulle udbringes inden for Adresselandets Grænser:

1. de, der bære Angivelsen *Poste* eller *Poste restante* =*GP*= eller som ikke ere forsynede med nogen Angivelse om Befordring pr. Post, afgives til Postkontoret som almindelige Breve, uden Udgift for Afsender eller Modtager;
2. de, der fremkomme med Angivelsen *Poste recommandée* eller =*PR*= afgives til Postkontoret som anbefalede, frankerede Breve.

b. Telegrammer, der skulle videresendes pr. Post til et andet Land end Adressestationens.

Hvis Postgebyret er behørigt opkrævet forud, afgives Telegrammerne til Postkontoret som frankerede, almindelige, eventuelt som anbefalede Breve. I Tilfælde af, at der ikke er blevet opkrævet Postgebyr, afgives Telegrammerne til Postkontoret som almindelige ufrankerede Breve, for hvilke Portoen opkræves hos Adressaten.

5. Naar et Telegram, der skal viderebefordres som anbefalet Brev, ikke straks kan underkastes den dertil hørende Formalitet, og der dog er en Post, som kan benyttes, sendes det først med Posten som almindeligt Brev og gentages senere i anbefalet Brev, saa snart ske kan.

i. Søtelegrammer.

Almindelige Bestemmelser.

LX.

1. Søtelegrammer ere Telegrammer, der udveksles med Skibe i Søen ved Hjælp af Signalstationer eller Radiotelegrafstationer paa Land eller paa til Stadighed for Anker liggende Skibe (Kyststationer).

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni. Les télégrammes échangés au moyen des sémaphores portent le nom de t-élégrammes sémaphoriques; les télégrammes échangés par l'intermédiaire des stations radiotélégraphiques côtières sont désignés sous le nom de radiotélégrammes.

2. Pour les télégrammes originaires des navires en mer, l'indication du bureau d'origine, en préambule, se compose du nom du poste récepteur suivi nu nom du navire. L'heure de dépôt est l'heure de réception du télégramme par le poste récepteur en relation avec le navire.

3. L'adresse des télégrammes maritimes destinés à des navires en mer doit contenir:

a. le nom du destinataire avec indication complémentaire, s'il y a lieu;
b. le nom du navire complété par la nationalité et, au besoin, par le signal distinctif du Code international de signaux, en cas d'homonymie;
c. le nom du poste maritime, tel qu'il figure dans la Nomenclature officielle des bureaux.

4. L'expéditeur d'un télégramme maritime à destination d'un navire en mer peut préciser le nombre de jours pendant lesquels ce télégramme doit être tenu à la disposition du navire par le sémaphore ou la station côtière.

Dans ce cas, il inscrit, avant l'adresse, l'indication »x jours« spécifiant ce nombre de jours, y compris celui du dépôt du télégramme.

5. Lorsque, pour une cause quelconque, un télégramme maritime ne peut être remis au destinataire, il est émis un avis de non-remise. S'il s'agit d'un télégramme originaire ou à destination d'un navire, cet avis peut, le cas échéant, être acheminé par un sémaphore ou une station côtière différente du poste qui a transmis ce télégramme.

6. Si un télégramme à destination d'un navire en mer n'a pu être transmis à ce navire dans le délai indiqué par l'expéditeur ou, à défaut d'une telle indication, jusqu'au matin du 29e jour suivant, le sémaphore ou la station côtière en donne avis à l'expéditeur.

Celui-ci a la faculté de demander par avis de service taxé, télégraphique ou postal, adressé au sémaphore ou à la station côtière, que son télégramme soit retenu pendant une nouvelle période de trente jours pour être transmis au navire et ainsi de suite. A défaut d'une telle demande, le télégramme est mis au rebut à la fin du 30e jour (jour de dépôt non compris).

Toutefois, si le sémaphore ou la station côtière a l'assurance que le navire est sorti de son rayon d'action avant qu'il ait pu lui transmettre le télégramme, l'expéditeur est avisé de ce fait.

7. Ne sont pas admis comme télégrammes maritimes:

a. les télégrammes avec réponse payée (sauf pour les télégrammes sémaphoriques à destination des navires en mer);
b. les télégrammes-mandats;
c. les télégrammes avec collationnement;
d. les télégrammes avec accusé de réception télégraphique ou postal (sauf pour les télégrammes à destination des navires en mer et sur le parcours des lignes du réseau télégraphique);
e. les télégrammes à faire suivre;
f. les télégrammes de service taxés, sauf en ce qui concerne le parcours sur les lignes du réseau télégraphique;
g. les télégrammes urgents, sauf en ce qui concerne le parcours sur les lignes du réseau télégraphique;
h. les télégrammes à remettre par exprès ou par poste.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

De ved Hjælp af Signalstationer udvekslede Telegrammer benævnes Signaltelegrammer og de ved Hjælp af Kyst-Radiotelegrafstationer udvekslede Telegrammer benævnes Radiotelegrammer.

2. Som Indleveringsstation for Telegrammer fra Skibe i Søen angives i Indledningen Navnet paa Modtagelsesstationen efterfulgt af Skibets Navn. Indleveringstiden er Tiden for Telegrammets Modtagelse ved den i Forbindelse med Skibet værende Modtagerstation.

3. Adressen i Søtelegrammer, der ere bestemte til Skibe i Søen, bør indeholde:

a. Adressatens Navn og, hvis nødvendigt, nærmere Angivelse;
b. Skibets Navn og Nationalitet og i Tilfælde af enslydende Navne efter Fornødenhed Kendingssignalet efter det internationale Signalsystem;
c. Navnet paa den maritime Station, saaledes som det findes anført i den officielle Stationsfortegnelse.

4. Afsenderen af et Søtelegram til et Skib i Søen kan bestemme det Antal Dage, i hvilket Signal- eller Kyststationen skal holde Telegrammet i Beredskab for Skibet.

I dette Tilfælde skriver han foran Adressen Angivelsen: *x jours*, hvorved angives Antallet af disse Dage, Indleveringsdagen indbefattet.

5. Naar som helst et Søtelegram ikke har kunnet udleveres til Adressaten, afsendes der en Meddelelse om Ikke-Udleveringen. Dersom det drejer sig om et Telegram fra eller til et Skib, kan denne Meddelelse i paakommende Tilfælde befordres af en anden Signal- eller Kyststation end den, som har befordret Telegrammet.

6. Dersom et Telegram til et Skib i Søen ikke har kunnet befordres til Skibet inden Udløbet af den af Afsenderen opgivne Frist, eller i Mangel af en saadan Angivelse inden den følgende 29de Dag om Morgenen, sender Signal- eller Kyststationen en Meddelelse derom til Afsenderen.

Denne kan ved betalt Tjenestemeddelelse pr. Telegraf eller pr. Post, adresseret til Signal- eller Kyststationen, forlange, at hans Telegram holdes i Beredskab til Befordring til Skibet i et nyt Tidsrum af 30 Dage og saaledes fremdeles; i Mangel af et saadant Forlangende henlægges Telegrammet den 30te Dag om Aftenen (Indleveringsdagen ikke medregnet).

Dersom Signal- eller Kyststationen har Vished for, at Skibet er kommet uden for dens Rækkevidde, inden den har kunnet befordre Telegrammet til det, underrettes Afsenderen herom.

7. Som Søtelegrammer tilstedes ikke:

a. Telegrammer med betalt Svar (undtagen for saa vidt angaar Signaltelegrammer til Skibe i Søen),
b. Postanvisningstelegrammer,
c. Kollationerede Telegrammer,
d. Telegrammer med Ankomstbevis pr. Telegraf eller pr. Post (undtagen for saa vidt Telegrammerne ere til Skibe i Søen, og for saa vidt angaar Befordringen paa Telegrafnettets Ledninger),
e. Telegrammer, der skulle eftersendes,
f. Betalte Tjenestetelegrammer, undtagen for saa vidt angaar Befordringen paa Telegrafnettets Ledninger,
g. Iltelegrammer, undtagen for saa vidt angaar Befordringen paa Telegrafnettets Ledninger,
h. Telegrammer, der skulle udbringes pr. Bud eller pr. Post.

Nr. 140. 18de Juni.

Télégrammes sémaphoriques.

LXI.

1. Les télégrammes sémaphoriques doivent porter, dans le préambule, la mention de service »Sémaphorique«.

2. Ils doivent être rédigés, soit dans la langue du pays où est situé le sémaphore chargé de les signaler, soit au moyen de groupes de lettres du Code international de signaux.

3. Pour les télégrammes d'Etat sémaphoriques expédiés d'un navire en mer, le sceau est remplacé par le signe distinctif du commandement.

4. La taxe des télégrammes à échanger avec les navires en mer par l'intermédiaire des sémaphores est fixée à un franc par télégramme. Cette taxe s'ajoute au prix du parcours électrique calculé d'après les règles générales. La totalité est perçue sur l'expéditeur pour les télégrammes adressés aux navires en mer, et sur le destinataire pour les télégrammes provenant des bâtiments (art. XXIX, § 1). Dans ce dernier cas, le préambule doit contenir l'indication »PCV«.

5. Les télégrammes provenant d'un navire en mer sont transmis à destination en signaux du Code international de signaux lorsque le navire expéditeur l'a demandé.

6. Dans le cas où cette demande n'a pas été faite, ils sont traduits en langage ordinaire par le préposé du poste sémaphorique et transmis à destination.

Radiotélégrammes.

LXII.

1. Une Nomenclature spéciale donne les indications utiles pour la correspondance radiotélégraphique avec les navires en mer, notamment la désignation des stations et les taxes radiotélégraphiques.

2. Les radiotélégrammes portent, dans le préambule, la mention de service »Radio«.

3. Les radiotélégrammes sont rédigés conformément aux règles du chapitre 4, sous réserve de l'application des dispositions de l'article LX, paragraphe 3. L'emploi des groupes de lettres du Code international de signaux est permis.

4. La taxe des radiotélégrammes comprend:

1° La taxe pour la transmission sur les lignes du réseau télégraphique, calculée d'après les règles générales;

2° La taxe afférente au parcours maritime, savoir:

a. La taxe côtière;

b. La taxe de bord.

Ces deux dernières taxes sont indiquées dans la Nomenclature des stations radiotélégraphiques.

La taxe totale des radiotélégrammes est perçue sur l'expéditeur.

5. Les radiotélégrammes qui, malgré leur réception défectueuse, ont été jugés par la station côtière susceptibles d'être remis, portent dans le préambule la mention de service »réception douteuse«, qui est transmise jusqu'à destination.

6. Pour la transmission sur les lignes du réseau télégraphique, les radiotélégrammes sont traités, au point de vue des comptes, conformément aux dispositions du chapitre 18.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Signaltelegrammer. Nr. 140. 18de Juni.

LXI.

1. Signaltelegrammerne skulle i Indledningen være forsynede med den tjenstlige Angivelse *Sémaphorique*.

2. De maa være affattede i det Lands Sprog, i hvilket den paagældende Signalstation er beliggende, eller ved Hjælp af det internationale Signalsystems Bogstavgrupper.

3. Ved Stats-Signaltelegrammer, afsendte fra et Skib i Søen, træder Kommandoens Kendingstegn i Stedet for Segl.

4. Taksten for Telegrammer, der ved Hjælp af Signalstationer udveksles med Skibe i Søen, er fastsat til 1 Frank for hvert Telegram. Hertil føjes Taksten for den elektriske Befordring, beregnet efter sædvanlige Regler. Det samlede Gebyr opkræves hos Afsenderen for Telegrammer, adresserede til Skibe i Søen, og hos Adressaten for Telegrammer fra Skibene (Art. XXIX § 1). I sidste Tilfælde maa Indledningen indeholde Angivelsen *PCV*.

5. Telegrammer fra et Skib i Søen befordres til Bestemmelsesstedet i Signaler efter det internationale Signalsystem, naar saadant er forlangt af det afsendende Skib.

6. Naar dette ikke er forlangt, oversættes de i almindeligt Sprog af Bestyreren af Signalstationen og sendes til Bestemmelsesstedet.

Radiotelegrammer.

LXII.

1. En særlig Stationsfortegnelse giver Oplysninger angaaende den radiotelegrafiske Korrespondance med Skibe i Søen, navnlig Stationernes Betegnelse og de radiotelegrafiske Takster.

2. Radiotelegrammer skulle i Indledningen være forsynede med den tjenstlige Angivelse *Radio*.

3. Radiotelegrammer affattes i Overensstemmelse med Reglerne i Kapitel 4, under Forbehold af at Bestemmelserne i Art. LX § 3 anvendes. Brugen af det internationale Signalsystems Bogstavgrupper er tilladt.

4. Taksten for Radiotelegrammer indbefatter:

1) Taksten for Befordringen paa Telegrafnettets Ledninger, beregnet efter de almindelige Regler.
2) Taksten for Søstrækningen, nemlig:
   a) Kystgebyret.
   b) Skibsgebyret.

De sidstnævnte tvende Gebyrer ere angivne i Fortegnelsen over Radiotelegrafstationerne.

Den samlede Takst for Radiotelegrammer opkræves hos Afsenderen.

5. De Radiotelegrammer, som, uagtet mangelfuld Modtagelse, af Kyststationen anses for egnede til Udlevering, skulle i Indledningen have den tjenstlige Bemærkning *réception douteuse*, der befordres lige til Bestemmelsesstedet.

6. Med Hensyn til Afregning skulle Radiotelegrammerne ved Befordringen paa Telegrafnettets Ledninger behandles i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Kapitel 18.

Nr. 140. 18de Juni.

En ce qui concerne le parcours maritime, les taxes côtière et de bord donnent lieu à l'établissement de comptes mensuels spéciaux.

Ces comptes sont établis par les Administrations dont relèvent les stations côtières, radiotélégramme par radiotélégramme, avec toutes les indications utiles, dans un délai de six mois à partir du mois auquel ils se rapportent.

7. Pour les radiotélégrammes à destination des navires, l'Administration qui a perçu les taxes est débitée des taxes côtière et de bord directement par l'Administration dont relève la station côtière.

8. Les modifications des dispositions du présent Règlement relatives aux radiotélégrammes, qui seraient rendues nécessaires par suite des décisions des Conférences radiotélégraphiques ultérieures, seront mises en vigueur à la date fixée pour l'application des dispositions arrêtées par chacune de ces dernières Conférences.

i. Dispositions générales.

LXIII.

Dans l'application des articles précédents, on combinera les facilités données au public pour les télégrammes urgents, les réponses payées, les télégrammes avec collationnement, les accusés de réception, les télégrammes à faire suivre, les télégrammes multiples et les télégrammes à remettre au delà des lignes, en se conformant aux prescriptions des articles XII et LIV.

13. Télégrammes-mandats.

LXIV.

1. L'émission, la rédaction du texte et le payement des télégrammes-mandats sont réglés par des conventions spéciales internationales.

2. La transmission des télégrammes-mandats, lorsque cette transmission est admise entre les Offices en correspondance, est soumise aux mêmes règles que les autres catégories de télégrammes, sous réserve des prescriptions qui font l'objet de l'article XXXVIII, paragraphe premier.

14. Télégrammes de presse.

LXV.

1. Sont admis comme télégrammes de presse ceux dont le texte est constitué par des informations et nouvelles politiques, commerciales, etc., destinées à être publiées dans les journaux.

2. Les taxes terminales et de transit applicables aux télégrammes de presse échangés entre les Etats contractants sont réduites de 50 % dans le régime européen et d'au moins 50 % dans les autres relations.

Med Hensyn til Befordringen paa Søstrækningen likvideres Kyst- og Skibs- Nr. 140. 18de Juni.
taksterne ved Opstilling af særlige maanedlige Afregninger.

Disse Afregninger udfærdiges af de Bestyrelser, under hvilke Kyststationerne henhøre, for hvert enkelt Radiotelegram og med alle nødvendige Oplysninger, i Løbet af 6 Maaneder, at regne fra den Maaned, til hvilken de henhøre.

7. For Radiotelegrammer til Skibe debiteres den Telegrafbestyrelse, som har opkrævet Taksterne, direkte for Kyst- og Skibstaksterne af den Telegrafbestyrelse, under hvilken Kyststationen henhører.

8. De Forandringer i nærværende Reglements Bestemmelser angaaende Radiotelegrammer, som ville blive nødvendiggjorte som Følge af Afgørelser, tagne paa senere radiotelegrafiske Konferencer, skulle træde i Kraft paa samme Dag som de paa sidstnævnte Konferencer vedtagne Bestemmelser.

j. Almindelige Bestemmelser.

LXIII.

Ved Anvendelsen af de foregaaende Artikler kan man kombinere de Indrømmelser, der ere gjorte Publikum med Hensyn til Iltelegrammer, forudbetalt Svar, Kollationering, Ankomstbevis, Eftersendelse, Telegrammer med flere Adresser og Telegrammers Viderebefordring ud over Telegraflinierne, idet man retter sig efter Bestemmelserne i Art. XII og LIV.

13. Postanvisningstelegrammer.

LXIV.

1. Angaaende Postanvisningstelegrammers Udstedelse, Affattelse og Udbetaling fastsættes de nærmere Bestemmelser ved særlige internationale Overenskomster.

2. Naar Udveksling af Postanvisningstelegrammer imellem de korresponderende Stationer er tilladt, foregaar Befordringen efter de samme Regler, som ere gældende for andre Telegrammer, under Iagttagelse af Forskrifterne i Art. XXXVIII § 1.

14. Pressetelegrammer.

LXV.

1. Som Pressetelegrammer befordres Telegrammer, hvis Tekst bestaar af politiske og kommercielle Efterretninger, Nyheder o. desl., og som ere bestemte til at offentliggøres i Aviserne.

2. De Terminal- og Transittakster, der komme til Anvendelse for Pressetelegrammer, som udveksles mellem de kontraherende Stater, nedsættes med 50 Procent for det europæiske Takstsystems Vedkommende og med mindst 50 Procent for andre Forbindelser.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140 18de Juni.

3. Les Administrations qui perçoivent un minimum de taxe pour les télégrammes ordinaires (art. XXIII, § 1) perçoivent le même minimum pour les correspondances de presse.

4. Les pays qui n'admettent pas les télégrammes de presse au tarif réduit doivent es accepter en transit dans la forme ordinaire, à condition qu'ils acquittent les mêmes taxes de transit que les télégrammes ordinaires.

5. Les télégrammes de presse ne doivent être déposés que pendant les heures admises pour leur transmission.

6. Les télégrammes de presse ne sont acceptés au départ que sur la présentation de cartes spéciales que l'Administration du pays où ces cartes sont utilisées fait établir et délivrer aux correspondants de journaux, publications périodiques ou agences autorisés. Toutefois, la présentation de cartes n'est pas obligatoire si l'Office de départ décide l'emploi d'un autre moyen de contrôle.

L'admission des journaux et agences à la réception des correspondances de presse au tarif réduit peut être subordonnée à l'autorisation des Offices de destination, qui sont en droit d'exiger les justifications qui leur semblent nécessaires, comme, entre autres, la déclaration écrite du directeur du journal, de la publication ou de l'agence, s'engageant à se conformer à toutes les conditions fixées par le Règlement.

Les Offices qui font usage de cette faculté communiquent aux autres Administrations la liste des agences, publications et journaux autorisés.

7. Les télégrammes de presse doivent être adressés à des journaux, publications périodiques ou agences de publicité et seulement au nom du journal, de la publication ou de l'agence qui figure sur la carte, et non pas au nom d'une personne attachée à un titre quelconque à la direction du journal, de la publication ou de l'agence.

Les irrégularités constatées peuvent donner lieu au retrait des cartes de presse.

L'usage d'adresses abrégées et enregistrées est autorisé si mention est faite de ces adresses sur la carte.

LXVI.

1. Les télégrammes de presse doivent être rédigés dans la langue française ou dans une des langues du pays d'origine ou de destination autorisées pour la correspondance télégraphique internationale en langage clair ou dans la langue dans laquelle le journal destinataire est rédigé, pourvu que cette langue soit admise pour la correspondance télégraphique internationale.

Les télégrammes de presse ne doivent contenir aucun passage, annonce ou communication ayant le caractère de correspondance privée ni aucune annonce ou communication dont l'insertion est faite à titre onéreux.

Les cours de bourse et de marché, avec ou sans texte explicatif, sont admis dans les télégrammes de presse à tarif réduit. Les bureaux d'origine doivent, en cas de doute, s'assurer auprès de l'expéditeur, qui est tenu d'en justifier, si les groupes de chiffres figurant dans les télégrammes représentent bien des cours de bourse.

2. Les télégrammes présentés comme télégrammes de presse qui ne remplissent pas les conditions indiquées par le paragraphe premier sont taxés d'après le tarif ordinaire.

Le tarif normal des correspondances privées est également applicable à tout télégramme de presse dont il est fait usage dans un but autre que celui de son insertion dans les colonnes du journal destinataire, c'est-à-dire:

a. Aux télégrammes qui ne sont pas publiés par le journal destinataire (à moins d'une explication satisfaisante) ou que ce dernier a communiqués, avant publication,

3. De Bestyrelser, der opkræve et Minimumsgebyr for almindelige Telegrammer (Art. XXIII § 1), opkræve det samme Minimumsgebyr for Pressetelegrammer.

4. De Lande, som ikke selv modtage Pressetelegrammer til nedsat Takst, skulle tilstede dem i Transitkorrespondance paa sædvanlig Maade, imod at de oppebære de samme Transitgebyrer som for almindelige Telegrammer.

5. Pressetelegrammer kunne kun indleveres inden for de for deres Befordring fastsatte Klokkeslet.

6. Pressetelegrammer modtages paa Indleveringsstedet kun mod Forevisning af særlige Kort, som Bestyrelsen i det Land, i hvilket disse Kort benyttes, lader udfærdige og udlevere til Aviskorrespondenter, periodiske Tidsskrifter eller autoriserede Telegrambureauer. Forevisningen af Kort er dog ikke obligatorisk, hvis ovennævnte Bestyrelse bestemmer sig til at benytte en anden Kontroleringsmaade.

Avisers og Telegrambureauers Ret til at modtage Pressetelegrammer til nedsat Takst kan underkastes Ankomstbestyrelsernes Godkendelse; disse Bestyrelser kunne forlange de Garantier, som synes dem nødvendige, saasom bl. a. en skriftlig Erklæring fra Lederen af Avisen, Tidsskriftet eller Telegrambureauet, som derved forpligter sig til at rette sig efter alle de i Reglementet fastsatte Bestemmelser.

De Bestyrelser, som gøre Brug af denne Ret, tilstille de andre Bestyrelser en Fortegnelse over de Telegrambureauer, Tidsskrifter og Aviser, der autoriseres som Modtagere af Pressetelegrammer.

7. Pressetelegrammer skulle adresseres til Aviser, periodiske Tidsskrifter eller Telegrambureauer og kun til den Avis, det Tidsskrift eller det Telegrambureau, hvis Navn findes paa Kortet, og ikke til Navnet paa nogen Person, som, ligegyldigt i hvilken Stilling, er knyttet til Ledelsen af Avisen, Tidsskriftet eller Telegrambureauet.

Misbrug af Kortet kan foranledige, at dette inddrages.

Benyttelsen af aftalte og indregistrerede Adresser er tilladt, naar disse Adresser nævnes paa Kortet.

LXVI.

1. Pressetelegrammer skulle være affattede i det franske Sprog eller i et af de Sprog, der af Indleverings- eller Bestemmelseslandet ere autoriserede til Brug i den internationale Telegrafkorrespondance i almindeligt Sprog eller i det Sprog, i hvilket det Blad, til hvilket Pressetelegrammet er bestemt, er redigeret, for saa vidt dette Sprog er tilladt i den internationale Telegrafkorrespondance.

Pressetelegrammer maa ikke indeholde nogen som helst Meddelelse, der har Karakter af privat Korrespondance, eller noget Avertissement eller nogen Meddelelse, for hvis Optagelse der erlægges Betaling.

Børskurser og Torvepriser med eller uden forklarende Tekst kunne tilstedes i Pressetelegrammer til nedsat Takst. I Tvivlstilfælde skal Indleveringsstationen hos Afsenderen, som er pligtig at dokumentere saadant, forvisse sig m, at de i Telegrammerne anførte Talgrupper virkelig betegne Børskurser.

2. Telegrammer, der indleveres som Pressetelegrammer, men ikke opfylde de i den foregaaende Paragraf angivne Betingelser, takseres efter den almindelige Tarif.

Den for Privattelegrammer fastsatte almindelige Takst kan ligeledes bringes til Anvendelse over for ethvert Pressetelegram, som benyttes i andet Øjemed end til Optagelse i den Avis, til hvilken det er adresseret, d. v. s.:

a. Over for Telegrammer, som ikke ere blevne offentliggjorte i den Avis, til hvilken de ere adresserede (medmindre der foreligger tilfredsstillende Forklaring), eller

Nr. 140. 18de Juni.

soit à des particuliers, soit à des établissements, tels que clubs, cafés, hôtels, bourses, etc.;

b. Aux télégrammes non encore publiés que le journal destinataire aurait vendus, distribués ou communiqués, avant de les publier, à d'autres journaux en vue de leur insertion dans leurs propres colonnes;

c. Aux télégrammes adressés aux agences, qui ne sont pas publiés dans un journal (à moins d'une explication satisfaisante) ou qui sont communiqués à des tiers avant d'être publiés par la presse.

Dans les cas prévus aux trois alinéas précédents, le complément de taxe est perçu sur le destinataire au profit de l'Office d'arrivée.

3. Lorsque les télégrammes de presse sont signés, la signature doit être celle du correspondant dont le nom figure sur la carte.

4. Les télégrammes de presse ne comportent qu'une seule indication éventuelle, celle relative aux télégrammes multiples. La taxe à percevoir pour les copies à établir à l'arrivée est la même que celle relative aux télégrammes privés ordinaires.

LXVII.

1. La mention »Presse« est transmise au commencement du préambule des télégrammes de presse et sert à les signaler pour leur inscription dans les comptes.

Les télégrammes de presse ne sont transmis, sauf arrangement particulier, que de 6 heures du soir à 9 heures du matin, d'après leur ordre de dépôt ou de réception, concurremment avec les dépêches privées. Les télégrammes taxés pendant cette période et qui n'ont pu être transmis à 9 heures du matin sont acheminés après cette heure dans les conditions qui précèdent.

2. Les télégrammes de presse prennent rang, pour la remise, parmi les télégrammes privés.

3. Pour tout ce qui n'est pas prévu dans les articles LXV, LXVI et dans le présent article, les télégrammes de presse sont soumis aux dispositions du Règlement et des Conventions particulières conclues entre Offices.

4. Les dispositions visant les télégrammes de presse sont applicables à l'ensemble des deux régimes ou à l'un des deux seulement.

Ces dispositions ne sont obligatoires, pour les Administrations qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer, qu'en ce qui concerne l'acceptation des télégrammes de presse en transit (art. LXV, § 4). Elles peuvent être modifiées, en ce qui concerne les conditions de transmission, par les Administrations qui ont à acheminer par leurs câbles d'Europe un trafic extra-européen considérable.

15. Service téléphonique.

LXVIII.

A. Réseau international.

1. Les Administrations des Etats contractants peuvent constituer, au fur et à mesure des besoins, des communications téléphoniques internationales, soit en établissant des fils spéciaux, soit en appropriant à ce service des fils déjà existants.

som Avisen før Offentliggørelsen har meddelt enten til private eller til Forretninger, saasom Klubber, Kaféer, Hoteller, Børser o. l.;

b. Over for endnu ikke offentliggjorte Telegrammer, som den Avis, til hvilken de ere adresserede, før deres Offentliggørelse i samme maatte have solgt, uddelt eller meddelt til andre Aviser i den Hensigt, at de skulle optages i disses Spalter;

c. Over for Telegrammer, der ere adresserede til et Telegrambureau, men som ikke ere offentliggjorte i en Avis (medmindre der foreligger tilfredsstillende Forklaring) eller som ere blevne meddelte Trediemand, før de ere offentliggjorte i Pressen.

I de i foranstaaende tre Stykker omhandlede Tilfælde opkræves Tillægsgebyret hos Adressaten og tilfalder Ankomstbestyrelsen.

3. Naar Pressetelegrammer ere underskrevne, skal Underskriften være den Korrespondents, hvis Navn er angivet paa Kortet.

4. I Pressetelegrammer tilstedes kun en enkelt eventuel Angivelse, nemlig den, der er fastsat for Telegrammer med flere Adresser. Det Gebyr, der skal opkræves for de ved Adressestationen udfærdigede Genparter, er det samme som Gebyret for Genparter af almindelige Privattelegrammer.

LXVII.

1. Betegnelsen *Presse* telegraferes i Begyndelsen af Indledningen til Pressetelegrammer og tjener til disses Betegnelse ved deres Indføring i Afregningerne.

Pressetelegrammer befordres, medmindre en særlig Ordning er truffet, kun fra Kl. 6 Aften til Kl. 9 Morgen, efter deres Indleverings- eller Modtagelsestid, i Rækkefølge med Privattelegrammer. De inden for dette Tidsrum takserede Telegrammer, som ikke have kunnet befordres indtil Kl. 9 Morgen, viderebefordres efter dette Klokkeslet efter de foranstaaende Bestemmelser.

2. Pressetelegrammer indordnes med Hensyn til Udlevering i samme Klasse som Privattelegrammer.

3. Pressetelegrammer ere med Hensyn til de i Art. LXV, LXVI og i nærværende Artikel ikke omhandlede Tilfælde underkastede Bestemmelserne i Reglementet og i de mellem Bestyrelser afsluttede særlige Overenskomster.

4. Bestemmelserne vedrørende Pressetelegrammer ere anvendelige under begge Takstsystemer eller kun under det ene af dem.

Disse Bestemmelser ere kun for saa vidt de angaa Modtagelsen af transiterende Pressetelegrammer bindende for de Bestyrelser, som erklære ikke at kunne anvende dem (Art. LXV § 4). Ekspeditionsbestemmelserne kunne dog modificeres af de Bestyrelser, som ad deres europæiske Kabler skulle befordre en betydelig ekstraeuropæisk Korrespondance.

15. Telefontjeneste.

LXVIII.

A. Det internationale Telefonnet.

1. De kontraherende Staters Bestyrelser kunne, efterhaanden som det bliver nødvendigt, etablere internationale Telefonforbindelser, enten ved Anlæggelse af særlige Ledninger eller ved dertil at benytte allerede tilstedeværende Ledninger.

Nr. 140. 18de Juni

2. Les circuits destinés à l'échange des communications internationales sont constitués de manière à répondre aux conditions dans lesquelles la correspondance doit s'effectuer. Ils sont protégés, dans la plus large mesure possible, contre les influences nuisibles et notamment contre celles qui peuvent résulter du voisinage de courants d'énergie électrique.

3. Les circuits conducteurs spécialement constitués en vue de la correspondance téléphonique sont, à moins d'une décision contraire prise d'un commun accord par les Administrations intéressées, réservés exclusivement à ce service.

4. Les Administrations intéressées déterminent d'un commun accord les relations à ouvrir et la voie à employer pour chacune de ces relations.

5. Les circuits spécialement constitués pour la téléphonie internationale ne peuvent être sectionnés pour servir à d'autres relations téléphoniques, si ce n'est du consentement des Administrations intéressées. Le sectionnement ne peut jamais s'opérer au préjudice de la correspondance internationale, dont les communications ont toujours la priorité.

6. Lorsque des lignes du service intérieur doivent servir à des communications internationales, celles-ci ont la priorité sur les correspondances intérieures.

7. Les fils internationaux sont soumis aux essais prévus à l'article III, paragraphes 2 et 3, du présent Règlement.

8. Quotidiennement, à l'ouverture du service de jour ou à une heure fixée d'un commun accord, les bureaux centraux en relation directe, c'est-à-dire ceux qui forment tête de ligne des circuits internationaux, s'assurent, par des essais d'appel et d'audition, de l'état des communications. Il est tenu note du résultat de cette vérification.

B. Durée du service. Ouverture des bureaux.

1. Les Administrations déterminent, chacune en ce qui la concerne, les jours et heures de fonctionnement des bureaux.

2. Les bureaux téléphoniques ne peuvent cesser leurs opérations qu'après avoir donné cours à toutes les communications demandées avant l'heure fixée pour la clôture.

3. Les bureaux en relation directe s'assurent, aussi souvent qu'il est nécessaire et au moins à l'ouverture et à la clôture du service de jour, de la concordance des heures; il ne doit pas exister d'écart supérieur à une minute entre l'heure des bureaux et l'heure officielle.

C. Demandes de communication.

1. Dans les demandes de communication, les abonnés sont, autant que possible, désignés par leur numéro d'appel.

2. Un correspondant qui a déposé une demande de communication pour un réseau ne peut obtenir l'inscription d'une nouvelle demande pour ce même réseau qu'autant que la première a reçu satisfaction ou a été annulée.

D. Communications d'Etat.

1. Les communications d'Etat sont celles qui sont demandées par les autorités ayant le droit d'expédier des télégrammes d'Etat. Elles ne peuvent être échangées qu'entre les pays dont les Administrations ont conclu, à cet effet, des arrangements particuliers.

2. De Ledninger, der benyttes ved Udvekslingen af international Korrespondance skulle være saaledes beskafne, at de svare til de Forhold, under hvilke Korrespondancen skal udføres. De skulle i videst muligt Omfang beskyttes imod skadelige Paavirkninger, i Særdeleshed saadanne, som kunne fremkomme ved nærliggende elektriske Stærkstrømsledninger.

3. De for Telefonkorrespondancen særligt tilvejebragte Ledninger ere, medmindre en modsat Ordning er truffet ved Overenskomst mellem de paagældende Bestyrelser, udelukkende forbeholdt denne Tjeneste.

4. De paagældende Bestyrelser bestemme ved Overenskomst hvilke Forbindelser der skulle aabnes og de Linier, der skulle benyttes for hver af disse Forbindelser.

5. De for den internationale Telefontjeneste særligt tilvejebragte Ledninger kunne ikke uden de paagældende Bestyrelsers Samtykke delvis benyttes til anden Telefonkorrespondance, og dette maa aldrig ske med Tilsidesættelse af den internationale Korrespondance, der altid har Fortrinsret.

6. Naar de til den indenlandske Korrespondance bestemte Linier skulle anvendes til internationale Samtaler, have disse Fortrinsret fremfor den indenlandske Korrespondance.

7. De internationale Ledninger ere underkastede de i dette Reglements Art. III §§ 2 og 3 foreskrevne Prøver.

8. Hver Dag ved Dagtjenestens Begyndelse eller til en ved Overenskomst fastsat Tid skulle de med hinanden i direkte Forbindelse staaende Centralstationer, d. v. s. de Stationer, der ere Hovedstationerne paa de internationale Linier, ved Kalde- og Høreforsøg forvisse sig om Forbindelsernes Tilstand. Resultatet af denne Undersøgelse opnoteres.

B. Tjenestetiden. Stationernes Aabningstid.

1. Enhver Bestyrelse bestemmer for sit Vedkommende Stationernes Tjenestetider.

2. Telefonstationerne maa ikke slutte Tjenesten, førend alle de før den fastsatte Slutningstid forlangte Samtaler ere blevne udførte.

3. De med hinanden i direkte Forbindelse staaende Stationer forvisse sig saa ofte som nødvendigt og i alt Fald ved Dagtjenestens Begyndelse og Slutning om Klokkeslettenes Overensstemmelse; der maa ikke være mere end højst 1 Minuts Forskel paa Stationernes Tid og den officielle Tid.

C. Samtalebegæringer.

1. Ved Samtalebegæringer betegnes Abonnenterne saa vidt muligt ved deres Telefonnummer.

2. En Korrespondent, der har begæret en Samtale med en Abonnent, kan ikke erholde en ny Begæring om Samtale med den samme Abonnent eller en Abonnent henhørende til samme Hovedcentralstation noteret, førend den først bestilte Samtale enten er bleven udført eller annuleret.

D. Statssamtaler.

1. Statssamtaler ere Samtaler, som ere forlangte af de Myndigheder, der ere berettigede til at afsende Statstelegrammer. De kunne kun udveksles mellem de Lande, hvis Bestyrelser have truffet særlig Ordning i saa Henseende.

Nr. 140. 18de Juni.

2. Ces communications jouissent de la priorité sur toutes les autres et leur durée n'est pas limitée. Elles sont annoncées par les mots »Communication d'Etat«.

3. Le demandeur d'une communication d'Etat est tenu, s'il y est invité, de déclarer son nom et sa qualité.

E. Communications de service.

1. Des communications exclusivement relatives au service téléphonique ou au service télégraphique international (art. XVI, § 11) peuvent être échangées, en exemption de taxe, par les lignes téléphoniques internationales entre les fonctionnaires des Administrations autorisés à cette fin.

En réclamant l'exercice de cette faculté, ces fonctionnaires sont tenus de décliner leur nom et leur qualité.

2. Les correspondances en exemption de taxe sont annoncées d'un poste à l'autre par le mot »Service«.

3. En cas de besoin, la voie télégraphique est employée pour les communications relatives à l'exécution du service téléphonique.

F. Mode d'application des tarifs. Durée des communications.

1. L'unité adoptée, tant pour la perception des taxes que pour la durée des communications, est la période indivisible de trois minutes.

2. La taxe des conversations entre abonnés s'applique à partir du moment où la communication est établie entre le poste demandeur et le poste demandé après que ce dernier a répondu.

3. Lorsque la communication est demandée par un poste public à destination d'un poste d'abonné, la taxe s'applique à partir du moment où, le poste d'abonné ayant répondu, le demandeur est mis en relation avec ce dernier poste.

4. Si la communication est demandée par un poste public ou par un poste d'abonné, à destination d'un poste public, la taxe s'applique à partir du moment où le poste demandé est mis en relation, selon le cas, soit avec le poste de l'abonné demandeur, soit avec le demandeur dans un poste public.

5. Dans tous les cas où un poste d'abonné est intéressé dans la communication, la taxe est due quelle que soit la personne qui se présente à ce poste.

6. Le temps de l'appel des divers postes, limité en général à une minute pendant le jour et à trois minutes pendant la nuit, n'entre pas dans le calcul de la taxe.

7. En dehors des dispositions spéciales relatives aux correspondances d'Etat (D, § 1) et aux séances d'abonnement comportant plus de 6 minutes consécutives, nulle communication ne peut avoir une durée supérieure au double de l'unité, si ce n'est lorsqu'il n'existe aucune autre demande en instance.

G. Tarifs. Perception des taxes.

1. Les taxes sont fixées par unité de conversation.

2. Elles se composent de taxes terminales et, s'il y a lieu, de taxes de transit.

3. Pour la détermination des taxes terminales, le territoire des Etats peut être divisé en zones. Une taxe uniforme est adoptée pour chaque zone. Des taxes spé-

2. Disse Samtaler nyde Fortrinsret fremfor alle andre, og deres Varighed er ikke begrænset. De anmeldes med Ordene *Communication d'Etat.*

3. Bestilleren af en Statssamtale er pligtig til om forlanges at opgive sit Navn og sin Stilling.

E. Tjenestesamtaler.

1. Samtaler, der udelukkende vedrøre den internationale Telefon- eller Telegraftjeneste (Art. XVI § 11) kunne uden Gebyrerlæggelse udveksles paa de internationale Telefonlinier imellem de dertil bemyndigede Embedsmænd.

Naar disse Embedsmænd ville gøre Brug af denne Ret, skulle de opgive deres Navn og Stilling.

2. Gebyrfri Samtaler anmeldes fra Station til Station med Ordet *Service.*

3. Om fornødent befordres Meddelelser vedrørende Udførelsen af Telefontjenesten ad telegrafisk Vej.

F. Gebyrberegningen. · Samtalernes Varighed.

1. Den for Gebyropkrævningen og for Samtalernes Varighed fastsatte Tidsenhed er en udelelig Periode paa 3 Minutter.

2. Gebyret for Samtale mellem Abonnenter beregnes fra det Øjeblik, da Forbindelsen er tilvejebragt mellem Bestillerens og den bestilte Korrespondents Apparater, efter at sidstnævnte har svaret.

3. Naar en Samtale med en Abonnentstation er forlangt fra en offentlig Talestation, beregnes Gebyr fra det Øjeblik, da Bestilleren af Samtalen, efter at Abonnentstationen har svaret, stilles i Forbindelse med denne.

4. Hvis Samtale med en offentlig Talestation er forlangt fra en anden offentlig Talestation eller fra en Abonnentstation, beregnes Gebyr fra det Øjeblik, da den bestilte Station stilles i Forbindelse med Abonnentstationen eller med den paa den offentlige Station værende Samtalebestiller.

5. I alle Tilfælde, der angaa Forbindelse med en Abonnentstation, skal Gebyret betales, hvilken Person der end svarer paa denne Station.

6. Den til Opringning af de forskellige Stationer medgaaende Tid, der i Reglen begrænses til et Minut om Dagen og til tre Minutter om Natten, kommer ikke i Betragtning ved Gebyrberegningen.

7. Med Undtagelse af de for Statssamtaler fastsatte særlige Bestemmelser (D. § 1) og af Abonnementssamtaler, der omfatte mere end 6 paa hinanden følgende Minutter, maa en Samtale ikke have en Varighed af mere end 2 Perioder, medmindre der i Øjeblikket ikke foreligger nogen anden Samtalebestilling.

G. Takster. Gebyrernes Opkrævning.

1. Taksterne fastsættes pr. Samtaleperiode.

2. De sammensættes af Terminaltakster og eventuelt af Transittakster.

3. Til Fastsættelsen af Terminaltakster kunne Staternes Territorier deles i Zoner. For hver Zone fastsættes en fast Takst. Imellem Nabostater kan anvendes

Nr. 140. 18de Juni. ciales réduites peuvent être admises entre Etats limitrophes pour les communications échangées entre les localités voisines de la frontière.

4. Les taxes peuvent être réduites en faveur des communications échangées pendant les heures de nuit.

5. La taxe est perçue par unité indivisible de conversation, selon le cas, sur le titulaire du poste d'abonné à partir duquel la communication est réclamée ou sur la personne qui a demandé la communication à partir d'un poste public.

6. Toute unité de conversation commencée pendant le service de jour est taxée d'après le tarif de jour, alors même qu'elle se termine pendant le service de nuit.

Toute unité de conversation commencée pendant le service de nuit est taxée d'après le tarif de nuit, alors même qu'elle se termine pendant le service de jour.

H. Abonnements pour communications de nuit à heures fixes. Contrats.

1. Des communications à heures fixes peuvent être autorisées pendant la nuit par voie d'abonnement. Ces communications doivent concerner exclusivement les affaires personnelles de l'abonné ou celles de son établissement.

2. La durée de l'engagement est d'un mois indivisible. L'abonnement se prolonge de mois en mois, à moins qu'il n'ait été résilié de part ou d'autre huit jours avant l'expiration de la période d'abonnement en cours.

3. La durée minima d'une séance d'abonnement est de deux unités de conversation; des séances d'une durée supérieure peuvent être consenties après entente entre les Administrations.

4. L'abonnement peut être contracté à partir d'une date quelconque, mais la période mensuelle ne prend cours que le 1er ou le 16 de chaque mois. Le montant de l'abonnement afférent à la première période mensuelle est augmenté, s'il y a lieu, de la partie de l'abonnement correspondant à la période comprise entre la date de l'entrée en vigueur et celle du commencement de la période mensuelle.

5. Le montant de l'abonnement est calculé sur une durée moyenne de trente jours; il est perçu par anticipation.

6. La communication d'abonnement est établie d'office entre les deux postes indiqués au contrat au moment précis arrêté d'un commun accord, à moins qu'une conversation ne soit engagée entre deux autres personnes. Elle est rompue d'office à l'expiration du temps concédé pour chaque séance si les abonnés n'ont pas déjà donné le signal de fin de conversation.

7. La période de temps non utilisée au cours d'une séance ne peut être reportée à une séance ultérieure. Toutefois, si la non-utilisation est due à une interruption des communications, une compensation de même durée est, si possible, accordée à l'abonné au cours de la même nuit.

Si, à l'expiration de cette période, la compensation n'a pas été offerte, il est remboursé à l'abonné, à sa demande, un trentième du montant mensuel de l'abonnement correspondant à chaque unité perdue.

8. Les abonnements font l'objet de contrats ou d'engagements qui sont dressés par l'Administration chargée d'opérer l'encaissement de la taxe; les Offices intéressés reçoivent une copie de ce document.

I. Communications privées urgentes.

Des communications privées urgentes ayant priorité sur les autres communications privées peuvent être admises moyennant le payement d'une taxe triple de celle

særlige nedsatte Takster for Samtaler, der udveksles mellem Steder i Nærheden af Grænsen.

4. Taksterne kunne nedsættes for Samtaler, der udveksles om Natten.

5. Gebyret opkræves for hver Samtaleperiode enten hos Indehaveren af den Abonnentstation, fra hvilken Samtalen er forlangt, eller hos den Person, der har forlangt Samtalen fra en offentlig Talestation.

6. For hver Samtaleperiode, der er paabegyndt under Dagtjenesten, beregnes Dagtakst, selv om Samtalen slutter under Nattjenesten.

For hver Samtaleperiode, der er paabegyndt under Nattjenesten, beregnes Nattakst, selv om Samtalen slutter under Dagtjenesten.

H. Abonnement paa Natsamtaler til bestemte Klokkeslet. Kontrakter.

1. Til bestemte Klokkeslet om Natten kunne Samtaler ekspederes som Abonnementssamtaler. Disse Samtaler skulle udelukkende omhandle Abonnentens personlige eller hans Forretnings Anliggender.

2. Abonnementets Varighed er en hel Maaned. Abonnementet forlænges fra Maaned til Maaned, medmindre det otte Dage før den løbende Abonnementsperiodes Udløb er blevet opsagt fra en af Siderne.

3. Abonnementssamtalens mindste Varighed er to Samtaleperioder; Samtaler af længere Varighed kunne tilstedes efter derom mellem Bestyrelserne truffet Overenskomst.

4. Abonnement kan tegnes fra en hvilken som helst Datum, men den maanedlige Periode begynder først den 1ste eller den 16de i hver Maaned. Abonnementsafgiften for den første maanedlige Periode forhøjes eventuelt med et Afgiftsbeløb, svarende til den Del af Abonnementet, der ligger mellem dets Ikrafttræden og den maanedlige Periodes Begyndelse.

5. Abonnementsafgiften beregnes for et Gennemsnit af tredive Dage; den opkræves forud.

6. Abonnementsforbindelsen tilvejebringes tjenstligt imellem de to i Overenskomsten nævnte Stationer, nøjagtigt i det fastsatte Øjeblik, medmindre der netop udføres en Samtale mellem to andre Personer. Den afbrydes tjenstligt ved Udløbet af den til hver Samtale bevilgede Tid, hvis Abonnenterne ikke allerede have givet Slutsignal.

7. Den i Løbet af en Samtale ikke benyttede Tid kan ikke overføres til en senere Samtale. Hvis Ikke-Afbenyttelsen imidlertid skyldes en Afbrydelse af Ledningerne, indrømmes der om muligt i Løbet af den samme Nat Erstatning ved en Samtaletid af samme Varighed.

Hvis Erstatningen ikke er blevet tilbudt i Løbet af Natten, tilbagebetales der Abonnenten efter hans Forlangende for hver ubenyttet Periode en dertil svarende Del af Tredivtedelen af den maanedlige Abonnementsafgift.

8. Angaaende Abonnementerne oprettes Kontrakter eller Overenskomster, som udfærdiges af den Bestyrelse der skal opkræve Afgiftsbeløbene; de interesserede Bestyrelser erholde en Genpart af Dokumentet.

I. Private Ilsamtaler.

Private Ilsamtaler med Fortrinsret fremfor andre private Samtaler kunne tilstedes imod Betaling af det tredobbelte af det for andre private Samtaler fastsatte

Nr. 140. 18de Juni.

des autres communications privées. Toutefois, un maximum de perception inférieur à la triple taxe par unité de conversation peut être prévu.

Les Offices qui n'admettent pas les conversations privées urgentes dans le service intérieur ont le droit de les refuser dans le service international.

J. Avis d'appel téléphonique.

Des avis d'appel, ayant pour objet de convoquer un correspondant à un poste téléphonique, peuvent être admis moyennant le payement d'une taxe spéciale.

Les communications qui font suite aux avis d'appel sont indépendantes de ces avis et restent soumises à toutes les règles de la correspondance téléphonique ordinaire.

Les Offices qui n'admettent pas les avis d'appel dans le service intérieur ont le droit de les refuser dans le service international.

K. Liste des abonnés et des postes publics.

1. Chaque Administration fait connaître à ses abonnés les réseaux et postes publics des pays avec lesquels des communications téléphoniques peuvent être établies.

2. Les bureaux centraux importants et les principaux postes publics possèdent les listes des abonnés des postes en relation.

3. Chaque Administration remet gratuitement aux Administrations des pays avec lesquels la correspondance téléphonique est ouverte un nombre suffisant d'exemplaires des listes des abonnés et des postes publics rattachés aux réseaux qui sont en relation avec ces pays.

Les heures durant lesquelles les bureaux centraux et les postes publics sont ouverts au service sont indiquées dans les listes.

4. Les Administrations prennent les mesures nécessaires pour que les listes des abonnés puissent être vendues au public.

L. Etablissement et rupture des communications.

1. La correspondance téléphonique peut s'établir:

1° Entre deux postes d'abonnés
2° Entre deux postes publics;
3° Entre un poste d'abonné et un poste public

2. Les correspondances téléphoniques sont échangées dans l'ordre suivant:

a. Communications d'Etat (D, § 1);
b. Communications de service urgentes;
c. Communications privées urgentes;
d. Communications privées non urgentes;
e. Communications de service non urgentes.

3. Les demandes de communication et, le cas échéant, les avis d'annulation de ces demandes sont transmis, le plus rapidement possible, du bureau d'origine au bureau tête de ligne du circuit international.

Chaque bureau transmet les demandes de communication et les avis d'annulation dans l'ordre où il les a reçus, sans distinction d'origine.

Toutefois, les avis d'annulation sont transmis par priorité sur les demandes de communication.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Gebyr. Der kan dog fastsættes et Maksimumsgebyr, der er mindre end den tredobbelte Takst for en Samtaleperiode. Nr. 140. 18de Juni.

Bestyrelser, som ikke tilstede private Ilsamtaler i den indenlandske Tjeneste, ere berettigede til at tilbagevise dem i den internationale Korrespondance.

J. Tilkaldelse til Telefonsamtale.

Tilkaldelse af en Korrespondent til en Telefonstation kan finde Sted mod Betaling af et særligt Gebyr.

Samtaler, der finde Sted i Henhold til Tilkaldelserne, ere uafhængige af disse, og ere underkastede alle for den almindelige Telefonkorrespondance gældende Regler.

De Bestyrelser, der ikke tilstede Tilkaldelser i den indenlandske Tjeneste, have Ret til at afvise saadanne i den internationale Tjeneste.

K. Fortegnelse over Abonnenter og offentlige Samtalestationer.

1. Hver Bestyrelse bekendtgør, med hvilke Telefonnet og offentlige Talestationer i andre Lande Samtaler kunne udveksles.

2. De vigtigere Centralstationer og Talestationer skulle være i Besiddelse af Fortegnelser over Abonnenterne ved de Stationer, som de staa i Forbindelse med.

3. Hver Bestyrelse forsyner vederlagsfrit Bestyrelserne i de Lande, med hvilke Telefonsamtaler kunne udveksles, med det fornødne Antal Fortegnelser over Abonnenter og Talestationer, der ere knyttede til de Telefonnet, som staa i Forbindelse med disse Lande.

Centralstationernes og de offentlige Samtalestationers Tjenestetid angives i Fortegnelserne.

4. Bestyrelserne skulle drage Omsorg for, at Abonnentfortegnelserne kunne sælges til Publikum.

L. Tilvejebringelse og Afbrydelse af Samtaleforbindelserne.

1. Telefonsamtaler kunne føres:

1) Mellem to Abonnentstationer;
2) Mellem to offentlige Talestationer;
3) Mellem en Abonnentstation og en offentlig Talestation.

2. Telefonsamtalerne udveksles i nedennævnte Rækkefølge

a. Stats-Samtaler (D § 1);
b. Tjeneste-Ilsamtaler;
c. Private Ilsamtaler;
d. Private almindelige Samtaler;
e. Almindelige Tjenestesamtaler.

3. Samtalebegæringer og i paakommende Tilfælde Meddelelser om Annulering af disse Begæringer befordres hurtigst muligt af Afgangsstationen til Rangeringsstationen for den internationale Telefonkorrespondance.

Enhver Station befordrer Samtalebegæringer og Meddelelser om Annulering i den Rækkefølge, i hvilken den har modtaget disse, uden Hensyn til Afgangssted.

Meddelelser om Annulering befordres dog med Fortrinsret fremfor Samtalebegæringer.

Nr. 140. 18de Juni.

Les demandes de communication et les avis d'annulation doivent être collationnés par les bureaux téléphoniques intéressés.

4. Pour les correspondances de même rang, les communications sont données en alternant et dans l'ordre d'inscription des demandes au bureau tête de ligne du circuit international à utiliser.

Le cas échéant, les séances d'abonnement sont intercalées d'office parmi ces demandes, de manière à pouvoir être données, autant que possible, à l'heure prévue par le contrat.

5. Toute communication est préparée pendant que s'échange la conversation précédente. C'est le bureau tête de ligne du circuit international qui prend l'initiative de faire établir les communications.

6. Les communications téléphoniques sont établies par la voie normale ou, en cas d'encombrement ou d'interruption de celle-ci, autant que possible, par une autre voie à tarif égal.

7. En cas de non-réponse d'un bureau central, le bureau appelant le prévient, au bout d'une minute, par un autre circuit ou, à défaut, par la voie télégraphique.

8. Les bureaux centraux de départ et d'arrivée vérifient si l'audition est satisfaisante dans les deux sens et notent les heures de mise en communication et de fin de conversation. Le signal de fin de conversation doit être donné par les correspondants à leurs bureaux centraux respectifs.

9. Dès que la durée d'une conversation privée atteint six minutes et qu'une autre demande de conversation est en instance, les bureaux centraux de départ et d'arrivée rompent d'office la communication et ils en avisent, autant que possible, les correspondants.

10. Les Administrations font tenir des procès-verbaux mentionnant, outre les incidents de service, tous les éléments nécessaires à la perception des taxes et à l'établissement des comptes internationaux.

Les inscriptions devant servir à l'établissement des comptes sont, autant que possible, comparées journellement.

M. Archives.

Tout document intéressant le service téléphonique international est conservé au moins pendant six mois à partir du premier du mois qui suit la date à laquelle il se rapporte.

N. Remboursement de taxes.

1. Toute demande de conversation qui, du fait du service téléphonique, n'est pas suivie de la mise en communication avec le poste demandé est exempte de la taxe. Si le montant de la taxe a été versé, il est remboursé.

2. Il ne peut être accordé de dégrèvement de taxe que si, du fait des installations téléphoniques, les postes mis en communication se sont trouvés dans l'impossibilité de correspondre, à condition que les postes centraux ou publics intéressés aient été appelés immédiatement à constater cette impossibilité.

3. Tout dégrèvement de taxe est concerté entre les Administrations intéressées. Chacune des Administrations renonce à sa part de la taxe.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Samtalebegæringer og Meddelelser om Annulering skulle kollationeres af de Telefonstationer, som de vedrøre.

4. For Samtaler af samme Klasse udføres Forbindelserne skiftevis og i den Rækkefølge, i hvilken Begæringerne ere noterede ved Rangeringsstationerne for den paagældende internationale Telefonkorrespondance.

Abonnementssamtaler indskydes eventuelt imellem Anmeldelserne, saaledes at de saa vidt muligt kunne udføres til den i Kontrakten fastsatte Tid.

5. Enhver Forbindelse forberedes, medens den forudgaaende Samtale udveksles, og Rangeringsstationen for den internationale Telefonkorrespondance skal sørge for, at Forbindelserne tilvejebringes.

6. Telefonsamtaler udføres ad den normale Vej eller i Tilfælde af Forstyrrelse eller Afbrydelse af denne saa vidt muligt ad en Vej, for hvilken den samme Takst er gældende.

7. Naar en Centralstation ikke svarer, underretter den kaldende Station den efter et Minuts Forløb paa en anden Ledning eller i Mangel deraf ad telegrafisk Vej.

8. Afgangs- og Ankomst-Centralstationerne forvisse sig om, at Forstaaelsen er god i begge Retninger og optegne Tidspunktet for Samtalens Begyndelse og Afslutning. Begge Korrespondenter skulle give deres respektive Centralstationer Slutsignal.

9. Saa snart en privat Samtale har varet i seks Minutter, og en anden Samtalebegæring foreligger, afbryde Afgangs- og Ankomststationerne Forbindelsen og underrette saa vidt muligt de korresponderende derom.

10. Bestyrelserne foranstalte Føring af Journaler, som foruden tjenstlige Bemærkninger skulle indeholde alle de for Gebyrernes Opkrævning og de internationale Afregningers Opstilling nødvendige Enkeltheder.

Noteringerne, der skulle tjene til Opstillingen af Afregningerne, sammenlignes saa vidt muligt dagligt.

M. Arkivsager.

Alle Aktstykker vedrørende den internationale Telefontjeneste opbevares i mindst seks Maaneder fra den 1ste i den Maaned at regne, der følger efter den Datum, til hvilken de henhøre.

N. Tilbagebetaling af Gebyrer.

1. Naar Samtalebestilling af Grunde, der maa tilskrives Telefontjenesten, ikke efterfølges af Sammenstilling med den forlangte Station, opkræves intet Gebyr. Dersom Samtalegebyret er erlagt, tilbagebetales det.

2. Der kan kun indrømmes Fritagelse for Gebyrbetaling, hvis Samtale mellem de sammenstillede Korrespondenter viser sig umulig af Grunde, der maa tilskrives de telefoniske Indretninger og paa Betingelse af, at de paagældende Centralstationer eller offentlige Talestationer straks ere blevne tilkaldte for at konstatere Samtalens Umulighed.

3. Enhver Fritagelse for Gebyrerlæggelse sker efter Aftale mellem de paagældende Bestyrelser. Hver af Bestyrelserne giver Afkald paa sin Gebyrandel.

Nr. 140. 18de Juni.

O. Comptabilité.

1. Les recettes provenant du service téléphonique font, de la part de chaque Administration, l'objet d'un compte spécial indépendant du compte des recettes télégraphiques. Les comptes sont arrêtés et liquidés suivant les dispositions adoptées pour les comptes télégraphiques.

2. En cas de contestation au sujet de la durée d'une conversation, les Administrations s'en rapportent aux inscriptions du bureau central de départ.

P. Dispositions générales.

Les dispositions du Règlement qui ne sont pas contraires aux stipulations du présent chapitre et qui se rapportent aux mêmes objets que celui-ci sont applicables au service téléphonique.

16. Archives.

LXIX.

Les originaux des télégrammes et les documents y relatifs, retenus par les Administrations, sont conservés au moins pendant dix mois, à compter du mois qui suit le mois du dépôt du télégramme, avec toutes les précautions nécessaires au point de vue du secret.

Ce délai est porté à douze mois pour les radiotélégrammes.

LXX.

1. Les originaux ou les copies des télégrammes ne peuvent être communiqués qu'à l'expéditeur ou au destinataire, après constatation de leur identité, ou bien au fondé de pouvoirs de l'un d'eux.

2. L'expéditeur et le destinataire d'un télégramme ou leurs fondés de pouvoirs ont le droit de se faire délivrer des copies, certifiées conformes, de ce télégramme ou de la copie remise à l'arrivée, si cette copie a été conservée par l'Office de destination. Ce droit expire après le délai fixé pour la conservation des archives.

3. Il est perçu, pour toute copie délivrée conformément au présent article, un droit fixe de 50 centimes par télégramme ne dépassant pas cent mots. Au delà de cent mots, ce droit est augmenté de 50 centimes par série ou fraction de série de cent mots.

4. Les Administrations télégraphiques ne sont tenues de donner communication ou copie des pièces désignées ci-dessus que si les expéditeurs, les destinataires ou leurs ayants droit fournissent les indications nécessaires pour trouver les télégrammes auxquels se rapportent leurs demandes.

17. Détaxes et remboursements.

LXXI.

1. Sont remboursés à ceux qui les ont versés, à la suite d'une demande de remboursement ou d'une réclamation visant l'exécution du service:

O. Afregning.

1. De fra Telefontjenesten hidrørende Indtægter ere fra hver Bestyrelses Side Genstand for en særlig, af Afregningen over de telegrafiske Indtægter uafhængig Afregning. Afregningerne opgøres og likvideres i Overensstemmelse med de for de telegrafiske Afregninger gældende Bestemmelser.

2. I Tilfælde af Uenighed angaaende Varigheden af en Samtale henholde Bestyrelserne sig til de af Afgangs-Centralstationen gjorte Optegnelser.

P. Almindelige Bestemmelser.

De af Reglementets Bestemmelser, som ikke ere stridende imod Bestemmelserne i nærværende Kapitel og som omhandle samme Emner som dette, kunne anvendes ved Telefontjenesten.

16. Arkivsager.

LXIX.

Originaltelegrammerne med dertil hørende hos Bestyrelserne beroende Aktstykker opbevares under Iagttagelse af de fornødne Forsigtighedsregler med Hensyn til Hemmeligholdelsen i mindst 10 Maaneder at regne fra den Maaned, der følger efter Indleveringsmaaneden.

Denne Frist udstrækkes til 12 Maaneder for Radiotelegrammernes Vedkommende.

LXX.

1. Angaaende Originaltelegrammerne og Kopierne maa kun ske Meddelelse til Afsenderen eller Modtageren, efter at deres Identitet er godtgjort, eller til Personer, der fremlægge behørig Fuldmagt fra en af dem.

2. Afsenderen og Modtageren af et Telegram eller deres befuldmægtigede ere berettigede til at lade sig udlevere bekræftede Genparter af Telegrammet eller af Udfærdigelsen til Adressaten, saafremt Kopien af denne Udfærdigelse maatte være opbevaret af Ankomstbestyrelsen. Denne Ret bortfalder efter Udløbet af det Tidsrum, der er fastsat for Opbevaringen af Arkivsagerne.

3. For hver i Henhold til nærværende Artikel udleveret Genpart erlægges et Gebyr af 50 Centimer, naar Telegrammet ikke indeholder over 100 Ord. Ud over 100 Ord forøges Gebyret med 50 Centimer for hver Række af 100 Ord eller derunder.

4. Telegrafbestyrelserne ere ikke forpligtede til at give Meddelelse om eller udlevere Genpart af de ovenfor omhandlede Aktstykker, medmindre Afsenderne, Modtagerne eller deres befuldmægtigede give saadanne Oplysninger, som ere nødvendige for at finde de paagældende Telegrammer.

17. Tilbagebetalinger.

LXXI.

1. I Henhold til Begæring om Tilbagebetaling eller Reklamation vedrørende Tjenestens Udførelse finder i følgende Tilfælde Tilbagebetaling Sted til dem, der have erlagt Gebyrerne:

Nr. 140. 18de Juni.

a. La taxe intégrale de tout télégramme qui, par le fait du service télégraphique, n'est pas parvenu à destination;

b. La taxe intégrale de tout télégramme arrêté en cours de transmission par suite de l'interruption d'une voie et dont l'expéditeur a, pour ce fait, demandé l'annulation;

c. La taxe intégrale de tout télégramme qui, par la faute du service télégraphique, est parvenu plus tard qu'il ne serait parvenu par la poste, ou n'a été remis au destinataire qu'après un délai de:

1° 12 heures, s'il s'agit d'un télégramme échangé entre deux pays d'Europe limitrophes ou reliés par des fils directs;

2° 24 heures, s'il s'agit d'un télégramme échangé entre deux autres pays d'Europe, y compris l'Algérie, la Tunisie, la Russie du Caucase et la Turquie d'Asie, ou entre deux pays hors d'Europe limitrophes ou reliés par un fil direct;

3° Trois fois 24 heures dans tous les autres cas.

La durée de fermeture des bureaux, quand elle est la cause du retard, la durée du transport par exprès, le temps employé pour la transmission maritime des télégrammes maritimes, ainsi que la durée du séjour de ces télégrammes dans un sémaphore, dans une station côtière ou à bord d'un navire, ne sont pas comptés dans les délais indiqués ci-dessus.

Les délais mentionnés aux alinéas 2° et 3° sont réduits de moitié pour les télégrammes d'Etat, les télégrammes urgents et les avis de service taxés.

d. La taxe intégrale de tout télégramme en langage secret avec collationnement ou de tout télégramme en langage clair qui, par suite d'erreurs de transmission, n'a pu manifestement remplir son objet, à moins que les erreurs n'aient été rectifiées par avis de service taxé;

e. La taxe accessoire applicable à un service spécial qui n'a pas été rendu, ainsi que la taxe de l'indication éventuelle correspondante;

f. Les sommes versées pour les avis de service taxés demandant la répétition d'un passage supposé erroné si la répétition n'est pas conforme à la première transmission, mais sous la réserve que, dans le cas où quelques mots auraient été correctement et les autres incorrectement reproduits dans le télégramme primitif, la taxe des mots qui se rapporte exclusivement aux mots correctement transmis la première fois n'est pas remboursée.

Toutefois, la taxe des mots correctement transmis doit être remboursée, quel que soit le langage dans lequel est rédigé le télégramme, si l'Administration intéressée reconnaît que les altérations commises empêchaient de saisir le sens des mots qui n'avaient pas été dénaturés;

g. La taxe intégrale de tout autre avis de service taxé, télégraphique ou postal, dont l'envoi a été motivé par une erreur de service;

h. Le montant intégral de toute somme versée d'avance en vue d'une réponse lorsque le destinataire n'a pu faire usage du bon ou l'a refusé et que ce bon se trouve entre les mains du service qui l'a délivré ou est restitué à ce service avant l'expiration d'un délai de trois mois à partir de sa date d'émission;

i. La taxe afférente au parcours électrique non effectué lorsque, par suite de l'interruption d'une voie télégraphique, le télégramme a été acheminé sur sa destination par la voie postale ou par un autre moyen. Toutefois, les frais déboursés pour remplacer la voie télégraphique primitive par un moyen de transport quelconque sont déduits de la somme à rembourser;

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

a. Det hele Gebyr for ethvert Telegram, som af Aarsager, der kunne tilregnes Telegraftjenesten, ikke har naaet sit Bestemmelsessted;

b. Det hele Gebyr for ethvert Telegram, hvis Befordring er standset undervejs paa Grund af Linieafbrydelse, og hvis Annulering i den Anledning er forlangt af Afsenderen;

c. Det hele Gebyr for ethvert Telegram, som ved Fejl, der hidrøre fra Telegraftjenesten, er kommet senere til sit Bestemmelsessted, end hvis det var sendt pr. Post, eller ikke er blevet udleveret til Adressaten førend efter:

1) 12 Timers Forløb, naar det er et Telegram udvekslet mellem to europæiske Nabostater eller mellem to europæiske Stater, der have direkte Telegrafforbindelse med hinanden;

2) 24 Timers Forløb, naar det er et Telegram udvekslet mellem to andre Lande i Europa, heri indbefattet Algier, Tunis, kaukasisk Rusland og det asiatiske Tyrki eller mellem to uden for Europa beliggende Nabostater eller Stater, der have direkte Telegrafforbindelse med hinanden;

3) tre Gange 24 Timers Forløb i alle andre Tilfælde.

Stationernes Lukningstid, naar denne er Grunden til Forsinkelsen, Befordringstiden pr. Bud, den Tid, der for Søtelegrammers Vedkommende er anvendt til Befordring over Søstrækningen saavel som saadanne Telegrammers Opholdstid ved en Signal-, Kyst- eller Skibsstation, medregnes ikke i de ovenfor angivne Tider.

De under Punkterne 2) og 3) omhandlede Tider formindskes med Halvdelen for Statstelegrammer, Iltelegrammer og betalte Tjenestemeddelelser.

d. Det hele Gebyr for ethvert Telegram i hemmeligt Sprog med betalt Kollationering, og for ethvert Telegram i almindeligt Sprog, som paa Grund af Fejl ved Telegram befordringen aabenbart ikke har kunnet opfylde sit Øjemed, medmindre Fejlene ere blevne rettede ved betalt Tjenestemeddelelse;

e. Tillægsgebyret for enhver særlig Tjenstydelse, der ikke er bleven præsteret, saavel som Taksten for den tilsvarende eventuelle Angivelse;

f. Beløb, der ere erlagte for betalte Tjenestemeddelelser, i hvilke der forlanges Gentagelse af et formodet forvansket Afsnit, naar Gentagelsen ikke er overensstemmende med den første Befordring, dog under Forbehold af, at der, i Tilfælde hvor nogle Ord ere fremkomne rigtigt og andre urigtigt i det oprindelige Telegram, ingen Tilbagebetaling finder Sted af Taksten for Ord, som udelukkende vedrøre de Ord, der ere rigtigt gengivne den første Gang.

Gebyret for de rigtigt befordrede Ord skal, i hvilket Sprog Telegrammet end er affattet, dog tilbagebetales, naar vedkommende Bestyrelse anerkender, at de begaaede Fejl gøre det umuligt at opfatte Betydningen af de ikke forvanskede Ord;

g. Det hele Gebyr for enhver anden betalt Tjenestemeddelelse, telegrafisk eller postal, hvis Afsendelse er foranlediget ved Fejl, der skyldes Telegraftjenesten;

h. Det hele Gebyr for et forudbetalt Svar, naar Adressaten ikke har kunnet benytte Svarbeviset eller har nægtet at modtage det, og det er beroende hos den Bestyrelse, der har udstedt det, eller det er tilbageleveret til denne Bestyrelse inden Udløbet af 3 Maaneder fra Udstedelsesdagen at regne;

i. Gebyrandelen for den Strækning, paa hvilken et Telegram som Følge af Linieafbrydelse er blevet sendt pr. Post eller paa anden Maade til sit Bestemmelsessted. Dog skulle de Omkostninger, der ere medgaaede til at erstatte den telegrafiske Befordring med en hvilken som helst anden Befordringsmaade, fradrages i det Beløb, der skal tilbagebetales;

Nr. 140. 18de Juni.

j. La taxe intégrale de tout télégramme avec réponse payée qui manifestement n'a pu remplir son objet par suite d'une irrégularité de service qui justifie le remboursement de la taxe versée pour la réponse, ainsi que la taxe intégrale de toute réponse payée d'avance qui manifestement n'a pu remplir son objet par suite d'une irrégularité de service qui justifie le remboursement de la taxe du télégramme primitif;

k. La taxe du ou des mots omis dans la transmission d'un télégramme, lorsqu'elle est égale ou supérieure à un franc, à moins que l'erreur n'ait été réparée au moyen d'un avis de service taxé;

l. La différence entre la valeur d'un bon de réponse et le montant de la taxe du télégramme affranchi au moyen de ce bon, si cette différence est au moins égale à un franc (art. L, § 2);

m. La taxe de tout télégramme arrêté par application des dispositions des articles 7 et 8 de la Convention de Saint-Pétersbourg;

n. La part de taxe due pour tout télégramme annulé (art. XLIV, §§ 2 et 3).

2. Dans le cas de remboursement partiel d'un télégramme multiple, le quotient obtenu en divisant la taxe totale perçue par le nombre des copies détermine la taxe afférente à chaque copie, le télégramme comptant, à cet égard, également pour une copie.

3. Dans les cas prévus par les alinéas a, b, c, d, i et k du paragraphe premier du présent article, le remboursement ne s'applique qu'aux télégrammes mêmes qui ne sont pas parvenus ou qui ont été annulés, retardés ou dénaturés, y compris les taxes accessoires non utilisées, mais non aux correspondances qui auraient été motivées ou rendues inutiles par la non-remise, le retard ou l'altération.

4. Lorsque les erreurs imputables au service télégraphique ont été réparées par l'envoi d'avis de service taxés dans les délais résultant de l'application du littera c du paragraphe 1, le remboursement ne porte que sur les taxes de ces avis de service. Aucun remboursement n'est dû pour les télégrammes auxquels ces avis se rapportent.

5. Aucun remboursement n'est accordé pour les télégrammes rectificatifs qui, au lieu d'être échangés de bureau à bureau sous forme d'avis de service taxés (art. XVII,) ont été échangés directement entre l'expéditeur et le destinataire.

6. Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux télégrammes empruntant les lignes d'un Office non adhérent qui refuserait de se soumettre à l'obligation du remboursement.

Toutefois, les Offices adhérents ayant participé à la transmission abandonnent leur part de taxe quand le droit au remboursement se trouve établi.

LXXII.

1. Toute réclamation en remboursement de taxe doit être formée, sous peine de déchéance, avant l'expiration d'un délai de cinq mois à partir de la date de dépôt du télégramme.

2. Toute réclamation doit être présentée à l'Office d'origine et être accompagnée des pièces probantes, savoir: une déclaration écrite du bureau de destination ou du destinataire, si le télégramme a été retardé ou s'il n'est pas parvenu; la copie remise au destinataire, s'il s'agit d'altération ou d'omission.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

j. Hele Gebyret for ethvert Telegram med betalt Svar, som aabenbart ikke har kunnet opfylde sit Øjemed paa Grund af en tjenstlig Uregelmæssighed, der berettiger til Tilbagebetaling af det for Svaret betalte Gebyr, lige saa vel som hele Gebyret for ethvert forudbetalt Svar, som aabenbart ikke har kunnet opfylde sit Øjemed paa Grund af en tjenstlig Uregelmæssighed, der berettiger til Tilbagebetaling af Gebyret for det oprindelige Telegram;

k. Gebyret, for saa vidt det beløber sig til 1 Frank eller derover, for det eller de Ord, der ere udeladte under Befordringen af et Telegram, medmindre Fejlen er bleven berigtiget ved Hjælp af en betalt Tjenestemeddelelse;

l. Forskellen mellem Paalydendet af et Svarbevis og det Gebyr, som medgaar til Svartelegrammets Frigørelse ved dette Svarbevis, for saa vidt denne Forskel er mindst 1 Frank (Art. L § 2);

m. Gebyret for ethvert Telegram, der standses i Henhold til Bestemmelserne i St. Petersborg-Konventionens Artikler 7 og 8;

n. En Del af det for et annuleret Telegram erlagte Gebyr (Art. XLIV §§ 2 og 3).

2. I Tilfælde af delvis Tilbagebetaling for et Telegram med flere Adresser bestemmes det Gebyr, der falder paa hver Gentagelse, efter den Kvotient, som fremkommer ved at dividere hele det opkrævede Beløb med Antallet af Gentagelserne, hvorved selve Telegrammet regnes som en Gentagelse.

3. I de i nærværende Art. § 1 Post a, b, c, d, i og k forudsete Tilfælde gælder Tilbagebetalingen kun de Telegrammer, som ere udeblevne, annullerede, forsinkede eller forvanskede, deri indbefattet ikke benyttede Tillægsgebyrer, men ikke den Telegramudveksling, der muligen er bleven foranlediget eller gjort unyttig ved Ikke-Udleveringen, Forsinkelsen eller Forvanskningen.

4. Naar Fejl, der maa tilskrives Telegraftjenesten, ere blevne rettede ved Afsendelse af betalte Tjenestemeddelelser inden for de Tidsfrister, der fremkomme ved Anvendelsen af Paragraf 1 Post c, tilbagebetales kun Gebyrerne for disse Tjenestemeddelelser. Gebyret for de Telegrammer, hvortil saadanne Tjenestemeddelelser sigte, tilbagebetales ikke.

5. For Berigtigelsestelegrammer, som ere blevne udvekslede direkte mellem Afsenderen og Adressaten i Stedet for fra Station til Station i Form af betalte Tjenestemeddelelser (Art. XVII), sker der ingen Tilbagebetaling.

6. Bestemmelserne i nærværende Artikel gælde ikke Telegrammer, der befordres paa Linier, tilhørende en Bestyrelse, der ikke har tiltraadt Konventionen, og som nægter at underkaste sig Forpligtelsen til Tilbagebetaling.

De Bestyrelser, der have tiltraadt Konventionen, og som have medvirket ved Befordringen, give Afkald paa deres Gebyrandele, naar Retten til Tilbagebetaling viser sig at være begrundet.

LXXII.

1. Ethvert Forlangende om Gebyrets Tilbagebetaling maa, hvis Kravet ikke skal fortabes, gøres gældende inden Udløbet af fem Maaneder fra Telegrammets Indleveringsdag at regne.

2. Enhver Reklamation maa stiles til Indleveringsbestyrelsen og være ledsaget af de fornødne Bevisligheder, nemlig en skriftlig Erklæring fra Adressestationen eller Adressaten, naar Telegrammet er forsinket eller udeblevet, og den Adressaten tilstillede Udfærdigelse, naar der er Spørgsmaal om Forvanskninger eller Udeladelser.

Nr. 140. 18de Juni.

Toutefois, la réclamation peut être présentée par le destinataire à l'Office de destination, qui juge s'il doit y donner suite ou la faire présenter à l'Office d'origine.

3. Lors de la présentation d'une demande de remboursement, il peut être perçu sur le réclamant une taxe uniforme de réclamation s'élevant à un franc au maximum.

4. Lorsqu'une réclamation a été reconnue fondée par les Administrations intéressées, la taxe du télégramme est remboursée par l'Office d'origine et la taxe de réclamation, s'il en a été perçu une, est restituée au réclamant.

5. Le droit au remboursement est prescrit après un délai de six mois à partir de la date de la lettre par laquelle l'expéditeur est informé que le remboursement lui a été accordé.

6. L'expéditeur qui ne réside pas dans le pays où il a déposé son télégramme peut faire présenter sa réclamation à l'Office d'origine par l'intermédiaire d'un autre Office. Dans ce cas, l'Office qui l'a reçue est, s'il y a lieu, chargé d'effectuer le remboursement.

7. Les réclamations communiquées d'Office à Office sont transmises avec un dossier complet, c'est-à-dire qu'elles contiennent (en original, en extrait ou en copie) toutes les pièces ou lettres qui les concernent. Ces pièces doivent être analysées en français lorsqu'elles ne sont pas rédigées dans cette langue ou dans une langue comprise de tous les Offices intéressés.

8. Les réclamations ne sont transmises d'Office à Office que lorsque les faits sur lesquels elles portent peuvent donner lieu à remboursement.

Toutefois, des enquêtes peuvent être exceptionnellement demandées par les Offices, dans l'intérêt du service, lorsque des irrégularités graves ou répétées ont été commises.

9. L'Office qui reçoit une demande en remboursement de la taxe payée pour une réponse peut la transmettre directement à l'Office qui a émis le bon. Ce dernier Office provoque le remboursement de cette taxe, soit en donnant l'autorisation de porter le montant à son débet par la voie des différentes Administrations intermédiaires, soit en faisant parvenir directement en un mandat de poste, à l'Office ou au bureau d'origine, le montant à rembourser.

LXXIII.

1. Pour tout télégramme non remis à destination, le remboursement est supporté par les Offices sur les lignes desquels ont été commises les irrégularités qui ont empêché le télégramme de parvenir au destinataire.

Toutefois, lorsque la perte d'un télégramme a lieu en cours de transmission, la taxe afférente au parcours ultérieur et, le cas échéant, celle de la réponse payée sont toujours remboursées par l'Office qui les a reçues ou les aurait dû recevoir par voie de décompte.

2. Si la demande de remboursement pour cause de non-remise est repoussée, la remise du télégramme doit être constatée par un reçu ou par une déclaration de l'Administration destinataire.

3. En cas de retard, le remboursement intégral de la taxe est effectué aux frais des Offices par le fait desquels le retard s'est produit et dans la proportion des retards imputables à chaque Office.

4. Au cas où l'altération d'un télégramme donne droit au remboursement de la taxe, l'Office d'origine détermine les erreurs qui ont empêché le télégramme de remplir son objet, et la part contributive des diverses Administrations est réglée d'après le nombre des fautes ainsi déterminées, un mot omis ou ajouté comptant pour une erreur.

Dog kan Erstatningspaastanden ogsaa forebringes af Adressaten for Modtagelsesbestyrelsen, der bestemmer, hvorvidt den selv kan afgøre Sagen eller maa henvise den til Indleveringsbestyrelsen.

3. Ved Fremsættelsen af et Forlangende om Tilbagebetaling kan der hos den reklamerende opkræves et fast Reklamationsgebyr af højst 1 Frank.

4. Naar de paagældende Bestyrelser anerkende en Reklamation som begrundet, tilbagebetales Gebyret for Telegrammet af Indleveringsbestyrelsen, og et eventuelt Reklamationsgebyr erstattes den reklamerende.

5. Retten til Tilbagebetaling fortabes efter en Frist af 6 Maaneder at regne fra Datoen af den Skrivelse, ved hvilken Afsenderen underrettes om, at Tilbagebetalingen er bleven ham indrømmet.

6. Den Afsender, der ikke bor i det Land, hvor han har indleveret sit Telegram, kan forebringe sin Reklamation for Indleveringsbestyrelsen gennem en anden Bestyrelse. I saadant Tilfælde besørges den eventuelle Tilbagebetaling af sidstnævnte Bestyrelse.

7. De Reklamationer, der sendes fra Bestyrelse til Bestyrelse, skulle være ledsagede af samtlige vedkommende Aktstykker eller Breve (i Original, Uddrag eller Kopi). Der maa af disse Aktstykker gøres et Uddrag paa Fransk, saafremt de ikke ere affattede i dette Sprog eller i et for alle de paagældende Bestyrelser forstaaeligt Sprog.

8. Reklamationer sendes kun fra Bestyrelse til Bestyrelse, naar de ere begrundede ved Omstændigheder, der berettige til Tilbagebetaling.

Dog kunne Bestyrelserne i Tjenestens Interesse undtagelsesvis forlange Undersøgelser foretagne, naar betydelige eller gentagne Uregelmæssigheder ere begaaede.

9. Den Bestyrelse, som modtager et Forlangende om Tilbagebetaling af det for et Svar betalte Gebyr, kan sende det direkte til den Bestyrelse, som har udstedt Svarbeviset. Sidstnævnte Bestyrelse foranlediger Tilbagebetalingen enten ved gennem de forskellige mellemliggende Bestyrelser at give Bemyndigelse til at debitere den for Beløbet eller ved direkte pr. Postanvisning at tilstille Bestyrelsen eller Indleveringsstationen det Beløb, der skal tilbagebetales.

LXXIII.

1. For ethvert Telegram, der ikke er udleveret efter sin Bestemmelse, paahviler Tilbagebetalingen de Bestyrelser, paa hvis Linier de Fejl ere begaaede, der have forhindret Telegrammet fra at komme Adressaten i Hænde.

Naar et Telegram gaar tabt under Befordringen, tilbagebetales gennem Afregningerne Gebyret for Befordringen ad de Strækninger, til hvilke Telegrammet ikke er naaet, og eventuelt Gebyret for betalt Svar, dog altid af den Bestyrelse, der har modtaget Gebyret, eller som skulde have modtaget det.

2. Naar Forlangende om Tilbagebetaling paa Grund af Ikke-Udlevering afvises, maa Telegrammets Udlevering være konstateret ved en Kvittering eller ved en Erklæring fra Modtagelsesbestyrelsen.

3. I Tilfælde af Forsinkelse bæres den fuldstændige Tilbagebetaling af Gebyrerne af de Bestyrelser, paa hvis Linier Forsinkelsen har fundet Sted, og i Forhold til de Forsinkelser, der maa tilskrives hver enkelt Bestyrelse.

4. I Tilfælde af, at Forandringer i et Telegram berettiger til Tilbagebetaling af Gebyret, afgør Indleveringsbestyrelsen, hvilke Fejl der have foranlediget, at Telegrammet ikke har kunnet opfylde sit Øjemed, og det Tilsvar, der falder paa de forskellige Bestyrelser, afpasses efter det saaledes fastsatte Antal Fejl, hvorved ethvert udeladt eller tilføjet Ord regnes for en Fejl.

Nr. 140. 18de Juni.

5. La part contributive pour l'altération d'un mot dénaturé successivement sur les lignes de plusieurs Administrations est supportée par la première de ces Administrations.

6. Le remboursement de la taxe accessoire applicable à un service spécial non effectué est à la charge de l'Administration par le fait de laquelle ce service n'a pas été rendu.

7. Les omissions ou erreurs sont imputables:

a. Aux deux bureaux: lorsque, par suite de la négligence, dans ces deux bureaux, du contrôle prévu dans l'article XXXIX, le télégramme a été égaré entre ces bureaux; lorsqu'une lettre, ou un chiffre, ou plusieurs lettres ou chiffres constituant des mots taxés ayant été omis ou ajoutés par le bureau qui a transmis, le bureau qui a reçu n'a pas vérifié le nombre des mots; lorsque le collationnement obligatoire ou la répétition d'office obligatoire a été omis ou donné incomplètement;

b. Au bureau qui a transmis ou au bureau qui a reçu, suivant le cas, lorsque, par suite uniquement de la négligence, dans ce bureau, du contrôle prévu dans l'article XXXIX, le télégramme a été égaré entre ces bureaux;

c. Au bureau qui a reçu: lorsqu'aux appareils à grand rendement il y a une différence non rectifiée entre le texte transmis et la répétition d'office; à tous les appareils lorsque, en cas de rectification, il n'a pas modifié la première transmission d'après cette rectification;

d. Au bureau qui a transmis: lorsqu'il y a une différence non rectifiée entre le texte transmis et la répétition d'office ou le collationnement donné par l'agent réceptionnaire et dans tous les autres cas.

8. Lorsque, par suite de l'absence ou de l'insuffisance des documents, le bureau responsable d'une omission ou erreur ne peut être désigné, le remboursement est mis à la charge de l'Administration où la preuve fait défaut.

Toutefois, pour les transmissions effectuées sur des lignes où il est fait usage d'appareils à réception auditive, et à défaut de preuves permettant de déterminer matériellement auquel des deux bureaux les omissions ou erreurs sont imputables, le remboursement éventuel est supporté, par moitié, par chacune des deux Administrations dont ces bureaux relèvent.

9. Lorsqu'une réclamation a été présentée et mise en circulation dans les délais fixés par le paragraphe premier de l'article LXXII et que la solution n'a point été notifiée dans les délais fixés par l'article LXIX, pour la conservation des archives, l'Office qui a reçu la réclamation rembourse la taxe réclamée, et le remboursement est mis à la charge de l'Administration qui a retardé l'instruction

10. Pour les correspondances du régime extra-européen, ainsi que pour les radiotélégrammes des deux régimes, le remboursement est supporté par les différentes Administrations d'Etat ou de Compagnies privées par les lignes desquelles le télégramme a été transmis, chaque Administration abandonnant sa part de taxe.

Les remboursements de taxes d'avis de service taxés sont supportés par l'Administration qui a perçu ces taxes.

LXXIV.

1. Le remboursement de la taxe des télégrammes arrêtés en vertu des articles 7 et 8 de la Convention est à la charge de l'Administration qui a arrêté le télégramme. Celle-ci doit procéder d'office à ce remboursement.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

5. Tilsvaret for et Ord, der efterhaanden er blevet forvansket paa flere Linier, tilhørende forskellige Bestyrelser, paahviler den første af disse Bestyrelser.

6. Tilbagebetalingen af Tillægsgebyret for en særlig Ydelse, som ikke er blevet udført, paahviler den Bestyrelse, som det skyldes, at denne Ydelse ikke er blevet præsteret.

7. Udeladelser eller Fejl tilskrives:

a. Begge Stationerne: Naar Telegrammet er gaaet tabt mellem disse Stationer som Følge af Forsømmelse paa begge Stationerne af den i Art. XXXIX fastsatte Kontrolering; naar et Bogstav eller et Taltegn eller flere Bogstaver eller Taltegn, der danne Takstord, ere blevne udeladte eller tilføjede af den afsendende Station, og den modtagende Station ikke har berigtiget Ordantallet; naar den foreskrevne Kollationering eller den fornødne tjenstlige Gentagelse er bleven undladt eller har været ufuldstændig;

b. Den afsendende eller modtagende Station: I det Tilfælde, at Telegrammet er gaaet tabt mellem disse Stationer udelukkende som Følge af Forsømmelse paa vedkommende Station af den i Art. XXXIX fastsatte Kontrolering;

c. Den modtagende Station: Ved hurtigt arbejdende Apparater, naar der er en ikke berigtiget Forskel paa den afsendte Tekst og den tjenstlige Gentagelse; ved alle Apparater, naar den ikke har berigtiget den første Aftelegrafering i Overensstemmelse med en eventuel Rettelse;

d. Den afsendende Station: Naar der er en ikke rettet Forskel imellem den afsendte Tekst og den af den modtagende Funktionær givne tjenstlige Gentagelse eller Kollationering, og i alle andre Tilfælde.

8. Naar den Station, der er ansvarlig for en Udeladelse eller en Fejl, ikke kan udfindes paa Grund af manglende eller ufuldstændige Aktstykker, paahviler Tilbagebetalingen den Administration, for hvilken Beviset glipper.

Ved Telegraferingen paa Linier, paa hvilke der ved Modtagelsen benyttes Høreapparater, og naar det af Mangel paa Beviser ikke kan fastslaas, hvilken af de to Stationer Udeladelserne eller Fejlene kunne tilskrives, bæres den eventuelle Tilbagebetaling dog med Halvdelen af hver af de to Bestyrelser, under hvilke Stationerne høre.

9. Naar en Reklamation har været forebragt og har været sat i Cirkulation inden for den Frist, der er fastsat i Art. LXXII § 1, og Afgørelsen ikke er notificeret inden for den Frist, der i Art. LXIX er fastsat med Hensyn til Opbevaring af Arkivsager, tilbagebetales det reklamerede Beløb af den Administration, der har modtaget Reklamationen, mod Erstatning af den Administration, som har forhalet Undersøgelsen.

10. For Korrespondance under det ekstra-europæiske Takstsystem saavel som for Radiotelegrammer under begge Takstsystemer bæres Tilbagebetalingen af de Stats- og private Administrationer, paa hvis Linier Telegrammet er befordret, idet hver Administration giver Afkald paa sin Del af Gebyret.

Tilbagebetalingen af Gebyrerne for betalte Tjenestemeddelelser bæres af den Administration, som har opkrævet disse Gebyrer.

LXXIV.

1. Tilbagebetalingen af Gebyrerne for Telegrammer, der standses i Henhold til Konventionens Art. 7 og 8 paahviler den Bestyrelse, som har standset Telegrammet, og denne foranlediger, at Tilbagebetalingen finder Sted.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

2. Toutefois, lorsque cette Administration a notifié, conformément à l'article 8, la suspension de certaines catégories de correspondances, le remboursement des taxes des télégrammes de cette catégorie est supporté par l'Office d'origine à partir du lendemain du jour où la notification lui est parvenue.

Dans le régime extra-européen, ainsi que pour les radiotélégrammes des deux régimes, lorsque l'acceptation de ces télégrammes est le résultat d'une erreur de service, il est fait application des dispositions de l'article LXXIII, paragraphe 10.

18. Comptabilité.

Article 12 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes se doivent réciproquement compte des taxes perçues par chacune d'elles.

LXXV

1. Le franc sert d'unité monétaire dans l'établissement des comptes internationaux.

2. Chaque Etat crédite l'Etat limitrophe du montant des taxes des télégrammes qu'il lui a transmis, calculées depuis la frontière de ces deux Etats jusqu'à destination sans tenir compte des réductions accordées aux télégrammes d'Etat sur certaines lignes; ces réductions font l'objet d'un règlement spécial entre les Administrations intéressées.

3. Les taxes terminales peuvent être liquidées directement entre Etats extrêmes, après une entente entre ces Etats et les Etats intermédiaires.

4. Dans le cas d'application de l'article LXXXVIII, l'Administration contractante en relation directe avec l'Office non adhérent est chargée de régler les comptes entre cet Office et les autres contractants auxquels elle a servi d'intermédiaire pour la transmission.

LXXVI.

1. Les comptes sont établis d'après le nombre de mots transmis chaque jour chaque mot urgent étant compté pour trois mots.

2. Les taxes accessoires sont exclues des comptes, ainsi que les taxes non recouvrées par le bureau d'arrivée et perçues par un autre bureau. Sont également exclus des comptes les avis de service taxés et les télégrammes dont la taxe, conformément aux dispositions du Règlement, n'a pas été encaissée par le bureau de départ ou de réexpédition.

Il est fait exception à la règle qui précède:

1° pour les taxes perçues pour les réponses payées: celles-ci sont inscrites dans les comptes et dévolues à l'Office destinataire du télégramme primitif;

2° pour les réponses payées elles-mêmes: celles-ci sont portées en compte.

3. Dans le régime extra-européen, on crédite en outre la taxe du collationnement.

Lorsque, dans l'un ou l'autre régime, la taxe de transport par exprès est égale ou supérieure à 5 francs, l'Office de destination en réclame directement le montant à

2. Naar denne Administration imidlertid i Henhold til Art. 8 har notificeret Ophævelsen af visse Kategorier af Telegrammer, paahviler Tilbagebetalingen af Gebyrerne for disse Indleveringsbestyrelsen fra Dagen efter den Dag, paa hvilken Notifikationen er kommen til dens Kundskab. Nr. 140. 18de Juni.

Naar Modtagelsen af saadanne Telegrammer under det ekstra-europæiske Takstsystem saavel som af Radiotelegrammer under begge Takstsystemer skyldes en tjenstlig Fejl, bringes de i Art. LXXIII § 10 indeholdte Bestemmelser til Anvendelse.

18. Afregning.

Konventionens Artikel 12

De høje kontraherende Magter ere forpligtede til gensidigt at gøre hinanden Rede for de af dem opkrævede Gebyrer.

LXXV.

1. Franken tjener som Møntenhed ved Opstillingen af de internationale Afregninger.

2. Enhver Stat krediterer den tilgrænsende Stat Summen af Gebyrerne for de Telegrammer, som den har afsendt til samme, beregnede fra de to Staters Grænse til Bestemmelsesstedet, uden at beregne de Statstelegrammer paa visse Linier indrømmede Nedsættelser; disse Nedsættelser gøres til Genstand for særlig Opgørelse mellem de paagældende Bestyrelser.

3. Terminalgebyrerne kunne likvideres direkte mellem de yderst liggende Stater i Henhold til Overenskomst mellem disse og de mellemliggende Stater.

4. Naar der er Tale om Anvendelsen af Art. LXXXVIII, skal den kontraherende Administration, der staar i direkte Forbindelse med den ikke tiltrædende Bestyrelse, ordne Afregningen mellem denne Bestyrelse og de andre kontraherende Bestyrelser, lige over for hvilke den har tjent som Mellemled ved Befordringen.

LXXVI.

1. Afregningerne affattes paa Grundlag af det hver Dag telegraferede Antal Ord, idet hvert Ord i Iltelegrammer regnes for tre Ord.

2. Tillægsgebyrer samt de for Adressestationen uerholdelige, af en anden Bestyrelse opkrævede, Gebyrer medtages ikke i Afregningerne. Ligeledes undtages fra Afregningerne betalte Tjenestemeddelelser og Telegrammer, for hvilke Gebyret i Overensstemmelse med Reglementets Bestemmelser ikke er blevet indbetalt ved Afgangsstationen eller ved en Mellemstation.

Fra denne Regel sker følgende Undtagelser:

1) for de for betalte Svar opkrævede Gebyrer; disse opføres i Afregningerne og tilfalde Bestyrelsen for det oprindelige Telegrams Adressestation;
2) for selve de betalte Svar; disse opføres i Afregningen.

3. Under det ekstra-europæiske Takstsystem krediteres desuden Gebyret for Kollationering.

Naar Gebyret for Budbefordring under det ene eller det andet Takstsystem udgør mindst 5 Frank, reklamerer Adressebestyrelsen Beløbet direkte hos Indleverings-

Nr. 140. 18de Juni. l'Office d'origine si cette taxe a été payée au départ par l'expéditeur. L'Office d'origine fait parvenir cette taxe en un mandat de poste.

4. Les taxes qui n'entrent pas dans les comptes sont conservées par l'Office qui les a encaissées.

5. Dans les correspondances entre pays d'Europe (y compris le Maroc, l'Algérie, la Tunisie, la Turquie d'Asie et la Russie du Caucase), lorsque la transmission s'écarte de la voie qui a servi de base à l'établissement du tarif, la taxe restant disponible à partir du point où la voie normale a été abandonnée est répartie entre les Administrations qui ont concouru à la transmission du télégramme, y compris celle qui a effectué le détournement et les câbles sous-marins en cause. Cette répartition s'effectue au prorata des taxes élémentaires normales.

Les dispositions ci-dessus s'appliquent également aux télégrammes transmis par une voie plus coûteuse dans les conditions indiquées à l'article XLII, paragraphe 2.

Dans ce dernier cas, aucune Administration ne peut, du fait de la déviation, recevoir une taxe supérieure à celle qu'elle aurait reçue par la voie interrompue. Si la taxe de la voie réellement suivie est plus élevée, c'est la taxe que cette Administration aurait perçue normalement qui doit entrer dans le total des taxes à partager au prorata, comme il est dit ci-dessus.

Les télégrammes acheminés par une voie détournée dans les conditions prévues au présent paragraphe sont revêtus de la mention »Dévié« accompagnée du nom du bureau qui effectue la déviation. Cette mention est transmise à la fin du préambule, à la suite de l'indication de la voie, s'il en existe une.

6. Pour les télégrammes entre pays limitrophes qui empruntent une voie détournée, l'Office expéditeur bonifie les taxes normales de transit, sauf arrangements spéciaux. Par contre, les taxes terminales pour ces mêmes télégrammes sont liquidées entre les Administrations des deux pays limitrophes, à moins qu'elles ne restent acquises à l'Administration d'origine en vertu d'un arrangement spécial.

7. Dans la correspondance originaire ou à destination des pays hors d'Europe à l'exception du Maroc, de l'Algérie, de la Tunisie, de la Turquie d'Asie et de la Russie du Caucase, hormis le cas visé au paragraphe 5, 2° alinéa, lorsqu'un télégramme, quel qu'il soit, a été transmis par une voie plus coûteuse que celle qui a servi de base à la taxe, la différence de taxe est supportée par l'Office qui a détourné le télégramme, sauf recours contre l'Office à qui ce détournement est imputable.

8. La taxe qui sert de base à la répartition entre Etats est celle qui résulte de l'application régulière des tarifs établis entre les Etats intéressés, sans qu'il soit tenu compte des erreurs de taxation qui ont pu se produire.

9. Toutefois, le nombre de mots annoncé par le bureau d'origine sert de base à l'application de la taxe, sauf le cas où, à cause d'une erreur de transmission, il aurait été rectifié d'un commun accord entre le bureau d'origine et le bureau correspondant.

LXXVII.

1. Dans le régime européen, les Administrations peuvent, d'un commun accord, régler les comptes d'après le nombre de télégrammes qui ont franchi la frontière, chaque télégramme étant considéré comme comprenant le nombre moyen de mots résultant des statistiques établies contradictoirement.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

bestyrelsen, dersom saadant Gebyr er bleven betalt af Afsenderen. Indleveringsbesty- Nr. 140.
relsen fremsender dette Gebyr ved Postanvisning. 18de Juni.

4. De Gebyrer, som ikke optages i Afregningerne, tilfalde den Bestyrelse, som har opkrævet dem.

5. Naar Befordringen sker ad en anden Vej end den, der er Forudsætningen for Tariffens Sammensætning, fordeles ved det europæiske Takstsystem (Marokko, Algier, Tunis, det asiatiske Tyrki og det kaukasiske Rusland indbefattede) den tiloversblevne disponible Takst fra det Punkt, hvor den sædvanlige Vej fraviges, imellem de Bestyrelser, som have medvirket ved Befordringen, deri indbefattet vedkommende Bestyrelse, der har iværksat Omdirigeringen, og de paagældende undersøiske Kabler. Fordelingen sker i Forhold til de normale Elementærtakster.

Ovenstaaende Bestemmelser komme ligeledes til Anvendelse over for Telegrammer, der under de i Art. XLII § 2 angivne Betingelser ere blevne befordrede ad en dyrere Vej.

I sidstnævnte Tilfælde kan ingen Bestyrelse paa Grund af Omdirigeringen oppebære højere Takst end den, der tilkommer samme for Befordring ad den afbrudte Vej. Dersom Taksten for den i Virkeligheden fulgte Vej er højere, er det den Takst, som vedkommende Bestyrelse normalt vilde have oppebaaret, der, som ovenfor nævnt, skal anvendes ved Beregningen af de samlede Gebyrer, der skulle deles pro rata.

De Telegrammer, der viderebefordres ad en Omvej i Overensstemmelse med de i nærværende Paragraf omhandlede Bestemmelser, forsynes med Angivelsen *Dévié* samt den Stations Navn, som har iværksat Omdirigeringen. Denne Angivelse aftelegraferes i Slutningen af Indledningen efter Via-Betegnelsen, hvis der findes en saadan.

6. Dirigeres Telegrammerne imellem Nabostater ad en fra den sædvanlige afvigende Vej, udreder den afsendende Bestyrelse de normale Transittakster, saafremt en særlig Ordning ikke maatte være truffen. Derimod likvideres Terminaltaksterne for saadanne Telegrammer imellem de to Nabostaters Bestyrelser, for saa vidt disse Takster ikke ifølge særlig Overenskomst skulle tilfalde Afsendelsesbestyrelsen.

7. Naar et hvilket som helst Telegram fra eller til Lande uden for Europa med Undtagelse af Marokko, Algier, Tunis, det asiatiske Tyrki og det kaukasiske Rusland, undtagen i det i § 5, 2det Stykke omhandlede Tilfælde, er blevet befordret ad en dyrere Vej end den, hvorefter Gebyret er beregnet, erlægges Takstforskellen af den Bestyrelse, der har sendt Telegrammet ad en anden Vej, imod Erstatningskrav lige over for den Bestyrelse, hvem denne Foranstaltning maa tilskrives.

8. Den Takst, der tjener som Grundlag for Gebyrernes Fordeling mellem Staterne, er den, der fremkommer ved den regelrette Anvendelse af Tarifferne, der ere gældende mellem de interesserede Stater, uden at der tages Hensyn til muligt indtrufne Takseringsfejl.

9. Dog tjener det af Indleveringsstationen opgivne Ordantal som Grundlag for Takstberegningen, saafremt det ikke paa Grund af en Fejl i Telegraferingen maatte være rettet efter Aftale mellem Indleveringsstationen og Modtagelsesstationen.

LXXVII.

1. Under det europæiske Takstsystem kunne Bestyrelserne efter indbyrdes Aftale ordne Afregningerne efter det Antal Telegrammer, som har passeret Grænsen, idet hvert Telegram betragtes som indeholdende det Gennemsnits-Ordantal, der fremgaar af de paa hver Side opstillede Statistikker.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

2. Dans le cas prévu au paragraphe précédent, il n'est tenu compte que des télégrammes ordinaires, des télégrammes urgents (chaque télégramme urgent comptant pour trois télégrammes) et des réponses payées.

3. Les statistiques destinées à déterminer le nombre moyen de mots par télégramme portent sur une durée de deux fois vingt-huit jours, savoir: les vingt-huit premiers jours du mois de Février et les vingt-huit premiers jours du mois d'Août. En cas d'événement exceptionnel survenu dans une des deux périodes précitées, les Etats intéressés peuvent s'entendre pour opérer un nouveau comptage à une époque différente.

4. Pour déterminer la moyenne des mots par télégramme, on divise le nombre total des mots échangés dans chaque relation par le nombre des télégrammes échangés, pendant la période précitée, dans la même relation.

On procède de même pour déterminer la valeur moyenne des réponses payées.

Ces moyennes sont arrondies à deux décimales. Elles peuvent être établies, soit pour les télégrammes échangés dans les deux sens, soit pour chaque sens séparément.

5. Les moyennes ainsi établies servent à l'établissement des comptes jusqu'à revision, celle-ci ne devant pas être faite avant deux années au moins.

6. Le nombre de télégrammes échangés doit être porté en compte chaque jour par les bureaux en relation directe en divisant, si nécessaire, le trafic suivant les différents pays.

7. En multipliant le nombre des télégrammes par le chiffre moyen du nombre de mots, on obtient à la fin du mois le nombre total des mots, qui doit alors être multiplié par le chiffre de la part de taxe terminale ou de transit correspondante. Il est procédé de même pour déterminer le montant des taxes pour réponses payées à créditer.

8. Les bureaux d'échange se communiquent chaque jour, le cas échéant par catégories, le nombre des télégrammes expédiés la veille, en indiquant également le nombre de télégrammes portant la mention =RP=.

9. Les différences supérieures à 1 p. 100 doivent seules faire l'objet de vérifications, auxquelles il est procédé immédiatement.

LXXVIII.

1. Le règlement réciproque des comptes a lieu à l'expiration de chaque mois.

2. Le décompte et la liquidation du solde se font à la fin de chaque trimestre.

3. Le solde résultant de la liquidation est payé par l'Office débiteur à l'Office créditeur au moyen de traites. Si l'Office créditeur a le franc pour unité monétaire, les traites sont tirées en francs d'or effectifs sur une place du pays créditeur au gré de l'Office débiteur. Si l'Office créditeur n'a pas le franc pour unité monétaire, les traites sont tirées au gré de l'Office débiteur, soit en francs d'or effectifs sur Paris ou sur une place du pays créditeur, soit dans la monnaie du pays créditeur et sur une place de ce pays; dans ce dernier cas, les Offices intéressés s'entendent sur la manière de procéder et, le cas échéant, sur le taux de conversion du solde dû en monnaie métallique du pays créditeur.

4. Les frais de payement sont supportés par l'Office débiteur.

2. I det i den foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde medtages kun almindelige Telegrammer, Iltelegrammer (idet hvert Iltelegram regnes for 3 Telegrammer) og betalte Svar.

3. De til Fastsættelse af Gennemsnits-Ordantallet pr. Telegram bestemte Statistikker føres i et Tidsrum af to Gange otteogtyve Dage, nemlig i de første otteogtyve Dage af Februar Maaned og de første otteogtyve Dage af August Maaned. I Tilfælde af, at ualmindelige Begivenheder indtræffe i et af de nysnævnte Tidsrum, kunne de paagældende Stater aftale en ny Optælling i et andet Tidsrum.

4. For at bestemme Gennemsnits-Ordantallet pr. Telegram dividerer man det samlede i hver Forbindelse udvekslede Antal Ord med Antallet af de i samme Tidsrum og i de samme Forbindelser udvekslede Telegrammer.

Paa samme Maade forholdes ved Bestemmelsen af Gennemsnitsværdien af betalte Svar.

Disse Gennemsnitstal afrundes til to Decimaler. De kunne beregnes enten for de i begge Retninger udvekslede Telegrammer eller for hver Retning for sig.

5. De saaledes fremkomne Gennemsnitstal benyttes ved Opstillingen af Afregningerne, indtil en Revision finder Sted, hvilken ikke maa ske før Forløbet af mindst to Aar.

6. Antallet af udvekslede Telegrammer skal hver Dag opføres paa Afregningen af de i direkte Forbindelse med hinanden staaende Stationer, idet de om fornødent dele Korrespondancen efter de forskellige Lande.

7. Ved at multiplicere Telegrammernes Antal med Ordenes Gennemsnitsantal faar man ved Maanedens Udgang det samlede Ordantal, som derpaa multipliceres med det Tal, der angiver Terminaltakst-Andelen eller den tilsvarende Transittakst-Andel. Paa samme Maade forholdes for at bestemme Størrelsen af det Beløb, der skal krediteres for betalte Svar.

8. Udvekslingsstationerne meddele hinanden hver Dag, eventuelt i Kategorier, Antallet af de den foregaaende Dag befordrede Telegrammer, idet Antallet af de med Angivelsen =*RP*= forsynede Telegrammer ligeledes opgives.

9. Kun naar Forskellen overstiger 1 pCt. skal den gøres til Genstand for Undersøgelse, som straks paabegyndes.

LXXVIII

1. Den gensidige Regnskabsopgørelse finder Sted ved Udløbet af hver Maaned.

2. Afregningen og Likvidationen af Saldoen sker ved Slutningen af hvert Kvartal.

3. Den ved Afregning fremkomne Saldo udbetales af Debitor-Bestyrelsen til Kreditor-Bestyrelsen ved Veksler. Dersom Kreditor-Bestyrelsen har Franken til Møntenhed, trækkes Vekslerne, lydende paa Frank i Guld, paa en af Kreditor-Landets Pladser efter Debitor-Bestyrelsens Bestemmelse. Dersom Kreditor-Bestyrelsen ikke har Franken til Møntenhed, trækkes Vekslerne efter Debitor-Bestyrelsens Bestemmelse enten paa Paris lydende paa Frank i Guld eller paa en af Kreditor-Landets Pladser, eller i Kreditor-Landets Mønt og paa en af dettes Pladser. I sidstnævnte Tilfælde træffe de paagældende Bestyrelser Aftale om Fremgangsmaaden og eventuelt om Værdien af den skyldige Saldo, omsat til Kreditor-Landets Metalmønt.

4. Betalingsomkostningerne afholdes af Debitor-Bestyrelsen.

Nr. 140. 18de Juni.

LXXIX.

1. L'échange des comptes mensuels a lieu avant l'expiration du trimestre qui suit le mois auquel ils se rapportent.

2. La vérification des comptes, ainsi que la notification de leur acceptation et des observations y relatives, a lieu dans un délai maximum de six mois à dater de leur envoi. L'Office qui n'a reçu, dans cet intervalle, aucune observation rectificative, considère le compte comme admis de plein droit. Cette disposition est aussi applicable aux observations faites par un Office sur les comptes rédigés par un autre.

3. Les comptes mensuels sont admis sans revision quand la différence des sommes finales établies par les deux Administrations intéressées ne dépasse pas 1 p. 100 du débet de l'Administration qui l'a établi. Dans le cas d'une revision commencée, elle doit être arrêtée lorsque, par suite d'un échange d'observations entre les Offices intéressés, la différence qui a donné lieu à la revision se trouve renfermée dans les limites de 1 p. 100.

4. Le décompte trimestriel doit être vérifié et liquidé dans le délai de six semaines qui suit l'échange des comptes afférents au dernier mois du trimestre correspondant. Passé ce délai de six semaines, les sommes dues à un Office par un autre sont productives d'intérêts, à raison de 5 pCt. par an, à dater du jour d'expiration du dit délai.

5. Il n'est pas admis de réclamation dans les comptes au sujet de télégrammes ayant plus de dix mois de date.

19. Réserves.

Article 17 de la Convention.

Les Hautes Parties contractantes se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre elles, des arrangements particuliers de toute nature sur les points du service qui n'intéressent pas la généralité des Etats.

LXXX

Les points du service sur lesquels porte la réserve prévue à l'article 17 de la Convention sont notamment:

L'établissement des tarifs d'Etat à Etat

Le règlement des comptes;

L'adoption d'appareils ou de vocabulaires spéciaux entre des points et dans des cas déterminés;

L'application du système de timbres-télégraphe;

La transmission des mandats de poste par le télégraphe;

La perception des taxes à l'arrivée;

Le service de la remise des télégrammes à destination;

La faculté de transmettre, à prix réduit, des correspondances à l'usage de la presse, à des heures et à des conditions déterminées, sans préjudice pour le service général, ou de louer, à cet effet, des fils spéciaux moyennant abonnement;

L'extension du droit de franchise aux télégrammes de service qui concernent la météorologie et tous autres objets d'intérêt public.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

LXXIX.

1. Udvekslingen af de maanedlige Regnskaber finder Sted inden 3 Maaneder efter Udløbet af den paagældende Maaned.

2. Berigtigelsen af Regnskaberne saavel som Notifikationen om deres Godkendelse og dertil hørende Bemærkninger finder Sted senest inden 6 Maaneder efter deres Afsendelse. Den Bestyrelse, der i Løbet af dette Tidsrum ikke har modtaget nogen Antegnelse, betragter Regnskabet som godkendt. Denne Bestemmelse gælder ogsaa de Bemærkninger, der gøres af en Bestyrelse angaaende de af en anden Bestyrelse affattede Regnskaber.

3. De maanedlige Regnskaber anerkendes uden Revision, naar Forskellen mellem de af de to paagældende Bestyrelser opførte Slutningssummer ikke overstiger 1 pCt. af den Bestyrelses Debet, som har opstillet Regnskabet. Er Revisionen paabegyndt, bør den standses, naar det af de mellem de paagældende Bestyrelser gensidigt udvekslede Bemærkninger fremgaar, at den Forskel, der har givet Anledning til Revisionen, ikke er over 1 pCt.

4. Kvartalsafregningen maa være berigtiget og likvideret inden 6 Uger efter Udvekslingen af Afregningerne for den sidste Maaned i det paagældende Kvartal. Overskrides denne Frist af 6 Uger, blive de Beløb, som en Bestyrelse skylder en anden, at forrente med 5 pCt. p. a. fra den Dag at regne, da nævnte Frist udløber.

5. I Regnskaberne optages ingen Reklamation vedkommende Telegrammer, der ere mere end 10 Maaneder gamle.

19. Forbehold.

Konventionens Artikel 17.

De høje kontraherende Magter forbeholde sig Ret til indbyrdes at træffe særskilte Overenskomster af enhver Art angaaende de Dele af Tjenesten, som ikke vedkomme de kontraherende Stater i Almindelighed.

LXXX.

De Punkter i Tjenesten, hvortil der sigtes i Konventionens Art. 17, ere navnlig:

Fastsættelsen af Tariffer mellem Stat og Stat;

Afregningen;

Anvendelsen af særlige Apparater eller Ordsamlinger mellem bestemte Punkter og i bestemte Tilfælde;

Anvendelsen af Telegraf-Frimærker;

Befordring pr. Telegraf af Postanvisninger;

Opkrævning af Gebyrer ved Ankomsten;

Telegrammernes Udlevering til Adressaten;

Ret til, uden Skade for Tjenesten i Almindelighed, at befordre Korrespondance til Brug for Pressen til nedsatte Takster paa visse Tider og paa nærmere bestemte Betingelser, eller ved Abonnement at udleje særlige Ledninger i dette Øjemed;

Udvidelsen af Gebyrfrihed til Befordring af Tjenestetelegrammer vedkommende Meteorologien og andre Anliggender af offentlig Interesse.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

20. Bureau international. Communications réciproques.

Article 14 de la Convention.

Un organe central, placé sous la haute autorité de l'Administration supérieure de l'un des Gouvernements contractants désigné, à cet effet, par le règlement, est chargé de réunir, de coordonner et de publier les renseignements de toute nature relatifs à la télégraphie internationale, d'instruire les demandes de modification aux tarifs et au règlement de service, de faire promulguer les changements adoptés, et, en général, de procéder à toutes les études et d'exécuter tous les travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de la télégraphie internationale.

Les frais auxquels donne lieu cette institution sont supportés par toutes les Administrations des Etats contractants.

LXXXI.

1. L'organe central prévu par l'article 14 de la Convention reçoit le titre de Bureau international de l'Union télégraphique.

2. Le Bureau international est autorisé à servir d'organe central pour le service de la radiotélégraphie internationale. Les frais résultant du fonctionnement du Bureau international, en ce qui concerne la radiotélégraphie, sont supportés par tous les Etats adhérant à la Convention radiotélégraphique internationale.

3. L'Administration supérieure de la Confédération suisse est désignée pour organiser le Bureau international dans les conditions déterminées par les articles LXXXII à LXXXIV suivants.

LXXXII.

1. Les frais communs du Bureau international de l'Union télégraphique ne doivent pas dépasser, par année, la somme de 100,000 francs, non compris les frais spéciaux auxquels donne lieu la réunion d'une Conférence internationale. Cette somme pourra être augmentée ultérieurement du consentement de toutes les Parties contractantes.

2. L'Administration désignée, en vertu de l'article 14 de la Convention, pour la direction du Bureau international, en surveille les dépenses, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel, qui est communiqué à toutes les autres Administrations intéressées.

3. Pour la répartition des frais, les Etats contractants ou adhérents sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1re	classe	25 unités
2e	—	20 —
3e	—	15 —
4e	—	10 —
5e	—	5 —
6e	—	3 —

4. Ces coefficients sont multipliés par le nombre d'Etats de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

5. Les Administrations des Etats contractants sont, pour la contribution aux frais, réparties ainsi qu'il suit dans les six classes dont il est fait mention au paragraphe précédent:

20. Det internationale Bureau. Gensidige Meddelelser.

Nr. 140. 18de Juni.

Konventionens Artikel 14.

Det overdrages et Centralorgan, der er underlagt den af de kontraherende Staters Overbestyrelse, som dertil maatte blive udset i Reglementet, at samle, ordne og offentliggøre alle Slags Oplysninger vedkommende den internationale Telegraftjeneste, at forberede Behandlingen af de Forslag, der fremkomme angaaende Ændringer i Tariffer og Tjenestereglement, at offentliggøre de vedtagne Forandringer, og i det hele taget at foretage de Undersøgelser og udføre de Arbejder, der overdrages det i den internationale Telegrafis Interesse.

De med denne Institution forbundne Udgifter afholdes af samtlige Telegrafbestyrelser i de kontraherende Lande.

LXXXI.

1. Det i Konventionens Art. 14 omhandlede Centralorgan kaldes: Telegrafunionens internationale Bureau (*Bureau international de l'Union télégraphique*)

2. Det internationale Bureau er autoriseret til at tjene som Centralorgan for den internationale Radio-Telegraftjeneste. Omkostningerne ved det internationale Bureaus Virksomhed vedrørende Radiotelegrafien bæres af alle Stater, der have tiltraadt den internationale Radio-Telegrafkonvention.

3. Det svejtsiske Forbunds Overbestyrelse er udset til at organisere det internationale Bureau i Henhold til de i Art. LXXXII—LXXXIV vedtagne Bestemmelser.

LXXXII.

1. De fælles Udgifter i Anledning af Telegrafunionens internationale Bureau maa ikke overstige 100,000 Frank aarligt, deri ikke indbefattet de særlige Omkostninger ved Afholdelsen af en international Konference. Dette Beløb kan dog yderligere forhøjes, naar alle de kontraherende Stater hertil give deres Samtykke.

2. Den Administration, til hvilken ifølge Konventionens Art. 14 Ledelsen af det internationale Bureau overdrages, kontrolerer dets Udgifter, gør de fornødne Forskud og aflægger det aarlige Regnskab, som meddeles alle de øvrige interesserede Administrationer.

3. Med Hensyn til Fordelingen af Omkostningerne deles de kontraherende eller tiltrædende Stater i 6 Klasser, der hver bidrage i Forhold til et vist Antal Enheder, nemlig:

1ste Klasse	25	Enheder.
2den —	20	—
3die —	15	—
4de —	10	—
5te —	5	—
6te —	3	—

4. Disse Koefficienter multipliceres med Antallet af Staterne i hver Klasse, og Summen af de saaledes fremkomne Produkter giver det Antal Enheder, hvormed Totaludgiften skal divideres. Kvotienten angiver Udgiftsenhedens Størrelse.

5. Med Hensyn til Omkostningernes Afholdelse fordeles de kontraherende Staters Administrationer paa følgende Maade i de i den foregaaende Paragraf nævnte 6 Klasser:

Nr. 140. 18de Juni.

1re classe: Allemagne, République Argentine, Australie, Autriche, Brésil, Chili, France, Grande-Bretagne, Hongrie, Indes britanniques, Italie, Japon, Russie, Turquie.

2e classe: Espagne.

3e classe: Belgique, Indes néerlandaises, Norvège, Pays-Bas, Roumanie, Suède.

4e classe: Bolivie, Cap de Bonne-Espérance, Danemark, Egypte, Indo-Chine française, Nouvelle-Zélande, Suisse, Transvaal, Uruguay.

5e classe: Bosnie-Herzégovine, Bulgarie, Colonies portugaises, Grèce, Madagascar, Portugal, Sénégal, Serbie, Siam, Tunisie.

6e classe: Ceylan, Crète, Erythrée, Islande, Luxembourg, Monténégro, Natal, Nouvelle-Calédonie, Orange River Colony, Perse.

LXXXIII.

1. Les Offices des Etats contractants se transmettent réciproquement tous les documents relatifs à leur administration intérieure et se communiquent tout perfectionnement qu'ils viendraient à y introduire.

2. En règle générale, le Bureau international sert d'intermédiaire à ces notifications.

3. Les dits Offices envoient par la poste, par lettre affranchie, au Bureau international, la notification de toutes les mesures relatives à la composition et aux changements de tarifs intérieurs et internationaux, à l'ouverture de lignes nouvelles et à la suppression de lignes existantes, en tant que ces lignes intéressent le service international, enfin aux ouvertures, suppressions et modifications de service des bureaux. Les documents imprimés ou autographiés à ce sujet par les Administrations sont expédiés au Bureau international, soit à la date de leur distribution, soit, au plus tard, le premier jour du mois qui suit cette date.

4. Les dites Administrations lui envoient, en outre, par télégraphe, avis de toutes les interruptions ou rétablissements des communications qui affectent la correspondance internationale.

5. Elles lui font parvenir, au commencement de chaque année, et aussi complètement qu'il leur est possible, des tableaux statistiques du mouvement des correspondances, de la situation des lignes, du nombre des appareils et des bureaux, etc. Ces tableaux sont dressés d'après les indications du Bureau international, qui distribue, à cet effet, des formules toutes préparées.

6. Elles adressent également à ce Bureau deux exemplaires des publications diverses qu'elles font paraître.

7. Le Bureau international reçoit, en outre, communication de tous les renseignements relatifs aux expériences auxquelles chaque Administration a pu procéder sur les différentes parties du service.

LXXXIV.

1. Le Bureau international coordonne et publie le tarif. Il communique aux Administrations, en temps utile, tous les renseignements y relatifs, en particulier ceux qui sont spécifiés au paragraphe 3 de l'article précédent. S'il y a urgence, ces communications sont transmises par la voie télégraphique, notamment dans les cas prévus par le paragraphe 4 du même article. Dans les notifications relatives aux changements de tarifs, il donne à ces communications la forme voulue pour que ces changements puissent être immédiatement introduits dans le texte des tableaux des taxes annexés à la Convention.

Nr. 140. Bek af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

1ste Klasse: Tyskland, den argentinske Republik, Australien, Østrig, Brasilien, Chili, Frankrig, Storbritannien, Ungarn, Britisk Indien, Italien, Japan, Rusland, Tyrkiet.

2den Klasse: Spanien.

3die Klasse: Belgien, Nederlandsk Indien, Norge, Nederlandene, Rumænien, Sverige.

4de Klasse: Bolivia, Kaplandet, Danmark Ægypten, Fransk Indo-Kina Ny-Zeeland, Svejts, Transvaal, Uruguay.

5te Klasse: Bosnien-Herzegovina, Bulgarien, de portugisiske Kolonier, Grækenland, Madagaskar, Portugal, Senegal, Serbien, Siam, Tunis.

6te Klasse: Ceylon, Kreta, Erythræa, Island, Luxemburg, Montenegro, Natal, Ny-Kaledonien, Orange River Colony, Persien.

LXXXIII.

1. De kontraherende Staters Bestyrelser tilstille hinanden gensidigt alle Aktstykker vedkommende den indre Administration og gøre hinanden gensidigt bekendte med enhver deri mulig indført Forbedring.

2. I Reglen ske disse Meddelelser igennem det internationale Bureau.

3. De nævnte Bestyrelser underrette det internationale Bureau pr. Post i frankerede Breve om alle Foranstaltninger vedkommende Sammensætningen af og Forandringer i Tarifferne, saavel de indenlandske som de internationale; om Aabningen af ny Linier og Ophævelsen af alt bestaaende, for saa vidt disse Linier vedkomme den internationale Tjeneste; endelig om Aabningen og Lukningen af Stationer samt Forandring i deres Tjenestetid. Trykte eller autograferede Aktstykker, som i denne Anledning udfærdiges af Administrationerne, tilstilles det internationale Bureau enten samme Dag, de udfærdiges, eller senest første Dag i den paafølgende Maaned.

4. De nævnte Administrationer sende det endvidere Telegrafmeddelelser om alle Afbrydelser og Istandsættelser af Linier, som have Indflydelse paa den internationale Korrespondance.

5. De sende det ved Begyndelsen af hvert Aar saa fuldstændige statistiske Tabeller som muligt over Telegrafkorrespondancen, over Liniernes Beliggenhed, Antallet af Apparater og Stationer, o. s. v. Disse Tabeller affattes efter Anvisning af det internationale Bureau, som til dette Brug udsender dertil indrettede Skemaer.

6. De tilstille ligeledes dette Bureau to Eksemplarer af de forskellige af dem udstedte Bekendtgørelser.

7. Det internationale Bureau modtager endvidere Meddelelse om de Forsøg, som enhver af Administrationerne maatte have foretaget med Hensyn til de forskellige Dele af Tjenesten.

LXXXIV.

1. Det internationale Bureau sammenstiller og udgiver Tariffen. Det meddeler Administrationerne betimeligt alle herhen hørende Oplysninger, navnlig de, der ere specificerede i foregaaende Art. § 3. Naar det haster, sendes disse Meddelelser pr. Telegraf, navnlig i de i samme Art. § 4 omhandlede Tilfælde. I Notifikationer, vedkommende Tarifforandringer, giver det sine Meddelelser en saadan Form, at disse Forandringer øjeblikkeligt kunne indføres i Teksten til de Konventionen vedføjede Taksttabeller.

Nr. 140. 18de Juni.

2. Le Bureau international dresse une statistique générale.

3. Il rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition, un journal télégraphique en langue française.

4. Il dresse, publie et revise périodiquement une carte officielle des relations télégraphiques.

5. Il établit et publie une Nomenclature des bureaux télégraphiques ouverts au service international, y compris les stations côtières radiotélégraphiques, et des annexes périodiques à ce document faisant connaître les additions et modifications qui doivent y être apportées.

Il établit et publie une Nomenclature des stations radiotélégraphiques.

6. Il doit, d'ailleurs, se tenir en tout temps à la disposition des Administrations des Etats contractants pour leur fournir, sur les questions qui intéressent la télégraphie internationale, les renseignements spéciaux de tous genres dont elles pourraient avoir besoin.

7. Les documents imprimés par le Bureau international sont distribués aux Administrations des Etats contractants dans la proportion du nombre d'unités contributives, d'après l'article LXXXII. Les documents supplémentaires que réclameraient ces Administrations sont payés à part, d'après leur prix de revient. Il en est de même des documents demandés par les exploitations privées.

8. Les demandes de cette nature doivent être formulées une fois pour toutes, jusqu'à nouvel avis, et de manière à donner au Bureau international le temps de régler le tirage en conséquence.

9. Les Administrations contractantes peuvent proposer, par l'intermédiaire du Bureau international, des modifications au Tarif et au Règlement prévus par les articles 10 et 13 de la Convention.

Le Bureau international soumet les propositions à l'examen des Administrations, qui doivent lui faire parvenir, dans un délai de cinq mois, leurs observations, amendements ou contre-propositions, sans caractère définitif. Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux Administrations, avec l'invitation de se prononcer pour ou contre les propositions et, le cas échéant, les contre-propositions qui se sont produites. Celles qui n'ont point fait parvenir leur réponse dans le délai de cinq mois, à compter de la date de la seconde circulaire du Bureau international leur notifiant les observations apportées, sont considérées comme s'abstenant.

Pour être adoptées, les propositions doivent obtenir, savoir:

1° L'assentiment unanime des Administrations qui ont émis un vote, s'il s'agit de modifications à apporter aux dispositions du Règlement.

2° L'assentiment des Administrations intéressées, s'il s'agit de modifications de tarifs.

3° L'assentiment de la majorité des Administrations qui ont émis un vote, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du Règlement.

10. Le Bureau international est chargé de notifier, en temps utile, aux Administrations toutes les modifications ou résolutions adoptées conformément au précédent paragraphe et la date de leur mise en vigueur. Cette notification ne sera exécutoire qu'après un délai de deux mois, au moins, pour les modifications ou résolutions concernant le Règlement et de quinze jours, au moins, pour les modifications de tarifs.

11. Le Bureau international prépare les travaux des Conférences télégraphiques. Il pourvoit aux copies et impressions nécessaires, à la rédaction et à la distribution des amendements, procès-verbaux et autres renseignements.

12. Le directeur de ce Bureau assiste aux séances de la Conférence et prend part aux discussions, sans voix délibérative.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

2. Det internationale Bureau udarbejder en almindelig Statistik.

3. Det redigerer ved Hjælp af de Aktstykker, der stilles til dets Disposition, et i det franske Sprog affattet Tidsskrift for Telegrafi.

4. Det udarbejder, udgiver og reviderer periodisk et officielt Telegrafkort.

5. Det udarbejder og udgiver en Fortegnelse over de for international Korrespondance aabne Telegrafstationer, Kyst-Radiotelegrafstationerne indbefattede, samt periodiske Tillæg til Fortegnelsen indeholdende Tilføjelser og Rettelser, som skulle foretages i samme.

Det udarbejder og udgiver en Fortegnelse over Radiotelegrafstationerne.

6. Det maa for øvrigt til enhver Tid stille sig til Disposition for de kontraherende Staters Administrationer, saa at det i Anledning af Spørgsmaal vedkommende den internationale Telegrafi forsyner dem med de særlige Oplysninger af enhver Art, for hvilke de maatte have Brug.

7. De af det internationale Bureau trykte Aktstykker udsendes til de kontraherende Staters Administrationer i Forhold til Antallet af de Enheder, hvormed de bidrage i Henhold til Art. LXXXII. Det overskydende Antal, der maatte rekvireres af Administrationerne, betales særskilt efter Anskaffelsesprisen. Det samme er Tilfældet med de Aktstykker, der maatte blive forlangte af de private Bestyrelser.

8. Forlangender af denne Art gives een Gang for alle indtil Indsendelse af ny Bestilling, og saaledes, at der gives det internationale Bureau Lejlighed til derefter at bestemme Oplaget.

9. De kontraherende Staters Administrationer kunne i Henhold til Konventionens Art. 10 og 13 gennem det internationale Bureau foreslaa Ændringer i Tariffen og Reglementet.

Forslagene overgives af det internationale Bureau til nærmere Prøvelse hos Administrationerne, som inden 5 Maaneders Forløb skulle sende Bureauet deres foreløbige Bemærkninger, Ændrings- og Modforslag. Svarene samles af det internationale Bureau og meddeles Administrationerne med Anmodning om Udtalelse for eller imod Forslagene og eventuelt de fremkomne Modforslag. De Bestyrelser, som ikke have afgivet Svar inden 5 Maaneders Forløb, regnet fra Datoen af Bureauets andet Cirkulære, hvorved de indhentede Udtalelser kundgøres, betragtes som utilbøjelige til at udtale sig.

Til Vedtagelse af Forslagene udfordres:

1) Ved Ændringer i Reglementets Bestemmelser enstemmig Tiltrædelse af de Bestyrelser, som have deltaget i Afstemningen.
2) Ved Tarifforandringer Tiltrædelse af de paagældende Administrationer.
3) Ved Fortolkning af Reglementets Bestemmelser de i Afstemningen deltagende Bestyrelsers Tiltrædelse ved Flertal.

10. Det er overdraget det internationale Bureau i betimelig Tid at underrette Administrationerne om de i Overensstemmelse med foranstaaende Paragraf vedtagne Ændringer og Bestemmelser samt om Dagen, da de træde i Kraft, hvilket først kan ske efter mindst 2 Maaneders Forløb for Ændringer og Bestemmelser vedrørende Reglementet og efter mindst 14 Dages Forløb for Tarifforandringer.

11. Det internationale Bureau forbereder Telegrafkonferencernes Arbejder. Det besørger den fornødne Kopiering og Trykning samt Redaktionen og Fordelingen af Ændringsforslag, Beretninger om Møderne og andre Oplysninger.

12. Direktøren for dette Bureau overværer Konferencens Møder og deltager uden Stemmeret i Forhandlingerne.

Nr. 140. 18de Juni.

13. Le Bureau international fait, sur sa gestion, un rapport annuel qui est communiqué à toutes les Administrations des Etats contractants.

14. Sa gestion est également soumise à l'examen et à l'appréciation des Conférences prévues par l'article 15 de la Convention.

21. Conférences.

Article 15 de la Convention.

Le tarif et le règlement prévus par les articles 10 et 13 sont annexés à la présente Convention. Ils ont la même valeur et entrent en vigueur en même temps qu'elle.

Ils seront soumis à des revisions où tous les Etats qui y ont pris part pourront se faire représenter.

A cet effet, des Conférences administratives auront lieu périodiquement, chaque Conférence fixant elle-même le lieu et l'époque de la réunion suivante.

Article 16 de la Convention.

Ces Conférences sont composées des délégués représentant les Administrations des Etats contractants.

Dans les délibérations, chaque Administration a droit à une voix, sous réserve, s'il s'agit d'Administrations différentes d'un même Gouvernement, que la demande en ait été faite par voie diplomatique au Gouvernement du pays où doit se réunir la Conférence, avant la date fixée pour son ouverture, et que chacune d'entre elles ait une représentation spéciale et distincte.

Les revisions résultant des délibérations des Conférences ne sont exécutoires qu'après avoir reçu l'approbation de tous les Gouvernements des Etats contractants.

LXXXV.

L'époque fixée pour la réunion des Conférences prévues par le paragraphe 3 de l'article 15 de la Convention est avancée si la demande en est faite par dix, au moins, des Etats contractants.

22. Adhésion. Relations avec les Offices non adhérents.

Article 18 de la Convention.

Les Etats qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique à celui des Etats contractants au sein duquel la dernière Conférence aura été tenue, et par cet Etat à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Article 19 de la Convention.

Les relations télégraphiques avec des Etats non adhérents ou avec les exploitations privées sont réglées dans l'intérêt général du développement progressif des communications, par le règlement prévu à l'article 13 de la présente Convention.

13. Det internationale Bureau affatter en aarlig Beretning om sin Drift, som det meddeler samtlige de kontraherende Staters Administrationer. Nr. 140. 18de Juni.

14. Dets Drift er ogsaa underkastet de i Konventionens Art. 15 omhandlede Konferencers Prøvelse og Billigelse.

21. Konferencer.

Konventionens Artikel 15.

Den i Artikel 10 omhandlede Tarif samt det i Artikel 13 omhandlede Reglement vedføjes nærværende Konvention. De have samme Gyldighed og træde i Kraft paa samme Tid som Konventionen.

De underkastes Revisioner, i hvilke enhver Stat, der har taget Del i deres Affattelse, kan lade sig repræsentere.

I dette Øjemed skal der Tid efter anden afholdes administrative Konferencer, idet hver Konference selv bestemmer Stedet og Tiden for det næste Møde.

Konventionens Artikel 16.

Disse Konferencer sammensættes af delegerede, som repræsentere de kontraherende Staters Telegrafbestyrelser.

Ved Forhandlingerne har hver Bestyrelse Ret til en Stemme. For saa vidt der er Tale om forskellige Bestyrelser i en og samme Stat, knyttes dog hertil den Betingelse, at Forlangendet om Stemmeret henvendes ad diplomatisk Vej til Regeringen i det Land, hvor Konferencen skal samles, før den Dag, paa hvilken den er bestemt at aabnes, og at enhver af dem har en særlig fra de andre adskilt Repræsentation.

De Revisioner, der udgøre Resultatet af de i Konferencerne stedfundne Forhandlinger, træde først i Kraft efter at være tiltraadte af alle de kontraherende Staters Regeringer.

LXXXV.

Det i Konventionens Art. 15 § 3 for Konferencernes Afholdelse bestemte Tidspunkt kan fremskydes paa Forlangende af mindst 10 af de kontraherende Stater.

22. Tiltrædelse. Forbindelse med ikke tiltrædende Bestyrelser.

Konventionens Artikel 18.

De Stater, der ikke have deltaget i nærværende Konvention, skulle paa Forlangende kunne tiltræde den.

Om denne Tiltræden skal der ad diplomatisk Vej ske Anmeldelse til den af de kontraherende Stater, i hvilken den sidste Konference er bleven afholdt, og af denne atter til samtlige andre.

Tilslutningen medfører fuldstændig Indvilligelse i alle de Forpligtelser og fuldstændig Adgang til alle de Fordele, der ere fastsatte i nærværende Konvention.

Konventionens Artikel 19.

Det telegrafiske Forhold til ikke tiltrædende Stater eller til private Anlæg ordnes med stadigt Hensyn til Kommunikationsmidlernes fremadskridende Udvikling ved det i nærværende Konventions Artikel 13 omhandlede Reglement.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

LXXXVI.

1. Dans le cas des adhésions prévues par l'article 18 de la Convention, les Administrations des Etats contractants peuvent refuser le bénéfice de leurs tarifs conventionnels aux Offices qui demanderaient à adhérer sans conformer eux-mêmes leurs tarifs à ceux des Etats intéressés.

2. Les Offices qui ont, en dehors de l'Europe, des lignes pour lesquelles ils ont adhéré à la Convention, déclarent quel est, du régime européen ou extra-européen, celui qu'ils entendent leur appliquer. Cette déclaration résulte de l'inscription dans les tableaux des taxes ou est notifiée ultérieurement par l'intermédiaire du Bureau international de l'Union télégraphique.

LXXXVII.

1. Les exploitations télégraphiques privées qui fonctionnent dans les limites d'un ou de plusieurs Etats contractants, avec participation au service international, sont considérées, au point de vue de ce service, comme faisant partie intégrante du réseau télégraphique de ces Etats.

2. Les autres exploitations télégraphiques privées sont admises aux avantages stipulés par la Convention et par le présent Règlement moyennant accession à toutes leurs clauses obligatoires et sur la notification de l'Etat qui a concédé ou autorisé l'exploitation. Cette notification a lieu conformément au second paragraphe de l'article 18 de la Convention.

3. Cette accession doit être imposée aux exploitations qui relient entre eux deux ou plusieurs des Etats contractants, pour autant qu'elles soient engagées par leur contrat de concession à se soumettre, sous ce rapport, aux obligations prescrites par l'Etat qui a accordé la concession.

4. Le sexploitations télégraphiques privées qui demandent à l'un quelconque des Etats contractants l'autorisation de réunir leurs câbles au réseau de cet Etat, ne l'obtiennent que sur l'engagement formel de soumettre le taux de leurs tarifs à l'approbation de l'Etat accordant la concession, et de n'appliquer aucune modification, ni du tarif ni des dispositions réglementaires, qu'à la suite d'une notification du Bureau international de l'Union télégraphique, laquelle n'est exécutoire qu'après le délai prévu au paragraphe 10 de l'article LXXXIV. Il peut être dérogé à cette disposition en faveur des exploitations qui se trouveraient en concurrence avec d'autres non soumises aux dites formalités.

5. La réserve qui fait l'objet du paragraphe premier de l'article précédent est applicable aussi aux exploitations susmentionnées.

LXXXVIII.

1. Lorsque les relations télégraphiques sont ouvertes avec des Etats non adhérents ou avec des exploitations privées qui n'auraient point accédé aux dispositions

LXXXVI.

1. I Tilfælde af de i Konventionens Art. 18 omhandlede Tiltrædelser kunne de kontraherende Staters Administrationer nægte de Bestyrelser, der ønske at tiltræde uden at indrette deres Tariffer efter de paagældende Staters, Delagtighed i deres ved Konventionen fastsatte Tariffer.

2. De Bestyrelser, der have Linier uden for Europa, for hvilke de have tiltraadt Konventionen, erklære, hvilket af de to Takstsystemer, det europæiske eller det ekstra-europæiske, de agte at anvende paa dem. Denne Erklæring optages i Taksttabellerne eller notificeres senere gennem Telegrafunionens internationale Bureau.

LXXXVII.

1. De private Anlæg, der ere i Virksomhed inden for en eller flere af de kontraherende Staters Grænser med Deltagelse i den internationale Korrespondance, betragtes med Hensyn til Tjenesten som udgørende en integrerende Del af disse Staters Telegrafnet.

2. De andre private Telegrafanlæg have Adgang til de i Konventionen og nærværende Reglement fastsatte Begunstigelser under Betingelse af, at de underkaste sig alle de i samme omhandlede Forpligtelser, og at deres Tiltræden notificeres af den Stat, der har givet Koncession eller Bemyndigelse til Anlægget. Denne Notifikation finder Sted i Overensstemmelse med Konventionens Art. 18 § 2.

3. Denne Tiltræden skal paabydes de Telegrafanlæg, som indbyrdes forbinde to eller flere kontraherende Stater, for saa vidt de ifølge deres Koncession ere forpligtede til i saa Henseende at underkaste sig, hvad der maatte foreskrives dem af den Stat, der har meddelt Koncessionen.

4. De private Anlæg, som maatte anholde en af de kontraherende Stater om Tilladelse til at sætte deres Kabler i Forbindelse med vedkommende Stats Telegrafnet, kunne kun erholde en saadan Tilladelse, naar de udtrykkeligt forpligte sig til, at deres Tariftakst skal være underkastet Godkendelse af den Stat, som meddeler Koncessionen, og at de hverken i Tariffen eller i de reglementariske Bestemmelser bringe nogen Forandring til Anvendelse, førend efter derom fra Telegrafunionens internationale Bureau udgaaet Bekendtgørelse, der først bringes til Udførelse efter Forløbet af det i Art. LXXXIV § 10 angivne Tidsrum. Fra denne Bestemmelse kan dog afviges lige over for Anlæg, som konkurrere med andre, der ikke ere underkastede de nævnte Formaliteter.

5. Det i foregaaende Art. § 1 omhandlede Forbehold gælder ogsaa de ovenfor nævnte Anlæg.

LXXXVIII.

1. Naar der aabnes Telegrafforbindelser med ikke tiltrædende Stater eller med private Anlæg, som ikke have underkastet sig Bestemmelserne i nærværende

Nr. 140. 18de Juni. obligatoires du présent Règlement, ces dispositions sont invariablement appliquées aux correspondances dans la partie de leur parcours qui emprunte le territoire des Etats contractants ou adhérents.

2. Les Administrations intéressées fixent la taxe applicable à cette partie du parcours. Cette taxe, déterminée dans les limites de l'article XXIV, est ajoutée à celle des Offices non participants.

Ainsi arrêté à *Lisbonne*, le 11 Juin 1908, par les Délégués soussignés, conformément aux articles 15 et 16 de la Convention de St-Pétersbourg, pour entrer en vigueur le 1er Juillet 1909.

Reglement, skulle disse Bestemmelser ufravigeligt anvendes for saa vidt angaar Befordringen i de kontraherende eller tiltrædende Staters Territorium. Nr. 140. 18de Juni.

2. De paagældende Bestyrelser fastsætte Taksten for Befordringen paa den nævnte Strækning. Denne Takst, der bestemmes inden for de i Art. XXIV angivne Grænser, føjes til den, der opkræves af de ikke tiltrædende Bestyrelser.

Saaledes vedtaget i Lissabon den 11. Juni 1908 af undertegnede delegerede i Henhold til Artiklerne 15 og 16 i St. Petersborg-Konventionen for at træde i Kraft den 1. Juli 1909.

Nr. 140.
18de
Juni.

TABL

de Tarifs internationaux établis en exécution de l'article 15

TABL

DES TAXES DU RÉGIME

Taxes par mot de pays à pays, arrêtées en exécution

De \ Pour	Autriche	Belgique	Bosnie-Herzégovine	Bulgarie	Crète	Danemark	Iles Féroé	Islande	Espagne	Canaries	France	Algérie	Sénégal	Grande-Bretagne et îles de la Manche	Gibraltar	Grèce et îles de Poros et d'Eubée	Iles de la Grèce
Allemagne	18.0	15.0	18.0	24.0	49.5	15.0	72.0	105.0	25.0	85.0	18.0	23.0	167.0	28.0	29.0	35.5	39.0
Autriche		20.0	15.0	18.0	40.0	22.0	78.5	111.5	28.5	88.5	20.0	30.0	170.5	27.0	32.5	27.5	31.0 [1]
Belgique			26.0	29.0	50.0	18.0	65.0	98.0	22.0	82.0	15.0	25.0	164.0	21.0	26.0	53.5	57.0
Bosnie-Herzégovine				15.0	46.0	26.0	82.5	115.5	32.5	92.5	25.0	35.0	174.5	36.5	36.5	36.0	39.5
Bulgarie					46.0	29.0	85.5	118.5	35.5	95.5	28.5	38.5	177.5	39.0	39.5	36.0	39.5
Crète						53.5	103.0	136.0	53.0	113.0	46.0	56.0	195.0	57.5	57.0	35.5	39.0
Danemark							—	—	29.0	89.0	20.0	30.0	171.0	29.5	33.0	53.5	57.0
Iles Féroé								—	75.0	135.0	68.0	78.0	217.0	55.0	79.0	108.0	111.5
Islande									108.0	168.0	101.0	111.0	250.0	88.0	112.0	141.0	144.5
Espagne										—	18.0	23.0	153.0	31.5	15.0	58.0	61.5
Canaries											78.0	83.0	93.0	91.5	75.0	118.0	121.5
France												—	149.0	24.0	22.0	50.0	53.5
Algérie													159.0	29.0	32.0	60.0	63.5
Sénégal														173.0	157.0	200.0	203.5
Grande Bretagne et îles de la Manche															31.5	57.5	62.5
Gibraltar																62.0	65.5
Grèce et îles de Poros et d'Eubée																	9.5
Iles de la Grèce																	

Observations.

Ce tableau contient:

a. Pour les pays limitrophes:
Les taxes élémentaires fixées par le Règlement, sans tenir compte des arrangements spéciaux.

b. Pour les pays non limitrophes:
Les taxes élémentaires fixées par le Règlement, modifiées par des arrangements spéciaux dans les cas où il en existe.

[1]) Taxe réduite à 23 centimes pour les correspondances avec l'île de Corfou.
[2]) Taxe réduite à 31,5 centimes pour les correspondances avec la Turquie d'Europe.
[3]) Taxe réduite à 24 centimes pour les correspondances entre la Roumanie et la Turquie d'Europe.

EAUX

Nr. 140.
18de
Juni.

de la Convention et des articles XXI à XXIV du Règlement.

EAU A

EUROPÉEN (Taxes en centimes).

du paragraphe 2 de l'article XXIV du Règlement.

Hongrie	Italie	Luxembourg	Malte	Monténégro	Norvège	Pays-Bas	Portugal	Roumanie	Russie	Serbie	Suède	Suisse	Tunisie	Turquie	Tripolitaine	Tanger	Açores
	19.5	15.0	42.0	22.0	25.0	15.0	25.0	20.0	39.0	22.0	18.0	15.0	23.0	49.5	74.0	41.5	85.0
18.0	18.0	22.0	36.5	15.0	32.0	19.5	32.5	15.0	39.0	15.0	25.0	15.0	30.0	42.5 [2])	71.0	45.0	92.5
22.0	22.0	12.0	42.5	26.0	29.0	12.0	26.0	26.0	43.0	26.0	22.0	19.0	25.0	53.5	71.5	38.5	86.0
15.0	22.0	26.0	42.5	19.0	36.0	26.0	36.5	15.5	43.0	12.0	29.0	19.0	35.0	36.0	75.5	49.0	96.5
18.0	25.0	29.0	45.5	22.0	39.0	29.0	39.5	12.0	23.0	12.0	32.0	22.0	38.5	36.0	78.5	52.0	99.5
41.0	39.0	50.0	59.5	46.0	63.5	53.5	57.0	49.5	74.0	46.0	56.5	43.0	56.0	36.0	89.0	69.5	117.0
23.0	25.5	19.0	46.0	26.0	19.0	19.0	33.0	26.0	38.0	26.0	15.0	19.0	30.0	53.5	77.5	45.5	93.0
79.5	75.0	68.5	87.5	82.5	77.0	67.0	79.0	82.5	100.0	82.5	79.0	72.0	78.0	108.0	125.0	91.5	139.0
112.5	108.0	101.5	120.5	115.5	110.0	100.0	112.0	115.5	133.0	115.5	112.0	105.0	111.0	141.0	158.0	124.5	172.0
29.5	25.0	22.0	45.5	32.5	39.0	25.5	15.0	31.5	53.0	32.5	32.0	22.0	23.0	58.0	75.0	20.0	75.0
89.5	85.0	82.0	105.5	92.5	99.0	85.5	75.0	91.5	113.0	92.5	92.0	82.0	83.0	118.0	135.0	80.0	135.0
20.0	18.0	15.0	38.5	25.0	30.0	16.0		25.0		25.0	25.0	15.0	—	51.0	68.0	20.0	
30.0	28.0	25.0	31.5	35.0	40.0	26.0		35.0		35.0	35.0	25.0	—	61.0	68.0	15.0	
171.5	167.0	164.0	187.5	174.5	181.0	167.5	157.0	174.5	195.0	175.0	174.0	164.0	159.0	200.0	217.0	169.5	217.0
27.5	28.5	24.5	42.0	36.5	29.0	23.0	31.5	33.5	47.0	36.0	30.0	26.5	29.0	62.5	71.0	43.0	91.5
33.5	29.0	26.0	34.5	36.5	43.0	29.5	19.0	36.5	57.0	36.5	36.0	26.0	32.0	62.0	78.5	20.0	79.0
27.5	39.5	53.5	64.5	36.0	63.5	53.5	62.0	39.5	67.0	36.0	56.5	46.5	60.0	36.0	96.5	74.5	122.0
31.0 [1])	43.0	57.0	68.0	39.5	67.0	57.0	65.5	43.0	70.5	39.5	60.0	50.0	63.5	39.5	100.0	78.0	125.5
Hongrie	19.0	23.0	37.5	12.5	33.0	19.5	33.5	15.0	28.0	15.0	26.0	12.5	30.0	42.5 [2])	72.0	46.0	93.5
Italie	22.0	18.0	22.0	35.5	25.5	29.0	22.0	46.0	22.0	28.5	15.0	28.0	45.0	54.0	41.5	89.0	
Luxembourg	42.5	26.0	29.0	13.0	26.0	26.0	43.0	26.0	22.0	19.0	25.0	53.5	71.5	38.5	86.0		
Malte	42.5	56.0	46.0	40.5	42.5	66.5	43.5	49.0	35.5	38.5	64.5	40.0	49.5	100.5			
Monténégro	36.0	26.0	36.5	19.0	43.0	19.0	29.0	19.0	35.0	36.0	75.5	49.0	96.5				
Norvège	24.5	43.0	36.0	41.0	36.0	18.0	29.0	40.0	63.5	88.0	55.5	103.0					
Pays-Bas ...	29.5	26.0	37.0	26.0	22.0	19.0	26.0	53.5	75.5	42.0	89.5						
Portugal	36.5	57.0	36.5	36.0	26.0		62.0	72.5	31.5	—							
Roumanie ...	36.0	12.0	29.0	19.0	35.0	39.5 [3])	75.5	49.0	96.5								
Russie	23.0	39.0	43.0		67.0	99.0	69.5	117.0									
Serbie	29.0	19.0	35.0	36.0	75.5	49.0	96.5										
Suède	22.0	35.0	62.5	81.0	48.5	96.0											
Suisse	25.0	46.5	67.5	38.5	86.0												
Tunisie.....	61.0	68.0	15.0														
Turquie.....	82.0	74.5	122.0														
Tripolitaine....	91.5	132.5															
Tanger	91.5																

Nr. 140.
18de
Juni.

Ta

over internationale Tariffer, affattede i Henhold til Konven

Ta

Taksterne under det europæiske

Takster pr. Ord fra Land til Land, fastsatte i

Fra \ Til	Østrig	Belgien	Bosnien-Herzegovina	Bulgarien	Kreta	Danmark	Færøerne	Island	Spanien	De kanariske Øer	Frankrig	Algier	Senegal	Storbritannien og Kanaløerne	Gibraltar	Grækenland samt Øerne Poros og Eubøa	De græske Øer
Tyskland	18.0	15.0	18.0	24.0	49.5	15.0	72.0	105.0	25.0	85.0	18.0	23.0	167.0	28.0	29.0	35.5	39.0
Østrig		20.0	15.0	18.0	40.0	22.0	78.5	111.5	28.5	88.5	20.0	30.0	170.5	27.0	32.5	27.5	31.0[1]
Belgien			26.0	29.0	50.0	18.0	65.0	98.0	22.0	82.0	15.0	25.0	164.0	21.0	26.0	53.5	57.0
Bosnien-Herzegovina				15.0	46.0	26.0	82.5	115.5	32.5	92.5	25.0	35.0	174.5	36.5	36.5	36.0	39.5
Bulgarien					46.0	29.0	85.5	118.5	35.5	95.5	28.5	38.5	177.5	39.0	39.5	36.0	39.5
Kreta						53.5	103.0	136.0	53.0	113.0	46.0	56.0	195.0	57.5	57.0	35.5	39.0
Danmark							—	—	29.0	89.0	20.0	30.0	171.0	29.5	33.0	53.5	57.0
Færøerne								—	75.0	135.0	68.0	78.0	217.0	55.0	79.0	108.0	111.5
Island									108.0	168.0	101.0	111.0	250.0	88.0	112.0	141.0	144.5
Spanien										—	18.0	23.0	153.0	31.5	15.0	58.0	61.5
De kanariske Øer											78.0	83.0	93.0	91.5	75.0	118.0	121.5
Frankrig												—	149.0	24.0	22.0	50.0	53.5
Algier													159.0	29.0	32.0	60.0	63.5
Senegal														173.0	157.0	200.0	203.5
Storbritannien og Kanaløerne														31.5	57.5	62.5	
Gibraltar															62.0	65.5	
Grækenland samt Øerne Poros og Eubøa																9.5	
De græske Øer																	

Bemærkninger.

Denne Tabel indeholder:

a. For Nabolande:
De ved Reglementet fastsatte Grundtakster uden Hensyn til særlige Overenskomster.

b. For Lande, der ikke ere Nabolande:
De ved Reglementet fastsatte Grundtakster, eventuelt nedsatte i Henhold til særlige Overenskomster.

[1]) Taksten nedsættes til 23 Centimes for Korrespondance med Korfu.
[2]) Taksten nedsættes til 31,5 Centimes for Korrespondance med det europæiske Tyrki.
[3]) Taksten nedsættes til 24 Centimes for Korrespondance mellem Rumænien og det europæiske Tyrki.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

beller

Nr. 140.
18de
Juni.

tionens Artikel 15 og Reglementets Artikler XXI—XXIV.

bel A

Takstsystem (angivne i Centimes).

Henhold til Reglementets Artikel XXIV Paragraf 2.

Ungarn	Italien	Luxemburg	Malta	Montenegro	Norge	Nederlandene	Portugal	Rumænien	Rusland	Serbien	Sverige	Svejts	Tunis	Tyrkiet	Tripolis	Tanger	De azoriske Øer
	19.5	15.0	42.0	22.0	25.0	15.0	25.0	20.0	39.0	22.0	18.0	15.0	23.0	49.5	74.0	41.5	85.0
18.0	18.0	22.0	36.5	15.0	32.0	19.5	32.5	15.0	39.0	15.0	25.0	15.0	30.0	42.5 [2]	71.0	45.0	92.5
22.0	22.0	12.0	42.5	26.0	29.0	12.0	26.0	26.0	43.0	26.0	22.0	19.0	25.0	53.5	71.5	38.5	86.0
15.0	22.0	26.0	42.5	19.0	36.0	26.0	36.5	15.5	43.0	12.0	29.0	19.0	35.0	36.0	75.5	49.0	96.5
18.0	25.0	29.0	45.5	22.0	39.0	29.0	39.5	12.0	23.0	12.0	32.0	22.0	38.5	36.0	78.5	52.0	99.5
41.0	39.0	50.0	59.5	46.0	63.5	53.5	57.0	49.5	74.0	46.0	56.5	43.0	56.0	36.0	89.0	69.5	117.0
23.0	25.5	19.0	46.0	26.0	19.0	19.0	33.0	26.0	38.0	26.0	15.0	19.0	30.0	53.5	77.5	45.5	93.0
79.5	75.0	68.5	87.5	82.5	77.0	67.0	79.0	82.5	100.0	82.5	79.0	72.0	78.0	108.0	125.0	91.5	139.0
112.5	108.0	101.5	120.5	115.5	110.0	100.0	112.0	115.5	133.0	115.5	112.0	105.0	111.0	141.0	158.0	124.5	172.0
29.5	25.0	22.0	45.5	32.5	39.0	25.5	15.0	31.5	53.0	32.5	32.0	22.0	23.0	58.0	75.0	20.0	75.0
89.5	85.0	82.0	105.5	92.5	99.0	85.5	75.0	91.5	113.0	92.5	92.0	82.0	83.0	118.0	135.0	80.0	135.0
20.0	18.0	15.0	38.5	25.0	30.0	16.0		25.0		25.0	25.0	15.0	—	51.0	68.0	20.0	
30.0	28.0	25.0	31.5	35.0	40.0	26.0		35.0		35.0	35.0	25.0	—	61.0	68.0	15.0	
171.5	167.0	164.0	187.5	174.5	181.0	167.5	157.0	174.5	195.0	175.0	174.0	164.0	159.0	200.0	217.0	169.5	217.0
27.5	28.5	24.5	42.0	36.5	29.0	23.0	31.5	33.5	47.0	36.0	30.0	26.5	29.0	62.5	71.0	43.0	91.5
33.5	29.0	26.0	34.5	36.5	43.0	29.5	19.0	36.5	57.0	36.5	36.0	26.0	32.0	62.0	78.5	20.0	79.0
27.5	39.5	53.5	64.5	36.0	63.5	53.5	62.0	39.5	67.0	36.0	56.5	46.5	60.0	36.0	96.5	74.5	122.0
31.0 [1]	43.0	57.0	68.0	39.5	67.0	57.0	65.5	43.0	70.5	39.5	60.0	50.0	63.5	39.5	100.0	78.0	125.5
Ungarn	19.0	23.0	37.5	12.5	33.0	19.5	33.5	15.0	28.0	15.0	26.0	12.5	30.0	42.5 [2]	72.0	46.0	93.5
Italien	22.0	18.0	22.0	35.5	25.5	29.0	22.0	46.0	22.0	28.5	15.0	28.0	45.0	54.0	41.5	89.0	
Luxemburg.	42.5	26.0	29.0	13.0	26.0	26.0	43.0	26.0	22.0	19.0	25.0	53.5	71.5	38.5	86.0		
Malta	42.5	56.0	46.0	40.5	42.5	66.5	43.5	49.0	35.5	38.5	64.5	40.0	49.5	100.5			
Montenegro .	36.0	26.0	36.5	19.0	43.0	19.0	29.0	19.0	35.0	36.0	75.5	49.0	96.5				
Norge	24.5	43.0	36.0	41.0	36.0	18.0	29.0	40.0	63.5	88.0	55.5	103.0					
Nederlandene..	29.5	26.0	37.0	26.0	22.0	19.0	26.0	53.5	75.5	42.0	89.5						
Portugal	36.5	57.0	36.5	36.0	26.0		62.0	72.5	31.5	—							
Rumænien..	36.0	12.0	29.0	19.0	35.0	39.5 [3]	75.5	49.0	96.5								
Rusland.....	23.0	39.0	43.0		67.0	99.0	69.5	117.0									
Serbien	29.0	19.0	35.0	36.0	75.5	49.0	96.5										
Sverige	22.0	35.0	62.5	81.0	48.5	96.0											
Svejts	25.0	46.5	67.5	38.5	86.0												
Tunis	61.0	68.0	15.0														
Tyrkiet	82.0	74.5	122.0														
Tripolis.....	91.5	132.5															
Tanger	91.5																

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140.
18de
Juni.

TABLEAU B.

RÉGIME EXTRA-EUROPÉEN.

(Taxes fixées pour servir à la formation des tarifs extra-européens, en exécution du paragraphe 3 de l'article XXIV du Règlement).

Taxes terminales et de transit par mot.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Afrique du Sud britannique:				Ces taxes sont communes aux quatre Colonies constituant la South African Telegraph Union, soit la Colonie du Cap, le Natal, la Colonie d'Orange River et le Transvaal. Cette Union forme, en ce qui concerne le service télégraphique international, un seul territoire avec une seule taxe terminale et une seule taxe de transit. Dans les relations avec la côte orientale de l'Afrique et les îles adjacentes, les ports de la Mer Rouge, l'Australasie et l'Extrême-Orient, aucune taxe terminale n'est prélevée sur les télégrammes originaires ou à destination de Durban.
Cap de Bonne-Espérance	Pour les télégrammes ordinaires.....	0. 10	0. 10	
Natal.....	Pour les télégrammes de presse	0. 05	0. 05	
Orange River Colony				
Transvaal.....				
Allemagne	1° Pour les correspondances échangées par le câble d'Emden—Vigo: a. Entre les Pays-Bas, le Danemark ou la Norvège, d'une part, et les îles Madère et du Cap Vert ou l'Amérique du Sud (voie Madère),			

Nr. 140.
18de
Juni.

Tabel B.

Ekstra-europæisk Takstsystem.

(Taksterne ere fastsatte som Grundlag for de ekstra-europæiske Tariffer i Henhold til Reglementets Art. XXIV § 3).

Terminal- og Transittakster pr. Ord.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Britisk Sydafrika:				Disse Takster ere fælles for de fire Kolonier, der danne „South African Telegraph Union", nemlig Kapkolonien, Natal, Oranjeflodkolonien og Transvaal. I Henseende til den internationale Telegraftjeneste udgør denne Forening kun et Omraade med kun en Terminaltakst og en Transittakst. I Korrespondancen med Afrikas Østkyst og de nærliggende Øer, med Byerne ved det røde Hav, med sydasiatiske Øer og Østasien opkræves der ikke Terminaltakst for Telegrammer fra eller til Durban.
Kapkolonien				
Natal.....	For almindelige Telegrammer.....	0. 10	0. 10	
Orange River Colony	For Pressetelegrammer	0. 05	0. 05	
Transvaal.....				
Tyskland.....	1. For Korrespondancen via Kablet Emden—Vigo: a. Imellem Nederlandene, Danmark eller Norge paa den ene Side og Madeira, de kapverdiske Øer eller Sydamerika (via Madeira),			

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Allemagne. (suite).	les possessions britanniques, françaises, portugaises et allemandes de la côte occidentale d'Afrique, ainsi que l'Etat Indépendant du Congo (voie Madère ou Ténériffe), les îles de l'Ascension et de Ste-Hélène, ainsi que l'Afrique du Sud (voie Madère ou Ténériffe ou Aden), l'Afrique orientale (voie Aden ou côte occidentale d'Afrique), Aden, l'île de Perim, l'Arabie, Obock, Djibouti, l'Erythrée, l'Abyssinie, l'Egypte, les Indes ou les pays au delà des Indes, d'autre part, et			*Les mêmes taxes sont applicables aux correspondances avec l'île de Jap (Carolines) — seulement taxe terminale; une taxe de transit n'est pas perçue provisoirement — le territoire allemand de l'Afrique orientale, le territoire allemand de l'Afrique du Sud-ouest, ainsi qu'avec Kamerun et le territoire allemand de Togo dans l'Afrique occidentale. Les taxes de transit des câbles Zanzibar—Bagamojo-Daressalam et Bonny—Kamerun sont comprises.
	b. Entre l'Autriche et la Hongrie, d'une part, et les îles Madère et du Cap Vert ou l'Amérique du Sud (voie Madère), d'autre part	—	0. 10	
	2° Pour les correspondances non mentionnées sous 1° a, et échangées:			
	a. Par les câbles de la Méditerranée avec Aden, l'île de Perim, l'Arabie, les Indes et les pays au delà des Indes	0. 15	0. 15	
	b. Avec l'Afrique et l'île de Chypre	0. 15	0. 15	
	c. Par la voie de Sibérie	0. 15	0. 15	
	3° Pour les correspondances échangées par le câble d'Emden—Açores entre l'Autriche et la Hongrie, d'une part, et l'Amérique du Nord et les pays au delà, d'autre part	—	0. 15	
	4° Pour toutes les autres correspondances	0. 20*	0. 20*[1])	[1]) Cette taxe est réduite à 0.16 pour les télégrammes échangées par le fil direct de Rome à Berlin en provenance de l'Italie, d'une part, et à destination des pays de l'Asie et de l'Australie, d'autre part, lorsque ces télégrammes sont transmis à travers la Russie et la ligne indo-européenne et qu'ils portent la mention „Voie Berlin—Indo".

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Tyskland. (Fortsættelse).	de britiske, franske, portugisiske og tyske Besiddelser paa Afrikas Vestkyst samt Kongofristaten (via Madeira eller Teneriffa), Øerne Ascension og St. Helena, Sydafrika (via Madeira eller Teneriffa eller Aden), Østafrika (via Aden eller Afrikas Vestkyst), Aden, Perim, Arabien, Obock, Djibouti, Erythræa, Abyssinien, Ægypten, Indien eller Landene ud over Indien, paa den anden Side og			*Desamme Takster gælde for Korrespondancen med Øen Jap (Karolinerne), — dog kun Terminaltakst, da der foreløbig ikke opkræves Transittakst, — med det tyske Territorium i Østafrika, det tyske Territorium i Sydvest-Afrika saavel som med Kamerun og det tyske Territorium i Togo i Vestafrika, hvori indbefattet Transittakster for Kablerne Zanzibar—Bagamojo — Daressalam og Bonny —Kamerun.
	b. Imellem Østrig og Ungarn paa den ene Side og Madeira, de kapverdiske Øer eller Sydamerika (via Madeira) paa den anden Side	—	0. 10	
	2. For den under 1 a. ikke omhandlede Korrespondance:			
	a. via Middelhavskablerne med Aden, Perim, Arabien, Indien og Landene ud over Indien	0. 15	0. 15	
	b. Med Afrika og Cypern	0. 15	0. 15	
	c. via Siberien	0. 15	0. 15	
	3. For Korrespondancen via Emden—Azorerne imellem Østrig og Ungarn paa den ene Side og Nordamerika og Landene derudover paa den anden Side	—	0. 15	
	4. For al anden Korrespondance	0. 20*	0. 20*[1])	[1]) Denne Takst nedsættes til 0.16 for Telegrammer fra Italien paa den ene Side, der befordres ad den direkte Linie Rom—Berlin og som ere bestemte til asiatiske Lande og Australien paa den anden Side, naar de passere Rusland og den indoeuropæiske Linie og ere forsynede med Angivelsen „via Berlin—Indo“.

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Allemagne. (suite).	5° *Taxes de transit des câbles directs allemands-norvégiens:*			
	a. Pour les correspondances échangées par le câble d'Emden—Vigo entre la Norvège, d'une part, et les pays sus-indiqués sous 1° a, d'autre part	—	0. 10	
	b. Pour toutes les autres correspondances	—	0. 12	
Argentine (République)...	Pour toutes les correspondances	0. 40	0. 40	
Australie (Fédération) ...	Pour les télégrammes d'Etat de la Grande-Bretagne et des colonies britanniques	0. 416	0. 416	
	Pour les autres télégrammes, sauf les télégrammes de presse.....	0. 5208	0. 5208	
	Pour les télégrammes de presse.....	0. 208	0. 208	
Autriche	*Taxes terminales:*			
	1° Pour les correspondances échangées par la voie de Hongrie.....	0. 08	—	
	2° Pour les correspondances échangées avec l'Amérique du Nord.....	0. 10	—	
	3° Pour toutes les autres correspondances	0. 15	—	
	Taxes de transit:			
	1° Pour les correspondances échangées entre la Hongrie et l'Amérique du Nord	—	0. 045	
	2° Pour toutes les autres correspondances de la Hongrie échangées par la voie d'Autriche	—	0. 07	
	3° Pour toutes les correspondances échangées par le câble de Trieste—Corfou entre l'Europe et les pays au delà, d'une part, et l'Egypte, les ports de la Mer Rouge et les pays au delà, les pays de l'Afrique orientale et de l'Afrique du Sud, les îles africaines y appartenant, les Indes britanniques, les pays asiatiques au delà des Indes britanniques, l'Australasie, les autres îles asiatiques orientales, l'Australie (Fédération), les îles australiennes et l'Océanie, d'autre part	—	0. 10*	* Cette taxe est réduite de 50 % si les correspondances sont acheminées par la voie de l'Autriche et de la Hongrie.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Tyskland. (Fortsættelse).	5. *Transittakster for de direkte tysk-norske Kabler:*			
	a. For den gennem Kablet Emden—Vigo mellem Norge paa den ene Side og de ovenfor under 1 a. nævnte Lande paa den anden Side udvekslede Korrespondance.....	—	0. 10	
	b. For al anden Korrespondance..	—	0. 12	
Argentinske Republik...	For al Korrespondance.....	0. 40	0. 40	
Australien (Forbund)..	For Statstelegrammer fra Storbritannien og de britiske Kolonier.....	0. 416	0. 416	
	For andre Telegrammer, undtagen Pressetelegrammer.....	0. 5208	0. 5208	
	For Pressetelegrammer.....	0. 208	0. 208	
Østrig.....	*Terminaltakster:*			
	1. For Korrespondancen via Ungarn..	0. 08	—	
	2. For Korrespondancen med Nordamerika.....	0. 10	—	
	3. For al anden Korrespondance....	0. 15	—	
	Transittakster:			
	1. For Korrespondancen mellem Ungarn og Nordamerika.....	—	0. 045	
	2. For al anden Korrespondance fra Ungarn via Østrig.....	—	0. 07	
	3. For al Korrespondance via Kablet Triest—Korfu imellem Europa og Landene derudover paa den ene Side, og Ægypten, Byerne ved det røde Hav og Landene derudover, Landene i Øst- og Sydafrika, de dertil hørende afrikanske Øer, britisk Indien, de asiatiske Lande ud over britisk Indien, sydasiatiske Øer, de østasiatiske Øer, de australske Forbundsstater, de australske Øer og Stillehavsøerne paa den anden Side....	—	0. 10*	*Denne Takst nedsættes med 50 pCt., dersom Korrespondancen befordres via Østrig og via Ungarn.

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Autriche. (suite).	4 ⁰/₀ Pour toutes les autres correspondances	—	0. 12*[1]	* Cette taxe est réduite de 50 ⁰/₀ si les correspondances sont acheminées par la voie de l'Autriche et de la Hongrie. [1]) Cette taxe est réduite à 0.08 pour les télégrammes échangées par le fil direct de Rome à Berlin à destination de l'Italie, d'une part, et en provenance des pays de l'Asie et de l'Australie, d'autre part, lorsque ces télégrammes sont transmis à travers la Russie et la ligne indo-européenne et qu'ils portent la mention „Voie Berlin—Indo".
Belgique	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08†	† Réduite à 0.07 pour les télégrammes échangées entre les Pays-Bas et les câbles transatlantiques du Nord.
Bolivie	.....	—	—	
Bosnie-Herzégovine	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Brésil	*Taxe terminale:* Pour toutes les correspondances	1. 25	—	

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Østrig. (Fortsættelse).				* Denne Takst nedsættes med 50 pCt., dersom Korrespondancen befordres via Østrig og via Ungarn. [1]) Den nedsættes til 0.08 for Telegrammer til Italien paa den ene Side, der befordres ad den direkte Linie Rom—Berlin, fra asiatiske Lande og fra Australien paa den anden Side, naar disse Telegrammer passere Rusland og den indoeuropæiske Linie og ere forsynede med Angivelsen „via Berlin—Indo".
	4. For al anden Korrespondance	—	0. 12*[1])	
Belgien	For al Korrespondance.....	0. 10	0. 08†	† Nedsættes til 0.07 for Telegrammer, der udveksles mellem Nederlandene og de nordtransatlantiske Kabler.
Bolivia.....	.....	—	—	
Bosnien-Herzegovina	For al Korrespondance.....	0. 10	0. 08	
Brasilien	*Terminaltakst:* For al Korrespondance.....	1. 25	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Brésil. (suite).	*Taxe de transit:* Pour toutes les correspondances	— <

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Brasilien. (Fortsættelse).	*Transittakst:* For al Korrespondance.....	—	1. —	Til den brasilianske Transittakst lægges nedennævnte Terminaltakster for Korrespondancen ad Landlinierne: Med Republikken Uruguay Fr. 0.40. Med den argentinske Republik, Paraguay og Bolivia Fr. 0.40. Med Selskabet Amazon Telegraph's Stationer: Første Zone Fr. 1.50. Anden Zone Fr. 3. Med det franske Telegrafkabelselskabs Stationer (via Salinas): Til Guyana, Martinique, Guadeloupe, Haïti og Republikken St. Domingo Fr. 4.35.
Bulgarien.....	For al Korrespondance.....	0. 10	0. 08*	* Denne Takst nedsættes til 0.04 for Korrespondance, der udveksles paa den direkte Ledning Budapest — Konstantinopel.
Kapkolonien..	Se britisk Sydafrika.			
Ceylon.....	For Korrespondancen med:			
	1. Landene Vest for britisk Indien transiterende Bombay eller Karachi ...	0. 10	—	
	2. Kinesiske Stationer (via Bhamo)...	0. 10	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Ceylan. (suite).	3° Les bureaux au delà de la Chine (voie Bhamo)	0. 115	—	
	4° Les pays à l'est des Indes britanniques, en transit de Madras ou Moulmein	0. 115	—	
Chili	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 20	
Colonies portugaises	**Afrique orientale:**			
	I. Mozambique.			
	a. Mozambique:			
	1° Pour les télégrammes qui empruntent le câble français de Mozambique à Majunga	0. 10	0. 10	
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 05	0. 15	
	b. Autres bureaux:			
	de l'Etat	0. 15	—	
	de la Compagnie de Nyassa	0. 25	—	
	II. Quelimane.			
	a. Quelimane	0. 05	0. 15	
	b. Autres bureaux	0. 15	—	
	III. Beira.			
	a. Beira	0. 05	0. 15	
	b. Autres bureaux	0. 15	—	
	IV. Lourenço-Marques.			
	a. Lourenço-Marques	0. 05	0. 15	
	b. Autres bureaux	0. 15	—	
	Afrique occidentale:			
	I. Province du Cap Vert.			
	a. Ile de Saint-Vincent:			
	1° Pour les correspondances échangées par les câbles Saint Vincent—Madère, Saint Vincent—Pernambouc ou Saint Vincent—San Thiago—Bathurst	0. 075	0. 125*	* Cette taxe ne s'applique pas aux télégrammes échangés entre le Portugal et l'île de San Thiago.
	2° Pour les correspondances échangées avec l'Afrique du Sud ou avec les îles de l'Ascension ou Ste-Hélène par le câble de la Grande-Bretagne à Cape-Town appartenant à la Compagnie Eastern Telegraph	0. 075	0. 07	
	b. Ile de San Thiago	0. 075	0. 10	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Ceylon. (Fortsættelse).	3. Stationer ud over Kina (via Bhamo)	0. 115	—	
	4. Landene Øst for britisk Indien transiterende Madras eller Moulmein...	0. 115	—	
Chili	For al Korrespondance.....	0. 20	0. 20	
De portugisiske Kolonier....	**Østafrika:**			
	I. Mozambique.			
	a. Mozambique:			
	1. For Telegrammer, der passere det franske Kabel fra Mozambique til Majunga	0. 10	0. 10	
	2. For al anden Korrespondance ..	0. 05	0. 15	
	b. Andre Stationer:			
	Tilhørende Staten	0. 15	—	
	Tilhørende Nyassa-Selskabet	0. 25	—	
	II. Quelimane.			
	a. Quelimane.....	0. 05	0. 15	
	b. Andre Stationer.....	0. 15	—	
	III. Beira.			
	a. Beira	0. 05	0. 15	
	b. Andre Stationer.....	0. 15	—	
	IV. Lorenzo-Marques.			
	a. Lorenzo-Marques	0. 05	0. 15	
	b. Andre Stationer.....	0. 15	—	
	Vestafrika:			
	I. Provinsen Cap Vert.			
	a. Øen St. Vincent:			
	1. For Korrespondancen med Kablerne St. Vincent—Madeira, St. Vincent—Pernambuco eller St. Vincent—San Thiago—Bathurst	0. 075	0. 125*	* Denne Takst gælder ikke for Telegrammer mellem Portugal og Øen San Thiago.
	2. For Korrespondancen med Sydafrika eller med Øerne Ascension eller St. Helena ad Kablet fra Storbritannien til Kapstaden, tilhørende Selskabet Eastern Telegraph.....	0. 075	0. 07	
	b. Øen San Thiago	0. 075	0. 10	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Colonies portugaises (suite).	*II. Province de la Guinée, îles de Bissao et de Bolama*	0. 10	0. 10*	* Cette taxe n'est pas perçue pour les télégrammes échangés avec les stations portugaises de la côte occidentale et avec celles qui y sont reliées. Pour les autres télégrammes, on ne l'applique qu'une fois, même lorsqu'ils passent par plus d'une station portugaise de cette côte.
	III. Province de San Thomé et Principe.			
	Iles de San Thomé et Principe	0. 10	0. 10*	
	IV. Province d'Angola.			
	a. Loanda	0. 10	0. 10†	† Taxe applicable aux télégrammes échangés avec les bureaux de Benguella et Mossamedes, de même qu'à tous les télégrammes qui n'ont pas donné lieu à l'application de la taxe terminale ou de transit de 0.10 dans quelque bureau portugais de cette côte, au nord de Loanda.
	b. Benguella et Mossamedes	—	—	
	c. Autres bureaux:			
	1° reliés avec Loanda	0. 20	—	
	2° reliés avec Benguella et Mossamedes	0. 10	—	
	Asie:			
	I. Etat de l'Inde	—§	—§	§ Ces taxes sont perçues en bloc par l'Administration des Indes britanniques.
	II. Province de Macao	—	—	
Crète	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Danemark	1° Pour les correspondances qui n'empruntent que les lignes d'Etat	0. 10	0. 08	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
De portugisiske Kolonier. (Fortsættelse).	*II. Provinsen Guinea, Øerne Bissao og Bolama*	0. 10	0. 10*	* Denne Takst opkræves ikke for Telegrammer, der udvekslesmed portugisiske Stationer paa Vestkysten og med Stationer, der staa i Forbindelse med disse. For andre Telegrammeranvendes Taksten kun een Gang, selv om de passere mere end een portugisisk Station paa denne Kyst.
	III. Provinsen St. Thomé og Principe.			
	Øerne San Thomé og Principe	0. 10	0. 10*	
	IV. Provinsen Angola.			
	a. Loanda	0. 10	0. 10†	† Denne Takst gælder for Telegrammer, der udveksles med Stationerne Benguela og Mossamedes, ligesom for alle Telegrammer, paa hvilke Terminal- eller Transittaksten af 0.10 ikke er blevet anvendt ved nogen portugisisk Station paa denne Kyst Nord for Loanda.
	b. Benguela og Mossamedes	—	—	
	c. Andre Stationer:			
	1. I Forbindelse med Loanda	0. 20	—	
	2. I Forbindelse med Benguela og Mossamedes	0. 10	—	
	Asien:			
	I. Indien	—§	—§	§ Disse Takster opkræves under eet af britisk-indiske Administration.
	II. Provinsen Macao	—	—	
Kreta	For al Korrespondance.....	0. 10	0. 08	
Danmark	1. For Korrespondancen, som kun passerer Statens Linier	0. 10	0. 08	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Danemark. (suite).	2° Pour les correspondances transmises par les câbles de la Grande Compagnie des télégraphes du Nord, sauf les câbles avec l'Angleterre (voir Grande-Bretagne, ci-dessous), mais y compris les lignes de l'Etat:			
	a. Entre l'Amérique du Nord ou les pays au delà et:			
	1° La Suède et la Norvège....	—	0. 17	
	2° Le Danemark.....	0. 22	—	
	3° La Russie.....	—	0. 20	
	b. Entre tous les autres pays et:			
	1° La Suède et la Norvège....	—	0. 15	
	2° Le Danemark.....	0. 25	—	
	3° La Russie.....	—	0. 15*	* Les taxes pour les correspondances transitant par le Danemark et le câble de Libau sont aussi applicables aux correspondances transitant par le Danemark et la Suède.
	Taxe terminale des îles Féroé	0. 10	—	
Egypte.....	*Taxes terminales:*			
	A. A partir des frontières de la Basse-Egypte (Alexandrie, El-Arich et Suez): Pour toutes les correspondances échangées avec:			
	1° La 1re région (tous les bureaux de la Basse-Egypte au nord du Caire, y compris le Caire).....	0. 15	—	
	2° La 2e région (tous les bureaux de la Haute-Egypte, au sud du Caire, non compris le Caire, jusqu'à Halfa inclusivement).....	0. 30	—	
	3° La 3e région (tous les bureaux du Soudan anglo-égyptien, au sud de Halfa, non compris Halfa)	0. 55	—	
	B. A partir de Souakim ou Kassala: Pour toutes les correspondances échangées avec:			
	1° La 1re région (tous les bureaux de la Basse-Egypte au nord du Caire, y compris le Caire)..	0. 55	—	
	2° La 2e région (tous les bureaux de la Haute-Egypte au sud du Caire, non compris le Caire, jusqu'à Halfa inclusivement).....	0. 40	—	
	3° La 3e région (tous les bureaux du Soudan anglo-égyptien, au sud de Halfa, non compris Halfa).....	0. 25	—	
	Taxes de transit:			
	1° Dans les limites de la 1re région...	—	0. 15	
	2° Dans les limites de la 3e région...	—	0. 25	
	3° Transitant par toutes les trois régions	—	0. 55	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Danmark. (Fortsættelse).	2. For Korrespondancen gennem det store nordiske Telegrafselskabs Kabler, undtagen Kablerne til England (se under Storbritannien), som tillige passerer Statens Linier:			
	a. Imellem Nordamerika eller Landene derudover og:			
	1. Sverige og Norge	—	0. 17	
	2. Danmark	0. 22	—	
	3. Rusland	—	0. 20	
	b. Imellem alle andre Lande og:			
	1. Sverige og Norge	—	0. 15	
	2. Danmark	0. 25	—	
	3. Rusland	—	0. 15*	* Taksterne for Telegrammer, der transitere Danmark og Libaukablet, kunne ogsaa anvendes for Telegrammer, der transitere Danmark og Sverige.
	Færøernes Terminaltakst	0. 10	—	
Ægypten	*Terminaltakster:*			
	A. Fra Nedre-Ægyptens Grænser (Alexandria, El-Arich og Suez): For al Korrespondance med:			
	1. Den første Region (alle Stationer i Nedre-Ægypten Nord for Kairo inklusive)	0. 15	—	
	2. Den anden Region (alle Stationer i Øvre-Ægypten Syd for Kairo eksklusive til Halfa inklusive)	0. 30	—	
	3. Den tredie Region (alle Stationer i britisk-ægyptisk Sudan Syd for Halfa eksklusive)	0. 55	—	
	B. Fra Suakim eller Kassala: For al Korrespondance med:			
	1. Den første Region (alle Stationer i Nedre-Ægypten Nord for Kairo inklusive)	0. 55	—	
	2. Den anden Region (alle Stationer i Øvre-Ægypten Syd for Kairo eksklusive til Halfa inklusive)	0. 40	—	
	3. Den tredie Region (alle Stationer i britisk-ægyptisk Sudan Syd for Halfa eksklusive)	0. 25	—	
	Transittakster:			
	1. Indenfor Grænserne af den 1ste Region	—	0. 15	
	2. Indenfor Grænserne af den 3die Region	—	0. 25	
	3. Transiterende alle 3 Regioner	—	0. 55	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Erythrée	*Taxes terminales:*			
	1° Pour les correspondances échangées avec l'Italie	0. 10*	—	* Aucune taxe n'est perçue pour les correspondances reçues de l'Italie par la voie de Malte—Perim.
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 20	—	
	Taxes de transit:			
	1° Pour les correspondances échangées avec l'Abyssinie par la voie Sabderat —Kassala	—	0. 20	
	2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 40	
Espagne	Pour toutes les correspondances	0. 20	0. 20	La taxe de transit est réduite, par la voie de Bilbao ou de Vigo, à 0.145 pour les correspondances de la Grande-Bretagne ou transitant par la Grande-Bretagne avec le câble brésilien. La taxe de transit espagnole est réduite à 0.08 pour les télégrammes qui, sans emprunter les lignes terrestres espagnoles s'échangent à Cadix entre les câbles de la Compagnie Eastern Telegraph et le câble Cadix—Ténériffe.
	Taxe de transit du câble entre Cadix et les Canaries:			
	Pour toutes les correspondances	—	0. 60	Cette taxe de transit est réduite à 0.20 pour les correspondances de ou pour l'Amérique empruntant la voie „Cadix—Ténériffe — Sénégal—Noronha“ et celles échangées entre les îles Canaries et l'Amérique du Sud par la voie „Cadix — Lisbonne—Madère“.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Erythræa	*Terminaltakster:*			
	1. For Korrespondancen med Italien	0. 10*	—	* Der opkræves ingen Takst for den Korrespondance, der modtages fra Italien via Malta—Perim.
	2. For al anden Korrespondance	0. 20	—	
	Transittakster:			
	1. For Korrespondancen med Abyssinien via Sabderat—Kassala	—	0. 20	
	2. For al anden Korrespondance	—	0. 40	
Spanien	For al Korrespondance	0. 20	0. 20	Transittaksten er nedsat via Bilbao eller Vigo til 0,145 for Storbritanniens Korrespondance eller for den Storbritannien transiterende Korrespondance med det brasilianske Kabel. Den spanske Transittakst nedsættes til 0.08 for Telegammer, som uden at passere de spanske Landlinier udveksles i Cadix mellem Eastern Telegraph Selskabs Kabler og Kablet Cadix—Teneriffa.
	Transittakst for Kablet mellem Cadix og de kanariske Øer:			
	For al Korrespondance	—	0. 60	Denne Transittakst er nedsat til 0.20 for Korrespondancen fra eller til Amerika, som befordres via „Cadix—Teneriffa — Senegal — Noronha“, og for den Korrespondance, som udveksles imellem de kanariske Øer og Sydamerika via „Cadix—Lissabon —Madeira“.

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Espagne. (suite).	**Correspondances échangées avec le Maroc par le câble „Estepona—Tanger".**			
	Taxe terminale:			
	Pour toutes les correspondances	0. 19	—	
France (y compris l'Algérie).	....	0. 20	0. 20	
	Ces taxes sont réduites:			
	Pour les correspondances avec l'Afrique, à	0. 15	0. 15	
	Pour les correspondances avec l'Asie, moins la Perse, et avec l'Océanie, à	0. 15	0. 15	
	Pour les correspondances échangées par les câbles transatlantiques du Nord, à	0. 15	0. 15	
	Pour les correspondances échangées par ces mêmes câbles, originaires ou à destination:			
	1° de la Belgique, à	—	0. 10	Les télégrammes originaires ou à destination de l'Algérie ou de la Tunisie, lorsqu'ils sont acheminés par la voie des câbles franco-algériens ou franco-tunisiens, ont à acquitter la taxe de transit (0.20) de ces câbles; mais ils ne donnent lieu à la perception d'aucune taxe de transit pour le parcours terrestre ni en France ni en Algérie, la taxe de ce parcours se confondant avec celle du parcours sous-marin.
	2° des Pays-Bas, à.....	—	0. 11	
	Transit des câbles franco-algériens:			
	Pour toutes les correspondances	—	0. 20	
	Correspondances échangées par les câbles „Marseille—Oran—Tanger—Cadix".			
	Taxes terminales:			
	Correspondances avec le Maroc.			
	Entre la côte de France (Marseille) et Tanger:			
	1° Pour les correspondances échangées par les voies transatlantiques du Nord ou voie Russie	0. 39	—	
	2° Pour les autres correspondances....	0. 45	—	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Spanien. (Fortsættelse).	**Korrespondance med Marokko gennem Kablet „Estepona—Tanger".**			
	Terminaltakst:			
	For al Korrespondance.....	0. 19	—	
Frankrig (derunder indbefattet Algier)	.....	0. 20	0. 20	
	Disse Takster nedsættes:			
	For Korrespondancen med Afrika til..	0. 15	0. 15	
	For Korrespondancen med Asien, undtagen Persien, og med Stillehavsøerne, til	0. 15	0. 15	
	For Korrespondancen ad de nord-transatlantiske Kabler til	0. 15	0. 15	
	For Korrespondancen ad disse Kabler fra eller til:			
	1. Belgien, til.....	—	0. 10	For Telegrammer fra eller til Algier eller Tunis beregnes der, naar de ekspederes ad de fransk-algierske eller fransk-tunesiske Kabler, en Transittakst af 0.20 for Befordring gennem disse Kabler, hvorimod der ikke opkræves nogen Transittakst for Befordringen paa Landlinierne, hverken for Frankrigs eller Algiers Vedkommende, idet Taksten for denne Befordring er indbefattet i Kabeltaksten.
	2. Nederlandene, til.....	—	0. 11	
	Transittakst for de fransk-algierske Kabler:			
	For al Korrespondance.....	—	0. 20	
	Korrespondance ad Kablerne „Marseille—Oran—Tanger—Cadix".			
	Terminaltakster:			
	Korrespondance med Marokko. Mellem Frankrigs Kyst (Marseille) og Tanger:			
	1. For Korrespondancen gennem de nord-transatlantiske Kabler eller via Rusland.....	0. 39	—	
	2. For anden Korrespondance	0. 45	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
France (y compris l'Algérie). (suite).	Entre la côte de l'Algérie (Bone) et Tanger:			
	Pour toutes les correspondances....	0. 55*	—	* Y compris la taxe de transit de l'Algérie.
	Entre la côte d'Espagne (Cadix) et Tanger:			
	1° Pour les correspondances voie „Ténériffe“	0. 11	—	
	2° Pour les correspondances voie „Espagne-Lisbonne“ avec les îles Madère, St. Vincent et San Thiago.....	0. 17	—	
	3° Pour outes les autres correspondances	0. 19	—	
	Taxes de transit:			
	Entre la côte de France (Marseille) et la côte d'Espagne (Cadix):			
	1° Pour les correspondances échangées par la voie „Ténériffe“ dans les relations entre les Colonies françaises, britanniques et portugaises de la côte occidentale d'Afrique, d'une part, et d'autre part:			
	a. L'Allemagne, le Danemark, la Grande-Bretagne, les Pays-Bas, la Norvège, la Russie et la Suède	—	0. 085	
	b. L'Autriche, la Bosnie-Herzégovine, la Bulgarie, la Hongrie, le Monténégro, la Roumanie et la Serbie	—	0. 205	
	c. La Belgique, le Luxembourg et la Suisse.....	—	0. 285	
	d. L'Italie	—	0. 43	
	e. Les autres pays	—	0. 625	
	2° Pour les correspondances échangées par la voie „Ténériffe“ autres que celles indiquées au § 1° ci-dessus:			
	a. Avec l'Afrique du Sud, les îles Ascension, Ste-Hélène, Maurice, Seychelles.....	—	0. 36	
	b. Avec les îles Cocos et Rodriguez	—	0. 245	
	c. Avec l'Australie ou transitant par l'Australie...	—	0. 32	
	d. Dans toutes les autres relations.	—	0. 625	
	3° Pour les correspondances échangées par la voie „Madère—St. Vincent“ et par lignes terrestres entre Cadix et Carcavellos:			
	a. Avec les stations portugaises de l'Afrique occidentale	—	0. 58	
	b. Avec les autres pays de l'Afrique	—	0. 54	
	c. Dans toutes les autres relations.	—	0. 59	
	4° Pour les correspondances échangées par la voie „Madère—St. Vincent“ et par les câbles de la Compagnie Eastern entre Cadix et Carcavellos:			

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Frankrig (derunder indbefattet Algier). (Fortsættelse).	Mellem Algiers Kyst (Bona) og Tanger:			
	For al Korrespondance	0. 55*	—	* Heri indbefattet Algiers Transittakst.
	Mellem Spaniens Kyst (Cadix) og Tanger:			
	1. For Korrespondancen via „Teneriffa“	0. 11	—	
	2. For Korrespondancen via „Spanien—Lissabon“ med Øerne Madeira, St. Vincent og San Thiago	0. 17	—	
	3. For al anden Korrespondance	0. 19	—	
	Transittakster:			
	Mellem Frankrigs Kyst (Marseille) og Spaniens Kyst (Cadix):			
	1. For Korrespondancen via „Teneriffa“ imellem de franske, britiske og portugisiske Kolonier paa Afrikas Vestkyst paa den ene Side og paa den anden Side:			
	a. Tyskland, Danmark, Storbritannien, Nederlandene, Norge, Rusland og Sverige	—	0. 085	
	b. Østrig, Bosnien—Herzegovina, Bulgarien, Ungarn, Montenegro, Rumænien og Serbien	—	0. 205	
	c. Belgien, Luxemburg og Svejts . .	—	0. 285	
	d. Italien	—	0. 43	
	e. Andre Lande	—	0. 625	
	2. For anden via „Teneriffa“ udvekslet Korrespondance end den ovenfor under 1. nævnte:			
	a. Med Sydafrika, Øerne Ascension, St. Helena, Mauritius og Seychellerne	—	0. 36	
	b. Med Kokosøerne og Rodriguez .	—	0. 245	
	c. Med Australien eller transiterende Australien	—	0. 32	
	d. For al anden Korrespondance . .	—	0. 625	
	3. For Korrespondancen via „Madeira—St. Vincent“ og ad Landlinier mellem Cadix og Carcavellos:			
	a. Med de portugisiske Stationer i Vestafrika	—	0. 58	
	b. Med de andre Lande i Afrika . .	—	0. 54	
	c. For al anden Korrespondance . .	—	0. 59	
	4. For Korrespondancen via „Madeira—St. Vincent“ og ad Selskabet Eastern's Kabler mellem Cadix og Carcavellos:			

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
France (y compris l'Algérie). (suite).	a. Avec l'Afrique.....	—	0. 245	
	b. Dans toutes les autres relations.	—	0. 295	
	Entre la côte de l'Algérie (Oran) et la côte d'Espagne (Cadix):			
	1° Pour les correspondances de l'Algérie ou de la Tunisie échangées par la voie „Ténériffe“:			
	a. Avec l'Afrique du Sud, l'Ascension, Ste-Hélène, Maurice et les Seychelles.....	—	0. 36	
	b. Avec les îles Cocos et Rodriguez	—	0. 245	
	c. Avec l'Australie ou transitant par l'Australie.....	—	0. 32	
	d. Dans toutes les autres relations.	—	0. 805	
	2° Pour les correspondances de l'Algérie ou de la Tunisie échangées par la voie „St-Vincent“ et par lignes terrestres entre Cadix et Carcavellos:			
	a. Avec les stations portugaises de l'Afrique occidentale.....	—	0. 76	
	b. Dans toutes les autres relations.	—	0. 72	
	3° Pour les correspondances de l'Algérie ou de la Tunisie échangées par la voie „St-Vincent“ et par les câbles de la Compagnie Eastern entre Cadix et Carcavellos.....	—	0. 425	
	Entre la côte de l'Algérie (Bone) et la côte d'Espagne (Cadix):			
	1° Pour les correspondances avec l'Egypte voie „Malte“	—	0. 20*	* Y compris la taxe de transit de l'Algérie.
	2° Pour toutes les autres correspondances voie „Malte“	—	0. 355*	
Grande-Bretagne et Irlande	Pour toutes les correspondances ..:...	0. 15	0. 12	Cette taxe est réduite à 0.10 pour les télégrammes échangés entre la Belgique ou les Pays-Bas, d'une part, et les câbles transatlantiques du Nord, d'autre part.
	Taxe de transit des câbles:			
	Anglo-français	—	0. 075	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Frankrig (derunder indbefattet Algier). (Fortsættelse).	a. Med Afrika	—	0. 245	
	b. For al anden Korrespondance . .	—	0. 295	
	Mellem Algiers Kyst (Oran) og Spaniens Kyst (Cadix):			
	1. For Algiers eller Tunis's Korrespondance via „Teneriffa“:			
	a. Med Sydafrika, Ascension, St. Helena, Mauritius og Seychellerne	—	0. 36	
	b. Med Kokosøerne og Rodriguez .	—	0. 245	
	c. Med Australien eller transiterende Australien	—	0. 32	
	d. For al anden Korrespondance . .	—	0. 805	
	2. For Algiers eller Tunis's Korrespondance via „St. Vincent“ og ad Landlinier mellem Cadix og Carcavellos:			
	a. Med de portugisiske Stationer i Vestafrika	—	0. 76	
	b. For al anden Korrespondance . .	—	0. 72	
	3. For Algiers eller Tunis's Korrespondance via „St. Vincent“ og ad Selskabet Eastern's Kabler mellem Cadix og Carcavellos	—	0. 425	
	Mellem Algiers Kyst (Bona) og Spaniens Kyst (Cadix):			
	1. For Korrespondancen med Ægypten via „Malta“	—	0. 20*	* Heri indbefattet Algiers Transittakst.
	2. For al anden Korrespondance via „Malta“	—	0. 355*	
Storbritannien og Irland . . .	For al Korrespondance	0. 15	0. 12	Denne Takst nedsættes til 0.10 for Telegrammer mellem Belgien eller Nederlandene paa den ene Side og de nordtransatlantiske Kabler paa den anden Side.
	Transittakst for Kabler:			
	Engelsk-franske	—	0. 075	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Grande-Bretagne et Irlande (suite).				
	Anglo-belges	—	0. 075	Cette taxe est réduite à 0.05 pour les télégrammes échangés entre la Belgique et les câbles transatlantiques du Nord et à 0.06 pour les télégrammes échangés entre les Pays-Bas et les mêmes câbles.
	Anglo-néerlandais	—	0. 155	Cette taxe est réduite à 0.13 pour les télégrammes transitant par les câbles transatlantiques du Nord.
	Anglo-allemands:			
	a. Pour les correspondances échangées avec l'Allemagne, l'Autriche, la Hongrie et les pays européens au delà de l'Autriche et de la Hongrie	—	0. 155	
	b. Pour toutes les autres correspondances	—	0. 175	
	Taxes de Gibraltar:			
	Pour toutes les correspondances empruntant les lignes espagnoles	0. 10	0. 08	
	Taxes des Protectorats britanniques de l'Afrique orientale et Uganda:			
	Taxe terminale commune	0. 35	—	
	Taxes de la Grande Compagnie des télégraphes du Nord:			
	Entre l'Angleterre et le Danemark	—	0. 28	
	— — - la Norvège	—	0. 23	
	— — - la Suède	—	0. 38	
Grèce	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Hongrie	*Taxes terminales:*			
	1° Pour les correspondances échangées avec l'Amérique du Nord	0. 055	—	
	2° Pour les autres correspondances échangées par la voie de l'Autriche	0. 08	—	
	3° Pour toutes les autres correspondances	0. 15	—	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf· af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Storbritannien og Irland. (Fortsættelse).				
	Engelsk-belgiske.....	—	0. 075	For Telegrammer mellem Belgien og de nord-transatlantiske Kabler nedsættes denne Takst til 0.05 og for Telegrammer mellem Nederlandene og de samme Kabler til 0.06.
	Engelsk-nederlandske.....	—	0. 155	Denne Takst nedsættes til 0.13 for Telegrammer, transiterende de nord-transatlantiske Kabler.
	Engelsk-tyske:			
	a. For Korrespondancen med Tyskland, Østrig, Ungarn og de europæiske Lande ud over Østrig og Ungarn..	—	0. 155	
	b. For al anden Korrespondance	—	0. 175	
	Gibraltars Takster:			
	For al Korrespondance gennem de spanske Linier.....	0. 10	0. 08	
	Takster for de britiske Protektorater i Østafrika og Uganda:			
	Fælles Terminaltakst.....	0. 35	—	
	Det store nordiske Telegrafselskabs Takster:			
	Mellem England og Danmark	—	0. 28	
	— — - Norge.....	—	0. 23	
	— — - Sverige	—	0. 38	
Grækenland ..	For al Korrespondance.....	0. 10	0. 08	
Ungarn	*Terminaltakster:*			
	1. For Korrespondancen med Nordamerika.....	0. 055	—	
	2. For anden Korrespondance, der udveksles via Østrig	0. 08	—	
	3. For al anden Korrespondance	0. 15	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Hongrie. (suite).	*Taxes de transit:*			
	1° Pour toutes les correspondances échangées par le câble de Trieste—Corfou entre l'Europe et les pays au delà, d'une part, et l'Egypte, les ports de la Mer Rouge et les pays au delà, les pays de l'Afrique orientale et de l'Afrique du Sud, les îles africaines y appartenant, les Indes britanniques, les pays asiatiques au delà des Indes britanniques, l'Australasie, les autres îles asiatiques orientales, l'Australie (Fédération), les îles australiennes et l'Océanie, d'autre part	—	0. 05*	* Cette taxe est réduite de 50 % si les correspondances sont acheminées par la voie de l'Autriche et de la Hongrie.
	2° Pour les autres correspondances échangées par la voie de l'Autriche.....	—	0. 06	† Cette taxe est réduite de 50 % si les correspondances sont acheminées par la voie de l'Autriche et de la Hongrie.
	3° Pour toutes les autres correspondances	—	0.12†[1])	[1]) Cette taxe est réduite à 0.08 pour les télégrammes échangés par le fil direct de Rome à Berlin à destination de l'Italie, d'une part, et en provenance des pays de l'Asie et de l'Australie, d'autre part, lorsque ces télégrammes sont transmis à travers la Russie et la ligne indo-européenne et qu'ils portent la mention „Voie Berlin—Indo".

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Ungarn. (Fortsættelse).	*Transittakster:*			
	1. For al Korrespondance via Kablet Triest—Korfu imellem Europa og Landene derudover paa den ene Side, og Ægypten, Byerne ved det røde Hav og Landene derudover, Landene i Øst- og Sydafrika, de dertil hørende afrikanske Øer, britisk Indien, de asiatiske Lande ud over britisk Indien, sydasiatiske Øer, de østasiatiske Øer, de australske Forbundsstater, de australske Øer og Stillehavsøerne paa den anden Side	—	0. 05*	* Denne Takst nedsættes med 50 pCt., dersom Korrespondancen befordres via Østrig og via Ungarn.
	2. For anden Korrespondance, der udveksles via Østrig	—	0. 06.	
	3. For al anden Korrespondance	—	0.12†[1]	† Denne Takst nedsættes med 50 pCt., dersom Korrespondancen befordres via Østrig og via Ungarn. [1]) Den nedsættes til 0.08 for Telegrammer til Italien paa den ene Side, der befordres ad den direkte Linie Rom—Berlin, fra asiatiske Lande og fra Australien paa den anden Side, naar disse Telegrammer passere Rusland og den indoeuropæiske Linie og ere forsynede med Angivelsen „via Berlin—Indo".

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Indes britanniques	**A. Taxes des Indes britanniques.**			
	Taxes terminales:			
	1° Pour les télégrammes de tous les bureaux des Indes britanniques, y compris la Birmanie, échangés avec les pays à l'ouest des Indes, voies Bombay ou Karachi.....	0. 35*	—	* Cette taxe est réduite à $27^1/_2$ cts. pour le trafic local échangé avec la côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock, l'Afrique orientale et méridionale et les îles adjacentes, ainsi que la côte occidentale de l'Afrique, voie Capetown.
	2° Pour les télégrammes échangés avec les pays à l'est des Indes britanniques, voie Madras:			
	a. De tous les bureaux des Indes britanniques.....	0. 575	—	
	b. De tous les bureaux de la Birmanie	0. 825	—	
	3° Pour les télégrammes de la frontière de Siam, voie Moulmein, échangés:			
	a. Avec tous les bureaux des Indes britanniques	0. 825	—	
	b. Avec tous les bureaux de la Birmanie	0. 575	—	
	4° Pour les télégrammes de la frontière de Chine, voie Bhamo:			
	a. échangés entre les bureaux de la Chine et:			
	1° Tous les bureaux des Indes britanniques	0. 35	—	
	2° Tous les bureaux de la Birmanie	0. 10	—	
	b. échangés entre les bureaux au delà de la Chine et:			
	1° Tous les bureaux des Indes britanniques	0. 825	—	
	2° Tous les bureaux de la Birmanie.....	0. 575	—	
	Taxes de transit:			
	a. Entre les frontières de Bombay, Karachi ou Madras.....	—	0. 35	
	b. Entre les frontières de Bombay, Karachi ou Madras, d'une part, et la frontière de Siam (voie Moulmein), d'autre part	—	0. 75	
	c. Entre la frontière de la Chine (voie Bhamo) et toutes les autres frontières, excepté les correspondances spécifiées sous f.....	—	0. 35	
	d. Entre les frontières de Bombay ou Karachi, d'une part, et la côte de Ceylan, de l'autre	—	0. 35*	
	et			
	Entre la frontière de Madras et la côte de Ceylan.....	—	0. 575	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Britisk Indien.	**A. Takster for britisk Indien.**			
	Terminaltakster:			
	1. For Telegrammer fra alle Stationer i britisk Indien, derunder indbefattet Birma, udvekslede med Landene Vest for Indien via Bombay eller Karachi	0. 35*	—	* Denne Takst nedsættes til $27^1/_2$ cts. for den lokale Korrespondance, der udveksles med Arabiens Kyst (Aden), Øen Perim eller Obocks Kyst, Øst- og Sydafrika og de nærliggende Øer samt Afrikas Vestkyst via Kapstaden.
	2. For Telegrammer udvekslede med Landene Øst for britisk Indien via Madras:			
	a. Fra alle Stationer i britisk Indien	0. 575	—	
	b. Fra alle Stationer i Birma	0. 825	—	
	3. For Telegrammer fra Siams Grænse via Moulmein, udvekslede:			
	a. Med alle Stationer i britisk Indien	0. 825	—	
	b. — — — i Birma	0. 575	—	
	4. For Telegrammer fra Kinas Grænse via Bhamo:			
	a. udvekslede mellem kinesiske Stationer og:			
	1. Alle Stationer i britisk Indien	0. 35	—	
	2. — — i Birma	0. 10	—	
	b. udvekslede mellem Stationer ud over Kina og:			
	1. Alle Stationer i britisk Indien	0. 825	—	
	2. — — i Birma	0. 575	—	
	Transittakster:			
	a. Mellem Grænserne af Bombay, Karachi eller Madras.....	—	0. 35	
	b. Mellem Grænserne af Bombay, Karachi eller Madras paa den ene Side og Siams Grænse (via Moulmein) paa den anden Side	—	0. 75	
	c. Mellem Kinas Grænse (via Bhamo) og alle de andre Grænser, undtagen den under f. nævnte Korrespondance	—	0. 35	
	d. Mellem Grænserne af Bombay eller Karachi paa den ene Side og Ceylons Kyst paa den anden Side	—	0. 35*	
	og			
	Mellem Grænsen af Madras og Ceylons Kyst	—	0. 575	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Indes britanniques. (suite).	e. Entre la frontière de Siam (voie Moulmein) et la côte de Ceylan	—	0. 825	
	f. Entre la frontière de la Chine (voie Bhamo) et la côte de Ceylan pour les télégrammes échangés avec les bureaux au delà de la Chine (voie Bhamo)	—	0. 825	
	B. Taxes de transit des câbles du Golfe persique:			
	1° Entre le point d'atterrissement à Fao et le point d'atterrissement à Bushire:			
	a. Pour les télégrammes de ou pour les Indes britanniques.....	—	0. 45	
	b. Pour les télégrammes de ou pour les pays au delà des Indes britanniques	—	0. 30	
	c. Pour tous les autres télégrammes	—	0. 45	
	2° Entre le point d'atterrissement à Fao et le point d'atterrissement à Karachi	—	1. —	
	3° Entre le point d'atterrissement à Bushire et le point d'atterrissement à Karachi	—	0. 68	
	C. Taxes terminales des bureaux du Golfe persique (à l'exception de Fao, Bushire et Karachi):*			* Pour les bureaux de Fao, Bushire et Karachi, il faut appliquer la taxe de transit du Golfe persique et la taxe terminale du pays de destination.
	a. A partir de la frontière de Fao....	1. —	—	
	b. - — - - — - Bushire.	0. 68	—	
	c. - — - - — - Karachi.	0. 68	—	
Indes néerlandaises	**A. Voies de Batavia ou Banjoewangi.**			
	1° Pour les correspondances échangées avec l'île de Java	0. 30	0. 15	
	2° Pour les autres îles de l'Archipel indo-néerlandais (c'est-à-dire les îles de Bali, de Banka, de Billiton, de Bornéo néerlandais, de Célèbes, de Lombok, de Madura, de Sumatra et de Weh ou Poeloe-Weh.....	0. 80	—	
	B. Voie de Medan (Sumatra).			
	Pour toutes les correspondances	0. 80	0. 80	
	C. Voie de Menado (Célèbes).			
	Taxe terminale:			
	Pour toutes les correspondances	0. 44	—	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Britisk Indien. (Fortsættelse).	e. Mellem Siams Grænse (via Moulmein) og Ceylons Kyst	—	0. 825	
	f. Mellem Kinas Grænse (via Bhamo) og Ceylons Kyst for Telegrammer udvekslede med Stationer ud over Kina (via Bhamo)	—	0. 825	
	B. Transittakster for Kablerne i den persiske Havbugt.			
	1. Mellem Landingspunktet ved Fao og Landingspunktet ved Bushire:			
	a. For Telegrammer fra eller til britisk Indien.....	—	0. 45	
	b. For Telegrammer fra eller til Landene ud over britisk Indien.	—	0. 30	
	c. For alle andre Telegrammer ...	—	0. 45	
	2. Mellem Landingspunktet ved Fao og Landingspunktet ved Karachi	—	1. —	
	3. Mellem Landingspunktet ved Bushire og Landingspunktet ved Karachi...	—	0. 68	
	C. Terminaltakster for Stationerne ved den persiske Havbugt (med Undtagelse af Fao, Bushire og Karachi):*			*For Stationerne Fao, Bushire og Karachi beregnes den persiske Havbugts Transittakst og Bestemmelseslandets Terminaltakst.
	a. Fra Grænsen ved Fao	1. —	—	
	b. — — — Bushire	0. 68	—	
	c. — — — Karachi	0. 68	—	
Nederlandsk Indien.....	**A. Via Batavia eller Banjoewangi.**			
	1. For Korrespondancen med Java . .	0. 30	0. 15	
	2. For de øvrige Øer i det nederlandsk-ostindiske Øhav (nemlig Øerne Bali, Banka, Billiton, nederlandsk Borneo, Celebes, Lombok, Madura, Sumatra og Weh eller Poeloe-Weh	0. 80	—	
	B. Via Medan (Sumatra). For al Korrespondance.....	0. 80	0. 80	
	C. Via Menado (Celebes). *Terminaltakst:* For al Korrespondance.....	0. 44	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Indes néerlandaises. (suite).	*Taxes de transit:*			
	1° Pour les correspondances empruntant les lignes entre l'île de Célèbes et l'île de Java et ne transitant que par cette dernière île	—	0. 20	
	2° Pour les correspondances transitant en outre par le câble Pontianak—Billiton—Batavia	—	0. 35	
	D. Voie de Pontianak (Bornéo).			
	Taxe terminale:			
	Pour toutes les correspondances	0. 44	—	
	Taxes de transit:			
	1° Pour les correspondances empruntant le câble Pontianak—Billiton—Batavia et ne transitant que par l'île de Java	—	0. 20	
Indo-Chine française (Cochinchine, Cambodge, Annam, Tonkin et Laos)	2° Pour les correspondances transitant en outre par les lignes entre l'île de Célèbes et l'île de Java	—	0. 35	
	Taxes terminales:			
	1° A partir du Cap Saint-Jacques pour les correspondances échangées avec:			
	La Cochinchine et le Cambodge et Laos	0. 15	—	
	L'Annam et le Tonkin par la voie des lignes terrestres	0. 90	—	
	L'Annam et le Tonkin par la voie du câble côtier	0. 90*	—	* Y compris la taxe du câble de Saïgon à Haïphong.
	2° A partir de la frontière du Siam:			
	a. Pour les correspondances échangées, voie Moulmein, entre les Indes britanniques et les pays au delà et:			
	La Cochinchine et le Cambodge et Laos	0. 50	—	
	L'Annam et le Tonkin par la voie des lignes terrestres	1. 25	—	
	L'Annam et le Tonkin par la voie du câble côtier	1. 25*	—	
	b. Pour les correspondances échangées entre le Siam et:			
	La Cochinchine et le Cambodge et Laos	0. 35	—	
	L'Annam et le Tonkin par la voie des lignes terrestres	1. 10	—	
	L'Annam et le Tonkin par la voie du câble côtier	1. 10*	—	

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Nederlandsk Indien. (Fortsættelse).	*Transittakster:*			
	1. For den Korrespondance, der passerer Ledningerne mellem Celebes og Java og som kun transiterer sidstnævnte Ø	—	0. 20	
	2. For den Korrespondance, som desuden transiterer Kablet Pontianak—Billiton—Batavia	—	0. 35	
	D. Via Pontianak (Borneo).			
	Terminaltakst:			
	For al Korrespondance.....	0. 44	—	
	Transittakster:			
	1. For den Korrespondance, der passerer Kablet Pontianak—Billiton—Batavia og som kun transiterer Java	—	0. 20	
Fransk Indo-Kina (Kokinkina, Kambodscha, Annam, Tonkin og Laos)	2. For den Korrespondance, som desuden transiterer Ledningerne mellem Celebes og Java	—	0. 35	
	Terminaltakster:			
	1. Fra Kap St. Jacques for Korrespondancen med:			
	Kokinkina, Kambodscha og Laos ..	0. 15	—	
	Annam og Tonkin via Landlinierne	0. 90	—	
	— - — via Kystkablet .	0. 90*	—	* Heri indbefattet Kabeltaksten fra Saïgon til Haïphong.
	2. Fra Siams Grænse:			
	a. For Korrespondancen via Moulmein mellem britisk Indien og Landene derudover og:			
	Kokinkina, Kambodscha og Laos	0. 50	—	
	Annam og Tonkin via Landlinierne	1. 25	—	
	Annam og Tonkin via Kystkablet	1. 25*	—	
	b. For Korrespondancen mellem Siam og:		—	
	Kokinkina, Kambodscha og Laos	0. 35		
	Annam og Tonkin via Landlinierne	1. 10	—	
	Annam og Tonkin via Kystkablet	1. 10*	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Indo-Chine française (Cochinchine, Cambodge, Annam, Tonkin et Laos). (suite).	3° A partir de Tourane pour les correspondances échangées avec:			
	L'Annam et le Tonkin et Laos....	0. 15	—	
	La Cochinchine et le Cambodge par la voie des lignes terrestres	0. 90	—	
	La Cochinchine et le Cambodge par la voie du câble côtier.....	0. 90*	—	* Y compris la taxe du câble de Saïgon à Haïphong.
	4° A partir de la frontière de Chine pour les correspondances échangées avec:			
	Le Tonkin et Laos.....	0. 15	—	
	L'Annam.....	0. 30	—	
	La Cochinchine et le Cambodge par la voie des lignes terrestres.....	0. 45	—	
	La Cochinchine et le Cambodge par la voie du câble côtier.....	0. 95*	—	
	Taxes de transit:			
	1° Entre la frontière du Siam et le Cap Saint-Jacques:			
	a. Pour les correspondances échangées avec les Indes britanniques et les pays au delà par la voie Moulmein	—	0. 50	
	b. Pour les correspondances échangées avec le royaume de Siam..	—	0. 35	
	2° Entre la frontière du Siam et le point d'atterrissement du câble français à Tourane:			
	a. Pour les correspondances échangées avec le royaume de Siam, voie terrestre	—	1. 10	
	Pour les correspondances échangées avec le royaume de Siam, voie du câble côtier.....	—	1. 10*	
	b. Pour les autres correspondances, voie terrestre	—	1. 25	
	Pour les autres correspondances, voie du câble côtier.....	—	1. 25*	
	3° Entre la frontière du Siam et la frontière de Chine:			
	a. Pour toutes les correspondances acheminées par la voie terrestre	—	0. 50	
	b. Pour toutes les correspondances acheminées par la voie du câble côtier.....	—	1. 25*	
	4° Entre le Cap Saint-Jacques et le point d'atterrissement du câble français à Tourane:			
	Pour les correspondances échangées par la voie terrestre	—	0. 90	
	Pour les correspondances échangées par la voie du câble côtier	—	0. 90*	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Fransk Indo-Kina (Kokinkina, Kambodscha, Annam, Tonkin og Laos). (Fortsættelse).	3. Fra Tourane for Korrespondancen med:			
	Annam, Tonkin og Laos	0. 15	—	
	Kokinkina og Kambodscha via Landlinierne	0. 90	—	
	Kokinkina og Kambodscha via Kystkablet	0. 90*	—	* Heri indbefattet Kabeltaksten fra Saïgon til Haïphong.
	4. Fra Kinas Grænse for Korrespondancen med:			
	Tonkin og Laos.....	0. 15	—	
	Annam	0. 30	—	
	Kokinkina og Kambodscha via Landlinierne	0. 45	—	
	Kokinkina og Kambodscha via Kystkablet	0. 95*	—	
	Transittakster:			
	1. Mellem Siams Grænse og Kap St. Jacques:			
	a. For Korrespondancen med britisk Indien og Landene derudover via Moulmein	—	0. 50	
	b. For Korrespondancen med Kongeriget Siam	—	0. 35	
	2. Mellem Siams Grænse og det franske Kabels Landingspunkt ved Tourane:			
	a. For Korrespondancen med Kongeriget Siam ad Landlinie.....	—	1. 10	
	For Korrespondancen med Kongeriget Siam ad Kystkabel	—	1. 10*	
	b. For anden Korrespondance ad Landlinie	—	1. 25	
	For anden Korrespondance ad Kystkabel.....	—	1. 25*	
	3. Mellem Siams Grænse og Kinas Grænse:			
	a. For al Korrespondance, som ekspederes ad Landlinie..	—	0. 50	
	b. For al Korrespondance, som ekspederes ad Kystkablet	—	1. 25*	
	4. Mellem Kap St. Jacques og det franske Kabels Landingspunkt ved Tourane:			
	For Korrespondancen via Landlinien	—	0. 90	
	— — via Kystkablet	—	0. 90*	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Indo-Chine française (Cochinchine, Cambodge, Annam, Tonkin et Laos). (suite).	5° Entre le Cap Saint-Jacques et la frontière de Chine:			
	a. Pour toutes les correspondances acheminées par la voie terrestre	—	0. 50	
	b. Pour toutes les correspondances acheminées par la voie du câble côtier.....	—	0. 95*	* Y compris la taxe du câble de Saïgon à Haïphong.
	6° Entre le point d'atterrissement du câble français à Tourane et la frontière de Chine, pour toutes le correspondances	—	0. 30	
	7° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 15†	† Sous réserve expresse de tous droits, il n'y a pas, quant à présent, de taxe de transit en Cochinchine pour les correspondances transitant par le câble de Singapore au Cap Saint-Jacques et le câble direct de ce Cap à Hongkong.
	Taxe du câble entre Saïgon (Cap Saint-Jacques) et Haïphong.....	—	0. 75	
	Taxes relatives au câble Tourane-Amoy:			Pour les correspondances acheminées par le câble Tourane-Amoy autres que celles originaires ou à destination de l'Annam et du Tonkin, les taxes sont les mêmes que celles perçues par les autres voies existantes.
	Taxe terminale:			
	Pour les correspondances de l'Annam et du Tonkin échangées avec Amoy ...	1. 60	—	
	Taxes de transit:			
	Pour les correspondances échangées entre l'Annam et le Tonkin et:			
	a. Hongkong, Macao, les Philippines	—	0. 60	
	b. Pour les autres correspondances..	—	1. 60	
Islande.....	Pour toutes les correspondances.....	0. 15	0. 12	
Italie	*Taxes terminales:*			
	1° Pour les correspondances échangées avec l'Erythrée.....	0. 10§	—	§ Aucune taxe n'est perçue pour les correspondances reçues de l'Erythrée par la voie de Perim—Malte.
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 15	—	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Fransk Indo-Kina (Kokinkina, Kambodscha, Annam, Tonkin og Laos). (Fortsættelse).	5. Mellem Kap St. Jacques og Kinas Grænse:			
	a. For al Korrespondance, der ekspederes ad Landlinien.....	—	0. 50	
	b. For al Korrespondance, der ekspederes ad Kystkablet.....	—	0. 95*	* Heri indbefattet Kabeltaksten fra Saïgon til Haïphong.
	6. Mellem det franske Kabels Landingspunkt ved Tourane og Kinas Grænse, for al Korrespondance	—	0. 30	
	7. For al anden Korrespondance	—	0. 15†	† Under udtrykkeligt Forbehold af alle Rettigheder opkræves der for Tiden ingen Transittakst i Kokinkina for den Kablet Singapore—Kap St.-Jacques og det direkte Kap St.-Jacques—Hongkong Kabel transiterende Korrespondance.
	Takst for Kablet mellem Saïgon (Kap St. Jacques) og Haïphong	—	0. 75	
	Takster vedrørende Kablet Tourane—Amoy:			For Korrespondancen ad Kablet Tourane—Amoy, undtagen Korrespondancen fra og til Annam og Tonkin, ere Taksterne de samme, som opkræves ad de for øvrigt eksisterende Ekspeditionsveje.
	Terminaltakst:			
	For Korrespondancen fra Annam og Tonkin med Amoy	1. 60	—	
	Transittakster:			
	For Korrespondancen mellem Annam og Tonkin og:			
	a. Hongkong, Macao, Filippinerne..	—	0. 60	
	b. For anden Korrespondance	—	1. 60	
Island.....	For al Korrespondance.....	0. 15	0. 12	
Italien	*Terminaltakster:*			
	1. For Korrespondancen med Erythræa	0. 10§	—	§ Der opkræves ingen Takst for den Korrespondance, der modtages fra Erythræa via Perim—Malta.
	2. For al anden Korrespondance	0. 15	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Italie. (suite).	*Taxes de transit:*			
	1° Entre Vallona, d'une part, et les points d'atterrissement d'Otrante—Corfou et d'Otrante—Zante, d'autre part, et entre les points d'atterrissement de ces deux câbles	—	0. 075	
	2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 12	Cette taxe est aussi applicable à tous les bureaux en Corée.
Japon	Pour toutes les correspondances	0. 55	—	Pour les correspondances de ou pour l'île de Formose échangées par le câble Tamsui—Sharppeak, cette taxe comprend la taxe du câble. Cette taxe est réduite à 15 cts. pour les télégrammes de presse.
	Pour les correspondances échangées par le câble du Japon à la Corée.....	—	0. 75	Cette taxe n'est pas perçue pour les correspondances terminales de la Corée échangées avec l'Europe et l'Amérique ou en transit par l'Europe et l'Amérique.
	Pour toutes les correspondances en transit de la Corée.....	—	2. —	
Luxembourg..	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Madagascar...	Pour toutes les correspondances	0. 10	—	
Monténégro...	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Natal.....	Voir Afrique du Sud britannique.			

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Italien. (Fortsættelse).	*Transittakster:*			
	1. Mellem Vallona paa den ene Side og Landingspunkterne af Otranto—Korfu Kablet og Otranto—Zante Kablet paa den anden Side og mellem disse to Kablers Landingspunkter..	—	0. 075	
	2. For al anden Korrespondance. ...	—	0. 12	
Japan	For al Korrespondance....	0. 55	—	Denne Takst gælder ogsaa for alle Stationer i Korea. For Korrespondancen fra eller til Formosa via Kablet Tamsui—Sharppeak omfatter denne Takst Kabeltaksten. Denne Takst nedsættes til 15 cts. for Pressetelegrammer.
	For den Korrespondance, der udveksles gennem Kablet fra Japan til Korea.	—	0. 75	Denne Takst opkræves ikke for Koreas Terminalkorrespondance med Europa og Amerika eller transiterende Europa og Amerika.
	For al Koreas Transitkorrespondance..	—	2. —	
Luxemburg...	For al Korrespondance....	0. 10	0. 08	
Madagascar...	For al Korrespondance.....	0. 10	—	
Montenegro. .	For al Korrespondance.....	0. 10	0. 08	
Natal.....	Se Britisk Sydafrika.			

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Norvège	Pour toutes les correspondances	0. 15	0. 12	
Nouvelle-Calédonie.....	Pour toutes les correspondances	0. 10	—	
Nouvelle-Zélande.....	Pour les correspondances avec la Fédération australienne.....	0. 05	0. 05	
	Pour toutes les autres correspondances.	0. 10	0. 10	
Orange River Colony	Voir Afrique du Sud britannique.			
Pays-Bas	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Perse	*Taxes terminales:*			
	A partir de toutes les frontières, pour toutes les correspondances.....	0. 60	—	Sauf arrangements spéciaux prévus pour pays limitrophes.
	Sauf les cas suivants:			
	1° A partir des frontières de la Russie, pour les correspondances échangées avec Bushire.....	0. 94	—	
	2° A partir du point d'atterrissement à Bushire des câbles du Golfe persique, pour les correspondances échangées avec les Indes et les pays au delà des Indes	0. 81	—	Cette taxe s'applique également aux correspondances échangées par les voies Fao—Bushire—Djoulfa ou Fao — Bushire — Asterabad, mais, dans ce cas, il faut ajouter la taxe de transit du câble Fao—Bushire, soit 0.45.
	Taxes de transit:			
	1° Entre les frontières de Russie et de Turquie.....	—	1. —	
	2° Entre les autres frontières.....	—	0. 44	
Portugal	*Taxes terminales:*			
	Continent portugais.			
	1° Pour les correspondances échangées avec les bureaux portugais de l'Afrique occidentale.....	0. 065	—	
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 10	—	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Norge	For al Korrespondance	0. 15	0. 12	
Ny-Kaledonien	For al Korrespondance	0. 10	—	
Ny-Zeeland	For Korrespondancen med det australske Forbund	0. 05	0. 05	
	For al anden Korrespondance	0. 10	0. 10	
Orange River Colony	Se Britisk Sydafrika.			
Nederlandene	For al Korrespondance	0. 10	0. 08	
Persien	*Terminaltakster:*			
	Fra alle Grænserne for al Korrespondance	0. 60	—	Særlige for Nabolande gældende Overenskomster herfra undtagne.
	Med Undtagelse af følgende Tilfælde:			
	1. Fra Ruslands Grænse for Korrespondancen med Bushire	0. 94	—	
	2. Fra Landingspunktet ved Bushire for Kablerne i persiske Havbugt for Korrespondancen med Indien og Landene ud over Indien	0. 81	—	
	Transittakster:			Denne Takst anvendes ligeledes for Korrespondance via Fao—Bushire—Djulfa eller Fao—Bushire—Asterabad med Tillæg af 0.45 i Transittakst for Kablet Fao—Bushire.
	1. Mellem Grænserne ved Rusland og Tyrkiet	—	1. —	
	2. Mellem de andre Grænser	—	0. 44	
Portugal	*Terminaltakster:*			
	Det portugisiske Fastland.			
	1. For Korrespondancen med de portugisiske Stationer i Vestafrika	0. 065	—	
	2. For al anden Korrespondance	0. 10	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Portugal. (suite).	*Taxes spéciales pour les Açores:*			
	1° Pour les correspondances échangées avec les possessions portugaises	0. 05	—	
	2° Pour toutes les autres correspondances	0. 10	—	
	Taxe spéciale pour l'île de Madère ...	0. 075*	—	* Cette taxe s'ajoute aux taxes de la Compagnie Western Telegraph.
	Taxes de transit:			
	Continent portugais.			
	1° Pour les correspondances échangées avec les bureaux portugais de l'Afrique occidentale	—	0. 04	
	2° Pour toutes les correspondances passant d'un câble de la Compagnie Eastern au câble brésilien ou réciproquement.....	—	0. 075	
	3° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 08	
	Taxes spéciales pour les Açores:			
	Pour les correspondances échangées avec l'Amérique du Nord:			
	a. Avec l'Amérique du Sud ou transitant par l'Amérique du Sud	—	0. 075	
	b. Pour toutes les autres correspondances	—	0. 05	
Roumanie	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08†	† Cette taxe est réduite à 0.04 pour les télégrammes échangés entre la Turquie et l'Amérique du Nord, par la voie Constantza-Emden-Açores.
Russie	*Taxes terminales:*			
	1° Pour les télégrammes transmis par les frontières de la Russie d'Europe et du Caucase:			
	a. De la Russie d'Europe (le Caucase et la Transcaspie y compris) à destination des Indes britanniques, de la Chine, de la Corée, du Japon, de l'Australie et des autres pays au delà des Indes et vice versa.	0. 50	—	
	b. De la Russie d'Asie aux mêmes destinations et vice versa	1. —	—	
	c. De la Russie d'Europe (le Caucase et la Transcaspie y compris) à destination de la Perse, de l'Arabie, de l'Afrique, de l'Amérique et vice versa	0. 35	—	
	d. De la Russie d'Asie aux mêmes destinations et vice versa	0. 70	—	
	e. De la Russie d'Asie aux pays européens et vice versa.....	0. 70	—	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Portugal. (Fortsættelse).	*Særlige Takster for Azorerne:*			
	1. For Korrespondancen med de portugisiske Besiddelser.....	0. 05	—	
	2. For al anden Korrespondance	0. 10	—	
	Særlig Takst for Øen Madeira	0. 075*	—	* Denne Takst lægges til Western Telegraph Kompagnis Takster.
	Transittakster:			
	Det portugisiske Fastland.			
	1. For Korrespondancen med de portugisiske Stationer i Vestafrika.....	—	0. 04	
	2. For al Korrespondance, der passerer fra et Eastern Kompagniet tilhørende Kabel til det brasilianske Kabel eller omvendt	—	0. 075	
	3. For al anden Korrespondance	—	0. 08	
	Særlige Takster for Azorerne:			
	For Korrespondancen med Nordamerika:			
	a. Med Sydamerika eller transiterende Sydamerika	—	0. 075	
	b. For al anden Korrespondance	—	0. 05	
Rumænien....	For al Korrespondance.....	0. 10	0. 08†	† Denne Takst nedsættes til 0,04 for Telegrammer, der udveksles mellem Tyrkiet og Nordamerika via Constantza—Emden—Azorerne.
Rusland	*Terminaltakster:*			
	1. For Korrespondancen over europæisk Ruslands og Kaukasus Grænser:			
	a. Fra europæisk Rusland (Kaukasus og den transkaspiske Provins indbefattet) til britisk Indien, Kina, Korea, Japan, Australien og andre Lande ud over Indien og omvendt	0. 50	—	
	b. Fra asiatisk Rusland til de samme Steder og omvendt	1. —	—	
	c. Fra europæisk Rusland (Kaukasus og den transkaspiske Provins indbefattet) til Persien, Arabien, Afrika, Amerika og omvendt...	0. 35	—	
	d. Fra asiatisk Rusland til de samme Steder og omvendt	0. 70	—	
	e. Fra asiatisk Rusland til europæiske Lande og omvendt	0. 70	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Russie. (suite).	2° Pour les télégrammes transmis par les frontières de la Russie d'Asie:			
	a. De la Russie d'Asie à toutes les destinations et vice versa	0. 50	—	
	b. De la Russie d'Europe (le Caucase et la Transcaspie y compris) à toutes les destinations et vice versa	1. —	—	
	Taxes de transit:			
	1° Pour les télégrammes transitant par la Russie d'Europe et le Caucase:			
	a. A destination du Golfe persique (excepté Fao et Bushire) des Indes britanniques, de la Birmanie, de Ceylan et des pays au delà des pays susnommés et vice versa ..	—	1. 13	
	b. A destination des autres pays extra-européens et vice versa.....	—	0. 70	
	2° Pour les télégrammes transitant par la Russie d'Europe sans passer les frontières du Caucase	—	0. 375	
	3° Pour les télégrammes transitant par les frontières du Caucase seulement:			
	a. A destination des Indes britanniques et des pays au delà et vice versa.....	—	1. —	
	b. A destination des autres pays extra-européens et vice versa..... ..	—	0. 30	
	4° Pour les télégrammes transitant par la Russie d'Europe avec le Caucase et la Russie d'Asie ou la Russie d'Asie seulement	—	1. 75	
Sénégal	Taxe du câble entre les Canaries et le Sénégal.....	—	0. 75*	* Cette taxe est réduite à 0.30 pour la correspondance avec l'Amérique du Sud.
	Taxes du Sénégal	0. 20	0. 10	
Serbie.....	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08†	† Cette taxe est réduite à 0.04 pour les correspondances échangées par la ligne directe Budapest—Constantinople.
Siam.....	*Taxes terminales:*			
	a. A partir de la frontière des Indes britanniques (Moulmein) et de Penang.	0. 575	—	
	b. A partir de la frontière de Cochinchine (Cambodge).....	0. 40	—	
	Pour les correspondances locales entre les détroits siamois et les Etats fédérés de Malaisie, 4 atts par mot.....	—	—	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Rusland. (Fortsættelse).	2. For Korrespondancen over asiatisk Ruslands Grænser:			
	a. Fra asiatisk Rusland til alle Lande og omvendt	0. 50	—	
	b. Fra europæisk Rusland (Kaukasus og den transkaspiske Provins indbefattet) til alle Lande og omvendt	1. —	—	
	Transittakster:			
	1. For Telegrammer transiterende europæisk Rusland og Kaukasus:			
	a. Til den persiske Havbugt (undtagen Fao og Bushire), britisk Indien, Birma, Ceylon og Lande ud over forannævnte Lande og omvendt	—	1. 13	
	b. Til andre ekstra-europæiske Lande og omvendt	—	0. 70	
	2. For Telegrammer transiterende europæisk Rusland uden at passere Kaukasus Grænser	—	0. 375	
	3. For de Telegrammer, der kun transitere Kaukasus Grænser:			
	a. Til britisk Indien og Lande derudover og omvendt	—	1. —	
	b. Til andre ekstraeuropæiske Lande og omvendt			
	4. For de Telegrammer, der transitere europæisk Rusland med Kaukasus og asiatisk Rusland eller kun asiatisk Rusland	—	0. 30	
		—	1. 75	
Senegal	Kabeltakst mellem de kanariske Øer og Senegal	—	0. 75*	* Denne Takst nedsættes til 0.30 for Korrespondancen med Sydamerika.
	Senegals Takster	0. 20	0. 10	
Serbien	For al Korrespondance	0. 10	0. 08†	† Denne Takst nedsættes til 0.04 for Korrespondance, der udveksles paa den direkte Ledning Budapest — Konstantinopel.
Siam	*Terminaltakster:*			
	a. Fra britisk Indiens Grænse (Moulmein) og fra Penang	0. 575	—	
	b. Fra Kokinkinas Grænse (Kambodscha)	0. 40	—	
	For Lokal-Korrespondancen mellem de siamesiske Distrikter og de forenede Malajstater 4 Atts pr. Ord	—	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Siam. (suite).	*Taxe de transit:*			
	Pour toutes les correspondances	—	0. 575	
Suède.	Pour toutes les correspondances	0. 15	0. 12	
Suisse.....	Pour toutes les correspondances	0. 10	0. 08	
Transvaal	Voir Afrique du Sud britannique.			
Tunisie.....	.....	0. 20	0. 20	
	Ces taxes sont réduites:			
	Pour les correspondances avec l'Afrique, à	0. 15	0. 15	
	Pour les correspondances avec l'Asie, moins la Perse, et avec l'Océanie, à.	0. 15	0. 15	
	Pour les correspondances échangées par les câbles transatlantiques du Nord, à	0. 15	0. 15	
	Câble franco-tunisien.			Les télégrammes originaires ou à destination de la Tunisie, lorsqu'ils sont acheminés par la voie des câbles franco-tunisiens ou franco-algériens, ont à acquitter la taxe de transit (0.20) de ces câbles; mais ils ne donnent lieu à la perception d'aucune taxe de transit pour le parcours terrestre ni en France ni en Algérie, la taxe de ce parcours se confondant avec celle du parcours sous-marin. Si ces télégrammes sont acheminés par toute autre voie, les taxes afférentes au transit terrestre sont applicables.
	Taxes de transit:			
	Pour toutes les correspondances	—	0. 20	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Siam. (Fortsættelse).	*Transittakst:* For al Korrespondance.....	—	0. 575	
Sverige.....	For al Korrespondance.....	0. 15	0. 12	
Svejts.....	For al Korrespondance.....	0. 10	0. 08	
Transvaal	Se Britisk Sydafrika.			
Tunis	.....	0. 20	0. 20	
	Disse Takster nedsættes:			
	For Korrespondancen med Afrika til..	0. 15	0. 15	
	For Korrespondancen med Asien, undtagen Persien, og med Stillehavsøerne til..	0. 15	0. 15	
	For Korrespondancen ad de nord-transatlantiske Kabler til	0. 15	0. 15	
	Det fransk-tunesiske Kabel.			For Telegrammer fra eller til Tunis, som ekspederes ad de fransk-tunesiske eller fransk-algierske Kabler, erlægges en Transittakst af Fr. 0.20 for disse Kabler; men for Befordringen paa Landlinierne i Frankrig og Algier opkræves ingen Transittakst, idet denne Takst er medregnet i den undersøiske Transittakst. Ekspederes Telegrammerne derimod ad nogen anden Vej, komme de gældende Takster for Transitbefordring paa Landlinierne til Anvendelse.
	Transittakst: For al Korrespondance.....	—	0. 20	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Turquie	*Taxes terminales:*			
	1° A partir des frontières européennes:			
	a. Pour la Turquie d'Europe	0. 25	—	Y compris la taxe afférente à la Compagnie Eastern, qui est fixée à 0.17 pour Chio, Lemnos et Ténédos et à 0.35 pour l'île de Candie.
	b. Pour la Turquie d'Asie et l'archipel de la Turquie d'Asie.....	0. 75	—	
	c. Pour Hedjaz et Yemen.....	0. 75	—	
	2° A partir des frontières de la Turquie d'Asie:			
	a. Pour la Turquie d'Asie	0. 75	—	
	b. Pour Hedjaz et Yemen.....	0. 75	—	
	c. Pour la Turquie d'Europe et l'archipel de la Turquie d'Asie....	1. —	—	Y compris la taxe afférente à la Compagnie Eastern, qui est fixée dans ce cas à 0.23 pour Chio, Lemnos et Ténédos et à 0.45 pour l'île de Candie. Cette taxe est réduite à 0.25 pour toutes les correspondances du régime extra-européen échangées avec la Turquie d'Europe par la frontière de Chio – Ténédos et pour les correspondances échangées avec l'île de Rhodes par la voie des câbles.
	3° A partir de la côte de Souakim (y compris la taxe afférente au câble de Souakim à Djedda):			
	a. Pour Yemen et la Turquie d'Asie	1. 50	—	
	b. Pour la Turquie d'Europe et l'archipel de la Turquie d'Asie....	1. 75	—	
	4° A partir de Perim (y compris la taxe afférente au câble de Perim à Cheikh-Saïd):			
	a. Pour Hedjaz et la Turquie d'Asie	0. 75	—	
	b. Pour la Turquie d'Europe et l'archipel de la Turquie d'Asie....	1. —	—	

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Tyrkiet	*Terminaltakster:*			
	1. Fra de europæiske Grænser:			
	a. Til europæisk Tyrki	0. 25	—	Derunder indbefattet den Eastern Kompagni tilkommende Takst, som er fastsat til 0.17 til Kio, Lemnos og Tenedos og til 0.35 til Kandia.
	b. Til asiatisk Tyrki og det asiatisk-tyrkiske Øhav.....	0. 75	—	
	c. Til Hedjaz og Yemen.....	0. 75	—	
	2. Fra asiatisk Tyrkis Grænser:			
	a. Til asiatisk Tyrki	0. 75	—	
	b. Til Hedjaz og Yemen.....	0. 75	—	
	c. Til europæisk Tyrki og det asiatisk-tyrkiske Øhav	1. —	—	Derunder indbefattet den Eastern Kompagni tilkommende Takst, som i dette Tilfælde er fastsat til 0.23 til Kio, Lemnos og Tenedos og til 0.45 til Kandia. Denne Takst nedsættes til 0.25 for al Korrespondance under ekstraeuropæiskTakstsystem med europæisk Tyrki over Kio—Tenedos Grænsen og for Korrespondance med Øen Rhodus via Kablerne.
	3. Fra Suakims Kyst (heri indbefattet den Kablet fra Suakim til Djedda tilkommende Takst):			
	a. Til Yemen og asiatisk Tyrki...	1. 50	—	
	b. Til europæisk Tyrki og det asiatisk-tyrkiske Øhav	1. 75	—	
	4. Fra Perim (heri indbefattet den Kablet fra Perim til Sheik-Saïd tilkommende Takst):			
	a. Til Hedjaz og asiatisk Tyrki ..	0. 75	—	
	b. Til europæisk Tyrki og det asiatisk-tyrkiske Øhav	1. —	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Turquie. (suite).	*Taxes de la Tripolitaine:*			
	A partir de la côte de Tripoli:			
	a. Pour le bureau de Tripoli.....	0. 15*	—	* Cette taxe n'est pas prélevée pour les correspondances ottomanes.
	b. Pour les autres bureaux.....	0. 30	—	
	Taxes de l'Hedjaz:			
	A partir de la côte de Souakim (y compris la taxe afférente au câble de Souakim à Djedda):			
	a. Pour les correspondances ottomanes, y compris Tripoli d'Afrique.....	1. —†	—	† Cette taxe est réduite à 0.50 pour les correspondances ottomanes, y compris Tripoli d'Afrique, acheminées par la voie du câble de Suez à Souakim.
	b. Pour les correspondances de l'Hedjaz avec l'Yemen, voie Souakim-Perim	0. 50	—	
	c. Pour les autres correspondances..	1. 50	—	
	Taxes de l'Yemen:			
	A partir de Perim (y compris la taxe afférente au câble de Perim à Cheikh-Saïd):			
	a. Pour les correspondances ottomanes	0. 50	—	
	b. Pour les autres correspondances..	0. 75	—	
	Taxes de transit:			
	1° Entre les frontières européennes ...	—	0. 25	
	2° Entre les frontières de la Turquie d'Asie	—	0. 75	
	3° Entre les frontières de la Turquie d'Europe et celle de la Turquie d'Asie, sauf les cas prévus sous 4°:			
	a. Pour les correspondances des Indes britanniques, de la Birmanie et de Ceylan.....	—	1. 195§	§ Cette taxe est réduite à fr. 0.6375 pour les mêmes correspondances échangées par la voie de Fao.
	b. Pour les correspondances des pays au delà des Indes britanniques..	—	1. 035§	
	c. Pour les correspondances échangées avec la Perse, voie Hanekin ou Bachkale.....	—	0. 70	
	d. Pour toutes les autres correspondances.....	—	1. —[1])	[1]) La taxe de transit du parcours de Constantinople (câble d'Odessa) à Tchesmé est réduite à 0.125 pour les correspondances russo-égyptiennes échangées voie Candie-Alexandrie ou pour les correspondances échangées par la susdite voie entre la Russie et Aden ou l'Afrique du Sud.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Tyrkiet. (Fortsættelse).	*Tripolis Takster:*			
	Fra Tripolis Kyst:			
	a. Til Stationen i Tripolis	0. 15*	—	* Denne Takst opkræves ikke for den tyrkiske Korrespondance.
	b. Til andre Stationer	0. 30	—	
	Hedjaz Takster:			
	Fra Suakims Kyst (derunder indbefattet den Takst, der tilkommer Kablet fra Suakim til Djedda):			
	a. For den tyrkiske Korrespondance, derunder indbef. afrikansk Tripolis	1.—†	—	† Denne Takst nedsættes til 0.50 Fr. for den tyrkiske Korrespondance, derunder indbefattet afrikansk Tripolis, dirigeret via Kablet Suez–Suakim.
	b. For Hedjaz Korrespondance med Yemen via Suakim—Perim	0. 50	—	
	c. For anden Korrespondance	1. 50	—	
	Yemens Takster:			
	Fra Perim (derunder indbefattet den Takst, der tilkommer Kablet fra Perim til Sheik-Saïd):			
	a. For den tyrkiske Korrespondance	0. 50	—	
	b. For anden Korrespondance	0. 75	—	
	Transittakster:			
	1. Mellem de europæiske Grænser....	—	0. 25	
	2. Mellem de asiatisk-tyrkiske Grænser	—	0. 75	
	3. Mellem de europæisk-tyrkiske og asiatisk-tyrkiske Grænser, undtagen de under 4 omhandlede Tilfælde:			
	a. For Korrespondancen med britisk Indien, Birma og Ceylon	—	1. 195§	§ Denne Takst nedsættes til Fr. 0.6375 for samme Korrespondance via Fao.
	b. For Korrespondancen med Landene ud over britisk Indien. ..	—	1. 035§	
	c. For Korrespondancen med Persien, via Hanekin eller Bachkale	—	0. 70	
	d. For al anden Korrespondance ..	—	1.—[1])	[1]) Transittaksten fra Konstantinopel (Odessa-Kablet) til Tschesme nedsættes til 0.125 for den russisk-ægyptiske Korrespondance via Kandia—Alexandria eller for Korrespondance ad forannævnte Vej imellem Rusland og Aden eller Sydafrika.

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Turquie. (suite).	4° Entre la frontière d'El-Arich et:			
	a. Celle de Bosnie:			
	Pour les correspondances échangées entre Alexandrie d'Egypte et la Grande-Bretagne.....	—	0. 825	
	Pour les correspondances échangées entre Alexandrie d'Egypte et l'Allemagne	—	0. 975	
	b. Celle de Vallona:			
	Pour les correspondances échangées entre Alexandrie d'Egypte, d'une part, et l'Allemagne ou la Grande-Bretagne, d'autre part.	—	0. 975	
	c. Celle de Constantinople (câble de Constantza):			
	Pour les correspondances échangées entre l'Allemagne, d'une part, et l'Egypte, d'autre part	—	0. 95	
	5° Entre les frontières de la Turquie d'Europe et:			
	La côte de Souakim (voie Damas—Médine—Djedda, y compris la taxe afférente au câble de Souakim à Djedda):			
	a. Pour les correspondances des Indes britanniques, de la Birmanie et de Ceylan.....	—	1. 945	
	b. Pour les correspondances des pays au delà des Indes britanniques	—	1. 785	
	c. Pour toutes les autres correspondances	—	1. 76	
	La côte de Perim (voie Damas—Médine—Cheikh-Saïd, y compris la taxe afférente au câble de Perim à Cheikh-Saïd):			
	a. Pour les correspondances des Indes britanniques, de la Birmanie et de Ceylan.....	—	1. 195	
	b. Pour les correspondances des pays au delà des Indes britanniques	—	1. 035	
	c. Pour toutes les autres correspondances.....	—	1. —	
	6° Entre les frontières de la Turquie d'Asie et:			
	La côte de Souakim (voie Damas—Médine—Djedda, y compris la taxe afférente au câble de Souakim à Djedda).....	—	1. 50	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Tyrkiet. (Fortsættelse).	4. Mellem El-Arichs Grænse og:			
	a. Bosniens Grænse:			
	For Korrespondance mellem Alexandria i Ægypten og Storbritannien	—	0. 825	
	For Korrespondance mellem Alexandria i Ægypten og Tyskland	—	0. 975	
	b. Vallonas Grænse:			
	For Korrespondancen mellem Alexandria i Ægypten paa den ene Side og Tyskland eller Storbritannien paa den anden Side	—	0. 975	
	c. Konstantinopels Grænse (Constantzakablet):			
	For Korrespondancen mellem Tyskland paa den ene Side og Ægypten paa den anden Side	—	0. 95	
	5. Mellem europæisk Tyrkis Grænser og: Suakims Kyst (via Damas—Medina—Djedda, heri indbefattet den Kablet fra Suakim til Djedda tilkommende Takst):			
	a. For britisk Indiens, Birmas og Ceylons Korrespondance	—	1. 945	
	b. For Korrespondancen med Landene ud over britisk Indien ..	—	1. 785	
	c. For al anden Korrespondance	—	1. 76	
	Perims Kyst (via Damas—Medina—Sheik-Saïd, deri indbefattet den Kablet fra Perim til Sheik-Saïd tilkommende Takst):			
	a. For britisk Indiens, Birmas og Ceylons Korrespondance	—	1. 195	
	b. For Korrespondancen med Landene ud over britisk Indien ..	—	1. 035	
	c. For al anden Korrespondance	—	1. —	
	6. Mellem asiatisk Tyrkis Grænser og: Suakims Kyst (via Damas—Medina—Djedda, heri indbefattet den Kablet fra Suakim til Djedda tilkommende Takst)	—	1. 50	

Nr. 140. 18de Juni.

Désignation des Etats	Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Turquie. (suite).	La côte de Perim (voie Damas—Médine—Cheikh-Saïd, y compris la taxe afférente au câble de Perim à Cheikh-Saïd).....	—	0. 75	
	7° Entre la côte de Souakim et la côte de Perim (voie Djedda—Cheikh-Saïd, y compris les taxes afférentes aux câbles de Souakim à Djedda et de Perim à Cheikh-Saïd)	—	1. 50	
	N. B. — La taxe afférente au parcours éventuel des câbles Salonique—Ténédos—les Dardanelles—Constantinople, de la Compagnie Eastern, est fixée à 20 centimes, à percevoir en sus des taxes normales. Les taxes ottomanes, par rapport aux différents points d'atterrissement de certains câbles de la Compagnie Eastern, à savoir: par rapport à Ténédos, Salonique, les Dardanelles, Besika et Constantinople (câble de Ténédos), sont les mêmes que celles qui sont applicables par rapport à la frontière asiatique de Tchesmé.	—		
	Taxe uniforme par mot, à partir de l'Europe (y compris l'Algérie, la Tunisie, Tanger et la Tripolitaine) ou en transit par l'Europe, jusqu'à la frontière d'El-Arich, par toutes les voies européennes, sauf par celle de Constantinople—Odessa (en ce qui concerne les télégrammes transitant par la Russie), applicable aux correspondances échangées avec l'Egypte, avec l'Hedjaz (voie Halfa—Souakim) et avec l'Erythrée et l'Abyssinie (voie Halfa—Kassala)	—	1. 10*	*Cette taxe comprend les quotes-parts européennes.
Uruguay	.....	—	—	

Staternes Navne	Korrespondancen	Terminaltakster i Francs	Transittakster i Francs	Bemærkninger
Tyrkiet. (Fortsættelse).	Perims Kyst (via Damas—Medina—Sheik-Saïd, heri indbefattet den Kablet fra Perim til Sheik-Saïd tilkommende Takst).....	—	0. 75	
	7. Mellem Suakims Kyst og Perims Kyst (via Djedda—Sheik-Saïd, heri indbefattet de Kablerne fra Suakim til Djedda og fra Perim til Sheik-Saïd tilkommende Takster)	—	1. 50	
	NB. — Taksten, der tilkommer Selskabet Eastern for eventuel Befordring gennem Kablerne Saloniki—Tenedos—Dardanellerne—Konstantinopel, fastsættes til 20 Centimes, der opkræves ud over de normale Takster. De tyrkiske Takster med Hensyn til forskellige Landingspunkter for visse Kabler tilhørende Selskabet Eastern, nemlig Tenedos, Saloniki, Dardanellerne, Besika og Konstantinopel (Tenedos Kablet), ere de samme, som komme til Anvendelse med Hensyn til den asiatiske Grænse ved Tschesme.			
	Fast Takst pr. Ord fra Europa (deri indbefattet Algier, Tunis, Tanger og Tripolis) eller transiterende Europa indtil El-Arichs Grænse, ad alle europæiske Veje, undtagen via Konstantinopel—Odessa (for saa vidt angaar Telegrammer, der transitere Rusland), der anvendes paa Korrespondance, som udveksles med Ægypten, med Hedjaz (via Halfa—Suakim) og med Erythræa og Abyssinien (via Halfa—Kassala)	—	1. 10*	* Denne Takst indbefatter de europæiske Andele.
Uruguay	....	—	—	

Nr. 140. 18de Juni.

Taxes de la Compagnie „Eastern Telegraph".

Les taxes terminales de Gibraltar, Tanger, Malte, Souakim, Aden et Perim sont comprises dans les taxes suivantes et appartiennent à la Compagnie.

Les taxes de transit de la Grèce, de la Crète, du Portugal (pour St-Vincent) et de l'Egypte, pour les correspondances transmises par la Compagnie entre Alexandrie et Suez, sont aussi comprises dans les taxes suivantes.

Les taxes jusqu'à la côte de l'Egypte (Alexandrie, Port-Saïd ou Suez) comprennent la taxe terminale ou de transit de la première région, pour les correspondances en provenance ou à destination de l'Egypte.

La taxe de transit de l'Egypte doit être ajoutée pour toutes les correspondances échangées avec les pays au delà de l'Egypte par les frontières terrestres.

Pour les villes d'Alexandrie, du Caire et de Suez, les taxes terminales appartiennent à la Compagnie.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre la côte de la Grande-Bretagne et:			
La côte de l'Espagne (Vigo ou Cadix):			
1° Pour les correspondances échangées par les câbles de la Compagnie Western, voie de Lisbonne..	—	0. 45*	* Ces taxes comprennent la taxe terminale de la Grande-Bretagne, mais la taxe de transit du même pays n'y est pas comprise, sauf pour les correspondances échangées par les câbles entre la Grande-Bretagne et l'Amérique du Nord.
2° Pour toutes les autres correspondances.....	—	0. 55*	
La côte du Portugal (Caminha, Carcavellos ou Villa Real):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 47*	
2° Pour les correspondances échangées avec l'Afrique, au Sud du Sénégal, voie St-Vincent.....	—	0. 55*	
3° Pour toutes les autres correspondances.....	—	0. 60*	
La côte de Gibraltar.....	0. 90	0. 90*	
La côte du Maroc (Tanger).....	1. 05	—	
La côte de la France (Marseille)	—	1. 35*	
La côte de l'Algérie (Bone).....	—	1. 125*	
L'île de Malte	0. 90	—	
Les côtes de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie.....	0. 90	0. 90*	
2° Pour toutes les autres correspondances.....	—	1. 125*	
La côte de Tripoli.....	—	1. 50*	
La côte de l'Autriche (Trieste).....	—	1. 175*	
Les côtes de la Grèce.....	—	0. 875*	
L'île de Crète	—	0. 725*	
Les côtes de la Turquie.....	0. 675†	0. 675*	† Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) §	1. 77	1. 77*	§ Sauf pour les correspondances sujettes au tarif uniforme indiqué plus loin.
La côte de l'Egypte (Souakim) §	2. 32	2. 32*	
La côte de Sierra Leone	4. 375	4. 375*	
Entre la côte de l'Espagne (Vigo), pour les correspondances échangées par le câble Emden—Vigo, et:			
La côte de l'Espagne (Cadix):			
1° Entre les îles Madère et du Cap Vert ou l'Amérique du Sud (voie Ténériffe) et:			

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

„Eastern Telegraph" Kompagnis Takster.

Nr. 140. 18de Juni.

De efterfølgende Takster omfatte de Kompagniet tilfaldende Terminaltakster for Gibraltar, Tanger, Malta, Suakim, Aden og Perim.

Transittaksterne for Grækenland, Kreta, Portugal (for St. Vincent) og Ægypten for den Korrespondance, der af Kompagniet befordres imellem Alexandria og Suez, ere ligeledes indbefattede i efterfølgende Takster.

Taksterne til Ægyptens Kyst (Alexandria, Port-Saïd eller Suez) indbefatte Terminal- eller Transittakst for første Region for Telegrammer fra eller til Ægypten.

Ægyptens Transittakst skal tillægges for al Korrespondance, der udveksles med Lande ud over Ægypten over Landgrænserne.

For Byerne Alexandria, Kairo og Suez tilfalde Terminaltaksterne Selskabet.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Storbritanniens Kyst og:			
Spaniens Kyst (Vigo eller Cadix):			
1. For Korrespondancen ad Western Kompagnis Kabler via Lissabon	—	0. 45*	* I disse Takster er Storbritanniens Terminaltakst indbefattet, men ikke samnes Transittakst, undtagen for Korrespondancen ad Kablerne mellem Storbritannien og Nordamerika.
2. For al anden Korrespondance	—	0. 55*	
Portugals Kyst (Caminha, Carcavellos eller Villa Real):			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien	—	0. 47*	
2. For Korrespondancen med Afrika, Syd for Senegal, via St. Vincent	—	0. 55*	
3. For al anden Korrespondance	—	0. 60*	
Gibraltars Kyst	0. 90	0. 90*	
Marokkos Kyst (Tanger)	1. 05	—	
Frankrigs Kyst (Marseille)	—	1. 35*	
Algiers Kyst (Bona)	—	1. 125*	
Malta	0. 90	—	
Italiens Kyst (Modica eller Otranto):			
1. For Korrespondancen med Italien	0. 90	0. 90*	
2. For al anden Korrespondance	—	1. 125*	
Tripolis Kyst	—	1. 50*	
Østrigs Kyst (Triest)	—	1. 175*	
Grækenlands Kyster	—	0. 875*	
Kreta	—	0. 725*	
Tyrkiets Kyster	0. 675†	0. 675*	† Heri indbefattet Terminaltaksterne for Kio, Lemnos og Tenedos.
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria) §	1. 77	1. 77*	
Ægyptens Kyst (Suakim) §	2. 32	2. 32*	
Sierra Leones Kyst	4. 375	4. 375*	
Mellem Spaniens Kyst (Vigo) for Korrespondancen ad Kablet Emden-Vigo og:			§ Undtagen for den Korrespondance, der takseres i Henhold til nedenfor angivne faste Takst.
Spaniens Kyst (Cadix):			
1. Mellem Madeira og de kapverdiske Øer eller Sydamerika (via Teneriffa) og:			

Nr. 140. 18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
a. Le Danemark, la Norvège ou la Suède ...	—	0. 30	
b. Les Pays-Bas	—	0. 425	
c. La Russie	—	0. 645	
d. Tous les autres pays	—	0. 625	
2° Entre l'Afrique du Sud ou les possessions britanniques, françaises et allemandes de la côte occidentale d'Afrique (voie Ténériffe) et:			
a. Les Pays-Bas	—	0. 135	
b. L'Allemagne, la Russie ou la Suède.....	—	0. 155	
c. Le Danemark ou la Norvège.....	—	0. 205	
d. Tous les autres pays	—	0. 625	
3° Entre les possessions portugaises de la côte occidentale d'Afrique (voie Ténériffe) et:			
a. Les Pays-Bas	—	0 145	
b. L'Allemagne, la Russie ou la Suède.....	—	0. 165	
c. Le Danemark ou la Norvège.....	—	0. 215	
d. Tous les autres pays	—	0. 625	
La côte du Portugal (Caminha, Carcavellos ou Villa Real):			
1° Entre les îles Madère et du Cap Vert (voie Madère) et:			
a. L'Autriche, la Hongrie ou les Pays-Bas ..	—	0. 185	
b. L'Allemagne, la Russie ou la Suède.....	—	0. 205	
c. Tous les autres pays	—	0. 255	
2° Entre l'Amérique du Sud (voie Madère) et:			
a. La Suède	—	0. 205	
b. Le Danemark ou la Norvège.....	—	0. 255	
c. Les Pays-Bas	—	0. 575	
d. L'Allemagne	—	0. 675	
e. La Russie	—	0. 695	
f. Tous les autres pays	—	0. 775	
3° Entre l'Afrique du Sud ou les possessions britanniques, françaises et allemandes de la côte occidentale d'Afrique (voie Madère) et:			
a. Les Pays-Bas	—	0. 135	
b. L'Allemagne, la Russie ou la Suède.....	—	0. 155	
c. Le Danemark ou la Norvège.....	—	0. 205	
d. Tous les autres pays	—	0. 625	
4° Entre les possessions portugaises de la côte occidentale de l'Afrique (voie Madère) et:			
a. Les Pays-Bas	—	0. 145	
b. L'Allemagne, la Russie ou la Suède.....	—	0. 165	
c. Le Danemark ou la Norvège.....	—	0. 215	
d. Tous les autres pays	—	0. 625	
5° Entre l'Afrique orientale (voie Madère) et:			
a. L'Allemagne, les Pays-Bas, la Suède ou la Russie	—	0. 125	
b. Tous les autres pays	—	0. 175	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
a. Danmark, Norge eller Sverige	—	0. 30	
b. Nederlandene	—	0. 425	
c. Rusland	—	0. 645	
d. Alle andre Lande	—	0. 625	
2. Mellem Sydafrika eller de britiske, franske og tyske Besiddelser paa Afrikas Vestkyst (via Teneriffa) og:			
a. Nederlandene	—	0. 135	
b. Tyskland, Rusland eller Sverige	—	0. 155	
c. Danmark eller Norge	—	0. 205	
d. Alle andre Lande	—	0. 625	
3. Mellem de portugisiske Besiddelser paa Afrikas Vestkyst (via Teneriffa) og:			
a. Nederlandene	—	0. 145	
b. Tyskland, Rusland eller Sverige	—	0. 165	
c. Danmark eller Norge	—	0. 215	
d. Alle andre Lande	—	0. 625	
Portugals Kyst (Caminha, Carcavellos eller Villa Real):			
1. Mellem Madeira og de kapverdiske Øer (via Madeira) og:			
a. Østrig, Ungarn eller Nederlandene	—	0. 185	
b. Tyskland, Rusland eller Sverige	—	0. 205	
c. Alle andre Lande	—	0. 255	
2. Mellem Sydamerika (via Madeira) og:			
a. Sverige	—	0. 205	
b. Danmark eller Norge	—	0. 255	
c. Nederlandene	—	0. 575	
d. Tyskland	—	0. 675	
e. Rusland	—	0. 695	
f. Alle andre Lande	—	0. 775	
3. Mellem Sydafrika eller de britiske, franske og tyske Besiddelser paa Afrikas Vestkyst (via Madeira) og:			
a. Nederlandene	—	0. 135	
b. Tyskland, Rusland eller Sverige	—	0. 155	
c. Danmark eller Norge	—	0. 205	
d. Alle andre Lande	—	0. 625	
4. Mellem de portugisiske Besiddelser paa Afrikas Vestkyst (via Madeira) og:			
a. Nederlandene	—	0. 145	
b. Tyskland, Rusland eller Sverige	—	0. 165	
c. Danmark eller Norge	—	0. 215	
d. Alle andre Lande	—	0. 625	
5. Mellem Østafrika (via Madeira) og:			
a. Tyskland, Nederlandene, Sverige eller Rusland	—	0. 125	
b. Alle andre Lande	—	0. 175	

Nr. 140. 18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie)*, pour les correspondances échangées avec:			* Sauf pour les correspondances sujettes au tarif uniforme indiqué plus loin.
a. L'Allemagne ou la Suède	1. 225	1. 225	
b. Les Pays-Bas ou le Danemark	1. 325	1. 325	
c. La Norvège	1. 375	1. 375	
d. Tous les autres pays	1. 545	1. 545	
La cote de l'Egypte (Souakim)*, pour les correspondances échangées avec:			
a. L'Allemagne ou la Suède	1. 775	1. 775	
b. Les Pays-Bas ou le Danemark	1. 875	1. 875	
c. La Norvège	1. 925	1. 925	
d. Tous les autres pays	2. 095	2. 095	
La côte de Sierra Leone, pour les correspondances échangées avec:			
a. Les Pays-Bas	3. 96	3. 96	
b. L'Allemagne, la Suède ou la Russie.	3. 98	3. 98	
c. Tous les autres pays	4. 03	4. 03	
Entre la côte de l'Espagne (Vigo) et:			
La côte de l'Espagne (Cadix), pour toutes les autres correspondances	—	0. 30	
Entre la côte de l'Espagne (Vigo ou Cadix), pour toutes les autres correspondances, et:			
La côte du Portugal (Caminha, Carcavellos ou Villa Real)	—	0. 30	
La côte de Gibraltar:			
1° Pour les correspondances voie Vigo	0. 50	0. 50	
2° Pour les correspondances voie Cadix	0. 10	0. 10	
La côte du Maroc (Tanger):			
1° Pour les correspondances voie Vigo	0. 65	—	
2° Pour les correspondances voie Cadix	0. 23	—	
La côte de la France (Marseille):			
1° Pour les correspondances avec l'Afrique du Sud, Port-Louis (île Maurice) ou Mahé (Seychelles)	—	0. 36	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 745	
La côte de l'Algérie (Bone)	—	0. 925	
L'île de Malte	0. 70	—	
La côte de Tripoli	—	1. 30	
Les côtes de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie	—	0. 70	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 925	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 975	
Les côtes de la Grèce	—	0. 875	
L'île de Crète	—	0. 725	
Les côtes de la Turquie	0. 675†	0. 675	† Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria)* for Korrespondancen med:			* Undtagen for den Korrespondance, der takseres i Henhold til nedenfor angivne faste Takst.
a. Tyskland eller Sverige	1. 225	1. 225	
b. Nederlandene eller Danmark	1. 325	1. 325	
c. Norge	1. 375	1. 375	
d. Alle andre Lande	1. 545	1. 545	
Ægyptens Kyst (Suakim)* for Korrespondancen med:			
a. Tyskland eller Sverige	1. 775	1. 775	
b. Nederlandene eller Danmark	1. 875	1. 875	
c. Norge	1. 925	1. 925	
d. Alle andre Lande	2. 095	2. 095	
Sierra Leones Kyst for Korrespondancen med:			
a. Nederlandene	3. 96	3. 96	
b. Tyskland, Sverige eller Rusland	3. 98	3. 98	
c. Alle andre Lande	4. 03	4. 03	
Mellem Spaniens Kyst (Vigo) og:			
Spaniens Kyst (Cadix) for al anden Korrespondance	—	0. 30	
Mellem Spaniens Kyst (Vigo eller Cadix) for al anden Korrespondance og:			
Portugals Kyst (Caminha, Carcavellos eller Villa Real)	—	0. 30	
Gibraltars Kyst:			
1. For Korrespondancen via Vigo	0. 50	0. 50	
2. For Korrespondancen via Cadix	0. 10	0. 10	
Marokkos Kyst (Tanger):			
1. For Korrespondancen via Vigo	0. 65	—	
2. For Korrespondancen via Cadix	0. 23	—	
Frankrigs Kyst (Marseille):			
1. For Korrespondancen med Sydafrika, Port-Louis (Øen Mauritius) eller Mahé (Seychellerne)	—	0. 36	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 745	
Algiers Kyst (Bona)	—	0. 925	
Malta	0. 70	—	
Tripolis Kyst	—	1. 30	
Italiens Kyst (Modica eller Otranto):			
1. For Korrespondancen med Italien	—	0. 70	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 925	
Østrigs Kyst (Triest)	—	0. 975	
Grækenlands Kyster	—	0. 875	
Kreta	—	0. 725	
Tyrkiets Kyster	0. 675†	0. 675	† Heri indbefattet Terminaltaksterne for Kio, Lemnos og Tenedos.

Nr. 140. 18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) *	1. 545	1. 545	* Sauf pour les correspondances sujettes au tarif uniforme indiqué plus loin.
La côte de l'Egypte (Souakim) *	2. 095	2. 095	
La côte de Sierra Leone:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	4. 045	4. 045	
2° Pour toutes les autres correspondances	4. 125	4. 125	
Entre la côte du Portugal (Carcavellos) et:			
La côte du Portugal (Caminha ou Villa Real)	—	0. 15	
Entre la côte du Portugal (Caminha) et:			
La côte du Portugal (Villa Real)	—	0. 15	
Entre la côte du Portugal (Carcavellos, Caminha ou Villa Real) et:			
La côte de Gibraltar:			
1° Pour les correspondances avec l'Afrique, au sud du Sénégal, voie Saint-Vincent	0. 10	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 225	0. 225	
La côte du Maroc (Tanger):			
1° Pour les correspondances avec l'Afrique, au sud du Sénégal, voie Saint-Vincent	0. 23	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 375	—	
La côte de la France (Marseille):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 665	
2° Pour les correspondances avec l'Afrique, au sud du Sénégal, voie Saint-Vincent	—	0. 745	
3° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 795	
La côte de l'Algérie (Bone):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 845	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 925	
L'île de Malte:			
1° Pour les correspondances transitant par l'Espagne	0. 62	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 70	—	
La côte de Tripoli:			
1° Pour les correspondances transitant par l'Espagne	—	1. 22	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 30	
Les côtes de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie transitant par l'Espagne	—	0. 62	
2° Pour les autres correspondances avec l'Italie	—	0. 70	
3° Pour les autres correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 845	
4° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 925	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria)*	1. 545	1. 545	* Undtagen for den Korrespondance, der takseres i Henhold til nedenfor angivne faste Takst.
Ægyptens Kyst (Suakim)*	2. 095	2. 095	
Sierra Leones Kyst:			
1. For Korrespondancen med Spanien	4. 045	4. 045	
2. For al anden Korrespondance	4. 125	4. 125	
Mellem Portugals Kyst (Carcavellos) og:			
Portugals Kyst (Caminha eller Villa Real)	—	0. 15	
Mellem Portugals Kyst (Caminha) og:			
Portugals Kyst (Villa Real)	—	0. 15	
Mellem Portugals Kyst (Carcavellos, Caminha eller Villa Real) og:			
Gibraltars Kyst:			
1. For Korrespondancen med Afrika Syd for Senegal, via St. Vincent	0. 10	—	
2. For al anden Korrespondance	0. 225	0. 225	
Marokkos Kyst (Tanger):			
1. For Korrespondancen med Afrika Syd for Senegal, via St. Vincent	0. 23	—	
2. For al anden Korrespondance	0. 375	—	
Frankrigs Kyst (Marseille):			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien	—	0. 665	
2. For Korrespondancen med Afrika Syd for Senegal, via St. Vincent	—	0. 745	
3. For al anden Korrespondance	—	0. 795	
Algiers Kyst (Bona):			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien	—	0. 845	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 925	
Malta:			
1. For Korrespondancen transiterende Spanien	0. 62	—	
2. For al anden Korrespondance	0. 70	—	
Tripolis Kyst:			
1. For Korrespondancen transiterende Spanien	—	1. 22	
2. For al anden Korrespondance	—	1. 30	
Italiens Kyst (Modica eller Otranto):			
1. For Korrespondancen med Italien transiterende Spanien	—	0. 62	
2. For anden Korrespondance med Italien	—	0. 70	
3. For anden Korrespondance med Spanien eller transiterende Spanien	—	0. 845	
4. For al anden Korrespondance	—	0. 925	

Nr. 140.
18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
La côte de l'Autriche (Trieste):			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 895	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 975	
Les côtes de la Grèce:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	—	0. 795	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 875	
L'île de Crète:			
1° Pour les correspondances transitant par l'Espagne	—	0. 645	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 725	
Les côtes de la Turquie:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	0. 595*	0. 595	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 675*	0. 675	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie): †			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	1. 465	1. 465	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 545	1. 545	† Sauf pour les correspondances sujettes au tarif uniforme indiqué plus loin.
La côte de l'Egypte (Souakim): †			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne	2. 015	2. 015	
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 095	2. 095	
La côte de Sierra Leone:			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	3. 67	3. 67	
2° Pour toutes les autres correspondances	3. 75	3. 75	
Entre la côte de Gibraltar et:			
La côte du Maroc (Tanger)	0. 15	—	
La côte de la France (Marseille)	1. 075	1. 075	
La côte de l'Algérie (Bone)	0. 85	0. 85	
L'île de Malte	0. 625	—	
La côte de Tripoli	1. 225	1. 225	
Les côtes de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie	—	0. 625	
2° Pour toutes les autres correspondances	0. 85	0. 85	
La côte de l'Autriche (Trieste)	0. 90	0. 90	
Les côtes de la Grèce	0. 825	0. 825	
L'île de Crète	0. 65	0. 65	
Les côtes de la Turquie	0. 60*	0. 60	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie): †			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	1. 465	1. 465	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 625	1. 625	
La côte de l'Egypte (Souakim): †			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne	2. 015	2. 015	
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 175	2. 175	
La côte de Sierra Leone	3. 925	3. 925	

Nr. 140. 18de Juni.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Østrigs Kyst (Triest):			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien	—	0. 895	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 975	
Grækenlands Kyster:			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien	—	0. 795	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 875	
Kreta:			
1. For Korrespondancen transiterende Spanien	—	0. 645	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 725	
Tyrkiets Kyster:			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien	0. 595*	0. 595	* Heri indbefattet Terminaltaksterne for Kio, Lemnos og Tenedos.
2. For al anden Korrespondance	0. 675*	0. 675	
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria): †			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien	1. 465	1. 465	
2. For al anden Korrespondance	1. 545	1. 545	† Undtagen for den Korrespondance, der taksereres i Henhold til nedenfor angivne faste Takst.
Ægyptens Kyst (Suakim): †			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien	2. 015	2. 015	
2. For al anden Korrespondance	2. 095	2. 095	
Sierra Leones Kyst:			
1. For Korrespondancen med Spanien	3. 67	3. 67	
2. For al anden Korrespondance	3. 75	3. 75	
Mellem Gibraltars Kyst og:			
Marokkos Kyst (Tanger)	0. 15	—	
Frankrigs Kyst (Marseille)	1. 075	1. 075	
Algiers Kyst (Bona)	0. 85	0. 85	
Malta	0. 625	—	
Tripolis Kyst	1. 225	1. 225	
Italiens Kyst (Modica eller Otranto):			
1. For Korrespondancen med Italien	—	0. 625	
2. For al anden Korrespondance	0. 85	0. 85	
Østrigs Kyst (Triest)	0. 90	0. 90	
Grækenlands Kyster	0. 825	0. 825	
Kreta	0. 65	0. 65	
Tyrkiets Kyster	0. 60*	0. 60	
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria): †			
1. For Korrespondancen med Spanien	1. 465	1. 465	
2. For al anden Korrespondance	1. 625	1. 625	
Ægyptens Kyst (Suakim): †			
1. For Korrespondancen med Spanien	2. 015	2. 015	
2. For al anden Korrespondance	2. 175	2. 175	
Sierra Leones Kyst	3. 925	3. 925	

Nr. 140. 18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre la côte du Maroc (Tanger) et:			
La côte de la France (Marseille)	1. 225	—	
La côte de l'Algérie (Bone)	1. —	—	
L'île de Malte	0. 775	—	
La côte de Tripoli	1. 375	—	
Les côtes de l'Italie (Modica ou Otrante)	1. —	—	
La côte de l'Autriche (Trieste)	1. 05	—	
Les côtes de la Grèce	0. 975	—	
L'île de Crète	0. 80	—	
Les côtes de la Turquie	0. 75*	—	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) †	1. 775	—	
La côte de l'Egypte (Souakim) †	2. 325	—	
La côte de Sierra Leone	4. 055	—	
Entre la côte de la France (Marseille) et:			† Sauf pour les correspondances sujettes au tarif uniforme indiqué plus loin.
La côte de l'Algérie (Bone)	—	0. 20	
L'île de Malte	0. 345	—	
La côte de Tripoli	—	0. 945	
Les côtes de l'Italie (Modica ou Otrante):			
1° Pour les correspondances avec l'Italie	—	0. 425	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 65	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 725	
Les côtes de la Grèce	—	0. 32	
L'île de Crète	—	0. 445	
Les côtes de la Turquie:			
1° Pour les correspondances entre l'Amérique du Nord et la Turquie	0. 12*	0. 12	
2° Pour les autres correspondances avec la Turquie	0. 20*	0. 20	
3° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 45	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie): †			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne, la Grande-Bretagne, Gibraltar, le Portugal ou transitant par le Portugal, les Pays-Bas et Tanger	1. 345	1. 345	
2° Pour les correspondances avec la Belgique, la France, l'Italie, le Luxembourg et l'Amérique du Nord	1. 37	1. 37	
3° Pour toutes les autres correspondances	1. 45	1. 45	
La côte de l'Egypte (Souakim): †			
1° Pour les correspondances avec l'Espagne ou transitant par l'Espagne, la Grande-Bretagne, Gibraltar, le Portugal ou transitant par le Portugal, les Pays-Bas et Tanger	1. 895	1. 895	
2° Pour les correspondances avec la Belgique, la France, l'Italie, le Luxembourg et l'Amérique du Nord	1. 92	1. 92	
3° Pour toutes les autres correspondances	2. —	2. —	
La côte de Sierra Leone	4. 57	4. 57	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Marokkos Kyst (Tanger) og:			
Frankrigs Kyst (Marseille)	1. 225	—	
Algiers Kyst (Bona)	1. —	—	
Malta	0. 775	—	
Tripolis Kyst	1. 375	—	
Italiens Kyster (Modica eller Otranto)	1. —	—	
Østrigs Kyst (Triest)	1. 05	—	
Grækenlands Kyster	0. 975	—	
Kreta	0. 80	—	
Tyrkiets Kyster	0. 75*	—	* Heri indbefattet Terminaltaksterne for Kio, Lemnos og Tenedos.
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria) †	1. 775	—	
Ægyptens Kyst (Suakim) †	2. 325	—	
Sierra Leones Kyst	4. 055	—	
Mellem Frankrigs Kyst (Marseille) og:			† Undtagen for den Korrespondance, der takseres i Henhold til nedenfor angivne faste Takst.
Algiers Kyst (Bona)	—	0. 20	
Malta	0. 345	—	
Tripolis Kyst	—	0. 945	
Italiens Kyster (Modica eller Otranto):			
1. For Korrespondancen med Italien	—	0. 425	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 65	
Østrigs Kyst (Triest)	—	0. 725	
Grækenlands Kyster	—	0. 32	
Kreta	—	0. 445	
Tyrkiets Kyster:			
1. For Korrespondancen mellem Nordamerika og Tyrkiet	0. 12*	0. 12	
2. For anden Korrespondance med Tyrkiet	0. 20*	0. 20	
3. For al anden Korrespondance	—	0. 45	
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria): †			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien, Storbritannien, Gibraltar, Portugal eller transiterende Portugal, Nederlandene og Tanger	1. 345	1. 345	
2. For Korrespondancen med Belgien, Frankrig, Italien, Luxemburg og Nordamerika	1. 37	1. 37	
3. For al anden Korrespondance	1. 45	1. 45	
Ægyptens Kyst (Suakim): †			
1. For Korrespondancen med Spanien eller transiterende Spanien, Storbritannien, Gibraltar, Portugal eller transiterende Portugal, Nederlandene og Tanger	1. 895	1. 895	
2. For Korrespondancen med Belgien, Frankrig, Italien, Luxemburg og Nordamerika	1. 92	1. 92	
3. For al anden Korrespondance	2. —	2. —	
Sierra Leones Kyst	4. 57	4. 57	

Nr. 140. 18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre la côte de l'Algérie (Bone) et:			
L'île de Malte	0. 225	—	
La côte de Tripoli	—	0. 825	
Les côtes de l'Italie (Modica ou Otrante)	—	0. 45	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 50	
Les côtes de la Grèce	—	0. 40	
L'île de Crète	—	0. 25	
Les côtes de la Turquie	0. 20*	0. 20	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) †	1. 225	1. 225	
La côte de l'Egypte (Souakim) †	1. 775	1. 775	
La côte de Sierra Leone	4. 75	4. 75	
Entre l'île de Malte et:			† Sauf pour les correspondances sujettes au tarif uniforme indiqué plus loin.
La côte de Tripoli	0. 60	—	
Les côtes de l'Italie (Otrante ou Modica)	0. 225	—	
La côte de l'Autriche (Trieste)	0. 275	—	
Les côtes de la Grèce:			
Voie Zante	0. 20	—	
Voie Alexandrie:			
1° Pour les correspondances avec Malte	1. 55	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 25	
L'île de Crète	0. 325	—	
Les côtes de la Turquie:			
Voie Zante	0. 275*	—	
Voie Alexandrie:			
1° Pour les correspondances avec Malte	1. 55*	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 25*	1. 25	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) †	1. 30	—	
La côte de l'Egypte (Souakim) †	1. 85	—	
La côte de Sierra Leone	4. 525	—	
Entre la côte de Tripoli et:			
Les côtes de l'Italie (Modica ou Otrante)	—	0. 825	
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 75	
Les côtes de la Grèce	—	0. 80	
L'île de Crète	—	0. 925	§ Cette taxe est réduite à fr. 2.05 pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
Les côtes de la Turquie	0. 875*	0. 875	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) †	1. 60	1. 60	
La côte de l'Egypte (Souakim) †	2. 15	2. 15	
La côte de l'Arabie (Yemen)	2. 50§	—	
La côte de Sierra Leone	5. 125	5. 125	§ Y compris la taxe terminale de la Tripolitaine.

Nr. 140. Bek af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Algiers Kyst (Bona) og:			
Malta	0. 225	—	
Tripolis Kyst	—	0. 825	
Italiens Kyster (Modica eller Otranto)	—	0. 45	
Østrigs Kyst (Triest)	—	0. 50	
Grækenlands Kyster	—	0. 40	
Kreta	—	0. 25	
Tyrkiets Kyster	0. 20*	0. 20	* Heri indbefattet Terminaltaksterne for Kio, Lemnos og Tenedos.
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria) †	1. 225	1. 225	
Ægyptens Kyst (Suakim) †	1. 775	1. 775	
Sierra Leones Kyst	4. 75	4. 75	
Mellem Malta og:			† Undtagen for den Korrespondance der takseres i Henhold til nedenfor angivne faste Takst.
Tripolis Kyst	0. 60	—	
Italiens Kyster (Otranto eller Modica)	0. 225	—	
Østrigs Kyst (Triest)	0. 275	—	
Grækenlands Kyster:			
Via Zante	0. 20	—	
Via Alexandria:			
1. For Korrespondancen med Malta	1. 55	—	
2. For al anden Korrespondance	—	1. 25	
Kreta	0. 325	—	
Tyrkiets Kyster:			
Via Zante	0. 275*	—	
Via Alexandria:			
1. For Korrespondancen med Malta	1. 55*	—	
2. For al anden Korrespondance	1. 25*	1. 25	
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria) †	1. 30	—	
Ægyptens Kyst (Suakim) †	1. 85	—	
Sierra Leones Kyst	4. 525	—	
Mellem Tripolis Kyst og:			
Italiens Kyster (Modica eller Otranto)	—	0. 825	
Østrigs Kyst (Triest)	—	0. 75	
Grækenlands Kyster	—	0. 80	
Kreta	—	0. 925	§ Denne Takst nedsættes til 2.05 for den tyrkiske Regerings officielle Korrespondance.
Tyrkiets Kyster	0. 875*	0. 875	
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria) †	1. 60	1. 60	
Ægyptens Kyst (Suakim) †	2. 15	2. 15	
Arabiens Kyst (Yemen)	2. 50§	—	
Sierra Leones Kyst	5. 125	5. 125	§ Heri indbefattet Tripolis's Terminaltakst.

Nr. 140.
18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre la côte de l'Italie (Modica) et:			
La côte de l'Italie (Otrante)	—	0. 175	
Entre les côtes de l'Italie (Modica ou Otrante) et:			
La côte de l'Autriche (Trieste)	—	0. 275	
Les côtes de la Grèce	—	0. 20	
L'île de Crète	—	0. 325	
Les côtes de la Turquie	0. 275*	0. 275	* Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie): †			† Sauf pour les correspondances sujettes au tarif uniforme indiqué plus loin.
1° Pour les correspondances avec la France, la Belgique, la Russie, le Luxembourg et l'Amérique du Nord	1. 25	1. 25	
2° Pour les correspondances avec l'Autriche et la Hongrie	1. 15	1. 15	
3° Pour toutes les autres correspondances	1. 225	1. 225	
La côte de l'Egypte (Souakim): †			
1° Pour les correspondances avec la France, la Belgique, la Russie, le Luxembourg et l'Amérique du Nord	1. 80	1. 80	
2° Pour les correspondances avec l'Autriche et la Hongrie	1. 70	1. 70	
3° Pour toutes les autres correspondances	1. 775	1. 775	
La côte de l'Erythrée:			
Pour les correspondances échangées entre l'Italie et la Colonie d'Erythrée	—	1. 10	
La côte de Sierra Leone:			
1° Pour les correspondances avec l'Italie	4. 525	4. 525	
2° Pour toutes les autres correspondances	4. 75	4. 75	
Entre la côte de l'Autriche (Trieste) et:			
Les côtes de la Grèce	—	0. 20	
L'île de Crète	—	0. 325	
Les côtes de la Turquie	0. 275*	0. 275	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie): †			
Pour les correspondances échangées avec:			
1° L'Autriche et la Hongrie	1. 10	1. 10	
2° L'Algérie, l'Espagne, les Canaries, le Sénégal, le Portugal, les Açores, Gibraltar, Tanger et la Tunisie	1. 165	1. 165	
3° La France	1. 19	1. 19	
4° La Grande-Bretagne	1. 195	1. 195	
5° La Suisse	1. 245	1. 245	
6° La Bulgarie	1. 275	1. 275	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Italiens Kyst (Modica) og:			
Italiens Kyst (Otranto)	—	0. 175	
Mellem Italiens Kyster (Modica eller Otranto) og:			
Østrigs Kyst (Triest)	—	0. 275	
Grækenlands Kyster	—	0. 20	
Kreta	—	0. 325	
Tyrkiets Kyster	0. 275*	0. 275	* Heri indbefattet Terminaltaksterne for Kio, Lemnos og Tenedos.
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria): †			† Undtagen for den Korrespondance, der takseres i Henhold til nedenfor angivne faste Takst.
1. For Korrespondancen med Frankrig, Belgien, Rusland, Luxemburg og Nordamerika	1. 25	1. 25	
2. For Korrespondancen med Østrig og Ungarn	1. 15	1. 15	
3. For al anden Korrespondance	1. 225	1. 225	
Ægyptens Kyst (Suakim): †			
1. For Korrespondancen med Frankrig, Belgien, Rusland, Luxemburg og Nordamerika	1. 80	1. 80	
2. For Korrespondancen med Østrig og Ungarn	1. 70	1. 70	
3. For al anden Korrespondance	1. 775	1. 775	
Erythræas Kyst: For Korrespondancen mellem Italien og Kolonien Erythræa	—	1. 10	
Sierra Leones Kyst:			
1. For Korrespondancen med Italien	4. 525	4. 525	
2. For al anden Korrespondance	4. 75	4. 75	
Mellem Østrigs Kyst (Triest) og:			
Grækenlands Kyster	—	0. 20	
Kreta	—	0. 325	
Tyrkiets Kyster	0. 275*	0. 275	
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria): † For Korrespondancen med:			
1. Østrig og Ungarn	1. 10	1. 10	
2. Algier, Spanien, de kanariske Øer, Senegal, Portugal, Azorerne, Gibraltar, Tanger og Tunis	1. 165	1. 165	
3. Frankrig	1. 19	1. 19	
4. Storbritannien	1. 195	1. 195	
5. Svejts	1. 245	1. 245	
6. Bulgarien	1. 275	1. 275	

Nr. 140. 18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
7° La Belgique et le Luxembourg	1. 32	1. 32	
8° L'Allemagne, le Danemark, la Norvège, les Pays-Bas et la Suède	1. 325	1. 325	
9° La Russie	1. 37	1. 37	
10° La Bosnie-Herzégovine, le Monténégro et la Serbie	1. 375	1. 375	
11° La Roumanie	1. 40	1. 40	
Pour toutes les autres correspondances	1. 45	1. 45	
La côte de l'Egypte (Souakim): *			* Sauf pour les correspondances sujettes au tarif uniforme indiqué plus loin.
Pour les correspondances échangées avec:			
1° L'Autriche et la Hongrie	1. 65	1. 65	
2° L'Algérie, l'Espagne, les Canaries, le Sénégal, le Portugal, les Açores, Gibraltar, Tanger et la Tunisie	1. 715	1. 715	
3° La France	1. 74	1. 74	
4° La Grande-Bretagne	1. 745	1. 745	
5° La Suisse	1. 795	1. 795	
6° La Bulgarie	1. 825	1. 825	
7° La Belgique et le Luxembourg	1. 87	1. 87	
8° L'Allemagne, le Danemark, la Norvège, les Pays-Bas et la Suède	1. 875	1. 875	
9° La Russie	1. 92	1. 92	
10° La Bosnie-Herzégovine, le Monténégro et la Serbie	1. 925	1. 925	
11° La Roumanie	1. 95	1. 95	
Pour toutes les autres correspondances	2. —	2. —	
La côte de Sierra Leone	4. 80	4. 80	
Entre les côtes de la Grèce et:			
Les îles de la Grèce (sauf Poros et Eubée):			
Pour les correspondances échangées voie Larisse—Katerina	—	0. 20	
L'île de Crète	—	0. 25	
Les côtes de la Turquie:			
1° Pour les correspondances échangées voie Larisse—Katerina	—	0. 275	
2° Pour toutes les autres correspondances	—	0. 20	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) *	1. 25†	1. 23	† Y compris la taxe terminale de la Grèce.
La côte de l'Egypte (Souakim): *			
1° Pour les correspondances entre la Turquie ou la Tripolitaine et l'Arabie	—	1. 80	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 80†	1. 78	
La côte de Sierra Leone	4. 70	4. 70	
Entre l'île de Crète et:			
Les côtes de la Turquie (frontières européennes)	—	0. 25	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
7. Belgien og Luxemburg	1. 32	1. 32	
8. Tyskland, Danmark, Norge, Nederlandene og Sverige	1. 325	1. 325	
9. Rusland	1. 37	1. 37	
10. Bosnien-Herzegovina, Montenegro og Serbien.	1. 375	1. 375	
11. Rumænien	1. 40	1. 40	
For al anden Korrespondance	1. 45	1. 45	
Ægyptens Kyst (Suakim): *			* Undtagen for den Korrespondance, der takseres i Henhold til nedenfor angivne faste Takst.
For Korrespondancen med:			
1. Østrig og Ungarn	1. 65	1. 65	
2. Algier, Spanien, de kanariske Øer, Senegal, Portugal, Azorerne, Gibraltar, Tanger og Tunis	1. 715	1. 715	
3. Frankrig	1. 74	1. 74	
4. Storbritannien	1. 745	1. 745	
5. Svejts	1. 795	1. 795	
6. Bulgarien	1. 825	1. 825	
7. Belgien og Luxemburg	1. 87	1. 87	
8. Tyskland, Danmark, Norge, Nederlandene og Sverige	1. 875	1. 875	
9. Rusland	1. 92	1. 92	
10. Bosnien-Herzegovina, Montenegro og Serbien.	1. 925	1. 925	
11. Rumænien	1. 95	1. 95	
For al anden Korrespondance	2. —	2. —	
Sierra Leones Kyst	4. 80	4. 80	
Mellem Grækenlands Kyster og:			
De græske Øer (undtagen Poros og Eubøa):			
For Korrespondancen via Larissa-Katerina	—	0. 20	
Kreta	—	0. 25	
Tyrkiets Kyster:			
1. For Korrespondancen via Larissa-Katerina	—	0. 275	
2. For al anden Korrespondance	—	0. 20	
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria) *	1. 25†	1. 23	† Heri indbefattet Grækenlands Terminaltakst.
Ægyptens Kyst (Suakim): *			
1. For Korrespondancen mellem Tyrkiet eller Tripolis og Arabien	—	1. 80	
2. For al anden Korrespondance	1. 80†	1. 78	
Sierra Leones Kyst	4. 70	4. 70	
Mellem Kreta og:			
Tyrkiets Kyster (europæiske Grænser)	—	0. 25	

Nr. 140
18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
La côte de la Turquie (Rhodes)	—	0. 35	
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) *	0. 80	0. 80	* Sauf pour les correspondances sujettes au tarif uniforme indiqué plus loin.
La côte de l'Egypte (Souakim) *	1. 35	1. 35	
La côte de l'Arabie (Yemen)	—	2. 40†	
La côte de Sierra Leone	4. 55	4. 55	
Entre la côte de la Turquie (Constantinople) et:			† Cette taxe est réduite de fr. 1 pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
Les côtes de la Turquie (Salonique, Dardanelles ou Tchesmé)	—	0. 20	
Entre la côte de la Turquie (Salonique) et:			
Les côtes de la Turquie (Dardanelles ou Tchesmé)	—	0. 20	
Entre la côte de la Turquie (Dardanelles) et:			
La côte de la Turquie (Tchesmé)	—	0. 20	
Entre les cotes de la Turquie (Constantinople, Dardanelles, Salonique, Lemnos, Ténédos, Chio ou Tchesmé) et:			
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) *	1. 15§	1. 15	§ Y compris les taxes terminales des îles de Chio, Lemnos et Ténédos.
La côte de l'Egypte (Souakim): *			
1° Pour les correspondances échangées entre la Turquie ou la Tripolitaine et l'Arabie	—	1. 80	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 70§	1. 70	
La côte de l'Arabie (Yemen):			
1° Pour les correspondances avec Chio, Lemnos et Ténédos	2. 50§†	—	
2° Pour toutes les autres correspondances avec la Turquie	—	2. 25†	
La côte de Sierra Leone	4. 50§	4. 50	
Entre la côte de la Turquie (Rhodes) et:			
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd) ou l'île de Chypre (voie Alexandrie) *	1. 05	1. 05	
La côte de l'Egypte (Souakim) *	1. 60	1. 60	
La côte de l'Arabie (Yemen):			
1° Pour les correspondances avec l'île de Rhodes	—	3. —†	
2° Pour les correspondances avec la Turquie d'Asie	—	2. 25†	
3° Pour les correspondances avec Samos et Mitylène	—	2. 50†	
La côte de Sierra Leone	4. 50	4. 50	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Tyrkiets Kyst (Rhodus)	—	0. 35	
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria) *	0. 80	0. 80	* Undtagen for den Korrespondance, der takseres i Henhold til nedenfor angivne faste Takst.
Ægyptens Kyst (Suakim) *	1. 35	1. 35	
Arabiens Kyst (Yemen)	—	2. 40†	
Sierra Leones Kyst	4. 55	4. 55	
Mellem Tyrkiets Kyst (Konstantinopel) og:			† Denne Takst nedsættes med Fr. 1 for den tyrkiske Regerings officielle Korrespondance.
Tyrkiets Kyst (Saloniki, Dardanellerne eller Tschesme)	—	0. 20	
Mellem Tyrkiets Kyst (Saloniki) og:			
Tyrkiets Kyst (Dardanellerne eller Tschesme)	—	0. 20	
Mellem Tyrkiets Kyst (Dardanellerne) og:			
Tyrkiets Kyst (Tschesme)	—	0. 20	
Mellem Tyrkiets Kyster (Konstantinopel, Dardanellerne, Saloniki, Lemnos, Tenedos, Kio eller Tschesme) og:			
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria) *	1. 15§	1. 15	§ Heri indbefattet Terminaltaksterne for Kio, Lemnos og Tenedos.
Ægyptens Kyst (Suakim): *			
1. For Korrespondancen mellem Tyrkiet eller Tripolis og Arabien	—	1. 80	
2. For al anden Korrespondance	1. 70§	1. 70	
Arabiens Kyst (Yemen):			
1. For Korrespondancen med Kio, Lemnos og Tenedos	2. 50§†	—	
2. For al anden Korrespondance med Tyrkiet	—	2. 25†	
Sierra Leones Kyst	4. 50§	4. 50	
Mellem Tyrkiets Kyst (Rhodus) og:			
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd) eller Cypern (via Alexandria) *	1. 05	1. 05	
Ægyptens Kyst (Suakim) *	1. 60	1. 60	
Arabiens Kyst (Yemen):			
1. For Korrespondancen med Øen Rhodus	—	3. —†	
2. For Korrespondancen med asiatisk Tyrki	—	2. 25†	
3. For Korrespondancen med Samos og Mytilene	—	2. 50†	
Sierra Leones Kyst	4. 50	4. 50	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140. 18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre l'île de Chypre et:			
La côte de l'Egypte (Alexandrie ou Port-Saïd)	0. 90*	0. 90	* Y compris la taxe terminale de l'Egypte pour la première région.
La côte de l'Egypte (Souakim)	0. 90	0. 90	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock	2. —	2. —	
La côte de l'Arabie (Yemen).	2. —†	—	† Cette taxe est réduite de fr. 1 pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
La côte des Indes britanniques (Bombay)	2. 05	2. 05	
La côte de Sierra Leone	5. 37	5. 37	
Entre la côte de l'Egypte (Alexandrie) et:			
La côte de l'Egypte (Port-Saïd)	0. 25	0. 25	
La côte de Sierra Leone	5. 37	5. 37	
Entre la côte de l'Egypte (Suez) et:			
La côte de l'Egypte (Souakim):			
1° Pour les correspondances entre la Turquie et l'Arabie échangées par la voie El-Arich.....	—	0. 90§	§ Cette taxe est réduite de moitié pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
2° Pour toutes les autres correspondances échangées par la voie El-Arich.....	1. 60	1. 60	
3° Pour toutes les autres correspondances.....	0. 90*	0. 90	
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock:			
1° Pour les correspondances échangées avec la Turquie d'Europe et l'île de Rhodes par la voie El-Arich	2. 75	2. 75	
2° Pour toutes les autres correspondances échangées par la voie El-Arich.....	3. 50	3. 50	
3° Pour toutes les autres correspondances.....	2. —*	2. —	
La côte de l'Arabie (Yemen):			
1° Pour les correspondances échangées avec la Turquie ou la Tripolitaine, voie El-Arich	—	1. 90†	
2° Pour les autres correspondances échangées par la voie El-Arich...	—	3. 50	
3° Pour toutes les autres correspondances.....	2. —*	2. —	
La côte des Indes britanniques (Bombay):			
1° Pour les correspondances échangées par la voie El-Arich	—	4. —	
2° Pour les correspondances échangées avec la 2e région de l'Egypte	2. 20[1])	—	[1]) Y compris la taxe terminale de l'Egypte.
3° Pour toutes les autres correspondances.....	2. 05[1])	—	
Entre la côte de l'Egypte (Souakim) et:			
La côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock.....	1. 15	1. 15	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Cypern og:			
Ægyptens Kyst (Alexandria eller Port-Saïd)	0. 90*	0. 90	* Heri indbefattet Ægyptens Terminaltakst for første Region.
Ægyptens Kyst (Suakim)	0. 90	0. 90	
Arabiens Kyst (Aden), Perim eller Obocks Kyst	2. —	2. —	
Arabiens Kyst (Yemen)	2. —†	—	† Denne Takst nedsættes med Fr. 1 for den tyrkiske Regerings officielle Korrespondance.
Britisk Indiens Kyst (Bombay)	2. 05	2. 05	
Sierra Leones Kyst	5. 37	5. 37	
Mellem Ægyptens Kyst (Alexandria) og:			
Ægyptens Kyst (Port-Saïd)	0. 25	0. 25	
Sierra Leones Kyst	5. 37	5. 37	
Mellem Ægyptens Kyst (Suez) og:			
Ægyptens Kyst (Suakim):			
1. For Korrespondancen mellem Tyrkiet og Arabien via El-Arich	—	0. 90§	§ Denne Takst nedsættes med Halvdelen for den tyrkiske Regerings officielle Korrespondance.
2. For al anden Korrespondance via El-Arich	1. 60	1. 60	
3. For al anden Korrespondance	0. 90*	0. 90	
Arabiens Kyst (Aden), Perim eller Obocks Kyst:			
1. For Korrespondancen med det europæiske Tyrki og Rhodus via El-Arich	2. 75	2. 75	
2. For al anden Korrespondance via El-Arich	3. 50	3. 50	
3. For al anden Korrespondance	2. —*	2. —	
Arabiens Kyst (Yemen):			
1. For Korrespondancen med Tyrkiet eller Tripolis via El-Arich	—	1. 90†	
2. For anden Korrespondance via El-Arich	—	3. 50	
3. For al anden Korrespondance	2. —*	2. —	
Britisk Indiens Kyst (Bombay):			
1. For Korrespondancen via El-Arich	—	4. —	
2. For Korrespondancen med Ægyptens anden Region	2. 20[1])	—	[1]) Heri indbefattet Ægyptens Terminaltakst.
3. For al anden Korrespondance	2. 05[1])	—	
Mellem Ægyptens Kyst (Suakim) og:			
Arabiens Kyst (Aden), Perim eller Obocks Kyst	1. 15	1. 15	

Nr. 140. 18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
La côte de l'Arabie (Yemen):			
1° Pour les correspondances entre l'Hedjaz et l'Yemen	—	1. —*	* Cette taxe est réduite à 50 cts. pour les correspondances officielles du Gouvernement ottoman.
2° Pour toutes les autres correspondances	—	1. 50*	
La cote des Indes britanniques (Bombay):			
1° Pour les correspondances échangées avec la 2e région de l'Egypte	2. 20†	—	† Y compris la taxe terminale de l'Egypte.
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 05†	2. 05	
La côte de Sierra Leone	6. 12	6. 12	
Entre l'île de Perim et:			
La côte de l'Arabie (Aden)	0. 60	0. 60	
La côte d'Obock	0. 20	0. 20	
Entre la côte de l'Arabie (Aden) et:			
La côte d'Obock	0. 60	—	
Entre la côte de l'Arabie (Aden), l'île de Perim ou la côte d'Obock et:			
La côte des Indes britanniques (Bombay):			
1° Pour les correspondances terminales des Indes britanniques, de la Birmanie et de Ceylan	1. 375	1. 375	
2° Pour toutes les autres correspondances	1. 75	1. 75	
Entre la côte de Sierra Leone et:			
L'île de l'Ascension	1. 25	—	
L'île de Ste-Hélène	2. 50	—	
La côte de la Colonie du Cap (Capetown)	3. 125§	—	§ Y compris la taxe terminale de l'Union télégraphique Sud-Africaine.
Entre l'île de l'Ascension et:			
L'île de Saint-Vincent (Cap Vert), pour les correspondances locales	1. 25	—	
L'île de Sainte-Hélène	1. 25	—	
La côte de la Colonie du Cap (Capetown):			
1° Pour les correspondances échangées avec l'Europe ou transitant par l'Europe, voie Aden	1. 25	—	
2° Pour toutes les autres correspondances	2. 50	—	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tarifter.

Nr. 140. 18de Juni.

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Arabiens Kyst (Yemen):			
1. For Korrespondancen mellem Hedjaz og Yemen	—	1. —*	* Denne Takst nedsættes til 50 Cts. for den tyrkiske Regerings officielle Korrespondance.
2. For al anden Korrespondance	—	1. 50*	
Britisk Indiens Kyst (Bombay):			
1. For Korrespondancen med Ægyptens anden Region	2. 20†	—	† Heri indbefattet Ægyptens Terminaltakst.
2. For al anden Korrespondance	2. 05†	2. 05	
Sierra Leones Kyst	6. 12	6. 12	
Mellem Perim og:			
Arabiens Kyst (Aden)	0. 60	0. 60	
Obocks Kyst	0. 20	0. 20	
Mellem Arabiens Kyst (Aden) og:			
Obocks Kyst	0. 60	—	
Mellem Arabiens Kyst (Aden), Perim eller Obocks Kyst og:			
Britisk Indiens Kyst (Bombay):			
1. For britisk Indiens, Birmas og Ceylons Terminalkorrespondance	1. 375	1. 375	
2. For al anden Korrespondance	1. 75	1. 75	
Mellem Sierra Leones Kyst og:			
Øen Ascension	1. 25	—	§ Heri indbefattet Sydafrikansk Telegrafunions Terminaltakst.
Øen St. Helena	2. 50	—	
Kapkoloniens Kyst (Kapstaden)	3. 125§	—	
Mellem Øen Ascension og:			
Øen St. Vincent (Kap Vert), for lokal Korrespondance	1. 25	—	
Øen St. Helena	1. 25	—	
Kapkoloniens Kyst (Kapstaden):			
1. For Korrespondancen med Europa eller transiterende Europa, via Aden	1. 25	—	
2. For al anden Korrespondance	2. 50	—	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140.
18de Juni.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre l'île de Sainte-Hélène et:			
L'île de Saint-Vincent (Cap Vert), pour les correspondances locales	2. 50	—	
La côte de la Colonie du Cap (Capetown), pour toutes les correspondances	1. 25	—	
Entre l'île de Saint-Vincent (Cap Vert) et:			
La côte de la Colonie du Cap (Capetown), pour toutes les correspondances, sauf avec l'Europe ou transitant par l'Europe	3. 75	3. 75	
Entre la côte de Natal (Durban) et:			
L'île Maurice (Port-Louis):			
1° Pour les correspondances entre la côte orientale d'Afrique, Aden ou au delà (sauf avec l'Europe ou transitant par l'Europe), d'une part, et l'île Rodriguez, les îles Cocos-Keeling, l'Australie, les Indes néerlandaises et les pays au delà, voie Cocos—Batavia, d'autre part	—	0. 30	
2° Pour les autres correspondances avec l'île Rodriguez et les îles Cocos-Keeling, les Indes néerlandaises et les pays au delà, sauf l'Australie, voie Cocos—Batavia (sauf avec l'Europe ou transitant par l'Europe)	1. 55	1. 55	
3° Pour les autres correspondances avec l'Australie (sauf avec l'Europe ou transitant par l'Europe)	1. 2375	1. 2375	
4° Pour toutes les autres correspondances (sauf avec l'Europe ou transitant par l'Europe)	1. 25	1. 25	

Korrespondancen	Terminal-takster i Francs	Transit-takster i Francs	Bemærkninger
Mellem Øen St. Helena og:			
Øen St. Vincent (Kap Vert) for lokal Korrespondance	2. 50	—	
Kapkoloniens Kyst (Kapstaden) for al Korrespondance	1. 25	—	
Mellem Øen St. Vincent (Kap Vert) og:			
Kapkoloniens Kyst (Kapstaden) for al Korrespondance, undtagen med Europa eller transiterende Europa	3. 75	3. 75	
Mellem Natals Kyst (Durban) og:			
Øen Mauritius (Port Louis):			
1. For Korrespondancen mellem Afrikas Østkyst, Aden eller derudover (undtagen med Europa eller transiterende Europa) paa den ene Side og Øen Rodriguez, Øerne Cocos-Keeling, Australien, nederlandsk Indien og Landene derudover, via Cocos—Batavia, paa den anden Side	—	0. 30	
2. For anden Korrespondance med Øen Rodriguez og Øerne Cocos-Keeling, nederlandsk Indien og Landene derudover, undtagen Australien, via Cocos—Batavia (undtagen med Europa eller transiterende Europa)	1. 55	1. 55	
3. For anden Korrespondance med Australien (undtagen med Europa eller transiterende Europa)	1. 2375	1. 2375	
4. For al anden Korrespondance (undtagen med Europa eller transiterende Europa)	1. 25	1. 25	

Compagnie „Eastern Telegraph“ (suite).

Taxes uniformes par mot, par les voies normales de la Compagnie Eastern, entre l'Europe (y compris l'Algérie, la Tunisie, Tanger et la Tripolitaine) ou transitant par l'Europe, et:

(Ces taxes comprennent les quotes-parts européennes)	Francs	Observations
1° *L'île de Chypre*	1. 25[1]	[1]) Cette taxe est réduite de 35 cts. pour la Crète, voie directe, et de 10 cts. pour les îles de Chio, Lemnos et Ténédos, voie directe.
2° *La côte de l'Egypte* (Alexandrie ou Port-Saïd), pour les correspondances échangées avec l'Egypte, l'Hedjaz, voie Halfa, l'Erythrée et l'Abyssinie, voie Halfa—Kassala	1. 25[1] [2]	[2]) Y compris la taxe de la 1re région de l'Egypte.
3° *La côte de l'Egypte* (Souakim), pour les correspondances échangées avec l'Egypte et l'Hedjaz, voie Djedda	1. 65[1]	Sauf pour les correspondances entre la Turquie et l'Hedjaz.
4° *L'île de Perim*, pour les correspondances échangées avec Perim, l'Yemen, l'Erythrée et l'Abyssinie	2. 50[3]	[3]) Pour les correspondances échangées entre l'Italie et l'Erythrée, voie Perim, cette taxe est réduite à fr. 1.20.
5° *La côte d'Obock*, pour les correspondances échangées avec la côte française des Somalis	2. 50	
6° *La côte de l'Arabie* (Aden), pour les correspondances échangées:		
a. Avec Aden	2. 50	
b. Avec Zanzibar, Mombassa, les îles Seychelles, l'île Maurice, Mozambique, Quelimane, Beira, Lourenço-Marques, l'Afrique du Sud et l'Afrique allemande du Sud-ouest (Swakopmund, etc.)	2. 125	
c. Avec l'île Rodriguez et les îles Cocos-Keeling	1. 125	
d. Avec Mossamedes, Benguella et Loanda ou au delà, et avec l'île de Ste-Hélène et l'île de l'Ascension ou au delà	4. 25	
7° *La côte des Indes britanniques* (Bombay), pour les correspondances échangées:		
a. Avec les Indes britanniques, la Birmanie et Ceylan	2. 50[4]	[4]) Y compris la taxe des Indes.
b. Avec les pays au delà des Indes (sauf l'Australie[5])	2. 775	[5]) Le tarif pour les correspondances avec l'Australie est réparti d'après un arrangement spécial.
8° *L'île de l'Ascension* et *l'île de Ste-Hélène*, voie Porthcurno—Madère directe	3. 125	
9° *La côte de la Colonie du Cap* (Capetown), pour les correspondances voie Porthcurno—Madère directe, échangées:		
a. Avec l'Afrique du Sud	3. 125[6]	[6]) Y compris la taxe terminale ou de transit de l'Union télégraphique Sud-Africaine.
b. Avec l'Afrique allemande du Sud-ouest (Swakopmund, etc)	2. 125[6]	
10° *L'île Maurice* (Port-Louis), pour les correspondances voie Porthcurno-Madère directe, échangées:		
a. Avec l'île Maurice	3. 125[6]	
b. Avec les îles Seychelles, Rodriguez ou Cocos-Keeling	2. 125[6]	

Observation: Pour les correspondances échangées entre l'Europe ou transitant par l'Europe et les Indes ou les pays au delà des Indes, acheminées par la frontière de Chio—Ténédos, l'Administration ottomane maintenant ses taxes de transit asiatiques de fr. 1.195 et fr. 1.035 au lieu de sa taxe de transit européenne de fr. 0.25, les taxes uniformes indiquées ci-dessus avec la côte des Indes britanniques (Bombay) sont augmentées de fr. 0.945 et fr. 0.785 respectivement.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

„Eastern Telegraph" Kompagni (Fortsættelse).

Nr. 140. 18de Juni.

Faste Takster pr. Ord ad Selskabet „Eastern"s normale Veje mellem Europa (heri indbefattet Algier, Tunis, Tanger og Tripolis) eller transiterende Europa, og:

(Disse Takster indbefatte de europæiske Andele)	Francs	Bemærkninger
1. *Cypern*	1. 25[1])	[1]) Denne Takst nedsættes med 35 Cts. for Kreta ad direkte Vej og med 10 Cts. for Kio, Lemnos og Tenedos ad direkte Vej.
2. *Ægyptens Kyst* (Alexandria eller Port-Saïd) for Korrespondancen med Ægypten, Hedjaz, via Halfa, Erythræa og Abyssinien, via Halfa—Kassala	1. 25[1]) [2])	[2]) Heri indbefattet Taksten for Ægyptens første Region.
3. *Ægyptens Kyst* (Suakim) for Korrespondancen med Ægypten og Hedjaz via Djedda	1. 65[1])	Undtagen for Korrespondancen mellem Tyrkiet og Hedjaz.
4. *Øen Perim* for Korrespondancen med Perim, Yemen, Erythræa og Abyssinien	2. 50[3])	[3]) For Korrespondancen mellem Italien og Erythræa via Perim nedsættes denne Takst til Fr. 1.20.
5. *Obocks Kyst* for Korrespondancen med den franske Somalikyst	2. 50	
6. *Arabiens Kyst* (Aden) for Korrespondancen:		
a. Med Aden	2. 50	
b. Med Zanzibar, Mombassa, Seychellerne, Mauritius, Mozambique, Quelimane, Beira, Lorenzo-Marques, Sydafrika og tysk Sydvestafrika (Swakopmund o. s. v.)	2. 125	
c. Med Øen Rodriguez og Øerne Cocos-Keeling	1. 125	
d. Med Mossamedes, Benguela og Loanda eller derudover og med St. Helena og Ascension eller derudover	4. 25	
7. *Britisk Indiens Kyst* (Bombay) for Korrespondancen:		
a. Med britisk Indien, Birma og Ceylon	2. 50[4])	[4]) Heri indbefattet Indiens Takst.
b. Med Landene ud over Indien (undtagen Australien [5]))	2. 775	[5]) Taksten for Korrespondancen med Australien fordeles efter en særlig Overenskomst.
8. *Ascension* og *St. Helena* direkte via Porthcurno—Madeira	3. 125	
9. *Kapkoloniens Kyst* (Kapstaden) for Korrespondancen direkte via Porthcurno—Madeira:		
a. Med Sydafrika	3. 125[6])	[6]) Heri indbefattet Sydafrikansk Telegrafunions Terminal- eller Transittakst.
b. Med tysk Sydvestafrika (Swakopmund o. s. v.)	2. 125[6])	
10. *Mauritius* (Port Louis) for Korrespondancen direkte via Porthcurno—Madeira:		
a. Med Mauritius	3. 125[6])	
b. Med Øerne Seychellerne, Rodriguez eller Cocos-Keeling	2. 125[6])	

Bemærkning: Da den tyrkiske Bestyrelse fastholder sine asiatiske Transittakster Fr. 1.195 og Fr. 1.035 i Stedet for sin europæiske Transittakst Fr. 0.25 for den Korrespondance mellem Europa eller transiterende Europa og Indien eller Landene ud over Indien, som ekspederes over Kio—Tenedos's Grænse, forhøjes de foran angivne faste Takster med britisk Indiens Kyst (Bombay) med henholdsvis Fr. 0.945 og Fr. 0.785.

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.

Nr. 140.
18de Juni.

Taxes de la Compagnie allemande des câbles transatlantiques.

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre la côte de l'Allemagne (Emden) et la côte d'Espagne (Vigo):			
1° Pour les correspondances:			
a. Entre les Pays-Bas, d'une part, et Zanzibar, Mozambique, Madagascar, Lourenço-Marques, l'Afrique orientale allemande, l'Afrique orientale britannique et Uganda (voie Aden), les îles Seychelles, Maurice, Rodriguez, Cocos-Keeling, ainsi que l'Afrique du Sud (voie Madère ou Ténériffe ou Aden), les îles de l'Ascension et de Ste-Hélène (voie Madère ou Ténériffe), Aden, l'île Perim, l'Arabie, Obock, Djibouti, l'Erythrée, l'Abyssinie, les Indes et les pays au delà des Indes, d'autre part;			
b. Entre l'Allemagne, les Pays-Bas, le Danemark, la Suède, la Norvège et la Russie, d'une part, et les possessions portugaises de la côte occidentale d'Afrique (voie câbles Eastern et Madère ou Ténériffe), d'autre part;			
c. Entre l'Allemagne, les Pays-Bas, le Danemark, la Suède, la Norvège, la Russie, l'Autriche et la Hongrie, d'une part, et les îles Madère et du Cap Vert (voie câbles Eastern et Madère), d'autre part.....	—	0. 15	
2° Pour toutes les autres correspondances.....	—	0. 20	

Taxes de la Compagnie „Black Sea Telegraph".

Indication des correspondances	Taxes terminales en francs	Taxes de transit en francs	Observations
Entre la côte de la Russie (Odessa) et:			
La côte de la Turquie (Constantinople):			
1° Pour les correspondances entre l'Egypte, Aden, Perim, l'Afrique du Sud, d'une part, et la Russie, d'autre part.....	—	0. 375	
2° Pour toutes les autres correspondances.....	—	0. 45	

Nr. 140. Bek. af 18. Juni om Stadf. af det internationale Telegrafr. med tilh. Tariffer.